

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قاموس رسته

منتدی اقرا الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

به رنگی یه کهم
خ • د • د • ز • ز • س • ش

نووسینی:

مه لا مه حموودی گه لالهیی

۲

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱هـ

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزانى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

قاموس رسته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

❧ ناوی کتیب: «قاموسی رسته»

❧ دانراوی: مه لا مه حمودی گه لالهیی

❧ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

❧ له به رڼوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (سالی (۲۱۰) ی دراویتی.

❧ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین)

❧ سالی چاپ: ۱۴۳۱ ک - ۲۰۱۰ ز

❧ له سه ر نه رکی کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوو مافی چاپکردنه وی پاریزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

قامووسى

رسته

به رگی دووهم

خ • د • ذ • ر • ز • س • ش

نوسینی:

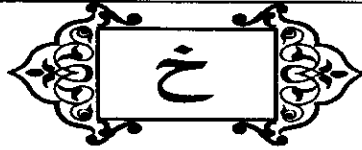
مه لا مه حمودی گه لاله یی

۲

دارالمعرفة
به یروت

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

(خ) پیتی جهوتهمی پیتسه گانی
هیجایه ۵ شوینی لیدرهاتنی لای
سهروی قورگه به لای بنکی زمانه وه.

اغتانون: نافرمتی شهر یضو
رسمه ۵ شوینی موراقه به و خودا
پهرستی صوفیه کان.

خَبَاءُ خَبَأَ: پهنانی کرد ۵ پاراستی.

اُخْبَاءُ: به مانا (خَبَاءُ) دئ.

خَبَاءُ: به مانا (خَبَاءُ) دئ.

خَابَأَ: کهوته مونازمعهو به بهریه ک دا
هه لگوتن و به لگه هیئانه وه
به مه بهستی بۆردانی په گتری.

اِخْتَبَأَ: خوی جه شاردا (اِخْتَبَأَ الشَّيْءُ)

شته کهی پهنان کرد ۵ په زمهندهی
کردو هه لی گرت ۵ نیمای عوسمان
دمفرموی: (اِخْتَبَأْتُ عَنْ اللَّهِ
خصلاً).

اِخْتَبَأَ لَهُ خَبِيئاً: شتیکی لی
هه له وگپرو موعامما کرد نه مجار
پرسیاری لی کرد.

تَخْبَأُ خَبَاءً: مه لجهئوپه ناگای بۆخوی
دروست کرد.

الْخَابِيَةُ: کوندهی ئاو، دیمکه، جه مهنده
(ك: الخوابي).

اُخْبَاءُ: په زمهنده، په زمهنده گراوو

شیراوه ۵ هه نندیک پنیان وایه
(اُخْبَاءُ) له زموی دا مه بهستی روه که
پیش شهومی سهر
دمریئ ۵ له ناسمانیش دا مه بهستی
به و وشه به بارانه.

اُخْبَاءُ: رهشمان (خانوی له کولک و
مودروس تکرار)، خیومت که
کوله کهی ژیر دمدری ۵ توکل و
پهردهی دمنکه جوو گهنم که له ناو
کوله کهی دابی ۵ هه روا نه و پهرده و
توکلای که به سهر خونچهی
کوله و میه پیش نه وهی به شکوی.

اُخْبَاءُ: هه لگراوو په زمهنده گراو.

اُخْبَاءُ: نافرمتیکه گو شه گیر ۵ دموتری:
(امْرَأَةُ خَبَاءٍ) نافرمتیکه له ماله وه
خزاوه و خوی دمشیریت ه وه
دمرنا که وئ، (امْرَأَةُ خَبَاءٍ طَلْقَةً)
نافرمتیکه ناو مناوه دمر دموئ و
ناوه نساوش خو گوم دمکا،
دمگوتری: (خَبَاءٌ خَيْرٌ مِنْ يَفْعَةٍ سَوَاءٍ)
کچیکی ماله وه زورباشتره
له کوپیکی خرابی بی خیر.

اُخْبِي: به مانا (اُخْبَاءُ) دئ
به شتیکیش دموتری: کرابیت ه
موعه ممو به پرسیار ناراسته ی
په کیکی تر بکری.

أَلْخَبِيَّةُ: بهمانا (أَلْخُبَّاءُ) دئ (ك: خبابا)
لهحه دئیی پیغه مبهردا هاتووہ
دمفهرموی: (أَطْلُبُوا الرِّزْقَ فِي خَبَايَا
الْأَرْضِ) مہبہست بہ (خبايا الأرض)
تووی دانہ ویلہیہ ۵ یان کانہ کانی
ژیر زمویہ.

أَلْمُخْتَبَأُ: پھنا گایہ کھ نادہ میزاد لہ ترسی
ہیرشی ناسمانی پھنا ی بۆدہبا.
أَلْمُخْتَبَأُ: نافرمتیکہ کھ ژاومنشین و
شوی نہ کردی.

أَلْمُخْتَبَأُ: بهمانا (أَلْمُخْتَبَأُ) دئ.
خَبُّ الْفَرَسِ: نەسپہ کھ لہراکردن دا
جاریک دہست و پاشوی راست و
چەلیک هی چەپی بہیہ کھوہ
ہلندہین.

خَبُّ فُلَانٍ فِي الْأَمْرِ: فلانکەس لہکارمکھ
دا پھلہی کرد.

خَبُّ النَّبَاتِ: پومکھ کھ بہرزیوومو دریز
بوو.

خَبُّ الْبَحْرِ خَبًّا وَخَبَابًا: دہریا تیکہوہ
ھاوہشت و شہولہ کانی توند بوون.

خَبُّ خَبًّا: فیل و فہجہری کردو لہکارمکھ
دا غمشی کرد ۵ دہگوتری: (ہر
خَبُّ) لہحہ دئیدا هاتووہ (لایدخل
الجنة خَبًّا ولاخائن) لہپہندی
پیشینان دا هاتووہ دہلی: (لیس امیر
القوم بالخَبِّ الخَدِيع).

أَحَبُّ الدَّابَّةِ: ولاخہکھ ی والی کرد
لہروین دا خیرایی.

خَبْبُهُ: فیللی لی کردو توشی فہساد
کرد ۵ خوی خراب
کرد ۵ لہحہ دئیدا هاتووہ
دمفهرموی: (مَنْ خَبَّبَ امْرَأَةً أَوْ
مَمْلُوكًا عَلَى مُسْلِمٍ فَلَيْسَ مِنْهُ).

إِخْتَبَأَ: پھلہی کرد ۵ دہگوتری:
(اِخْتَبَتِ الدَّابَّةُ) ولاغہکھ خیرا
رؤی.

أَلْخَبَابُ: دہشتیکہ لہنیوان دوو
تہپۆلکھ دا کھ قاجکی تیدا
ہہبن ۵ ریکای لہلان ۵ (ك:
أَخْبَاب).

أَلْخَبُّ: پھرۆیہکی دریزکۆلہیہ وکھو
فہقیانہ وایہ لہپۆشا کھ
دہر دہیندری قۆل و مہجہکی ہن
دہبہستی ۵ توپکلی
دہخت ۵ شوینی نادیارو پھناو
قوژبن ۵ (ك: خبوب وأخباب)
دہگوتری: (لُوب أَخْبَاب) پۆشاکیکی
دراوو شپہ.

أَلْخَبَّةُ: پارچہ پھرۆیہکی دریزکۆلہیہ
و کھو فہقیانہ مہجہکی خۆتی ہن
دہبہستی (ك: خَبَّب) دہگوتری:
(لُوب خَبَّب) کراسیکی دراوو شپو
ونجر و نجرہ.

الْخُبَّةُ: بهمانا (الْحَبَّةُ) دئ ۵ (ك: خَبَبٌ).
 الْخُبَّةُ: ناو شیوو دۆل ۵ زهوییهکی مام
 ناومندی نه زۆر به پیت نه زۆر
 خراب و بی خیر ۵ شوینیکه ناوی
 تیدا کۆبیته مو به دهوری دا گیاو کز
 بروی ۵ (ك: خَبَبٌ).

الْخَبِيبُ: ناوی شیوو چالایی
 یه کهی ۵ چالی دریزوته سک.
 الْخَبِيبَةُ: بهمانا (الْحَبَّةُ) دئ ۵ قولایی
 شیوو دۆل ۵ به شی—
 له گوشت ۵ هه پارچه گوشتیک
 کۆبیته مو دریزیی ۵ (ك: خَبَابٌ)
 دهگوتری: (ثوب خباب) کراسیکی
 شرو وره.

حَبَّتِ الْمَكَانَ خَبَأً: زهوییه تهخت بوو
 پهستیورایه وه.

حَبَّتْ ذِكْرُهُ: ناوی گوم بوو.

أَخْبَتَ: شوینی چالی ویست ۵ هه ولی
 دا بجیته جیگای نزمایی و
 به رفراوان ۵ دایبه زانند ۵ خووی
 به کهم زانی و تهواضعی
 نواند ۵ قورئان دهفه رموی:
 ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾.

أَخْبَتَ إِلَيْهِ: دلتیا بوو ۵ (أَخْبَتَ ذِكْرُهُ)
 بهمانا (خبت) دئ.

أَلْخَبْتُ مِنَ الْأَرْضِ: نه وهیه زهوییه که
 نزم و به رفراوان بی ۵ زهوی نزمی

لمبه لآن ۵ دۆل و شیوی قول و دریز
 که گیاو گزی تیدایی ۵ (ك: خَبوت،
 أخبات).

الْخُبْتُ: تهوازوع و خووم به کهم زانین.
 حَبَّتِ الشَّيْءُ خُبْنًا وَخَبَائَةً: شته که فاسیدو
 بی که لک و خراب بوو.

حَبَّتِ فُلَانٌ: فلان رهوشتی ناشیرینی لی
 پهیدا بوو، هه لئس و کهوتی
 ناشیرینی کردن ۵ (هو خبیث) (ك:
 خُبَاءٌ وَخُبْتُ وَخُبَّةٌ وَأَخْبَاتٌ) (وهی
 خَبِيْثَةٌ) (ك: خَبَائِثٌ)، قورئان
 دهفه رموی: ﴿الَّذِي كَانَتْ تُفَعِّلُ
 الْخَبَائِثَ﴾.

حَبَّتْ نَفْسُهُ: دهورونی تیکجو شیوا.

أَخْبَتِ الشَّيْءُ: بهمانا (خَبَّتْ) دی.

أَخْبَتِ فُلَانٌ: فلانکهس کاری ناشیرینی
 نه منجم دا ۵ هاوئل و مندال و
 کهس و کاری خراب بوون ۵ مندالی
 رهوشت ناشیرینی لی کهوتنه وه.

أَخْبَتِ فُلَانًا: فلانکهسی فیری رهوشتی
 ناشیرین کرد.

أَخْبَتِ فُلَانُ الْقَوْلَ: فلانکهس قسمی
 ناشیرینی گوتن ۵ شتی ناشیرینی
 پال داو به خرابی لهقه لهم دا.

تَخَابَثَ: بهروالمت و ظاهریری خووی
 به خراب نیشان دا

اسْتَخْبَتُهُ: به پیسو خرابی دانا.

الْأَخْبَثَانِ: میزو گو ۵ پیغمه مبر (د.خ)
 دمفرموی: (لا یصلی أحدکم وهر
 یدافع الأخبثین) هیچ کامی له نیوه
 بانویژنه کا له کاتیکی وه هادا نهو
 دوو شته پیسه تینیان
 بو هیناب ۵ همروا (الأخبثان) ناوه
 بو شمو به خه بیری و نارحه تی.
 خَبَاث: شیوه جنیوی که ناراسته ی
 نافرمت دمکری دمگوتری: (یا خَبَاث)
 نهی داوین پیس.

الْخَبِيثُ: که سیک رهوشتی ناشیرینی
 زوربن، (صیغه موباله غه یه).
 خَبَثُ: به شیوه ی جنیو ناراسته ی پیاو
 دمکری، دمگوتری: (یا خَبَثُ).

الْخَبَثُ: نهو چلک و ژمنگه یه که به هوی
 ناگرو گهرمکردنی زورو کوتانه وه
 له ناسن دمبیته وه ۵ له حه دیشدا
 هاتوو دهفرموی: (ان الحمی تنفی
 الذنوب کما ینفی الکیر الخَبَثُ)
 له رزو تا تاوان هه لدمو مرینی و مکوو
 چون کورهی ناسنگهر چلک و ژمنگ
 له ناسن دمکاته وه ۵ همروا وشه ی
 (الْخَبَثُ) به مانا پیسی
 دی ۵ له حه دیشدا هاتوو: (اذا بلغ
 الماء قلتین لم یحمل خَبَاثًا)، (ک:
 اخبث) له زانستی کیمیا گهری دا
 (خَبَثُ) بریتیه لهو چلک و کهفو

ژمنگ و خشت و خالهی که له کاتی
 ناسن توانه و هادا سهردمکه وی و
 ده تواندری جیابگریته وه ۵ (خَبَثُ
 البرکان) نهو ناگرو دوکهل و
 حیمه مهیه بورکان فرپی دها.
 الْخَبِيثَةُ: حهرامو یاساغ، دمگوتری: (سَبِيْ
 لَا خَبِيْثَةَ فِیْهِ) نهو رهیندراوه له هوزو
 خیالی که ناگونجی بگریته
 کویله ۵ زیناو داوین
 پیسی ۵ دمگوتری: (هو ابن خَبِيْثَة)
 نهو وهله دی زیناو داوین پیسی یه.
 الْمَخْبِيْثَةُ: مهفسه دمو گهنده لی ۵ پیس و
 پوخه لی ۵ دمگوتری: (طعام مَخْبِيْثَة)
 خواردنیکی پیس و پوخه لی که نهفس
 قیزی لی بکاته وه.

مَخْبَثَانِ: دمگوتری: (یا مَخْبَثَانِ!)
 به نافرمتی خراب و پیای خراب.
 خَبِثَ الشَّيْءُ خَبِيْثَةً خَبَاثًا: کشاو
 شیواو تیکچوو.
 خَبِثَ فلان: فلان که سکی شل بوو
 سکی چوو.

خَبِثَ مِنَ الظَّهْمَةِ: وازی له رویشتنی
 نیومروژان هیناو له سیبهردا مایه وه.
 تَخَبَّثَ: به مانا (خَبِثَ)
 دی ۵ (تَخَبَّثَ بَدَلُهُ) جهسته ی دوی
 قهلهوی لاواز بوو (تَخَبَّثَ الحُرُّ)
 گهرما دوی تهوژمی بی هیزیوو.

خَبَرَتِ الناقَةَ خَبْرًا: حوشرمه که شیری زوربوو.

خَبَرُ الشَّيْءِ خَبْرًا وَخَبْرَةٌ وَمَخْبَرَةٌ: شته که بی بمقای کردموه له بوتهی دا هه واله که له سهر حهقیقه تی خوئی زانی هه دهگوتری: (لَاخِبَرٌ خُبْرًا): بیگومان هه رچی زانیاری توهه به من دهیزانم و بیت ده لیم.

خَبَرُ الطَّعَامِ: خوارنده که ی چهور کرد. خَبَرُ الْأَرْضِ: زهوییه که کیلا.

خَبَرَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که گلی زور بوو هه دهگوتری: (خَبَرُ الْمَكَانِ) نهوشوینه گلی زور بوو.

خَبَرُ الشَّيْءِ: شته که ی زانی، هه وال و کرۆکی شته که ی زانی.

خَبَرَتِ الناقَةَ خَبْرًا: حوشرمه که شیری زوربوو.

خَبَرُ الرَّجُلِ: پیاومه بوو به پهبپۆر.

خَبَرُ الْأَمْرِ خَبْرًا وَخَبْرَةٌ: لهئیشه که کۆللیه موو سهروناوی کرد.

اخْبَرَهُ بِكَذَا: هه والی دایه.

اخْبَرَتِ الناقَةَ: حوشرمه که به شیر زوری دهست کهوت.

خَابَرَةٌ: کشتوکالی به شییوهی موخابه رمکرد هه واله کانیان ئال و گۆرکردو روداو مکانیان بویه کتر باس کرد.

خَبْرَةٌ بِكَذَا: هه والی بهو روداو هه دا. اخْبَرَتِ الشَّيْءَ: شته که ی به تاقی کردموه.

تَخَبَّرَ الْقَوْمُ خُبْرَةً (شَاءَ): خه لکه که مه پکیان کرپی و سهریان برپی و گۆشته که یان دابهش کرد.

تَخَبَّرَ الْخَبَرَ: دهرباره ی هه واله که په سیاری لی کرد.

تَخَبَّرَ الشَّيْءَ: شته که ی و دهگوه حهقیقه ته تی خوئی ناسی هه له حه دهیدا دهرباره ی حوده بیبه دا هاتوو ده فهرموی: (أَنَّهُ بَعَثَ عَيْنًا مِنْ خِزَاعَةٍ يَتَخَبَّرُ خَبَرَ قَرِيشَ).

اِسْتَخْبَرَهُ: په سیاری لی کرد دهرباره ی هه واله که و داوی لی کرد بۆی باس بکا هه دهگوتری (اِسْتَخْبَرُ الْخَبَرَ).

الأخباری: میزوو نووس هه نهو که سهی روداو مکانی رابردوو دهگپرتهموو دمنوو سیتموه.

الخابِر: روهکی که گوئیکی زمردی جوانی هه به، بۆنی خو شه.

الْخَبَارُ: گلی زور که به په گو بنکی درمخته وه دمبی.

الْخَبَارُ مِنَ الْأَرْضِ: نهو زهوییه ی نهرمه لان بیو قاجی و لاخی تی بهقهی هه له پهن دی پئشینان دا هاتوو (من تجنب الخبر أمن العثار).

راگه یاندا ۵ لہ پنددا ہاتوہ
(اخبرتہ خُبری وشتوری وقفوری).

العجبر: ناویکە لەناوە جوانەکانی خودا،
 واتە ناگاداری ھەموو شتێک لەوێ
 بوومو لەوێ دەبێ ۛ لێزان و ئەھلی
 کار ۛ ناگاداری شت بەھۆی زانیی
 تاپبەتی خۆیەو ۛ قورئان
 دەفەرموی: ﴿فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا﴾

الْمُخْبِرُ: هوالدمر، جوتيار، گياوگز،
کولک و موو، کهمی دهمی حوشت.
الْخَبِيرُ: مەريک کۆمه ئيک بېکړنو
سهری بېړنو گوشتەکهی لەنيو
خۆيان دا دابەش بکەن هەركەسە
بەگوێرەي پارەي خۆي ۵ خوری
چاک و بەسەند.

المخابرة: ئەومىيە خاۋمن زموى
زمويىيە كەى دىدا بەسەپانىك
زمويىيە كە بىكەتە كشتو كالو
بەشىكى ديارىكراو وەكوو سىيەك
چوارىيەك بۇخاۋمن زموى و ئەومى
ترى بۇ سەپانەكە بى.

اَلْمُغْبَارُ: نامیڑکی تافیکردنه وهیه،
بو لی کوئینه وهی زانستی به کاری
دههتن.

المَخْبَرُ: بِإِيجِهْ وَانْهِي دِيْمَهْ نَهْ،
دِهْگوتري: (طابقِ مَخْبَرُهُ مَنْظَرُهُ).

المُخْبِرُ: ههوال نیږی روژنامه و
 ناڅانسه کانی دمنگو باس و

الْخَبْرُ: نه‌وی دمیگر دیرته‌وه یان
 دمنوو سربته‌وه ۵ هه‌والیکه خووی
 له‌خووی دا وێده چی راست بی
 وێده‌چی دروویی ۵ (ک: أخبار
 و‌أخبار).

الْخَبْرُ: کشت و گال کردن به شیوهی
مواخیره ۵ حوشتی به شیر.

الخبر: دلۆپه ناوو تکهی ناو لهشاخو
کهژدا ۵ کشتو کال ۵ درهختی
سینرو دار سیواک و نهو گیاوگزهی
کهبهدمور بیان دا رواوه.

الْخَبْرَاءُ: دَمَشْتِيكَ كِه دَر مَخْتِي سِيدِرُو
نِه رَاكِ لِي بَرُو.

اَلْخُبْرَةُ: ئەۋستەي پېشكەشى مېۋان
 دىگىرى لەپىسىگىت و چاۋ ئاۋو شتى
 ۋمھا ۋ بەشە خۇراك گە ئادەمىزاد
 ۋمىرى دىگىرى ۋ ئەۋمى ئادەمىزاد
 دىمىك _____ پىرى بۇم _____ ئالو
 مىندالى ۋ خوارىدەمەنىيەگە رېبۋار
 لەگەن خۇي ھەلى دىگىرى (ۋاتە
 تىي شىۋو) ۋ تىي گۈشراۋى زۇرو
 چەۋر ۋ پىخۇر ۋ مەپىك كۆمەتپىك
 بىكىرن و سەرى بېرن و گۆشتەكەى
 بەگۈپىرى ئەۋپارەى داۋپانە ئەۋاۋ
 خۇپان دا بەشى بىكەن.

اَجْبُرْ: نهو هموالهی لاتمو ناگات لریه،
دمگوتری: (اَجْبُرْ خُبْرَة) نهو
هموالهی لای بوو پئی

ناسایش و جاودیر بؤ سهلامهتی
ولات و گهل.

الْمَخْبَرَانِي: کهسیکه بهباشه و چاکه
ناوی بلاو بیتهوه.

الْمَخْبَرَةُ: بهمانا (الْمَخْبِرُ) دئ.

الْمَخْبَرَةُ: نامیریکه بؤ بهتاقی
کردنموهی شوحنهی کارمیا

بهکاردههیندرئ.

الْمُخْتَبَرُ: تاقیگه، نهوشوینهی

نهزموننه زانستییهکانی تیدا نهنجام
دهدرئ.

حَبْرُ الْخَبْرُ: نانی کرد.

حَبْرُ الْقَوْمِ: نانی دمرخواردی خه لکه کهدا.

حَبْرُ الْبَعِيرِ الْأَرْضِ: حوشرمه که خیراخیرا

هاچی بهزموی دهکیشا، پی کولی
کرد.

حَبْرُ فَلَانٍ الشَّيْءِ: فلان بهدهست لهوشتهی

دا لیدانیکی توند.

حَبْرُ فَلَانٍ الدَّابَّةِ: فلانکس و لاهه کهی

بهتوندی لی خویری.

حَبْرُ خَبْرًا: گوشتی شل بوو تهندروستی

تیک چوو.

اخْتَبَرَ الْخَبْرُ: نانی کرد.

اخْتَبَرَ الْمَكَانَ: شوینه که نزم بوو.

تَحَبَّرَ: بههاچی لی دا بهر پیلهقهی دا.

الحَبْرُ: نان هروش.

الحَبْرِي: رودکیکه له پیروی (الحَبْرِيَّة)

جوړیکه گه لاکه ی دمکولیندرئ و

دهخوری.

الحَبْرَةُ: پیشه ی نانه وایی.

الحَبْرُ: نانکهر، نانهوا.

الحَبْرُ: رومکی خوبازی

الحَبْرِي: (که له بواری رسمو رنگ دا

هات) نهوه مه بهست رنگی رومکی

خوبازییه.

الحَبْرِيَّات: زاراومیه کی زانستی پروهک

ناسییه.

الْخَبْرُ: نان و کولیرمو لهواشه و

خه پله ه فوران دهمرموی: ﴿إِنِّي

أَرَانِي أَخْبِلُ فَوْقَ رَأْسِي خَبْرًا﴾.

الْحَبِيرُ: بهمانا (الْخَبْرُ) دئ.

الْمَخْبِرُ: شوینی نانکردن، نانه و خانه

(هَرَب) ه (ك: مَخْبِر).

حَبْسُ الشَّيْءِ خَبْسًا: شته که ی گرت،

هه لیگرت، بووبه دهسکهوتی.

حَبْسُ فَلَانًا حَقَّةً أَوْ مَالَهُ: سته می له فلان

کردو به نارموا ماله که ی برد ه (هو

خابس و خباس و خبوس).

اخْتَبَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (حَبْسَهُ) دئ.

اخْتَبَسَ فَلَانًا حَقَّةً: مافی فلانی

داگیر کردو ماله که ی برد.

تَحَبَّسَ الشَّيْءُ: بهمانا (اخْتَبَسَهُ) دئ.

الحَبْسَاءُ: دسکهوت و مائی تالانی.

الحَبْسَاءُ: بهمانا (الحَبْسَاء) دئ.

حَبْسَةُ خَبْسًا: کوی کردموه ه له ملاونه ولا

هینای و گردی گردموه بهدمستی
هینا ۵ (هو خابش و خباش).
تَحْبِشُهُ: بهمانا (خَبِشُهُ) دئ.
اَلْخَبَاشَةُ: نه موخوړاك و شتانه یه
كوډمگرېته وه ۵ كوډمه لیکي پیکهاته
له چهنه د هوړو نه ته وه یه کی
جیاحیا.
خَبَصُهُ خَبَصًا: تیکه لاوی کرد، تیکی
هه لدا (هو مخبوص و خبیص).
خُبُصَ الخَبِص: حه لوی دروست کرد.
اِخْتَبَصَ: کردی به حه لوا، حه لوی
خوارد.
اِخْتَبَصَ الطَّيْفُ: میوانه که داوی
حه لوی کرد.
تَحْبِصَ: کردی به حه لوا.
اَلْخَبِصُ: حه لوی دروست کړاو
له دو شاوی خورماو روڼ.
اَلْخَبِصَةُ: پارچه حه لویه که.
اَلْمِخْبَصَةُ: نه و قاپه ی حه لوا که ی تیدا
تیک هه لدمدرئ، (ك: مخابص).
خَبَطَ خَطًا: چوڼی بولوا راکشاو نوست،
گوڼی به و نه دا شاخو شوینه که
گونجاوه یان نا.
خَبَطَ عَلَى الباب: له دمرگای دا ۵ (خَبَطَ
الشَّيْءُ) به توندی پیله قه ی
به شته که دا.
خَبَطَ فَلَانًا: به توندی له فلانی دا.
خَبَطَ اللَّيْلَ: به نهار مزای به شمو روښت،

ملی ریښگای گرته بهر ۵
دمگوترئ: (فَلَانٌ يَخْبِطُ فِي عَمِيَاءَ، وَفَلَانٌ
يَخْبِطُ خَبَطَ عَشَوَاءَ): واته هرچی
دمیکا به نهمزانی پری دمداتی.
خَبَطَ فَلَانًا: به بی نه وه ی بیناسی،
خزما یه تی و که سابه تیان
به سهریه که وه هه بی داوی پیاو ته ی
له فلان کرد.
خَبَطَ فِیْهِمْ بَخِرَ: سودی پی که یاند.
خَبَطَ الشَّيْطَانُ فَلَانًا: شهیتان دهمستی
له فلان و مشاند ۵ توشی شیتی و
فی و په رکه می کرد.
خَبَطَ البعيرُ: به داخ حوشرمه کی
نیشانه کرد.
خَبَطَ الْقَوْمَ سِيفَهُ: به شمشیر که و ته ویزه ی
نه و خه لکه.
خَبَطَ الشَّجَرَةَ: له درمخته که ی دا بوڼه وه ی
که لاکه ی هه لومری.
خَبَطَ فَلَانٌ: فلان توشی نه خوښی بوو،
هه لامه تی گرت.
اِخْتَبَطَتِ الْبِلَادُ: فیتنه و ناشوب که و ته
ناو ولاته وه.
اِخْتَبَطَ الشَّجَرَةَ: بهمانا (خَبَطَهَا)
دئ ۵ له حه دیشه که ی عومهر دا
هاتوو دمه رموی: (لَقَدْ رَأَيْتَنِي بِهَذَا
الْجَبَلِ احْتَبَطُ مَرَّةً وَاحْتَبَطُ أُخْرَى).
اِخْتَبَطَ فَلَانًا: به بی ناسیاوی و هه بوونی

په یومندییسهك داوای چاكهو
دالهدمانی لهفلان كرد.

تَخَبَطَتِ البلاد: فیتنهو ناشووب كهوته
ولاتهوه، ولات شیوا.

تَخَبَطَ الشيء: شتهكهی ژېړېدا.

تَخَبَطَ الشيطانُ فلاناً: شهیتان دمستی
لهفلان وهشاند شیتی كرد

الْخَبِاطُ: سمر سورپان و گیزی ه همروا
بهمانا خوشتریش دئ دهگوترئ:
(ماله خباط ولا ناطح) نه خوشتری
ههیه نهمر شه ولاخ.

الْخَبَاطُ: تهپ و توز.

الْخَبَاطُ: داخ و نیشانه لهسهردهمو
چاو ه داخ لهسهر پان.

الْخَبَاطُ: فئ و پهرکهه ه ههلامت.

الْخَبَاطُ: بیجوی ماسی کهنعمد (جوره
ماسیهکه).

الْخَبِطُ: نهوگهلاو گۆلهی لهدرهخت
دمکهوینه خوارهوه.

الْخَبِطُ: ناویکی کهه کهلهبنکی هموزدا
دهمینیتیهوه.

الْخَبِطَةُ: چاوه که یهکهجار

دمکهیهنئ ه ههلامت ه چوپ

چوپری ناو کهله زلکاوو چالایی دا

مابیتیهوه یان لهبنکی بهرمیل و

شتی وادا ه شتی کهه ه بارانی

بهرفران و ههترمورد.

الْخَبِطَةُ: چاوگی شیوازه ه (مصدر

الهيئة) ه ناوی کهه کهلهچالایی یان
بنکی بهرمیل و شتی وادا بمینیتیهوه
ه شتی کهه ه شتی کهه
لهههرشتیک بی ه کۆمهل،
تاقم ه دهگوترئ: (جاءوا خبطة
خبطة) تاقم تاقم هاتن.

الْخَبِطَةُ: باقی ماندهی ناو لهچالایی یان

بنکی بهرمیل و شتی وادا.

الْخَبُوطُ: پی بهزموی دادان ه دهگوترئ:

(فرس خبوط) نهسپیک پیکوول

کهره ه (حاکم خبوط) دادومریکی

ستهکاره.

الْخَبِيطُ: شیر پیتش نهوهی بکری

بهماست، که ههوینی تی بکری بو

نهوهی ببیتیه ماست ه ههوزیک

نهسپ پیکوولی لهسهر لیوارهکهی

کردیی و تیکی روخاندیی ه ههوزی

بچوک ه ناوی کهه له چالایی و

بنکی هموزدا بمینیتیهوه.

الْمِخْبَطُ: نهو شتهی گهلاهی پی

دهومرینن (ك: مَخْبَطُ).

الْمَخْبَطَةُ: بهمانا (الْمَخْبَط) دئ.

حَبَعَ الصَّيَّ حُبْرًا: منداکه ههناسهی ئی

برا ه هیند گریا ههنسکی ههئدان.

حَبَعَ بِالْمَكَانِ حَبْرًا: لهو شوینه مایهوه.

حَبَعَ فِي الْمَكَانِ: چوووه ناو نهو شوینه.

حَبَعَ الشَّيْءُ: شتهکهی شاردهوه.

الْخُبْعَةُ: پارچهیهك لۆکه ه دهگوترئ:

(امراة خبعه طلعة) ئافرمتيكه

سمرتاسكهدهكا خو نيشان خهلكى

دداو خودمشيرتهوه.

حَبْلٌ فَلَانًا خَبْلًا: فلانى لهپېش جاوى

خوى پچوك كردهوه؟

تَخْبِقُ: بهرز بووه.

الْخَبِيقَةُ: زموى پان و پور.

الْغَبِيْقُ: درېز (جا چ بو ئادهميزاد پان

گيانلهبهري تر بهكاربى) باز هاويزو

هنگاو پان و درېزو خوشېمو.

الْجَبِيْقَى: روښتنى خيرا ۵ نازدهلى

خوشېرو ۵ ههنگاو درېزو

پان ۵ دگوتري: (هو عىشى الْجَبِيْقَى).

الْخَبِيقَةُ: ئافرمتى بهدرهوش.

الْخَبِيقَةُ: نازدهلى خوشېرو ۵ گيانلهبهري

باز هاويزو ۵ گيانلهبهري كورت چ

نير چ من.

حَبْلٌ: كه متهرخه ميكرد ۵ دگوتري:

(حَبْلٌ عَنْ فَعْلٍ اَيَّه) له نيشهكهى

باوكى دا كه مو كورتى هينا،

نهپتوانى ومكوو نهو بكا.

حَبْلٌ الْاِنْسَانُ أَوْ الْحَيَوانُ: نهنداميكى

ئادهميزادكه، پان هى حهيوانهكهى

لهكار خست.

حَبْلٌ فَلَانًا: فلانكهسى شيتو

شهمهداگرد ۵ عهقل

برد ۵ دگوتري: (حَبْلُهُ الْحَزَنُ وَالْحُبُّ

والدهر والشيطان).

حَبْلٌ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانكهسى لهوگاره

مهنع كرد.

حَبْلٌ خَبْلًا وَخَبْلًا: شيتى كرد ۵ عهقل و

هوشى برد ۵ نهنداميكى جهستهى

لهكار خست، برپهوه.

حَبْلَتٌ يَدُهُ: دهستى توشى شهلهل بوو

(هو حَبْلٌ وَأَخْبِلٌ) (وهى خَبْلَاءُ) (ك:

خَبْلٌ).

أَخْبِلُهُ: حوشترىكى دايه بو نهوهى

سودى نى ومريگرى.

حَبْلُهُ: بهمانا (حَبْلُهُ) دى.

أَخْبِلُ: بهمانا (خَبْلٌ) دى.

أَخْبِلُ الدَّابَّةَ: ولاخهكه لهشوينى خوى

نهپتوانى بوهستى.

أَخْبِلُ فَلَانًا: فلانكهسى شيت كرد.

أَخْبِلُ: شيت بوو.

تَخْبِلُ: بهمانا (خَبْلٌ) دى.

اسْتَخْبِلُهُ نَاقَةً: حوشترىكى بهنهمانت

نى ومريگرت.

الْخَبْلَانُ: شهوو رۆز.

الْخَبَالُ: كه مو كورپى ۵ تيدا چونو

قهوتان ۵ زمهرى كوشنده ۵ كيمو

زوخواوى دۆزهخييان ۵ له حهديشى

پيغه مبهردا (د.خ) هاتووه: (من

شرب الخمر سقاها الله من طينة الخبال)

ههروا بهمانا (كۆل و مانلو بونو

خيزاندارى دى.

الْخَبْلُ: برين ۵ فيتنهو ناشوب له

حمدیشدا هاتووہ دمفہرموی: (بین

یدی الساعة خبل) ۵ ہروا بہمانا

قہہ زرکردن و خواستن

دی ۵ دمگوتری: (وقع فی خبلہ)

سہرگہردان بوو ماتو حہیران

کہوت ۵ لہزاراوی زانستی عروژدا

لابردنی (س و ت) لہ (مُسْتَفْعِلِن) دا

ہہروا لابردنی (ف) و (و) لہ

(مفعولات) دا.

الْخَبْلُ: نہمان و تیځچونی عمقل ۵ سہر

لی شیوان و سہرگہردانی.

الْخَبْلُ: نادمیزاد ۵ جندوکہ ۵ برین ۵

مہشکو کوندہ ۵ کوندہی پړ ناو ۵

بالندمیہک شہو بخوینی، وککوو

کوندیوو.

الْخَبْلَةُ: نہمان و تیځچونی نەندامیک

یان نہمانی عمقل و هوش.

الْخَبْلُ: بہمانا (الْخَبْلَةُ) دی.

خَبْنٌ: ولا کی هیئایہوو

دروی ۵ دمگوتری: (خَبْنُ الثوبِ خَبْنًا

و خَبْنًا) لوکی قوماشہکی

نوشتاندہوو دروی.

خَبْنُ الشَّيْءِ: شتہکی شاردموہ ۵ بہری

دایہوو.

خَبْنُ الطَّعَامِ: خوراکہکی ہہلگرت بو

کاتی قات و قری.

أَخْبَنَ: لہژر دہرپیکہیدا شتی

شاردموہ.

الْخَبْنُ: لہ عیلمی عہروژدا بریتیہ لہ

لابردنی پیتی دووم کہ بزونی

نہبی لہ تہفعیلہدا.

الْخَبْنَةُ: لہ کراس و دہرپی بہو

بہشہیان دمگوتری بہسہر یہکدا

ہیندرابیٹہوو دوروابی ۵ ہہروا

نہو شتہی نادمیزاد لہکوشی دا یان

لہ بنہہنگلی دا ہہلی

گری ۵ تورمکہ یان قاپیکہ شتی تی

دہگری و ہہلدمگری، لہکؤل دمدری.

الْخَبْنُ: بو پیاو بہکہسیک دمگوتری

تیځسمراوو کوٹہبنہ بی.

خَبَّتِ النَّارُ خَبْرًا وَخَبْرًا: ناگرمکہ دامرکاو

بلیسی نہما ۵ قورٹان دمفہرموی:

﴿مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ

سَمِيرًا﴾.

خَبَّتِ الْحَرْبُ: شہر کوڑایہوو ۵ دمگوتری:

(خَبَا لَهُ) کلپی رقو قاری

دامرکایہوو.

أَخْبَى: رشمالی دروست کرد.

أَخْبَى خَبَاءً: رشمالی دروستکردو

ہہلی دا.

أَخْبَى الْكِسَاءَ: قوماشہکی کرد بہ

خیمہو رشمال.

أَخْبَى النَّارَ: ناگرمکہی کوڑاندہوو.

خَبَّى خَبَاءً وَكَسَاءً: رشمالی دروست کرد.

اسْتَعْبَى خِيَاءُ: رهنمائی هه لداو جووه ناوی.
خَتَاهُ خَتْنًا: مهنی گرد ۵ گنپراپه وه
نه په پښت.

اخْتَنَّا: چه وسایه وه ۵ زه لیل
بوو ۵ له ترسی شتیک رهنکی گؤړا.
اخْتَنَّا لِفُلَانٍ: خوی له فلان شاردوه
له ترسا یان له شهرما نه پوښت
فلان کهس بیینی.

اخْتَنَّا الشَّيْءَ: شته کهی رفاند.
الْمُخْتَنِنَةُ: دورو درنژ ۵ دهگوتری:
(مَفَازَةُ مُخْتَنِنَةٍ) ساراپه کی دورو
درنژ، دهنکی تیدا نابیستری و
رېبازیکی دمره تان و قوتار بوونی
تیدا به دی ناگری.

خَتَّ خَتًّا: خوږی بوو، به دره وشت بوو.
خَتَّ فُلَانًا خَتًّا: به رمب له فلانی دا،
لیکدان لیکدان به رمب لئی دا.
خَتَّ خَتًّا: جهسته ی تیکچوو.

أَخْتُ: گهر دنکه چ بوو، که ناوی باوکیان
هیڼا شهرمی به خوی داهات.
أَخْتُ الْقَوْلُ فُلَانًا: قسه کهی فلانکه سی
خه جالته کرد نه زیه تی داو بی
دمنگی کرد.

أَخْتُ حَفْ فُلَانٍ: بهشی فلانکه سی پوچ
کرد.

خَتَرْتُ نَفْسَهُ خَتْرًا وَخْتَرًا: نه فسی خوی
هیچ و پوچ کرد.

خَتَرَ فُلَانًا: سته می له فلان کهس کرد
سته می کی زور ۵ له حه دیشتا
هاتووه دمفرموی: (ما ختر قمر
بالعهد الا سُلِطَ عَلَيْهِم
الْعَدُو) ۵ دهگوتری: (هو خاتر وختیر
وختور وختار وختیر) له قورئاندا
هاتووه: ﴿وَمَا يَجْعَلُ بآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ
خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾.

خَتَرَ خَتْرًا: جهسته ی خاوو خلیچک بوو
بیتهیزو لاواز بوو، جا یان به هو ی
نه خوشی یان مه ی خواردنه وه یان
دمرمان.

خَتَرُهُ الشَّرَابُ وَغَيْرُهُ: شهرابه که باری
تهندورستی شیواندو له پهل و پوی
خست.

تَخَتَّرَ: جهسته ی تیکچو خاوو
بووه ۵ ته مبه ل و لاواز بوو ۵ زیه نی
شیوا شتی تیکه ل و پیکه ل
کرد ۵ به شیوه ی ته مبه ل و بیتهیز
کهوته رویشتن.

خَتَعَ خَتْعًا وَخْتَرَعًا: هه لات.

خَتَعَ فِي الْأَرْضِ: رویشت و له ولات دور
کهوته وه.

خَتَعَ عَلَى الْقَوْمِ: هیرشی کرده سمر
خه لیکه که ۵ به مبه به سته وه

به تاریکی شو کهوته ری.

اخْتَعَفَ فِي الْأَرْضِ: به مانا (خَتَعَ) دی.

أَلْتَحِجُ: ئەو شارمزاو چاوساغەيە كە
 ھەرگیز لەرێگاو رۆیشتندا
 دانامینی و رێگای ئی ھەلە نابێ.
 أَلْتَحِجُ: بەمانا (أَلْتَحِجُ) دێ.
 أَلْتَحِجَةُ: بەمانا (أَلْتَحِجُ) دێ.
 أَلْتَحِجُ: بەلاو کارمسات.
 أَلْتَحِجَةُ: پێستۆکیكە تیر ھاویز
 لەپەنجە ی دەکا لەکاتی تیر
 ھاویشتندا.
 أَلْتَحِجُ: بەمانا (أَلْتَحِجُ) دێ ۵ بێچوی
 کەروێشك ۵ جۆرێكە لە میشی
 گەورە مێشە سەگی پێ دەگوترێ.
 أَلْتَحِجَةُ: پیاوی کورته بالا.
 حَتَرُ: پوچایەوه ۵ توابەوه.
 أَلْتَحِجَةُ: ھەرشتیک گۆرانی بەسەردا
 بێ و زوو بپوکیتمەوه لەسەر
 شیوازێك بەردەوام
 نەبێ ۵ تپاویلکە ھەك زوو زوو
 بپوکیتمەوه ۵ جیھان بەو مانایە كە
 زوو زوو چەرخ و دەرەمەکانی
 دەگۆڕێن ۵ شتیکی تەنك وەكوو
 تەونی جالجاڵۆكە وایە لەکاتی
 گەرمادا رایە لەکانی دەبیندرێن پێی
 دەلێن لێکی خۆر: (لەباب
 الشمس) ۵ ھەروا بەدەعبایەکی
 بچوکی ڕەش دەگوترێ لەسەر روی
 ناو دەبیندرێ و ھەمیشە وەكوو کێچ
 ھەلەزو دابەز دەکاو

داناسەکنێ ۵ ھەروا ناوہ بۆ گورگ،
 لـ ھەم روموہ کـ ھە زۆر
 بێومفایە ۵ ناویکیشە بۆ غولی
 بیابان ۵ دێگوترێ: (امراة خیتەر)
 ئافرەتیكە خۆشەویستی بەردەوام
 نییە ۵ ستەمکار ۵ بەلاو کارمسات.
 حَتَلُ خَتَلًا وَخَتَلَانًا: فێلی ئی کردو بەبێ
 ئاگایی لەخستە ی برد ۵ دەگوترێ:
 (ختلہ فی الحرب) لەشەر فێلی
 لێکردو لەشوینیكەوه ھێرشی بۆ
 کرد چاوپروان نەدەکا لەوێو
 پەلامار بدا ۵ (ھو خاتِل وَخَتَل
 وَخَتَل).
 حَاتِلُهُ: بەمانا (خَتَلُهُ) دێ ۵ فێلی
 لێکردو چاوپروای کرد.
 اخْتَلَّ: گۆی ھەلخست گۆی کلۆر کرد
 بۆ ئەوێ قسە ی خەلکی تر
 بیستی.
 خَاتَلُوا: فێلیان لەپەكتر کرد.
 أَلْخَتَلُ: ئەو شوێنە ی پیلانی تێدا
 دادەپێژێ ۵ كۆنە كەروێشك.
 أَلْخَتَلُ مِنَ الرِّجَالِ: ئەو كەسە یە
 عاقلمەندو زەریف بێ.
 حَتَمَ النُّحْلُ خَتْمًا وَخَتَامًا: ھەنگەكە شانە
 ھەنگۆنەکانی پێکرد لە ھەنگۆین.
 حَتَمَ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ: سەری قاپو
 مەنجەل و زەرفو تورەكە ی

خُوراکه‌کە‌ی به‌ستو دایپووشی بۆ
 نه‌وه‌ی پیس نه‌بی و شتی تی
 نه‌چی ۵ یان به‌قور و میوو نه‌و
 جوړه شتانه زارکی قاپ‌وو دیزمو
 زمره‌ی خوار دنه‌کە‌ی سواغ داو
 گرتی ۵ بۆ نه‌وه‌ی هیچی تی نه‌چی و
 هیچی لی دمر نه‌یه ۵ قورن ان
 دمفه‌رموی: ﴿يَسْقُونَ مِنْ رُحِيقٍ
 مُخْتَلَمٍ﴾.

خُتَمَ عَلٰی فَمِه: قسه‌ی لی
 قه‌دمغه‌کرد ۵ قورن ان دمفه‌رموی:
 ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰٓ اَفْرَاسِهِمْ وَكُلَّمَا
 اَنۡبَدِيهِمْ﴾.

خُتَمَ عَلٰی قَلْبِه: وای لی کرد له‌شت تی نه‌گا.
 خُتَمَ الشَّيْءِ وَعَلَيْه: شته‌کە‌ی چاپ
 کرد ۵ مۆری کرد نیمزای
 کرد ۵ دمگوتری: (ختم الكتاب)
 وغره) کیتابه‌کە‌ی نیمزا کرد، مۆری
 کرد ۵ کیتابه‌کە‌ی ته‌واو کردو
 هه‌مووی خوینده‌وه.

خُتَمَ بَابَه عَلٰی فَلَان: روی له‌فلانکە‌س
 و مرگپراو پشتی تی کرد.

خُتَمَ الزَّرْعِ وَعَلَيْه: دوا‌ی کیلان و توو کردن
 یه‌که‌مجار گشتو کاله‌کە‌ی ناودا.

خُتَمُهُ: شته‌کە‌ی مۆر کرد، لۆکی کرد،
 نیمزای کرد.

خُتَمَ صَاحِبَه: نه‌نگوستیله‌ی له‌قامکی
 هاوه‌له‌کە‌ی کرد.

اخْتَمَّ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی ته‌واو کرد.

تَخْتَمُ: نه‌نگوستیله‌ی له‌قامک
 کرد ۵ دمگوتری: (تختّم به).

تَخْتَمُ بَعَمَامَتَه: میزمره‌کە‌ی خۆی کرد
 به پهردمو له‌مبه‌ر.

تَخْتَمُ بِأَمْرِه: کاره‌کە‌ی نه‌وی شاردموه.

تَخْتَمُ عَنِ الشَّيْءِ: خۆی له شته‌کە
 غافل کردو لی بی‌دهنگ بوو.

الْخَاتَمُ: نه‌و شته‌ی مۆری پی
 ده‌کە‌ی ۵ نه‌لقه‌یه‌که‌ ده‌گرتیه
 په‌نجه‌وه ۵ (ك: خواتیم).

الْخَاتَمُ: به‌مانا (الخاتم) دئ ۵ کچیتی و
 دمست لی نه‌دراوی، دمگوتری: (زفت

الیه بخاتیمها) ۵ گرپه‌که‌ له پشتی
 مل ۵ دمگوتری: (احتجم فلان فی

خاتم القفا) ۵ تاله‌مووی سپی له‌قاجی
 نه‌سپدا دیار ده‌که‌وئ ۵ هه‌روا

وشه‌ی (خاتم) به‌کو‌تایی و دوا‌یی
 شت دمگوتری، قورن ان دمفه‌رموی:

﴿وَلٰكِنْ رَّسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾.

الْخَاتِمَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: سه‌رم‌نجام و
 کو‌تایی شته‌که.

الْخَاتِيَامُ: به‌مانا (الخاتم) دئ.

الْحِتَامُ: قور یا میو که‌ده‌می کو‌نه‌سه
 هه‌نگی پی ده‌گپری ۵ قورن ان

ده‌فه‌رموی: ﴿خِتَامُ مَنۡ

مِسْكٍ﴾ ۵ کچیتی ۵ ده‌سته‌گون و

بۆتەۋە ۵ ھەروا بە ئاھەنگى
خەتەنە سورانىش دىگوتىرى:
الْحَتَّاءُ: پېشەى خەتەنە سوران.

الْخَنْ: باوكو بىراى خىزان ۵ مىردى كج
مىردى خوشك واتە: زاوا ۵ بۇيە
لەھەدىشدا ھاتوۋە: (علي ختن
رسول الله): عەلى زاۋى
پېغەمبەرە ۵ (ك: اختان)ە.

خَتَاخْتَرَا: ترساۋ دىشكاۋ بوۋ بەھۋى
نەخۋشى ۵ خەم ۵ خەفەتەۋە.
ختا الليل: تارىكاى شەۋەكە زۆر پەرەى
سەند.

خا العقاب ۵ غىرە: ھەئۆكە يان ھەر
بالتەمپەكى تر كەۋت.
ختا فلاناً عن الأمر: فلانكەسى لەكارەكە
مەنە كىرد.

ختا الثوب: پېزى قوماشەكى يادا، لولى دا.
أخْتى: كالاكانى يەك لەدۋايەك
فروشت.

إخْتَتى: بەمانا (ختا) ھاتوۋە.
الْحَتَّى: زەبەرلەيدانى زۆرۈ يەك لەدۋ
يەك.

خُتْئە: كۆى كىردەۋە ۵ پېنەى كىردۈ
چاكى كىردەۋە.

الْخُث: كەف ۵ خىشخاكى لافاۋ پاش
نىشتەنەۋى لافاۋەكە ۵
۵ وشكبوۋنەۋى ۵ (ك: أخثا)ە.

سەرەتەى شت ۵ دىگوتىرى: (زفت
اليە بختامها) ۵ ھەروا بەمانا سەرەتاۋ
كۆتايى شت دى.

الْخُثْم: شوپنى مۆر ۵ شوپنىكەى
مۆر ۵ دىمەكۆلەسى ھەنگ ۵ زاركى
كۆلەسى مېشە ھەنگۈين.

الْخُتْم: بەمانا (الخاتم) دى ۵ بەمانا
سەر مۆردى ۵ لۆككراۋ سەر
قەباتكراۋ.

الْخَيْتَام: بەمانا (الخاتم) دى ۵ بەمانا
نۆبەرە تازە پەيدابوۋ دى ۵ بەمانا
كچىتى دى ۵ دىگوتىرى: (زفت اليە
بختامها).

الْمُخْتَم من الخيل: نەۋ نەسپەيە نىۋان
سمى ۵ زەنگى موۋەكانى سېپىن.

الْمُخْتَرَم: پېۋەر ۵ كۆۋ قىسناغ ۵ رېۋە
تەنەكەۋ تەغارو ەرىبە.

خَتَنَ خَتُوناً ۵ ختۈنە: ھاۋسەرگىرى
نەنجامدا ۵ زنى ھىنا.

خَتَنَ الصَّبِي خَتْناً ۵ ختانا: مىندالەكەى
خەتەنەكەرد.

خَاتَنَ فُلاناً: زنى بۇ فلان ھىنا.

إخْتَنَ الصَّبِي: مىندالەكە خەتەنەكرا.

الْحَتَان: نەۋ شوپنەى لەھىنى نىۋو
۵ وانىكى مېنە دىبەردى

۵ دىگوتىرى: (برى ختائە) شوپنى
خەتەنە كىردەكەى مىندالەكە چاك

الْخُتَّةُ: گورزه يه كه له شوركي شكاهه
ناگري پى گويزراوهموه (دمسته
چيله).

الْخُتَّةُ: به مانا (الْخُتَّة) دى.
خُتْرَ اللَّبْنِ وَغَوِه: (خُتْرًا وَخُتْرًا وَخُتْرَانًا):
شيرمه مه يى و توندبوو.
خُتْرَ نَفْسُهُ: دمرونى شكاه و رمجا ۵ بارى
دمروونى تيك شكاه.

خُتْرَ فُلَانٍ: فلانكس ههستى به يى
تاقه تيكردو ته ندورسستى
تيكچوو ۵ دمگوترى: (خاتر النفس
خاتر العظام).
خُتْرَ اللَّبْنِ وَغَوِه وَالتَّفْسُ خُتْرَةً وَخُتْرَةً:
شيرمه مه يى ، بزركاه و توند
بوو ۵ دمگوترى: (هو خُتْر النفس)،
(ك: خُتْرَاء) (وخُتْرى).

أَخْشَرَ فُلَانٍ: به مانا (خُتْر) دى.
أَخْشَرَ الزُّبْدِ: رونه كهرمه يى واز ليه ينا
نه پتواندموه ۵ له پهندي پيشيناندا
هاتوو (ما يدري أَيْخَشَرُ أَمْ يَذِيبُ)
نازانى چ بكا رونه كهرمه يه
به نه ته واده يى به يلى ته وه يان
بي تو پني ته وه.

خُتْرَ اللَّبْنِ: شيرمه يه
مه ياند ۵ بزركاندى.

التَّخْشَرُ التَّاجِي: خهستبوونه وه يى خو ين
له ناو دهمارمكاني جهسته يى دا
به هو ي نه خو شى.

الْخُتَارُ مِنْ كَلِّ شَيْءٍ: بهرماوه
باشه پرؤكى هه موو شتيكه.
الْخُتَارَةُ: به مانا (الختار) دى.

الْخُتَارِمُ: ليو نهستور ۵ رمشبين.
الْخُتْرِمَةُ: نهرمانى لا لوت كه نهستور
بيى ۵ كه وانه يى ناوهراستى ليو ي
سهرو ۵ (ك: خُتَارِم).

خُتْمَةُ: به خو ين رهنكي كرد ۵ خو ينى
تيه له سوو ۵

خُتْمَ الْقَوْمِ: به يمانيان به يه كدا
كه پشتى يه كتر بگرن دمست ليك
به رنه دهن ۵ دابو نه ريتى هه ندئ
كوهمه لگاي عهرمب وه هابوو كو
دمبوونه وه ناژه ليان سهردم بپن و
گوشتيان دهمرژان سو
دهخوارد ۵ خو ينى كوشتيه كانيان
له گهل زهمعه ران و بو ينى خو ش
ده كرده مه نجه ليكه وه نه مچار
دمستيان ده خسته ناو خو ينه كه وه
به يمانيان به يه كتر دمدا كه
پشتگيرى يه كتر بكه ن.

تَخْتَمُ: به خو ين خو ي رنگ كرد.

خُتْمَ خُتْمًا: پان بووه ۵ لوتى پان بووه.

خُتْمَةُ: پانى كردموه.

خُتْمَى الْبَقَرِ أَوِ الْفِيلِ خُتْمًا: مانگا كه يان

فيله كه ناوسكى خو ي

دانا ۵ توپاندى ۵ ههرچى ريخى

له سكى دا هه بوو هه مووى دهمدا.

اَخْشَى: ته پائەى داگیرساند ناگرى
به ته پائە کرده.

اَلْخَوْ: خوار ناوک که داکه وى وشک ببى.
اَلْخُشْرَاءُ: ناهرمتهىك لای خواروى
گدهدى داکه وى و شل ببى.

اَلْخَشَى: ريخ و پيسايى رمشه ولاخ و
فيل ۵ (ك: اخشاء)

اَلْخِشَى: به مانا (اَلْخَشَى) دى ۵ (ك: اخشاء
وخشي).

خَجَا خُجْرًا: دلشكاو تىك شكاو بوو.

خَجَا اللبَل: شهومكه روى و كوتايى هات.
خَجَا فلانًا: خجنا: له فلانكهسى دا تىى
سرمواند.

خَجَى خَجَا: قسهى ناشيرين و جنيوى
دان ۵ شهرميكرد.

اَحْبَاة: زورى داوا ليكرد تاواى ليكرد
بيتاهمت ببى.

تَخَاجَاتِ الْمَرَأَة: ناهرمتهكه سمتى خوى
دمرپه پړاند.

تَخَا فلان: به هيواشى و مهيله و خو
بادان ريشت.

اَلْخَبَاءَة: ئادهميزادى قهلهوى
قونگران ۵ نه حمهق و خراب راپړاو
بى به ئين.

خَجْ خُجْرًا: وىك هاتهوه
نوشتايهوه ۵ دمگوترى: (خَجْ
ساعده).

خَجْ برجله: له رويشتنا ته پو توژى
بهرپاگرد.

خَجْ الشَّيْ: پالى به شتهكهوه نا،
دمگوترى: (خَجَتْ الرِّيحُ السفينة)
بايهكه پالى بهكه شتيهكهوه
نا ۵ له پړموى خوى لای دا
رمشه باكه به ته موژمى خوى
كه شتيهكهوى لادا.

خَجْ الشَّيْ: شتهكهى شفق
کرد ۵ دمگوترى:

خَجْ العرد: دارمكهى قليشانند.

اَخْتَجَ في سبه: به خيږايى و پيچاو پيچ
رويشت.

اَلْخَجِيجُ: (خجيج الرياح) دمنگى رمشه با.
خَجِنَج: خوى شاردموه ۵ دمگوترى:
(خَجِنَجَ الرجل) پياومكه نهوى
له دليد ابو و دمري نه خست.

خَجِنَجَ الرِّيح: رمشه باكه به شينووى
پيچاو پيچ و گيزه لوكه پى روى.

اَلْخَجْنَجَاةُ: نه حمهق و گيل.
خَجَلْ خَجَلًا وَخَجَلَةً: شهرمى كردو
به خوى دا شكايهوه.

خَجَلْ اَلْخَيَوَانُ: گيانله بهرمكه و اقى و پړماو
حهق و بوو نه ميزانى به چ لايهك دا
پړوا.

خَجَلْ فلان بامرہ: فلان بهكارمكه بهوه زور
ماندوو بوو بوى نه نجام نادري
نازاني چى بكا.

خَجَلَ فلان: فلان دناره حمت و جاپز

بوو ۵ تهر دماخ بوو ، كهيف خوش بوو.

خَجَلَ النبات: گياو گزمكه چرو پرو تيك

چرزا ۵ دمگوترئ:

خَجَلَ الرادى: دوله كه به گياوو گزى زور

رازايه وه.

خَجَلَ بالحمل: باره كهى قورسو گران بوو.

خَجَلَ على فرسه: له سمر نه سپه كه

نه يتوانى دامه زراو بي چونكه

بچكوله بوو زينه كهى يو پر نه كرا.

خَجَلَ الثوب ونحوه: كراسه كهى له بمر

پانو پورى چاك چاك له جهسته

دا دمگه را ۵ همروا دمگوترئ: (ثوب

خَجَلَ وَجَلْ خَجَلَ) همروا دمگوترئ:

(خَجَ الثوب) واته: كراسه كه كون

بوو رزى.

أَخْجَلَ الثَّبات: به مانا (خَجَلَ) دئ.

أَخْجَلَ الثوب ونحوه: كراسه كهى

درئز كرد يان پانى كرد تا به ته واوى

له بمر يا بگه پرئ.

خَجَلَهُ: واى ليكرد ته ريق بيته وه.

أَخْرَجَلَى: رويشتنى نافرته به لارو

له نجه.

خَدَبَ خَدَبًا: درو يكرد.

خَدَبَ فلانًا: پيست و گوشتى فلانكه سى

هه لدرى ۵ دمگوترئ: (خَدَبَهُ

بالسيف) ۵ (خَدَبَهُ الحية) مار كه

تيكى شكاند.

خَدَبَ الشئ خَدَبًا: شته كه درئزو يان بوو

۵ دمگوترئ: (خَدَبَتِ الضربة أو

الطعنة وخدبت الدرع).

خَدَبَ اللسان: زمان درئز بوو.

خَدَبَ السيف: شمشير كه برى.

خَدَبَ فلان: فلانكه س خوارو خيج بوو

هر به هه واو هه موسى خوى دمروا

به گوئى كه س ناكا (هر اخدب وهى

خدباء)

تَخَدَّبَ: به مانا (خَدَبَ)

دئ ۵ دمگوترئ: (تَخَدَّبَ اللسان

وتَخَدَّبَ السيف).

تَخَدَّبَ فلان: فلان به رويشتنى مام

ناوهندى روئى.

أَخْدَبَ: گه ورمو دلر هق ۵ كه ته و

زمبه للاح له هه موو

شتيك ۵ دمگوترئ: (رَجَلْ خَدَبْ)

(وسام خَدَبْ و جل خَدَبْ) به هيرو

پته وو كه ته و زمبه للاح.

الْغَيْدَبَةُ: ريگاي ناشكرا (ك: خيادب) ۵

رييازو دابو نه ريتو په پرموو

پرؤگرام ۵ دمگوترئ: (أقبل على

خَيْدَبَتِي) به هه مان دابو نه ريتى

خوى هاته پيشه وه.

خَدَجَ خَدَاجًا: كه م بوو كه مى كرد.

خَدَجَ الحامل: نافرته دوو گيانه كه

سكه كهى له بار چوو پيش نه وهى

کامل ببی ۵ (هی خادج) (ك):	هه لکهنه.
خوادج، (وهی خدوج)، (ك):	خَدَّ جَسْمَهُ بِنَابِه: به که تبهی پیستی
خدائج ۵، به منداله فری دراوکه	هه لیری.
دمگوتری: (مخدوج) و (خدوج)	خَدَّ البعیر: لا شه ویلهی حوشرمه کی داخ
و (خدیح).	کرد.
خَدَج الزند: چه رخه که ناگری ئی	خَدَّ الفرسُ الأرضَ بحوافره: نه سپه که
دمرنه چوو.	به سمه گانی شوینی له زموپیه که
أَخْدَجَتِ الْحَامِلُ: به مانا (خدجت) دی.	کرد.
أَخْدَجَتِ الشَّتْوَةُ: زستانه که بارانی که م	خَادَّة: به ریره گانی کرد له نیشه که ی دا.
بوو.	خَدَّ لَحْمَ الفرس: گوشتی نه سپه که ی
أَخْدَجَ الشَّيْءُ: شته که ی که م کردموه ۵	له پولاواز کرد ۵ دمگوتری:
دمگوتری: (أَخْدَجَ التحية): به ته و او ی	خَدَّه الفقرُ سوء الحال: هه ژاری و باری
وه لامی سلاوکه ی نه دایه وه.	نالهار له پو لاواری کرد.
أَخْدَجَ أَمْرُهُ: کاره که ی به باشی بنبه ست	خَدَّ السَّيْرُ لَحْمَ الفرس: روپیشتن
نه کرد.	گوشتی نه سپه که ی لاواز کرد.
أَخْدَجَتِ الْحَامِلُ: به مانا (أَخْدَجَتِ) دی.	تَخَادَا: به رامیهر یه که وهستان.
أَخْدَجَ: لقی رومکیک یان نه ندامی	تَخَدَّ لَحْمُهُ: به مانا (خَدَّ) دی.
جهسته ی گیانله به مریک که ناکامل	تَخَدَّ القومُ: خه لکه که بوون به چه ند
بی.	تاقم و پیړیک.
أَخْدَجَ: نافرته تیکه مندالی بو	الأخدود: که ندری دریزو قول.
رانه وهستی ۵ پیش نه وهی سکه که ی	ضربة أخدود: لیدانیك شوینکه ی
کامل ببی له بهری بجی ۵ (ك):	له جهسته و پیستی کرد ۵ دمگوتری:
مخادیح ۵.	(في ظهره أخابد
خَدَّ الأرض: زموپیه که ی هه لکهنه.	السياط) ۵ به پشتیه وه شوینکه ی
خَدَّ السيلُ الأرضَ في الأرض: لافاوکه	شورك و قه مچی دیاره.
زموی دادری ۵ (وخَدَّ فلان أخدوداً)	الغَدَّ: کوئم لا رومهت ۵ هه روا ناوه بو
فلانکه س جائیکی دریزی	لایه نیکی شت.

خَدُّهُ اُفْرَدَج: لاتای که ژاوه ۵ ههروا ناوه بۆ
 کۆمه ئیک خه ئک دمگوترئ: (مضی
 خَدُّ مِنْ النَّاسِ) ته مه نی چینی ک
 له ئاده میزاد تیپه ری ۵ ههروا به مانا
 ریگاش دی.
 اَلْمُحْدَةُ: کوئم ۵ که نه دپری
 دریز ۵ چال ۵ (ک: خدد).

المِحْدُ: که لبه.
 المِحْدَةُ: سه رین، بالیف که له کاتی
 نو ستندا لاپومه تی ده خری ته
 سه ر ۵ ئاسنی که زهوی پی
 هه له دپری و مگوو پی مه ره ۵ (ک:
 محاد).

خَدَرُ خَدْرًا: خوی شاردوه ۵ خوی تاهه
 کردو، خوی چه شارد، دمگوترئ:
 (خَدَرَتِ الْمَرْأَةُ ۵ وخدر الأسد)
 ئافه رته که چه ووه ناو
 که ژاوه ۵ شیر که چه ووه ناو
 لانه که مه وه.

خَدَرُ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایه وه ۵ سه ری
 لیشوا ۵ له گه له ره مکه دوا که وت.
 خَدَرُ الشَّيْءِ: شته که ی شاردوه.

خَدَرُ اُفْرَدَج: په ردی به سه ر که ژاوه که دا.
 خَدَرُ الْمَرْأَةِ: ئافه رته که ی خسته ناو
 که ژاوه و هه پاریز گاری کردو
 پیدایه ستیه کانی بۆ دابین کرد.

خَدَرُ خَدْرًا: لهش داهیزان و بی هیزی

سواری سه روملی بوو ۵ دمگوترئ:
 (خَدَرٌ مِنَ الشَّرَابِ أَوْ الدَّوَاءِ) به هوی
 مه یه وه یان به هوی دهرمانه وه گیزو
 لهش داهیزاو بوو ۵ دمگوترئ:
 (خَدَرٌ جَسْمَهُ، وَخَدَرَتِ عَظَامُهُ،
 وَخَدَرَتِ يَدُهُ أَوْ رِجْلُهُ، وَخَدَرَتِ
 عَيْنُهُ).

خَدِرُ الْيَوْمِ: نه مپۆ گهرما که ی توند بوو
 بای نه سیم و شه مائی تیدا
 هه ئنه بوو.
 خَدِرُ اللَّيْلِ وَالْمَكَانِ: شه ومکه تاریک بوو
 شوینه که تاریک بوو ۵ (هو خَدِرٌ
 وأخدر، وهی خَدْرًا)، (ک: خدر).

اَخْدَرُ: له ناو که ژاوه دا
 مایه وه ۵ دمگوترئ: (اخذرت المرأة)
 (أخدر الأسد).

أَخْدَرُ: که وته ناو شه ومه وه ۵ ههروا
 باران دایپوشی.

أَخْدَرُ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه
 مایه وه ۵ دمگوترئ: (أخدر في أهله)
 أَخْدَرُ الشَّيْءِ: شته که ی
 شاردوه ۵ دمگوترئ:

أَخْدَرُ الْمَرْأَةِ: له ناو که ژاوه که دا
 ئافه رته که ی هیشته وه.

خَدْرُ: دایپوشی ۵ دمگوترئ: (خَدِرُ
 الْمَرْأَةِ) ئافه رته که ی له ناو که ژاوه که دا
 هیشته وه.

خَذَرَ الْهَوْدَجَ: که ژاومکەى داپووشى.

خَذَرَتِ الظَّيْبَةَ وَلَدَهَا: ئاسکەکە

بێچومکەى شاردموه.

خَذَرُهُ: دای هیـ زان تـ یـ کـ یـ

شکاند ۵ دەرگوتری: (خَذَرُهُ

الـ شـ رـ اـ بـ) ۵ مەى و عەرەق

داپوهساند ۵ (خَذَرُهُ المـ رـ ضـ)

نەخووشى گێزو وێژى کرد.

خَذَرَتِ الْمَقَاعِدُ: دانىشتن قاچى گۆچو

ئىظلیج کرد.

اخْذَرُ: خۆى شاردموه.

اخْذَرَتِ الْمَرَأَةُ: ئافرەتەکە که ژاوه نشین

بوو.

تَخَذَرُ: خۆى هەشاردا.

تَخَذَرَتِ الْمَرَأَةُ: ئافرەتەکە خۆى خستە

کە ژاوموه ۵ بارى تەندروستى

تێکچوو لەشى داھێزا.

الْأَخْذَرُ: کە ژاوه ۵ (ك: اخادير)ه.

التخدير الكوكابينى: لەکار خستنى

هەستەکان بەهۆى کۆکاپینەوه.

الْخَذَارِيُّ: رهشو تاريك ۵ دەرگوترى:

(لـ بـ لـ خـ دـ اـ رـ يـ) شەوێـ کـ یـ

تاریکە ۵ (وـ سـ حـ اـ بـ خـ دـ اـ رـ يـ)

هەورێـ کـ یـ رهشە.

الْخِذَرُ: هەرشتێـ کـ تـ وـ بـ گـ رـ یـ تـ هـ خۆى

لەخيوەتو خانوو ۵ پەردەپەکە بۆ

ئافرەت لە گۆشەپەکى هۆلدا

دادمدرېتهوه ۵ لانهى شیر ۵ (ك:

خدرور و اخدار).

الْخَذَرُ: شوپنى تاريك و

چهواشه ۵ ههوار ۵ باران ۵ لهزاروه

ى فەلسەفەدا لە دەستدانى هەست

بەگشتى يان شوپنىكى تايپەتى.

الْخَذَرُ: شەوى تاريك.

الْخَذَرَةُ: دهنكه خورماى نهگهپيو كه

بكهوێته خوار ۵ ههروا ناوه بۆ نهو

دهنكه خورماپهه ناوهكهى رهش

بووبوێ و بۆگهنى كردهی.

الْخَذَرَةُ: باران ؛ دۆپه باران.

الْمَخْذَرُ: دەرمانێـ کە بەکار هیـ نانی بۆ

ئادەمیزادو حەيوانات بەناگایى ئى

زەوت دەکا، وای لێـ دەکا وەعیى

نەمیـ ئى.

خَدَشَ الْجِلْدَ وَغَوَّهَ خَدَشًا: پێـ ستى

جەستەى رنى دايمالى.

خادش فلان فلاناً عَادَشَةً وَخَدَشًا:

هەرپەکە لەو دوو کەسە پێـ ستى

ئەوى تریانی داړنى.

خَدَشُهُ: پێـ ستى رنى پێـ ستەکەى دامالى

الْمَخْشُ: شوپنکەى رنى و دامالینى

پێـ ست.

الْمَخْشُ: کێـ چ ۵ میـ ش ۵ رەوى.

الْمَخْدِشُ: پشیلە.

الْمَخْدِشُ: پشیلە ۵ بارىکایى

مل ۵ باریکایی زمندی و لاخ ۵ (ابنا
مُحَدَّث) نه ملاو نه ولای شان.
خَدَعُ خَدَعًا: حال و مزعی گؤرا ۵ هر
رؤزه له حالیکدایه.
خَدَعُ فلان: فلانکس رهوشتی تری
په پرهوکرد به نه خلاق و رهوشتی تر
په رومرده بوو.
خادع الراي: هه رساته و رایه کی هه په و
هرگیز له سهر راو بؤ چونیکي
تایبه تی پایه دار نابي.
خَدَعُ الضَّبُّ: سوسه مار چووو ناو کونی
خویه وه.
خَدَعُ الظَّبْيُ: ناسکه که چووو ناو
کولانه کی خوی.
خَدَعُ الثَّغْلَبُ: رتویه که قورت و پیچی
کردن.
خَدَعَتِ الشَّمْسُ: خور ناوا بوو.
خَدَعَتِ الْعَيْنُ: چاو که به قول داچوو،
یان خهوی لی نه کهوت.
خَدَعَ الشَّيْءُ: شته که خراب بوو که لکی
نه ما.
خَدَعِ الطَّعَامُ وَخَدَعِ الرِّيقُ: بؤگه نی کرد.
خَدَعَتِ السُّوقُ: بازار کهوت و کرپن و
فروشتن که مه.
خَدَعِ الرَّجُلُ: پیاو که مال و سامانی که م
بوو.
خَدَعِ الزَّمانُ: و مرز که بارانی که م بوو.

خَدَعُ فَلَانًا خَدَعًا وَخَدَعَهُ: نه وهی بؤ فلانی
د مرخست پیچه وانهی نه وه بوو که
له ناو دلی دابوو ویستی به بی نه وهی
به خوی بزانسی زه بریکي
لیدا ۵ قورئان دمفه رموی: ﴿وَإِنْ
يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسَبَكَ
اللَّهُ﴾.
خَدَعَ الشَّيْءُ خَدَعًا: شته که ی شارده وه
ونی کرد.
خَدَعِ الدَّابَّةَ: ولاغه که ی به سته وه هیج
له ورو نالقی نه دایه.
خَدَعِ الثَّوْبَ: قوماشه که ی نوشتانده وه.
أَخْدَعَهُ: شاردیه وه په نهانی کرد.
أَخْدَعَ فَلَانًا: فلانکه سی هه لئا بؤ
فیلکردن و چاوراو.
خادعه مُحَدَّعةً: به مانا (خَدَعَهُ) دی.
خَدَعَهُ: به مانا (خَدَعَهُ) دی.
خَدَعَهُ: به مانا (خَدَعَهُ) دی ۵ قورئان
دمفه رموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ
اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾.
أَخْدَعَ: فیلای لی کرا
هه لئه تیندرا ۵ وای دمرخست
هه لئه تیندرا وه وهاش نه بوو.
أَخْدَعَ الشَّيْءُ: شته که خوی حه شارداو
له به رچاو گوم بوو.
أَخْدَعَ السُّوقُ: بازار کهوت ۵ کرپن و
فروشتن تی لیدا نه ما.
۱

تَخَادَعَا: هەریەکە لەو دوانە فێلیان
لەبەگتر کرد.

تَخَادَعُ فُلَانٌ: فلان وای نیشاندا فێلی
لێکراوە.

تَخْدَعُ: فێلکردنی بەسەر خۆیدا هێنا.
الْأَخْدَعُ: رمگی لامل ە بەهەردوو رمگی
لامل دەگوترێ: (الأخدعان).

الخادع من الطريق: ئەو رێگەبەبە
هەندئ دیارم و هەندئێکی کوێر
بۆتەوه ە دەگوترێ: (دينار خادع)
دینارمەکه کەمە ە کیشی تەواو نییە.
خوادع (سنون خوادع): ددانى بى خيـرو
كلور.

الخادعة: دەرگای بچوک کە دەبێتە
بەشێک لە دەرگای گەورە ە ژوری
بچۆکۆلە لەناو خانوودا، (ك:
خوادع)ە.

الْخَدْعُ: زۆر فێلباز و باشقولگر.

الْخَدْعَةُ: فێل و پیلان:

الْخَدْعَةُ: یەكجار فێلکردن ە دەگوترێ:
(الحرب خدعة) شەڕ فێلێکی
بەسە ە بەیەك فێل بەلایەكا
دەگەڕێ.

الْخَدْعَةُ: زۆر فێلباز ە دەگوترێ:
(الحرب خدعة) واتە شەڕ زۆر فێل و
پیلانی گەرمەگو ئەوانەى
شەڕدەكەن دەبێ زۆر فێل و تەلەكە
بزانن.

الخديوع: ئەو ئاژەڵە شیردەرمیە جار جار
شیر دەداو جار جار جاریش
دەسگرتەوه ە رێگایەك هەندئێکی
کوێر بوبێتەوه و هەندئێکی دیار بێ.
الخَيْدَعُ: زۆر فێلباز، دەگوترێ: (رجل
خيدع) و (ذئب خيدع) و (طريق
خيدع) ە هەروا ناوە بۆ تراویكە
(سەراب).

الْمُخْدَعُ: ئەو كەسەى زۆرى فێل
لێكراى و چەقاوه سوو بوو.

الْمُخْدَعُ: ژوور لەناو خانوودا
ە گەنجینه (ك: مخادع).

خَدَفَ خَدْفًا: رۆپێشت بەخێرایى
بەهەمناوێ كورت ە كەوتە نازو
نیعمەتەوه ە دەگوترێ: (خَدَفَ لِي
الْجَنب).

خَدَفَ الشَّيْءُ: شتەكەى بڕپێهه.

خَدَفَ الثَّوْبَ: قوماشەكەى بڕى و پارچە
پارچەى كرد.

اخْتَدَفَهُ: بەمانا (خَدَفَهُ) دئ ە هەروا
بەمانا رەفاندن دئ.

الْخَدْفُ: سەرئشینانى ناوگەشتى ە كلكى

كەشتى كە بەهۆى ئەو كلكهوه
رێڕموى كەشتییەكە دیاری دەكړی.

الْخَدْفَةُ: پارچەى شت ە كۆمەلێك لە
ئادەمیزاد دەگوترێ: (كنا لِي خَدْفَة
من الناس) و (مَرَّتْ خَدْفَة من الليل)

سه عاتيك له شهو روى.

خَدِلْ خَدَلًا وَخَدَالَةً وَخَدُولَةً: پرې بوو ،

ته و او بوو ، بالغ بوو ۵ دهگوترئ:

(خَدِلَ الْغُلَامُ وَخَدِلَتِ الْمَرْأَةُ وَهَكَذَا).

الْخَدْلُ: تېرو پرېو ته و اوو بېكهمو

كوړې ۵ (غلام خدل) گهنجېكې

ته و اوو رېكو بېكه ۵ (وامرأة خدلة)

ناهرمتېكې ته و او جهسته رېكو

بېكه ۵ بولم ترې وردو بيزوك كه

به هوې خزمهت نه كردن و دهر دو بې

ناوې باش هي شومه كې

هه لنه پېچابې.

الْخَدْلُج: ناده ميزادې دهست و پهل و

قل و قاچ نه ستورو گوشتن ۵ (چوار

پهل هموې).

خَدَمَهُ خَدَمَةً: پيداوېستی نهوې دابین

کرد (لهر و هي خادم) (ك: خَدَمَ

و خَدَامَ) (وهي خادمة).

اَخْدَمَهُ: خزمه تكارې يو دانا.

خَدَمَهُ: به مانا (اَخْدَمَهُ) دئ.

خَدَمَ السَّعِيرَ: پيوندې له قاچې

حوشترمه كړد.

تَخَدَّمَ خَادِمًا: خزمه تكارې راگرت.

اِخْتَدَمَ: خزمه تي خوې كړد.

اِخْتَدَمَ فَلَانًا: داوای له فلانكهمس كړد

خزمه تي بكا.

اِسْتَخْدَمَهُ: كړدې به خزمه تكار ۵ داوای

لېكرد خزمه تي بكا ۵

خزمه تكارېكې پېشكهمس كړد.

الْخَدَامُ: نهو كه سهې زور خزمهت بكا.

الْخَدَمَةُ: ساتيك له شهو يان له رېوژ.

الْخَدَمَةُ: نه لقه يه كې پتهوې ناسنه

دهگريته قاچې حوشترموه ۵ شورای

قايم و پتهو ۵ كوړو

كؤمه ل ۵ دهگوترئ: (فَضَّ اللَّهُ

خَدَمَتَهُمْ): خودا كوړو كؤمه ليان

لېك هه لومشني ۵ سېرمه يه كې

قايم و پتهو دهگريته زمندې

حوشترموه واته: بارېكايې پشت

سمې ۵ كه له بچه ۵ خرخال.

الْخَدُومُ: زور خزمه تجې.

الْمُخْدَمُ: نهو كه سهې زورې خزمه تكار

هه بن و دهوله مه ندې ۵ شوېني

تيكردني هه لقه و خرخال له قاچې

ناهرمت يان هي حوشتر.

الْمُخْدَمُ: كه سيك نيشې نهوې بې خزمه تكار

پېشكهمس به كه ساني تر بكا.

الْمُخْدَمَةُ: شوېني نه لقه يان پيوند له

قاچدا ۵ واته: بارېكايې قاچ پشت

قاچه رقه بؤ نادمې و پشت زمنگ

بؤ ولاخ.

الْمُسْتَخْدَمُ: نهو كه سهې

له ههر مانگه يه كې دهولهت كار بكا

به موجه يه ك.

خَادَتْهُ: پشتگیری قسه‌ک‌ه‌ی کرد،
ته‌صدیقی کرد ۵ (هر خادِن
و خَدین).

الخِیْنُ: دُست و برادر ۵
هاوَد ۵ دُستی دلداری و نه‌ینی ج
پی‌او بی ج نافرمت بی ۵ قورن‌ان
دمه‌هرموی: ﴿وَأَنزَلْنَاهُ أَجْرَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُخَصَّنَاتٍ غَيْرِ مُسَافِحَاتٍ
وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ﴾.

الْغَدَّةُ: نه‌و که‌سه‌ی دُست و هاو‌پئی
زُور دم‌گ‌ری.

الحَدید: ناز ناوی فه‌رمان‌روای می‌صر
بووه له‌زیر دمه‌سه‌لاتی تورکه
عوسمانییه‌کانداو نه‌و سه‌رده‌مانه‌ی
رابردو تا سه‌رده‌می کُوماری.

خَذَأَ خَذَاءً: گ‌م‌ردن که‌ج بوو زُیر بار بوو.
خَذِیْ لَهُ خَذَاءً وَخَذَوْا وَخَذَاءً: به‌مانا
(خ‌ذَأ) دئ.

اخْذَأْ: زه‌لیل و گ‌م‌ردنکه‌چی کرد.

اسْتَخْذَأَ لَهُ: به‌مانا (خ‌ذِی) دئ.

خَذَّ الْجَرَحَ خَذًا: برینه‌ک‌ه‌ی کِیم و زوخاوی
له‌بهر رُوی.

أَخَذَ الْجَرْحُ: به‌مانا (خ‌ذَ) دئ.

خَلَّتْ الْحَيَوانُ: گی‌انله‌بهره‌که په‌له‌ی
کرد ۵ قاجی که‌وانه‌یی کرد.

تَخَلَّتْ الثَّوبُ: قوم‌اشه‌که درآ.

الْخُتْرَفَةُ: پارچه‌یه‌ک له‌قوم‌اش.

الخُزُوف: دمه‌کی دمه‌تاپ پارچه داریکه
ده‌خ‌ریته کونی دمه‌تاپی سه‌رموه
دمه‌ستی پی دمه‌گ‌ری پی‌ی
ده‌خ‌ولیندریته‌وه.

خَذَعَ اللحمَ خَذْعًا: گوشته‌ک‌ه‌ی پارچه
پارچه‌ی کردو نه‌نجن نه‌نجنی کرد.

خَذَعَهُ: به‌مانا (خ‌ذَعَهُ)

دئ ۵ دمه‌گ‌تری: ۵ (خ‌ذَعته السیوف)

شمشیر هه‌موو جه‌سته‌ی نه‌نجن

نه‌نجن‌کردووو چونکه نه‌وه‌نده‌ی

شه‌رو هه‌راکردووو.

خَذَعَ الشَّيْءُ: نه‌ملاو نه‌ولای شته‌ک‌ه‌ی

برپی ۵ دمه‌گ‌تری:

خَذَعَ الشَّجَرَةُ: لقو پُویی دره‌خته‌ک‌ه‌ی
برپن.

تَخَذَعَ اللحمَ وَنَحْوَهُ: گوشته‌که یا شتیکی

تری له‌و جُوره نه‌نجن نه‌نجن کرد

به‌بی نه‌وه‌ی پارچه پارچه‌ی بکا.

خَذَعَ: به‌رت و بلاو ۵ دمه‌گ‌تری: (ذ‌ه‌برا
خ‌ذَع م‌ذ‌ع).

الْمُخَذَّعُ: پارچه گوشتیک یان شتیکی
تری له‌و جُوره.

الْمُخَذَّعُ: برزاو.

الْمُخَذَّعَةُ: ک‌یرد (ک: مخ‌ذ‌ع) ۵.

خَذَلَتِ الدَّابَّةُ خَذْلًا وَخَذْلَانًا: ولاخه‌که

په‌له‌ی کرد له‌رُویشتنه‌ک‌ه‌ی‌دا

به‌ردو جه‌وی له‌زیر قاجی

ده‌رپه‌رپن.

خَذِفَ بالخصا: به په له پیتکه بهردوچکه ی
هاوېشتن.

خَذِفَ الشَّيْءُ: شته که ی برپیه وه (هو وهی
خذوف).

المِخْدَلَةُ: قَوْجَه قاینی ۵ دار
لاستیک ۵ نامیریکه منسدال
بهردوچکه ی پی دمگرتنه بالنده.

خَذِقَ خَذَقًا: جیقته ی فری دا.

خَذِقَ الدَّابَّةَ: له ولاخه که یه وه ژمنی بو
نهموی باش برپوا ۵ ولاخه که به هو ی
تیوه ژمنینه وه باش پړوی.

خَذَلَ خَذَلًا وَخِذْلَانًا: جیا
بـوووه ۵ گوښه گمر

بـوو ۵ لاکه موت ۵ هه لپړاو
تهرمبوو ۵ دمگوتری: (خَذَلَتِ

الظبية)، دمگوتری: (فلان خذول
الرَّجُل) فلانکس قاجسی

عمرزناگری.

خَذَلَ فلاناً وعنه: دمستی له فلانکس

بهرداو چیدی پستی ناگری و
پارمته نادا ۵ ریسوای کرد.

خَذَلَهُ الله: خودا ریسوای کرد له لومو
چاو بهرموژپری نه پپاراست.

أَخَذَلَتِ الظبية وغرها: ناسکه که به سمر
بیچوومکه یه وه مایه وه.

خَذَلَهُ: هه لپنا بو نهموی نه چی بو
شپړو فه شل بیتن.

خَذَلَ عَنْهُ أصحابه: هاوه له کانی وا

لیکړدن ریسوای بکه ن.

تَخَذَلَتِ الطَّيْبَةُ: به مانا (أخذلت) دی.

تَخَذَلَتِ القوم: هه ندی له خه لکه که
هه ندی کی ترپانی ریسوا کرد.

تَخَذَلَتِ رجلاً: قاجه کانی بیپیز بوون و
رؤپینی بو ناگری.

أَلْغَذَلَةُ: که سیک زور خه لک ریسوا
بکا.

أَلْغَزَلُ: دوگیانی که که ژانی هاتی
له شوپنی خوی نه میتن له تاوان نهم
دیوو نهم دیوبکا.

خَذِمَ الحيوان وغره: په له ی کرد خیرا
رؤپشت.

خَذِمَ الصقر: هه لک که به دمنلک
له کوشتییه که ی دا.

خَذِمَ الشَّيْءَ خَذَمًا: شته که ی به خیرایی
پارچه پارچه ی کرد.

خَذِمَ: خیرا رؤپشت، دمگوتری: (خَذِمَ
الفرس).

خَذِمَ فلان: فلانکس دلپاک و
به خشنده بوو خیرخواه.

خَذِمَ السيف: شمشیرکه برنده بوو.

خَذِمَ فلان خذَمًا: فلانکس داپرا، هه والی
نهما، دیارنهما.

أَخَذَمَ: دانی به زه لیلی و ژپړ باری خوی
دانا ۵ داسه کنا.

أَخَذَمَ الشراب: مه پیه که سمرخوشکر
بوو سمرخوشیکرد.

أَخَذَ النَّمْلُ: پشْتِنِي نه علمه کی چاک
کردموه.

خَذَمَهُ: پارچه پارچه یکرد ۵ بری.

خَذَمَ أَذَنُهُ: گوینچه کی بری.

تَخَذَمَ: بُو موطا و معه ی (خَذَمَهُ) هاتووه.

تَخَذَمَ فُلَانٌ: فلانکس دابراو هه والی
نه ما.

تَخَذَمَ الشَّجَرَةَ: دره خته که ی برییه وه.

الْخِذَامَةُ: پارچه یه که لهشت.

الْخِذَمَاءُ: (شاة خذماء) مهریک همراخی
گوینچه کی برایی.

المِخْدَمُ: شمشی برنده (ك: مخادم) ۵.

خَذَا خَذَا: شلو شه ویل بوو.

خَذَا لَحْمُهُ: گوشتی جهسته ی توندو پر
بوو.

خَذِي خَذِي: به مانا (خذا) دی.

خَذِي الرَّجُلُ: پیاوه که زه عیضو بی وهج
بوو.

أَخَذَاهُ: ژیرباری کرد ۵ زه لیل و دامای
کرد.

أَخَذَاهُ: شوپر بوونه وه ی گوینچه یه به سمر
لارومه تدا ۵ گرمیکه له گه ل
پیسایی نازه لدا دپته دمر.

الْخِذَاوِيَّةُ مِنَ الْأَذَانِ: گوینچه سوک.

خَرِي خَرَاءُ وَخَرَاءُ وَخَرَاءُ: پیسایی کرد.

الْخُرُوءُ: ریخ و قشیل، پیسایی ناده میزاد
(ك: خُرء)

الْمَخْرَأَةُ: شوینی پیسایی کردن،

ثَاوَدَمَسْتُ (ك: مخاری)

الْمَخْرُوءَةُ: به مانا (المخرأة) دی.

خَرِبَ خَرِبًا: بوو به دزو جهرده ۵ (هر
خارب) (ك: خُرَاب) ۵.

خَرِبَ الشَّيْءُ: شته که ی کونکرد دراندی.

خَرِبَ دِينُهُ: نایینی خو ی شیواند شک و
گومانی تیدا په یدا کرد.

خَرِبَ الشَّيْءُ: شته که ی سه هت کرد بی
سودی کرد له کاری خست.

خَرِبَ فُلَانًا: له کلوتی دا.

خَرِبَ الشَّيْءُ خَرِبًا وَخَرَابَةً: شته که ی دزی.

خَرِبَ خَرِبًا وَخَرَابًا: شته که له کار که وت و
سودی نه ما.

خَرِبَ الْمَكَانُ: شوینه که جه ل بوو که سی
تیدانه ما.

خَرِبَ الْحَيَوَانُ: نازه که گوینچه کی
هه لدا ۵ (هر اُخرب وهی خرباء)
اُخْرِيه: ویرانی کرد.

أَخْرَبَهُ فُلَانًا: فلانکس به دز هاته
به رجاو.

خَرِبُهُ: به مانا (أَخْرَبَهُ) دی.

خَرِبَ الْمَزَادَةُ وَخَرِبَهَا: دمسکی بُو
تیشودانه که دروست کرد.

اسْتَخْرَبَ: به مانا (خَرِبَ)

دی ۵ دهگوتری: (استخرب فلان):

فلانکس به هو ی کارساتیکه وه
تیک شکاو نه هاهمتی به سمر دا هات.

اَسْتَحْرَبَ اِلَى فُلَانٍ: نارمزوی لای
فلانکهسی کرد.

الْأَخْرَبُ: گوی هه لدرپاو.

الْخُرَابَةُ: کونی پان و پوژی
کهوانهیی هه بلیک له پرژی
دارخوما هه تاته بهردیک کونیکی
لهناومراستی دا هه بی و هه بلیکی
تیخرابی.

خُرَابَةُ الْأَبْرَةِ: کونی دمرزی:

خُرَابَةُ الْوَلَكِ: سهری ئیسقانی ران لهناو
قه پوکی جهوزی دا.

الْخُرُوبُ: تورمهکهیهکه شوان تییشووی خووی
تیدا هه لدمگری هه (زاراومیهکی
زانایانی عوروزه).

الْخُرُوبُ: بهمانا (الْخُرْبُ) دئ هه شوینیک
درمختی (غضاى) لئ بروی.

الْخُرُوبُ: کهوانهیهکه لهسهروی ورگی
ئهسپهومیه هه توکی خوار نهژنوی
ئهسپ هه نییرینهی حوبارا هه (ک:
خراب و اخاب) دهمگوترئ: (فلان
خُرْبُ) فلانکهس ترسنوکه.

الْخُرُوبُ: قهراخی کیو؛ دهموهی سنوری
کیو.

الْخُرْبَاءُ مِنَ الْمَعَزِ: نهو بزنهیه گویچکهی
هه لدرپای.

الْخُرْبَانُ: ترسنوک.

الْخُرْبَةُ: بیژینک هه عهیبو

لهککه هه شهرمگا هه هه له
چهیاچون هه قسهی ناشیرین.

الْخُرْبَةُ: کونی گهورمو کهوانهیی.

خُرْبَةُ الْمَزَادَةِ: قلفهی تییشودانی
شوان هه سهرهئیسقانی ران هه نهو
قرویلکهی دهجیته ناو
حههوزوه هه عهیبو
رهخنه هه گومان هه تورمهکهیهکه
شوان تییشوی خووی تیدا
هه لدمگری هه (ک: خُرْبُ، اخاب،
وْخُرْبُ).

الْخُرْبَةُ: شوینی ویرانه؛ کاولهکون.

الْخُرْبَةُ: بهلاو کارمسات هه
تاوان هه عهیب.

الْخُرْبَةُ: شوینی ویرانه، کاولهکون (ک:
خُرْبُ) دهمگوترئ: (وقعرا في وادی
خُرَبَات) واته: کهوتنه شیوی
فهوتینهرو ترسناکهوه.

الْخُرُوبُ: خرنوک هه رومکیکه بهخوی و
بهبهرمکهشی دهگوترئ:
خرنوک هه بهریکی دریزکولهی همیه
لهشیوهی گورچیلهدایه هه بهرمکهی
تفته، لهگه ل زهر دینهی هیلکهدا
دهگریته دهرمانی چاو ئیشه بو زور
دهرمانی تریش بهکاردههیندرئ،
بهرمکهی دهخوری، ئالفیکی باشیشه
بو ئاژهل.

الْحُرُوبَةُ: (لهزارووی نالتونچیهکاندا)

دهنکه دانه و پله یه که زېږی پی
دهکېشړی.

الْحَرِيزُ: کاله که له پهندي پېشیناندا

هاتووه دهلی: (دوو خه ربوز

به دمستی که هه ټناگیری) ه له

حه دیشی نه نه س دا هاتووه دهلی:

دېتم پیغه مېهر (يجمع بين الرطب

والخربز) خورماو کاله کی پیکه وه

دهخوارد.

خَرِيشُ الشَّيْئِ: شته که ی تی کدا

له که لکی خست ه یان شته که ی

قایم و قول و پیک و پیک

نه کرد ه دمگوتری: (خَرِيشُ

الكتاب): کتیبه که ی تی که و پیک دا،

یان کتیبه که ی جوان ریک نه خست.

الْحَرِيشُ: تی که لی و پیکه لی و هه راو

هؤریا ه (ك: خرايش) ه.

خَرِيشُ الْأَشْيَاءِ: شته کانی لی که

هه لاوارد.

خَرِيشُ الدَّابَّةِ الزَّرْعِ: ولاخه که زوری

له کشتو کاله که خوارد هیچی

نه هیشته وه.

خَرِيقٌ فِي مَشِيهِ خَرِيقَةٌ وَخَرِيقًا: په له ی

کرد له رویشتندا.

خَرِيقُ النَّبْتِ: گزو گیاهه تی که هالا.

خَرِيقُ الشَّيْئِ: شته که ی برپیه وه،

شته که ی درپند.

خَرِيقُ الْعَمَلِ: کارمکه ی تی کدا.

اخْرِيقُ: به زموییه وه نووساو جو له ی

بو نه کرا، تمبه ل بوو کارو کاسبی

نه کرد ه سهرکوت کرا و مگوو

سهرکوت کردنی گومانکار ه سهری

خست به بی دمگی.

الْحَرِيقُ: نافرمی دری زی که ته وه

زبه للاح ه نافرمی خوشرؤ.

الْحَرِيقُ: هه وزیکه ناوی تی کدا کو

دمگریته وه ه تمنکی گه ووه.

خَوْتُ الطَّرِيقِ به الی کدا: ریکاهه بهرمو

نه وی برد.

خَوْتُ الشَّيْئِ: شته که ی شهق کرد

دایرپی ه کونی کرد.

خَوْتُ الْأَرْضِ: ریکاو کون و قوزبی زمو ی

شارما بوو.

الْخَوْتُ: کون؛ کونی بچکوله، دمگوتری:

(وقعوا في مضائق مثل آخرات

الإبر) ه که وتنه کی شهو تهنگزی

ومها لی رزگار بوونیان نه بی.

أَخْرَاتُ الْمَفَارِزِ: ریکه که توله ری

چوله وانی و کیوو که ژ.

الْخُرْتُ: کون و که له بهر ه سهگ و گورگی

گورج و گؤل.

الْخُرْتُ: کون ه نه لقه و قولقه، (سهره

قهیاسه و گوریس).

الْحَرِيتُ: چاوساغي شارمزا به رنگاي
 بيابان ۵ لِيْزَان لَهكاروياردا ۵
 لهسيري پيغهمبهردا هاتووه
 لهباسي گؤجدا دهلي: (فاستاجر رجلاً
 من بنى الذيل هادياً خريئاً، ك):
 خرايت).
 أَلْمَغْرَتُ: رنگاي راست و ناشكرا (ك):
 مخارت).
 خَرِيتُ الْمَرْأَةَ خَرْتاً: نافرتهكه همدوو
 كهلهكه قهلهو فش بوون و گؤشتي
 شوپبووهوو شل بوو ۵ (هي خرتاء)،
 (ك: خُرْتُ).
 الْخِرَاءُ: ميرولهيهكي مهيلهو سووره.
 الْخُرَيْبِيُّ: شتومهكي ناومال ۵ يان
 خراپترين و بي كهلك ترين شتي
 ناومال ۵ قسهي پرو بوچ.
 خَرْجٌ: له شويئي خؤي چوووه دمر يان لهو
 بارو دؤخهي تييدا بوو رزگاري
 بوو ۵ چوووه ناو حالهتيكي ترموه.
 خَرَجَتِ السَّمَاءُ: ناسمان ههوري نهماو
 بوو بهساو.
 خَرَجَتِ خَوَارِجُ فَلَانٍ: پياومتی و
 نهجيبزادهي فلان دمركهوت.
 خَرْجٌ مِنَ الْأَمْرِ أَوْ الشَّدَّةِ: لهوكاره يان لهو
 ناخوشييه رزگاري بوو.
 خَرْجٌ عَلَى السُّلْطَانِ: لهپاشا قاجاخ بوو.
 خَرْجٌ فِي الْعِلْمِ: لهزانياري دا پيشكهوت و

ناوي كرد.
 خَرْجُ السَّحَابِ: ههورهكه بهر فراوان بوو
 بلاو بووهوو.
 خَرْجٌ خَرْجاً: بوو به دورمگ ۵ رمنگاو
 رمنگ ۵ دمگوترئ: (خَرَجَتِ الْأَرْضُ):
 زموي رمنگاو رمنگ بوو ههندي شويني
 گيای لِي رِواو ههنديكي روتهن.
 خَرْجُ الْعَامِ: سائهكه ههنديكي همرزاني و
 ههنديكي گراني بوو.
 خَرْجُ النِّعَامِ: نوعامه بهلهك بوو ههنديكي
 رمشو ههنديكي سبي.
 خَرْجُ الشَّاةِ: مهرهكه كهلهكهو قاجهكاني
 سبي و باقي جهستهي رمش، (هو أخرج
 وهي خرجاء).
 أَخْرَجَ فَلَانٌ: فلانكس خهراج و
 سهپانانهي خؤي دا ۵ نوعامهيهكي
 بهلهكي گرت.
 أَخْرَجَتِ الرَّاعِيَةُ: مهرهكه ههندي
 لهپاوانهكهي خواردو ههنديكي جي
 هيشت.
 أَخْرَجَ النَّاسُ: خهلكهكه ساليكيان
 بهسهردا تيپهري نيوهي همرزاني و
 نيوهي گراني بوو.
 أَخْرَجَ الْحَدِيثَ: فرمايشتهكهي
 پيغهمبهري بهرشتهي راست و
 دروستهوه ريوايهت كرد.
 أَخْرَجَ الشَّيْئَ: شتهكهي دمرکرد.

أخرج الرواية أو المسرحية: لهسر شاهه
يان لهسر شانؤ بهشيوهى فهنى
مهسر هحيهكهى رانواند (هو
مُخْرِج)
خَارَجَ عَبْدُهُ: لهگهَل عهبدمهكهى دا
رئكهوت هه موو مانگيَك شتيكى بؤ
بگيرپتهوه.

خُرْجَهُ فِي الْعِلْمِ وَالصَّنَاعَةِ: فيرى
زانيارى و پيشه سازى كردو كاراماي
كردو زانيارى پيدا ه قوتابيهكهى
پيگه ياند.

خُرْجَ خَيْلُهُ: نهسپو ولاخهكهى رامكرد.
خُرْجَ الْأَرْضِ: زمويهكهى خهرساندو
خهراج و عوشرى بؤ ديارى كرد.

خُرْجَ الشَّيْءِ: شتهكهى بهدوو رنگ
رنگ كرد.

خُرْجَ الْغَلَامِ لَوَحَهُ: قوتابيهكه
لهوحهكهى هه نديكى رنگ كردو
هه نديكى رنگ نهكرد.

خُرْجَ فُلَانٍ عَمَلَهُ: فلانكس كارمكاني
جوړاو جوړكردن.

اخْتَرَجَ: شتهكه دوو رنگ بوو.

اخترَجَ الشَّيْءَ: شتهكهى دمرخست، دمرى
هينا ه له حهديشى پيغه مبهردا
(د.خ) (فاخرَجَ ثَمَرَاتِ مَنْ
قَرَبَةٍ) ه همروا بهماناي (استنباط) و
ليومرگرتن و ليتيگه پيشتن دئ.

اخترَجَ فَلَانًا: داواى لهفلان كرد بيته
دمر بؤلاى.

تَخَارَجَ الْقَوْمُ: همريهكئ لهو خهلكه به
نه نيازى هاو لهكهى بزئوى دابين
كردو هاوبهشى لهكؤمهكيهكهدا
كرد.

اخْتَرَجَ الشَّرْكَاءُ: همريهكئ
لههاوبهشهكان بهشهكهى خوى بؤ
هاو لهكهى به فروشتن
دياريكرد ه لهحهديشى ثيبنو
عهباسدا هاتووه (لا بأس أن يتخارجَ
القَوْمُ فِي الشَّرْكَةِ تَكُونَ بَيْنَهُمْ).

تَخَرَّجَ فِي فَنٍ كَذَا: لهو فهننهدا دمرچوو،
فيرى بوو.

إِخْرَجَ النِّعَامَ: نوعامهكه بهلك بوو.

إِخْرَاجُ النِّعَامِ: نوعامهكه بهلك بوو.

اسْتَخْرَجَهُ: داواى ليكرد بيته دمر
بؤلاى.

اسْتَخْرَجَ الشَّيْءَ مِنَ الْمَدَنِ: شتهكهى
لهكانزكه دمرهيناو لهقورپو تمبو
تؤز هاكى كردهوه.

اسْتَخْرَجَتِ الْأَرْضُ: زمويهكه چاكرا بؤ
كشتوكال و رواندن.

الْتَّخْرِيجُ: ياريهكى مندالى عمرمه، كه
تييدا هاواردمهكن ه (خَرَجَ خَرَاَج)
پهكيكيان شتيك دمخاته مشتى
خويهومو بهوانى تر دهلى: و مرن

هه‌لی هیئنن جیم لهدست دایه
دمری بینن.

الخارجُ من کل شیئ: دیوی دمره‌وی
شته‌که و بینراومکه‌یه.

الخارجی: نه‌وشته‌ی به‌سمر هاو
وینسه‌کانی دا بالاده‌سست
بیج ۵ که‌سینک بییته گهورمو بنه‌ماو
وه‌جاخزاده نه‌بی ۵ که‌سینک
له‌پاشاو فرمان‌پروا یاخی بیی، یان
به‌گوئی نه‌کا ۵ هه‌روا ناوه بو تاکی
خه‌وارچه‌کان.

وزارة الخارجية: دامو دمزگایه‌که کارو
باری دمره‌وی ولات جیبه‌جی دمکا.

الخارج: نه‌و به‌رو بوومه‌یه له‌زموی
کشتوکالی دمردمه‌یندری ۵ تام
خوش؛ دمگوتری: (هذه التفاحة طيب
ريحها طيب خراجها) له‌م رسته‌دا
(خراج) به‌مانا تام
خوشییه ۵ هه‌روه‌ها:

الخارج: باجو گومرگو سهرانه‌و
مه‌رانه‌و نه‌م شتانه‌ش دمگرتیه‌وه.

البلاد الخراجية: نه‌و ولاته‌یه سوپای
نیسلام به‌ناشتی ده‌ستی به‌سمر‌دا
گرتوووه به‌صوئو و پیکه‌ه‌وتن
نه‌رمزکه دراوتمه‌وه به
خاوتمه‌کانیان له‌به‌رامبهر
نه‌ندازمه‌کی دیاریکراو که بی‌ده‌ن
به‌حکومه‌تی نی‌سلامی ۵ (ك):

أخراج، أخرجة) ۵.

الخارج: به‌مانا (الخارج) دی ۵ هه‌روا
به‌مانا نه‌و کی‌م و زوخاوو شته دی
که له‌برین دمردی.

الخارج: نه‌وشته‌ی له‌زموی و شتی تر
ومبه‌ره‌م دی و ده‌بیته واریدات.
خارج السحاب: نه‌و بارانه‌یه به‌هیواشی
له‌هه‌ور دیته خواریوه ۵ هه‌روا وشه‌ی.
الخارج: پیچه‌وانه‌ی (الدخل) دی ۵
گومرگو باجی سالانه.

الخارج: خویدان و تورمه‌که و جه‌واله
بچکوله‌یه‌که له مو یان له‌چهرم
دروست دمگرتی دوتایه به‌نه‌م دیوو
نه‌و دیوی پشته و لاخدا
شوردمگرتیه‌وه و شتی تی دمگرتی
تیرمو هورپیشی پی دمگوتری، (ك):
خارجة واخرجة).

الخارجة: که‌سینک زور له‌مال دمربجیته
دمروه.

الخروج: مللریز ۵ دمگوتری: (فرس
خروج).

الخروج: له‌زانستی (سهره‌وادا) بریتییه
له‌حه‌رفی (مهد) به‌شوین (هه‌ا
الوصل) دا بی له‌سهره‌وای ره‌هادا.
يوم الخروج: رۆزی قیامت ۵ رۆزی
جه‌ن.

الخوارج: پیرپنکن له‌پیره نی‌سلامییه‌کان

لهسهردمی نیامی عهلی دا له نیام
هه لگهرانه هوو له ژیر بهیعت و
وه لاء بو نیامی عهلی چونه دمرو
دزی وهستان.

الْمَخْرَجُ: شوینی لی هاتنه دمروهی
شت، (ك: مَخْرَج) ه، له لای زانیانی
(علوم قرآن) و ته جویدو
صهر فییه کان شوینی هاتنه
دمروهی دمنگی پیتی که له
پیته کان و جیا کردنه وی له وانی تر
به هووی دمنگه که وه.

خَرْخَرُ الْمَاءِ: ناوه که خوږه خوږی دی.
خَرْخَرُ النَّائِمِ: خهوتو که پر خه پرخی
دی ه پر خه ی هات.
تَخَرْخَرَ بَطْنُهُ: سکی چوو، سکی قوږه
قوږی لی هات.
تَخَرْخَرُ الرَّجُلِ: بیا وکه له بهر بی هیزی
لازه لایه تی.
تَخَرْخَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته که دواى قه له وی
زمعیض و لاواز بوو.

الْخِرْخِرُ: خوشتری شیر زور ه بیاوی
ژیان نهرمو نول.
الْخِرْخِرُ: به مانا (الْخِرْخِرُ) دی، (ك:
خراخیر) ه.

خَرْدُ خَرْدًا: بی دمنگییه کهی درنزهی
کیشا.

خَرِدَتِ اللَّوْلُوءُ: مرواریه که به کون
تینه کراوی مایه وه.

خَرِدَتِ الْفَتَاةُ: ئافرته که به کچی
مایه هوو بوو به قه پیرمو شوی
نه کرد.

خَرِدَ فُلَانٌ: فلانکس زور به شهرمو حهیا
بوو.

خَرِدَ صِرْتُهُ: دمنگی نزم و لهسهره خو بوو
نی شانیهی شهرمی پیووه
بوو ه بیدمنگییه کهی درنزهی
کیشا ه (هو خارد) (هی خرید و خریده).
اُخِرِدَ الْفَتَى: لاوه که له شهرمان بیدمنگ
بوو.

اُخِرِدَ الرَّجُلُ إِلَى اللَّهِ: بیا وکه به لای
له هوو له عهیدا چوو حهزی له وه
بوو.

تَخَرَّدَتِ الْجَارِيَةُ: به مانا (خَرْدَت) دی.
اُخْرِدْتُ: همرمالیک وردو پارچه
پارچه بی.

اُخْرِدْتُ: ئافرتمی به زموق و زیندو
گه شه دار ه کچی دهست لی نه دراو.

اُخْرِدْتُ: به مانا (اُخْرِدْتُ) دی، دموترئ:
(له صوت خرید) دمنگیکی نزم و
نهرمی همیه له شهرما دمنگی
هه لئا پیرئ.

اُخْرِدْتُ: به مانا (اُخْرِدْتُ) دی، ههروهه
دمنکه لوتلونی کون نه کراو.

اُخْرِدْتُ: شورباوی به گۆشته وه.
خَرْدَلَتِ النُّخْلَةُ: دراخورما که زوری

كواستيانهوه بۆ شوئنيكى تر، (فهم
اخرار والحرارة).

خو الماء الأرض خرا: لافاومكه زموييهكهى

ههئيرى و پئيدارويى.

اخره: خستيه خوارى.

اخره: كهوته خوار.

اخر الرجل: پياومكه شلو شيواو

شلهپهته بوو.

اخراره: سهرچاوهى كانى ۵ دارىكى

بچكولهيه منداال پهتياك

لهسهرىكىانى دمخا، سهرمكهى ترى

پهتهكه دمگرى و ههئيدمخوليني

دمنگيكي ليدى . يالندهيهكه

لهسوردم گهورمتره، (ك: خراة).

اخره: بنكى گونچكه، گهروى بهرداشى

ناش نهو شوئنهى له دؤنلهكهوه

گهمنهكهى تيدمپري ۵ زموييهكه

لافاو ههئيرپيى.

اخرير: دمنگيكه پهيدا دمبى لهتيز

رؤيشتنى ناو يان لهبالى يالندهى

كهخيرامدفرى ۵ شوئنى نزمابى

نيوان دوو گردؤلكه.

اخربان: ترستؤك.

خرز الجلد وغره: پيستهكهى درومه.

خوز خرازا: كارى خوى قايمى و پتهو كرد.

خرزه: بهراويزى چنى، بهميروو شيرازه

چنى كرد.

اخرارزة: پيشهى ميرو هؤنينهوه.

لهبهرمكهى بهنهكاملى ههئومراندو

ئهوى ماپهوه دمكهكانى گهوره

بوون.

خردل اللحم: گوشتهكهى پارچه

پارچهكردو ليكى جياكردموه.

خردل الطعام: خوراكه باشهكهى خوارد

ئهوى دى وهلانا.

خردل فلان: فلانكسى بهعهردى داداو

رمى كرد.

اخرذل: گياهكه له حهقل و دهورو

بهرى ريگاكاندا دمپري تۆومكهى بۆ

دمرمان بهكاردى ۵ بهنموونهى

بچوكى دمهيندرتسهوه، دهگوتري:

(ما عندي من كذا خردلة).

اخرذولة: ههرئهنداميكى جهسته كه

گوشتن بي.

خردل: بهمانا (خردل) دى.

خو الماء والريح: ناومكه خورپى

هات ۵ رهشباكه وژهى هات.

خو البناء خرا وخرورا: بيناكه روخواو

هاري كرد.

خو الشئى: شتهكه كهوته خوارى.

خو ساجدا: كهوته سوژه ۵ چوووه سوژه

بىردن.

خو فلان: فلانكس كهوته نازو

نيعمهتهوه ۵ مرد ۵ تپهپرى.

خو فلان على فلان: فلانكس هيرشى

كرده سمر فلان.

خو القوم: خهلكهكه لهشوئنيكهوه

الْخُرَّازُ: مېرو دروستکمر ۵ زیندرو
نهوکهسهی چهرم دمدروئ.

الْخُرَّةُ: مېروی ملوانکهو تهزیج.

الْخُرَّةُ: ههموو کونیکو پهتیک که
لهچهرم بی.

الْمِخْرَاز: نهو شتهی پیستی پی
دمدوریتهوه (درپوشه).

المِخْرَزُ: بهمانا (المِخْرَاز) دی.

خُرْسَى النَّفْسَاءِ خُرْسَاءُ: خوراکى خورسهی
بؤ نافرته زمیستانهکه دروستکرد
خوراکى خورسه خواردهمینییهکه بؤ
نافرتمی زمیستان لی دمنری ۵ خوراکى
خورسهی دمرخوارد دا.

خُرْسَى خُرْسَاءُ: زمانى گپرو قسهی بؤ
نهکرا.

خُرْسَتْ الْکِتْبَةُ: هیزه سهربازمهکه زور
بهویقارو لهسهرهخوبون دهنکی
تهقهو رقهو بگرمو بردمیان
نهبوو.

خُرْسَى اللَّبْنُ: شیرمهکه خهست بوو کهرویان
کرده ناوشتی ترهوه خوږهی نههات.
خُرْسَى السَّحَابُ: ههورمهکه گرمهوه
بروسکهی نهبوو.

خُرْسَى الْمَاءُ: ناومهکه لهرویشتنی دا خوږهی
نههات.

خُرْسَى الْجَبَلُ: کیومهکه دهنکی نهداپهوه.
خُرْسَتْ الْأَرْضُ: زموییهکه بهکهکی

کشتوکال نههات، (هر اخرس وهی
خرساء) (ک: خُرْسُ وخرسان).

خُرْسَى فَلَانُ: بهکوپه ناوی
خواردموه ۵ شهونهنوست پیدار بوو.

أُخْرِسَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه بهکهکی
کشتوکال نههات.

أُخْرِسَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانکسی توشی
کهپی کرد.

خُرْسَى عَلَى النَّفْسَاءِ: جهلوی بؤ نافرته
زمیستانهکه کرد جهلوی
دمرخوارد دا.

تُخْرِسَتِ الْمَرَأَةُ: نافرتمهکه جهلوی بؤ
خوی دروست کرد ۵ له پهنلی
پیشیناندا هاتووه دهلی: (تُخْرِسَى
يَانَفْسُ لَا مَحْرَمَةَ لَكَ)، واته: بؤ خوت
بهدمستی خوت کاری خوت نهجام
بدو پشت بهکس مهپهسته.

اسْتَخْرِسَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه بهکهکی
کشتوکال نههات.

الْخُرَّاسُ: خواردهمینییهکه بؤ نافرتمی
زمیستان دروست دمکری ۵ یان
بهبؤنهی مندالبوونهوه دروست
دمکریو خهکی بؤ بانگ دمکری.

الْخُرَّاسُ: کوپهوه کؤلینه دروست کهر
ومستای کؤلینهوه کوپه ۵ فروشیاری
کوپهوه کؤلینه ۵ عمرهق دروستکمر.

الْخُرْسَى: کوپهی گهوره، کؤلینه،
دمگوتری: (سَمِنَ حَتَّى صَارَ كَالْخُرْسَى)

خَرْشَ لَاهِلَه: کاروکاسبی بۆ مال و مندالی
خوی کرد.

خَرْشَ الْجَسَدِ: پیستی لهشی رنی و
روشانندی بهنینۆک.

خَوْشَ البعير: حوشرمکهی بهگۆجان بۆلای
خوی کیشکرد.

خَرْشَ الفُضْنِ: لقهدارمکهی به قهلانگ
داهیناو لهخوی نزیک کردموه.

خَرْشَ الدابة: ولاخهکهی داخ کرد.
خَرْشَ اللُّبَابُ فُلَانًا: میشهکه، زمردموالهکه

فلانکهسی گهست.

خَارَشَهُ عَارِشَةً: جهستهی یهکتریان
روشانند.

خَرْشَ الزرع: سهریکی دهنکه میومکه
لهگونهکهی دمرکهوت.

خَرْشَ الْجَسَدِ: بهمانا (خَرْشَهُ) دئ.

اخْتَرْشَ لَاهِلَه: کاسبی بۆ مال و مندالی
کرد.

اخْتَرْشَ الْجَسَدِ: بهمانا (خَرْشَهُ) دئ.

اخْتَرْشَ الشَّيْئِ: شتهکهی و مرگرت و
بهدهستی هینا.

تخارشت الكلاب والسنائر: سهگهکان
پشيلهکان یهکتریان شپو و پر کرد.

الحِراش: داخیکه لاکیشهیه پیستی
ئاژملی پی داخ دمکری ۵

(ك: آخرِش).

الْخُرَاشَةُ: نهو وردمو پرزو پالهی
لهکاتی برینهو و شکاندن شتدا

قهلهو بوو تاومکوو کوپهی لیها.

الخُرْسُ: بهمانا (الخِرَاس) دئ.

الخُرْسُ: بهمانا (الخُرْس) دئ ۵ زموییهک
بهکه لکی کشتوگاڵ بی.

الخُرْسَاءُ: ماری گهوره ۵ بهلاو
کارمسات.

الخُرْسَةُ: نهو خواردمههیهیه بۆ
نافرمتی زمیستان دروست دمکری،

حهلواو شیرینی بۆ نافرمتیک تازه
مندالی بوویی.

الخُرُوسُ مِنَ النِّسَاءِ: نهو نافرمتیهیه
لهدوای نهووی مندالی دمبی حهلواوی

بۆ دروست دمکری بۆ نهووی تا
چهند رۆژیک نهو خواردنه شیرین

تامهبخوا ۵ نافرمتیک یهکه مجار بی
مندالی ببی ۵ نافرمتیک شیری کهم

بی.

تخُرْسَنَ: هاته خوراسان، له خوراساندا
مايهوه ۵ دابو نهییتی دنیشتوانی

نههلی خوراسانی و مرگرت.

الخُرْسَانَةُ: جیمهنتوو بهردو چهوو لمبو
ئاو تیکه ل دمکری بهزوری بۆ

بناغهی بینا بهکاردمهیندری،
وادمبی شیشی تیکه ل دمکری.

خَرْشَ مِنَ الشَّيْئِ خَرْشًا: لهشتهکهی
و مرگرت ۵ دمگوتری: (فلان یخَرْشُ من

فلان الشَّيْئِ): فلانکهس لهفلان شت
و مرگرت.

كەوانەيى دادېندىرى (ك: كخارش).
 الْخَرَشُ: بەمانا (الْمَخْرَاشُ)
 دى ۋ لەھەدېشدا ھاتوو: (ضرب
 راسه بخرش) ۋ (ك: كخارش).
 الْمَخْرَشَةُ: بەمانا (المخراش) دى، (ك:
 مخارش).
 خَرَشَبَ عَمَلَهُ: ئىشەكەي باش ئەنجام
 ئەدا.

الْخَرَشَبُ: دىزىز قەلەو.
 خَرَشَفَ الْقَوْمَ: خەلكەكە كەمتەنە جەو
 جۆل ۋ ھەراو ھۆرپا.
 الْخَرِشَافُ: زەوى رەقەلەن ۋ پەمە كە
 نەتواندىرى رۇيىشتى لەسەر بىرى.
 الْخَرِشْفَةُ: بەمانا (الخرشاف) دى.
 الْخَرِشُونُ: رومكىكى ۋەرزەنەيە
 گولەكەي ئونبوبييە بەرمەي
 بەگەلا داپۇشراۋە دىكولئىندىرى
 دەخورى.

خَرَشَمَ الرَّجُلُ: دەم ۋ ھاۋى دىزىۋىو.
 اخَرَشِمَ: خۇي بەزلزانى ۋ لەدى خۇي
 دا خۇي پەي پەسەند بوو ۋ پەنگى
 گۆرپاۋ گۆشتى پىۋەنەما.
 الْخَرِشِمُ: (جبل خرشم) كىۋىكى وشك
 رەق ۋ تەق.

الْخَرِشَمَةُ: ئەۋمىيە كەزەۋى پەمە بى
 ۋەكەو بەردە زىۋى، رەقەلەن ۋ
 سەخت بى وشك بى ئاۋى.
 الْخَرِشْمُ: دوندى كىۋى، لوتكەي

دىكەۋىتە خوار ۋ دەگوتىرى: (لى
 عنده خراشة) مافىكى كەمە لايەتى.
 الْخَرَشُ: شتى پىۋى ناۋمال؛ كەل ۋ
 پەل بى نىرخ ۋ لەكاركەۋتوۋى
 ناۋمال ۋ پىۋىك لەترسان پا
 لەبرسان خەۋى كەم بى ۋ پان
 نەركى سەرشانى بى ئەۋنەنۋى
 جەرسى شتىك بى.

الْخَرَشُ: شتى خراپ ۋ بى نىرخى نامال،
 (ك: خروش).

الْخَرِشَاءُ: تۋىكىلى سەرمەۋى ھىلكە
 تۋىكلە تەنكەگە ۋ تۋىزى
 مار ۋ سەرتۋىزى ماسست ۋ
 شىر ۋ مېۋە كەپەشەنى ھەنگۈپ
 پان ئەۋ ھەنگەنەي لەناۋ
 ھەنگۈپنەكەدا مردون.

خِرْشَاءُ الصَّدرِ: ئەۋ بەئفەم ۋ لىنچايە
 كە لەسىنگ دېتەدەر ۋ تەپ ۋ
 تۋز ۋ دىكوتىرى: (طلعت الشمس في
 خِرْشَاءٍ) خۇر لەناۋ تەم ۋ غارو
 تەپ ۋ تۋزو تەم مژدا
 ھەئەت ۋ ھەروھا وشەي (خِرْشَاءٍ)
 ناۋە بۇ ھەرشىك كەۋرەي ۋ
 ھاۋسان ۋ كۈن ۋ شىتالى تىداپىن، (ك:
 خراشي).

الْخَرِشَةُ: مېش (ك: خرش).
 الْمَخْرَاشُ: دارىكە پىستى پى نىشانە
 دىكەرى ۋ گۆچان (دارىكە لايەكى

كهز ۵ بهرزایی گيو كه بهسمر
دۆل و شـيـو و دمشـتايـي دا
بروانـي ۵ كيـوي گـهـورهـو
بهـرز ۵ پارچهـيهـك له زهـوي
كهسهخت و پتهـو بـيـ.

خـرـصـ خـرـصـا: درؤي كرد ۵ قورنـان
دمهـرمـوي: ﴿قِيلَ الْخِرَاصُونَ﴾.

خـوـصـ الشـئـي: لهـخـويـهـوه شتهـكهـي مهـزنـده
كرد، دهـگـوتـري: (خـرـصـ التـخـلـ
والكرـم): باخه خورماكه يان رهمكهـي
خهرساند ۵ لهـلـايـهـن خـويـهـوه بهـرو
بوومي باخه خورماكه يان رهمكهـي
مهـزنـدهـكـرد.

خـرـاص: زور مهـزنـدهـكارو ليـزان
لهـخـهـرساندنـي باخه خورماـو باخه
ميـودا.

خـوـصـ الـثـهـر: بهـري چهـمهـكهـي گـرت.
خـوـصـ الشـئـي خـرـاصـه: شتهـكهـي چـاك
كردموه.

خـوـصـ خـرـصـا: برسـايـهـتـي و سهـرمـاي توش
بوو (هو خـرـصـ).

اخـتـرـصـ: درؤي كرد ۵ دهـگـوتـري:
(اخـتـرـصـ القـول) سهـكهـي
ههـلبهـست ۵ بهـويـستـي خـوي
مهـزنـدهـي كرد هـيـچ ياسـاو ريسـايهـكي
بهـرچـاو نهـگـرت.

تـخـرـصـ: بهـناـرـهـواو بهـتـال درؤي

ههـلبهـست.

تـخـرـصـ القـول: بهـمانا (اخـرـصـه) دئ.

الخـرـاص: رهب ، سهـرهـ رهب.

الخـرـصـ: بهـمانا (الخـرـاص) دئ ۵ نهـلقهـي
زير يان هـي زيو ۵ گوارهـي يهـك
گو ۵ كوپهـو كۆلـينه ۵ زهـنبـيلهـي
دوو قولـقـهـه ۵ حوشـتـري
بهـهـيز ۵ (ك: اخـرـاص و خـرـصـان).

الخـرـصـ: بهـمانا (الخـرـاص) دئ ۵ هـؤرو
جهـوالـو خـهـرار ۵ لقـي
درمخت ۵ نهـلقهـي زير و زيو ۵ بـويـه
لهـ هـهـديـشـدا هـاتـووو رۆژـيـك
پـيـهـمـبـهـر (د.خ) ئامۆزگـاري
ئافهـرتـاني كردو هـهـلـيـنان بـؤ
بهـخـشين و خـيـرو سهـدهـقه، (فـجـمـلـت
المرأة تلقى الخرص والخاتم) ۵ گوارهـي
يهـك گو ۵ دارنـكه هـهـنگـوينـي هـيـ
لهـكۆلـهـس درمـدهـهـينـدرئ.

الخـرـصـه: خواردهـمهـنـيـبهـكه بؤ ئافهـرتـي
زهـمـيـسـتان ئامادهـ دهـكـري.

الخـرـيـصـ: بهـمانا (الخـرـاص)
دئ ۵ نهـستـيره ئاوـيـكه لهـروبارموه
ئاوي تئ دئ و باشان دهـگـهـرپـتهـوه بـؤ
ناو روبارهـكه ۵ ئاوي سارد،
دهـگـوتـري: (ماء خـريـص)، كهـنـاري
روبارو كهـنـاري دهـريا ۵ دورگهـي
ناودهـريا.

أَلْمِغْرَصُ: بهمانا (الْمِغْرَصُ) دئ،
خه نجر ۵ داریکه ههنگوینی پی
له کۆلّهس دمر دههیندرئ، (ك):
مغراص) ۵.

خَوَطُ العود: دارهگهی سپی کرد
تو پکلهگهی لی کردموه و ریکی خست.
خَوَطُ الأشياء: شتهکانی هه موو
له خه ریته په کدا کۆ کردموه.

خَرَطَتِ الدَّابَّةُ خِرَاطًا: و لاخه که
سه رکهش بوو ریشمهگهی له دهست
خاومنهگهی ساندو روپی.

خَوَطُ الحديد: ناسنهگهی و مگوو تهزه دریز
کردموه.

خَرَطَتِ المرأةُ: ئافه رته که سه رکهش بوو
قسهی ناشیرین و جوینی ئاراسته
بهرام بهر مهگهی کردن.

خَرِطَ اللبنُ خَرَطًا: حوشرمه که شیر
به ناخووشی هاته دمر پان شیرمهگهی
هاته دمر و ئاو پیکی زمردی له گه لدا
بوو.

خَوَطَ في حديثه: له قسهکانی دا دروی کرد.
خَوَطَ في الأمر: له ئیشه که دا پیکیشی
له راو بۆ جونی خوئی کرد ۵ قسهی
که سی قیول نه بوو، هه ر قسهی خوئی
به لاهه په سه ند بوو.

خَوَطَ فلان: فلان کهس خوار دنهگهی
له فورگ گیرا.

خَوَطَ الشَّجَر: گه لای دره ختهگهی رنی.
خَوَطَ العنقود: هی شوی میوهگهی خسته
ناو چنگی خو بیهوه.

اخْرَطَتِ اللبنُ: بهمانا (خرط) دئ.
خَوَطَ الخريطة: نه خشهگهی کیشا.

خَوَطَ الدواء فلاناً: دمرمانه که سکی
فلان کهسی جواند.

خَرَطَ الدواء فلاناً: بهمانا (خَرَطَهُ) دئ.
اخْطَرَطَ في البكاء: کهوته گریان و زیر
نه بوو موه.

خَوَطَ الابل في المرعى: حوشرمهگهی
به ره لای ناو له مو پرگا که
کرد ۵ دهگوترئ: (خَرَطَ البازي):
بازمهگهی ئاراسته نیچیره که کرد.

اخْطَرَطَ العنقود: هی شوه میوهگهی
خسته دهمیه موو لاسکهگهی بهروتی

خَوَطَ تابعه على الناس: ریگای به ههوا
خواهانی خوئی دا زیان به خه لک
بگه یه نن.

له دم هینایه دمر و بۆلهکانی له ناو
دهمی دا مانهوه.

اخْطَرَطَ السيف: شم شیرمهگهی له کالان
دمر کیشا.

إنْخَرَطَتِ الدَّابَّةُ: بهمانای (خَرَطَتْ) دئ.
انْخَرَطَ الصقر: بازمه کهوته خوار.

انْخَرَطَ جسمه: جهستهی لاواز بوو.
انْخَرَطَ الفرس وغيره في العدو: نه سپه که

يا ولاخهكه له غاردان تيژرؤ بوو.

أَقْرَطَ فِي الْأَمْرِ: له نيشهكهدا همر
بمقسه خوی کردو گوئی نه دایه
راوو بوجوونی کهسانی تر.

انْخَرَطَ عَلَيْهِ بِالْقَبِيحِ: بمقسه و نوسلوبی
ناشیرین روی تیځکرد.

تَخَرَطَ فِي الْأَمْرِ: له کارمهکهدا همر رای
خوی بی پهسند بوو گوئی نه دایه
راوو بوجوونی کهسانی تر.

اسْتَخَرَطَ فِي الْبِكَاءِ: دهستی دایه
گریان و ژیر نه بوو ووه.

الْإِخْرِيطُ: رومکیکه له خوشرین گیا
ترشوکهکانه، خوشتر هزی ئی
دمکا.

الْخِرَاطَةُ: نه و وردمو پرزو پالهی
له ناکامی برپنه ووه تاشینی شت
دمکه ویته خوار و ناوړکی کم
له گواندا.

خِرَاطَةُ الْأَمْعَاءِ: نهو شتهیه له کاتی
سکچونی بهر دموامدا له ریخو له
دپته دمر.

الْخِرَاطُ: کارتیک؛ نهو ناسنه گرگړناوییه
په دارو ناسن دمرئی.

الْخِرْطُ: شیري مهی و که ناوړکی زمردی
بکه ویته سمر.

الخريطة: تورمهکیکه له پیست دروست
دمک ——— رڼ دمهگ ——— هی

دمبه سترئ و له زارو می زانایانی
سمر دمهدا بریتیه لهو شته ی
روبه ری زموی یان هندیکی له سمر
نه خش دمکری، (ک: خراط).

الْمِخْرَاطُ: له نازله لی شیر دمهدا به وانه
دمگوترئ شیرمه کی خهست بی یان
ناوړکی زمردی تیکه لاوبی به هو ی
نه خو شیه ووه و همر و ناوه بو
نامیری رنن و هکوو کارتیک و
برمه ند و (ک: مخاريط).

الْمِخْرَاطُ: نامیری رنن و هلوکړاندن
وهکوو برمه ندو کارتیک (ک:
مخاريط).

المِخْرَطة: به مانا (المِخْرَطُ) دی.

المِخْرُطُ: شتیک و هکوو مزراح و ابی
سمر دمو ی پان بی و ورده ورده
باریک بیتوه تا دمکاته خالی سفر
یان روبه ریکی بچوک تر.

الْمِخْرُطُوشُ: ناواخنی چه کی ناگرین
واته: یاروت.

خِرْطَمُهُ: له لوتی دا و لوتی خوار کرد.

إِخْرَاطُ: لوت بهرزی نواند و خوی
به زلزان، لوتی خوی و مرگړپراو رق و
کینه ی خوی خوار دموه.

الْخِرَاطُ: له نافرمتدا به وانه دمگوترئ:
به سالاجووی.

الْمِخْرُطُومُ: لوت، که پو و سهری
لوت و دمگوترئ: (خرطوم الفيل)

کرد ۵ به سمر بی و گوزو گوممهت و
 بی لیـورد بوونـموه
 وتارمه کی دا ۵ قه صیده ی دانا.
 اخترع فلاناً: فلانکسی هه ئه ئه تاند
 مائه کی برد.
 اخترع الدابة: ولاغه کی هه وسار کرد ۵
 دای به به کیکی تر سودی لی
 وریگری، دواپی لی وریگرتموه.
 انخرع: دولت بوو، قلیشا ۵ نهرم بوو
 داجوړا، شوړ بووموه.
 انخرع الرجل: پیاومه زه لیل و لاواز بوو،
 دهگوتری: (انخرع له) ملکه چی بوو.
 انخرع العضو: نه ندامیکی جهسته ی
 له چی جوو له شوینی خوی خزا.
 تخرع: به مانا (انخرع) دی.
 انخرع: دایرانیک له پشته حوشترا
 پهیدا دمی.
 انخرعة: بی حه پای و روت و قوت و
 سفوری و به دره وشتی.
 انخرع: دمنکه تووی گیاز معفران.
 انخرع: نیشانه و داخیکه له گوئی مهر
 دمری، سمری گوچکه کی دمری
 به سی تلش، تلشی ناوهر است بو
 دیوی ناوموه خوار دمریتهموه.
 انخرع: نافرمتی بی شهرم و حه یا
 تکاو ۵ نافرمتی نهرم و نۆل و شک.
 انخرعة: دهگوتری: (امرأة خروعة)

(خرطوم الخنزير)، دهگوتری: (وسمة)
 علی الخرطوم) زه لیل و په سوا ی کرد ۵
 قورنان دهفرموی: هـسـسـمـه عـلی
 الخرطوم ۵ هه روا ناوه بو
 شهرابیك كه زوو سهرخوش بكا ۵
 (ك: خراطيم).
 خراطيم القرم: گهورمو پیاو ماقولانی
 هه لك.
 الخرطمانی: لوت زل، كه سیك كه پوی
 زور گهورمبی.
 الخراطین: کرمی دریز له ناو قور و لیت هی
 روبارمه کاندای.
 خرع الشيء خرعاً: شته کی شه فکر د.
 خرع الشيء خرعاً و خراعة: شته که نهرم
 بوو داجوړا بی هیژ بوو.
 خرع فلان: فلانکس ده هشت گرتی ۵ له
 حه دی بی نه بوو سه عیدی خودری دا
 هاتوو: (لو سمع احدكم ضغطة القبر
 خرع) ۵ (هو خرع و خریع و هی خرة
 و خریعة).
 خرع خراعة و خروعة: به مانا (خرع) دی.
 خرع خراعاً: ساغو سه لیم بوو کهوت و
 مرد ۵ شیت بوو.
 خرع الثوب: کراسه کی به متوو
 ز معفران رنگ کرد.
 اخترعه: به مانا (خرعة) دی ۵ شتیکی
 تاز هه لای داهینا؛ دروستی

ئافرمتيكى جوان و نهرمو بارخوش و
رمت نهمكهرموويه.

الْخَرِيعُ: بهمانا (الْخَرِيع) دى، ئافرمتى
بيجه يا ۵ همرشتيك خيرا بشكى،
ليجى حوشتر كه شوپ بوبيتهوه.

الْخَرِيعَةُ: بهمانا (الْخَرِيعُ) دى.

الْخَرْعَبُ: توله دارى دريژو نهرمو تازه
پواوو شوپك ۵ توولسه
نهام ۵ ئافرمتى جوانى رموش
بهرزى نهرمو نيان و شك ۵ (ك):
خراعب).

الْخَرْعُوبُ: بهمانا (الْخَرْعَبُ) دى ۵ قاشه
خهيارو ترؤزى ۵ پارچه بهز (ك):
خراعب).

خَرْفَ في بستانه: لهومرزى پايىزدا لهناو
باخهكهى مايهوه بو نهومى ميومهكهى
بجنى.

خَرْفَ الثَّمَرِ خَرْفًا وَخِرَافًا: لهومرزى پايىزدا
ميومهكهى جنى، پنى، دمگوتري: (خرف
النخل).

خَرْفَ الماشية: گياو گزىكى بو نازدهلهكان
رواند تا لهپايىزدا بيخون.

خَرْفَ خَرْفًا: عمقلى تيكچوو، شيت بوو
لهبر پىرى و كهنهفتى، (هر خرف وهى
خرفه).

خَرْفَ الرجلُ خَرْفًا: بهمانا (خَرْفَ) دى.

خَرْفًا: بارانى پايىزى ليبارى، دمگوتري:

(خَرْفَ القَوْمِ)، (خَرْفَ الأرضِ).

أَخْرَفَ: چوو له ناو وهرزى پايىزموه،
(أَخْرَفَتِ الدابةُ) ولاخهكه پان
حهپوانهكه له پايىزدا بيچوى بوو ۵
(هي مُخْرَفٌ).

أَخْرَفَ النخلُ: كاتى نهوه هات
خورماكه بهرمكهى ليبيكرتهوه.

أَخْرَفَتِ الثَّوْرُ: زوراتهكه زور دريژ بوو.
أَخْرَفَ القَوْمُ بَمكان كذا: خهلهكه
وهرزى پايىز لهو شوينه مانهوه.

أَخْرَفَ الْكِبَرُ الرجلُ: پىرى و
تهمهنديري پياومهكهى تيك داوه.

أَخْرَفَ فُلاناً خَلَّةً: دارخورمايهكى بو
فلانكس ديارى كرد تا له وهرزى
پايىزدا ميومهكهى بجنى.

خَارَفَهُ مُخَارَفَةً وَخِرَافًا: سهرابهى وهرزى
پايىز مامهلهى لهكهلهداكرد ۵ لهپايىزدا
بهكريى گرت.

خَرْقُهُ: بهعهقل تيكچوو خهپمقاوى
لهقهلهم دا.

اخترَفَ الثمر: بهمانا (خَرْقُهُ) دى.

الخارِف: چاو دىرى باخه خورما (ك):
خراف).

الخِرَاف: كاتى رنين و چنينى ميوه
لهومرزى پايىزدا.

الخِرَافَةُ: نهو بهرو بومهى لهپايىزدا
دهچندري و دهچندري ۵ قسهى

خۆش و درۆ؛ که بۆ پیکهین
 دهگوتری: (الخُرْفَةُ): میوه و بهرو
 بوومی چندراو له وهرزی پایزدا.
 الخُرْفُ: شهکه بهران.
 خروفة: کاوړ ە (ك: خِراف وَاخْرِفُ) ە
 له پهنی پشیناندا هاتوو دهلی:
 (فلان کاخروف اینما ائگأ ائگأ علی
 صرف): فلان و مکوو کاوړ وایه
 چونیک ئەمدیو ئەو دیو بکا
 پراخه ری خوریه.
 الخُرْفَةُ: دارخوما پیاو هه ئیده بزیرو
 هه ئی دهگری بۆ نه وهی هه رگاتی
 وستی خورماکانی لییکاته وه بۆ
 خواردنی خۆی و مال و مندالی ە (ك:
 خِرَاف).
 الخریف: وهرزی پایز ە بارانی وهرزی
 پایز ە (بارانی په له) ە سه رمای
 بارانی وهرزی زستان ە خورماو
 روتابی چندراوی وهرزی پایز.
 لبن خریف: شیرێ تازه دۆشراو.
 الخریفة: به مانا (الخُرْفَةُ) دی.
 الخُرْف: شوینی مانه وه له کاتی وهرزی
 پایزدا ە باخ و کۆمه له درهختی
 میوه.
 الخُرْفُ: زهمیله ی بچوک که میوه ی
 هه ئبازده ی به تامی له وهرزی پایزدا
 تیدا ده چندی ە (ك: مَخَاف).

الخُرْفَةُ: باخ و کۆمه له درهخته
 خورما ە رینگای ناشکراو رون ە (ك:
 مخاف).
 خُرْفَةُ: پان و هراوانی کرد ە دهگوتری:
 (عیش مَخْرَفُجُ) ژبانیک خۆش و
 هه رزانی به هراوان و بی تهنگ و
 چه له مه.
 سراييل خُرْفَجَةُ: (سراويل مخرفجة)
 دهرپی پان و پۆر.
 خُرْفَج فلاناً: خۆراکی باشی بۆ فلانکەس
 دا بین کرد.
 خرفج الشيء: شته که ی زۆر وهرگرت
 زۆری ئی هه لگرت.
 الخُرافِجُ: ژبانی خۆش و نه رم و
 نۆل ە قه له وو گوشتن، دهگوتری:
 (نبت خرافج): روه کیکی ناسک و
 ته رو تازه مه.
 الخُرافُجُ: ژبانی خۆش و نه رم و نۆل.
 الخُرْفُجُ: به مانا (الخُرافُجُ) دی، (خروف
 خُرْفُجُ) به رخیکی قه له وه.
 الخُرفِجُ: به مانا (الخُرافُجُ) دی.
 الخُرْفُجُ: په مو که به روه کی خۆیه وه
 بیو که لکی نه مای.
 الخُرْفُجُ: خه رده لی فارسی ە له ولاتی
 میصر به حه شیشه ی سولتان به ناو
 بانگه.
 خُرْقُ في البيت خروقاً: له ماله وه مایه وه و
 دهرنه جوو.

حَرْقَ الشَّيْءِ خَرْقًا: شته‌ک‌ه‌ی قه‌ل‌شان‌د

د‌پ‌ر‌اند.

د‌پ‌ر‌اند‌ی.

حَرْقَ الْأَرْضَ: زه‌م‌ی د‌ا‌ب‌ری تا گه‌ی‌شته نه‌و

په‌ری ۵ قور‌ئان د‌م‌ف‌ه‌رم‌وئ: ﴿إِنَّكَ لَن

تُخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾.

حَرْقَ الْكُذِبَ: در‌و‌ی هه‌ل‌به‌ست ۵ قور‌ئان

د‌م‌ف‌ه‌رم‌وئ: ﴿وَاخْرُقُوا لَهُ بَيْنَ وَبَيْنَ

بَغِيرِ عِلْمِ سُبْحَانَهُ﴾.

حَرْقَ خَرْقًا: نه‌حمه‌ق بوو ۵ له‌کاره‌ک‌ه‌ی دا

نهر‌م ن‌یان نه‌بوو ۵ ده‌ه‌شه‌ت گرت‌ی و

سه‌رسام بوو (هر خ‌ر‌ق).

حَرْقَ الظَّنِّي وَخَرَقَ الطَّائِرُ: ناسکه‌ک‌ه‌ یان

ب‌الن‌د‌مه‌ک‌ه‌ راوکه‌رمه‌ک‌ه‌ ب‌ینی سه‌ری ئی

شی‌وا له‌ شو‌ینی خو‌ی جو‌له‌ی

نه‌کرد ۵ تر‌ساو هیج په‌له‌قا‌ژ‌ه‌ی

راکردن یان فر‌پ‌نی نه‌کرد.

حَرْقَ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی نه‌زان‌ی و نه‌یت‌وان‌ی

نه‌نجام‌ی ب‌دا.

حَرْقَ فِي الْبَيْتِ: به‌مانا (خ‌ر‌ق) د‌ئ ۵ (هر

ا‌خ‌ر‌ق وه‌ی خ‌ر‌ق‌اء).

حَرْقَ خَرْقًا: نه‌حمه‌ق بوو.

حَرْقَ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی نه‌زان‌ی و بو‌ی

نه‌نجام نه‌د‌را.

أَخْرَقَهُ الْفَرْعُ: تر‌س سه‌ری ئی شی‌وان‌د.

حَرْقَ الثَّوْبَ وَغَيْرَهُ: د‌راو‌یی قوم‌اشه‌ک‌ه‌ی

زیاد‌کرد.

حَرْقَ الْكُذِبَ: در‌و‌ی زو‌ری هه‌ل‌به‌ست.

اِخْتَرَقَ الثَّرْبَ وَغَوَّهَ: قوم‌اشه‌ک‌ه‌ی

اِخْتَرَقَ الْقَوْمَ: به‌ناو ئ‌ا‌پ‌ور‌ای

خه‌لکه‌ک‌ه‌دا رو‌ی.

اِخْتَرَقَ دَارَ فُلَانٍ: م‌ال‌ی فل‌انکه‌سی کرد

بهر‌ی ل‌گ‌ای خو‌ی بو

پ‌یداو‌ی‌ستی‌به‌کان‌ی.

اِخْتَرَقَ الْأَرْضَ: قه‌د ب‌ر به‌ناو نه‌رمه‌ک‌ه‌دا

رو‌ی گو‌یی به‌ر‌ی‌گانه‌دا.

اِخْتَرَقَ الْخَيْلَ مَا بَيْنَ الْقَرْيَةِ وَالشَّجَرِ: ر‌ه‌وه

ئه‌سه‌په‌ک‌ه‌ به‌ناو گو‌ند‌و دره‌خته‌کان‌دا

ب‌لاو بو‌ونه‌وه.

اِنْتَرَقَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ قل‌شا د‌ا‌د‌را.

اِنْتَرَقَتِ الرِّيحُ فِي الْأَرْضِ: رم‌شه‌با‌که

پ‌ی‌چ‌او پ‌ی‌چ ه‌ات‌و ه‌ه‌ئ‌ی

کرد ۵ رم‌شه‌با‌که‌ی توند بوو چ‌وو‌ه

هه‌موو ک‌ون و ق‌و‌ز‌ب‌ن‌یک‌ه‌وه.

تَخَرَّقَ: بو م‌وط‌او‌مه‌ی (خ‌ر‌قه) ه‌ات‌وو‌ه.

تَخَرَّقَ فِي الْكَرَمِ: له‌به‌خ‌شین‌دا زو‌ر ز‌یده

ره‌م‌ی کرد.

تَخَرَّقَ فِي الْكُذِبِ: در‌و‌ی هه‌ل‌به‌ست.

الْحَارِقُ: (س‌یف خ‌ار‌ق) شم‌ش‌یر‌یک‌ی

ب‌ر‌ند‌ه‌به ۵ روداو‌یک‌ه‌ ۵ ش‌ت‌یک‌ه‌

پ‌ی‌چه‌وانه‌ی ی‌اس‌ای سرو‌شته نه‌گ‌هر

به‌شی‌وه‌ی ته‌حه‌د‌دا بوو ده‌ب‌یت‌ه

م‌وع‌ج‌یزه.

الْخَرِيقُ: ج‌و‌زه ج‌ۆله‌ک‌ه‌یه‌ک‌ه‌.

الْخَرِيقُ: ج‌وان‌مه‌رد‌ی سه‌خی سرو‌شت‌و

به‌ه‌انا ه‌ات‌وو‌ی لی‌قه‌وم‌او‌انه‌وه.

ههئـدراپـو گوشـتـهـمـوزـونـی
نه هئنا بیتهوه، (ك: خرائق و خرق).
المخرق: ریږموی ههوا شوینی
ههئوونی و ریږموی رؤیشتی.
المخرق: پیاوی شوخ و شنگ و قهـدو
بالا جوان و بهژن پڼکو پڼک ۵ کارو
نیشی نه نجامدراو ۵ کارو نیش
نه نجامدر (نیش له دست هاتوو).
مخرق حرب: شهرمنگیزو تی هه لاتوو
له شهراندا ۵ پیاوی سهخی و
ریژدار ۵ شمشیر ۵ میزرو پارچه
پهړویه کول ددری و بو ترساندن
پیی له منداډ ددری ۵ کهله کیوی.
المخرق: دمشتی پان و بهرین که
رهمه بای تیدا هه لیکا.
المخرق: بیکهسو هه زاریک شتیکی
دست ناکه وئ بی ناتاجی
بکا ۵ دهگوتری: (هو مخروق الکف
بالنرال) بههوی سه خاومتهوه هیچی
به دستمهوه نه ما.
خرقل: تیرمه کی له کهوانهوه هاویشته.
خرقل فی رمیه السهم: زور تفه ننگیپپانه
تیرمه کی هاویشته.
حرم الشئی خرمأ: شته کی کون
کرد ۵ له تی کرد ۵ قهلاشتی، برپهوه.
حرم فلانأ: نیوانی دوو کونه لوتی
هه لدری ۵ قهراخی لوتی دادرپی.

المخرق: کونی دیوارو شتی تر ۵ دمشت و
سارا، ساری بهر فراوان و دورو دریژ
که رهمه بای پیدای برپا ۵ (ك: خروق).
المخرق: نه زانی و نه قامی ۵ نه حمه قی.
المخرق: به مانا (الخریق) دی.
المخرق: تمپ و توز.
الخرقاء: زموی پان و پور که رهمه بای تهی
بکا ۵ رهمه بای تیژپو، که هه ردهم
به لایه کا دمروا ۵ نافرمتی گیلوکه ی
شت نه زان که دست رمنگین نه بی.
اذن خرقاء: گوپچکه یه که نه مدیو نهو
دیو کونی.
شاة خرقاء: مهریکه گوپچکه ی کونی
کونه که کهوانه یی بی ۵ پان
له ناو مرستی گوپچکه ی دا کونه که
هاتی بی تا قهراخی گوپچکه که.
الخرقاء: پارچه پهړوی شو وړ.
المخرق: رهمه بای سارد.
الخریق: چال و نرمایی زموی که گیای
لیراوبی و که وتبیته نیوان دوو
پارچه زموی بی گیاو
گز ۵ رهمه بای سارد ۵ بای شه مال و
هه وای ساردو فینک که که مکهم
هه لیکا و بوو ستیتتهوه ۵ دمرای
دول و شیو ۵ ریږموی ناو، که زور
قول نه بی، بی دارو درهختیش
نه بی ۵ پان منداډانی نافرمت که
بههوی منداډل هاتنه دمرهوه

مَاخَرَمَ مِنَ الْحَدِيثِ حَرْفًا: بَيْتِيكى
 له مقسه كه كه نه كرده وه.
 حَرَمَ الرِّبَاءِ الْقَوْمَ: تاعونه كه خه لكه كه
 له بيخ دهره يناو له ناوى بردن.
 حَرَمَ الرِّمَى الْقُرْطَاسَ: هاويزمركه
 كاغه زمكه كه ههنگاوت به لام كوني
 نه كرد ه دموگوتري: (ماخَرَمَ الدَّلِيلَ عَنِ
 الطَّرِيقِ)، چاو ساغو شارمزا كه
 له ريكاكه لاي نه دا.
 حَرِمَ خَرْمًا: نيوان دوو كونه لوتى شوق
 بوو ه گوچكه كه قه لشاو هه لدر، (هر
 آخرم وهي خرماء).
 حَرَمَ خَرَامَةً: توندو پتهو بوو ه بي
 شهرمو بي چهيا بوو.
 حَرَمَ الشَّيْءَ: شته كه كه شوق
 كرد ه برييه وه ه له چه ديشتا هاتووه:
 (نَهَى النَّبِيُّ أَنْ يَضْحَى بِالْمَخْرَمَةِ الْأُذُنِ)
 پيغه مبهر (د.خ) نهى له وه كرد كه
 ناژه لى گوى پراو بكرپته قوربانى.
 اخترمه المنية: مردن تيكيه وه پيچا.
 اخترمه الوياء: تاعون له ناوى برد.
 انخرم: شوق بوو، دابرا گوشه گير بوو.
 انخرم العام: ساله كه تيپه پرى و روى.
 انخرم القوم: خه لكه كه هه وتان و تيذا
 چون.
 انخرم الكتاب: كتيبه كه كه مى هه بوو
 هه نديكى ليفه وتا.

تخرم: شهقار شهقار بوو، درزي برد
 قه لشا.
 تخرم فلان: فلانكس چووه سهر
 رپبازى خورهميه كان.
 تخرم زئد فلان او زبده: فلانكس
 رقه كه كه نيسته وه.
 يتخرم زنده: دمي هوى له پي زورو
 سته موهه خوى فهرزبكا خوى
 بسه پيئى.
 تخرم الرياء القوم: تاعونه كه
 خه لكه كه له ناو برد.
 الآخرم: گردلكه كه ناو بانوو دشتايى
 ه زلكاوو گه پراو.
 اخرم الراى: كه سيك راو بوچونى
 زعيف بى.
 الآخرمان: دوو نيسقان لهم لاو له ولوى
 مه لاشوى سهر و
 اخرما الكتفين: شه پيلكى ههردوشان ه
 هه روا لاي خواروى شان.
 اخرامة: ناميريكه كاغه زى پى كون
 دمكئى.
 اخرم: به ناز بهرورمده ه رومكيكه
 وهكوو لوبيا رنگى ومنه وشه يى
 ههيه.
 اخرمية: شوپنكه وتوانى بابيه كى خورمى،
 رپبازيكه رپره وانى برپوايان
 به ته ناسوخ و گواستنه ومى گيان

که چ بوو.

اِخْرَمْسُ: شهوی تاریک.

خُرْمَشُ الْعَمَلِ اَوْ الْكِتَابِ: کارمکه ی تیک
دا، کتیبه که ی شیواند.

اِخْرَمْسُ: به مانا (اِخْرَمْسُ) دئ،
دمشگوترئ (اِخْرَمْسُ).

خُرْمَلُ وَيَرُ الْبَعِيدِ: توکی خوشترمه که
لهقه لهویان بهری دا.

تَخْرَمَلُ الثَّوْبُ: قوماشه که ونچر ونچر
بوو.

اِخْرَمِلُ: خه لکی زور ۵ ئافرمتی دمنگ و
دوره ناخوش ۵ پیریزنی په که که و ته
۵ ئافرمتی به دکارو نه حمه ق ۵
خوشری پیر (ک: خراپ).

خُرْفَةُ السَّيْفِ: به شمشیر لیی دا.

اِخْرَانِفُ: دریژ داوه ل

اِخْرِنِفُ: خوشتری به شیرو قه له و ۵
لؤکه، (ک: خراپ)

اِخْرِنْفَةُ: به رویومی دره ختی (غضاء) ۵
(ک: خراپ)

خُرْنَفَتُ الْأَرْضِ: له و ده فمره که رویشک
پهیدا بوو، که رویشک زور بوو له و
زموی زارهدا.

خُرْنَفَتُ النَّاقَةِ: پیوو بهز له سمنامی
خوشرمه که لؤلؤ و مستا.

اِخْرِنْفُ: بیچوو که رویشک، که رویشکی
گهنج.

له په کی که وه بو په کی کی تر هه په،
هه وئی لابر دنی له مه په مکانی نیوان
نیرو می دمدن و نیباحی ره هایان
که رمکه ۵ (اِخْرَمُ) لوتکه ی که ژ.

اِخْرَمَاءُ: گردول که په که له ناو دهشتایی
په ک دا ۵ قه لؤ شوراپه ک
نه تواندرئ له م لؤ نه ولای بجپته
ناوی ۵ بزنی پانه ویان گوینچه که ی
بیردرئ ۵ دروژن، (اِخْرَمَانُ) به مانا
دروژن دئ.

اِخْرَمَةُ: شوینی کونه لوت.

اِخْرَمَةُ: پیشی لوت ۵ نیوان دوو کونه
لوتی ۵ به ردیک کونکون بی، (ک:
خُرْم).

اِخْرِمُ: ریگای ناو کیوو که ژ، یان ریگای
ناولیه لآن، (ک: مخارم) لهباسی کؤچی
پنغه مبه ردا هاتوو که له گه ل
نه بوبه کردا به لای مالی نه سله می
نه شجعه ی دا رویشتن و شتریک
پیدان چاوساغی له گه ل ناردن پیی
گوت (اسلك بهما حيث تعلم من مخارم
الطرق).

مَخْرَمُ الْجَبَلِ: لوتکه ی کیو.

مَخْرَمُ اللَّيْلِ: سمرمتای شه و.

خُرْمَدُ: له مالی خو ی دا مایه وه، سمری
له کؤشی خو ی ژمنی و بی دمنگ بوو.
اِخْرَمْسُ: بی دمنگ بوو، زه لیل و گهردن

أَلْخَوْرَتِيُّ: بَالَهُ خَانَه يَهَكْ بُوو لَه عِيْرَاقِ
مولکی نوعمان بوو.

خَزْبُ الْجِلْدُ خَزْبًا: پَيَسْتَهْکَه بَهْبِیْ نَهْوِی
نَازاری هه بیی هاوسا، قه لَهو بوو
تاواتدمزانی هاوساوه.

خَزِبَتِ النَّاقَةُ وَالشَّاءُ: گوانی حوشرمه
پان هی مهرمه که هاوسا ۵ کونی
گونه گانی تهسک بونه وه ۵ گوانی
وشک بوون و شیري کهم بوو (هر
اخزب وهی خزباء).

تَخَزَبُ الْجِلْدُ: بَهْمَانَا (خَزْبُ) دئی.

الْخَزْبُ: سَوَالَتْ

الْخَزْبَاءُ: مِیْشِیْکَه بَه زَوْرِي لَه نَاو بَاغْ دَا
دمزی.

الْخَزْبَةُ: کَانِي زَبِي.

أَلْخَوْرَبُ: هَاوَسَانِي گوانی نَازَهَلْ
(حوشتر و مهر)

الْخَزْبَانُ: بَهْمَانَا (الْخَزْبُ) دئی ۵
بیچوه نوعامه ی نیږ.

الْمِخْرَابُ: حوشرتیک که عاده تی وابی
پیسستی نهستور بیی پان هیئنده
قه لَهو بیی و ابزانئ هاوساوه.

تَخَزَزَ عَلَيْنَا: تَهْکَه مَبُورِي بَه سَمَرَا
کردین و لوتبه رزی نواند.

الْخَزَائِزُ: مِیْشِیْکَه بَه زَوْرِي لَه بَاغْ دَا
دمزی ۵ لاسایی کردنه وهی دمنگه
دمنگو و پَزَه و پَزَه که بهتی ۵

دمردیکه توشی قورگی حوشر دهبی
۵ پشيله.

الْمِخْرِيَّاتُ: بَهْمَانَا (الْمِخْرِيَّاتُ) دئی.

خَزَجُ خَزَجًا: زَلْ بُوو، جَهْسْتَه ی زَهْبَه لَاح
بوو (هر خَزَجُ)

الْمِخْرَاجُ: حوشری زَوْر قَه لَهو.

الْمِخْرَاجُ: پِیَاوِي بَه هِیْزُو جَوَارِبَه ل
قهوی و شان و مل پان.

خَزَزَ خَزَزًا: خَوِي بَه شَارْمَزَا دَمْرَخَسْت ۵

پِیَاو بَه قَوْلِیْنَجِکِي جَاوِي بَه تِیْلَه ی
چاوی پروانی.

خَزِرَتِ الْعَيْنُ خَزَرًا: جَاوِي بَجُوكْ بُون و
تهنگ بوونه وه ۵ خیل بوو.

خَزَزَ فَلَانُ: فَلَانْکَه س جَاوِيکِي هَه لَیْنَاو

لَیْکِي نَیْه وه ۵ وای پروانی دمتگوت
به تیلهی چاوی شت دهبینی.

خَزَزَ الشَّيْخُ عَيْنِي: پِیْرَه مِیْرَدَه که پِیْلَوِي

چاوی بَجُوكْ بُونَه وه هَه تَاوَايَان
لَیْهَات دمتگوت دورواون ۵

دمگوتری: (خَزَزَ الشَّابُ عَيْنِي)

که نهجه که پِیْلَوِي جَاوِي خَوِي بَجُوكْ
کردنه وه بَه مَه بَه سَتِي فَه نَن و

لَیْزَانِي.

خَزَزَ الشَّيْخُ: شَتَه که ی تَه نَگَه بَمَر
کردمه.

تَخَزَزَ: جَاوِي خَوِي بَجُوكْ کردنه وه
بوئمه وهی چاوی تیژ ببن و باش شت

ببینی ۵ به تیلای چاوی روانی.

الْخَزْرُ: شۆربای چهور.

الْخَزْرَةُ: دهر دیکه توشی باریکایی پشت دمب.

الْخَزْرَةُ: به مانا (الْخَزْرَةُ) دی.

الْخَزْرَةُ: هه لگه مانه و دی بیلبلای چاو بۆلای پیلوی چاو ۵ نه م جۆره خیلایه ناشیرین ترین شیوهی خیلایه.

الْخَزِيرُ: گۆشتیکه دهر دیکه کونکوتی بچوک نه مجار به ناوو خوئی زۆر ده کوئیندری، که ته و او کوئ ناردی به سه ردا دهر دیکه ده کوئیندری، نه مجار دهر دیکه پخۆر ۵ شۆربای ناوو رۆن و ئارد واته: په لوی چهور نه گهر شیرینی تیکه ل بکری دمبیته چه لئا.

الْخَزِيرَةُ: به مانا (الْخَزِيرُ): دی.

الْخَزِيرُ: رۆیشتنی لاروله نهجه نامیز. الْخَزِيرَانُ: ههر چله دارو شوپکیک نهرم بی ۵ داریکه قهه لوس و بی گریو گۆل ۵ به نمونهی راستی و نهرمو شلی ده هیندریته وه ۵ قهه هژاژ: دانیشتوانی ناوکه شتی که ده که ویته به شی دواوهی.

خَزْبُ الْكَلَامُ: قسه کان تیکه لاوو بی سه روبره بوون.

خَزَبَتِ الشَّاةُ: مهرکه شهل بوو.

الْخَزْرَجُ: بای باشور (ريح الجنوب) بای

سارد ۵ (شیر)؛ به شیکی

یاریده مهرانی پیغه مبه ر بوون که

هۆزیک سهرمکی ناومه دینه بوون.

الْخَزْرَافَةُ: پیاوی زمعیضو بی

وره ۵ که سیک نه توانی یان نه زانی

به ریکو پیک له گۆرو مه جلیسدا

دابیش ۵ که سیک زۆر قسه ی

سوکانه و نه فامانه بکا.

خَزَّةٌ بِسَهْمٍ خَزَّ: تیریک پیه و ناو

هه نگاوتی ۵ ده گوتری: (خَزَّةٌ

ببصره): به چاو هه نگاوتی.

خَزُّ الْحَائِطِ: لای سه روی دیوارمکه ی به ته لی

دیک گرت بۆ نه وه ی کسه ی

سه ر دیوارمکه نه که وئ ۵ ده گوتری:

(خَزُّ الْحَائِطِ بِالشُّوك).

خَزُّ النَّمْرِ خَزَّ: خورماکه هیشتا که میک

مزی تیدا ماوه و به ته و او ی شیرین

نه بووه.

اخْتَزَّهُ بِسَهْمٍ: به مانا (خَزَّةٌ به) دی ۵

ده گوتری: (اخْتَزَّهُ ببصره)، به چاو

هه نگاوتی.

اخْتَزَّ فُلَانًا: هاته لای فلانکه س که

له نیو کۆمه لدا بوو شتیک لئ

وهر گرت.

الْخَزُّ: قوماشیکه له خوری و ناو ریشم پیک

دهيئندري ۵ يان هه موو رايه ن و
 تيومدانه كه ي له ناو ريشم دهيئ.
 اَلْمُخَزَّزُ: كه رويشكه نيرينه ۵ بيجوه
 كه رويشك ۵ (ك: خزاز و اخزة).
 اَلْمُخَزَّازُ: ناو ريشم فروش ۵ ناو ريشم
 ريس.
 اَلْمُخَزَّزُ: هه موو رومكيك چقلاوي بي
 بهرمكه ي زور وشك بي.
 اَلْمُخَزَّزُ: زمويهك كه رويشكي زور بي.
 خَزَعٌ عَنِ اصْحَابِهِ خَزَعًا: له ريگا له گه ن
 هاوه له گاني بوو لييان دواكهوت.
 خَزَعٌ مِّنْ فُلَانٍ: فرسه تي لي هيناو
 له فلانكه سه وه شتي دمهكهوت.
 خَزَعٌ الشَّيْءِ: شته كه ي بريه وه ۵ پارچه
 پارچه ي كرد.
 خَزَعٌ اللَّحْمِ: گوشته كه ي پارچه پارچه
 كرد.
 خَزَعٌ فُلَانًا: نه بهيشت فلانكهس به ناسايي
 بروا، له مپهري خسته بهردهم.
 اخْتَزَعَهُ عَنِ الْقَوْمِ: شته كه ي
 له خه لكه كه بري.
 اخْتَزَعَ فُلَانًا عِزْقَ سَوْءٍ: رهوشته
 ناشيرينه گاني به فلان تهر كرد
 وازي بي لي هينا.
 اخْتَزَعَ مِنْهُ شَيْئًا: شته كه ي له فلانكهس
 وهرگرت.
 اخْتَزَعَ الشَّيْءُ: شته كه كوتايي هاتو
 نه ما ۵ بپايه وه.

اَنْخَزَعَ الْخَبْلُ: له ناو وراستدا جهله كه
 پچپا.
 اَنْخَزَعَ مَتْنُ الرَّجُلِ: پشتي پياوه كه له بهر
 پيري يان لاوازي چومايه وه.
 اَنْخَزَعَ الْعَمُودُ: داركه شكاو بوو بهدوو
 له ت.
 تَخَزَعَ عَنْ اصْحَابِهِ: له هاوه لاني
 دواكهوت.
 تَخَزَعَ اللَّحْمُ: گوشته كه ي كوتكوت كرد.
 تَخَزَعَ مِنْهُ شَيْئًا: شته كه ي لي وهرگرت.
 تَخَزَعَ الْقَوْمُ الشَّيْءَ: خه لكه كه
 شته كه يان له ناو خو ياندا بهشكرد.
 اَلْمُخَزَّاعُ: مردن.
 اَلْمُخَزَّاعَةُ: پارچه ي شتيك كه ليي جيا
 بوييته وه.
 اَلْمُخَزَّاعَةُ: پارچه ي گوشت.
 اَلْمُخَزَّوعُ: به گهسيك دهگوترئ كه له مال و
 ساماني خه لك به شيك بو خوي
 دابيري.
 اَلْمُخَزَّاعُ: به مانا (اَلْمُخَزَّوعُ) دي.
 اَلْمُخَزَّعُ: كه سيك كي شهو نيزاعي
 زوري ۵ به سروشت گيچه لاوي بي.
 اَلْمُخَزَّعِبَلُ: قسه ي خوش و نهسته ق كه
 ببيته هو ي پيكنه نين.
 اَلْمُخَزَّعِبَلُ: شتي به تال و هوچ:
 اَلْمُخَزَّعِبَلَةُ: گالته و گه پ ۵ قسه يهك
 ببيته هو ي پيكنه نين.
 خَزَعَتِ الطَّبْعُ: كه متيارمه كه وا رويشت

شەلى پېتو دياربوو.

خَزَعَلَ الماشى: رۆيشتو مەكە قاچى خۆى
راتەكاند لەبەر زۆر ماندوو بوون.

الْمُزْعَالَةُ: كالتو و گەپ.

الْمُزْعَلُ: كەم تيار.

خَزَفَ في مشيه خَزَفًا: لە رۆيشتندا دەستى
بەرز كردنەوه.

خَزَفَ الثوب: قوماشەكەى دادپى دراندى.

الْمَزَان: گۆزمو كىتەلە فرۆش،
دروستكارى گۆزمو كىتەلە.

الْمَزْف: هەر قاپو قاچاخيەك لە قور
دروست بكرى و سور بكرىتەوه،
بخرىتە ناو كۆمومو بېيتە سواڵەت.

خَزَقَ السهمُ خَزَقًا وَخَزُوقًا: تيرەكە لە
كەوانەكەوه دەرچوو.

خَزَقَ الرجل أو الطائرُ: پياو مەكە يان
بالتەمەكە ئەوهى لە سكيدا بوو داينا،
ناوسكى خۆى دانا.

خَزَقَ السهمُ القُرطاسَ: درپوشەكە، تيرەكە
لە كاغەزمەكەوه چوووە ئەو دېو
ئەمدېوو ئەودېوى كرد، (هو خازق)
(ك: خوازق).

خَزَقَ فلاناً بالنبل: بەسەرە تيرەكە
فلانكەسى هەنگاوت.

خَزَقَ فلاناً بالرمح: فلانكەسى بە رمب
كەمى بريندار كرد (برينەكەى سوکە).

خَزَقَ فلاناً بعينه: چاوى لە فلانكەس برى و
هەنگاوتى، چاومەزارى لىكرد.

انْخَزَقَ الشَّيْئُ: شتەكە بە زمويدا
رۆچوو، دەرگوتى: (انْخَزَقَ الشَّيْئُ
الحادُّ في الشَّيْئ).

الْحَازِق: سوژن، درپوشە، سەرمەتير كە
شت كون بكا ە لە پەندى پيشيناندا
هاتوو: (لَأَلْفَدُ من خازق) ە ئەمە بۆ
كەسيەك بەكار دەهيندرى كە
نیشەكانى باش بپوا هەرگيز كيشە
نەپەتە رىگای.

الْحَازِق: عەمودىك كەسەرەكەى تيز
بى ە لە رۆژگارى كۆندا ئەو جۆرە
عەمودەيان چەهاندومو زەلاميان
لەسەر داناووە بۆئەوهى عەمودەكە
لە كۆمىهوە بپواو لە تەپلى سەرى
دەرچى.

الْخَزُقُ (أَرْضُ خَزُق): زومبىەك كە ناوى
تيدا نەوهستى هەلۆل بى.

الْخَزُوقُ: حوشترىكە بە قەراخى سمى
زەوى كون دەكا ە يان كە دەرپوا
سمى لاوو نيو دادەنى و شوپنكە لە
زەوى دەكا.

الْمُخَزَقُ: دارىكە سەرەكەى بزمارىكى
تيزى پىومبە (نەقىزە).

الْمُخَزَقَةُ: حەربە.

خَزَلَ الشَّيْئُ خَزَلًا: شتەكەى برى، برى دا،
لێى كردموه دەرگوتى: (ضَرْبُهُ فَخَزَ لَهُ
نصفين).

خَزَلَ فلاناً عن حاجته: فلانكەسى عەوق

کردو نه پيشت جووله بکا.

سمر زموی.

خَزَلَ الشَّيْءُ: رمخنه‌ی له شته‌که گرت،

الْأَخْزَلُ: شهل، حوشرنک دوگی

عه‌بیداری کرد.

نه‌مابی.

خَزَلَ الرَّجُلُ خَزْلًا: ناوقه‌دی پستی

الْخَزَلُ: زاراومه‌کی زانستی عوروزه.

هه‌نگاوت، گازمره‌ی پستی شکاند، (هو

الْخَزَلَةُ: که‌سرنکه شکاوپیه‌که له پشتدا،

اخزل).

زاراومه‌کی عوروزیشه.

خَزَلَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: نافرمته‌که له

الْخَزَلَةُ: نه‌وه‌ی دمه‌وئ لیت مه‌نع

رؤیشتندا لارو له‌نجه‌ی کرد به

دمکا، کۆسپو ته‌گهره ده‌خاته پیش

عاسته‌م سهری په‌نجه‌ی ده‌خسته

کاره‌که‌ته‌ومو ناهیلج به مراد بگه‌ی.

سمر زموی، (هی خزلأ) ه (ك:

الْخَزَلُ: رؤیشتنیکه لارو له‌نجه‌ی

خزل).

تیدایه دمگوتری: (هو او هی تمشی

خزولی).

اخْزَلَ: له‌نگی، شهل بوو.

الْخَيْزَلُ: به‌مانا (الْخَزُولُ) دئ.

اخْزَلَ برایه: تاکرموانه جولایه‌وه ههر

خَزَلَبَ الْخَبْلُ أَوِ اللَّحْمَ: به‌خیرایی

رای خوی به‌لاوه په‌سهند بوو،

حه‌بله‌که‌ی پساند ه‌لئ ب‌ری،

شته‌که‌ی داب‌ری، بریدا.

گوشته‌که‌ی پارچه پارچه کرد.

إِنْخَزَلَ: داب‌را، گوشه‌گیر بوو.

خَزَمَهُ خَزْمًا: شته‌که‌ی ریز کرد، کونی

إِنْخَزَلَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: به‌مانا

کرد، بنکی کتیبه‌که‌ی کون کرد.

(خزلت) دئ.

خَزَمَ شِرَاكُ الثَّغْلِ: شیراکی نه‌عله‌که‌ی کون

إِنْخَزَلَ فُلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه‌س له

کردو توند به‌ستی.

کاره‌که هه‌لکه‌پرایه‌ومو زمعیف بوو.

خَزَمَ الْبَعِيرَ: لوتی حوشرمه‌کی کون کرد،

إِنْخَزَلَ عَنِ جَوَابِ مَاقِلَتِ لَه: گرنگی به

کونی له لالوتی کردو لوتهموانه‌ی

وه‌لامی قسه‌که‌ی من نه‌دا.

تیکرد.

تَخَزَلَ السَّحَابُ: هه‌ورمه‌که وا دهرکه‌وت

خَزَمَ أَلْفَ فُلَانٍ: فلانکه‌سی زه‌لیل کردو

ومکو نه‌ودی بگه‌پته‌وه دواوه.

ژیرباری کرد.

تَخَزَلَتِ الْمَرْأَةُ مَشِيَّتَهَا: نافرمته‌که له

خَزَمَ الْجَرَادُ فِي الْعَرْدِ: کولله‌کانی به

رؤیشتندا لارو له‌نجه‌ی نواند به

شیشه‌که‌وه کرد بو برزاندن.

عاسته‌م سهری په‌نجه‌ی ده‌خسته

خازمَةُ الطريقِ خَازِمَةً وَخِزَامًا: ههريه كه
لهو دوو كهسه پيچهوانهي يهكتر
ههئسو كهوتيان كرد، ههريه كهو
رييازكي گرتنه بهر بؤنهوهي له
ئاكامدا لهيهك شويندا يهكتر
بگرنهوه.

خَزَمَةٌ: بهمانا (خَزَمَةٌ) دئ ۵

تَخَازَمَ الجِيشَان: ههر دوو سوپاكه
روبهرو يهكتر بوونهوه.

تَخَزَمَ الشوكُ في رجله: حَقْلٌ به قاجيدا
چوو.

الْأَخْزَمُ: نيزه مار.

الْحِزَامُ: لَيْكُ چوون، دمگوترئ: (لَقِيته
خِزَامًا) توشي بووم روبهرو.

الْخِزَامُ: رومككي بؤنخوشه له پيړي
(الشفریات) عهترئ ئي دروست
دمكړئ.

الْخِزَامِيُّ: رهمگزي رومككي له پيړي
(الفصيلة الشفوية) جوړمگاني
بؤندارو عهتر ناميزن، ومكوو سملو
ميخهك ۵ بهزوري له ولاتي هؤلندا
زمرع دمكړئ.

الْحِزَامَةُ: په تيكي كهوانه ييه، دمكړنه
ئهو كونه سماوهي له لوتي
خوشرتدايه واته: لوتي خوشتر
دمسريو ئهو پهته ي تيدمكه
ومكوو لوتهوانه بؤنهوهي زياتر
ههوسارو جلوهي نهرم بي،

دمگوترئ: (جعل في أنف فلان
الحِزَامَةَ) لوتهوانهي له لوتي
فلانكهس كرده واته: ژيړ باري
كردومو به نارمزي خوي كاري پي
دمكا.

خِزَامَةُ النعل: ئهو تيلمه چهرمه يه
دمكړنه نيوان دوو شيركي
نمعهكه وه.

الْخِزَامُ: فروشياري درمختي خهزمه
درمختيكي له توپكلكهي خهبلو
گوش دروست دمكړئ.

الْخِزْمُ: له زاروهي شيعريدا زيادميكه
له سهرمتاي شيعرمكهوميه له
تمفعيله عوروزيدا حيسابي بو
ناكړئ، وا دمبي يهك بيت دمبي وا
دمبي تا چوار دمپوا.

الْخِزْمُ: درمختيكي له توپكلكهي خهبلو
گوش دروست دمكړئ، له روژگاري
كؤندا صندوقو يه غداني كهلو پهل
تا يبهتي نافرمته لهو جوړه داره
دروست كراوه.

الْخِزْمَةُ: له زاروهي هؤزي هوزمليدا
به مانكا دمگوترئ، پان مانكا ييرو
كورته بنه، (ك: خِزَامٌ، خِزْمٌ،
خِزْمٌ).

الْمُخِزْمُ: بالندمو نوعامه (چونكه
ئهوانه لوتيان كوني تيدايه).

خَزَنَ اللَّحْمَ وَالطَّعَامَ خَزْنًا وَخَزُونًا:

گذاشته که یان خوراکه بگوینی کرد.

خَزَنَ الشَّيْءَ خَزْنًا: شته که ی خسته ناو

گه نجینه وه.

خَزَنَ عَنْهُ الْعَطَاءُ: به خششی لی گرتیه وه

هیچی نه دایه.

خَزَنَ لِسَانَهُ: زمانی خوی پاراست.

خَزَنَ السِّرَّ: نهینیه که ی شاردموه بلاوی

نه کردموه، (هو خازن)، (ك: خوازن).

مَخْزُونٌ: له گه نجینه دا هه لگراو.

أَخْزَنَ: دوا ی هه زاری دمو له مهند بوو.

اخْتَزَنَ الشَّيْءَ: شته که ی خه زن کرد،

هه لگرت.

اخْتَزَنَ الطَّرِيقَ: رینگاکه ی کورت

کردموه.

اخْتَزَنَ السِّرَّ: نهینیه که ی شاردموه.

اسْتَخْزَنَهُ الشَّيْءُ: داوا ی لیکرد شته که

خه زن بکا، هه لی بگری.

الْحِزَانَةُ: گه نجینه، شوینی شت تیدا

هه لگرتن، (ك: خَزَائِن) هه پیشه ی

گه نجینه داری.

خِزَانَةُ الْإِنْسَانِ: دلی ناده میزاد.

خِزَانَةُ الْإِحْتِرَاقِ: له زاراوه ی نه ندادازیاری

میکانیکی دا نهو به تالاییه که

سوتانی تیدا دروست دمی.

الْخَزَانُ: زمان، خورما که ناوه که ی

به هو ی نه خوشیییه وه رهش ببی،

شوینی کوبونه وه ی ناو (دمریاچه،

نه ستیر، ته نک، هه و).

الْمَخْزَنُ: شوینی شت تیدا هه لگرتن.

خِزَا فُلَانًا: فلانکه سی ژیر بارکردو خوی

به سهردا سه پاند.

خِزَا الدَّابَّةَ: ولاحه که ی ژیربار کرد.

خِزَا النَّفْسَ: نه فسی خوی گرتیه وه

نه بهیشت به هه وه سی خوی بهل

به اوی.

خِزَا الشَّيْءِ: شته که ی کرده ملکی خوی.

خِزَا الْفَصِيلَ: زمانی بیچوه نازده له که ی

دمر هینا وه لاشتییه وه.

خِزَى خِزْبَةً: ریسوا بوو که وته ته نگزمو

ناخوشیییه وه.

خِزَى فُلَانٌ خِزَى وَخِزَابَةً: فلانکه سی

شهرمی کرد، به خویدا شکایه وه، ته ریق

بووه.

أَخْزَأُ: سوکایه تی پیکرد، ریسوا ی کرد،

خه له ت بوو، قورشان دهمر موی:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْا فِي شَيْءٍ﴾.

خَازَى فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکه سی به سهر

فلاندا سهر که وتوو بوو.

مامه له كهيدا زياني پي گهي و زهرمر
مهند بوو.

خَسْرَ التَّجَارَةِ: له بازارگاني كړنه كهيدا
زهرمر مهند بوو مال و سامانه كهي كه م
بووه.

خَسْرَ فُلَانٍ: فلانكس هه وټا، له ناو جوو
ه گومړا بوو، سهری لي شيوا.

خَسْرَ الشَّيْءِ: شته كهي هه وټاندو له كيس
خوی دا.

أَخْسَرَ فُلَانٌ: فلانكس كهوټه ناو
زيان و زهرمر مهنديپه وه.

أَخْسَرَ الشَّيْءِ: شته كهي كه م كرده وه.
أَخْسَرُهُ فِي تِجَارَتِهِ: له مامه له و بازارگاني

كړنه كهيدا توشي زياني كړد.
خَسْرَ الشَّيْءِ: شته كهي كه م كرده وه ه

خه سارمت مهندي وه پالدا.
خَسْرَ فُلَانًا: فلانكسي له خيرو بيړ

دوور خسته وه ه هه وټاندی.
خَسْرُهُ سَوْءُ عَمَلِهِ: كرده خرابه كاني

هه وټانديان.
الْخَنَاسِرُ: گومړاي، هه وټاندن، غه در ه

لومه و تانه و ته شمير.
الْخَنَسِرَى: به مانا (الخناسير) دي ه

الْخَنَسِرَى: گومړاي ه هه وټان و تيډا
چوون ه لومه ه غه در ه پياوړيك

نه چي بؤ دعوته و ناخواردن له
ترسي نه وهی نه وپش دعوتهی

نه وان بكا ته وه.

الْخَزِيَّةُ: به لاو كارسات، رموشتيك كه
شهرم ناو مړي ه هه لاس و كه وټيك
بيي ته هو ي رسوا بوون.

الْمَخْزَاةُ: زهليلو و ژير دمستی و
سوكا يه تي، (ك: مَخَازِي).

الْمُخْزِيَّةُ: دهگوتري: (قصيدة مُخْزِيَّة)
چامه يه كه له وپهري جواني و رهواني

دايه ه
خَسَاَ الْبَصَرَ خَسْنًا وَخُسْرًا: چاو ماندو و

بوو نه هيتواني دريژه به روانينه كهي
بدا ه قورشان دمه رموي: ﴿لَمْ أَرْجِعْ

الْبَصَرَ كَرْتَيْنِ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا
وَهُوَ خَسِيرٌ﴾.

خَسَاَ الْكَلْبُ وَغَيْرُهُ: سهگه كه چفه ي ليكرا
دوور خراپه وه هه يدي كرا،

ته گيندراپه وه.
خَاسَاَ الْقَوْمُ: خه لکه كه به رديان بويه كتر

هاويشت، كه وټنه به رده فركي ي
يه كتری.

إِنْخَسَاَ الْبَصَرُ: به مانا (خَسَاَ) دي.
تَخَاسَاَ الْقَوْمُ: خه لکه كه شمېر به رديان

كرد به به رده فركي كه وټنه ويژه ي
يه كتری.

الْخَاسِيُّ مِنَ الْكِلَابِ: سهگيك كه
نه هيلدي له نهاده ميزاد نزيك

بيي ته وه ه زهليلو و ژير دمسته.
الْخَسِيئُ: خوري خراب و بي كه لك.

خَسْرَ التَّاجِرُ فِي مَعَامَلَتِهِ: بازارگانه كه له

حَسْبُ الرَّجُلُ حَسًّا: پیاوکه کاری پرو
پوچی نه انجام دا.

حَسْبُ النَّصِيبِ: به شه که کم بوو.

حَسْبُ نَصِيبِهِ: به شه که کم کرده و.

حَسْبُ الرَّجُلِ حَسًّا: پیاوکه بی ریز بوو
کهس به هیچی نه زانی، دگوتری:
(حَسْ فَعْلُهُ وَقَوْلُهُ وَرَأَيْتُهُ).

حَسْبُ الشَّيْءِ حَسًّا: شته که کیشی کم
بوو، هاو کیشی بهرامبری نه هاته و،
رمزیل و بی نرخ بوو، (هو خسیس) (ك):
أَحْسَاءُ وَحِسَّاسٌ (هي خسيصة) (ك):
خسائس).

أَحْسُ فُلَانٌ: فلانکهس کرده و میکی
ناشیرینی نه انجام دا.

أَحْسُ فُلَانًا: فلانکهسی به هیچ و پوچ
هاته پیش جاو.

أَحْسُ نَصِيبُهُ: به شه که کم کرده و.

أَحْسَسُ: بی نرخ و هیچ و پوچ.

حَسَسَ نَصِيبُهُ: به شه که کم کرده و.

اسْتَحْسَسُ: به هیچ و پوچی له قه له م دا.

أَحْسَسُ: دگوتری: (هذه الأمور حِسَّاسٌ
بینهم) نه و کارو پیشانه، نه و راو

بؤچونه له ناویاندا باوه ۵

أَلْحَسَّاسَةُ: نه و حالته و بارو دؤخه ی

پیاوی پرو پوچ تییدایه.

أَحْسَاسَةٌ: مال و سامانی کم، مال و
سامانی بی پایه خ ۵ یالی نه سب.

أَلْحَسُّ: کاهو، رومکیکی که لا پانه به کالی
دمخوری ۵ زور جوړی همیه.

أَلْحَسَّانُ: نه و نه ستیرانه که هم رگیز
ناوا نابین و مگوو نه ستیره ی جهدی و
فیر قه دان و نه و نه ستیرانه ی ناویان
(بنات النعش) به دموری قوتب دا
سور دمخون.

أَلْحَسِيسُ: شتی کم، شتی بی نرخ.

أَلْحَسِيسَةُ: نرمی قه درو ریز دگوتری:
(رفع من حسيسته) له نابودی خوی
کم کرده و.

حَسِيسَةُ النَّاقَةِ: ددانی حوشر پاش
نه و ی شیله کانی له سالی
شه شه میدا دمه کون.

أَلْمُسْتَحْسُ: روخسار ناشیرین.

حَسَفَتِ الْأَرْضُ حَسْفًا وَخَسْفًا: زموییه که

رؤچوو نه و ی له سهری بوون قوتی

دان، دگوتری: (خَسَفَ اللَّهُ بِهِم

الارض) خودا به ناخی زمویدا

بردنیه خواری.

حَسَفَتِ عَيْنُ الْمَاءِ: سمرچاوه ی ناوه

(کانیاوکه) رؤچوو خوار.

حَسَفَتِ عَيْنُ فُلَانٍ: چاوی فلانکهس
دهرات.

حَسَفَ الْقَمَرُ: مانگ گیرا، روناکی نه ما یان

روناکییه که کم بووه.

خَسَفَ الشَّيْءُ: شتهکه درآ، (خَسَفَ الشَّيْءُ)
شتهکه‌ی درپاند.

خَسَفَ الشَّيْءُ خَسْفًا: شتهکه کهم بۆوه.

خَسَفَ بَذَنُ: جهسته‌ی لاواز بوو.

خَسَفَ فُلَانٌ: فلانکه‌س پرسى بووه،

نه‌خۆشى چاك بووه ه (هر خاسف)

(ك: خُسْفٌ) ه (هـى خاسفة) (ك:

خواسف).

خَسَفَ فُلَانًا: فلانکه‌سى ژېر بارکردو

ناچارى کرد نه‌وکاره بکا.

خَسَفَ الشَّيْءُ: شتهکه‌ی پرېه‌وه.

خَسَفَ الْبَنَرُ: بیرمه‌کى له به‌رد هه‌لکه‌ند

شاخه‌که‌ی بېرى ئاوى زۆرى ئى

هه‌لقولاو وشكى نه‌کرد.

خَسَفَ لِلشَّعْرَاءِ عَيْنَ الشَّعْرِ: رېگه‌ی بوارى

شيعر بۆ شاعیرمکان ناسان بوو،

شاره‌زایى فونون و مهبسته‌کانى شيعر

بوون.

أَخْسَفَتِ الْعَيْنُ: چاومه‌که کوڤر بوو،

دمگوترى: (خَفَرٌ فَأَخْسَفَ):

بیرمه‌کى وای لیهات ئاوى تپدا

نه‌ی.

أَخْسَفَتِ الْأَرْضُ: به‌مانا (خَسَفَتْ) دى،

أَخْسَفَتِ الْعَيْنُ: چاومه‌که کوڤر بوو.

الْأَخْسِيفُ: زموى نه‌رمه‌لان.

الْخَاسِفُ: مندالى قالب سوکى به‌جمو جول.

الْخَسْفُ: زه‌لیلى و ژېر ده‌سته‌ی،

برسیه‌تى، سته‌م، که‌مبونی مالو
سامان و نه‌مانى خپرو به‌رمکه‌ت، نه‌و
شوینه‌ی ئاوى بېرى لی‌وه
دم‌ده‌یندرئ.

خَسَقَ السَّهْمُ خَسْفًا وَخُسُوقًا: تیرمه‌که

نیشانه‌که‌ی پیکاو تپیدا مایه‌وه، یان

نه‌م‌دیو و نه‌ودیوی کرد.

خَسَّتِ النَّاقَةُ الْأَرْضَ: حوشرمه‌که به

قهراخى سمى شوینی له زم‌بیه‌که

کرد (هـى خَسُوقٌ).

الْخَسَائِقُ: درۆزن.

الْخَسْفَةُ: ژېوان بوونه‌وه له مامه‌ئو

وادمو به‌تپندا.

الْخَيْسِقُ: بېرى قول، گوږى قول.

خَسَلَهُ خَسَلًا: دوورى خسته‌وه، نه‌فى

کرد.

الْخَسَالَةُ: هه‌موو شتیکی خراب.

الْخَسِيلُ: شتى پرېوېچ له‌هه‌ر جوړىك

بى (ك: خَسَائِل).

الْخَسِيلُ مِنَ الْقَوْمِ: که‌سانى پرېوېچ

له‌ناو کۆمه‌لکه‌دا.

الْخَسِيلَةُ: به‌مانا (الْخَسِيلُ) دى.

أَخْسَأُ: به‌به‌رده ورده یارى له‌گه‌ل

کرد (هه‌لما تپنى له‌گه‌ل کرد).

خَسَى اللَّاهِبَانِ: دوو یارى چپیه‌که

یاربان کرد، به‌به‌رده ورده یاربان

کرد (واغ واغ‌نپان کرد).

خَسَى الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که به‌به‌ردوچه‌که

په کتریان بهرد باران کرد
بهردو چکه یان به په کتر دا دان.

تخاست الدابة بالمصى: ولا غمکه به هوئ
روښتن به سمر زینخو بهرده وردهدا
فاچی هاوسا.

الْخَسَا: تَاك، دهگوترئ: (خسا اوزکا) تَاك
یان جوت.

الْخَسِي: پوښاك، رهمال و خیمه كه له
خوری جنراښ.

خَشَبُهُ خَشْبًا: تېكه لاوی کرد دمگوترئ:
(خَشَبَ الشَّيْءُ بالشَّيْءِ) نهو شتهی
تېكه لاوی نهو شته کرد ۵

خَشَبَ السيف: شمشیرمهکی مشتو مال
کردو تیژی کردموه، (هو مخشوب
و خشیب).

خَشَبَ الثَّيْلَ والقوس: به ناشیهتی تیرو
کهوانی دروست کرد چ کارامایی و
دهست رهنګینهکی تیدا نه بوو.

خَشَبَ الشعرَ أو الكلام أو العمل: چونی بو
ریکهوت ناوا شیعرمهکی نووسی یان
په خشانه کهی دانا یان کارمهکی کرد
هیچ وردمهکاریهکی تیدا نه بوو.

خَشَبَ خَشْبًا: زبرو نه ستورو رهق بوو،
دمگوترئ: (خَشَبَ القَيْشُ): ژيانه که
زبرو پر تهنگزمو ناخوښی بوو.

اخْتَشَبَ السيف: شمشیرمهکی تیژ بوو.

اخْتَشَبَ الشعرَ: شیعرئ دانا بهی
وردهکاری، کال و کرج بوو.

تَخَشَّبَتِ الْاِبِلُ: حوشرمهکی نالقی وشکی
خوارد.

اخْتَشَوْشَبَ: وشك و رهق بوو له
دیندارئ و پوښاك و خواردن و
خوراكیدا، له ههموو ههلس و
کهوتیکیدا.

اخْتَشَوْشَبَ فِي عَيْشِهِ: له ژيانیدا زبر
بوو، به نه نقهست نهو جوړه ژيانه
زبره په پرمو دهکا بونوهوی
بهرامبر روداو مګانی رۆزگار پشوو
دریژ بی.

الْخَشَابُ: (ارض خشاب): زهویپه که
وشك و هه لوتلو و ناو راناګرئ.

الْخَشْبَاءُ: (ارض خشباء) بهمانا
(خشاب) دئ، له پندا هاتووه
(لسان من رطب وید من خشب)

زمانی شیرین و دهستی بی خیر و
قوچاو.

الْخَشَبُ: دار، به تاپهتی (بنك و همدو لق و
په له کانی).

الحشَاب: دار فروش.

نهو کهسهی به بهرد شهر دهکا.

الْخَشِيبُ: له ههموو شتیکدا رهق

زبرو وشك، له پياوو خوشتردا:
دریژ داوه ئی لهر و ئیسقان
دمرگه وتوو، به هوئی ئیش گردن و
ماندو بوونه وه.

الْحَشِيْبَةُ: کۆکه کۆک کەر، لیدراوو
جهسته کوتراو.

الْمُخْشَبُ: خانوی به دار دروستکراو
دهگوتری: (بیت مُخْشَبُ).

خَشْخَشَ السِّلَاحُ وَغِيْرُه: چه که که خړو
وړی هات که چه خماخه کانیان
راکیشان خړه خړیان هات.

خَشْخَشَ الثَّرْبُ الْجَدِيْدُ: پۆشاکه تازه که
خشه دی.

خَشْخَشَ فِي الشَّيْءِ: چوووه ناو
شته که ووه تیندا هون بوو.

خَشْخَشَ السِّلَاحُ وَغِيْرُه: چه که که
جولاندو خړه هات.

خَشْخَشَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته که
خسته ناو شته که ووه.

تَخَشَّخَ: چوووه ناویه ووه هون بوو.

تَخَشَّخَ فِي الشَّيْءِ: چوووه ناو
شته که ووه هون بوو، دهگوتری:
(تَخَشَّخَ فِي الشَّجَرِ).

الْخَشْخَاشُ: کۆمه ئیک به چه ک و زړپوه
ه کۆمه ئیک زوری ناده میزاد ه
هر شتی کی وشک که لیکیان
بخشین دمنگی لیوه بی ه ههروا

وشه ی (الخشخاش) ناوه بۆ روه کیک
حه شیشه و ئه فیونی ئی بهرهم دی
ه تاکه که ی (خشخاشه).

خَشْرَ فَلَانٌ: فلان کهس چلیس بوو ه
له سهر سفره و خوانه که شتی بی
که لکی هیسته وه.

خَشْرَ الشَّيْءِ: سوو خشت و خاله که ی له
شته که دوور خسته وه ه پاک ی کرد.

خَشْرَ خَشْرًا: چلیس بوو ه له ترسا
هه لات و قاچاندی.

الْحُشَارَةُ: ناده میزادی خو پړی و هه تیو

مچه ه که ف و زبل و زالی سهر

دهریا ه جوی بی ناوک که ههر

سو په که ی مایه ه شتی خراب و بی

که لک له ههر جۆریک بی.

الْحُشَارَةُ: به مانا (الْخُشَارُ) دی.

عُشَارَ الْمِنْجَلِ: ده می داس، لا تیژه که ی.

خَشْرَمَتِ الضَّبْعُ: که متیاره که له کاتی

شت خوار دندا دمنگی لیوه هات.

الْخَشْرَمُ: کۆمه ئی ههنگ و زمرده واله و

شامه ترین که ه تاکه که یان

(خَشْرَمَةُ) ه ههروا ناوه بۆ مه لیکی

ههنگه کان (شازن) ه کۆلهس و

هیلانه که یان ه ئیسقانه نه رمه ی

لوت ه بهرده قسل ه یان نه و

بهرده ی دهکری به گه ج ه کیوی

پچوک (گرد) ه (ک: خشارم).

حَشَّ السَّحَابُ خَشًا: هه وره كه بارانیکی

كه می پیوه بوو باراندی.

حَشَّ الرَّجُلُ: پیاو كه رویشته و كارمكه ی

جی به جی كرد.

حَشَّ فِي الشَّيْءِ: جووه ناو شته كه وه.

حَشَّ فِي الدَّارِ: جووه ناو خانومكه وه.

حَشَّ البَعِيرُ: لوته وانیه ی كرده لوتی

حوشترمه كه مه هاری كرد؛ (دارنكه

به نه اندازه ی دوو په نجه درنزه

دمگریته لوتی حوشتر و به

هه وسارم وه قايم دمگری، به وه

حوشترمه كه جلوه ی خوش دمبی).

حَشَّ فُلَانًا: فلانكه سی بریندار كرد،

زمبریکی كوشنده ی لیدا.

أَحَشَّ البَعِيرُ: به مانا (خَشَّه) دی.

إِخْتَشَّ مِنَ الْأَرْضِ: جړو جانه ومړی

زموی خوارد، كرم و كولله ی خوارد،

گوپچكه نان و میوه رزیوی خوارد.

انْحَشَّ فِي الشَّيْءِ: جووه ناو شته كه وه،

دمگوتري: (انْحَشَّ فِي الْقَوْمِ) جووه

ناو خه لكه كه وه، (واغْشَّ فِي الشَّجَرِ)

جووه ناو درمخته كه وه.

الْحَشَّاشُ: جړو جانه ومړی ناو زموی

بالندمو زیندومړی په له ومړ

تاكه كه ی (خَشَّاشَة) ۰ بورده ی تمنك

(عه بای سوكه له) ۰ ئادمه میزادی

روح سوکی زیرهك ۰ همر شتیك

ناسك و جوان و دلگیری.

الْحَشَّاشُ: دارنكه به نه اندازه ی دوو

په نجه درنزه دمگریته لوتی

حوشتره وه به ریشمه كه په وه

دمبه ستریتموه بوئه وه ی جلوه ی

خوش بی ۰ ماری کیو ۰ نه زدیها ۰

جړو جانه ومړی ناو زموی ۰

بالندمو په له ومړ ۰ پیاوی روخ

سوکی زیرهك و كار لهدمست هاتوو

۰ جهوال ۰ (ك: أَخِشَة) ۰

الْحَشَّاشُ: بالندمو په له ومړ ۰ جړو

جانه ومړی ناو زموی ۰ پیاوی نازاو

وره بهرز ۰ شتی خراب.

الْحَشَّاشَةُ: لوته وانیه ی حوشتر، مه هاری

حوشتر.

الْحَشَّاشُ: پیاده، پیرو ۰ رمشماری گه وره ۰

شتی زیر ۰ بارانی كه م.

الْحَشَّاشُ: گردولكه، ته پو لكه ۰ (ك:

أَخِشَاش).

الْحَشَّاشُ: كوله س، هه نكه لان هیلانه ی

ههنگو ژمنكه سورمو زرمدمواله ۰

زموییهك گلو جه و بی، (ك:

خَشَّاشَات وَخَشَّاشِي).

الْحَشَّاشُ: نهو نیسقانه یاریكه ی پشتی

گوپچكه كه مووی نی ناروی.

الْمُشِيشُ: ناسکی پچوک ۵ گردو لکه.

الْمِغْشُ: پیاوی نازا، نیش لهدست

هاتوو ۵ دهمگوتری: (هر مَجْشُ

اللیل) چاو نهترسهو دمچیته ناو

تاریکایی شه و موه ۵ که سیک زور

تیکه لاوی خه لک ببی و ناخاوتنیان

لهگال بکا ۵ نه سپی چاو نه ترس.

خَشَعْ خشوعاً: گهردن که چ بوو، زهلیل و

داماو بوو ۵ ترسا ۵ دمنگی نزم

کردموه ۵ چاوی به دمورو بهردا

گیراو نه مجار چاوی لیک نا.

خَشَعْ ببصره: چاوی داخست، چاوی لیک نا.

خَشَعْ لر به: گهردن که چی خودا بوو

سمری دانه واند ۵ (هر خاشع) (ك):

خَشَعْ.

خَشَعْ صوته: دمنگی نزم بووه به عاستهم

سرتهی هات ۵ هورثان دمفرموی:

﴿وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا

تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾.

خَشَعْ بصره: چاوی شکایه و نه میتوانی

سهیری بکا.

خَشَعْ الشَّيْءُ: شته که نارامی گرت.

خَشَعْ الوردی: که لاکه سیس بوو.

خَشَعَتِ الْأَرْضُ: زموییه که وشکه ل بوو

له بر بی بارانی ۵ هورثان

دمفرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْكُتُبُ الَّتِي يَخْشَعُ

الْأَرْضُ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

اَفْتَزَتْ وَرَبَّتْ﴾.

خَشَعْ الکرکب: نه ستیرمه که نریک به

ناو ابوون بووه.

خَشَعَتِ الشَّمْسُ: خور گیرا، خور

روناکیه که ی نهما.

خَشَعْ السنام: دوگه که پچوک بووه

که میکی پیو پیوه ما.

اِخْشَعْ: گهردن که چ بوو، چاوی به

زمویدا گیرا، دمنگی نزم بووه ۵

دمنگی نزم کردموه.

تَخْشَعْ: خوی زهلیل کرد ۵ پاراپه ووه

لا لایه ووه ۵ به زور خشوع و گهردن

که چی به سمر خویدا هیئا ۵ چاوی

به زمویدا گیرا و چاوی نوقاند ۵

دمنگی نزم کردموه.

الْخَاشِعُ: نهو که سهی بجیته روکوع ۵

نهو شویننهی خاکه که ی لبه لانه

ره شهبای لی هه لدمگری و

شویننه وارمه کی گویر دمکاته ووه ۵

شوینیک که نادوژرتیه ووه ۵ شوینی

تمبو و توژاوی که که سی تیدا نه بی.

الْخِشَعَةُ: بی چوینک سکی دایکی

هه لبردی و بهیندریتهدمر به

زیندوی و دایکه که ی بمری ۵ (ك):

خَشَعْ.

الْحُشَّةُ: پارچه زهوی پتهو ه
گردو لکه‌ی ودها به زموییه که وه پان
بو بیته وه.

حُشَفَ حُشْفًا وَحُشْرَفًا وَحُشْفَانًا: دمنگی
هات، خشی هات ه له زمویدا هون
بوو، به شهو گهرا ه به ناو زمویدا
هاتوو چوو.

حُشَفَ فِي الشَّيْ: چوو ناو شته که وه.
حُشَفَ فِي السِّر: به خیرایی رؤی.

حُشَفَ الْبَرْدُ: سهرماکه توند بوو پهری
سهند.

حُشَفَ الْمَاءُ: ناوکه بهستی، بوو به
سهوول.

حُشَفَ الْكُلْجُ: له کاتی به ناو رؤیشتنی
به فردا دمنگی لیوه هات خشی هات
ه وژهی هات.

حُشَفَ الدَّلِيلُ بِالْقَوْمِ: چاو ساغه که به
باشی خه لکه که ی گه پانده شوینی
مه بهست ه شارمزی کردن.

حُشِفَتِ الْمَرْأَةُ بِالْوَلَدِ حُشْفًا: ناهرمته که
منداله که ی له پارچوو، منداله که ی
فری دا.

حُشَفَ رَأْسُهُ بِالْحَجَرِ: سمری به بهرد
بریندار کرد.

حُشِفَ الْبَعِيرُ: حوشرمه که هموو جهسته ی
گروئ بوو، له بهر گروپی جهسته ی
پیستی وشکه ل هه لگهرا.

حُشِفَ الشَّيْ: شته که وشک بوو (هو
أَحْشَفَ) (ك: حُشْفًا) ه.

أَحْشَفَتِ الطَّبِيبَةُ: ناسکه که بیچومه که ی
له ته کدا بوو.

حَاشَفَ السَّهْمُ: تیرمه که له کاتی
ههنگاو تنی نیشانه که دا دمنگی لی
هات.

حَاشَفَ إِلَى كَذَا: پهله ی کرد بولای شه
شته.

حَاشَفَ فِي ذِمَّتِهِ: خیرا وادمو
به لیینه که ی هه لومشانده وه.

حُشَفَ الدَّلِيلُ بِالْقَوْمِ: چاو ساغه که به
باشی شارمزی خه لکه که ی کردو
رینگای نیشاندان.

الْحُشَافُ: شمربته تری و میوز پان هی
هه نجیر پان هی ههر میوه به کی تر
دوای شهوی دهمپالئیوری (به کورتی
خوشاو).

الْحُشْفُ: جم وچول، دمنگ (ك: أَحْشَافُ
وَخُشَفَ).

الْحُشْفُ: بیچوی ناسک له سهرمتای له
دایکبوونیدا چ نیرو ج می ه (ك:
حُشُوفٌ وَحُشْفَةٌ).

الْحُشْفُ: به فری زیر.

الْحُشْفَةُ: جم وچول، دمنگ دمنگی
که متیار، خشی رؤیشتنی مار
ورشه ی مار.

خُشَلُ: رمزیلی کرد ۵ خُشَل داری کرد
به بازنه و خلخال.

تَخُشَل: تهوازوئی نواند گهردن کهج
بوو.

اَلْخُشَلُ: رمزیلی خراب ۵ هیلکه که
زمردینه کهی دمریینه لری ۵
نه مسهرو نهوسهری بازنه و خرخال
۵ یان نهوهی شکاوه له نه مسهرو
نهوسهری بازنه و خرخال ۵ بهری
درمختی (الدوم) جوژی خرابی،
وشکی، تهپی وردی یان دهنکه کهی.

اَلْخُشِلُ: پوش و په لاشی وشک.

اَلْمِخْشَلَةُ: پالاوکه ۵ (ک: مخاشیل).

خُشْمَةُ خُشْمًا: لوتی شکاند.

خُشَمُ الْاِنْسَانِ خُشْمًا: ناده میزاد مکه
دمردیک له لوتیدا پهیدا بوو بوئی
بؤ ناکرئ ۵ بوئی لوتی ناخوش بوو،
بوئی ناخوش دمکا ۵ لوت که بههوی
نه خوشییه وه بؤگن بکا.

خُشَمُ اللَّحْمِ وَغیره: گوشته که یان
همرشتیکی تر بوئی گؤرا.

خُشَمُ فُلَانٍ: فلانکهس کهپووی گهوره بوو،

خمشومی داکهوت و کونی لوتی
گیرا، هه ناسی له لوته وه بؤ نادرئ
۵ (هو اخشم) و (هی خشماء) (ک: خشم).

خُشَمُ: توشی دمردی لوت بوو

اَلْخُشُوفُ: کهسیک بجیته ناو کارو
پیشه وه و چاو نه ترس بی ۵ کهسیک
نازایی بؤ شهو رموی ۵ شمشیری
برپنده ۵ (ک: خُشُف).

اَلْخُشِيفُ: سهوؤل ۵ شتی فش و نهرم
و مکوو نیسفنچ ۵ بهغری زیر که
بههوی ساردی کهش و ههوا زیر
بووبی که بهناویدا دمروئی خشه
خشی ئی دی.

اَلْمِخْشَفُ: چاو ساغی شارمزاو کارا،
به لگه ی بههیز ۵ شیر ۵ نازا بؤ
شهو رموی ۵ کهسیک بجیته ناوکارو
پیشه وه به چاو نه ترسی ۵ (ک: مخاشیف).

اَلْخُشْكَارُ: نانی گهنمی پاک نه کراو
(وشه په کی فارسییه).

اَلْخُشْكَانُ: نانیکه له ناردی گهنمی
پاک کراوی بی سؤ دروست دمکری
شه کرو بادامو گوپزو فستهقی تی
دمکری نه مچار دمپرئی، سور
دمکریته وه.

خُشَلُ خُشَلًا: رمزیلی کرد.

خُشَلُ الشَّرَابِ: شهراپه کهی پافته کردو
پالاوتی.

خُشِلَ الْقَرْبُ خُشَلًا: قوماشه که رزی.

خُشِلَ الرَّجُلُ: پیامکه له شهردا لاواز بوو
فاشیل بوو دمگوترئ: (رجل خُشِلَ فُشِلَ).

بۆنکردنی نەما، یان بۆنەكە
دمگۆڤی.

اخشتم: بۆنی گۆڤا.

حَشَمَ اللَّحْمِ وَغَوَه: بەمانا (خَشِیم) دئ ۵

حَشَمَ الشَّرَابِ فَلَانًا: بۆنی شەرابەكە لە
رێگە ی لوتیەووە دای لە دەماغی و
خێرا سەرخۆشی کرد.

تَشَمَّ فَلَان: فلانكەس بەهۆی هەلچونی
شەرابەكە لە قورگیدا دای لە
دەماغی و سەرخۆشی کرد.

تَخَشَّمَ اللَّحْمُ: گۆشتەكە بۆگەنی کرد
بەهۆی تێكچونیەووە.

الْخُشَامُ: دەرديكە توشی لوت دەبێ
هەستی بۆنکردنی نامینێ ۵ لوتی
گەورە، كیوی گەورە، پیاوی لوت زل
۵ شیر لەم رومووە كە لوتی زلە.

الْخُشَمُ: دەرديكە توشی لوت دەبێ
هەستی بۆنکردنی نامینێ ۵ لوت ۵
چلەم كە لە لوتەووە دیتە دەر.

الْخِشُومُ: لای سەروی لوت.

حَشَنَ خَشُونَةً وَخَشَنًا وَخَشَانَةً: زێرو گڕن
گڕناوی بوو (هو خَشِین) (ك: خَشَن)
و (هو خَشِین) (ك: خَشَن وَخَشَان
و هو اخشن وهی خَشِیاء) (ك:
خَشَن).

خاشَنه: پڕی دایە ۵ قسە ی زێرو رمقی
لەگەڵدا کرد.

حَشَنَةُ: زبیری کرد.

حَشَنَ صَنْزَرُهُ: دلی تێكدا، دلی رەنجاند
شتیكی وای خستە دڵەووە هەلوێستی
گۆڤی.

تَخَاشَنُوا: لە قسەو كردهویدا زێرو
رەقییان نواند، قسە ی ناشرینیان
بەپەكتر گوت.

تَخَشَّنَ: زبیریەكە ی زۆر بوو ۵ زۆر
زێرو گڕن گڕناوی بوو ۵ پۆشاكی
زبیری لەبەرگرت ۵ شتی زبیری خوارد
۵ یان باری بە وتنی قسە ی زبیرموه
گرت ۵ یان ژیا بە ژیا نێكی زبیر.

اسْتَخَشَنَهُ: بە زبیری هااتە بەر چاو.

اخْشَوْشَنَ: بەمانا (خَشَن) دئ.

الْخَشِيشُ: قورسو گرانە بە ناسانی
بەپەدەست نابێ.

الْخَشْنَاءُ: پڕچەك ۵ دمگوتری: (كییه
خَشِیاء) كەتیبەكە پڕ چەك و
تەقەمەنییه ۵ پەيكۆل بەره
رومكێكی زێرو گڕن گڕناوییه ۵
(ك: خَشَن).

حَشَتِ الثَّخْلَةُ: دار خورماكە بەرمەكە ی
خورما وشكەلە بوو.

الْخَشَا: كشتو كال كە بە سەرما رمش
ببێ.

الْخَشَاءُ: زەوییهكی پتەو چەقەن كە
گیای ئی نەروێ.

أَلْخَشَوُ: خورما وشكه‌ل.

أَلْخَشِي: گياوو گزی رزیوو بۆگهن بوو.

خِشَاء خَشِيًا: نهو زیاتر دمترسا تا نه‌م.

خَشِي خَشِيَةً: ترسا.

خَشِي فَلَانًا وَمِنْهُ خَشِيَةً: له فلانکەس ترسا

ه له روی رپیزو هه‌بیه‌ته‌وه لیی

ترسا ومکوو قورئان دمه‌رموی: ﴿إِنَّمَا

يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾.

خاشاء: وازی ئی هیئا ه له ئی ترساندا

کئ برکئی له‌گه‌لدا کرد.

خِشَاء: ترساندی.

تَخَشَّى فَلَانًا: فلانکەس ترسا ه (تَخَشَّى

فَلَانًا) فلانکەسی ترساند.

الْأَخْشَى: دمگوتری: (هذا المكان أَخْشَى

مِنْ غَيْرِهِ) نه‌م شویننه له شویننکی

تر ترسناک تره.

خَصِبَ خَصْبًا: شویننه‌که گياوو گزو له‌ومری

زۆر بوو ه (هو خَصِبٌ وَخَصِيبٌ هو

أَوْ هُوَ مَخْصَابٌ).

أَخْصَبَ الْمَكَانُ: به‌مانا (خَصِيبٌ) دئی ه

دمگوتری: (أَخْصَبَ الْقَوْمُ): ولاتی

نه‌و خه‌ئکه له‌ومرگای باشی هه‌یه،

خواردن خواردنه‌ومیان زۆرو

زهبه‌نده‌یه.

أَخْصَبَ جَنَابُ فَلَانًا: فلانکەس خپرو

بیری زۆره.

أَخْصَبَ فَلَانًا: فلانکەس همرزانی روی

تی‌کردو که‌وته خپرو خوشی

ژیانه‌وه.

أَخْصَبَ اللَّهُ الْمَوْضِعَ: به‌رومردگار له‌و

شویننه‌دا گزوگياو له‌ومری زۆری

رواند.

الْأَخْصَابُ: تپکه‌لپوونی خانهی

نیرینه‌و خانهی میینه.

الْخِصَابُ: دارخورمایه‌ک زۆری به‌ر

گریتی.

الْخَصِيبُ: به‌مانا (الْخِصَابُ) دئی ه پرژی دار

خورما ه تۆوی ته‌لقیح کردن.

الْخِصْبُ: گه‌شه‌و نماو خپرو بی‌ر ه ژیا‌نی

نهرمو نۆل ه (ك: أخصاب).

الْخَصِيبُ: خپرو بی‌ر، دمگوتری: (رجل

خَصِيبٌ) پیاوئکی خپرو مه‌نده،

پیاومتی و یارمه‌تیدانی بۆ ئاتاجان

زۆره.

الْمُخْصِبُ: زبلی کیمیاوی و همرشتیکی

تر که بکریته ناو زه‌وییه‌وه

بۆنه‌ومی به‌هیز ببی و کشتو

کاله‌که‌ی باش پێبگا.

الْمُخْصِبُ: ماده‌یه‌کی سروشتیه‌ یان

دروست دمکری و تپکه‌ل به‌خاک

دمکری بۆنه‌ومی هیز بداته خاکه‌که

بۆ گه‌شه‌ پیدانی کشتوکال.

خَصْرُهُ: له كهلهكهى دا ۵ زمبرى له
كهلهكهى دا.

خَصِرٌ خَصْرًا: سهرماى بوو يان سهرماكهى
زيادى كرد ۵ سهرما دهست و قاچى
نه زيهت دا.

خَصِرٌ: كهلهكهى توشى نازار بوو.
اخْصَرُ: ساردى كردهوه.

خَاصِرَةٌ: دمستى له سهر كهلهكهى دانا ۵
ههرهكه لهو دوو كهسه رېيازېكيان
گرته بهر بوئنه وهى له شوېنى
تا بيه تيدا به يهكه بگه نه وه.

خَصْرُ الثَّوْبِ أَوْ النِّعْلِ: نه ملاو نه ولاى
قوماشهكه يان نه علهكهى بارىكه
كردهوه.

اخْتَصَرَ فلان: فلانكهس دمستى خسته
سهر كهلهكهى ۵ عهصاى به دهسته وه
گرت و خوى به سهر دا دا.

اخْتَصَرَ الْمُخَصَّرَةَ: عهصاى وهرگرتو
توند گرتى به دهسته وه ۵ شتهكهى
برپيه وه به لام دوله تى نه كرد.

اخْتَصَرَ الطَّرِيقَ: نزىكترين رڼگاي گرتنه
بهر.

اخْتَصَرَ الْكِتَابَ: چه ند باسو شتى
زيادهى له كتيبهكه لابرند.

اخْتَصَرَ الشَّيْءَ: زندهى شتهكهى لابرند.
قَاصِرٌ: ههرهكه لهو دوانه دمستى
خسته كهلهكهى.

قَاصِرُ الشَّخْصَانِ: نهو دوو كهسه به
رڼگادا رويشتن و دهستى
ههرهكه يان له ناستى كهلهكهى
نهوى تريان بوو.

تَخَصَّرَ: دمستى خسته سهر كهلهكهى.
تَخَصَّرَ بِالْأَزَارِ: دهرپيكهى خسته سهر
كهلهكهى.

تَخَصَّرَ بِالْمُخَصَّرَةِ: عهصاكهى به دهسته وه
گرت.

الْأَخْصَرُ: كورت تر ۵ دمگوترى: (هذا
أخصر من ذاك).

الْخَاصِرَةُ: كهلهكه (نَيَّوَانُ نَيَّسْقَانِي
سهرى رانو په راسوى لاي خوارو).

الْخِصَارُ: دهرپي يان ههر شتيكه له
ناوكه وه بو خوارم وه جهسته
داهوشى، پشتين.

الْخَصْرُ مِنَ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانِ: ناوقه،
ناستى سي به بندهو ناوك ۵ بارىكاى
پشت كلؤت.

خَصْرُ الْقَدَمِ: بهرى پي (نَيَّوَانُ سِينْگى پي و
پاژنه پي).

خَصْرُ السَّهْمِ: ناوهراستى تير.

الْخَصِيرَى: كورتكرنده وه ۵ لابرندى شتى
زياده.

الْمُخَصَّرَةُ: عهصاو گؤجان ههر شتيكه

خوی بهسمردا بدرئ ۵ داریکه له
شیوهی شمشیردا وتار خوین به
دمستیهوه دمگرنی نامازی پی دمکا
لهکاتی وتارمهکیدا ۵ له کوندای تا
نیستاش پاشاو خهلیفهکان و وتار
خویننهکان نهو جوړه داره به
دمستهوه دمگرنو نامازی پی
دمکهن ۵ (ک: مختصر).

مخاصِر الطریق: نزدیکترین ږنگا.
الْمُخَصَّرُ: بهری پی نهو بهشهی
دمکوپته سهر زموی سنگی پی و
پاڼه پی.
الْمُخَصَّرُ: قهد باریک، قاج و قول
بچوک ۵ دمگوتری: (رجل محصور
البطن، محصور القدم).

خَصْ: تایبته پیچموانهی گشتو رهها.
خَصْ: فلاناً: شتی زوری دا به فلانکس ۵
نهوی تایبته کرد بهو شتهوه،
شتهکهی دا به نهو.

خَصْ: خصاصاً وخصاصة: هزار کهور.
أَخَصُّ به: بهمانا (خَصُّ) دی.

اَخْتَصَّ الشَّيْءُ: بهمانا (خَصَّ) دی.
اَخْتَصَّ فلان: فلانکس هزار بوو.

اَخْتَصَّ به: تایبته بوو بهو شتهوه،
تاکه کهسه لهو بوارددا.

اَخْتَصَّ الشَّيْءُ: شتهکهی ههلبزاردو
بهسهندی کرد.

اَخْتَصَّ فلاناً بكذا: فلانکس تایبته
کرد بهو شتهوه.

اَخْتَصَّ الشَّيْءُ لنفسه: شتهکهی تایبته
کرد بهخویننهو بو خوی دانا.

تَخَصَّصَ: قال بوو لهو شتهداو تایبته
بوو پییهوه ۵ ههروا بو موطاوعهی
(خَصَصَ) هاتووه دمگوتری: (خَصَصَهُ
لِخَصَصٍ) ۵

تَخَصَّصَ به رله: تایبته بوو بهو
شتهوهو پی تایبته بوو.

تَخَصَّصَ في علم كذا: لیکولینهو
خوینندهو نووسینهکانی تایبته
کرد بهو بواردده.

اسْتَخَصَّ: به تایبتهی لهقهلم دا،
ههلی بزاردو بهسهندی کرد.

الاختصاصُ في القضاء: بریتیه لهو
دمسهلاتی دادگا ههیهتی به
گوپرهی شوین و جوړی روداوکه.

الخاصة: تایبته پیچموانهی وشهی
(عامّة) به ۵ ههروا نهو شتهی
تایبتهی دمکهی به خودی خوتهوه.

خاصة الشَّيْءِ: تایبته مهندي شت،
نهومیه تایبته بی بهو شتهوهو بو
شتی تر نهبی ۵ (ک: خواص).

خواص العقاقير: کاریگهری دهرمان و
تایبته مهنديهکانی لهسهر
جهسته.

که شتهکه جیا دمکاتهوه و سنوی
دیاری دهکا.

خَصَفَتِ النَّاقَةُ خَصْفًا وَخَصَافًا:

حوشترمه بیچومهکی دوی نو
مانگ بوو، له مانگی نۆیه می
سکهکی دا زا، یان دوی تهواو
بوونی سال بهچند مانگیک.

خَصَفَ الثَّغْلَ: نهعلهکی به درپوشه
دوورییهوه.

خَصَفَ الْعَرِيَاں الرُّرْقَ عَلٰی بَدْنِه: پیاوه
روتهکه گهلا داری به جهسته
خۆیموه نوساند.

خَصَفَ عَلٰی نَفْسِه ثَوْبًا: قوماشیکی لهخو
هالاندو نهمسرو نهوسمیری به
چیکهیهک یان بههوی درونهوه
لیک بهستن.

خَصَفَ الثَّيْبَ اِلَى الثَّيْبِ: شتهکی خسته
پال شتهکی ترموه.

خَصَفَ الْكَتِيْبَةَ: پهله سمر بازهکی
قهرمبالغ کردن.

خَصِفَ خَصْفًا: رنگی له رنگی خو
دهجی.

خَصَفَتِ الشَّاةُ وَالْفَرَسُ: لا کهلهکی
مهرمه یان نهسهکه سهی بوو (هر
اخصَفُ وهي خَصْفَاء) ه (ك: خَصَفَ).

الْخَصَاصَةُ: فقهیری و پیدایستی و حال و
ومزعی خراب ه قورئان دمهفرموی:
﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
خَصَاصَةٌ﴾ ه بوشایی و خهلهل و درزو
گون له دمرگاو شتی وا ه له
حه دیندا هاتووه (أَنْ اَعْرَابِيًّا اَتَىٰ بَابِ
النَّبِيِّ فَاَلْقَمَ عَيْنَه خَصَاصَةَ الْبَابِ) ه
(ك: خصاص وخصائص).

الْخَصَاصَةُ: توله میو نهگهر تیر ناو
نهبی و هیشو تربیهگانی دهنک وردو
بلاوو لاوازبن ه نهو توله میوه
دوی برین به دار میوهوه
دهمینیتیهوه.

الْخَصِيُّ: کهپر یان کوخ که به کهرسته
قهفمزاو دروست کرابی ه خانویک
ههلاشهکی دارو شتی وا بی ه
دوکانی مهی فروش با بهکهرسته
تیش دروست کرابی ه (ك:
اخصاص، خصاص، خصوص).

الْخَصِيصُ: تایبته مهندتر له تایبته.
الْخَصِيَّةُ: بهمانا (الخاصة) دی.
الْخُصُوصُ: پیچهوانه (العموم) ه مانای
(به تایبته) دهگهین.

الْخُصُوصَةُ: حالته تایبته.
الْخُصُوصِيَّةُ: (خُصُوصِيَّةُ الشَّيْءِ) تایبته
مهندبیهکی.

الْخَصِيصَةُ: نهو صیفهت و چۆنیهتییه

خَصِيفَ).

الْخَصِيفُ: گَلَو خَوَل ۵ رَمْنِيكَ وَهَكَو

رَمْنِيكَ خَاك ۵ هَمَر شَتِيكَ دُوو

رَمْنِيكَو زِيَاَتَرِي هَمَبِي وَهَكَو

تِيكَهَلَو بُوُونِي رَمْنِيكَو رَمَشَو سَبِي

دَمَكُوَتَرِي: (جَل خَصِيف وَرَمَاد

خَصِيف) كُوَرِيَسِي بَهَلَه ۵ گَلِي

سُوَرُو سَبِي، رَمَشَو سُوَر ۵ هَمَرَوَا

نَاوَه بُو شِرِي مَهِيُو ۵ نَهَلِي پِيَنَه

كِرَاو.

الْخَصِيفَةُ: هَمَرَشَتِيكَ بَهَلَهَك بِي دُوو

رَمْنِيكَ بِي، هَمَمُوو تُوِيِيَهَكِي نَهَل ۵

شِرِي مَهِيُو (هَرُو).

الْمَخَصِيفُ: دَرِيُوَشَه، سُوَرَن ۵ هَمَر شَتِيكَ

نَهَلِي بِي كُوَن بَكْرِي.

حَصَلَ السَّهْمُ خَصْلًا وَخَصْلًا وَخَصْلَةً:

تِيرَهَكِه لَه تَهَنِيَشَت نِيَشَانَهَكِي دَا.

حَصَلَ الْمَدْفُ أَوِ الْفَرَضُ أَوِ الْقِرْطَاسُ:

نِيَشَانَهَكِي هَمَنَكَاوَت.

حَصَلَ الشَّيْءُ: شَتَهَكِي بَرِيِيَهَوَه، بَارَجَه

بَارَجَهِي كَرَد.

حَصَلَ غَيْرُهُ: لَه تِيَكُوَشَانَو بَهَرَمَنَكَاَرِي

كَرَدَنَدَا بَهَسَمَر بَهَرَامَبَهَرَمَكِهِيَا زَال

بُوو.

أَخَصَلَ: نِيَشَانَهَكِي هَمَنَكَاوَت ۵

دَمَكُوَتَرِي: (رَمِي فَاخَصَلَ) دُوو جَار

لَهَسَمَر يَهَك كَاغَهَزَمَكِي هَمَنَكَاوَت.

أَخَصَفَ الْعَرِيَانُ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَهَامَانَا
(خَصَفَهُ) دِي.

خَصَفَ: رَهَوَشَتِي نَاشِرِيَن بُوو، تَهَنَكِه
تَاو بُوو ۵ جَنِيُوِي زُوَرِي پِيَنَدَا.

خَصَفَ الشَّيْءُ فَلَانَا: مُوِي رَمَشَو مُوِي
سَبِي فَلَانَكِهَس بَهَرَامَبَهَر بُوُون.

خَصَفَ الْعَرِيَانُ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَهَامَانَا
(خَصَفَهُ) دِي.

أَخْتَصَفَتِ النَّاقَةُ: حَوَشَتَرَهَكِه بَه نُو
مَانَكِي سَكِهَكِي دَانَا.

أَخَصَفَ الْعَرِيَانُ بِالْوَرَقِ عَلَى بَدْنِهِ:
بَهَامَانَا (خَصَفَهُ) دِي.

تَخَصَفَ الْعَرِيَانُ الْوَرَقَ عَلَى بَدْنِهِ: بَهَامَانَا
(خَصَفَهُ) دِي.

خِصَافٌ: نَاوِي تَهَسِيِيَكِي بَهَنَاو بَانَكِه.
الْخِصَافُ: پِيَنَهَجِي ۵ دَرُوَزَن ۵ لَهَم رُوَمُوَه

قَسَهِي دَرُو دَهَخَاتَه سَمَر قَسَهِي دَرُو،
قَسَهِيَهَكِي دَرُوِي بَه دَرُوِيَهَكِي تَر
پِيَنَهَدَمَكَا.

الْخِصْفَةُ: بَارَجَهِيَهَك كِه دَمَكْرِي بَه
پِيَنَه.

الْخِصْفَةُ: دَرَزُو كُوَنِي نَهَل ۵ (ك):
خَصَفَ).

الْخِصْفَةُ: بَهَر جَهَنَهِيَهَك، زَمَرَفِيَكِه لَه
لَقِي دَار خُوَرَمَا دَرُوَسَت دَمَكْرِيَو
خُوَرَمَاي تِيَدَا هَهَلَمَكْرِي ۵ قُوَمَاشِي
تَهَسَتُوَرُو زَبَر ۵ (ك): خَصَفَ،

خَاصَلَةُ خِصَالًا وَمُخَاصَلَةً: بهرمنگاری

بووه، روبهروی ووستا.

خُصِّلَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ی پارچه پارچه کرد.

خُصِّلَ الشَّجَرُ: لقو پۆپی دره‌خته‌ک‌ی بری و نه‌ملاو نه‌ولای هه‌تپاجی و پرزو پائی لی کردنه‌وه.

خُصِّلَ السَّعِيرُ: توکی خوشترمه‌ک‌ی لیکردمه‌وه.

تَخَاصَلَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌ک‌ه که‌وتنه پیش‌په‌رکی و ک‌ی برک‌ی له تهمنگ چیه‌تی و تیکۆشاندا.

الْخُصْلُ: نه‌وه‌ی گره‌وی له‌سه‌ر ده‌ک‌ری.

الْخُصْلَةُ: ره‌وشتی‌که له ئاده‌میزاددا واده‌بی ره‌وشتی به‌رزه‌ واده‌بی ره‌وشتی ناشیرینه و هیشوی میوه و چله‌ دارێکه درکی پی‌وم‌بن و سه‌ریکی شورکی ته‌رو نه‌رم و (ک: خِصَال).

الْخُصْلَةُ: موی کۆمه‌ل و پر به‌سه‌ر نازه‌لموه و هیشووی میوه و چیلکه دارێکی چقلاوی، هه‌موو شورکه دارێکی نه‌رم و سه‌رو پرچی شو‌په‌رمو‌بووی دره‌خت، لقو پۆپی شو‌په‌رمو‌بوو و پارچه‌ گوشت و (ک: خُصِّلَ).

الْخُصْلَةُ: سه‌ریکی لقه‌ داری ته‌ر و شورکه‌ داری (عرف‌وط) و چیلکه

داری چقلاوی و (ک: خُصِّلَ).

الْخُصِيلُ: تاوان و گونا‌ه.

الْخُصِيلَةُ: هه‌ر پارچه‌ گوشتێک په‌چوک یا گه‌وره و پرچی بادراو و هۆندراو و کۆلک و موی بادراو و (ک: خُصِيلَ و خُصَائِلَ).

خُصِمَ خُصْمًا: له‌ کێشه‌ و نیزاعدا به‌سه‌ریدا زال بوو.

خُصِمَ خُصْمًا: کێشه‌ و نیزاعه‌ک‌ی توند‌کرد و کێشه‌ی له‌گه‌لدا کرد و (هو خُصِمَ).

اخْصَمَ فَلَانًا: به‌لگه‌ و نیشانه‌ی فێری فلا‌نک‌ه‌س کرد بو‌ئه‌وه‌ی له‌ کێشه‌که‌یدا بال‌ا ده‌ست بی.

خَاصَمَهُ مُخَاصَمَةً: کێشه‌ی له‌گه‌لدا کرد (هو مُخَاصِمٌ و خُصِمَ).

اخْتَصَمَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌ک‌ه کێشه‌ و نیزاعیان له‌گه‌ل هه‌ندێکیان هه‌ندێکیان کێشه‌یان به‌رپا کرد.

تَخَاصَمُوا: به‌مانا (اخْتَصَمُوا) دئ.

الْأَخْصُمُ: قو‌لقه‌ی جه‌وال و تیرپه‌ و هۆر و یان تاپه‌کی بار و (ک: أَخْصِمَ).

الْخُصْمُ: دژ و به‌رام‌به‌ر و کێشه‌کار و قورئان ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخُسْمِ إِذْ تُسَوَّرُوا الْمِغْرَابَ﴾.

الْخُصْمُ: لایه‌ن و ده‌فه‌ر و قه‌راخی شت و

نه مسـمـرو نهوسـمـری شـت ۵
قولینچکی هۆپو شریفو ته غار ۵
درزو به تالایی ۵ دماوی شیوو دۆل
۵ کون و کهلهبر ۵ له پهنـدا هاتووـه
دهلئ: (لایسـد منه خـصـم الا انـفـتـح
علینا منه خـصـم) کونیـکـمان پینه
ناکری کونیکی ترمان تی دهیی ۵
(ك: خـصـوم و اخـصـام).

أخـصـام العین: نهوبه شهی برژانگ
دایدمپوشی ۵

أخـصـم: لیزان و کاراما له کیشه و نیزاعدا
وریو زانا بۆ بردنه و هی کیشه که ی ۵
ناشوب گپرو کیشه دروستکار
به ناحق ۵ قورنان دهفه رموی: ﴿بَلْ
هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾.

أخـصـین: پاچه کۆله ۵ پاچی پچوک ۵
(ك: خـصـن و اخـصـن).

خـصـاء خـصـیاً و خـصـاء: خه ساندی ۵ گونی
دمهینان ۵ کیری بری.

خـصـی: گونی نازاری لی پهیدا بوو ۵ ههزار
بوو.

اختـصـاء: به مانا (خـصـاء) دی.

أخـصـی: هیلکه گون (هیـلکـه ی
کۆنه ندای زاوزی) ۵ پیستی گون.

أخـصـی: گون هیشاو، نهو که سهی گونی
نازاری هه بی.

أخـصـیة: هیلکه ی گون ۵ (هیـلکـه ی

کۆنه ندای زاوزی).

خـصـی الثعلب و خـصـی الکلب: رهگهزی
نهو ره که به ته مه نانهن که له
پیری (السحلیه) و سه حله ب که
مادهیه کی سرکه ره لهو به ره هم
دهیندری.

أخـصـی: شوینی برای گون.
خـصـب خـصـباً و خـصـوباً: رنگاو رنگ بوو،
خه ناوی بوو.

خـصـب الشجر: دره خته که سهوز بوو،
که لای دمرکرد.

خـطـبـت الأرض: زموی گزوگیای رواو
سهوز بوو.

خـطـبـت الماشیة: نازه له که که لای تازه
پشکوتوی دره خته که ی خوارد.

خـصـب الشئی خـصـباً و خـصـاباً: رنگی
شته که ی خه ناوی کرد.

خـصـب الشجر و خـصـباً و خـصـوباً: به مانا
(خـصـب) دی.

أخـطـبـت الأرض: به مانا (خـصـبـت) دی.
خـطـبـة: به مانا (خـصـبـة) دی.

أخـطـطـب: به خه نه رنگی کرد.
تـخـصـب: به خه نهو شتی لهو جوژه

رنگی کرد.

تـخـصـب بالدماء: به خوین رنگی کرد.
تـخـطـبـت الأرض: به مانا (خـصـبـت) دی.

أخـطـطـطـب: به مانا (خـصـطـب) دی.

الْمَخْضِبُ مِنَ الْبَهَائِمِ: نَمُو نَازِهِ لِهَيْه
 گه لای تازه پشکوتوی درخت بخوا ۵
 بُو مَیْنِه دِمِگوتَرئ: (الْمَخْضِبَةُ) ۵
 (ك: خَوَاضِبٌ).

الْمِضَابُ: خَهْنَمُو هَمَرَشْتِجْ لَهو جَوْرَه
 بی بُو رَمَنگ کردن.

الْمُخْضِبُ: گه لای درخت که تازه دِمِشکُوئ
 ۵ رومکی تازه شین بوو که به باران
 زوَر سَمُوَز دَمِی ۵ (ك: خُضْرُبٌ).

الْمُخْطَبَةُ: نَافَرْمَتِيْكَ زوَر خَهْنَه
 به کَاربِیْنُو لَه خَوی بدا.

الْمُضِيبُ: دَمَسْتی خَه نَاوی ۵
 نَه سَتِیرْمِه که.

الْمِخْضِبُ: نِیْنَجَانَه، سَوِیْنَه، تَه شَت، که
 جلی تَیْدَا دَمِشُوَرئ.

الْمِخْطَبَةُ: بَه مَمانَا (الْمِخْضِبُ) دئ ۵
 (ك: مَخْاضِبٌ) ۵ پَه رَوی خَه نَاوی ۵
 پَه رَوی که نَافَرْمَت لَه کَاتی عَادَه ی
 مَانگَانه پِدا بَه خَوی هَه لَدِمِگَرئ.

مُخْضَضُ الشَّيْءِ: شَتَه کَی جَوَلَانْدُو رَای
 تَه کَاند.

مُخْضَضُ الْأَرْضِ: زَهوِیْه کَی کِیْلَاو
 هَه لَهو گِیْرَی کَرْد بُوْنَهو ی نَه رَم
 بی و که نَاودِرا بَه بَاشی رَوومکی لَی
 بِرَوئ.

مُخْضَضُ: بُو مَوِطَاوَعَه ی (مُخْضَضَةٌ)
 دئ.

الْمُخْضِضُ: شَوِیْنِیْكَ نَاوُو دَره خَتی زوَر
 بی، نَاودارو چَرِی ۵ قَه لَهو ی وِرگَن
 ۵ (ك: خُضَاخِضٌ).

الْمُخْضِضُ: جَوْرَه قَه تَرَانِیْکی رَمِش و
 رَوونه حَوِشْتِی گِرَوِی بی جَهوَر
 دِمِکَرئ.

الْمُخْضِضُ: بَایَه کَه لَه نِیْوَان شَه مَال و
 رَمِش بَا دَایَه.

الْمُخْضِضُ: بَه مَمانَا (الْمُخْضِضُ) دئ.
 خُضْدَ خُضْدَا: شَتِیْکی تَه پَی خَوَارْد و مِکُو
 گِیْزَمِرو خَه یَار.

خُضْدَ الشَّيْءِ: شَتَه کَی شَکَاند بَه لَام لَیْکی
 حِیا نَه کَرْدَنَهو ۵ بِرِپَهو ۵ خَواری
 کَرْد.

خُضْدَ الشَّجَرِ: حَقْل و جَالی لَه دَره خَتَه کَه
 دَمِرِه یَاو بَاکی کَرْدَهو.

خُضْدَ الشَّرْكَ: حَقْلَه کَی لَه دَره خَتَه کَه
 دَامَالی لَیْی کَرْدَنَهو.

خُضْدَ شَرْكَه فُلَان: تَوْنَدُو تِیْزِی فُلَان کَه سِی
 شَکَاند و هِیَوَاشی کَرْدَهو.

خُضْدَ خُضْدَا: نَه رَم بُوو.

خُضْدَ الدَّمْرِ: مِیوَه کَه لَاَوَازِ بُوو سِیس
 هَه لَگَه رَا.

خُضْدَ الثَّبْتِ: رَوَه کَه کَه لَاَوَازِ بُوو سِیس
 بُوو.

خُضْدَ الْمُهْرِ: جَوَانَدَه کَه نَاسَنی

راہپرئ ۵ یان کہ سیئک لہ کیشہو
دانوساندا بہ لگی ہی پی نہبی و دوش
دہمینئ.

خَضِرَ الرَّجُلُ التَّخْلَ خَضْرًا: پیامکہ دار
خورماکہی برپہوہ.

خَضِرَ خَضْرًا وَخَضْرَةً: سہوز بوو.

خَضِرَ الزَّرْعُ: کشت و کالہکہ راساو
ہینگہہی و سہوز بوو ۵ (ہر خَضِرَ
وَاخْضَرُ وھی خَضْرَاءُ).

اخْضَرَةً: سہوزی کرد.

اخْضَرَ الرَّيَّ الزَّرْعُ: ناودیر کردنہکہ
کشت و کالہکہی وای لیکرد لہخو
بکہوئ و گہشہ بکا.

خَاضِرَةً: بمر و بومہکہی بہ سہوزی
فرؤشت (شین دروی گرد).

خَضْرَةً: وای لیکرد سہوز بی.

خَضِرَ الْأَرْضُ: گمنم یان زورپاتی بہناو
زہویہکہدا چاند.

اخْضَرَةً: بہ سہوزی و نہکاملی برپہوہ
۵ دہگوترئ: (اخْضَرَ الشَّجَرُ
وَاخْضَرَ الْكَلأُ) بؤہ نہگہر
گہنجیک ہمرئ دہلئین: (اخْضَر).

اخْضَرًا: برپہوہ، لہ بیخ ہہلی کہند ۵
بہ سہوزی و کالی خواردی، دہگوترئ:
(اخْضَرَ الْفَاكِهَةُ) میوہکہی خوارد
پیش ٹہوی پی بکا.

اخْضَرَ الْحِمْلُ: بارہکہی ہہ لگرت و
توانی.

لغاومکہی دہجوو لہبہر تہر
دہماخی و سرکی خوئی.

خَضِنْدُ: بہمانا (خَضِنْدَةُ) دئ.

اخْضَطَنَ الشَّيْءُ: شتہکہ دولا ہاتہوہ،
چہمایہوہ.

اخْضَطَنَ الْبَعِيرُ: لوٹہوانہی لہ لوتی
حوشترکہ کرد بؤٹہوی سہر نہرم
بی لغاوی خوٹش بی.

اخْضَطَنَ: شکا، چہمایہوہ.

اخْضَطَنَ الثَّمَرُ: میوہکہ شکا، درزی تی
بوو.

تَخَضَّنَ: بہمانا (اخْضَضَ) دئ.

الْخَضَادُ: درختیکہ نہرم و شلک و بی
چقل و درکہ ۵ نازاریکہ توشی
نہندامہکانی جہستہ دہبی بہلام
ناگاتہ نازاری شکان.

الْخَضْدُ: ٹہو لق و پؤہہ براوو شکاوانہن کہ
بہ درختہکہوہ دہشکینہوہ ۵ یان
دہبرینہوہ ۵ درختیکہ نہرم و
شلک و بی چقل و درکہ ۵ نازاریکہ
توشی نہندامی جہستہ دہبی و
ناگاتہ نازاری شکان.

الْمِخْضَدُ: نامیری گہلا بری،
تہمورداس، یان ہہرشتیکہ ترکہ
لق و پؤہی درختی پی برپدرتہوہ
۵ (ک: مَخاضِد).

الْمَخْضَرُ: کہسیک نہتوانئ ہہ لئسو

ماستاویك ئاوی زۆری تیکرابی
رنگی سهوز بووی.

خُضَارَة: بهیئ وشە (أل) واتە دەریا
لهو روموه که سهوز دهنوین.

الْخُضَارَة: گیاه گزی سهوز.

الْخُضَارِي: باندیهکی رنگ سهوزه به
عەرمی ناوی تریشی هیه که
(القاریه) یه ههروا ناوه بو
باندیهکی تر که ناوی (الخیل).

الْخَضْرُ: نهو لقو پۆیه به ته‌ری
بپرێ.

الْخَضْرُ: به‌فیو چون، ده‌گوتری: (ذهب
دمه‌ خضراً): خوینه‌کی به‌فیو
چوو.

الْخَضْرُ: لقو پۆی دار خورما به سهوزو
ته‌ری.

الْخَضْرُ: زمرعاتی ته‌رو تازە سهوز
شوینیک سهوزایی زۆربی
درمختی خورما.

الخضراء: سهوزه به‌هه‌موو جوړکیه‌وه
ه‌ بنه‌چه‌وه نه‌صل و هه‌سل
هه‌رزانی و ژبانی خوش ه‌ ناهرمی
رمش پیست (قوله رمش) ه‌ ئاسمانی
شین ه‌ ده‌سته سه‌ربازی زۆر
دۆلجه که زۆر ناوی پی
هه‌لجیندیری هه‌وزه بکا ه‌ ده‌گوتری:
(الحبة بیننا خضراء)
دۆستایه‌تی که مان درێژ خایه‌نه.

إخضرُ الشيء: به‌مانا (خضر) دی.

إخضرُ الكَلأ: له‌ومرکه دورایه‌وه.

إخضرُ الليل: شه‌ومکه تاریک بوو دونیا
رمش داگه‌را.

إخضارٌ: ورده ورده سهوز هه‌لگه‌را.

إخضرت: به‌مانا (إخضر) دی.

الأخضر: زێر، گوشت، باده ه‌ ده‌گوتری:
ماء أخضر: هه‌رکاتێ ئاومکه له‌بەر
زۆر رونی سهوز بنوین.

شاب أخضر: گه‌نجیک که مووی لا
روومه‌تی سه‌ریان ده‌ره‌ینایی
سه‌رماتای هاتنی ریشی دیاریدا.

أخضرُ الجناحين: شه‌و ه‌ ده‌گوتری: (جنٌ
علينا أخضر الجناحين).

فلان أخضر: فلانکه‌س خێرو بی‌ری
زۆره.

أخضرُ القفا: به‌که‌سیک ده‌گوتری
دایکی قوله رمش بی.

أخضرُ البطن: نازناوی جو‌لایه.

أخضرُ النواجذ: نازناوی هه‌لاو وهرزیره
ه‌ ده‌گوتری: (هم خضرُ المناكب)
واته: له هه‌رزانی و خێرو خوشی
دان.

الأخضر: میشی رنگ سهوز قه‌باره‌ی
ومکوو میشی رمش وایه ه‌ ده‌ردیکه
تووشی چاو ده‌بی.

الْخَضَار: سه‌رماتای سه‌وزموات ه‌

مەخروطىيە، واتە: سەر دەندوڭى
تىزۇ بىنەكەي ئەستور.

المِخْطَارُ: بەمانا (الخضيرة) دى ۋ (ك):
مخاضير.

المِخْضَرُ: چىنگو نىنۇك، بۇ بالىدەم
دېندە ۋ (ك): مخاضير.

المِخْضَرَةُ: شوپىنىك سەوزايى زۇر بى ۋ
(أرض محضرة) زموى سەوز.

المِخْضَرُ: مادەي سەوزى گياو گز.

اللاَقْضَرُ: ئەو رومكەي رەنگى سەوز
نەبى.

مُضْرَبُ الْمَاءِ: نەو: ئاۋەكە شەھە.

المُضَارِبُ: ئاۋىك شەپۇلەكانى تىكەۋە
بەھاون.

المُضْطَرَبُ: زمان پاراۋى قەسە زان و
كاراما لە وتارداندا.

المِضْرِيْجُ: شوپىنىك كالەكى زۇر بى ۋ
(ك): خضارج.

مُضْرَعُ الْبَخِيلِ: پىاۋە رزۇد چروكەكە
بە زۇر خۇي سەخى گەرد رەۋشتى
دەستىلاۋى بەسەر خۇيدا ھىئا.

مُضْرَفَ: پىرى لىنى دىيارى داۋ پىستى
چىرچ و لۇجى تىكەھوت و داجۇرا.

مُضْرَمُ الْأَذْنِ: قەراخى گۈنچەكى بىرى
يان نىۋەي بىرى و لىنى گەردەمە، يان
بە گۈنچەكەيۋە ھىشتىيەۋە لەرە
لەرىمەتى.

تَحْضَرَمُ الزُّيْدُ: رۋنەكە لەبەر ساردى

مُضْرَاءُ الدَّمَنِ: بە ئافرىتىك دەگوتىرى

روخسارى جوان بى و رەۋشتى

ناشېرىن بى ۋ پىغەمبەر فەرمۇيەتى
(اياكم و مِضْرَاءُ الدَّمَنِ) عەرزىان گەرد

كۈيە؟ فەرمۇۋى: ئافرىتى روخسار

جۋانى شۇخ و شەنگ بەلام لە

خېزىنىكى بەد رەۋشتا پەرومەدە

بوۋى و خۋى ئەۋانى گەرتى.

المِضْرَةُ: رەنگى سەوز (ك): مِضْرُ

و مِضْرُ ۋ نەرم و نىان و بەناز

پەرومەدە ۋ ئادەمىزادى گەنەم رەنگ

ۋ نەسپى رەنگ خاكى بۇر (ش).

المِضْرُ: رەگەزى بالىدە لە پىرى

(المِضْرِيَّة) ۋ ئەو بالىدەنەي

پەنجەيان پىكەۋە نووساون.

المِضْرِيُّ: زەرەت (گەشت و كال) لە كاتى

سەوزىدا.

المِضْرُ: بەمانا (الأخضر) دى.

المِضْرِي: بەمانا (الأخضر) دى ۋ رومكى

سەوز ۋ دەريا.

المِضْرَةُ: دار خورمايەكە خورماكەي

ھىشتا سەۋزە كەمى تامى شىرىنى

تىدەكەۋى ۋ (ك): مِضْرُ (خضائر) ۋ

ئافرىتىك كە سكى بۇرپانەگىرى، ھەر

مەندالى لەسكى گەۋت پىش كامل

بوۋى سكى لەبەر بچى.

المِضْرِيُّ: بالىدەيەكە لە پىرى

(الشششريات) دەندوڭى

دانار دانار بوو پرژا.

الْخَضَارِمُ: ناوی زور ۵ پیاو مافولئ
سهخی سروشتو بهخشنده.

الْخَضَارِمَةُ: خِیَلِکَن له ولاتی شام
دمژین له ولاتی بیگانموه هاتوونه
نمو دمفهره ۵ تاکهکهای (خَضْرَمِ) ۵.

الْخَضْرَمُ: همر شتیک پان و پور و گهوره
بی ۵ (ک: خضارم) ۵.

الْخَضْرَمُ: ناویک له نیوان شیرینی و
سویریدا بی ۵ سوسه مار پان
بیچومکهای ۵ (ک: خَضْرَمِ).

الْمُخَضْرَمُ: کهسیک خمتنه نه کرابی ۵
کهسیک له سهردهمی نه زانی و
سهردهمی نیسلامی دا ژبابی ۵

بمزوری بۆ نمو شاعرانه به کاردی
که له سهردهمی نه زانی و نیسلامیدا
شيعری گوتبی ۵ و مکوو (حسان) ی

کورپ تابیت ۵ ههروا به کهسیک
دهگوترئ بۆ خوی فوله رمش بی و
باوکی سپی پیست بی ۵ کهسیک

باوکی نه زانری کتیه ۵ گوشت که
نه زاندرئ گوشتی نازلهی نیره پان
هی مییه ۵ خواردنیک نه شیرین نه
تال.

الْمُخَضْرَمِ: کهسیک سهردهمی نه زانی و
نیسلامی دیبی ۵ ههروا کهسیک

دوو سهردهمی دیبن و مکوو

سهردهمی شۆرشى ئەیلول و شۆرشى
گولان ۵ پان سهردهمی به عسو
سهردهمی فیدرالی له عیراق.

خاضه: کالاً به کالاً مامه نهی له گه لدا
کرد.

خَضَضَ الْمَرْأَةُ: ناهه ته که ی به میروی
سپی بچوک رازاندهوه.

الْخَضاضُ: ناده میزادی نه حمه ق ۵ خشلی
که م و بچوک ۵ بۆ کهسیک: خشلی
پتوه نه بی ۵ قلیتهی ملی ئاسک و
پشيله ۵ پتوهندی دیل و شیت.

الْخَضاضَةُ: ناده میزادی نه حمه ق ۵
الْخَضَضُ: میروی سپی بچوک ۵ خواردنی

جۆراو جۆر، قسه ی پرپوچ.
الْخَضِضُ: شوینی قورای ۵ شوینیک
ناوو درمختی زور بی.

خَضَعَ خَضْرَعًا خَضْعًا و خَضْعَانًا: گهردن
که چ بوو، مهیلی کردو نه رم بوو
به قسه ی کرد.

خَضَعَ له: قسه ی نه رمی له گه لدا کرد ۵ به
ناسکی و نازموه قسه ی له گه ل کردو
ناماژه ی خو به دهسته و دهانی تیلا
بوو.

خَضَعَ لِي سِرٌّ: له رۆیشتنه که ی کۆششی
کردو ملی درپز کردو به

وربایه وه ههنگای ههئدههینان.

خَضَعَةُ الْكَبَرُ: پیری پستی
چه ماندوئتموه.

خَضَعَ خَضَعًا: مهیلی کرد، ژێر بار بوو،
پستی کۆمایه وه ۵ رازی بوو به ژێر
دهستهیی ۵ (هو اخضع وهی
خضعاء).

اخْضَعَ فلان: فلانکەس قسەى نەرمی
لهگەل ناهرمتهکه کرد.

اخْضَعَ الشَّيْءُ: بهمانا (خَضَعَةُ) دئ.
خاضعة: قسەى نەرم و نیانی لهگەل
کرد.

خَضَعَ اللحمُ: گوشتەکهى پارچه پارچه
کرد.

اخْضَطَعَ: بهمانا (خَضَعَ) دئ.
اخْضَطَعَ الصَّخْرُ ونحوه: سهرى شوێرکردموه
بوئهموئى نیچیر بگرئ.

تَخَضَعَ: بهزۆر گهردن کهجی بهسهه
خویدا هینا.

الْخَضَعَةُ: دهنگی لێدانى قامچى و کێپل
۵ دهگوترئ: سمعت للسياط خَضَعَةً،
وللسيوف بَضَعَةً دهنگی وئ کهوتن ۵
دهنگی برپن.

الْخَضَعَةُ: کهسیک که ژێر بارى ههموو
کهس ببئ ۵ کهسیک خه لکانى تر
ژێر بار بکاو بیانچه مینئ ۵ درهختى
خورما که به دههنگ روابئ نهک به

نهمام ۵ (ك: خَضَعَ).

اخْضَعُ: بهمانا (الخاصع) دئ ۵ کهسیک
زۆر ژێر بار ببئ و زهلیلى قبول بکا
۵ (ك: خَضَعَ).

الْخَضِيعَةُ: دهنگیکه له گهدهى نازهل
دهمیسرئ، قوژهى سک، خوړهى
لافاوو شتى وهها.

الْخِضْطَةُ: ژاوه ژاوو غهلبه غهلب له
شهرو شتى وادا ۵ شهرو ههرا ۵
تهبو توژ.

خَضَفَ الطعامُ خَضْفًا: خوړاکهى خوارد.
الْخَضَفُ: کالهک.

خَضَلَ خَضَلًا: شەى هینایه وهو تهپ بوو،
نازو نيعمهتى دهست کهوت.

الْخَضَلُ: دورى صافو بیکهرد ومکوو
دژۆبه ناوى رون.

اخْضَلَ: بهمانا (خَضَلَ) دئ.

اخْضَلَ الشَّيْءُ: شتهکهى تهپکرد،
نماوى کرد له حهدهی (الانصار) دا
هاتوو دهئ: (فبکرا حتى اخضلوا
لحام).

خَضَلَهُ: بهمانا (اخْضَلَهُ) دئ ۵ له
حهدهی سولهیمدا هاتوو: (خَضَلِى

فنازَعَك): قزمکانت به ناوو روئ
نهرم بکه شه داریان بکه.

اخْضَلَ: بهمانا (خَضَلَ) دئ ۵ له

حهدهشی عومهردا هاتووه (فبکی
حتی إِنْخَضَلَّتْ لِحْيَتُهُ) نهومنده گریا
تا ریشی تهپر بوو.

إِنْخَضَلَ اللَّيْلُ: شهوکه زور تاریک بوو،
ههواى فینکی شهو ههلیکرد.

إِنْخَضَالَ: بهمانا (خَضِلَ) دئ.
إِنْخَضَلَّتِ الشَّجَرُ: درهختهکه لقو پوپی
زور بوون.

إِنْخَضَالَ: بهمانا (إِنْخَضَالَ) دئ.
إِنْخَضَرَضَلَّ: بهمانا (خَضِلَ) دئ.
إِنْخَضَلَ: لوللوی باش ۵ دوری صافو رون
وهکو قهتره ی ناوی صاف.

إِنْخَضَلَّةٌ: ههرزانی و ناو دارى ۵ نازو
نیعمهت و خوشگوزمرانی ۵ ژنو
هاوسمر ۵ شوقه زپرینه.

خَضَلَات: شتی پرو پوچ.
إِنْخَضِيلَةٌ: باغچه ی فینک و شیدار ۵
(ك: خَضَائِل).

خَضَمَهُ خَضَمًا: برپهوه، پر بهدهمی
خواردنهکه ی خوارد یان به
خرپیهکانی دواوه ی ناودهمی
خواردنهکه ی کهرت کرد.

خَضَمَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: له مال و سامانی خو ی
بهشی دا.

خَضِمَهُ خَضَمًا: بهمانا (خَضَمَهُ) دئ.
أَخْطَمَ الْمَاءُ: ناوکه شیرین نهبوو
تالیش نهبوو.

أَخْطَمَ لَهُ مِنَ الْعَطَاءِ: بهشی زوری
پیدا.

أَخْطَمَ فَلَانًا: رزق و رزوی زوری دا به
فلان.

أَخْطَمَتُهُ: بهمانا (خَضِمَةُ) دئ.
أَلْخَطَامُ: شتی برپدراوه له گياو گزو
دارو دموون.

أَلْخَطَامَةُ: شتی درواوو برپدراو له
گياو دارو درهخت.

أَلْخَضَمَةُ: لوش دهر، کهسیک خیرا شت
بخوا، نازه لیک خیرا ئالف
بماشیتهوه.

أَلْخِطَمُ: دهریای پان و پور ۵ کومه ی
زور ۵ شمشیری برنده ۵ نهسپو
ماینی کهتهو ناوقه د نهستور.

أَلْخَضَمَةُ: زورینه ی ههموو شتیک ۵
باسک و قول نهستور ۵ ناومندو
میانه (فلان في خَضَمَةِ قَوْمِهِ) فلان له
ناومنده ی کومه ی خزمهکانیدایه.

أَلْخَطِيمَةُ: چله گيا ی سهوزو تهپر ۵
زهوییهک گياو گزی نهرمی ئی بروی
۵ چپ شتی گهنمه کوتاو،
چه مسوتهکه.

خَضَنَ الْجَمَلَ وَغَوَهُ خَضْنًا: باری له
حوشترکه نا ولاغهکه ی بارکرد ۵
ژپر باری کرد.

خَضَنَ الشَّيْءَ: شتهکه ی صهره کرد.
خاضن القوم غاضنة وخِضَانًا: خه لکه که

فهرمویه تی (رفع عن امتی الخطأ والنسیان).

الْخَطَا: کهسیک زور هه‌ئو تاوان بکا.
الْخَطِيئَةُ: تاوان و هه‌ئه.

خَطَبَ النَّاسَ فِيهِمْ وَعَلَيْهِمْ خُطَابَةٌ وَخُطْبَةٌ:
وتاری بۆ خه‌ئکه‌که دا.

خَطَبْتُ فَلَانَةً خُطْبًا وَخُطْبَةً: خوازینی
نافرته‌که‌ی کرد، داوای له فلان
نافرمت کرد هاوسه‌رگیری له‌گه‌ئدا
نه‌نجام بدا.

خَطَبَهَا إِلَى أَهْلِهَا: داوای له کهس و کاری
نافرته‌که‌ی کرد رازی بن به‌وه‌ی
هاوسه‌رگیری له‌گه‌ئ نافرته‌که‌که‌دا
نه‌نجام بدا و دهمگوتری:

خَطَبَ وَدَّةً: هه‌وئی دا خۆشه‌ویستی نه‌و
به‌دهست بیئی.

خَطَبَ خُطْبًا وَخُطْبَةً: رهنکی مه‌پله‌و
خۆلاوی بوو.

خَطَبَ خُطَابَةً: بوو به وتارییژ.

أَخْطَبَ: به‌مانا (خَطَبَ) دئ.

أَخْطَبَ فَلَانًا: وه‌لامی خوازینی فلانی
دایه‌وه.

أَخْطَبَ الشَّيْئَ فَلَانًا: شته‌که‌ی له فلان
که‌س نزیک کرده‌وه وای لی‌کرد
دهستی بیگاتی و دهمگوتری: (أَخْطَبَهُ
الصَّيْدُ).

خَاطَبُهُ مُخَاطَبَةً وَخُطَابًا: قسه‌ی له‌گه‌ئدا

جَنِيوُ قَسَه‌ی ناشیری‌نیان به‌یه‌کتر
گوتن.

خَاصَنَ الْمَرْأَةَ: مئ بازی له‌گه‌ئ
نافرته‌که‌که‌دا کرد.

أَلْمِخَضَنُ: کهسیک ولاخ دمعاملینی و
ژیریاری دمکا.

خَطِيئَ خَطَا وَخُطْنَا: تاوانی کرد و یان به
نه‌نقه‌ست گونا‌هی نه‌نجامدا.

خَطِيئَ السَّهْمَ الْمَذْفَ: تیره‌که‌ی نیشانه‌که‌ی
نه‌هه‌نگاوت.

أَخْطَأَ: به‌مانا (خَطِيئَ) دئ و هه‌ئه‌ی
کرد، له ریبازی راست لایدا و به
نه‌نقه‌ست یان به سه‌هو تاوانی ئی
رودرا.

أَخْطَأَ الْمَذْفَ: نیشانه‌که‌ی نه‌پیکا.

خَطَأَ تَخْطِئَةً: به هه‌ئه‌کارو تاوانباری له
قه‌ئه‌م دا و یان به قسه پیی گوت
هه‌ئه‌ت کرد.

تَخَاطَا لَهُ: به رواه‌ت خۆی به هه‌ئه‌کار
دانا.

تَخَاطَا الشَّيْئَ: شته‌که‌ی نه‌پیکا.

تَخْطَأُ: به‌مانا (أَخْطَأَ) دئ.

اسْتَخْطَطَ الْأَثَى: مییه‌که‌ی ناوس نه‌بوو،
که‌ئ نه‌گرت.

الْخُطْمُ: تاوان، یان تاوانی به نه‌نقه‌ست.

الْخُطَا: کرده‌وه‌یه‌ک به هه‌ئه نه‌کرایئ
و پیچه‌وانه‌ی (الصُّرَابِ) و.

الْخَطَا: به‌مانا (الْخُطَاءُ) دئ و پیغه‌مبهر

کرد ۵ قسمی ناراسته کرد له باری
شتیکهوه له گهلی دوا.

خُطْبَةُ: به مانا (اَخْطَبُهُ) دئ ۵ له
حه دیشدا هاتوو (انه لَحَرِيَّان
خُطْبَ أَنْ يُخْطَبَ).

اَخْتَطَبَ الْمَرْأَةَ: خوازینی ئافرهته که ی
کرد.

اَخْتَطَبَ فَلَانًا: داوی له فلان کەس کرد
ژن بهین (ژن ماره بکا).

تَخَاطَبًا: به یه که وه قسه یان کرد.

الْحِطَابُ: قسمی رِیک و پِیک ۵ به لگه و
شارمزی له ناخاوتندا ۵ قورئان
دمه فرموی: ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ﴾: نامو ته و جیهاته
(فصل الخطاب) قسمی په کال
که ره وه، برپاردانی دادور له ئاکامی
سویند یان شایهت ۵ تیگه یشتن و
لیزانین له قهزاوت و دادوریدا ۵
جیا که ره وه نیوان حهق و به تال ۵
دهقیک نه و منده گورت نه کرابیته وه
مانا نه گه یه نی، یان نه و منده دریز
بی بی تام و چیز بی.

الخطابة: له زاروهی مەنتیقیه کاند
قیاس و بهر او ردیکه پیک هاتبی
له شتی ظهنی یان شتی مقبول.

الْخُطْبُ: نیش و کار ۵ قورئان دمه فرموی:
﴿فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ ۵

به لاو کارسات و کیشه که پیوستی
به زور له سر گوتن هه بی.

الْخُطْبُ: دمسگیران، ئافرهتی خوازینی
کراو ۵ یان پیاوێک که خوازینی
دمکا ۵ (ک: اخطاب).

خُطْبُ: وشه یه که عمر به کان له پیش
هاتنی ئیسلام بو ژن ماره کردن
به کاریان هیناوه ۵ پیاوکه
وتویه تی: (خُطْبُ) له وه لامدا پنیان
گوتوو (نُكْح) واته: له شوینی
نیکا و تهزویج به کاریان هیناوه.

الْخُطْبَاءُ: دمسٹیک خه نهی تیگیرابی و
رنگه که ی نه مابی.

الْخُطْبَةُ: بو رنگ بو ترئ: مه به ست
رنگیکه که خاکی یان زهردیک بی
سهوز یان سوری تی که ل بی ۵
به خشانیک به شیوه یه کی تابه تی
یه کیکی زمان پرمان بو کومه لی
خه لکی بخوینیته وه به مه به ستی
نه وهی گوێگرمان کار به ناوهرۆکی
بکه ن ۵ دیباچه ی کتیب ۵ (ک:
خُطْبُ).

الْخُطْبَةُ: خوازینی ئافرهت بو
هاوسه رگری ۵ دمسگیران.

الخطاب: که سیک زور خوتبه بدا و تار
وه خوینی.

الخطابية: پیرینکن له شیعهی راهزی
شوین ریبارزو بیرو بوجوونی
نهبولخهتابی نهلنسهدهی کهوتوون.
الخطیب: نهوکهسهی لیزان و کارامهیه
له خوتبه خویندنهومدا له مزگهوت
یان له شوینی تر ه وته بیژی
رسمی گهل و هوز ه خوازینی
کمری نافرمت (زاوا).

الخطیبة: دمسگیران ه نافرمتی خوازینی
کراو.

خَطَرٌ فی مشیه خطراً وخطراًنا: خوی باداو
لارو لهمنجهی کرد.

خَطَرٌ بذنبه: کلکی ههلسوراند جارینک
بهرزی دمکردموو دمیک شوپی
دمکردموه ه یان بهملاو نهولادا
ههلی دمسوراند.

خَطَرٌ بباله وفیه وعلیه خطراً وخطوراً:
شتهکهی کهوته دلوه، به خهیاالیدا
هات.

خَطَرُ الشیطان بین الانسان وقلبه: شهیتان
ختوکهو ووسومسهی گهیانده ناو
دلی نادهمیزادمهک.

خَطَرٌ خطراً وخطوراً: گهورمبوو ریژی
زیادی کرد.

اخطر: خوی کرده رهفیق هاوشانی
فلان و بوی چوو مهیدان و شهر
لهگهلدا کرد.

اخطر فلان لی و اخطرت له: من و فلان

گرمومان کرد.

اخطر فلاناً: نهومندهی باربههادا به
فلان تا رازی کرد.

اخطر المرض فلاناً: نهخوشیهکه فلان
کهسی خستوته حالهتی مان و
نهمانهوه ه دمشگوتری: (بادیه
مخطرة) سهحراپهکی ترسناکه.

اخطر الشیئ: شتهکهی کرده گرمو
لهسر کراو.

خاطر به: خوی خسته گولمهزیکهوه
نزیکی لیواری مهرگ بوه.

خاطر فلاناً: لهگهل فلان کهسدا گرموی
کرد ه (خاطر علیه) گرموی لهسر
کرد.

خطر: بهشی وهرگرت.

خطر الشفر: موومکهی تیکهل به میزو
قشپلی نازلهلکان کرد.

تخطر: گرمویان کرد ه دمشگوتری:
(تخطر علی کذا) لهسر نهوشته

گرمویان کرد ه

تخطر الفعول باذنابها: نهسپهکان
گوپیان جوت کردن به مهبهستی
ناماده بوون بوهلتهت و بازدان.

الخطر: نهوشتهی به دلدا هات، نهو

هکرمو بیرو بوجونهی دپته ناودل و
می—شکهوه ه دل و دمرون ه (ک:

خواطر)ه.

الْخَاطِرَةُ: بهمانا (الْخَاطِرُ) دى ۵ ك:
خواطر).

الْخَضْرُ: هه‌ورى گه‌وال گه‌وال، هه‌ورى
باراناوى ۵ خوشترى زور ۵ كه‌میل
نهو ريخو قشبل و گه‌مړه‌ی به‌قلو
قاجی خوشتره‌وه ته‌بار دهبه‌ستى ۵
همرو ناوه بو نامیرى‌كى پيوانه
ومكوو ته‌غارو عمر به دانیشتوانی
شام به‌كارى ده‌ينين.

الْخِطَرُ: رومكیكه ده‌ست و په‌نجه‌ی پى
خه‌ناوى دمكرئ ۵ ماستاویك ناوى
زور بى ۵ لقه‌دار ۵ خوشترى زور ۵
نهو كه‌میل و گه‌مړه‌یه‌ی له‌سمر
ده‌ست و په‌لى خوشتر ته‌بار
دهبه‌ستى، نهو ريخو پیساییه كه به
جه‌سته‌په‌وه رمق دهب.

الْخَطَرُ: نريك بوونه‌وه له لیواری مردن ۵
گرمو ۵ باربه‌هاو بار ته‌قاو
به‌ش وبار.

الْخَطَرُ: ناده‌میزادى به‌فيزو تړل.
الْخَطَرَةُ: نه‌وه‌یه به‌دل و می‌شكدا
رادمبوورئ ۵ كاتو سات ۵ ده‌گوترئ:
(ما ألقاه الاخطرة بعد خطرة) به‌ين
به‌ين نه‌بى نای بینم ۵

الْخَطَارُ: نه‌وشته‌ی شتى تری پى
هه‌لدمكیشی ۵ گازو پلایس ۵
قوچه‌قاینى ۵ زمبه‌له‌ك ۵ شیر ۵

عه‌تارو بون فروش ۵ رمب ۵ زمبرى
رمب.

الْخَطَارَةُ: گه‌ووړی خوشتر ۵ ناغه‌لى
خوشتر.

الْخَطِيرُ: هاوشان له شه‌رمفو
وه‌جاخزاده‌یى دا ۵ لغاوو ریشمه ۵
حه‌بل و په‌ت ۵ هیله‌كانی خور له
جه‌نگه‌ی گهرمادا ۵ تاریكایی شه‌و.

خَطُّ الرَجَّةِ خَطًّا: دهمو چاوى چرچ و لوجی
تیدا په‌یدا بوون ۵ لاجانگی مووی
لى دمهرات (ریشی هات).

خَطُّ عَلَى الشَّيْءِ: نیشانه‌و نارمى له‌سمر
شت وینه‌ کرد.

خَطُّ الْخِطَّةِ: پلانه‌كه‌ی دیارى كردو
نیشانه‌ی له‌سمر دانا بوئه‌وه‌ی
بزانه‌رى كه نه‌وه هه‌لبزارده‌ی
خو‌په‌تى.

خَطُّ الشَّيْءِ: شته‌كه‌ی هه‌لكولى و شه‌قى
کرد.

خَطُّ الْكِتَابِ: كتیبه‌كه‌ی نووسیه‌وه ۵
ده‌گوترئ.

خَطُّهُ بِقَلَمِهِ: به‌قه‌له‌مى خو‌ی
نووسیه‌وه.

خَطُّطُهُ: به‌مانا (خَطُّهُ) دى، ده‌گوترئ:
(خَطَّطَ الْأَرْضَ وَالْبِلَادَ): زموبیه‌كه
یان ولاتیان سنوردار كرد
سنوورمه‌كانی دیارى كردن.

عَطَطَ الْمَكَانَ: شوپنهكهی دابه شكردو

نامادهی كرد بۆ دروستكردنی

تهلارو باله خانه لهسهری.

عَطَطَ الْحَوَاجِبَ: بهقه لهه برۆی خۆی

كیشاو رێکی خست.

اغْطَطَ الرَّجُلُ: دهمو حاوی چرچی

تیكهوت.

اغْطَطَ الشَّيْءُ: شتهكهی ههلكۆلیو

شهقی كرد.

التخطیط: پلان دانان و نهخشه كیشان

ه له زاراوهی فهنن و رسم چیهتیا

بریتیه له چهسپاندنی فكرهو

بۆچونیک به رسم وینه كردن ه

یان نووسین كه نامازه بكات نهو

وینهیه چ دمگهیهنی.

الْخَطُّ: دێر ه نووسین ه ههروپنیک

ئادهمیزاد سنووری بکیشیو

سنوورمکانی به ههلكهاندنی گانگهو

روشانندی زهویهكه نهنجام بدری ه

رێگای راستی درێزو لاکیشهیی ه له

زاراوهی حوکهما ئیغریقیهکاندا به

خهتیک دهگوتری تهنها له باری

درێزییهوه قبوولی کهرتکردن بکاو

کۆتاییهكهی خاتیک بی ه له زاراوهی

ماتماتیکدا هیتیکه دوو شتی جیا یا

زیاتر پیکهوه دههستی.

خط الاستواء: له زاراوهی جوگرافیدا نهو

کهوانهیه سفرمیه زهوی دهکاته دوو

بهش ه له ناومپرستی مهسافهکهدا

درێز دهپیتهوه بۆ ناو

چهمسهرمکان.

حَطُّ الرِّجَّة: نهو رێگایهیه سوپا

دههستهپیتهوه به مهرکهزهوه.

الْخَطُّ الامامي: هیتلی پیتشهوی گۆرهبانی

شهر.

فن الخط: دست رهنگینی له خوش

نووسیدا.

علمُ الْخَطِّ: زانیاری رهمل هاوپی.

الْخَطُّوطُ البرية: نهو رێگاو بانانهی

ترومبیل و شتی وایان پێدا دهروا.

الْخَطُّوطُ الجوية: رێبازی تهپاره له

ههوادا.

الْخَطُّوطُ المائية: رێگای کهشتی و گهمی

لهناو ئاودا.

الْخَطُّ: رێگای درێزهوهمبوو ه شوپنی

گهپهك لهناو شاردا.

الْخَطُّ: نهو شوپنهی ئادهمیزاد بۆخۆی

بردهدا له زموی بۆ جیگای خانوو

کردن یان بهکارهینانی بۆ باغو

شتی تر.

الْخَطَّاطُ: خوشنووس.

الْخَطَّة: نهخشه و پلان، نیش و کار،

برپاریك لیكۆلینهوی تیداگراییو

ههلبزێردرایی بۆ تهنفیز.

فانظر في

جمع الطبع عبقريتها فكانت الجمال

الاستغنى

وكان أحسن وأشرف ما حل في الهيكل الآدمي فجاء العقل الشريف والنفس اللطيفة والحياء الشائقة

السعي

فاجمال بشرى سيد اجمال كله

الساكن

لأن الباطن انما هو الظاهر والظاهر انما هو الباطن ولا للتعبير في الباطن ولا للتعبير في الظاهر

الرباعي

ولا يسبح الزهر وغريمه في سباب الربيع ماله منه بساسة وطيب

الرباعي

ليس الجاهل نعمه العيون ولا يرى الثغور ولا يرى الفردوس ولا يرى المجدد

الرباعي

لأن الباطن انما هو الظاهر والظاهر انما هو الباطن ولا للتعبير في الباطن ولا للتعبير في الظاهر

الرباعي

ليكن لها ذو علة ويجلها الله كما وفاته الناس

الرباعي

فلا تفرق

بروز ١٥٤٢ نور ١٩٥٤

الْخِطَّةُ: به مانا (الْخِطُّ) دئ.

خُطِفَ: كزو لاواز بوو.

الْخِطِيُّ: شمشیریک له ولاتی (الْخِطُّ) که

خُطِفَ الشَّيْءُ: شته که ی رفاند، فراندی.

شَوَيْدِيْكَه لَه به حرمین

اخْطَفَ: که می نه خوُش که وت و زو و

دروستکرا بی، یان له وی دفرؤشری و

چاکبؤوه.

رمواجی هه یه.

الْخُطْرُطُ: نه و که سه ی به رویشتن به

هه له ی کرد.

ناوی زه ویدا هیل دروست دهکا و

اخْطَفَ الْغُمَى الْمَرِيضَ وَعَنْهُ:

ماده یه که برؤی پی ریک ده خری.

نه خوُش بییه که له جه سته ی

الْخِطِيَّةُ: لبه لان و زه ویه که هه ندیکی

نه خوُشه که لاجوو نه ما چاکبؤوه.

بارانی لی درابی و هه ندیکی بارانی

اخْطَفَ الْمَرَضُ فُلَانًا: نه خوُش بییه که ی

لی نه باری بی.

له سر سووک بوو بو ی نه که وت.

المِخْطَاطُ: هه رشتیک هیلی پی ریک

اخْطَفَ الشَّيْءُ: شته که ی هه له کرد

بخری.

بو ی نه چوو.

المِخْطَطُ: هه رشتیک شتی پی

اخْطَفَ لِي مِنْ حَدِيثِهِ شَيْئًا: که می له

بدوریته وه و وه کوو سوژن و دمرزی

قه سه که ی بو دهر خستم و بیده نگ

و شیشی گورموی چین و شتی

بوو.

له و جو ره.

المِخْطَرُطُ: هه ر شتیک به ده ست

اخْطَفُهُ: به مانا (خُطَفُهُ) دئ.

نووسرابی و کتیبی ده ست نووس.

تَخْطَفُهُ: به مانا (خُطَفُهُ) دئ.

المِخْطَرُطَةُ: نه و نوسخه یه به ده ست

الاخْطَفُ: قه دباریک، که سیك ورگو

نووسراوه.

ریخوله ی پچووک بن.

خُطِفَ خُطْفًا وَخُطْفَانًا: به خیرایی رو یی و

الحاطِفُ: تیریک نیشانه که نه هه نگ یوی.

تیر تیه پری و فراندی، هه لی گرت و

خاطِفُ ظله: بالنده یه که سیبهری خو ی

بردی و ده گوتری: (خُطِفَ الرِّقُّ)

لی دمبیته نیچرو په لاماری دها.

البَصْرُ بروسه روناکی چاوی برد و

الحاطوف: نامیری شت فراندن.

(خُطِفَ السَّمْعُ) قسه که ی دزی و

الحطاف: که سیك زور رفینه ر بی،

ده گوتری: (لِصَّ خُطَاف).

خُطِفَ خُطْفًا: به مانا (خُطِفَ) دئ.

الْخَطَافُ: بهمانا (الْخَاطُوفُ) دئ ۵ همر
 ئاسنیک سهرمهکی چۆما بیتوه
 ومکوو قولاپ، دهندوکی بانه،
 بالندهی سینونو که جوره
 بالندهیه که دهندوک پان بالهکانی
 باریکو دریز ۵ کلکی فشه لۆک ۵ (ک:
 خطاطیف).

الْخَطْفَةُ: پارچهی برپا له ئاژهل به
 زیندویی ۵ له حه دهندا هاتوو:
 پیغه مبه (د.خ) (بھی عن الْخَطْفَةِ)
 نههی کردوو له وهی پارچهیه که له
 جهستهی مه پێک بزنیک برپئ
 پیش سهر برپن ۵ قومه شیریک
 منداڵ له مهکی دایکی دهیگرئ و
 بهره لای دمکا.

الْخُطْفَى: رویشتنی خیرا و به پهل.
 الْخُطِيفَةُ: بهمانا (المخطوفة) دئ ۵ په لۆ،
 کاستهر ۵ شیرو ئاردی به سهردا
 دهگرئ و دهکوئیندرئ و به کهوچک
 دهخوئ.

الْمِخْطَفُ: بهمانا (الْمِخْطَافُ) دئ ۵ ههروا
 بهمانا (المخاطوف) دئ.

خَطِلَ خَطْلًا: جهستهی داهیزاو باری
 تهنهروستی خراب بوو ۵ په لهی
 کردو له ریبازی راست لایدا ۵
 نهحهق بوو ۵ هه لهی کردو قسهی
 ناشیرینی کردن ۵ دهگوترئ: (خَطِلَ
 کلامه).

خَطِلَ فِي مَشِيهِ: له رویشتنه کهیدا لارو
 له نهجهی کرد ۵ (هو خَطِلٌ وَاخْطَلَّ،
 هی خطلاء).

اخْطَلَّ فِي كَلَامِهِ: بهمانا (خَطِلَ) دئ ۵
 تَخَطَّلَ: خوێ باداو لارو له نهجهی کرد.
 الْخَطَالُ: جوین فروش و قسه ترن ۵
 گوما ناوی.

الْخَطْلُ: قسهی پرپوچ و خراب و
 ناشو بای ۵ قسهی بی سهروبهر و
 وئ نهچوو.

الْخَطِلُ: نهحهق و ناکهس بهجه ۵ رمب
 و مشینی گورچ و گۆل.

خَطْمُهُ خَطْمًا: له لوته وانه کهی سهرماند
 ۵ لوته وانهی له لوتی کرد.

خَطَمَ أَلْفَ فُلَانٍ: داخی عهیب و عاری به
 لوتیهوه نا، سهری لوتی رهش کرد.
 خَطَمَ فُلَانًا بِالْكَلَامِ: به قسهی کاریگهر
 دهی فلانکهسی بهست و نهیهیشت
 دهم بکاتهوه.

خَطَمَ الْجِلْدَ وَغَرَهُ: دهووبهری پیسته کهی
 دوریهوه.

خَطَمَ الْقَرْسَ بِالْوَتْرِ: قهوسه کهی به
 ژیه که هه لۆاسی، هه لۆاسی.

خَطْمُهُ: بهمانا (خَطْمُهُ) دئ.
 الْأَخْطَمُ: لوت دریز، رهش پیست ۵ (ک:
 خَطْمٌ).

الْخَاطِمُ: دِمْگوتری: فِلَانُ خَاطِمٌ بَنِي
فِلَانٍ: فِلَانِکەس ریش سپی
خِیَلەکەمەتی ە تەگبیر گەرو را
دروستی بنەمالەکەیانە.
الْخِطَامُ: هەوسار، ریشمە ە ئەو دارە
دەکریتە لوتی حوشرەو ە بۆئەو
جەلەوی خۆش بێ ە دِمْگوتری:
(وَضَعَ الْخِطَامَ عَلَى أَنْفِ فِلَانٍ)
فِلَانِکەسی ژێر بار کردو کۆنترۆلی
کرد.

مَنْعَ خِطَامَةٍ: کابرا رازی نەبوو بە
چەوسانەو ە ژێر بارکردن ە ژنی
قەوس ە (ك: خُطِمَ وَأُخِطِمَ).
الْخِطَامُ: دِمْگوتری: (مَسَكَ خِطَامًا)
میسکیکە پێ بە لووت، بۆنی
ئەومندە زۆرە لووت پێدەکا.
الْخُطْمُ: لووت، پێشی لووت ە دەندوک ە
(ك: خُطِمَ وَأُخِطِمَ).
الْخُطْمِيُّ: رومکیکە لە پێری
(الْجَازِيَّة) بە سوودی زۆرە بو
ئادەمیزاد گەلاکەیی وشک دەکرێو
دەمکوتریو دەکرێ بە شامپۆی سەر
شتن باش پاکێ دەکاتەو.
الْمُخْطَمُ: ئەو شوپنەیی لووتی حوشر
کە دارەکی تێدەکرێ ە ئەسپیک
لەبۆزی تادەگاتە شەویەیی خوارووی
نزیك قورگی سپی بێ.
الْمُخْطَمُ: بەمانا (الْخُطْمُ) دێ.

خَطَا: خطأ: وای لێکرد بپروا ە هەڵی نا
بۆئەوێ هەنگاو هەڵبێ.
خَطَأً: بەمانا (أخطأ) دێ.
خَطِيءٌ عَنْهُ الشَّيْءُ: شتەکی لێ دوور
خستەو، پالی پێو نا.
إِخْطَأَ: بەمانا (خطأ) دێ.
إِخْطَأَ الشَّيْءُ: شتەکی بپاردی لێ
تێپەری.
تَخْطَأُ وَالِيه: بەمانا (إخطأه) دێ.
الْخُطْرَةُ الْخُطْرَةُ: هەنگاو، شەقاو
مەسافەیی نیوان دووفاقی لەکاتی
رۆبشتندا ە دِمْگوتری: (الْبَعْ خُطَأً)
شوین پێی ئەوێ هەلکرت ە پێگە
ئەوێ گرتەبەر قورئان دەفەرموێ:
(وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ).
أَخْطَأَ الرَّجُلُ: پیاوێ سکی شل بوو،
گەدەیی داچۆرا شوپرو بوو.
خَطَا خُطْمُ خُطْرًا: قەلەو بوو، گۆشتی
گرت.
أَخْطَأَ الرَّجُلُ: پیاوێ قەلەو بوو.
أَخْطَأَ الْحَيْرَانُ: ئازەلەکی قەلەو کرد.
خُطَأُ: کەتەیی کردو گەورەیی کرد تا
زەبەللاخ بوو.
الْخَاطِي: ئەستورو پتەوو رەق ە
دِمْگوتری: (قَدَحَ خَاطٍ) پیاڵەیی
ئەستورو پتەوو.

الْخَفَّاءُ: تَبَرُّو بِرْ لَه هَمُوو رَوِيه كَهْوَه.

الْخَفَّوَانُ: (رَجُلٌ خَفَّوَانٌ) بِيَاوِيكِي

گُوشْتَن و هَمُوو.

الْخَفَّيْ: تَبَكْسَمَرَاوُو گُوشْتَن، نَهْرَمُو

شَل ه دَمگوتَرِي: (امْرَأَةٌ خَفَّيَّةٌ بَطِيَّةٌ).

خَفَّتْ خَفَّتَا وَخَفُوتَا وَخَفَاتَا: دَامَرَكَا، هِيْدِي

بُوو، بِيْ هِيْز بُوو.

خَفَّتَ الْمَرِيضُ: نَه خُوشَه كَه لَه قَسَه كَهْوَت،

زَمَانِي شَكَا ه لَه نَاكَاو مَرَد، كَت و بِرْ

مَرَد ه دَمگِي نَزَم بُوُو.

خَفَّتَ بَصْرَتُهُ: دَمگِي خُوي نَزَم كَرْدَمُوو،

بِه سَرْتَه قَسَه ي كَرْد.

خَافَتْ بَصْرَتُهُ: دَمگِي خُوي نَزَم كَرْدَمُوو

ه قُورَنان دَهْمَرْمُوِي: ﴿وَلَا تَجْهَرْ

بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا﴾.

تَخَافَتَا: نَهو دُوو كَه سَه بَه يه كَهْوَه

سَرَكَه يان كَرْد.

تَخَافَتْ فَلَانُ: فَلَانَكَه س خُوستِي لَه خُوي

بِرِي جُوْنَه ي نَه كَرْد.

الْخَافِتُ: هَمُورِي بِيْ بَاران ه كَشْت و كَالِي

تَه مَهَن كُورَت.

الْخَفُوتُ مِنَ النِّسَاءِ: نَافَرْمَتِي رَهْمَه لَهو

كَزو لَواو.

خَفِجَ خَفَجًا: نَه خُوشِي قَاج لَهْرزِيْنِي تَوش

بُوبِي، دَمگوتَرِي: (خَفِجَتَ رَجُلُهُ):

قَاجِي هَمِيْزَمَن بُوو خَوار بُوو، قَاجِي

لَه كَاتِي هَه لَسَان و رُويَشْتَندا تَوشِي

لَهْرزِيْن بُون (هَر أَخْفَج وَهِي خَفَجَاءُ)

(ك: خَفَج).

تَخَفَجَ: خَوار بُوو.

الْخَفِجُ: دَمْدِيكَه تَوشِي حُوشْتَر دَمبِي ه

رُومَكِيكِي بَه هَارِيِيَه لَه بِيْرِي

(الْمَرْكَبَةُ) يَه رَمَنگاو رَمَنگَه كَه لَآكَه ي

پَانَه.

الْخَفِيجُ: لَواوُو بَارِيك يان قَاج بَارِيك ه

نَاوِيك نَه كَاتَه نَاسْتِي شِيْرِيْنِي و

گَوارايِي.

خَفَفَ: قِيْزَانْدِي، هَاوَارِي كَرْد (خَفَفَخَفَ

الشَّيْءَ) شْتَه كَه ي جَوَلَانْد دَمگِي لِيُوو

هَات.

الْخَفَفَانُ: گَن، كَه سِيكَه كَه قَسَه دَمَكَا

دَمگِي لَه لُوتِيَهْوَه دِيْتَه دَمَر ه

دَمگوتَرِي: (هَر خَفَفَا فِ الصَّوْتِ)

دَمگِي گَنَه.

خَفَفَ خَفَفًا وَخَفَفَانًا: خُوي سُوَك كَرْدو لَه

رُويَشْتَندا پَه لَه ي كَرْد.

أَخَفَفَتِ النَّاقَةُ: حُوشْتَرْمَكَه وَا ي لِي

دَمْرَكَهْوَت نَاوَس بِيْ وُهَلِيْ وَا نَه بُوو

نَاوَس نَه بُوو.

أَخَفَفَتِ الْخَامِلُ: نَافَرْمَتَه كَه سَكَه كَه ي

لَه بَار جُوو بِيْش نَهْوِي كَامَل بِيْ ه

(هِي مَخَفِدٌ وَخَفُودٌ).

خَفَرُهُ وَبِهِ وَعَلَيْهِ خَفَرًا وَخِفَارَةً: پَه نَا ي دَاو

بَارِيْزگَارِي لِيْ كَرْد.

حَفَسَ الْبِنَاءُ: خانومکەى روخاند.

حَفَسَ فُلَانًا: فلانکەسى لە عەرزدا ە

گالتهى پیکرد.

أَحْفَسَ: بەمانا (حَفَسَ) دئ ە

أَحْفَسَ الشَّرَابُ: شەرابەکە خێرا

سەرخۆشى کرد.

إِنْحَفَسَ: بۆ مطاومەى (حَفَسَ) دئ ە

راکشا، لەسەر پشت راکشا.

حَفَشَهُ وَبِهِ حَفْشًا: هاویشتى.

حَفَشَ الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ: مەرفەهەکەى لە

عەرز دا، خستى.

حَفَشَ حَفْشًا: چاوى کزبوو ە دەگوترئ:

(حَفِشْتُ عَيْنَهُ) (هو أَحْفَشَ وَهِيَ

حَفْشَاءُ) (ك: حَفَشَ) ە

حَفَشَ: زەعیف بوو ە (حَفَشَ بِالْأَرْضِ)

بە زەوبیەکەو نووسا.

حَفَشَ الْبِنَاءُ: خانومەکەى روخاند.

حَفَشَ الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ: ئادەمیزادەکەى

خست، شێرمەکەى بەزاند.

أَحْفَشَ: چاو کزی کە لەهکاتى روناکی

زۆردا شت نابینئ.

أَحْفَاشُ: شەمشەمە گۆپەرە:

بالتەنەمەکەى مەمکدارە دەتوانئ

بفرئ وەلى تەنها بەشەو دەفرئ.

حَفَضَ الْعِيشَ: ژيانى ئاسان بوو، بارى

گوزەرانى سوک بوو.

حَفَضَ بِالْمَكَانِ: لەو شوێنەدا جێگیر بوو

ماپەو.

حَقَّرَ بِالْعَهْدِ: پاپەندى بەلێنەکەى خۆى

بوو.

حَقَّرَ الْعَهْدَ: پەیمانەکەى هەلومشاندهوه.

حَقَّرَتِ حَقْرًا: شەرم و حەپای زۆر بوو.

أَحْقَرُهُ: پاسەوانى بۆ گرت ە حەرمسى

لەگەڵ نارد ە پەیمانەکەى

هەلومشاندهوه.

أَحْقَرَ الْعَهْدَ: پەیمانەکەى

هەلومشاندهوه.

حَقَّرَ: بەمانا (حَقَّرَهُ) دئ ە شورای

بۆکرد.

تَحَقَّرَ: بەمانا (خَفِرَ) دئ ە خۆى خستە

پەنایەوه، داواى پارێزگارى لێکرد.

إِسْتَحْقَرَهُ: داواى لێکرد ببیتە

پاسەوان و خەفەرى.

أَلْحَقَّارَةُ: وادەو بەلێن ە دلتیایى ە

پاسەوانى.

أَلْحَقَّارَةُ: بەمانا (أَلْحَقَّارَةُ) دئ ە کرێى

پاسەوانى.

أَلْحَقَّارَةُ: بەمانا (أَلْحَقَّارَةُ) دئ ە پیشەى

پاسەوانى.

أَحْقِرُ: حەرمس و پاسەوان.

أَلْمَحْقِرُ: شوێنى حەرمسى و خەفەر ە

(ك: مَخَافِر).

حَقَسَ حَقْسًا: قەسەى ناشیرینى کرد.

حَقَسَ الشَّرَابَ: زۆرى ئاو کردە ناو

شەرابەکەوه.

- خَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ی نزم کرده‌وه، دواى
به‌رزبوونسه‌وه‌ی خسته‌ی خوار،
دایگرت ۵ لیتی که مک‌رده‌وه.
- خَفَضَ الطَّائِرَ جَنَاحَهُ: بالنده‌که بالی
لیکنان بوئه‌وه‌ی له فرین بکه‌وی.
- خَفَضَتِ الْمَرْأَةُ سَرَّتَهَا: ئافرته‌که دهنگی
خوی نمرم کردو به سرت‌وه که‌وته
ناخاوتن.
- خَفَضَ فُلَانٌ جَنَاحَهُ لِلنَّاسِ: فلانکه‌س خوی
تەرخان کرد بو خزمه‌تی خه‌لک و
سوک کردنی کیسه‌کانیان.
- خَفَضَ الصَّبِيَّةُ خِفَاضاً: کچه‌ک‌ی خه‌ته‌نه
کرد.
- خَفَضَ الْعَيْشُ خَفْضاً: ژيانی فراوان بوو
پیداو‌یستی ژيانی بو دهمسته‌بهر بوو،
که‌وته خو‌شی و ژيانی نه‌رمو
نوئه‌وه.
- خَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ی که‌م کرده‌وه ۵
ناسانی کرد ۵ گ‌یرو گرفته‌کانی
لابردن ۵ دهمگوتری: (خَفِضَ عَلَيْكَ
أَمْرُكَ) کارم‌ک‌ی خوت له‌سمر خوت
ناسان بکه ۵
- اخْتَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌که دواى نه‌وه‌ی
بهرز بووه دابه‌زی.
- اخْتَفَضَتِ الصَّبِيَّةُ: کچه‌که خه‌ته‌نه کرا.
- اخْتَفَضَ الشَّيْءُ: به‌مانا (اخْتَفَضَ) دی.
- الْخَافِضُ (خافض الجناح): به نه‌دمبو
بی‌ده‌نگه.
- الْخَافِضَةُ: (أرض خافضة السفيا): زه‌وییه‌که
به‌ناسانی ئاو دمدری.
- ليلة خافضة: شه‌ویکه بو شه‌و ره‌وی
خو‌شه ۵ دهمتا‌ییه‌کی پر به‌رم‌ک‌ت ۵
نه‌و که‌سه‌ی خه‌ته‌نه‌ی مندال
دم‌ک‌ت.
- الْخَفْضُ: ژيانی خو‌ش و به‌ناز به‌روم‌ردمی
۵ دهمتا‌ی پر خ‌یرو بیر ۵ به‌لای
نه‌حو‌ییه‌کانه‌وه به‌مانا (الْجَر)
- بزوینی ژیر له‌دواپیتی وشه‌دا.
- خَفَعَ فُلَانٌ خَفْعاً وَخَفْرَعاً: به‌هوی نه‌خو‌شی
یان برس‌ییه‌تی لاواز بوو، یان بی
هوش بوو له‌خو بووه ۵ دهمگوتری:
- خَفَعَ عَلَى فَرَّاشِهِ: له‌سمر ج‌یگ‌ای
پالکه‌وتنی له‌هوش خوی جوو.
- خَفَعَ مَفَاصِلُهُ: جومگه‌کانی جه‌سته‌ی شلو
بی هیز بوون.
- خَفَعَ خَفْعاً: له برس‌ا یان به‌هوی نه‌خو‌شی
سکی به پش‌تییه‌وه نووسا ۵ (هو
- اخْفَعُ وَهِيَ خَفْعَاءُ) (ك: خَفَعُ).
- اخْفَعُ الْمَرَضُ أَوِ الْجَمْرُ: نه‌خو‌شی یان
برسی‌یا‌یه‌تی برستی لی بری.

بوو ۵ ورده نازله لی ههن رمشه ولاخو
حوشتری نییه.

أَخْفَ فُلَانًا: حیلیم و له سهره خویی
فُلَانِی نه هیشت و وای لی کرد تورده
بی.

تَخَافُ: کۆلی خوی گران نه کرد ۵ که می
له شته که ی هه لگرت.

خَفَّفَ الشَّيْءُ: شته که ی سوک کرد
دهگوتری:

خَفَّفَ الشَّرْبَ: قوماشه که ی شاش و تهنک
چنی.

خَفَّفَ مَا بِهِ: خه م و خه فته لی له کۆ
دامالی، قورسای زبانی له سهر سول

کرد، نازاری له سهر سوک کرد.

تَخَفَّفَ الشَّيْءُ: شته که سوک بو
قورسای نه ما.

تَخَفَّفَ مِنَ الشَّيْءِ: له شته که ی ک
کرده موه بۆنه وه ی کیشی سوک بی.

تَخَفَّفَ خَفًّا: خوفی له بی کرد.

اسْتَخَفَّ: داوای سوکی و بی کیشی کرد

به سوکی زانی ۵ جاپزی کرد
سوکایه تی پیکرد.

التَّخْفِيفُ: له زاروه ی سهر فیه کا
بریتیه له هه زکردنی بیت

هه مزه له وشه دا جا بنووسری یان
۵ یان بگۆردری به بیتیکی تر.

انْخَفَّتِ النخلة: دار خورما که له
ریشه وه هه لکه نندرا.

انْخَفَّ فُلَانٌ: فُلَانْکەس لاواز بوو
ته ندروستی تیک جوو.

انْخَفَّ عَلَى فراشه: به هو ی نه خووشی
یان برسییه تی له جینگادا که وتو
توانای هه ئسانی نییه.

الْخَفَافُ: نه خووشیه که تووشی سییه کان
دمبی له تله ت دمبن.

خَفَّ الشَّيْءُ: شته که کیشی که م بوو.

خَفَّ الْمِيزَانُ: ته رازوم که سهری کرد.

خَفَّ الْمَطَرُ: بارانه که که م بوو هه لی
بروکاند.

خَفَّ الْقَوْمُ خَفْوًا: خه لک که م بوو.

خَفَّ فُلَانٌ عَلَى الْقُلُوبِ: فُلَانْکەس روح
سوکه له دلدا شیرینه ۵

خۆشه وسته.

خَفَّ عَقْلُهُ: بی عه قلو نه حمه قه.

خَفَّتْ حَالُهُ: باری زبانی سوک بوو
نارمه تی نه ما.

خَفَّ عَنِ الْمَكَانِ: لهو شوینه باری کردو
به په له رۆی ۵ دهگوتری: (فلان

خَفَّ): فُلَانْکەس نازاو به جهرگه ۵

أَخَفَّ الرَّجُلُ: پیاوکه له سه فهردا کۆلو

باری سوک بوو ۵ یان له ماله وه بار

گران نییه له هه موو شوینیک جیی

دمبیتوه ۵ حال و گوزهرانی خووش

الْخُفَّاءُ: زيردك و ورپا.

فرې.

خَفَقَ: مهيلي كرد، به لای ناوا بووندا

الْخُفَّاءُ: فروشياري خوف، پان خوف دروستكمر.

رؤي، خهريكه ناوايي ٥ دگوتري:

(خَفَقَ النَجْمُ) (خَفَقَتِ الشَّمْسُ).

الْخُفَّاءُ: سمى حوشر، نمو شوينه لى

خَفَقَ فلان: فلانكس نووست.

دمست و قاجى حوشر كه نزيك

خَفَقَ الليل: شومكه زوربه لى رؤي.

زموييه و توكى لى ناروي ٥ بهر لى پي

خَفَقَ الحيوان: نازده كه لاواز بوو.

ناده ميزاد ٥ گورموييه كه بتوانى

خَفَقَ المكان: شوينه كه خالى بوو.

ماوميه كه له سهر لى برؤي ٥ كاله ٥ له

خَفَقَ السهم: تيركه به تيژ لى رؤي.

پهنندا هاتووه: (رجع بخفي حنين) به

خَفَقَ فلان في البلاد: فلانكس بهناو

كه سيك دگوتري: ههولى بو

ولاندا رؤي.

كارنك دابى و بو لى نهكرابى و

خَفَقَ فلاناً بالسوط: بهيواشى به شورك

ناهوميد بووي.

له فلانكسى دا.

الْخِفَّاءُ: همر شتيك هه لگرتنى خو ش

بى ٥ كومه لى كه م.

أَخَفَقَ: كهوته جم و جو ل و پهله پهله.

الْخَفِيفُ: دگوتري: (هو خفيف الروح)

أَخَفَقَ الطائر: بالندمكه له شمه لى بالى

نمو كابرياه روح سو ك و قسه خو شه

داو فرې.

٥ زيردك و رمزا سو كه ٥ دمست

أَخَفَقَ النجوم: نه ستيرمه كه نزيك

كورت و كه م دمرامته ٥ هه زارو بى

ناوايوون بووه.

به خته ٥ جوړنكه له به حرى

أَخَفَقَ القوم: خه لكه كه خواردمه لى

عروزي شيعر.

نهما.

خَفَقَتِ النملُ خَفَقاً: نعلمه كه دمنكى لى

أَخَفَقَ فلان: فلانكس مال و دارايى كه م

هات له كاتى له پى كردن و پى

بوو ٥ ههولى كارنكى داو بو لى

رؤيشتنيدا.

جى به جى نهكرا.

خَفَقَ الشئُ خَفَقاً وخفوقاً وخفقاناً: شته كه

أَخَفَقَ فلاناً: فلانكسى له عمرزداو

كهوته پهله پهله و جم و جو ل ٥

خستى.

دگوتري: (خَفَقَ القلبُ) دلى كهوته

أَخَفَقَ نعليه: نعلمه كانى به يه كه

پهله پهله و ليدانى خيرا ٥ (خَفَقَ

كيشان.

الطائرُ بالندمكه له شمه لى باليداو

اِخْتَفَقَ الشَّيْءُ: شتهكه كهوته پهله
پهلو وجمو جوړ.

الْخَافِقُ: نالاه ناسو، ناسوی خورهه لاتو
ناسوی خور ناوا ه (ك: خوافق).

خوافق السماء: نهو دمفهر و لایه نهی
بای لیوه دی.

الْخَفَاقُ: پیاوی پې پان ه شتيك زور
جمو جوړ بكا.

الْخَفَاقَةُ: نافرمتی ورك پچكوله ه همد
باريك.

الْخَفَقَانُ: زیده لیډانی دل بهووی ماندو
بوونی زور پان نه خوښی.

الْمَخْفِقُ: دمشتی كاكی به كاكی كه
تراویلكی تیډا بدرموشیته وه.

الْمَخْفِقُ: شمښیری پان.

الْمَخْفِقَةُ: همدچی و شورکی لیډان.

خَفَا البرق خَفَاً وَخَفَوُا: بروسكهی دا.

خَفَا الشَّيْءُ: شتهكه دمركهوت.

خَفِيَ لَهُ: خِفْوة: خووی ههشاردا.

خَفِيَ البرق خَفِيًا: بروسكهكه بهكه می
بروسكهی دا.

خَفِيَ الشَّيْءُ: شتهكهی ناشكرا كردو دمری
هینا.

خَفِيَ الشَّيْءُ خَفَاءً وَخَفِيَةً: خووی شاردهوه،
خووی ههشاردا.

خَفِيَ البطنُ: كهدهی پچوك بووه.

اِخْفَى الشَّيْءُ: شتهكهی شاردهومو
پهنهانی كرد.

اِخْتَفَى الشَّيْءُ: شتهكه خووی شاردهوه،
لهپیش چاو گوم بوو.

اِخْتَفَى الْمَيِّتُ: گورپی مردومكهی
هه لډاپه ووهو كفتهكهی دزی.

اِخْتَفَى الْبَيْتُ: بیرمكهی هه لكه ند.

تَخَفَى: خووی شاردهومو هون بوو.

اسْتَخْفَى: بهمانا (تَخَفَى) دی.

الْخَافِي: جندوكه.

الْخَافِيَة: بهمانا (الخافي) دی ه دمگوتری:

(أَرْضُ خَافِيَة) زمویپهكه جندوكهی

لییه ه پهكی لهو چوار په رمی بالی

بالندهیه كه بالهكانی ویک نان دیار

نامینن ه (ك: خَوَاف).

الْخَفَاءُ: نرمایی له زمویډا ه دمگوتری:

(بَرَحَ الْخَفَاءُ) ئیشهكه دمركهوت.

الْخَفَاءُ: پوښاك و په رده ه عه بای نافرمت

(ك: أَخْفِيَة).

أَخْفِيَة الثَّوْبِ: تویكلی چروو خونچه.

أَخْفِيَة الْكُرَى: چاو.

أَخْفِيَة: بیري هه لډه چنډراو ه روهكيك

كه لاکانی تیكه وه پیچرابن و مكوو

كاهوو كه لهرم.

خَلَقَ الْقَارُ: دیزمكه قلیه قلیی كولانی

هات.

حَقُّ الْقَارِ: دیزمکه دمگی کولانی هات.

دوربیه وه.

حَقُّ فِي الْأَرْضِ: له زموبیه که بیریکی
قوئی هه لکه مند.

حَلَبَ الْجِلْدَ: پیسته که ی روشاند، یان
به نینۆک هه لیدری.

الْأَخْثَقُ: که مندری در یزو قول (ك):
أخافق).

حَلَبَتِ الْحَيَّةُ فَلَاأَ: مار فلانکه سی
گهست، پیوهی دا.

الْخَقُّ: که مندری هه لکه مندرای در یزو قول
ه شیوو دۆن.

حَلَبَ فَلَاأَ حَلْبًا وَخَلْبًا: فیللی لی
کردو دلی کرمی کرد ه (هو خالب)

حَقَّنَ الْقَوْمُ الْخَافَانَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ:
خه لکه که خافانیان کرده مه لیکی

(ك: حَلْبَاءُ وَخَلْبَةٌ وَخَلْبَتُ) (وهی
خالبة)

خَوَّيَان، پیاویکیان کرده خافانی
خویان.

حَلَبَ حَلْبًا: نه حمه ق بوو، له کاره که ی دا
سه مرکه وتوو نه بوو ه (هو اخلب
وهی خلباء) ه (ك: حَلْبُ).

الْخَافَان: نازناوی پاشا تورکه گان بووه
(ك: خواقین).

أَخْلَبَ الْمَاءُ: ناومکه قورای پهیدا کرد.
خالب فلاناً: به مانا (خَلْبَةُ) دئ.

خَلَّتِ النَّاقَةُ خَلْنًا وَخَلَاءً وَخَلْوَاءً:
خوشترمه که یخی خوارد، که دمگیان

حَلَبَ الشَّيْءُ: پهراویزی بۆ شته که کرد
به وینه ی نینۆک ه قورای کرد.

دا بۆنه وهی برپوا نهو وهستاو یخی
خوارد.

اِخْتَلَبَ فَلَانًا: به مانا (خَلْبَةُ) دئ.
اِسْتَخْلَبَ الشَّيْءُ وَالنَّبَاتَ: به مانا

خَلَّ الْإِنْسَانُ خَلْوَاءً: ئاده میزاده که
له شوینی خوی نه جولاً.

الْغِلَابَةُ: فیل کردن هه لکه له تاندن
به قسه ی خوش.

خَالَ الْقَوْمُ مُخَالَأً وَخِلَاءً: خه لکه
وازیان له شتیک هیناو دمستیان

الْخُلْبُ: ناوکی خورما ه توپکی نهو

دایه شتیکی تر.

درمختی دمکری به
گوش ه حه بلی باریک و پتهو که

خَالَ الْقَوْمُ: خه لکه که ی دوور خسته وهو
که نار گیری کردن.

له توپکی درمخت یان لۆکه یان
ههر شتیکی تر

حَلَبَ الشَّيْءُ حَلْبًا: به چنگو نینۆک
شته که ی گرت.

دروستکرای ه قور ه گلامیوی یان.

حَلَبَ الثَّبَاتَ: رومکه که ی هه لپری ه

الْخُلُبُ: بهمانا (الْخُلُبُ) دئ ۵

نینهۆك ۵ پهردمیهكه له نیوان
چهرگو دلدابه ۵ پیایوی میبازه.

هو خُلُبُ النساء: بهقسهی نهرمو نیان
قسه لهگهڵ ئافهرمت دمكاو میبازیان
لهگهڵ دمكاو ههلیان دهخهلهمتینیو
دمكهونه داویهموه.

الْخُلُبُ: هههور كه بروسكهی دمداو
هومیدی ئهوهی ئی دمكری بارانی ئی
بباری، دواپی دمپویتیهموو نامینی.
المِخْلَبُ: چنگو نینهۆکی ههموو
درندمو بالندهمیهکی گۆشتخۆر ۵ (ك:
مخالب و مخالب).

الْخُلُبُوبُ: فیلبازو ساختهچی.
خُلْبَسَةُ: عهقلی تیک داو شیت و هاری
کرد.

الْخُلَابِسُ: قسهی میبازانهو درۆو
دهلهسه.

الْخُلَابِسُ: شتی پرو پوچ و بی
بناغه ۵ شتی ههرچی و پهرچی و
بی بمرنامه ۵ خهڵکی خوهری و
ههتیومچه.

خُلْبَسُ: ههلات و قاچاندی.
الْخُلْبُوسُ: بالندهمیهکی بچکۆلهیه له
چۆلهکه بچوکرهه و رنگی وهك
رنگی ئهه وایه ۵ دزو چهرده.

خَلَجَ الشَّيْءَ خَلَجًا وَخُلُجًا: جمو
جوئی کردو كهوته پهله پهل.

خَلَجَتْ عَيْنِي: چاوم كهوته پهرتههرت.
خَلَجَ لِي مَشِيَّتِي: له رویشتندا لارو لهنجهی
کرد، (هو خال و هی خلوج).
خَلَجَ الشَّيْءَ خَلَجًا: راپتهكاندو دهری
کیشا.

خَلَجَ الرَضِيعَ: منداله شیرهخۆرمهکی
لهشیر برپهموه.

خَلَجَهُ امْرَأَةً: کارۆك مهشفوئی
کرد ۵ خستهی جمو جوئی.

خَلَجَ عَيْنِيه وَبَعِينِيه: چاو برکیی
کرد ۵ چاوی بروکاندن.

خَلَجَ رَحْمَةً: رمبههکی له تهنیشت خۆیهوه
راکیشا.

خَلَجَ خَلَجًا: ئازاری ماسولكهو گۆشتی
ههبوو، ئیسهقانی جهستهی ئازاریان
ههبوو بههۆی ئیشکردنی زۆر یان
زۆر رویشتن.

خَلَجَ الْخَبَاءَ: لایهکی كهژاوهكه، خیمهكه
خراب بوو ۵ (هو اخلاج هی خلجاء)
أَخْلَجَ الشَّيْءُ: شتهكه كیش بوو بوئی
كشا.

أَخْلَجَ الشَّيْءَ: بهمانا (خَلَجَهُ) دئ.
خَالَجَ الْأَمْرُ فَلَانًا: شتهكه فلانی خسته
بیرکردنهوه ۵ لهبارهی فلانكسههوه
بیرو بۆچونیکی ههیه.

خَالَجَ فَلَانًا الشَّيْءَ: ئهه شتهی خسته
بیرو بۆچونی فلانهوه.

تَخْلَجُ الشَّيْءَ: به مانا (خَلَجَ) دئ، (تَخْلَجُ

من الشيء): لهو شته بوووه.

تَخْلَجُ الشَّيْءَ: به مانا (خَلَجَهُ) دئ.

اِخْتَلَجَ الشَّيْءُ: به مانا (خَلَجَ) دئ،

دمگوترئ: (اِخْتَلَجَ في صدره كذا)،

نموم بهدل داهات.

اِخْتَلَجَ لَحْمُهُ: گوشتی لاواز بوو.

اِخْتَلَجَ الشَّيْءُ: به مانا (خَلَجَهُ) دئ،

دمگوترئ: (اِخْتَلَجَ خَلِجًا): حالتيکی

هه لکهند ه (اِخْتَلَجَ رَحْمَةً) به مانا

(خَلَجَهُ) دئ.

تَخَالَجَهُ: کيشی کردو ديقه ديقه دا ه

دمگوترئ: (تَخَالَجَ الهموم): خه مو

خهفت هينايان و برديان.

اِخْلِجَ: قولتيکی دمريا که بکش بؤ ناو

وشکاني ه جوگه له يه که له دمريا

هه لگيرئ به مهبهستی سود ئ

ومرگرتن بؤ ناو دئري يان بؤ

همرشتيکی تري بهسود ه گوريس و

حهبل، (ك: خُلِجَ و خُلِجَان).

اَلْمَخْلَجُ: رنچه يه که له ريگای

گشتييموه هه لگيرئ.

خَلَجَلَ الشَّيْءَ: شته که ی وا ئ کرد رنک و

جوت نمبن.

خَلَجَلَ الْمَرْأَةَ: خر خالی له قاجی

نافرته که کرد.

خَلَجَلَ الْعَظْمَ: گوشتی سمر نيسفانه که ی

لابرد.

تَخْلَجُلُ: بؤ مطالوعه ی (خَلَجَلَهُ) دئ.

اَلْخُلُجَالُ: خشليکه ومگوو بازنه نافرمت

دميکاته قاجی ه (ك: خلاجيل)،

دمگوترئ: (لُوب خُلُجَال) پؤشاکيکی

تمنکه.

اَلْخُلُجُلُ: به مانا (اِخْلُجَال) دئ.

خَلَدَ خُلْدًا و خُلْدًا: مايه وه،

نهمه و تا ه تهمه نی درنژ بوو

نیشانه ی پیری ئ دمرنه کهوت ه

لهو شوينه دا مايه وه.

اُخْلَدَ فُلَانٌ: تهمه نی درنژ بوو وه ئ

نیشانه ی پیری ئ دمرنه کهوت ه لهو

شوينه جيگير بوو درنژری

به مانه موهی خوی دا.

اُخْلَدَ فُلَانٌ: ومگری فلانکهس بوو همر

له گه ئی بوو.

اِخْلَدَ اليه: دئی پئوه نووساو جيگير

بوو.

خُلْدُهُ: به مانا (اِخْلَدَهُ)

دئ ه دمگوترئ: (خُلْدُهُ في السجن)

له به نديخانه دا هيشتييموه.

خَلَدَ الْفَتَاةَ أَوْ الْفَتَى: به بازنهو گوارمو

خشی تر که چه که ی رازانده وه، يان

کورمه که ی به شتی تر

رازانده وه قورشان دمفرموي:

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾.

أَخْلَدُ: بالندى قوببه ره ۵ مشكه

كوپره ۵ بازنه و خلخال ۵ گواره ۵

(دار الخلد): بههشت.

أَخْلَدُ: دل و دمرون و خهيال، دمگوترئ:

(لم يَدْرُ في خَلْدِي كذا).

أَخْلَدَ: گواره ۵ (ك: خِلْدَة).

الخلود: (دار الخلود) بههشت.

الخرالِد: كيوو كهز ۵ دركه شاخ و بمردي

زل ۵ سي كوچكه ي ناگردان.

أَخْلَدُ من الرجال: پياويكه ته مهنی

دريژ بي و نيشانه ي پري پيوه ديار

نه بي ۵ دداني نه كهوتبن به هو ي

پري.

خَلَسَ خَلَساً: شته كه ي بهر تاوو

غافلگيري ئي فراند، لي ي ستاند،

دمگوترئ: (هو رجل خلاس) ۵

پياويكي بهه ثمت و چاونه ترسه،

نازايه.

خَلَسَ خَلَساً: گهنم رنگ بوو (هو اخلس

وهي خلساء).

أَخْلَسَ شَفْرَةً: قزي ماش و برنج

بوو ۵ بوزبوو موي سپي كهوته ناو

مووه رمشه كانيبه وه، (هو مَخْلَسَ

و خليس).

أَخْلَسَتِ الأرض والنبات: گياو گزي

تازمیان تيکه ل پووش و به لاشي سالي

رابردوو بوو.

أَخْلَسَتِ الأرض: زمويه كه كه م ي گياو

گزي رواند.

خَلَسَ الشَّيْءُ خَالِئاً و خَلَساً: شته كه ي ئي

دزي غافلگيري كردو لي ي فراند.

خَالَسَ فلاناً: فرسته ي له فلانكس

هيناو دزي لي كرد.

أَخْلَسَ الشَّيْءُ: به مانا (خلسه) دي.

خَالَسَ القَوْمَ الشَّيْءُ: خه كه كه

شته كه يان له به كتر دزي ۵ هما

يتخالسان أنفسها: هه ربه كي لهو

دوانه دمه يو ي فرسته لهوي تريان

بي ئي.

تَخَلَسَ الشَّيْءُ: به مانا (خَلَسَ) دي.

أَخْلَسَ: (موت خالِس) مردني ناكه هان

۵ كوت و پر ۵ كابرا به خو ي نازاني

ناكه هان مردن يه خه ي دمگري.

الخلاسي: مندائيك دايكو باوكي

يه كيكيان سپي پيست بي و نهوي

تريان رهش پيست بي ۵ (دجاج

خلاسي) مريشكيكه له كه له بابيكي

هيندي و مريشكيكي فارسي پهيدا

بوو بي.

أَخْلَسَ: گزو گياهه كه تهرو وشكي

تيكه لاو بي.

أَخْلَسَتْ: نهو شته ي

دمدزري ئيختيلاس دمگري ۵

هه ل و فرسته.

أَلْخَلِيسُ: (طعنة خليس) زمبريکی
گورچکپر به ليزانی ليی داوه ه (هر
خليس): نهو پياوئيکی نازاو
چاونه ترسه ه (ك: خلس).

أَلْخَلِيسَةُ: نيچيريك له دست درنده
رزگار بکري و پيش نهوهی
سهرپر دري مندار
ببيته وه ه همرشتيک داگر بکري.
خَلَصَ خُلوصاً خلاصاً: صاف بوو
خشتوخال و پوش و په لاشی لي
جياکرايموه، دهگوتري: (خَلَصَ مِنْ
ورطه): له چورتمو گيزاوه که ی
رزگاری بوو.

خَلَصَ مِنَ الْقَوْمِ: له خه لکه که په ناگر بوو
ليان دوور که وته وه ه قورن
دهمه رموي: ﴿فَلَمَّا اسْتِأْذَنُوا مِنْهُ
خَلَصُوا نَجِيًّا﴾.

خَلَصَ بِنَفْسِهِ إِلَى الشَّيْءِ: پي گهي.
خَلَصَ الْعَظْمُ خَلَصاً: نيسقانه که پارچه
پارچه بوو له ناو گوشته که دا.
أَخْلَصَ الْعَظْمُ: نيسقانه که مؤخی زور
بوو.

أَخْلَصَ الشَّيْءُ: شته که ی پاک کردو
بزاردي و پوش و په لاشی لي دوور
خسته وه، رزيوو کرمو لي لي لابردي،
دهگوتري: (أَخْلَصَ النَّصِيحَةُ
وَالْحُبُّ): ناموزگاری و خوشه ويستی

فلان، بؤ نهو پالفتوه
راستالانه يه، بي رياو
به رزه و مندييه.

أَخْلَصَ لِلَّهِ دِينَهُ: به خالصي و راستي
نايبنداری بؤ خودا کرد.

أَخْلَصَ فَلَاناً: فلانکه سی هه لبارد بؤ
نهوهی کاری تايبه تی و گرنگی پی
بسپيري.

أَخْلَصَ السَّمَنُ: رونه که ی قال کرد
پالفته که ی گرد.

خَالَصَهُ: دلسوزانه هه لئس و که وتی
له گه لدا کرد.

خَالَصَهُ الرَّؤُ: به راستي خوشی ويست.
خالص لله دينه: بؤ خودا صولحاو
به راستي همرمانبمرداری بوو.

خَالَصَ الدَّائِنُ الْمَدِينِ: خاوهن قهرز
قهرزداره که ی بهری کرد له
قهرزده که ی خوش بوو.

خَلَصَ الشَّيْءُ: شته که ی پاک کردو
رزيوو کرمو لي و پوچ و پوش و
په لاشی لي جياکرده وه، دهگوتري:
(خَلَصَ اللَّهُ): خودا له تهنگان ه
چورتمه که رزگاری کرد.

خَالَصَ الْقَوْمُ: خه لکه که پيکه وه
ناشتبوونه وه دهستان خسته ناو
دهستی يهک.

تَخْلَصَ: بو موطاومعهی (خَلَصَهُ) دي.

اِسْتَخْلَصَتْ: بهمانا (اَخْلَصَتْ) دى ۵
 ههلى بزاردو متمانهى پى كردو
 گارى تايبهتى و گرنكى پى سپارد.
 الإخلاص: وشهى (لا اله الا الله محمد
 رسول الله) به ۵ ناوى سورمهتىكه
 لهقورئان بهسورمى (قل هو الله...)
 مهشهوره.
 الخالص: حهلال و رموا: دهگوترئ: (هو
 خالص لك) شهوه تايبهتى و ديارى
 گراوه بؤ تؤ ، رموا به بؤ تؤ و
 خؤته ۵ ههروا به رهنكى رؤن و
 ورشه داريش دهگوترئ:
 الخالصة: دهگوترئ: (هذا الشيء خالصة
 لك) شهو شته تايبهته بهتؤو بؤ
 تؤدانراوه.
 الخلاص: بوختهى رووداوو شهوى
 لهكىشهو نيزاعهكه پهيدا
 دمبى ۵ كرى كرىكار ۵ حهقى
 نيش كردن.
 الخلاص: دؤشاوى خورما ۵ جؤرىكه له
 دؤشاوى خورما ۵ رؤنى
 قالكراو ۵ زېرو زېوى لهبؤتهدراو.
 الخلاصة: پالفته كراوى شت.
 خلاصة الكلام: كورتهو بوختهى قسه
 بهلابردنى وشهى بى ماناو
 زياده ۵ ههرشتيك له شتيك
 بهرهم بهينرئو

تايبهتمه نديبهكانى شهوشتهى
 تيداين.
 الخلفى: دؤستى گيانى بهگيانى،
 دهگوترئ: (هو خلفى).
 الخلفان: دؤستى تايبهتى و دلسؤز.
 الخلفة ذو الخلفة: خانويك بووه
 خيلى خونههم پييان گوتووه
 كهعبهى بهمه نديبهكان؛ بتيكي
 تيدا بووه ناوى (الخلفة) بووه.
 الخلفى: جؤره دؤشاويكه لهخورما
 بهرهم دهينرئ ۵ خلتهو پلته كه
 دهكهويته بنكى رون و شىرو شتى
 ومهاوه.
 الخلفى من الألوان: رهنكى تؤخو
 پالفتهكراو.
 المخالصة: چهكيكه خاوهن قهرز دانى
 پيدا دهنى بهوى كه قهرزدارمكهى
 قهرزمكهى لهسهر نهماوه.
 خَلَطَ الشيءَ بالشيءِ خلطاً: شتهكهى
 تيكهئ بهشتهكهى تركرد جا
 وادمبى دوايى ليك جيا دهمكرتتهوه
 واش دمبى ليك جيانا كرينهوه.
 خَالَطَهُ مُخَالَطَةً وَخِلَاطًا: تيكهلاوى
 كردو تيكي ههئا.
 خَالَطَهُ الداءُ: دهرمانهكه تيكهئ
 بهخوينى بوو ۵ يان كارىگهرى
 لهسهر داناو سهرخؤشى كرد.

خُوطَ فِي عَقْلِهِ: عَمَلَى تِيكَ چوو
شيوا.

اخْتَلَطَ عَقْلُهُ: عَمَلَى شيوا.

اخْتَلَطَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: بهمانا
(خَالَطَهُ) دئ.

اخْتَلَطُوا فِي الْحَدِيثِ: خه لکه که قسه بیان
تِيكَ گيراو کهوتنه دهمه دهم.

تَخَالَطَ الشَّيْئَانِ: بهمانا (اخْتَلَطَا) دئ.
تَخَالَطَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خه لکه که

له مشهر کهدا تِيكَ رژان.

اَلْخِلَاطُ: نهومیه تیکه لاو شت بیج ه شتیک

له گهل شتی تردا تیکه ل

بکری ه نه حمه قو گیل ه کهسیک

خوله لای خه لک خوشه ویست

بکا ه ماس تاو چسو

خوله بهر کهری ه کهسیک نه سه بی

تیکه لاو بی.

اخلاط الانسان: له پزیشکی کوندا

بریتیه له زمر داوو به لغهمو

خوین و رمشاو.

اَلْخِلَاطُ: کهسیک خوله لای خه لک

خوشه ویست بکا.

اَلْخِلَاطَةُ: هاو بهشی و شهر اکتی.

اَلْخِلَاطُ: نهومیه لمدو جورو زیاتر

تیکه لاو کرابی ه هاو بهش، هاو ری،

جیران.

اَلْمِخْلَاطُ: نهو کهسه به شت تیکه لاو

جهواشه بکاو به سمر خه لکی تردا
تیی به پزینی و نه هیلی بی سمر و

بینر به خوین بزانن.

اَلْمِخْلَاطُ: بهمانا (اَلْمِخْلَاطُ) دئ.

خَلَعَ الزَّرْعُ خِلَاعَةً: کشتو کاله که گه لای

کـردو دانمو لای

هه لپیجا ه که لکه لای هه لومری.

خَلَعَ الشَّيْءُ خِلْعًا: شته که لای

داکمند ه دمری هیئا.

خَلَعَ عَلَيْهِ ثَوْبَةً: کراسه که لای پیندا.

خَلَعَ الرَّالِي الْعَامِلُ: پاشا کار به دهمسته که لای

همزل کرد.

خَلَعَ الشَّعْبُ الْمَلِكَ: جه ماوهر پاشایان

له سمر کورسی هیئایه خواری.

خَلَعَ فُلَانٌ إِبْنَةً: فلان که مس ته به پرای له

کورپی خوی کردو وتی: کورپی من

نیه، بو نهومی له تاوانه کانی

به پزیر سیار نه بی.

خَلَعَ دَابَّةً: ولاغهمه که لای به ره لا کرد.

خَلَعَ الرِّقَّةَ مِنْ عُنُقِهِ: وادمو بهیمانی خوی

هه لومشاندموه.

خَلَعَ يَدَهُ مِنْ طَاعَتِهِ: له پزیر قهرمانی نهو

چوو ه دمری.

خَلَعَ عِذَارَةً: شهرمو حمای نه ماو

به همومسی خوی هه لسو کهوت دمکا.

خَلَعَ امْرَأَتَهُ: ژنه که لای ته لاق دا له بار ته قای

نهومدا ژنه که لای وازی له مار به میه که لای

هيناً؛ يا هه نديكى پاره دايه.

ته لافيان دا.

خَلَعَ: دهمارى پاژنه پيى خواربوو.

اِنْخَلَعَ: بُو موطاوعه (خَلَعَهُ) هاتوو.

خَلَعَ: چه ياي تكاو په رده ي ناموسى

اِنْخَلَعَ من الشئى: له شته كه دمرچوو.

فرى دا.

الخالِعُ: نافرمتي كه به پاره ي خوى

خَالَعَتِ زَوْجُهَا: ژنه كې داواي ليكړد

ته لاقى له ميړدمكه ي و مرگرتبى ٥

ته لاقى بدا به پاره واته: ژنه كه

(ك: خوالع) ٥ همروا به كه سيك

پارمېدا بُو نه وى پياو كه ته لاقى بدا.

دهگوتري شاده ماري پاژنه ي پيى

خَالَعَ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانكس قومارى

خواربوو.

له گه ل فلانكس كرد.

جن خالع: په نړيكي توندو چيره ٥

خَلَعَهُ: به مانا (خَلَعَهُ) دى.

(شجر خالع) دره ختيكي گنده لوه

خَالَعَ الزوجان: ژنو ميړدمكه ريك

اِنْخَلَعَ: شيوه شيتييه كه ٥ جوړي كه له

كهوتن كه دمست به رداري يه كترين و

شيتي ٥ ترسيكه ناده ميزاد توشي

پياو كه برى پارمېدا به ژنه كه.

رارايى و وسومسه دمكا.

خَالَعَ القومُ: خه لكه كه واده و پهماني

اِنْخَلَعَ: دمرچوونى جومرگه يسه

خويان هه لوه شاندموه.

له شويني خوى، به يى نه وى

تَخَلَعَ: ليكو پيك بووه ٥ دمرگوتري:

به چاوى ناسايى بيبندري ٥ گوشت

تَخَلَعَ في مشيه: له روښتندا شاني

ني سقانه كې لى دمر به يندري و

هه لته كاندن ده ستى راوه شانندن.

بكولي نندري و پاشان بكرپته ناو

تَخَلَعَ القوم: خه لكه كه چوونه ناو موه

پيسته ووه بُو سمه ر هه لگيرى.

به دمدمزه روښتن.

له بارته قاي نه ودا برى مال

تَخَلَعَ في الشراب: وه گري مهى

اِنْخَلَعَ: نه وميه ميړد ژنه كې ته لاق بدا

خواردنه ووه بوو وازى لى نه هينا.

له ژنه كه و مرگيرى.

اِخْتَلَعَ الشئى: به مانا (خَلَعَهُ) دى.

اِنْخَلَعَتْ: مالى باش و به نرخ ٥ به مانا

اِخْتَلَعَ مال فلان: مالى فلانكسى دمى

(اِنْخَلَعَ) دى ٥ زمعيفى و لاوازي.

به سمه راگرت.

اِنْخَلَعَتْ: نه وى دايدمكه نى له پوښاك و

اِخْتَلَعَتِ الزوجة: نافرته كه به پاره ي

اِنْخَلَعَتْ: نه وى دايدمكه نى له پوښاك و

خوى ته لاق درا ٥ پاره ي داو

شتى وا، دمرگوتري: (خَلَعَ عليه خِلَعَةً).

پۆشاکى پېدا يان له بهرى کرد ۵
مالو سامانى باش.

الْخَلِيعُ مِنَ الثِّيَابِ وَغَرَهَا: پۆشاکى
کۆن و رزبو ۵ داکه نراو ۵ کهسيک
خزمو که سو کارى خويان لى بى
بهرى کرد بى بو نه وهى
بهرپرسيارى تاوانه کانى
نه بن ۵ کهسيک له قورمارکردندا
دۆرباى.

الْمُخْلُوعُ: جوړه شيتييه که ۵ قومارچى
به شانص و بهخت ۵ لاوى زينه
خرو ۵ تاوانکار ۵ گورگ ۵
ناده ميزادى نه حمه قو گيل ۵
گۆشتيک له ناو سرکه دا بکولیندريو
له سه مه ردا هه لېگري ۵
نه خو شيبه که توشى جومز که ده بى.
الْمُخْلَعُ: زمعيضو لاواز ۵ شيت ۵ گوشت
نيسقانى لى دهره تبي.

الْمُخْلُوعُ: ترساو ، ترسنوک.

خَلَفَ الشَّيْءُ خَلْفًا: شته که گۆراو بۆگه نى
کرد، که لى نه ما ۵ ده گوتري:
(خَلَفَ الطَّعَامُ) خورا که که بۆگه نى
کرد ۵ (خَلَفَ فَمِ الصَّائِمِ) ده مى
روژوه وانه که بۆنى لى دى ۵ له
حه ديشدا هاتوو ده مه رموى:
(خَلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ) اطيب عند الله من
ريح المسك).

خَلَفَ فَلَانٌ: فلانکەس ئەحمەق بوو.

خَلَفَ عَنِ الشَّيْءِ: روى له شته که و مرگيرا.

خَلَفَتْ نَفْسُهُ عَنِ الطَّعَامِ: له بهر نه خو شى
خواردنى پيش چاو که وت.

خَلَفَ عَنِ خَلْقِ آيَةٍ: شوين ريبازى باوى
نه که وت.

خَلَفَ فَلَانًا خَلْفًا: دواى فلانکەس که وت.
له دوا وهى شتى و مرگرت ۵ بوو
به جيگري فلان.

خَلَفَهُ بَعِيرٌ أَوْ شَرٌّ: باسى چا کهى يان
خراپهى فلانى کرد.

خَلَفَ لَهُ بِالسَّيْفِ: له دواوه بوى هاتو
به شمشير لى دا.

خَلَفَ الثَّرْبُ: ناو مرستى کراسه کهى پرى
نهم لاو نه ولا کهى پيکه وه به ست.

خَلَفَ فَلَانًا خَلْفًا: له دواوه هاتو بوو
به جيگري فلان.

خَلَفَ عَلَى فَلَانَةٍ: دواى مي رده کۆنه کهى
نهم مارهى کرد.

خَلَفَ خَلْفًا: لاخواربوو ۵ ههردوو چاوى
خيل بوون، (هه ر اخلف وهى
خلفاء).

خَلَفَتِ النَّاقَةُ: حوشترکه ناوس بوو
(هه خلفة) ۵ (ك: خلفات).

أَخْلَفَ الزَّرْعُ وَالشَّجَرُ: پوهه و
دره خته که دواى هه لومرينى
که لاگانيان که لای تريان دهر کرد.

اَخْلَفَ الطائر: بالثمةكه پمړی ئی روان
دوای نهموی پمړو بالی تری ئی روا
بوون.

اَخْلَفَ فلان لنفسه: فلانکس لهباتی
شتیک که لهکیسی چووه شتیکی
تری هه لېزاردووه.

اَخْلَفَ الله لك وعليك خيراً: خودا خپرو
بیړت بدات.

اَخْلَفَت الشجر: درمخته که ی پمړی
نمگرت.

اَخْلَفَ الفیث: خمریک بوو باران
بیاری ۵ ههموو بهمه می بارینی
باران بوون که چی ههمورمکان
رموینهموو نهباری.

اَخْلَفَ الشیئ: شته که گورپا که لکی
پږوه نهما.

اَخْلَفَ یدهُ الى الشیئ: دمستی برد
بوشته که بو نهموی لمدواوه بیگری.

خَالَفَ عنه خالفةً وخلفاً: دواکهوت.

خَالَفَ الى الشیئ: لمدواوه بوشته که
هات.

خَالَفَ عن الأمر: له فرمانه که
دمرچوو.

خَالَفَ الشیئ: دزی شته که وهستا.

خَلَّفَ فلاناً: فلانکسی دوا خست ۵
خستیه دوا خوږه مو ۵ کردی به
جینشین خوی.

تَخَالَفَا: دزی په کتر و مستان و
بهرامبمړی په کتریان گرد.

تَخَلَّفَ: بو موطاومعی (خَلْفَهُ) دی.

تَخَلَّفَ القوم: به لایاندا تیپمړی و
خستنیه دووا خوږه مو.

اِخْتَلَفَ الشیئان: نهمو دوو شته پیکه مو
نمگونجاوو هاوتای په کتر نه بوون.

اِخْتَلَفَ فلان: فلانکس توشی نه خوږی
هه پضه بوو.

اِخْتَلَفَ الى المكان: جار جار سمردانی
نهمو شوینمی کرد.

اِخْتَلَفَ الشیئ: شته که ی خسته دوا
خوږه مو، لمدواوه گرتی.

اِخْتَلَفَ فلاناً: فلانکس بوو به جیگری
فلان و له شوینمی نهمو دانیشته.

اِسْتَخْلَفَهُ: کردی به چی نشینی خوی.

التخالف: رنگی جوړاو جوړ،
ههمپرنگ.

التخلف: دواکه و تووی ۵ سستی
گه شه کردن و پیکه یشتن چ لمروی

عمقله مو چ لمروی زیرمکی و
بوارمکانی ترموه بی.

الخالف: که سیک نیشتیه ی خواردنی
نهمین ۵ که سیک زور کی شه مو

نیزاع دروست بکا.

الخالفه: کولم که ی دواوی
خانوو ۵ نافرمتی دانیشته

لهمالموه ۵ كەسېك له غەزا دوا
بكهوئ ۵ كەسېك زۆر كېشمو نيزاع
بنيتموه ۵ پياو خراپ؛ كەسېك
هيچ خيرو بېرىكى ئى چاومروان
نەكرئ.

الخلاف: درمختى صفصاف ۵ دوايىن ،
باش نمو ۵ دمگوترئ: (جاء خلافه)
دوا نمو هات.

الخلافه: فرمانبردارى، رابرايهتى.
الخلف: ناميرىكه دارى پى كون
دمكرئ ۵ تيزابى باج يان سمرى
باج ۵ موس و تەراش ۵ چەرخ و
رؤزگار دوا چەرخ و رؤزگار ۵ قەسى
پرو پوج ۵ دمگوترئ: (سكت دهرأ
ونطق كفراً) ۵ تەويلو ناغەلى ولاخ
له دواوى خانوو.

الخلف: بەمانا (الإخلاف) دئ ۵ له
زاراوى مەنطيق دا بەشتىك
دمگوتر: كه محال بى و عەقل وەرى
نەكرئ.

الخلف: دزو ناتەبا ۵ كورترين پەراسوو
لاواز ترينيان ۵ سەرى گۆى مەمكو
گوان ۵ گۆى گوانى حوشتر.

الخلف: بارتمەقاو قىمەت ۵ مندالى صالح.
الخلف: ناتەبايى
دزىمەتى ۵ دمگوترئ: (القوم خلفه)
خەلكەكە ناتەباو ناپىكن ۵ (وابناؤه

خلفه) مندالەكانى نيوميان كورو
نيوميان كچن ۵ نموئى لەدوا
سوارموه هەلدەواسرئ ۵ چرووزى
درمخت كه له جيئى پەلى شكاومو
هەلدەداتموه ۵ پىنەئى
جل ۵ بەرماوى شت ۵ پاشماوى
شت ۵ مەعیدە ترشان ۵ نەخوشى
هەپضە.

الخلفه: بەمانا (الخلاف) دئ ۵ عەپبو
بئ كه لكى ۵ دواتامى خواردمەنى.
الخليفة: پاشىنە ۵ نموئى لەدوا
بەردموه ئەنجام دەدرئ له بوارى
رەسم گرتن و شانۆدا.

الخليف: ريگا ۵ يان ريگای نيوان دوو
كيو ۵ خوار ناوكى حوشتر ۵ كراس
ناومرەستى بىرئى و بىرئى و
پىنەبكرئ ۵ هەروا بەمانا
(التخلف) دئ ، بەمانا
(المستخلف) پىش دئ.

الخليفة: نمو كەسەئى دمكرتە
جىنشين و فرمانبرەوا ۵ سولتانى
گەورەو فرمانبرەواى گشتى
موسولمانان.

المخالفه: سەرپىچى و تاوان كه بەياساو
شەرىعەت شىاوى سزادان بى
بەمەرجئ سزاكه له حەقتەيەك
زياتر نەبئ.

أَلْمِخْلَافُ: كەسەك (إخلاف) ى زۆرى

بى ۋ لە دواوہ بۆ شت بچى و
بيگرى ۋ ناوچەو ھەرىمەكى
بچوك.

أَلْمِخْلَافَةُ: زەببەكە درەختى خىلافى
تیدا بى.

خَلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَيْرَهُمَا خَلْقًا:
قوماشەكە پشەكەى رزى.

خَلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَوْرَهُمَا خَلْقًا:
ئەندازەى گرت بۆ ئەوەى بەگوێرەى
پێویست بى بى پى و
ببىروى، دەگوترى: (فلان يخلق ثم
يفرى) فلانكەس ئەندازە دەگرى

ئەمجار نیشەكە دمكا

خلق الله العالم: خودا بونەومرى بەدى

هیناومو هیناوبەتە وجود لەسەر
ئەو شیوہ جوان و رەنگینە.

خلق فلان القول: فلانكەس قسەكەى
ھەلبەست.

خلق الشيء: شتەكەى لوسکردو نەرمى
کردهوہ.

خلق الثوب والجِلْدُ خَلْقًا: کراسەكە،
پێستەكە رزى.

خلق الشيء: لوس بوو نەرم بوو.

أَخْلَقَ الثَّوْبُ وَالْجِلْدُ وَغَيْرَهُمَا: رزى،
کراسەكە رزى، پێستەكە رزى.

أَخْلَقَ فلان: فلانكەس پوشاکەکانى

رزى.

أَخْلَقَ شَبَابُ فلان: گەنجیەتى فلانكەس
بەسەر چوو.

أَخْلَقَ الشيء: شتەكەى رزاند.

أَخْلَقَ فلانًا: پۆشاکى کۆن و رزىوى دا
بەفلانكەس.

أَخْلَقَ السَّائِلُ ماءً وَجْهَهُ: سواکەرەكە
حەباو ناموسى خۆى لەرێگەى
سوال کردندا بەفێرۆدا.

خَالَقَهُ خَالِقَةً وَخَلَقًا: ھاوڕێیەتى
لەگەڵدا بەست لەروى رەوشتەوہ.

خَلَقَهُ: لوسى کردو رێكى خست ۋ
دروستکردنەكەى تەواو کرد.

أَخْلَقَ الشيء: دروستکردنى شتەكەى
ئەنجامدا.

أَخْلَقَ القول: قسەكەى ھەلبەست.

تَخْلَقَ بِخَلْقٍ: بارى بەو رەوشتەوہ گرتو
لێى بوو بەسروشت.

تَخْلَقَ القول: قسەكەى ھەلبەست.

أَخْلَوْنَ الثَّوْبَ وَالْجِلْدُ: کراسەكە،
پێستەكە رزى.

أَخْلَوْنَ الشيء: شتەكە لوس بوو
نەرم بوو راستەو پاستە بوو ۋ

شتەكە نزیك بوو ۋ دەگوترى:
(أخْلَوْتَ السماءَ أَنْ تَطْرُقَ) ۋ ئاسمان

خەرىك بوو باران ببارینى.

أَخْلَوْنَ بَعْدَ تَفْرِقٍ: دواى لێك

و(خَلْقَاءُ الظَّهْرِ).

الْخَلْقُ: خه لک ۵ دروستکراو ۵ هه موو

شتیک ریڅکراښی و لوس و ټوس
کراښی.

الْخَلْقُ: پښتو پوشاکی رزیو.

ثوب أخلاق: پوشاکی رزیو.

الْخَلْقُ: رمومشت؛ حالتیځی دمروونییه

کردموه کان به چاک و خراپیا نه وه

له مووه سهرچاوه ده گرن ۵ (ک):

أخلاق).

خَلْقَةٌ: دمگوتری: (سَخَابَةٌ خَلْقَةٌ)

هه وره که نیقلیم گرمو بهری

ناسمانی گرتووه چاومروانی بارانی

نی دمگوتری.

الْخَلْقَةُ: فیطرمتو پښکاته، دمگوتری:

(غَيْبٌ خَلْقِي) نه وه عه بیځی

نه صلی و بنهرمتییه، له

پښکاته که یدایه و تازه په یدا بوو

نیه.

الْخُلُقُ: به مانا (الْخِلَاقُ) دی، واته:

جوړه بونیځی خوښه.

الْخَلِيقَةُ: هه موو دروستکراویک ۵ نه و

سروشتهی ئاده میزادی له سهر

دروست کراوه ۵ خودی ئاده میزاد ۵

(ک: خلیق و خَلِیق).

الْمَخْلَقَةُ: شیاو، دمگوتری: (هو مَخْلَقَةٌ

للخیر) نه و شیاوی خیرکردن و خیر

نی وه شانه و میه.

جیابوونه وه و لیك دابړان خه ریځن
کوښینه وه.

الأخلاق: (علم الاخلاق) باسو

خواسه کانی بریتین له چهنه یاساو

ریسایه که به چاک یان خراپ

جوان یان ناشیرین ناو زمد دمگوتری.

الأخلاقي: هه رشتیك له گه ل یاساو

ریسای نه خلاقی جوان و په سهنی

کوښه یه ک بگریته وه.

الأخْلُقُ: دمگوتری: (شئى اخلق)

شتیځی پته وه هیچ شتیک کاری تی

ناکا.

أخْلُقُ بكذا: شیاوی نه و میه.

المخالق: ناویک له ناوه جوانه کانی

په رومردگار ۵ به دیهینه ری بونه و مر

له سهر شیومیه که نمونه ی نه بی

۵ دمگوتری: (رجل خالق):

پیاویځی دمست رمنگین و کارامیه.

الْخَلَقُ: به شو بار له خیرو بیړ،

دمگوتری: (فلان لا خلاق له):

فلان کهس نارمزوی له خیر نیه.

المخالق: جوړیک له شتی بونخوښ و

نامیری پاک و خاویښی، و مگوو

ز معفران.

الْخَلْقَاءُ: پارچه زموییه که کزو گیای

تیډا نه وړی.

خَلْقَاءُ الشَّيْءِ: شتی راسته و پاسته کراوو

لوس کراو، دمگوتری: (خَلْقَاءُ الْجَنَّةِ)

الْمُخْلُوقَةُ: دهگوترئ: (قصيدة مخلوقة)

چامه شيعرى يمهكه پال شاعيرمهكه
خوى نه دراوه.

خَلَّ خَلًّا وَخَلْرَلًا: خه له لي تيگهوت،

دهگوترئ: (خَلَّ الْقَسْكَرُ)

سهر يازمگان ريگ و پيگ نمبون.

خَلَّ لَحْمُهُ: گوشتي كه م بوو، زمعيف بوو.

خَلَّ فُلَانٌ: فلانكس همزار كهوت و ناتاج
بوو.

خَلَّ فِي دَعَائِهِ: له دوعاكي دا تاييه تي
گرد.

خَلَّ الْإِبِلَ خَلًّا: حوشرمهكه برده نيو

لهومري شيرين تام بو نهومي
بلمومري.

خَلَّ الشَّيْءُ: شتهمكي كون كردو ليئوي
دمرچومدمر.

خَلَّ أَسْنَانُهُ: دداني هازنينموه نهو
پاشماومي خواردنهي كهوتوته
نيوانيانموه دمري هيتان.

خَلَّ الْكِسَاءُ: نه مسهرو نهوسمري
چارمهكهكه بدمارمهكه خستموه
سمريهك.

خَلَّ فُلَانًا بِالزَّمْعِ: بهرمب له فلانكسي دا،
بهرمب بريندري گرد.

خَلَّ الْفَصِيلُ: لوتهمونه يان دمميني له
لوتو دممي بيچومهكه گرد بو نهومي
شري دايكي نهخوا.

أَخْلَ: لهومري شيرين تاميدا

بهماژمهكه.

أَخْلَ الْأَرْضُ: زمويهمكه لهومري شيريني
تييدا زور بوو.

أَخْلَتِ التَّخْلَةُ: خورماكه نالو بولي

تيگهوت، خورماي مزري دمرخست

ه بهرمكهكه خراپ بوو؛ خورماكاني
ومكوو پنيويست هه نه پيچا.

أَخْلَ بِالْمَكَانِ: شويتمكهكه جي هيتو
ناگاي لي نه بوو.

أَخْلَ بِالشَّيْءِ: كه متمرخهمي له شتهمكهكه
كردو لي بي خه م بوو.

أَخْلَ بفلان: پابه ندي نهو وادمو به لينه
نه بوو كه به فلاني دابوو، يارمه تي
نمدا.

أَخْلَ فُلَانٌ: فلانكس همزار بوو.

أَخْلَ الْإِبِلَ: حوشرمهكه برده ناو

لهومري شيرين تامو لهوي
لهومراندی ه له پهندي پيشيناندا
هاتووه (جاءوا مُخْلِينَ فُلَانًا حَصًّا)
نهم پهنده بو كه سيك دهگوترئ:

همرمله بكا و ه لي توشي گونرمشي
خوي بي.

أَخْلَ فُلَانًا إِلَى كَذَا: فلانكسي
موحتاجي فلان شت گرد.

خَالَهُ مُخَالَةً وَخِلَالًا: دوستايه تي
لمكه لدا گرد ه دهگوترئ (خَالَهُ)
واته: (لامه) گوشراوهكه بكمينموه.

خَلَّ الشَّرَابُ: شرابهكه فاسيدبوو

ترشاو بووه بهسرکه.

خُلِّلَ الحمر: شهرابه‌کەى گەردموه بهسرکه.

خُلِّلَ البُسْرَ رغیڤه: خورما مزره‌کەى له‌بەر خۆر هه‌نجست نه‌مجار بهسرکه پەرژاندى و خستیه ناو جەرمو کوپه‌وه.

خُلِّلَ فلان: فلانکەس سرکه‌ى دروست کرد.

خُلِّلَ بين الشينين: بۆشايى له‌نيوان دوشته‌که‌دا دروست کرد.

خُلِّلَ اللحية والاصابع: په‌نجه‌کانى به‌تمپرى و مکوو شانه به‌ناو ريشى دا هيناو برد بۆ نه‌وى بنكى موومەکانى ريشى ته‌مپى ە پان په‌نجه‌کانى تىک نا.

خُلِّلَ أسنانه: ددانى هازنینه‌وه بۆ نه‌وى چى خواردن و پل و پۆش له‌ناو ددانه‌کانى دا هه‌یه دهریان بێنێ.

خُلِّلَ الزرع: به‌ناو گشتوگاله‌که‌دا گه‌راو هه‌رچى نه‌روابوو سه‌رله‌نوێ له‌ شوپنه‌کەى شەتلى تری لى دا.

اخْتُلِّلَ العصير: تری گۆشراوه‌که بوو بهسرکه.

اخْتُلِّلَ فلان: فلانکەس سرکه‌ى دروست کرد ە هه‌زار بوو، زۆرى تینوو بوو.

اخْتُلِّلَ الإبل: حۆشترکه له‌ومپى شەرىن

تامى خوارد، پان له‌ناو له‌ومپى شەرىن تام دا به‌ستیه‌وه.

اخْتُلِّلَ العسل: عه‌قلى تىک چوو سه‌نتەرى تىک چوو.

اخْتُلِّلَ جسم فلان: جه‌سته‌ى فلان لاواز بوو.

اخْتُلِّلَ الأمر: کاره‌که پوچ و بێ که‌ک بوو.

اخْتُلِّلَت النخلة: دارخورماکه خورماى

مەزرى دەرخیست (ئال و بۆلى تىکه‌وت).

اخْتُلِّلَ فلاناً: به‌سهم: تەمپىكى به‌فلانکەسه‌وه ناو نه‌مديو نه‌و دیوى کرد.

تَخُلِّلَ الشئى: شته‌که کونى کرد نه‌مديواو دیوى کرد.

تَخُلِّلَ الثوب: کراسه‌که رزى، ته‌سک بوو.

تَخُلِّلَ فلان بعد الأكل: فلانکەس دواى نان خواردن ددانه‌کانى هازنینه‌وه

ە بۆ نه‌وى پاشماوى خواردن له‌ بنكى ددانه‌کانى دهر بهاوێ.

تَخُلِّلَ للطير: بارانه‌که گشتگر نه‌بوو له‌چەند شوپنێكى تايبه‌تى بارى.

تَخُلِّلَ في وضوئه: به‌ په‌نجه‌ ته‌مپەکانى وىستى بنكى موومەکانى ريشى ته‌مپىکا

ە پان په‌نجه‌کانى تىک کردن بۆ نه‌وى ناوان په‌نجه‌کانى ته‌مپن.

تَخَلَّلَ الشَّيْئُ: شته‌کە‌ی کون کرد.

تَخَلَّلَ فُلَانًا: زەبەر دوا زەبەر لەفلا‌نە‌کە‌سی دا.

تَخَلَّلَ الدِّيارَ: بە‌ناو خانو‌مە‌کاندا گە‌پ‌راو کۆ‌چە‌و کۆ‌لا‌نە‌کانی پشک‌نین.

تَخَلَّلَ الْقَوْمَ: چوو‌ه ناو نە‌تە‌و‌مە‌کە‌و‌ه‌و لە‌ناو‌پا‌ندا مایە‌و‌ه.

تَخَلَّلَ الرُّطْبَ: بە‌دوا دە‌نکە‌ خورم‌ای شیرین دا گە‌پ‌را لە‌ناو لە‌قە‌کانی دا.

تَخَلَّلَ الْبَعْرُ الْکَلَّ بِلِسَانِهِ: حو‌ش‌ترە‌کە بە‌زبانی خوار‌دە‌نە‌کە‌ی لول‌دا ە دە‌گوت‌ری: (فُلان يَتَخَلَّلُ الْکَلَامَ بِلِسَانِهِ) فُلا‌ن‌کە‌س قە‌سە‌ی قە‌و‌ی دە‌کا‌و وشە‌کانی دە‌گوش‌ی.

أَخْلَلَّ: خورم‌ای مزر لە‌سەر‌م‌تای ئال‌و بۆ‌ل تێ‌کە‌وت‌ندا.

أَخْلَلَّ: بۆ‌شایی نی‌وان دوش‌ت ە هە‌روا ناو‌ه بۆ‌ داریک‌ کە دە‌خ‌ری‌تە‌ لوت‌ی بی‌چۆ‌ه ئازە‌ل بۆ‌ ئە‌و‌ه‌ی شیر‌ی دای‌کی بۆ‌ نە‌خو‌ری ە دارو‌چ‌کە‌ی ددان ها‌ژنی‌نە‌و‌ه ە پاش‌ماو‌ه‌ی خۆ‌راک لە‌ب‌ن‌کی ددانە‌کان ە قە‌فە‌ژا‌ز یا‌ن داری باریک‌ کە لە‌سەر دارە‌ رای سە‌ه‌قی خانو‌و دادە‌ن‌ری بۆ‌ ئە‌و‌ه‌ی گ‌ن‌و خۆ‌ل دانە‌دا.

أَخْلَلَّ: خورم‌ای تازە گە‌پی‌وو شیرین کە بۆ‌یا‌ن بگە‌پ‌ی لە‌ نی‌وان لە‌قە

دارخو‌رما کۆ‌کراو‌م‌کاندا، (پاش‌مەر‌پۆک چ‌نین) ە هە‌روا ناو‌ه بۆ‌ ديار‌دە‌پە‌ک کە بە‌سەر شتی تام م‌زرو ترش‌دا دی‌و شیرین دە‌بی.

أَخْلَلَّ: دۆ‌ستایە‌تی راستە‌قینە‌ کە هیچ بۆ‌شایی و گە‌ندە‌لی تێ‌دا نە‌بی.

أَخْلَلَّ: بە‌مانا (أَخْلَلَّ) دی ە ب‌ن‌کی لە‌قە‌دارخو‌رما ە پاش‌ماو‌ه‌ی خۆ‌راک لە نی‌وان ددان‌دا ە ئە‌و پارچە‌و وردە خوار‌دان‌نە‌ی دوا‌ی نان خوار‌د لە نی‌وان ددان‌—ه‌کان دەر دە‌ه‌ین‌د‌ری‌ن ە دە‌گوت‌ری: (فُلان يَأْكُلُ خَلَّاتَهُ) بە‌گە‌سی‌ک دە‌گوت‌ری ر‌ژ‌دو بە‌خ‌یل بی.

أَخْلَلَّ: بۆ‌شایی نی‌وان دوش‌ت، کۆ‌چە‌و کۆ‌لان، دە‌گوت‌ری: (جاسَ خِلَالِ

ال‌دیار) ە بە‌ناو کۆ‌لانە‌کانی خانو‌مە‌کاندا گە‌پ‌را ە فە‌سادو گە‌ندە‌لی دە‌گوت‌ری: (ي رأه‌ خَلَّ)

أَخْلَلَّ: س‌رکە فرۆ‌ش ە ئە‌و کە‌سە‌ی س‌رکە دروست دە‌کا.

أَخْلَلَّ: گو‌ش‌راوی ت‌ری یا شتی ت‌ر کە ت‌رش و م‌ز‌ری.

أَخْلَلَّ وَالْخَمْرُ: خ‌ی‌رو شەر دە‌گوت‌ری: (ما عند فُلان خَلٌّ ولا خمر)

أَخْلَلَّ: ر‌ی‌گایە‌ک دەر‌ب‌چ‌ی بە‌ناو ل‌بی کۆ‌مە‌ل بو‌ودا ە در‌وی ل‌ه

پوشاکدا ۵ کون و قه لپری جل و
 بهرگ ۵ پوشاکى زيوو خمتخت ۵
 رمگیکه له ملدا په پوخته به سر ۵
 بالنده روتنه و کهم پهرو پؤل ۵
 حه یوانی کزو لاواز.

أَمِ الْخُلُ: عمره ق.

الْخُلُ: دوستی راسته قینه ۵ (ك: أخلال) ۵.
 الْخُلَّةُ: کون و که له بهری که پرو سابات و
 کوخ ۵ کونی پچکوله ۵ پیوستی و
 ههزاری ۵ کاتج دوعا بو مردو
 دمکری دهگوتری: (اللهم أسدُ خُلَّتْ)
 ۵ دهگوتری: (فلان ذو خُلَّةٍ) ۵
 فلانکس ناتاجه و پیوستی ههیه
 بو دابینکردنی ژمانی ۵ ریگا ۵
 رمه وشت ۵ شماری ترش ۵ ترش و
 تام گؤراو و بون کردو ۵ همروا
 بهمانا زعیفو لاواز دی دهگوتری:
 (إمرأة خُلَّةٍ) نافرمتیکی زعیفه و
 رمقه لهیه.

الْخُلَّةُ: پاشماوهی خوراک که له بنکی
 دادندا ده مینیته وه.

کالانی شمشیر که به نالتون
 نه خشیندراپی ۵ هه موو چه رمیک
 که نه خشیندراپی.

الْخُلَّةُ: هه موو گیاو و گزیکی شیرین
 تام ۵ دوستایه تی و خوشه و پستی که
 چوبیته ناخی دهر و نه وه ۵ دوستی

راسته قینه ۵ خیزان و هاوسهر.

الْخُلُولُ: (أُمُّ الْخُلُولِ): گیانداریکی

دهریایه سوپر دمکری و ده خوری.

الْخِلِيلُ: دوستی راسته قینه ۵

ناموژگاریی کهر ۵ جهسته لاواز ۵

ههزارو بی نهوا.

الْمُخَلَّلُ: خه یارو زمیتون و نهو جوړه

شانه خویشان پی دهکری و هندی

سرکه یان به سهردا دهکری و

ده خورین.

خَالَةُ: هاوریه تی له گهل دا به ست.

خَالَمُ الْمَرَأَةِ: میبازی له گهل نافرمته که دا

کرد.

خَلَمَةُ: هه لی بزارد.

اخْتَلَمَةُ: بهمانا (خَلَمَةُ) دی.

الْخَالِمُ: شتیکی راست و ریکی ودها که

گری و گولی تیدا نه بی.

الْغِلْمُ: لانهی ناسک ۵ پیوو بهزی

دهور و بهری ورگی مهر ۵ دوستی

راسته قینه ۵ پیای ژنانی.

الْغِلْمَةُ: دهگوتری: (إِبِلٌ خِلْمَةٌ)

خوشریکه به نارمزوی خوی

دهله و مری.

خَلَا: خالی بوو، هیچی تیدا نه ما، که سی

تیدا نه ما.

خَلَا فُلَانٌ مِنَ الْمَيْبِ: فلانکس عه بیی

تیدا نیه ۵ پیروو زوربهی ته مه نی

رؤیى ۵ (خلا فلان): فلان مرد ۵ بی
تاوان دمرچوو ۵ به تمنیا له گه لی دا
کۆبومه.

خلا علی طعام: به تایبمتی نهو خواردنه ی
خواردو هیچی تری له گه ل تیکه ل
نه کرد.

خلا علیه وبه: گاته ی پیکرد، هه لی
خه له تاند.

أخلى المكان والإناء: به مانا (خلا) دئ.
أخلى الرجل: پیاومکه کهوته شوپنیکى
چۆله وانییموهو کس تهنگی بی
هه لئانچئ.

أخلى المرأة: ئافره ته که بی میرد بوو.
أخلى له الشيء: شته که بۆ نهو
کۆنترۆل بوو.

أخلى فلان: به تایبمتی به تمنیا له گه ل
فلانکسدا کۆبومه.

أخلى بنفسه: خۆی گۆشه گیر کرد.
أخلى على بعض الطعام: به کجۆر
خواردنی خوارد.

أخلى المكان والإناء: شوپنه که یان
زمره که ی خالی کرد ۵ نهو ی
تئیدا بوو ودمری نا ۵ دمگوترئ:
(لا أخلى الله مكانك) خودا
شوپنه که ت چۆل نه کاو ته من
دریژت بکا.

أخلى القوم: خه لکه که خانومه گانیان
چۆل کردو رویان کرده چۆل و

بیابان ۵ کهوته ناو مال و سامانی
زۆرو گیاوو گزی زۆرو زمبهنه.

أخلى فلاناً: وازی له فلان
هینا ۵ سه ریچی فلانی
کرد ۵ زۆرانبازی له گه لا کردو
به سه ری دا زال بوو ۵ خودا حافیزی
لیکرد.

أخلى العدو: نهو ی له منیان نهو ی
خۆیدا بوو وازی لی هینا.

أخلى الأمر: وازی له کارمه که هینا.
أخلى سبيله: وازی لی هینا و به ره لای
کرد.

أخلى بينهم: لیان گه راو ویستی
بۆخۆیان پیکم وه بزین.
أخلى فلان: فلانکس مرد.

أخلى القوم: خه لکه که به ک
هه لۆیستیان هه بوو وه ل دوا یی
کیشه یان تیکموت.

أخلى عن الأمر ومنه: وازی لی هینا.
أخلى فلان: فلانکس خۆی ته رخا نکرد
بۆ نهو کاره ۵ چوو بۆ
سه رئاو ده ست.

أخلى حليته: خه لیه مه کی بۆ خۆی دانا.
أخلى المكان والإناء: به مانا (خلا)
دئ.

أخلى فلان: فلانکس چوو وه
خه لومته خا نه بۆ خودا
په رستی ۵ داوای کرد له گه لی دا

بجیته شوینی پهناوه کوښنهوه.

استغلی به: بوی تاق بووه، بۆ نهوه
خوی تهرخان کرد.

استغلی فلاناً: پپی گوت لهگه لندا
کوښه مروه.

استغلی فلاناً مجلسه: داوی ئی کرد
مهجلیسه که ی بۆ چۆل بکا.

اخلسولی: بهردموام بوو له سهر
خواردنه وهی شیر.

التغلاء الشعمانی: نهخوشیه کی
مندا لانهیه.

الحالی من الرجال: پیاویکه عازمب بی
ژنی نه بی.

الخلا: دمگوتری: (انه لخلو الخلا): قسه
شیرینه.

الخلا: چولی بهر فراوان، دهشتی کاکی
به کاکی ۵ شوینی دهست
نوښگرتن ۵ همروا دمگوتری: (انا
منه خلا) ۵ من لی بی بهریمو
چیم به سهریه وه نیه.

الخلا: نامیریکه بنکی کاغمز پیکه وه
دبهستی به تهل یان بهدزو.

اخلو: نادمیزادی بی خه مو
خه بال ۵ پیاویک بی ژن بی.

الخلوة: شوینی کوښنه وه له گه ل
په کیکی تردا ۵ یان خه لو متخانه ی
خودا پهرستی و بیرکردنه وه.

الخلوة الصحیحة: له زاروهی شمرعو
یاسادا نهومیه پیاوو ژن له ژوریکدا
بنو دمرگایان له سهر خو
داخستبو کهسیان له گه ل نه بی.

الخلي: ههنگه لان ۵ کوښه سی
ههنگ ۵ شانه ی ههنگوین ۵ نهو
شوینه ی ههنگ ههنگوینی تیډا
دروست دهکا.

الخلي من الرجال: پیاوی بی خه مو
خه بال ۵ بی ژن، بی هاوسهر.

الخليّة: ههنگه لان، کوښه سی ۵ شانه

ههنگوین ۵ حوشریک تافی

کراپیته وه بۆ دوشین ۵ حوشریک

بیچوی خوی نه مایی بیچوی تری

به ربخه ن بۆ نه وهی شیریدا ۵ ناژملی

به ره للا کراو بۆ نه وهی له کوپی

حهزاییه به وه وری ۵ کهشتیه ک

کهشتیه وانی تیډا نه بی و

برپوا ۵ کهشتی گه وره ۵ کهشتیه ک

کهشتی بیچوکی به دوامین ۵

نافرمتیک نه میردی هه بی و نه مندا ل

۵ وشه به که کینایه یه بۆ ته لاق، نه گهر

پیاویک به ژنه که که ی بی (انت خلیه)

به وشه ی (خلیه) مه بهستی ته لاق بی،

ته لاقه که ی ده که وئ.

الخلية: له زانستی (الأحیاء) دا بریتیه

له (خانه) جا خانه ی روومکی بی

یان خانه ی حیوان بی ۵ خانه زور

اَخْتَلَى الْخَلَى: گياوو گزه کهی
دروینه کرد.

اَخْتَلَى رَأْسَهُ: سهری بری.

اَلْخَلَى: همشیش و گياو گز ۵ گياي
تهر.

خَمِجَ خَمَجاً: له بهر زمعیضی و لاوازی
توانای نه ماو نه میتوانی جم و جوڼ
بکا.

خَمِجَ اللحمُ: گوشته که بۆگه نی کرد.

خَمِجَ التَّمْرُ: خورما که خراب بوو.

خَمِجَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ: ناپین و رهوشتی خراب
بوو.

اَلْمُخْمِجُ: پیاوی رهوشت
ناشیرین ۵ دهگوتری: (رجل مُخْمِجُ
الأخلاق)

عَمِدَتِ النارُ خَمْداً وَخَمُوداً: بلیسه ی
ناگرم که دامرکایه وه به لام پشکوکه ی
نه کوژاونه وه ۵ مردو گیانی
تیدانه ما.

خَمِدَ فلان: بیدمنگ و نارام بوو ۵ (خَمِدَ
المريض): نه خو شه که بیتو ش
بوو ۵ مرد.

عَمِدَتِ اَلْعُمَى: لهرزو تا که ی هیواش
بووه ۵ هه لچونه که ی دامرکایه وه.

اَخَمَدَ الرجلُ: جوڼه ی له خو ی بری و
بیدمنگ بوو، خو ی بهو کاره وه
راهیتا.

پچوکه و به چاوی ناسایی
نابیند ری ۵ پیکهاته ی خانه (سیتو
بلازم) و بهرده یه کی بلازمی
به دوردا ۵ خانه ی روه ک دیوارکی
نهرمی هیه زوریه ی له سلیلوزه.

اَلْمُخَالَى: که سیك وادمو به لینی نه بی.
المِخْلَاءُ: حوشتری که بیچوه که ی ئی دور
خرابیته وه.

خَلَى خَلِياً: بریه وه، پارچه پارچه ی کرد.
خَلَى الفَرَسَ: لغاوی کرده ده می
نه سپه که.

خَلَى اللجام عن الفرس: لغاوی له ده می
نه سپه که دهره یتا.

خَلَى القِدْرَ: داری خسته ژیر مهنجه له که.
خَلَى الماشية: گياو گزی ته ری بۆ درون و
خسته ی بهرده می ناژه له کان.

اَخْلَتِ الأرضُ: زمویه که گياو گزی
ته ری زور بوو.

اَخْلَى القَنْزُ: ناگری به قشبل و ته پاله
له ژیر مهنجه له که دا کرده وه.

اَخْلَى الدابةَ: گياو گزی ته ری تازه ی دا
به ناژه له که.

اَخْلَى الله الماشيةَ: خودا گياو گزی
تازه ی بۆ ناژه له کان رواند بۆ نه وه ی
بیخون.

اَخْلَى الفَرَسَ: لغاوی خسته ده می
نه سپه که.

اَخْتَلَى السيفُ: شمشره که بری.

الْحَامِدُ: رَاوِستَاو بئِ جِمُو جُولُو
بَيَدَمَنگ.

دَمگوتري: (قِسْمِ خَامِدُون) گهلُو
نَه تِه وِه يه کي بئِ جِمُو جُولُو
هَه مَوِيان مَرْدُون و بُون
يَه خُولَه مَيَنَش هَه قورنَنان
دَمفَر مَوِي هَه اِنْ کَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً
وَاحِدَةً يَا اِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٤﴾.

اَلْخُمُودُ: جَالُو قَوْلکَه يه کَه نَاگري
تَيَدَمگَن بُو تِه وِي دَابِمرکِي.

خَمَرٌ مِنْهُ خَمْرًا: شَهَر مِي کَرْد هَه (خَمَرُ
الشَّيْئِ) شَهَر تِه کَه ي
دَابْوُشِي هَه شَار دِي يه وِه هَه (خَمَرُ
العَجِيْن) خَه مِي رِي کَرْد نَاو
هَه وِي رِدکَه وِه بُو تِه وِي بَاش هَه لَيِي.
خَمَرٌ خَمْرًا: تَوُشِي سَهَر هَيَشَه بُوو
لَه نَاکَامِي شَهَر اِيخْوَادَنه وِه هَه بَه هَوِي
عَه رَدِي خَوَار دَنه وِه نَه خَوُش
کَه وِت هَه دَر دُو نَا زَار چَووَه نَاو
جَه سَتَه يه وِه.

خَمَرُ الْمَكَانِ: شَوِيَنه کَه شَهَر اِي تَيَدَا زَوُر
بُوو.

خَمَرُ الشَّيْئِ: شَتَه کَه لَه وِه حَالَه ي لَه سَهَرِي
بُوو گُوَرَاو جَووَه سَهَر حَالِي کي تَر.

خَمَرٌ عَنْهُ: خَوِي هُون کَرْدُو لَه بَه رَجَاو
نَه نَا.

خَمَرٌ عَنْهُ الْخَبْرُ: هَه وَا لَه کَه ي نَه زَانِي.

خَمْبَهَر مَه کَه ي لِي شَيُوا.

خَمَرٌ عَلَى فَلَانٍ: رَقِي لَه فَلَان کَه س هَه لَسَا.
خَمَرٌ خَمْرًا: بَه عَه رَقِ خَوَار دَنه وِه تَوُشِي
سَهَر نَيَشَه بُوو.

اَخْمَرٌ: لَه نَاو دَارُو دَر مَخْت و جَه نَگَه لَدَا
گوم بُوو هَه شَهَر اَب لَه لَای تِه و زَوُر
بُوو.

اَخْمَرَتِ الْمَرْأَةُ: نَا فَر دَتَه کَه مِي کِي اَجِي
کَر دُو خَوِي بُوَنخَوُش کَرْد.

اَخْمَرَتِ الْجَارِيَةَ: کِچَه کَه کَاتِي تِه وِي
هَاتُووَه خَوِي بَالَا پُوَشِي کَا.

اَخْمَرَتِ الْاَرْضُ: زَه وِي يه کَه دَارُو
دَر مَخْتِي زَوُر بُوو.

اَخْمَرٌ عَلَى فَلَانٍ: کِي نَه و رَقِي لَه فَلَان
هَه لَگَر ت.

اَخْمَرُ الْخَمَرِ: شَهَر اِي دَر وِسْت کَرْد.

اَخْمَرُ الشَّيْئِ: شَهَر تِه کَه ي
دَابْوُشِي هَه شَار دِي يه وِه هَه پَاش گَوِي
خَسْت.

اَخْمَرُ الْعَجِيْنِ: خَه مِي رِي کَرْد نَاو
هَه وِي رِدکَه وِه.

خَامَرٌ بِهِ: شَار دِي يه وِه هَه (خَامَرُ الشَّيْئِ):

تَيِي کَه لَوِي شَهَر تِه کَه ي کَرْد هَه (خَامَرُ
الْمَكَانِ): نَه شَوِيَنه کَه مَاه يه وِه تَيِي دَا
جِي گِي مَر بُوو.

خَمَرٌ: شَهَر اِي دَر وِسْت کَرْد هَه (خَمَرُ
الشَّيْئِ): شَهَر تِه کَه ي دَابْوُشِي.

گوشراوی ترئ و خورماو شتی
تر ۵ ترئ ۵ هر شرابیك سهر
خۆشكهر بئ ۵ (ك: خور).

الْخَمْرُ: حیقندو کینه.

الْخَمْرُ مِنَ النَّاسِ: پېرو کۆمهلی
خهئك ۵ هرشتیک شت داپۆشی
له دارو دموهن و گزرو گیاو
کیو ۵ درمختی پرگهلاو لقو
پۆپ ۵ غافلگیری و نهینیی
دمگوترئ: (جاء نا علی خر).

الْخَمْرَةُ: بهمانا (الْخَمْرُ) دئ ۵ کۆمهل و
قهرمانی ئادهمیزادان.

الْخَمْرَةُ: بۆنی خۆش.

الْخَمْرَةُ: ئهو مادده بیهۆشکهرانهی
تیکهلاوی خۆیندمبئ ۵ کۆمهلیك
داوو دهرمان ئافرهت میکیاجی پئ
دمگاو خۆی پئ ئارایش
دمدا ۵ خومره که دمکرتنه ناو
ههویرموه بۆ ئهووی ههویرمکه
ههلبئ ۵ بیرهی لیل و تهلخ ۵ بیرهی
بۆنخۆش ۵ حصیرو بهرمال که
لهلقی دارخورما بتهنرئ و بهبهن و
گوش رایهلبهمند بکری.

الْخَمْرَةُ: بۆنی خۆش ۵ دمگوترئ:
(امراة طيبة الخمره) ۵ ئافرهتیکی
بۆنخۆشه ۵ لمهرکردنی خیمار.

الْخَمْرِيُّ مِنَ الْاَلْوَانِ: ئهووی رنگی
شرابی بئ.

خُمِرَتِ الْمَرْأَةُ رَأْسَهَا بِالْخَمَارِ: ئافرهتمکه
به سههرپۆش سههری خۆی
داپۆشی ۵ (خُمِرَ الْمَكَانَ): لهو شوینه
مایهموو تییدا نیشتهجئ بوو.

خُمِرَ الْعَجِينُ: خه میرهی کرده ناو
ههویرمکهوه ۵ ههویرمکهی شیلاو
ماومیهك لئی گهرا بۆ ئهووی ههئ.
اخْتُمِرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرهتمکه سههرپۆش و
چارهکهی پۆشی.

اخْتُمِرَ الْخَمْرُ: عهرقهکه پیکهیی و
ومختی کولاندنی هات.

اخْتُمِرَ الْعَجِينُ: ههویرمکه ههلات بوو
به خه میره.

تَخُمِرَتِ الْمَرْأَةُ الْخَمَارَ: ئافرهتمکه
سههرپۆش و چارهکهی بهخۆی دادا.
تَخُمِرَتِ الْمَرْأَةُ بِالْخَمْرَةِ: ئافرهتمکه
میکیاجی دهم و چاوی به خومرهکه
کرد.

اسْتَخْمَرَ الرَّجُلُ: بیاهمهکی کرد به کۆپله.
الْخَمَارُ مِنَ النَّاسِ: کۆمهل و دهمتهو
دایهرمیان.

الْخَمَارُ مِنَ الْخَمْرِ: ئهو شرابییه
بخۆرمهکهی توشی سههرهیشه
بکا ۵ ئهو ماده سهرخۆشکهرمیه که
تیکهلی خۆینی ئادهمیزاد دهبئ.

الْخَمَارُ: بهردمو سههرپۆش و چارهکهو
میزمر.

الْخَمْرُ: هر شتیک سهرخۆشکهربی له

اَلْخَمْسُ فِلَانٌ: فلانكەس خوشترەكانى
 پېنج پېنج ھاتن بۇ ئاو خواردنەوہ.
 خُمُسُ الشَّيْءِ: شتەكەى كرد بە پېنج
 روگن بە پېنج لایەن بە پېنج
 گۆشە ۵ دىگوترى: (خُمُسُ الشَّيْءِ)
 شیعەرەكەى كرد بە پېنج خشتەكەى.
 خُمُسُ الْأَرْضِ: زەویيەكەى دواى رۆزى
 پېنجەم ئاودا، واتە: لەئاودانى
 پېشوومەوہ.
 الْأَخْمَاسُ: كۆى (خُمُس) ۵ دىگوترى:
 (هما في بردة أخماس) كاتىك ئەو
 دووہ تەبابىن و لىك نلىك بن.
 خُمَاسٌ: (جاءوا خمساً) خەلكەكە پېنج
 پېنج ھاتن.
 الْخَمَاسِيْنُ: بايەكى گەرم و وشك و تەپو
 تۆزۈپيە ۵ لە مانگەكانى بەھاردا
 بەزۆرى و لەمانگى تردا بەكەمى
 ھەلدەمى.
 الْخَمَاسِي: مەندائىك يان پۇشاكيك
 دىرئىزەكەى پېنج گەزىي.
 الْخَمْسُ: ژمارەى پېنجە بۇ مېينە
 دىگوترى: (خُمُسُ نِسْوة).
 الْخَمْسُ: بەشيك لە پېنج ۵ جۆرە
 قوماشىكى يەمەنيە ۵ ناوہ بۇ
 ساراھەكەى بەھراوانى و دەھا ئاوى
 دووربى خوشترە پېنج رۆز بگاتە
 سەرئاومەكەى.

اَلْخَمَارُ: مەيفرۇش.
 اَلْخَمَارَةُ: دوكانى مەيفرۇشى.
 اَلْخَمِيرُ: ئەو كەسەى زۆر شەراب
 بخواتەوہ ۵ (مردمين).
 اَلْخَمِيرُ: جۆرە ھەويرىكى تايبەتيە.
 اَلْخَمِيَّةُ: رومكەكە تاكخانەپەو لەجۆرى
 (فطريات) ۵ شكلى ھىلكەمى يان
 خرە بەشەتل دەمى بۇ ھەلەينانى
 ھەوير بەكاردى، ھەروا بۇ
 نامادەكردى مادەسپرگەرمكان و
 فيتامينات بەكاردى.
 خُميرة اللبن: ھەوئى ماست دىكرىتە
 ناو شىرەوہ بۇ ئەوہى بەمەي.
 اَلْمُخْتَمِرَةُ: مەرى سېى يان ئەسېى
 سېى.
 اَلْمُخْتَمَرَةُ مِنَ الشَّيْءِ: مەرى سەر سېى
 باقى جەستەشى ھەر رەنگىك بى.
 اَلْمُسْتَخْمِرُ مِنَ الرِّجَالِ: پياويك زۆر
 مەى بخواتەوہ.
 خُمَسُ الْمَالِ خُمَسًا: پېنج يەكى مائەكەى
 ھەلگرت.
 خُمَسَ فِلَانًا: پېنج يەكى مالى فلانەكەسى
 ھەلگرت.
 خُمَسُ الْقَرَمِ: بوو بە پېنجەمى
 خەلكەكە ۵ پېنجەم كەسيان بوو.
 خُمَسُ الْحَبْلِ: بەپېنج تالى ھەبلەكەى بادا.
 اخْمَسُوا: بوون بە پېنج.

الْخُمْسُ: به شَيْك له پېنچ بهش ۵ پېنچ بهك.

الْخُمْسَةُ: ژماره ی پېنجه بؤ نیرینه، دمگوترئ: (هم خُمْسَةُ رجال).

الْخُمیس: به شَيْك له پېنچ بهش ۵ ناوی رۆزی پېنچ شه ممه ۵ سوپای زۆر که پېك هاتبئ له پېنچ بهش (پېشه تاو پاشه تا لای راست و لای چپ، ناوهرپاست) ۵ پۆشاک یان رمبو هر شتیکی تر که درېزییه که ی پېنچ بست بئ.

الْمُخْمَسُ: پېنچ پېنچ دمگوترئ: (جاءوا مَخْمَسَ).

الْمُخْمَسُ: له زاراوه ی ههنده سه دا به شتیك دمگوترئ پېنچ گۆشه بئ. الْمَخْمُوسُ: رمبیکه پېنچ زیراع درېزبئ.

خَمَشَ وَجْهَهُ حَشًا وَخُمُوشًا: پېستی دهمو چاوی بریندارکرد.

خَمَشَ فُلَانًا: پېستی جهسته ی فلانکه سی بریندارکرد.

خُمُشَةُ: به مانا (خُمُشَةُ) دئ.

تَخْمَشَ: بؤ موطاوعه ی (خُمُشَةُ) دئ.

تَخْمَشَ الْقَوْمُ: خه لکه که جمو جوئیان زۆر بوو.

الْخَامِشَةُ: ناوهرۆی بچوک ۵ (ك: خوامش).

الْخُمَاشَةُ: برینیکه خوینی دیاریکراوی له شه رعدا بؤ دانه نرابئ.

الْخُمْشُ: ناوه بؤ برینی پېست (ك: خُمُوش).

خَمَصَ الْبَطْنُ خَمَصًا وَخُمُوصًا: گه ده که خالی بوو، سکی بچوک بۆوه ۵ سکی قبوت، سکی چووه ناووه ۵ (هر خِص، ك: خِمَاص) و (هي خِصَة، ك: خِمَاص وَخِائِص).

خَمَصَ بَطْنُهُ: به مانا (خَمَصَ) دئ ۵ (هر خِصَان وَهي خَمَصَانَة)

خَمَصَ الْقَدَمُ: چالایی بهری پئی زۆر بهرز بۆنه وه له زموی ناکه وئ ۵ (هر أَحْص وَهي خِصَاء).

خَمَصَ الْبَطْنُ خُمَصًا وَخَاصَةً: گه ده ی خالی بوو، سکی بچوک بووه.

تَخَامَصَ عَنْهُ: لئی دوور که وته وه.

تَخَامَصَ لَهُ عَنْ حَقِّهِ: وازی له مافی خوی هینا بۆنه وه ی مافه که بدا به نه و.

تَخَامَصَ اللَّيْلُ: تاریکایی شه و که می رموییه وه له دهمه و به یاندا.

إِنْخَمَصَ الْجُرْحُ: برینه که هاوساوییه که ی رموییه وه.

الْإِخْمَصَ: چالایی بهری پئ؛ نه وه ی له زموی ناکه وئ.

الْإِخْمَصَانُ: به مانا (الْإِخْمَصَان) دئ.

الْإِخْمِصَةُ: کراسیکی رهش یان سور

وَيَنْهَو نِيشَانَهى تَيِّدَابِن.

الْمَخْمَصَةُ: بِرْسِيهَتى (رَب مَخْمَصَةٍ

شَرَّ مِنَ التَّخَم).

خَمَطَ اللَّبَنَ وَالْخَمْرَ وَالرَّعَاءَ خَمَطًا وَخَمَطًا:

بَوْن خَوْش بَوو.

خَمَطَ اللَّبَنَ وَالْخَمْرَ: شِيرَمَكه يان

شَهْرابهَكهى كَرْدَه مَهْنَجَه لَهَكهوه.

خَمَطَ اللَّحْمَ: گُوشْتَهَكهى بَرَزَانْد ۵ بَاش

نَه پَرَزَانْد.

خَمَطَ الْحَمْلَ وَالْجَدِي: كَاوَرَمَكه يان

گِيسَكهَكهى گُروو گُوشْتَهَكهى

بَرَزَانْد.

خَمَطَ اللَّبَنَ وَالْخَمْرَ: بَه مانَا (خَمَطَ)

دئ ۵ دَمُگوتَرئ:

خَمِطَتِ الْأَرْضُ: زَموى بَوْنى خَوْش بَوو.

خَمِطَ الرَّجُلُ: پِيَاوَمَكه فِيزى كَرْدو خَوى

بَه زانئ ۵ رَهئ هَه لَسَاو تَوَرَه بَوو.

تَخَمَطَ الرَّجُلُ: پِيَاوَمَكه تَهَكه بَوورى كَرْد،

فِيزى نَوَانْد ۵ زَوَرى رَق هَه لَسَاو

تَوَرَه بَوو ۵ رَكه بَه رَمَكانى خَوى

مَلَكَه ج كَرْدن و بَه سَه رِيَانْدَا زَال بَوو.

تَخَمَطَ الْفَعْلُ: دَمَنگى خَوى خَوَارْدَمُوه،

حِيلَكهى لَه قَوَرگى دَا دَوْبَارَه

كَرْدَمُوه.

تَخَمَطَ الْبَحْرُ: دَه رِيَا شَه پَهْلَه كَانئ

تَيَكِيَانَه وه هَاوِيشْت و نَارَامى نَه مَا.

الْخَمَطُ: شَتى بَوْنَخَوْش ۵ جَوَرِيَكه لَه

دَرَه خَتى (الْأَرَاك) بَه رَمَكهى

دَه خَوَرئ ۵ بَه رى كَه م لَه هَه ر

دَرَه خَتِيَك بئ ۵ شِيرو مَاسَتى

تَرش ۵ شَتى تَال ۵ هَه رگِيَاوَو

كَزِيَك تَامى تَالئ گَرَتَبئ.

الْخَمَطَةُ: بَوْنى زَموى ۵ بَوْنى تَوَلَه مَيَوو

بَه رَسِيلَه لَه سَه رَمَتَاى پَه يَدَابَوون و

هَه لَه پِيَجَانئ دَا ۵ بَوْنى كُونْدَمو

مَه شَكه ۵ بَوْنى شَه رَاب پِيَش نَه وهى

بِتَرَشئ، لَه سَه رَمَتَاى تَرَشَبُونئ دَا.

الْخَمَطَةُ مِنَ السَّقَاءِ: بَوْنى كُونْدَمو

مَه شَكه.

الْخَمَاطُ: بَرَزَاو، بَرَزَانْدن.

خَمَلَ الْمَنْزِلُ: خَانُوَهَكه شَوِيْنَه وَارئ

نَه مَا ۵ مَه كُوكَه لَابَرَاو هِيَجئ نَه مَا.

خَمَلَ الرَّجُلُ: پِيَاوَمَكه گُوم بَوو نَه نَاسِرَاو

كَه س يَاسئ نَاكَا.

خَمَلَ ذِكْرُهُ: نَاوى وَنَه و كَه س يَاسئ نَاكَا.

خَمَلَ الصَّوْتُ: دَمَنگَهَكه نَزَم بَوو.

خَمَلَ الرَّجُلُ صَوْتُهُ خَلًا: پِيَاوَمَكه دَمَنگى

نَزَم كَرْدَمُوه ۵ دَمَنگى بَه رَز

نَه كَرْدَمُوه.

خَمَلَ الْبُسْرُ: خَوَرْمَا مَزروو كَالَهَكهى خَسْتَنَه

جَه رَمُوه بَو نَه وهى نَه رَم بِن.

خَمَلَ: دَه رَدَه جَوْمَزگَهى تَوَش بَوو

(الْخَمَالُ): نَه خَوْشِيِيَهَكه تَوَشئ

جَوْمَزگَه دَمَبئ.

أَخْمَلْتُ الْأَرْضُ: زهوییه کسه

گوته خه مانیلی زور بوو.

أَخْمَلُ الْخَانُكَ الثَّوْبَ: جولا که گولی بۆ

قوماشه که دروست کرد.

أَخْمَلُ اللَّهَ فَلَانًا: خودا ناوو شوهرتی

فلانی کوهر کردموه، کسه

نایناسی و کسه باسی ناکا.

أَخْمَلُ: لمانا خه مانیله کاندانا لومرا.

الْحَامِلُ: ناده میزادی هیج و پوج و بی

ناو و نیشان.

الْخِمَالُ: نه خوشییه که توشی جومز که

دمبی و توشی قاجی نازل دمبی و

فهیزنی دمکا.

الْخِمَالَةُ: پهرو پۆلی نوعامه.

الْخَمْلُ: بهمانا (الْخِمَالَةُ) دی و پرژو پالی

قوماشی قه دیقه یان خوری

قه دیقه و نهو چهرمه پرژ پرژمی

روی ناوومدی مەعیدهی داپوشیوه.

الْخَمْلُ: دوستی باش.

الْخِمْلَةُ: قه دیقه.

الْخِمْلَةُ: قه دیقه و نهینیییه کانی بیاو.

الْخَمْلُ: قه دیقه و تشریب و

تیگوشراو و ههوری پرو

تاریک و پۆشاک گولگولوی و یان

پۆشاک له قه دیقه و قه دیقه

رمش.

الْخِمْلَةُ: پهرو بانی

نوعامه و قه دیقه و درمختی پر

لقو پۆپو گه لا به جوریک زهلام

بـ چیته ناوـ هـ

دیارنه بی و ههر شوینیک نهمران

بی و به گیاو گول و گولزار

پرازیته و مو بشو بهیته پارچه

قه دیقه.

خَمُّ اللَّحْمِ خَا وَخُمَا: گوشته که ی بۆگمن

بوو به برزای یان کولوی و بۆنی

کردبی و به تهماوی فاسیننه بووی.

خَمُّ اللَّبْنِ: شیر که گۆراو بزراکاو بۆنمه که

ناخوش بوو.

خَمُّ فَلَانٍ: فلانکس زور گریاو دادو

فیغانی کرد.

خَمُّ الْبَيْتِ: مال که ی مالی و (خَمُّ الْبَرِّ)

بیرمه که پاک کردموه.

خَمُّ قَلْبُهُ: دلی پاک کردموه له حیقنو

کینه و (الْخَمْرُ الْقَلْبُ): دلپاک و

بی حیقنو کینه.

خَمُّ النَّاقَةِ: حوشرمه که دۆشی.

خَمُّ الشَّيْءِ: شته که ی برپه وه.

خَمُّ فَلَانًا بِنَاءً حَسَنًا: بهباشی باسی

فلانکسه کرد.

خَمُّ فَلَانٍ يَخْمُ ثِيَابَ فَلَانٍ: فلانکس

بهباش و چاک ناوی فلان دینی.

خَمُّ الدَّجَاجِ: مریشکه که کرایه کولانه وه.

خَمُّ الْحُمِّ: کولانکه پاک کرایه وه.

أَحْمَ لِلْحَمِّ وَاللَّبَنِ: گوشته که و شیر که
بۆگمى کرد.

إِخْتَمَ الْبَيْتَ وَالْبِشْرَ: ماله که ی مالی،
بیرمکه ی پاک کردم.

تَخَمَّ مَا عَلَى الْخِرَانِ: نهوى له سمر
سفرمکه بوو خواردی.

الْحُمَامَةُ: نهوى بمالدری له بیرو له
خانوو ۵ گهسکی مالین ۵ نهو
خواردن و خوراکه ی دمکوږته سمر
سفرمو دمپرؤی.

الْخِمُّ: باغیکه بی درمخت و بی میوه.

الْخِمُّ: کولانه ی مریشک ۵ قهرتالو
سه به تمیه که له قهقماژ، گاو
وردمپوش دمکړته تهخته که ی بؤ
نهوى مریشک هیلکه ی تیدا بکا یان
جوچکی تیدا هه لبینی.

الْخِمُّ: رماگران و نه کله موت ۵ شیرى تازه
دوشراو ۵ ومسپ دراو.

الْخِمَّةُ: گهسک، ناله تی مالمالین.
خَمَنَ الشَّيْ خَمْنًا: به گوترمو موزنده
شته که ی هه لسه نگانند.

خَمَنَ الشَّيْ: به مانا (خَمَن) دى.
الْخَمَنُ: بۆگمن.

الْخَمَانُ مِنَ النَّاسِ: نادمیزادى پړو
پوچ و خوږپله ۵ رمبى زمعیف.

الْخَمَانَةُ: شمیری زمعیف.

خَبَّ فُلَانٌ خَبًّا: توشى لوت گنى

بوو ۵ مردو فهوتا ۵ شمل بوو.

اخْتَبَ: به هیلاک چوو (اخْتَبَ)
به هیلاکى برد.

اخْتَبَ رَجُلُهُ: قاچى سرکرد ۵ برپموه.

اخْتَبُوا: تیداچون، له ناو چون.

تَخَنَّبَ: دیمه نی ناشیرینی سهرلوتی

لابردو نه شته رگمرى بؤ

کرد ۵ تمکه بووری کرد.

الْخَنَابُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی گه نه که تی

که تمه زه لام ۵ پیاوی نه حمه قو

گیل و همرده مه خمریکی شتی که.

الْخَنَابَةُ: شوینکه ی ناشیرین له سمر

جهسته ۵ شپرو نه گیمتى.

الْخَنَبُ: شوینی بهیه ک گه شتنی نیسقانی

ران و نیسقانی لولاک (نه ژنوو

رمفیچک) ۵ بؤ شایى نیوان

پهنجه کان ۵ بؤشایى نیوان دوو

گوښه.

الْخَنَبُ: دمردیکه توشى لوت دى و

نادمیزاد که قسه دمکا وشه کان گن

دمبن.

الْخَنَبَاتُ: غمدرو درؤ ۵ دمگوترى: (هر

ذو خنابات) نهو کابرایه میزاجییه و

هر جاره روله لایه ک دمکا ۵ جارنک

باش دمکاو جارنک خراب.

الْخَنَبَاتُ: به مانا (الْخَنَبَات) دى.

الْخَنَبَةُ: فسادو داومشان و گنده لى.

أَلْخَنَابُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی که نه گه تی
زه لاد و که ته ۵ پیاوی لوتزل و
که پوگه و ره.

أَلْخَنَابَةُ: نه رمایی لوتی زل، نه ملا و
نه ولای لوت له لای سه روی
لوت ۵ لوت به رزی و ته که بیور کردن.

الْخَنْبُ: به مانا (الْخَنْبُ) دئی.
الْمَخْنَبَةُ: دهنک لید ابران و پچرانندی
په یوهندی خرمایه تی.
خَنْبَسَ: تالانییه که ی دابه شکرد.

أَلْخَنَابِسُ: شتی کوئی پته وی
جیگیر ۵ شیر ۵ پیاوی که ته ی
ناشیرین و رمز اگران ۵ شه وی تاریکی
هه نگوسته چاو.

أَلْخَنَابِسَةُ: میینه له سه رته ای نه و هدا که
دمردم که وی سکی هه یه.
أَلْخَنْبَسُ مِنَ الرِّجَالِ: به مانا (الْخَنَابِسُ)
دئی.

أَلْخَنْبَسَةُ: (خَنْبَسَةُ الْأَسَدِ) شیوه
رویشتنی شیر نازییه تی و هه لمه تی.
أَلْخَنْبُوسُ: به رده نه ستی به ردیکه که
به ناسن لیبی ده ی ناگری لی
ده بیته وه.

خَنْبُ السَّقَاءِ خَنْبًا: دهمی کونده و
مهشکه که ی هه لگیر پیه وه به دیوی
دمر و هدا و دهمی پیوه نا و لیبی
خوار دهمه.

خَنْبٌ فَلَانًا: گالته ی پی کرد ۵ ده گوتری:
(خَنْبٌ لَهُ بَأْنْفَه): لوتی لی
هه لقرچاند، لوتی لی بادا.

خَنْبُ الرَّجُلِ خَنْبًا: پیاو که هه لس و که وی
ژنانه ی کردن.

خَنْبٌ فَلَانٌ: شله په ته بوو ۵ لارو له نجه ی
کرد خوی بادا.

خَنْبُهُ: وای لیکرد و هکوو (خونئی)
هه لس و که وی بکا.

خَنْبٌ كَلَامَةً: ناخواتنی و هکوو ژنی نازو
نوز که ر کرد، ژنانه دوا.

خَنْبُ الشَّيْئِ: شته که ی چه مانده و وه
دولای کرده وه.

خَنْبُ السَّقَاءِ: به مانا (خَنْبُهُ) دئی.

اخْتَنَبَ الرَّجُلُ: به مانا (خَنْبُهُ) دئی.

اخْتَنَبَ السَّقَاءُ: کونده که، مهشکه که
نوشتایه وه.

اخْتَنَبَ الْعَنْقُ: مله که خوار بوو.

تَخَنَّبَ الرَّجُلُ: به مانا (خَنْبُ)

دئی، ده گوتری: (تَخَنَّبَ فِي كَلَامِهِ)
له فسه کردندا ژنانه دوا.

تَخَنَّبَ الشَّيْئُ: شته که چه مایه وه.

خَنَابٌ: وته یه کی جینو نامیزه
ناپاسته ی ناهرت دهمی.

أَلْخَنَاءَةُ: پیاویک نا کار و گوشتاری
ژنانه یی.

أَلْخَنْبُ: کو مه لی به رته وازه ۵ لویه کی

قوماشى پيچراوه ۵ چرچو لۇچى
قوماشى پيچراوه، دىگوتى: (طرى
الثربَ على اخنايه وخنائيه) ۵ دىوى
ناومومى شەويلە ئاستى ددانى دواوه
(ددانى خرى) چ لاي خوارو چ لاي
سەرو.

خُنْتُ: وشەيەكى جىنيو نامىزە ئاپاستەي
پياو دىگوتى، دىگوتى: (يا خُنْتُ)
هۆى نىرەموك.

الْخُنْتُى: نىرەموك ۵ كەسىك
كۆنەندامى زاوژى نە نىرىنەي
تەواوبى نە مېينەي تەواو
بى ۵ رومكىك خانەي مېينەو
خانەي نىرىنەي تىداين (ك):
خنائى).

الْخُنُوْةُ: نىرەموكى ۵ (الْخُنُوْةُ
الكاذبة): ئەومىيە ئادەمىزادەكە
لەراستىدا رەگەزى نىرىنەي يا
رەگەزى مېينەي وەلى ھەندى
دىاردى رەگەزەكە تى پىو دىار
بى.

الْمِخْنَاتُ: ئافرىتى چاۋ نەرمو لارو
لەنجەكەر لەرۋىشتىدا.

الْخَنْجَرُ: خەنجەر، كىرد، كىردى گەورە
(ك: خناجر).

الْخَنْجَرُ: بەمانا (الْخَنْجَرُ) دى.

الْخَنْجَرُ: خوشترىك شىرى زۆرىي.
الْخَنْجَرُ مِّنَ الْمِيَاهِ: ئاۋى قورس

بەمەرچى نەگاتە ئاستى سوپىرى.
خُنْتُ فلان: قەسى بەلوت كىرد،
لەقەسدە گنە.

الْخُنْدُ مِنَ الرِّجَالِ: پياۋى بەدەرەشت.
الْخُنْدَرِسُ: شەراب، شەرابى كۆن ۵ (تەر
خندىس): خورماي كۆن ۵ (حِنْطَةُ
خندىس) گەنمى كۆن.

الْخُنْدُ: جۆرىكە لە كۆللە باز
دەھاۋى.

الْخُنْدُ: كەسىك نەفس نەزم
بى ۵ بەسروشت ناكەس بەجەبى.

خُنْتُ: كانگەي ھەلەكەند.

الْخُنْتُ: چاللىكە بەدەۋرى شىكىدا
ھەلەكەندى ۵ شەقە جۇگاپەكى
دىرۋە لە گۆرەپانى شەپدا
ھەلەكەندى بۇ پارىزگارى
لەسوپاۋ سەربازەكان.

خُنْتُ: بى جەياۋو خۆى سفورگىرد
دەستى داپە بەدەرەشتى ۵ پان
شەرىنگىزو ئازاۋ جەربەزە بوو.

الْخُنْدِيذُ: شاعىرى چاك و شىعر
رەۋان ۵ وتارىپىزى زىمانپەۋان و
قەسەكارىگەر ۵ پياۋ ماقولى ھىدى و
ھىمىن ۵ شارەزا لەبەسەرھات و
مىزۋوى رۆزگارى غەرب، ھۆزو
شىعرو ھونەرو كەلەپۇريان ۵ پياۋى
ئازاۋ كە زەھەرى پى نابىرى و دوژمن
ئازانى لەكۆپو ھۆى بىچى ۵ پياۋى

الْخَنْزِيرُ: بهراز، (ك: خنازیر) هـ.

خَنْسٍ خَنْسًا وَخَنْسًا خَنْسًا: دواكهوت.

خَنْسَ الطَّرِيقَ عَنْهُمْ: له رنگه كه تیبه پین و

خستیا نه پشتی خوځان.

خَنْسٍ فُلَانًا: فلانكه سی دواخت.

خَنْسَ الرَّجُلُ: پیاوه كه دواكهوت و گوم

بوو.

خَنْسَ الْكُوكِبُ: نه ستیرمه كه شوږ بؤوه و

گوم بوو.

خَنْسَتِ النُّخْلَةُ: ماوه مکی پی جو تا

دارخورماكه ته لقیحه مکی و مرگرت.

خَنْسٍ مِنْ مَالِهِ: له مال مکی هه لگرت.

خَنْسٍ اصْبَعُهُ: قامکی و ټک نا.

خَنْسٍ خَنْسًا: نیرگی لوتی که می نزم بوو

نه ملاو نه ولاشی که می بهرز

بوونه وه.

خَنْسَتِ الْقَدَمُ: پاژنه پییه مکی پاڼ بووه

(هو اخیس) (هی خنساء).

اخْتَسَهُ: دوی خست و بوخوی

رویی ه دموگوتری:

اخْتَسَ عَنِي حَقِي: مال مکی دوا

خستم و له کاتی خوځدا نه پیدامه وه.

خُتْسَهُ: به مانا (اخْتَسَهُ) دی.

اخْتَسَى: دواكهوت.

اِنْخَسَ: به مانا (اخْتَسَ)

دی ه گهراپه وه.

سهخی و دمست و دل فراوان، پیاوی

جنیو فروش و زمان پیس ه نیری،

به مان، نه سپه نیر ه هیسترو بارگینی

دریژو که ته ه کیوی بهرزوگه وه که

به سهر دمشتایی دا پروانی ه (ك:

خناذیل).

خَنِزَ اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گوشت بونی کرد

بؤگهن بوو.

الْخَنْزَوَانُ: ممیمون ه نیره بهراز.

الْخَنْزَوَانُ: ته که بورو خو بهزلزانی.

الْخَنْزَوَانَةُ: به مانا (الْخَنْزَوَان) دی.

الْخَنْزَوَانِيَّةُ: به مانا (الْخَنْزَوَان) دی.

الْخَنْزَوَةُ: به مانا (الْخَنْزَوَان) دی.

الْخَنْزَاؤُ: سهرمازه له (نهو جوړه بیان

که به له که و خالخالوین) ه نهو

جوله کانه ی گوشتیان په زمه منده کرد

تا بؤگهنی کرد.

الْخَنْزَوُ: ریزی دواوهی سوپا

له شه پدا ه که متیار.

الْخَنْزِي: تیگوشاو تریت، تشریب.

خَنْزَرُ: کارو پیشه ی بهرازی

نه انجامدا ه به تیله ی چاوی روانی.

خَنْزَرُ الشَّيْءِ: شته که نه ستور بوو.

الْخَنْزَايِرُ: زیبکه ی رهق و برینؤکه به که

له ملدا په پدا دمبن.

الْخَنْزَرَةُ: پاچیکي گه ورپه بهردی پی

ده شکندری.

- تَخْنَسُ: بۇ موطاومعهى (خَنَسَةُ) دى.
- الْخُنْسُ: شير ۋ مەيمون.
- الْخُنَّاسُ: نەخۇشەيەكە توشى زىرات دەمىۋ زۆر پايە دار نابى.
- الْخُنْسَاءُ: گاكىۋى.
- الْخُنْسُ: ناسك ۋ لانەى ناسك.
- الْخُنَّاسُ: شەيتان.
- الْخُنْسُ: نەستىرە گەرۋەكەكان ۋ پىنج نەستىرە شۇقدارمەكان (زوحەل ، موشتمەرى ، مېرىخ ، الزھەرە ، عطارد) ۋ ھەممەۋ نەستىرە ۋ (اللىالى الخُنْسُ): سى شەۋى كۆتايى مانگ كەلەۋ سى شەۋەدا مانگ دەرناكەۋى.
- الْخُنْسُ: شير ۋ پىچۈە بەراز ، كودەلە بەراز.
- الْخُنْسُ: (فرس خنوس) نەسپىكە لەبازداندا راست دەۋاۋ دۋايى راست ۋ چەپ دىكا ھەردەللى پاشەۋ پاش دىكشەتەۋە ۋ (ك: خُنْس).
- الْخُنْسُ: بەد رەۋشت، بى ۋەفاۋ وادەۋ بەللىن ۋ كارمەسات.
- الْخُنْسُ: بەد رەۋشتى ۋ غەدرو ستەم ۋ گومپايى ۋ ھەۋتان.
- الْخُنْسُ: پىۋاۋ بى ۋ رەۋ ترسۇك ۋ بەلاۋ كارمەسات.
- الْخُنْسُ: ھەرشىك پچوك بى ۋ كودەلە بەراز، پىچۈى بەۋر.
- الْخُنْسُ: قامكە بىچكۈلە.
- خَنَعَ فلان خَنَعاً: كارىكى ناشىرىنى كىرد روى نايە سەر ھەلپى.
- خَنَعَ للمرأة: چو بۇلاى ئافرىتەكە بۇ كارى بەد رەۋشتى.
- خَنَعَ له واليه: زەلىلى بوۋ ملكەچى بوۋ.
- خَنَعَ الى الشئى: مەملى ئەۋ شتەى كىرد.
- خَنَعَ فلان النساء: فلانكەس كەۋتە قسەۋ پارىكىردن لەگەل ئافرىتەكاندا بەمەبەستى مېبازى ۋ دلدارى.
- اَخْنَعَتْهُ اليه الحاجة: پىداۋىستى ۋ ناعىلاجى ۋى لىكىرد ملكەچ بى.
- خَنَعَهُ: بەپاچ بىرى ۋ پارچە پارچەى كىرد.
- خَنَعَ الْجَمَل: حوشترەكەى ژىر باركىرد.
- الْخَنَاعَةُ: ژىر دەستەۋى ۋ چاۋبەرەۋژىرى.
- الْخَنَعَةُ: ناعىلاجى، خراپكارى ۋ غەدروستەم.
- الْخَنَعَةُ: شك ۋ بەد رەۋشتى ۋ شوپنى چۆل، دىگوتىرى: (لقىتە بَخْنَعَةُ فەھرئۇ) لەشۋىنى چۆل توشى بومۋ لىمدا.
- خَنَفَ خَنَفاً ۋ خَنُفاً: لوتبەرزى نواندو خۆى بەزل زانى.
- خَنَفَ بَأَنفِهِ عَنْهُ: لوتى ئى باداۋ روى ئى ۋەرگىپرا.

خَنَفَتِ الْمَرْأَةُ: ثافرته که به دهستی خوی
له سنگی خوی دا.

خَنَفَ الرَّجُلُ: پیاده که رفی هه لسا.

خَنَفَ الْفَرَسُ خَنْفًا: نه سپه که له کاتی
بازهاویشتندا ملی خوی بۆلای
کـاـبـرـای که سـوـاـریـهـتی
وهرچه خاند ۵ له بهر نیشاتو
ته پرده مای خوی خر کرده وه.

خَنَفَ الْبَعِيرُ: له بهر نیشاتو ته پرده مای
حوشترمه که لوتی خوی له ناو
لغاوه که دا بادا ۵ زهنگی قاجی شلو
نهرمه لبقه ن.

خَنَفَ فُلَانُ النَّاقَةَ: به چوار په نجه
حوشتره که دوشی و په نجه
گه ورهشی خسته پالیا ن.

خَنَفَ الْأَتْرَجَ وَغَرَهُ: نارنجه که ی پارچه
پارچه کرد.

خَنَفَ الصِّدْرَ أَوْ الظُّهْرَ: لایه کی سینگ یان
پشتی قبوتو چوووه ناووه وه.

الْخِنَافُ: نه خوشیه که توشی دهستو
به لی نه سپ ده بی.

الْخِنْفَةُ: پارچه نارنج ۵ پارچه سیوو
پرته قال.

الْخِنْفَةُ: به مانا (الْخِنْفَةُ) دئ.

الْخَنِيفُ: که تانی خراپ ۵ کراسی کی
سـهـی نه سـتـوره
له که تان ۵ حوشتریک شیر

زُورِي ۵ رِيگا ۵ (ك: خَنْف).

الْخِنَافُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویکه کشتوکائی
باش به دهست نه به.

الْمَخْنَفُ مِنَ الْجَمَالِ: حوشتری نه زوک.
خَنَفَ عَنِ الْقَوْمِ: خه لکه که ی ناخوشویست
الْخُنْفُسَاءُ: حه شه ره په کی رمشه له به،
باله کانی ده چنه ناو په که وه،
له قالوجه پچکوله تره بۆگه نی لی
دئ.

الْخُنْفُسُ: خونفوسی نی، خونفوسی
گه وره.

الْخُنْفَسَةُ وَالْخِنْفَسَاءُ: خونفوسی می.

خَنْقَهُ خَنْقًا: قورگی بادا تا خنکاندی.

خَنْقَ الرَّقْمَتِ: کاته که ی
دواخست ۵ کاته که ی ته سک
کرده وه.

خَنْقَهُ: به مانا (خَنْقَهُ) دئ.

خَنْقَ فُلَانُ الْأَرْبَعِينَ: فلانکس نزیکه
ته مهنی بگاته چل سال.

خَنْقَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی پر کرد.

خَنْقَ السَّرَابُ الْجِبَالَ: سهرابو سیخوار
سهری کیوهمکانی داپوشی.

اخْتَنَقَ: ملی گوشی تا هه ناسه ی لی برآو
مرد.

اخْتَنَقَ الْفَرَسُ: سپه یی ناوچه وانو
شه ویله و بناگوئی نه سپه که ی
گرتنه وه.

اَنْخَنْقُ: ملی گوسی تا گیانی دمرچوو.
اَلْخَانِقُ: شیوو دۆلی تەنگ کە دکەوئتە
نێوان دوو کێموهه ۵ کۆلان و
دمربوونه.

خَانِقُ النمر: جۆره رومکێکه ومکوو
کلکی دپوشک وایه به ئەندازهی
بــــــــــــــــستیک لـــــــــــــــــه زهوی
بهرزدمبیتهوه، په لکه گه لاکانی له
پینج په لک تیناپهرن، نازهل بیخوا
پێی دهری.

خَانِقُ الذئب: رومکێکه سهر بهرپهگهزی
(الشقیقه)یه، مادهی سهرکهری لئ
دهردههیندری، ژاراوییهکی زۆری
ههیه.

اِخْنَاة: شوینی تاعهت و خوداپهرستی
سوفیهکان.

اَلْخَنْاقُ: نهخۆشییهکه ناهێلێ بهباشی
ههناسه بگاته سییهکان.

اِخْنَاقُ: ملوانکهو بهرمۆر ۵ ههرشتیک
ئادهمیزادی پێی بخنکێندرئ،
دەگوترئ: (أَخَذَ بِخَنَاقِهِ): دهستی
خسته بینه قاقای.

اِخْنَاةُ: چهبلێکه دهریته مل نازهل و
نهو جۆره شتانه ۵ دهگوترئ: (أَخَذَ
بِخَنَاقِهِ).

اَلْخَنَاقِيَّةُ: دهرپێکه یان باپهکه کاردمکاته
سهر قورپگو گهروی ئادهمیزادو
چهیوانات ۵ وا دمبێ نهو

نهخۆشییه توشی سهرو قورپگی
بائندمش دمبێ، بهزۆری کۆتر توشی
نهو نهخۆشییه دمبێ ۵ ههروا
ئهسپیش توشی دمبێ.

اَلْخَنْاقُ: ههرشتیک ببیته هوی
خنکان.

اَلْخَنْاقُ: ههر نهخۆشییهکه نههێلێ
ههناسه بهباشی بگاته سییهکان.

اَلْمُخْتَنَقُ: دهرپههه.

اَلْمُخْتَنَقَةُ: ملوانکهو بهرمۆر

اَلْمُخْتَنَقُ: شوینی چهبل سێداره لهملدا
نهو شوینی لهمل دا پهتی
سێدارمی تێدهخرئ، دهگوترئ:
(غلام مُخْتَنَقُ الخضر) گهنجیکی
قههباریکه.

خَنْ فُلان خنیاء: فلان دهنگی گریانێ یان
پێکههینی له لوتیهوه
دمرچوو ۵ لهسهرخۆ گریا.

خَنْ فُلان القوم خنأ: فلانکەس چوووه
ناومراستی مالی قهومهکه چوووه ناو
حهرمهسهرایانهوه.

خَنْ مَالُهُ: مالهکهی برد.

خَنْ وعاء التمر: له هههبانه خورماکه
یهکه پهکه خورماکانی دهرهتێان.

خَنْ خَنَأَ وَخَنِأَ وَخَنَأَ: قههکانی له
مهلاشوو لوتیهوه دههاتنه
دهری ۵ (هو أَخْنَ وَهي خَنَاء).

اَخْنَه: عمقلى برد، شيتى كرد.

خنا الجذع: لقمكى برپهوه.

اِسْتَحْنَتِ الْبِئْرُ: بيركه بۆگمى كرد.

خَنِيَّ عَلَى فُلَانٍ فِي مَنْطِقَةٍ: قسەى ناشيرىنى

اَلْخُنَّانُ: خوشگوزمرانى و ژيانى نهرمو

لەسەر فُلان کردن.

نۆل.

اَخْنَى: خراپىکرد دای وەشانەو

اَلْخُنَّانُ: دمرىكه توشى لوت دهبى

گەندەلى كرد.

و مكوو هەلامەت ە دمرىكه توشى

اَخْنَى الْجَرَادُ: كۆللە هيلكهو گەراى زۆر

خورگى بانشە دهبى همروا توشى

بوو.

چاوپشى دهبى ە هەلامەت و كۆكەى

اَخْنَى لِّلرَعَى: پاوانمكه لەمورى زۆرى

خوشتر.

هەبوو.

اَلْخُنُّ: بەمانا (اَلْخَمُّ) دى.

اَخْنَى عَلَيْهِ الدَّهْرُ: رۆژگارى زۆرى

اَلْخُنُّ: كەشتى بەتال.

بەسەردا تىپەرى ە فەوتاندى و

اَلْخُنَّةُ: جۆرىكه لە مینگەو غوننەو

لەناوى برد.

بەلوت دمرىرى ە و مكوو نەوه

اَخْنَى بِهِ: پابەندى وادەو بەئىنى خۆى

قەسكه لە لوتەوه دهرىچى.

بوو.

اَلْخَنِينُ: دهنگىكه لە پەردمکانى ژوروى

اَلْخَنَّا: قسەى ناشيرىن ە (خنا الدهر)

لوت دا.

بەلاو کارساتى رۆژگار.

اَلْمَخْنُوتَةُ: دمرىپىنى دهنگ

اَلْمَخْنُوتَةُ: غەمر، بۆشایى.

لەلوتدا ە دمرای شىوو

خاپ خۆبأ: هەزار گەوت.

دۆل ە لوت ە نەملاو نەولای

اَلْمَوْتَةُ: زەمبىهك لەنيوان دوو زەمبەدا

لوت ە دمرای ئاوو، بەلگەى

بارانى ئى بيارى ە برسیایەتى ە لە

ناشکرا، ناومەندى خانوو ە حموشەو

حەبىشدا هاتوو: (أَصَابَ رَسُولُ

بەردمگای مان.

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوبە

اَلْمِخْنَةُ: غوننەو بەلوت

فاستقرض منى طعاماً).

قەسکردن ە (سنة مِخْنَة): سالىكى

خَاتَ الْبَايِ أَوْ الْعَقَابُ خَوْتاً: بازمكه يان

هەرزانى و پى خىرو بىره.

هەلۆكه خۆى دانەوانىو بەلامارى

خنا فلان: فلانكەس لە قەسکردندا

نێچىرمكهى دا ورشەى بالەكانى

ناشيرىن دوا قسەى ناشيرىنى وتن.

هات.

الْحَائِثَةُ: هه لَوو بازو واشه که دادبته
نیچيرو ورشهی بالی دئ.

الْحَوْتُعُ: بپروانه وشهی (خَتَع).

الْحَوْتُلُ: بپروانه وشهی (خَتَل).

خَوْتُ خَوْتُ: ورگی زل بوو گهدهی داجوړا
(هو اخوْتُ وهي خَوْتُاء).

خَوْتُ البطن والصدر: سكو سینگى نهرمو
شل بوو، گوشتن بوو.

الْحَوُثَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرهتی تازه
پیگه پشتهی نهرمو شلو گوشتن.

الْحَوُجَلَى: بپروانه وشهی (خَجَل).

أَخَاخُ الْعُشْبِ: گیاو گزه که فهوتا
دیارنهما ه کهم بوو.

الْخَوْخُ: قُوخ، درهختی قُوخ درهختیکه له
پیړی داره گولدارمکانه، درهختی
بهره.

الْخَوْخَةُ: کونی که له بینا دمکری بو
نهوهی روناکی لیوه بجپته
ژورئ ه دمرگایه کی پچکوله
له ناوهراستی دمرگایه کی گهوره بویه
دروسټکراوه تاببیته له مېهر له
نیوان دوو مالدا.

خَوْد: کهم خوراکی دمست کهوت.

خَوْدُ البعير و غیره: حوشرمه که له
روپشتندا په لهی کرد.

تَخَوْدُ الْقُصْنُ: لقه درهخته که
چه مایه وه، راژا.

خَاتِ فُلَانٍ: فلانکس وادهو به لینی خوئی
هه لوموشانده وه ه — هه
خواردمه نییهی په زمه ندهی
کردبوو، بونی کرد، ناومکه بؤگنه
بوو.

خَاتِ الشَّيْءِ: شته کهی فراند ه (خات
فلان) فلانی دمرکرد.

خَاتِ مَالَهُ: ماله کهی کهم کرد.

خاوت طرفه دونی: به دزییه وه ته ماشای
کرد.

خَوْتُ البازي: به مانا (خاوت) دئ.

خَوْتُ الطائر: بالنده که دمنگی
هات ه دمگوترئ: (خَوْتُ الشَّيْءِ)

اِخْتَاتِ الْحَدِيثِ: قسه کهی لی وهرگرتو
دوایی وشه وشه کهم کهم قسه گانی
گیرپانه وه.

إِنَّهُمْ يَخْتَارُونَ اللَّيْلَ: نهوانه شه ورپوهی
ده کهن و هیدی هیدی ریگه که
دمېرن.

اِخْتَاتِ الذِّبْ الشَّاءَ: به دزییه وه
گورگه که پری دایه مېهر کهم بردی.
اِخْتَاتِ البازي أَوِ الْعَقَابُ: به مانا (خَت)
دئ.

تَخَوْتُ الشَّيْءِ: شته کهی
فراند ه (تَخَوْتُ الْحَدِيثِ): به مانا

(اِخْتَاتَهُ) دئ.

تَخَوْتُ مَالَهُ: به مانا (خَتَهُ) دئ.

أَلْخَوْدُ: كَجَوْلَى جوانی نهرمو شلی
رموشست جوان ۵ (ك: خَرْدُ
وخرودات).
خَاوَدُ عَنْهُ مُخَاوَدَةٌ وَخَوَادُ: دوركهوتهوه،
لیی دوركهوتهوه.
خَاوَدُ فَلَانًا إِلَى الشَّيْءِ: لهدواوه فلانی
نارد بوشتهكه.
خَاوَدُ الْحُمَى فَلَانًا: لهرزو تا توشی فلان
بوو دواپی لهكۆلی كهوتو پاش
ماوهیهك توشی هاتهوه.
تَخَاوَدُهُ: وادمو بهلئینیان دا بهیهكتری.
تَخَوَدُهُ: وادمو پهیمانی دایه.
أَلْخَوْدَانُ: ههتیو مچهو
خوپی ۵ دهگوتری: (فلان من
خرزان القوم): فلان له پړو پوچ
ترین خیزانی نهتهوهیه.
أَلْخَوْدَةُ: كلاو خوزه كلاویکی پتهوه
دهگریته سهر به زوری سهریاز
لهسهری دهگهن همروا نهاندازیارو
کریکاری بیناسازی.
خَاوُ الثَّوْرُ خَوْرًا وَخَوَارًا: گایهکه بۆراندی
خَاوُ فَلَانٌ خَوْرًا: فلانکس لاوازو جهسته
تیك شکاو بوو لهپهل و پۆکهوت.
خَاوُ الْحَرِّ: گهرما شکا ۵ (خار البرد):
سهرما کز بوو نهما.
خَاوُ فَلَانًا خَوْرًا: هتگی فلانکس پیکاو
ههنگاوتی.

خَوْرُ الرَّجُلِ خَوْرًا: پیادهکه هاواری کرد.
خَوْرُ فَلَانًا: بهمانا (خار) دی.
خَوْرُ فَلَانٍ: فلانکس زعیضو بی
دهسهلات بوو.
تَخَاوَرَتِ الشَّيْءَانِ: دوگاکه بۆراندیان.
اسْتَخَارَ الرَّجُلُ: داوای عهطفو سۆزی
له پیادهکه کرد.
اسْتَخَارَ الطَّبِيعَ: داریکی خسته کونی
لانهی کهمتیارمکهوه بوئوهوی
لهلایهکی ترموه بیته دهر.
أَلْخَوَارُ: بۆرهی رمشه ولاخ، بارهی مهری
بزن و ناسک.
أَلْخَوْرُ: کۆتایی روبارو جۆگا که دهرژینه
دهریاوه ۵ نرمایی زموی له نیوان
دوو بهرزایی دا ۵ کهنداو.
أَلْخَوْرُ مِنَ النِّسَاءِ: شاهرهتی دل پیسو
بهدرموشتو بی عهقل.
أَلْخَوَارُ مِنَ الْجِمَالِ: حوشتری پچکۆلهی
جوانوو ۵ دهگوتری: (فَرَسٌ خَوَارٌ)
نهسپیکی لفاو نهرمو جلّهو
خوشه ۵ خوشپووه بهرموته ۵ رمبی
نهرم ۵ چهرخو شخارته.
أَلْخَوَارَةُ: حوشتری شیر زورو خوش
دۆش ۵ دارخورمای بهرداری
زور ۵ زموی نهرمهلان.
أَلْخَوْرَمَةُ: بروانه (خَرَم).
أَلْخَوْرَتُقُ: بپروانه (خَرَتُق).

خازنه خَوْرُؤًا: گهورمیی فرمانبرمواویی

کرد ۵ دژی وهستا.

الْحَاذِيَاؤُ: بپروانه (خَزَبُ).

الْحَوِزُ: بپروانه (خَزَب).

الْحَوِزِيُّ: بپروانه (خَزَر).

الْحَوِزِيُّ: بپروانه (خَزَل).

خاش فلان: فلانکس جووه قهرمباقی

خه لکمهوه ۵ گه پرایمهوه.

خاش فلاناً بالرمح: بهرمب له فلانکسی

دا.

خاش الشئ: شتهکمی کرده ناو زمرهوه

ناو تورمهکو جانناوه.

خاش منه کذا: نهومی ئی و مرگرت.

خاش الزاب وغيره في الرعاء: گلکمی

کرده ناو گوینیموه.

خاش الزاب في الجوالق: گلی کرده ناو

جهوالمهوه.

خاوش الشئ: شتهکمی بهرز کردموه.

خاوش جَنْبُهُ عن الفراش: که لهکمی له

جینگاکه بهرز کردموه.

خَوْش فلاناً حقه: مافی فلانکسی کهم

کردموه.

تَخَوَّشَ بَلَنَّهُ: جهستهی دواي فه نهومی

کزیوو.

الْخَوْشُ: که لهکه، تهنیشت.

الْخَوْشان: رومکیکه و مکوو باقله وه ئی

که لاکانی نهرم ترن تامیکی تفتو

مزرئ ههیه بؤ خواردن دمی.

الْخَوْشُ: نهومی بهلقمداور خورماوه

دهمینیتهموه دواي چینی، (واته

باشه پوک) ۵ شتی خراب لههر

شتیک بی.

خَاصَ العطاء: بهخششکهی کهم کردموه.

خَوِصَ خَوْصاً: چاوی بمقولا چوونو

بچوک بوونهوه، یان چاوکی له

چاومکهی تری بچوکتره ۵ (هر

أخوص ، هي خوصاء).

خَوِصَتِ البئر: بیرمهکه ناومکهی داچوو

نازمی ئی ناو نادرئ.

خَوِصَتِ الشاة: مهرمهکه چاوکی رهشو

نهومی تری سپیه ۵ باقی جهستهی

ههموو سپیه.

أخْوَصَتِ النخلة: خورماکه چرؤی کرد،

قهریمکهی کرایمهوه، دهگوترئ:

(أخْوَصَ الخوص) (وأخوص الشجر).

أَخَاصَتِ النخلة: بهمانا (إخوصت) دئ.

خَاوَصَ مُخَاوَصَةً: که میک چاوی

داخست.

خَاوَصَ فلان فلاناً: لهکپندا فلان

بهیرمهکانی فلانی کرد زهمی

بهسرموه کرد.

خَوِصَتِ الفسيلة: چروکانی

کرانهوه ۵ گه لاکمی دهرکهوت.

خَوِصَتِ النخلة: درهختی خورماکه

که لای کرد.

خَوَصَّتِ الْأَرْضُ: چروزمو گۆپکی
دمرهختی نهرطای زۆر بوو.

خَوَصَّ الشَّجَرُ: درمختهکه ورده ورده
گهلائی دمرکرد.

خَوَصَّ رَأْسَهُ: موی سپی کهوته
سهری ۵ دمگوترئ:

خَوَصَّ فِيهِ الشَّيْبُ: موی سهری ماشو
برنج بوو نیوهی رضو نیوهی
سپی.

خَوَصَّ فُلَانٌ: فُلَانٌ سهرمتا ریزی پیاوی
پیاوانهی گرت پاشان بهخیرهاتنی
ههتیومچهکانی کرد.

خَوَصَّ التَّاجُ: تاجهکهی بهزیر زهرکهفت
کرد.

خَوَصَّ الْعَطَاءُ: بهخششهکهی کهم
کردموه ۵ دمگوترئ:

خَوَصَّ مَا أُعْطَاكَ: نهوهی نهتداتئ لیئ
ومریگره با کهمیش بئ.

تَخَاوَصَ: بهمانا (خاوَصَ) دئ.
خَاوَصَ النُّجُومُ: نهستیرمکان بچوک
بوونهوه.

تَخَوَّصَ مِنْهُ: شتهکهی ورده ورده لی
ومرگرت ۵ ههرچهمنده
بهخششهکهی کهم بوو ههر لیئ
ومرگرت.

إِخْوَصَّتِ الشَّاةُ: بهمانا (خَوَصَّتْ) دئ.
الْخَوَصُّ: شتی کهم.

الْخَوَصُّ: گهلائی دارخورماو درمختی
نهرجیلو نهو جوړه درمختانه.

الْخَوَصَاءُ: (رَبِيعُ خَوَصَاءَ): رمشهباي
گهرم، نادهمیزاد له حمیفا چاوی بۆ
ههلتایه ۵ (ظَهْرَةُ خَوَصَاءَ) له
ههموو نیومرؤزماکان گهرمتر بوو.

الْخَوَصَاءُ: فروشیاری خوص ۵ نهو
کهسهی شت له لقه خورما دروست
دما.

الْخَيَاصَةُ: پیشهی خوص فروشی.
الْمَخَوَصُّ: نهو شتهی لهسهر شیوهی
خوص دروست کرابئ.

خَاضَ الْقَوْمُ فِي الْحَدِيثِ خَوْضًا: خهتکهکه
بهقهسه گهرم بوونو چونه ناو قسهو
گفتوگووه.

خَاضَ فُلَانٌ بِالْفَرَسِ خَوْضًا وَخِيَاضًا:
فُلَانُكَمَسَ نهسپهکهی برده سهر ناو.
خَاضَ الْمَاءُ: چوووه ناو ناوکهمو بهناویندا
رؤیشت.

خَاضَ الْأَمْرَ وَالْبَاطِلَ: چوووه ناوکارمکهوه،
دمستی کرد بهشتی پرو پوچ، خوی
تئ فرییدن.

خَاضَ الشَّرَابُ فِي الْإِنَاءِ: شهرابهکهی کرده
ناوواپهکهمو تیکهلاوی کردو تیکی
ههلتا.

خَاضَ فُلَانًا بِالسَّيْفِ: بهشمشیر زمهری له
فُلَانُكَمَسَ دا، لهسهرهتاوه له خوار

ورگی داو ئەمجار بۆ سەرھودە
 ھەئیدری.

أَخَاضَ الْقَوْمُ: خَلَعُوا كَهَاتِهِ نَسَبَهُ كَانِيَانِ
بِهِنَاو نَاوَدَا رُؤِيشْتَن.

خاوضه فی البیع: له فروشتن دا
به ره بهرگانی کرد.

خاوض الفَرَس: نه‌سپه‌گهی برده سهر
ناوه‌گه.

خَوْضُ الْمَاءِ وَالشَّرَابِ فِي الْأَنْبَاءِ: نَاوَوُ
شهرابه که می له ناو قاپه که دا تییک
هه ئداو تیکه لاوی کرد.

خَوْضَ بالسيف في بطن فلان: بهمانا
(خاصةً) دى.

اختصاص المرعى: پادانه که له و پرو گزو
گیای زورو چرو پر بوو.

اختاض بالفرس: نه سیه گهی برده
سهر ناو.

اختاض الماء: بهمانا (خاضه) دی.

تخاضوا في حديث: له قسهو گفتو گو دا
رؤجون و كهوتنه دان و سان.

تَعْوُض: به‌ناچاری و زور له‌خو کردن
چووہ ناو ئه و شته.

تَخَوُّضَ الْمَاءِ: بهمانا (خَاضَهُ) دى.

الْخَوْضَةُ: مرواری۔

الْخَيْضُ: (سيف خِيض) شمشیرِ کہ لہ
 ٹاسنکی نہرم دروست کروہ۔

الْمَخَاضُ: بوارى چم؛ تهنكاو؛ نهو شوپنهى له ناو روبردا ئادهمیزاد

دەتوانى بە پيادەيى يان بەسوارى
پيدا بپرتهوه ۵ پرهميرد
بهينهى پرهنهوى مهلامستهى
بارزانى لهپويارى ئاراس لهگه
ههفالهكانى دا نهو شيعرى سالى
پيشوو (۱۹۴۵) بلاوى گردبووه
سهرلهنوئى سالى (۱۹۴۶) بلاوى
گردبووه:

عہد شرت هاواره عہد شرت هاواره

ہام لہسر ناراس چم بنّ بوارہ.

المِخَاضَةُ مِنَ النّهرِ الكَبِیْرِ: بوار بهناوی
روباری گه ورمدا.

اَلْمِغْرَوضُ: نامیریکه شهرابو ماستاوو
شتی وای پی تیک هه لدهدری.

تَغْرُوطَ فَلَاةً: جَارِ دَوَا جَارِ هَاتِهِ لَاي
هَلَا نَكْهَسْ.

الخُوطُ: لقہ درمختی نہرم (شورک) ہیاوی
کہتہو زہلامو رُوح سوک و رموشت

جوان (ك: خيطان).

خَوَّعَ مَالَهُ: مَالَهُ كَهَي كَهَم بَوو.

خَوَعٌ فَلَانًا بِالضَّرْبِ: به لیّدان و پیّدان
فَلَانَكُمُ سِی شله پته کردو تیکی

شکایت.

خَوَمَ دَيْنَه: قهرز مگه‌ی دایه‌وه.

خُورُ السَّيْلِ الوَادِي: لافاومكه قهراخی
جهمه که ی داروخاند.

تَخَوُّعُ الشَّيْءِ: شته‌ک‌هی که‌م کرده‌وه.

الْحُوءَاءُ: پرخه و لرخه.

الْغَوَاقَةُ: جَلَم.

الْغَوَاقُ: چه بلیکی سپییه دهکرتیه
نیشانه بۆ نیوان دوو کیوو نزمایی
شیوو دۆل ۵ هه موو دمشتو
مه زرایه ک گیاوو گزی باشی لی
بروی ۵ (ک: أخواع).

خاف خَوْفًا وَمَخَافَةً وَخِيفَةً: چاوهرپوانی
پهیدا بوونی به لاو کارساتیکی
ترسناکی کرد، دهگوتری: (خافه علی
کذا) (خاف منه) (خاف علیه) (هو
خائف).

خاف: زانی، بۆی دمرکهوت قونان
دهمهرموی: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ
بَغْلِهَا يُشْرُزًا أَوْ إِبْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهَا﴾.

أَخَافُ الطَّرِيقَ أَوْ التَّغَرُّ أَخَافُهُ وَأَخَافُ:
رێگا که یان سهنگهرمه ترساندی.

أَخَافُ الْأَمْرَ: لهکاره که ترساندی.

أَخَافُ فَلَانًا أَوْ الشَّيْئَ: فلانکهسی والی
کرد ترسی لی بکری، لی ترساو بی.

خَافَهُ: هه ریه که لهو دوو هاوه له
یه کتریان ترساند.

خَوَّفَهُ: ترساندی (خَوَّفَهُ الْأَمْرَ) لهکاره که
ترساندی.

تَخَوَّفَ: بۆ موطاوعه (خَوَّفَهُ) دی.

تَخَوَّفَ عَلَيْهِ شَيْئًا: ترسا لی، ترساندی.

تَخَوَّفَ الشَّيْئَ: شته که ی کهم
کردموه ۵ دهگوتری: (تَخَوَّفَهُ حَقَّهُ).

تَخَوَّفَ فَلَانًا: فلانکهسی والی کرد لی

ترساو بی ۵ خه که لی ترسی.

الْخَافُ: زۆر ترسنۆک.

الْخَوْفُ: حاله تیکه به سهر نهفسدا دی

چاوهرپوانی ناخۆشییه که دهکا ۵ یان

مردنی خۆشه و یستیک ۵ شهرو

ههرا ۵ قورنانه دهمهرموی: ﴿فَإِذَا

ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقَكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ﴾

که سهر نه ماو کۆتایی هات دهست

دهکه نه به قسه ی زلو دهستان تی

دهزمن.

حَقَّقَ الْمَكَانَ خَوْفًا: شوینه که به رهراوان

بوو.

خَوَّفَتِ الْمَرَأَةَ: ئاوه ته که دڕێزو باریک

بوو ۵ نه حمه قو ناکهس به چه بوو.

حَقَّقَ فَلَانٌ: فلانکهس کوئربوو.

حَقَّقَ الْبَعِيرَ: حوشرمه که گروی بوو.

أَخَاقَ الرَّجُلَ: پیاو که به ناو زهویدا

رۆی.

خَرَّقَ الْقَرِطَ: گوارمه که هراوان کرد،

که وهری کرد.

إِخَاقَ الْمَكَانَ: به مانا (خَرَّقَ) دی.

تَخَرَّقَ الْقَرِطَ: گوارمه که هراوان

بوو ۵ (تَخَرَّقَ عَنْهُ): لی دور

که وته موه.

الْخَوْفُ: ته قهی زهر یان زه ۵ ته قهی

گوئچه که.

خَالَ فَلَانٌ عَلَى أَهْلِهِ خَوْلاً وَخِيَالًا: فلان

كلرو باری مال و مندالی خوی ريك
خست و پيداويستيهكاني دابین
کردن.

خَال الماشية: جوان نازمهكاني چاودپیری
کردن و بهخیوی کردن.

خَال فلان خولاً: فلانكس خوی بهزل
زانی و تمكهبیوری نواند.

خَال خولاً: لهومپیش بهتمنیا بوو نیستا
بۆته خاومن كسو و كلرو دسو و
پیومندو نازو نیعممت.

أَخَالَ فيه خالاً من الخمر: چاومپروانی
خیرو بییری ئی کرد.

أَخْرَجَ: خالی زوری ههبوون
دمگوتری: (رجل مِعَم مَخْرَج)
پیاوئكه مامو خالی باشی
همن ه ههموویان پیاو ماقولن.

أَخْرَجَ الشَّيْءَ: به پیاومتی نهومی پيدا
پیاومتی بهسرموه کرد.

أَخْرَجَ خالاً: خالی بۆ خوی پمیداکرد،
فلانی کرده خالی خوی.

أَخْرَجَ فلاناً: فلانكسی کرده خالی
خوی به خاله بسانگی
ایکرد ه بهمرعۆده بوو، شتهکمی
خسته نهستوی خوی.

أَخْرَجَت الرِّيحُ الأرضَ: با نهو زهوییه
دمگرتهموه ههمیشه لهو دمفهری
باهه لدمبی.

أَخْرَجَ في بنى فلان خالاً من الخمر:

چاومپروانی خیر بوو له فلان خیل.
أَخْرَجَ في بنى فلان: خیلی فلانی
بهخالی خوی زانین، خوی کرده
خوشکهزای فلان هۆز.

الأخول: دمگوتری: (جاءوا الأول الأول
ثم تفرقوا أخول أخول) بهك بهك
هاتن و دواپی بلآو بوونهومو
رؤیشتن.

أَخْرَجَ: نهو كهسهی شت له خو دمگرتی و
خهریکی چاك سازى و
بهرومردمگردنیهتی.

أَخْرَجَ: برای دایك، (ك: أخوال وخول) ه

شتيک چاومپروانی خیری ئی
بکری ه لیوايهك سمریازی سوپا.

أَخْرَجَ: خال و خوارزایی،
دمگوتری: (بنی وبن فلان خزولة).

أَخْرَجَ: نازو نیعممتی خودا بهسمر
بهندمی خوی دا لهمال و سامان و
بهندمو کارمکرو دمست و پیومند.
أَخْرَجَ: ناسك.

أَخْرَجَ: نهو كهسهی فهرمانپروایه
کاروباری گهل و نهتموهی له
نهستویه ه شوانی دلسوژو
چاودپیری باش ه سمرۆگی کریکارو
ومرزپران ه (ك: خول).

أَخْرَجَ: شوانی باش و دلسوژ
بهناژمهكاني.

أَخْرَجَ: برهانه: (خَلَج).

خَامْ خَرْمَانَا: كۆنمەندامى ھەزم كىردى
 تىك جوو، گەمدى ترشا ۋ نەخۇش
 كەوت.
 اخَامُ الْفَرَسُ: نەسپكە قاچىكى ھەلنا،
 تەنھا نوكى سى خستە سەر زەوى.
 خَوْمٌ عَلَى فَرَسٍ: سەر جلى زىنەتكى
 ھەلنەمە ۋ سەرمەدە
 بەسۈرەمكە قايىمى كرد.
 الخَامُ مِنَ الْأَمْكَةِ: شوپنى دەر داوى ۋ ھەوا
 ناساز.
 الخَامُ مِنَ الْبَاتِ: رومكى ناسكو تەرو
 تازە رسكاو.
 الخَامُ مِنَ الْيَابِ: پۇشاكى نەبەر داو
 نەدرەو.
 الخَامُ: ھەر شتىك دەستى پىشەسەزى
 نەگەشتىتتى ۋ لەسەر شىۋى خۇى
 مەيىتەمە بە تازەيى.
 الخَامَةُ: ماددە سىروشتىمەكان پىش
 نەمە پىشەسەزى كارىان تىلدا بكا.
 خانَ فُلَانًا: غەمدى لە فلانكەس كرد،
 مافى خۇى نەدەبە.
 خانَ النَّصِيحَةَ: بەدلىسوزى نامۇزگارى
 نەكرد.
 خانَ السِّيفِ: شمشىرەمكە ۋ مكوو پىۋىست
 نەپچرى.
 خاتە رجلا: قاچەكانى نەخۇش بونو
 نەپتوانى لەسەريان پىروا.

خَاتَهُ الدَّهْرُ: رۇزگار لىلى ھەلگەراپەمە
 لە خالى خۇشپىيەمە خستە
 ناخۇشپىيەمە.
 خَاتَتُهُ عَيْنُهُ: بەجاوى پىرگومانەمە
 بەدزىيەمە سەپرى كرد ۋ (ھو خائِن
 ۋ خائنة) ۋ (ھو ۋمى خَوْنُ).
 خَوْنُ الشَّيْءِ: شتەمكى كەم كىردەم،
 دىمگوتىرى، (خَوْنُ مِنْهُ): لىلى كەم
 كىردەم.
 خَوْنُ فُلَانًا: نىسبەتى بۇلای خىانەتدا؛
 بەخائىنى لەقەلمەدا.
 اخْتَانَهُ: بەمانا (خَالُهُ) دى ۋ وپىستى
 خىانەتى لەگەل بكا.
 تَخَوَّنَ: بوو بە خائىن.
 تَخَوَّنَ الشَّيْءُ: شتەمكى كەم
 كىردەم ۋ دىمگوتىرى.
 تَخَوَّنَ فُلَانٌ حَقِي: فلانكەس ھەقى مەنى
 كەم كىردەم.
 تَخَوَّنَنِي حَقِي: وردە وردە مافى مەنى
 كەم كىردەم ۋ ھەقى خولاردم.
 تَخَوَّنَهُ الدَّهْرُ: بەمانا (خَالُهُ) دى.
 تَخَوَّنَ فُلَانًا: فلانكەسى تۆمەتبار كرد
 بەخائىن ۋ خىيانەتى لى بىنى.
 الخائنة: نىسبەتكە بەمانا (الخِيَالَةُ)
 دى ۋ مەصدەرىكە لە سەر كىشى
 (الفاعلة) دى ۋ مكوو ۋ شەي (العاقبة).
 خائنة الأعين: روائىنى گومانلاوى ۋ

ته ماشاگردنی به دزییه وه.

الخَانُ: ثوتیل، کاروانسهر، دوکان، شوینی
بازرگانی کردن و مامه له ۵ به گو
ئاغا و فهرمانپر هوا.

الحانة: پله و پایه ۵ دمگوتری: (خانه
المشرا و خانه المئات).

الحَوَانُ: سفره، نه و شته ی خوارده مه نی
له سهر دادهنری بۆ خواردن.

الحَوَانُ: که سیك له خیانه تدا رۆجوی و
سوربج له سه ری ۵ رۆزگارو
زهمانه ۵ رۆزی برانه وه ی نازوقه و
بژۆی ۵ له سه رده می پێش
ئیسلامدا ناو بووه بۆ مانگی (ربیع
الأول).

الْخَوْ: برسییه تی ۵ ههنگوین ۵ شیوی
بهره فراوان له ناو سارادا.

الْخَوْ: ههنگوین.

الخَوْ: زمو ی چۆل و به تال

خَوَى المكان أو البيت وغيرهما: نه و شته ی
تیاندا بوو نه ما ۵ به تال و خالی
بوو ۵ دمگوتری: (خوی بطنه من
الطعام) ۵ (خوی راسه من الدم).

خَوَى فلان: فلانکهس برسییه تی دوا
برسییه تی به سه ری دا هاتو
هه می شه ههزارو نه دار بوو.

خَوَى البيت: خانومه که دانیشتوانی ناوی
فه وتاوان و کهسیان نه ما، خانومه که

به چۆل و هۆلی ماوته وه.

خَوَى السحاب: هه وره که بئ باران بوو.
خوت الحامل: ئافهرته حامیله که
منداله که ی بوو سکی هیچی
تیدانه ما ۵ یان له کاتی مندالبوونی
دا هیچی نه خوارد.

خَوَى الزند: جهرخ و شخارته که، ئاگریان
نه کردمه وه.

خَوَى الشئى خِياً: شته که ی
هه راند ۵ دمگوتری: (خواه السبع)
خَوَى فلاناً: فه صدی فلانکهسی کرد چو
بۆ لای.

خَوَى المكان والبيت: به مانا (خوی) دئ.
أخَوَى: برسی بوو.

أخَوَى السحاب والزند والنجوم: به مانا
(خوی) دئ.

أخَرَت الماشية: ئازده که که هه می شه
کو تایی ته مه نی.

أخَوَى الشئى: به مانا (خواه) دئ.
أخَوَى ما عند فلان: هه رچی لای
فلانکهس بوو هه موی برد.

خَوَى: خالی بوو ۵ گه ده ی پچوک بۆ وه
برسی بوو.

خَوَى السحاب: هه وره که بارانی
نه باراند.

خَوَى البعير: حوشترمه که کاتی پیخ دا
ورگی به مرزکرده وه.

عَوَى الطائرُ: بالئدكهه بالئهكانى
کردنه و مو هاجهكانى دريژکردن
لهكاتى نيشتنه و ده.

عَوِ المصلَى في سجوده: نويزكه رهكه
لهكاتى سوژده بردندا ورگى
لهرايهكانى بهرزكردموه، قوئهكانى
له كهلهكه دوور خستنه وه.

عَوَت النجومُ: بهمانا (عَوَت)
دئ ٥ بهرمو ناوا بوون روڤى.

عَوَى المرأَةُ: خواردهمهنى (خهوييه)ى
بوؤ نافرتهكهه دروست
كرد ٥ خهوييه: جوړه
خواردهمهنييهكهه بوؤ نافرتهى
زميستان دروست دمكړئ.

عَوَى المريضةُ: چالتيكى ههلكه نندو
ئاگرى تيدا كرده وه بوؤ نه وهى
ناوچالهكهه گهرم بئ، نه مجار
نه خو شهكهى برده ناو چالهكهه بوؤ
نه وهى نه خو شيبهكهى ئى دوور
كهوتنه وه وه لهرزو تاكهى نه مينئ.

اِخْتَوَى فلان: عمقل و هوښى له دهست
دا.

اِخْتَوَى الشيءُ: شتهكهى فراند.

اِخْتَوَى ما عند فلان: ههرجى لاي
هلائكهس بوو بردى، هه ئى گرت.
اِخْتَوَى الفرسُ: ناوژهنگى نه سپهكهى

دا.

الْعَوِيَّةُ: به لاو كارسات.

العَوَاءُ من الأرض: زموى چوئل و بئ دارو
درهخت ٥ بوښايى نيوان ناسمان و
زموى ٥ بوښايى نيوان دوو شت.

العَوَاءُ من الفرس: بوښايى نيوان
ددهست و قاچى نه سپ.

العَوَاءُ: ههنگوين.

الْعَوَاءُ: دمنگ ٥ دمگوترئ: (سمعت
عَوَاءَ الريح) گويم له دمنگى با بوو.

الْعَوِيَّةُ: دمنگ ٥ دمگوترئ: (سمعت

عَوِيَّةَ الطائر) گويم له ورشهى بائى
بالئدكهه بوو (سمعتُ عَوِيَّةَ المطر).

(سمعتُ عَوِيَّةَ الخيل) گويم له

خرمهى قاچى نه سپهكهه
بوو ٥ بوښايى نيوان ددهست و قاچ.

العَوِيَّةُ: زموى نهرمه لان ٥ زموى نزمى
نيوان دوكيو ٥ شيوى پان و پوړ.

الْعَوِيَّةُ: خواردهمهنييهكهه بوؤ نافرتهى
زميستان دروست دمكړئ.

خَابَ خَيْبَةُ: ناھوميد بوو، شتهكهى ئى
قهدهغه كرا.

خَابَ سَعْيُهُ: كوششى بهميرؤ چوو.

خَابَ أَمَلُهُ: ههولكهكهى بئ هوده بوو،

هيووا ناواتهكانى پوكانه وه، هيووا

پراپوو هيچى ددهست نه كهوت.

خَيْبُهُ: ناھوميدى كرد، نه بهيشت به

مرازبگا.

الْأَخْيَبُ: ناھوميدو بئ هيووا ٥ ناوه بوؤ

پهكهى له قوداحهكانى

قومار ۵ دمگوتری: (باء بالقح
الخب).

الحَيَّيَّةُ: بی هیوایی
ناهومیدی ۵ دوعاگردنه له په گیتی
تر دمگوتری: (حیة له).

الحِيَابُ: چمرخو شخارته ی
چروک ۵ دمگوتری: (قدح خیاب)
چمرخیکه ناگر هه لئاکا.

خَاتَ خَيْتاً و خِيَرَتاً: دمگی لیوه هات.
خَاتَ مَالَهُ: مال و سامانه که ی کم کردموه.
اخْتَلَفَتْ: فراندی، رفاندی ۵
دمگوتری: (اختلاف الصقر): هه لۆکه
فراندی.

الْحَيْثَامُ: بپروانه (ختم).
الْحَيْدُغُ: بپروانه (خداغ).
خَاو خَيْراً و خِيَارَةً: بوو به خاوهنی خيرو
بیر.

خَاو له في الأمر: لمارکه که خيرو سودی
بوو به رچاو گرت.

خَاو فلاناً: له چاکیه تی و باشی دا به سمر
فلاندا سمرکهوت.

خَاو الشَّيْءَ عَلَى غَيْرِهِ: پاساوی نمو شته ی
دا به سمرشتی تردا، به باشتری زانی و
په سمندی کرد.

خَيْرُهُ فِي كَذَا: پیشپرکی و بهرام بهری
لکه لدا کرد بو نمو دمریکه وئ
کاممیان لموی تر باشتره.

خَيْرَ بَيْنَ الْأَشْيَاءِ: هه ندی شتی له ناو

شته گاندا په سمند کرد.

خَيْرَ الشَّيْءِ عَلَى غَيْرِهِ: نمو شته ی
له وانی تر به باشتر زانی ۵ پاساوی
دایه وه به سمریاندا.

خَيْرَ فُلَاناً: نیختیاری دا به فلان
سمرپشکی کرد له وی کام له و
شانه هه لدمبزیری.

اختاره: هه لی بزاردو په سمندی کرد.
اختار الشَّيْءَ عَلَى غَيْرِهِ: نمو شته ی
په سمند کردو به سمرشتی تردا
پاساوی دایه وه.

خَيَّرُوا: کهوتنه پیشپرکی بو نمو ی
دمریکه وئ کیان باش و په سمنده.
تَخَيَّرَ: هه لی بزارد.

استخاره: داوی خيرو چا که ی لی کرد.
استخار الشَّيْءِ: شته که ی په سمند کردو
هه لی بزارد.

الإِسْتِخَارَةُ: نیسمیکه به مانا نمو یه
داوی خیری که ی له شتی کنا.

الْخِيَارُ: نیسمیکه به مانا نمو یه له و
دووو شته له و دوو رنگایه کاممیان
به باش بزانی بو خوتی هه لمبزیری.

المختار: هه لمبزیرو، په سمنکراو ۵
جوړیکه له سموزموات وگوو
خه یار.

خیار شنب: خه یار چه ممبر (جوړیکه
له خرنبوب).

الْخَيْرُ: باشترو پهنسندتر ۵ سودو خيرو

بيړ ۵ بهخته مومري ۵ مال و ساماني

زور حه لال و پاك.

الْخَيْرُ: كهرمو سه خاومت ۵ شهرفو

و ده جا خزا دمهي ۵ نه صلا و

رسمن ۵ سروشت.

الْخَيْرَةُ: پهنسندگراو ۵ شتي باش

له مهرشتيك بي.

الْخَيْرَةُ: نيختيارو سهرپشكي.

الْخَيْرَةُ: به مانا (الْخَيْرَةُ) دي.

الْخَيْرِيُّ: روميكيكه گولي هميه، به زوري

نلوه بو نهو جوړمي كه گوله كهي

زرمدم، پتي دمگوتري: خوزامي بوڼ

خوشتري رومي كي كي و دهمته.

الْخَيْرُ: خاومن خيري زور.

الْخَيْرُ: بپروانه (خَرْب).

الْخَيْرَان: بپروانه (خَرْب).

الْخَيْرَان: بپروانه (خَرْز).

الْخَيْرُ: بپروانه (خزل) ۵

خَسَّ الشَّيْ خَسًا: شته كه گورپو تيك

چوو كه لكي نهما ۵ بؤگمني كرد.

خَسَّ فلان: فلانكسي زهليل و ژيردمسته

بوو.

خَسَّ فلان: فلانكسي زهليل كرد، كه متر

لهومي وادهي پيدا بوو دايه.

خَسَّ الدابة: ولاخه كهي ژير بار كرد.

خَسَّ المهد خيساً وخيساناً: وادهو

پهيماني خوئي هه لومشاندوه

دمگوتري: (خاس بالمهد).

خَسَّ: كه پيشته نهو پهري زهليلو

ژير دمسته ي.

خَسَّ الشَّيْ: شته كهي نهرم كرد.

خَسَّ الدابة وفلاناً: ولاخه كهي ژير

بار كرد، فلانكسي زهليل كرد.

خَسَّ الابل: حوشرمه كهي دابه ستو

به ستيه وه بو سهر برين.

خَسَّ فلاناً: فلانكسي به نند كرد له

شوينيك دايه بو نهومي نه جوئي:

دمگوتري: (خَسَّ في السجن) له

به ننديخانه دا شوينيكي بو ديار ي

كرد كه تيدياين و نه جوئي.

تَخَسَّ: پيوو گوشتي له قهلمويانا ني

دمر كه موت.

الْأَخْيَسُ: پتهو، دمگوتري: (خيس

أخيس) دارپكي پتهو ۵ ژماره و

كومه لي زورو قهرم باغ ۵ (جاء في

عدد أخيس).

أَخْيَسُ: خيرو بهرم كه مت.

أَخْيَسُ: درمختي پرگه لاو تيك

چرژاو ۵ لانه ي شير.

الْأَخْيَسُ: به مانا (أَخْيَس) دي.

الْأَخْيَسُ: به ننديخانه ۵ شويني راهينان و

ژير بار كردن.

الْأَخْيَسُ: بپروانه (خَس).

خَاشَ خُيُوشَةً: نەرم بوو، ملکه چ بوو.

خَيْشُهُ: به ئالتون دايپووشی و زهرکهفتی کرد.

خَيْشَ الشَّيْءِ بِالْغَيْشِ: شتهکه ی داپووشی، قوماشی پیدادا ۵

الْخَيْشُ: قوماشیکه له بنهشهو پېژو پالی کهتان دروست دهگری ۵ پیاوی خوږی و نهفس نزم ۵ پیاوی نازاو کار له بهر روښتوو، دهگوتری: (رجل خَيْشُ العمل).

الْخَيْشُ: شتی به ئالتون روکه شکراو.

الْخَيْشُوم: بېروانه: (خَشَم).

خَاصَ الشَّيْءِ خَيْصًا: شتهکه کهم بوو (هر خانص).

خَيْصَ خَيْصًا: چاویکی پچوک بوو نهوی تری گهوره ۵ گوږچکه په کی شوړو تمپ نهوی تری قیت.

خَيْصَ الْكَبِشِ: بهرانه که شاخیکی شکا، پان شاخه کانی گڼږو هیس بوون په کیان بو پېشه ووه نهوی تری بو دواوه (هر أخيص وهي خيصاء).

الْخَيْصُ: بهخششی کهم.

الْخَيْصَةُ: بېروانه (خَوَص).

الْخَيْصُ: بهمانا (الخالص) دئ ۵ دهگوتری:

(نلت منه خَيْصًا)

خالصًا) ۵ بهخششیکی کهم لئی

دهست کهوت.

الْخَيْصَاءُ: بهخششی کهم و بئ نرخ.

الْخَيْصَى: نموونه له ههرشتیک

بئ ۵ دهگوتری: (في المكان خَيْصَى

من الرجال) لهو شوپنه نمونه ی

پیاوی لئی.

الْخَيْصَانُ مِنَ الْمَالِ: مالی کهم.

الْخَيْصُ: بېروانه (خَوَص).

خَاطِلُ الْحَيَةِ خَيْطًا: مارکه بهخیرایی

به سمر زهویدا کشاو روئی.

خَاطُ فُلَانٍ: فلانکهس به په له روئی.

خَاطُ فِي السَّيْرِ: بهردموام بوو له روښتندا،

دریزه ی به روښستن داو ملی رنگای

گرت به هیچ لایه کدا ناوړی

نه دایه وه.

خَاطُ الْيَدِ: به لایدا روئی.

خَاطُ الثَّرَبِ خَيْطًا: قوماشه که ی درو

پارچه کانی پیکه وه نان.

خَاطُ الدَّرْعِ: زمربیه که ی چنی.

خَيْطَ خَيْطًا: پشتی دریز بوو ملی دریز

بوو ۵ رمش و سپی تیکه لاو بوو

به لکه بوو (هر أخيط وهي خيطاء).

خَيْطُ الثَّرَبِ: بهمانا (خَاطَةُ) دئ.

خَيْطُ الشَّيْبِ رَأْسَهُ فِي رَأْسِهِ: موی سپی

کهوته ناو سمریه وه سهری ماشو

برنج بوو.

اخْتِطَّ الثَّرَبُ: بهمانا (خَاطَةُ)

دئ ۵ دروی.

تَخَيُّطُ رَأْسُهُ: سهری موی سپی تیدا
دهرکه و تن و مگوو دورمان.

الْحَيَّاطُ: نامیری دورین، دهرزی شوژن.
سِمَ الْحَيَّاطِ: کونی دهرزی.

الْحَيَّاطَةُ: پیشه‌ی خه‌پاتی؛ جل دورین.
الْخَيْطُ: داوهدمزو، کندرو به‌کره ۵ رنگ
و مگوو.

الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ: رنگی سپی.
خَيْطُ الْبَاطِلِ: نهو ته‌پو توژو گهر دیلانہ
که کاتیک خور له‌کونی به‌نجره‌وه
دیته ژورموه چهند وردیله‌و
گهر دیله ده‌بندرین ۵ یان نهو داوه
باریکه‌یه له‌دهمی جالجالوکه
دینه‌دهر.

خَيْطُ الْبِنَاءِ: ته‌ناهی دیوار ۵ و مستای
دیوارو کاشی په‌تیک رادیلی بو
نه‌وهی ریزه دیوارمکانی راست بن.
الْحَيَّاطُ: خه‌پات؛ به‌رگدروو.

الْخَيْطُطِيَّةُ: رِبَازِی شوینکه‌وتوانی
نه‌بلوچه‌سه‌نی کوری نه‌بو عه‌مری
(الْحَيَّاطُ) پییان وایه: قه‌زاو قه‌دهر
هه‌یه و نه‌بووشته.

الْمَخِيطُ: رِبَرموی دهرزی و شوژن.
مَخِيطُ الْحَيَّةِ: شوین خشکه‌ی مار.
الْمَخِيطُ: ناله‌تی درومان؛ دهرزی،
شوژن.

خَيْفَ الْإِنْسَانِ وَغَيْرِهِ خَيْفًا: ناده‌میزاده‌که

چاوینکی شین و نه‌وی تری رمش.

خَيْفَتِ النَّاقَةِ: پیستی گوانی حوشره‌که
به‌رفراوان بوو ۵ (هو أخيف وهي
خيفاء).

أَخَافُ: له‌نزمایی خوار میناوه دابه‌زی،
نیشته‌جی بوو ۵ هاته دامینی مینا.
أَخِيفُ: به‌مانا (أخاف) دئ.

أَخِيفُ السَّيْلُ الْخَفِيُّ: لاهاوکه خیله‌که‌ی
رادایه دامینی کیوه‌که.

خَيْفٌ: له شوینیک دابه‌زی.

خَيْفٌ عَنِ الْقِتَالِ: له‌شهر خوی بوارد
هه‌لات.

خَيْفُ الْمَالِ: مال و سامانه‌که دابه‌شکرا.
اِخْتَأَفَ: به‌مانا (أخاف) دئ.

تَخَيَّفَتِ الدُّرَابُ فِي الْمَرْعَى: نازده‌که‌کان
له‌ناو له‌ومرگادا هه‌ریه‌که‌یان روی
له‌لایه‌ک بوو.

تَخَيَّفَ الشَّيْئُ الْوَنَاءُ: شته‌که گوزاو
رهنگو و رنگ بوو.

الْأَخْيَافُ مِنَ النَّاسِ: جین و توژی
جیا جیای ناده‌میزاد، ده‌گوترئ:
(الناس أخيف).

الْخَيْفُ: دامینی کیوو که‌ژ که پاشماوهی
لافاوی تیدا کو بوو بیته‌وه ۵ پیستی
گوان که‌شیری تیدا نه‌مینئ.

الْخَيْفَانَةُ مِنَ الْجِرَادِ: نهو کولانه‌یه که
خه‌تی سسپی و زهردی

تَيَدَبَيْ: ٥ نَمَوَانِهِيه بِالْمَكَانِيَان رَيْك
نَمِن ٥ هَمِرَا وَشَمِي.

الْخَيْفَانَةُ: حَوْشَتَرِي كَزُو لَاوَزَه كِه
بِيْجَوِي سَالَمُو مَخْتِيْنَمَبِي ٥ حَوْشَتَرِي
خَوْشَرَمُو ٥ نَمَسِي قَهْدَبَارِيك وَ
گورج و گۆل.

الْخَيْفَةُ: كَيَرْد ٥ لَانَمِي شِيَر.

خَالِ فَلَانْ خَيْلًا: فَلَانَكَمَس تَمَكَمَبِيورِي
كرد ٥ وای تِيْرَابِيْنِي وَ هومیدی
نَمَوِي پِي بُوو.

خَالِ الْقَرْسُ: لَمَغَارَكِرْدِن وَ رَوْشَتَنْدَا
نَمَسَبَهَكِه لَارُو لَمَنجَهِي كَرْد.

خَالِ الشَّيْ: وَابُو شَتَمَكِه
چوو ٥ واگومانی برد.

أَخَالَتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان هَمَوَرِي لِي پَمِيدَا
بُوو خَمَرِيكِي بَارَانْبَارِيْنَه.

أَخَالَتِ النَّاقَةُ: حَوْشَتَرْمَكِه شِيَر
لَمگوانمکانی دا کۆبۆووه.

أَخَالِ فَلَانِ لِلْغِيْرِ: فَلَانِ نِيْشَانَمَكَانِي
خِيَرُو چَاكَمِي تِيْدا دَمَرَكَمَوَت.

أَخَالَتِ الْأَرْضُ بِالْأَنْبَاتِ: زَمَوِي بَمَكِيَاو
گَزُو گُوْنُو گُوْلَزَار رَاَزَانِمُووه.

أَخَالِ عَلَيْهِ الشَّيْ: شَتَمَكَهِي لِي شِيْوَاو
نَازَانِي چَوْنَه.

أَخَالِ السَّحَابَةُ: وَايَزَانِي هَمَوَرْمَكِه بَارَانِي
پِيْوَمِيه.

أَخِيلَتِ السَّمَاءُ: نَاسَمَان خَوِي بُو

بَارَانْبَارِيْنِ نَامَادَمَكِرْد، خَمَرِيكِه بَارَانِ
بِيْبارِيْنِي ٥ هَمَوَر بَمَرِي گَرْت
هَمَوَرْمَكَانِ دَمَسْتِيَان كَرْد بَه بَرُوسَكِه
هَآوِيْشَتَنُو گُوْلَمَكُوْل.

أَخِيلَ فَلَانِ لِلذَّنْبِ: فَلَانِ دَاوَمَلِي دَانَا
لَمَنَزِيك نَازَمَلَمَكَانِيْمُووه بُو نَمَوِي
گورگ سَل بَكَاتَمُووه نَهَوِيْرِي
تُوخَنِيَان بَكَمَوِي.

أَخِيلَ السَّحَابَةُ: بَمَمانَا (أَخَالَهَا) دِي.

خَايَلَتِ السَّمَاءُ: بَمَمانَا (أَخِيلَت) دِي.

خَايَلَتِ السَّحَابَةُ: هِيْوَاي بَارَانِ بَارِيْنِ
لَمَهَمَوَرْمَكِه كَرَا.

خَايَلِ فَلَانِ فَلَانًا: فَلَانَكَمَس شَانَاَزِي
بَمَسَمَر فَلَانِ دَا كَرْد.

خَيَّلَتِ السَّمَاءُ: بَمَمانَا (أَخَيَّلَت) دِي.

خَيَّلَتِ السَّحَابَةُ: هَمَوَرْمَكِه بَمَتَمَوَاوِي
بَمَرِي عَاسَمَانِي گَرْت وَهَلِ بَارَانِي
نَمَبَارَانْد.

خَيَّلَ عَلَى اللَّيْلِ: مَرْدُووهَكَمِي بَمَقُومَاشِ
دَاپُوْشِي.

خَيَّلَ عَلَيْهِ: لِيْ شِيْوَاندُو سَمَرِي لِي تِيْكَ
دَا.

خَيَّلَ فَلَانِ عَلَى فَلَانِ: فَلَانِ فَلَانَكَمَسِي
تَوَمَمَتَبَار كَرْد، تَوَمَمَتِي پَالْدَا.

خَيَّلَ عَنْهُ: لِيْ گِيْرَپَامُووه مَمَنَعِي كَرْد
نَمِيْهِيْشَت تُوخَنِي بَكَمَوِي.

خَيَّلَ الشَّيْ: لَمَدَل وَ دَمَرُوْنْدَا

وَيَنْهَيْهِمُكَ بِؤَدَانَا.

شَيُومِهِمُكُمْ بُوْ نَهْدَانَا.

تَحْيَلُ الْحَمْدُ فِي فَلَانٍ: تَبْيِينِي خَيْرَ وَبَيْرِ
لَمَفْلَانِكَمَسْ كَرْد.

تَحْيَلُ الرَّجُلُ: بَيَاوَمَكَة تَمَكَمَبُورِي كَرْد.

تَحْيَلْتُ الْأَرْضَ: بَهْمَانَا (تَحْيَالَتْ) دِي.

تَحْيَلُ الْحَمْدُ فِي فَلَانٍ: خَيْرَ وَبَهْمَكَمَتِي
لَمَفْلَانْدَا بَهْدِي كَرْد.

تَحْيَلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَذَا: وَاجْوَوَه خَه بَالِيَاهَوَه
كَه نَمُو شَتِه وَهَاهِيَه.

تَحْيَلُ الشَّيْءُ: تَهْمَثِيلُ وَبَنْهِي فَلَان
دَمَكَا.

اِخْتَالَتِ السَّعَابَةُ: بَهْمَانَا (اِخَالَتْ) دِي.
اِخْتَالَ فَلَانٌ: فَلَانِكَمَسْ خَوِي بَهْمَزَلْزَانِي وَ

تَحْيَلُ الرَّجُلُ فِي مَشِيَّتِهِ: بَيَاوَمَكَة فِيزِي
كَرْد لَه رُؤِشْتَنْدَا.

اِخْتَالَ فِي مَشِيَّةٍ: لَمْ رُؤِشْتَنْدَا فِيزِي كَرْد
خَوِي بَهْمَزَلْزَانِي.

اِسْتَخَالَ السَّحَابُ: سَهْمِيرِي هَمُورَمَكِي
كَرْد گُومَانِي نَمُودِي لِي كَرْد بَارَان

اِخْتَالَتِ الْأَرْضُ بِالْأَنْبَاتِ: زَمُودِي بَهْمُگِيَاو
گَزُو گُولُو گُولْزَار رَا زَاهِيَه.

بِبَارِيَّتِي، بَارَانِي بِيْوَمَبِي.

تَحَايَلُ لَهُ الشَّيْءُ: شَتَهْمَكِي لِي تِيَك
جُودُو.

الْأَخْيَالُ: لَه خُو رَا زِي وَ
فِيزِگَمَر ۵ كَه سِيَك جَه سَتَه ي خَالِي

تَحَايَلَتِ الْأَرْضُ: گَزُو گِيَاي زَمُودِي
بِيْگَه يِي وَ گُولِي كَرْدُو بَهْمَكَمَلَكِي

بَالَهْمَكَانِي بَرِي سَكَمِيَه گِيَاي بِيْوَه دِيَا رَه
جُودَا يَه لَه گَهْل بَا فَا يِي

نَا زَمَل تِيْدَا لَه مَورَان دِي.

جَه سَتَه ي ۵ هَمُورَا نَاوَه بُوْ
بَالَهْمَكَمِيَه كِي تَر بِيْ يِي دَمُگُوتَرِي

تَحَايَلُ فَلَانٌ: فَلَانِكَمَسْ تَمَكَمَبُورِي كَرْدُو
لَه خَوِي رَا زِي بُوُو.

(شَقْرَاق) نَمُوبَالَهْمَكَمِيَه شُومَه خَه لَك
رَهْمَشَبِيْنِي لِي دَمَكَمَن ۵ عَهْرَب

تَحَايَلُ الْقَوْمُ: خَه لَكَمَكَه لَه نَاو خُو يَانْدَا
شَانَا زِيَايَان كَرْدُو خُو يَان هَه نَا يَاهَوَه.

دَهْلِيْن: (أَشَامُ مِنْ أَخِيْل) ۵ هَمُورَا
نَاوَه بُوْ بَا زُو هَه لُوْ.

تَحْيَلْتُ السَّمَاءَ: بَهْمَانَا (أَخِيْلَتْ) دِي.
تَحْيَلُ الشَّيْءُ: شَتَهْمَكَه رَهْمُگَاو رَهْمُگ

أَلْغَايَلُ: گَهْمَنجِي لَه خُو رَا زِي وَ
تَمَكَمَبُورِي كَمَر.

بُوُو.

رَجُلٌ خَائِلٌ مَالٍ: بَيَاوَمَكَة زُوْر بَاش
سَهْرَهْرَشْتِي مَالَهْمَكِي دَمَكَا.

تَحْيَلُ الشَّيْءُ لَهُ: شَتَهْمَكَه بَهْمُشِيْوَمُو
وَيَنْهَيْهِكَ هَاتَه بَهْرَجَاوِي.

تَحْيَلُ لِي خِيَالُهُ: لَه خَه يَالِي خُوْمَدَا

الْخَالُ: نه خوښيیه که به زوری توشی

نازل دمی ۰ هورو هلا ۰ هوره
بروسکه ۰ ته که بورو فیز.

رجل خال: پیاوئیکه له خوئی رازییه و

ته که بورو که ره ۰ هوروئیکه بارانی

پیو نه بی ۰ پیاوئیکه لیورده و

دلفراوانه ۰ (رجل خال مال)

پیاوئیکه جوان سرپرشتی مال و

سامانه که دی دمکا ۰ قوماشیکی

یه مهنییه و ته خته که دی سوورمو

گولی رمشی تیدان ۰ ولاتیکی چوئی

کس تیدا نه ماو ۰ نالای

فهرمانرماو مه لیک ۰ خاومنی شت؛

دمگوتری: (من خال هذا الفرس؟) ۰

شتی تایه تمه نند به شتی

ترموه ۰ خالیکی رمش له جه سته دا

به سمر پیسته وه ۰ پیاوی لهرو

لاوازو بی ورو ترسنوک ۰ لانه ی

پچوک ۰ کیوی گوره ۰ خوشتری

که ته و زمه للاح.

الْخَلَّةُ: نافرمتی له نجه و لارکرو به فیز.

الخیال: کس، خه یال ۰ داوئل داریکه

له سمر زرعات ده جه قیندری ۰ یان

له نزیک گهوو گهوری نازه له وه

ده جه قیندری و کراسییک یا

پالتوییه کی رمشی پیدا دمکری بو

نه وه دی ته یرو دعبای زینه خرو

توخی کشتوگاله که نه که ون ۰ یا

گورگو درنده ی تر بترسو نه یه نه

نزیک نازل ۰ یان داریکه

ده جه قیندری له سمر هندی پارچه

زروی قوماشیکی پیدا دمدری

نیشانه ی نه وه یه نه شوینه

تایه تییه و تـوخی

مه که ون ۰ به نمونه زمو یه که

مینی تیدا چیندرای ۰ په کی که له

هیزمکانی عقل و بی سنورمو

مه وادی پان و پوره شتی سه یرو

دور له عقل وینا دمکا.

الْحَيَالَةُ: کس، حاله تی که له کاتی

به خه یمر بووندا به سمر ناده میزاددا

دی وده کوو حاله تی خه ون بینین

له کاتی نووستندا.

الْخَيْلَاءُ: نافرمتییکه خالی زور

به جه سته وه هبن.

الْخَيْلَاءُ: ته که بورو له خورازی

بوون ۰ رموه نه سپ.

الْمَخِيلُ: رومکیکی تام و بونخو شه.

الْمَخِيلَةُ: ته که بورو له خورازی بوون.

الْمَخِيَالُ: خاومنی رموه نه سپ و

هیستر ۰ نه سپ سوار.

الْمَخِيلُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوئیکه زوری خال

به جه سته وه هبن ۰ لایه قو

شیاو ۰ دمگوتری: (فلان مخيل الخير).

الْخَيْلَةُ: شَوِيْنِي نَهَسَ، تَهْوِيلَهِي
 نَهَسَ ٥ شَكُو گومان، دَهگوتَرِي:
 (أَخْطَات فِيهِ عَيَاسِي) خَه يَالَم
 دَمَرِبَارَهِي نَهو هَه لَهِي كَرْد ٥
 هَهوَرِيَك كَه بَه يِي گَرْمَهو
 بَرُوسَكَهِي بِي دَهْبِي بَارَانِي بِي
 بِي ٥ تَه كَه بُوَرُو خُوْبَه زَل زَانِيَن،
 دَهگوتَرِي: (فَلَان ذُو مَخِيْلَه) هَمُرُو
 دَهگوتَرِي: (ظَهَرَت فِيهِ عَيَاسِل
 النَجَابَةِ).

الْمَخْيُولُ مِنَ الرِّجَالِ: بِيَاوِيَكَه زَوْرِي
 خَالًا بَه جَه سَلَتَهوَه
 هَه بِن ٥ حُوشَرِيَك هَه لَو نِي شَتِيْبِيْتَه
 سَمَر كَه فَه لَو لِيِي بَخُوَا.
 الْمُخَيَّلُ: كَه سِيَك لَه سَمَر خَه يَال بَزِيو
 بَه خَه يَال هَه لَسُو كَهوَت بَكَا.
 الْمُخِيْلَةُ: نَهو هِيَزَه نَاوَه كِيِيَه شَت
 كَه مَه نَدِكِيَش دَه كَاو نَاوِيْنَهِي عَه قَلَه.
 خَامَ فَلَانْ خِيْمَا: فَلَان كَه س لَهو شُوِيْنَه
 مَاهِهوَه ٥ بِيْلَانِي دَارِشَت بُو
 يَه كِيِي تَرُو سَمَر كَهوَتُوو نَه بُوو.
 خَام الْأَرْضِ خِيْمَانَا: زَهوِيِيَه كَه بُو نِي شَتَه
 جِي بُون گُونَجَاو نَه بُوو.
 خَام عَنِ الْقِتَالِ: لَه شَمَر تَرَسَاو هَه لَهَات
 نَه يُوِيْرَا بَجِيْتَه پِي شَهوَه.
 خَام رَجُلَه: قَاجِي هَه لِيْرِي.
 أَخَامَت الدَّابَّةُ: وَلَا خَه كَه قَاجِي كِي

هَه لَنَاو لَه سَمَر سِي قَاج
 وَمَسْتَا ٥ بَه حَال قَه رَاخِي قَاجَه
 هَه لَنَاو مَكَسَهِي لَه زَهوِي
 جَه قَانْدَبُوو ٥ دَه شَكُوَتَرِي: (أَخَام
 الرَّجُلُ وَالذَّابَّةُ إِحْدَى رَجْلِيَه).
 أَخَامُ الْحِيْمَةِ: خِيْمَه كَهِي هَه لَدَا.
 خِيْمُ الْقَوْمِ: خَه لَكَه كَه خِيْمَه يَان هَه لَدَاو
 چُونَه نَاو خِيْمَه كَانِيَانَهوَه.
 خِيْمُ فَلَانْ: فَلَان كَه س لَهو شُوِيْنَه جِي كِيَر
 بُوو تِيِيْدَا مَاهِهوَه.
 خِيْمُ اللَّيْلِ: شَهو دَايِيوُشِيو لَه خُوِي
 گَرَت.
 خِيْمُ الرَّائِحَةِ بِالْمَكَانِ رِيَاثَرُب:
 بُوْنَه خُوُشَه كَه لَهو شُوِيْنَه دَا بِلَاو
 بُوَوَه.
 خِيْمُ الْوَحْشِي فِي كِنَاسَه: دَه عِبَا
 كِيُوِيِيَه كَه چُووَه لَانَه كَه يَهوَوَه
 بَه جِيِي نَه هِي شَت.
 خِيْمُ الشَّيْئِ: شَتَه كَهِي وَه كُوو خِيْمَه
 لِي كَرْد.
 خِيْمُ الْمَسْكِ وَغَمَرَه: مِي سَكَه كَه دَا پُوُشِي
 بُو نَهوَدِي زِيَا تَر بُوْنِي كَه سَكُون بِيو
 دَا پُو شَمَر مَكَش بُوْن بَغَرِي.
 تَخِيْمُ الْقَوْمِ: خَه لَكَه كَه چُونَه نَاو
 خِيْمَه كَانِيَانَهوَهوَه لَه نَاوِيَا نَدَا
 نِي شَتَه جِي بُوون.
 تَخِيْمُ السَّرِيْعِ الطَّيْبَةِ فِي الثَّرْبِ:
 بُوْنَه خُوُشَه كَه مَاهِهوَهوَه چَه سَبَا.

تَخِيْمَ مَكَانِ كَذَا: خِيَمَه‌ى لَهفَلَان شَوِيْن
هه‌لدا.

الْحَامُ: بېروانه (خَوَم).

الْحَامَةُ: بېروانه (خَوَم).

الْخِيْمُ: سۈرۈشتۈ تەبىياتۈ بنەماۈ ئەھل.

الْخِيْمَةُ: ھەر خانوۈك كۆلەكەى دارى

بۇبجەقېندىرىۈ گەلاۈ گىاۈ گزى بۇ

بكرى بەسەققۈ سېبەرو بتەۈى

خۇ لەگەرما بېارېزى ۈ ھەر خانوۈك

لەبەرەۈ جەۋالۈ خەرارېى

كۆلەكەى بۇ بچەقېنىۈ بەھمەل
بېەستېتەۈەۈ قايم بكرى ۈ واتە:

(رەشمال).

الْخِيْمِيُّ: خِيَمَه‌ى دروستكەر.

الْحِيَامُ: خِيَمَه‌ى دروستكەر.

الْمُخِيْمُ: ئەۈ شۈپنەى خِيَمَه‌ى تېدا

هەلراۈە ۈ ھۇبەۈ گەرەكە رەشمال

نېشېنەكان.

دمگوترئ: (ابن دأء).

الدُّثَّانُ: گمرو.

الدُّثِّيُّ: بپاویك بزائی مال و مندالی

بئ رموشتن و لییان بئ دمنگ بئ.

دَأَا: پهلمه یکرده بازی به هیزی

هاوېشت.

دَأَا فِي أَثَرِهِ: شوین پئی هه نگر تو

به شوین ههنگاو مکانی نهودا رقی.

دَأَا الْقَوْمُ: خه لکه که کردیه

پاله به ستوو شان لیك ترنج کردن.

دَأَا الشَّيْءُ: شته که راتهکان و خسته

جمع و جول، داپېوشی.

تَدَأَا: بؤ موطاوعه ی (دأدا)

هاتوو ه له نه سپ کهوتسه خوار

مهیلی بؤ لاکرد ه له رویشتندا به لای

نهودا مهیلی کرد.

الدَّأَا: دوا روژی مانگ ه

دمگوترئ: (لیله دأء) شموه که زور

تاریکه.

دَأَا دَأَا: پرېوو ه هه لهو بوو.

دَأَا الرِّعَاءَ: قاپه که ی پرکرد.

دَأَا فُلَانًا: زوری له فلانکهس کرد که

به تیری خواردن بخوا ه رقی ئ

بؤوه ه ناخوشی وېست.

پیتی دال هه شتهم پیتی هیجایه،

مه خرده که ی که ناری زمان و بنکی

ددانی پېشینی سمر مویه.

دَأَابَ فِي الْعَمَلِ وَغَيْرِهِ دَأَابًا وَدَأَابًا:

. به ردموام بوو لهو کارمداو وازی ئ

نه هیناو به جیدی گرتی.

دَأَابَ الشَّيْءُ دَأَابًا: شته که ی به مهند

و مرگرتو پئی مویه پابه مندبوو به ردموام

له که لیدا خمریکه به بئ داپران.

دَأَابَ الدَّابَّةَ: به خیرایی و لاهه که ی

لیخوری

أَدَأَابَ فُلَانًا: فلانکهسی ناچار کرد

به ردموام بئ له سمر کارمکه ی.

أَدَأَابَ الدَّابَّةَ: و لاهه که ی به خیرایی

لیخوری.

الدَّأَابُ والدَّأَابُ: عادم تو دابو

نمریت ه فوران دمفرموی: ﴿مِثْلُ

دَأَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾.

الدائبان: شموو روژه خورو مانگ.

دَأَاتَ دَأَاتًا: پیس بوو، فورس و گران بوو.

دَأَاتَ الشَّيْءَ: شته که ی پیسکرد.

الدُّثْتُ: رقو قینی به ردموام.

الدُّثَّاءُ: گهل و نه مویه نه حمه قو

گیل ه بؤیه به مئاده میزادی نه حمه قو

دَاظَّ الْقَرْحَةَ: برینکە ی گوشت و کرایه وه.

دَاَلْ دَاَلًا وَ دَا لَا لًا: به هیواشی

رؤی ۵ به ته مبه لئ رؤی ۵

دَاَلَ الْعِيْدَ: فیلئ له نیچیرمه کردو

خستیه داومه.

دَاَلَهُ: فیلئ له نیچیرمه کرد.

الدَّالُّ: گورگ ۵ دعبایه که وککوو ریوی.

الدَّيْلُ: نین ناوی، (چه قه ل).

الدَّالَانُ: گورگ: چه قه ل.

الدُّلُول: به لاو کارسات

دَاَمَ الحَاِطَ دَاَمًا: کۆله که ی بهر

دیوارمه که داو پائی پیوه نا خستی.

تَدَاَمَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شته کان که وتنه

سهر یه ک.

تَدَاَمَ الشَّيْءُ فَلَا نًا: شته که ی به سهر

فلان که س دا که وتو له سهری

کۆبووه تهنگی پی هه لچنی، پاله

به ستوی دا.

تَدَاَمَهُ الشَّيْءُ تَدَاَمَةً: شته که که وته

سهری و له سهری کۆبووه.

الدَّامُ: شتی که شتیکی تر داپوشتی.

الدَّامَاءُ: دهریا.

دَاَ دَاوًا: به ته مبه لئ و فونگرانی

رؤیشتن.

دَاَيَ دَاَيًا: به هیواشی پاریزی برده

نیچیرمه ویستی هه لئ بخه له تینئ.

دَاَيَ دَاَيًا: به ته مبه لئ و فونگرانی

رؤیشت.

الدَّايَةُ: نیسقانی شان، پشت ۵ یان

دیفه ی سنگ ۵ یان په راسو که

به نیسقانی سنگه وه په یوه ست

دمبن ۵ دایه نی منال ۵ شوینی تیر

له قه وسدا ۵ که هه لئ حوشر ۵ (ابن

دایه): قه له پر شه.

دَبَا دَبًا: داسه کناو نارامی گرت.

دَبَا فَلَانًا بِالْعَصَا: به عه صاو گوچان

له فلانی دا.

دَبَاهُ وَعَلِيهِ: داپوشتی و ژیر خاکی کرد.

دَبَبَ دَبًا: به هیواشی رؤی.

دَبَبَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: تیی گه راو به ناوی

دا بلا و بۆوه دمگوترئ: (دَبَبَ الشَّرَابَ

فِي الجَسَدِ): شه رابه که به ناو

جهسته ی دا بلا و بۆوه.

دَبَبُ الْإِنْسَانِ وَالْخِوَانُ دَبِيًّا وَ دَبِيَانًا:

ناده میزاد مووه کانی زۆربوون،

نازه له که خوری و کۆلک و موی زۆر

بوو، دمگوترئ: (دَبَبَ وَجْهَهُ) و (وَدَبَ

جَسْمَهُ) (هو أدبٌ وهي دَبَاءٌ).

أَدَبُهُ: وای ئی کرد خل خل برپوا،

دمگوترئ: (أَدَبُ إِلَى أَرْضِهِ جَدُولًا)

ورده ورده جۆگایه کی به رهو

زهویه که ی نهو برده هه رومه

دمگوترئ: (أَدَبُ الْحَاكِمُ الْبِلَادَ)

فه رمانه وای کرد خه لکه که

هياوش بېته ژېر سيښېرى
دادپهرومړى.

دَبِيَّةُ: به مانا (أَدْبَةُ) دى.

الدَّابَّةُ: هر چى به سمر زهويدا بړوا،
دوايى سه پينراوه به سمر ولاخى
باره بهردا.

الدَّبَبُ: بيجوى مانگا له سهرمتاي
له دايكبوونى دا (گولكه له).

الدَّبُّ: ورج (ورج دمعبايه كى كيوييه و
درمندمييه و گؤشتنه گهورمو كه ته يه،
له سمر پازنه پيى قاچه گاني
دمروا هه روا به ريبازو رپر مويش
دمگوترى.

الدَّبُّ الْأَمْرُ: كهوته وانه، كومه له
نه سستيريه كه چواريان
چوارگوشه يى دموهستن و سى تريان
دمينه كلك بويان له كوتاييانه وه
نه سستيره ي قوتبى هه يه.

الدَّبُّ الْأَكْبَرُ: كهوت نه سستيره ي له وينه ي
كهوته وانه به لام له وان گهورمترن.
الدَّبَّاءُ: كوله كه.

الدَّبَابَةُ: زرى پوښ، ناميرى كى
جهنگييه توپو رمشاشى له سهرنو
تا يه گاني زنجيرن، له پليتى نه ستور
دروست كراوه بو هيرش كردنى
سمر ريزه گاني دوزمن به گاردى.

الدَّبَّةُ: شوينيك لمبه لان بى، لمبى زور لى

هه بى هه تنگ زمو ناخوشى،
دمگوترى: (فلان وقع في دَبَّةٍ) هه هروا
ناوه بو گوزى زميتو كوتينه ي
دوشاو.

الدَّبَّةُ: ورجه مئ هه ديله ورج هه رى و
شوین و ريباز.

الدَّبُّوبُ: شتيك زور زهوى
بكوتى هه فیتنه و دوو زمان هه هر
شتيک هه له وينه ي برينيك خوینى
زور لى بى.

الدَّبِيبُ: هر شتيك به سمر زهويدا
بړوا (بېړو)

الديوبوب: فیتنه و دوزمان.

أَلْمَدْبَةُ: زهويه كى ورجى زور بى.

فَهَجَ الشَّيْءَ دَجًا: شته كه ي رازانده وه و
نه قش و نيگارى تيدا دروست كرد.

هَجَ المطر الأرضَ: بارانه كه زهوى ناوداو
سه وزو جوان بوو به گول و گولزار
رازا يه وه.

دَبَجَهُ: رازاندييه وه.

الديباح: جورى كه له پوښاك هه تان و
پوى له ناوري شمه.

ديباح الوجه: جوانى پيستی دم وچاو.

ديباحة الكتاب: پيشه كى كتيب.

ديباحة حسنة: نوسلوبى جوان.

الديباحتان: دو كولمو (رومهت)،
دمگوترى: (هو ي صون ديباجته).

الديباجة في القضاء: فهو شويتهى

حوكمهكهى لى دمرگراوه، ناوى

دانگاو شويىو ميژوو ژمارهى

قمارو نهم جوړه شتانه.

ديباجة القانون الدولي: هوکارو مېهست

له دمرگردنى نهم قانونونه.

المنبج: له زاراووى زانايانى فمرموددا

نهمويه هاو تهمهن له يهکترهوه

ريوايتم بکهن تهمهن وسه نه دو

رشتهيان پهک بى.

دبج: زمليلو سوک بوو، چاو بهرمو ژير

بوو روى نايه چاو هه ليرى پشتمى

چومايهوه له رويشتندا سمرى

دانهواند

دبج في ركوعه: له ركوعدا پشتمى ريك

راگرتو سمرى دانهواند لاي سمرى

له لاي سمتى نرم تربوو.

دبج في البيت: له مالهوه خزاو نه هاته

دمرى.

دبج ظهره: پشتمى خوى دوولا هيتايهوهو

ناوقمى بهرمز گرمهوه تاو مكوو

سمنامى خوشترى لى هات.

إنبج: بهمانا (دبج) دى.

دبج: پشتمى خوى كورگرو سمرى

دانهواند.

دباغ: جوړه ياريهكى مندالى عهرهيه.

دبذب: ههراو هوړياو بهزمو رهم.

الدباب: كهسيك همر هاوارو فيرمو

دمنگه دهنكى بى.

الدباب: تهبل، دومبهلهك.

الدببته: همر دمنگيك ومكوو دهنكى

كهوتنى سمى ولاخ له شويى رهق

وايى.

دبرت الريح دبراً: بايهكه بوو بهباى

دمبوور.

قبر السهم: تيرمهكه له نيشانهى

ناراستهكراو لايدا نهى پيكا.

قبر الشئ: شتمكه تيبهري و رويى و

بهسمرجو.

قبر فلان: فلانكس فموتاو مرد.

قبر السهم الهدف: تيرمهكه نيشانهكهى

نهميكاو له وديوى كهوت.

قبر: باى دمبوور لى دا.

قبر الحيوان: نازهلهكه توشى دمرد

بريندارى نازه لانه بوو، پشتمو

جلموى بريندار بوون.

ادبر: كهوته ناو رشمهباو

زريانهوه لسمكوتايى روى

جوارشمههه سقمى كرد پاش و

پيشى خوى ناسين، زانى كارمهكه

چون بوومو چون دمبى ولاخهكهى

پشتمى بريندار بوو.

ادبر الشئ: شتمكهى خسته دوا

خويهوه.

أَدْبَرَ الْقَتَبُ الْبَعِيرَ: کورتان پان زینمه که

پشتی حوشرمه کی بریندار کرد.

أَدْبَرَ أَمْرَ الْقَوْمِ: سمر و کاری خه لکه که کی

کرد له بهر گهنده لی.

دَابَّرَ فُلَانٌ: فلان مرد.

دَابَّرَ الْأَذْنَ: له دواوه گوئی هه لنبری.

دَابَّرَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلان پشتی له فلان

کردو روی لی و مرگپرا.

دَبَّرَ الْأَمْرَ: له کارمه که ورد بووه و

سمر منجام و ناکامی لیک دایه وه.

دَبَّرَ الْحَدِيثَ: حمده سه که له که سانی

دیکه وه ریوایه ت کرد.

دَبَّرَ الْعَبْدَ: به کویله ی خوی گوت: که

مردم تو نازاد به.

تَدَابَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که کهوتنه

دزایه متیکردنی یه کتری و دهنکیان

لیک دابری و زویریوون.

تَدَبَّرَ الْأَمْرَ: له کارمه که ورد

بووه و ویستی بزانی سمر منجامی

چونه.

اِسْتَدْبَرَ: له دواوه بوو شته که

هات و په سندی کرد هه لی گرت.

اِسْتَدْبَرَ الْأَمْرَ: له کۆتایی دا کارمه کی بوو

رون بووه، نه وهی دوا ی کارمه بوو

د مرگه وت له پی شدا نه می دزانی.

التدبير: ریکخستن (التدبير المنزلي)

ریکخستنی ناو مال و سمر و کاری

کردنی به شیوه یه کی باش.

الدَّابِرُ: شوینکه وته، کۆتایی

هه رشتیک ده گوتری: (قطع الله

دابِرَهُم): خودا دوا و چه و ناخر

که سیانی بر پی هوه و دوا برپاوی

کردن و هه روا ده گوتری: (ما في

الكانة الا الدابر): له تیر دانه که مندا

دواتیرم پی ماوه.

الدَّابِرَةُ: شوینکه وته و له هه موو

شتیک دا کۆتایی و دوا یی یه که ی.

دَابِرُ الْغِيَاثِ: شا دهماری قاجی.

دَابِرَةُ الطَّائِرِ: نینو کی پاشینی

قاجی بازو هه لو که به ونینو که زه بر

دوهوشینن و نا فرمتی پی و قه دهم

نمگه ت و تی شکان.

دَبَّارٌ: روژی جوار شه ممه پان

شه وه که ی.

الدَّبَّارُ: تیندا چون و هه وتان.

الدَّبَّارُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: له هه موو شتیک

کۆتایی و دوا یینی، ده گوتری: (هر

لا یدری قبال الامر من دباره) هه روا

ده گوتری: (أتى الصلاة دباراً) دوا ی

تی پهر پیوونی کات نوژی کرد.

الدَّبَّارَةُ: پارچه زه ییه که بوو کشتو کال

چاک بکری.

الدَّبُّورُ: جوړ، ده گوتری: (ليس من دبور

فلان) فلان کهس له جوړی فلان نیه.

له هاتندا دواكهسى هاتوو ۵ پاش
تېبه رپوونى كات دمگا ۵ نوټز كردن
له دوا كاتى دا.

الدُّبُر: رشمه بابه كه له خور ناواوه
هه لدمبې پېچه وانهى باى شه مال.

الدُّبُر: وه جاخزاده و رسه ن.

الدُّبُر: نه و كه سهى له قورماردا له
قودا چه كه دمدا.

المُسْتَدِير: كه سيك بهرمو بهخته و مري
بچى.

أدبست الأرض: زموى گياو گزى
دمر كردو رمن و سهوزى تيكه لاو
بوو.

دَبَسَة: داى پوښى و شاردى به وه.

دَبَسَ الخُف: گورمويه كه پينه كرد.

دَبَسَ الورقة وغرها: كاغه زمكانى
به دهمبوس ليكدا.

أدبَس: رمنگى سور بوو كه مى رمنگى
رمنى تيكه ن بوو.

الدَّبَس: نه و ميه رمنگى سوربى و رمنى
تيكه ن بى ۵ (هي دَبَسَاء) ۵ (ك:
دَبَس).

الدَّبَس: دوشاوى ترى دواى نه وى
دمكوټيندرى.

الدَّبَس: دوشاوى خورما يان شيله
خورما.

الدَّبَسَة: شتى رمنگ سورى رمن

الدُّبُر: مان و سامانى زور، پوره ههنگو
كومه له زمردموا له ۵ له هه موو
شتيك دواوه ۵ دهگوترى: (جعلت
كلامه دُبُر أذنى) قسه كهى فلانكه سم
پاشگوئى خست.

الدُّبُر: پشت: سمت و كهفل ۵ له هه موو
شتيك كوتايى و دوايى.

الدُّبُرَان: له زارواى ناسمانشوناسى دا
پينج نه ستيرن له بورجى نه ور،
نه ور بو خوى گوره كه يانه،
كه لوټكى مانگه ۵ هه نديكيش
دهلن: نه ستيرميه كه كه وتوته
نيوان نورمياو جهوزاوه.

الدُّبُرَة: پارچه زهويه كه چاك كرابى
بو كشت و كال.

جَوگای ناو له نيو زهويه
گشتوكاليه كاندا ۵ تيشكان
له شهردا ۵ دهگوترى: (جعل الله عليهم
الدُّبُرَة) خودا شكان و سه رشورى
به سهردا هينان، (جعل الله لهم
الدُّبُرَة) خودا سهر كه وتنى بو
مه سهر كردن به تيشكانى
دوژمنه كه يان.

الدُّبُرَة: داهاتوو، دواوه پېچه وانهى
رابردو و پيش و مخت.

الدُّبُرَة: برينى ولاخ ۵ تيشكان له شهردا.
الدُّبُرِي: نه و كه سهى دوا ده كه وى

تینگه پړاو ۵ جوړه کوټړیکه.

ومړیگری ۵ (ک: دُئُغ).

الْدُبَّاسُ: دوشاوو دروستکهر،

الدَّبَّاعَةُ: بهمانا (الدَّبَّاعُ) دئ ۵ پېشه‌ی

دوشاووچی ۵ دوشاوو فروش.

دمباغچیه‌تی.

الدَّبْسُ: خه‌لکی زورو هه‌مه جوړ.

الدَّبَّاعُ: کاری دمباغچیه‌تی و خارانندی

الدَّبُّوسُ: گۆچانی دار یان ناسن.

پِیست بُو ۵ هوی که‌لکی لُ

ومړیگری.

الدَّبُّوسُ: دمبوس ۵ که‌رسته‌یه‌کی

بچوکه له ناسن یان مه‌دنه‌ی تر

الدَّبُّغُ: ۵ هوی مادانه‌ی پِیستی پې دمباغ

ومکوو بزمارو دمرزی، سه‌ریکی

دمکری ۵

خړو ۵ هوی تری تیز شتی پې لیک

الدَّبُّغَةُ: بهمانا (الدَّبُّغُ) دئ ۵ (ک: ادباغ).

دمبه‌سټری.

الدَّبُّوغُ: ۵ هوی بارانه‌یه زهوی له پیسو

دَبَّشُهُ دَبَّشًا: توپکه‌که‌ی لُ کردموه

پُوخه‌لی پاک دمکاتموه.

سپیکرد ۵ خواردی ۵ دمگوتری: (دَبَّشَ

الدَّبَّغَةُ: شوینی دمباغکردن، دمباغ

الجرادُ الأرضَ وفيها) کولله گیاوگری

خانه ۵ هوی پِیستی ده‌خړته ناو

ناو زهوی خواردو روتاندیه‌وه.

دمباغموه ۵ (ک: مدباغ).

الدَّبَّاشُ: لافوای که‌ورهو سامناکو

دَبَّقَ الطائرُ: به‌دمبکه باننده‌کی گرت.

رادمر، رامالهر.

دَبَّقَ دَبَّقًا: پیوهی نووسا ۵ (دَبَّقَ بالشئِ)

الدَّبَّشُ: که‌رسته‌و شتو مه‌کی ناوماال

به‌شته‌که‌وه نووساو لی ۵ نه‌بووه.

که بی که‌لک بوبن.

دَبَّقَ الطائرُ: بهمانا (دَبَّقَهُ) دئ.

دَبَّقَ الجِلْدَ: پِیسته‌که‌ی لهدمباغدا،

تَدَبَّقَ: بُو موطاومعه‌ی (دَبَّقَهُ) دئ.

خارانندی، تالی گزگلک و شتی وای لُ

تَدَبَّقَ الشَّيْءُ: شته‌که پیوهی نووسا.

دا ۵ پارچه گۆشتو رزیوی لُ

الدَّبُّوقُ: همر شتیک لینج بی ۵ له‌زگه

کردموه.

ناسابی؛ بانندهو میشی پې بگری.

دَبَّقَهُ: بهمانا (دَبَّقَهُ) دئ.

الدَّبُّوقُ: یاری منداالان.

إندَبَّقَ: بُو موطاومعه‌ی (دَبَّقَهُ) دئ.

الدَّبُّوقَةُ: موی بادراوی چندراو، یان

الدَّبَّاعُ: ۵ هوی که‌رسته‌و مادانه‌ن که

موی شی کراوه.

پِیستی پې دمباغ دمکری بُو ۵ هوه

الدَّبُّوقُ: بهمانا (الدَّبُّوقُ) دئ (ک:

پِیسته‌که بخاری و که‌لکی لُ

ادباغ).

الدُّيْعَةُ: قوماشيکه له شاروچکې

(دبيق) میصری دروست دمکړئ.

الْمُدْبِقُ: دمگوترئ: (عیش مُدْبِقُ)

ژيانیکې تمواو نیه زوری کهمو

کورې تینا همن.

قَبْلَ الشَّيْءِ دَبْلًا وَدَبْلًا: شتمکې همنگوک

همنگوککرد دمگوترئ: (دَبْلَ الْعَجِينِ)

همویرمکه همنگوک

همنگوککرد ه پارچه پارچه کرد

خرې هه لندان همروا دمگوترئ.

قَبْلَ الْأَرْضِ: زموییمکې بهزیل تیگردن

به هیز کرد.

قَبْلَ فَلَانًا بِالْعَصَا: لیکدان لیکدان به

گۆچان له فلان کهمی دا.

قَبْلَ دَبْلًا: قهلمو بوو خوۍ دارشتو

گۆشتن بوو.

قَبْلَ الشَّيْءِ: شتمکې خره لنداو کردی

بمگو.

الدُّبَالُ: زبل و زال ه مهادی عوضوی

پان نه باتی کهمیک رزی بی پان

بهمه ماوی پۆلکابی و هیزیدا به

خاکه که بو کشتوکال.

الدُّبَلُ: جۇگا ه تاعون و پمتا.

الدُّبَلُ: گریان ه به لارو کارسات ه (ک:

دَبْرُل).

الدُّبَلَةُ: همنگوکته همویری زل ه تهمشته

همویر ه پاروی گموره ه دوومه لیکه

لَمَّاو سَکدا پمیدا دمبوو

کوشندمیه ه کونی پاچو

تمشوی ه نه لقه ی زپرو زیو

به شیوه ی ساده دمکړته پهنجه.

الدُّبُولُ: شافرمتی کوست کهوتوو که

شین و شه پوپر بکا ه به لارو

کارسات ه دمگوترئ: (دبلته الدُّبُول).

الدُّبَيْلَةُ: به لارو کارسات ه دمگوترئ:

(دبلته الدُّبَيْلَة).

الدُّبَيْلُ: کودله بهراز (ک: درابل).

الدُّبُلُوم: بروانامه یکه له بروانامه ی

زانکو له زوور به کالوریوس و خوار

دکتوراومیه ه و مگوو ماجستیر وایه.

الدُّبْنُ: گهوو پهرچی نازمل له قهغه ژاژ

(چندرایی) تهنلرایی ه (ک: أدبان

و دبون).

الدُّبْنَةُ: پاروی گموره.

قَبِي دَبْنًا وَدَبْنًا: به مانا (دب) دی.

دُبَيْتِ الْأَرْضِ: کولله بیستان و گیاو گزی

ناو زموییمکې خوارد.

أَدَبَتِ الْأَرْضُ: زموییمکه کولله ی زور

بوو.

الدُّبَى: کولله پیش نهومی بتوانی

بفری ه همنگ.

الْمُنْبَأُ: زموییمکه کولله بیتانی زور بی.

دَلَّتِ السَّمَاءُ دَلًّا: ناسمان بارانیکی

که می باراند.

قَتَّ السَّمَاءُ الْأَرْضَ: ناسمان بارانیکی
که می بارانده سمر زموی.

قَتَّ الشَّيْءُ: شته که می پال پیومنا.

قَتَّ فُلَانًا: باشباش لهفلانکسی دا.

قَتَّ فُلَانًا بِالْحَجَرِ: بهردی لهفلان گرت
بهردی پی دادا.

قَتَّ فُلَانًا بِالْمِصَا: به گوجان لهفلانی دا.

قَتَّ فُلَانٌ دُلًّا وَدَلَّةً: نهندامیکی جهستهی
فلان بهسروشت خواربوو.

الذَّيْتُ: تمنیشت ه یارانی کهم ه (ک: دثاث).
الذَّكَاثُ: کهسیکه به قوچهقانی راوی
باننده بکا (ک: دثاث).

الدُّثَّةُ: ههلامهتی سوک، پهسیوییمکی
کهم ه (ک: دثث).

قَتَّرَ الشَّيْءُ دُلُّورًا: کون بوو رۆژگاری زوری
بهسمردا تیپهری.

قَتَّرَ الْمَنْزِلُ: خانوومکه کون بوو روخا.

قَتَّرَ الثَّرْبُ: قوماشهکه چلکن بوو.

قَتَّرَ السِّفُّ وَلَحْوَهُ: شمشیرمه ژمنگی هینا
چونکه لهمیژه مشو مال نمکراوه.

قَتَّرَ الْقَلْبُ: دلکه غافل بوو ژمنگی گرت.
قَتَّرَ فُلَانٌ: فلان پیر بوو کهوته سالهوه.

قَتَّرَ الشَّجَرُ: درهختهکه گهلاي کردو لقو
پوی زور بوون.

قَتَّرَ الطَّائِرُ: بانندهکه هیلانکه می خوی
رنک و پیک کرد.

قَتَّرَ عَلَى الْمَيْتِ: گۆزی مردوومکه می

هه لچنی.

قَتَّرَ فُلَانًا: جوبیهو عهباي لمبهر
فلانکس کرد.

تَدَاثَرُ: بهمانا (دثر) دی.

تَدَثَّرَ: عهباي پۆشی ه خوی بهعهباو
جوبیه داپۆشی.

تَدَثَّرَ الشَّيْءُ: سهرشتهکه کهوتو
بهسمری دا زال بوو.

إِدَثَّرَ: بهمانا (کدثر) دی.

انْدَثَّرَ: بهمانا (دثر) دی.

الأدْثَرُ: بی ناگا.

الدَّائِرُ: بی ناگا ه کهسیک زور گرنگی
بهخو ریکخستن نهداو پۆشاک

چلکن و سمر و ریش ژاکاوبی.

الدَّكَاثُ: پۆشاکیکه لهسمر پۆشاکي
پیویست لمبهر دهکری.

الدَّثَارِي: پیاوی تهمهیل و کارنهکمر.

الدُّثَرُ: زورو زمبهندمی ههموو
شتیک ه دهولهمنهلو ساماندار ه له

حهدیثدا هاتوو: (ذهب اهل الدثور
بالأجور).

الدَّفِيرُ: کهسیک بزانی جوان سمر و کاری
مالی خوی بکا.

الدُّثَرُ: چلک ه (ک: أدثار).

الدُّثَرُ: بهمانا (الشدیر) دی ه ههروا
بهمانا (الدثاری) دی.

فَجَّ دَجًا وَدَجِجًا: کهوته رویشتن ه بهلمی

کرد، بازارگانی کرد، بویه دهگوتري: (ما حَجَّ وَلَكِنْ دَجَّ) فلانكس بهمه بهستی حه ج و عیبادت نه چوووه بؤ مهككه بهلكوو به مه بهستی بازارگانی چوووه.

دَجَّ السُّطْحُ: بانهكه دلۆپه ی کرد.

دَجَّ اللَّيْلُ: شهووهكه زۆر تاریك بوو.

دَجَّ السر دَجًا: پهردمهكه ی دادایهوه.

دَجَّتِ السَّمَاءُ: ئاسمان هه وراوی بوو.

دَجَّجَ فلان: فلانكس خوی بهستو چهکی هه ئگرت.

دَجَّجَ فلاناً: چهکی له فلان بهستو په چهکی کرد.

تَدَجَّجَ: بؤ موطاومه ی (دَجَّجَه) هاتوووه دهگوتري: (تَدَجَّجَ فِي سِلَاحِهِ) به چهكهوه خوی رانواند.

الدَّاجُ: نهو چاو ساغو هه مال و خزمه تکارانه ن که له گه ل حاجیانان، دهگوتري: (أَقْبَلَ الْحَاجُّ وَالِدَاجُ) حاجی و خزمه تکارو چاوساغو و چاپهزو هه مال و قه تارجی هه موویان گه رانهوه.

الدَّاجَةُ: به مانا (الدَّاجُ) دئ.

الدَّجَاجَةُ: مریشك به نیرو مپییهوه واته: مریشكو كه له شیر نهوه بهر زاییه ی له بهرسنگی نه سپ پهیدا دهییه

سهرمهشی (ك: دَجَاح وَدَجَّح).

الدَّجَاجِي: تاریك دهگوتري: (أَسْوَدَ دَجَاجِي)، (لِيلَ دَجَاجِي وَشَعَرُ دَجَاجِي).

الدُّجَّةُ: نهو پهری تاریکی (ك: دُجَّجَ).

الدَّجُّوجُ: به مانا (الدَّجَاجِي)

دئ، دهگوتري: (لِيلَ دَجَوَجِي وَشَعَرُ دَجَوَجِي).

الدُّجِيجُ: به مانا (الدَّجَاجِي) دئ.

الدَّيُّوجُ: شهوی زۆر تاریك واته: ههر به مانا (الدَّجَاجِي) دئ.

الدُّجَّجُ: كه سیك په چهك بی چهکی ته وای له خو بهستییه ئیشك.

دَجَّجَ دَجَّجًا: دهنگیكه مریشكو كه له شیری په بانگ دهنری.

دَجَّجَتِ الدَّجَاجَةُ: مریشكهكه بازی دا هه ئه پری.

دَجَّجَ فلان: فلانكس بانگی مریشكهکانی کردو وتی (دج دج).

دَجَّجَ اللَّيْلُ: شهووهكه تاریك بوو.

الدَّجْدَاجُ: رمش و تاریك له ههرشتیك بی و زۆر تاریك.

دَجَّرَ دَجْرًا: سه رسام بوو، سه رخوش بوو.

دَجَّرَ النَّاسُ: خه لكهكه توشی ئازاومو گیره موژ بوو (هر دَجَّرَ و دجران

وهی دجری) (ك: دُجَّرَ).

دَجَّرَ: هه ئهات.

اندجر الحبل والوتر ونحوها: حبله که یان ژنیمه شل بؤوه.	دَجَمَ اللَّيْلُ دَجًا وَدُجْمَةً: شهو مکه تاریک بوو.
الدُّجَر: لؤبیا ۵ له حه دیشی عومه ردا	دَجِمَ: غه مناک بوو.
هاتوو: (اشزلنا بالنوی دجراً) ۵	دُجِمَ: به مانا (دَجِمَ) دئ.
لوتی هه وچار؛ نه و داری گاسنه که ی	الدُّجَمُ: جؤر، دمگوترئ: (أمن هذا الدُّجَم أنت): نه وه تۆ له م جؤرمکه سانه ی؟
پنوه قایم دمکری.	الدُّجَمُ: هاوړئ نزیک ۵ رهوشت ۵ (ك: دجرم)
الدُّجَران: نه و داری رادمنگیو درئ بؤ	الدُّجَمَةُ: رښ بازو په پیره وو
که پرو سابات.	پروگرام ۵ هاوړئ نزیک.
الدُّجور: تاریک و رمش ۵ دمگوترئ: (لیل دجور ودیمة دجور و تراب دجور).	دَجَنَ الْيَوْمُ: نه مرو هه مووی هه ورو ته م غاربوو.
الدُّجوري: تاریکایی و رمشایی.	دَجَنَ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی باران.
دَجَلٌ: درؤو چاوو راوی کرد.	دَجَنَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه نیشته جئ بوو، و مگری بوو پیوهی راهات دمگوترئ: (دَجَنَ الْحَيوان، وَدَجَنَ الطَّيْر).
دَجَلُ الشَّيْءِ: شته که ی داپوشی ۵ (دَجَلُ السَّيْفِ) شمشیر مکه ی زهر که هفت کرد.	أَدَجَنَ: چوو ه ناو هه ورو ته مو مزموه.
دَجَلُ الْحَقِّ: حه ق و راستی تی که ل به درؤو سته م کرد.	أَدَجَنَ الْيَوْمُ وَالسَّحَابُ: به مانا (دَجَنَ) دئ.
دَجَلُ الْأَرْضِ: زموییه که ی به زبل تی کردن به هیزو بیت دار کرد.	أَدَجَنَ السَّمَاءُ: ناسمان بارانه که ی دریزه ی کیشا.
الدُّجَالُ: زبل و شیا که.	أَدَجَنَ عَلَيْهِ الْحُمَيَّ: له رزو تای توشبو وه له کوئی نابیته وه.
الدَّجَالَةُ: قه تران.	دَاجَنَه: به باشی تی که لاوی کرد.
الدُّجَالُ: ناوی زیړ ۵ دروزن و ساخته چی و چاوو راو که ر ۵ جه جال.	الدَّاجِنُ: هر ناژه ل و بالندمو دمعبایه ک
الدَّجَالَةُ: هاو له ی زؤرو بارگرانو به مئمرک و ئورک.	مائی ببئ و رام ببئ له گه ل
الدُّجَيْلُ: به مانا (الدَّجَالَةُ) دئ.	ناده میزاددا هه لیکا ۵ (ك: دُواجِن).

الدُّجْنُ: نەو ھالەتەيە ھەور سەرانسەر
ولات دابگرئ.

الدُّجْنَةُ: رمشایی، تاریکی، (ك: دُجْنُ).

الدُّجَّانُ: نەو ھەیانەمە مالى بى
لەھەر جۆرێك بى ە (ك: مداجين)ە.
دَجَا دَجْرًا وَدَجْرًا: تەواو بوو بێگەيی.
دَجَا السَّحَابُ: ھەورمەكە بلأو بوو.

دَجَا اللَّيْلُ: شەمەكە بەتاریکی خۆی
دونیاى داگرتو ھەموو شتییكى
داهۆشی.

دَجَا الشَّيْءُ دَجْرًا: شتەكەى داهۆشی و
پەردەى پێدادا.

أَدَجَى: بەمانا (دَجَا) دئ.

أَدَجَى الشَّيْءُ: بەمانا (دَجَا) دئ.

دَاجَأَ: رقو كێنى خۆى ئى شاردموھ
دوژمنایەتى بۆ دەرئەخست.

تَدَجَى: بەمانا (دَجَا) دئ.

الدَّاجِيَةُ: تاریکی ە (ك:
دَوَاج) ە دەرگوتری: (نعمۃ داجية)
نیعمەتیکی زۆرو زەبەندە.

الدُّجَى: رمشایی شەو تاریكو
تونەكەى ە دەرگوتری: (ليلة دُجَى).

الدُّجَّةُ: قوچەمى كراس ە (ك: دُجَى).

الدُّجِيَّةُ: تاریكایی ە كۆختەى راوچى
(سەنگەرى راوچى)

الدَّيَاجَى: تاریكیمان.

دَحَبَهُ دَحْبًا: پالى پێومنا.

دَحَبَهُ: سۆپەموه، خوراندی، ھالى کردو
ھینای و بردی راپکێشا.

دَحَّ فِي قَفَاهُ دَحًا وَدَحَوًا: پالى پێومنا.

دَحَّ فَلَاحًا: دەستی بلأو کردموھو پيامالى،
دەستی بلأو کردموھو کێشای
بەجەستەى فلانکەسدا ە پالى
بەفلانکەسەومنا.

دَحَّ الشَّيْءُ: شتەكەى پەن و پۆر کرد
ھاوساننى ە دەرگوتری: (دَحَّ الطَّعَامُ
بَطْنَةً) خوارنەكە وركى لێك
كشاندموھ.

دَحَّ الشَّيْءُ فِي الْأَرْضِ: شتەكەى بەزموىدا
پەن کردموھ تا چاك چاك
بەزمويەكەدا نووسا.

إِنْدَحَّ: بۆ مطاوعەى (دَحَّ) دئ.

الْمُحَوَّجُ: بەرھەراوان و پەن و
بەرین ە ئاھرەتى گەورە ە حوشترى
زەلامو كەتە ە (ك: دَحَّج).

دَحَّ دَحًا: وشەيەكە كە ئاراستەى نەو
كەسە دەرگوتری كە دان دەنى
بەكردارەكەى، مەبەست لێى
بێدەنگ بەوچى دى درێژە بەدان
پیانانەكەت مەدە.

الدُّحَادُحُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوى كورتە بالای
ورگ زل (ك: دَحَادِح).

الدُّحَادُحُ: بەمانا (الدُّحَادُحُ) دئ.

الدِّحْدَحُ: ئاھرەتى كورتە بالای ورك زل.

الدَّخِیْعَةُ: بهمانا (الدَّخَادِخُ) دئ.

بُوْئُهُوْی بېگروئ.

دَخْرَهُ: خولانديپهوه.

دَحَسَ بِرَجُلِهِ: بهماچى شتهكەى سهر و

دَحَرَهُ دَحْرًا وَدُحْرًا: پالى پيومانو دورى

ناوکرد بُوْئُهُوْی بزائى چيپه و چى

خستهوه.

نيپه.

انْدَحَرَ: بُوْ موطاومعهى (دَحَرَهُ) دئ.

دَحَسَ بِالْشَّرِّ: پيى ريگخست و پانى

دَحْرَجَهُ دَحْرَجَةً دَحْرًا: خستيه جم و

کردهوه بهجوريك نهزاندرئ چوَن

جوئ و بهرمو خوار پالى

بووه.

پيومانو بهدمورى خوى دا

دَحَسَ بَيْنَ الْقَوْمِ: فيتنهو ناشوبى لهناو

خولانديپهوه.

خه لکهکه ناپهوه.

تَدَحْرَجَ: بُوْ موطاومعهى (دَحْرَجَهُ) دئ.

دَحَسَ بَيْنَ الصَّفُوفِ: کهلو کونى ناو

الدَّخْرِجَةُ: خولخولوکه نهوى

ريزماکانى پرکردهوه.

دميخولينيتموه نهوى قالونچه

دَحَسَ الْإِلَاءَ: زمرههكەى پرکرد.

لهزبل و زال و پيسايى كوئى

دَحَسَ مَا فِي الْإِنَاءِ: نهوى لهقاپهكەدا بوو

دمكاتهوهو خپرى هه لهدما (ك):

هه ئيلوشى لستيهوه.

دَحَارِجَ).

دَحَسَ الشَّيْءَ فِي الشَّيْءِ: شتهكەى خسته

الدَّخْرِجُ: دانه و ئلهپهكى خپرى هچكوله و

ناو شتهكەى ترموه.

رشكه لهپه تيگه ل بهگهمن

دَحَسَ الْحَدِيثَ عَنْهُ: هسهكەى ئى شاردهوه.

دميخ و مكوو گزنيژه.

دَحَسَتْ الْأَصَابِعُ: پهنجهكان توشى

الدَّخْرِجُ: خپرو خولوه.

زهپكهو بالوكه بوون، نيوان نينوك و

الدَّخْرِجُ: قالونچه.

گوشتى پهنجهكانى جوړه

دَحَسَ السُّبُلَ دَحْسًا: گوته گهمن و جوکه

نمخوشيپهكيان ئى پهيداوو.

خوى پر کردو کامل بوو،

أَدَحَسَ السُّبُلَ: گهمن و جو

دمشگوترئ: (دَحَسَ الزَّرْعُ).

دوورو او مكهى گيرمکرد.

دَحَسَ الْبَيْتَ: خانوومهكه بهخاومن مال و

الدَّاحِسُ: جوړه زهپكهو برينداريپهكه

مندالى خاومنهكەى ناومدان بووه.

لهنيوان نينوك و گوشتى پهنجهكان

دَحَسَ يَدَهُ فِي الدَّبِيحَةِ: پهنجهكانى خسته

پهيدا دمبي دمبيته هوى دمهاتنى

نيوان پيست و گوشتى كوشتيپهكه

نينوكهكان جوړهاوساوى و گريئ

پهيدا بوننيكه له پهنجهكاندا پهيدا
دهبئ.

الدَّاهُوسُ: بهمانا (الداحسُ) دئ.
الدَّحَاسُ: پرېوون و پالنه پستهو
قهرمبالغې ۵ دمگوترئ: (بيت دحاسُ)
مالنيكي خيزاندارو قهرمبالغه.

الدَّحَاسُ: پرېويهكه، خشوكنيكه،
كرميكه زمرده له ژړر زمويدا دهرى
دينن و دمپكهنه كه پك و داو بو
چولهكه گرتن ۵ (ك: دَحاحس).

الدَّحَاسَة: بهمانا (الدحاسُ) دئ.
الدَّحْسُ: كشتوكال: كه گوتهكانى پرېن و
كامل بئ.

الدَّيْحَسُ: شتى زوړو زمبهنده.
دَحَصَ دَحْصاً: پهلهى كرد.

دَحَصَ الْأَرْضَ برجله: به قاجى گلهكهى
پشكنى و نه مديو و نه وديوى
كرد ۵ دمشگوترئ: (دَحَصَ المذبحُ
برجله) ۵ به قاج كوشتيهكهى
نه مديو و نه وديو و كرد.

دَحَضَتْ رِجْلَهُ دَحْضاً و دَحْضاً: قاجى
هه څليسكا.

دَحَضَتْ الشَّمْسُ: خوړ بهلاى ناوايوون
كلايوو.

دَحَضَتْ الْحَبَّةَ: به لگهكه پوچاپه وه.
دَحَضَ برجله دَحْضاً: به قاجى شتهكهى
پشكنى.

دَحَضَ عَنْ الْأَمْرِ: لهكارمكهى كوښييه وه.
دَحَضَ رِجْلَهُ: قاجى هه څليسكاند.

دَحَضَ الْمَاءَ الْأَرْضَ: ناوكمه واى له
زموپيه كه كرد قاجى نئ
هه څليسكى.

دَحَضَ الْحَبَّةَ: به لگهكهى پوچ كردموه و
رمتى كردموه.

ادْحَضَهُ: پالى پېومناو له شوپنى خوئ
له قى كرد ۵ هه څليسكاند
دمگوترئ: (ادْحَضَ الْقَدَمَ).

ادْحَضَ الْحَبَّةَ: به لگهكهى پوچ كردموه.
الدَّاحِضُ: دمگوترئ: (فلان داحض)
فالانكس رارايهو هه مردم له سهر
باريک و لهه واپه ك نئ دها.

الدَّاحِضَةُ: دمگوترئ: (حَبَّة داحضة)
به لگهكهى پوچهل كراوويه ۵
به لگهكهى بئ بنه ماو پوچه.

الدَّحْضُ: خليسكان ۵ خليسكاوى
دمگوترئ: (مكان دَحْضُ).

الدَّحْضُ: دمگوترئ: (مكان دَحْضُ)
شوپنيكى خليسكه.

الدَّحْضُ: بهمانا (الدحَضُ) دئ.
الدَّحَاضُ: شوپنى هه څليسكان.
الدَّحِضَةُ: شوپنى هه څليسكان ۵ (ك:
مداحض).

دَحَضَتْ يَدَهُ عَنِ الشَّيْءِ دَحْضاً و دَحْضاً
ودحاقاً: دمستى نه گه پشته شتهكه،

دمستی کورتی هیتا.

دَحَقَّتِ الحَامِلُ بِالْجَنِينِ: نافرته سک

پرېمکه منداله کـــه ی

له بارجوو ۵ (دَحَقَّتِ الحَامِلُ بِرَحِيهَا)

نافرته که مندالدانی خوۍ

دمرهیتا.

دَحَقَّ الشَّيْءُ: شته که ی پال پیومنا ۵ دوری

خسته وه، دمری گرد، دمگوتری:

(دَحَقَّ النَّاسُ فُلَانًا) خه لکه که چ

گرنگیکیان به فلان کهس نه دا.

أَذَقَّه: دوری خسته وه دمری گرد،

دمگوتری:

أَذَقَّه اللهُ: خودا له هه موو خپرو

بیړی بج به شی کرد.

أِنْدَحَقَّ: له شوینی خوۍ راساو روۍ.

أِنْدَحَقَّ بَطْنُهُ: ورگی زل بوو.

الدَّاحِقُ: نافرمتیکه دواۍ مندالبون

مندالدانی بیتهدمر ۵ (ك: دواحق).

الدَّحَاقُ: هاتنه دمره موۍ مندالدان دواۍ

مندالبون.

الدُّحُوْقُ: که سیکه زور چاوۍ جمو

جوړ بکاو نه توانی

رایبگری ۵ نافرمتیک دواۍ مندالبون

رحمه می بیتهدمر ۵ هه روا نافرمتیک

به سکیک زیاد له مندالیکۍ بیږ.

الدُّحِيقُ: دمرکراو ۵ دمگوتری: (فلان

دحیق القوم) فلان کهس دمرکراوو

رمتیند راوی گه له ۵ هه روه ها

به نافرمتیک دمگوتری: به سکیک

زیاد له مندالیکۍ بیږ ۵ چاو که زور

جمو جوړ بکاو خاومنه که ی

نه توانی بیوستینی.

دَحَقَبَهُ: له دواوه به توندی پالی پیومنا

پاله په ستوی دا.

الدُّحُقُومُ: که ته و زمبه لاه ۵ ورگ زل.

دَحَلَ دَخْلًا ودخلًا: چووو ناو

په نا په سیو ۵ دابو نمریتی عمره ب

وهابوو له ناو ماله که پاندا زوریکۍ

پچکوله په نا په سیوۍک شوینیکی

به لاهو یان دروست دمکرد بو نه وه ی

که میوانیان هات نافرمتیان خوۍ یان

بخزیننه نهو په نا په سیوهو میوان

نه یان بینۍ ۵ بهو شیوینه په نایه

دمگوتری: (الدَّخْلُ).

دَحَلَ دَحْلًا: چووو په نا رشماله که، چووو

دوا خیومته که ۵ ترساو خوۍ

شاردومو ۵ هه لهات.

دَحَلَ الْأَرْضَ دَحْلًا: له زموییه که دا

چالیکۍ هه لکه مند سهره موۍ

تهسکو بنکی پان.

دَحَلَ الْبُئْرَ: نه ملاو نه ولای بیره که ی

هه لکولی.

دَحَلَ دَحْلًا: کورته بالا بوو هه لهو بوو،

ورگی گه وره بوو شوړ

بووه ۵ رموشتی ناشیرین بوو فیل باز
 بوو ۵ له ماله که دا خوۍ گرت تا
 بهوېستی خوۍ شته که ی کړی ۵ زورو
 زهېنده بوو.

أَدْخَلَ: چوونه ناو په نا په سیووه،
 چووه زوری که نارووه.

دَاخَلَهُ مُدَاخِلَةً وَدَحَالًا: چاوو راوی
 لیکرد ۵ زانیاریه که ی ل شاردووه
 به که سانی تری گوت.

الدَّاحِلُ: دل پیس و کیناوی.
 الدَّاحُولُ: ته لمو که په که بو گرتنی
 ناسک و ریوی و دعبای لهو
 جوړه ۵ (ک: دوا حیل).

الدَّخَالُ: نیچر هوان که نیچر به ته له
 بگری.

الدَّخْلُ: چالیکه له زموی هه له که ندری
 لای سمره وی ته سک و لای خواروی
 پان و پور: په نا پاساریکه عمره ب
 له ناو خانوودا دروستی ده که ن بو
 نه وه ی که میوانیان هات خیرا
 نافرمتیان بچنه نه وی و میوانه که
 نه پانی بیی ۵ شوینیک ناوی تیدا
 کو بیته وه ۵ (ک: ادخل و ادخال
 و دخال).

الدَّخْلَاءُ: بیر سمره که ی ته سک و
 ژرموه ی پان و پور بی.

الدَّخْلَةُ: به مانا (الدخلاء) دی.
 الدُّحُولُ: به مانا (الدحلاء) دی ۵ نه پانی

حوشتر له به کتر.

الدَّحِيلَةُ: چالیکه له ناو زمویدا
 سمره وی ته سک و ژرموه ی پان.
 دَخَلَ بَطْنُهُ: گمده ی هه وای کرد (سکی
 فش بوو).

دَحَمَهُ دَحْمًا: به توند پالی پیو ه نا.
 الدَّاحِوْمُ: ته لمو که په که بو گرتنی ریوی
 ناسک و کمرویشک.

الدَّحْمُ: بنه ماو بنیچه، دمگوتری: (هر
 من دحم فلان) نه وه له نه وه ی فلانه.
 دَحَمَ الرِّقْيَةَ: دیزه که ی پر کرد.
 دَحَسَ اللَّيْلُ: شهو تاریک بوو،
 تاریکی به که ی پهری سه ند.

الدَّحَامِسُ: ره شو زور تاریک ۵ نازاو
 که ته و زه به للاح.

الدَّحْمَسُ: تاریک: زور تاریک: هیزوی
 سرکه.

الدَّحْمَسُ: به مانا (الدَّحْمَسُ) دی.
 الدَّحْمِسُ: به مانا (الدَّحْمَسُ) دی ۵

الدَّحْمَسَانُ: ره شی زور که ته و
 زه به للاح ۵ له حه دیشدا هاتووه:
 (كان يُباع الناس وفيهم رجل
 دَحْمَسَان) همروا به مانا ناده میزادی
 نه حه مقی که ته و زه به للاح
 دی ۵ دمگوتری: (رَجُلٌ دَحْمَانِي).

الدَّحْمَسَةُ: تاریک، زور تاریک ۵ (ک:
 دحامس).

الدُّخْسَةُ: تاريك، زور تاريك، دمگوتري: (ليلة دخسة).

دَخَمَلَهُ رِيه: خولانديده وه بهراکشای و

فرېندراوی له سهر زموی به جیي هیشت کوژرا بوو پئی ل دمنرا.

الدُّعَامِلُ: ناده میزادی که تمو گوشتن.

الدُّخْمَلُ: نهو که سهی پیستی شوپ بوییته وه.

الدُّخْمَلَةُ: نافرمتی که تهی زه لام.

دَحِنَ دَحْنًا: قهلهو بوو بووه کوته بنه، ورگی زل بوو داجوړا ه رموشت ناشیرین بوو.

الدُّخْنُ: زه لامی ورگ شری گه ده زلی کورته بالا.

الدُّخْنَةُ: به مانا (الدُّخْنُ) دئ ه نه ستورو خه پلهو بان، ته پوژکه.

الدُّخْوَةُ: به مانا (الدُّخْنُ) دئ.

الدُّيْعَانُ: کولله.

دَحَا البَطْنُ دَحْوًا: ورگی له بهر گه وره یی داجوړا وه.

دَحَا الفَرَسُ: نه سپه که دهسته کانی به سهر زمویدا راد مکیش ه سکه کانی له زموی بهر ز نه کرمده وه.

دَحَا الشَّيْءُ: شته که ی راخستو بلاوی کرمده وه دمگوتري:

دَحَا الله الأرض: خودا زموی راخست هانی کرمده وه پالی پیومنا.

دَحَا الماشية: ناژه لکه کانی رادان لیي خو پین.

تَدَحَّى: بلاو بؤومو بهر فراوان بوو.

تَدَحَّتِ الإِبِلُ فِي الأرض: حوشرمه که پیکوئی کرد ه زموی به که ی ژیر خوی چال کرد ه کاتیک حوشر نه م پیکوله دهکا که قهلهو دمی.

الأَذْوَةُ: شوینی هیلکه کردنی نوعامه و بیجو هه لهینانی.

الأَذْيَةُ: به مانا (الأَذْوَةُ) دئ ه بویه به نوعامه دمگوتري: (بت أذحيه).

الدَّيَّةُ: مهمون.

الدَّيَّةُ: سهروکی عه سکر.

الدَّيْحَةُ: داریکه مندا ل پاری پی

دهکا ه پاری به که دانیش توانی مه که

له ناویاندا باوه، نه م پاری به بریتی به

له چمند بهر دوحه که بهک و مگو حطب،

چمند کونیکی بجکوله هه لکه نه م

نه نجار که میک لییان دور ده که ونه وه

بهر دهکان ناراسته ی کونه کان

ده که نه، جا نه گمر بهر ده که به که

به که چوونه کونه کانه وه نه وه

براو به، نه گینا دؤرا وه.

الدُّوْنَةُ: برپاوه (دَحْنُ).

دَحْنُهُ دَحْنًا: زمیل و ژېر دهسته ی کرد.

دَحْنُ دَحْنًا وَدَحْنًا: رمنگی رمشو لیل

بوو ه دمگوتري: (هر أَدَحَ وهی

دَحْنًا).

الدُّخُّ: دوکەڼ (الدُّخُّ) دوکەڼ ۵ رومکيکه له ناو باخدا.

دُخُّ: دُخُّ: وشه يه که دهگ ووترئ: بهمه بهستی بۆردانی که سيک و بيدهنگکردنی.

دَخْنُ: په لهی کرد، خيرا خيرا ههنگاوی هه ئينا ۵ ههنگاو مگانی کورت کردنه وه ۵ مانديوو.

دَخْنُ عَنْ كَذَا: وازی ئی هیئا (دَخْنُ عَنْ كَذَا): فلان شتی ئی مه نعرکد.

دَخْنُ الْقَوْمِ: سهری له خه لکه که شيواندو زهليلی کردن و ولاتی داگیر کردن.

تَدَخَّنَ: بۆ موطاوعه ی (دَخْنَهُ) دئ ۵ ويكهاته وه گرژ بوو.

تَدَخَّنَ اللَّيْلُ: تاریکی شهو تيکه لاو به بونه و مریوو.

الدُّخَادُ: کورته بالا. الدُّخَانُ: پيرۆيه کی زمرده حاجی زۆرن (هه زارپي).

الدُّخَانُ: بهمانا (الدُّخَادُ) دئ ۵ همروا بهمانا (الدُّخَادُ) دئ.

دَخْنَرُ: زمرکهفتی کرد. الدُّخْدَارُ: ئالتون ۵ جوړه قوماشيکی

بهنرخ بووه. دَخَرٌ دُخْرًا: بچوک بوو زهليل و ملکه چ کهوت.

دَخِرَ دُخْرًا: بهمانا (دَخَرٌ) دئ ۵ سهری ئی شيوا، سهمر سام بوو.

ادْخَرُ: ژير باری کرد، زهليلی کرد، ملکه چي کرد.

ادْخَرُ: بپروانه وشه ی (ادْخَرُ). الادْخار: په زمينه مگردنی بپري داهاته

بۆ دوا روژ. دَخَرَصَ الْأَمْرَ: کارمهی ناشکرا کرد.

الدُّخْرُصُ: تيرۆزو نهو پارچه قوماشه دريزکوله يه که دهخريته وه سهمر

کراس و شتی وا بۆ نهوه ی پان بي ۵ نهو کهسه ی خوډه خاته ناو

کارو بارمومو لييان دمرانئ ۵ (ك: دخاريص).

الدُّخْرِصَةُ: نهو پارچه قوماشه دريزکوله يه که دهخريته وه سهمر

کراس و شتی وا بۆ نهوه ی پان بي ۵ تاقم و کومه ل.

دَخَسَ دُخْرًا: قه لهو بوو، خو ی داپشت، گوشت و بهزی سهريه ک نا.

دَخَسَ لِي كَذَا: دزی کرده ناو فلان کومه ل، جووه ناو فلان شته وه.

دَخَسَ الشَّيْءَ دَخْسًا: شته که ی شاردموه. دَخَسَ لَخْمًا دَخْسًا: گوشتی جهسته ی زۆر

بوو کۆبۆوه، پريوو. دَخَسَ عَظْمًا: ئيسقانی پري بوو له مۆخ.

دَخَسَ الْحَافِرُ: دموروبهري سمی ولاخه که

هاوسا ۵ دډگوترئ: (فرس دځس) ښه سپڼكى عه پېداره.	دځلُ المكان ونحوه وفيه دځولاً: چوو ه ناو شوپنه كه.
ادځس: به مانا (دځس) دئ.	دځلُ بالعروس: چوو ه پمردى زاواپيه وه.
ادځسُ الشئني في كذا: شته كهى له وئدا شارد هوه.	دځلُ في الامر: دمستى به كارمكهى كرد.
الذخاس: زور زمبه ننده ۵ پرو لئوان لئو ه دډگوترئ: (عدد دخاس) زماپيه كى زور ۵ (بيت دخاس) مائڼكى پر ه	دځلُ دځل: به مانا (دځل) دئ ۵ كزو لاواز بوو.
درع دخاس: زريبه كى حه لقه پچوكه.	دځلُ الحب: دان ه وئله كه سؤى زور بوو.
الذخس: قه له وو تيكسمر او . جوانه ورج (ورچى گهنج) . جوړه ماسپيه كه.	دځلُ على فلان: فلانكس خه يالى بو شتيك چوو وانه بوو به خوى نه زانى كه وته هه له وه.
الذخس: هاوسا وپيه كه له دموربهرى سمى ولاخ.	ادځلهُ المكان ونحوه: خستيه ناو نهو شوپنه وه.
الذخس: جينسى گياندارانى دمريا له پپړى ماسى له وپنهى دؤلفين.	داخلت الاشياء: شته كان چونه ناو يه كه وه، تيك گيران،
الذخوس: نافرمتى كه ته وه قه له وو	داخل فلاناً في امور: هاوكارى فلانكسى كرد له كارمكاني دا.
الذخيس: زور وچو ليك هالو . گياو گزى تيكچر او . گوشتى توندو پتهو، زمندى قاجى ولاخ . گوشتى بهرى دمست.	دځلهُ: به مانا (ادځله) دئ.
الذخيس: كه سيك خيرو بياومتى تيدا نه بڼ . گياو گزى زور و تيكچر او	دځلُ التمر: خورماكانى خستنه ناو زمبيله كه وه.
المذخس: گيانله بهرى گوشتنى نيسقان پر له موخ، دډگوترئ: (جمل مداخس).	ادځل: به مانا (دځل) دئ ۵ زورى همولدا بو چوونه ناو.
	تداخلت الاشياء: به مانا (داخلت) دئ ۵
	تداخلت الامور: كارمگان تيكه لاو بوون و ليك جيانا كړينه وه.

تَدْخُلُ: بُو موطاومعهى (دخّله)
دئ ۵ كهم كهم چووه ناو ۵ بهناچارى
چووه ناو كارمكهوه.

تَدْخُلُ فِي الْحَصْرَةِ: لهخویموه چووه
ناو كیشمكهوه بُو نهوى بهرگرى له
بهرزمهونديهمكهى خوئى بكا، بئ
نهوى لايهنيك بئ لهلايهنهكانى
كیشمكه.

الدَّخْلُ: له ههموو شتيك دا ديوى
ناوموميهتى.

الدَّخْلَةُ مِنَ الْأَزَارِ: ديوى ناوموموى
دربئ كه لهجهسته دمكهوئ.

الدَّخْلَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زموى بئ سمرو
بمرو نهپشكنندراو.

الدَّخْلَةُ مِنَ الْإِنْسَانِ: نبييهتو نيازى
نادميزاد.

الدَّخْلِي: شتيك پال داخل بئرئ،
ناوخوئى.

الدِّخَالُ فِي الرِّدِّ: نهوميه خوشترمكهى
بغاتنه نيوان دوو خوشتره ناو
ههئينجهرمكهانهومو ناوى بدا،
دمكوترئ: (سقى يِلُّهُ دِخَالًا) ۵ پالى
نهسپ.

الدِّخَالُ: دمكوترئ: (فلان دخال في
الأمور) فلانكهمس زور خو لهكارو
بار ههئدمقورتيئو دمچيئه ناو
روداوموه.

الدُّخْلُ: جهسته گهورمو تيکسمراو .
جوړه بانندميهمكه بهتوبهلاى
درمختى بهرزموه دمئيئ.

الدُّخْلُ مِنَ الْكَلَا: نهو گياو گزميه كه
لهناو بنكى درمختهكان روايئو
بهناويان دا بلاو بوبيتهوه.

الدُّخْلُ مِنَ اللَّحْمِ: نهو گوشتهيه
بهئيسقانهوه نوسابئ

الدُّخْلُ مِنَ الْإِنْسَانِ: ناومړؤكو دمرونى
نادميزاد ۵ (ك: دخاخي).

الدُّخْلَةُ: ههموو گوشتيكي كؤبووموى
تونندو پتهو.

الدُّخْلُ: داهاتو وارياتى تاكهكهمسو
خيـزان ۵ دمردى ناوهولاى
جهسته ۵ فسادو گهندهئى ۵ شكو
گومان ۵ دل و دمرونى نادميزاد.

الدُّخْلُ الْقُرْمِي: لهزاراوى زانستى
ئابورى دا كؤمهئيك نرخو بههايه
بـُو ههموو جوړه كالـاو
خزمهتگوزاربه پيشكهشكراومكان
لهماوى ساليكدا هى دمولهتيك له
دمولمتهمكان.

الدُّخْلُ: فسادو گهندهئى . عميبو
لهككه ۵ دمرد ۵ شكو گومان ۵
درمختى چرو تيکچرؤاو ۵ خيـزانو
بنهـمالهيهك بچنه ناو بنهـمالهيهكى
ترمومو خوږيان به بهشيـك لهوان
بزائن له راستيشدا لهوان نهبن.

أَذْخَنَ فَلَانٌ: فَلَانَكهس دوکهلې میښووله
کوژوشتی وای بهرپاکرد بـو
پاککردنسه وهی دموروبـهرو
بـونځوښکردنـی.

أَذْخَنَ الزَّرْعُ: کشتوکالهکه پـيگهـی و
رمنگی ومکوو رمنگی دوکهلې لـي
هات.

تَذَخَّنَ: بـو موطاومعـی (ذَخَّنَهُ) دئ.
تَذَخَّنَ الْقِدْرُ: دیزمکه دوکهلې لـي بهرز
بووه دوکهلې دایپوښی.
تَذَخَّنَ فَلَانٌ: فلان جگهره ی خوارد،
دوکهلې کرد.

الدَّاخِنَةُ: دوکهلکیش بـو کورمخانـه و
تەندورو سهـماومرو نهـو جـوړه
شتانه.

الدخان: دوکهل ه نهو شته وردیلانه
لهناگر بهرز دهبنهـومو دوکهل پيک
دهمینن . توتن.
الدُّحَانُ: بهمانا (الدُّحَان) دئ ه واته:
دوکهل.

الدُّخْنُ: رومکيکه له پيږي (النَجَلِيَّات) ه
بهرمکه ی بجووک و لووسه ومکوو
کونجی لهناو زموی کشتوکالدا
دمروپندري و خوړسکيشه.

الدُّخْنُ: دوکهل، حيقـدو کينـه،
دمگوتری: (بينهما ذَخْنُ) ه له
نيوانياندا حيقـدو کينـه

ذَخَّنَتِ الرِّقُودُ: سوتهمهنييهکه دوکهلې
کرد.

ذَخَّنَ الْغَبَارُ: تهبو توژ بهرپابوو.

ذَخَّنَتِ النَّارُ دَخْنًا: بهمانا (ذَخَّنَتْ) دئ.
ذَخَّنَتِ الْفِثْنَةُ: فيتنهو ناشوب
دمرکهوت.

ذَخَّنَ الطَّعَامُ وَالشَّرَابُ: خواردمهـنييهکه
دوکهلای بووه بـونی دوکهلې لـي
دئ و تامو يونو بهرامی تيکداوه.
ذَخَّنَ الْحُلُقُ وَالْعَقْلُ وَالدينُ: پـموشـت و
عهقل و دين گهندهل بوو، تيک
جوو.

ذَخَّنَ الشَّيْءُ دُخْنًا: بهمانا (ذَخِنَ).

أَذْخَنَتِ النَّارُ: ناگرهکه دوکهلې کرد.

ذَخَّنَتِ النَّارُ: بهمانا (ذَخَّنَتْ) دئ ه

ذَخَّنَ الرِّقُودُ: سوتهمهنييهکه دوکهلې
کرد.

ذَخَّنَ عَلَى الشَّيْءِ: وای کرد دوکهلکه ی
بگاته شتهکه.

ذَخَّنَ عَلَى الشَّجَرِ أَوْ عَلَى الثَّرْبِ:
درمختهکه یان قوماشهکه ی
بمبخورنکی تايـبـمتی پاک
کردهوه ه نهخوښی و بهکترای پيوه
نههيشت.

ذَخَّنَ الثَّبَغُ: ناگری بهتوتنهکهوه ناو
دوکهلکه ی ههلمزی.

أَذْخَنَتِ النَّارُ: بهمانا (ذَخَّنَتْ) دئ ه

الدَّيْبُ: جـاودېر،

سيخوړه پېشهنگه كمرمكوي.

الدَّيْبَانُ: جاودېر، جاسوس پېشهنگ.

الدَّدان: چا وچنوك و تير

نخوړه شمشير.

الدُّن: گالتهو گېږ.

الدِّدان: دابو نهریت.

الدَّيْنُ: بهمانا (الدَّيْدان)

دئ د مگوتري: (فلان ديدنه ان يفعل

كذا).

الدُّدا: گالتهو گېږ.

الدُّد: بهمانا (الددا) دئ

فَرَا ذَرَأَ وَ ذُرُوعاً: لاريو، خواربوو.

فَرَا البعير: حوشرمكه توشى نهخوشى

غودده بوو غوددهى حوشرمكه

هاوسا.

فَرَا السيل: لافاوكه ههلسا لهپه ندى

پيشينان دا هاتوو: (صادف درا

ال سيل درء يدفعه) شمر و نهگبه تيبهكه

تووشى شمر و نهگبه تيهكى تر بوو

(مارى مارخوړ پهيدا بوو) توشى

گونږمشى خوځى بوو.

فَرَا عليه: لهناكاو ليى پهيدا بوو هيرشى

كرده سمر

فَرَا الكركب: نهستېرمكه لهخوړ

ههلاتموه بهرمو خوړناوا

كهوتېرئ درموشايه ومو پرشنگى دا.

همپه همر و د مگوتري: (هدنة على

ذخن) ريك كهوتنو ناشته واپى

له سمرشتى بى بنه ماو ههسادو

داو مشاوى نيوان همر و د مگوتري: (فى

من السيف ذخن) شمشيرمكه نه و هنده

صاف و پاكه رمش دمنوښه

الدخنان: نه و همپه دوكه لاوى بى و

دوكل داپوشيبى و رنكى دوكله

گرتبى، تهپو تزاوى د مگوتري:

(يوم دخنان) روژيكى تهپو

تزاوى و گهرمه.

الدخنان: جوړه چوله كهپهكه.

الدخنة: نه و شتهى كه عهترو

قوتونى بى دمپرژيندى دوكه و

پف كراويكى تايه تيبه دمپرژيندى

بو له ناوبردى بهكترى.

أبر دخنة: بالندمپهكه رنكى و مكو

رنكى دوكله واپه.

المِدخنة: كورمخانه، دوكله كيشه (ك:

مداخن).

الدخنس: نادميزاد يان نازهلى قهلموو

بههيز.

الذأخى: تاريخ د مگوتري: (ليل داخ)

شمويكى تاريخ.

الدُخى: تاريخاى.

الدُخياء من الياالى: شهوى تاريخ و

تونهك.

ذَرَاتُ النَّارِ: ناگره که روناکی دا.

قَوَّأَ فُلَانٌ دِرْعًا: فلانکس شتیکی کرده

بیانوو خوی شاردموه ۵ دیوجامه‌ی

گرتموه.

قَوَّأَ الشَّيْءَ وَه: شته‌کی رفتردموه، پالی

پیومناه لئی دورخستموه له حمدیشدا

هاتووه: (ادْرَوْا الْخُدُودَ بِالشَّبَهَاتِ)

بیانوو بۆ نه‌نجام نمدانی حمد

بدوزنهموه حمدکه نه‌نجام ممدن.

ذَرَاتُ الْمَرَأَ زَوْجَهَا: ژنه‌که به‌که‌یفو

شادی هه‌ئس و کهوتی له‌گه‌ل

میردمه‌کی نه‌کرد ناچیزمیی کرد.

قَوَّأَ الدَّرِيئَةُ غَوَّ الصِّيدِ: دیوجامه‌ی خسته

پیش خوی و خوی له‌دواوه همشاردا

بۆ نه‌موی نیچیرمه‌که نه‌بیینی.

قَوَّأَ الشَّيْءَ: شته‌کی رمت کردموه ۵ بلاوی

کردموه.

أَدْرَأَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه‌که گوانی خوی

شلکردن بۆ نه‌موی شیریان لی بیته

خوار ۵ شیری دا.

ذَارَأَ: تمنگی پی هه‌لچنی ۵ پشی پشی

کرد بۆ نه‌موی زیمانی پی

نمگه‌یه‌نی ۵ له‌ حمدیشدا

هاتووه ۵ (كان يَصْلِيْ فِجَاعَتِ بَهِيْمَةٍ

تَرْبِيْنٍ يَدِيْهِ فَمَا زَالَ يَدَارُثُهَا).

إِدْرَأَ: بیانووی په‌یدا کرد، دیوجامه‌ی

گرتموه بۆ نه‌موی نیچیرمه‌که بگری.

اِنْتَرَأَ: بۆ موطاوعه‌ی (ذَرَأَ) هاتووه.

اِنْتَرَأَ الْحَرِيْقُ: ناگر کهوته‌موی بلاوی

کرد.

اِنْتَرَأَ عَلَيْهِ: له‌نکاو لئی دمرکه‌وت.

تَدَارَأَ: کهوتنه به‌ریهرمه‌کانی

په‌کتری ۵ کیشمیان تیکه‌وت.

إِدْرَأَ: به‌مانا (كْدَارَأَ) دی.

تَدَارَأَ: بیانووی بۆ خوی

دۆزییموه ۵ زیلمرویی کرد، خوی

به‌زل زانی و ته‌که‌ببوری کرد.

اَلْتَدْرَأُ: پاراستن و پاریزگاری.

اَلْتَدْرَأُ: به‌مانا (اَلْقَدْرَأُ) دی.

اَلْدَرَأُ: لوتکه‌و دوندی کیو ۵ درزو

که‌منبری رنگا ۵ خوارو خیتی رنگا.

اَلدَّرِيْ: نه‌ستیری خوشه‌په‌و له

خوره‌لاته‌وه به‌رمو خور ئاوا به

په‌رشنگو په‌رته‌موی دهرپوا.

اَلدَّرِيئَةُ: دیوجامه، که‌په‌ک و

کۆخته ۵ بازنه‌په‌که تیینا فیتری تیر

هاوپیژی و سه‌پاره لیخوپین و شتی وا

دمبی.

اَلْمَدْرَأُ: مه‌تال، نامیری به‌رگری کردن.

اَلدَّرَابِيْنُ: موچه‌جهرمی نه‌ملاو نه‌موی

پلیکان بۆ نه‌موی نه‌و که‌سه پییندا

سه‌ردمه‌کوی و دپته خوار دهستی پی

بگری و له‌که‌وتنه خوارموش بی

پارپی.

قَوَّبَ بِهِ دَرَبًا وَدَرَبَةً: خَوَى پښو مگرتو
تښدا راهات.

قَوَّبَ عَلَى الشَّيْءِ: بمشتهکه راهاتو ښیږی
بوو (هو دارب، ودرَب هې داربه
ودرَبه وهو وهی دروب).

أَدْرَبَ: جَوَّه نَاو کولان و گمړهکو
هوښموه.

أَدْرَبَ فِي الْغَزْوِ: جَوَّه سَنُورِ
دوژمنهوه ته پلي لږ دا.

دَرَبَ فَلَانًا بِالشَّيْءِ وَعَلَيْهِ وَفِيهِ:
فلانکسې ښیږکړدو له سر شتهکه
رايهينا.

قَوَّبَ الْبَعِيرَ: حوشرمکه ښیږی نهومکړد
بمناو کولان و کون و کلمه بمردا پرېوا.
تَنَرَّبَ: بُو موطاومعې (دَرَبَه) دئ.

تَنَرَّبَ بِالشَّيْءِ: به مانا (دَرَب) دئ
الدَّارِبُ: تمهېل ليدمر (الدَّارِبَة): ښاږمټی
تمهېل ليدمر.

الدَّرَبُ: تمنگه بمر و رنگای تمسک لماناو
کيوو شاخدا مه دخه لی
تمنگه بمر ه هر رنگایمکی چوونه
ژور مومبی بُو ناو ولاتی روم ه هر
رنگایمک بُو دمرومی شار
بجی نهو شوینهی خورمای تښدا
هه لدمخړی بُو وشکبونهوه (ک:
دُرُوب و ادراب و دراب).

الدَّرَبُ: ماسی زمردی ښاږمټونی و مکوو
نموه به ښاږمټون روکش کرایږ.

الدَّرَبَةُ: پرکښکړدنې هر کاریک بڼته
پيشهوه ه ناو مرستی پشته گاکيووی.
الْمُنَرَّبُ: راهينراوو مه شق
پيکراو ه توشبوو به کار مسات.
تَنَرَّبًا: خولايموه.

دَرَبَج: دواي رمقبونو سمرکښی نهرمو
نيانی نواند ه لارو لمنجهی کړد.
السُّرَابُجُ: خو باد مرو فيزک مرو لارو
لمنجه کمر له روپشتنی دا.

دَرَبَج: سمری شوړ کړدو پشته کوم
کړدموه ه لمرسا بازی هاو پشته.
دَرَبَجَ لَهُ: ملکه چی بوو، ژر بار بوو.

دَرَبَجَ: سمری شوړ کړدو پشته کوم کړد.
دَرَبَجَ لَهُ: ژر بار یی بوو، ملی که چ کړد،
به زمه لیلی و ملکه چییموه گوپی بُو
راگرت.

تَنَرَّبَسَ: چووه پيشهوه.
الدَّرَابِسُ: ښاږمټیادی که تمهو زمه بمللاح،
ناژملي گه وړه.

الدَّرَابِسُ: شیر ه سگی مينگر.
دَرَبَسَ: لمرسا خووی ماتدا.

الدَّرَابِكَةُ: تمهېلې پچوک.
الدَّرَبِكَةُ: تیکه لاوی و پالهمه ستؤو
قهرمیا لقي.

دَرَبَل: لمرته پلي دا.
دَرَبَلٌ فِي مَشْيِهِ: بهمه سپایی و تمه پلي
جولايموه.

الذَّيَّانُ: دمرگهوان ۵ (ك: ذَرَابَةُ).

الذَّيَّانِيَّة: جوړه مانگايه که دوگی
هه به.

فَرَجٌ ذَرْجاً وَذَرْجاً: جوړه
رؤښتنیکي ټه نجامدا وه کوو ټه وهی
به په یزه دا سهر بکه وئ ۵ به سهر
زموږ دا رؤی.

فَرَجُ الصَّنِيِّ: مندا له که که وته گاگوئکي و
دهستی گرد به رؤښتن.

ذَرَجَتِ الرِّيحُ: بابه که به هیواشی هه لی
کرد ۵ ته پ و توژی هه ټساندو شوینی
له لمبه لان کرد.

فَرَجَ فُلَانٌ: فلان کهس ریگای خوځی
گرته بهرو ملی له نیش نا ۵ مرد،
له پهندي پیشیناندا هاتوو ده لی:
(أَكْذَبَ مِنْ دَبٍّ وَذَرْجٍ) دروژن ترین
زیندوو مردوو.

فَرَجَ الْقَوْمُ: نهمته وه که بنه برپوون و
کهسیان نه ما.

فَرَجَ بَيْنَهُمُ بِالْمَالِ: فیتنه یی و دوزمانی له
نیوان کردن.

فَرَجَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: ټه و شته ی کرده ناو
کون و که له بهری ټه و شته وه.

فَرَجَ ذَرْجاً: بهر دمواو بوو له سهر خواردن
گوشت که و ۵ پابه ندی به لکه و
ریبازی خوځی بوو له بواری ټاپیندا.

به په یزه دا سهر که ووت ۵ بهر ریبازی

خوځدا رؤی و کاروباری خوځی
له نه ستو گرت ۵ مردو دونیای
له ده ست جوو.

أَذْرَجَ الشَّيْءُ: به مانا (ذَرْجَهُ)
دئ ۵ هه وتانیدی و له ناوی برد،
ده گوئری: (أَذْرَجَهُ اللَّهُ) خودا له ناوی
برد.

أَذْرَجَ الدُّكُلُ: له سهر مخو دؤلچه که ی
داهیشته خوار.

أَذْرَجَ فُلَاناً: فلان کهسی نارد.

ذَرْجَهُ: شته که ی پله پله کرد.

ذَرْجَ الْبِنَاءِ: په یزه ی بو باله خانه که
دروست کرد.

ذَرْجَ فُلَاناً: پله پله فلان کهسی له خوځی
نزیک کردم وه ۵ فلان کهسی راهیناو
ورده ورده کهوی کرد.

ذَرْجَ الْعَلِيلَ: ورده ورده نه خوځه که ی
هینایه وه سهر خواردن و کهم کهم
خواردن دایه تا هاته وه تایمی
خوځی.

ذَرْجَ الطَّعَامُ وَالْأَمْرُ فُلَاناً: خوار د نه که
به جوړنیک بوو یان کارمکه و هه بابو
دمبواپه فلان ورده ورده دهستی بو
بیردناپه.

إِنْزَرَجَ: بو موطا و معی (ذَرْجَهُ)
هاتوو.

إِنْزَرَجَ عَلَيْهِ: له خوځی گرت، ټه ویش

گرتەووە دەگوترئ: (اندراج تحتە کذا أو فيه کذا) جوووە ژێر خیمەى ئەووە جوووە خانەى ئەووە.

تَدْرَجُ: بۆ موطاوعەى (دَرَجَةُ) دئ.

تَدْرَجُ إِلَيْهِ: وردە وردە جوووە پێشەووە پلە پلە سەرکەوت.

اسْتَدْرَجَ: لە پلەپلەکەووە بۆ پلەپلەکی تر بەرزى کردمووە وای ئی کرد هەنگاو هەنگاو زموى بپێرئ.

اسْتَدْرَجَ فَلَانًا: فلانکەسى لەخستە بردو هەلئ نا ئەوکارە بکا.

اسْتَدْرَجَ الرِّيحُ الشَّيْئَ: هەوا وای لەشتەکە کرد بۆ خۆى رابەریئ بەبێ ئەوێ بەرزى کاتەووە بۆ حەوا.

اسْتَدْرَجَ اللَّهُ الْعَبْدَ: پەرورەدگار بەندەى خۆى مۆلەت داو گوزوگومەت لەسەر تاوانەکەى نەپگرت وەورشان دەفەرموئ: ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

اسْتَدْرَجَ الشَّيْءُ إِلَى الشَّيْءِ: وردە وردە شتەکەى لەو شتە نزیک کردمووە.

الْأَدْرَجَةُ: بەرزکەرمووە، پەپژە.

الدَّارِجُ: دەگوترئ: (تراب دارج) گاتیکە شوپنەواری خانووێکەى دادەپوشت.

الدَّارِجَةُ: دوا بپراو، دەگوترئ: (قبيلة دارجة) هۆزو خێلێکی دوا بپراوو

ریشەکی شکرەو.

الدَّارِجَةُ مِنَ الدَّابَّةِ:

هاجەکانیەتى دەگوترئ: (هو قصير

النَّوَارِج) ئەو گیانلەبەرە هاچ کورتە.

السُّرْجُ: دەگوترئ: (غصن درج يدبك)

نیمە لە ژێر دەستى توداین و هەروا

دەگوترئ: (أنفذته في درج كتابي)

ئەو شتەم خستۆتە ناو دوتوونى

کتیبەکەمەو.

السُّرْجُ: صندوقێکە شتى تێدا دادەنرئ

پێى دەگوترئ پەغدان و لەئەصڵدا

ئەم جوۆرە صندوقە تاپبەتە بە

ئافەرتەووە هەندئ جل و شت و مەکی

تاپبەتى خۆى و مکوو خشل و شتى

پێداو پستى مەکتەبى تێدەخړئ.

السُّرْجُ: بەمانا (السُّرْج)

دئ و رێگا دەگوترئ: (رَجَعَ فلان

(دَرَجَةً وَاذْرَاجَةً) فلانکەس بەرنگای

خۆى دا گەراپەووە، چۆن هاتبوو ئاوا

رۆیشتەووە هەروا دەگوترئ: (ذهب

دُمُهُ دَرَجَ الرِّيحِ): خۆپنەکەى

بەهێژ جوو و (هر درج بين

المتخاصمين): ئەو شالیارو ناومندە لە

نێوان ئەو دوو کەسەى

کێشەپانە و (ك: أدا ج).

الدَّرَجَةُ: بەمانا (الدَّرَجُ) دئ.

الدَّرَجَةُ: پلەى سەرکەوتن، پلەو

پایه ۵ دمگوترئ: (له عليه ذَرَجَة) پلهو
پایه ی لمو بهرزتره ۵ وشمی (ذَرَجَة) له
زاراوهی ئاسمانشوناسی دا بهشیکه
لهسج سهدو شهصت بهشی سورانهوهی
فهلهک ۵ لهزاراوهی ماتماتیکدا بهشیکه
لهمومد بهش.

ذَرَجَة الحرارة: بهشیکه له بهشهکانی
پیومری تایبهتی بهکەش و
ههواه (ك: ذَرَج وذرجان).

الذَرَجَة: کورکی: جۆره بالئندمیهکه
دیوی دهرموهی بالهکانی خاکییه،
دیوی ناوموهی رشه، لهقهتی دهجئ
وهلی لمو جوانتره.

الذَرَجَة: هیتنمو دوزمان ۵ ژیشک.
الذَرَجَة: کهو، جۆره بالئندمیهکه
لهرویشتنی دا خوی دهلەنگینئ.

الذَرَجَة: بایسکیل و رهوموهی منداڵ
که لهسهرمتای فیرهرۆیشتنی دا
بهکاری دمهینئ ۵ پایسکیل که
دوتایه ی لهژێردایه به جولانننی
قاج هه لئمسورئ یان بهوزمو
سوتاننن دهرۆا نهوگاته پیی
دمگوترئ ماتۆر.

الذَرَجَة: تهنگ و چه لهمه ی ودها
ئادهمیزاد له پهل و پۆ بخوا،
دمگوترئ: (وقع فلان في الذَرَج)
فلانکەس کهوتۆتە ناو

تهنگانهیهکهوه لیی رزگار نابئ.

الذَرَجَة: ئامپێرکی موسیقایه و مکوو
تهنبور.

الذَرَجَة: خۆشپرموو تیزپرمو، دمگوترئ:
(سهم دروج) و (ریح دروج).

المِذْرَج: نهو شته ی زۆر شت لهناو
بهری.

الْمِذْرَج: رێبازو مهسهلهک ۵ بیرو
بۆجون.

مِذْرَج النمل: رێچکه ی میرو ۵ رێگای
پێچاو پێچ ۵ (ك: مَذَارح).

الْمِذْرَج: له زاراوه ی عیلمی ههیهتدا
به ههیهسێک دمگوترئ: وشهیهک
یان رستهیهک بهخێرتنه ناو دهقی
ههیهسهکهوه، راوییهکه نهو
تییه لکیشیه دمهکاو نهو کهسهی
دهی بیسی وا دهزانئ ههیهسی
مهرفوعه.

الْمِذْرَجَة: رێپرموی شتهکان لهسهر
رێگا ۵ خودی رێگا ۵ سههر رێگا،
دمگوترئ: (اتخذوا دَارَة
مدرجة) ۵ زوربه ی رێگا، دمگوترئ:
(هذا الأمر مَذْرَجَة لذلك) نهو کاره
زۆرینه ی رێگای نهو شته نزیک
دمکاتهوه. ۵ نهو پهڕی نامه ی تیندا
دمنوسرئ ۵ یان ناوی کتیبی تیندا
تۆمار دمکری.

الْمَرْجَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زمبیهک کهوی
زور تیدایی.

الْمَرْجُ: شوینیک کورسی
دانیستنمکهی خوارو ژووربن واته:
تا کورسییهکان زیاتر له دوامبن
شوینهکهیان بمرزتری.

دَرَحَهُ دَرَحًا: پالی پیوونا.

فَرِحَ دَرَحًا: پیر بوو، بهتموای پیر
بوو (فهر وهی دَرِح).

دَرَدَ دَرَدًا: ههموو ددانهکانی کهوتن.

دَرَدَتِ النَّاقَةُ: حوشرمکه بههوی پیری
ههموو ددانهکانی کهوتن (هو اذَرَدُ
وهی دَرَدَاءُ) (ك: دَرَد).

أَذَرَدَهُ: ددانهکانی خستن.

الدَّرْدِيُّ: نمو خلتمو پلتمی دمکهویته
بنهوهی جامه همنگوین و تهنهکه
رۆن و همر شلهمنیهکی تر.

ههروا خهمره که لهسمر میوه
گوشراومکه دهیلتریتهموه بۆ نهوهی
بهمتموای گۆرانی بهسمر دا بی.

دَرَدَبُ الطَّبْلِ: تمبلهکه دنگی لیوه هات.

دَرَدَبُ فَلَانٍ: فلانکس بازی
ترسنوکانهی هاویشته، همر دهرهواو
باز دههواوی و بهحمزمرومه سهیری
نهم لاو نهولای خوی کرد زهلیل و
گمر دنکهچ بوو.

الدَّرَدَابُ: رمنگی تهپل.

الدَّرَدَبُ: دمگوتری: (امراة دَرَدَب)
نافرمتیکه بهشهو دئی و دمچی.

الدَّرَدِيَّةُ: تهپل کوت و نمو کهسهی
تهپلی بچوک لی دندا.

الدَّرْدِيْسُ: پیرهمیردو پیرمژنی کونه
سال و بۆلکاوو کهمهفت و بهلاو
کارسات و میرویهکه ژنه عمرمب
پنیان و ابوو بهکار هینان و
لهملکردنی دمبیته هوی دهمتهبهر
بوونی خۆشهویستی میردمکانیان
بۆیان.

الدَّرْدُخُ: پیرمژن و پیرهمیردی بۆلکاو
که ددانیان نهماين و کهسینک زور
خوبداته شتیک و هزی لی بکا و
(ك: دَرَادِخ).

الدَّرْدِخَةُ: نافرمتیک دریزی و پانی و هک
یهک بن.

دَرَدَرُ الْمَاءِ: ناومکه ههلقولاو کفهی کرد.
دَرَدَرُ الثَّمَرَةِ و غیرها: به پوکهکانی
خورماکهی سووموو جوی.

تَرَدَرَدَ: بۆ موطاومعهی (دَرَدَرَةُ)
دئی و کهوته جم و جوول و راتمان.

الدَّرْدَارُ: دنگی تهپل و درهختیکی
گهورمیه گولیکی زمردو بهریشی
همیه، بۆ جوانی لهمبهر و نهوبهری
رینگا دهر ویندری سیبهری باشیشی
همیه.

- الْكَرْدُ: بۆك، شوپىنى ددان كە ددانەكان
نەماين.
- الْكَرْدِي: كەسيك ھەر بىر بىچىو
كارىكى ديارىكراوى نەمى.
- الْكَرْدُو: شەپۇلى دەرەيا كە ترسى
ئەمەۋى ئى بىكرى بېيىتە ھۆى
خىكاندىنى ئەوانەى لەناۋىدان.
- الْكَرْدَشَةُ: غالو بوغل و ھەراو ھۆرىاى
خەلك و قەسە زۆر.
- الْكَرْدَق: تەپۇلكەيەكى بىچوك و
رمقەلانى كە ھەئىدەكەنى لىبەلان
دەردەكەۋى.
- الْكَرْدَقُ: شتى بىچوك لە ھەرشىك
بى ۋە دىگوتى: (ولسان دزدق
ودرادق).
- الْكَرْدُمُ: ئافرىمىك بەشەو ھەر بىر
بىچى ۋە حوشترى پىر ۋە
- قَو: زۆر بوو، دىگوتى: (ذَرُ الذَّمْعُ
والبولُ) زۆرى فرمىك ھەلپشت ۋە
زۆرى مېزكرد.
- قَو الدنيا على أهلها: خىرو بىرى دونيا
زۆر بوو.
- قَو الخراج: دىمەك و خەراجى ئەو ۋلاتە
زۆر بوو.
- قَو كل حلوب بالبن: شىردەمەكە شىرى
زۆرى دا ۋە دىگوتى: (ذُرْتُ حلوبة
البلد): خەراج و دىمەكەيان زۆر بوو.
- قَو البات: گىاو گۆمەكە تىك چىزا.
قَو العرق ذراً و درورا: ھەرقەكە رەوان
بوو ۋە ھەرقەكە رەوان ھەلچوو.
- قَو السماء بالمطر: ئاسمان بارانى زۆرى
باراند.
- قَو العرق: رەمەكە پىر بوو لە خوئى.
قَو الضرع: گوانەكە پىر بوو لە شىر.
- قَو بالبن: شىرى زۆرى دا.
قَو السوق: بازار بىرەۋى پەيدا كىردو
مامەئەى زر تىداكرا.
- قَو السراج: چىراكە روناكايى دا.
قَو جسمه: جەستەى نەخۇشى پىئو
نەماو جوان بۆۋە.
- قَو الفرس: ئەسپەكە بازىكى بەتەۋىمى
ھاۋىشت پان چەند بازىكى يەك لە
دۋاى يەكى بەشپىنەمى ھاۋىشتىن.
- قَو وجهه ذراً: دۋاى نەخۇشى جەستەى
جوان بۆۋە.
- أَذَرُ: شىرى زۆر بوو، كارى باشى زۆر بوو.
أَذَرْتُ الناقةً بلبنها: حوشترەكە شىرى
زۆرى دا.
- أَذَرُ الفرس: بەمانا (ذَرُ دى).
- أَذَرُ الشئى: شتەكەى ۋە جەم و جۈل
خست ۋە دىگوتى: (بين عينه عرقُ
يُدِرُهُ الغضبُ) لەنىو چاۋانى دا
رەمىك ھەمە رەق ھەلسان دىمەنىو
دىمەيا.

أَدْرُ الْمَغْزَلُ: ته‌شیه‌ک‌هی باداو سوپی
پیداو بینی پی گرت به‌جۆرِک
هم‌ده‌ئیی راوستاوه.

أَدْرُ النَّاقَةُ وَنَحْوُهَا: دمستی به‌گوانی
حوشترمه‌دا هینا بو نه‌وی شیر
پدا.

أَدْرُ الرِّيحُ السَّحَابُ: بایه‌که هه‌وری
کوکردنه‌وه.

أَدْرُ الدَّوَاءُ الْبَوْلُ: دمرمانه‌که وای کرد
زۆر میزیکا.

أَدْرُ فُلَانٍ حَاجَتَهُ: فلان‌ک‌ه‌س زۆر هه‌ولی
دا بو ئیشه‌ک‌هی تا دمسته‌به‌ری
کرده (فهو وهی مِدَرٌ وهی مِلْدَرَةٌ
ایضا).

اسْتَدْرَ اللَّبَنُ وَالْدَمْعُ وَنَحْوُهُمَا: به‌مانا
(دَن) دئ، واته: زۆر بوو.

اسْتَدْرَ النَّاقَةُ: حوشترمه‌که جه‌زی له
که‌ئدان بوو، فه‌وجانندی.

اسْتَدْرَ الْغُلُوبُ: داوای شیریی ئی کرد،
ویستی بیدووشی.

استدّر الریح السحاب: به‌مانا (أدرته) دئ.
استدّر البول: شتیکی خوارد زوو

میزیکا، زوو میزی بی،

الدَّارُ: به‌ردمواهم ده‌گوتری: (رزق دار)
رزق و رۆزیه‌کی به‌ردمواهمه نابری

(ك: دُرَار، و دُرَر، و دُرَر).

التر: شیر، یان شیریی زۆره

نهمس ده‌کاری باش له مه‌ده‌کردنی
که‌سیک ده‌گوتری: (لله درّة) هه‌ر بو
خودایه پاداشی چاک‌هی نه‌و بداته‌وه
به‌که‌سی تر ناکری ده‌هروا
ده‌گوتری: (دَر درّة) خیرو بی‌ری
زۆر بوو.

التر: دَر الریح: به‌ره‌و با، شوینی
هه‌لکردنی با.

دَرُ الطريق: نامانچ و مه‌به‌ستی ریگا،
ده‌گوتری: (هم علی دَرٍ واحد)
نه‌وانه یه‌که مه‌به‌ست و نیازیان
هه‌یه ده‌(داری بدرر دارك) ماله‌که‌م
به‌رامبه‌ر مالی تۆیه.

السرار: تاکی (الدر) ده‌ واته‌ ده‌نکه
لوتلوئی گه‌وره ده‌ به‌به‌غای بچوک ده‌
(ك: دُرَر).

الدرة: شیر یان شیریی زۆره ده‌گوتری:
(للسحاب درّة) هه‌وره‌که ریژنه‌ی

بارانی هه‌یه ده‌ ئاو زه‌نگی ده‌ په‌واجی
کالا، ده‌گوتری: (للسوق درّة) هه‌روا
ده‌گوتری: (مر علی درّة) راست
رۆیی و لای نه‌دا هه‌یج شتیکی
نه‌یگی‌په‌یه‌وه ده‌ هه‌روا به‌مانا
(فه‌مچی) دئ.

التر: دوپ ئاسا وه‌که دوپ وایه له
جوانی و دره‌شوامه‌یی دا نه‌ستیره‌ی
گه‌شه داری روناک ده‌ (ك: دُراری).

الدُّرُّرُ: جهستمو نه ندام رڼك و

فَرَسَ الْبَعِيرُ: حوشرمكه گړوئ بوو.

بَيْك: خيراو خوښرو روناككهرموو
شوعله دمر.

د ر س ل ل ر آ: ناهرمتهكه كهوته عاده

مانگانهمي خوښموه، (فهي

دارس) ه (ك: دُرَسَ ودوارس).

الْمِذْرَارُ: زور رڼنهر، پرځيرو

بِير ه دمگوترئ: (سحاب مِذْرَار)

هه وري بهريژنه باران ه (عين مدار)

چاو فرميښكاوي فرميسك رڼر

به زوري.

فَرَسَ الثَّوْبُ: پوښاكهكه كؤن كړدو

رزاندی.

الْمِرَّة: تمشي ه (ك: مَذَار).

فَوْرٌ دَرَزًا: نازو نيغمهتي دونياي بو

دهستمهر بوو.

فَرَسَ الدَّابَّةَ: ولاخهكه كي ژر باركړدو

زه ليلي كړد.

الدَّرَزُ: شويني دورمانكردن ه نازو

نيغمهتي دونيا ه (ك: دروز) (أم دُرَز)

كونيهي دونيايه.

فَرَسَ الْفِرَاشَ: جېگاي داخست و چوو

سهری نوست.

الدَّرَزَةُ: (أولاد درزه) خهپاتهكان

(بهرگدرووكان) ه ههتيومچهو

خوپري و باوك نه ناسراو.

فَرَسَ الْكِتَابَ وَغَوَّهَ دَرَسًا وَدَرَسَةً:

كتيپهكه كي خوښندومو ههولي دا

لمهري بكاو هيږي ببي ه دمگوترئ:

(درس العلم والقرن).

الدَّرَزِيُّ: بهرگدرو.

الدَّرَزِيَّة: تاهم و پيرېكن له شيعه

نيسماعيلي خويان پال (أبو محمد

عبد الله الفاطمي) دمدن.

أَدْرَسَ الْكِتَابَ وَغَوَّهَ: بهمانا (دَرَسَهُ) دئ.

أَدْرَسَ فَلَانًا الْكِتَابَ وَغَوَّهَ: وای له

فلانكس كړد كتيپهكه

بخوښنئتمو دپراسه بكا.

فَرَسَ دَرَسًا وَدَرَسًا: پوكايهومو نهماو

شوښنمواري گوم بوو، زهمن و كاتي

بهسمر چوو.

دَارَسَ الْكِتَابَ وَغَوَّهَ مَدَارَسَةً وَدَرَسًا:

بهمانا (دَرَسَهُ) دئ.

فَرَسَ الثَّوْبَ: پوښاكهكه كؤن بوو

دارزا ه روژگاري زوري بهسمر دا

تيپهري.

دَارَسَ فَلَانًا: شتهكه كي بو فلانكس

خوښندومو نهوښ بو نهوي

خویندموه وه بیرى بهکتریان
هیناموه.

دارسَ الذنوب: تاوانهکانى نهنجام دان.

درسَ الكتاب: بهمانا (درسَ) دئ.

درسَ البعير: حوشترمهکى رامکردو

راهینا دهگوترئ: (بعير لم يدرس)

حوشترئکه ژېربار نهکراوه، رانه

هینراوه ه سوارى نهبوون.

درست الحوادثُ فلاحاً: روداوهمکان

فلانکهسیان لهبوته داوه.

درسَ الكتابُ فلاحاً: ناوهرپوکى

کتیبهکى بو فلانکس شى

کردموه تئى گهپاند.

إندرس: بو موطاومعهى (درس)

هاتوه.

تدارسَ الكتابَ وغره: کتیبهکى

خویندموه پئى داجووه لئى ورد

بووه ههولئ دا لهبىرى بکاو لهپادى

نهچیتموه.

تدارسَ الطلبةَ الكتابَ: همریهک

لهقوتابیهکان کتیبهکیمان بو

بهکتر خویندموه بو نهوهى تئى

بگهن و لهبیریان نهچیتموه.

ادرسَ الكتابَ وغره: بهمانا (تدارسَ) دئ.

تدرس: بو موطاومعهى (درسَ) دئ.

تدرسَ فلان: فلانکس پوښاکى کوڼى

پوښى.

الدرس: رنگای کوڼرموښوو ه بهشیک

له زانیاری لهکاتیکى دیاریکراودا

دهخویندرئ ه (ك: درس وأداس).

الدرس: پوښاکى رزیوو کوڼ ه کلکى

حوشتر (ك: أداس، درسان).

الدرس: وهرزش و پیداجونهوى وانه.

البرواس: کهللهمزل ه سهگى

سهرزل ه حوشترى رامکراوى مل

نهستور ه پیاوى نازا ه شیر.

البرياس: بهمانا (البرواس) دئ.

البريس: شتى ليکولینهوه لهسهرکراو،

خویندراو ه پوښاکى کوڼى

رزیو ه کلکى حوشتر ه (ك: أداس ،

ودرسان).

الدريسة: چاککردنهوى رنگای

شهمهمندهقهر ه کرئیکارى

چاککردنهوى رنگای شهمهمندهقهر.

المئراس: نهو شوپنهى ليکولینهوى

نامه ناسمانییهکانى تیدا نهنجام

دهدرئ، نهو شوپنهى ناوهرپوکى

تهوراتى تیدا شى دمکرتنهوه ناوى

(مئراس) ه (مئراس اليهود) نهو

کهسهى شهرى تهورات دمکا بو

جولمهکهکان ه بویه له حهدهشى نهو

جولمهکى زینای کردبوو هاتوه

دهلئ: (فَوَضَعَ مِذْرَاسَهَا كَفَّهُ عَلَى آيَةِ

الرجم) ه (ك: مداريس).

گورگه (ك: ادراس و دروص).

الْدَرْصُ: به مانا (الدَرْصُ) دئ.

أم ادراس: كونه مشك و كونه

جرجه به لاو كارساته حوشتري

خيراړوه (ك: ادراس و دروص).

الدَرْصُ: حوشتري خيراړوه.

فَرَعَ الذَّيْجَةَ دَرَعًا: كوشتييه كه ي له لای

ملييه وه گرو.

فَرَعَ الرِّبْعَةَ: گرده ملي كوشتي يه كه ي

هه لكه ند.

فَرَعَ لِي عُنُقَهُ حَبْلًا: په تيكي له ملي

خستو خنكاندي و خنكا.

دَرَعَتِ الْفَرَسُ وَالشَّاءُ وَغَرَّهَا دَرَعًا

و دُرْعَةً: نه سپه كه، ممر كه لای

پيشه موي رمش و دواوه سبي يان

به پيچه وانه وه (هر ادرع وه ي

درعاء) ه (ك: درع) دمگوتري: (ليلة

درعاء) سمر له نيواره ي تاريك دواي

مانگه شو (نهمه نه گمر له كوتايي

مانگدايي) يان به پيچه وانه وه

سمر له نيواره روناك و مانگه شو،

دواي تاريك تونهك (نهمه نه گمر

له سمر متاي مانگ دايي).

فَرَعَ الزَّرْعُ: زرعاته كه نيوه خورا.

فَرَعَ الْمَاءُ: هه موو له ورو پاوانی دموري

ناومكه خورا.

أَذْرَعَ الشَّهْرُ: مانگ له چواردمو پاانزه

الْمُدْرَسُ: نهو كه سه ي زور دهرس

بليته وهو زور بخوښته وه زور له

كتييان پرواني، ماموستاو وانه بيژ.

الْمُدْرَسُ: شويني دهرس گوتنه وهو

دهرس خوښندن.

الْمُدْرَسَةُ: خوښندن گاو فوتابخانه،

شويني خوښندن و

فيربوون كومه ليك فهيله سوف،

يان روښن بېرو بيرمه ند يان

ليكوله مروه كه بېرو رايه كي

تا بيه تبيان هه بېو بوچونيان

هاوبهش بې، دمگوتري: (هر من

مدرسة فلان) نهو له سهر مه زهه بېو

ريبازي فلانه.

الْمُدْرَسُ: شيت.

دَرَوْش: كرداري دمرويشانه ي گرد.

تَدَرَوْش: به مانا (دَرَوْش) دئ.

الدَّرْوِش: له زارواي صوفياندا كه سيكه

دونيا نه ويست و خودا په رست بېو

كه شكول هه لگري به جيهاندا

بگهري ه (ك: دراويش).

دَرِصَتِ النَّاقَةُ وَغَرَّهَا دَرَعًا: حوشرمه كه

پېربوو له بېر پيري دداني شكاون

(هي درصاء) ه (ك: دُرَصُ).

الدَّرِصُ: بيچه مشك، بيچه جرج،

بيچه ژيشك، بيچه پشيله، بيچه

كه رويشك، توتله سهگ، بيچه

تېپېرې كېشه ومكانى سمر له نيواره
تاريك دمېن.

أَذْرَعَ الزَّرْعَ وَالْمَاءُ: به مانا (دَرَع) دئ.

أَذْرَعَ الْقَوْمُ: نوموړو پياوړى دموروبېرى
ناومكانى نهو خه لکه دمركهوت.

أَذْرَعَ الشَّيْءُ: شتمكهى خسته كلوراى
شتيكي ترموه.

دَرَعَ فِي السَّيْرِ: له رويشتندا پيشكهوت.

دَرَعَ فَلَانًا: فلانكهسى خنكاند، يان ملي
خسته نيوان قولو باسكى خويهوهو
خنكاندى ۵ پوښاكى زړى
له بهر كړد.

دَرَعَ الْمَرَأَةَ: پوښاكى ناومالې
بمناهرمهكه پوښى.

دَرَعَ الرَّجُلُ: پياوړى زړى له مناسن
چندراوى له بهر كړد.

أَذْرَعَتِ الْمَرَأَةُ: ناهرمتهكه پوښاكى
ناومالې پوښى، دمشگوتړئ: (أَذْرَعَ
الدَّرْعَ).

إِذْرَعَ اللَّيْلُ: چوو نه ناو تاريكايى
شهووه ۵ له پهندي پيشيناندا
هاتووه (شَرَّ ذِيلاً وَأَذْرَعَ
لَيْلاً) ۵ بريارى داو قولى ئى هه لكردو
شهووى كړد به هه لاو زرى بو
نه نجامدانى كارمكهى.

إِنْتَرَعَ الْبَطْنُ: ورگى پر بوو.

إِنْتَرَعَ الْعَظْمُ مِنَ اللَّحْمِ: نيسقانهكه له

گوښتهكه دامالندرا.

إِنْدَرَعَ الْقَمَرُ مِنَ السَّحَابِ: مانگ
له ههورمگان دمرچوو.

إِنْدَرَعَ فَلَانٌ فِي السَّيْرِ: فلانكهس له
رويشتندا پيش كهوت ۵ دمشگوتړئ:

(اندرع يفعل كذا) ليبرا بو كړدنې
نهو كارو سووره له سمر نهوهى
بيكا.

تَدَرَعَ الدَّرْعُ: زړى پوښى.

تَنَزَعَ اللَّيْلُ: چوو نه ناو تاريكايى
شهووهو.

تَمَنَزَعَ: فمرنجى له بهر كړد؛
پوښاكىكه له خورى دروست
دمكړئ.

الدَّرْعُ: نهو كهسهى زړى پوښيښ.
الدَّرَاعَةُ: پوښاكىكه له خورى دروست
دمكړئ، جبههكه لاي پيشهوهى
كراوميه.

الدَّرْعُ: زړى له شپوهى كراسدا له نه لقه
نه لقهى ناسن دهنديو بو
خوپاريزى له برينداريوون به جهك
له بهر دمكړئ ۵ همروا ناوه بو كراسى
نافرمت كه له مالنهوه له بهرى
دمكا ۵ (ك: أَدْرَاعَ وَأَذْرَعَ وَدَرَعَ).

النَّرْعُ: شهوانى شانزمو هه فدمو
هه زدهى مانگى هه مېرى ۵ له م روموه
نه م شهوانه سمر له نيوارميان

تاریک ه و کوتاییه ک ه یان
مانگه شهوه ه هرواناوه بؤ درهختی
خورما که جو مامار کهی دهر بکهوی.
الدُرْعَةُ: دمگوتری: (هم في ذُرْعَة)
کاتیك لهومړی دموری ناوگانیان
دهر کهوت.

الدُرْعِيَّةُ: تیریکه له زریبه که تیبه پری
کردیچ ه تاکه کهی (درعی).
الْمُرْعُ: دمگوتری: (بِت مُرْعُ)
گیاهه که خوراوه شوینه کهی سپی
هه لکه پراوه.
الْمُرْعَةُ: زریپوش.

الْمُرْعَةُ: همرنجی: پو شاکیکه له خوری
دروست دمکری ه لای پی شهوهی
کراوه دمیچ ه (ك: مَدَارِغُ).
دُرْقَس: سواری خوشتری خوشرؤ بوو،
نالای گه موری هه لگرت.

الدِّرْفَاسُ: نادمیزادی زمبه للاح و
کمه ه ه مروا گیانله بهری گه مورو
کمه (ك: درافس).

الدِّرْفَسُ: به مانا (الدِّرْفَاسُ) دی ه بؤ
نیرومی ه به کاردی، خوشتری
خوشرؤو، که له که گوشتن ه نالای
گه موره، قوماشی ناوړه شم ه (ك):
دِرَافِس).

الدِّرْفَسَةُ: به مانا (الدِّرْفَس) دی.
الدَّرْقَلَةُ: شیومو چو نیه تی

بپړ کهمو نوساندنو بپړ کهمو
گونجانندی مه عدمه نه گان.
دُرْقَه: نمری کردو چاکي کرد.
تَدْرُقُ بالدَّرْقَةِ: به دیو جامه مه تال
خوی پارسا.
الدَّرْقُ: هر شتیك رمق بی.
الدَّرْقَاءُ: ه مور.

الدَّرْقَةُ: مه تال له پیست دروستکرای
دهسکی پیوه نه بی ه پارچه
لهو حیکه له ماددهی شاخه حیوان
یان نیسقان له پیستی هه نلی
حیواناندا دروست دمیچ و مگوو نهو
پارچه رهقهی کیسه ل ه (ك: أدراق
ودراق).

الدَّرْقِيَّةُ: خود دمیچ که دمگوتری ه
پی شهوهی مل.

الدَّرِاقُ: بروانه (دریاق).

الدَّرِاقَةُ: بروانه (دریاقه).

الدَّرَقُ: قاپیکي شوشه ی گه موریه له
شیومو گؤزه شهرابی تی
دمکری ه نامیریکه شهرابی بی
دپیوری ه جؤره کلاوو میزمریکه
پیاوه ناپینییه گان بؤ شهوهی له
کهسانی دی جیابکرینهوه له سمریان
ناوه، به زوری کاهینو پیاوه
ناپینییه گانی بوزی و مه سیحی
به کاریان هیناوه ه دمگوتری: (فلان

دورق) فلان كەس زاهيدو رهبنو
خەلومنشینە.

دَرَقَع: بەخێرایى رۆیى ە لەترسانا
رایکردو هەلات.

دَرَقَعَتِ الْمَاشِيَةُ: نازەلمەكە پەلە پەل كرد
لە لەموپان دا.

إِدْرَقَع: بەمانا (دَرَقَع) دى.

الْدَرَقَع: بەمانا (الراوية) دى.

الْدُرُقُوعُ: ترسنوك ە بپرست لى بپراو
دمگوترى: (جوع دُرُقُوعُ)
برسیارتیهكى بپرست بپره.

دَرَقَل: بەخێرایى رۆیى، یارى
هەلپركى و حیلوكیى ئەنجامدا.

الدَّرَقَلُ: جۆره پۆشاكێكى نەرمینییه.

الدَّرَقَلَةُ: یارییهكە سەماو هەلپەڕینی
تێدایه.

الدَّرَاقِنُ: قوڤ.

أدرک الشئى: شتەكە كاتى خۆى هات.

أدرک الشمر: میوهكە پێگه‌یشت.

أدرک الصبي: مندالەكە بالغ بوو.

أدرک فلان: زانیاری فلان گه‌یه‌شته
ئاستێكى بمرز.

أدرک ماء البشر: ناوی بێرەكە دایەزى
بۆ بێنەكەى.

أدرک الشئى: بەشتەكە گه‌یه‌شت، دەستى
گه‌یه‌شتى.

أدرک الشئى ببصره: شتەكەى بەجەواى

خۆى بىنى.

أدرک الشئى بعقله: لەشتەكە حالى بوو
تێى گه‌یه‌ی.

دَارَكُهُ مَدَارَكَةٌ ودراكاً: پێى گه‌یه‌ی،

هەندێكى بەشوێن هەندێكى تردا
هات ە دەرگوترى: (سیر دِرَاكُ)

رۆبـشتنێكى بـه‌ردەوامو بـى
راوەستان و پشودانە.

دَرَكُ الْمَطَرُ وَغِيْرُهُ: بارانەكە لێكدان
لێكدان بارى، دۆبە دوا دۆبە
دەكەوتە سەرزموى.

إِدْرَاكُ الْقَوْمِ: خەلكەكە بەشوێن يەكدا
هاتن بى پچرانەوه يەك بەدوا
يەكدا هاتن.

تَدَارَكَ الْقَوْمُ: بـه‌مانا (إِدْرَاكُ)
دى ە هەواڵەكان يەك بەدواى يەكدا
هاتن.

تَدَارَكَ الشئى: گه‌یه‌شته شتەكە ە ئەوهى
لەكێسى چوو بوو وىستى بەدەستى
بێنیتەوه.

تَدَارَكَ الشئى بالشئى: شتەكەى بەدوا
ئەو شتەدا هێنا ە دەرگوترى: (تَدَارَكَ)
اخطأ بالصواب وتدارك الذنب
بالتوبة

إِدْرَاكُ الْقَوْمِ: خەلكەكە پێى گه‌یه‌شتن.

إِدْرَاكُ الشئى: شتەكەى دەست گه‌وت.

اسْتَدْرَكَ مَالَات: ئەوهى لەكێسى چو بوو

دەستى گه‌وتهوه.

استدرك الشيء بالشيء: بهشوين نهو
شتهدا شتهكهي هينا.

استدرك عليه القول: قسه ههتهكهي بؤ
راست كردموه ۵ يان كهمو
كورپيهكهي بؤ تهواو كرد كونو
كه له بهري بؤ پر كردنموه.

دَرَاكِي: (اسم فعل) به مانا (أَذْرَكَ) دئ.

الذَّرَك: (اسم فعل) له (أَذْرَكَ)

ومرگراوه ۵ تاوانو گوناوه ۵ بنكي
هرشتيك قولى ههبي و مكوو بئرو
چال و شتي وا ۵ دهگوترئ: (بَلَّغَ
الفراص ذرك البحر) مهله وانهكه
گهشته قولاي دمرياكه ۵ چينيكه
له چينهكاني دؤزهخ ۵ پؤليسو
زيرمهان.

الذَّرَكَةُ: نهلقهي زئ ۵ تيلمه چهرميكه
دهكري به زئي كه وانهوه ۵ پارچه
خستنه سمر دوخين و پيشتيني
كورته.

الذَّرَكَةُ: مهزلي پايين و قاتي ژئرموهي
شتي قاتقانه.

الذَّرَكَات: كۆمهله شتيكي قاتقات چين
له خوار چين به پيچه وانهي
(الدرجات) قات له سمر قاته.

الْمَذَارِك: پينچ ههستهكان.

دَرَمَتِ الْإِرْبُ وَالْفَارَةُ وَالْقَنْفُ ذَرَمًا
وَدَرَمَانًا: كه رويشكهكه يان زيشكهكه

ههنگاو مكاني نزيك كردنموهوه
كهوته پهله پهله ره رويشتندا.

دَرِمَتِ الْإِرْبُ وَالْفَارَةُ وَالْقَنْفُ ذَرَمًا:

لاسايي كردنموهوي رويشتني نهو
گيانله بهرانه، دهگوترئ: (ذَرِمَ
الصَّبِيَّ وَالشَّيْخَ) منداكهكه يان
بئرميژدمكه و مكوو كه رويشك يان
و مكوو مشك يان و مكوو زيشك
رويشتن.

ذَرِمَ الْكُعبَ وَالْعَظْمَ: گوشت قاپهرمهي
يان ئيسقاني داپوشيو لهگؤشتدا
هون بون.

ذَرِمَ الْمَكَانَ: شوينهكه تهخت بوو بهرزيو
نزمي تيذا نهما.

ذَرِمَ الْأَسْنَانُ: ددانهكان كهوتن.

ذَرِمَ السَّبْعُ: حوشرمكه دداني كرمؤل
بونو نزيكه بكهون.

دَرِمَتِ الشَّفَتَانِ: دوو ليوي سور بون
بههوي سيواك كردن بهدرهختي
(دارم).

أَذَرَمَ: ددانهكاني كهوتن جهونكه

له زيرپايانهوه دداني تئري
دين ۵ دهگوترئ: (أَذَرَمَ الصَّبِيَّ وَأَذَرَمَ
الفصيل).

أَذَرَمَتِ الْأَرْضُ: زموي درختي دمرماي
رواند.

ذَرَمَهُ: ريكي خست ۵ دهگوترئ: (ذَرَمَ

- أظفاره) نینۆکه کانی رښک کردن دواى
 نهوى څرتاندىنى نهمجار رښكى کردن.
 الأذرم: پياوښکه ددانى نهمابن.
 الدارم: درهختيکه دهشوبهيتته درهختى
 غهضا، نافرمتان که سيواکى پښ
 دهکه نهوه ليوو پوکيان زور سور
 دمبن.
 الدراما: جوړښکه له شانؤ،
 چهندهکسښک لاسايى کهسانى دپکه
 دمکن قسهو کردموهو پوښاکيان
 ومکوو نهوان رادمنوښتن.
 الدرام: ناشيرين و پهوت
 ناشيرين ه ژيشک.
 الدراما: دمگوتري: (امراة درماء):
 ناهرمتيکه قاپهرمقهو نيسقانى
 لهگوششت دا شارابنهوهو
 ديارنه بن ه روهکيکه که لاکه
 سووره نه درمختهو نه گيايه
 له شيوى جهرگ دايهو له پيږي
 (خمنض) ه.
 الدرامة: کهروښک ه (درع درمة)
 زريپهکى لوسه.
 الدرامة: مندالى قهلهوى گوشتن.
 درميج في مشيه: به گاگوښکى روښي.
 درمجت الناقة ولدها: حوشترمه سوزى
 بو بيجومه نواند.
 اذرميج عليهم: به بښ پرس خوى
 به ماله که ياندا کرد.
 اذرميج في الشئى: جووه ناو شته که ووهو
 خوى تيذا حه شاردا.
 الدراميج من الرجال: پياوى لارو له نجه
 کهرو خوبه زلزان له روښتندا.
 درمك: بازي دا، پهلهى کرد يان
 خهريك بوو همنگاو بهاوئ.
 درمك الشئى: شته کهى ورد کردو
 هارې.
 درمك الابل الموض: حوشترمه
 هموزمه کهى شکاند.
 درمك البناء: باله خانه کهى لوس کردو
 راسته و پاسته ي کرد.
 الدرمك: کوتانى هه موو شتيك
 وردکردنى ه گلى نهرمو بښ بهردو
 چهو ه ناردى سپي.
 درن درنا: چلکن بوو، دمگوتري: (درن
 الثوب) و (درنت يده بکذا).
 درن الإنسان: نادميزاده که سيبه کانى
 توشى نه خوښى سيل بوو (هر درن
 واذرن وهي درناء).
 اذرن الثوب: پوښاکه که چلکن بوو.
 ادرنت الماشية: نازه نه که پلو پوشى
 کوڼى زړيو سالى پيشوى خوارد،
 نه مهش بهوى قاتو هړي و گراني.
 ادرن الخطب: دارمکان وشک بون.
 ادرن الثوب: کراسه کهى چلکن کرد.

الذَّكَرَةُ: په پامېر راسپاردمو
رموانه كړاو ٥ لاهرسهنگ خو
هه لواسر.

الذَّكَرَةُ دَارَةُ الدَّهْرِ: هيرشكردنى
روژگار.

الذَّكَرَةُ: دَرِيَّةُ الْقَوْمِ: سرهك خيل، ريش
سپى گهل.

الْمَرْئَةُ: پياو ماقول و ريش سپى هوزو
خيل ٥ سرؤكى گهل و تهبيز بهناو
پانهوه ٥ پاريزمرو داكوكيكر (ك:
مَذَارَةُ).

دَرْهَمَتُ الْحَبَّازِي: درهختى خوببازا
گه لاكانى ومكوو ديرهميان لى هات.

إِذْرَهْمٌ: لمېر پيرى كهوته سمر زموى و
جيتر خوى بؤ رانهگير.

إِذْرَهْمٌ بَصْرَةٌ: جاوى نابيناوو.

أَلْبَرَهْمٌ: بهشيك له دوانزه بهشى
نوهيهيه ٥ پارچه زيونكى سكه لى
دراوه بؤ مامه له پيوكردن ٥ (ك:
دَرَاهِم).

أَلْمَرْهَمُ: پاره زور، (ديرهم زور)
قَوَى الشَّيْءَ وَهُ ذَرْأٌ وَذَرَاءَةٌ: پيى
زانى بهجوره فيتليك فيرى لهو
شته بوو.

قَوَى الصَّيْدَ: بؤ گرتنى نيچيرمه خوى
خسته بهنا ولاخيتك بؤنموى
نيچيرمه ههست به راوكمرمه
نمكا تادميگرئ، دمگوترئ: (درى

الإِذْرَيْنِ: ثَالِثُو ثَالِيكَ ٥ نيشتمان ٥
نمصل و بنهما.

الذَّرَانَةُ: پلو و پوشى پزيوى سالى
پيشوو.

الذَّرْنُ: نه خوשיهكه توشى سيبهكانى
نادهميزاد دمبيج . سيل.

أَمْ دَرْنُ: جيهان، (دونيا).
الذَّرْنَةُ: له زانيارى پزيشكيدا تهلخاى و

گوزانكارپيهكه لهسى سيل گرتودا
دمردمكهوى ٥ لهزانيارى رومكناسى دا
بريتييه له رمكى رومكى پان قهدى
رومكى كه بهاوسى و ماده بزيويهكانى
تيندا كؤببنهوه.

الذَّرَيْنِ: پلو و پوشى پاوان و لهومرگا كه
هسى سالى پيشووبى و رزى
بن ٥ پوشاكى رزيو ٥ (ام درين) زموى
روتو بى گزو گياو درهخت.

الذَّرْنَانُ: كهسيك نه خوشى سيلى
كوشندى ههبيج.

فَرَّهَ عَلَيْهِمْ ذَرْهًا: لتيان دمركهوت و
هيرشى كردنه سمر بهبيج نهوهى
بهخويان بزائن.

فَرَّهَ عَنْهُمْ وَلَهُمْ: قسهى ليوهكردن و
بمرگرى لى كردن.

فَرَّهَ فَلَانًا: خوى له فلان نمناسكرد.

دَرَّهَ عَلَى كَذَا: لهسنور تتيبمېر بوو زياى
كرد.

تَنَرَّةٌ: ههپشهى لى كرد.

فلانا) فيلى له فلانكس كردو ههلى
خه له تاند، (درى الرأس) سمرى به شانه
داهيتا.

أذراه به: پي زاناند، فيرى كرد.
أذراه: نمرى له گه نواندو به هيدي و
له سهرخويى له گه نواندو به هيدي و،
خوى له شمري پاراست.

إذرت المرأة: نافرته كه به شانه هزمكنى
داهيتان.

إذرت الصيد: موداراتى نيچيرمكه
كرد.

إذرت فلاناً: له گه نواندو به هيدي و
هه ليكردو خوى له گه نواندو به هيدي و.

الذرية: نهو جهسته و همميهى كه
له سمرى فيرى شير و شانندن
دمبى ۵ پان له سمرى فيرى مسته
كوله و شانندن (ملاكمه)
دمبى ۵ ولاخي كه راوكمر خوى له
په نادا حشار دما بو نهو ههلى
له نيچيرمكه و مرگري و بتوانى گولله
تيگرى پان بيگرى ۵ به تايه متى
نه چيري و محشى.

الا أدريه: بيروكه يه كه فله سهرميه
پي وايه عه قل چ نرخيكي نيهو
ناتوانى شت بزاني، به لاي زانا
عمر مبه كانه وه به تاقم يكي
سوفسطاني دمگوتري.

البدري: شانه ي گه و ره چ له دار پان له
ناسن پان له ههر مه عمدنيكي تر
دروستكرابى فزي نالوزكاوى پي
شانه دمگوتري ۵ شاخه
حه يوان ۵ دمگوتري: (نطحه الثور)
بالبدري) كه له گا كيوييه كه شاخى
تيه له ۵ (ك: مذار و مدارى).

البرياق: ترياق ۵ شمراب.

البرياق: به مانا (البرياق) دى.

الدست: دمسته جل ۵ سهروكى
نه نجومه ۵ پله ي و مزيرى ۵ يارى؛
دمگوتري: (فلان حسن الدست)
فلانكس شه ترمنج زانيكي
باشه ۵ برندنه وهى يارى
شه ترمنج ۵ له زانيارى
هه ندمسه ۵ بريتييه له
نوسطوانه يه ك ديوى ناوموهى
مادميه كي زور گهرمى تيندايى بو
توانندنه وهى ناسن.

الدست: گورزه شت ۵ بريتييه له
گورزميه كي دوانزه پارچه يي و مكوو
دمسته فله م دمسته گورموى دمسته
پيل.

الدست: گورزه شت، دمسته
شت، و مكوو دمسته فله م ۵ گوزمو
كوبه يه كي گه و ره به دمست
دمگوتري ۵.

توښکلی دار دروست دمگړی پيی
دمگوتری: گوش ۵ لهو حمو پارچه ی
که شتی پی لیک دمه سړی، (ک):
دُسُر ۵ قورشان دمغه رموی:
﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ﴾
الدُّوَسِرُ: شتی گه ورهو زمبه للاح و
به هیز.

الدُّوَسِرُ: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ۵
دمگوتری: (رجل دُوسِرٌ وَجَمَلٌ دُوسِرٌ
وَأَسْرٌ دُوسِرٌ).

الدُّوَسِرُ: شتی کون و عهنتیکه ۵
دانه و پله یکه گه منم رنگه
دمنکه گانی وردن تیکه لاوی گه منم
دمبه ۵ پیی دمگوتری: (الدُّوَسِرُ).
الدُّوَسِرَةُ: تاکی (الدُّوَسِر) دمگوتری:
(کتیبه دُوسِرَة).

الدُّوَسِرِي: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ۵
الدُّوَسِرَانِي: به مانا (الدُّوَسِر) دئ ۵
دَسُّه دَسَّاً وَدَسِيساً: شته که ی شاردموه
دمگوتری: (دَسُّ الشَّيْءِ فِي الرَّابِ) ۵

دَسُّ الْمَكْرِ: فیلکه که ی شاردموه.
دَسُّ نَفْسُهُ فِي الْأَخْيَارِ وَلَيْسَ مِنْهُمْ: خوی
به باش له قه لدم دا به لام وانه بوو.

دَسُّ الْبَعْرِ: حوشره که ی به قه تران رنگ
کرد به لام توخ نه بوو.
دَسُّهُ: به مانا (دَسُّه) دئ.

إِنْدَسُّ فُلَانٌ إِلَى فُلَانٍ: بؤ موطاومعه ی
(دَسُّه) دئ.

الدُّسْتور: یاسایه کی سهرمکی و
بنه پرتیه بؤ به پومبردنی ولات
دادم پزری بؤ نه وه ی بکریته
سهرچاوه ی یاساکان و یاسا ناسان
له ژیر روشنایی نه و دمستورده ا
قانونه کان داپیزن ۵ دمغه ریکه
ناوی سهر بازو موچه و ناویشانیانی
تیدا تومار دمگړی ۵ به لام
له سهرده می تازده ا به کومه نه
یاسایه کی بنه رمتی دمگوتری
که شیوه و شیوازی حکومت و
فه رمان پوایی دیاری ده کاو
دهسه لاته کان سنوردار ده کا.

دَسَّرَ الدُّسَارَ فِي الشَّيْءِ: بزماره که ی
به زهخت به شته که ده ا داکوتا.
دَسَّرَ الشَّيْءِ: شته که ی قایم کرد
به بزمار ۵ به توندی پائی پیوه نا.

دَسَّرَ السَّفِينَةَ: که شتییه که ی به بزمار
چاک کردو به زهخت بزمار ی پیدا
کوتا.

دَسَّرَ فُلَانًا بِالرَّمْحِ: به رمب زهبری
کوشنده ی له فلانکه س
دا ۵ دمگوتری:

دَسَّرَتِ السَّفِينَةُ الْمَاءَ: که شتییه که به هیز
ناومه که ی دپدا ۵ هه روا دمگوتری:
(دَسَّرَةُ الْبَحْرِ) ۵ ده ریا پائی پیوه ناو
خستیه ناو شته وه.

الدُّسَارُ: بزمار ۵ هه روا حه بلیکه له

اندىم فلان إلى فلان: فلان دپته لای
فلان بؤ دوو زمانی.

الدَّسَّاسُ: ماریکی کورتی سوریاوه
سهر و کلکی و مگوو یهک وایه
نازاندری لای سهری کامه یه،
دهچپته ژیر گلده و مو نایه وئ هه تاو
لیی بدا دهگوتری: (العِرْقُ دَسَّاس)
واته: رموشتی باوکان دهگوپزپته ووه
بؤ منداله کانیاں به نهینی دزه
دمکهن بؤیان هه فیتنه و دوو زمان هه

الدَّسَّاسَة: کهړه مار رمله مار جهزی
له ویه له ژیر گلدا خوی هه شاربدا.
الدُّسَّة: یاریه کی منداله عمر به.

الدَّسِيسُ: شتی برژاو له ناو ناگردا هه
که سیك خو هه لکی شئ و
به شانازی به ووه باسی کرده ووه
باشه کانی خوی بکا هه که سیك بکری
به سیخوړو به شه و بنیردری بؤ
ئ هوهی هه وال بزانی
بیانهینی هه دهگوتری: (فلان دسیس
قرمه) فلان کهس جاسوسی
که له که به تی.

الدَّسِيسُ: بؤ که نیك که دهرمان لای
نه با هه (ك: دُسی).

الدَّسِيسَة: فیتنه یی دوو زمانی هه رقو
کینه ی شاروه دزی کهسانی تر.

دَسَعَ البعيرُ بجرکه دسعا و دسوعا:

حوشترمه که کاوپزی کرد، خوړاکی
ناو که دهی هی نایه ووه ناو ده می و
سهر له نوئ جویه ووه هه

دَسَعَ الرجلُ بقرنه: پیا وکه پشایه ووه
رشوه که ی فری دا.

دَسَعَ فلان: فلان رشایه ووه.

دَسَعَ العرقُ في اللحم: رمکه کانی جهسته ی
له گوشت دا گوم بوون.

دَسَعَ الشئُ دسعا و دسيعا: پائی
به شته که وونا.

دَسَعَ الإلءاء: قاپه که ی پرکرد.

دَسَعَ فلاناً: فلان به خشیشی کی به نرخی
دا به فلان.

دَسَعَ فلان: به خشیشی باشی پچ دا.

دَسَعَ الجُحر: شتی کی هه لگرت
به نه ندازه ی زارکی کونه که و به و
شته زارمه کی هاخنی.

ادَسَعَ البعيرُ: به مانا (دَسَعَ) دی هه

الدَّسِيعُ مِنَ الانسان: نه و نیسقانه گری
که زردنی تیدا به هه شوینی
حیا بوونه ووهی مل له شان.

الدَّسِيعَة: پیلوی گه ووه هه سفره ی پر
خوارده مهنی هه به خشیشی باش و
چاک هه هیزو توانا هه سروشت و
نه خلاق هه بنکی ملی نه سپ هه (ك:
دساع).

الدَّسِيعُ: دهر به ند، بؤری خواردن و

خواردنه وه له خوږگی نادمیزاد.

الْمِنْسَعُ: چاو ساغو شرمزا يو ريگا.

دَسِقُ الْخَرَضُ دَسَقًا: هموزمه پېږوو تا له

چواردموريه وه ناوکه سمرريزي

کرد.

الدُّسُقُ: سپياپه تی.

الْبُسْتَانُ: رموانه کراوو په يامبهر،

شاليار.

الدُّيْتُقُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: سپی

بريسکه دار ډمگوتري: (غدير

ديسق، و سراب ديسق وخبز ديسق).

ناوی کهم که قولای نه بی ډهموو

خشلکی زوی سپی ډسینی زيو.

روناکی ډدمشت و سارای

بهرين ډگل ډپرميږد ډفاپيکه،

جاميکه کاتي خوۍ عمره ب

به کاریان هیناوه ډجوان و شوخ و

شهنگ ډسپپيه تی ډريگاۍ

دريژ ډهموزی پر له ناو.

الْبُسْكُرَةُ: زموی دمشت و ته ختای ډ

باله خانې ډهموره: که به دمورو

بهریدا چنډ خانوۍ کی خیزانی

ناعهرمی لیبي ډلهو خانووه

ډهمورو باله خاندا شرابو شوینی

رابواردنی لی بی که بهروالمت ډهو

جوړه باله خانانه پاشاو

فهرمانې موای تیډا نیشته جی

دمبی ډشارمدی و گوندی ډهموره ډ(ک:

دساكرة).

دَسَمَ الْأَرْضُ دَسَمًا: شوپنه وارمه پېخوست

کراو گوم بوو.

دَسَمَ الشَّيْءُ: زارکی شته که بی توپه وانه

به ست ډدمگوتري: (دَسَمَ الْقَارورة

ونخوها): به توپه وانه دمی

گوزمه کی هاخنی.

دَسَمَ الباب: دمرگاکی داخست.

دَسَمَ الْجُرْحُ: پلپته کی خسته ناو برینه وه.

دَسَمَ الْمَطَرُ الْأَرْضُ: بارانه که که میک

زمویپه کی تهرکرد.

دَسَمَ البعيرَ دَسَمًا: به رنگی رمشی

قهرانی حوشرمه کی رهنګرډ.

دَسَمَ الشَّيْءُ دَسَمًا: شته کی چهور

کمرډ ډپیسسی وپوڅه لی

دایپوڅی ډتوزو خوۍ دایپوڅی

به جوړۍ ډرنگی رمش بی،

دمگوتري: (فلان دَسَمَ الثياب)

فلانکس پوڅاکی رمشه ډواډسم

الشرب) عمیبو له که له نمایینو

پیاوتمی دا همیه.

اَدَسَمَ الْقَارورة: دمی گوزمه کی هاخنی.

دَسَمَ الطَّعَامُ: چهوری کرده ناو

خواردمه نپیه که وه.

دَسَمَ اللُّقْمَةُ: پاروکه کی له روڼه که هه ډسو.

فَسَمَ الطَّرُ الْأَرْضَ: زموییه که می که می
ته پر کرد.

فَسَمَ لِبَابُهُ: به جمهوری پو شاکه که می چلکن کرد.
تَدَسَّم: چه وری خوار د.

تَدَسَّم الطَّعَامُ: خوراکه که چه وری بوو.

تَدَسَّمَتِ الشَّيَابُ: پو شاکه که چلکن بوو.
الدَّسَامُ: تۆ به وانه؛ زارگی گوزمو
کۆلینه ی پې دما خندری.

الدَّسَمُ: لایه نیکی شت، دمگوتری: (هر
علی دسم الأمر) نه و له سمر
لایه نیکی نه و شته یه.

الدَّسَمُ: روون چه وری گوشت و پیو ۵
گوشت و پیو ۵ چلک و پیسی.

الدَّسَمَةُ: نه و شته ی کونی کوندمو شتی
وای پې دمگری ۵ رنگی بۆر به لای
رېشی دا پروانې ۵ پیاوی خوږې و
هه تیو مچه ۵ زلی بې هونمر ۵
دمگوتری: (ماهر إلا دمه لآخر فیه).

الدَّسِيمُ: که سیک زور یادی خودا بکا.

الدَّيْسَمُ: رېش ۵ تاریکی ۵ هاوړې
دلسوز له کارو پېشه دا ۵ ورج ۵
بېچووه ورج ۵ رڼوی.

الدَّيْسَمَةُ: گهر دېله و زمره.

فَسَا دَسْرَةً: که م بوو، بچوک بووه
(پېچموانه ی گه شه کردن و زوربون).

فَسَا الرَّجُلُ: پیاوکه خوی شاردموه.

فَسَا فُلَانٌ: فلانکس گومراو فاسید بوو

له رپې راست لای دا.

دَسَى نَفْسُهُ: نه فسی خوی نیهمال کردو

خوی شاردموه خوی دهر نه خستو

به هر مکانی خوی نه نواندن نه و مگوو

پیی بزانن و کاری شیاوی بڅه نه

نه ستوه نه فسی خوی گومرا کردو

سهری له خوی شیواند.

دَسَى غَيْرُهُ: کهسانی دیکه ی

گومرا کردن و سهری لی شیواندن.

دَسَى عَنْهُ حَدِيثًا: همدیثی لی

و مرگرت و پړواپه تی کرد.

تَدَسَّى: گومرا بوو، فاسید بوو.

الدَّسْتُ: سارا ۵ کومه له کاغه زیک

نارنیک و پیک بن ۵ بهر مکاغه زی

نیهمال کراو.

فَشَّ فُلَانٌ فِي كَلَامِهِ دَسًا: زوری هسه کرد.

فَشَّ فِي الْأَرْضِ: به ناو زموی دا گهرا.

فَشَّ الدَّشِيْشَةُ: په لوی دروست کرد

(خوار دنی که له نارد دروست

دمگری).

فَشَّ الْحَبُّ: دانه و پله که ی هاری.

الْفَشُّ: دوش، شتی که زور کونی تیدان

دمگری به بوری هه مامو شوونی

ترموه بؤنموه ی ناو مکه

له کونه کانه وه به بلاوی بیتهمدري.

به عهر مبی دوناوی تری هه ن:

(الْمِشْنُ، الْقَجَاجُ).

الدَّشِيْشَةُ: په‌لو، چېشتی گمنه کوتاو.
 فَهَبَ دَغْبًا: قسه‌ی سوعبه‌تی کردن،
 قسه‌ی خوشو پیکه‌نین هاوړی
 کرد.
 فَهَبَ الشَّيْءَ: شته‌کمی پالنا، پالی پیوړنا،
 ده‌گوتړی: (ريح داغِبَةٌ):
 رېشه‌بایه‌کی به‌هیزه هموو شتیک
 رادهدا ه ده‌گوتړی: (رياح دواغِب).
 دَغَبٌ: نه‌حمه‌قی کرد، (هر أدعب وهي
 دعاء).
 أَدْعَبَ: له‌قسه‌کانی دا قسه‌ی گالته‌وو
 سوعبه‌تی کردن.
 دَاغَبَهُ: قسه‌ی خوشو سوعبه‌تیاں
 بویه‌کتری کردن.
 تَدَاغَبَ الْقَوْمُ: قسه‌ی خوشو سوعبه‌ت
 نامیزبان بویه‌کتری کردن. همروا
 ده‌گوتړی: (إنه ليتداعب على الناس):
 نه‌وبه‌قسه‌ی خوشو سوعبه‌تو خو
 به‌زلزانی سواری ملی خه‌لک بووو
 خو‌ی به‌سهردا سه‌پاندون.
 تَدَعَّبَ عَلَيْهِ: نازو نوزی به‌سهردا کرد.
 الدَّاعِبُ: فیچقه‌کمره ده‌گوتړی: (ماء
 داعب): ناوړکی فیچقه‌کمره ه
 به‌تمه‌وژم دمردم‌چي.
 الدَّاعِبَةُ: رامالهر، رادهره ده‌گوتړی:
 (ريح داعِبَةٌ): رېشه‌بایه‌کی به‌هیزه
 هیچ شتیک خو‌ی له‌به‌رناگرئو

رایدهدا.
 الدَّعَابَةُ: یاری و سوعبه‌تکردن ه
 نه‌حمه‌قی کردن و گیلی نواندن.
 الدَّعَابُ: پیاوی سوعبه‌ت‌چی و دم
 به‌پیکه‌نین ه ده‌گوتړی: (رجل
 دَعَابٌ): پیاوړکی قسه خوشو
 سوعبه‌ت‌چی په.
 الدَّعَابَةُ: به‌مانا (الدَّعَابُ) دی.
 الدَّعُوبُ: یاری ه که‌سیک زور
 سوعبه‌تو یاری بکا ه کوری گهنجی
 تازه پیکه‌یشتوی پیست تمرو تازه ه
 گورانی بیژی چاک ه ترئ رپوړیکه.
 الدَّعُوبُ: پیاوی گورچو گول و
 به‌نیشات ه نه‌حمه‌قو گیل ه کورته
 بالاو ناشیرین و خو‌پړی، نادمیزادی
 لاوازو هیچ و پوچ: که بوبیت‌ه
 گالته‌چی خه‌لک ه نه‌سپی درېزه
 جوریکه له‌میروی رېش باو ه
 رینگای ته‌ختکراو ناشکراو ناومدان ه
 شه‌وی تاریک و نوته‌ک.
 فَهَّتَ الرِّابَ فِي الْأَرْضِ دَعْنًا: گله‌کمی
 به‌مقاج وردو هارکردو کردیبه
 خو‌له‌په‌ته.
 فَهَّتَ بِه الْأَرْضُ: به‌زموی دا کیشا.
 فَهَّتَ دَعْنًا: گرزی و لمش داهیزاوی و
 سهرنیشهو نارحه‌تی سهرمتای
 نه‌خو‌شی بوو.

دُعِثَ: بهمانای (دَعِثَ) دئی ۵ (هر مدْعُوث).

أَدْعَثُ فِي الشَّرِّ وَغَيْرِهِ: له شه پر مکه وه گلاو تَبَيِّدا رُوحُو.

أَدْعَثُ الشَّيْئُ: شته که هی هیشته وه.

إِنْدَعَثَ: بؤ موطا و معهی (دَعَثَ) دئی.

تَدَعَّثْتُ صَدْرَهُم: دوژ منایه تی و رقو کینه هی خوی شارده وه.

الدُّعْثُ: به مانا (الدُّعْثُ) دئی.

الدُّعْثُ: رقو کینه ۵ داواکاری ۵ تَوَلَّهْ سَه نَنْدَه وه ۵ پاشما وهی ناو، (ك): أَدْعَاثُ وَدِعَاثُ.

دَعَثْرُهُ: به زهوی دا داو کوشتی ۵ له حه دیت دا هاتو وه: (انه لِيَذْرِكُ الْفَارِسَ فَيَدْعَثِرُهُ).

دَعَثْرُهُ: شکندی.

دَعَثَرَ الْخَرَضَ وَغَيْرَهُ: حه وز مکه هی روخاند.

الدُّعَثْرُ: نه حه قو گیل.

الدُّعَثْرُ مِنَ الْإِمَالِ: حوشتی نازاو به هیژ.

الدُّعَثْرُ: چال و کهنده لآن ۵ حه وز نیک قه راخته گانی جوان و ریک و بیک هه لئه چنرابی ۵ حه وز یان خانوی روخاوو که لاه.

الدُّعَثْرُ مِنَ النِّعَمِ: نازو نیعمه تی زور، (ك: دَعَاثِر).

دَعِبَتِ الْعَيْنُ دَعْبًا وَدُعْجَةً: رَمَشَيْنَهُ
چاوی زور رمش و سپینه که هی زور
سپی و چاوگه وره ۵ (هر ادعج وهي
دعجاء).

الْأَدْعَجُ: دهگوتری: (لیل ادعج)

شه و یکی زور تاریک و بهمانیه که هی
رونک بی ۵ (رَجُلٌ ادعج): پیاویکی
رمش پیست ۵ دهگوتری: (رجل
ادعج اللون).

الدُّعْجَاءُ: دهگوتری: (شفة دعجاء ولثة

دعجاء): لیوکی رمشا، پوکی
رمشباو ۵ ناویکه له ناو مکانی شیت ۵
همروا وشه ی (الدعجاء) بهیه که م
شموی شه و مکانی مه حافی مانگ
دهگوتری واته: شهوی بیست و
هه شتی مانگ ۵ نالی دهلی:

له دهه یی تویه نه یی خورشیدی پرتو و بهنشی شه و کمردان
که نالی و له دهاته یی مدخلی مانی نه و دایه
الدُّعْجُ: شیت و کالقام.

دَاعٌ دَاغٌ وَدَاعٌ دَاعٌ: وشهیه که بو
بانگ کردنی مهرو بزنیان بو
دهر کردن و پاونانیان.

دُعْ دُغٌ: فهرمان کردنی شوانه به
مه پر مکانی که چیت باره یار نه گهن.

دُعْ دُغٌ: وشهیه که بهماندوو شه که ت
دهگوتری مه بهست نه و میه هه لسه
توزی هموا هه لمره نازامی بدمره
گیانت.

دَعْدَعٌ دَعْدَعَةٌ ودَعْدَاعاً: بازی داو
کهوټه راکړدن به لَام بیهیواشی و
پېچاو پېچ.

دَعْدَعٌ بالغنم: بانگی لهما پرو بزنه کانی
کرد، یان راوی نان و دمری
بهراندن د دمنگی لى کردن
بموشه (دَاغٌ دَاغٌ).

دَعْدَعٌ الرعاء: تنه که که یان
قسانغمه کی راوشاند بونه وى شته
پیوراومه کی ناوی باش پال لى
بدا، بیهستیور و زورتر لهو شته
بگری.

دَعْدَعٌ الشئى: شته که کی پرکرد
دمگوتري: (دَعْدَعٌ السيلُ الرادي):
لافاومکه دونه که کی پرکرد.

تَدَعْدَعٌ: ومکوو پیرمیرد روى، ومکوو
پیری لمرزوک و پشت کوماوه
بهرنگادا روى.

الدَّعْدَاعُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی قه زمو
کولمبته ه همروا دمگوتري: (سَنِيٌّ
دَعْدَاعٌ): روى شتيکه ته مبه لى و
قورت و پېچى تېدايه.

الدَّعْدَعُ مِنَ الْأَرْضِ: زموى روتنه و بى
درمخت و گيا، (ك: دَعْدَاعٌ).

دَعْرَ دَعَارَةٌ: فاسقو بى پموشت بوو، (هو
داعِرٌ ودَعَارٌ).

دَعِرَ العودُ: چله دارمکه دوکه لى کردو

ناگری لى نمبوموه (فهو دَعِرٌ
ودَعِرٌ).

دَعِرَ الرَّئِدُ: چمند جاريك دمنكه
شقارته که لى دواو سمرمکه لى سوتاو
گری نه گرتو هه ټنه گرسا.
تَدَعِرَ وَجْهُهُ: دهمو چاوى په ټه په ټه
بون و پهنکی پېستی گؤړا.

الدَّاعِرَةُ: نافرمتى بدمرپموشتو داوین
پیس ه دارخورما که قبولى
موتوربه کردن نه کا، (ك: مَدَاعِرٌ).

الدَّعَارَةُ: فیسقو فوجورو بدمرپموشتى.
الدَّعَارَةُ: دمگوتري: (في خلقه دِعَارَةٌ):
لهرموشتى دا خرابى و پیسى هه يه.
الدُّعْرُ: مؤرانه، کرميکه دار دمخوا،
خم خورکه.

الدُّعْرُ: (رجل دُعْرٌ): پیاویكى خائین و
دل پیسه رمخنه لى روخینمر
له اهاوه ټه کانی دمگري ه پیاویکه
بى خیر و بیړه.

الدُّعْرَةُ مِنَ الرِّجَالِ: به مانا (الدُّعْرُ) دى.
الدَّاعِرُ: کومه لى بهد رموشتان.

الدُّعْرُورُ: دمرون پیسى ناکه س به چه
که هه میسه رمخنه لى بى جى
له اهاوه لانی دمگری.

دَعْرَمٌ: ههنگاوى کورتو خیرا خیرای
هاوېشتن ه رمخنه لى بى جى
له اهاوه لانی دمگری.

الدَّعِيمُ مِنَ الرِّجَالِ وَغَيْرِهِمْ: پیاوی
کوټه بڼه ی ناشیرین ه ناپیاوی
خوټی دهمپیس.

دَعَسَهُ دَعَسًا: بهرمب لټی داو ونجرې
ونجرې کرد.

دَعَسَ الشَّيْءُ: شته که ی ژېړ قاچی داو
پانی کردهوه.

دَعَسَ الرِّعَاءَ: زمره که یان قاپه که ی
پرکرد.

دَعَسَ الْقَصَابُ الشَّاةَ: قهسابه که له کاتی
گورینی کوشتیه که دا دمستی
به نیوان پیستو گوشتی دا بردو
پیسته که ی له گوشته که ی جیا
کردهوه.

أَدْعَسَهُ الْغَرُ: گهرما کوشتی.

دَاعَسَهُ: رمبی لی دا.

الدَّعْسُ مِنَ الطَّرْقِ: نهو رینگایه که
زور ناو مدان بیو ناده میزادو ناژه لی
پیدا برپون و به هو ی زور پیدا
روپشتنه وه خوټه پته ی لی پهیدا
بووی.

الدَّعْسُ: لۆکه ه کلؤ لب که په کتری
گرتبی وخړی.

الدَّعِيسُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی نازاو چاو
نمترس له شهرو تنگاندها.

الدُّعْسُ: (مُدْعَسُ الْقَوْمِ): شوینی
نانکردن و چپشت لیانی هو زو خیل

له ساراو لادیگان دا.

الدُّعَّاسُ مِنَ الطَّرْقِ: به مانا
(الدَّعْسُ) دی.

الدُّعَّاسُ مِنَ الرِّمَاحِ: شمشیری نه ستور
که چه مانه وه ی نه بی.

الدُّعَّاسُ: بِاللَّحْدِيَّةِ خَرَابِيَّتُهُ نَبُو
قه فمزو توړم وه یو نه وه ی بالنده ی
تری بی ه لخته لته تیو بکه ونه ناو
توړم که وه.

الدُّعَّاسُ: به مانا (الدُّعَّاسُ) دی.

الدُّعَّاسُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی نازاو رمب
وه سین ه همروا بو نافرمتیش
دهگوتری: (امراة دُعَّاسٌ)، (ك):
مداعس).

الدُّعَّاسُ مِنَ الطَّرْقِ: به مانا (الدَّعْسُ)
دی.

دَعَسَ بِرَجْلِهِ دَعَسًا: قاچی لهرزین و
شه پله ی لی دا.

دَعَسَ فُلَانًا: فلانکه سی کوشت.

دَعَسَ بِالرِّمَحِ: بهرمب لی دا.

أَدْعَسَ: قاچی بلو قیان کرد به هو ی
گهرمی لبه لانه وه.

أَدْعَسَ فُلَانًا: فلانکه سی کوشت.

أَدْعَسَ حَرُّ الرِّمَضَاءِ فُلَانًا: گهرمای
لبه لانه که تینی بو فلانکه س هینا و
له ناوی برد.

أَدْعَسَ الْمَوْتُ فُلَانًا: مردن له مانا و

په خه ی فلانکه سی گرتو مؤلته ی نه دا.

دَاعَصَهُ: له نا کاو په لاماری دا.

تَدْعَمَنَّ اللَّحْمُ: گوشته که پزی و هه لومړی.

إِنْدَعَمَنَّ الْمَيْتُ: مردو که بڼه گه نی کردو پزی.

الدَّعْصُ: کلو لمبیکي خړه که په کتری گرتی، (ك: دِغْصَة و ادعاص).

الدَّعْصَاءُ: زمویپه کی دمه ته که هه ندی شوینی لمبه لآن بی به خور سور بیته ووه لمبه لانه که ی له شوینه گانی تری گهر متر بی.

الدَّعْصَةُ: به مانا (الدَّعْصُ) دی، (ك: دِغْصُ).

الدَّعْصُ: ده گوتړی: (رجل مدعص بالرمح): پیاوړکی رمب و مشینی نازایه ه همرو وشه ی (مدعص) به خودی رمبه که شی ده گوتړی، (ك: مداعص).

دَعَهُ دَعَا: به تم وژم پالی پېومنا، به شیوه ی ره قو ناشیرین به ره و روی بڼوه ه قورشان دمهر موی: ﴿فَلَيْكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾.

أَدْعُ: خیزانی ورده ی زور بوو.

الدَّعَاعُ: خیزانی ورده ی پیاو که جگه له خواردن هیچ نی شیکی تریان پی نه کړی.

دَعَتِ الدَّوَابُّ الطَّرِيقَ دَعْتًا: نازمل و و لآخه گان هینده به و ریگایه دا رویشان شوین پیی خو یان له ریگاکه دا دمر که وتو خو له په ته یان لی په یدا کرد.

دَعَتِ الْإِبِلُ الْخَوْضَ: حوشرمه که چه پوکی له حه و زمکه دا که لی تی کرد ه یان حوشرمه گان هاتنه سهر حموزمه کهو پاله په ستویان کرد.

دَعَقَ الْفَارَسُ الْفَرَسَ: سوارمه که ناو زمنگی له نه سپه که دا بو نه وه ی خیرا پروا، غار بکا ه یان که من لغاوی گرت موه نه مجار بو ی شل کرد بو نه وه ی بکه و پته غاردان.

دَعَقَ عَلَيْهِمُ الْخَيْلُ: له هه لمه ت و په لامارمه که دا به سواوی نه سپ هی رشی کرده سهریان.

دَقِقَ الْمَاءُ: ناو که ی هه تقولا ند.

دَقِقَ الْغَارَةُ: هی رشه که ی به رفراوان کردو پی شی خست.

أَدْعَقَ: هه لات و بازی هاویش ت.

أَدْعَقَ الْفَرَسَ: ناو زمنگی له نه سپه که دا بو نه وه ی خیرا پروا و غاربدا.

أَدْعَقَ إِبِلُهُ: حوشرمه که ی به ری کرد بو له و مرگا.

الدَّعَقَةُ: کومه له حوشر سواوی ه په لامارو هاوارو همراو ه وریا ه ریژنه بارانی به ته وژم.

الْمَدَاعِقُ مَدَاعِقُ الرّوَادِي: سهرانسهری
شیوو دۆل.

الْمَدَاعِقُ خَيْلُ مَدَاعِقِ: کۆمهله نهسپ
سوار کهدهچنه ناو دوژمنهوهو
دوژمن دهخه نه زېر پېی
نهسپهکانیان.

الْمَدْعَى، مَدْعَى الْمَاءِ: شوینی ههلقولانی
ناو.

الْمَدْعُوقَةُ: دهگوتری: (أَرْضُ مَدْعُوقَةٍ):
زموپیهکه ریژنه بارانیکی گهورهی
بتهوژمی لی درا.

دَعَكَ الْجُلْدَ دَعَاً: پېستهکهی شیلوو
دهستی ری خستو نهومی کرد.

دَعَكَ التُّرْبُ بِالْبَلَسِ: پۆشاکهکهی نهومنده
لهبهرکرد تا دمقی شکاندو

زبریهکهی نهماو نهرم بوو ه
ههروا دهگوتری: (دَعَكَ الْخَصْمُ):

دوژمنهکهی مل کهچو زهلیل کرد.

دَعَكَ فَلَانًا فِي التُّرَابِ: فلانکهسی لهگل و
خۆلهکه ومردا، له قورای وهردا.

دَعَكَ بِالْقَوْلِ: بهقهسی ناخوش نیشی پی
کهیاند.

دَعَكَ دَعَاً: گیل و نهحمهق بوو، رهوشتی
ناشیرینی نواند ه (هو داعك،
وداعكة): بۆ زنده رموی.

دَاعَكُهُ: ماتلی کرد ه کیشهپهکی
دزواری بۆنایهوه.

تَدَاعَكَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خهلهکهه

لهشهر و ههرادا شارمزا بون ه کیشهو
نیزاع لهناویان دا بهرهی سهند.

الدَّعْكُ: نوزه دریزو ریخۆله بهکیشو
قیرسیچمه.

الدَّعْكُ: قالونچه ه دهگوتری: (رجل
دُعَك): پیاوژکی زمعیفو هیچو
بوچ و گالته جیهه.

الدَّعْكَةُ: کۆمهله حوشر سوار، گارانه
حوشر.

الدَّعْكُ: ماتل کهرو کیشه خهرهوه.
الدَّعْوُكُ مِنَ الْأَرْضِ: نهو زموپیهی

زوری حوشترو خهلهک لی بریو
بههوی ههرمبالقییهوه زموپیهکه
وهران بووبیو کهلهکی کشتو کالی
پنومهمینئ.

دَعَلَهُ دَعْلًا: بهنهخافل فیلی لی کرد.

دَاعَلُهُ: ههلی خهلهتاندو فیلی لی کرد.
الدَّاعِلُ: ههلهاتوو فیرار.

دَعَلَجَ: رارا بوو لههاتوو چون، زور
هاتوو جوی کرد.

دَعَلَجَ الْجُرُزُ: جرجهکه هاتوو چوی
کرد.

دَعَلَجَ الصَّبِيُّ: منالهکه هاتووچوی کرد
ه دهگوتری: (فلان يُدَعَلَجُ إِلَى دَارِ

فلان باللیل): فلان شهوانه زور

هاموشوی مالی فلان دمکا ه یاری

منالانه (چاوشارکی)ی کرد.

دَعَلَجَ اللَّيْلُ: شهو تاریک بوو.

دَعَلَجُ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ه‌ی زوړ خولاند‌موه،
زوړی لی و مرگرت.

دَعَلَجُ الْمَاءَ فِي الْحَوْضِ: ناو‌م‌ک‌ه‌ی له
حه‌وز‌م‌ک‌ه‌دا کو‌کرد‌موه.

الدَّعَلَجُ: نه‌و‌ک‌ه‌س‌ه‌ی به‌ه‌ی
نی‌ش‌و‌م‌ه‌به‌س‌ت دی‌و دم‌چ‌ی ه
زوړ خوړ چ ئاده‌م‌یزاد بی چ
گیانله‌به‌ری تر ه گه‌نج‌ی خوړی
شو‌خ و شه‌نگ‌و نه‌رم‌و نو‌ل ه
روم‌ک‌یک به‌س‌مر یه‌ک‌دا تی‌ک
چې‌ژا‌بی‌و تی‌ک هالابی ه گو‌ید‌ری‌ژ ه
گورگ ه حو‌ش‌تر‌یک لی خوړی
نه‌ړوا ه تاریکی ه جه‌والی پ‌ړ.

الدَّعْلَجَةُ: تاری‌ک‌ایی ه یاری من‌دالان
(چاو‌شار‌ک‌ئ) و تی‌ک‌ه‌وه هاو‌ی‌شتن.

دَعَمَهُ دَعْمًا: پالېشتی کردو کو‌ل‌م‌ک‌ه‌ی
به‌ردا بو‌ل‌ه‌وه‌ی نه‌ه‌یل‌ی ب‌ک‌ه‌و‌ئ ه
دم‌گو‌تری: (دَعَمَ فُلَانًا): پش‌ت‌گی‌ری
فلانی کرد.

دَعَمَهُ: به‌ه‌یز‌ی کردو جی‌گی‌ری کرد.

ادْعَمَ: پش‌تی به‌کو‌ل‌م‌ک‌ه‌وه دا ه
دم‌گو‌تری: (ادْعَمَ عَلَى الْعَصَا): خو‌ی
به‌س‌مر عه‌صا‌ک‌ه‌دا دا.

تَدَاعَمَتُهُ الْأُمُورُ: کار‌م‌کان‌ی زوړ بونو
شان و ملیان گرتو گه‌له‌کو‌م‌ه‌کیان
لی کرد.

الْأَدْعَمُ: نه‌ومی‌ه به‌س‌ن‌گی‌یه‌وه یان به

گه‌رن‌دی‌ه‌وه خالی‌کی سپ‌ی ه‌ه‌ی ه
دم‌گو‌تری: (فَرَسَ أَدْعَمَ): نه‌س‌پی‌کی
مل به‌ل‌ه‌ک‌ه یان سینگ به‌ل‌ه‌ک‌ه.

الدُّعَامُ: کو‌ل‌م‌ک‌ه ه داری رای‌ه‌ل‌ک‌راو بو
که‌پ‌ره می‌و.

الدُّعَامَةُ: کو‌ل‌م‌ک‌ه‌ی خان‌وو، نه‌وه‌ی
قور‌س‌ایی خان‌و‌م‌ک‌ه‌ی له‌س‌مره ه
دم‌س‌گو‌تری: (هو دعامة الضيف)
یار‌مه‌ت‌ی‌د‌ری می‌وان ه (دُعامة
القوم): س‌مره‌ک خیل و پش‌تو په‌نای
هو‌ژ ه (هو من دعائم الأمور): ه‌م‌مو
کار‌م‌کان به‌وم‌وه په‌ی‌و‌س‌تن ه (الدُّعَامُ
والدُعامتان): نه‌و دوو دار‌ی‌ک‌ه
چهر‌خه (به‌ک‌ره)‌ک‌ه‌ی پی‌ومی‌ه.

الدُّعْمُ: هی‌ژ ه مالی زوړ ه رو‌ن ه
دم‌گو‌تری: (لفلان دعم ولا دعم
بفلان) فلان‌ک‌ه‌س نه هی‌زم‌ی ه‌ه‌یه
نه رو‌ن ه (فلانة ذات دعم): فلان
هر به‌زو گو‌شته.

الدُّعْمَةُ: به‌مانا (الدُّعَام) دی.

الدُّعْمِيُّ: ش‌تی‌ک که قور‌س‌ایی زوړی
قه‌بار‌می‌ه‌کی له‌س‌مر بی ه دار‌تاش.

الْأَدْعَمُ مِنَ الطَّرِيقِ: زور‌به‌ی ری‌کا یان
ناو‌مراس‌تی ری‌کا.

الْمُدْعَمُ: پش‌تو په‌نا ه دم‌گو‌تری: (لا
مُدْعَمَ لفلان): فلان‌ک‌ه‌س هی‌چ پش‌تو
په‌نای نی‌یه ه ه‌م‌روا دم‌گو‌تری:

لهخودا هه‌بوو.	(ييت مدعوم): خانويکه خمریکه
دَهَا لَفْلان: هيوای خيرو خوشی بو	بکه‌وئو کۆله‌که‌ی به‌ردراون بوئه‌وه‌ی
فلانکس خواست.	نمړوخ.
دَهَا علی فلان: داوای شمر و به‌لای بو	دَعَن دَعَاة: راي‌بوارد، سه‌پرو سه‌فای
فلانکس کرد.	کرد.
دَهَا بزيږ وزيدا: مندا‌له‌که‌ی به‌ناوای زه‌يد	أدَعَن الدَّابَّة: هيند سوارى ولاخه‌که‌ بوو
ناوزمډ کرد.	تا به‌هيلاگى برد.
دَهَا إلى الشَّي: بانگه‌وازی بوئه‌و شته	الدَّعْن: به‌مړه‌وشت ه به‌دخوړاک.
کردو همولئ دا نه‌نجامى بدا ه	الدَّعْن: نه‌وکه‌سه‌ی سمرگرمى گائته‌و
دمگوتري: (دعا إلى القتال) و (دعا	گمپ و راي‌واردنه.
إلى الصلاة) و (دعاه إلى الإنضمام	المُدْعَن: به‌مانا (الدَّعْن) دئ.
للحزب) هه‌لينا په‌يوهندي به	دَهَا بالشَّي دعراً ودعوة ودعاء: داوای
پارته‌وه بکاو خوئ بکا به‌ په‌کئ	ناماده‌ بوونى شته‌که (که‌سه‌که‌ی
له‌نه‌ندامانى پارت.	کرد ه دمگوتري: (دعا بالكتاب):
دَهَا القوم دعاء: بانگى خه‌لکه‌که‌ی کرد	داوای کرد کتیبه‌که‌ی بو به‌يئن.
که‌لای نه‌ونان بخون.	دَهَا الشَّي إلى كذا: نه‌وشته پټويستی
داعى البناء: باله‌خانه‌که‌ی روخاند.	به‌وه همپه وککو بلئى نه‌و خوړاکه
دَهَا فلاناً: دممه‌دممى و کيشه‌ی له‌گه‌ل	پټويستی به‌ناوای زوره ه همروا
فلان دا کرد.	دمگوتري: (دَعَت لِبَاه) پوښاکه‌که‌ی
دَعَى في الضرع: هه‌نديکى شیر له‌گوانى	کون بوو رزی پټويست بوو جلی تر
نازه‌له‌که‌ دا هيشته‌وه هه‌مووى	بکري لمبه‌رى بکا.
نه‌دوشى، چوپ برى نه‌کرد.	دَهَا الطَّيْبُ أَنْفَهُ: بوئى کردو همولئ دا
أدعى في الحرب: له‌شمر دا ناوای خوئ و	به‌دمه‌ستى بيئ.
باوک و باپري راگه‌ياند وتى: من	دَهَا فلاناً: بانگى فلانکسه‌ی کرد ه
فلانى کورې فلانم.	دمگوتري: (دَعَا الميت): باوکه رو،
أدعى الشَّي: ناواته خووازی فلان شت	برا رو، روئه روئى کرد.
بوو بوئى ببی.	دَهَا الله: هيوای خيرو ليخوشبونى

إِدْعَى فَلَانًا: فلانكهس وای لهفلانكهس
کرد پال باوکی خوئی نهدری.

ادْعَى عَلَى فَلان كَذَا: شتی پال
فلانكهس داو كيشی لهگل نایهوه
ه له هدهیندا هاتووه (اليينة على
من إدعى واليمين على من انكر).

اندعی: وهلامی بانگکردنه که ی دایهوه
ه دهگوتری: (لو دُعينا لا ندعينا):
نهگهرد دموعت بکړیڼ دمجین.

تداعى القومُ: خه لکه که په کتریان بانگ
کرد تا هه موویان کوښونه وه.

تداعى القومُ على فلان: خه لکه که
گه له کوښه کیان لهفلان کسردو
په کتریان گرت دزی نهو.

تداعى القومُ بالرحيل: خه لکه که بانگی
په کتریان کرد بهووی خو ناماده گهن
بؤ بهرئ که ورتنو گواستننه وه.

تداعى الناسُ باللقاب: خه لکه که
هه نديکیان به نازناوو له مقهب بانگی
په کتریان کرد.

تداعى القومُ بالأحاجي: خه لکه که
هه نديکیان له گل هه نديکیان
که ورتنه به لکه هینانه هومو هسهو
باس.

تداعى الشيءُ: شته که درزی بردو
خه ریکه برپوخو و مرگه ری ه
دهگوتری: (تداعى البناء بالسقوط)

باله خانه گه خه ریکه بکهوئ ه
(تداعى الحائط) دیوار که شهقی
بردوه خه ریکه بکهوئ.

تداعَتْ اِبِلُ بني فلان: گارانه خوشتری
فلان هوژ کزو کوژه وار بونو
خه ریکه له ناو بجن.

تداعى الثوبُ: پوښاکه که کون بوو.
تداعى في الحرب: له شمرا نهراندی و وتی
من فلانى كورى فلانم ه من
مه مه نده هیتم، من سه لیم
شیوه که لیم.

تَدَعَتْ النائحة: ناهرمته شین گیرکه
له کاتی لاواندنه هومو پيدا هه لدانی
مردو وه که دمنگی خوئی له رانده هومو
پئی لی هه لپری.

استدعاءُ: بانگی کرد، داوای لی کرد
ناماده بی، ثمرکی خسته سهرشانی ه
داوای کرد بؤی بانگ بکهن ه یان
کارپکی کرد شیاوای نهو ه بی داوای
له دژ تومار بکړی.

الأدْعُوهُ: به لکه وه دهلیل.
الأدْعِيَّةُ: به مانا (الأدْعُوَّةُ) دئ ه
دهگوتری: (بينهم أدعية يتداعون به):
به لکه په کیان پئی که بؤ داواکه یان
بیخه نه کار هه روا له خووه نهو
هسمیه ناکهن.

الإدعاءُ: له زاروهی یاسادا

ناراسته کړدنی داوايه دژى بهرامبهر
لهبهر دم دادومرو قهضادا.

الداعى: هؤكار ه (داعى اللبن): نهوميه
هه نديك شير له گوانى نازله كه دا
به نيائنه وه به تهاواى چوپړه برى
نه كى بونه ومى شيرى ترى بيته وه.

الداعية: بانگخواز، نهوكه سهى
بانگه وازى دمكا بؤ ئاينيك خه لكى
هه لدهنى بونه وهى بينه ژر
خيমেى نهو ئايننه ومو پابه ندين

پييه وه (پيتى (ت) كه به پيتى هى
نوسراوه بؤ موبالغهيو بؤ
ته نثيت نيه) ه كه سيك بانگه شهى

سهرورى بؤخوى بكاو له راستى دا
گندهل و پرو پوچ بى ه سه به بو
هؤكار ه دمگوترى: (هو داعية الى
كذا): نهوه هؤكاره بؤ نهو ه نهو

بره شيرهى له گوانى نازله دا
دمه يلى رته وه بونه وهى شيرى ترى
بيته پال، (ك: دواع) ه ههروا
دمگوترى: (أصابته دواعي الدهر):

به لؤو كارمساتى رؤزگار لى دا ه
به مانا خودى بانگه وازيش دى
ومكوو دمگوترى: (دعاه بداعية
الإسلام): واته: (بدعوة الإسلام).

الدعاء: پارانه ومو لالانه وهى له خوداى
مهزن، (ك: أدعية).

الدعاء: به مانا (الإدعاء) ه.

الدعاء: بانگه وازى و بانگه شه بؤ
مه ذه به بو پارتيك بهنوسين و
وتاردان و نهو جوړه شتانه.

الدعاء: كه سيك زور دوعا بكاو
پارانه وهى لالانه وهى له خودا زور
بى.

الدعوة: بانگ كړدن بؤنا خواردن ه
بانگ كړدن بؤ و مرگرتنى به خشيش ه
به مانا (الإدعاء) يش دى.

الدعوى: داوا ه ناوى نهو شتهى داواى
دمكهى و دكوو (دعوى تخلية البيت)
و (دعوى الطلاق) و (دعوى النفقة
والحضانة و....)، (ك: دعاوى،
دعاو) ه له زارواى ياسادا بريتييه له
قه سه به ك ئادميزاد به هؤيه وه
بتوانى مافيكى خوى له سهر
يه كيكي تر بچه سپينى.

الدعوى: بانگ لى كراو، دمگوترى: (ما
بالدار دعوى): له خانو كه دا كه سيك
نييه بانگى لى بكهى.

الدعوى: زؤل، كه سيك باوكى
نه زانراو بى ه به كوپرى باوكى خوى
بانگى لى نه كرى، (ك: أدعاء) ه
قورئان دمفه رموى: ﴿وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ ه بانگ كراو بؤنان
خواردن.

خانومکه وه.

فَغَرَّ عَلَيْهِ: به زور چووۀ ناو خانومکه،
هلمه تی بو برد ۵ هیرشی
کردمسر ۵ قورسای خسته سمر تا
گیانی دمر چوو ۵ خواردمه نی
خرابی دایه ۵ شیري دایه و تیری
نه کرد.

فَغَرَّ الشَّيْءُ: شته که ی تیکه لاو کرد.

دَغَرَّتِ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ: نافرته که قامی
خسته ناو قورگی منداله که وه
بوئنه وهی نالوی بیټته وه.
تَدَغَّرَ: باری پیوگرتو بوو به
ږه وشتی.

الدَّغَرُّ: پیاوی هیچو پوچو نارپه س نو
زه لیل، دمگوتری: (ذهب صاغراً
داغراً): رویی به به ملکه چی و
زه لیلی ۵ همروا به مانا دمرون پیس و
ناشوبگپږ دی، (ك: دُغَار).

الدُّغْرَةُ: هه لگرتنی شته به دزی و
نیختیلاس ۵ له حه دیشی عه ل دا
هاتووه: (لا قطع في الدُّغْرَة):

که سیك به نیختیلاس پاره
هه لگري دستي نابړدی.

الدُّغْرَى: دمگوتری: (دَغْرَى لاصْفَى):
واته په لاماریان بدن و ناشته واپیان
له گه ل مه کهن.

الدُّغْرَةُ: شمېری دریځ خایه و

الْمُدْعَاةُ: دمعوته و بانگ کردن بو
نانخواردن، دمگوتری: (نَحْنُ فِي مَدْعَاةِ
فُلَانٍ): نيمه داومتی فلانکه سین بو
نانخواردن ۵ همروا دمگوتری: (له
مَدَاعٍ وَمَسَاعٍ): فلانکهس له شمېدا
مهردایه تی و نه بمردی هه یه.

الْمُدْعَى وَالْمُدْعَى عَلَيْهِ: لهزاراوهی یاسادا
داواکارو داوا له سمر تو مارکراو.

الْمُدْعَى: له یاسادا دژرکه بمر.

دَغْدَغٌ فَلَانًا: له که له که یه وه ژمنی یا
له وړگیه وه ژمنی قه نه قه نه ی دا
دیهه دیقه ی دا. دمگوتری: (دَغْدَغٌ
فُلَانًا بِكَلِمَةٍ): تانه و ته شمېری
له فلانکهس دا ۵ (دَغْدَغٌ عِرْضَةً)
تانه ی له ناموس و شمېرفی دا ۵
تانه ی له بڼه چه و نه سبی دا.

الدُّغْدَغَةُ: ختوکه دان و قه نه دانه
له که له که و دمورو بهری ناوک و
بهری قاچ که به هو ی نه و ختوکه دانه
ناده میزاد توشی هه لچون و نی نی فیعال
دمبی.

الْمُدْغَدَغُ: ناده میزادی ختوکه دراو ۵
همروا دمگوتری: (فُلَانٌ مُدْغَدَغٌ):
فلانکهس له که وه په نه ی
به نه سب و بڼه چه وه هه یه، پان
ږه وشتی له که داره.

فَغَرَّ فِي الْبَيْتِ دَغْرًا: چووۀ ناو

مالویرانکمر که وشه‌ی نه‌ینی له‌نیوان
شهرکه‌رو هاو‌له‌که‌ی دا نهم وشه‌ی
(دَغْرِی) په.

الدُّغْرُورُ: درېز داو‌له‌ی نه‌کله‌ومت.
دَغْرَقَ الْمَاءَ: ناو‌مکه‌ی هه‌لقولاند
ناو‌مکه‌ی به ته‌وژم به‌سمر دا رژاند
دم‌گوتری: (دَغْرَقَ علیه الماء): هم‌روا
دم‌گوتری: (دَغْرَقَ مَالَهُ): مال‌و
سامانی خو‌ی په‌خشان و ته‌خشان
کردو دست‌بیل‌و‌ی تیدا نمن‌جام دا
ناو‌مکه‌ی لیال کرد.

دَغْرَقَ الشَّيْءَ: په‌رده‌ی به‌سمر شته‌که‌دا
دا دای‌پو‌شی.

الدُّغْرَقُ: ناو‌ی لیال
دم‌گوتری: (عیش دغرق): ژیان‌یک‌ی
خو‌ش و فهر‌مح‌ی په
سالی‌کی هم‌رزانی و خو‌ش.

دَغَشَ دَغْشاً: چو‌وه ناو تاری‌کی‌په‌وه
(دَغَشَ علیه): هی‌رش‌ی کرد‌سمر.

ادَغَشَ: به‌مانا (دَغَشَ) دی.

داغَشَ: به‌دم‌وری ناو‌مکه‌دا هات‌و‌جو
له‌تین‌وان
سور بوو له‌سمر به‌دم‌ست هی‌نانی.

دَغَشَ الظُّلْمَةُ: خو‌ی خسته ناو تاری‌کی‌و
بی‌ل‌و‌رد‌بونه‌وه ملی لی نا.

دَغَشَ الْمَاءَ: ناو‌مکه‌ی به‌په‌له خوار‌دم‌وه
که‌می خوار‌دم‌وه.

دَغَشَ فَلَاناً: پاله‌په‌ست‌وی فلان‌که‌سی کرد
له‌سمر نه‌وشته.

تداغَشَ القَوْمُ: خه‌نکه‌که له‌سمر‌دا پان
له‌هم‌راو قاوو قیز‌دا تیک چر‌زان و
په‌کتر‌یان هی‌ناو برد.

الدُّغَشُ: تاری‌کی.

الدُّغِشَةُ: به‌مانا (الدُّغَشُ) دی.

الدُّغِشَةُ: به‌مانا (الدُّغَشُ) دی.

دَغِشَ دَغْصاً: په‌پوو له خوار‌دم‌ه‌نی
دم‌گوتری: (دَغِشَ فَلَانٌ): فلان رقی
هه‌لسا خه‌ریک بوو به‌تقی.

دَغِصَتَ الدَّابَّةُ: ولا‌خه‌که زور‌قه‌له‌و بوو
ه (هو دغصان وهي دغصی).

ادَغَصَهُ: په‌ری کرد له‌قین و قارو
به‌ته‌واو‌ی رقی هه‌لساند.

ادَغَصَ الموتُ فَلَاناً: مردن به‌سرو‌شتی
په‌خه‌ی فلانی گرت.

داغَصَهُ: په‌له‌ی لی‌کرد
(داغَصَ في الأمر): له‌کار‌مکه‌دا په‌له‌ی

کرد
مداغَصَهُ: به‌هی‌زو تواناو بالاد‌م‌ستی

گرت‌م.

الدَّاغِصَةُ: کلا‌وه نه‌ژنو، نه‌و نی‌سقانه

خه‌ری سهر‌که‌شکه نه‌ژنو که دی‌و
ده‌جی
دم‌گوت‌په‌ت به‌شت نه‌ژن‌ووه
کوب‌ووه
دم‌گوتری: (سَمِنَ حتى كانه

بُوْنَهو دى نِيچيرمكه هه لِبَخه لَه تى و
بِيُوَه بِيى.

دَغَلْ فَيه: ومكوو كه سِيكى كه له خوى
به گومان بى ناوا جووه ناو كوخته و
سهنكه رهمكه وه.

دَغَلْ فِي الرِّيْبَةِ: جووه ناو دمرى اى شك و
گومانه وه.

اَدَغَلْ الْمَكَانَ: شويندكه زور رومكى
پوچ و درختى بهر نه گرى لى پړوا.

اَدَغَلْ الْأَرْضَ: زمويه كه رومكى
دمغه لى و پوچى زور بوو.

اَدَغَلْ فُلَان: فُلَان لهدمغه لى دا گوم
بوو.

اَدَغَلْ بِفُلَان: خيانه تى له فُلانكه س
كردو تيرورى كرد و هيتنه يى بهدم
نهموده كرد.

اَدَغَلْ الْأَمْرَ: كارمكه تيك دا، پان
شتيكي خسته ناو كارمكه و گهنده لى
تيډا دروست بى و پيچپه وانه يى
سروشتى نه وشته بى.

الدَّاعِلُ: كه سيكه شهر و ناخوشى
بوهاوه لسه كانى بوى له گه ليان دا
راست نه بى، نه وان و ابرازن دلسوزه
بويان و به لام له واقع دا دوزم نيان
بى و دهمگوتري: (مكان داغل):
واته شوپنيكى هون و ناديار.

الدَّاعِلَةُ: خه لكانيكه دهمگوتري بهدواى

داغصه): همروا به ناوى رون و صاف
دمگوتري، (ك: دواغص).

دَغَفَ الشَّيْءَ دَغْفًا: زورى له وشته
هه لگرت.

دَغَفَ الْحَرَّ فُلَانًا: گهرما فُلانكه سى
ناره حهت كرد.

دَغَفَاءُ: (أَبْر دَغَفَاء): كوني هى
ناده ميزادى گيل و نه حمه ق.

دَغَفَقَ الْمَطَرُ دَغَفَقَةً وَدَغَفَقًا: بارانه كه
له سه رمتادا زور به ته ووزم و ريژنه
ناميز بوو.

دَغَفَقَ الْمَاءُ: ناوهمكه هى هه لپشت
به ته ووزم و ريژنه و نه ندازه يى زور و
دمگوتري: (دَغَفَقَ مَاءُهُ): مال و
سامانى خوى ته خشان و په خشان
كرد بهرهمه يى به خشى.

الدَّغْفَقُ: ناوى ريژندراو و دمگوتري:
(عِش دَغْفَقُ): ژيانيكى فهرمحه و
همرزاني په و (عام دَغْفَقُ): ساليكى
همرزاني و خو شه.

الدَّغْفَلُ: بهر فراهان و همرزاني و
دمگوتري: (عِش دَغْفَلُ) و (عام
دَغْفَلُ) ژيانيكى خو شو و ساليكى
همرزاني و همرزاني و هاتى روژگار و
(عام دَغْفَلِي): ساليكى همرزانيه.

دَغَلَّ الْقَائِمُ دَغَلًا: تهنه گچيه كه خوى
هاويشته كوخته و شوپنيكى ناديار

عهیبو عاری پیاوډا ههول دمدن
خیانهتهکانی بدوژنهوه ۵ رغو کینهی
شاراوه.

الدُّغْلُ: عهیبو عاریکه کارتیک بدا ۵
درهختیکې چرو پره که لقهکانی
تیک چرژابن، زهلام خوۍ تیدا
حهشاربدا بو دزی و راوو روت ۵
شوینیک ترسی دزی و تیروزی لی
بکری ۵ ههلاشو سهقی بهرز ۵
شیوو دول ۵ چال و نرمایی زهوی،
(ک: ادغال و دغال).

الْمُدْغَلُ: دولی دارستاناوی و چرو پر،
(ک: مداغل).

دَغَمَ الحَرُّ والْبَرْدُ دَغْمًا: گهرما یان سهرما
ههریهکهیان لهکاتی خوۍ دا ولاتی
گرتهوه.

دَغَمَ الحَرُّ والْبَرْدُ القوم دَغْمًا ودغمانا:
گهرما خه لکهکهی هه موو گرتهوه
هه موویان ههستیان پی کرد.

دَغَمَ الغَيْثُ الأرض: بارانهکه زهوی بهناو
داپوۍ.

دَغَمَ أُنْفُ: لوتی شکاند، وردو هاری کرد.
دَغَمَ الإناء: قابهکهی داپوۍ.

دَغَمَ الحَرُّ والْبَرْدُ: بهمانا (دَغَمَ) دی.

دَغَمَ الحَرُّ والْبَرْدُ القوم: گهرماکه یان
سهرماکه هه موو خه لکهکهی
گرتهوه.

دَغَمَ الفَرَسُ و غیره دَغْمًا ودُغْمَةً: نهسپهکه
لوت و لمبوزی رهش بوو ۵ سهرو
کهلهو دهم و لمبوزی بهلای رهشی دا
چوو به پیچهوانه ی باقی جهسته ی
۵ (هر ادغم و هی دغماء).

أَدَغَمَ فلان: فلانکهس دهمست پیښخهری
کرد، فلان لهترسی نهوه ی
خه لکهکه پیښی بکهون بو به پی
جوین خواردنهکه ی قوت دا.
أَدَغَمَ الطعام: خواردنه مهنیهکه ی قوت
دا.

أَدَغَمَ الحَرُّ والْبَرْدُ القوم: گهرماو سهرماکه
هه موو خه لکهکه ی گرتهوه.

أَدَغَمَ الشيءُ فلاناً: شتهکه ی رهش کرد ۵
دمگوتری: (ادغمه الله): خودا رووی
رهش کردو زهلیل و ملکه چی کرد.

أَدَغَمَ الشيءُ فلاناً: شتهکه فلانکه سی
نارمحت کرد.

أَدَغَمَ الشيءُ في الشيء: شتهکه ی خسته
ناو شتهکه ی ترموه ۵ دمگوتری:
(أدغم اللجام في فم الدابة): لغاومکه ی
خسته دمی ولاغه کهوه.

إِدْغَمَهُ: بهمانا (أدغمه) دی ۵ هه روه ها
دمگوتری: (إدغم الحرف في الحرف):
پيتهکه ی خسته ناو پيتهکه ی ترموه
۵ (رَدَدَ) دی کرد به (رَدَّ).

إِدْغَامُ الفَرَسُ: نهسپهکه سهرو کهله ی

رښ بوو باقي جهسته‌ی رنګيکي
تری هه‌بوو.

الذَّغَمُ: لوتړېش، لټوړېش ه که‌سټک
ګڼ بڼو به‌لوت قسه بکا، (ک: دُغَمَ
و دُغَمَان).

الدُّغَامُ: نازارنکه له‌مقورګ دا په‌یدا
دبڼی.

الدُّغَمَانُ: رښ ه پان رښ و ګه‌ورمو
که‌ته.

دَغَمَرَةُ: ټيکه‌لی کرد، لټی ټيک دا،
دمګوتري: (دَغَمَرَ عَلَيْهِ الْخَبَرُ):
هه‌واله‌ګانی لټ‌شاردموه ه (وفي خلقه
دَغَمَرَةً): له‌رموشتی دا به‌دی و پيسی
هه‌په ه (خلق دَغَمَرِي): رموشتيکي
ناشیرین و ناپه‌سهندي هه‌په.

الدُّغَمَرُ: هون و ناديار ه دمګوتري:
(رَجُلٌ مَدَغَمَرُ الْخَلْقِ): پياوړيکي
رموشت ناشیرینه ه رموشته‌ګانی
ناشکراو رون نین.

الْمَدَغَمَسُ مِنَ الْأُمُورِ: کاری شاردراوه،
دمګوتري: (حَسَبَ مَدَغَمَسٍ)
بنه‌چه‌و نژاديکي پاکي نیه،
ردخنمو له‌ککه‌ی پيؤمیه.

دَغَنَ الْبَرْمُ دَغْنًا وَدَغْنًا: تاريک و لټل بوو.
الدُّغْنَةُ: لټلی و تاريکي.

دُغَيْنَةُ: ناوه بو نه‌حمه‌ق و گیل.
دَنِي مِنَ الْبَرْدِ دَنًا وَ دَفَاً وَ دَفَاءً: ګهرمی

هاته‌وه پان شتيکي کرده‌بهر که
ګهرمی بکاته‌وه.

دَنِي دَفَاً: شانی کورپون و به‌سهر سينګي
دا دمپروانې ه (فَهُوَ أَذْفَاوَهِي دَفَايَ).
دَفُوً مِنَ الْبَرْدِ دَفَاءً: به‌مانا (دَنِي) دئ ه
دمګوتري: (دَفُوً يَوْمًا وَدَفُوْتُ لَيْلَتًا).

أَدَفَاتُ الْإِبِلِ عَلَى مَائَةٍ: ژماره‌ی
حوشترمگان له‌سهد ټيپه‌ری.

أَدَفَا فُلَانًا: شتيکي له‌بهر فلان کرد
بوئنه‌وی ګهرمی بيته‌وه.

أَدَفَا الثُّرْبُ: کراسه‌که سهرما بوومه‌کی
ګهرم کرده‌وه ه به‌خشش و پاداشی
باشی پيدا.

أَدَفَا الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که‌ی گرد کرده‌وه.
أَدَفَا الْجَرِيحُ: بريندارمکه‌ی گوشت.

دَأَفَا الْجَرِيحُ: بريندارمکه‌ی ګهرم
کرده‌وه.

دَفَاً: به‌مانا (أَدَفَا) دئ ه به‌خششی
زوری پيدا.

إِدْفَاً: شتيکي له‌بهر کرد ګهرمی
بکاته‌وه ه دمګوتري: (إِدْفَاً بِالْثُرْبِ):

به پوښاکه‌که ګهرمی هاته‌وه.
تَدَفَاً: به‌مانا (إِدْفَاً) دئ.

الْدِفَاةُ: نه‌وشتی خو‌ی پی ګهرم
بکه‌په‌وه.

الْدِفَفَةُ: پی‌چه‌وانه‌ی سهرماپه ه
نه‌وشتی خو‌تی پی ګهرم

دمکه یتیموه ۵ هورئان دمفهرموی:
﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾.

دِفْءُ الحائط: گوڼسه بانوه کورنیشی دیوار
۵ دمگوترئ: (أَقْعُدْ دِفْءَ الحائط): له
سینبهری گوڼسه بانوی نهو دیواره
دابنیشه ۵ همروا وشهی (دِفْء)
به مانا بهروبومی خوشتره، نهووی
سودی لی ورمدمگيرئ ۵ همروا
به مانا (بهخشش دی).

الدِّئِنَّةُ: ژورپکی له شوشه دروستکراوه
رومکی تیدا بهخپو دمکړئ.
الْمَدْفَاةُ: (أَرْضُ مَدْفَاةٍ): زموییه که
گرمایي هیه.

الْمَدْفَاةُ: زوږپا، نامیري
خوگرمکرښموه، (ك: مَدْفِئ).

الْمَدْفِئَةُ: خوشترئك كولكو بهزو
بیوی زور بی، پان خوشترمکان
زوربن بههه ناسه پان ناغه له که پان
گرم بکمن.

الدَّفْتَرُ: دمفترم، (ك: دفاتر).

الدَّفْتَرُ: کارمندی تایبته دیاری،
نموکه سهی نه رکی ریڅخستنی
داهاتو خهرجی حکوومهتی
له نه ستودایه، وشه که له بنه پرتدا
تورکییه.

دَفْعٌ: پهله ی کرد.

دَفْعُ الطَّائِرِ: باندمکه به هیواشی
فړی.

دَفْعُ الدُّوْفِ: به خیرایی لدمفهمه کی
دا.

الدُّقَادِفُ، دَقَادِفُ الْأَرْضِ: نهو گردولکمو
به رزاییانه په که له دمورو بهری
دایه، تاکه که ی (دَفْدَفَةٌ).

دَفَرُهُ دَفَرًا: له پشتموه پالی به
پشته ملیه وه نا، پان له پشتموه پالی
به سنگیه وه نا.

دَفَرٌ دَفَرًا: زلیل کهوت.

دَفَرُ اللَّحْمِ أَوْ الطَّعَامِ: گوشته که پان
خوارده مهنیه که کرمی هه لئنا.

دَفَرُ الشَّيْءِ: شته که پیس بوو یوگه نی
کرد ۵ (هو أَذْفَرُ وهي دَفْرَاءُ).

أَذْفَرٌ: بونی بنباخه لی بلاو بووه.

دَفَارٍ: له سر شپووی (فَعَالٍ) به مانا

دونیا په پان چه تیوو کارمکره ۵

همرکاتی جنیوی ناراسته دمکړئ

پیی دمگوترئ: (یا دَفَارٍ)، (یا مُنْبِتَة) ۵

به زوری له کاتی بانگکردن به کاردی.

أَمْ دَفَارٍ: نازناوی دونیا په ۵ به لاو
کارساته.

الدَّفَرُ: به لاو کارسات ۵ (أَمْ دَفَرٍ):
دونیا په.

دَفَعَ إِلَى فُلَانٍ دَفْعًا: گه بیشته فلان کهس ۵

دمگوترئ: (طریق يدفع إلى مكان

کذا): ريگه يمه که ده چي ته سهر فلان شوين و بهوي کوتايي دي.

دَفَعَ عَنْ الْمَوْضِعِ لَهُمْ شَوْيْنَهُ رَوِي، نهوشوينه ي جي هيشته.

دَفَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که تیکړا به کومه ل هاتن.

دَفَعَ الشَّيْءَ: شته که ي دوور خسته وه به هيز لا يبرد ه قورشان دمغرموي: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ ه هروا دهگوتري: (دَفَعْتُهُ عَنِّي، وَدَفَعَ عَنْهُ الْأَذَى) واته: له خووم دوور خسته وه، ليی پاک کرده وه.

دَفَعَ إِلَيْهِ الشَّيْءَ: رمي کرده وه ه دهگوتري: (دفع القول): به به لگه و بهتوندي قسه که ي رمي کرده وه.

دَفَعَ فَلَانًا إِلَى كَذَا: فلان که سي ناچار کرد به وه.

دَفَعَ عَنْهُ مَدَافِعَةً وَدَفَاعًا: بهرگري لي کردو هولي دا له کيشه که دا به سمر رقه بهر که ي دا سمر بکه وي.

دَفَعَ عَنْهُ الْأَذَى: نه زه ته و پيس لي دوور خسته وه.

دَفَعَ فَلَانًا فِي حَاجَتِهِ: فلان که سي خا فلان دو پيداويستيه که ي بو جيبه جي نه کرد ه پاله به ستوي له گه ل دا کردو ويستی له گوړه پانه که لايه بري

ه دهگوتري: (هو سيد قومه غير مدافع): نهو گه وره ي هوزو خيله که به تي و کس ناتواني بهر بهر مگاني بکا ه هروا دهگوتري: (دافع الرجلُ أَمْرًا كَذَا): پياوکه چوو ه ناو نهو کارمو ومگري بوو.

دَفَعَهُ: به مانا (دَفَعَهُ) دي ه دهگوتري: (رجلٌ مُدْفِعٌ): پياوکه له نه سبه و بنه جه ي خوي و دمر نراو و دوور خراو مته وه ه پياوکی هيچ و پوچه ه نه گهر ميوانداری گراو زياضت رازايه وه نه ويانگ ناکري و کس به هيچي نازاني ه هيچي دمست ناکه وي نه گهر هولي به دمستيناني شتي دا ه (هو مُدْفِعٌ): نهو هينده هيچ و پوچه هه موو کس له خوي دوور ده خاته وه کس نايه وي لي نزيك بکه ويته وه ه (ضيفٌ مُدْفِعٌ): ميواني که گه رکه که پان گونده که کسيان داياناکاو هره به گهيان دمينيري بولاي په کيکي تر.

اِنْدَفَعَ: بؤ موطاومعي (دفعه) هاتو وه. اِنْدَفَعَ فِي الْأَمْرِ: دمستي به کار که کردو پيدا روي.

اِنْدَفَعَ فِي الْحَدِيثِ: دريژي به قسه گاني دا. اِنْدَفَعَ الْفَرَسُ: نه سپه که به گورجي روي.

اِنْدَفَعُ السَّيْلُ: لافاوکه هه نډیځکی پالی
به هه نډیځکيه وه نا.

اِنْدَفَعُ الْقَوْمُ: خه لکه که هه نډیځکی پاله
په ستوی هه نډیځکی دا.

اِنْدَفَعُ الْقَوْمُ الشَّيْئَ: هه ریه که لهو خه لکه
شته که ی له هاو ده لکه هی
دو ور خسته وه.

تَدَفَّعَ السَّيْلُ: به مانا (اندفع) دی.

استدفع الله السوء: داوای کرد له خودا
که خراپه ی لی دوور بخاته وه.

الدَّفْعُ: لهزاراوهی قانون دا نه و میه داوا
له سر تو مارکراو نی دیعای شتیک
بکا که نهو حوکه ی به سه ریا
دمدري یان دراوه لسه خوی
بره وینیتیه وه، (ک: دفع).

الدَّفْعَةُ مِنَ الْمَطَرِ: ریژنه باران ه نهو
ریژنه ناوهی له کوندمو دبه و
به رمیل به یه کجار هه لدمرژئ ه
همروا دمگوترئ: (أعطاه الفاء دَفْعَةً):
به یه کجار هه زاری پی به خشی.

الدَّفْعُ: نه و میه به هیژ بی بو شت
رمترکرنه وه.

الدَّفْعُ: خه لکی زور ه لافاوی گه ورمو
به هیژ.

الدَّفْعُ الشرعي: مافیکه قانون دمیدا
به ناده میزاد که په نابهری بو
به کارهینانی نه ندازه ی پیویست
له هیژ بو رمترکرنه وهی دمستدریژی

کردن بوسه خوی یا مالو
سامانی یان نهفس و مالی که سانی
تر ه (وزارة الدفاع): ومزارمیتیکه
نهرکی پاریزگاری له ولات دمگریته
نه ستوی.

الدَّفْعُ: زور هاوینژمری، زور پالنه ربی
ه حوشریک له کاتی دوشینی دا
لهقه بهاوی.

الدَّفْعُ: دماوی ناو، ریژه وی ناو.

الدَّفْعُ: توپ هاوینژ، نامیریکه بو شهر
به کاردی گولله ی گه وری پی
دهاویژری، (ک: مدافع) ه (رجل
مدفع): پیاویکه پال پیومنانی،
هاویشتنی به هیژه).

دَفَّتِ الْجَمَاعَةُ أَوِ الْإِبِلُ دَفًّا وَدَفِيفًا:
کومه لکه روی به هیواشی و
له سه ره خوی.

دَفٌّ لَهُ الْأَمْرُ: کارکه ی بو په خسا.

دَفٌّ الطائر دَفًّا وَدَفِيفًا: بالنده که باله کانی
لیک دان و فری، له شهقه ی بالی دا،
یان له سر زموی باله کانی
جولاندن و به قاج روی ه له حه دیت
دا هاتووه ه (كُلُّ مَا دَفَّ وَلَا تَأْكُلُ مَا
صَفَّ): نهو بالنده ی له فرینی دا
بالی لیک دان بیخو، نه وری
باله کانی صاف بکا مه بخو.

دَفَّتِ الْعِقَابُ: هه لکه له زموی نریک
بو وه.

دَفَّ الشَّيْءُ: شته که ی ته قاندمو تارو

مارى كردو له بېخه وه دمرى هيټا.

أَدَفُ الطَّائِرُ: به مانا (دَفَ) دى.

أَدَفُ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: نېشه گانې په ك له دوا
په ك هاتن.

دَأَفَهُ مُدَافَةً وَدَفَانًا: كوشتى، هيرشى
كرده سهر و له ناوى برد.

دَفَفَ: په لوى كرد.

دَفَفَ فَلَانًا: هيرشى كرده سهر فلان و
كوشتى.

دَفَفَ الدُّفُوفُ: دمفى دروست كرد.

تَدَاوَى الْقَوْمُ: خه كه كه پاله په ستوى
په كترپان كرد.

اسْتَدَفَ الطَّائِرُ: به مانا (دَفَ) دى.

اسْتَدَفَ لَهُ الْأَمْرُ: كارمكه ي بؤ سه هامگر
بوو، نيشى بؤ راست بوو، كارمكه
سهرى گرت.

اسْتَدَفَ الْأَمْرُ: كارمكه جى به جى بوو.

اسْتَدَفَ بِالْمَوْسِ: به تهراش مووه گانې
تاشين.

الدَّفْءُ: سوپا كه بهرمو دوزمن هيرش
بهري ه كؤمه نيك له ناده ميزاد
كه له شارپكه وه برپون بؤ شارپكى
تر، (ك: دَوَافَ).

الدَّفْءُ: لاتمه نېشت و روى شت، دمگوترى:

(بات يتقلب على دَفْءِهِ): واته:
نه مشهو تا به يانى نه مديوو نهو

ديوى كړدوه ته مباره گاتو

ته مباره لب كه له زموى بهرز
بوو بونه وه.

الدَّفَافُ: دمف دروستكمر، دمف فروش.

الدَّفْءُ: لاتمه نېشت و روو له مهرش تيك

بى ه دمگوترى: (بات يتقلب على

دَفْءِهِ): همر له م معنایه دا په

دمگوترى: (دَفَا الصَّحَفُ): دوو

ته نېشتى مو صحه ف، دوو لای
مو صحه ف.

دَفَا الطَّبِلُ: نهو دوپېستى دمورى

ته پله كه كه لييان دمدرى و دمگى لى
دى.

الدَّفْءُ مِنَ السَّفِينَةِ: سوگانى

كه شتي به كه، ناميريكه له دواوه

كه شتي به كه به لای راست و چپ دا

جوله ي بى دمكرى.

الدُّفُوفُ مِنَ الطَّيْرِ: نهو بائنده

كه ويستى دابيتنه نيجير له زموى

نزك دمبيته وه ه دمگوترى: (عقابُ

دُفُوفُ).

دَفَقَ الْمَاءُ وَغَرَّهُ دَفْقًا: ناومكه رژاند،

ناومكه به ته وژم رشت ه (هر

مدفوق و دافق) ه هروا دمگوترى:

(دَفَقَ اللَّهُ رُوحَهُ): خودا گيانى لى

وهر گرت وه ه مراندى.

دَفَقَ الْكَوْرُ: جى ناوى له گوزمكه دا بوو

به به كجار رشتى.

دَفِقَ دَفَقًا: پشتی کوږ بوو ه حوشره که نهژنوی سوږاوه.

دَفِقَ الْقَم: ددانه کانی بهرمو پيش هاتون.

دَفِقَ الْهَلَالُ: مانگ ومکوو دمه داسی لی هات ناوا خوار بووه.

دَفِقَ النَّهْرُ أَوْ الرَّادِي: روبارمکه یان شیومکه پر بوو له ناوو لیوان لیوان بوو له قمر اخه کانی هوه ناوسمر ریژی کرد. (هر ادفق وهي دَفَقَاءُ)، (ك: دَفِقَ).

أَدْفَقَ الْكُرْزُ: به مانا (دَفَقَهُ) دئ.

دَفَقَ الْمَاءُ وَغَرَهُ: به مانا (دَفَقَهُ) دئ ه دمگوترئ: (دَفَقْتُ كِفَاهَ الْبَدَى): دو دمستی به خششيان رژاند ه (إِلْدَفَقَ الْمَاءُ وَغَرَهُ): بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تَدَفَّقَ الْمَاءُ وَغَرَهُ: بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تَدَفَّقَ فَلَانٌ: فلان پهله په لیه تی بوشتی پر و بوچ.

تَدَفَّقَ حِلْمَ فَلَانٍ: خه وو خه یالی فلان رؤی.

اسْتَدَفَّقَ الْكُرْزُ: گوزمناومکه قلب بووه هیچی تیدانه ما.

الْأَذْفَقُ: (سیر اذْفَقَ): رؤیشتنیکی

خیرایه.

الدُّفْقَةُ: دمگوترئ: (جاءوا دَفَقَةً) بهیه ک کؤمه ل هاتن.

الدَّفْقُ: حوشری خوشرؤ.

الدَّفْلُ: قهطران و زفتی توخو خهست.

الدِّفْلَى: رومکیکی تام تاله، گوته که ی ومکوو گوته سووره ومهایه بهرمکه ی ومکوو بهری درمختی خمږوب وایه. دَفَقْتُ الْإِبِلَ دَفْنًا: حوشرمکه بهرمو پیشه وه رؤی.

دَفَقْتُ النَّاقَةَ: حوشرمکه بهیه مبهیست رؤی.

دَفَقَنَ الشَّيْءُ: شته که ی شاردموه ژیر گئی دا.

دَفَقَنَ الْمَيْتَ: مردومکه ی شاردموه ه روبهړی ئادمیزادی خه موک دمگوترئ: (دَفَقْتُ نَفْسَكَ فِي حَيَاتِكَ): بهریندوی خوت مراندوه.

دَفَقَنَ الْحَدِيثَ: قسه که ی شاردموه.

إِدْفَنَ الْعَبْدَ: کؤیله که له ترسی خاومنه که ی هه لات، یان له بهر زور کار پیگردن خوی شار دؤته وه له ناو مال و هو به کان دا.

إِدْفَنَ الشَّيْءَ: به مانا (دَفَقَهُ) دئ.

إِنْدَفَقَ: بؤ موطاومعهی (دَفَقَهُ) دئ.

تَدَفَقَنَ الْقَوْمُ: خه لکه که قسه کانین له بهر ګر شاردموه.

تَدَفَّنْ: به مانا (إِنْدَفَنَ) دئ.

دافنُ الأمر: ناوه ووی کار.

الدَّفْنُ: پیاوی خه مۆک و خه فۆک.

الدَّفْنُ: شاردراره، ژیر گل دراو ۵

به شیعری مانا چه واشه دهگوترئ ۵

(أَبْيَأُهُ دَفْنًا): شیعرمکانی مانایان

چه واشه و تهم و مژاوین ۵

همرواوشه (الدَّفْن) به مانا بیر یان

حهوز یان پلوسکی ناودئ.

الدَّفْنُ مِنَ النَّاسِ وَالْأَبْلِ: نهومیه که

به بی مه بهست دپو دهجئ ۵ کۆیلای

هه لاتو له ترسی خاومنه که یان

له ترسی کارپیکردن ۵ حوشتیک

عادهتی وابی له سهر دویلی

ناوخواردنه وه خویخته ناومرآستی

حوشترمکانه وه بنه چه وه

رمگهزیکی نادیار، دهگوترئ:

(حَسَبَ مَدْفُون).

الدَّفْنُ: شاردراره، (ك: دَفْنًا، وَدَفْنًا).

دَفْنًا: گوشتیک له ناو برنج دا

بشاردریته وه بکوئیندرئ ۵ همروا

دهگوترئ: (في فلان داء دفن):

فلانکس دمردیکی تیدایه نازاندرئ

هه تا شهرو نازارمکانی دمردمکهون.

دَفْنِ الْمَرْوَةِ: کهسیکه مهردایهتی

تیدانه بی.

امراة دفن: ئافرمهتیک به چه یاو رو

سووره، (ك: دفنی).

الدَّفْنَةُ: همرشتیک ژیرخاک بکری ۵

گهنج و خه زینه ی پشینان که له ناو

خاک دایه، (ك: دفائن).

الدَّفْنُ: گوپرستان ۵ نهوشوینه شتی

تیدا دشاردریته وه، (ك: مدافن).

دَفَا الْجَرِيحَ دَفْوًا: بریندارمکه ی گوشت.

دَفِي دَفَا: پشتی کوپ بوو، (هو أدفی وهي

دفواء).

دَفِي الرَّعِل: که له کیوی یان همر

ناژه لیک تری شاخدار شاخهکانی

رویان به رهو دواوه بوو ۵ هه لۆکه

دهندوکی خواربووه.

دَفِي الطائر: بالندمکه بالی دریز بوو.

دَفِيَت الشجرة: درهخته که لقهکانی

که ورمیون و شۆپایه یان کرد ۵ (فهی

دفواء): له چه دیت دا هاتووه: (أنه

أَبْصَرَ شَجْرَةً دَفْوًا تسمى ذات

أنواط).

أدنى الظنبی: ئاسکه که شاخهکانی

دریزبوون تاله دواوه به سهر

گوپچه کهکانی دا هاتنه وه.

أدنى الجريح: بریندارمکه ی گوشت.

دَفِي الجريح: بریندارمکه ی گوشت.

تدافى البعير: حوشترمکه به شیومهکی

نارپک رویشت.

الدَّفْوَاء: حوشتری رسمه نی مل دریز.

دَقْنَقُ الْقَرْمُ: خه لکه که قهرمباغیان

کردو کویوونهوه بو شهرکردن.

دَقْنَقَتِ السَّرَّابُ: خرمه ی سمی

ولاخه کان بیسترا.

دَقْنَقُ الشَّيْءِ: زیدمړوی کرد له کوتانی

شته کهدا.

دَقِرَ الْمَكَانُ دَقْرًا: شوینه که بوو به

باغستان و درخت و رومکی جوانی

تیدا روا.

دَقِرَ الثَّبَاتُ: رومکه که زور بوو پیښه یو

گهسه ی کرد.

دَقِرَ فُلَانٌ مِنَ الطَّعَامِ: فلانکهس ورگی

پریوو له خواردن.

الدَّقْرُ والدَّقْرَى: باغی جوان و رازاوهو

به شوق و پرگول و گولزار.

الدَّقْرَارَةُ: داب و نمریتی ناشیرین

فیتنه یی و دوزمانی (رجل

دِقْرَارَة): پیاویکی زور دوو زمان و

فیتنه یه (کیشه و نيزاع (قسمه ی

ناشیرین، دمگوتری: (جاء بالدقاریر):

هات کومه لیک فیتنه یی و دوزمانی

هه لږشت (به لارو کارمسات (پیاوی

کوته بڼه.

الدَّقْرَانُ: داریکه دمکړته که پری میو

(تاکه که ی (دَقْرَانَة).

دَقَسَ الرِّتْرُ فِي الْأَرْضِ دَقْسًا وَدَقْسًا:

سنگه که به زموی دا داکوتراو

رؤیشته خوار (همروا دمگوتری:

(دَقَسَ فُلَانٌ فِي الْبِلَادِ): فلانکهس

جووه قولایی ولاته کهوه.

دَقَسَ خَلْفَ الْعَدُوِّ: شوین دوزمن کهوت و

راوی نا.

دَقَسَ الْجَرَادُ الثَّبَاتَ: کولله بیتانه که

جووه کشت وکاله کهوهو سمر له بهری

خوارد.

دَقَعَ دَقْعًا: زهلیل و ملکه ج بوو (له حمه دیت

دا هاتووه: (إِكْنٌ إِذَا جُعْتُ دَقْعْتُ):

ئیوه برسیتان بوو توشی زهلیلی و

ملکه چی دمبن (به ژیانی

کوله مهرگی رازی بوو (زور

به نارحمه تی توانی له گهل حاله تی

همزاری دا هه لیکا (نارحمه تی بوو

به دوا به دمسته پتانی بزید دا.

دَقَعَ الْفَصِيلُ: بیچومه که زوری شیرخواردو

قه لهو بوو (هو اذقع وهي دَقْعَاء).

أَذَقَعَ: له ناو خو له به ته دا کهوت، هیچ

کارو کاسبی نه گرد (زهلیل و

ژیردهسته بوو، زوری هه لپه گرد

به شوین دابینکردنی بزید دا

نارحمه تی چهشت.

دَقَعَ لَهُ وَالِيهِ فِي الشِّتْمِ: زیدمړوی کرد

له جنیو پیدان و قسمه ی ناشیرین هیچ

نهما پیی نه لی.

دَقَعَ الرَّجُلُ: پیاومه کی زهلیل و ناچارگرد.

الْأَذْقُ: گَل و خُول، دمگوتری: (جوع
أَذَقُ: برسییهتی توندو تیزو
برست بر.

الدَّقُ: کهسیک زیدمپویی بکا لهکار
کردنی نزم و سوکاپهتی دا
نهوکارانهی لهپوانگهی دیدی
کۆمهنگاه کاری ریزدار نین و مگوو
ناتری حهمام و نیشی جادمو کۆلان
پاک کردنهوه.
الدَّقَاعُ: گَل.

الدَّقْعَاءُ: گَل ۵ زهوی بی پوهک
درهخت (سوتهمهرو).

الدَّقْعَى: دمگوتری: (رایت القوم دَقْعَى):
خه لکه کهم بینی ته مبهل و بیکار
لهمالهوه دانیشتون، لهسمر زهوی
دانیشتون.

الدَّقْعَةُ: همزاری ۵ زهلیلو و ملکهچی،
بهلاو کارهسات، دمگوتری: (رماء الله
بالدَّقْعَة).

الدَّقِيقُ: برسیایهتی برست بر و
توندوتیز.

الدَّقِيقُ: (فقر مُدَقِّعُ): همزاری زور
توندو ملکهج کهر ۵ حوشتیک که
پوهک و گياوگژ بخوا تاسمر پمگو
شینایی پیوه نه هیل، (ك: مداقِع).

دَقَّ الشَّيْءُ دَقَّةً: شتهکه بچوک بوو، هیچ و
بوچ دمرجوو بهکه لکی هیچ نه هات

۵ مانا کهی نادیارو نارووشن بوو
نادهمیزادی زیرهک نه بی لئی حالی
ناب.

دَقَّ الْقَلْبُ: دلکه لئی دا.

دَقَّتِ السَّاعَةُ: سهعاتهکه لئی دا،
جهررسی لئ دا ۵ کاتهکانی دیاری
کردن بهوردی.

دَقَّ الشَّيْءُ دَقًا: شتهکهی کوتاو وردو هاری
کرد، پان بهچهکوش و پیک لئی داو
شکاندی وردی کرد.

دَقَّ الشَّيْءُ: شتهکهی دمرخست ۵ لهپهنی
پیشیان دا هاتوو دهلی: (دَقُوا
بَيْنَهُمْ عِطْرَ مَنْثِيمٍ): همموو عهیب و
عاری پهکریان دمرخست.

دَقَّ الْبَابُ وَالطَّبْلُ وَغَوَمَا: لهدمرگای دا ۵
تهپلهکهی کوتا.

أَدَقَّ: شوین وردمکاری نیشمکان کهوتو
لیکۆلینهوهی لهشته بینرخهکانیش
دا کرد.

أَدَقَّ الشَّيْءُ: شتهکهی والی کرد
وردی.

أَدَقَّهُ فِي الْحِسَابِ: بهوردی حیسابی
لهگن دا کرد.

دَقَّ فِي الشَّيْءِ: وردمکاری لهشتهکهدا
کردو وردبینی تیدا بهکار هینا.

دَقَّ الشَّيْءُ: شتهکهی ورد کرد.

تَدَاقًا: رکه بهریان کرد لهوردمکاری دا.

استدق الشئى: شتهكه ورد بوو.

استدق الشئى: شتهكهى به بچوك زانى.

الدقاق والدقاقة: وردمو پرېولهى شت.

السدق: باريك، ورد، بچوك و كهه نمود،

دمگوترى: (أَخَذَتْ دَقَّهُ وَجَلُّهُ): وردو

كهوړمى شتهكهه هه لگرت ه (وحى

السدق): به له مرزو تايهك دمگوترى

روژانه دوباره بيتهوه.

الدقة والدقاقة: داوو دهرمانى هارپدراو ه

خوځى هارپاوو وردكراو.

الدقاق: دهرمانكوت.

الدقاقة: ناشى برنج هارپن، نهوشتهى

چه لتوكى پى كړدمكرى.

الدققة: نهوكه سانهى عميبو عارى

خه لك دهردهخن.

الدقوق: جوړه كليكه دمگوترى و له چاو

را دمدرى ه دهرمانيكه دمگوترى و

دهرگريته چاو.

الدقوقة: گاگيره، كه گياو كرشهى

گهنمو جوو شتى ترى پى گيره

دمكرى.

الدقيق: پينجهوانهى نه ستوره، واته

باريك . وردنارد ه پياوى پى خيرو

بيړ، كارى بچوك و هيچو پوچ ه

كارى جهواشه و ته ماوى، (ك: ادقة،

و ادقاء و دقاق و دقائى).

الدقيقة: جرکه سات كه به شيكه

له شتهست به شى ساعات ه په كه په كه

بو نه اندازه گرتنى هيله كاني

(الطول) يان (العرض) كه پله په كه

له شتهست پله، (ك: دقائى).

الدقيقى: نارد فروش.

الدقيقة: مهنجه لئيكى بچكوله له مس

دروست كراوه.

المدق والمدق: نهو ناميره كه شتى پى

دمكوتى، جا دارى جل كوتان پى يان

دمسكهوانى دهرمان كوتان پى يان

شتى تر.

المستدق: له هه موو شتيك كه پى نمودو

باريك پى ه باريكايى مه چك.

دَقْلَ جِسْمُهُ دَقْلًا: جهستهى لاواز بوو.

دَقْلَ فلانًا: فلانكه سى مهنع كړدو

نه بهيشت به مراد بگا.

أدقلت الشاة: مهرمه كه لاواز بوو.

أدقِل النخل: دارخورماكه خورماى

خراپى لى و مبه رهاى خراپترين

خورماى گرت.

أدقِل فلان: فلانكه سى مندالئيكى

جهسته بچوكى هه بوو.

دَوَقْلَ فلان: فلانكه سى خوى گرت

به خواردمه مهنه كى تايه تيبه وه.

دَوَقْلَ الشئى: شتهكهى و مرگرتو

خواردى ه دمگوترى: (دَوَقْلَهُ):

خواردمه مهنه كى بو خوى خوړغ

كرد.

په كَيْك يان تاقمَيْك بهخو
سهپانندن و كَيَزرى حوكم بگرنه
دمستو تاكرهوانه فهرمانپرخواي
گهل بگهن هيچ پښو شوپنِيكي
ديموقراطى و عهدالتهتكارى
رمچاونهكهن.

دَكْذَك الغفرة: چالهكهى پرکرد لهگل.

تَدَكْذَكَت الجبال: كيډهكه روخا.

الدَكْدَاك والدِكْدَاك: زموييهك ههندئ

شوپنې پتهوو زړوئ و توتمان بڼه

لمبه لانيك لهناوى دا پارچه گلى

پمقبوى تيډايڼ.

إِدْكِر: بپروانه وشى (اذ كِر).

دَكْسَى الزاب: گلهكهى پرکرد.

دَكْسَى الرِغَاء: قاپهكه يان گونيهكهى

پرکرد لهگل و كهېسى كرد.

دَكْسَى دَكْسَا: گلهكه ههندىكى سوارى

ههندىكى بوو.

تَدَاكْسَى: زور بوو.

تَدَاكْسَى فلان: فلانكهس توندو تيزو

سمر پمقو بڼه گوى بوو و رموشى

ناشپړنى نوانندن.

الدَاكْسَى: ناسكى پال كهوتوو.

الدَكَّاسُ: ههنوز، ونهوز و (دكاس

الشحم والتمر): بهزى هاتقاتو

گردمومبوو خورمى پكه

لهسهرپهك و تمبار بهستو.

الدَقْلُ: خراپترين جوړى خورما و

دارىكى درېزه لهناو قهدى كهشتى

دمبه سترئ، سهولهكانى بهسهردا

رهمدمكرئ.

الدَقْلَةُ: (شاة دقلة): مهرىكى كزو لهپه.

الدَقِيلَةُ: مهره لهپ، (ك: دِقَال ودقائل).

الدَقْلُ: دارىكى درېزه بهناومرپاستى

بهلهمهوه قايم دمكرئ سهولهكانى

بهسهردا رهمدمكرئ، (ك: دواقِل).

دَقَمَهُ دَقْمًا: لهنكاو پالى پيوه نا و

بهرسنگى گرتو پاشمو پاش پالى

پيوه نا و ددانى شكاندن و (هو

أَذَقَم).

أَذَقَمَ فَأَه: ددانى پيشهوهى شكاند.

الدَقْمُ: غهمى زورو نارمحت بههوى

قهرزدارييهوه.

الدَقْمَةُ: پيشهوهى دهمو ددان.

دَقْنٌ لِي لَحْمٍ دَقْنًا: شهپلاغهپهكى

بههيزى لهلا چاوى دا و مهنعى

كردو نهپهپشت بهمراز بگا.

الدَقْنَانُ: سڅ كوچكهى ناگردان.

دَقِي الفصيل دَقَى: زورى شيرخوارد، ورگى

تيك چوو، سكى چوو و (فهو دَقِي

ودقوان وهي دَقِي).

الدِكْتَاتورية: دمهسه لاتگرتنه دمستى تاك

يان تاقمَيْك بهبڼه زمزمه ندى رهشه

خه لكهكهى حوكميان دمكهن واته:

الدَّيْسَةُ: کۆمهله ئادمیزاد.

پهستاوتی.

الدُّكْسُ: زوړو زمبهنده ۵ دهگوتري:

دَكَّ الفرس: نهسپهكه خړپووهو پشتي

(نعم دوکس) و (مال دوکس) نازو

گهوره بوو ۵ (فهو اذْك وهي دكّاء).

نيعمهتی زوړ مالو سامانی زوړ.

تَدَاكَ عَلَيْهِ الْقَوْمُ: خهټكهكه

دَكِجَ الحيوان: نازهټكه پهژمی و توشی

گه له کۆمه کټیان لهسهر کردو لئی

کۆکه بوو.

کۆبونوه ۵ دهسگوتري: (كِدَاكَتْ

الدُّكَاغُ: کۆکهپهكه توشی خوشترو

عليهم الخيل): نهسپ سوار ههټيان

نهسپ دهبی.

کوتايه سهریان و دمورمیان گرتن.

دَكَّه دَكَّا: کوتای وردو هاری کرد ۵ پالی

إِنْدَكَ: بؤ موطاومعی (دَكَّ دى).

پیونما.

إِنْدَكَ الرُّمْلُ: لمبهكه بؤته كه مسهكو

دَكَّ البناء ونحوه: بالهخانهكهی روخاند

پهکتری گرتووه.

تاله بیخ دمری هینا.

إِنْدَكَ السَّنام: دوگهكه بهسهرپشتي

دَكَّ الأرض: زموبیهكهی تهخت کرد،

خوشترمهكهوه پان بؤتهوه.

تهپوټكهکانی تهخت کردن و

الدَّكَّاءُ: زموی تهختکراو ۵ تهپوټكهی

چالهکانی پرکردنهوه ۵ قورنسان

گل کله گلهنهرمه پیک هاتبج

دمهفرموی: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ

توتمانی تیډا نهبی.

دَكَّا دَكَّا﴾ ۵ دهگوتري: (دَكَّه

الدُّكَّ: روبهري تهخت له لمبهټان و زموی

المرض): نهخوشی لاوازی کرد.

۵ دهگوتري: (هذا مكان دَكَّ)، (ك:

دَكَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخهكهی لیخوړی و

دكوك و دكاك).

زمختی لی کرد زوړ برپوا خیرا

الدُّكَّ: شتی زمبهټلاخی بههیز، (ك:

برپوا.

دِكَاكَة).

دَكَّ البئر: بیرمهكهی پرکردموهو ژېړخاکی

الدُّكَّانُ: برپوانه وشه (دَكَّن).

کرد.

الدَّكَّةُ: لمبهټانی تهخت ۵ سهگوئی

دَكَّ الثَّرَابُ: گلهكهی ریڅخست و

نامادهکراو بؤ دانیشن ۵ کورسی

پهستاوتی.

درېزو کهرموپیته که بهزوری لهدار

دَكَّ الثَّرَابَ علی المیت: گلی بهسهر گوړی

دروست دمکری، (ك: دِكَاك).

مردومکهدا کردو کوتاپهوهو

المَدَكَّ: جادهکوت، زموی کوت ۵ ههروا

دَكَمَ فُلَانًا: تمنگی به فلانكس هه لچنی.
 دَكَمَ فُلَانًا فِي صَدْرِهِ: دوستی به سنگی
 فلانكسهوه ناو پالنه په ستوی دا.
 تَدَاكَمَ الْقَوْمُ: خه لكهكه پالنه په ستوی
 په كتریان كرد.
 دَكِنَ الْمَتَاعَ دَكْنَا: كالاكهی به رېك و پېكی
 له سهریه ك ریز كرد.
 دَكِنَ دَكْنَا وَدُكْنَا: شته كه مه پله و رمش
 بوو.
 دَكِنَ الثَّرْبُ: كراسه كه چلكن بوو ه
 رمنگی تۆزای بوو، (هر ا دكن وهي
 دكنا) ه دهمگوتری: (ثريدۀ دكنا):
 تېگوشاوپك زوری داوو دمرمان
 تېكراوه، (ك: دُكُنْ).
 اَدُكُنْ: به مانا (دِكُنْ) دی.
 دَكُنَ الْمَتَاعَ: به مانا (دُكُنْ) دی.
 دَكِنَ الدُّكَّانَ: دوكانی دروستكرد.
 دَكِنَ الشَّيْءَ: شته كهی والی كرده مه پله و
 رمش بنوینئ.
 الدُّكَّانُ: شوینئ بازارگانیكردن، (ك:
 دكاكین).
 الدَّالِبُ: پشكو ئاگريك نهكوژاييتموه.
 الدُّلْبُ: هر درمختيک برپویندري بو
 جوانی و رازاندنموه ه له پېړی
 (الدَّالِيَّةُ) په درمختيکي گولدارمو
 زوری حمز لماناوه.
 الدُّلَابُ: دُولَاب.

نموكهسهی كه بههيز قاجی بهزموی دا
 دمدا ه دهمگوتری: (رجل مِدْكٌ رَأْمَةٌ مِدْكَةٌ):
 پياوړی نازايه بؤكار عمرزی له بهر
 دهمرزی ناهرمتيکی نازايه بؤ نیش.
 الْمِدْكُ وَالْمِدْكَةُ: خهرماشه ه رۆله ه
 باگردین، ههرشتيک زموی پئ
 تهخت بكري.
 دَكَلَ الطِّينَ دَكَلًا: بهدمست قورمكهی
 تۆپهل كرد بؤنهموی ديوارمكهی پئ
 سواغ بدا.
 دَكَلَ الشَّيْءِ: شته كهی بهقاج پان كردهوه.
 دَكَلَ الدَّابَّةَ: ولاخه كهی لهخوله په ته دا
 گهوزاند.
 تَدَكَّلَ عَلَيْنَا فُلَانٌ: فلانكس نازی
 بهسمردا كرده و خوی بهعهزیزو
 بهرزه خسته بهرجاو.
 تَدَكَّلَ عَنْهُ: گووی پئ نه داو خوی
 خاغلاند.
 الدَّكْلَةُ: كۆمه له خه لكیكن بههوی
 خانه دانی و جیگه و رېگه
 خویانهوه گوئ بؤفهرمانی سولتان
 شل ناكهن و گهر دنكه چی نابن ه
 قوری تمنك، بهشيک لهو قوره.
 دَكَمَهُ دَكْمًا: شته كهی بهسهریه ك دا
 کوتاو وردو هاری كرد ه همنديکی
 بهسمر نهوی تر دا هه لداپهوه.
 دَكَمَ أَنْفَ فُلَانٍ: لوتی فلانكسهی شكاند.

الْمَدْلَبَةُ: زمويهه كه درهختی دولبی
زور بی.

الْدَلْبَةُ: روبهریكه لهزموی پیکهاتووه
له پاشماوهی لافاوو لیتهی روبار که
لهبناوان و دمرامکان دا جی دیلی.
وَلَدْتُ دَلْبًا: ههنگاومکانی خیرا خیراو
لِک نَزِکْ هاویشن.

إِدْلْتُ الشَّيْءَ: شتهکهی داپووشی.
إِدْلْتُ الْقَطِيفَةَ: بهقهدهیغه جهستهو
سمری خوئی داپووشی.

إِنْدَلْتُ: پهلهی کرد ۵ به پهله رؤی و
ناوړی لههیج نه دایهوه ۵ بهیج
لِکْوَلِینهمو وردبونهوه چوو
پیشوه.

إِنْدَلْتُ عَلَيْنَا يَشْتَمُ: به تور په بوونهوه
بۆلامان هاتو هیرشی هیڼایه
سهرمان.

تَدَلْتُ: خوئی تی فړی دا.
الدَّلَالَةُ: خوشتری خوشرو یان
هرشتیک خیرا برپا.

الْمَدَالَةُ: شوینی شهر و پیکداندان
لهسمر سنورو بهرمی جهنگ دا.
مَدَالَةُ الرَادِي: شوینی ههلسانی لافاو
لهسمرانسهری شیومکان دا.

وَلَجَّ السَّاقِي دُلْجًا: ناوگیږمکه دۆلجهکهی
لهبیرمکه ههئینجاو ههئلی رشته ناو
جهوزمکهوه ۵ شیر دوشراومکهی

خوشترمهکهی گواستهوه بؤناو
مه نهجه له گهورمکه، (ک: دُلَج).

وَلَجَّ بِحَمَلِهِ دُلْجًا وَدُلْجًا: ناوگیږمکه زور
به ناردهختی ناوکهی لهبیرمکهوه
گواستهوه بؤناو جهوزمکه.
أَدْلَجَ الْقَوْمُ: خه لکهکه سهر لهئیواره
بهړی کهوتن.

إِدْلَجَ الْقَوْمُ: خه لکهکه لهکوتایی شهودا
(لهبهره بهیان دا) بهړی کهوتن ۵
ههموو شهومکه بهړپوه بوون.

الدُّلْجَانُ: کولله بیتان، کوللهی زور.
الدُّلْجَةُ: رؤیشتنی سهر لهئیواره ۵
شهوړه ۵ له حمدهت دا هاتووه:
(عليكم بالدُّلْجَةِ فَإِنَّ الْأَرْضَ تَطْوِي
بِالْليل).

الدُّلْجَةُ: خانویکه لهزموی دا بی
په نهمرو دمرگا بی ۵ زوری بچکوله
لهناو خانووی گهورمدا ۵ ههشارگه
نازهلی کیوی لهبن درمخت و پهنا
پاساردا، (ک: دوالج).

الدُّلْجَةُ: زیشک، پیشی دهگوتری (ابر
مُدْلَج).

الْمَدْلَجَةُ: بهمانا (الْمُدْلَج) دی ۵
ههشارگهی نازهلی کیوی لهبن
درمخت و پهنا پاساردا ۵ قاپی گهوره
که شیري تیدا دهگوئزیتهوه و مکوو
تهنهکهو دمه.

شورابه‌ی کرد ۵ له‌روښتن دا خوږی
 راومشاندو شانی هه‌ته‌کاندن.
 الدُّدُلُ: گیانله‌به‌ریکی چقلاوی ددان
 تیزه، میشو مه‌گه‌زو کولله‌و کرم‌و
 مارمیلکه و نه‌وجوره گیانله‌به‌رانه
 ده‌خوا.
 ادَّسَ القومُ: خه‌لکه‌که چونه ناو
 به‌ریزی سهرله‌نوئ شین بووه‌وه.
 ادَّسَ الأرضُ: زه‌وییه‌که به‌گیاو‌گزی
 سهرله‌نوئ شین بووه‌وه سه‌وز
 هه‌لکه‌پا.
 دالَّسَ مدالسةً ودالاساً: فیثی لی‌کردو
 سته‌می لی‌کرد ۵ ده‌گوتری: (هر
 لا‌یدالس ولا یوالس) نه‌و نه‌سته‌م
 دمکاو نه‌خیانته‌م دمکا.
 دَلَّسَ البائعُ: فروشیارمه‌که عه‌یبی
 کالاکه‌ی له‌کپیارمه‌که شاردوه‌وه.
 دَلَّسَ المُعَدِّثُ: راوییه‌که حه‌ده‌یشی
 له‌هاو‌چه‌رخ‌ی خوږی ریواپته‌م کردو
 هیچیشی لی‌نه‌بیستبوو ۵ وای
 نیشان دا حه‌ده‌پته‌که‌ی لی‌بیستوه،
 یان ناوی ماموستاکه‌ی به‌ناوِیک
 هیئا که پی‌ی نه‌ناسرابوو.
 دَلَّسَ الإبلُ: حوشرمه‌که به‌شوین گیای
 سهر له‌نوئ شین بووه‌ی پاوانی
 خوراو دا گه‌پا.
 إندلسٌ: گوم بوو.

دَلَّحَ دَلْحًا ودَلْحَانًا: به‌کوئبارموه روښت
 کوئله‌که‌ی هیئا، کوئله‌که‌ی گران بوو
 که نه‌پتوانی هه‌نگاو به‌فراوانی
 به‌اوئ.
 دَلَّعَتِ السَّحَابَةُ: هه‌وره‌که به‌هوږی
 بارگرانی و پرله‌بارانی یه‌وه
 به‌هيواشی روږی ۵ (هي دالِحٌ)، (ك:
 دَلَّحَ و دوالِحَ).
 تَدَالَّحَ الرجلان الشئین بینهما: نه‌و
 دوکه‌سه شته‌که‌یان به‌داریکه‌وه
 به‌ستو هه‌ریه‌که‌یان لایه‌کی
 دارمه‌که‌یان هه‌لگرت ۵ له‌حه‌ده‌پت دا
 هاتوو: (أنا سلمان وأبا الدرداء
 اشتريا لحماً فتداخا بينهما على عود).
 دَلَّيْخَ دَلْخًا: قه‌له‌و بوو (فهو دلوخ ودلَّيْخَ).
 دَلَّيْخَ الإِنَاءَ: قاپه‌که لیوان ریژ بوو.
 الدَّلَّيْخُ من الرجال: پیاوی پرخیرو بیرو
 به‌سود بۆ کوئمه‌ل.
 الدَّلَّاحُ من النساء: ئافهرتی سمت
 قه‌له‌وو گه‌وره، (ك: دِلَّاحَ).
 الدُّعَّةُ من النساء: به‌مانا (الدُّلَّاحُ) دی.
 الدُّلُوحُ: دره‌ختی خورمای به‌روبووم
 زور.
 دَلَّلَ أَعْضَاءَهُ: له‌روښتن دا نه‌ندامی
 له‌شی جولاندن خوږی باداو لارو
 له‌نجه‌ی کرد.
 تَدَلَّلَ الشَّيْءُ: شته‌که شو‌پ‌بووه‌وه

تَدَلَّسَ الرَّجُلُ: پیاوړه عهپه‌که‌ی
شاردموه پرمده‌پوښی کرد.

تَدَلَّسَ الشَّيْءُ: شته‌که‌گوم بوو.

تَدَلَّسَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌که‌ شتی‌کی‌ که‌می
له‌ له‌ومړ‌گاکه‌ دمست که‌وت.

تَدَلَّسَ فُلَانُ الطَّعَامَ: فلان که‌مکه‌م
له‌خواردنه‌که‌ی هه‌لگرتو خواردی.

الدَّلَسُ: فیل و هه‌جمر و ده‌گوتری:
(مالي فيه ولس و لا دلس) من نه
خیانه‌تم له‌وشته‌دا کردوه نه‌فیل و
هه‌جمر.

الدَّلَسُ: زمویپه‌ک‌ گای لښ برپوټه‌وه
دوای نه‌وه‌ی گای پېشووی خورابوو
و گیاو گز که‌ده‌مه‌و پایز شین
ده‌بېته‌وه و به‌رماوه‌و گیاو‌گزی
که‌له‌پاشه‌روک‌ مابېته‌وه و تاریکای
شه‌و، (ك: أدلاس).

الدَّلَسَةُ: تاریکی.

دَلَّصَتِ الرَّعْدُ دِلَاصَةً: زړیکه‌ نهرم بوو.
دَلَّصَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی مشتو مال کردو
برېقه‌ی دایه‌وه.

دَلَّصَتِ الْمَرْأَةُ جَبِينَهَا: ناخرمه‌که‌ زولفی
لاداو روخساری جوان دهرکه‌وت.

دَلَّصَ دَلَّصًا: هه‌لخلیسکا.

دَلَّصَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ بروسکه‌ی
داوپرته‌وی دهرکه‌وت و (هر أدلص
وهي دلاء)، (ك: دُلَّص).

دَلَّصَتِ النَّاظَةُ: حوشرمه‌که‌ له‌بهر پری و

کونه سالی ددانه‌کانی که‌وتن و
له‌بهر هه‌له‌وی کوټکه‌که‌ی به‌رداو
توکی پیونه‌ما و (فهي ذلصة
وذلاء).

أَدَلَّصَتِ الْأَمَلُ الْجَنِينَ: ناخرمه‌که‌ سکېرکه‌
مندانه‌که‌ی له‌بارچوو.

دَلَّصَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی سفتو لوس
کرد و ده‌گوتری: (دَلَّصَ السَّيْلُ
الْخَجِرَ): لا‌فاومکه‌ به‌ردمه‌که‌ی لوس
کردو سوییپه‌وه.

دَلَّصَ الْبَرَّغُ: زړیکه‌ی نهرم کرد.

دَلَّصَتِ الْمَرْأَةُ جَبِينَهَا: ناخرمه‌که‌ زولفی
لاداو روخساری دهرکه‌وت.

إِنْدَلَّصَ الشَّيْءُ مِنْ يَدِهِ: شته‌که‌ له‌دمستی
فلا‌نکه‌س که‌وته‌ خوار.

إِنْدَلَّصَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شته‌که‌
له‌شته‌که‌ی تر جیا بووه.

الدِّلَاصُ: نهرم، بروسکه‌دار، لووس و
صاف ورشه به‌خش و (دِرَغ دِلَاص)
زړپه‌که‌ی نهرمه.

الدِّلَاصُ: شتی نهرم و شوعله‌دارو لوس و
صاف.

الدِّلَاصُ: نهرم و برېقه‌دارو لوس و
ناوی نالتون، (ك: دُلَّص).

دَلَّظَ فِي سَيْرِهِ دَلْظًا: به‌خیرایی رؤی.

دَلَّظَتِ الْهَضْبَةُ بِالْمَاءِ: گردوټکه‌که‌ ناوی
لښ هه‌لقولا.

دَلَّظَ فَلَانًا: دمستی به‌سنگیپه‌وه ناو پالی

پيؤونا ۵ لَمَفْلَانَكهسِي دا.

بوو شوږ بؤوه.

دَالْفَهْ مَدَالْفَهْ وِدَلَاظاً: پالې پيؤونا.

الْدَالْعُ: نه سپې زماڼی دمرکيښي

اِنْدَلْفَ الْمَاءُ: ټاوکه هه لَقولا.

له غاردان دا.

الدَّلْطِي: که سيک له شمرېدا خونه گريو

الدَّالِعُ: پياوې گيلو نه حمه ق ۵

هه لبي.

دمگوتري: (أَحَقُّ دَالِعُ): نه وپهري

الدَّلْفُ: که سيک به هيږ پال بني.

گيلو نه قامه.

الدَّلِيظُ: که سيکه زور پال به دمرگاي

الدَّيْعُ: ريگاي بهر فراوان ۵ دمگوتري:

فهرمانېر مو او بهر پر سه و به بني.

(طريق دليع): ريگايه که تهخت و

دَلَعِ اللِّسَانُ دَلْعاً: زمانه که له دهم هاته

بي هه ورازو نشيوي په، (ك: دلاليع)

دمرو و به سمر چه ناگه ي دا شوږ

۵ دمشگوتري: (طريق دَوْلَعُ)

بؤوه به هوې تينوايه تي پان

ريگايه که تهخت و بي هه ورازو

ماندوبونه وه.

نشيوي په، (ك: دواليع).

دَلَعِ لِسَانَهُ: زماڼی دمرهينا.

دَلَفَ دَلْفاً وِدَلُفْ وِدَلْفَاناً: به هيواشي

اِدْلَعِ لِسَانَهُ: زماڼی دمرکيښا ۵

روي و هه ناگاي کورتی هه له ينان ۵

دمشگوتري: (أَدْلَعَهُ الْعَطَشُ)

دمگوتري: (دلف الشخ و دلف

تينوايه تي زماڼی پي دمرکيښا.

الحامل بحمله).

اِدْلَعِ اللِّسَانُ: زماڼی دمرکشا له تينوان

دَلَفَ اليه: روی تیکرد.

پان له ماندوبي يا.

اِدْلَفَ لِه الْقَوْل: قسه که ي بوجهخت

اِنْدَلَعِ اللِّسَانُ: به مانا (اِدْلَعِ) دي ۵

کردموه.

دمگوتري: (اِنْدَلَعِ السِّيفُ مِنْ غَمْدِهِ):

اِدْلَفَ الْكِبَرُ فُلاناً: پيري وای له

شمشير که له کالان هاته دمر.

فلان که س کرد هه ناگاي کورت

اِدْلَعِ بَطْنَ فُلان: فلان که س سکی جوو

بهاوي.

کومي هاته دمر ۵ سکی هاوساو شوږ

اِنْدَلَفَ اليه: روښت بولای.

بؤوه ۵ هه روا دمگوتري: (اِنْدَلَفَتْ نَارُ

تَدَلَفَ اليه: به مانا (اِنْدَلَفَ) دي.

الْحَرْبِ): ټاگري شهر له ناگاو

الدَّالِفُ: پيره ميړدنيک که روژگاري

هه لگير ساو شهر گهرم بوو.

دريز له پهل و پوي خستبي ۵ کول

اِنْدَلْ بَطْنَ الْمَرَاة: سکی ټافر مته که گه وره

هه لگريک که به هوې گرانبي

كۆلەكەيەوۈ ھەنگاۋى كورت بەاۋى ۋ
تيرىك كورت بكاۋ لەخوار نيشانەكەوۈ
بىداۋ شوپنەكە نەبېرى ھەلبەزىتەوۈ،
(ك: دُلْفَ وَدُلْفَ).

الدُّلْفُ: پياۋى ئازاۋ چاۋنەترس.
الدُّلْفُ: حوشترىك كە بەبارمەكەيەوۈ
ھەئىسەۋ بېروا.

الدُّلُوف: ھەئۆى گورج ۋ حوشترى
قەئەمۇ كەلەبەر قەئەۋى ھەنگاۋى
كورت بەاۋى ۋ دارخورماي
بەمېروبوۋى زۆر، (ك: دُلْفَ).
الدُّلْفَيْن: دۆلفىن جۆرە ماسىيەكە زۆر
لەناۋ دەرپادا مەلەۋان سۈرى پىشتى
دەيى.

دَلَقَ دُلُوقاً: بەگورجى رۆيشتە دەر ۋ
دەگوتىرى: (دَلَقَ السِّيفُ مِنْ غِمْدِهِ):
شىمشىرەكە نەچۈۋەۋە نېۋو
كالانەكەي.

دَلَقَ الْخَيْلُ: ئەسپەكان يەك بەدۋاى يەك
دا ھاتنە دەر.

دَلَقَ الشَّيْءُ: شتەكەي دەرھىنا.

دَلَقَ الْغَارَةَ عَلَيْهِم: ھىرشى كىرەمەريان.
دَلَقَ بَابَهُ: بەتۈندى دەرگاگەي كىرەمۈ.

أَدْلَقَهُ: بەمانا (دَلَقَ).

إِنْدَلَقَ الشَّيْءُ: شتەكە لەشۈپنى خۋى
بەتەۋزۈم دەرچۈۋ ۋ دەگوتىرى: (طعنه
فَانْدَلَقَتْ أَحْشَاءُ بَطْنِهِ): زەمبىرىكى لى

دا رېخۆئەي ھەلپزانە دەر.

إِنْدَلَقَ السَّيْلُ: لافاۋمەكە بەتەۋزۈم ھەئساۋ
ھىرشى ھىنا.

إِنْدَلَقَ الْبَابُ: دەرگاى ئوتوماتىك پان
ھەردەرگايەك بۇخۋى بىكرىتەۋەۋ
بېۋە بىدرىتەۋە.

تَدَلَّقَ: راجىي، ھەئسا ۋ دەگوتىرى: (تَدَلَّقَ
السَّيْلُ وَتَدَلَّقَتِ الْخَيْلُ).

استدَلَّقَ السِّيفُ مِنْ غِمْدِهِ: بەمانا (دَلَقَهُ)
دى.

الأَدْلَقُ: كەسپىك بەھۋى پېرى ددانى
لەدەما نەمايىۋلىك لەدەمى بېتە
دەر ۋ (مې دَلَقَاءَ).

الدُّلَقُ: پېشكەۋتۈۋ ۋ پان شمشىرىك
كەبەخۋشى لە كالان بېتە دەر.

الدُّلَقُ: دەمبايەكە لەشۈۋى پىشيلە،
پىشتى درىزە لە پېستەكەي ھەروە
دروست دەگىرۋ واتە دەئەك.

الدُّلَقُ مِنَ السِّيفِ: بەمانا (الدَّالِقُ) دى.
الدُّلُوقُ: بەمانا (الأدلق) دى ۋ ھىرشۋ
ھەلەكۈتەنە سەر.

دَلَّكَتِ الشَّمْسُ دُلُوكاً: خۋر
لەناۋمىراستى ئاسمان لاي دا بەرمۈ
خۋرئاۋا ۋ قورئان دەفەرمۈى: ﴿أَفِمِ
الصَّلَاةِ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ﴾.

دَلَّكَ السَّبِيلَ دُلُوكاً: دانەۋىلەكە پان بەرە
دەرختەكە تۈپەكلەكەي قەلشاۋ

هینا و زوری دمست ری خست
بۆنهوی پاك بېتهوه.

تَذَلُّكَ الرَّجُلُ: پیاوکه لهکاتی خوشتن

دا زوری دمست ری جهستهی خوی
خست.

تَذَلُّكَ بِالطَّيِّبِ: داوو دمرمانی لهدهمو
جاوی ههئسو.

الدَّلْكُ: ناوه بۆکاتی ناوا بوونی خورو

لادانانی له نیومراستی ناسمان بۆلای
خورتاوا ۵ نهرمایي نهژنوی حوشر.

الدَّلَالُ: کهسیک جهستهی پهکیکی تر
دهشیلی بۆ لابرینی نازارو نهخوشتی

یان بۆ نیشات پهیدا کردن، ههروا
موتاشین بۆ پاك و خاوتنی.

الدَّلْكُ: نهوشتی بۆ شیلا ن بهکاری
دهمینن و مگوو بۆدرمو مهئههمو
شتی وا.

الدَّلْكُ: خشت و خۆل که ږمهباو بای

بههیز دهیمن ۵ خواردمههنبیهکه

لهروڼ و شیرو پهنیر دروست دمکری

ومگوو تریت ۵ پیاوی دنیا دیدمو

کاراماو لیژان لهنیش، (ک: دلک).

الدَّلْكُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوکه خوی

بهیئناموسییهوه گرتوومو وازی لی

ناهیئ.

الدَّلْكُ: بهمانا (الدَّلَالُ) دی.

دَلُّ عَلَيْهِ وَالْيَهُ دِلَالَةٌ: شارمزیی کرد.

دهمی کردموومو دهنکهکهی دمرکهوت.

دَلْكُ الشَّيْءِ: شتهکهی جولاند شیلا ۵

دهستی پېدا هینا.

دَلْكُ الْجَسَدِ: جهستهکهی شیلا ۵ سفتو

لوسی کرد ۵ مشتو مائی کردو

تیفتیفهی دا.

دَلْكُ الثَّوْبِ: کراسهکهی بهدهست

ههئگلوخت بۆنهوی بیخوا.

دَلْكُ الرَّجَّةِ وَغَرِهِ بِالطَّيِّبِ: دهمو چاوی

خوی نارایش دا.

دَلْكُ الدَّهْرِ فَلَانًا: روژگار فلانکهسی

لهبۆته داو تهریهی دا دا.

دَلْكُ عَقِبَيْهِ لِلْأَمْرِ: لهسهر پچ بوو بۆ

نهئجامدانی کار.

دَلِكْتَ الْأَرْضَ: زمویهکه گزوگیاکهی

خورا.

دَالِكٌ فَلَانًا: لهگهئ فلان دا ههئیکردو

بهصهبرو پشوو دریزبوو.

دَالِكٌ غَرِيه: خاوهن قهرزمکهی ماتن

کردو لهکاتی خوی دا قهرزمکهی بۆ

نهگپراپهوه.

دَلْكُ الشَّيْءِ: زیدمرووی کرد لهشیلانی

شتهکهدا.

دَالِكُ الْمَرِيضِ: نهخۆشهکهی ورد ورد

شیلا بۆ نهوه لهشی نهرم بچ.

دَالِكُ الْجَسَدِ: دهستی به جهستهدا

دَلَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: نافرته که
له روی نازمده سهرپنجی می‌رده که
کرد و وای خویشانشان دا ناپزیه
ولهی له واقع دا وانییه دهگوتری:
(مَا ذَلِكَ عَلَيَّ) چی وای له تو کرد
نازو نوزم به سهراب که.
أَدَلَّ عَلَيْهِ: بتمانه ی به خوشه ویستی
نهو کرد و نهویش زوری نهو خوش
ویست.
أَدَلَّ عَلَيْهِ بِصَحْبَتِهِ: تینی دایه خوئی و
له خوئی رابینی هاوه لی بکا.
أَدَلَّ الرَّجُلُ عَلَى أَقْرَانِهِ: له ناکاو پیامکه
هاوه له کانی گرتن و به سهریان دا
چوو دهگوتری: (أَدَلَّ الْبَازِي عَلَى
صِيْدِهِ) باز که له ناکاو نیچیرم که
خوئی راو کرد.
أَدَلَّ الذَّنْبُ: گور که که کزکرا.
أَدَلَّ بِالطَّرِيقِ: ریگاکه ی زانی و شارمزی
بوو.
دَلَّاهُ: نهروم نیانی له تهریه که ی دا
نواند به جَوْرِيك گوپراه لی نه کرد و
له روی هه لگمراه وه.
دَلَّلَ عَلَى الْمَسْأَلَةِ: به لگه ی له سهر
مهسه له که هینایه وه.
دَلَّلَ عَلَى السَّلْمَةِ: کالاکه ی هه راج کرد و
بانگه شه ی فروشتنی کرد.
إِنْدَلَ الْمَاءُ: ناومکه هه لپزا.

تَدَلَّتِ الْمَرْأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: به مانا (دلت
علیه) دئی، واته: چاوی له می‌رده که ی
کراه وه.
استدلَّ عَلَيْهِ: داوای لی کرد به لگه ی
له سهر بی‌نیته وه.
استدلَّ بِالشَّيْءِ عَلَى الشَّيْءِ: نهو شته ی
کرد به به لگه له سهر شته که.
الأدْلُ: نهو که سه ی نیسه کانی خوئی
دهکاته منهت و بار به سهر
خه لگه وه.
الدَّالَّةُ: نهو شته ی که دهیکه یه به لگه
له سهر دوستایه تی و خزمایه تی و
نهو هه لو یست و ناکاره ی دهیکه یه
نیشانه ی دلسوژی خرم و دوست و
نازایه تی.
الدَّلَالُ: نازو نوز و (الدَّلَالُ مِنَ الْمَرْأَةِ):
قسه خوئی نافرته و ناز کردن و
سوعبه تچیه تی.
الدَّلَالَةُ: شارمزیی کردن و نهومانایه ی
رسته و وشه دهیکه یه نن له کاتی
گوتنی دا، (ك: دلائل دلالات).
الدَّلَالَةُ: به مانا (الدَّلَالَةُ) دئی و ناوه بو
نهو هه لو ندان و ماندو بوونه ی که
دهلال دهیکا و کرنی دهلالی.
الدُّلُّ: نهو حالات و دیاردهیه که
نادهمیزاد خوئی پی دهرانیته وه
وهگوو له سهرمخوئی و شکومه ندی

- له ناکارو رفتاردا ۵ دمگوتری: (امراة ذات دِلْ): نافرمتيکه شيوه روخساري نه جيبي و هجاغزادمي پټوه دپاره.
- الدَّلَّالْ: نهوکه سهيه دمبيته بريکاري کرپارو فروشياري، کرپارو فروشياري يه کدمخواو مامه که سازدهکا ۵ نهوکه سهي بانگه شه بؤ کالاکهي دمکاو دمي هوي به پيايه لدان و وسفکردن بيفروشي.
- الدِّلِيلِي: به مانا (الدِّلِيلْ) دئ.
- الدِّلِيلْ: چاو ساغو شارمزا ي کهر، (ک: أدلة وأدلاء) ۵ نهو هي دمکريته نيشانه، (ک: أدلة).
- الدِّلِيلَةُ: به مانا (الدِّلِيلْ) دئ.
- دَلِمَ الشَّيْءُ دَلَمًا: شته که زور رمشو لووس و پوس بوو.
- دَلِمَ الرجلُ: پياومکه رمشو دريژر بوو.
- دَلِمَتْ شِفَاهُهُ: لچي شوپر بوونه وه ۵ (هر اذَلِمَ، هي دَلَمَاءُ).
- إِدْلَامَ الشَّيْءِ: به مانا (دَلِمَ) دئ.
- دَلِمَ اللَّيْلُ: شهوکه تاريخي که هي تهواو چر بؤوه.
- الدَّلَامُ: رمشو و رمشا ي.
- الدُّمُ: فيل
- الدُّمُ: بيچوه مار، (ک: أدلام).
- الدُّمَاءُ: شهوي کوټايي مانگي عمرمبي (قه مهری).
- الدُّمَةُ: رمنگي فيل.
- الدُّيْمُ: تافميک خه لکانی نا عمرمب بوون که دانيشتوي دمورو بهري ولا تي نازرباينجان بوون ۵ به لاو کارمسات ۵ دوژمن و ناحهز.
- إِدْمَسَ اللَّيْلُ: شهوکه تاريخي زور چر بووه ۵ دمگوتری: (هر مُدْلَمَسَ).
- الدَّلَامِسُ: زور رمشو تاريخ ۵ به لاو کارمسات.
- الدِّلِمَسُ: به لاو کارمسات.
- دَلِمَسَ الشَّيْءُ: شته که ي بريسه دار کرد.
- تَدَلِمَسَ رَأْسَهُ: سهری روتا به وه.
- الدَّلَامِصُ: شتي بروسکه دارو بريقاوي ۵ دمگوتری: (ذَمَبْ دَلَامِصُ).
- دَلَمَ دَلَمًا: ته سه لای هات ۵ خوټني به فپرو چوو.
- دَلِمَ دَلَمًا وَدَلَمًا وَدَلَمًا: دلي له سوژو عيشق دا توا به وه.
- دَلِمَتْ فَلَانَةٌ عَلَى وَلَدِهَا: فلان نافرمت سويي بؤوه بؤ منداله که ي ۵ (فَالرَّجُلُ ذَلَمَ وَهِيَ ذِلَّةٌ).
- دَلِمَتْ النَّاقَةُ عَنْ إِبْلِهَا وَوَلَدِهَا: حوشترمه که بروي هاوړپيه که ي يان بيچومکه ي نا.
- دَلَمَهُ الْهَبُّ وَالْعِشْقُ: خو شه ويستي و سوژ مات و حه يراني کرد.

تَدَلَّةُ: سمرسام بوو.

دَلِي: دَلِي: سمرسام بوو.

الدَّالَةُ والدَّالِيَةُ مِنَ الرِّجَالِ: ورمزمو
نمفس زمعيف.

أَدَلِي: دَوْلچهکى شوږکړدموه بؤناو

الدَّالَةُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوړتک بههوى
عهشقموه عهقلی تیک چوبی.

بیرمه بؤنهوهى پړى بکا لهناو ه

إِدْلَهُمُ الظَّلَامُ: تاریکای چر بووه.

دمشگوتری: (أدلى الشيء في المهارة):

إِدْلَهُمُ اللَّيْلُ: تاریکى شهو چر بؤوه ه
(فهو مُدْلَهُمُ).

شتهکى بهره‌للاى سارا گرد.

إِدْلَهُمُ الرَّجُلُ: پياوهکه پیرو کهنهفت
بوو.

أَدَلِي فلان بجته: فلانکس به‌لگى

خوى نامادمکردو هینایه رو بؤ

چه‌سپاندى داواکى، پان فلانکس

به‌لگى خوى چه‌سپاندى داواکى

بردموه.

الدُّلْهَامُ: شیر ه پياوى وره به‌رزو نازاو
چاو نه‌ترس.

أَدَلِي فلان بِرَحِمِهِ: فلان کهس رحمو

خزمايه‌تى کرده تکاکار بؤ

به‌جبه‌ينانى نامانجهکى.

الدُّلْهِيَّةُ: (فلان مُدْلَهِيَّةٌ): دمشتیکى
کاکى به کاکى و بى گردوته‌پوړک.

أَدَلِي فلان إِلَى الحاكم بِرَشْوَةٍ: فلانکس

بهرتیلی دا به‌حاکم.

وَالدُّلُّ وَبِهَا دُلُّرٌ: دَوْلچهکى داهيسته

أَدَلِي فلان إِلَى المِيتِ بِالْبِنُوَةِ: فلانکس

به‌کوریه‌تى دمگاته مردوه‌کهو

نهوهى نهوه.

خوار بؤ ناو بیرمه بؤنهوهى پړى

بکا لهناو، پان لهناو بیرمه‌کهو

هه‌لیک‌یشاپه‌وه به پړى.

دالاه: نمرمو نیانى له‌گه‌ل دا نواندى

وَالدُّلَّ فُلَانًا: له‌گه‌ل فلانکس دا هیډى و

خوى له‌گه‌ل گونجاند.

هيمن بوو، له‌گه‌لى هه‌لکرد.

دَلِي الدُّلُّ: به‌مانا (دلاها) دئ.

وَالدُّلَّ بِفُلَانٍ إِلَى فُلَانٍ: فلانکسى کرده

دَلِي الشَّيْءِ فِي الْمَهَارَةِ: شتهکى

تکاکار بؤلاى فلان.

بهره‌للاى ساراگرد.

وَالدُّلَّ النَّاقَةَ: لمسه‌ره خو حوشرمه‌کى لى
خوپرى.

دَلِي فُلَانًا بِفُرُورٍ: فلانکسى

هه‌لخه‌لته‌تاندى خوستيه داوى

خوپه‌مو ويستى خوى به‌جبه‌ينا.

وَالدُّلَّ حَاجَتَهُ: داواى دابینگردنى

پیداويستیه‌کى خوى کرد.

تَدَلِي: شوږبؤوه، لمبه‌رزپه‌وه دابه‌زى ه

قورنان دمفرموي: ﴿كَمْ دَنَا قَدْ لِي﴾ ۵
دمگوتري: (تَدَلَّى مِنَ الْجَبَلِ).

تدلي: نزيك بووه له شته که.

تدلي الثمر من الشجر: ميوه که
به درخته که ووه شوړابه ی کرد.

تدلي عليهم من أرض كذا: له فلان
شویند ووه هاته لایان ۵ دمگوتري: (من
أين تدليت علينا؟).

إدلولي: په له ی کرد.

الدالي: دابه زیو ۵ په کی که له هوزی
(الدلاة) نه مانه هوزی کی کورد
نه ژان ۵ خورمایه که که هیشتا
شیرین نه بووبی کاتی شیرن دمبی
دمخوړی.

الدالية: دۆلچهو شتی لهو جوړه ۵
داریکه له سمر شیوه ی صه لیب
دروست دمکری له زارکی دۆلچه که
قایم دمکری و سهری کی حه بله که ی
لی دمبه ستری، سهرمه که ی تری
حه بله که له سمر لیواری بیرمه که
به شتی که ووه دمبه ستری ۵ ناعور که
به وولاخ هه لده سوړیندري و
له نزماییه ووه ناوی پی
هه لده هیجنندري ۵ زهوییه که به
دۆلچهو ناعور ناو بلری، (ك:
الدوالي).

الدوالي: تری رهشکه که زور رهشته بی

۵ هی شومکانی له هی شوی هه موو
تریه کی تر گه ووه تره، تری که شی
زور ناودار نییه، دمشکری به میوژه
هه روا ناوه بۆ دمردیک توشی قاچو
قول دمبی ږمگه کانی دمه اوسین.

الدلاة: دۆلچهی بچوک ۵ دۆلچهی
گه ووه ۵ گوانی زل ۵ به شیک له شت.
الدلور: زهر فیکه ناوی پی له بیر
هه لده مگوازی ۵ بورجیکه له
بورجه کانی ناسمان.

دَمَثَ الْمَكَانِ وَغیره دَمَثًا: ناسان بوو نهرم
بوو ۵ (هو دَمَثٌ وَهِي دَمَثُهُ).
دَمَثَ الرَّجُلِ دَمَائَةً وَدَمَوْنَةً: رهوشی نهرم و
نیانه.

دَمَثَ الشَّيْءِ بَيِّنَةً: به دهمستی خو ی
شته که ی نهرم کرد.
دَمَثَ الْمَفْجَعِ: شوینی نوستنی ری که
خست و چاکی کرد.

دَمَثَ الْحَدِيثِ لِفُلَانٍ: سهره تای قسه که ی
بۆ کابرا گیرایه ووه یان سهرمتای
قسه ی بۆ فلان دمرخست بۆ نه ووه ی
مه به سته که بزانی و له و بار ووه
بکه وینته قسه.

دَمَجَ اللَّيْلِ دُمُجًا: شهو تاریک بوو.
دَمَجَ الْحَيَوَانَ: پېړو که خیرا رویش و
هه نگا وکانی خیرا خیرا هه لئنان.
دَمَجَ الشَّيْءِ فِي الشَّيْءِ: شته که چو ووه

دَامَجَ فَلَانًا عَلَيْهِم: فَلَانَكه سی خسته
گهَل پیرمه.

إِدْمَجَ الشَّيْئُ فِي الشَّيْئِ: به مانا
(دَمَجَ) دئی.

إِدْمَجَ الْفَرَسُ: نهسپه که کزو لاواز بوو.
إِنْدَمَجَ الشَّيْئُ فِي الشَّيْئِ: به مانا
(دَمَجَ) دئی.

تَدَامَجُوا عَلَى فُلَانٍ: گهله کۆمه کیان
له فلان کرد، له فلان کهس کۆبونوه.
تَدَامَجَ عَلَى الشَّيْئِ: لهسمر کارمه ریڅ
که و تن.

تَدَمَجَ فِي ثِيَابِهِ: خوی له پوښاکه که یه وه
پیتجا.

الدَّمَاجُ: کۆکه رموه ۵ دمشکوتری: (لیل
دامج) شهوینکی تاریک و نوته که.

الدَّمَاجُ: پتهو، دمشکوتری: (صُلْحٌ دَمَاجٌ)
ریڅکه و تنیڅکی پتهو و قایم و قۆله ۵
یان صولحنیڅکی ژیر به ژیره ۵ (امر
دماج): کارنکی راسته بیرو
بۆچوننکی باشه.

الدَّمَاجُ: پرچ و زولف.
الدَّمَاجُ: هاوشان، دۆست و یار.

الدَّمَجَةُ: ریڅاو په پرموو پروگرام ۵
دمگوتری: (هر علی تلك الدَّمَجَةُ):

نهو لهسمر نهو بیرو باومرو
ریڅبازمیه.

الدَّمَجَةُ: کهسیڅ ته مبهل و خه والو

شته که موو تییدا جیڅگر بوو ۵
دمگوتری: (دمج في البيت) چووه ناو
خانوم که موو تییدا جیڅگر بوو.

فَمَجَ الْأَمْرُ: کارمه راست بوو، جی به جی
بوو.

فَمَجَ عَلَى الْقَرَمِ: چووه دیوه خان و مالی
خه لک به بی نهو هی نیزنی چونه
ژورموه بخوازی.

دَمَجَتِ الْمَاشِطَةُ الشَّعْرَ: قز چاکه رمه که
قز مکانی به شاننه گردن و
هونینیه و موو ریڅکی خستن.

أَدْمَجَ الشَّيْئُ: شته که ی له قوماشه که وه
پیتجا.

أَدْمَجَ الْحَبْلُ: لهسمره خۆ گریو قولقه ی
حبله که ی قایم کردن.

أَدْمَجَتِ الْمَاشِطَةُ الشَّعْرَ: به مانا (دَمَجَتُهُ)
دئی.

أَدْمَجَ فُلَانُ الْفَرَسَ: فلان کهس
نهسپه که ی کزو لاواز کرد.

أَدْمَجَ كَلَامَهُ: قسه کانی به ریڅ و پیڅی
کردن ۵ یان قسه کانی ته مو مزاوی
بوون.

أَدْمَجَهُ: له گهلی دا گونجاو موداراتی
کرد.

دَامَجَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: رازیبوونی خوی
نیشان دا بۆ فلان کهس لهسمر
نیشه که.

بئ، له مال دابنیشو هيج نه کا
پياوې بئ خيرو بئړ.

المذاجة من الرجال: پياوې برباردرو
کار دروستو قسه روښتوو.

الْمُدْمَجُ: پيالہ ۵ داشی قومار ۵ پياوې
رموشت بهرزو خوگرو پشوو درنزو
قالبوو له بوته دراو ومکوو حبلې
تيک باهه لندراوو پتهو.

دَمْدَمَ عَلَيْهِ: رفی لئ هه لسا.
دَمْدَمَ الْقَوْمَ وَعَلَيْهِمْ: خه لکه کهی ته فرو
تونا کردو له ناوې بردن.

دَمْدَمَ الشَّيْءَ: شته کهی ریشه کیش کرد.
دَمْدَمَ عَلَيْهِ الْقَبْرَ: گورمه کهی ته خت
کرد، یان سه قفی له سر کرد.

تَدَمَّدَمَ الْجُرْحُ: برینه که چاک بووه.
الدُّمَادِمُ: شتيکی سوره ومکوو قه تران
دهجی، له دره ختی سه لمو سه مور
دمتکی ومکوو چوڼ بنیشته تال له
دارمبهن دمتهی.

الدَّمْدِمُ: له ومړې وشکه وه بوو.
قَمَرُ فُلَانٍ دُمُورًا وَدِمَارًا: فلان
به هیلاکچوو.

قَمَرٌ عَلَيْهِمْ دُمُورًا: چووه لایان بهی نيزن
۵ هيرشی شهرنگیزانهی کردنه
سر.

دَامَرَ اللَّيْلُ: به راپاوردن و که یضو
شادی شهوی بهرؤژ کردموه.

دَمَرَ الشَّيْءَ: شته کهی له ناوې برد ۵
روخاندی ۵ تيکی دا.

دَمَرَ الْقَوْمَ وَعَلَيْهِمْ: خه لکه کهی
له ناوې بردو هه وتاندنی.

فَمَسَ الظَّلَامَ دَمْسًا وَدُمُوسًا: تاریکیه که
چېر بووه.

فَمَسَ اللَّيْلُ: شهوکه تاریکیه کهی زور
توند بوو ۵ دمگوتری: (لیل دامس):
شهوکی زور تاریک و تونه که.

فَمَسَ الْمَوْضِعَ: شوڼنه که کوپړ بووه
ناسه واری نه ما.

فَمَسَ يَنْهَمُ: ناشته وایی خسته
نیوانیان هوه.

فَمَسَ الشَّيْءَ دَمْسًا: شته کهی داپوشی.

فَمَسَ عَلَيْهِ الْخَبَرَ: هه واله کهی شارد موه.

فَمَسَ فُلَانًا فِي الْأَرْضِ: فلانکه سی ژېړ خاک
کرد به زیندوی یا مردوی.

دَمَسَتْ يَدُهُ دَمْسًا: دهستی له پیسیه وه
چوو.

أَدَمَسَ اللَّيْلُ: به مانا (دَمَسَهُ) دی.
دَامَسَهُ: شهوی له دلی دا بوو لی
شارد موه.

دَمَسَ الشَّيْءَ: شته کهی له ژېړ خه لکی
تردا شارد موه.

دَمَسَ فُلَانًا: به مانا (دَمَسَهُ) دی ۵ به مانا
چلکن کردنیش دی.

دَمَسَ الْحَمْرَ: کوپه شهربه کهی زارهاخن کرد.

ئەشكەوتو كونی بئ مەنفەز ۋ
گەرماو، (ك: دياميس و دماميس).

أَلْمُدْمَسُ: بەندیخانە.

أَلْمُدْمَسُ: ھەرشتیک شیلە ھەنگوینی
بەسەر موو بئ ۋ (الفرول أَلْمُدْمَسُ):
فولی کو لاو لەمەنجەلی سەر قاپ
نراویدا.

دَمَشَقُ فُلان دَمَشَقُ: فلانکەس خرو
تیکەوتو ھەنجو بەھوی گەرما یان
خواردنەھوی دەرمان و شتی
لەو جوړە.

أَدْمَشَقُ: تیکەلی کرد.

دَمَشَقُ: بەمانا (أَدْمَشَقُ).

دَمَشَقُ فِي الشَّيْءِ: پەلە ھەشتەکە دا
کرد.

دَمَشَقُ الْعَمَلِ: بەخیرایی کارمەکی
نەنجام دا ۋ دەرگوتری: (دَمَشَقُ
الشَّوَاءِ): پەلە ھەشتەکە برژاندنی
گۆشتەکە و زۆری نەبرژاند.

دَمَشَقُ الشَّيْءِ: شتەکە ھە رازاندەھو
جوانی کرد.

الدَّمَشَقُ: خۆشڕۆ ۋ بەپەلە.

الدَّمَشَقُ: بەمانا (الدَّمَشَقُ) دئ ۋ ناوی
بایتەختی جەھوری سوریا.

دَمَمَ دَمَصًا: پەلە ھەشتەکە (دَمَمَتِ الْأُنْثَى):

سکپرەکە بێجۆمەکی بەناکاملی دانا.

دَمَمَ رَأْسَهُ دَمَصًا: ھەندئ جیگە لەسەری

دَمَمَ قَنْزَ الْفَرُولِ: مەنجەلە پەر لە
(الفرول) مەکی خستە ناو کۆلی
تەپالە ھاگەر ساوھو، بۆئەھوی
بکۆلی.

إِنْدَمَسَ الرَّجُلُ: پیاو مە جووھ ناو
تاریکییەھو، ناو تەھو مزوھ.

تَدَمَسَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرەتەکە داو و دەرمانی
لەخۆی ھەئسو.

الأَدْمَسُ: تاریکی ۋ دەرگوتری: (لیل
أدموس) شەوێکی تاریکە.

الدَّمَامُوسُ: کۆختەو سەنگەری راوگەر،
(ك: دواميس).

الْيَمَاسُ: پەردە ۋ ھەرشتیک شت
دایۆش ۋ پەردەپەک کەدەدرئ بە
کونە ناو و شتی وادا.

الدَّمَسُ: شەخس و کەس.

الدَّمَسُ: شتی گەورەو سامناک،
دەرگوتری: (جاءوا بأمر دَمَسٍ):

کاری گەورەیان خستە ڕو و شتی
سەرنج راکیشیان نەنجام دا.

الدَّمَسُ: تیکەلەپەکە لەبەر زە ناخوړو
ورده کاو ریخی ولاخ ۋ بەگوردی

(تەپالە) بۆ سوتەمەنی بەگاردی.

الدَّمَسُ: ھەرشتیک شت دایۆش ۋ
بکریتە پەردە.

الدَّمِيسُ: بەمانا (الدَّمَسُ) دئ.

الدَّمِيسُ: ھیلانە ۋ زێرابی تاریک ۋ

موى كه م بوو، (هو آدمص وهي دمضاء)، (ك: دَمَصْ).

الدَّمَصُ: نهصلو بښه مای ناسن، نهو ماددیهی ناسنی لى دروست دمکړئ.

دمعت العين دَمْعاً ودمعناً: فرمیسکی پړان ۵ دمشگوتړئ: (دَمَعَتِ الشَّجَّةُ):

برینه که خوین و زوخاوی لى هات. فَمَعَ المطرُ: باران بارى و بوو به لافاو به سمر زموى دا.

دَمَعَتِ الجَفْنَةُ: قسه که چهورى زور بوو سمر ریڼى کرد.

فَمَعَ القرى أو المكان: شوینه که گله کهى وادرمدمکه وئ ده لى شهمونى لى ده تکی.

أَدَمَعَ الإناء: فاپه که، گوزمه که پرېوو هه تا لى رڼا، سمر پړى کرد.

الدَّمَاعُ: هتایکى بچکوله په رېرموى فرمیسکی حوشره.

الدَّمَاعُ: شوینی فرمیسک بهروخسارموه ۵ ناوی چاو به هوئ نه خوئى پان پیرى که له چاو دپته خوار.

الدَّمْعُ: فرمیسک، (ك: أَدَمَعَ ودموع).

الدَّمِعةُ: گرینوک ۵ دمشگوتړئ: (إمرأة دَمِعةُ): نافرمیتیکه زور گریانی دئ ۵

(رَجُل دَمِيعُ): پیاوړیکه زور گریانی دئ، پان فرمیسکی زوره.

الدَّمْعَانُ: پیاوړیکه که پر بووئ و له هه موو لایه که وه سمر ریڼ بکا.

الدَّمِعةُ: دلویه فرمیسک، (ك: دَمِعُ).

دَمِعةُ الكرم: شراب، گوشراوى تړئ.

الدَّمَاعُ: دمشگوتړئ: (يوم دماغ): واته: شهونم و وردمبارانى زوره.

الدَّمَاعُ: نهو ناو په که به هارن له دارى میو دپته خوار ۵ نهو جولانه وى سمرى منداله که له کاتى له دایکبون دا دهیکا.

الدَّمُوعُ: دمشگوتړئ: (عين دموع):

چاوړیکه زور فرمیسک دمشگوتړئ ۵

خیرا فرمیسکی لى دئ ۵ (لرى

دَمُوعُ): گلیکه ناو دمشگوتړئ ناوی لى

دئ پان خه ریکه ناوی لى پهیدا بئ.

الدَّمِيعُ مِنَ الرجال: پیاوړیک زوو

گریانی بئ، زور فرمیسک دمشگوتړئ،

(ك: دَمِعى ودمائع) ۵ همروا

دمشگوتړئ: (إمرأة دميع): ژنیکی

گرینوک و چاو به فرمیسکه زور

دمگری، (ك: دَمِعى ودمائع).

الدَّمِيعُ: رېرموى فرمیسک، شوینگه

فرمیسک ۵ شوینی گوبوونه وى

فرمیسک له ناو پیلوى چاوو

قولینچکی چاودا.

فَمَعَ فلاناً دَمْعاً: سمرى فلانکه سى شکاند

تا برینه که گه پشته دماغ ۵ میسکی

الدِّمَاغُ: مِشْك، نَوهی له ناو کاسه ی
سهر دایه له مَوْخ و مَوخِیخ و نوخاع و
رمگو زور شتی تر ه هروا به مانا
سهر دی.

الدِّمَغَةُ: باجو و رسمیکه حکومت یان
کۆمپانیایه که له سهر نووسراو بلاو
کردنه وه و مری دمگړی.

دِمَغَةُ الْمَسْكُوكَاتِ: ته مغه و نیشانه په که
فهرمانگه ی تایبته ی بازارگانی
له پاره و مه عدمنی دها بۆنه وه ی
خه لکی د دنیا بن له وه ی و مزن و
عه یباری نه و مه عدنه چه نده و
چییه.

دَمَقٌ دُمُقًا: له نا کاو چوو و ژوورمه و
نیزنی نه خواست ه دمشگوتری:
(دَمَقَ الْقَوْمُ فِي الْخَمْرِ): خه لکه که
نالوده ی خواردنه وه ی شهراب بو و
زوریان خواردمه و.

دَمَقَ الشَّيْءُ: شته که ی ژیر به ژیر دزی.
دَمَقَ الشَّيْءُ فِي غَيْرِهِ: شته که ی خسته نا و
شتیکی تر مه و ه تیکی تر نجانندن.
دَمَقَ فَاهُ: ددانه گانی شکانندن.

دَمَقَ الْعَجِينَ: ناردی به هه و پرکه کرد
بۆنه وه ی له ده سته یه وه نه هالی.

إِنْدَمَقَ رَأْسُ الْفَخْدِ: سهری نیسقانی
پانی له قرویلکی خو ی دم رجوو و،
جولوه و.

په ژانده خسته دمر، (فهو وهي دمیغ)،
(ك: دَمَغِي).

دَمَغَتِ الشَّمْسُ فَلَانًا: خوړ نازاری
می شکی فلانکه سی دا ه کاری له
می شکی فلان کرد.

دَمَغَ الْحَقَّ الْبَاطِلَ: حق به تالی قه لاجو
کرد.

دَمَغَ الْغَدَنَ وَخَرَهُ: قاپ و قاچاغه گانی
کارگه که ی به موری کی تایبته ی
نیشانه کرد و نارمی کی تایبته ی لی
دا.

أَدَمَغَ الطَّعَامَ: خوارده مه نییه که ی پیش
نه وه ی بیجی و قوتی دا.

أَدَمَغَ فَلَانًا إِلَى كَذَا: فلانکه سی ناچار
کرد بۆ فلان شت.

دَمَغَ الثَّرِيدَةَ بِالْأَسَمِ: تربته که ی
به چه وری نهرم کرد.

الدِّمَغَةُ مِنَ الشَّجَاجِ: په کی که له و ده
بریننه کوشاندانه ی
کارپه گریه گانیان دمگاته دماغ و
دمببته هو ی مردن ه داری که
دمخریته نیوان دو و عه موده و و
کونده ناوی پیدا دمگړی ه ناسنیکه
پاشه وه ی که زاوه و بارگه نه ی په
قایم دمگړی.

الدِّمْرُغُ وَالْدَامِرَغَةُ: نه وه ی شت وردو
هاپ دمکا.

الدَّمَقُ: سمرماو بهفرو کرپوه لهگهل
رملهبا دا کهزور کوشنده دمبی.

دمَقَسُ الثَّرَبِ: رایهلی قوماشهکی
بمناوریشم تهنی.

الدَّمَقَاسُ والدَّمَقَسُ: ناوریشم.

دَمَكٌ في مشيه دموكاً: پهلهی كرد له
رؤیشتن دا.

دَمَكُ الشَّيْءِ: شتهكه لوس بوو.

دَمَكَتِ الشمس في الجو دَمَكاً: خوربهرز
بووموه نزيك ناوهراستی ناسمان
بووه.

دَمَكُ الشَّيْءِ: شتهكهی هاری.

دَمَكُ الرِّشَاءِ: حهبلی دولچهكهی گشت
باداو گرزی كرد.

الدَّمُولُ، رحي دمولك: ناشيكي خيرايه
بو هارپنی دانهويلهكه، (ك: دُمَك).

الدِّمَالُ: چینی دیوار ه تنافی ومستی
دیوار كردن ه چهكوشيك بهردی
په راسته و پاسته دهری بو دیوار.

الدِّمَالُ: تيروك، ناميريكه نانی په پان
دهكرپتهوه.

دَمَلَّ الدَّمَلُ دَملاً ودملناً: گوانهكهی
دمرمان كرد.

دَمَلَّ الأرض: زمويهكهی بهسهمدو زبل
تيكردن چاك كرد.

دَمَلَّ القرم: تيكهلاوی خهكهكه بوو
ناشنای دابو نهریتیان بوو.

دَمَلَّ جُرْحَهُ دَملاً: برينهكهی سارپز بوو.
ادَمَلَّ الأرض: زمويهكهی بهسهمدو
چاك كرد.

دامَلَه: خوی لهگهل گونجاند بوئهوهی
لهورنگهوه بتوانی صولحي نيوانيان
بكا.

ادَمَلَّ الجرح: بهمانا (دَمَل) دئ.

إندَمَلَّ الجرح: برينهكه بهرمو
چاكبوونهوه رؤیى ه دهگوترئ:
(إندَمَلَّ المريض): نهخوشهكه نزيكه
چاك ببيتهوه ه برينهكهی سارپز
بيئ.

تدَامَلَّ القوم: خهكهكه ريك كهوتنو
دزايهتی نيوانيان نهما.

تدَمَلَّتِ الأرض: زمويهكه بهزبل و
سهمدو چاك بوو.

الدَّمَالُ: سهمدو زبل ه خورمای
گهنيوو ترشاوو رمشو كوون ه
تيكچونی بهروبووم بهرسيله پيش
نهوهی بگا ه شتی بي كهلك و فرئ
دراو.

الدَّمَلُ: كيئو زوخاو كهله گوان و
برين دپته دمر.

الدَّمَلُ: بهمانا (الدَمَل) دئ ه نيلتياهابو
رزنيكي سنورداره كهلهپيست دا
دمردهكهوئو كيئو زوخاوی لی
پهيدا دمبی، (ك: دمايل ودماميل).

- دَمَلَجَ الشَّيْئُ دَمَلَجَةً وَدِمَلَجًا: شته‌ک‌ه‌ی
راسته‌و پاسته‌ کردو ری‌کی خست.
دَمَلَجَ جَسْمُهُ: جهسته‌ی ری‌ک بوو خو‌ی
دارپشت.
الدُّمَلَجُ الدُّمَلُجُ: بازی به‌ند، بازنده‌که
دم‌گړته قو‌ل ۵ به‌ردی لووس، (ك):
دما‌ج و دمال‌ج).
دَمَلَقَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی راسته‌و
پاسته‌کردو لووس و پوسی کرد.
الدُّمَلُوقُ وَالدَّمَالِقُ: شتی زو‌ر سفتو
لووس و خرپ، (ك: دَمَالِقُ).
دَمَلَكَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی خړو سفتو
لوس کرد.
تَدَمَلَكَ الشَّيْئُ: شته‌که سفتو خړپ
بوو.
دَمَلَكْتُ لَدِي الْجَارِيَةِ: مه‌م‌کی کچه‌که
خرپون.
الدَّمَلُوكُ: به‌ردی پ‌مش و خرپ ۵ هه‌لماتی
به‌ردی پ‌مش.
دَمَمَ دَمَامَةً: شیوه‌ی ناشیرین بوو جهسته‌ی
ب‌چ‌ک‌وله بوو ۵ خړاپه‌ی کرد ۵ (هر
دمیم و‌هی دمیمه)، (ك: دِمَام
و دمانم).
دَمَمَ عَلَى الشَّيْئِ: شته‌ک‌ه‌ی داپ‌وشی،
هه‌مووی گ‌رت‌ه‌وه.
دَمَمَ عَلَيْهِ الْقَبْرُ: گ‌و‌ر‌م‌ک‌ه‌ی کوتایه‌موه
ته‌ختی کرد.
- دَمَّ الرَّجُلُ: رو‌خساری نارایش دا.
دَمَّ الْكُوبُ: قوم‌اشه‌ک‌ه‌ی ر‌م‌نگ کرد،
له‌خومی دا.
دَمَّ الْبَيْتُ: خانوه‌ک‌ه‌ی گ‌ه‌چ‌کار کرد.
دَمَّ الْسَفِينَةُ: که‌شتیبه‌ک‌ه‌ی قیر‌کرد
بو‌ئنه‌مو‌ی ناو نه‌دزی بو‌ناوی.
دَمَّ الْعَيْنُ الرَّجْعَةَ: چاوه هی‌شاوم‌ک‌ه‌ی
به‌سوراو گردنی دیوی دمر‌مو‌ی
د‌مر‌مان کرد، نارایشی دا.
دَمَّ الصَّدْعُ بِالْدمِ وَالشَّعْرُ اخْرَقَ: لاجانگی
به‌خو‌ین و ه‌زی سوتاو ر‌م‌نگ کرد.
دَمَّ الْأَرْضُ: زه‌ویبه‌ک‌ه‌ی ته‌خت کرد.
دَمَّ الْكُمَاةُ: گ‌لی به‌سمر ق‌ا‌چ‌که‌که‌دا کرد.
دَمَّ الْبُرْبُوعُ فَمَ جُحْرُهُ: به‌ربوعه‌که ده‌می
کونه‌ک‌ه‌ی به‌گل گ‌رت ۵ به‌ربوع
جان‌ه‌وم‌ری‌که و‌م‌کوو ج‌رج ده‌ستی
له‌ق‌ا‌چی ک‌ورت ترن.
دَمَّ جُحْرُهُ: کونه‌ک‌ه‌ی خو‌ی گ‌ه‌س‌ک دا.
دَمَّ فُلَانًا: نازاری ف‌ل‌انی دا ۵ س‌م‌ری ش‌ک‌اند
۵ (دَمَّ رَأْسَهُ): له‌س‌م‌ری دا.
دَمَّ الْقَوْمُ: خه‌ل‌که‌ک‌ه‌ی ه‌ا‌ری و له‌ناوی
ب‌ردن.
دَمَّ الْجَسَدُ: جهسته‌ی هه‌ل‌ه‌و بوو تاوا‌ی لی
هات نی‌س‌ق‌انی دیارنه‌مان و به‌رده‌ست
ناکه‌مون ۵ ده‌س‌گ‌وت‌ری: (دَمَّ وَجْهَهُ).
دَمَّ دَمَامَةً: رو‌خساری ناشیرین بوو
جهسته‌ی ب‌چ‌وک و بی نمود، (ك):

دِماَم) ۵ (وهي دَمِيمَة)، (ك: دِماَم
ودماَم).

أَدَمُ فُلَانٌ: فُلَانُكَ هَسْ مِنْدِ الْيَكِي
ناشیرینی بوو ۵ کردهو میه کی
ناشیرینی کرد.

الدِّمَاءُ: كُونِي يَهْرُبُوعَ (كونه جرج) ۵
گلّه وردهو میه که یه ربوع
له کونه که ی دهری دمداو دواپی ده می
کونه که ی پی ده گری.

الدِّمَامُ: سَوَاوِيْكَه نَافِرْت رُوخْسَارِي
خوی پی نارایش دمدو ۵ ههرشتیک
نارایشی پی بکری.
الدِّمُّ: خَوِيْن.

الدِّمُومُ وَالدِّمُومَةُ: سَارَاي كَاكِي بَه كَاكِي
که ناوی تیدا نه بی.

الدِّمَّةُ: مَالَمَال، دَارِيْكَه يَان نَاسَنِيْكَه
دونده دونده میه زهوی پی
ریکده خری.

فَمَنْ الْأَرْضَ دَنْمًا: زَهْوِيْه كَه ي بَه زَبَلِي
کیمیای ریك خست.

هَمِنْ قَلْبُهُ دَنْمًا: دَلِي رَقُو كِيْنَه ي پَه يدا
کرد ده گوتری: (دَمَنْ فُلَان عَلِي
فلان): فُلَان رَقُو كِيْنَه ي لَه فُلَان
هه لگرت.

فَمِنْ عَلِي الشَّيْئِ: بَه رَدْمَوَام بُوو لَه سَمَر
فلان شت.

أَدَمَنْ الشَّرَابَ وَغَوْرَه: بَه رَدْمَوَام بُوو

لَه سَمَر شَهْرَابُو وَاَزِي لِي نَه هِيْنَا ۵
(أَدَمَنْ الْأَمْرَ وَعَلِيه): بَه رَدْمَوَام بُوو
لَه سَمَرِي.

دَمَنْتِ الْمَاشِيَةِ الْمَكَانَ: نَازَه لَه كَه
نهو شوینه ی کرده سوته مهرؤ.

دَمَنْ الْمَاءَ: مِيْزِي كَرْدَه نَاو نَاوَه كَه وَه.
دَمَنْ الْقَوْمُ الْمَوْضِعَ: خَه لَه كَه كَه نَه وَ
شوینه یان کرده سوته مهرؤو گه مره.
دَمَنْ بَابَهُ: بَه رِي دَه رگای خوی گرتو
لی دهرنه جوو.

تَدَمَّنَ الْمَكَانُ وَالْمَاءُ: شُوِيْنَه كَه يَان نَاوَه كَه
ریخو قشپلی حوشترو مهرؤو بزنی
تیکه وت.

الْأَدَمَانُ: رَزِيْن وَ رَهْشَبُوُونِي دَارْخُورْمَا.
الدِّمَانُ: زَبَل، لَب.

الدِّمَانُ: نَه وَكَه سَه ي زَبَل بَه زَهْوِي دَه كَا
۵ بۆنه وای به بیت بی.

الدِّمُونُ: نَاشِيْرِيْن.

الدِّمْنُ: زَمَبَلِي رَهْق هَه لَاتُو بَه جُوْرِيْكَ
بویته گه مره ۵ ده گوتری: (فُلَان
دِمْنُ مَال): مَالُو سَامَانِي خُوْش
دهوی هه همیشه پیوهی خمریکه.

الدِّمْنَةُ: شُوِيْنَه وَارِي نَادَه مِيْزَادُو جِي
ناگردانی خیله کان و نهو به ردو درکه

شاخانه ی به ناگر کردنه وه ره شبوون
۵ که لاهو مکن ۵ زبلان و

سهرانگو یلکی ماله کان ۵ نهو قشپل و

استدْمی غریمه: به هیواشی و له سهره
خوینی قهرزه که ی له قهرزداره که
و مرگرتوه.

الدَّامِي (دامی الشفتین): سوراوی لیو،
رمنگی خوین له لیو دا ههروها به
که سیکیش دمگوتری که زور گیره
گیر بکا له داواکردن دا.

الدَّامِيَّة: برینیك خوینی دمرکه وتبی
وله رموان نه بووی.

الدَّم: خوین، شله مهنیه کی رنگ سووره
به ناو رمگی گیانله بهردا دمرپاو دی،
(ك: دماء).

الدِّمَّة: دلوپه خوین ه په له خوین.
الدُّمِيَّة: په یکه ری له عاج دروستکراوی
وردیلانه و جوانه بتی بچکوله ی
رازواه، (ك: دُمِي).

الدُّمِي: زور سوورو ئال ه دمگوتری:
(ثوب مُدْمِي) (وخيل مَدْمَا) ه رموه
نه سپی سورپاو ه ههروا ناوه بونه و
تیرانه ی تیر نه اندازه مکان
به په کتریه وه دمنین.

دَمِي دَنَاء: سهری نهوی کردو خو ی
چو مانده وه، (هو اذْنَا وهي دَنَاء).
دَنُو دُورء أو دَنَاءة: هیچ و هوج بوو،
خو پری و نهفس نزم بوو.

ادْنَا: کاریکی هیچ و هوجی گرته
دهست.

ریخه ی تی که لاوی گلی دموروبه ری
حه وزی ناو مکان بووو بوته که مړه ه
باقی مانده ی ناو له بنکی هوزدا ه
کینه و رقی کون ه دزایه تی
هه می شه ی.

دَمِي الْجُرْح دَمِي و دَمِي: خوین له برینه که
د مرچوو و له ی له ده می برینه که
رمت نه بوو.

ادْمِي فلاتا: له فلانکه سی دا تا خوینی
له جهسته ی هیئا.

ادْمَا: خوینی له لوتی هیئا ه (ادْمِي
الْجُرْح) خوینی له برینه که هیئا.
دَمِي الْجُرْح: به مانا (ادماه) دی.

دَمِي له: خوینی له سه رخوی پیویست
کرد برپاری دا کوشتی سهر بری.
دَمِي الشَّيْن: شته که ی واجوان کرد
کردی به عه نتي که و دومیه.

دَمِي الشَّاء: سهر پرشتی مهره که ی
کردو خزمتی کرد تا قه له و بوو.

دَمِي الْفَتَاء: کچوله که ی رازانده و و
نارایشی دا ه ههروا وشه ی (دَمِي)
به مانا (د مرکه وت) دی ه دمگوتری:
(خذ ما دَمِي لك) چیت بو دمرکه وت
بوخوتی به ره.

استدْمِي الرَّجُل: پیاو که دلوپه خوینی
پیدا هاتنه خوار.

استدْمِي الْاِنْف: لوتی پرزا.

تَذَنَّا: به مانا (ذَنَر) دئ.	ذَنَرَ الرَّجُلُ: دهم و چاوی درهوشایه وه
تَذَنَّا فَلَانٌ نَفْسَهُ: فلانکس نهفسی خوئی	ومکوو پارچه نالتون بریسکهی دا.
فَیْرَى کَارِی نَزْمٍ وَ خَوِیْرَهَتِی کَرْد.	ذَنَرَ الذَّهَبُ: سکهی دیناری له نالتونه که دا
الدُّنْيَا: هیچ و پوچ و خویري، (ک: دُئَاءُ	ه دهگوترئ: (ذَنَرَ الدنانیر):
وَأَدْنَاءُ وَ أَدْنَاءُ).	دینارمکانی لیدان.
الدَّيْنِيَّةُ: کَارِیْک نادمیزاد بی نرخ بکا.	ذَنَرَ الثَّوْبُ: پهراوړی کراسه کهی
الدَّيْنِيَّةُ: به مانا (الدَّيْنِيَّة) دئ.	به نالتون دادره.
فَتَحَ دُلُوحًا: سمری له قاندو نرمی کرد،	ذَنَرَ فَلَان: فلانکس دینارمکانی زور
گهر دنکه چ بوو.	بوون.
الذَّيْحُ: جهونی مهسیحیه کانه که	تَذَنَرَ وَجْهَهُ: به مانا (ذَنَرَ) دئ.
دمکه ویتنه روژی شمشی مانگی	الدینار: سکه یه کی نالتونی بووه، شان
دوانزه ه پیچی ده لَیْن: (عید	به شانی عومله ی زیو که پیی
الغطاس).	گوتراوه دیره هم عومله ی سهرمگی
فَتَحَ دَنَحَانًا: له روښتن داهه نگاوی قورسی	دهولته ی نیسلامی بووه.
هه لَیْنان له بهر بارگرانی و قورسایي	ذَنَسَ ثَوْبُهُ دَنَسًا: کراسه کهی چلکن بوو ه
کووله که ی.	دهگوترئ: (ذَنَسَ عِرْضُهُ وَ خُلُقُهُ):
دَنَحَتِ الْکَرَةُ: توبه که چال و چوئل و	ناموس و شهرمگی له که ی تیدایه
گړن گړن بوو.	رهوشتی ناشیرینه ه (هو دَنَسَ)، (ک:
دَنَدَنَ الرَّجُلُ: پیاوکه به سرته قسه ی	أَدْنَسَ).
کرد قسه کانی ده بیسران به لام کهس	ذَنَسَ ثَوْبُهُ: کراسه کهی چلکن کرد ه
لییان تی نه ده که پښت ه دهگوترئ:	دهگوترئ: (ذَنَسَ عِرْضُهُ وَ خُلُقُهُ):
(دَنَدَنَ فَلَان): فلانکس به دمنگی	کارکی کرد خوئی ناشیرین کرد
نرم گورانی چراند.	بهوکاره حه پای خوئی برد.
دَنَسَنَ الذُّبَابُ: میشه که ویزه ویزی	تَذَنَسَ الثَّوْبُ: قوماشه که چلکن بوو.
کرد.	الدَّكْسُ: چلک، (ک: أَدْنَسَ).
دَنَدَنَ فَلَان: فلانکس به و شوینده دا	فَتَحَ: بی خیر و بیر بوو، هیچ و پوچ
هاتو جوئی کرد.	دهرچوو ه دهگوترئ: (هو من دَنَع

الناس): له چینه خوړې و هیچ و
پوچه کانی نادمیزاده.

الدُّعُ: نهو پرزو پالو کهوه له یه که
حوشتر برپوه له حوشتر مکه ی
دمکاته وه.

فَنَفَ الْمَرِيضُ دُفًا: نه خو شه که دمرده که ی
لنگران بوو گه پشته حاله تی
گیانه لاو ه (وهو وهي وهم دُف).

فَنَفَ الشَّمْسُ: خور بهرمو ناوا بوون
دمچې و زمره ده لکه پراوه.

فَنَفَ الْأَمْرُ: کار مکه نزيك بووه وه.
أَذْنَفَ الْمَرِيضُ: به مانا (ذَنَفَ) دئ ه
دهشگوتري: (أَذْنَفَ الْمَرَضُ).

الذَّنْفُ: نه خو شى کوشنده، گران هتا ه
نه خو شى ک توشى نه خو شى به کی
گران بووبی.

فَنَقَّ دُورًا: خه فته تی خواردو شوپن شتى
بچوک و بچ نمود کهوت ه خو ی
به شتى که مایه خه وه ه له وگير
کرد.

دُنُقَ رَجُلُهُ: روخسارى كزى و لاوازی
پټوه دمر کهوت به هو ی نه خو شى يان
ماندوو بوونه وه.

دُنُقَتِ الشَّمْسُ: خور نزيك ناوا بوون
بوو.

دُنُقَ الْبَغِيلُ: کابرای چروک زينه رو یی
کرد له ده ست قوچان و که م

مهسرفى ه يان له حيساب و
مهسرفى کؤليه وه.

دُنُقَ فِي مَعَامِلَاتِهِ: ورده کاري
له مامه له کانی دا کرد.

الدَّنَقُ: شه شيه کی ديره هميک ه
گيسکه لهرو شتى وا، (ك: دوانق
ودوانق).

الدوانقي: که سيك زور ورده کاري
له حيساب و معامه له دا بکا.

دُنُقَسَ: سمرى خو ی دانه واندو ملکه چى
نواند.

دُنُقَ الرَّجُلُ: پياوکه ه هزار کهوت.
فَنَ الدَّبَابُ وَغَرَهُ: ميشه که ويزه ويزو
گيزه گيزی کرد.

فَنَ فُلَانٌ دِنِيًّا: فلان که س مينگه مينگى
کردو که س لى حالى نه بوو.

فَنَ الرَّجُلُ دُنَاً: پياوکه پشتى کور بوو ه
(هو أَذَنٌ وهي دُءَاء).

فَنَ الْبَيْتَ: هه لاشى بو خانوکه کرد.
أَذَنٌ بِالْمَكَانِ: لهوشوپنه مايه وه.

دُنُنٌ: به مانا (دُنَ) دئ.
الدَّنَانَةُ: دروستکردنى کوبه يان پيشه ی
کوبه دروستکردن.

الدُّنُّ: کؤپه يه کی گهورميه، شهرابى
تيدمکري.

دُنَاً مِنْهُ وَالِيهِ وَلَهُ دُنَاً: نزيك بووه.
أَدْنَى الشَّيْءِ: شته که ی نزيك کرده وه.

- ۵ ادنى الحامِلُ: سكهړمكه نزيك بووه
له منډال بوون.
- ۵ ادنى الشئى: شته كى نزيك كړدموه.
- ۵ ادنى السَّترَ او الثوب: په ردمكه پان
كراسه كى دادايه وه.
- ۵ وَاَنَّهُ: دمگوترى: (دانى بين الشينين):
نمو دوو شته لىك نزيك
خستنه وه.
- ۵ دَأَى القيد في الذابة: زنجيرمكه
له قاچى ولاخه كه توند كړد.
- ۵ دَأَى: به مانا (ادنى).
تدانى القوم: خه لكه كه هندیكيان
له هه نديكيان نزيك بوونه وه.
- ۵ تَدَأَى فلان: فلانكس كه مكه هاته
پيشه وه نزيك بووه وه.
- ۵ استدانهُ: داوى لى كړد كه نزيك بېته وه.
الأدنى: نزيكتر.
- ۵ الدَّائِيَّةُ: بو ميينه (الدائى) په
دمگوترى: (فلان في دنيا دائية) واته:
فلان له جيهانى له زمت و خوښى و
رابواردن دايه.
- ۵ الدَّاءُ: كوى وشى (الدنيا) په ۵ همروا
ناوه بوهر شتيك نزيك بى
له خپرو شهر.
- ۵ الدنيا: بو ميينه (الأدنى) به كاردى
دمگوترى: (هو ابن عمي دنيا): كورى
مامى راسته قينه مه و نه زادمان په كه
- ۵ ژیاننى خوښ و پېر له زمت ۵
دمگوترى: (هو يعيش في دنيا الأحلام،
دنيا السرور).
- ۵ دنيا: به مانا (دنيا) دى ۵ دمگوترى: (هو
ابن عمي دنيا و دنيا).
- ۵ دُنْءٌ: دمگي كه ناراسته ى خوشتر دمگري
بو دمركردن و راواننى.
- ۵ دَوَّءٌ: دمگوترى: (إلا دَوَّءٌ فلا دَوَّءٌ) واته:
نم كار نه گهر نيستا نه بى دواى
نابى.
- ۵ الدُّهْبُ: له شكرى شكاو.
دَهَبَلٌ: پاروى گه وړى كړد بوئمه وى
له خواردن دا پيش بكه وى.
- ۵ دَهَبَلٌ اللقمة العظيمة: پاروى گه وړى
قوت دا.
- ۵ دَهْنُهُ دَهْنًا: به دمست پالى پيوه نا ۵
به قاچ به توندى شيلاي ۵
پلېشاندييه وه.
- ۵ الدَّهْنُ مِنَ الأمكنة: زموى ته ختايى
نرم و نرمه لان.
- ۵ الدَّهْنُ مِنَ الرجال: بياوى نرم و نيان ۵
بياوى سه خى و به خشنده.
- ۵ الدَّهْنُ مِنَ الجمال: خوشترى به هيرو
توانا ۵ دمريا.
- ۵ دَهَقَّ في ضحك: پيكه نينى ناشيرينى
نهمجام دا، پان زور پيكه نى.
- ۵ دَهَقَّتْ القطعة من اللحم: پارچه

گۆشتهكه له ناو مه نجه ئه كه دا به هوئى
كو لآن و قلبه قلبى ناو كه وه خولا په ووه
هه لېمزو دابه زى كرد.

دَهْنَقُ الشَّيْءِ دَهْنَقَةٌ وَدِهْدَاقٌ: شته كهى
شكاند پارچه پارچهى كرد.
دَهْنَقُ اللحمِ: گۆشته كهى كوتكوت كردو
نيسقانه گانى شكاند.

الدِّهْدَاقُ: ناشيرينترين پيكه نين
رؤيشتنى خيرا كه بگاته گورگه
لوقى.

دَهْنَمُ البناءِ: خانو كهى روخاندو
به سهره كى دادا.

تَدَهْنَمُ: بۆ مطاوعه ي (دَهْنَمَةُ) دئ.
دَهْدَةُ الْحَجَرِ: بهر ده كهى خولاندوه.
دَهْدَةُ الشَّيْءِ: شته كهى به سهره كه دادا
تيك و پيكي دا.

تَدَهْدَةُ الْحَجَرِ: بۆ مطاوعه ي (دَهْدَتُهُ) دئ.

الدَّهْدَاءُ: بيجوه خوشتر ە پان جه له به
خوشترى زۆر.

الدَّهْدَافُ: رموه خوشترى زۆر كه بگاته
سمت و زياتر ە پان خوشترى كه ته و
زبه لاه.

الدَّهْدَقَةُ: به مانا (الدَّهْدَانُ) دئ.
دَهْدِي الْحَجَرِ دَهْدَاءٌ وَدَهْدَاءٌ: بهر ده كهى
خولاندوه.

دَهْدَى الشَّيْءِ: شته كهى به سهره كه دادا

ە تِيكى هه ئشيللا.

تَدَهْنَى الْحَجَرُ: بۆ مطاوعه ي (دَهْنَاءُ) دئ.

دَهْرَ الْقَرَمِ وَبِهِمْ أَمْرٌ دَهْرًا: خه لكه كه
توشى به لاو نه هامتى هات ە
دهگوترى: (دهرهم الجزع)
نه خووشى و به لا سواری شانيان بوو.
دَاهِرُهُ مِدَاهِرَةٌ وَدِهَارًا: مامه لهى ههتا
ههتايى له گه ل دا كرد ە دهگوترى:
(عَامِلُهُ او استأجره مِدَاهِرَة ودهاراً).

دَهْوَرُ الشَّيْءِ: شته كهى كۆكردمومو
فپي دابه چۆله وانى.

دَهْوَرٌ كَلَامُهُ: دريژمى به قسه گانى داو
په كه به دواى په كه داهينانى.

دَهْوَرُ الْحَائِطِ: پالى به ديوار كه وه ناو
رمباندى و روخا.

تدهور الرمل: ليه كه داپوخاو زۆربه ي
زۆرى هاته خوارموه.

تدهور الشئى: شته كه له سهرموه را
هاته خوارو روخا.

تدهور الليل: شهو راشكاو زوربه ي
زۆرى روى.

الدَّاهِرُ: زهمانى زۆر دريژ ە دهگوترى:
(دَهْرٌ دَاهِرٌ) ە دهگوترى: (لا آتية دهر

الدَّاهِرِينَ) ههتا ههتايى ناپه مه لاي.
الدَّاهِرَةُ: بۆ ميينه ي (الدَّاهِر) دئ ە

دهرباره ي ئافره تيك دهگوترى: (انها

وهي دهاس)، (ك: دُھَس).

دُھَسَ دَھاسَة ودهوسَة: رهوشتي نهرمو

نيان بوو.

أدُھَسَ: به شويني نهرمو تهختاي دا

رؤي ۵ تييدا نيسته جي بوو.

أدُھَسَ المَكانُ: شوينهكه زؤرى

نهرمه لان بوو.

إدُھاسُ النبت والأرض والعنبر: رهنكيان

رمن هه لگهرا.

الدُھاسُ: شويني نهرمه لان بي بهردو

لبو چهو ۵ ههرشتيك نهرم بي

لهسره خوو رمان بي ۵ دمگوتري:

(رجل دھاس): پياويكي رهوش

جوانو لهسره خوو روخوشه ۵

(إمرأة دَھاس): ناهرمتيكي سمت

گهورميه.

الدُھَسُ: شويني نهرمه لان بي لبو

بهردو چهو ۵ زمويهكه كهتازه

گياكهى سهرى دهرهينايي و هيشتا

رهنكي زمويهكهى سهوز

هه لته گيرايي ۵ گزوگيايهكه هيشتا

رهنكي زمرود ناسك بي و سهوز

هه لته گيرايي، (ك: أدھاس).

الدُھَسَة: رهنكي لمبه لان كه كه مي رمن

هه لگهري.

الدُھاس من الرجال: پياوي رهوش

جوانو نهرمو نيان.

الدُھوس: شير.

لدايرة الطول) بهراستي نهو ناهرمته تا
بلي باي بهرزه.

الدُھارير: سهرمتاي زمان ۵ به لاو

كارمساتي رؤزگار ۵ دمگوتري: (دهر

دھارير)، (و دهور دھارير).

الدُھَرُ: ماوهى زيانى دونيا هه مووى ۵

ماوهو رؤزگاري دريژ ۵ زمان

بهرمهايي كه م بي يا زور ۵ ههزار

سال ۵ سده ههزار سال ۵ به لا ۵ ورمو

نيازو مبهست ۵ دابو نهرمت ۵

دمگوتري: (كان ذلك دُھر النجم).

الدُھَرُ: به مانا (الدُھَرُ) دئ، (ك: أدھار).

الدُھري: كهسيكه پياوي بههاتني

قيامت نه بي، پي و ابني زمانو

دونيا بهردموام دمين.

الدُھري: پيرو كونه سال ۵ ليزان

له نيش و كاردا.

الدُھوري من الرجال: پياوي خوراگرو

ورمبهرز.

الدُھير: دمگوتري: (دهر دهر) رؤزگاري

سهخت و ناهه موار.

دُھَرَج: لهرويشتن دا پهلهى كرد.

دَھَسَ المَكان دَھاساً: نهوشوينه

نهرمه لانهو زمو باشي زوره.

دَھَسَت المرأة: ناهرمتهكه سمتو كهفهلى

گهورمبون.

دَھَسَ العنبر والرمل: رهنكي مپر كه يان

لمبهكه رمن هه لگهرا ۵ (هو أدھس

دَهَشَهُ خَطْبٌ دَهْشًا: به لَو کارهسات
سهرسامی کرد، عهقلی بردو شیتی
کرد.

دِهَشٍ دَهْشًا: سهرسام بوو عهقلی نه ما له
ترسا یان به هوئی عیشق و
خوښه ویستییه وه یان له شهرما.
دِهَشٍ: به مانا (دِهَشٍ) دئ ۵ (هو مَدَهوش).
أَدَهَشَهُ الْحَيَاءُ وَغَيْرُهُ: به مانا (دَهْشَهُ) دئ.
دَهْشٍ: به مانا (دِهَشٍ) دئ.

دَهْشَرُ الرَّجُلُ: پیاوکه په لهی کرد له
قینه بهر ایه تی و کیشه نانه وودا.
دَهْشَرُ الْأَمْرِ: کارهکی به هه له مشیهی
نه منجم دا.

الدَّهْشَرَةُ مِنَ النُّوقِ: حوشتی که ته و
زبه للاح.
دَهَفَ الشَّيْءُ دَهْفًا: شته که ی زور
هه لگرت.

أَدَهَفَ الشَّيْءُ: به مانا (دَهْفَهُ) دئ.
الدَّاهِفُ: ماندوی زور رویشتن.
الدَّاهِفَةُ: بُو مینه ی (الدَّاهِفِ) دئ ۵
بیگانه و غه ریب.

دَهَقَ الْكَاسَ دَهْقًا وَدَهَاقًا: پیاله که ی پر
کرد.

دَهَقَ الْمَاءُ: به ته وژم ناو که ی رژاندو روی کرد.
دَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاندو پارچه
پارچه ی کرد ۵ به توندی گوشو و
دایچوړاند.

دَهَقَ فَلَانًا: له فلانی دا.

أَدَهَقَ الْكَاسَ وَالْمَاءَ: پیاله که ی پر کرد.
أَدَهَقَ فَلَانًا: په لهی له فلان کرد.

دَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی ته سک کرد ۵
گوشو، دایچوړاند ۵ شکاندی.

أَدَهَقَتِ الْحَبَابَةُ: به رده گان چه مبهرمیان
لَبَّكَ وَمَرْهَبًا وَتَبَكُّلًا كَيْشَ بُوون.

أَدَهَقَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاند ۵ گوشو
۵ دایچوړاند.

الدَّهَاقُ: دمگوتری: (كَاسٌ دِهَاقٌ)

پیاله ی به رزو پر له شهاب که په ک
له دوی په ک دینه به ردهستی
بخوړموه ۵ ناوی صافو رون ۵ (ماء
دِهَاق): ناوی زور.

الدَّهْقُ: فه لاقه، داری فه لاقه، نه وداره
دوفاقه ی جوانه گاو نیړینه ی پی
ده خه سینن.

الدَّهْقَةُ مِنَ الْمَالِ: به شیک له مال و
سامان.

دَهَقَنَ فَلَانٌ: فلان مالی زور بوو.

دَهَقَنَ الْقَوْمَ فَلَانًا: خه لکه که
فلان که سیان کرد به ریش سپی و
گوره ی خو یان.

دَهَقَنَ الطَّعَامَ: خو ارده مهنیه که ی نهرم
کرده وه.

تَدَهَقَنَ الرَّجُلُ: پیاوکه بوو به کو یخا و
سهرؤک ۵ مال و سامانی زور بوو ۵

عاقلو و ژیر بوو.

زُولُ وَحْمَرَامَزَادَه.	الدُّهُقَانُ: سه‌رۆکی گوندو ریش سپی
دَهْمُهُ اَمْرٌ دَهْمًا: غافلگیری کرد،	هوزو خیل ۵ سه‌رۆکی ناوچه ۵ نازاو
دایپووشی.	کاردروستو کاراما له‌ئیشو کاردا ۵
دَهْمُ الْقَوْمِ فَلَانًا: خه‌لکه‌که به‌کۆمه‌ن و	که‌سیک خواهنی زه‌وی و زاربج ۵
سه‌رجه‌م هاتنه لای فلان.	بازرگان، (ك: ده‌اقنه وده‌اقین).
دَهْمٌ دَهْمَةً: رمش هه‌لگه‌پرا.	دَهَكَ الشَّيْءُ دَهْكًَا: شته‌که‌ی هاری و وردی
دَهْمُ الْإِبِلِ: حوشرمه‌که سپیایی توکی	کرد ۵ شکاندی.
نه‌ماو رهنگی بۆری هه‌لگرت ۵ (هر	دَهَكَ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌که‌ی پینخوست کرد.
اده‌م و‌هی ده‌ماء)، (ك: دَهْم).	الدُّهُوك: ناسیاو، ناش، (ك: دَهْكَ).
دَهْمٌ فَلَانًا اَمْرٌ: به‌مانا (دَهْمَةُ) دئ.	تَدَهَكَرَ فَلَانٌ: فلانکه‌س له‌رۆیشتنه‌که‌ی
ادَهْمَةُ: خرابی کردو ملکه‌چی کرد.	دا نه‌ملاو نه‌ولای کردو خۆی بادا ۵
دَهَمَّتِ النَّارُ الْقِدْرَ: ناگر دیزمه‌کی رمش	خۆی راوه‌شاند، له‌نجه‌ولاری کرد.
کرد.	تَدَهَكَرَ عَلَيْهِ: بازی داو په‌له‌ی کرد.
إِدَهْمُ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که رمش بوو ۵	الدُّهْكَر: کورته بالا.
ده‌شگوترئ: (إِدَهَمَّتِ الْقِدْرُ).	تَدَهَكَمَ: خۆی خسته ناو کاریکی
إِدَهَامُ الشَّيْنِ: شته‌که رمش هه‌لگه‌پرا.	نه‌سته‌مه‌وه.
إِدَهَامُ الزَّرْعِ: کشتو کاله‌که له‌تیر ناوی	تَدَهَكَمَ عَلَى فَلَانٍ: نازو فیزی به‌سه‌ر
دا رمش هه‌لگه‌پرا، له‌ قورنان دا	فلان دا کرد.
دمه‌فرمۆ: ﴿مُدَهَامَتَانِ﴾ ۵ به‌هۆی	الدُّهْكَمُ: پیری په‌که‌وته و کۆنه‌سال.
زۆرسه‌هۆزی رمش دهنۆینن.	الدَّاهِلُ: سه‌رسام.
الأَدهَم: شوپنه‌واری کۆن ۵ زنجیر، (ك:	الدَّهْلُ: شتی که‌م ۵ که‌میك له‌ زه‌مه‌ن
أَدَاهِم).	۵ ده‌گوترئ: (مضى من الليل ده‌ل):
الدَّهَام: رمش.	که‌میك له‌شهو رۆیی یان (بقي ده‌ل
الدَّهْمُ: ژماره‌ی زۆر ۵ ده‌گوترئ: (جاء	من الليل) که‌میکی شه‌و ماوه.
ده‌م من الناس) خه‌لکیکی زۆر هاتن	الدَّهْلِيْز: رپه‌موو شوینی چوونه
۵ (جیش ده‌م) سوپای زۆر.	زوره‌وه له‌نیوان دهرگا و خانودا
الدَّهْمَاءُ: مێینه‌ی (الأدهم) ۵ شه‌وی	ته‌ویله‌و گه‌وره (أبناء الدَّهاليز)

بيستو نوؤی مانگی عمرمبی ۵ مهری
 سوریاو ۵ (حديقة دهماء): باخیکه له
 تیرئناوی و زور سه موزی دا رمش
 هه لگمراوه ۵ بۆره پیاوو رمشه خه لک
 ۵ رومکیکه گه لاو پهل همیه، گولیکی
 سووری همیه بۆ دмбаغکردن به کاردی
 به زوری له شوینی لمبه لان دا دمروئ.
 الدُهْمَةُ: رمشایی ۵ حوشتريک توکی
 پيوه دیار نه بی.
 الدُهْمِيمُ: نهحمه قو گیل ۵ (أم الدُهْمِيمِ):
 به لاو چورتم.
 الدُهْمِيَاءُ: به لاو کارمسات ۵ فیتنه ی
 گهرموو دونیا گیر.
 الدُهْمَنَةُ: (أرض دُهْمَنَة): زموییه کی
 نهرمه لان و دهشته.
 الدُهْمُوثُ: پیاوی سه خی سروشت و
 مهرد.
 دَهْمَجُ الرَّجُلُ أَوْ الْبَعِيرُ: پیاومکه یان
 حوشرمه که ههنگاوی خیرا خیرای
 هاویشن و په له ی کرد.
 دَهْمَجُ الْهَرِيمِ: پیرمه که ههنگاوی ده نان
 دهنگوت پیومندی له فاج دایه ۵
 رویش به شیوه رویشتنی جیا حیا.
 دَهْمَجُ الْخَبَرِ: له خویه وه له هه واله کی
 زیاد کردو پیوه ی نا.
 الدَهَامِجُ: ههنگاو کورت، خوشرو ۵
 کهته و زمیه للاح له مهر شتیک بی ۵

حوشتري دو دووگ.
 الدُهْمَجُ: جهسته گه وره له هه موو
 شتیک ۵ پان و پۆر.
 دَهْمَسَ الْأَمْرَ: کارمکه ی داپووشی
 شاردپییه وه.
 دَهْمَسَ فَلَانًا: فلانی دلخووش کرد ۵
 یازی پی داو هه لمه تی پی برد.
 دَهْمَقَ فِي الشَّيْءِ: په له ی کرد.
 دَهْمَقَ الشَّيْءِ: شته که ی شکاند.
 دَهْمَقَ الطَّعِينَ: ئاردمکه ی وردو هار
 کرد.
 دَهْمَقَ الطَّعَامَ: خواردنه که ی چاک و
 خووش کرد.
 دَهْمَقَ الْفَاتِلُ السَّوَرَتِ: ژئ بادمرمه
 هه موو ژپییه که ی ریک و پیک بادا.
 دَهْمَقَ الْكَاتِبُ الْكِتَابَ: نووسهرمه
 کیتابه که ی به وردی نووسی.
 دَهْمَقَ الْقِدَاحُ الْقِدَاحَ: قوداح چیه که
 به روپشتی قهدهحه که ی ریک و
 پیک کرد ۵ شهقی کرد.
 دَهْمَقَ الْكَلَامَ: قسه ی جوان و ریک و
 پیکی کرد.
 الدُهَامِقُ: گلی نهرم ۵ دهگوتری: (أرض
 دُهَامِق) زموییه کی نهرمه لان و گله
 وردمیه.
 دَهْنَتِ النَّاقَةُ دَهَانَةً وَدَهَانًا: حوشرمه
 شیر ی کم بوو.

دَهْنٌ فَلَانٌ دَهْنًا: فلانکھس دوو روپی

نه نجام دا.

نه نجام دا.

دَهْنٌ فَلَانًا: له گهال فلانکھس دا دو روپی

چه ورگرد.

به کاره یتا.

تَدَهْنُ: به مانا (ادَهْن) دی.

دَهْنُ الرَّأْسِ: سمری چه ورگرد، رونی

الدَّهْنُ: دمگوتری: (لحیة داهن):

له سمر دا.

ریشیکی چه ورکراوه.

دَهْنُ الْمَطَرِ الْأَرْضِ: باران که میك زهوی

الدَّهَانُ: شوینی خلیسك ۵ ریگای لووس

تھرپرکد.

۵ پیستی سوور ۵ سوور او سپیو که

دَهْنٌ فَلَانُ الْأَرْضِ: فلانکھس زمویبه کهی

ناهرمت خوی پی نارایش دما ۵

والی کرد بو کشت وکال بگونجی ۵

خلته و پلتهی زمیت.

زبل و سه مادی کرده ناو زمویبه که.

الدَّهَانُ: رُون فروش ۵ که میك پیسهی

دَهْنٌ فَلَانًا بِالْعَصَا: به عصا له فلانکھسی دا.

رُون دروست کردن بی.

دَهْنُ النَّاقَةِ: به مانا (دَهْنَتْ) دی.

الدَّهْنُ: نهو نه ندازه بارانهیبه که

ادَهْنُ: پیچه وانهی نهوهی له دلی دایه

رو بهری زهوی تهر دما.

هسهی کرد ۵ فرتو فیلی کردو

الدَّهْنُ: درهختیکه جروجانه و مر لی

گهنده لی نه نجام دا ۵ له هسه دا

بخوا دمیانکوزی.

نهرم نیانی نواند.

الدَّهْنُ: رُون، چهوری، مادمیبه که له

ادَهْنُ الْجِلْدِ: پیستی به روون مه لهم

چه یوان و نه بات دا هیه چهوره،

نهرم کرد.

له پلهی گهرمی ناسایی دا رمقه،

ادَهْنٌ فَلَانًا: موداراتی فلانی کردو

نه گهر شله مهنی بوو پی دمگوتری

خوی له گهال دا گونجاند.

زمیت ۵ نهو نه ندازه بارانهی روی

دَهْنُ الشَّعْرِ وَالرَّأْسِ وَغَيْرِهَا: به مانا

زهوی تهر دما، (ك: ادهان و دهان).

(دَهْنَةُ) دی.

الدَّهْنَاءُ: سارا، چوله موانی ۵ گیاهمی

داهن مداهنة و دهاناً: پیچه وانهی

سوریاوه، گه لاکانی پانه دماغی پی

نهوهی له دلی دایه هسهی کرد.

دمگری.

داهن فلاناً: فیلی له فلان کردو غمشی

الدَّهْنَةُ: جوریک له روون ۵ بوینی خوش

۵ دمگوتری: (هو طيب الدهنة).

الدَّهْنُ: چه ورکړاو، روڼ لى دراو ۵	(هو دَهِیْ)، (ك: ادهیاء و دَهْوَاءُ).
دمگوترئ: (شَغْرٌ دَهِينٌ و خِیة دَهِين):	أدهی الرجل: مندالیکى زیرهك و
قزى روڼ لى دراو ریشی چه ورکړاو	لنیهاتووی بوو.
۵ زعیضو بی نرخ، ورنه زمو هیچ	أدهی فلاناً: به زیرهك و عاقل هاته
له بارانه بووه، هیچی بی ناکړئ.	به رچاوی.
الدَّهْنُ: نامیرى چه ورکړدن ۵ دیزه ی	داهأ: به لای توش کرد.
روڼ.	دَهْأ: به زیرهك و عاقل هاته
الدَّهْنَةُ: نهوشتی روڼی تی دمکړئ ۵	به رچاوی.
به رداو، قولکه به که له شاخ	تَدَهْی: به مانا (دَهِی) دئ.
هه لدمکه ندرئ یان سروشتی به	الداهي: شیر.
ناوی تیدایه.	الدَّاهِيَّةُ: دمگوترئ: (رجل داهية)
الدَّهْنُ: به ناز بهرورده ۵ دمگوترئ:	پیاوښکه له کارو بار شاره زابه ۵
(قوم مُدَّهْنون): که سانیکن به نازو	به لآو کارساتی گه وړه، (ك: دَوَاهِ).
نیعمت پیگه یشتون و هه میسه	دواهي الدَّهْر: به لآو کارساتی گه وړه ی
له خوښی دان.	روژگار که توشی نادمیزاد دمیږ.
دهر: برپوانه وشه ی (دَهْر).	الدَّهْأ: عمقل و ناومز ۵ بیروپای
تَدَهْوَز: برپوانه وشه ی (دَهْر).	دروست.
الدَّهْوَرِي: برپوانه وشه ی (دَهْر).	الدَّهْوَر: عمقل و ناومز.
دهاء دَهْوَأ: توشی به لای کرد ۵	الدَّهْوَأ: دمگوترئ: (داهية دهواء)
به زیرهك ولیزانی له قه لهم دا.	تهنگانه ی گه وړه و کارساتی
دهته الدَّاهِيَة: به لآ هاته خوار.	جهرگړي.
دهاء دَهِياً و دَهايَة: به لای توش کرد ۵	الدَّهْرِیَّة: دمگوترئ: (داهية دَهْرِیَّة)
به لیزانی زانی.	به مانا (الدَّهْأ) دئ.
دِهِي دِهْأ و دِهْأَة: له کارو روداو	الدَّهْي: شتی ناخوښ.
شارمزبوو، رای دروستی بهرام بهر	الدَّهْيَاء: به مانا (الدَّهْأ) دئ.
روداو هکان هه بوو.	دهاء الرجل دَوْأ و دَءاء: پیاوښکه نه خوښ
دَهْو الرجل: پیاوښکه عاقل و زیرهك بوو	کهوت ۵ دمگوترئ: (وقد دِلْتُ

- يارجل) گابرا نهخوش كهوتی.
 آداء الرجل داء: پياومكه نهخوش كهوت
 ۵ ناوسكى توشى نهخوشى بوو.
 آداء فلاناً: فلانكهسى توشى شك و
 گومان كرد.
 اذوا الرجل: بهمانا (داء) دى.
 الداء: نهخوشى ديارو ناديار، نهخوشى
 ديوى دمرهوى جهستهو ههناو ۵
 عهيب دياربى يان شاراوو ۵
 دمگوترى: (فلان مَيْتُ الداء):
 فلانكهس رقى لهوكهسانه نيبه كه
 خرابهيان دمرهحق كردهو.
 داء الأسد: لهرزو تا.
 داء الطنبي: تهنروستى و نيشات.
 داء الملوك: نهخوشيهكه توشى جومگه
 قاجو پهنبه دهبى.
 داء الكرم: قهرزارى و همزارى.
 داء الضرائر: شهرى ههميشهئى.
 داء البطن: فيتنهئى كوئرانه.
 داء الذئب: برسياههئى.
 الديي: نهخوش.
 الدويارة: دمزيكى دولا لهكەتانو شتى
 وا درومانى پى دمكرى.
 الدويل: بپوانه (ذبل).
 داج دوجا: خزمهئى كردو يارمهئى دا.
 الداجة: پئويستياتى بچوك بچوك ۵
 شويئيكهوتهو پاشهئى سوپا.
 الدراج: پالتوى نهستورو پتهو.
 ذات الشجرة دوحاً: درهختهكه گهوره
 بوو لقو پؤى كرد.
 داح بطنه: سكى زل بوو داجورا بهرهو
 خوار ۵ دهشگوترى: (داحت سُرْته):
 ناوكى داجورا بهرهو خوار.
 دوح ماله: مالهكهئى تهخشانو پهخشان
 كرد.
 انداح بطنه: بهمانا (داح) دى.
 الداح: پهراويز بؤكردنو نهخشانن
 بؤنهوى منداال پئوهئى خمرىك بىو
 خوى پى بخافلينى ۵ بازنهئىكه
 بادراوه ۵ جورىكه لهبؤنى خوش ۵
 شلهمهئيهكه زمردايى تيدايه.
 الدحة: قوماشى پهراويز بؤكراوو
 نهخشيندراو ۵ جيهان.
 الدح: خانوى گهوره لهرشمان.
 الدحة: درهختى گهورمو لقو پؤيدارى
 زؤرو شوؤر بؤوه، (ك: دوح) ۵
 دمگوترى: (هو من دوحه الكرم):
 سيئهرى گهورمو بانو بهمرهراوان.
 الدراج: بهرزو ههئجو ۵ دمگوترى:
 (عذق دوح): لقه درهختىكى
 ههئجوو بهرزو ۵ درهختىكى
 گهورمو بهرزو.
 داخ الرجل أو البعير دوحاً: پياومكه
 زهليلو گهردنكهج بوو.

داخ الناس: خه لکه که ی ژیربارو زهلیل
 کرد ۵ دهگوترئ: (داخ البلاد):
 ولاته که ی داگیر کردو
 دانیشتوانه که ی ملکه چ کرد.
 اداخ الرجل أو البعير: پیاوکه یان
 حوشره که ی ژیربار کرد.
 دَوَّخ الرجل أو البعير: بهمانا (اداخه)
 دئ.
 دَوَّخ الوجع رأسه: نازار سه ری گیز کرد.
 دَوَّخ الحر فلاناً: گهرما فلانی زمعیضو
 لاواز کرد.
 دَوَّخ المكان: بهو شوینه دا هاتوچوی
 کرد.
 دَوَّخ البلاد: به ولاته که دا هاتوچوی کرد
 تاوای لی هات هه موو کونو
 که له بهری شارمزا بوو.
 الدائخ: دهگوترئ: (لیل دائخ):
 شهوکی تاریکه.
 داد الطعام ونحوه دوداً: خوراکه که کرم
 لی دا، کرمی تیکهوت.
 ديد الطعام: خواردنه که کرمی تیکهوت.
 اداد الطعام: بهمانا (داد) دئ.
 دودة الطعام: بهمانا (داد) دئ.
 دودة الصبي: منداله که یاری به کرم
 کرد.
 الدود: کرمی بچوک ۵ پیاوی به پهله.
 الدودة: کرم گیانله بهریکی دریزه زور

جوری ههیه.
 الدوداً: جۆلانه ۵ چه رخ و فهلهک ۵
 دهنکی جۆلانه و چه رخ و فهلهک.
 دار دوراً ودوراناً: به دهموری شته که دا
 سوپایه وه ۵ دهگوترئ: (دار حوله و
 به وعلیه).
 دار فلان على أربع نسوة: فلانکهس چوار
 ژنی ههیه چاودیرپیان دهکاو مال و
 مندالیان بهریوه دهبا ۵ کابرا
 سوپایه وه گهرپایه وه بۆ نهو شوینه ی
 لییه وه دهستی به رویشتن کرد.
 دار الفلك في مداره: فهلهک بهریو
 رسمی خوی سوپانه وه ی بهرمه ی داو
 بی راوستان سوپایه وه.
 دار العمامة حول رأسه: میزمره که ی
 له سه ری پیچا.
 دیر به وعلیه: توشی سه ره خوئی بوو،
 گیز بوو.
 ادار حول الشئ: بهمانا (دار) دئ.
 ادار عن الأمر: داوای لی کرد واز
 له وکاره بهینئ.
 ادار فلاناً على الأمر: داوای له فلان کرد
 کارمه که نه انجام بدا.
 ادار الشئ: شته که ی والی کرد
 بخولیته وه.
 ادار العمامة حول رأسه: میزمره که ی
 له سه ره پیچا.

أدار التجارة: بازرگانیه‌کهی دهست بی
کرد بی نهوهی دواي بخت.

أدار الرأي والأمر: زانیاری ته‌واوی
به‌سهر راوی چون و کاره‌کدا په‌پدا
کرد.

أدير به: سهره‌خولی توش بوو.

دایر مُدايرة ودواراً: له‌گه‌ئی دا سوپراو
گونجا.

دایر الأمر وعليها: داوای رئی شوینی
چونه ناوشته‌کهی کرد ویستی
بزانی چۆن نه‌وکاره بکا ۵ ده‌گوتری:
(داورثُ الرَّجُلُ عَلَى الْأَمْرِ)
لی‌کۆئینه‌وه دان و سانم له‌گه‌ئ
نه‌وپیاوه کرد دمربارهی کاره‌که.

دَوْرَة: شته‌کهی والی کرد خپ بی ۵
بسوپرته‌وه هه‌ئخولی.

تَدِيرُ الْمَكَانَ: نه‌و شوینهی کرده
خانوی نیشته‌جی بوون.

استدار: به‌دهوری شته‌کدا سوپاپه‌وه.
استدار الْقَمَرُ: مانگ خشت بوو
رؤشنایی زیادکردو پتر سهرزه‌وی
روناک کرده‌وه ۵ گه‌رپاهه‌وه بۆنه‌و
شوینهی سهرمتا سوپانه‌وهی لی‌وه
دهست پی‌کرد.

استدار به: ده‌ورهی دا، کۆنترۆلی کرد.

التَّنَوُّرَة: چه‌وی خپ، کۆلویی خپ.

الدَّائِرَة: که‌وانه‌یی، بازنه‌یی ۵ له‌زانیاری

ریازی دا بریتییه له وینه‌یه‌کی
یه‌کسان و سنوردار به‌هیلایی
خواره‌وه بوو هه‌موو خاله‌کانی
له‌سهر بو‌عه‌ده یه‌کسانه‌کانن
به‌رامبه‌ر خالی ناوه‌وه ۵ هه‌رشتی‌ک
ده‌ورهی شتیکی تری دایب ۵ نه‌ئقه.

دائرة رأس الإنسان: موی پێشه‌سهر،
کاکۆئ ۵ دارێکه، سنگێکه
له‌ناو مپراس‌تی خه‌رمان دا
دادم‌کووتری و گا گیره به‌ده‌موری دا
ده‌سوپرته‌وه ۵ خوار لوت ۵ به‌لاو
کارمسات ۵ تیشکان.

دائرة المعارف: جۆره کتیییکه زانیاری
جیا‌جیاو له‌بواره جیا‌جیاکان دا
له‌خۆ ده‌گرێ، زۆربهی کات
زانیاریه‌کان به‌گویره‌ی (أ ب ت ث
...) ریز به‌ند ده‌کړن.

الدائرة الانتخابية: به‌شی‌ک له‌شار یان
چهند گوندێک نوێنه‌رێک یا زیاتر
هه‌له‌مه‌یژن.

الدَّارُ: خانوو به‌ده‌پوارو هه‌لاش و
حه‌وشه‌وه ۵ شوینی نیشته‌جی بوون
۵ شارو ولات ۵ هۆزو خیل.

دار الإسلام: ولاتی موسوئلمانان.

دار السلام: به‌هه‌شت ۵ به‌غدا.

دار الحرب: ولاتی دوژمن، (ك: أدور،
دیار، دیاره، دور، ...).

الدَّكْرِي: نه‌وکه‌سه‌ی و مگری مال بی‌و

تەۋەقۇفكردىنى ھەر يەك لەدوشت

لەسەرىيەكتر ۋ ھەرىق دەلى:

حاشىيە: زەلقىت لەسەر ئايىتى رەت
زەر مەنالاڭ كىرە ۋەككە ۋەككە تەسەلۇل مائىيە

ۋ كەپرەت ۋ جارى ئۆيە، سەرە،
دەگوترى: (جاء دورى) سەرى من
ھات.

الدورة الدورية: ھەئسورانى خوتىن

بەناو رەگەكانى جەستەدا ۋ
لەشەرايىنى دۆلە ۋە بۇ ئەۋرىدەكان،
لە (أوردة) ۋە بۇ شەرايىن.

الدورة الزراعية: دابەشكردىنى زەۋى بۇ

دوۋبەش يان زياتر لەجارى يەكەم
دا نىۋە تايىبەت بىرى بۇ لۆكەۋ
نىۋەكە تىرى بۇدانەۋىلە تىرى يان
بەھەر دابەشكردىنىكى تىرى.

دورة المياه: ئاۋدەست ۋ ھەمام ۋ ھەر

شتىك پەيۋەست بى بەۋانەۋە.

دورة المجلس النيابي: خولى ئەنجومەنى
نۆيۋنەران.

الدوري: جۆرە چۆلەكەيەكە لەبن
گويسەپانە ھىلانە دىكەن.

الدوار: ھەركەسىك ھەرشىك زۆر

بىخوليتەۋە، ھەئسور ۋ داسور بىكا ۋ
دەگوترى: (الدور دوار بالإنسان):

زەمانە زۆر سورپانەۋە ھەئسور ۋ
داسور بەئادەمىزاد دىكا ۋ ناۋىكىشە

لەمال نەچىتە دەۋر ھەۋلى ۋ دەست

ھىنانى بۆرۈ نەدا ۋ دەگوترى: (ما

بالدار دارى): كەس لەمالەۋە نىيە ۋ

ھەروا بە جوشىرىك دەگوترى

كەلەگەل گارپان دا دەرنەچى ۋ لەناغەل

دا بىمىنىتەۋە ۋ بەلەمەۋان، كەلەكەۋان،

كەشتىيەۋان كەلە دوا سەۋلى

نامىرەكەۋە بى ۋ ھەطر ھەۋش.

الذاكرة: خانوۋ ۋ ھەرشىك دەۋرى

شتىكى تىرى دابى ۋ دىمەنى مانگ

لەشەۋى چۈاردەۋ پانزەدا روناكى

مانگ ۋ كۆۋ لىقى رەق بوۋ ۋ

ھەرشىك بەشتىكى تىرى دەۋرە

دراپى ۋ ھەر دەشتايى ۋ پانتايىك

بىكەۋىتە ناۋ چەند كىۋىكەۋە، (ك:

دور ودارات).

دارات العرب: چەند دەشتايىكەن

لەۋلاتى ھەرىب رومكى بۇنخۇشيان

لى دەۋرى ۋ زىاد لەسەدو دە

دەشتايى ۋا ھەيە لەۋلاتى ھەرىب دا

يەكى لەۋانە (دائرة جُلجل).

الدوار: سەرە خولى ۋ گىزبۈۋون ۋ سەر

سورپان.

الدور: تۈۋى چىنى شت كەدەكەۋە

سەرىكە ۋ شىۋە بازىيە پىك

دېن ۋەك تۈۋى مېزەر ۋ دەگوترى:

(إنفسح دور عمامته) ۋ لەزاراۋى

زانايانى مەنلىقدا بىرىتىيە لە

بؤ كهعبه ۵ له زانيارى الطبعه دا بهو
شته دمگوترئ ناماده باشى هه لسوراني
تيدياي.

الدَّوَّارَةُ: نهو دائيرهو كه وانه ييهى له ژير
لوت دايه ۵ ناميريكه نه ققاش و
نه جار به كارى دينن بو
مه زنده كردنى نه ندازهى كه وانه ۵
به كورتى و كوردى په رگال ۵ له ورگ
دا ناوه بو نهو به شهى ريخولئى
له خو گرتون ۵ له سهر دا مه به ست
له خراپيه كه يهتى.

الدَّوَّارَةُ: همرشتيك بجوتئو بخوليتته وه
۵ ته پكه لبي خپ بوو كه چرو
جانه وهر و نازه لئ كئوى به دهورى دا
دهخوليتته وه ۵ هه مبانو كونده كه
كونجى هار دراوى تيدمكرئو نه مجار
دهخريتته سهر يهك و به هيژ
زه ختيان لئ دهكرئو دهگوشرين بو
نه وهى رۆنى كونجيه كه بيتته دهر ۵
هه روا به مانا (الدَّوَّارَةُ) دئ كه بو
ورگو سهر به كار بهيندرئ.

الدَّوَّارَةُ: زور خلوك، همرشتيك زور
بسورپته وه ۵ دمگوترئ: (الدهر
بالانسان دَوَّارِي) زهمانه به زور
شيوه هه لسورو داسو پرگهره
به ناده ميزاد.

الدَّيَّارُ: تاكه كه سيك ۵ دمگوترئ: (ما

بالدَّار دَّيَّار) كه سيك لهو خانومه دا
نييه.

الدَّيَّارُ: تاكه كه سيك ۵ دمگوترئ: (ما
بالدَّار ديور).

الدَّيَّارُ: شوينى سورانه وه ۵ (مدار الامر)
نه وهى كار كه ي له سهر به رپوه
دهجئ ۵ هه روا وشه (المدار) به مانا
رپر وهى سورانه وهى نه ستيره
كه روكه كان دئ كه به دهورى خوردا
سور دهخون ۵ يان رپر وهى مانگ
به دهورى نهو نه ستيرانه ي مانگ
به دهورى يان دا دهخوليتته وه.

مدار الأرض: نهو هه له كه ي زموى تييدا
ده سورپته وه به دهورى خوردا.

الدَّيَّارَةُ: دۆلچهيكه له پيست دروست
دهكرئو ئاوى پئ دهخورپته وه ۵
دهر پيئ ههك دهره لينگ هه كانى
بنه خشيندرين به نه ته مين و شتى وا.
الدَّيَّارُ: همرشتيك له سهر شيوهى خرو
كه وانه يى بئ.

المدير: به رپوه مبر، نهو كه سهى كاروبارى
هه رمانگه يهك يان كۆمپانيايهك
هه له سورپتنئ.

المُدِيرِيَّةُ: ناوچه يهك يان دهسته يهك
كه به رپوه مبريك سهر و كارى بكا.

الدَّوَّرُ: بر وانه وشه (دَوَّرَ).
دَاسِي الشَّيْءَ بِرَجْلِهِ دَوَّاسًا وَدَيَّاسًا:

شته که ی به قاجی پلّیشانده وه وردو
هاری کرد.

داسّ الزرع: کشتو کاله که ی دروینه کردو
گیره ی کرد.

داسّ الحصيد: کشتو کاله درواوم که ی
گیرم کرد بۆنه وه ی دانه و پله که ی لئ
دهربینی و جیای بکاته وه.

داسّ السیف: شمشیره که ی مشتو مال
کرد.

داسّ الخديقة: باخه که ی راسته و پاسته
کرد.

داسّ فلانا: فلان که سی زهلیل و ژێردمسته
کرد ۵ فیلّی لئ کردو هه لی
خه لمتاند.

اداسّ الحبّ: به مانا (داسه) دئ.

دوسّ الطريق: زۆر به رنگا که دا رۆی.

انداسّ الحبّ: دانه و پله که گیرم کرا.

النوايس: دهگوتری: (أتهم الخيل

دوائس) تهسپه کان هاتن بۆیان په ک

له دوا ی په ک.

الدّواسة: کۆمه لیک له ناده میزاد.

النوايس: همرکه سیك زۆر کارماو

لیهاتوو بئ له کارو پیشه ی خوی دا ۵

نازاو پالهوانیک که س چه نه بهری

نهی وه همرکه سیك به رهو پوی

بیته وه بی پروینی.

الدّواسة: لوت ۵ نهو نامیره یان نهو

پارچه کومباری له بهر ده رگا
دادم نرئ بۆ پیلّو پاک کردنه وه.

الدّیسة: به مانا (الدّواسة) دئ.

الدّیس: نازاو نه بهر دیک و هها

که همرکه سیك بهرنگاری بی بی

پروینی، (ك: دِیسة) ۵ جوړه

قهقهه ژاږیکه باده درئ و حصیری

لئ دروست دهگری.

الدّیسة: بۆ مینه ی (الدّیس)

به کار ده هیئندری ۵ بیشه لانی پر دارو

چرو زمه نداوی.

الدّاس: جوړه پیلّو یکه، (ك: امدسة).

الدّاسة: خهرمان، شوینی گیرم کردنی

گهنم و جوی دوروا وه.

المِناس: جهنجه، گاکیره، که به سه ر

کرشه که دا دمسور پته وه بۆ

د رهینانی دانه و پله که، (ك:

مداویس).

المِناس: به مانا (المِنواس) دئ، واته:

جهنجه، داریکه خر و مگوو

باگردین پارچه ناسنی و مگوو دمه

بیوری لئ قایم دهگری

هه لئه خو لئندری و به سه ر کرشه که دا

ده هیئندری و دمی ری ۵ هه روا ناوه بۆ

نامیریك شیر گهر شمشیری بی

مشتو مال دهکا، (ك: مداویس).

المِنواسة: جهنجه، واته: به هه مان

مانای (الْمَدْوَسُ) دئ ۵ بؤ وشه
(الدَّوَسِرُ، الدَّوَسَرُ، الدَّوَسَرَةُ، الدَّوَسَرِي،
الدَّوَسَرَانِي) بپروانه وشه (دَسَر).
الدَّوَسَقُ: بپروانه وشه (دَسَق).
دَاشِ فلان دوشاً: فلانکس شهو کویر
بوو.

فَوَشِ الرجلُ دَرَشاً: بپاوهکه تاریکی و لیلی
بهسمر چاوی دا هات ۵ چاوی کز
بوو ۵ چاوی بچوک بوون ۵ چاوی
خیل بوون.
دَوَشْتُ عَيْنَهُ: چاوی بههوی نهخوشی
چاوی کویر بوون ۵ (هو ادوش وهي
دوشاء)، (ك: دوش) ۵.

الدَّوَشُ: تاریکی که بهسمر چاودا دئ ۵
کزی چاو ۵ خیلی چاو.
النَّوْطَةُ: نهو دیارییه که بوک دمیدا
به زاوا.

دَافِ الدَّوَاءُ أَوْ الطَّيِّبُ دَوْفاً: دمرانه که
یان بونه که تی که لاو کرد ۵
دمگوتری: (دَافَةُ فِي الْمَاءِ وَبِه)
دمرانه که تی که لاوی ناوکرد ۵
دمرانه که تی که ورده وردو هاری
کرد.

أَدَافَ الدَّوَاءُ أَوْ الطَّيِّبِ: بهمانا (دَافَةُ)
دئ.

الدَّوْفَانُ: مؤتمه که.
دَاقِ فلان دوقاً ودواقاً: فلانکس نهحمه ق

بوو ۵ لهگیلی دا زنده پوی کرد.
دَاقِ الحيوانُ: نازه که کزو لاواز بوو.
دَاقِ الفَصِيلُ مِنَ اللَّبَنِ عَنْ أُمِّهِ: بیچومکه
تیری خوارد له شیری دایکی و دمی
له گوانه که بهردا.

دَاقِ الطَّعَامُ: تامی خواردنه که ی کرد،
له خواردنه که ی جهشت.

دَیْقَتِ الْغَنَمِ: مهرکه یان بزنه که سمر
رمقی نواندو بهگوئی شوانه که ی
کرد.

أَدَاثُهَا بِهِ: دمور میان داو له ناو خویان
گرت.

دَوَقَهُ: گیل و نه فامی کرد.
إِنْدَاقِ بَطْنُهُ: سکی هاوسا.
تَنَوَّقُ: گیل بوو.

الدَّائِقُ: (متاع دائق مائق): کالایه کی بی
نرخ و بهایه ۵ همرزانه.

الدَّقِ: فلینجکی چاو ۵ به که م پله ی
ریزو بپاو مافولی به له ناو
خورنا واپیه کان دا.

الدَّقَانِيَّةُ: گنده لی و داو هسان ۵
نهحمه قی و گیلی.

الدَّقَّةُ: بهمانا (الدَّقَانِيَّة) دئ.
الدَّقِيَّةُ: کوپخای دئ و همرمانرپوایه کی
بچوک.

الدَّقِيعَةُ: بپروانه وشه (دَقِع).
دَوَقَلْ: بپروانه وشه (دَقَل).

الْبَرَقْلُ: بېروانه (دقل).

دَاك الْقَوْمُ وَغَرَّهْم دوكاً وَمَدَاكَ:

خه ځكه كه وروژان و تېكيانه وه
هاويشت ه نه خوښ كهوتن.

دَاك الطَّيْبَ وَالشَّيْءَ دوكاً: شته

بۇندارمكهى (بۇنهكهى) وردو
هاركرد، هارپى و كړدى به تۇز.

دَاك فلاناً: فلانكسى لهناو هه ځكشا ه

خستيه ناو گله وه، ژېړ گلى كړد ه

فلانكسى دېل كړدو كړدى به

نهمر.

تَدَاوَلَ الْقَوْمُ: خه ځكه كه به شه پرو

خراپه كارى بۇيه كترى تهنگيان

به يه كتر هه ځچنى.

الدُّوْلُ: جۇړيكة له مهمارى دمريا.

الدُّوْكَةُ: دمگوترى: (وقعوا في دوكة)

خه ځكه كه كهوتنه شه پرو كيښه وه

له گهڼ يه كترى.

المَدَاك: دمسهكوان، سندنول، شتيكه

ماده بۇندارمكهى تېدا دمگوترى

يان له سمرى ورد دمكرى.

المِنْوَلُ: ښو دمسهك سندنوله شته

بۇندارمكهى پې دمگوترى يان

دمسكى دمسهكوان كه شته

بۇندارمكهى پې ورد دمكرى، (ك:

مَدَاوَك).

الدُّوْكس: بېروانه وشهى (دكس).

دَاك الدَّمْرُ دولاً ودولة: روژگار گۇراني

به سمردا هاتو له حالتيكه وه

گواستيه وه بۇ حالتيكى تر.

دالت الأيام: روژمگان گۇرانكاريان

به سمردا هات.

دَالَ الثَّرْبُ: كراسه كه (قوماشه كه) رزى،

كۇن بوو.

دَالَ بَطْنُهُ: ورگى دا جۇړاو شوپ بۇوه

بۇسمر زموى.

أَدَاك الشَّيْءَ: شتهكهى والى كړد خه ځك

دمستاو دمستې پې بكا.

دَالَ فلاناً على فلان ومنه: يارمه تى

فلانكسى داو زالى كړد به سمر

فلانكس دا.

دَاوَلَ كَذَا بَيْنَهُم: شتهكهى والى كړد

لهناو خۇيان دا دمستاو دمستې پې

بكه ه جارېك به دمست تاقميكه وه

پېو دمپكي تر به دمست

كۇمه ځكي ترموه ه دمگوترى:

(دَاوَلَ الله الأيام بين الناس):

په رومردگار روژگارى سوړاند

همردمه وه به دمست يه كيكه وه بوو

ه قورنان دمفمرموى: ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ

نُذِرُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾.

دَوْلَ دَالاً: پيتى دالى نووسى ه (تدويل

المدينة) بريتييه لهوى شاريك

له ژېړ كـونـترولـى زياد له

حكومهتيك دا بې.

اندال القوم: خه ځكه كه له شويڼيكه وه

دوگه پهنی له دست به سمر اگرتن و

دان و سان و ليكولنه موه دا.

الدَوْل: سهرمتیری دستاو دست پی
کراو.

الدَوْلَة: دسه لاتو دست به سمر

گرتنی کاروبار ۵ شتی دستاو

دست پیکراو ۵ کومه لیک خه لکی

زور به شمیومه کی هه می شه یی

له هریم و ولاتیک دابنیشن و

شه خصیه تیکی مه عنه وی و

سهر به خوئی سیاسیان هه بی ۵

نه گهر له بواری شهر دا به کارهات

بریتیه له وهی دولایه نی شهر کهر

هر دهمو په کیکیان سهر که وتن

به دست بین ۵ هه روا به مانا

(چکدانه) دی ۵ به مانا (دندوک) دی

۵ به مانا (لا ورگ) دی ۵ به مانا

(ناوک) دی.

الدَوْلَة: زالبون و دست به سمر اگرتن ۵

شتی دستاو دست پیکراو له پارو

بول و نامیری جوراو جور.

الدَوْلَة: گیای وشکه موه بووی و مها

سالتیک و دوانی به سمر دا رؤیشتی ۵

هر گز و گیایه تیک شکابی و رمش

هه لکه رابی و که لکی پیومنه مایی.

الدَوْلَة: ليكولنه موه قسه

لی کردنی دادومر کهانه له سمر

گواستیه موه بۆ شوپنیکی تر.

اندال الشئی: شته که هه لواسرا.

اندال بطنه: ورگی داجور او شور بۆوه.

اندال مافي بطنه: ورگی دراو

ریخوله کانی هه لپزانه سهر زموی ۵

(تداولت الأیدی الشئی): دسته کان

نموشته بیان ئال و گور کرد هر رۆزه

شته که به دست په کیکه موه بووه ۵

دوگوتری: (تداول القوم الأمر):

خه لکه که ناومنه او کارمکه بیان

له نه ستو گرت.

استدال الأيام: هه ولی دا رۆزگاری

دسه لاتداریه تی بۆ بگه رپته موه.

الدال: پیتی که له پیته کانی هيجا ۵

هه روا به مانا نافرمتی قه له وی دی ۵

(دال النهر) بریتیه له خله و

قورای ناو روبارمکان که روبارمکه

دوگاته دوگه رت و شیوه پی تی

(دال) پیک ده هی نی ۵ به زمانی

پۆنانی پی دوگوتری: (دلنا).

الدالة: شورمت و ناو و ناوبانگ.

الدوالي: ترئ تایه می رمش که به لای

سوری دا بروانی ۵ له زانستی

پزیشکی دا ئه ستوربون و هاوسانی

رمکه خوینبرمکانه، ناهیلی خوین

پیاندا بگه رپته موه.

دوالیسک: چاوکه و زوری زنده رموی

روداوو قهضیههك پئیش دهرکردنی
برپار.

الْقَوْلَابُ: ناعور، نامیرنکه به نیسترو
بارگیر هه لدهسورپندرئ ئاوی هئ
هه لدهگوپزری ه نامیرنکه بو
بهرزکردنه وهی شتی قورس
به کاردی ه که نئوری جلو بهرگ،
(ك: دوالیب).

الْقَوْلُجُ: پروانه وشه (دَلَج).

الْقَوْلُجُ: پروانه وشه (دَلَج).

دَامَ الشَّيْءِ دوماً ودواماً: جیگیر و پایه دار
بوو ه مایه وه ه دستاو دمستی کرد
ه جم و جۆلی کرد ه کپ بوو ه
دهگوترئ: (دَامَ غَلِيَانُ الْقِدْرِ) قَلْبَهُ
هه لچونی مه نجه لکه کپ بوو.

دَامَ الْحَيَوَانُ: نازه لکه، و لاهه که ماندوو
بوو.

دَامَ الْمَطَرُ: بارانه که بهردهوام بوو.

دَامَ الدَّلْوُ: دۆلجه که پرپوو.

دیم به: توشی سمر سوران بوو، گئیز بوو.

أدامت السماء: ئاسمان بارانی باراند.

أدامَ الشَّيْءِ: شته که دامرکاندهوه

به ئاو یان به شتی تر ه خواستی

وابوو بهردهوامی بکا ه کالو خۆی

تیدا کرد به هیواشی دمستی بۆبرد.

أدامَ الْقِنْدَرُ: قَلْبَهُ قَلْبَهُ هه لچونی

مه نجه لکه هیواشی کردمهوه.

أدامَ الدَّلْوُ: دۆلجه که پرکرد.

أدیم به: به مانا (دیم به) دی.

دَاوَمَ عَلَيْهِ: بهردهوام بوو

لهسهری و دمستی لی هه لته گرت.

دَاوَمَ الشَّيْءِ: هیواشی خواست بهردهوام

بی ه هیواشی تیدا به کارهینا.

دَوَمَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی وردو

لهسهر خۆو بهردهوامی باراند.

دَوَمَ الطَّائِرُ: باننده که بهحه وادا فریو

باللی لیکدان ه فریو باللی راست

کردن.

دَوَمَتِ الشَّمْسُ: خۆر به ئاسمان دا خولی

خۆی نه نجام دا.

دَوَمَتِ عَيْنُهُ: بیلبله ی جاوی سورپاو

سوری کرد.

دَوَمَ فُلَانٌ أَوِ السَّبْعِيُّ: فلانکهس یان

حوشترکه زمانی له ناو دهمی خۆی

دا هیناو برد بۆنه وهی ناوده می

وشك نه بی.

دَوَمَ الْكَلَابُ: سهگه که لهراکردن دا

بینی گرت.

دَوَمَ الشَّيْءِ: شته که خولاندهوه ه

دهگوترئ: (دَوَمَ الْعِمَامَةُ) میزهرمه که

به دهوری سهری دا پئنج پئنا.

دَوَمَ الصَّبِيُّ الدَّوَامَةُ: منداله که یاری

به مزراحه که کرد.

دَوَمَ الْحُمْرُ شَارِبَهَا: شهرا به که کابرای

گيژويز کردو توشى سهرسوراني کرد.

دَوَمَ الزَّعْفَرَانِ: زعفرانى کرده ناو
ناوموه تيكي هه لدا بۆئهوهى
بتويتموه ۵ يان تيكي هه لداو
تواندييهوه.

دَوَمَ الْمَرْقَةِ: شۆرباومكهى زۆر چهور ليئا،
رؤنى زۆرى تىكرى بۆئهوهى
رۆنهكه بهسهرپهوه بسورپتهوه.

دَوَمَ الْقِنْزِ: قَلْبَه قَلْبَو هه لچونى
مه نجه لىكهى هيواش كردموه.

استدام الشَّيْئِ: شتهكه بهردمواى بوو.
استدام فلان: كابرا لهكارمكه دا زنده
رؤى کرد ۵ چاومپروانى کرد.

استدام الطَّائِرُ: بهمانا (دَوَمَ) دى.
استدام الشَّيْئِ: هيواى خواست شتهكه
بهردمواى بى.

استدام الأمر: هيواشى لهكارمكه پهپرمو
کرد.

استدام عاقبة الأمر: چاومپروانى
سهرمنجامى كارمكهى کرد.

استدام غريمه: لهگه ل قهرزدارمكهى دا
هيدي و هيواشى نواند.

استدام فلان الله نعمة فلان: داواى
لهخودا کرد نيعمهت و پياومتى
فلانكهسى بۆ بهردمواى بكا.

الدَّوَامُ: نهوماوهيه كه پيوسته موجه
خۆر لهشويى كارمكهى بهردمواى

بيو نمركى سهرشانى نهمجام بدا.

الدَّوَامُ: سهر سوران و گيژ بوون.

الدَّوَمُ: بهمانا (الدائم) دى ۵ دمگوترى:

(مازلت السماء دوماً دوماً) ناسمان

تا ئيستا بهردمواى باران دمباريى ۵

ههروا ناوه بۆ درهختيك لهپيڤى

دارخورمابى، قهبارى زلهو له

سهعيدى ميسر زۆره ۵ ههروا

لهولاتى ترى عهرميش زۆره،

قهبارى بهرمكهى بهنه ندازى

سيويكه تويكلتيكى نهستورو سورى

ههيه ۵ دمنكى گهورى ههيهو

كاكلهكهى نهرمو ئيسفنجى يه ۵

ههروا ناوه بۆ درهختى گهوره

لههر جۆريك بى.

الدَّوَاةُ: مزراح، (خلخالوكة) دارىكه

لايهكى پان و لايهكى بارىك سهرى

لاباريكهكهى ناسنيكى خپرى

بهنه ندازى دمنكه نوكيكو گهورمتر

پيدا دمگوترى ۵ نهمجار پهتيكى تى

دههالينى ندرى و بهمهزوى دا

دادهخوترى و دهخوليتهوه.

الدَّيْمَةُ: بارانيك ماوهى بارينهكهى

درپزه بكيشى و لهسهرخۆ ببارى.

الدَّيْمُ: بهردمواى.

الدَّوَامُ: بارانى بهردمواى ۵ شهراى.

الدَّوَامَةُ: شهراى.

الدَّوَامُ: ناو يان چيلكه دارىكى تهپ يان

همرشتی کی تر که هه لچون و قله	زۆر بوو.
قلپی مه نجه ئی سهر ئاگر	أذوی فلان: فلانکەس هاونشین
دامرکینیتیه وه، (ك: مداویم).	نه خووشیکی کرد.
الْمَلُومُ: به مانا (الْمَذْأَمُ) دئی، (ك: مَذْأَمِ).	أذوی فلاناً: فلانکەسی نه خووش کرد ۵
دان دۆنا و دونا: پڕو پوچ و بیخیر بوو ۵	چارهسهری نه خووشیه که ی کرد.
زه عیضو لاواز بوو.	داوی المریض وغیره مداواة و دواء:
دان لـه: هه مانه بهر داری بوو،	چارهسهری نه خووشه که ی کرد.
گهردنکه چی بوو.	داوی الفرس: نه مرکی به خێوکردن و
أدین: به مانا (دان) دئی.	سهر بهرشتی کردنی نه سه به که ی
دَوْنُ دیواناً: دیوانی شیعی دانا،	له نه ستۆ گرت.
شیعی کۆکردموو نویسنیه وه.	دَوْنُ الرعد: هه ورکه گرماندی.
دَوْنُ الکتب: کتیبه گانی کۆکردنه وه	دَوْنُ الفحل: نه سه به که خیلکاندی،
ریکی خستن.	خیلکه ی نه سه به که بیسترا.
تَدَوْنُ: بۆ مطاوعه ی (دَوْنه) هاتوو ۵	دَوْنُ الطائر: باننده که له حه وادا بایی
باش دموئه مه ند بوو.	رَنک کردن و هَری.
الْبُونُ: خویپی و پڕو پوچ.	دَوْنُ الکلب فی الأرض: سه گه که به ناو
دَوْنُ: زهری زهمانه.	زموپیه که دا سوپایه وه.
الذیران: دمقته رو تۆمارگا که ناوی	دَوْنُ الرجل فی الأرض: پیاوه که به ناو
سهر بازو شتی وای تیدا بنووسری ۵	زموپیه که دا روپی.
نووسه رو شوینی ئیشکردنیا ۵	دَوْنُ بالشئین: به لای شته که دا روپی ۵
کۆمه ئیک یا زۆربه ی شیعی	ملی له ساری گاک به کاک ناو
شاعیریک ۵ هه موو کتیبیک.	روپی.
فَوِي فلان دَوِي: فلانکەس تووشی	دَوِي اللبن والمرق: شیرکه پان شوپا که
نه خووشی سیل بوو ۵ به نه خووشی	توپی گرت ۵ توپی که وته سهر.
هه ناو مرد ۵ رقو کینه ی په یداکرد	دَوِي الماء: ئاوه که به نه ی سهر که وت ۵
۵ گیل و نه حمه ق بوو ۵ کویر بوو.	شتیکی له سهر دهر که وت و مکوو توی
دویت الأرض: زموپیه که دمر دو نافاتی	واپه.

دَوَى الطَّعَامُ: خۆراکه که زۆر بوو.

دَوَى فُلَانًا: سهرتوویژی شیرو ماستی دا بهفلان.

إِدَوَى: سهرتوویژی شیرو ماست یان هی شوربای خوارد.

تداوی: حه‌بو و دهرمانی خوارد.

الدَّوَي: (لبن داو) شیرو ماستیکی سهرتوویژداره.

الدَّوِيَّةُ: دمشتی کاکی به‌کاکی.

الدَّوِيَّةُ: به‌مانا (الدَّوِيَّةُ) دی.

الدَّايَّة: مامان ۵ ئافرمتی بی‌گانه‌ی شیردەر ۵ ئافره‌تیک مندالی خه‌لک به‌خیو بکا.

الدَّوِي: نه‌خو‌شی ۵ نه‌خو‌شی سیل ۵

عه‌یبی دیار نه‌ه‌بووی کالاً ۵

ئاده‌میزادی خب بوو، خوست لی

براو ۵ ده‌گوتری: (ترکت فلاناً

دوی): فلانکه‌سم جی‌هیشت

خوستی لی برابوو، جووله‌ی لیوه

نه‌ده‌هات.

الدَّوَاءُ: دهرمان، ههرشتیک چاره‌سه‌ری

نه‌خو‌شی بی بکری.

الدَّوَاءُ: قوتوه مهرکه‌بو و ئوچو

که‌رسه‌ی بی نووسین ۵ هه‌روا ناوه

بۆ توپکی کاله‌که مارانه‌و توپکی

کاله‌ک و توپکی بۆله‌تری.

الدَّوَايَةُ: توپیه‌کی ته‌نکه ده‌که‌ویته سهر

شیرو شوربا ۵ ده‌گوتری: (مرقة

دَوَايَة): شورباویکی توپدارو چه‌ورو

پیوداره ۵ نه‌و به‌ئغو سه‌وزاییه‌ی

ده‌که‌ویته سهر ددان.

الدَّوِي: ساری کاکی به‌کاکی ۵ زموی

ته‌خت.

الدَّوِي: به‌مانا (الدَّوَايَة).

الدَّوِي: گرمه‌ی هه‌ور ۵ ویزه ویزو

گیزه‌گیزی هه‌نگو می‌شو می‌شوله

۵ ده‌نگو سه‌دا.

دَوِي الرِّيح: بای له‌سه‌ره خۆ.

دَوِي الْأُذُن: هاشه‌هاشی گوپچه‌که ۵ تاکه

که‌س ۵ ده‌گوتری: (ما بالدار دَوِي)

که‌س له‌خانومه‌دا نییه ۵ هه‌روا

ده‌گوتری: (داء دَوِيَة) دهردیکی

گرانه.

الدَّوِيَّةُ: (ارض دَوِيَّة): زه‌وییه‌کی

نه‌گونجاوله بۆ تیدا ژیان، دهردو

ئاهاقی زۆره.

الدَّيِي: بروانه (دَوَا).

الدَّيِيوبُ: بروانه (دَب).

دَاث دَيْنَا: نه‌رم و ئاسان بوو.

دَاث فلان: فلانکه‌س غیره‌تو پیاومتی

نه‌ماو خه‌جاله‌ت بوو، گه‌وداو

خوپریه.

دَيْث فلان: فلانکه‌س گه‌وداو خوپری

بوو.

دَيْثُ الطَّرِيقِ: رڼگاکه‌ی پټخوست کرد،
ته‌خت و بچ کوښی کرد.

دَيْثُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی نهرم کرد،
چه‌ماندی، ژړباری کرد
دمگوتری: (دَيْثُ الْمَطْرَقَةِ الْخَدِيدِ)
چه‌کوچه‌که ناسنه‌که‌ی نهرم کرد
چه‌ماندیه‌وه.

دَيْثُ الْحَيَوَانِ وَالْإِنْسَانِ: ولاخه‌که یان
ناده‌میزادکه‌ی زه‌لیل و ژړبار کرد
ه‌خه‌ساندی ه‌نه‌ومندوی زه‌لیل و
ملکه‌چ کرد تاژړ باربوو، دمگوتری:
(دَيْثُهُ بِالْصَّغَارِ) منداله ورکه‌ی
دواخست و سوکایه‌تی پی کرد.

تَدَيْثٌ: بڼ موطاوه‌عی (دَيْثُهُ) دی.
دَيْثُ فُلَانٍ: فلا‌نک‌ه‌س خه‌لکی
بؤژنه‌که‌ی هی‌ناو له‌جیاتی نه‌وه
پاره‌ی وهرگرت، واته: گه‌وادیی
به‌خیزانی خوی کرد.

الدَّيْثَانُ: مۆته‌که که‌سواری ناده‌میزاد
دمی.

الدَّيْثَانِيُّ: به‌مانا (الدَّيْثَانُ) دی.
الدَّيْثُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاو‌نکه گه‌وادیی
به‌ژنو خوشکی خوی بکا ه‌غیرمت و
پیاوه‌تی تیدانیه‌و به‌هیچ شتیک
خه‌جالت نابی.

الدَّيْجِيُّ: بپروانه (دَجَا).

الدَّيْجُوجُ: بپروانه (دَجَّ).

الدَّيْجُورُ: بپروانه (دَجَّر).

الدَّيْجُورِيُّ: بپروانه (دَجَّر).

الدَّيْهَانُ: بپروانه (دَحَن).

الدَّيْهَسُ: بپروانه (دَحَس).

الدَّيْهَسُ: بپروانه (دَحَس).

الدَّيْذَبُ: بپروانه (دَذَب).

الدَّيْذَبَانُ: بپروانه (دَذَب).

الدَّيْدَانُ: بپروانه (دَذَن).

الدَّيْدِنُ: بپروانه (دَذَن).

تدیر المکان: بپروانه (دَوَّر).

الدَّيْرُ: که‌نیشته، شوپنی خوداپهرستی
رهبانه مه‌سیحیه‌کان چ نی‌رو چ
می ه‌ (رأس الدیر): پیاو ماقول و
سهره‌ک خیل.

الدَّيْرَانِيُّ: خاوه‌نی که‌نیشته،
نه‌وکه‌سه‌ی سهروکاری که‌نیشته
دمکا له‌روی پیداویستی و بینا
سازیه‌وه.

الدَّيَارُ: به‌مانا (الدَّيْرَانِيُّ) دی.

الدَّيْوَرُ: بپروانه (دَوَّر).

الدَّيْرَةُ: بپروانه (دَوَّر).

الدَّيْرِ: بپروانه (دَوَّر).

الدَّيْرِیَّةُ: بپروانه (دَوَّر).

الدَّيْسُ: بپروانه (دَوَس).

الدَّيْسَةُ: بپروانه (دَوَس).

الدَّيْسَقُ: بپروانه (دَسَق).

الدَّيْسَمُ: بپروانه (دَسَم).

الدَّيْسَمَةُ: بپروانه (دَسَم).

ديسمبر: مانگی دوانزه‌ی رۆمی و کانونی

یه‌که‌م له حیسابی سورمه‌یانی دا.

داسی دېصاً و دېصاناً: لای دا، کلا بوو ۵

رئی لی گوم بوو سهر کوێر بوو ۵

له‌شه‌پدا هه‌لات ۵ چوست و چالاک

بوو، به‌دهوری شته‌که‌دا سوپایه‌وه ۵

شوین فهرمانرې‌هواکه‌وتو پابه‌ندی

فهرمان و برپساری بوو ۵ دوی

گه‌شه‌کردن و به‌رز بوونه‌وه تیشکاو

پوچایه‌وه ۵ جوئه‌ جوئی کرد.

داسی عن الطريق: له‌ریگا لای دا.

داصت السمكة في الماء: ماسیه‌که

رۆجووه‌ خوار به‌ناو ناوه‌که‌دا.

انداسی الشئین: شته‌که له‌دمست دمرچوو

له‌دمست تراز.

إنسان بالشتر: له‌ناکاو به‌شه‌پو

خرابه‌کاری به‌هرنگاری بۆوه ۵

ده‌شگوتری: (انداسی علیه‌ بالشتر).

الدائن: دز، (ك: داصه).

الدياص: قه‌له‌و خرپنێك له‌به‌ر

گۆشتنی به‌دمست نه‌گیرئ ۵ یان

له‌به‌ر به‌هیزو پته‌ویی ماسوله‌که‌کانی

که‌س پئی نه‌وێرئ.

الدياصه: ئافهرتی گۆشتن ۵ ئافهرتی

کوئه‌به‌نه.

الديقوع: برپوانه (دق).

الذيك: که‌له‌شیر، (ك: دیوک، ادیاك،

دیكه) ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ به‌هار له‌م

رومه‌و که به‌جۆرهما روه‌و گول

ده‌رازپته‌وه ۵ نه‌و ئیسقانه‌ی له‌دوا

گوێچکه‌ی نه‌سه‌په‌وه‌یه.

المديكة: (أرض مديكة): زه‌وییه‌کی

ته‌خت کراو راسته‌و پاسته‌ کراوه.

الدیلع: برپوانه (دلع).

الدیماس: برپوانه (دمس).

الدیمه: برپوانه (دوم).

الديمقراطية: جۆرنکه له‌فهرمانرې‌ویی

که‌سه‌روهری گه‌لی تیدا به‌رچاو

ده‌گیرئ دزی دیکتاتۆرییه‌ته ۵

نه‌مه له روی رامیاریه‌وه، له‌پوی

کۆمه‌لاه‌تیه‌شه‌وه شیوازیک زبانه

له‌سه‌ر به‌هه‌مای یه‌که‌سانی و ئازادی

را‌ده‌برپهن و بیرکردنه‌وه.

دان دینا و دینانه: ملکه‌چ و زه‌لیل بوو،

فهرمانبه‌ر دار بوو ۵ ده‌شگوتری: (دان

له و دان منه): تۆله‌ی لی‌ساند ۵ (دان

بکذا): نه‌وی کرده ئایینی خۆی.

دان فلان دینا: فلان‌که‌س قهرزی کرد ۵

قهرزماکی زۆربوون ۵ خوی به‌کاری

خیر یان شه‌رمنگیزیه‌وه گرت.

دان فلان دینا: فلانی زه‌لیل کرد ملکه‌چی

کرد ۵ ده‌گوتری: (دان فلان نفسه)

خۆی هه‌لئا بۆ کردنی کارێک

که‌پیی ناخۆش بوو ۵ نه‌فسی خۆی

موحاسبه‌ کرد ۵ (دان الشئین)

شته‌که‌ی کرده‌ ملکی نه‌و.

أَدَانُ: پاره‌ی قهرز گردو بوو
 به‌قهرزدار، پاره‌ی به قهرزداو بوو
 به خاومن قهرز.
 أَدَانُ فَلَانًا: قهرزی دایه ۵ قهرزی لیځ کرد.
 دَائِنَةُ مَدَائِنَةٍ وَدِيَانًا: مامه‌ل‌هی به‌قهرز
 لکه‌ل دا کرد ۵ پاداشی دایه‌وه ۵
 دادگایی کرد.
 دَائِنَةُ: قهرزی دایه ۵ وازی لیځ هیڼا
 خوی و بیرو باومړی چونه‌و چون
 نییه چی به‌سهرمه‌وه نه‌بوو ۵ بر‌وای
 پی کرد.
 دَائِنٌ فَلَانًا الشَّيْءُ: شته‌که‌ی کرده
 مولکی فلان ۵ دم‌گوتړی: (دَائِنٌ فَلَانًا
 الْقَوْمُ) فلان‌ک‌ه‌سی کرده کوڅ‌خواو
 کار به‌دمستی خه‌لکه‌که.
 إِدَانُ: قهرزی کرد، بوو به قهرزدار ۵
 قهرزی له‌سهر که‌لکه‌که بوو.
 إِدَانُ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که مامه‌ل‌ه‌یان
 به‌قهرز کرد.
 تَدَائِنُ الرِّجْلَانِ: دوو پیاوکه مامه‌ل‌ه‌یان
 له‌گه‌ل یه‌کتر دایه‌قهرز کرد.
 تَدَائِنُ: قهرزی کردو بوو به‌قهرزدار.
 تَدَائِنٌ بَكْنَا: بر‌وای به‌موه‌کړو پابه‌ندی بوو.
 الدَّيَّانُ: بر‌وانه (دو).
 استدان: قهرزی کردو بوو به‌قهرزدار ۵
 داوای شه‌وی کرد قهرزی پی بدن ۵
 دم‌گوتړی: (استدان فلانًا) قهرزی
 له‌فلان‌ک‌ه‌س کرد.

الدَّيَّانَةُ: شه‌وی نادمیزاد بیرو باومړی
 پییه.
 الدَّيْنُ: قهرزی ماوه دیار‌یک‌راو ۵ به‌های
 کالو شت‌ومه‌ک ۵ همرشتی‌ک
 حازرنه‌بی ۵ مردن.
 الدَّيْنُ: به‌مانا (الدَّيَّانَةُ) دئ ۵ هم‌رو ناوه
 بو ههموو نه‌وشتانه‌ی عیبادم‌تی
 خودایان پی دم‌کړئ ۵ نایینی نی‌سلام
 بر‌وا به‌دل و دان بیانان به‌زوبان
 به‌جه‌سته‌و نه‌ندام کارکردن ۵
 ژپنامه ۵ ملک‌ایه‌تی ۵ فرمان‌پروا ۵
 حال و وضع ۵ خو‌پار‌یزی ۵ حیساب و
 شم‌زار ۵ قه‌زاو نه‌خشه‌دانان، (ك):
 اذین، دیون، ا‌دیان).
 الدَّيْنَةُ: به‌مانا (الدَّيْنُ) دئ ۵ به‌مانا خودا
 پهرستی دئ.
 الدَّيَّانُ: ناو‌یکه له‌ناوه جوانه‌کانی خودا
 ۵ قازی و دادور ۵ پاداش دم‌روه
 به‌خیر یان به‌شم‌ر ۵ ژم‌پیار.
 الدَّيَّانُ: که‌سیکه زور قهرزو قو‌له‌ بکا،
 که‌سیک زور شت به‌قهرز بدا،
 دم‌گوتړی: (ام‌رأة مدیان)، (ك: مداین).
 الدَّيْنُ: به‌ندمو کو‌يله.
 دَيَّيْ دَيَّيْ: جو‌ره گورانییه‌که یو حوشر دم‌گوتړی.
 الدَّايَةُ: بر‌وانه (دوی).
 الدِّينَامِيكَا: زانیار‌یه‌که دم‌براره‌ی
 جم و چو‌ل به‌مانا گشتییه‌که‌ی.
 الدَّيْنُومُ: بر‌وانه (دوَم).

الذَّالُّ: پیتی نۆپەمى پیتەكانى
هيجايە ۋ لەنۆوان كەنارى زوبان و
كەنارى دوو دانى پېشەوۋى لای
سەرو دەرئى.

ذَا: ئىسمى ئىشارىيە بۇ تاكى نۆپەنە
بەكارئى، دەرئى پیتی (كافى
خىطابى) پېۋە بلكىندى بەگۈرە
خىطابە ئاراستە كراۋەكە (كافەكە)
دەگۈرئى، دەگۈرئى: (ذَاكَ، ذَاكَ،
ذَاكُمَا، ذَاكُم، ذَاكُنْ) ۋاش دەپ
پیتی (ها)كە بۇ ھوشيار كىرەنەوۋىيە
پېشى دەگەوئى، دەگۈرئى: (هَذَا)
(هَذَاك) وادەپ پیتی (ل) كە دورى
دەگەپەنئى، دەگەوئى نۆوان ئىسمى
(ذَا) ۋ (كافەكە)، دەگۈرئى: (ذَلِكَ) ۋ
ھەروا وشە (ذَا) بەمانا خاۋەن دى،
(ذَا الْمَال) واتە: خاۋەن مال.

ذات: بۇ مېنە (ذو) بەمانا صاحب
بەكارئى، دەگۈرئى: (هُوَ ذُو مَالٍ
وہی ذات مال) ۋ (كَ: ذَوَات) ۋ
وادەپ بەمانا پەكجار دەگەپەنئى،
دەگۈرئى: (لَقِيتُ فُلَانًا ذَاتَ مَرَّةٍ)
جاریك توشى فلانكەس بووم ۋ (مَا
كَلِمَتُ فُلَانًا ذَاتَ شَفَاةٍ): يەك وشە

قەسەم لەگەل فلان نەكرد ۋ ھەروا
بەمانا حال وومزە دى (أَصْلَحَ ذَاتُ
بېنەم) حال وومزە نۆوانى باش
كردو كېشەپان نەما ۋ بەمانا لای
شت دى، دەگۈرئى: (ذَاتُ الْيَمِينِ
وَذَاتُ الشَّامَلِ) لای راست و لای
چەپ ۋ بەمانا خودى شت و
حەقىقەتى شت دى، دەگۈرئى:
(ذَاتُ الشَّيْءِ) خودى شتەكەو
حەقىقەت و تاپەتمەندى شتەكە،
دەگۈرئى: (عَيْبُ ذَاتِي): عەپبىكى
سروشتى و خۇرەك.

الذَّاتُ: نەفس و شەخس و خود ۋ
لەبۋارى ئەدەپ دا (نقد ذاتي): واتە
رەخنەكە پەپەندى بە بىرو
بۇجۈنى كەسەكەو ھەلچۈن و
داچۈنە دەرۋونەكانىيەو ھەپە ۋ
پېچەوانەى نەقدى مەوضوعىيە،
دەگۈرئى: (جَاءَ فُلَانٌ بِذَاتِهِ):
فلانكەس خودى خۇى ھاتە (عرفە
من ذات نفسه): لەخودى خۇپەو
ناسىۋىتى شارەزابو.

ذات الصدر: نەپتى ناۋ دلى ئادەمىزاد ۋ
قورئان دەفەرمۋى: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾.

ذات الرنة: نيلتيهابو هه وگردنی سی.

ذات الجنب: نيلتيهابی پهردهی سی.

ذآب فلان: فلانکەس کردمووی گورگانهی

کرد، کە لە شوێنێکەووە ترسی هەبوو

لەلایەکی ترمووە بۆی هات.

ذآب في السر: لە پۆشتن داپەلەیی کرد.

ذآب الريح الشئى: بایەکە لە هەموو

لایەکەووە بۆشەتەکە هات.

ذآب الشئى: شتەکەیی کۆکردمووە، پێکی

خست.

ذآب الدابة: ولاخەکەیی لێخوڕی.

ذآب فلاناً: فلانکەسی دمرکردو سوکایەتی

پێکرد ە ترساندی.

ذآب الغلام: کاکۆلی بۆ منداڵەکە دروست

کرد.

ذئب: لەگورگ ترسا ە گورگ کەوتە ناو

مەرو مالاڵتەکەپههوه.

ذئب ذاباً: وەکوو گورگی لێ هات لەچاو

چنۆکی و زینە خروچی دا ە لەگورگ

ترسا ە لە شتێک ترسا.

ذؤب ذآبة: وەکوو گورگی لێ هات

لەخراپەکاری و چاوچنۆکی دا.

أذابت الأرض: ولاتەکە گورگی زۆر

بوو ە گورگی تێدا پەیدا بوو ە

لەشتێک ترسا.

أذآب في السر: لەروپشتن دا پەلەیی

کرد.

أذآب الغلام: کاکۆلی بۆ منداڵەکە کرد.

ذآبة: کاکۆلی بۆکرد ە ترساندی ە

رایچەلەکاند.

تذآبت الريح: بایەکە هەلبوونەکەیی

شیواوبوو هەردەمە لەلایەکەووە

دەهات.

تذآبت الريح الشئى: بایەکە

هەردەمە لەلایەکەووە لەشتەکەیی داو

بۆی هات.

تذآب: وەکوو گورگی لێ هات.

تذآب الريح الشئى: بایەکە

لەهەموو لایەکەووە بۆشەتەکە هاتو

لەهەموو کون و کەلەبەرێکەووە

لەشتەکەیی دا.

تذآب فلاناً: فلانکەسی ترساند.

استذآب: وەکوو گورگی لێ هات.

الذؤابة من كل شئى: لای سەروی

هەموو شتێک، دەگوتری: (فلان

ذؤابة قومە): فلانکەس سەرۆکی

هۆزەکەپەتی، پیاو ماقول و ریش

سپی خەلکەکەپهه ە سەری شتو

کۆتاییەکەیی، دەگوتری: (ذؤابة

السرط) سەری شوپک و قەمچی ە

(ذؤابة العمامة): سەری لکی میزەر،

دەگوتری: (فلان فُتِلَتْ ذؤابته): فلان

لەراو بۆچونی خۆی ژێوان

کراوئەتەووە.

الذئبُ: گورگ ۵ سهگه كيوى ۵ (ك):

اذؤب، ذئاب، ذؤبان ۵ لهپه ندى

پيشينانى عمرىب دا هاتوو دهلى:

(الذئبُ خالياً أسد): گورگى برسى

شيرمكو له هيچ ناكاته وه، همروا

دمگوتري: (فلان من ذؤبان العرب):

فلانكەس له دزو جەردمكەنى

عمر به.

أَمْذَابَةٌ: (أرض مذآبة): ولاتىكى فره

گورگه، گورگى زوره.

ذئِر ذاراً: رقى هه لساو تورا، خوى

نامادمکرد بؤ هه لمت بردن.

ذئو بالأمر: خوى بهكارمكه وه گرت.

ذئو الشئى: شتهكهى بئ ناخوش بوو روى

لى و مرگيراه (فهو وهي ذائر وذئر).

ذئو عليه: جهسارتهى بهسەر دا کرد،

بهسهر يا زال بوو، دمگوتري: (ذئرت

المرأة على بعلها): ئافهرتهكه

له ميژدمكهى هه لگمراپه ومو ناچيزه

بوو.

أذآرهُ اليه: پهناى بئ برد.

أذآرهُ على فلان: رقى فلانكەسى

هه لساند.

أذآرهُ به: بهوشته هه ليناو نيغراى

کرد.

ذآرَتُ الناقة: خوشترمهكه له

بيچومكهى نه بان بوو.

ذآرت المرأة: ژنهكه له ميژدمكهى

ناچيزه بوو.

ذآف ذآفاً وذآفاناً: مرد.

ذآف الجريح: بريندارمكهى مراند،

كوشتى.

الذؤاف: ژمهري كوشنده، دمگوتري:

(موت ذؤاف): مردنى كت و پير.

ذآل ذالاً وذآلناً: بهخييراى و خؤبادان

رويشته ۵ بازى دا.

ذآل فلاناً: فلانكەسى دمرکردو سوکايتى

بئ کرد.

تذآل: خوى بچوك كردموه، يان نهو

دوو كهسه يهكتريان بهبچوك

لهقه لىم دا.

ذؤالة: عهله مى جينسه بؤ گورگ

(واته رهمگى گورگ) ۵ (ك: ذؤلان

وذؤلان).

المذآل: خوشرموى ومزن سوک.

ذآمه ذآمأ: رمخنهى له گهلى گرت

بهسووکو بئ ريزى دانا ۵ دمرى

کرد، ترپوى کرد.

أذآمه: ترساندى

الذآم: عهيبو عار.

الذآمئة: دمگوتري: (ما سمعت له

ذآمئة): تافه وشمىكم لى نهبيست.

ذب ذباً: لهيك شوين جيگر نه بوو،

رمنگى هه ليزرگا.

ذَبَّ جَسْمَهُ: جهسته‌ی چرچ و لاواز بوو.

ذَبَّ شَفْتَهُ ذَبًا وَذَبِيًا: لیوی وشک بوو

له‌بمر تینوایه‌تی زور لیوی سیس

بوون، دمگوتری: (ذَبَّ لِسَانُهُ وَالْغَدِيرُ

وَالثَّبَاتُ ذَبًا وَذَبِيًا): وشک بوو.

ذَبَّ الذَّبَابَ وَغَيْرَهُ ذَبًا: میشه‌کی دهرکرد.

ذَبَّ عَنْهُ: بهرگری لی کرد ه داکوکی لی

کرد.

ذَبَّ الْمَكَانَ: نهو شوینه میشی زور بوون ه

(ذَبَّ الْحَيْرَانَ): نازه‌له‌که میش جوته

کونه لوتیه‌وه.

ذَبَّ بِ: به‌مانا (ذَبَّ) دی ه زیده رموی

کرد له‌شوین گورکی‌و هه‌لبه‌زو

داب‌زدا.

ذَبَّ فِي السَّيْرِ: په‌له‌ی کرد له

رویشتن دا، دمگوتری: (ذَبَّ النَّهَارُ):

زور نزیکه تمواو ببی که‌مه‌کیکی

ماوه.

ذَبَّ السَّدَابُ: ناوه بو زور

له‌جوړمکانی میش و مه‌گه‌ز، په‌کی

له‌وانه میشی ماله‌کی، میشه سه‌گ،

میشه نه‌سپ، میشی میوه‌جات ه

(ك: أَذْبَةُ وَذَبَان)، دمگوتری: (فلان

ذباب): فلانکس و مگوو میش وایه

نه‌زیه‌تی خه‌ک دمدا.

ذباب العين: بیلبله‌ی چاو ه (ذباب

السيف): تیزایی شم‌شیر.

الذَّبَابَةُ: تاکی میشه ه باقی مانده‌ی

شت ههرشتیک بی، دمگوتری: (علی

فلان ذبابه من دین): فلانکس

به‌شیکی که‌می له‌مهرزمکه له‌سهر

ماوه، (و به ذبابه من جوع): که‌میکی

برسیه‌تی پیوه ماوه، (و صدرت

الإبل وبها ذبابه من عطش):

حوشترکه له‌سهر دوپلاوکه

گه‌رایه‌وه که‌میکی تینوایه‌تی مابووه

ذَّبَابَةُ الإبل: میشوله‌یه‌که له‌رزو تاو

سیبه‌رؤ دمگوپزیتنه‌وه.

الذَّبُّ: گاکپوی ه دمگوتری: (بهر

ذَبَّ): حوشترکه له‌هیج شوینی

هه‌لناکا ده‌لیی ماخولانیه‌تی.

الْمَذْبُوءَةُ: (أَرْضُ مَذْبُوءَةٍ): خاکیکه

می‌ش و مه‌گه‌زی زوره ه (ك:

مَذَاب).

الْمَذْبُوءَةُ: میش کوژ، میش دهرکرد.

ذَبَحَهُ ذَبًا: سهری بری، قورقور‌اگی

هه‌لبری.

ذَبَحَ الشَّيْءَ: شته‌کی دوولت کرد، کونی

کرد، دمگوتری: (ذَبَحَ الدَّنَّ): کونی

له‌کوپه‌که کرد.

ذَبَحَتِ الْعَبْرَةُ: فرمی‌سک خنکاندی.

ذَبَحَهُ الظُّمَأُ: تینوایه‌تی تینی

بو‌هینا، برستی لی بری.

ذَبَحَتْ فَلَانًا غِيْثُهُ: فلانکس خوین

له‌ژر جه‌ناگه‌یه‌وه رؤی.

ذَبَّحَ: زوری سهربرین نه انجام دا.

ذَبَّحَ الْخِيَوَانَ وَالطَّيْرَ: حه یوانه که ی

یان بالنده که ی سهربری.

إِذَبَّحَ: کوشتی برپار دا، حه یوانی

کوشتی پهیدا کرد.

تَذَابَحُوا: خه لکه که هوتنه ویزه ی

یه کترو یه کترین سهربری.

الذَّبَّاحُ: داخو نیشانه یه که له پانایی

مل دمکری.

الذَّبَّاحُ: نیلتیهایی که له گهرودا

دروست ده بی دمیهاوسیتن به گوردی

بینه خړه ی پی ده لئن.

الذَّبَّاحُ: نازهلای قوربانی، نهو نازهلای

ناماده دمکری بو سهربرین ه

قورئان دمه رموی: ﴿وَلَقَدْ نَادَىٰ بِذَبْحٍ

عَظِيمٍ﴾.

الذَّبْحَةُ الصَّدْرِيَّةُ: نازاریکی تاوتاوو

دهمده مییه له سنگ دا پهیدا دمی و

توشبوو بهو نه خو شیه هه ست دمکا

خهریکه هه ناسه ی دمرنه یهو بخنکی.

الذَّبْحَةُ: به مانا (الذَّبَّاحُ) دی

الذَّبَّاحُ: سهربرپارو، همر نازهلایک

به که لکی قوربانی بی ه (ک: ذبحی

وذباحی) یه.

الذَّبَّاحِيَّةُ: حه یوانی قوربانی به سهر

برایو ه (ک: ذبحی وذباحی).

المَذْبُوحُ: هه سابخانه یان شوینی

پی شکه شکر دنی قوربانی له

بهرستگای ناموس و لمانان دا ه

قورقوراکه.

مَذْبُوحُ الْكَنِيسَةِ: نهو شوینی ری

رسمی قوداسی مه سیحیه کانی

تیدا نه انجام دمکری.

مَذْبُوحُ السَّيْلِ: نهو که ندر و دادرانه ی

لافاوه که له زموی دمیکا به مهرجن

قولاییه که ی به نه ندازه ی بستیک بی

ه (ک: مذباح).

المَذْبُوحُ: نهو شته ی کاری سهربرینی

بی نه انجام دمکری.

ذَبَّحَ الشَّيْءُ الْمُعْلَقُ فِي الْهَوَاءِ:

شته هه لو اسراو که به حه و او ه

هاتو چوی کرد.

ذَبَّحَ فُلَانٌ: فلانکس له نیوان دوو

شت یان نیوان دوو پیاودا نه مبرو

نهو بهری کرد، همر دمه دؤستی

یه کیکیان بوو.

ذَبَّحَ الشَّيْءُ: شته که ی له جمو

جؤل خست.

ذَبَّحَ فُلَانًا: به سهرسامی و واقو

ورپماوی فلانکسی جی هیشت.

تَذَبَّحَ: کهوته جمو جؤل و هاتو جؤل.

تَذَبَّحَ فُلَانٌ: به مانا (ذَبَّحَ) دی

الذَّبَّاحُ: زمان

الذَّبَّاحُ: نهو گولینک و هیتو هوتی

یه که ژاوموه دمکری بو جوانی، یان

به سهر و ملی حوشرموه دمکری ه

(ك: ذَبَابُ) ه له زانیاری ریاضه و
 نه نـ دازیاری دا بریتییه
 لهومه سافهیه یه فه بارمیهك دهپرئ
 كه دهكهو پته جمو جوئ لهدورترین
 خال له سهر لایهکی میحوهری
 ویكچو تا دهگه پته وه بو ههمان
 خال جاریکی تر.
 ذَبْرَ ذَبْرَةً: سهیری کردو ههستی پی کرد
 پئی زانی.
 ذَبْرَ الْحَبْرَ: لههه والهكه حالی بوو.
 ذَبْرَ الْكِتَابَ ذَبْرًا: کتیبه که ی نووسییه وه،
 یان به هیواشی خویندییه وه یان به
 خیرایی خویندییه وه.
 ذَبْرَ الْقِرَاءَةَ: خوینندنه وه که ی سووک کرد.
 ذَبْرَ عَلَيْهِ: رهی لی هه لسا ه (هو ذَبْرَ وَهِي
 زَبْرَةً).
 ذَبْرَ الْكِتَابَ: کتیبه که ی نووسییه وه.
 ذَبْرَ الْكُرْبَ: پهراویزی بو کراسه که کردو
 گوزو گولینکی به داو پنه که یه وه کرد.
 الذَّبْرُ: بی دهم و پلی، دهگوترئ: (فلان
 لا ذَبْرَ له): فلان که س نوتقی نییه،
 له بهر لاوازی و بی هیزی زمانی گو
 ناکا، قسه ی بونا کرئ.
 الذَّبْرُ: قه لهم.
 ذَبْلَ النَّبَاتِ ذَبْلًا وَذَبْلًا: روه که که تهرو
 تازمییه که ی نهما سیس بوو،
 دهگوترئ: (ذَبْلَ فَرَه): دهمی به هو ی
 تینویتی یان نه خووشی وشك بوو،
 تفی لهدم دا نهما.

ذَبْلَ الْإِنْسَانَ وَالْحَيَوَانَ: ئاده میزاده که یان
 ئازده لکه کزو لاواز بوو.
 ذَبْلَ السَّرَاجِ ذَبْلًا: پلیمه ی چرا که ی چاک
 کرد.
 أَذْبَلَهُ: وشکی کرده وه کزو لاوازی
 کرد.
 أَذْبَلَ بِالْشَيْءِ: شته که ی چه ماند.
 تَذَبَّلَ: نه مدیوو نهو دیوی کرد
 جینگلی دا.
 تَذَبَّلَ فِي الْمَشْرِی: لهرویشتن دا خو ی
 بادا له نهجو لاری کرد.
 تَذَبَّلَ فُلَانٌ: فلان که س هه موو پارچه
 جله گانی بهری داکه نندن جگه
 لهیه ک پارچه یان نه بی.
 الذَّبْلُ: باریک و تیز، دهگوترئ: (رمح
 ذابل): رمبیک باریکه.
 الذَّبَالَةُ: پلیمه ی چرا ه نهو داوه
 دهزوهی دهسو تی و روناکی دهدا.
 الذَّبْلُ: پیستی کیسه لی وشکانی، یان
 هی کیسه لی دهریا باز نهو شانیه
 لی دروست ده کرئ.
 الذَّبَالَةُ: قشیل ه بای پیچاو پیچ
 (گیزه لوکه).
 الذَّبِيلُ: کارمه سات و شتی
 سمر سو پهینه ر.
 ذَحَبَتْهُ الرِّيحُ ذَحْبًا: بایه که
 له شوینیکه وه بو شوینیک ی تر
 بردی و هه ل سو رو داسو ری پی کرد.

ذَحَجَ الشَّيْءَ: شتهكهی قهلاشت، توپكلی
لئ كردموه.

ذَحَجَ الْأَدِيمَ: چهرمهكهی تاشی، ههلی
گلوفت، ههنوی.

ذَحَجَتِ الْمَرْأَةُ بَوْلِيدها: ئافرمتهكه
مندالهكهی بوو فریئی دا.

أَذْحَجَتِ الْمَرْأَةُ عِلْسِي وَلِدها:
ئافرمتهكه بهیئومژنكوشی

مندالهكهی بهخپو كردو دواي
مردنی میردمهكهی شوی نهكردموه.

ذَحَّجَ فَلَانًا ذَحًا: شهپلاغهی لهفلانكس دا،
مستمكولهی پیا كیشا.

ذَحَّجَ الشَّيْءَ: شتهكهی كوتا، دوو لهتی كرد.
ذَحَّجَ: ههنگاومكانی خیراگردن و

نزیکي خستنموه.

ذَحَّجَ الرِّيحُ التَّرَابَ: رمههباكه گل و
خولهكهی بهحهوادا برد.

الذَّخْرُ: كورته بالای وركن

الذَّخْلُ: رقو كینه ه تولهستاندنهوه.
الذَّخْلُ: بهمانا (الذَّخْلُ) دئ ه (ك):

أذحال).

ذَخَرَ الشَّيْءَ ذَخْرًا وَذَخْرًا: شتهكهی
پهزمهنده كرد بۆ كاتی پیویست،

دمگوتری: (ذَخَرَ لِنَفْسِهِ حَدِيثًا حَسَنًا)
ناوو ناوبانگی باشی بۆخوئی

هیشتنهوه.

إِذْخَرَ الشَّيْءَ: بهمانا (ذَخْرًا) دئ ه
الذَّخْرُ: قهلهوه.

الذَّخْرُ: پهزمهنده كراو.

الذَّخْرَةُ: بزپوی پهزمهنده كراو ه
(ك: أذخار) ه ههروا ناوه بۆ

كههرستهی شهر لهپهصاص و گولله
توپ.

الذَّخْرُ: ریخوله ه گهمدی و لاخو
ئاژهل، دمگوتری: (مَلَأَتِ الدَّابَّةُ

مَذَاخِرَهَا).

ذَرَأَ شَجَرَةً ذَرَأً: نهملاو نهولای توکی
سهری سپی بوو.

ذَرَأَ اللَّهُ الْخَلْقَ: خودا مهخلووفاقی وهدی
هیناوه، ئادهمیزادی دروست

كردون و بهناو زهوی دا بلاوی
كردونهوه.

ذَرَأَ فُلَانٌ الشَّيْءَ: فلانكس شتهكهی
زۆركردوه.

ذَرِيٌّ: (ذَرَأَ) پیری (موی سپی) دمورمی
سهری داگرتوووه لاجانگی سپی

بوون، دمگوتری: (ذَرَى رَأْسَهُ) ه (هو)
أذرا وهي ذرأ).

أذراه: رقی ههلساند.

أذراه الى كذا: ناچارى كرد بۆ نهو
شته.

أذرا فلاناً بالشَّيْءِ: فلانكسى
فیری نهو شتهكرد، وای لهگهل كرد

خوی بداتی و ومگری ببی.

الذُّرَاءُ: پهكهم شتیک كهنیشانهی
پیرییه ومكوو موی سپی.

الذُّرَأُ: لایهنیك، بهشیك،

سهرمداوئىك، دىگوتىرئ: (بلغى ذرّة
من خير): بىشىكى ھەوالەكەم پىئ
گەپت.

ذِرَّةٌ، ذِرَّةٌ: وشەيەكە ئاراستەى بزن
دىگىرئ بۇ ئەمەى شىرىدا.

الذِّرَانِي: سېى، دىگوتىرئ: (ملح
ذرائى) خويىەكى زۆر سېيە.

الذِّرِي: تۆۋ كراۋ، دىگوتىرئ: (ذرع
ذرى).

الذِّرِيَّةُ: ۋەجھو نەمە ۋ (ك: ذرائى).
ذَرْبُ السِّيفِ ذَرْبًا: شىشىرەكى
تىز كىرد.

ذَرْبُ لِسَانِهِ: زمانى درىژو جىئو
فروش بوو.

ذَرْبُ فُلَانٍ: ھالەنكەس زمانى دوا
لالىۋ گىرى، رەۋان بوو.

ذَرْبُ أَذْنِهِ: لوتى تەكى كىرد دىلۆپ
دىلۆپ ئاۋ لەلوتى ھاتە خوار.

ذَرْبُ الْجُرْحِ: بىرەنەكە پىس بوو پىئە
چوو، گەۋرە بوو.

ذَرْبُ مَهْدُتُهُ: گەدەى تىك چوو،
ھەلترشا ۋ (ھو ذرىب) ۋ (ك: ذرىب)

(ۋەى ذرىبة) (ك: ذرىبات).

أَذْرَبُ فُلَانٍ: ھالەنكەس زمانى رەۋان
بوو دواى ئەمەى لەۋمىپىش زمانى

دىگىرا ۋ زىانى تالۋ ناخۇش بوو.

ذَرْبُ السِّيفِ وَغَرَّهُ: بەمانا (ذرىبة)
دى ۋ لەمزمەرى ھەلئىشاۋ

جەۋھەردارى كىردو ئەمجار مەشتو
مالى كىرد، دىگوتىرئ: (ذَرَبْتُ فُلَانًا):

ھالەنكەسەم تۈرەكەرد، رەقىم ھەلساند.
ذَرَبْتُ الْمَرْأَةَ طِفْلًا هَسًا: ئافىرەتەكە
مەندالەكەى راداشت بۆنەۋەى
پىسايى بكا.

الذَّرَابُ: ژمەر.

الذَّرَبُ: دەرەكە توشى گەدە دىمىچ
خوارىن ھەزم ئاكا، خۇراكى تىدا

دىمىشىۋ سودى لىۋ ۋەرنەگىرى.

الذَّرِبُ: زمان پىس، جىئو فروش،
دىمىرىژ.

الذَّرِبُ: زمان پىس، جىئو فروش،
دىمىرىژ ۋ ئاۋساۋىيەكە لەملى

ئادەمىزاد پان ھى ئازەل دا پەيدا
دىمىچ ۋ نەخۇشىيەكە توشى جەرگ

دىمىچ دىرەنگ چاك دىمىتەۋە.

الذَّرِبَةُ: بەمانا (غوددە) دى ۋ (ك:
ذرىب).

الْمَذْرَبُ: زوبان.

ذَرَحُ الطَّعَامِ ذَرَحًا: ژنگە سورەى خستە ناۋ
خۇراكەكەۋە.

ذَرَحُ الشَّيْءِ فِي الرِّيحِ: شتەكەى بەرىدا.

ذَرَحَ لَظْفُهُ: ئاۋى كىردە شىرەكەيەۋە
بۆنەۋەى زۆرىي.

ذَرَحَ إِذَاوَتَهُ: قورى لەسوراحىيەكەى
ھەلسوو بۆنەۋەى بۆنى خۇش بىي.

ذَرَحَ الشَّيْءِ فِي الرِّيحِ: شتەكەى بەرىدا.

ذَرَحَ الزَّعْفَرَانُ وَغَيْرُهُ فِي الْمَاءِ: شَتِيكِي

كهمی له زمعهفران كرده ناو ئاومهكه.

الذَّرَاحُ مِنَ اللَّبَنِ: ماستاو.

الذَّرَاحُ: ژمنگه سوره، حه شهرمهيهكه

له مینش گهورمتره په له په لهی رهش

به جهسته هومن، چهند جوړیكی

هه په، نه مانه دهكوژرین و وشك

دهكرین هوه و ورد ورد دهكرین

بوگاری پزیشکی به كاردین ۵ (ك):

ذَرَارِيح).

الذَّرِيْعَةُ: بانو، ته پوښكهی پان و پوړ.

الذَّرِيْعِي: شتی زور سور، دهگوتری:

(أحر ذريحی): زور سووره.

ذَرَّتِ الشَّمْسُ دُرُورًا: خور گزنگی دا.

ذَرَّ النَّبْتُ: رومكهكه سمری دهرهینه

ذَرَّ لَحْمُهُ: گوشتهكههی له پ بوو، كهمی كرده

ذَرَّ فُلَانٌ دُرُورًا: فلانكهس پيشه سمری

سپی بوو.

ذَرَّ الشَّيْءُ ذَرًّا: شتهكههی بهرت و بلاو

كردموه، دهگوتری: (ذَرَّ الدَّرُور):

به سمری په نجهگانی خوئی پان

دهرمانیكی تری به شتهكههی ترموه

ومرد كرد (ومكو نهوه بلئی خوئی

به ته ماته كهوه كرد).

ذَرَّ اللَّهُ عِبَادَهُ فِي الْأَرْضِ: خودا ئاده میزادی

به ناو زموی دا بلاو كردهوه.

ذَرَّ الْحَبُّ: دانه ویلهكههی توو كرد (به ناو

زموی دا بلاوی كردهوه).

ذَرَّتِ الْأَرْضُ الْخَبَاتَ: زموی سمری

رومكهكههی دهرخست.

ذَرَّ عَيْنَهُ بِالذَّرُورِ: چاوی به دهرمانی سپی

رشتن.

ذَرَّ الْجُرْحَ: دهرمانی سپی به برینه كه كرد.

الذَّرَارَةُ: نهو وردمو تهپ و تۆزمیه

له دهرمانی كوتر او په پيدا دمبی

الذَّرُّ: وهجهو نهوه ۵ میروی بچوك ۵ نهو

گهر دیلهو قهباره بچوكانهی به هوی

تی شکی خورموه كه له په نجهرمو

كونو كه له بهرموه دپته ژورموه

دهرمكهون.

الذَّرَّةُ: بچوكترین قهباره له ههرشتيك

بی.

الذَّرُور: نهو دهرمانه سپیهی

دهكرینه چاوموه پان به برین

دهكری ۵ پان نهو خوئییهی

به خه یارو تر وژی و شتی ترموه

دهكری ۵ (ك): أَذْرَةً).

الذَّرِيْرَةُ: به مانا (الذَّرُور) دی

الذَّرِيْعَةُ: نهوهی ئاده میزاد ۵ رهگهزو

نهژاد ۵ ژن و مندالی بچوك ۵

له حدیث دا هاتوو په یغه مبه

(دهخ) ژنیكی كووزراوی دی

فهرمووی: (ما هذه تقتل إلحق خالدًا

فقل له: لا تقتل ذرية ولا عسیفًا).

الْمَذْرُوءَةُ: ناله‌تی تۆو چاندن.

ذَرَعَ فلان ذَرْعاً: فلانکەس باسکی خوی راکیشا.

ذَرَعَ له عنده: تکی بۆکرد.

ذَرَعَ البعير: له‌قاجی حوشرمکه‌ی دا ۵ دمستی حوشرمکه‌ی داخ کرد.

ذَرَعَ فلاناً: له‌دواوه باسکی له‌ملی فلانکەس هالاندو خنکاندی.

ذَرَعَ الثَّوْبَ: به قۆل و باسک قوماشمکه‌ی بیوا.

ذَرَعَ الطريق: رینگاکه‌ی به‌خیرایی بری، دمگوتری: (ذَرَعَتِ الناقةُ الفلاةَ):

حوشرمکه به‌خیرایی ساراکی بری.

ذَرَعَ القَيِّ فلاناً: رشانه‌وه ته‌نگی به‌کابرا هه‌لچنیو رشومکه کهوته ناو

دممیه‌وه له‌حه‌دیث دا هاتوو

دمه‌رموی: (من ذَرَعُ القَيِّ فلا قضاء عليه).

ذَرَعَتِ الدَّابَّةُ الدَّابَّةَ: ولاخه‌که پێش ولاخه‌که کهوت.

ذَرَعَ ذَرْعاً: شه‌وو رۆژ رۆیشت ۵ زمانی شپو درێژ بوو.

ذَرَعَ رجلاه: قاهه‌کانی ماندوو بوون.

ذَرَعَ اليه: تکی له‌لاکرد.

ذَرَعَ ذَرْعاً: هه‌نگاوکانی پان و پۆر بون، شه‌قاوی گه‌وره‌ی هاویشته.

ذَرَعَ الموت: مردن بلاو بووه، په‌تاو

تاعون بلاو بۆوه.

ذَرَعَتِ المرأةُ: ئافه‌ره‌ته‌که له‌کارکردن دا

دمستی سوک بوون» (هي ذراع وذراع).

أَذَرَ: به‌باسک و مه‌چه‌کی شته‌که‌ی گرت، دمگوتری: (أَذَرَ الشيء).

أَذَرَ فلان: فلانکەس زۆری گوتو درێژدادی کرد.

أَذَرَ القَيْسَ: رشومکه‌ی له‌ده‌می دهرکرد.

أَذَرَ ذِرَاعِيه: هه‌ردوو قۆلی له‌ژێر جبه‌و بالتۆکه‌یه‌وه هێنایه‌ دهری.

ذَارَعَتِ الدَّابَّةُ وَغَيْرُهَا الطَّرِيقَ: ولاخه‌که هه‌نگاوی درێژی هاویشته

بۆنه‌وه‌ی به‌زویی رینگاکه‌ی بری.

ذَارَعَ فلاناً الشيءَ: شته‌که‌ی به‌فلانکەس فروشت به‌گۆیره‌ی بال

نه‌که به‌هه‌ژمارو گۆتره.

ذَرَعَ المطر: بارانه‌که به‌ئه‌ندازه‌ی بالێکی ئاده‌میزاد به‌زه‌وی دا رۆجو

۵ به‌قه‌دمر ذیراعیک بۆ قولاوی زموی چوووه‌ خوار.

ذَرَعَ فلان: فلانکەس هه‌ردوو دمستی به‌مرزکردنه‌وه‌وه قسه‌ی خووش یان

ناخووشی بۆ خه‌لك دهمکرد مزده‌ی دمدا یان هه‌رمشه‌ی دهمکرد.

ذَرَعَ في مشيه: له‌رۆیشتن دا په‌ل

تَذَرُعُ بِذَرِيعَةٍ: په‌نای برده
بهر بیان و هیئانه‌وه بؤ نه‌وکاره.

اسْتَذَرُعُ بِالْشَّيْءِ: شتمه‌کی کرده
مه‌ته‌ل و دیوجامه بؤ فلان نیش.

الْأَذْرُعُ: زمان ره‌وان و قسه‌زان

گورج و خیرا، دمگوتری: (قلوهم

أذرع قتل) به‌خیرایی و کت و بری

کوشتیانن.

الذَّرَاعُ: دمست و باسک چ هی

ئاده‌میزاد بی یان هی حیوان بی،

وله‌ی له‌ئادمیزاددا بریتیه له

ئانی‌شکه‌وه تاسم‌ری په‌نج‌هی

ناو‌مر‌است، له‌ ئاز‌ه‌لدا بریتیه

له‌زنده‌و سمیه‌وه به‌ره‌و ژوور

ئامیر‌یکه بؤ بی‌وانه، ئه‌ندازی

ذیر‌اعی هاشمی سی و دوو په‌نج‌یه

یان شه‌ست و چوار سانتیم‌تره

ه‌م‌روا ناوه بؤ نه‌ستیر‌یه‌ک

که‌له‌شی‌وهی ذیر‌اع دایه.

ذِرَاعُ الْقَنَاةِ: لای پی‌شه‌وهی رمب.

الذَّرْعُ: نه‌ندازه، دمگوتری: (ذَرْعُهُ

کذا) نه‌ندازی نه‌ومنده‌یه ه‌ هی‌زو

تواناو وزه، دمگوتری: (ضاق به

ذرعی) له‌وزم دا نه‌ماوه نه‌متوانی

چیدی بی‌دمنگ بم.

الذَّرْعُ: کوخته دیوجامه ه‌ نه‌وشته‌ی

راو‌چی خو‌ی له‌پاش‌مه‌وی دا

دمشار‌یه‌وه.

راو‌شان‌دن بؤ‌شه‌وهی پال‌پشتی
رو‌یشتنه‌که‌ی بکه‌ن، دمگوتری: (ذَرْعُ
بیدیه).

ذَرْعُ فِي السَّبَاحَةِ: له‌مه‌له‌کردن دا

بالی کردنه‌ومو په‌لی هاو‌یشتن.

ذَرْعُ السَّعِيرِ وَلَهُ: حوشر‌مه‌کی

پی‌وه‌ند کرد به‌مجوره‌ جه‌بلی‌کی

به‌نی‌وان لوته‌وان‌ه‌و دمستی

حوشر‌مه‌که‌دا قایم کرد، یان زنده‌ی

ریشمه‌که‌ی به‌قاجی به‌سته‌وه.

ذَرْعُ فُلَانًا: له‌دواوه قو‌لی له‌ملی فلان

ومره‌ی‌ناو خنکان‌دی ه‌ فلان‌که‌سی

کوشت، دمگوتری: (ذَرْعُ لِي شَيْئًا

من خيره): بر‌پ‌کی له‌ه‌ه‌والی خو‌ی

پی‌دام، ه‌ه‌روا دمگوتری: (فلان ذَرْعُ

بینا هذا): فلان‌که‌س بوو به‌ه‌وکاری

نه‌وهی نی‌وان‌ه‌مان.

إِنذَرُعُ: پی‌شکه‌وت و چووه پی‌ش.

إِنذَرُعُ فِي السَّيْرِ: له‌رو‌یشتن سمر‌گه‌ر

که‌وت و که‌وته رو‌یشتن.

تَذَارَعُوا الطَّرِيقَ: پی‌ش‌بر‌کی‌یان کرد

له‌بر‌پ‌نی ری‌گاکه‌دا به‌خیرایی

ری‌گاکه‌یان بری.

تَذَرُعُ الْبَعِيرُ: حوشر‌مه‌که له‌رو‌یشتن

دا ه‌ه‌نگاو‌ی پانی هاو‌یشتن،

دمگوتری: (تَذَرُعُ فِي السَّيْرِ).

تَذَرُعُ فُلَانٍ: فلان‌که‌س زوری چه‌نده‌او

قسه‌ی زوری کرد.

الذَّرْعَةُ: هُوَ كَارُو سَهْبَبَهُ بُوْشْت.

الذَّرْعُ: هَمَزِينْدَوْمَرِيْكَ لَهْسَر خُو
بِرَواو هَمَنگاوِي دَرِيْزُ بَهَاوِي جَا
حُوْشْتَرِيْ يَا نَهْسَب بِيْ يَان شْتِي تَر.
الذَّرِيْعُ: بَهْمَانَا (الذَّرْع) دِي،
دَمگُوْتَرِي: (مَوْت ذَرِيْع) مَرْدَنِيْكَ
بَهْمَرِيْلَاوَه كَهْس فَرِيَا مَرْدُو نَاشْتَن
نَاكَهْوِي ۵ (أَمْر ذَرِيْع) كَارِيْكَ
بَهْمَرَفَرَاوَان وَ زُوْرَه ۵ (وَأَنَا ذَرِيْع لَه
عَنْدَه) مَن لَای نَهْو تَكَكَارَم بُوِي.

الذَّرِيْعَةُ: نِيْشَانَهْمِيْكَه دَادَمَرِيْ خَهْلَكِي
لَهْسَمَرِي فَيْزِي تَفَهْمَنگِيْجِيْمَتِي دَمِيْن ۵
دِيْوَجَامَه وَ كُوْخْتَهِي رَاوَجِي ۵
سَهْبَبَو هُوْكَارِي شَت.

الْمِذْرَاعُ مِنَ الدَّابَّةِ: قَاحِي وَ لَآخِ
نَهْسِي بِيْشِرِكِي ۵ لَآهَالِي دُوْلُو شِيُو
۵ گُونْدِي بَجُوْكَ بَجُوْكَ نَزِيْكَ
بَهْمَارَه (ك: مَذْرِع وَمَذَارِيْع).

الْمُذَرَّعُ مِنَ النَّاسِ: كَهْسِيْكَه دَايَكِي
عَمَرَه بِيْ وَ بَاوَكِي نَا عَمَرَه بِه يَان
كَهْسِيْكَ بَنَهْمَالَهِي دَايَكِي خَانَه
دَانْتَرِيْ لَهْبَنَهْمَالَهِي بَاوَكِي.

الْمِذْرَعُ مِنَ الدَّابَّةِ: نِيْوَانِي دَوُو
نَهْمَزْنُوِي وَ نَاوَكِي.

ذَرَقَ الذَّمْعُ ذَرَفًا وَ ذَرَفًا وَ ذَرِفًا: فَرَمِيْكَ
دَايَارِيْن.

ذَرَقْتَ الْعَيْنُ: جَاوَمَكَه فَرَمِيْكَ
رُزَانْد.

ذَرَفَ الذَّمْعُ ذَرَفًا: فَرَمِيْكَ بَارِيْن.

ذَرَقْتَ الْعَيْنُ دَمْعَهَا تَذْرِفًا
وَ تَذْرِفًا: جَاو فَرَمِيْكَ رُزَانْدِن.
ذَرَقَ عَلَى الْخَمْسِيْنِ مَن السَّنِيْنِ:
لَهْمَهْنَجَا سَالِي تِيْپَهْرَانْدُو تَهْمَهْنِي
هَهْلَكْشَا.

ذَرَقَ فَلَانًا الشَّيْئُ: فَلَانَكَهْسِي
بَهْسَمَر شْتَهْمَكَه دَا نَاگَادَارَكُرْد.

ذَرَقَ الْمَوْتَ: گَهْيَانْدِيْيَه شَمَرَاي
مَرْدَن وَ مَهْرَكِي نِيْشَان دَا.

تَذَارَفَ دَمْعُهُ: فَرَمِيْكَ رَمَوَان
بَوُوْن، دَمَشگُوْتَرِي: (رَايْت قَدْحًا فِي
يَدِهِ يَتَذَارَفُ) پَهْرَدَاخِيْكَم بِيْنِي
بَهْدَهْمَسْتِيَهْوَه دَلُوْپ دَلُوْپ نَاوِي لِي
دَهْمَتَكَا.

اسْتَذَرَفَ الضَّرْعُ: گَوَانَهْكَه وَاي لِي
هَاتَبُوُو تَهْمَاعِي دُوْشِيْنِي لِي بَكْرِي.
اسْتَذَرَفَ الشَّيْئُ: شْتَهْمَكَهِي گُوْشِي وَ
دَايْجَهْكَانْد.

الذَّرَافُ: گُوْرَج وَ گُوْل.

الْمَذَرَفُ: شَوِيْنِي فَرَمِيْكَ ۵ (ك:
مَذَارِف).

ذَرَقَ الطَّائِرُ: بَاَنْدَمَكَه جِيْقَنَهِي كُرْد،
دَمگُوْتَرِي: (كَلَام يَذْرُق عَلَيْهِ) فَسَهِي
نَاشِيْرِيْن وَ پَرُوْپُوْج.

ذَرَقَ عَلَى النَّاسِ: وَتَهِي نَابَهْجِي وَ
نَاشِيْرِيْنِي نَارَاْسْتَهِي خَهْلَكَهْكَه كُرْد.

أَذْرَقَ الطَّائِرُ: بَهْمَانَا (ذَرَق) دِي.

أَذْرَقْتَ الْأَرْضُ: زمويه که گیای
 حنمدقوقی لی روا، (حنمدقوق
 گیایه کی خورسکه و سالانه دمروئ و
 دمکری به نائف).

ذَرَقُ اللَّبَنِ: ماسته که ی تی که لای
 ناو کرد.

الذَّرَاقُ: جیقنه ی بالنده (په له و من).

الذَّرَقُ: به مانا (الذراق) دی.

الذَّرَقُ: حنمدقوق؛ گیایه که
 خورسکه و سالانه په و دمکری
 به نائف.

ذَرَا ذُرَا: به حه وادا فری، به حه وادا
 بلا و بووه.

ذَرَا فُلَان: فُلَان به گورجی رؤی.

ذَرَا الشَّيْ: شته که که و ته خوار.

ذَرَا فَرِه: ددانی که و تنه که لبه ی
 هه لومرین تیزاییان نه ما.

ذَرَا خَدُ نَابِه: تیزایی که لبه ی نه مان،
 هیزی برپینیان نه ما.

ذَرَا الیه: بهرز بووه، چو بو لای.

ذَرَاتِ الرِّيحِ التَّرابِ ذُرَا وَ ذُرْبَا: رمشه باکه
 توزو خو له که ی بلا و کردموه
 به حه وادا.

ذَرَا الْحَبِّ: دانه و پله که ی به با کردو
 کا و کوئی لی جیا کردموه.

ذَرَا اللَّهُ الْخَلْقَ ذُرَا: خودا مه خلوقاتی
 دروست کردوه.

أَذْرَتِ الرِّيحُ التَّرابَ: رمشه با تمپو

توزمکه ی بلا و کردموه.

أَذْرَتِ الْمَيِّنُ دَمَهَا: چاومکه
 فرمیسی باراند.

أَذْرَا الشَّيْ: شته که ی ها و پشته،
 دمگوتری: (أذرت الدابة را کبها):

و لآخه که سوارمکه ی له سه رپشتی
 خوی فری دا ه همروا دمگوتری:

(أذری رأسه بالسيف).

ذَرَّتِ الرِّيحُ التَّرابَ:

رمشه باکه گل و خو له که ی بلا و
 کردموه، دمگوتری: (ذری تراب)
 المعدن): گلی کانه که ی پشکنی
 بو دوزینه و ی زیر.

ذَرَى الْحَبِّ: دانه و پله که ی به رباداو
 شمنی کرد.

ذَرَى فُلَانًا: به نای فُلَان که سی داو
 پاراستی ه مه دخی کرد.

تَذَرَى الْقَطِيعُ: جه له به حه یوانه که
 کو بیونه و ه هندیکیان خویان

خسته په نا هندیکیان، یان خویان
 له بر سرما و رمشه با خویان
 له په نا درکه شاخ و درخت دا
 په ناداو خویان شاردموه.

تَذَرَى بِفُلَان: خوی خسته په نا
 فُلَانه و ه بو نه و ی دالده ی بدا.

الذَّرْوَةُ: تظه لاک لای سه روی شت.

تَذَرَى بَنِي فُلَان وَ فِیْهِمْ: له دیارترین
 پیای و نه و بنه ماله نافرمتی خواست.

استذرى: به مانا (تذرى) دى.

الذُّرَا: نهو شتهى خوټى له په نادا
دهشاريپه وه، خوټ دهخپه
په نايه وه، دمگوتري: (أنا في ذرى
فلان): من له سيپهري فلان كهس
دام ۵ فرميسكى رزاو ۵ ته بيعته و
سروشتي نهرمو نيان.

الذُّرى: ناوه بو نهو خشتو خوټه با
دمپا ۵ فرميسكى رزاو.

الذُّرَارَةُ: ناوه بو نهو وردهو
خاشاكه ي له دانه وپټه به شمن كراو
دمكه وپټه خوار.

الذُّرُّ: به مش و لاه نيك، دمگوتري:
(بلغني ذرؤ من القول): سهرمداويكى
قسه كه م دهست كه و تو وه، كه ميكي
هه وال كه م زانيو وه ۵ قسه ي
به توانج و توپكلاوى.

الذُّرَّةُ: زوپات، گنمه شامى؛
دانه وپټه په كه ده هارپرئو دمكري
به مان.

الذُّرَّةُ: توپه لاک و دوندی شت،
دمگوتري: (هو في ذروة النسب وعلى
ذروة الشرف).

ذُرَّ الليل: ساته سهرم تايپه كانى شهو.

الْمِذْرَى: شمن و سيلك؛ دارپكه
سهرپكى و مكوو په نجه كانى دهست
وايه كرشه ي پي نه مديوو نهو ديو
دمكري دانه وپټه ي پي شمن دمكري و

كاو كوت ته كه ي پي له دانه وپټه كه
جيا دمكري ته وه.

الْمِذْرَوَان: دولايه نى شت ۵ نه مبهرو
نهو بهري شت ۵ دووشان، دمگوتري:
(جاء ينفذ مِذْرِيه): هات شانى
هه لدمته كاند، پان دمگوتري: (قَنَّعَ
الشَّيْبُ مِذْرَوِيه): پيرى له سهر
دوولا جانگى هه نيشتو وه.

الْمِذْرَاةُ: به مانا (المِذْرَى) دى.
ذُعْدَعَت الرِّيحُ الشَّجَر: رمشه بابه
دره خته كه ي خسته جم و جول و
راو شانندن.

ذُعْدَعُ التَّرَابِ: گل و خوټه كه ي
به باكرد.

ذُعْدَعُ فلان المال: فلان كه س مال و
سامانه كه ي په خشان و ته خشان كرد،
دمگوتري: (ذُعْدَعُهُم الدهر): رزگار
پهرت و بلاوى كردنه وه.

تَذْعُذُخ: داروخاو هارپى كرد،
دمگوتري: (تذعذع البناء والشعر):
ديوارمكه روخا، موومكان هه لومرين ۵
الذُّعَاذُخُ: خورماي بلاوه بوو،
دمگوتري: (تفرقوا ذُعَاذُخ) بلاو
بووونه وه هه رپه كه پان كه و ته
شو پنيك.

الذُّعَاذُخُ: نه پني بلاو كه رموه،
دوزمان و هيتنه گير.

ذُعْرُهُ ذُعْرًا: ترساو سهرسام بوو.

دمگوترئ: (حَيَّةٌ ذَعْفُ اللَّعَابِ):

ماريکه ژمهړمکه‌ی کوشندمو خیرا
کوژه.

ذَهْنٌ ذُعْنًا: ملکه‌ج بوو ژړبار بوو.

أَذَعَنَ: ملکه‌ج بوو راستگؤ بوو هاته
ژړبار، دمگوترئ: (أَذَعَنَ بِالْحَقِّ)
دانی به حق دانا.

الْمِذْعَانُ: وشتری سهرنهرم،
نادهمیزادی گوی بیستو گوی
پادېر.

ذُذْنَفٌ: لارو له‌نجه‌ی کرد، هه‌لسوړو
داسوړی کرد.

ذُذْنَفُ الْجَرِيحِ وَعَلِيهِ: بریندارمکه‌ی
کوشت، په‌له‌ی کرد له‌گیان
دهرجوونی.

ذَفَرٌ الثَّبْتُ ذَفْرًا: گژوگیاکه زور بوو.

ذُذْنَفُ الشَّيْئِ: شته‌که بو
نه‌خو‌شه‌که‌ی زور که‌سکون بوو
ومکوو میسک بونی بلاوه‌ی کرد، یان
بوگه‌نی زوری لی هات ومکوو بونی
سیر بلاو بووه (هو ذَفِرٌ وَهِيَ ذَفْرَةٌ) ه
(هو أَذْفَرٌ وَهِيَ ذَفْرَاءُ).

اسْتَذْفَرُ بِالْأَمْرِ: سور بوو له‌سمر کارمکه‌و
به‌وره به‌رزیموه له‌گزی راجوو.

الذُّفْرُ مِنَ الْخَيْرِ وَالْإِنْسَانُ: نه‌و
نیسقانه‌ی پشت گوینچه‌یه.

أَذْعَرُهُ: به‌مانا (ذَعْرُهُ) دئ.

تَذَعَّرُ: ترسا ه بؤ موطاومعه‌ی
(ذَعْرُهُ) دئ.

إِنْدَعَرَ: ترساو راجله‌کی.

الذَّاعِرُ: ترساوو ترسنوؤ ه
له‌حمدیث دا هاتوو دمه‌رموی: (لا
يزال الشيطان ذاعراً من المؤمن)،
دمگوترئ: (رجل ذاعِرٌ بياوئکی
عه‌بیدارو نامرده.

الذَّعْرُ: ترسو له‌رز.

الذَّعْرَةُ: جوله‌که کلک هه‌لسه‌نگینه،
زور ترسنوؤکه له‌ولاتی میصر پیی
دمگوترئ (نه‌بو فصاده) له‌ولاتی شام
پیی ده‌لین: (أَمْ سَكَمَكُنْ) له‌عیراق
پیی دمگوترئ: (زيطه‌و زطراطه).

الذَّعُورُ: ترسنوؤک سوکه نافرمتیک
زور بترسی له‌قسه‌و قسه‌لوؤک و
قسه‌ی ناشیرین.

ذَعَفَ ذِعْفَانًا: مرد له‌ناوچوو.

ذَعَفَ فَلَانًا ذُعْفًا: ژمه‌ری کوشنده‌ی دا
به‌فلان.

ذَعَفَ الطَّعَامُ: ژمه‌ری کرده ناو
خوراکه‌که‌وه.

أَذَعَفُهُ: به‌خیرایی کوشتی.

إِذْعَفَ: شاگه‌شکه بوو دلی پچړا.

الذُّعَافُ: ژمه‌ری کوشنده‌ی هه‌لاهيل
ه (موت ذعاف): مردنی خیرا،

ذَفُّ الطَّائِرُ ذَفًّا وَذَفِيفًا وَذَفَافَةً: بالنذمكه

پهلهی کرد.

ذَفُّ الْأَمْرِ ذَفِيفًا: کارمه گونجاو نامادمبوو

بهمیدست بوو.

ذَفُّ عَلَى الْجَرِيحِ: پهلهی کرد لهگیان

دمرجوونی بریندارمهکو تهواوی

کرد.

أَذَفُ الْجَرِيحِ: بهمانا (ذَفَّ عَلَيْهِ) دئ.

ذَافُ الْجَرِيحِ وَعَلَيْهِ وَلَهُ: بهمانا

(أَذَفَهُ) دئ.

ذَفَّقْتُ بِهِمُ السُّوَابُ: نازه لهگان

(ولاخهگان) پهلهیان کرد لمرؤیشتن دا.

ذَفَّفَ فُلَانٌ: فلانکس کمرسمو

نامیری کاروان و قافله کهی کهم

کردموه ولاخهکانی سوکیار کردن.

ذَفَّفَ فُلَانًا وَعَلَيْهِ: بهمانا (أَذَفَهُ) دئ

ه لهحه دیشی نیینو مه سعوددا

هاتوو دهلی: (فَلَذَفَّفْتُ عَلَى أَبِي

جَهْلٍ) همروا دمگوترئ: (ذَفَّفَهُ

بِالسَّيْفِ) بهشمشیر خیرا گیانی

دمرجواند.

إِسْتَفَّ الْأَمْرُ: کارمه گونجاو رَنَك

کموت.

الذَّفَافُ: ژمهری کوشندمو هه لاهیل ه

شتی کهم، دمگوترئ: (مَاءُ ذَفَافٍ)

ناوی کهم.

الذَّفَافُ: ژمهری کوشنده ه شتی کهم

ه خَوْشِرُؤو سوکه له ه (ك: ذَفَفٌ).

الذَّفُّ: دمگوترئ: (سَمِعْتُ ذَفًّا نَعْلَهُ)

دمنگی ته پهی نه علمه کانیم گوئ لی

بوو.

الذَّفَفُ: بهمانا (الذَّفُّ) دئ.

الذَّفِيفُ: کهم ه خَوْشِرُؤو سوکه له،

دمگوترئ: (مَوْتُ ذَفِيفٍ) مردنی

خیراه (سَيْفٌ ذَفِيفٌ): شمشیری

برنده و تیز، دمگوترئ: (صَلَاةُ

ذَفِيفَةٍ) نوپزی کورت و سوکه له،

ومکوو نوپزی ریپوار ه قالونچه

نیرینه.

الْمُذَفَّفُ: دمگوترئ: (سَهُمٌ مُذَفَّفٌ):

تیری خیرا رؤو سوک.

ذَقَنْتِ الذَّابَّةُ ذَقْنًا: لغاوه کهی

شکرد لمرؤیشتن دا.

ذَقِنَ فُلَانٌ عَلَى يَدِهِ أَوْ عَلَى عَصَاهُ:

فلانکس چه ناگی خوی له سمر

دهستی دانا یا نا چه ناگی خسته

سمر گۆچانه کهی.

ذَقِنَ فُلَانًا: مسته کۆلهی له چه ناگی

فلانکس دا.

ذَقِنَ ذَقْنًا: چه ناگی درنژ بوو.

ذَقِنَ الذَّلْوُ: لژیوی دۆلجه کهی خوار کرد.

ذَقِنَ عَلَى يَدِهِ أَوْ عَلَى عَصَاهُ:

بهمانا (ذَقِنَ) دئ.

الذَّقِيقَةُ: نهو بهر زاییه ی گهر دنه که

ذَكَرَ الشَّيْءَ لَهُ: شته‌ک‌ه‌ی تیگه‌یاند، پیی گوت.

ذَكَرَ حَقَّهُ: مافی خوی پاراست.

ذَكَرَ ذِكْرًا: بیرهموری باشه و چاک‌ی له‌بهرکرد ه (هو ذِکْرٌ وهی ذِکْرَةٌ).

أَذْكَرَتِ الْمَرْأَةُ وَغَيْرَهَا: نافرته‌ک‌ه‌ی کورپی بوو (فَهِیَ مُذَكِّرٌ).

أَذْكَرَتِ فُلَانَةً: فلان نافرمت لهرموشت دا لاسایی پی‌اوانی کرده‌وه.

أَذْكَرَ الْحَقُّ عَلَيْهِ: حه‌ق‌و راستی بالادست کرد، حه‌قی راگه‌یاند.

أَذْكَرَ فُلَانًا الشَّيْءَ: وای له‌فلان کرد شته‌ک‌ه‌ی بیته‌وه یاد.

ذَاكِرُهُ فِي الْأَمْرِ: دهرباره‌ی کاره‌ک‌ه‌ی وتو ویز‌ی له‌گه‌ل دا کرد.

ذَكَرَ السَّيْفَ وَالْفَأْسَ: پو‌لای خسته‌ی سهرنووی شمشیرکه یان نووی پارچه‌ک‌ه‌ی

ذَكَرَ الْكَلِمَةَ: وشه‌ک‌ه‌ی به‌شیوه‌ی واگوت بو نیرینه به‌کاری.

ذَكَرَ الْفَأْسَ: ناموزگاری خه‌لکه‌ک‌ه‌ی کرد.

ذَكَرَ فُلَانًا الشَّيْءَ وَبِهِ: شته‌ک‌ه‌ی بیر فلانک‌ه‌س هیتایه‌وه.

إِذْكَرُهُ، أَذْكَرُهُ، إِذْكَرُهُ: به‌مانا (ذِکْرَةٌ) دی.

دمکه‌وپیته نیوان چه‌ناگه‌و قولک‌ه‌ی گهردن ه خوار ناوک ه پارچه داریک‌ه‌ی مؤسیقاژمن له‌کاتی مؤسیقالیدان دا چه‌ناگ‌ه‌ی ده‌خاته سهر ه (ک: ذواقن).

الذُّقْنُ: لای خواروی چه‌ناگ‌ه‌ی، کو‌تایی به‌یه‌ک گه‌یشتنی همردو لای ریش ه له‌پهن‌دی پیشینان دا هاتووه ده‌لئ: (مُتَقَلَّلٌ اسْتَعَانَ بِذَقْنِهِ) کو‌لی گران‌ه‌و به‌ته‌مایه چه‌ناگ‌ه‌ی هه‌ندیکی له‌سهر سوک بکا ه به‌ک‌ه‌سیک ده‌گوترئ: پشت به‌ک‌ه‌سیک ببه‌ستئ هیچی له‌بارانه‌ی، یان له‌خوی بی دمه‌لات تربی.

ذَكَرَ الشَّيْءَ ذِكْرًا وَذِكْرًا وَتَذْكَارًا:

له‌بهری کرد ه خسته‌ی یادهموری خویموه ه ناماده‌ی کرد ه بیر ک‌ه‌وته‌وه ه دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌یادی چوبوموه هاته‌وه یاد‌ی و به‌زوبان گوتیه‌وه.

ذَكَرَ فُلَانَةً: خوازبینی فلانه نافرمتی کرد بو‌ته‌وه‌ی بی‌کاته هاوسهری خوی.

ذَكَرَ اللَّهُ: یاد‌ی خودای کردو ستایشی کرد.

ذَكَرَ الْيَغْمَةَ: سوپاسگوزاری نیعمه‌ته‌ک‌ه‌ی کرد.

ذَكَرَ النَّاسَ: پاشه مله باسی خه‌لکی کرد

ه عه‌یب و له‌ک‌ه‌کانیانی خستنه‌رو ه

قورشان دم‌هرموی: هَآءَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ.

تَذَاكِرُوا فِي الْأَمْرِ: دهربارمی کارمکه
وتو ویزیان کردو کهوتنه قسهو
دهمهدهمی.

تَذَاكِرُوا الشَّيْءَ: شتمکهیان باس
کرد، بیریان هاتهو.

تَذَكَّرَتْ فَلَانَةٌ: فلان نافرمت
لهههئسو کهوتا لاسایی پیایو
کردموه.

اسْتَذَكَّرَ فَلَانًا: داوه دمزییهکی
لهپهنجهی فلانکس بهست بو
نهوهی شتمکهی لهبیر نهچی،
کارمکهی لهیاد نهچیتهوه.

اسْتَذَكَّرَ الْكِتَابَ: کتیبهکهی
خویندموه بوئهوهی لهبیری بکا.
الْمُذَكِّرَةُ: توانای نهفس لهسر
بهراورد کردنی نهزمونی رابردوو
سرلهنوی بهکارهینانهومیان.

التَّذَكُّرَةُ: هوکاری یادخستنهوهو
بیرهینانهوهی پیویستیات
پسولهیهکی تایبهتییه بوئاو
شهمهندمهفرو تهیارمو سینهماو
نهوجوره شتانه بهکاردی.

الْمُذَكِّرُ: دمنگو صهءا ه نوئزو
پارانهموه لهخودا، یادکردنهوهی
خودا ه فورئانی پیروز (ذکر الدین)
چهکی قهرز.

الْمُذَكِّرَةُ: پارچهیهک پؤلا بخریته
سمرنووی شمشیر یان پاچ.

الْمُذَكِّرُ: پیچهوانهی میینه ه وانیکی
نییرینه ه ناسنی چاکو پتهوو
وشکو رهق، دمگوتری: (رجل ذکر)
پیایوکی نازاو ملنهدمر ه بارانی
قهتره گهوره ه قسهی رهق.

الْمُذَكِّرَةُ: پیچهوانهی میینهیی.

الْمُذَكِّرُ: دمگوتری: (رجل ذکر)
پیایوکی زیرهکو وریاو بیرتیزو
زاکیره باشه ه ناسنی پتهوو رهق.

الْمُذَكِّرُ: پیایوکی همرکوری ببن یان
نافرمتیک همر کسوری بین،
دمگوتری: (أرض مذكر) زموییهکه
ههر رومکی نییری لی دمروی ه (فلاة
مذكر) سارایهکی کاکي بهکاکي
ترسناکه پیاونهبی ناوئری پیی دا
بروا.

الْمُذَكِّرُ: دمگوتری: (داهية مذكر)
بهلایهکی سامناکه پیایو بهجهرگ
نهبی خوئی بؤراناگیری ه (طريق
مذكر) ریگایهکی ترسناکه.

الْمُذَكِّرُ: نییر؛ پیچهوانهی می،
دمگوتری: (يوم مذكر) رۆژیکی
سامناکو هورسه ه (سيف مذكر)
شمشیریکی جهوههرداره.

الْمُذَكِّرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتیک
لهههئسو کهوتی دا لاسایی پیایو
بکاتهوه.

الْمُذَكِّرَةُ: دمفهری تیبینی،

دہفتہری یادموہری ہ یادداشت و رونکردنہوہی ہندی مہسنہلہ پیشکش بہدادومر دمگرتی. الْعَدَّ كُور: دمگوتری: (رَجُلٌ مَذْكُور) پیاویکہ ناوو ناوبانگی باشی ہہہہ ذَكَتِ النَّارُ ذُكُورًا وَذَكَاءٌ بَلَيْسَهُی ناگرمکہ پهری سہند. ذَكَتِ الشَّمْسُ: گہرمای خور بہہیز بوو تاوی ستاند. ذَكَتِ الْحَرْبُ: شہر ہہلگیر سا. ذَكَتِ الرِّيحُ: بونہکہ بلاو بووہ کونو کہلہبہری گرتنہوہ، دمگوتری: (زکا المسك) بونی میسکہکہ بلاو بؤوہ. ذَكَى الشَّاةُ: مہرکہی سہربری. ذَكَى فُلَانٌ: فُلَانُكُمَس زہرہك بوو ہ (ك: اذکیاء). ذَكُو فُلَانٌ: بہمانا (ذکی)دی، دمگوتری: (ذُكُو قلبہ)دلی ہوشیار بؤوہ. اَذَكَتِ السَّحَابَةُ: ہموہرکہ جار دوا جار بارانی باراند. اَذَكَى النَّارُ: ناگرمکہی ہہلگیرساند، دمگوتری: (اَذَكَى الحرب) شہری بہرپاکرد ہ (اَذَكَى عَلَيْهِمُ الْعِيُون) جاوی بؤگپرا. ذَكَى فُلَانٌ: فُلَانُكُمَس زہرہك بوو بہہوی نہزموونی زؤرو لمیوتہدان ہ کہوتہ سالہومو فہلہوبوو، جہستہی	زل بوو. ذَكَى الْفَرَسُ: نہسپہکہ لہتمہہنی جوانویہتی تیپہری. ذَكَى النَّارُ: بہمانا (ذکاها) دی. ذَكَى الشَّاةُ: مہرکہی سہربری ہ قورٹان دمفہرموی: (وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّتْهُمْ). استذكت النارُ: بہمانا (ذَكَتْ)دی. الذَّكَاءُ: بلیسہی ناگرہ پشکو ناگری گہشاوہ. الذَّكِيَّةُ: باوہشین، نامیری ناگر گہشانہوہ، یان جہرخی ناگر کردنہوہو شقارتہ. الذَّكِيَّةُ: نار ذَكِيَّةُ: ناگرکہ بلیسہو گرہکہی بہتموڑمہ. ذَلَفَ الْأَلْفُ ذَلْفًا: لوتی باریکو بچوک بووہ گہورمو ہان و فش بوو (ہو اذلف وہی ذلفاء) ہ (ك: ذَلَفُ). ذَلَّقَ اللِّسَانُ ذِلَاقَةً: زوبانی تیژ بوو، دہم قہرمبالغ بوو. ذَلَّقَ السَّكْبَ وَخَرَهُ: کیردمکہی تیژ کرد. ذَلَّقَ الصَّوْمَ وَغَيْرَهُ فُلَانًا: رؤزو گرتن و کہم خواردن فُلَانُكُمَسی لاواز کرد. ذَلَّقَ السَّنَانَ وَاللِّسَانَ ذَلْقًا: رمبہکہ یان زوبانی تیژو بہپرشت بوو، (ہو اذلق). ذَلِقَ السَّرَاجُ: چراکہ روناکایی دا
--	---

دموروبهری روناک کردموه.

ذَلِيقَ فُلَانٌ: فلانکەس دلهراوکەى توش بوو.

ذَلِيقَ مِنَ الْعَطَشِ: لەتینوان خەریک بوو بێخەنکە ە لەحمەبەت دا هاتوو: (ذَلِيقَ یوم أحد من العطش)، (هو ذَلِيقٌ وهي ذَلِيقَةٌ).

ذَلِيقُ اللِّسَانِ ذَلِاقَةٌ: بەمانا (ذَلِيقٌ)دئ.

أَذَلَقَ فِي الرَّمِي: پەلەى کردلەرەمى کردن دا.

أَذَلَقَ السَّكِينُ: بەمانا (ذَلَقَهُ)دئ.

أَذَلَقَ الصَّوْمُ وَغَيْرُهُ فُلَانًا: بەمانا (ذَلَقَهُ)دئ: دمگوترئ: (أَذَلَقَنِي قَوْلُهُ) قسەکەى ئەوەندەى مانەو کردم هەتا پێى لاواز بووم.

أَذَلَقَ السِّرَاجُ: چەراکەى هەلکرد روناکى کرد.

أَذَلَقَ الضُّمْبُ: ئاوى کردە کونى سوسە مارمەکەو بەئوسەوئەى لەکونەکەى بێتە دەر.

ذَلَّقَ السَّكِينُ وَغَيْرُهُ: بەمانا (ذَلَقَهُ)دئ.

ذَلَّقَ الْفَرَسَ: ئەسپەکەى کزو لاواز کرد.

ذَلَّقَ اللَّيْلَ: شێرەکەى تێکەل بەناوکرد، ئاوى کردە شیرمەکەو. ذَلَّقَ الضُّمْبُ: بەمانا (أَذَلَقَهُ)دئ.

إِذْذَلَّقَ: شتەکە تیز بوو.

الذَّلَقُ: تیزو برەر، دمگوترئ: (لسان ذَّلَقَ) زوبانى تیزو رموان ە هەرشتێک تیزو کارێگەر بێ.

الذَّلَقُ: زوبانى تیزو رموان.

الذَّلَقَةُ: لەهەموو شتێک تیزاییەکەى.

الذَّلَوْتُ: لەهەموو شتێک دا قەراخو تیزاییەکەى.

المِذْلَاقَةُ: حوشترى خۆشرۆ.

تَذَلَّلَ: هەلبەزو دابەزى کردو شل بوو، شۆر بۆوه.

الذَّلْذَلُ وَالذَّلْذَلُ: کراسى درێژ ە جزادشە، (ك: ذَلَّذِلَ) ە دمگوترئ:

(شَمِرَ ذَلَالُكَ لِهَذَا الْأَمْرِ): داوینت بۆ

ئەوکارە بەلادابکە (فرس خفیف الذَّلَالِ): ئەسپێکى کلک بچوکە.

ذَلَّ: لاوازو ملکەج بوو، سوکایەتى پێ کر او قبوئى کرد.

ذَلَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخەکە ژێربار بوو ملی دا.

ذَلَّ لَهُ الْقَرَالِي: بەناسانى سەرەواى بۆ دئ.

ذَلَّلَ السَّحَابُ: بارانیك لەسەر خو ببارئو هەورە بروسکەى تێدا نەبێ.

أَذَلَّ فُلَانٌ: فلانکەس هاوئەکانى زەلیل و بێ دەسلەت بوون.

أَذَلَّ فُلَانًا: فلانکەسى زەلیل و بێ

دسه لات کرد ۵ به زهلیل و بی دسه لات
لهقه له می دا.

ذَلْمَةُ: گهردنگه چی کرد، ناسانی کرد،
رامی کرد، دهگوتری: (ذُلُّ الْكِرْمِ):
میومگه هی شوه ترپی هکانی
بهیدست بوون.

ذَلَّلْتُ: بُو موطاومعهی (ذَلَّلْتُ) دئ.

اسْتَذَلُّهُ: بهمانا (أَذَلُّهُ) دئ.

الذَّلُّ: زهلیلی و بی دسه لاتی ۵
سوکایه تی پی کردن.

الذِّلُّ: بهمانا (الذِّلُّ) دئ ۵ ریگایه ک
زور پیخوست گرابی.

الذَّلُولُ: ریگای ناسان و بوار خوش ۵
ولاخی ژیربارکراوو جلمو نهرم ۵
حوشتری خوش بارو سهرنهرم.

الذَّلِيلُ: لاوازو بی دسه لاتو ناچار،
مالو خانووی نهوی ۵ ریگای
ناوهدان و پیخوست کراوه درهختیک
هه موو گهس دهستی بگاتی و
بهناسانی بهرمگهی لی بکه نهوه.

ذَمَّرَ الْأَسَدُ ذَمْرًا: شیرمه نه پاندی.

ذَمَّرَ فُلَانٌ: فلانکس رقی هه نسا
هه ره شهی کرد، دهگوتری: (جاء عمرُ
ذامراً): عومهر به شیوهی هه ره شهوه
هاتو رقی هه نسابوو چاوی لی سور
بیونهوه.

ذَمَرَتِ النَّارُ: ناگره که هه نگیرسا.

ذَمَرَتِ النَّارُ: ناگره که هه نگیرساند.

ذَمَّرَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکس هی هه نسا
له سهرکردنی کارمه.

ذَمَّرَهُ: هه لینا، ته شجیعی کرد ۵
له هه دیشیک دا که هه
گیراویه تیه وه دمفرموی: (الأوان
الشیطان قد ذَمَّرَ حَزْبَهُ).

ذَمَّرَ الْأَمْرَ: شته که هی مه زندمکرد.

تَذَمَّرُوا: خه نکه که هه ندیکیان
هه ندیکیانان هه نسا بُو شهر ۵ سهر
زه نشتی به کریان کرد ۵ له هه دیشی
نوژی ترس دا هاتووو دمفرموی:
(تذامر المشركون وقالوا: هلاكنا علنا
عليهم وهم في الصلاة).

تَذَمَّرَ: سهر زه نشتی خوی کرد له سهر
شتیکی له ده ستجوو ۵ رقی هه نسا ۵
ناپازی بوو هه ره شهی لی کرد.

التَّذَمَّرُ: شتیک پیویست بی
پاریزگاری لی بکری ۵ ومکوو مالو
خیزان، دهگوتری: (فلان حامی
الذِّمَارِ).

التَّذَمُّرَةُ: نازایه تی.

التَّذَمُّرُ: نازاو مهردو نه بهرد ۵
ناده میزادی قسه خوش ۵ به لاو
کارمسات ۵ (ك: أذمار).

التَّذَمُّرَةُ: دنگو صهدا.

التَّذَمُّرُ: بهمانا (التَّمَرُ) دئ.

أَلْذَمَّرُ: شان و ملو دموروبه ریان،

دمگوترئ: (بلغ الأمر المذمر): نیشه که

هورس بوو گه‌یشته بنه‌ست.

المُذْمِرُ: نهو که سه‌یه تهماشای

شهرمکای نازهل دمکا بو نه‌وهی

بزانی ناخو نیره یان مییه.

ذَمَلُ البعير ذَمُولاً: حوشرمه که به‌خیرایی

رویی (فهو ذامل وهي ذاملة).

ذَمْلُهُ: وای لی کرد خیرا برپوا.

ذَمَّ الأنفُ: لوته که چلمی لی هاته خوار.

ذَمَّ الرَّجُلُ: رهشایی و ته‌نخایی که دمکه‌ویته

سهر دهمو جاو به‌هوی گهرما یان

خوراندنی زور.

ذَمَّ فلاناً ذَمّاً ومَمّةً: په‌خنه‌ی له‌فلان

گرت و عه‌یی تیدا به‌دی کرد.

أَذَمَّ: شتیکی کرد لومه‌ی بکری.

أَذَمَّ الْبُذْرُ: بیرمه که ناوی کهم بوو.

أَذَمَّت الدَّابَّةُ: ولاخه که ماندوو بوو

نه‌یتوانی برپوا راومستایان

دواکه‌وت.

أَذَمَّت المكانُ: شوینه که بی خیرو

بهرمه‌ت بوو.

أَذَمَّ بكذا: به‌هیچ و پوچی زانی و

گرنگی بی نه‌دا.

أَذَمَّ بفلان: وازی له‌فلان کهس هی‌نا

به‌سهر کونه‌کراوی.

أَذَمَّ لفلان على فلان: وادمو په‌یمانی

له‌فلان و مرگرت بو فلان.

أَذَمَّ فلاناً: په‌نای فلان کهسی دا.

أَذَمَّ فلاناً و غَيْرَهُ: فلان و خه‌لکی

تری به‌سهر کونه‌کراو له‌قه‌له‌م دا،

دمگوترئ: (بلوئه فاذمته).

ذَمَمَهُ: زنده‌په‌وی کردله زهمکردنی دا.

تَذَامَرُوا: ههریه که له‌خه‌لکه که زهمی

په‌کتریان دمکرد.

تَذَمَّمْ: شهرمی کردو خوی له‌شته که

بوارد، بی‌زی نه‌هات خوی بکا

به‌خواوه‌نی.

تَذَمَّمْ لصاحبه: عه‌هدو په‌یمانی

هاوه‌له‌که‌ی پاراست.

تَذَمَّمْ بفلان: هانای بو فلان برودو

داوای لی کرد تکا کاری بی.

استَذَمَّ اليه: کاریکی کرد ههموو

کهس لومه‌ی بکا.

استَذَمَّ بفلان: به‌مانا (كَلَمَمَ) دئ.

الأذَم من الدواب: ولاخی ماندو

شه‌که‌ت که بوه‌ستی و نه‌توانی برپوا.

الذِّمَام: عه‌هدو په‌یمان به‌رپرسیاری

له‌جیاتی په‌کیکی تر ه مافو ری‌ز ه

(ك: أذمة).

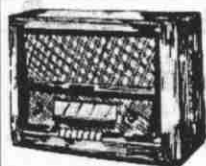
الذِّمَامَة: به‌مانا (الذِّمَام) دئ ه شهرم

حه‌یاکردن له‌سهر زهنشت و لومه‌ه

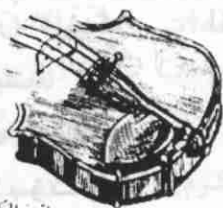
الذِّمَامَة: به‌مانا (الذِّمَام) ه

الذِّمُّ: دمگوترئ: (رَجَلْ ذَمُّ): پیاوئکی زهم

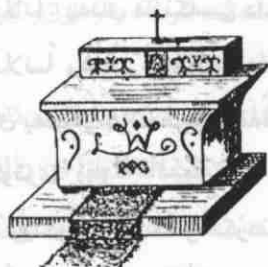
کراوه.

میں نے

دافنة الكيمان

مجلس

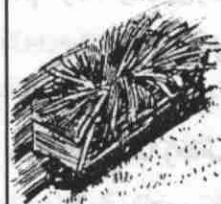
ذاتی انعطاف

24

مذروا القوم

2954

قوله

نجم حبيب

مفتی

مَدْرَسَةُ أَوَّلِي

فروع

ذكرة القاس

2

إذاعة

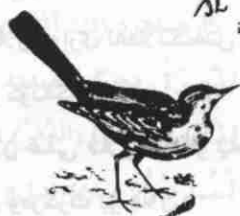
دفرة

ذوق

5
-1-2

حقبة

دلالة

دنب

الذِّمَّةُ: دِمْقُوتَرِی: (بِئَرِ دِمَّةُ): بَیْرِیْکِ
کِه مِناوَه.

الذِّمَّةُ: بِهْمِیْمَانِ وَ بَهْئِیْنِ وَ بَهْرَعُوْدَه
بِوَوَنَ ۵ مَافِ وَ رِیْزَه ۵ (أَهْلُ الذِّمَّةِ):
ئِهْوَانَه ی ناموسوئمانن وَ بِهْمِیْمَانِ
لِهْگَهْلَ مَوْسُوئمانان دِمْبِهْسَتَنِ وَ
خُوْیَانِ دِمْخَنَه زِیْرِ زِمْمَه ی
مَوْسُوئمانان.

الذِّمَّةُ: بِهْمِیْمَانِ بِئِیدِرَاو، ئِهْوَ ی
ئِهْهَلِی کِیْتَابَهْوَ بِهْمِیْمَانِ
دِمْدِرِیْتِی لَهْلا یَهْ مَوْسُوئمانانَهْوَ
کِه مَالِ وَ نَامُوسِ وَ نَایِیْنِ پَارِیْزِرَاوَه.
الذِّمِّیْمِ مِنَ الْآبَارِ: بَیْرِی کِه مَ نَاو ۵
جَلْمَه پَهْئَه ی پَهْش کِه لَهْ سَهْر دَهْمِوَ
چَاو بَهْهَوِی گَهْرِمَا یَانِ زُوْر
خُورَانَسْدَنِ پَهْیِدَا دِمْبِن ۵ شَهْوَئِمِ
کِه شَهْوَانَه دِمْکِهْوَئِیْتَه سَهْرگَهْلا ی
دِرْمَخَتِ وَ تِیْکَهْلَ بَهْگَلِ دِمْبِی،
شَهْوَئِمَه کِهْوَکُو دِلُوْپَه قُورِی لَی
دِئ.

الذِّمِّیْمَةُ مِنَ الْآبَارِ: بِهْمَانَا
(الذِّمَّةُ) دِئ ۵ تُوْپَهْوَانَهْوَ سَهْرَقَهْباخ
کِه نَاهِیْلَی شَت لَهْزَهْرَقَهْکَه ی بَیْیَتَه
دِمْرِی.

الْأُذْمُ: (رَجُلٌ مُذَمِّمٌ) بِیَاوِئِکَه جُوْلَه
نَاکَا خَبِ بُووَه، دِمْقُوتَرِی: (أَمْرٌ مُذَمِّمٌ)
کَارِئِکِ عَهْپِدَارَه.

الْأُذْمَةُ: رِیْزَوِ مَافِ، دِمْقُوتَرِی:
(قَضَى مَذْمَتَهُ) چَاکَه ی لِهْگَهْلَ کِرْد

بُوْئِهْوَ ی گَهْیِی لَی نَهْکَا.
الْأُذْمَةُ مُمْ: دِمْقُوتَرِی: (مَكَانٌ مُذَمِّمٌ)
شُوْئِیْئِکِ خَاوَمَنِ رِیْزَوِ حُورْمَهْتَه.
قَمَّةُ الْیَوْمِ ذَمًّا: رُوْژَهْکَه گَهْرِمِ بُوو (ذِمَّةُ
الْحَرْ) گَهْرِمِیْیَهْکَه زُوْر بُوو.
قَمَّةُ الرَّجُلِ بِالْحَرْ: گَهْرِمَا کَارِی لَهْدَهْماغِی
بِیَاوَهْکَه کِرْد.

أَذْمَتُهُ الشَّمْسُ: خُوْر نَازَارِی
مِیْشِکِ دَا.
ذَمِّی الْمَذْبُوحُ ذِمًّا وَ ذِمَاءٌ وَ ذِمَانًا: جِمِوَ
جُوْلَ لَهْئَاژَهْ لَهْ سَهْرِبِرَاوَهْکَه دَا مَاوَه
ذَمِّی الْمَرِیضُ: نَهْخُوْشَهْکَه کِهْوَئَه
گِیَانَهْ لَاوَمَوَه، گِیَانِکِی شَاَنَهْکَه ی
دِرِیْژَه ی کِیْشَا.

ذَمِّی الرَّجُلُ وَغِیْرُهُ: شَتَهْکَه بُوْئِیْکِ
نَاخُوْشِی لَی هَاتَهْ دِمْرِی.
ذَمِیْتَ الرَّاحَةِ الْکَرِیْهَةِ فَلَانًا:
بُوْئِی نَاخُوْشِی فَلَانِکَه سِی نَارِ حَمَتِ
کِرْد.

ذَمِّی لَفْلَانٍ مِنْ كَذَا شَيْءٍ: شَتِیْکِ بُوْ
فَلَانِکَه سِی لَهْوَ مَهْپِیْدَا بُوو.

أَذْمَاءُ: هَهْئِگَاوَتِی وَ کَهْ مِی جِمِوَ جُوْلِی
تِیْدَا مَاوَه.

اسْتَذْمَى الشَّيْءُ: دَاوَا ی شَتَهْکَه ی
کِرْد.

کرد.

ذَنْسَبَ عَمَامَتَه: لفکھی میزمرمکھی
شوپر کردوه.

ذَنْسَبَ الْكِتَابَ: تهواوکهری کتیبهکھی
نووسیپوه.

تَذَانَبَ السَّحَابَ: ههورمکان تیک
هالان و همندیکیان دواهمندیکیان
کهوتن.

تَذَنْسَبَ الْمُخْتَمَ: لفکه میزمرمکھی
شوپر کردوه.

ذَنْسَبَ عَلَيْهِ: دستدریزی کرده سمر.

تَذَنْسَبَ الطَّرِيقَ وَخَوَّه: له لاپڼوه هاته
سمر رڼکاکه.

استذَنْسَبَ الْأَمْرَ: کارکه تهواو بوو،
جیگیر بوو.

استذَنْسَبَ الدَّابَّةَ: لهکاتی رڼیشتنی
ولاخهکه کابرا لهلای کلکیهوه

دهرڼی.

استذَنْسَبَ فَلَانًا وَغیره: شوین فلان
کهوتو لری دانهبرا همر

به دواپهوه بوو.

استذَنْسَبَ فَلَانًا: فلانکهسی به تاوانبار
حیساب کرد، به تاوانباری زانی ۵

تاوانی هال دا.

الاذَنْسَبُ: کلک دریژ.

الذَّيْتَابُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: هاشین و
پاشهتای ۵ قولینچک و دواوی،

استذَمْی ماعند فلان: شوین
نهوشته کهوت کهلای فلانمو گرتی.

الذَّمْی: یوگهن، یونی ناخوښ.

الذَّمَاءُ: باقی ماندهی دیاردهی گیان
له گیانداره سمربرپاوهکه دا ۵ هیزی
دل.

الذَّمَاةُ: گیانله بهری کراو به نیشانه
بپیگری و گیانی تیدا بمینن.

ذَنْبُهُ ذَنْبًا: کلکی ههنگاوت ۵ شوینی
کهوت ۵ شویننهواری پیوه ماوه،
دیاردهی ماوه، دهگوتری: (السحاب
یذب بعضه بعضاً).

ذَنْسَبَ الْأَرْضَ: لهزمویپهکه ناومړی
داههزراند.

أَذَنْسَبَ: تاوانی نه انجام دا ۵ گوناھی
کرد.

ذَنْسَبَ: کلکی دریژ کرد.

ذَنْسَبَ الطَّيْبَ: سوسه مارمکه له خوار
کونه کهوه کلکی دهرینا.

ذَنْسَبَ الْبُسْرَ: بهر سیله خورماکه
لهلای هنچکیهوه شیرین بوو.

ذَنْسَبَ الْجَرَادَ: کوللهکه کلکی داجهفاند
یونموهی هیلکه بکا.

ذَنْسَبَ الْحَارِسَ الطَّيْبَ: راوکهرمکه
کلکی سوسه مارمکهی گرت.

ذَنْسَبَ الدَّابَّةَ: کلکی ولاخهکهی گرت.

ذَنْسَبَ الشَّيْءَ: کلکی بوښتهکه دروست

دەگوتى: (نظر اليه بِلَذْنَابِ عَيْنِهِ): بە قىلىنچكى چاۋى سەپرى كىرد ۋە بەتتىكە كىلى خوشترى پى دىمبەستى بۇئەۋە سواربۈۋەكە پىس نەكا ۋە رىپرەۋو پلوسكى ئاۋ لەبەرزاپىيەۋە بۇسەر زەۋى.

الذَّنَابِيُّ: بەمانا (الذَّنْبُ) دى، دەگوتى: (ھىم ذَنَابِي فَلَان): ئەۋانە شوپىنكەۋەتى فلانن، كىكەۋ پىكەى فلانن.

الذَّنَابَةُ: شوپىنكەۋەتو ۋە پاشىن و لای دواۋەى ھەموو شتىك ۋە لەشىۋو دۇل دا ئەۋ شوپىنەى رىپرەۋى ئاۋەكە كۇتايى دى.

الذَّنْبُ: كىلى گىيانلەبەر ۋە پاشەۋەى ھەموو شتىك، دەگوتى: (نظر اليه بِذَّنْبِ عَيْنِهِ) بەقىلىنچكى چاۋى

سەپرى كىرد ۋە ھەروا ناۋە بۇسەرى شۈپك و قامچى، دەگوتى: (ضَرَبَ فَلَانٌ بِذَّنْبِهِ) ۋە ھەروا دەگوتى: (رَكِبَ ذَنْبَ الرِّيحِ) پىشكەۋەتو كەس نەپىگەيشتى ۋە (رَكِبَ ذَنْبَ

الْبَعِيرِ) بەبەشى كەم رازى بوو ۋە (بَيْنَهُمَا ذَنْبُ الضَّبِّ): دۇزمنايەتايان لەنىۋانداپە ۋە (حَدِيثُ طَوِيلُ الذَّنْبِ): قەسكەى درىژەۋ ناپرىتەۋە ۋە (وَلْتَهُ الْخَمْسُونَ ذَنْبَهَا): تەمەنى لەپەنجا

تىپەپرى ۋە (ھىم أَذْنَابُ النَّاسِ): ئەۋانە خوپرى ۋەھەتتو مەجەى خەلكن.

ذَنْبُ الْخَيْلِ: كىكە ئەسپ، جىنسى رومكىكە كە گوتى نىمە لەشۋىنى زۇنگاۋدا دەرۋى.

الذَّنُوبُ: كىلى چاك و تەۋاۋ، كىلى درىژ، دەگوتى: (يَوْمَ ذُنُوبٍ) رۇزى سامناك و شەراۋىيە ۋە دۇلچەى گەرە كەناۋى پى ھەلەمەيتىجىرى ۋە بەش و بارە قورئان دىفەرەۋى: ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾.

الذَّنْبِيَاءُ: گىياپەكە ۋەككو وپىنچە ۋاپە بۇخۇراكى ۋلاخ و ئازەل بەكاردى، ۋادەبى لەگەل مەرەزدا دەرۋى ۋە بەرەكەى لەگەل چەلتوكەكەدا تىكەل دىبى.

الذَّنْبِيَّةُ: رەگەزى گولە لە پىپرى (الزنبقية).

الْمِذْنَبُ: كىلى درىژ ۋە نامىرى شت ھەلئىجان ۋە رىپرەۋى ئاۋ ۋە (ك: مَذَانِب).

الْمِذْنَبُ: ئەستىرە كىك دارمگان، قەبارمەك لەئاسمان كىكىكى غازى ھەپە دىدرەۋشیتەۋە، بەدەۋرى خۇردا ھەلەدەسۋى جار جار دىمىنرى.

فَنُ الشَّيْءُ ذَنْبًا: لیکاوې داچوړا،
دمگوتري: (ذُلت العين) چا و ناوې
پژانده، (ذُلت الأنف) لوت چلې لى
هاته خوار.

فَنُ البرْدُ: سهرماکه توند بوو.

فَنُ في مشيته: به لاوازی روي، دمگوتري:
(ما زال يَدُنْ في حاجته): تائېستا
به دوو دليهموه دمست بوکاره کهى
دمبا.

فَنُ ذَنْبًا: شلهمه نى لى چوپړاپه وه ۵ ناوې
لى هات ۵ خوښى لى هات،
دمگوتري: (امراة ذاء) نافرمتيک
که خوښى چه پزى ناوهمستېته وه ۵
(فرحة ذاء): برينېکه زوخاوى
لى دى و وشک ناکا.

ذَانُ فلاناً على حاجته: داوای له فلان
کرد پيداويستېه کهى بو جى
به جى بکا.

ذُنْ: دؤخاوى لى هاتمت خوار.

الذُّنَانُ: چلم له لوت بيته خوار.

الذَّانَةُ: پيداويستى ۵ باقى مانده
شت، دمگوتري: (عليه من دينه ذُنَانَةٌ):
له قهرزه کهى که ميکى له سر ماوه.

الذُّنْ: چلک و پيسى.

الذَّنْبِي: به مانا (الذنان) دى.

ذِه: نيسى نيشارمه بو تاگى مينه.

ذَهَبٌ ذَهَابًا وَذَهَبًا: روي ۵ تېپه پرى، پرم

بوو ۵ مردو فهوتا، دمگوتري: (ذَهَبَ
الأثرُ): شوپنه وارى نه ماو سراپه وه.
ذَهَبَ به: له گه ليا رويشت ۵ لای برد،
فهوتاندى ۵ قورنان دمهرموى:
(ذَهَبَ اللّهُ بِسُورِهِمْ) خودا
روناکييه کهى بردن ۵ همروا
دمگوتري: (ذهب به الخلاء):
لوتبه رزى و خو به زلزانى له پرموتى
ناسايى خو لايدها.

ذَهَبَ عنه: وازى لى هينا.

ذَهَبَ عليه كذا: له پيرى جووه.

ذَهَبَ اليه: روى تى کرد، په پرموى کرد،
دمگوتري: (ذهب الى قول فلان):
به گوږه رى قسه ي فلان هه لى و
کهوتى کرد.

ذَهَبَ في الدين مَذْهَبًا: له ناپين دا راوو
بو چونى کى خو پيرمو کرد ۵ يان
رايه کى نه سازو تازه هه لاي هينا په
کاپه وه.

أَذْهَبَهُ: لای برد ۵ قورنان دمهرموى:
(الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ)
۵ سوپاس بو خودا په کى ودها
که نارچه مته لى سهر لابردين ۵
به نالتون زمکه مته کرد.

أَذْهَبَ فلانٌ: فلانکس نارايش و جوانو
جورى تمواو بوو ۵ رنک و پيک و
روخسار شيرين هاته بهرچاو.

ذَهَبٌ: به نالتون روکھشی کرد.

الذَّهَبُ: نالتون، عونسوریکي فیلزی

رمنگ زمرده، کیشی زمرپیہ کھی

(۱۹۷۰۲)، ژماره ی زمرپیہ کھی (۷۹)،

نه ندازه ی چری په ستاوتنی (۱۹۴) ۵

(ك: اذهاب وذهب).

الذَّهَبَةُ: پارچه زیرپک.

الذَّهَبِيَّة: کھشتیه که میکوته کانی

دادمگوترین و دمه سه ستریت هوه

بونه وه ی ماومیه ک تیدا نیشته جی

بین.

الذَّهَب: همرشتیک زمرگفت کرابی.

الذَّهَبُ: ریگه و ریبازی نایینی یان

رامیاری یان فله سفی ۵ کومه لیک

بیرو بوجونی زانستیانه و

فله سفیانن که په یومندی و

پیگموه گریدانیان هیه و وادینه

پیش چاو که په که په کی توکمه و

دارپژراون ۵ (ك: مذاهب).

الْمَذْهَب: به مانا (الذَّهَب) دئ،

دمگوتری: (فرس مذهب): نه سپیکه

سورایی زیاتره له زمردایی ۵ (ك:

مذاهب).

ذَهَابٌ وَعَنَهُ: لئی بی ناگا بوو،

لهیری جووه وه.

ذَهَلْ ذَهْلًا: عقل و هوشی لهدست دا.

ذَهَابُ الشَّيْءِ وَعَنَهُ: به مانا

ذَهْلٌ دئ.

اَذْهَبَ: وای لی کرد لئی بی ناگابی.

الذَّهْلُ مِنَ اللَّيْلِ: به شیک له شهو.

الْمَذْهَلُ: نامیری خافلانندن

هرشتیک بیته هوی بی ناگابی و

هله وه گربوون ۵ (ك: مَذَاهِلُ)،

دمگوتری: (لي مَسَاغِلٍ وَمَذَاهِلُ).

ذَهْنٌ قِرْنُهُ ذَهْنًا: له زیرمکی و زین بازی دا

به سهر هاوشانه کھی دا سهرگهوت.

ذَهْنٌ ذَهْنًا: تیگه یی، هستی کرد.

ذَهْنُ الشَّيْءِ: له شته که حالی بوو، جووه

عقلاییه وه ته صوری کرد ۵ (هو

ذَهْنٌ وَهِي ذَهْنَةً).

ذَهْنٌ فُلَانٌ: فلانکس زهینی روپیندراوه و

ههست به هیج ناگا، له هیج حالی

نابی.

ذَهْنٌ ذَهَانَةً: ذهینی هستی بی کردو

بوشته که جوو، بیری که و ته وه.

ذَاهِنَةٌ: پیشپکی ذهین بازیان کرد،

ویستیان بزائن کامه یان ذهینی تیژ

تره.

اسْتَذْهَنَهُ حَب الدُّنْيَا: خوشه ویستی

دونیا ذهین و هوشی لی ستاندوه.

الذَّهْنُ: تیگه یشتن و عقل و ناومز ۵

(ك: اذهان) بو ناوه و ناویش به کار

دهیندري، دمگوتری: (فلان ذَهْنُ):

فلانکس زیره ک و وریا په ۵ هیزو

توانا، دموترئ: (ما برجلي ذهن):
 قاجم هیزی تیدا نه ماوه ناتوانم برؤم
 لهزاراوهی زانستی دا ذیهن بریتییه لهو
 هیزه معنه وپییه بههوییه وههست
 دمکری بهدیاردنه نفسیه جوړاو
 جوړمکان ه همروا بهکاردمهیندرئ بو
 بیرکردنه وهو یاساکانی، یان تمنا خو
 نامادمکردن بو ههست کردن.

ذو: بهمانا هاوول و خاومنه ه بو لهقبو
 نازناوی پاشاکانی بهمه نیش
 بهکارهاتوو که گوتراوه: (ذو یزن،
 ذو الکلاع).

ذاب الشحم والثلج ذوباً وذوباناً: پیومکه
 یان بهفرمکه توایه وه، رمقی نه ماو
 رموان بوو.

ذاب الجسم: جهسته کزو لاواز بوو.
 ذاب فلان: فلانکس گیل و نه حمه ق بوو
 دواي نهوهی له وهه پيش عاقل بوو.
 ذابت الشمس: خور گهرمییه که ی
 زیادی کرد.

ذاب لي عليه حق: مافی منی له سمر
 چه سپاو جووه نه ستوی.

اذاب عليهم العذر: دوزمن هیرشه
 کردنه سمر.

اذاب المال: ماله که ی تالان کرد.

اذاب الشيء: وای له شته که کرد
 بتویته وه، دموترئ: (أذابه المم

والغم): غه م و نارچه ته ی
 تواندییه وه.

أذاب حاجته: نیشه که ی ته واو کرد،
 پیوستیاتی به جی هیئا.

أذاب أمره: فرمانه که ی نه انجام دا ه
 له پهنی پیشینان دا هاتوو (فلان
 ما يدري أخطر أم يُذِيب): فلان
 نازانئ شته که رهق دمکا یان
 دموترئ نه وه؛ نه مه به که سیلک
 دموترئ که له بهرام بهر کارمساتو
 به لای گوره دا نه زانئ جی بکا.

ذوبه: وای لی کرد بتویته وه.

استذاب الشيء: داوای توانه وهی
 نهو شته ی کرد ه پالفته ی کرد ه
 هیشتییه وه.

ذوب حاجته: کارمکه ی ته واو کرد.

الإذواب: رونه که ره که بتویندرئ ته وه
 بونه وهی چیشته پی لی بندری،
 نهو دمه پی دموترئ (سمن).

الإذابة: بهمانا (الإذواب) دی.

الذائب: نفس قورس ه رمزا گران.

الذوب: تواوهی شت.

الذوبه: په کجار توانه وه ه پالفته ی
 مال که خاومنه که ی پوخته ی دمکاو
 هه لی دمگری و په زمه ندهی دمکا.

الذوب: تاوه، نهو شته ی شتی تیدا
 دموترئ ته وه.

الْمَذْوَبَةُ: بهمانا (الْمَذْوَبُ) دئ ۵
 نمسکوی و نامیری شت هه ئینجان ۵
 (ك: مَذَاوِبُ).

ذاج ذوحاً: به خیرایی رؤی.

ذاج الإبل: به توندی حوشرمکهی لی
 خوری.

ذاج الشئ: شتهکهی بهرت و بلاو کرد.

ذَوُحُ الشَّيْئِ: بهمانا (ذَا حَهُ) دئ.

الْمَذْوَا حُ: گوشمر، نامیری گوشین.

ذَادُهُ ذَوْدًا وَذِيَادًا: پالی پیومناو

وهدمری نا، دمگوتری: (ذاد عن

عرضه ووطنه و ذاد عنه الهم)، همروا

دمگوتری: (ذاد الذواب عن الموارد):

ولاخهکهی گنپراهه و نهیهیشت

بجیته سهر ناوکه ۵ قورنان

دمهفرموی: ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ

امْرَأَتَيْنِ تَذَوْدَانِ﴾.

ذَادُ الذَّابَّةِ: ولاخهکهی لی خوری.

أَذَادُهُ: یارمهتی دا لهسهر بهرگری

کردن.

ذَوْدُ الدَّائِبَةِ: زیدمرفی کرد

له بهرگریکردن و نهیهیشتنی

ولاخهکه دا.

الْمَذْوَدُ: جه لهبه هه یوان، میگه له

حوشر له سی سهرهوه بۆ ده سهر.

الْمَذَادُ: شوین لهومرو پاوان.

الْمَذْوَدُ: نامیری بهرگریکردن ۵ زوبان

۵ شاخی که لهگا، دمگوتری: (رجل
 مَذْوَدُ): پیاویکه بهرگری لهوالتو
 ناموس دمکا ۵ ناخوری و لاخ ۵ (ك:
 مذاود و مذاوید).

ذاق الطعام ذوقاً و ذوقاً: خواردنهکهی

چهشت، لی تام کرد، تامهکهی

بهتاقی کردموه، دمشگوتری: (ما

ذقت نوماً): جهشی خهوم

نه کردوه، خهو نهچوته چاوم.

ذاق الشئ: شتهکهی بهتاقی کردموه ۵

(هو ذاق وذواق): ههستی کرد،

دمگوتری: (ذاقته ידי): بهدهست

ههستم پی کرد ۵ قورنانیش

دمهفرموی: ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِكُمْ﴾.

أَذَاقَ فُلَانًا: فلانکهسی والی کرد

جهشی خواردنهکه بکا ۵ قورنان

دمهفرموی: ﴿فَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ

الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾.

تذاق الشئ: بهمانا (ذَاقَهُ) دئ.

تَذَوَّقَ الطَّعَامَ: جار دواچار تامی

خواردنهکهی کرد.

إِسْتَذَاقَ لَهُ الْأَمْرَ: کارمکهی بۆگونجا،

نیشمهکهی بۆ مهیسهر بوو،

دمگوتری: (لا يستدق لي الشعر إلا

في فلان): شيعرم بۆ نایه مهگهر

لهقلان کات دا نهبی.

الذَّوَّقُ: تامکردنی شت.

الدُّوقُ: هستیکه تاپبتهندی تامی
خواردنهکانی پی دگرئ، بههوی
هستی تامکردن که لهدم دا
ههیهو سهنتهرمکهی زویانه ه
لهزاراوهی نهدمب و فهن دا بریتییه
له هستیکی معنهوی بههویهوه
نهمسی دمگرتیهوه یان تنگ دمی
لهکاتی تیروانین بو دیاردمیهک
لهدیاردهکانی سوزو فیکر،
دمگوترئ: (هو حَسَنُ الذوق للشعر):
ههستی شیعی باشی ههیهو
رهخنهگریکی باشه.

الْمَذَاقُ: تامی شت، دمگوترئ: (طیب
المذاق): تام خوش.

قَوْلٌ ذَالًا: پیتی ذالی نووسی.

الذَّال: نۆیهم پیتی هیجایه ه پۆنهی
کهلهشیر ه (ک: اذوال).

الدَّوْلَقُ: بروانه (ذَلَق).

زوی العود و غیره ذیاً و ذویاً: چلهدارمه
چرچ بوو، وشک بوو، دمگوترئ:
(ذوي عود فلان): فلانکەس پیر بوو
ه (هو ذاو، وهي ذاوية).

أَذَوَاهُ: وای لی کرد بتویتهوه، چرچ
ببی، وشک بی.

الدَّوَالُ: توپکلی کالهکه مارانه،
توپکلی خهیارو کالهکه و نهو شتانه.

ذِيسَاء: پارچه پارچهی کرد ه (ذِيسَاءُ
اللَّخْمِ): گوشتهکهی کولاند تا

بهتهواوی پیگهیی و جیری نهما.
تَذِيًا الْجُرْحُ: برینهکه قهشت قهشت
بوو، داومشا، دمگوترئ: (تَذِيَّاتِ
الْقِرْبَةِ): کوندهکه قهشت قهشت
بوو.

تَذِيًا اللَّحْمُ: گوشتهکه کولاو لیک
ههئومشاو لهئیسقانهکه بووموه یان
بههوی رزینهوه وای لی هات.

تَذِيًا وَجْهَهُ: دهم وای چاوی هاوسان.
أَذَاخَ بِالْمَكَانِ: بهدموری شوینهکهدا
سوراپهوه.

ذِيَّخَتِ النُّخْلَةُ: درمخته خورماکه
قبولی توو لی ومشاندنهکهی
نهکردو خورمای ههئنهپیجا، بی
بهربوو.

الذَّيْخُ: نیره کهمیتاری توکن ه (ک:
أَذِيَاخَ وَذِيَاخَ) ه گورگی نازا ه
ئهسپی سواری ه لقى دارخورما ه
لوتبهرزی و خو بهزلزانی.
الْمَذِيخَةُ: جهلهبه گورگ ه رهوه
گورگ.

ذَاظُ فِي مَشِيهِ ذِيظَانًا: لهپوشتن دا شانی
ههئنهکاندو گوشتنیش بوو.

ذَاعَ الْخَبْرُ ذِيْعًا وَذِيْعًا وَذِيْعَانًا: ههوالهکه
بلاو بووموه، دمشگوترئ: (ذاع لي
جلده الجرب): گروپیی بهناو پیستی
دا بلاو بووموه.

أَذَاعُهُ وَبِهِ: بلاوی کردموه، رایگهپاند

ه قورئان دمغه رموی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ
مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ﴾ ه همروا
به مانا (بردی و برانندییه وه) ش دئ.

الإذاعة: گواستنیه وهی قسه یان
مؤسیقا به هوئی نامیری لاسلکییه وه.
المذيع: قسه گپرموه، نهوکه سهی
قسهی تی ناوستن یان ناتوانی
نهینی بپاریزی ه نامیری قسهو
مؤسیقا بلاوکردنه وه ه (ك: مذایع).
المذيع: نهوکه سهی له سر رادیو یان
تهله فزیوژن هه وال بلاو دهکاته وه.

ذال ذیلاً: کلکی بو پهیدا بووه کلکی
دریز بوو ه کلکی ناوگهئی نا.

ذال فلان: فلانکس خوئی باداو لارو
لهنجهی کرد، کلکی شوپ کرده وه.
ذال بذنبه: کلکی هیت کرد.

ذال بکریه: پوښاکه کهی دریز بوو لمزموی
خشانند.

ذال الی فلان: بو فلانکس کرایه وه پیی
گه شایه وه.

ذال الشئی: شته که زورو بی نرخ بوو،
دمگوتری: (ذالت الفرس و ذالت
المرأة): نهسه که یان نافرته که کزو
کوټه وار بوو.

ذال حاله: باری ژبانی دابهزی و
بهکوله مهرگی ژبا.

اذاله: کلکی بو دروست کرد ه کلکی

دریز کرد، دمگوتری: (أذالت المرأة
قناعها): نافرته که پهجه کهی
دریز کرد، دایداپه وه شته کهی بهی
نرخ سهر کردو گرنگی بی نه ده
لهحه دیت دا هاتوه: (نهی النبی -
ص- عن إزالة الخيل)، همروا
دمگوتری: (أذال ماله): مال و
سامانه کهی ته خشان و په خشان
کردو پاریزگاری نه کرد.

ذیلمه: کلکی بو کرد، لکی بو دانا ه
پهراویزی بو نووسی ه کلکی
دریز کرد، دمگوتری: (ذیل کتابه او
کلامه): پهراویزی بو کتیبه که
نووسی، که مو کوپییه کانی
پر کرده وه.

ذیل فی کلامه: کرایه وه قسهی
گاتمه و گه بی کردن ه قسهی
بی شمرمانه ی کردن.

تذایلت حاله: باری ژبانی دابهزی و
هه ژار کهوت.

تذیلت الدابة: ولاخه که کلکی
پاوه شانند.

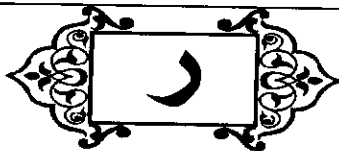
تذیل فلان: فلانکس کلکی بادا،
واته: خوئی هه لکیشاو فیزو نازی
کرد.

تبدل الی فلان: به فلانکس شادمان
بوو قسهی خوئی بو کردن.

التذليل: پاشکوی کتیب ۵ لهزارموی
 عیلمی مهعان دا هینانی رستهیه که
 بهشوین رستهیه کی تر دا هه مان
 مانای پینوو جهخت دمکاتهوه.
 الذیل: کوتایی هه موو شتیک ۵
 داوینی کراس و دشداشه ۵ خیشکهو
 شیوو دۆلج که رهشبا له لبه لان
 دروستی دمکا ۵ بهکینایه دمگوتری:
 (فلان طویل الذیل): فلانکس
 دهولمه هندو دهست رۆشتوووه.

الذیال: کلک دریژ ۵ لارو لهنجه کمر
 لهپۆشتن دا، دمگوتری: (هو ذیال

بثوبه): بۆهیز داوینی لهعهرز
 دهخشینی.
 ذامه ذیمأ و ذامأ: رهخه ی لی
 گرتو به خراپه باسی کرد.
 الذام: عهیبو رهخنه لهپهندی
 پیشینان داهاتوووه (لائعذم الحساء
 ذامأ).
 الذیم: بهمانا (الذام) دی.

رئ پیتی دمیهمی هیجایه، دهنگیکی
گهوری گر پهیدا دمکات.

الراتین: جوره سمغیکه پیشه و مرکان
بو پیکه وه نوساندن بهکاری دینن.

راتینج: جوره جهوی و سمغیکه زور
درمخت دمری دمدا لهکاتی برپنه و هو
بریندار کردنی دا ۵ به زوری سمغ
زمیت تیکه لاو بهیهک دمین.

راوند: هه موو جوره رومکیکی ته مهن
دریژه له پیړی (به طباطبیه)،
رومکیکه سکی پی ده چی،
هرکه سی بیخوا گه دهی پی رهوان
دمبی.

رأبت الأرض رأباً: دواى درونه و هی
گیا و گزه که هه ئیدایه و هو سه رله نوئ
روایه وه.

رأب الإساءة: قاپ و قاجاخه که ی چاک
کرمه وه، پینه ی کرد.

رأب الصنعة: دردومی نیوانیانی لابرد،
دزایه تیه که ی چارمه سه رکرد،
دمگوتری: (رأب بین القوم) کیشه ی
نیوان قه و مه که ی حمل کردو
ناخوشی له نیواندا نه هیشتن ۵

الرقة: پیشه ی پینه دوزی و مزگه ری
قاپ و قاجاخ.

الرقة: پارچه ده خریته ناو قاپ و قاجاخه وه

بؤنه و ی بکری به پینه و کون و که له بهری
پئ دمگوتری ۵ (ك: رأب).

رأبیل: له سه ر لا به پاریز رویی و مگوو
ئه وه پاریز به ریته شتیک.

ترأبیل: دزه ی کرد.

ترأبیل القوم: خه لکه که به بی نه میرو
سه رکرده به پیاده می شه پان کرد.

الرئبال: شیر ۵ گورگه چه قه ۵

گورگی پیس ۵ دمگوتری: (لص

رئبال): دزی نازاو له سه ر پی بؤ

هه ئمه ت ۵ تاقانه ی دایک ۵ رومکی

تیک هالاوی دریژ و مگو لاولو ۵

(ك: رأیل).

رأد الضحی: کیشته نگاو درمگ بوو،

به ته و او ی خوړ سه رکه و تو به ره و

ناو مرستی ناسمان کشا.

رؤد الفصن: شوله دارمکه زور نه رم و شک

بوو ۵ لقه درمخته که به ملاو

به ولادا جه و جوئی کرد.

ارتادت الفتاة: کچه گه نه که

له رویشتن دا لارو له نه جه ی کردو

خوی بادا.

ترأد الضحی: به مانا (رأد) دی.

ترأد الشئ: شته که له ره و جوئی کرد

به راست و جه پ دا هاتوو چوو،

دمگوتری: (ترأد الفصن).

تَرَأَدَتِ الْحَيَّةُ: ماره که له‌رؤیشتن دا مارودو رؤیی.

تَرَأَدَتِ الرِّيحُ: بایه که گیزه‌لۆکه ناسا بوو، له‌چهند لایه‌کیه‌وه تَبَّك گیران.

تَرَأَدَ الرَّجُلُ فِي قِيَامِهِ: بیاومکه له‌کاتی هه‌ل‌سان دا له‌رزینی توش هات به‌ته‌کان پشته راست کردموه.

الرَّأْدُ: دم‌گوتری: (فَتَاةٌ رَأْدٌ):

کچۆله‌یه‌کی جِوان و خِی‌را بی‌گه‌یشتوو زوو بوو به‌گه‌وره کج. وَأَدَّ اللَّحْيُ: لاجانگ، سه‌مه‌تای پِیش.

الرَّوْدُ: دم‌گوتری: (غَضَنَ رَوْدٌ) لقه

دره‌ختی‌که زۆر نه‌رمو نیان و شله‌که ه (فَتَاةٌ رَوْدٌ): کچۆله‌یه‌کی

جوان‌خ‌ص و رو‌خ‌سار ش‌م‌ینه ه نه‌سه‌رمه و سه‌ری لقه دره‌خت ه هه‌روا به‌مانا لاشه‌ویله دی.

الرَّوْدُ: هاوته‌مه‌ن ه (ك: أَرَادَ) ه نه‌مامه دره‌خت ه لقه‌داری نه‌رمو نیان.

الرَّوْدَةُ: کچۆله‌ی ناسک و جوان.

الرَّوْدَةُ: به‌مانا (الرَّوْدَةُ) دی.

رَأَرَا: چاوی هه‌ل‌گێ‌پو دا‌گێ‌پ کردن و به‌وردی تی‌ی پوانی.

رَأَرَاتِ الْمَرْأَةُ: ئافه‌مه‌که سه‌یری

ئاوێ‌نه‌ی کرد بۆ‌نه‌وه‌ی خۆی ببینی.

رَأَرَاتِ بَعِينِيهَا: چاوی خۆی ب‌ری‌قه‌دار کردن، به‌کله سو‌بجانی پشته.

رَأَرَا السَّحَابُ وَالسَّرَابُ: هه‌و‌ر‌یان ت‌پ‌او‌یل‌که ب‌ری‌سه‌کی دا.

رَأَرَا بِالْفَنَمِ: به‌گوتنی (نهر نهر) بانگی مه‌ره‌کانی کرد.

رَأَرَا الْحَيَوَانُ بَذَنِيهِ: ئا‌زه‌له‌که له‌قه له‌قی به‌کلکی کرد ه کلکی راوه‌شاند.

رَأَسَ فُلَانٌ رَأْسَهُ وَرِيَّاسَةً وَرِنَاسَةً: ریزی په‌یدا‌کرد، ریز‌دار بوو.

رَأَسَ الْقَوْمَ: بوو به‌سه‌روکی گه‌له‌که‌ی.

رَأَسَ فُلَانًا: سه‌ری ف‌ل‌ان‌که‌سی هه‌نگاوت.

رَأَسَ رَأْسًا: سه‌ری ئا‌زا‌ری لێ‌ په‌یدا بوو، سه‌ری هێ‌شا.

وَأَسَ رَأْسًا: سه‌ری زل بوو (هو أَرَأَسُ وَهِيَ رَأْسَاءُ).

رَأَسَ: له‌سه‌ر دوا‌که‌وت.

رَأْسُهُ عَلَيْهِم: کردی‌به‌ سه‌روکی ف‌ل‌ان خیل.

إِرْتَأَسَ عَلَيْهِم: بوو به‌سه‌روکیان.

تَرَأَسَ عَلَيْهِم: بوو به‌سه‌روکیان.

الرَّأْسُ: سه‌ران‌سه‌ری دۆ‌ل و دۆ‌پ ه

هه‌ربه‌رزایی‌ه‌ک ب‌پ‌وانی‌ته ن‌ز‌مای‌ی ه

فه‌رمان‌پ‌روا و کار‌به‌ده‌ست.

الرَّئِيسُ: (رئاس السيف): ده‌س‌کی

شم‌شیر ه (رئاس الأمر): سه‌مه‌تای

ئیش.

الرَّأْسُ: سه‌روپ‌ی فرۆش، پا‌چه‌ فرۆش.

الرَّأْسُ: لای سه‌روی هه‌رش‌تی‌ک ه

سه‌ره‌ک خ‌ی‌ل ه سه‌ری مان‌گ ه

سه‌ری سا‌ل ه په‌که‌م ر‌پ‌ۆ‌ی سا‌ل،

دمگوتري: (عنده رأس من الغنم): يهك سهر
 حهيوانى هميه يان (عنده خمسة أروس
 ورؤوس) پيڻج سهرى حهيوان هميه.
 رأس المال: دهمايهى بازرگاني ۵ نهو
 هارمو پولهى دمخريته ناو
 پرؤزميهكهوه.
 الرأسمايية: ياساى شابورى كهلهسهر
 بنه ماى ملكيهتى تايبهتى و تاكل
 دادهمهزريت.
 الرؤاس: سهر زل.
 الرؤاسي: بهمانا (الرؤاس) دئ.
 الرئيس: سهرؤكى نهتهوه ۵ (ك:
 رؤساء) ۵ ئهئدامى سهرمكى
 لهجهستهى ئادهميزاددا كسه
 بهمنهمانى يهكيكيان ناتوانى بزيا.
 المراس: نهو نهسپهى لهپيشپركى دا
 گاز لهسهرى نهسپ دمگرئ ۵
 پيشهنگى قافلهو رموه.
 راف به رافة: زورى بهزمى پيداهاى و
 سؤزى بؤ جولا.
 رَفَّ به رافاً: بهمانا (راف) دئ.
 رَوَّف به رافةً و رافةً: بهمانا (راف) دئ.
 تراءفوا: خهلكهكه لهناو خويان دا
 بهزميان بهيهكتردا دپتهوه.
 تراءف به: بههيدى و هيمنى هئسو
 كهوتى لهگهل دا كرد.
 استرافه: داواى سؤزو بهزمى لئ كردو

ويستى رهحمى پئ بكا.
 أَرَأَيْتَ النُّعَامَ: نوعامه
 (شوتورمورغه) كه بوو بهخاومن
 بيچو.
 رَأَى: پهلهى كرد.
 استرأل الرأى: بيچوه شوتورمورغهكه
 كهوره بوو.
 استرأل النبات: رومكهكه دريژ بوو.
 الرأى: بيچوى شوتورمورغ ۵ نهو
 بيچوه نوعامهى سائيكى بهسهردا
 تيپهريبووي ۵ (ك: أرؤل ورنال).
 الرأى: زيدهى ددانى ولاخ ۵ ليكى
 ولاخ.
 الرأى: ليكى ولاخ.
 وَأَمَّ الإِنَاءَ رَأياً: قاپهكهى چاك و ريك
 كردموه.
 رَأَى الحَبْلَ: حهبلهكهى توند بادا.
 وَكَمَ الجُرْحُ رَأياً ورنماناً: دايكهكه
 مندالهكهى خوش ويست سؤزو
 چاودپرى بؤ بهچكهكهى زور بوو.
 وَكَمَ الشَّيْءُ: شتهكهى خوش ويست و
 ومگرى بوو.
 أَرَأَيْهَا: بهسهرى دا چؤمايهوه، خوى
 كوشمهله كرد.
 أَرَأَمَ الجُرْحُ: چارمههرى برينهكهى
 كردو دهرمانى كرد تا ويك هاتهوهو
 چاك بؤوه.

أَرَامَ الْحَبْلِ: به مانا (رَأَمَ) دئ.

أَرَامَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانكەسى ناچار

کرد بۆ کردنی ئەوکارە.

رَأَمَ الْإِنَاءَ مَرَامَةً: به مانا (رَأَمَهُ) دئ.

قَرَأَتِ النَّاقَةُ: حوشرمکه کورکاندی و

سۆزی خۆی پیشان دا.

تَرَامَ فَلَانًا: به زمینی به فلانكەس دا

هاتهوه.

الرَّأْمُ: مندالێك كه كهسانی دی جگه

له دایکی خوشیان بوئ.

الرَّئِمُ: ناسکی سپی كه هیچ رهنگیکی

تری پێوه نه بێ ۵ بێچوه ناسك ۵

(ك: آرام، آرام).

الرُّؤْمَةُ: غەرمو سیکۆتین كه بۆپێكهوه

نووسان به کاردئ.

رَأَهُ يَرَاهُ رَأْيًا وَرُؤْيَةً: به جاوی سەر بینی

۵ برپاوی وابوو ۵ وای بۆ چوو ۵

ته گبیری کردو نه خشی بۆکیشا.

رَأَى فَلَانًا: له فلانكەسی داو سییه کانی

ههنگاو تن.

رَأَى الرَّأْيَةَ: ئالاکهی چهقاند.

رَأَى فِي مَنَامِهِ رُؤْيَا: خهونی بینی.

رَأَى فَلَانًا عَالِمًا: فلانكەسی به زانا لهقه لهم دا،

هیری زانیاری کرد ۵ گومانی لئ کرد.

رُئِيَ رَأْيًا: سی توشی نه خوشی بوو،

سییه کانی زامدار بوون.

أَرَأَى: بوو به خاومن عهقل و قام ۵

سی و جگهری نازاریان بوو ۵ سهیری

ئاوێنه ی کرد ۵ جندۆكه ههوالی

نهێنی هێردمگه ن ۵ نیشهکهی بۆ

روپامایی و خو هه لکیشان کرد ۵

بیرو بۆچونی بۆ داهاتوو زۆر بوو ۵

له گاتی سهیرکردن دا چاوی زۆر

په رته پرتی کرد.

أَرَى اللَّهَ بَفِلَانٍ: خودا وایکرد کابرا

به دوزمنه کهی خو ش بـ

دوزمنه کهی به شکستی ببینی.

أَرَى فَلَانًا الْمَرْأَةَ: ئاوێنه ی دایه فلان

سهیری خو ی بکا.

أَرَى فَلَانًا الشَّيْئَ: شته کهی دایه فلان.

أَرَى وَجْهَ الْمَوَابِ: وای کرد رێگای

راست بدۆزێتهوه.

رَأَاهُ مَرَأَةً وَرَأَاهُ وَرِئَاءَ: بۆی دهرکهوت

کابرا رهوشتی بهرزو جوانی تێدان و

به پێچهوانه ی زانینی ئەو بوو.

رَأَى فَلَانٌ فَلَانًا: فلانكەس بهرمو روی

فلانكەس بووموو بینی.

رَأَهُ: بینی كه خاومنی رهوشتی جوان و

به رزه پێچهوانه ی ئەوه ۵ ئاوێنه ی

دایه سهیری خو ی بکا.

إِرْتَأَى الشَّيْئَ: شته کهی وامه زنده کردو

وای بینی، وای بۆ چوو.

تَرَامَى فَلَانٍ: فلانكەس له ئاوێنه دا

سهیری خو ی کرد.

تَراى القوم: خه لکه که هه نديکیان
هه نديکیانی بینی.

تَراى له: روبه روی بووه تا چاوی پی
بکه وی.

تَراى له کذا: وای بۆ دهر که وت.

تَراى الشئ: شته که ی دی ۵ له حه دیت
دا هاتوو هه مفرموی: (تَراينا الهلاك
بذات عرق).

تَراى فلان فلاناً: فلان روبه روی فلان
بووه وه چاوی پی که وت.

تَراى له: روبه روی بووه وه تا ببینی.
تَراى في المرأة ونحوها: سهیری
ناوینه و شتی وای کرد.

استراى بالمرأة: سهیری ناوینه ی کرد.
استراى الشئ: شته که ی بینی.

استراى فلاناً: داوای دیتنی فلانکه سی
کرد ۵ پرس و رای پی کرد ۵ به خو
هه لکیش و فشه بازی له قه له دا.

الرأي: بیرو باومر ۵ عمقل و ناومز ۵
ته کبیر و پلان ۵ تیروانین و لی
وردبوونه وه ۵ بینینی چاو،
دهگوتری: (رایه رأی العين) ۵ به لای
زانایانی ئوصله وه دهر هینانی
حوکه می شهرعییه له ژیر پۆشنای
قاعیدمو یاسای چه سپاو.

الرأي: پۆشاک ی باش که بیلو
دهگریته وه که سانی دی
جوانییه که ی ببینن.

رأي الشئ: بیندراوی شت؛ نهومی چاو
دهبینی ۵ دیمه ن و روخساری
جوانی شتو شکۆمهندی سه رنج
راکیش ۵ قورئان دهفرموی: ﴿وَكَمْ
أَفْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ
أَتَانًا وَّرِثًا﴾.

الرؤيا: خهون ۵ (ك: رؤى).

الرؤيا: بینین ۵ بینینی مانگی
یه که شه وه ۵ له حه دیت دا
هاتوو: (صومرا لرؤيته).

الرؤيا: سی، نه ندای هه ناسه دان.

الرؤي: (القلب الرئوي): هه لاوسانی
لای راستی دل به هو ی هه ندی
نه خو شیه وه.

الرؤي: پۆشاک ی جوان و ناوازه که
به دانسه نه نشانی خه لک ده دری
تا جوانییه که ی ببینن ۵ جندۆکه که
هه والی نه ینی به ئاده میزاد
دهگه یه نی ۵ دهگوتری: (فلان رأيي
قومه) فلان دهر پاست و عاقله مندی
که له که یه تی.

الرؤاء: روخسار جوانی شکۆمهندی
ته و او سه رنج راکیش.

الرؤاي: دیمه ن و روخساری بیندراو،
دهگوتری: (هو مني برأي): نهو
له منه وه دپارمو دیمه نی ده بینم.

الرؤاء: به مانا (الرؤاي) دی واته:
دیمه ن و روخساری بیندراو.

الرؤاء: ناوینه، یان هه ر شتیک

تەماشاکەر خۇى تىدا بېينى ۵ (ك):

۵ (ك): ربايا).

مَراءِ ومَرايا).

الرَّيْبَةُ: بەمانا (الرَّيْبُ) دى ۵ (ك): ربايا).

الرَّيْبُ: شوقنى رەببىيە ۵ (ك): مَرايى).

الرَّيْبَةُ: بەمانا (الرَّيْبُ) دى).

الرَّيْبُ: بەمانا (الرَّيْبُ) دى).

رَبُّ الْوَلَدِ رَبًّا: سەرپەرشتى مىندالەكەى

كردو ئەركى بەخىو كردنى گرتە

نەستۆ.

رَبُّ الْقَرْمِ: سەرۆكايەتى گەلەكەى كردو

كاروبارپانى ھەلسۆراند ۵ لەھەدىشى

ئىبنو زوبەيردا ھاتووه (لأن يَرْبِي

بنوعمي أحب الي من أن يربي

غيرهم).

رَبُّ الشَّيْءِ: شتەكەى كرده ملكى خۇى ۵

كۆى كردموه.

رَبُّ النِّعْمَةِ رَبًّا وَرَبًّا: پارىزگارى نازو

نەعمەتەكەى كردو گەشەى پى دا.

رَبُّ الْمَكَانِ: لەوشوئەنە مايەووهو جىگىر

بوو.

رَبُّ الدُّهْنِ: رۆنەكەى پالڧتە كردو چاكى

بەرھەم ھىنا.

أَرَبَتِ الرِّيحُ: بايەكە بەردموام بوو.

أَرَبَتِ السَّحَابَةُ: ھورەكە بارانەكەى

بەردموام بوو.

وَبَّ الْوَلَدُ: سەرپەرشتى مىندالەكەى

كردو ئەركى بەخىو كردنى گرتە

نەستۆ.

رَبًّا فلان رَبًّا: فلان بەرز بووه، پەلەى

رېزى زىادى كرد ۵ لەھەموو

خواردنەمەننەك كۆى كردموه ۵

لەسەرە خۇ رۆيشت.

رَبَّاتُ الْأَرْضِ: زەببەكە پاك بووه،

بەروبووى زىادى كرد.

رَبًّا بفلان كذا: فلانكەسى بەرز كردموه

بەدەستپاكى لەقەلەم دا.

رَبًّا في الأمر: سەپرى ئىشەكەى كردو

لىى ورد بۆوه.

رَبًّا المال: مائەكەى چاودېرى كردو

چاكسازى تىدا كرد.

رَبًّا القرم ولهم: بوو بەرمببەو سەنگەر بۆ

خەلەكەكە، دىشگوتى: (ما رَبَّاتُ

رَبًّا) گىرنگىم پى نەدا خۇم

پىوھخەرىك نەكرد.

رَبَّاهُ: لىى ترساو خۇى لى پاراست ۵

رَبَّا فلان فلان: ھەرىكە لەفلان و فلان

چاودېرى يەكتىيان كرد.

إِرْبًا: بەرز بۆوه.

إِرْبًا الْجِلْ: چووه سەر كۆمەكە.

الرَّبِّي: پىشەنگو چاوساغ كەلەسەر

سەنور پارىزگارى ولات دىكا پان

لەپىش لەشكروھ دىرواو

لەبەرزايپەوھ چاودېرى دوزمن دىكا

نەوكموو پەلامارى ھىزەكەپان بىدن

رَبِّ الثَّمَرِ: میوه‌های کرده مرهبا.

إِرْقَبَ الْوَلَدَ: به مانا (رَبُّه) دی.

إِرْقَبَ عَلَى فُلَانٍ: نازو نیعمه‌تی به‌سهر

فُلَانٍ دا پُرْاند.

تَرَبَّ الْقَوْمُ: خه‌ئکه‌که کۆبونم‌وه.

تَرَبَّ الْوَلَدَ: به مانا (رَبُّه) دی.

تَرَبَّ الشَّيْءُ: لاه‌ی نه‌وه‌ی لی دا

که‌خاوه‌نی شته‌که‌یه‌وه نه‌وه لی‌ی

به‌پر‌سیاره.

الرَّابُّ: باوه پیاره، می‌ردی ژن که

له‌می‌ردی‌کی تری کور‌پکی هه‌بی‌وه

نهم می‌ردی بۆی به‌خیو بکا.

الرَّابَّةُ: باوه‌ژن که من‌دالی می‌ردم‌که‌ی

له‌ژنی‌کی تری به‌خیو بکا.

الرَّابُّ: هه‌وری سپی که نام‌یری

موسیقاییه یه‌ک ژنی هه‌یه.

الرَّابُّ: واده‌وه به‌ئین که کۆمه‌ئیک

سهر‌متیر که په‌تیک که گور‌زه تیری

پێ به‌ستی.

الرَّبُّ: ناوی‌که له‌ناوه جوانه‌کانی

په‌روم‌ردگار که‌خاوه‌ن که‌وره‌وه ریش

سپی که‌به‌خیو‌که‌هر که‌سهر‌په‌رشتیار

نه‌خشه‌کیش‌وه ری‌وه شوین دان‌هر

چاک‌ساز که (ک: أَرَبًا وِرَبَّ).

الرَّبُّ: دۆشاوی خور‌ما یان میوه‌ی تر.

رَبُّ: حه‌ره‌فی جه‌ره‌وه ئیسمی نه‌که‌یه

مه‌جرو‌ر دم‌کا.

الرَّبُّ: ناوی زۆر که‌ ناوی شیرین‌وه گوارا.

الرَّئِی: نیعمه‌ت‌وه چاکه که‌ پێویستی

گر‌نی توند‌وه تۆل.

الرَّوَّافِی: خودا په‌رست که‌ زانای کامل‌وه

ته‌وا‌وه به‌نه‌زه‌ری‌وه به‌گرم‌وه

هور‌نان دم‌هه‌رم‌وه: ﴿وَلَكِنْ كُرُوا

رَبَّانِيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ﴾.

الرَّيَّةُ: بۆ میینه به‌کار‌دی.

الرَّيَّةُ: هه‌رجی دره‌خت‌وه روم‌کیک

له‌گه‌ر‌ما دا شین بنوینی که‌ دره‌ختی

خه‌روب که‌ کۆمه‌لی زۆر، یان دم‌هه‌زار

که‌س.

رَبَّةُ الْبَرَسِيمِ: روا‌وه‌ی گیا وینجه‌وه شتی

وا که‌له‌دوا درونه‌وه سهر له‌نوئ

هه‌له‌مداته‌وه.

الرَّوَّافَةُ: کۆمه‌لی زۆری ئاده‌م‌م‌یزاد

هور‌نان دم‌هه‌رم‌وه: ﴿وَكَايْنِ مَنْ لَّبِی

قَائِلٌ مَعَهُ رِیْثُونٌ كَثِيرٌ﴾ زانای خودا

په‌رست‌وه خاوه‌ن سه‌ه‌بر‌وه ئارام.

الرَّوَّابُ: کۆله به‌سه که‌ گه‌رانی

ره‌شه‌ولاخی کتیی.

الرَّوَّابُ: به‌مانا (الرَّابُّ) دی که‌ په‌یمان

له‌گه‌ل به‌سترا‌وه که‌ کۆله به‌سه که‌ پاشا

که‌ (ک: أَرَبَاءُ وَأَرَبَّةُ).

الرَّيَّةُ: میینه‌ی (الرَّيْبُ) که‌ کچی ژن

که‌ له‌می‌ردی‌کی تری بی که‌ دایه‌ن‌وه

شیر‌ده‌ری من‌دال که‌ (ک: رَبَائِبُ).

الرَّوَّابُ: زه‌ویه‌ک گیاو‌وه گزی زۆر لی

به‌روی.

الرَّبُّ: به مانا (المرباب) دئ ۵ شوین و
جیگا ۵ شوینی مانه و نه نیسته جی
بوون.
رَبَّتِ الصَّبِيَّ رَبَّتًا: به مانا (رَبَّاهُ) دئ.
رَبَّتِ الصَّبِيَّ: مندا له که به خپو کرد ۵
به بهری دستی به هیواشی که مکهم
له پستی دا بوئمه و خهوی لی
بکه وئ.
رَبَّتُهُ عَنْ حَاجَتِهِ وَأَمْرَهُ رَبَّتًا: مهنی کرد
لهو مه به سته لادا ۵ (هو رَبَّتْ
وریت).
رَبَّتُهُ عَنْ حَاجَتِهِ وَأَمْرَهُ تَرَبَّتًا: به مانا
(رَبَّتُهُ) دئ.
إِرْتَبَتِ الْقَوْمُ: خه لکه که بلا و میان لی
کرد.
إِرْتَبَتِ الْقَوْمُ: به مانا (ارتبوا) دئ.
تَرَبَّتْ فِي سِيرِهِ: له رو پستن دا مایه وه.
إِرْبَاتٌ: بهند بوو، گرا.
الرَّبِئَةُ: کاریک هه لهو گرت بکا ۵ فیلت
لی بکری.
وَبَّحَ رِبَاجَةً: که و دمن بوو گیل و نه مقام بوو
(هو ربيع وهي ربيجة).
أَرَبَّحَ: کوپی کورته بالای بوون.
تَرَبَّحَ: خوی به گیل و نه مقام لهقه لهم دا
۵ سهرسام بوو.
تَرَبَّحَتِ الْوَالِدَةُ: دایکه که دوی مردنی
میرده که می شوی نه کرده و خوی

تهر خان کرد بو به خپو کردن و
پیکه پاندنی مندا له که می.
الرَّبَّاحُ: تیر ناوو گه دمتیر.
الرَّبَّاحِيُّ: ناده میزادی که تهو زمبه للاح
۵ گوشتن و جوار بهل قهوی ۵
خوه له کیش و شانازی کمر.
رَبَّحَتْ تِجَارَتُهُ رَبَّحًا وَرَبَّحًا وَرَبَّحًا:
بازرگانی کردنه که می قازانجی کرد.
رَبَّحَ فَلَانًا عَلَى بَضَاعَتِهِ: قازانجی دا به فلان
له سهر کالاکه.
تَرَبَّحَ: هه ولی قازانجی داو کاسبی کرد ۵
سهرسام بوو.
أَرَبَّحَتْ تِجَارَتُهُ: به مانا (رَبَّحَتْ) دئ.
أَرَبَّحَ فَلَانًا عَلَى بَضَاعَتِهِ: به مانا (أَرَبَّحَهُ)
دئ.
رَبَّحَهُ عَلَى بَضَاعَتِهِ: قازانجی پیددا.
الرَّبَّاحُ: قازانج کمر، مالیک قازانج بکا.
الرَّبَّاحُ: جه له به نه سپ و حوشر که
بو فروشتن و قازانج به یندرین ۵
بهزو پیو ۵ بیچوه نازه لی بجوک.
الرَّبَّاحُ: قازانج ۵ نه وهی قهرزدار
به زیاده دمیددا به خامن قهرز
به گویره می چهند مهرجیک که له ناو
خویان دا دمیکن.
الرَّبَّاحُ: دوکانیک قازانجی تیدد بکری،
دهگوتری: (متجر ربيع).
الرَّبَّاحَةُ: (بيع المربحة): پیددانی

دەسمايە ۋە گىرپانى بەقازانچ، بۇ
ھەرىكەتتىكى لەخاۋەن پارمەكە ۋە پارە
پەندراۋمەكە ئەندازمەكە ديارىكراۋ
لەقازانچەكە ديارى دىگىرى.

وَبَخَّ فِي الرَّمْلِ رَبْحًا: بەنارپەحتى بەناۋ
لىبەلەنەكەدا رۇيشتىنى بۇكرا.
أَرْبَخَ الرَّمْلُ: لىبەكە پەستىتوتراۋ
يەكترى گرت رەق بوو.

أَرْبَخَ فُلَانٌ: فُلَانُكەس كەۋتە ناۋ
نارپەحتى ۋە تەنگە ۋە چەلەمەۋە.
أَرْبَخَ فُلَانٌ فِي الرَّمْلِ: بەمانا (رَبَخَ) دى.
تَوَبَّخَ: خۇي شل كىرد، دىگوتىرى: (تَوَبَّخَ
فِي مَشِيَةٍ) لە رۇيشتىن دا لۆزە لۆزى
كىرد، بەشل ۋە شىۋاۋى رۇيشت.

الرَّبِيخُ مِنَ الرِّجَالِ: پىۋاۋى كەتەۋ
زەبەللاخ ۋە شل ۋە شىۋاۋ.
وَبَدَّ بِالْمَكَانِ رِبْدًا وَرِبْدًا: لەۋ شۋىنە
مايەۋە.

وَبَدَّ فُلَانًا رِبْدًا: فُلَانُكەسى بەند كىرد.
وَبَدَّ الثَّمَرُ: خورماكەى لەمىر بەددا وشك
كىردەۋە ۋە ھەللى گرت.

رَبَدَ رُبْدَةً: رەشايەكەى تىكەلەۋى لىلى
بوو ۋە (ھەر اُرْبَدَ ۋە ھى ربداء).

إِرْبَدَ: بەمانا (رَبَدَ) دى، دىگوتىرى:
(إِرْبَدَ وَجْهَهُ): لەكاتى رەق ھەلسانى

دا رەنگى سور ھەلگەپراۋ رەش
داگىرسا.

تَوَبَّدَ: بەمانا (إِرْبَدَ) دى.

تَرَبَّدَ الرَّجُلُ: پىۋەكە روى گىرۋ كىرد.
تَرَبَّدَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان ھەۋرە ھەللا
بوو.

إِرْبَادًا: بەمانا (إِرْبَدَ) دى.
الرَّبْدُ مِنَ السَّيْفِ: جەۋھەرى شمشىر،
ورشە ۋە رەنگى ئەۋ دياردەمىيە
كەپىنى دىگوتىرى ناۋى تىخ.
الرَّبِيدُ: خورمايەك لەسەبەتەۋ شتى
ۋادا بەرپىز دادەمىرى پاشان ناۋى لى
دەپرۇپىندىرى.

الرَّبِيدَةُ: صندوقو جاننا كە كىتىپ
تۆمارگەيان تىدا ھەلەمەگىرى ۋە (ك):
رېئىد).

الرَّبِيدُ: ئاغەل ۋە ھەۋشەى ھوشىر تىدا
راگرتىن ۋە لەبەصرە شۋىنەكى بەناۋ
بانگى لەۋجۆرە ھەۋشە ھەبۋە
ھوشىريان تىدا راگرتۋەۋە بۇ
فرۇشتىن ۋە شاعىرانىش تىدا
كۆبۈنەۋەۋ شىعەريان تىدا گوتۋەۋە ۋە
ھەروا ناۋە بۇ ئەۋ ھەۋسىرو
سەۋىيە زەلەى خورماى تىدا وشك
كراۋە ۋە (ك): مەرابد).

وَبَدَّ رِبْدًا: ھاقى لەرۇيشتىن سوك بوو ۋە
دەستى لەكار كىردىن دا سوك
رەنگىن بوو.

أَرَبَدَ الثَّوْبُ أَوْ الْحَبْلُ: قوماشەكەيان
چەبەكەى بىرى.

دمنكهكانى پاليان ليك داو بۆلە
تريپهكان لهناءو خويان دا
پالەپەستويان كردو چونه ناو
پهكهوه.

الرئيس: بههياوشى رويشت.

الرئيس فلان: فلانكهس زور بهوردى
بهدوو فلانكهس دا گهرا.

الرئيس فلان: بهناو زموى دا روىو
گهرا.

الرئيس امر القوم: ومنعو حالى
خهكهكه شيوا تاوايان لى هات
پهرتهوازه بوون.

الرئيس: پياوى زيرهك و ليهااتوو ه مالى
زور، شتى زور.

الرئيس: مالى زور، شتى زور ه بهمرانى
ورك زلى ههلهو ه گري دارى زل ه
پياوى نازاو نهبهرد.

الرئيس: (ام الرئيس): مار ه بهكينايه
دهيندرى بۇ كارسات.

رئيس الارض رئيسا: زمويهكه گزويگاي
زورو رهنكاو رهنك بوو ه زموى

بهگزويگاي رهنكاو رهنكو زور
رازايهوه، دهگوتري: (رئيس السنة

وريش المكان ورش الرجل): رهنكى
جياجيلى بوون، پهلهو خالى سورو

ههنديكى ترى رهشى تيدا پهيدا
بوون ه (هو رئيس وهي رشاء).

الرئيسة: نهو پارچه بهرپويهى ئافهرمتى
بينويژ بهخويهوه دهگري ه نهو
بهرپويهى ئالتونچى ئالتونى پى
دهسپيتهوه ه ههرپارچه بهرپويهك
بهكاربى بۇ پاكدردنهوهى ئاميرو
شتى تر ه ههرشتيك پيسو
هيزمون بى ه پياوى بىخيرو بيز ه
توپهوانهى كهندو كۆلينهو گۆزه.

الرئيس: زى ه قامچى، شورك.

المرباد: زور بلو چهقه چهناو.

الرئيس: جهلهبه ناسك ه گاراني
كاكيوى ه كۆمهلى ئادهميزاد.

ويژ الكيش ربازة: بهرانهكه ههلهو بوو
گۆشتى گرت.

ويژ فلان: فلان كهس عاقل و وردبين بوو
(هو ربيز).

ويژ القربة: كوندكهى پرگرد لهناو.

إرتبىز: لههونهرى خوى دا تهواو كامل
بوو.

الرئيس: كهوره لى هاتوو لهههههه
خوى دا.

رئيس بيده رئيسا: بهدهستى خوى لى
دا ه (هو مريوس وريس).

رئيس القربة وغرها: كوندكهى پرگرد.

إرتبىز: تيكهلاو بوو ه گۆشتو ههلهو
بوو.

إرتبىز العنقود: هيشوهكه پهريو

أَرْبَشُ الشَّجَرِ: درختکه پشکوت و
 گهلای کرد ۵ میوهکهی دمرکهوت
 و مگوو دنکه نوك دمچوو.
 الرِّبْشُ: سپیایهك گله نینوکی
 مندالی ساوادا دمردمکهوئ.
 رِبْصُ بَفْلَان رِبْصاً: چاومروان بوو فلان
 چی بهسر دئ لهخیر یان لهشم،
 دمشگوترئ: (رِبْصُ فُلَاناً أَمْرٌ).
 تَرِبْصُ: پهزمهندهی کرد، دمگوترئ:
 (تَرِبْصُ بِه الشَّيْءِ) نهو شته
 چاومروانی بوو ۵ قورئان
 دمفهرموئ: ﴿قُلْ هَلْ تَرِبُّوْنَ بِنَا إِلَّا
 إِحْدَى الْحُسَيْنِ﴾.
 تَرِبْصُ بسلعته: چاومروان بوو مال و
 کالاکهی نرخه بهرز بیتهوه.
 الرُّبْصَةُ: رنگی جوراو جور،
 دمشگوترئ: (لِي عَلَى هَذَا الْأَمْرِ
 رُبْصَةٌ): من لهسر نه م کاره لئ
 وردیونهوو چاومروانیم ههیه.
 رِبْصَتُ الْغَنَمِ وَغَيْرَهَا مِنَ الدَّوَابِّ رِبْصاً
 وربوضاً: مهر و بزنهکان یان
 نازهلهکان مؤل بوون، مؤلیان
 خوارد.
 رِبْصُ الْأَسَدِ عَلَى فَرِيَسْتِه: شیرکه
 نیچیرمکهی خوئی خسته ژیر چنگی
 خویهوهو خبی کرد، دمشگوترئ:
 (رِبْصُ الْقَرْنِ عَلَى قَرْنِه) پالهوانهکه
 هاوشانهکهی خوئی خسته سهر

زموئ و ژیر خوئی ناو بوئی دا.
 رِبْصٌ بِالْمَكَانِ: لهشوینهکه مایهوه.
 أَرْبَضَتِ الشَّمْسُ: خور گهرمییهکهی
 توند بوو ههتا وای لئ هات
 نازهلهکان خوئیان کوتایه بن دارو
 پهناو پهسیوو خوئیان مؤل دا
 نهپانتوانی لهبهر گهرماکهدا خوئیان
 راگرن.
 أَرْبَضَ الرَّاعِي الْغَنَمَ وَغَيْرَهَا مِنَ الدَّوَابِّ:
 شوانهکه مهر و بزنهکانی والئ
 کردن بمؤلن.
 أَرْبَضَ الشَّرَابُ الْقَوْمَ: شهرابهکه
 خهلهکهکهی تیرووو مهست کرد،
 ههموو کلهلا بوون لهسر زموئ
 رهق خهویان لئ کهوتو لال و پال
 لیئ کهوتن، دمشگوترئ: (أَرْبَضَهُمُ
 الْإِنَاءُ) جامه مهپیهکه مهست و
 کلهلای کردن.
 أَرْبَضَ أَهْلُهُ: بزئوی بؤمال و مندالی
 خوئی دابین کرد.
 رِبْصُ الرَّاعِي الْغَنَمَ وَغَيْرَهَا مِنَ الدَّوَابِّ:
 بهمانا (أَرْبَضَهَا) دئ.
 رِبْصُ فُلَاناً بِالْمَكَانِ: فلانکهسی
 لهشوینهکه چیگیر کرد.
 تَرِبْصُ الْكَبْشِ عَنْ الْغَنَمِ: بهمانا (رِبْصُ)
 دئ.
 تَرِبْصُ بِالْمَكَانِ: بهمانا (رِبْصُ) دئ.
 الرِّبْصُ: شیر ۵ نهخوش، دمگوترئ:

(أَسَد رَابِض) (ورجل رابض) ۵ له پهندي
پيشينان دا هاتوو (كلب جرّال خير
من أسد رابض) ۵ كوردپش دهلّين:
(رَبُوبِيه كى گه پنده له شيريكى نوستوو
باشتره).

الرَّابِضَةُ: نهرمانى لوت.

الرُّبُضُ: ژن، هاوسهر.

الرُّبُضُ: به مانا (الرُّبُضُ) دئ ۵ تهويله و
ناغه لى نازهل و ولاخ ۵ حه وشه و
شوپن تيدا مؤلّينى حوشر ۵ همر
كه سيك همر شوپنيك خيزان و
تاكه كانى خيزان بوى بگه پنه وه بؤ
پشودان و نيسراحت و بچنه لاي و
تيدا بميننه وه ۵ وهكوو ميردو ژن و
كچو خزم ۵ همروا به مانا ريخوله و
ناوسك دئ ۵ گوريس و قه ياسه و
حه بلى باربه ستن ۵ سوچ و لاو
كه نارى شت ۵ دموروبهرى شار، بزړو
كه له شير پيك هاتب.

الرُّبُضُ: كومه ليك ره شه ولاخ و

حه يوانى تر له كاتى مؤلّين دا.

الرُّبُضُ: ناومندى شت ۵ بناغه ي بينا ۵
كومه ليك درمختى تيك هالاوو
تيكچرژاو.

الرُّبُضُ: ژن ۵ خيزان ۵ همروا
دمگوترئ: (رجل رُبُض عن الحاجات
والأسفار): پياوړكه خوى

به سه فمرو شتى واوه نه گرتوو.

الرَّبِضَةُ: قه باره يه كه خوى به سهر

شتيك دا دابى و مات بووبى ۵

كومه ليك ناده ميزاد.

الرُّبُضَةُ: پياوى دانيشتوو بى دمه لات ۵

پارچه يه ك تيكوشاو.

الرُّبُضَةُ: پياوى دانيشتوى بى

دمه لات.

الرُّبُوضُ: دمگوترئ: (شجرة ربوض):

درمختى گهوره و قه دزل ۵ (سلسلة

ربوض): زنجيرى نه ستورو پته و

(قرية ربوض): گونديكى قهرمبالغه.

الرُّبُوضُ: مهر و بزن به شوانه وه

له حه وشه ي مؤلّيان دا ۵

كؤبوونه وه ي بهز له گهدما.

الرُّبُوضَةُ: پياوى خوږپړى و ناكه س

به جه.

رَبَطَ جَاشَةً رِبَاطَةً: دلى قايم بوو

په له كوته ي پى نه كهوت له كاتى

ترسان دا، خؤراگر بوو.

رَبَطَ الشَّيْءَ: شته كه ي شته كه دا.

رَبَطَ نَفْسَهُ عَنْ كَذَا: خوى له وشته بواردو

لاقه ي نه كرد.

رَبَطَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ بِالْصَبْرِ: خودا صهبرو

ئارامى به سهر دل و دمرونى دا

رشت و هيزو تواناي مهنه وه ي

به خشى.

رَابِطٌ مُرَابِطَةٌ وَرِبَاطٌ: سەنگەری

سەرسنوری پاراست و لەشوینی

ترسناک دا مایەو، دەرگوتری: (رَابِطٌ

الْجِيشُ) ۵ قورئان دەفەر موی: ﴿يَا

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا

وَرَابِطُوا﴾ لەسەر پابەندبوون بە

ئەسلا و بەردەوام بوون لەسەر

ئەنجامدانی کاری خێرو چاکە

خۆگرو پشودریز بن و تەمبەل

مەبن.

إِرْتَبَطَ فِي الْجَبَلِ وَنَحْوَهُ: کەوتە ناو

حەبلە کەموو تێی هالا.

إِرْتَبَطَ الذَّابَّةُ وَغَيْرَهَا: وڵاخەکی

بەستەو، دەرگوتری: (فلان يرتبط من

الدواب كذا رأساً) فلانکەس

ئەوێندە سەر وڵاخێ ئازەل

دەبەستێتەو، واتە: خاومنی

ئەوێندە سەر وڵاخ و ئازەلە.

إِرْتَبَطَ فَرَسًا: ئەسپەکی بەخێو گرد بۆ

سوار چاکی و پەمبازی.

ترابط الماء في المكان: ئاوێکە

لەشوینی خۆبەتی هێچی لێ

نەپۆشتوو.

الترابط: لەزاراوی فەلسەفەدا هەبوونی

پەيوەندی نیوان دووشتە چوێکە

لەزەین دا هۆکاری ئەیکەو

بەستون.

الرَّابِط: دەرگوتری: (هو رابط الجأش):

دل قایم و چاو نەترسە ۵ ئازایە،

لەهیج شتێک ناترسی.

الرَّابِطَةُ: پەيوەندی و وابەستەیی نیوان

دوو شت ۵ وڵاخێ بەستراو ۵

کۆمەڵێک ئادەمیزاد لەپەرۆزمەیک دا

لەبێرو بۆچون و هەئسو کەوت دا

یەک بگرن، دەرگوتری: (رابطة

الأدباء، رابطۃ العلماء، رابطۃ

الفقراء...) ۵ (ك: روابط).

الرِّبَاطُ: ئەوێ شتی پێ دەبەستێتەو،

دەرگوتری: (قَرَضَ رِبَاطَهُ): مرد، پان

لەنەخۆشییەکی پزگاری بوو،

دەرگوتری: (جاء وقد قَرَضَ رِبَاطَهُ):

بەماندوویی گەراپەو ۵ (رباط

الخیل): شوینی بەستەوێ ئەسپ ۵

شوینی کەمەند کێشی صۆفیان و

خودا پەرستیان ۵ دل ۵ (ك: رِبَاطٌ).

الرِّبَاطُ: لەزاراوی فەلسەفەدا

پەیدا کردنی جۆرە پەيوەندییەیکە

لەنیوان دوشتی هەست پیکراو دا

لەزەین دا بەهۆی هەبوونی جۆرە

پەيوەندییەیکەو.

الرَّابِطَةُ: گۆرزە ۵ باقەو باومشە شت.

الرِّبَاطُ: بەستراو ۵ رەبەن و دونیا

نەویست ۵ خورمای وشکەو بوو

کەدەمکریتە ناو هەمبەنەو کێسەو،

پان دەخەرتە ناو خورمادان و

مشتاخەمو ئاوی پێدا دەرگوتری ۵

خورمای ننگه‌یشتوی شؤراوه ۵ تهر‌بوو،
دمگوترئ: (هر ربط الجأش): نازاو
نه‌به‌ردو چاو نه‌ترسه.

الرَّيْبُطَةُ: ولاخی به‌ستراوه ۵ (ك):
(رباط).

الْمَرْبُطَةُ: کۆمه‌لی نادمیزادو نه‌سپ
سوار که‌له‌سمر سنور سه‌نگهر
له‌دوژمن دمگرنو ناهیلن دوژمن پی
بخاته خاکی نیشتمانه‌وه.

الْمَرْبُطُ: نه‌و زنجیرو جه‌بلو
گهر مسته‌یه‌ی ولاخی پی
دمبه‌ستریته‌وه.

الْمَرْبُطَةُ: به‌مانا (المریط) دئ.
رَبَّعَ الرَّبْعُ ربوعاً: به‌هار په‌یدابوو، هاته
ناومه‌وه.

رَبَّعَ الْإِبِلَ رَبْعاً: له‌ پاوانه‌که‌ دا حوشرمه‌که
به‌ره‌للا کرا له‌کوی ده‌له‌ومرئ
بله‌ومرئو بخواته‌وه.

رَبَّعَ عَلَيْهِ الْحَمِي: توشی نه‌خوشی سیبه‌رؤ
بوو رُوْزَيْكَ له‌رزوتای توش دمیو و
رُوْزَيْكَ یان دوو رُوْز بؤی نایه.

رَبَّعَ بِالْمَكَانَ: له‌وشوینه‌ مایه‌ومو جیگهر
بوو.

رَبَّعَ فُلَانٌ: فُلَانْکەس راوه‌ستاو چاومروانی
کردو گیرى خوارد، دمگوترئ: (إربع)
عليك أو على نفسك) بمینه‌ومو
چاومروان به ۵ به‌ردمگه‌ی به‌رز

کردموه بؤ به‌تافیکردنه‌ومى هی‌زو
بازوی ۵ به‌روبوومی باشی هه‌بوو.
رَبَّعَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌که‌ هه‌نگای دریزی
هاویشن.

رَبَّعَ عَنْهُ: وازی لی هی‌نا، دمگوترئ: (ربع
على فلان): به‌زمی پی‌داهاته‌وه،
دمگوترئ: (رَبَّعَ الرَّجُلُ بِالْمَكَانِ وَفِي
الْمَالِ): پی‌اومگه‌ دمستی
له‌شوینه‌که‌یان له‌مال و سامانه‌که
گیر بوو به‌ئارمزی خو‌ی
ته‌صه‌روفی تیداگرد.

رَبَّعَ فُلَانًا: جواریه‌کی مال و سامانی فُلَانِی
برد، و مرئ گرت.

رَبَّعَ الْجَيْشَ: جواریه‌کی دمستکه‌وتی سوپای
برد.

رَبَّعَ الْحِمْلَ: به‌جوار دمستکه‌ی بارمه‌کیان
به‌رز کردموه.

رَبَّعَ الْحَبْلَ أَوْ الرُّتْرَ: په‌ته‌که‌ی له‌سج هه‌ودا
بادا یان ژپی‌مه‌کی بادا.

رَبَّعَ الثَّلَاثَةَ: بوو به‌جوارمى سییه‌کان.

رَبَّعَ التَّسْعَةَ وَالثَّلَاثِينَ: بوو به‌تمه‌واوکهری چل.

رَبَّعَ الثَّلَاثَةَ وَالْأَرْبَعِينَ: چلو چووارى ته‌واو
کرد.

رَبَّعَ: توشی له‌رزوتای سیبه‌رؤ بوو.

أَرْبَعَ الْعَدَّةَ: ژمارمه‌ بوو به‌جواریان چل.

أَرْبَعَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که‌ که‌وتنه‌ و مرزی
به‌هارموه.

أَرْبَعُ الْحَامِلُ: له به هاردا نافرته که

مندالی بوو (هي مُرَبِّعٌ وَمُرْبَاعٌ).

أَرْبَعُ الْمَوْلُودُ: منداله که ددانی

پیشه و دی دمرکه و تن، یان که و تن.

أَرْبَعُ فُلَانٍ: فلانکهس به گهنجی مندالی

بوو.

أَرْبَعُ الْغَنَمُ: مهر و بزنه کان ته مه نیان

چوو و سالی چواره مه وه.

أَرْبَعُ ذَوَاتِ الْحَافِرِ: ولاخه سمدار که

چوو و سالی پینجه مه وه.

أَرْبَعُ ذَوَاتِ الْخَفِ: نازه له پی پانه که

چوو و سالی حه و ته مه وه.

أَرْبَعُ الْغَيْثِ: بارانه که هیند زور بوو

ریگا و بانی له خه لکه که برپوهو

له ناو ماله کانیان دا ماونه ته وه

(فهر مُرَبِّعٌ).

أَرْبَعُ مَاءِ الرُّكِيَةِ: ناوی بیرمه زور بوو.

أَرْبَعُ الْإِبِلِ: حوشرمه که بهره لار کرد

همرکاتی ویستی بچن بو ناو

خواردنه وه.

أَرْبَعُ الْمَرِيضِ: دوو روژ بوی دا نه چوه

لای نه خوشه که و روژی سییهم

سهردانی کرد.

رَابِعُ الْحِفْلِ مَرَابِعَةٌ وَرَبَاعٌ: کوله که ی

له گهل په کیکی تر دا به چوار

دهسته کی هه لگرت.

رَابِعُ فُلَانًا: کوله که ی له فلانکهس

به دهسته بار هه لگرت ه به هاردا

مامه له ی له گهل کرد.

رَبَّعَ الشَّيْءُ: شته که ی کرده چوار گوشه

ه کردی به چوار به شه وه.

رَبَّعَ فُلَانٌ رَجُلِيه: فلانکهس چوار

مه شقی دانیششت و فاجه کانی

نوشتانده وه.

إِرْبَعَ الْبَعِيرُ: حوشرمه گیای ته ری

به هاری خوارد ه فله و بوو ه

په له ی کرد ه رویش فاجی له عه رد

دما.

إِرْبَعَ الْحَيَوَانُ: گیاندارمه هاته سهر

تایمی زینده گانی خو ی و گشه و

نه شه ی دهست پی کرده و به هو ی

چار سهر یك.

إِرْبَعَ بِالْمَكَانِ: لهوشوینه مایه وه

لهومرزی به هاردا.

إِرْبَعَ حَجْرًا وَنَحْوَهُ: بهرده که ی بهرز

کرده وه.

إِرْبَعُ فُلَانٍ أَمْرَ الْقَوْمِ: فلانکهس

چاومروانی کرد بییته سهر و کی

که له که ی ه له حدیث دا هاتوو (ان

فُلَانًا قَدْ ارْتَبَعَ أَمْرَ الْقَوْمِ).

تَرَبَّعَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه له که گیا ته ری

به هاری خوارد.

تَرَبَّعَ الْجَالِسُ: دانیشتوو که فاجه کانی

نوشتانده و مو خستنیه ژیر رانی.

تَرْبَعُ الْمَكَانِ وَه: لهومرزی به هاردا
لهوشوینه جیگیر بوو.

تَرْبَعُ حَجْرًا وَنَحْوَهُ: بهردمکهی به جوار
دمستهکی و دستهبار له گهل
به کیکی تردا هه لگرت.

اسْتَرْبَعُ الْبَعِيرُ وَنَحْوَهُ لِلسَّيْرِ: حوشرمکه
به هیز بوو بۆ رویشتن.

اسْتَرْبَعُ فُلَانٌ بِعَمَلِهِ: فلانکس
له کارمکهی خوی دا سه ربه خو بوو
توانای به سمر نیشه کهی دا شکا.

اسْتَرْبَعُ الرَّمْلُ وَنَحْوَهُ: لمبه که ته باری
به ست.

اسْتَرْبَعُ الْغَبَارُ وَنَحْوَهُ: ته پو تۆز بهرز
بوو و موه.

اسْتَرْبَعُ شَيْئًا: توانای به سمر شته کهدا
شکاو به سمری دا زال بوو.

الأربع: جوار، وشهیه که بۆژمارهی
جوار به کاردی.

ذوات الأربع: همر گیانله به ربیک له سمر
جوار قاج برپوا.

الرياح الأربع: جوار جوړه بایه که
(کزمی به ربمیه مان، بای دمبور، بای
شهمال، بای باشور).

الأربعاء: جوار شه مه.
الأربعاء: دمگوتری: (قَعْدُ الأربعاء) جوار

مه شقی دانیشت.
الأربعاء: به مانا (الأربعاء) دی.

الأربعة: جوار (وشهیه که بۆ ژمارهی

جوار به کاردی)، دمگوتری: (جاء
وعیناه تدمعان بأربعة تسيلان بأربعة
أماق).

الأربعون: جل؛ واته جوار جار ده.
التربيع في الزراعة: جوار هم پاراوو
ناودانی کشتوکال.

الرابع: پلهی دوا پله سی ۵ دمگوتری:
(ربيع رابع) به هاریکی به پیتو
خپرو بپره.

رُباع: جوار جوار، دمگوتری: (جاء القوم
رُباع): خه لکه که جوار جوار هاتن.

الرُباع: ومزعو حالّو بارو دۆخ،
دمگوتری: (هم على رباعهم) نه وان

ههر له سمر حالّو ومزعی خو یانن و
هیچ ناخوشیه گیان نه هاتوته ری.

الرُباع: خوینی کوژراو که هۆزیک
له جیاتی هۆزیک تر بیدا.

الرُباعية: به مانا (الرُباع) دی ۵ له حمدیت
دا هاتوو ده ربیره ی نه نصارو

موهاجیر مکان دمغه رموی: (انهم أمة
واحدة على رباعتهم).

الرُباعية: ددانی نیوان که لبه و خری،
که جوارن، به همریه کی له شه ویله ی

خوارو شه ویله ی سهرو.
الرُباعي: همرشتیک له جوار پیک

هاتبی ۵ له عیلمی هه نده سه دا ناوه
بۆ وپنهیه کی په کسانای جوار گو شه ی

جوار سوچ.

الرَّبَاعِيَّةُ فِي الشَّعْرِ: چوارین؛ بهارسی
پئی دمگوترئ دوو بهیت.

الرَّبَاعُ: کەسیک زۆر حوشتی شیردەر
بکپئ ۵ یان کەسیک خۆتاقی
بکاتەو بەبەر زکردنەو هی کیشی
قورس.

الرَّبْعُ: بەهاری ههوار؛ نمو شوینە
بەهاران دەرکێتە شوینی تیدا
نیشتهجی بوون ۵ خانوو نیشینگە،
دەورو بەری خانوو ۵ هۆبەو گەرەک
۵ بالا مامناوند ۵ جۆرە و مرز شیکە
شتی قورسی تیدا بەرز دەرکێتەو
بۆ بەتاقیکردنەو هی.

الرَّبْعُ: بالا مامناوند.

الرَّبْعُ: چارەک؛ بەشیک لە چوار بەش ۵
بەزۆری و بەعورف بەتاقیکردنەو
پێوانە دەرکێت چوار پیاڵە بگری.
الرَّبْعُ: بێچووە ئازەل کە لە و مرزی
بەهاردا لەدایک ببی و دەستە گۆل و
نۆبەرە بی.

الرَّبْعُ: لەرزو تاپەکە رۆژێک توشی
نەخۆشەکە بێ و دواى دوو پۆژ
بەری بدا و ئەمجار رۆژی چوارەم
ببگرێتەو، پئی دەرکێت مەلاریا ۵
هەروا جۆرێکە لە حوشت ئاودان
رۆژێک دەپێنە سەر ئاوو دوو رۆژ
نایەن و رۆژی چوارەم دەپێنەو
سەرناوێکە.

الرَّبْعَةُ: نادمیزادی بالا مامناوندو
چوارشانە ۵ قوتوی بۆن خۆش ۵
قورئان کە کرابێتە سی جوزه.
الرَّبْعَةُ: مەسافەى نێوان بەردى سى
کوچکەى ئاگردان ۵ بارانە بەهاری،
گیا بەهاری ۵ پیاوی گەنج
کەژنەکەى مندالی بێ.

الرَّبْعِيَّةُ: (رَبْعَةُ الْقَوْمِ): تیشوو بژۆی
خەلک لەسەرمەئای زستان دا.
الرَّبْعُوعُ: دەرکێت: (بِقِرَّةٍ رُبْعٍ):
مانگایەک بدۆشئ و چوار قاپی
شیر تیدایی ۵ (ك: رُبْعٍ وَرْبَاعٍ).

الرَّبْعُوعُ: و مرزی بەهاری ۵ و مرزی نێوان
زستان و هاوین ۵ مانگی رەبەعی
یەكەم و رەبەعی دووەم ۵ بارانی
بەهاری ۵ جۆگای بچوک ۵ گیاوگزی
تەر و تازە ۵ هەرگیاو گزێک
لەبەهاردا بپوئ ۵ بەشیک لە چوار
بەش ۵ چارەک.

أبو ربيع: نازناوی پەپوسلێمانکەیه.

الرَّبِيعَةُ: بەردێکە هێزی پالەوان و
و مرز شکاری پێ بەتاقی دەرکێتەو
۵ زێتێکە لەمکاتی شەپدا
لەبەردەرکێ ۵ باخچە ۵ مەشکەو
هەنایەو کوندە ۵ قوتوی بۆنی
خۆش کەبۆک و زاوا بەکاری دەهێنن
۵ (ك: رَبَاعٍ).

الرَّوْبَعُ: لاوازو پړو پوچ ۵ کوله‌بنه‌ی
خوږپړی و هه‌تیومچه.

الرَّوْبَعَةُ: دمرديکه توشی بیچوه نازده‌لی
شیره خوره دمی ۵ کورته بالا ۵
(ک: رَوَابِع) ۵ دانیشتنی
جوارمه‌شقی.

الرَّوْبَاعُ: جواریه‌کی دمستکه‌وتی شمېر
کله‌پیش نی‌سلام دا سهرؤک و
پاشاکان بوخو‌پانیان دادمنا ۵ بالا
مامناومند ۵ نه‌و نازده‌لی له‌ومرزی
به‌هاردا زاوړی دمکا ۵ نه‌و شوینه‌ی
له‌به‌هاردا په‌که‌مجار گیای لی
دمروئ ۵ (ک: مراتع).

الرَّوْبَعُ: همرشتیک جوارگوشه بی ۵
له‌زاراوه‌ی همنده‌مه‌دا همرشتیک
جوار ته‌نیشتو سوچی په‌کسانی
هه‌بی، ده‌سگوتری: (رجل مُرْبِع
الحاجین): پیاوړیکه توکی برؤی
زوره ده‌لی جوار برؤی هه‌یه.

الرَّوْبَعُ: عه‌صایه‌که دوو پیاو
هم‌یه‌که‌پان سمرنکی هه‌لگرتووه
بوئومه‌ی له‌سمرپشتی ولاخه‌که شتی
پې بیگو‌یزنه‌وه.

الرَّوْبَعُ: نه‌وشوینه‌ی به‌هاران دمکریته
هه‌وارو نشینگه ۵ به‌هاره هه‌وار ۵
بارانی به‌هار ۵ (ک: مراتع).

الرَّوْبَعَةُ: زمویه‌ک (په‌ربوع: جرحه

قاج کورتی) زوربین یان چ زورؤ چ
که‌م په‌ربوعی هه‌بی.

الرَّوْبَعَةُ: به‌مانا (الرَّوْبَعُ) دی ۵ (ک:
مرابع).

الرَّوْبُعُ: بالا مامناومند ۵ توشبوو
به‌نه‌خوشی سی‌په‌رؤ له‌مزوتایه‌ک
رؤزیک دمیگریئو دوو رؤز به‌ری
دمداو رؤزی جوارم توشی دمبیته‌وه
۵ (ک: مراتع).

الرَّوْبُعُ: جانهموړیکه وکوو جرج وایه
بجوکه قاجی دریزو دمستی کورتن،
کلکیکی دریزی هه‌یه کو‌تایه‌که‌ی
به‌تاله مویه‌ک دی.

رَبْعٌ رَّبْعًا: له‌ناو نازو نیعمت دا مایه‌وه.

رَبْعٌ رَّبْعًا: زیانی خوشو به‌مرفراوان بوو ۵
سمری کرده نه‌نجامدانی کازی
خرابو بی‌هودمو راب‌واردنی
ناشمریفانه‌و خوی تاوانکردن و
حرام خواردن ۵ (هو رِبْعٌ وهي رِبْعَةٌ).

رَبْعٌ المِيشُ: زیان و گوزمران خوشو پرنازو
نیعمت بوو ۵ (هو ربیع):

أَرْبَعَتِ النّاقَةُ: حوشرمه‌که هه‌له‌و بوو
شیرو به‌رهمی زوربوو.

أَرْبَعُ الشَّيْطَانِ فِي قَلْبِهِ: شه‌پتان به‌سمر

دل و دمرونی دا زال بوو دلی

شیواندن ۵ له‌حمدیت دا هاتووه: (إن

الشَّيْطَانُ قَدْ أَرْبَعُ فِي قُلُوبِهِمْ وَعَشَّشَ).

(حَلْ رِبْقَةُ) تهنگو چهلمهكهى

كوتايى بى هات ۵ همروا دمگوترئ:

(لا يرضى الحرّ في رِبْقَةِ الدَّلّ):

همرگيز پياوى نازاد رازى نابى

پيؤمنى ژيؤدمستهيى لهيى دا بى.

الرَّيْقُ: (أم الرُّيْق): مار ۵ تهنگو

چهلمه ۵ شهر.

وَبَكَ الشَّيْ رِبْكَ: شتهكهى تيگهلاو كرد.

رَبَكَ الرُّيْبَةَ: كهشكى دروست كرد(كهشكى

تيگهك بهخورماو پؤنكرد).

رَبَكَ الثَّرِيدَ: تيگوشاومهكهى تيگهلاو كردو

چاكى كرد وای لى كرد بؤ خواردن

گونجاوو خوش بى، دمگوترئ: (ربك

طعاماً): خواردنى بؤ دروست كرد ۵

لهپهندي پيشينان دا هاتوو

(غُرسان فَأَرْبُكُوا له): برسييهتىو

خواردنى بؤ نامادىبكه، بهكهسيك

دمگوترئ خهمى خوى نهبيو خوى

تهرخان گردبى بؤ پهكيكى تر.

وَبَكَ الرجل: پياومهكهى خسته ناو قورموه.

رَبَكَ رِبْكَ: كارمهكهى لى شيوا.

ارْتَبَكَ الأمرُ: نيشهكهى لى تيگهك و

پيگهك بوو.

ارْتَبَكَ في الوَحْلِ: لهقور چهقىو

برستى لى برا.

ارْتَبَكَ في الأمر: كهوته ناو كارمهكومو

نهبتوانى خوى لى پزگار بكا.

رابغ: شيوئيكه لهنيوان مهككهو

مهدينه دا نزيك كهناى دهرى سور

۵ شويئيكه لهوشويئنانهى ميقاتى

نيحرام بهستنه بؤ حاجيهكان.

الرَّابِغُ: دمگوترئ: (عيش رابغ):

ژيانىكى خوشو پر نازو نيغمهته ۵

(ربيع رابغ): بههاري بهپيتو

بهرمهكهته.

الرَّيْبُ: ناودپرى ۵ گلّه ورده.

الرَّيْبُ: ژيانى خوشو پرنازو نيغمهته.

رِبْقَةُ رِبْقاً: بهحهبلى قولقه دار شتهكى دا.

رَبَقَ فلاناً في الأمر: فلانكهسى خسته ناو

كيشهكهوه.

رِبْقَةُ: زيؤدموى كرد لهشهتهكدانى دا

بهگوريى قولقه دار.

رَبَقَ الكلامَ: قسهكهى ههئيهست، درؤى

تيگهك لاو كرد.

وَبَقَ العُجْبُ: رونهكههمى كرده پيخؤرى

نانهكه، دمگوترئ: (خبزة مرْبُة):

نانه چهوره ۵ كولپره بهپؤن.

ارتبق في الجباله: بهتؤرمكهوه بوو،

دمشگوترئ: (ارتبق في جباله):

كهوته ناو فيلى خوييهوه.

الرَّبَقُ: گوريى قولقه دار ۵ زنجيرى

ولاخ بهستنهوه ۵ حهبل، گوريس ۵

دمزوو ۵ (ك: ارباق و رباق).

الرِبْقَةُ: تاكه وشهى (الرِبْق)، دمگوترئ:

الرَّبِکُ: کەسێک فێل و پیلانی لاوازی
هەین.

الرَّبِکُ: (رَجُلٌ رَبِکٌ): پیاویکی سەر لێ
شیواوە نازانی چ بکاو بۆ کوێ بچێ.
الرَّبِیكَةُ: کەشک بەخوڕماو بەرپۆن سور
بکریتهوه ە یان دۆ کەشک ە قورپاو ە
رۆن کەهیشتا لەماست و ئاوکە
جیانەکرا بیتەوه.

رَبْلُ الْمَكَانِ رَبْلًا: شوێنەکە گیا (رەبیل)
لێ پوا؛ جۆره پومکیکە ە یان زۆری
لەوجۆره گیایە لێ هەبوو.
رَبْلُ الْقَوْمِ: خەڵکەکە زۆر بوون، زاو و زنی
باشیان کرد ە مآل و سامانیان پهری
سەندو گەشەى کرد.

رَبَلَّت الْمَرْأَةُ: ئافرەتەکە قەڵەو بوو،
گۆشتن بوو.

إِرْبَل ماله: مآل و سامانی زۆر بوو.
تَرَبَّلَ الْجِسْمُ: جەستەى کەتەو زەبەلاح
بوو.

تَرَبَّلَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرەتەکە قەڵەو بوو.
تَرَبَّلَ شَجَرُ الرَّبْلِ: درەختی رەبیل گەڵای
دەرکرد.

تَرَبَّلَ الطَّبِيُّ: ئاسکەکە گەڵای (رەبیل)
خوارد.

تَرَبَّلَ الرَّجُلُ: پیاومکە راوی کرد.
تَرَبَّلَتِ الْأَرْضُ: زەوی دواى وشک بوونی
لەومرزی هاوین بەهاتنی پایزو

بارانی پەلە سەرلەنوێ سەوز
بووموه.

الرَّبِیْلَةُ: گۆشتی شان ە (ک: روابیل).
الرَّبِیْلُ: رومکیکی گرزو زبرو زۆر
سەوزە، گەلاکانی پڕو تیکچەرژاون،
سەری لقەکانی گۆلیکی زەردی
شیوە ئوقھوانی ددان ددانى پێومیه
ە (ک: ربول).

الرَّبِیْلُ: بەمانا (الرَّبْلُ) دئ.
الرَّبِیْلَةُ: کوتە گۆشتی گەورە، گۆلمە
گۆشت ە دیوی ناومووی پان.
الرَّبِیْلُ: جەستەى قەڵەوو گەورە ە
پیاوی دزو چەتە کەبەتەنیا پەلامار
بداو تالان و برپۆ بکا، ئازاو بەجەرگ
بئ.

الرَّبِیْلَةُ: رۆن و چەوری ە نازو نەعمەتو
هەرزانی.

الرَّبِیَالُ: بەمانا (الرَّبَالُ) دئ کە بەمانا
شیرە ە یان گورگە، دھگوتری: (لص
ریال) دزێکی نازایەو هەمیشە
لەکەلێن دایە بۆ شەڕ ە رومکیک
تیکبەتانی درێژ بئ ە کەسێک
تاقانەى دایکى بئ ە (ک: رباییل
وربابلة).

الرَّبِیَالَةُ: شیرى چەموش.
الرَّبِیْلُ: حوشتى گۆشتن ە ئافرەتى
نەرم و نیا.

الرَّيَالُ: زموپیهك كه پوهكى (رهبل) ی
زور بڼه (ك: مرايل).

أَرْنَتْهُ: پېشهكى عمر بوونی دایه.
تَرْنَتْ: بوو به كه شتییه وان.

الأَرْيُونُ: لؤغه تیکه له (الرَّيُون).

الرَّيَّانُ: سهرؤكى دهریاوانهكان،
لیپرسراوی كه شتییه وانهكان (ك):
ربابین).

رَبَّانُ كُلِّ شَيْءٍ: زورینهی نهو شته.

رَبَّانُ الشَّبَابِ: سهرمتای گهنجییه تی.

الرَّبَّانِيُّ: به مانا (الرَّبَّان) دی.

الرَّبُّونُ: لؤغه تیکه له (الرَّيُون).

رَبَّ الشَّيْءِ رَبُّوًّا وَرَبُّوًّا: شتهكه زیادی کرد

كه شهی کرد، فشهل بوو هاوسا

قورئان دمفرموی: ﴿وَرَبَّى الْأَرْضَ

هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ فَانْتَرَتْ

وَرَبَّتْ﴾.

رَبَّ الْفَرَسِ: نه سپهكه خربؤوه له ترسان

یان خوی نامادمکرد بؤ بازدان.

رَبَّ الْجُرْحِ: برینهكه هاوسا.

رَبَّ السَّيْقِ وَغَوْرَه: قاوتهكه ناوی پیداکراو

فشهل بوو.

رَبَّيْ فِي الْبَيْتِ وَفِي بَنِي فَلَان: له مالا گه وره

بوو یان له ناو هؤزی فلان دا

پهرومرده بوو ه توشی نه خوشی

(رمبو) بوو.

رَبَّ الرَّاْيَةِ: چووه سهر تۆپه لاکي

ته پؤلکهكه.

رَبِّي لِي بَنِي فَلَان: له ناو هؤزی فلان دا

پېگه پېشت.

أَرْنِي عَلَى الْحَمْسِينَ: له پهنجا تیپهړی ه

پتر له ووی دا بووی وهری گرت ه

سورې خوارد، یان مامه لهی رېبای

کرد ه له سهر کردهكه راومست،

ماپه وه.

أَرْنِي الْأَرْضَ: زموي پاك بؤوه.

أَرْنِي الشَّيْءَ: شتهكهی گه شه پې کردو

زیادی کرد.

رَبَّاهُ: نهروم نیانی له گه لا نواند.

رَبَّاهُ: گه شهی پې کرد.

رَبِّي فَلَانًا: فلانكه سی به خپو کردو

پېی گه یاند ه هیزو لایه نه

جهسته پیو عمقلى و رموشتی خوی

پهره پېدا.

رَبِّي الْأَتْرَجَ: نارنجهكهی کرد به روبو

رمقی کرد خهستی کردم وه.

تَرَبِّي: پېگه پیو روشنبر بوو.

الرَّاْيَةِ: گردؤلکه، ته پؤلکه، هیزو

توانای زیاد له سنور.

الرَّبَّيَا: زېدمو دوچه نندان ه نهو نه ندازه

پارمیهی قهرزدار به زیاده دمیداته

خاومن قهرز به گوپرمی چمند

مهرچېك.

الرَّبَّيَا: منمتو بپاومتی و نه مەك.

الرَّبَّيَا: به مانا (الرَّبَّيَا) دی.

الرُّبَا: بهمانا گردو بهرزایی دئ.

الرُّبُو: بهمانا (الرَّايَةُ) دئ ۵

نهخوشییه که توشی بۆریهکانی

ههناسه دهبی بهناخوشی ههناسه

دهدا.

الرُّبُو: بهمانا (الرَّايَةُ) دئ ۵ کۆمهلی

ئادهمیزاد کهله (ده) ههزار کەس

زۆرتربین.

الرُّبُو: مهربا کهلهمیوه دروست دمکری

۵ (ک: مَرَبَات).

وَقَا رُبُو: مایهوه، نیشتهجی بوو.

وَقَا البعر رَتَانَا: حوشرکه ههنگاوکانی

کورت کورت هاویشتن.

وَقَا فَلَانَا رَتَانَا: فلانکەسی خنکاند.

وَقَا العقدة: گریهکهی توند کرد.

أَرْتَا: به نابهلی پیکهنی ۵

ومپیکهینی هینا.

وَقَب رُتُوبًا: جیگر بوو لهشوینی سامناک و

ناخۆش.

رَقَبَ فُلَان: فلانکەس ههلسایه سهرپ ۵

دمولهمندیش بووه کهجی سواڵ

دهکا.

رَقَبَ الشَّيْء: شتهکهی چهسپاند ۵

چهقاندی.

رَقَبَ: شتهکهی چهسپاندو دانی بیانا،

لهشوینی خۆی داینا.

أَرَقَبَ: بهمانا (رَقَب) دئ.

تَرَقَبَ: لهسەر نهوه پهیدا بوو، لیوهی

کهوتهوه ۵ لهسهرنهوه بنیات نرا ۵

بنیات دمئری.

الرَّاتِبُ: دمگوتری: (رزق راتب) رزق و

رۆژییهکی بهردهوام ههمیسهیه.

الرُّتَبَةُ: پلهو پایه، یان پلهی بهرز که

دمولمت دمیدا به کهسیک کهشیای

رێز لێنان بئ.

الرُّتَبَةُ: پله پهیزه، پلهی هاندیره ۵

لوتکه شاخو دونده بهرد کهلیک

نزیک بن و ههندیکیان

لهههندیکیان بهرز تربی ۵

تهپۆلکهی زموی ۵ بۆشایی نیوان

پهنجهکان ۵ تهنگو چهلهمه ۵

کارهسات.

الرُّتَبَةُ: بهمانا (الرُّتَبَةُ) دئ ۵ شوینی

چاودیری ۵ ههموو شوینیکی

ترسناک ۵ ئهرکی قورس، نهو

شوینهی ژماردی رههاو موتهلهی

تیدایه نرخێ تایهتی خۆی ههبی،

دمگوتری: پلهی یهکان، دمیان،

صهدان، ...هتد.

الرُّتَبُ: موجه.

وَقَا رَتَانَا وَرَغَةً: زمانی تورتی تیدابوو

زمانی خواربوو، جۆره

بیگانهیهکی پیوه دیاربوو ۵ (هر

أَرَتَ وهي رتاء).

الأَرَت: زمان تور.

الرَّت: سهرۆک، ریش سپی.

مَرَاتُجُ.	الرَّتَّةُ: زمان لاری و خوارو خییجی
وَرَّتَجُ الْعَجِينُ وَالطَّيْنُ رَتْخاً وَرَتْخاً:	لهقسهکردن دا.
ههوپرمکه یان قورمکه تهنگ بوو.	الرَّتَاءُ: نافرهتی زمان لار.
رَتْجَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایهوه.	وَرَّتَجَ الصَّبِيُّ رَتْجَانًا: مندالهکه سهرکهوت
رَتْجَ بِهِ: پیوهی نووسا.	به قالدرمه دا.
رَتْجَ عَنِ الْأَمْرِ: لهئیشهکه دواکهوت.	وَرَّتَجَ الْبَابُ: دهرگاههی داخست، (فهو أَرْتَجَ
أَرْتَجَ الْمَجَامُ: کهلهشاخگرکه برینهکهی	وهی رَتْجَاءُ).
زور گهوره نهکرد.	وَرَّتَجَ الْبَحْرُ: دهریا شهپولی داو ناوهکهی
الرَّتْجُ: پارچه وردهی پیست بهتایبهتی	زوربوو ههموو شتیکی داپوشی.
کوته ورده پیست.	رَتْجَتِ الدَّجَاجَةُ: مریشکهکه هیلکهمدانی
الرَّتْجَةُ: قوری توندو قاج گر (ومکوو	پربوو له هیلکه.
قوری مالوومه).	رَتْجَتِ السَّنَةُ: ههموو سالهکه گرانی و
رَتْجَتِ الْمَاشِيَةُ رَتْجاً وَرَتْجاً وَرَتْجاً:	قات و قری بوو.
نازهلهکه بهنارمزوی خوی له	وَرَّتَجَ الثَّلْجُ: بهفرمهکه ولاتی گرت و مایهوه.
لهومپرگای خوش دا لهومپرا.	وَرَّتَجَ الْخِصْبُ: ههرزانی ههموو ولاتی
وَرَّتَجَ فِي لَحْمِهِ: هاشمله باسی کرد بهخرابه ه	گرتهوه.
(هو رَاتَجُ).	وَرَّتَجَ الْأَتَانُ: دینه کهرمکه ناوس بوو.
أَرْتَجُ: کهوته ناو لهومپرگای خوش و	وَرَّتَجَ الْبَابُ: دهرگاههی داخست.
زورموه.	أَرْتَجَ عَلَيْهِ: قسهی پی نهکرا، زمانی
أَرْتَجَ الْمَطَرُ: بارانهکه نهومندهی گیا	گیرا.
پواند نازهل پیی تیبرخوا، تیبره	الرَّتْجُ: دهرگای گهوره ه دهرگا
خوری هیئا.	به ههرشیومیهک بی.
أَرْتَجَ الْمَكَانُ: شوینهکه تیبره خوری	الرَّتْجَةُ: ههرشیوو دُولِيك تهسك بی ه
نازهلی لی پهیدا بوو.	درکه شاخ و بهرده زله.
أَرْتَجَ إِلَهُهُ: حوشرمکانی کردنه ناو	الرَّتْجُ: رینگهی دهرنه هجو (مال رَتْجُ)
پاوان و لهومپرگای خوشهوه بونهوهی	مائیکه یاساغه کهسی پی ناگا.
بهنارمزوی خویان بهومپرین.	الرَّتْجُ: دهرگای گهوره ه (ك: أَرْتَا).
الرَّتْجُ: نهو کهسهی شوین نازهلهکانی	الرَّتْجُ: قفل و کیلون، هاشکول ه (ك:

دمكهوئ و دميانباته لهومرگاى خوش و
فرمناوموه.

الرُّتْعَةُ: همرزانی و ههبوونی لهومرگاى
بهرفراوان.

الرُّتْعُ: پاوان و لهومرگا بۆ نازم.

وَقَى الشَّيْ رَتْقا: شتهكهى پينهگرد،

كونهكهى گرت، لهحيمى گرد ۵

چاكي كردهوه، دمگوترى: (رَتَقَ فَتَقَهُ)

دراوييهكهى دوريبهوه، چاكي

كردهوه ۵ (رَتَقَ فَتَقَهُم): ناخوشى

نيوان بنه مالمو خيزانهكهى

چارسمر كرد.

رَتَقَتِ الْمَرَا: بيلامانى نافرتهكه

كوپر بوتهوه گيراوه كارى ناسايى

خوى ناكاه ۵ (هي رتقاء) ۵ (ك: رَتَقَ).

ارتتق الشَّيْ: بهمانا (رَتَقَ) دى.

الرِّتَاق: دوو پارچه قوماش كه بهپرژى

دامينهكهيان پيكهوه بدورينهوه.

الرُّتْقُ: پيكهوه نوساوو يهكپارچه ۵

قورئان دمفرموى: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ

كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا

رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾.

الرُّتْقَةُ: بوشايى نيوان پهنبهكان ۵ (ك:

رَتَقَ).

وَقَكَ الْجَعِرُ رَتكاً ورتكانا: حوشترمهكه

بهههنگاوى كورت كورت غارى دا.

ارتك الخاضك: پيكههنى بهناچارى،

بهيناو بهين پيكههنى.

وَقَلَّ رَتْلا: ريك و پيك و ريز بهستوو بون،

جوان كهوتنه پال يهك، دمگوترى:

(رَتَلِ الْفَرُّ أَوِ الْإِسَان): پوك و دهمو

ددانى جوان و ريك و پيك بوون.

رَتَلِ الشَّيْ: شتهكهى جوان ريكخستو

هونيهوه.

رَتَلِ الْكَلَام: قسهكانى جوان ريكخستن،

بهجوانى خوينديهوه ۵ قورئان

دمفرموى: ﴿وَرَتَلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ ۵

ههروا دمگوترى: (تَلَّ مُرْتَلً): ددان و

پوكيكي ريك و پيك و جوان.

تَرْتَل: دمگوترى: (تَرْتَلِ فِي كَلَامه):

درينهوى بهقسهكانى داو بههينى و

هيمنى قسهكانى گوتن.

الرُّتْل: بۆنى خوشى ههرشتيك بى ۵

سپپايهتى ددان و ئاوى زار ۵

كۆمهتيك نهسپ و لاخه بهرزه يان

نوتومبيل كه بهشوين يهكتردا ريز

دمين ۵ (ك: أرتال).

الرُّتْل: بۆنى خوش لهههر شتيك بى ۵

قسهى جوان.

الرُّتْلِي: جورنيكه لهجالجالوكه.

الرُّتْلَاء: بهمانا (الرُّتْلِي) دى.

رَتَمَتِ الْمَعزَى رَتْماً: بزنهكه پرووهكى

رتمى خوارد بههوى زور خواردنى

گياى (رتم) گيزو ويز بووه.

وَقَمَّ فَلَان: فلانكەس جېڭير بوو، مايەوہ.
 وَقَمَّ لِي بَنِي فَلَان: لەناو ھۆزو ھۆبەي فلان
 خېزان دا پېڭگەيي ۵ بېئەسپايي
 قسەي كردن.
 وَقَمَّ الشَّيْءُ: شتەكەي شكاند، وردو ھاري
 كرد.
 أَرْتَلُ الْفَصِيلُ: بەرخەكە دوگي گوشتي
 ھەلگرت.
 أَرْتَلُ فَلَان: فلانكەس گريي لەقامكي
 خوي دا بوئەوہي شتەكەي بېئەوہ
 يادو لميري نہجی.
 إِرْتَمْتُ: گريي لەقامكي خوي بەست.
 تَرْتَمْتُ: بەمانا (ارگتم) دئ.
 الرُّكَامُ: ئيسك و ھروسك ۵ ئيسقاني
 مردوو.
 الرُّتْمُ: جۆرە ږومككي كيويە، وادەبي
 لەباخچەي مالانیش دا بوجواني
 دەرپونسترئ ۵ بەلگەو دەليل ۵
 قسەي بېئەسپايي و لەسەرە خو.
 الرُّكْمَةُ: دەرپونكە لەمەنجە دەبەسترئ
 بۆياد كړدنهوہ.
 الرُّيْمَةُ: بەمانا (الرُّكْمَةُ) دئ ۵ (ك:
 رتالم).
 وَتَنَ الشَّحْمُ بِالْمَجِينِ: بەزو ھيومكەي
 تېكەلاوي ھموير كرد.
 الْمِرْتَقَةُ: نانە چەورە بەھيو ۵ (ك:
 مراتن).

وَقَا الرَّجُلُ رُلُوًّا وَرُغُوًّا: ھياوگە ھەنگاوي
 نا.
 وَقَا بِرَأْسِهِ: بەسەر ئاماژەي كرد.
 وَقَا بِالْدَّلْرِ: بەھيواشي دۆلچەكەي داھيشتە
 خوار.
 وَقَا الشَّيْءُ: ھاويشتي، شلي كړدوہ ۵
 گرييمكە يان ريشمەكەي شل كړدوہ.
 وَقَا الْقَلْبُ: دلي بەھيژ كرد ۵ لەحمەديت دا
 ھاتووہ: (انە يرتو فؤاد الحزين ويسرو
 عن فؤاد السقيم).
 وَقَا الشَّيْءُ إِلَيْهِ: شتەكەي بۆلاي خوي كيش
 كرد.
 وَقَيْ: دھگوترئ: (رُئِي فِي ذِرْعِهِ) بالي
 برپاھوہ، قرتا.
 الرَّاكِي: زاناي خواناس و شارەزا
 لەزانستەكان دا ۵ (ك: رُكَاةً).
 الرُّتْوَةُ: ھەنگاو ۵ لەحمەديت فاطيمە دا
 ھاتووہ دەلئ: پېغەمبەر فەرمووي:
 (أَدْنَىٰ يَا فَاطِمَةُ، فَدَنَوْتُ رَتْوَةً ثُمَّ قَالَ
 ادْنَىٰ يَا فَاطِمَةُ فَدَنَوْتُ رَتْوَةً) ۵ ھەروا
 بەمانا زېدە ريزو شكۆمەندي دئ ۵
 گريي شلو خاوكراوہ ۵ ساتە وەخت
 ۵ دلوپە ۵ مەودا بەئەندازەي
 بركردني چاو.
 وَكَلَّ الْبَعِيرُ: حوشترمكە بريني لەناو شان
 ھات، جەموي بوو.
 وَكَلَّ الْقَضْبُ: رڤو كينەكەي نيشتموہ.

رَأَى الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شتهكهی تیكه لاوی
 شتهكه كرد، دمگوتری: (رَأَى اللَّيْنَ):
 ماسته ترشو شیرینهكهی تیكه لاو
 كردو بزرگا.
 رَأَى فُلَانًا: لهفلا نكهسی دا.
 رَأَى الْكَبْشَ رُثًا وَرُثَاءَةً: بهرانهكه رمنگی
 خوریهكه پهله پهله بوو ۵ (هو
 ارثا وهي رثاء).
 ارثًا اللَّيْنُ: شیرمه بزرگا.
 ارثًا فِي رَأْيِهِ: راو بوچونهكانی تیكه لاو
 پيكه لاو بوو.
 ارثًا اللَّيْنُ: شیرمه بزرگا.
 ارثًا الرِّيشَةُ: دوی ترشو شیرینی
 تیكه لاو بهیهکی خواردموه.
 الرُّثُ: گیلی و نهقامی و كهودمنی.
 الرُّثَاءُ: دهرديكه توشی ناوشانی حوشر
 دمبی.
 الرِّيشَةُ: بهمانا (الرُّثَاءُ) دئی همروا دوی
 ترش كه تیكه لاو بهدوی شیرین
 بكری و ببزرگی.
 الرُّثُوءُ: كهسیك بی ورمو ترسنوك بی
 ۵ گیل و نهقام بی.
 رُثٌ الثَّرْبُ وَغَيْرُهُ: پؤشاكهكه كراسهكه
 رزی و دادې دادې بوو.
 رُثُ الرَّجُلِ: پیاومه شیوه ناشیرین و
 چلكن بوو.
 ارث الثَّرْبُ وَغَيْرُهُ: بهمانا (رُثُ) دئی،
 دمگوتری: (ارثُ الرَّجُلِ): پیاومه

گوریهكههی یان پؤشاكهكههی پزی.
 ارثتُ هَيْئَةَ الرَّجُلِ: بهمانا (رُثُ) دئی.
 ارثتُوا رِقَّةَ الْقَوْمِ: كۆنه و رزیوی
 نهوخه لكهیان كۆكردموه و كرییان.
 ارثتُ فُلَانًا: فلان لهشمرېا پيكر او
 گوژیزایهوه بو دواوه، پاشان بهو
 برینه مرد (فهو مرثُ) ۵
 لهمهدهی كه عیبی كوپي ماليك دا
 هاتووه: (اِنَّ ارثتُ يَوْمَ اُحُدٍ فِجَاءً بِهِ
 الزَّبِيرُ يَقُودُ بِزِمَامٍ رَاحِلَتَهُ).
 الارثُ: رزیو بی كهك.
 الارثُ: رزیو ۵ (ك: رُثُ).
 الرُّثُ: كالای خراب ۵ خانوو لانهی بی
 كهك و خراب ۵ (ك: رثا).
 الرُّثَةُ: بهمانا (الرُّثُ) دئی ۵ ناهرهتر
 گیل و نهحمهق ۵ نادهمیزادی
 خوږی و هیچ و پوچ ۵ (ك: رُثُ
 ورثا).
 الرُّيْثُ: بریندارك بهناسته م گیانی
 تیدا مابی ۵ (ك: رثا).
 رُثِدَ الْمَاعُ رُثْدًا: كالاکانی خستنه پهنا
 پهكر بهریز یان خستنه سهریهك.
 رُثِدَتِ الدُّجَابَةُ بِيْطَهَا: مریشكهكه
 هیلكهكانی كۆكردنموه (هو مرثود
 ورثید).
 رُثِدَ الْمَاءُ رُثْدًا: ناومهكهی لیل بوو (هو رُثِدَ
 وهي رثدة).

أَرْكَدَ الْمَاءُ: به مانا (رَکَدَ) دئ.

أَرْكَدَ فُلَانٌ زَمَوِي هه ټكولئ تا گه ښته
قولای زموئ.

أَرْكَدَ الْقَوْمُ: خه ټكه كه كږبونه وه.

ارْتَكَّدَ الْمُتَاعُ: به مانا (رَكَّدَ) دئ.

الرَّكْدُ: كږمه ټله ټاده ميزادئكي
نيشته جئ بوو ه (ك: ارْتَادَ).

الرَّكْدُ: كالای ريزكراو سفته كراو، ه
خانوی خراب ه ټاده ميزادی زمبون و
هیچ له ده ست نه هاتوو، دمگوترئ:
(تر كنا على الماء رُكْدًا).

الرَّمَكْدُ: پياوی كه ریم و ږموش بهرزو
سه خئ سروشت ه شیر ه (ك:
مَرَأْدَ).

وَقَعَ رَكْمًا: به ته ماع بوو چاو چنوك بوو ه
به به خشئ كه م ږازی بوو، یان
به به شئ خراب ږازی بوو ه دښتئ
خرابی گرت و بوو به هاو ټئ پياوی
خوږږی ه ږموشئ ناشیرینی هه بوو.
ارْتَعَنَ: بښه یزو لهش داومشاو بوو.
ارْتَعَنَ الْمَطَرُ: باران زور باری، بارانه كهی
به به یت بوو.

ارْتَعَنَ الشَّجَرُ: قزی شوږ بښوه.

الرَّمَكِينُ: لاهاوئ زورو به ته وژم ه رادمرو
رامالهر.

وَقَمَ الْفَهْ أَوْ فَمَهُ رَكْمًا: لوتئ شكند دهمئ
شكند، خوږینی لیټینا، دهگوترئ:

(رَكَمَ أَحَدُ أَعْضَاءِ جَسَدِهِ): په كئ

له نه ندامئ جهستهئ شكند خوږینی
لیټینا.

رَكَمَتِ الْمَرَأَةُ أَنْفَهَا بِالطَّيْسِ: ټاږمه ته كه
بوئئ خوږئ له لوتئ دا.

وَقَمَ فُلَانٌ رَكْمًا: فلانكس قسه كهی رون
نه كرده وه به هوئ نه خوږیبه كه
كه له زمانئ دا هه به.

وَقَمَ الْفَرَسُ: نه سه كه لا لمبوژی سپیبه ه
داخ و نیشانی حوشر ه (هو أَرَكَمَ
وهي رثاء) ه (ك: رَكَمَ).

الرَّكْمُ: سپیابه تی لالمبوژی نه سپ، یان
لمبوژی سهروئ نه سپ.

الرَّكْمَةُ: ورده باران و بارانی زهعیف،
دهگوترئ: (بَلَّغَهُ رَكْمَةً مِنَ الْخَبَرِ)
سه ردهاو ټكئ هه واله كهی زانی، پئی
كهی.

الرَّكِيمُ: (رَكِيمُ الْخَصِي): ورده بهرد.

الرَّكْمُ: لوت ه (ك: مَرَأَمَ).

الرَّمَكْمُ: به مانا (الرَّمَكْمَ) دئ.

رَكَمَتِ الرَّكْمَةُ الْأَرْضَ: زموی بارانیكي
كه م و لاوازی و ټكهوت.

رَكَمَتِ الرَّكْمَةُ الْأَرْضَ: به مانا (رَكَمَتِهَا) دئ.

رَكَمَتِ الْمَرَأَةُ: ټاږمه ته كه دهم و چاوئ
خوئ به زهعفران رنگ كړد.

الرَّكْمَةُ: به مانا (الرَّكْمَةُ) دئ كه به مانا
ورده بارانه.

رَکَّاهُ رَکَّاهُ وَرَکَّاهُ: بوی گریاو ناکاره
چاکه کانی ژماردن.

الرَّکُّو: ماستی شیرین تیکه ل بکری
بهی ترشو بی بزپکینی.
وَلَّی المیت رَکَّاهُ وَرَکَّاهُ: بؤ مردوه
که گریاو لاواندیه وه، دمگوتری:
(رَکَّاهُ بقصیده): به چامه یه
لاواندیه وه، (ورکاه بکلمه):
به وتاریک لاواندیه وه.

رَکَّی له: دلی بی سوتاو به زمی پیندا
هاته وه.
رَکَّی عنه الحدیث رَکَّاهُ: قسه ی لیوه
گیرانه وه.

وَلَّی رَکَّاهُ وَرَکَّاهُ: توشی بی هیزی و خه مو
خه فته بوو ۵ توشی نه خوشی
دمرده جومزگه و روماتیزم بوو ۵
هر نه خوشیه ک چوست و چالاک
نینسان په کبخا ۵ دوا ی مردنی
لاواندیه وه ۵ وایه شیری بؤ گوت.
الرَّکَّاهُ: گریانی به دهنگو و پورؤ.

الرَّکَّاهُ: لاوازی و چه واشیه ی، دمگوتری:
(فی أمره رَکَّاهُ): کاره کانی لاوازی و
خه مسارد بیان پیوه دیاره ۵ گیلی و
نه فامی، نازاری جومزگه و نیسقان و
نه ژنوو سهرنی شه، نه خوشی
روماتیزم ۵ هر نه خوشیه ک
پرست له ناده میزاد بپرئ.

الرَّکَّاهُ: به مانا (الرَّکَّاهُ) دئ.

الرَّکَّاهُ: نهو شیعو په خشان و لاوک و

حهیرانه ی مردوی بی
ده لاوینرته وه ۵ (ک: مرث).

أَرْجَأُ الحامل: سکپه که نزیکه بزئ و
سکه که ی دابنی.

أَرْجَأُ الصَّائِدُ: نیچیره وانه که هیچی
دمست نه که وت.

أَرْجَأُ الأمر: کاره که ی دواخت،
ماوه که ی تری بؤ دیاری کرد.

الرَّجْأُ: فیرقه یه که نیسلامین هیج
برپاریک دمبراری موسولمانان
دمرنا که ن، به لکو و هه موو شتیک
هه لدمگر بؤ روژی دوازی و بؤ
قیامت ۵ نه وان پینان وایه که سیک
نیمانی هه بی تاوان زمرمری نییه
بؤی ۵ که سیک کافر بی تااعت
که لکی نییه.

وَجَبَ رَجْباً وَرَجْباً: ترسا ۵ شهرمی کرد.
وَجَبَ فلاناً رَجْباً: فلانکه سی ترساند ۵
لیی ترسا و پیی سهرسام بوو.
وَجَبَ فلاناً بقول سَی: بوختانی
به فلانکه س کرد، قسه ی ناشیرینی
بؤ هه لبه ست.

رَجَبَ رَجْباً: لیی ترسا، به شکومه ند هاته
پیش جاوی، پیی سهرسام بوو.
أَرْجَبَ فلاناً: به مانا (رَجْبَهُ) دئ.

رَجَبُ الرُّجُلِ: له مانگی رهجهب دا
 پیاوکه کوشتی سهربرې لهلای
 بتو صهنهم ۵ قوربانی بؤیت کرد.
 رَجَبُ الْإِنْسَانِ وَغَيْرُهُ: نادهمیزاد یان
 شتی تری بهگهوره زانی و بچوکی
 خوئی بؤ دهرخست.

رَجَبُ النَّحْلَةِ: کۆلهکی بؤ دارخورماکه
 جهفاند بؤنهوهی بییته پالپشتی و
 بهناسانی بانهیشکینئ، یان لقهکانی
 کؤکردنهووهو بهجهبل و لیفی
 خوص و شتی و اشهتهکی دا
 بؤنهوهی رمشهبا یاری بهلقهکان
 نهکا ۵ دهوری دارخورماکهی
 بهچقل و شتی و ا بهرژین کرد
 بؤنهوهی کهس توخنی نهکهوئ.

رَجَبُ الْكِرْمِ: تولهی میومکه ریک و
 پیث کردن و خستنی شوینی
 خویان.

الأرجاب: ریخۆله.

الراجبة: جومزگی پهنجهکان.

الرواجب: ومهرهکانی شوینی لئ
 دهرچوونی زهری گویندريز.

رَجَبٌ: ناوی پهکیکه لهمانگهکان
 دوامانگی جیمادی الآخرة پيش
 مانگی شهعبان دئ ۵ لهپهندي
 پيشينان دا هاتوو دهئ: (عش رجبا
 ترعجبا): جهند مانگه رهجهبيکی
 يهك لهدوايهك بزي شتی سهر

دهبینی.

الرُّجْبُ: سهری پهراسو بهلای سنگهوه ۵
 (ك: أرجاب).

الرُّجْبَةُ: نهو شتهی دهریته کۆلهکه و
 پاشکۆل بؤ دارخورما ۵ کۆخيتهی
 راوکهړ.

الرَّجْبِيَّةُ: نهو نازدهلی لهمانگی رهجهب
 دا سهردهمی پيش ئيسلام بؤ بتو
 صهنهم سهردهمپران ۵ ديدنی
 کردنی شاری مهدينه لهمانگی
 رهجهب دا.

رَجَّةٌ رَجًا وَرَجَّةٌ: راپوشاندو هلی
 تهکاند بهههموو هیزی خوئی
 ههژاندی ۵ قورئان دهرموی: ﴿إِذَا
 رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾.

رَجٌّ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکەسی لهوشته
 مهنه کرد.

رَجٌّ الشَّيْءِ: شتهکه کهوته ههلبهزو دابهز
 ۵ (هور أرج وهي رجاء) ۵ ناقه
 رجاء): حوشری دووگ گهوره.

أَرَجَّتِ الْحَامِلُ: نافرته دوگیانهکه
 نزیکه مندالی بیئ سکهکی دابنئ.

إِرْتَجٌ: کهوته جم و جۆل و ههژان.

إِرْتَجُ الْبَحْرِ: دهریا کهوته شهپۆل دان.

إِرْتَجُ الْكَلَامِ وَالظَّلَامِ: هسهکان تیکهل و

پیکهل بوون، شتهکان گوم بوون و

پهرده پۆش کران.

الإرتجاج: لهزانیاری پزیشکی دا بریتیه

لهومى میښك كارى خوږى بهابشى
نه منجم نه دا له ناكامى صدمه و
ويكه و تنى شتيكى قورس پيى.
الرَّجَّاجُ: خه لكاني زمعيضو وره نزم و
خوپړى، پان نازملى ناپه سهندو
خراب و بى خيړ ه بى شپرو كزو
لاواز.

الرَّجَّاجَةُ: لانهى شيرين.
الرَّجَّاجَةُ: له عيلمى گيمپادا ناميريكه
بو راوشانندن و تيكه لدان به كاردى.
الرَّجَّةُ رَجَّةُ القوم: قاوو قيزو قيرمو
ههراو تيكه لاو بوونى دمنگيان.
رَجَّةُ الرعد: دمنكو گرمه ي هور.
رَجَّحَ الشَّيْءُ رَجْعاً وَرَجْعَاناً وَرَجَاحَةً:
شته كه سهنكين بوو، په سهند بوو،
دمگوتري: (رجحت إحدى الكفتين
الأخرى) لايه كي تهرازو به سهر
لايه كه ي تری دا پاساوى هه بوو.

رَجَّحَ فِي مَجْلَسِهِ: له كوزمكه دا سهنكين بوو
به قورس ليبيان پوانى.
رَجَّحَ عَقْلَهُ أَوْ رَأْيَهُ: عهقل و ناومزى
تهواو بوو رايه كه ي تهواو بوو.
رَجَّحَ الشَّيْءَ بِيَدِهِ: شته كه ي بهرز
كرده موه بو نهومى بزانى قورساى
چهنده.
رَجَّحَ فَلَاناً: له عهقل و رهوشت جوانى دا
به سهر فلان دا بالا دمست بوو، (قول
راجح): قسه ي په سهند، (رأي
راجح): راي په سهند.

أَرْجَحُهُ: وای لی کرد راجیح بی.
رَجَّحَ الْمِيزَانَ: تايه كي تهرازو مكه ي قورس
تر كرد تا سلاوى پي دايه وه.
رَجَّحَ فَلَاناً وَلَهُ: به خششى زياترى دا
به فلانكه س.

رَاجَحَهُ: پيشپړكې له گهڼ دا كرد
له پرو په سهند بيه وه، دمگوتري:
(رَاجَحَهُ فَرَجَحَهُ).

رَجَّحَهُ: به مانا (أَرْجَحَهُ) دى ه پاساوى
دايه وه، په سهندى كرد.

إِرْتَجَحَ الشَّيْءُ: به مانا (رَجَّحَ) دى ه
ههروا به مانا وردو هارپون و
خوارپون و لدان دى ه به مانا هاتوو
چو دى، دمگوتري: (إِرْتَجَحَتْ بِهِ
الْأَرْجُوحَةُ): چولانه كه هيڼاى و
بردى.

إِرْتَجَحَ الرُّوَادُفُ: سته گان له رينه وه.

تَرَجَّحَ: له رزى و كه و ته جم و چول.

تَرَجَّحَ الرَّأْيُ عِنْدَهُ: له لای نهو نهو رايه
په سهند بوو پاساوى دا به سهر
راكه ي تر دا.

الْأَرْجُوحَةُ: چولانه به دوو جهبل پان
به دوو زنجير به به رزييه وه دمه سري
به زوري منداڼ سوارى دمه بن و
را ده زى و دى و ده چي ه ناويكيشه بو
سارا له م پومه كه پېښوار تييدا
دى و ده چي ه (ك: أراجيح).

الرَّاجِحُ: له زاراوه ي فله سلفى دا نهوميه

بوونی له‌نه‌بوونی گونجاو تربی و
جیگای قبول بئ، یان راستییه‌که‌ی
ویچوتربیی له‌درۆی.

الرُّجَا ح: نافرمتی سمت و کەفەل گەورەو
گۆشتن ە (جفنة رجّاح): سوپنه‌یه‌کی
پەر ە (امراة رجّاح): نافرمتییکی
ناقل و هۆشیار ە (کتیبة رجّاح):
راکێشهرێکی قورس و به‌هێز ە (ك:
رُجَح).

الرُّجَا حة: بارقوئی و له‌سهره‌خۆیی.
الرُّجَا حة: جۆلانه، سه‌بلی جۆلانه ە
هه‌روا به‌مانا (الرُّجَا حة) دئ ە
الرُّجحانیة: له‌بوارێ هه‌له‌سه‌فه‌دا
مه‌زه‌مه‌بو و رێبازیـــکه
به‌په‌رموکاره‌کانی پێیان وایه‌ گه‌یشتن
به‌یه‌قین مه‌حاله‌.

الرُّجَا ح: ئاده‌میزادی هیڤی و له‌سهره‌خۆ
ە دره‌ختیك به‌ری قورس بئ ە
كه‌سیك له‌روپشتن دا خۆباداو
له‌نجه‌و لار بکا، ده‌گوترئ: (جمل
مرّاج و ناقة مرّاج).

الرُّجْوَة: به‌مانا (الأرجوحة) دئ ە
(ك: مراجيح).

إرْجَحْنُ: قورس بوو مه‌یه‌لان و
لاژانه‌وه‌ی کرد، له‌مرزی، ده‌گوترئ:
(إرْجَحْنُ الرِّذْف) سمتی له‌ره‌له‌ریان
کرد ە (إرْجَحْنُ الرِّحَى): ناشه‌که

که‌وته‌ جم و جۆل، بڵاو بۆوه، ولاتی
ته‌نیه‌وه، ده‌گوترئ: (إرْجَحْنُ
الجیش).

رَجَدَ الْقَمَح رجداً و رجاداً: کرشه‌و
که‌لێشه‌کانی له‌په‌رێزموه‌ گواسته‌وه
بۆ سه‌ر خه‌رمان بۆ گێره‌ کردن.
رَجَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ جولا‌یه‌وه، که‌وته
هه‌ژان.

رَجَرَ فلان: فلانکه‌س ماندوو بوو،
برستی لی بپرا.

رَجَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی راوشاندو هه‌لی
ته‌کاند.

رَجَرَ البئر: گلی بیرمه‌کی دهره‌ینا.
تَرَجَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ که‌وته‌ هه‌ژین و
جم و جۆل.

الرُّجْرَاجُ: شتیك به‌هه‌ژئ و هه‌له‌ته‌ك و
داته‌ك بکا، ده‌گوترئ: (بجر رَجْرَاجُ):
دهریای شه‌پۆلاوی و چه‌موش ە (ناس
رَجْرَاج): كه‌سانێك بئ عه‌قل و بیر
ته‌سك و هه‌ج له‌دمست نه‌هاتوو.

الرُّجْرَاجَة: (کتیبه‌ رجراجه): که‌تیبه‌که
له‌به‌ر زۆری ئالیاته‌کانی زۆر
به‌ناخۆشی ده‌که‌وه‌یته‌ جوله‌ ە (جارية
رَجْرَاجَة): نافرمتیكه‌ سمتی
شورابه‌یان کردوه‌ هیندمه‌یان گۆشت
پێومه‌یه‌.

الرِّجْرَجَة: باقی مانده‌ی ئاوی لێل و

تَيْكَهْلَ بَمَقُورَه لَيْتَه كَه لَه بِنكى
 حَمُوزى نَاوِدا بِمَيْنَيْتَه وَه ۵ لَيْك ۵
 كُؤْمَه لى زُور لَه شَهْرِدا ۵ (ك: رَجَارْجُ).
 وَجَزَ الرَّجَزُ رَجَزًا: هُونراوَه يَه كى
 خَوِيندَمُوَه، هُونِيَه وَه، دَه گوتَرى:
 (رَجَز به): هُونراوَه بُو هُونِيَه وَه ۵
 (هَر راجز، وَرَجَز، وَرَجَازَه).
 رَجَزَتِ الرِّيحَ بَيْنَهُم: بَايَه كَه لَه نَاوِيان دا
 بَه رَدَمُوام بُوو.
 وَجِرَ الْجَلُّ رَجَزًا: حُوشْتَر مَكَه لَه كاتى
 هَه لَسان دا قَاچَه كانى لَه رَزِين
 بَه هُوى نَه خُوشى (رَه جَه زَمُوَه) ۵ (هَر
 اَرَجَز وَه رَجَزَاء).
 رَاجَزَه: لَه دانانى شِيَعِر لَه سَمِر شِيَوَه
 رَه جَه ز پِيَشِر كِي لَه گَهْل دا كَرْد.
 رَجَزًا: هُونراوَه يَه كى بُو خَوِيندَمُوَه.
 ارْتَجَزَ الرَّاجِزُ: هُونراوَه يَه كى گُوت.
 ارْتَجَزَ الْقَوْمُ: خَه لَكَه كَه لَه نَاو خُويان دا
 شِيَعِر شِيَوَه رَه جَه زِيان بُو يَه كَتَر
 خَوِيندَمُوَه.
 ارْتَجَزَ الرِّعْدُ: هَه وَر مَكَه گُؤْمَه وَ گَر مَه
 يَه كَه لَه دَوَا يَه كى لى بِيستَرَا.
 تَرَاَجَزَ الْقَوْمُ: بَه مانا (ارْتَجَزُوا) دئ ۵
 كِي شَه يان تِيكَه مَوت.
 تَرَجَزَ الْحَمَادِي: حُودِيَه خُوِين حُودِيَه
 بَه شِيَوَه رَه جَه ز خَوِيندَمُوَه ۵
 حُودِيَه گُؤَرَانِي يَه كَه ۵ (تَرَجَزَ الرِّغْدُ):
 هَه وَر دَمَنگى لى بِيستَرَا، گَر ماندى.

تَرْجَزَ السَّعَابُ: هَه وَر مَكَه بَه هِيَواشى
 رُوى چُونكَه بارى گَران بُوو
 بَه باران.
 الأَرْجُوزَةُ: هُونراوَه لَه بَه حَرى رَه جَه ز ۵
 (ك: اَرَا جِيز).
 الرَّاجِزُ: نَه وَ كَه سَه يَه شِيَعِر شِيَوَه
 رَه جَه ز دَم خَوِينتَه وَه يان
 دَمِيَهُونِيَتَه وَه.
 الرِّجَازَةُ: شَتِيكَه وَ مَكُوَو كَه زَاوَه بَه لَام
 لَه وَ بَچُوكَتَرَه ۵ هَه رَوَا نَه وَ گُؤَزُو
 گُوتِيَنكَه بَه نَه يَه كَه كَه زَاوَه پِي
 دَمَرِاز بِنْدِرِيَتَه وَه ۵ (ك: رَجَانز).
 الرَّجَازُ: بَه مانا (الرَّاجِز) دئ.
 الرَّجِزُ: تَاوَان ۵ سَزَا ۵ بَتِپَه رَسْتى ۵
 هاوَه لَدانان بُو خُودا.
 رَجَزَ الشَّيْطَانُ: وَ سَمُوسَه وَ خُتُوكَه
 شَه يَتان.
 الرَّجَزُ: دَمَر دِيكَه تُوشى حُوشْتَر دَمَبى
 بَه وَ هُويَه وَه لَه كاتى رَا سَتِيوَنه وَه دا
 سَمْتى دَه لَه رَزَن ۵ بَه حَرِيكَه
 لَه بَه حَر مَكَانى شِيَعِر بَنَه مَای
 كِي شَه كَه يَه شَه ش جَار (مَسْتَغْلان) ه.
 وَجَسَ صَوْتَ الرِّعْدِ أَوْ الْجَيْشِ رَجَسًا:
 دَمَنگَه كان تِيكَهْل بُون وَ دَمَنگَه كَه
 گَه وَر بُوو.
 وَجَسَ الْبَعِيرُ: حُوشْتَر مَكَه بَه خِيَرَا يى وَ تُونَد
 بُوَرَاندى.
 وَجَسَ السَّمَاءُ: هَه وَر مَكَانى نَاسَمَان بَه هِيَز
 گَر ماندىان.

رَجَسَ فلان: فلانكهس نه‌اندازی ناوی

بیرمکه‌ی به‌میرجاس مه‌زنده کرد
(مانای میرجاس له‌مه‌دوا دی).

رَجَسَ فلاناً عن الأمر: فلانكهسی له‌کارمه
مه‌نع کرد له‌مپه‌ری بۆدانا ه (هو
راجس ورجاس).

رَجَسَ رَجَساً وَرَجَاسَةً: پیس بوو، شتی
پیس هیئا، چوو له‌ شتی پیس.
رَجَسَ الشَّيْءَ رَجَاسَةً: شته‌که قیزمون بوو.
رَجَسَ فلان: فلان کاری ناشیرینی کرد.

ارَجَسَ فلان: فلان ناوی بیرمکه‌ی
به‌میرجاس مه‌زنده کرد.

ارتجست السماء: به‌مانا (رَجَسْتُ) دی.
ارتجس البناء: باله‌خانه‌که که‌وته شه‌قه
تۆلّه‌و هه‌ژان ه له‌حه‌دیثی سوطه‌یح
دا هاتوو: (لما ولد صلى الله عليه
وسلم ارتجس أيوان كسرى).

ارتجس أمره: کارمه‌ی شیواو لای تیك
چوو.

الرجس: دمنگی به‌هیزو گه‌وره ه
(ورجس البعير): بۆره‌ی حوشر.

الرجس: قیزمون، شتی پیس، کاری
خراب، چه‌رامو یاساغ ه نه‌فرمت ه
کوفر ه سزاو تۆلّه ه قورئان
دمه‌رموی: ﴿وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾.

رجس الشيطان: ختوکه‌و دهنه‌دان و

ومسوده‌سی شه‌پتان ه (ك: أرجاس).

المرجساس: به‌ردی که چه‌بلی
به‌سهری که‌یه‌وه دمه‌س‌تری و
دادیلدریته ناو بیری ناوه‌وه
رادمه‌وشیندری بۆ نه‌وه‌ی لیتیه
بنکی بیرمکه‌ی بییته قوپاوو
هه‌لگۆزری، هه‌روه‌ها نه‌اندازی ناوی
ناو بیرمکه‌شی پی مه‌زنده دمکری،
قوئی بیرمکه‌شی پی دمه‌زاندری ه
(ك: مراجیس).

المرجوسة: دمگوتری: (هم في مرجوسة
من أمرهم) نه‌وان سه‌ریان لی
شیواوو شته‌که‌یان لی تیکه‌ل و
پیکه‌ل بووه هه‌ردین و ده‌چن.
رَجَعَت الطير رجوعاً ورجاعاً: بانه‌دماکان
له‌شوینه گه‌رمه‌کانه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ
کوێستانه‌کان.

وَجَعَ الشَّيْءُ: شته‌که سودی بوو، دمگوتری:
(رجع فيه كلامي): قسه‌که‌م کاری
تیکردو سودی بوو بۆی.

رَجَعَ الكلبُ في قِيئه: سه‌که‌که رشوی خوئی
خواردوه.

رَجَعَ فلاناً عن الشَّيْءِ واليه رَجْعاً وَرُجُوعاً
ورجعاناً: فلانكه‌سی لادا له‌وشته،
یان گپ‌راپه‌وه بۆلای ه قورئان
دمه‌رموی: ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى
طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنْكَ لِلْخُرُوجِ﴾.

ارْتَجَعَ فُلَانٌ: فلانكەس دەستی خۆی
بردنه پاش خۆی بۆنەموی شتیک
هەلبەری.

ارْتَجَعَ الرَّجُلُ أَوِ الدَّابَّةُ: پیاوێکە یان
ولاخەکە پێسای کرد.

ارْتَجَعَتِ النَّاقَةُ: حوشترەکە لاواز بوو
دوایی قەتەم بوو.

ارْتَجَعَ فُلَانًا: فلانکەسی گێڕاپیەوه، رەتی
کردەوه.

ارْتَجَعَ اللَّهُ بِيَعْتِهِ: خودا خێرو بێری
خستە مامەلەکەپەوه.

رَاجَعَ فُلَانًا فِي أَمْرِهِ مَرَّجَعَةً وَرَجَاعًا:
تەگبێرو پای بەفلان کردو راو
بۆچونی لەگەڵ دا گۆڕپییەوه.

رَاجَعَ الْكِتَابَ: بەکۆتیبەکەدا چوووهوه،
بۆی گەڕاپیەوه سەیری کرد تێی
پوانی.

رَاجَعَ الْكِتَابَ أَوِ الْحِسَابَ: جارێکی تر
بەحیسابەکە دا چوووهوه.

رَاجَعَ زَوْجَتَهُ: دواى تەلاقدان ژنەکەى
سەر لەنۆی هینایەوه ژێر نیکاحی
خۆی.

رَاجَعَ فُلَانًا الْكَلَامَ: وهلامى فلانى
دایەوه، کێشەو دەمە دەمى لەگەڵ
دا کرد وای لێ کرد قەسەکە دوبارە
بکاتەوه.

رَجَعَ عِنْدَ الْمَصِيبَةِ: لەکاتی بەلاو

موصیبت دا وتی: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

رَجَعَ صَوْتُهُ: لەقورگی دا دەنگی خۆی
لێ دایەوه، لەرانندیەوه.

رَجَعَ فُلَانٌ: لەخوێندنەوهدا دەنگی خۆی
لەرانندەوه و درێژەى پێدا.

رَجَعَ الْمُؤَذِّنُ فِي أَذَانِهِ: بانگێزەکە
شایەتومانەکەى دوبارە کردەوه

دواى ئەوهى بەلەسەر خۆی گوتنى.

رَجَعَ الْحَمَامُ: کۆترەکە خوێندنەوهکەى
برپەر کرد.

رَجَعَ النُّقْشَ وَالْكِتَابَةَ: بەسەر
نووسینەکەدا چوووه نووسینەکەى

تۆخ کردەوه و چەند جارێک پێى دا
چوووه.

ارْتَجَعَ عَلَى الْغَرِيمِ وَالْمُتَّهِمِ: داواى
لەقەرزدارو تاوانبارەکە کرد.

ارْتَجَعَ الشَّيْئُ إِلَيْهِ: شتەکەى بۆ
گێڕاپیەوه بردیپەوه بۆلای.

ارْتَجَعَ بِهِ شَيْئًا: شتەکەى بەوه
گۆڕپییەوه.

ارْتَجَعَ الْمَرَأَةُ: ئافرەتەکەى رێجە
کردەوه دواى تەلاق بردیپەوه ژێر

نیکاحی خۆی.

ارْتَجَعَ النَّاَقَةُ: حوشترەکەى کړى بەنرخى
حوشترەکەى تری وهکوو ئەو.

ارْتَجَعَ الْمَرَأَةُ جَلْبَابَهَا: ئافرەتەکە

الرياح الرجّاج: بایهك شوینی لیّهاتن و
رؤیشتنی جوداواز بی.

الرجّاج: ریشمو ههوسار ۵ نهو بهشه
ههوسارمی دمکویته سهر لمبوزی
ولاخهکه ۵ (ك: أرجعة ورجع).

الرجّج: ریخو زبل ۵ نهو شلهمهنییهی
پیش هاتنهدمری سهری مندال لهکاتی
لهدایکبوون دا دیته دمری و لهچلم
دمچی ۵ ناو ۵ بارانی دوا باران ۵
قازانج و سود ۵ زهلکاوو گوماو ۵
وهلامدانهوهی نامه ۵ دنگدانهوهی
دهنگ ۵ گیا بههاره لای خواروی
شان(ك: رجاع و رجعان).

الرجّقی: گهپانهوه ۵ قورئان
دمفهرموی: ﴿إِنِّ إِلَی رَبِّكَ الرَّجْعُی﴾
۵ وهلامدانهوهی نامه، دمگوتری:
(جاءني رجعي رسالتي).

الرجّعة: گهپانهوهی بیایوی تهلاقدمر بۆ
هاوسهری لهگهه ن ژنه
تهلاقدراوهکهی دا ۵ مهزههبو بیرو
بۆچونی نهوانهی پییان وایه دوی
مردن سهر لهنوی دمگهپینهوه بۆ
ژیانی دنیا ۵ لهزاروهی (أحیا)دا
بریتیه لهگهپانهوه بۆ زیان دوی
مردنیکی روالهتی یان خفه بوون.
الرجّعة: وهلامی نامه.

الرجّعی: (الطلاق الرجعي): نهومیه بۆ
میرد دروسته ژنه تهلاقدراوهکهی

چارمهکهکهی ههلدایهوه بۆ سهر دهمو
جاوی خوی، خوی پی داپوشی.

تراجع القوم: خهئکهکه گهپانهوه بۆ
شوینی خوین.

تراجع القوم الکلام بینهم: خهئکهکه
قسهکهیان خسته بهر لیکوئینهوهو
وتو ویز.

ترّجّع فلان: بهمانا (رّجّع)دی.
ترّجّع في المصيبة: لهکاتی بهلاو
ناخوشیدا وتی: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

ترّجّع في صدمي كذا: نهوه لهدلما هاتو
چوی کرد.

ترّجّع الناقة: بهنرخی نهو حوشتره
حوشتریکی تری کری.

استرجع عند المصيبة وفيها: لهکاتی
بهلادا وتی: (إنا لله وإنا إليه
راجعون).

استرجع الحمام في شدة: کوترمهکه
خویندنهکهی خوی بری.

استرجع الشيء: شتهکهی رمتکردموه،
ومری گرتهموه.

الراجّع: ناهرهتیک دوی مردنی
میردهکهی، بجیتهموه سهر مالی
باوک و گهسو کاری ۵ (ك: رواجع).

الراجعة: زهلکاوو گوماو ۵ جوړیکه له
لهرزوتا به نۆره بهیناو بهین توشی
نهخوش دمبی ۵ (ك: رواجع).

سەرچاۋەى نووسراۋ، ۋەكۋو
داثيرەتولەعارىفو قاموس.

الرَّجْعَةُ: (سفرة مرجعة): سەفەرىك
خىرو بىرى تىلدايى ۋ سەرفىجامى
باشى ھەيى.

الْمَرْجُوعُ: گەرچاۋە، دىگوتىرى: (ئوب
مرجوع) ۋ (خىر مرجوع) (نقش
مرجوع) نووسراۋەكە تۇخ
كراۋمەتەۋە ۋ مۇرمەكە تۇخ كراۋمەتەۋە
ۋ ۋەلامى نامە ۋ كالاى گەرچاۋە
نەفرۇشراۋ.

المرجوعة: بەمانا (المرجوع) دى.
وَجَفَّ رَجْفًا وَرَجْفًا وَرَجْفًا:
لەرزى، ھەزا كەۋتە شەققەتۇلە.
رَجَفَ فلان: فلانكەس ترساۋ لەھەببەتا
نەژنۇى شكان.

رَجَفَتْ يده: بەھۋى نەخۋشى دەستى
لەرزى يان لەبەر بېرىى.
رَجَفَ القلب: لەترسا دلى كەۋتە تەپە تەپ.
رَجَفَ القومُ: خەلكەكە خۇيان ئامادەكرد
بۇ شەپ.

رَجَفَتِ الأرض: زموى كەۋتە لەرزىن ۋ
ھەزان ۋ شەققەتۇلە.
رَجَفَ الرُّعْدُ: ھەۋرمەكە دىنگى داپەۋە
گرمەكەى دووبارە بۆۋە.
رَجَفَتِ الأسنان: ددانەكان كەۋتن،
ھەلۋەرىن.

بگىرپىتەۋە بۇ ژېر نىكاخى خۇى بەيى
گىرپەستى مارمى سەر لەنۇى.
الرَّجْعِيَّةُ: كۈنەپەرمىستى، مانەۋە لەسەر
بىرو باۋمرو دابو نەرىتى كۈن ۋ
ھەلەمەكردن لەگەل پىشكەۋتنى
بارى ژيان ۋ گۇرانكارى رۇژگار.

الرَّجِيعُ: زىل ۋ زال ۋ پىسايى، ھەر قسەۋ
بىرو باۋمىركە كە پەسەند نەبى ۋ
(كلام رجيع): قسەى رەد كراۋە بۇ
خاۋمنى ۋ (جبل رجيع) گورىسەيك
سەرلەنۇى ھەلۋەشاپىتەۋە. ۋ
جارىكى دى رىسرا بىتەۋەۋە
كراپىتەۋە بە گورىس ۋ (طعام
رجيع) خۇراكى سەرلەنۇى گەرم
كراۋە ۋ (بەير رجيع): خوشترى
ماندوۋ شەكەتى رىگا ۋ گىاو گزى
بەھاران ۋ كاۋىژى خوشتر ۋ پۇشاكى
پزىو ۋ غەرەق ۋ زەلكاوۋ گۇماۋ ۋ
(رجيع الفحم): خۇلە پەتەى خەلۋز
دواى گەشانەۋەى ۋ (رجيع الأرز):
ئارده برنج.

الرَّجِيعَةُ: خوشترى ماندوۋ شەكەتى
سەفەر ۋ (ك: رجائع).
الْمَرْجِعُ: بەمانا (الرجوع) دى ۋ شوپنى
گەرپانەۋە ۋ بنەما ۋ لاي خواروى
شان، شەپىلك ۋ مامۇستاۋ رېبەر لە
بوارى ئەدەمبۋ زانست دا ۋ

رَجَفَ الْبَحْرُ: دهریا که و ته شه بولدان و
هه ژان.

رَجَفَ الْحَمَىٰ فَلَانًا: لهرزو تاکه فلانی
هینایه لهرزین و شه پله.

رَجَفَ الشَّيْءُ: شته که ی خسته جم و جوژ
ه (هو راجف و رجاف و رجوف).

أرجف: به مانا (رَجَفَ) دئ.

أرجف القوم: خه لکه که که و تنه
بلا و کردنه هوی هه والی دروو

دهله سهو پرو پاگنده ی بی سمر و
بهر ه قورئان دمفه رموی:

﴿وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ﴾.

أرجفت الأرض: زموی که و ته هه ژان و
شهقه توژه.

أرجفت الريح الشَّيْءَ: بایه که شته که ی
جولانده هه.

إرجف: دمستی کرد به لهرزین و که و ته
شهقه توژه.

أسترجف رأسه: سمری لهرزانده، سمری
بادا.

الإرجاف: هه والی دروو سمرنج راکیش و
هیتنه جو ه (ك: أراجيف).

الأراجيف في السوق: پرو پاگنده ی
بازارپانه بو گوپینی نرخ ی کالاً.

الراجفة: فو کردن به که پمنادا لهر ژوی
قیامهت دا.

الرَّجَافُ: دهریا، روژی قیامهت.

الرَّجَفُ: ویکهاته نومو لهرزینی که
له ماسولکه کانی جهسته دا پهیدا
دمبی، جگه له ماسولکه ی دهم و
چاو.

الرَّجْفَةُ: شهقه توژه لهرزینی توند ه
قورئان دمفه رموی: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾.

رَجَلَهُ رَجُلًا: قاجی هه نکاوت.

وَجَلَّ الشَّاةُ: مهر که ی به قاجی بهسته وه
ه به قاجی هه لیواسی.

رَجَلَتِ الْمَرْأَةُ وَلِدَهَا: ئافرته که مندالی
بوو به شیوهیه که قاجی بیس سمری

هاتنه دمروه.

رَجَلَ رَجُلًا وَرَجُلَةً: قاجی گهوره بوو ه

له سمر دوو قاجی رویشته ه توانای
رویشتنی پهیدا کرد ه هاواری نازاری

قاجی کرد.

رَجَلَ الْحَيَوانُ: ئازده که له قاجیکی دا

پهله ی سپی هه بوون ه (فهو أرجل
وهی رَجَلاء).

رَجَلَ الشَّعْرُ: موو مکان مامناومندی بوون
نمزور گرژ نمزور خاو بوون.

أرَجَلَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته که کوپی بوو
(فهی مُرَجِل).

أرَجَلَ فَلَانًا: وایکرد فلان به قاجی پروا ه
مؤلهتی دا بو ماومیه که.

رَجَلَهُ: به هیزی کرد.

فَاحْيِيهِوهُ.

تَرَجَّلْتُ شَعْرُهُ: قَرَمَكَانِي رَيْكَو بِرَيْكَ
کردن ه قَرَى داهینان.

تَرَجَّلَ الْبُتْرُ: جَوَّوهُ نَاو بَیْرَمَكُهُو.

الْأَرْجَلُ: قَاج گهوره (بِه پان)،
دهگوتری: (هُو أَرْجَلُ الرَّجُلَيْنِ) نهُو
بههیزترین و نازاترین نهُودو
پیاوویه.

الرَّاجِلُ: فِیتَنهُو قَسَه هِیْن و قَسَه بَیْر ه
هَر شَتِیک لَهسَر دوو قَاج بِرِوَا.

الرَّجُلُ: قَاج لَهسَرمتای رانهوه تا پازنه

بِه ه (ك: أَرْجُلُ)، دَمَشْگوتری: (هُو

قَائِمٌ عَلٰی رِجْلِ) نهُو لَهسَر بِیَّیه،

نَامَدَمِیَه بُوئِیش ه (كَانَ ذَلِكَ عَلٰی

رِجْلِ فُلَانٍ): نهُو شَتَه لَهسَر دَمِی

فُلَانٌ دَا بُوو لَهحَدِیْث دَا هَاتُووه:

(لَا اَعْلَمُ نَبِيًّا هَلَكَ عَلٰی رِجْلِهِ مِنْ

الْجَبَابِرَةِ مِثْلَ مَا هَلَكَ عَلٰی رِجْلِ مُوسٰی

عَلَيْهِ السَّلَام) هَمِرِوَا وَشَهی (رِجْلُ)

بِهْمَانَا كَوْمَه لَيْكَ شَت دِی ه رَمُوه

كَوْلَه ه سَوْبَا ه بَهش و بَار ه (رِجْلُ

الْبَحْرِ): كَهَنَدَاوِی دَمِرِیَا ه (رِجْلُ

الْفَرَابِ): گِیَاهِکِی دَرِیْزَه بَهسَر

زَمُوِی دَا بِلَاو دَمِیْتَهووه، گَه لَاکَانِی

شَهَتَان شَهَتَالَه دَمَكُوئِیْنَدِرِی و

دَمَخُوِرِی ه (رِجْلُ الْجَبَارِ) و (رِجْلُ

الْجَوْزَاءِ): نَهسْتِیْرَمَن ه (ك: أَرْجَالِ).

أَرْجَلُ الشَّعْرِ: قَرَمَكَانِی دَاهِیْنَان و رَيْكَو

بَیْکِی کَرَدَن، رَاَزَانْدَنِیهووه.

إِرْجَلُ: لَهسَر قَاج رُوْیْشَت ه تَاک رَمُوِی

نَوَانْدُو رَای خُوِی بِه پَهسَهْنَد بُوو

گُوِی بَه رَای کَهسِی تَر نَهْدَا.

إِرْجَلُ الطَّبَّاحُ: کِیْشَت لَیْنَهْرَمَكَه

لَه دِیْرَمَدَا کِیْشَتِی لَی نَا.

إِرْجَلُ النَّهَارُ: رُوْژ دَرَمَنگ بُوو.

إِرْجَلُ الشَّاءِ: مَمِرَمَكَهی بَه قَاج بَهسْتَهووه.

إِرْجَلُ الشَّيْئِ: شَتَهکَهی خَسْتَه ژَیْر

فَاحْيِيهِوهُ.

إِرْجَلُ الْكَلَامِ: بَه بَی لَی وَرْد بُووْنَهووهو

بَیْر کَرْدَنَهووه قَسَهی کَرْدُو وَتَارِی دَا.

تَرَجَّلُ: لَهسَر قَاجِی رُوْیْشَت.

تَرَجَّلَ الرَّاکِبُ: سَوَارَمَكَه دَا بَهزِی و بَه قَاج

رُوْیْشَت.

تَرَجَّلْتُ الْمَرَأُ: نَاْفَرْمَتَهکَه لَاسَاِی پِیَاوِی

کَرْدَمُووه هَهئَس و کَهوْتِی نَهوَانِی

پَه پِرَمُو کَرْد ه پِیْغَه مَبَیْر (د.خ)

فَهْرَمُووِیَهْتِی: (لَعَنَ اللهُ الْمَرْجَلَاتِ مِنْ

النِّسَاءِ) خُوْدَا نَهْفَرِیْنِی لَهو

نَاْفَرْمَتَانَه کَرْدُووه کَه لَاسَاِی پِیَاو

دَمَكَه نَهووه ه لَه پُوْشَاک و رُوخسَارُو

هَهئَس و کَهوْت دَا.

تَرَجَّلْتُ الشَّمْسُ: خُوْژ هَهئَسَا ه

(تَرَجَّلْتُ النَّهَارُ): رُوْژ دَرَمَنگ بُوو.

تَرَجَّلْتُ الشَّيْئِ: شَتَهکَهی خَسْتَه ژَیْر

الرَّجُلُ: پیاو؛ نیرینهی بالغ له پمگهزی
 نادمیزاد ه (ك: رجال ورجلة)، كوی
 كۆیهكهی (رجالات)، دمگوتری: (هر
 من رجالات القوم): نهو
 لهپیاوماقولانی گهل و نهتهومیه.

الراجل: پیاده، پیچهوانه‌ی سوار.
 الرجلان: بهمانا (الراجل) دئ ه بؤ
 مینیه دمگوتری: (رجلی) ه (ك:
 رجالی).

الرجلة: لافاو، هاتنه خوارموه‌ی ناو
 لهبهرزایی و شاخ و کهنه‌که‌وه بؤ
 دهمشایی ه پوهکی نه‌حمه‌ق
 (په‌ئپینه) که گیایه‌کی سالانه‌یه
 به‌کالی و به‌کولای دهمخوری
 تۆویکی وردی هه‌یه ه (ك: رجل).

الرجلة: نافرمت؛ نافرمتیک لاسایی پیاو
 بکاته‌وه، دمگوتری: (امراة رجلة):
 نافرمتیکه ده‌لی‌ی پیاوه له‌بیرو
 بۆچون دا ه له‌حه‌دیت دا هاتووه:
 (كانت عائشة رضي الله عنها رجلة
 الراي).

الرجليون: باز هاویژمکان، نه‌وانه‌ی
 وهرزشی راگردن دمه‌کن.
 الرجولة والرجولية: پیاومتی نه‌وه‌ی
 به‌ته‌واوی پموشتی پیاوانه‌ی
 تیدابی.

الرجيل: پیاده پیچه‌وانه‌ی سوار ه (ك:

ارجلة) ه ه‌مروا به‌که‌سیک دمگوتری
 بؤ پیاده رۆیشتن نازابن.
 المرجل: بۆشاکیک وینه‌ی پیاوانی
 بیومبی.

المرجل: دیزه، گیته‌له ه قاپو
 قاجاغیکه له‌قور دروست دمگوتری
 سور دمگرتیه‌وه ه له‌زانیاری
 میکانیکا به‌و نامیره دمگوتری
 به‌کارده‌هینری بؤ به‌ره‌مه‌هینانی
 هه‌لم له‌ئاو یان له‌شتی تر.

رجمه رجما: به‌رده‌بارانی کرد ه به‌به‌رد
 کوشتی.

رجم فلانا: جنیوی به‌فلان دا ه نه‌فرینی
 لی کرد ه دهری کرد ه وازی لی
 هینا ه قورشان ده‌فرموی: (لن لم
 تنه لأرجلك).

رجم بالطن: گومانی خسته‌سه‌ر.
 رجم القبر: کیله به‌ردی بؤ گۆرمکه دانا.
 راجم في الكلام والعنر والحرب: زنده
 رقی کرد.

راجم عن قوم: داکۆکی له‌گهل و
 نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد.

رجم: به‌گومانه‌وه قسه‌ی کرد،
 دمگوتری: (رجم بالغیب): قسه‌ی
 له‌شتی نه‌ینی و نه‌و دیو به‌رده‌وه
 کرد، قسه‌ی له‌شتیک کرد که
 نایزانی، نازاندری.

رَأَجَمَ الْقَبْرَ: كَيْلَهُ بِمَرْدِي خَسْتِه سَهَر
گۆرمكه.

ارْتَجَمَ الشَّيْئُ: شَتَه كِه هَه نَدِيكِي كِه وَتِه
سَهَر هَه نَدِيكِي.

ارْتَجَمَ الْقَوْمَ بِالْحِجَارَةِ: خَه لَكِه كِه
بِهَر دِيان لَه يَه ك گرت، شَه رِه
بِهَر دِيان كرد.

ارْتَجَمَ بِالْكَلَامِ: جَنِيَوِيان بَه يَه كَتَر دَا.

اسْتَرْجَمَهُ: دَاوَاي لَح كرد بَه رَه دِه بَارَانِي
بَكَا ۵ لَه حَه دِيَت دَا هَا تَوَوِه دَه لَح:
(جاءت امرأة تسترجم النبي).

الرَّجَامُ: نَهَو بَه رَه دِه تَا يَه بَه تِيَه يَه لَه سَهَر
بِهَر دَا دَه نَرِي بُو نَه وَهِي لَه كَاتِي
بِيَوِي سَتَدَا دَاهِي لَدَرِي تَه نَاو بِهَر مَكِه
بُو نَه وَهِي قَوَرِي بَنَكِي بِهَر مَكِه يِ
بِشَلَه قِي نَدَرِي وَ هَه لَكُو اَزَرِي ۵ نَهَو
دَوَا دِيوَارِه يان دَوُو كُو لَه كِه يَه ن كِه
جَه رَخ وَ فَه لَه كِي دُو لَه چَه كِه يَه لَه سَهَر
دَا دَه نَرِي.

الرَّجْمُ: كُوشَتَنِي زِي نَا كِه ر بَه بَه رَه دِه
بَارَان كَرْدَن ۵ نَهَو بَه رَدَانَه ي
بِيَا دَه نَرِي ۵ (رَجَمَ بِالْغَيْبِ): قَه سَه
هَاوِي شَتَن بَه بِي بَه لَكِه.

الرَّجْمُ: كَيْلِي قَه بِهَر ۵ گۆر ۵ بِهَر ۵
تَه نَدُور ۵ (ك: رَجَام وَارَجَام).

الرَّجْمُ: تِر نَه سَتِيرِه ۵ نَهَو دِي مَه نَه يَه
كِه دَه لِي نَه سَتِيرِه يَه بَه رَه دِه بِي تَه وَه
بُو سَهَر زَمُو ۵ كَيْلِي سَهَر گۆر.

الرُّجْمَةُ: كَيْلَه بِمَرْدِي سَهَر گۆر ۵ (ك:
رَجَام).

الرُّجْمَةُ: بَه مَانَا (الرَّجْمَةُ) دِي ۵ نَهَو
نَاوَان وَ بَه رُيُنُوكِه يَه (بَه بَه رَد يان
نَاسَن) دَه خَرِي تَه نِيَوَان دَوُو
دِي بَه رَه وَه، يان دَوُو بَا خَه وَه ۵ (ك:
رَجَم وَرَجَام).

الرَّمَايِمُ: قَه سِي نَاشِيرِن وَ جَنِيُو نَاسَا ۵
تَا كِه كِه ي (مِرْجَمَةُ).

الرَّجَامُ: قُوْجَه قَا يَنِي، دَا رَاسِي ك نَهَو
نَاسِي رَه ي بَه رَدِي يِ دَه هَاوِي زَرِي،
دَه گَوَتَرِي: (رَمَاه بِالْمَرَايِمِ) ۵ (ك:
مَرَايِم).

الرَّجْمُ: بِيَاوِي بَه هِي ز ۵ نَه سِي بَه هِي ز،
دَه گَوَتَرِي: (رَجُلٌ مَرَجَم): بِيَاوِي كِي
بَه هِي زُو تَوَانَا يَه ۵ (فَرَسٌ مَرَجَم):
نَه سِي سَمَكُو لَكِه ر نَهَو نَه سِي يَه
بَه هِي ز سَمِي بَه زَمُو دَا دَه دَا ۵ (لِسَانٌ
مِرَجَم): زَمَان دَرِي زُو زُو ر بَلِي.

رَجَنَ بِالْمَكَانِ رَجُونًا: لَهَو شُو يَنَه مَاهِي وَه.
رَجَنَ الْخِيَوَانُ: حَه يَوَانَه كِه مَالِي بُوو،
كِه وَي، بُوو وَ مَكِرِي نَا دَه مِي بُوو.

رَجَنَ الذَّابَّةَ رَجْنًا: وَا لَخَه كِه ي بَه سَتَه وَه،
لَه زُو رِي كرد، نَافِي بَاشِي نَه دَا يَه بُو
نَه وَه ي كَزُو لَاوَا ز بِي ۵ لَه مَالَه وَه
دَا يَه سَتُو بَه رَه لَلَاي نَه كَرْد بُو خُو ي
بَلَه وَه ي.

وَجَنَ فُلَانًا: شهرمی لهفلان کرد.

أَرْجَنَ: بهمانا (رَجَنَ) دئ.

أَرْجَنَ الدَّابَّةَ: ولاخهکهی بهند کرد، بهستییهوه، لهژوری کرد.

إِرْتَجَنَ الشَّيْءُ: شتهکه تیکهه و پیکهه بوو، خراپ بوو کهلکی نهما.

إِرْتَجَنَ الزُّيْدُ: رونهکه فرچاو خهوش و خالی لی جیا نهبووه ه کهلکی نهما.

إِرْتَجَنَ أَمْرَ الْقَوْمِ: کاری خهکهکه شویاو تیکهه و پیکهه بوو.

إِرْتَجَنَ بِالْمَكَانِ: لهشوینهکه مایهوه، نیشتهجئ بوو.

الرُّجَيْنُ: زههری کوشنده.

الرُّجِيْنَةُ: کۆمهه و تاقم ه (ك: رجائن).

الرَّجْوَةُ: جۆره زهمیلهیهکه لهپوشی خورما دروست دهکړئ بنکی پان و لای دهمهکهی تهسکه، دهگوترئ:

(هم في رجوة): خپلهکه پاران و ههردین و دهجن نازانن ئایا بمیننهوه پان باریکهن.

رَجَاءُ رَجَاءٍ وَرُجُوءٌ وَرَجَاءٌ وَرَجَاؤٌ: هیواداری کرد، ئهمهه پئ بهخشی ه لیی ترسا ه بهژوری بو (نهکردن، نهبون - نهقی) بهکار دههیندرئ ه قورئان دمفرموی: ﴿مَّا لَكُمْ لَا تُرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾.

وَجِيَّ رَجًا: لهقسه و ناخاوتن کهوت، بی دمگ بوو.

رُجِيَ عَلَيْهِ الْكَلَامُ: زمانی گیرا قسهی بونهکرا.

أُرِجَتِ النَّاقَةُ: حوشرمهکه نزیکه بزئو ببجوی ببی.

أَرْجَى الْأَمْرَ: کارمهکی دواخست.

أَرْجَى الصَّيْدَ: هیچ نیچیرئکی بوو نهگیرا.

رَجَاءُ: بهمانا (رَجَاءُ) دئ.

تَرْجَاءُ: هیواداری کرد.

الْأَرْجَانُ: دار نهرخهوان؛ درهختیکه گوئیکی سوری زۆر جوانی ههیه ه بویهی سوری زۆر سور ه سور ه پۆشاکي پمنگ سوری توخ، دهگوترئ: (أحمر أرجواني).

الْأَرْجِيَّةُ: شتیک دوابخرئ ه (ك: أراجي).

التَّرْجِي: چاوهروانیکردنی شتیکي خووش و مومکین.

الرُّجَا: لای شت، تهنیشتی شت.

الرُّجَاوَانُ: شوینی مهترسیدارو فهوتینهر، دهگوترئ: (رُجِيَّ بِهِ الرُّجَاوَانُ): خرایه شوینی خهتهرو مهترسیداروه.

الرَّجِيَّةُ: ههرشتیک بههیوای بی، دهگوترئ: (مالي في فلان رجية): هیچ هومیدیکم بهفلانکس نییه.

وَحَبَّ الْمَكَانَ رَحَبًا: شوینهکه بهرفراوان بوو.

وَحَبَّ الْمَكَانُ رُحْباً وَرَحَابَةً: بهمانا (رَحَب) دئی، قورئان دمفهرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾.

أَرْحَبَ: بهر فراوان بوو.

أَرْحَبَ الشَّيْءُ: بهر فراوانی کرد.

رَحَبَ الْمَكَانَ: شوینه که ی فراوان کرد.

رَحَبَ فَلاناً ربه ترحیباً: به خیر هاتنی فلانی کردو هیوای بو خواست لهوشوینه بهخوشی بگوزمرئینئ ۵ پیی گوت مهرجه باو خوش هاتی.

تَرَحَّبَ: بهر فراوان بوو.

الرُّحَابُ: پان و پوړ، بهر فراوان، دمگوترئ: (قَدَّرَ رُحَابَ).

الرُّحْبُ: پان و پوړ، دمگوترئ: (مَكَانَ رَحَبَ) و (دَارَ رَحَبَ).

رَحَبَ الصَّدْرُ: سنگ فراوان ۵ هیډی و هیمن.

رَحَبَ الدَّرَاعَ: به هیزو دمست و بازو لهکاتی تنگانهدا.

رَحَبَ الدَّرَاعَ وَالْبَاعَ: سهخی و دمست و دل فراوان.

رَحَبَ الرِّاحَةَ: دمست و پل پان و گهوره، زوړ بهخشنده.

رَحَبَ الْفَهْمَ: عاقل مهنو تیگه پشتوو.

الرُّحْبَى: پانترین پهراسو له کهله که ی حوشر دا ۵ شوینی لیډانی دل.

الرُّحْبَةُ: زموی بهر فراوان ۵ (ك: رُحْبَ وَرَحَابَ).

الرُّحِيبُ: دمگوترئ: (هو رَحِيب الصدر): سنگ فراوان و سنگ پان ۵ (رَحِيب

الجوف): گهده پان و زل.

رَحِيبُ الْبَاعِ وَالْذَّرَاعِ: سهخی سروشت ۵ زوړ خوړ.

الرَّحْبُ: پان و پوړ ۵ له به خیر هاتنی میواندا دمگوترئ: (مَرَحَباً بِك):

فهرموو له شوینی پان و فهرده دا دابه زده و دانیشه پشوو بده ۵

بمینه وه لمان شوینی خوش و

بهر فراوان بوئویه ۵ دلخوشین به هاتنت ۵ بو دوعا لی کردن

دمگوترئ: (لَا مَرَحَباً بِك): به خیر نه یی، له هاتنت دا خوشی

نهمینی ۵ (أَبُو مَرَحَبَ): نازناوی سیبهره.

رَحَّ الْفَرَسُ رَحْحاً: نهمپه که سمی پان بوو (نیشانه ی رهمه نییته).

رَحَّ الرَّعْلُ: که له کیویه که سمی پان بوو.

رَحَّ الرَّجُلُ: پیاو که چالایی بهری پیی نه بوو، بهری قاجی راست بوو ۵ (هو

أَرَحَ وَهِيَ رَحَاءُ).

الْأَرَحُ: که سیک بهری پیی چالایی تیډا نه بی همموی له زموی بډا.

رَحَّ الرَّجُلُ: پیاو که نه گه پشته

بېړیاری نهووی دمیوهوئی بیکه.

رَخْرَحَ بِالْكَلَامِ: قسهكهی دركاندو پړونی

نه كړدموه.

رَخْرَحَ الْخُبْرَ: نانهكهی پانكړدموو لیكی

كیشایهوه.

تَرَحَّرَصَتِ الْفَرَسُ: نه سپهكه قاجی

پانكړدن بونهووی میز بكا.

الرُّخْرَاجُ: قاپی پانو پوړ ۵ (إناء

رَخْرَاج): قاپی پانو قهراخ نزم

وهكوو لهگهنو تهشتو سینی ۵

لهحهديث دا هاتووه: (فَأَتَى بِقَدَح

رحراح فوضع فيه أصابعه). ۵ (عیش

رَخْرَاج): ژبانی خوښو پر خپرو

بیر.

الرُّخْرَجُ: به مانا (الرُّخْرَاجُ) دئ.

الرُّخْرَجَانُ: به مانا (الرُّخْرَاج) دئ.

وَحِصَى الثَّرْبِ رَخْصًا: قوماشهكهی شت ۵

لهحهديث دا هاتووه: (سأل عن

اواني المشركين فقال: إن لم تجدوا

غيرها فاحضوها بالماء).

الرحيض: شتی شوردراو (قوماشی

شوردراو).

رُحِصَ الْأَمُومَ رَحْصًا: نه خوښو تادارهكه

عهرمقی زوری كړد بهجوربك

كهدهنگوت خوئی شتووه ۵ وهكوو

مړیشکی ناوړو وركراوی لی هات.

رُحِصَ فُلَانٌ: فلانكهس عهرمقی زوری كړد

سهرتاپای جهستهی بوو بهناو.

أَرْحَضَ الثُّوبَ: قوماشهكهی شت ۵

لهحهديثی ميعراج دا هاتووه:

(فَمَسَحَ عَنْهُ الرِّحْضَاءُ): عهرمقی

جهستهی سپړی.

أَرْحَضَ الْمَخْمُومُ: تادارهكه عهرمقی

زوری كړد.

رَحْضَةٌ: به مانا (رَحْضَةٌ) دئ ۵

لهحهديثی ثيبنو عهباس دا

دمربارمی خهواربجهكان دهلی:

(وعليهم قمص مَرْحُضَةٌ).

إِرْتَحَضَ فُلَانٌ: فلانكهس حهپای جوو،

ناوی زړا.

الرُّحَاضَةُ: چلكو پاشهپړوی ناكامی

شتن.

الرُّحَاضُ: گوندی كۆن و كهلاوه كۆن ۵

قوماشی داپزاو به هوی زور

شتنهوه.

الرُّحْضَاءُ: عهرمقی زور بهجوربك

ههموو جهسته بشوا ۵ عهرمقی دوا

لهرزو تا نه خوښی تا بهعهرمقهوه.

الرِّحَاضُ: شوپنی خو پاكړدنهووه

غوسل كړدن ۵ داربك پوښاكی پئ

دهكوترئ لهكاتی شتن دا ۵ (ك:

مراحيض).

الرَّحْضَةُ: شتيكه دمستونوژي تپدا

دمگړی ۵ (ك: مراحيض).

الرُّحَاقُ: شهراب ۵ قورشان دمه رموی:

﴿يَسْقُونَ مِنْ رُحِيقٍ مُنْتَمِئٍ﴾ ۵ جوړه

عترتکه ۵ میسکی بی غهش ۵

بنهجهو ۵ پمگزی خاوین ۵ (رحیق

الأزهار): نمو هه لالهو شيله يهيه

گوڼو ۵ پوهك دمري دمدا ههنگو

حهشهراتی تر رابده موسن.

وَحَلَ مِنَ الْمَكَانِ رَحْلاً وَرَحِلاً وَتَرْحِلاً

ورحله: رقی.

رَحَلَ الْبَعِيرَ رَحْلاً وَرَحْله: حوشرمه بارو

بارگهنه لی نرا ۵ سواری

حوشرمه بوو، هه لاته سمر پشتی،

دمگوتری: (رُحِلَ فُلَانٌ بِمَكْرَهٍ): فلان

به زور بپرډا سغه رمی پی کرا ۵

به سمری دا زال بوون.

رَحَلَ لَهُ نَفْسُهُ: صهبری گرت له سمر

نمزیه تدانی و گوپی پی نه دا.

أَرَحَلَ فُلَانٌ: فلانکس سغه رمو کاروانی

زور بون.

أَرَحَلَ الْإِبِلُ: حوشرمه دواي کزو

لاوازی قه لهو بؤومو توانای نه ووی

پهیدا کردموه باری لی بندری.

أَرَحَلَ فُلَانٌ: وای له فلانکس کرد

سغه رمو بکا، کاروان بکا ۵ ولاخی

سواری و تویشوی دا به فلانکس.

رَاحَلَهُ: یارمه تی دا له سمر کاروانه کی و

سغه رمو کردنی.

رَحَلَهُ: وای لی کرد سغه رمو بکا،

شوینه که جی بیلی.

رَحَلَ الْإِبِلُ: حوشرمه کی ژپربار کرد،

رایهینا.

رَحَلَ الثَّرْبُ: کراسه کی رازانده و

بهوینه کی جوړاو جوړی کهل و په لی

کاروانی.

رَحَلَ الْحَسَابُ: حیسابه کی گواسته و بو

شوینکی تر که په یوه مندی

به سهرمتای حیسابه که و هه یه.

ارْتَحَلَ: به مانا (رَحَلَ) دی.

ارْتَحَلَ الْبَعِيرُ: کهل و په لی سغه رمی

له حوشرمه که بار کرد ۵ سواری

حوشرمه بوو.

ارْتَحَلَ الْفُطْلُ أَبَاهُ: مندا له که چوو و سمر

پشتی باوکی ۵ له حدیث دا هاتوو و

پیغه مبهمر (د.ج) چوو و سوژدمو

حه سنی که چه زای چوو و سمر پشتی،

نه ویش دریژمی به سوژده کی دا،

جادوای سه لامدانه و لییان پرسی

بو نه وونده له و سوژدمو مایته و و؟

فهرمووی: (إِنَّ ابْنِي ارْتَحَلَ فِكْرَهُتِ

أَنْ أَعْجَلَهُ).

تَرَحَلَ: به مانا (رَحَلَ) دی.

تَرَحَلَ الدَّابَّةُ: سواری و لاخه که بوو

(وَكَّرَحَلَهُ) به ناخوشی سواری بوو.

إِسْتَرَحَلَهُ: داوای لی کرد باری بو بار

بکا ۵ داواى پيداويستى كاروانى لى
كرد.

إِسْتَرْحَلَ النَّاسَ نَفْسَهُ: نهفسى خوى ژر
دمسته كرده و خه لى به سمر
خوى دا زال كرده.

الرَّاحِلَةُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشترى كه لى
كاروان و باره لگرتن بى ۵
له حديث دا هاتوو: (وتجدون الناس
بعدي كابل مائة ليس فيها راحلة) ۵
(ك: رواحل)، دمگوترى: (مشت
رَوَاحِلُهُ): پيرو لاواز بووه كه لى
نهاموه.

الراحول: به مانا (الرَّاحِلُ) دى ۵ (ك:
رواحيل).

الرَّحَالَةُ: زين، يان زينى دروستكراو
له پيست و شتى وا كه بؤ غارغارين و
پيشپر كى به كاردى ۵ (ك: رَحَالُ).
الرَّحَالُ: زيندرو ۵ هرشترى كه
پيداويستى سهرمربى.

الرَّحَالُ: عهرمبى كوچهرى، كه
هميشه به نازده لكانيان هوه
كهرميان و كوستان دكه ن و به دوو
له و مرو ناودا ده گه پين بؤ
نازه لكانيان.

الرَّحَالَةُ: كه سى كه ژور گه پيده بى ۵ ژور
ولات گه پابى.

الرَّحَلَةُ: كاروان كردن و له مال دمرچون

بؤ ولاتانى تر ۵ قورنان دمهرموى:
(رَحَلَةُ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ) ۵ ههروا
ناوه بؤ گه شتنامه (كَتَيْبِيكَ باسى
به سهرهات و روداو و نهو ديمه نانه
بكا كه گه شتيازمكه بينيونى).

الرَّحَلَةُ: نهوشتهى سهرمى بؤدمكرى و
مه به سته، دمگوترى: (الكعبة رحلة
المسلمين) ۵ (عالم رَحَلَةُ): زانابه كه
له هه موو لايه كه موه خه لك دى بؤ
خزمه تى ۵ (بعر ذو رَحَلَةُ):
حوشترى كه تواناي ژور رويشتنى
هميه.

الرَّحُولُ: گه پيده؛ كه سى كه ژور بگه پرى و
سهرمربى بكا ۵ پيداويستى سهرمربى.

الرَّحُولَةُ: به مانا (الرَّاحِلَةُ) دى.

الرحيل: سهرمرو كاروان كردن ۵
به توانا له سمر سهرمرو رويشتن.

الْمُرْتَحِلُ: شوينى بارلينانى ولاخ
كاروان سمر ۵ خان ۵ شوينى

دابينكردنى پيداويستى سهرمربى.

الْمُرْحَلُ مِنَ الْجَمَالِ: حوشترى به هيز.

الْمُرْحَلَةُ: هوناغه رى كه رۇژمپى
به رويشتنى ناسايى ۵ (ك: مراحيل).

رَحِمَتُ الْمَرْأَةِ: نافرته كه مندالدى
(رحمى) نازارى بوو ۵ (لهي رحاء).

رَحِمَ السَّقَاءُ: كونده كه تال و جهوتى
نه كراوه رزى و كه لى نه ما.

رَحِمَ فلاناً رَحْمَةً ورحماً ومرحمة: به زمينى
بمغفلانكس دا هاته وه، دلى بوى
نهرم بوو ه قورشان دمهرموى:
﴿فَارَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ
زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾.

رَحِمَتِ المرأة: به مانا (رحمت) دى.
رَحِمَ عَلَيْهِ: دوعاو نزاي رحمهتى
بؤكرد.

تراخَمَ القَوْمُ: خه لكه كه له ناو خويان دا
هه نديكيان به زمينيان به
هه نديكيان دا هاته وه.

تَرَخَّمَ عَلَيْهِ: دوعاي رحمهتى بؤكرد.
اسْتَرْخَمَهُ: داواى سؤزو به زمينى لى كرد.
الراحِم: نازدهليك (پزدانى) بيچودانى
هاوسايى.

الراحِم: مهر و بزنيك بيچوى بووبى و
پزدانى فرى نه دا.

الرَّحِمُ والرَّحْمُ والرَّحِمُ: بيچودانى نازدهل
شوينى دروستبوونى بيچو له سكى
نازدهل دا ه خزماهيمتى و هوكارمكاني
ه (ك: ارحام) ه (ذوي الارحام) نهو
خزم و كهس و كارميه كه
نهمه صه بهن نه خاوهن به شى
دياريكراون له ميراث دا، و مكوو كچى
پراو كچه مام.

الرَّحْمُ: نه خوشييه كه توشى رحمهتى
ثافرت دمبى ناهيلى ناوى پياومكه و

هيكه خوى متر به بين و زاروله
هه لپيچى.

الرَّحْمَنُ: زور به رحمه و به زمينى، نه م
ناوه تهنه با خودا به كاردمه يندري.
الرَّحْمَةُ: خير و بيرو خوشى.

الرَّحْمَت: به مانا (الرحمة) دى، دمگوتري:
(رهبوت خير لك من رحمت):
بترسيندري و تاوان نه كهى باشتره
له وهى تاوان بكهى و عهفو بكرى.

الرَّحْمَى: رحمهتى و به زمينى.

الرَّحْموم: زوريه روحم و به زمينى ه
ثافره تيك مندالدى نازارى هه بى.

الرَّحِيمُ: زور به رحمه و به زمينى ه (ك):
(رحماء).

الرَّحْمَةُ: به مانا (الرَّحْمَةُ) دى ه (ك):
(مراحم).

وَحَتَ الحَيَّةُ رَحْواً: ماركه خوى كه وانه
كردموه و پاپوكه بهست.

وَحَا الرَّحَى: ناشى نايه وه (وبها)
خولانديه وه.

رَحَى الإنسان الرَّحَى: نادميزاد ناشى
دروستكردو نايه وه.

تَرَحَّتِ الهَيَّةُ: به مانا (رَحَت) دى.

الرَّحَا والرَّحَى: ناسياو، ناش ه ناميزى
هاپين ه (ك: ازح ارحاء، رَحَى،

أرحية) ه سنگ ه ددانى خرى ه
(رحى الحرب): بهر داشى شهر،

مہستو کہلہلا بوو.

إِرْتَحُ الْعَجَبُ: ھویرمکہ ناوی زور بوو.

الرُّخَاخُ: نهرم و شل، دمگوتری: (أرض

رخاخ): زمویپیهکی نهرم و شل

(نبات رُخاخ): رومگیکی فشه لؤکه

(عیش رخاخ): ژبانی خووش و پر

نازو نیعمتو بهخته و مری.

الرُّخُ: رومگیکی نهرم و نیان و سوکه

بالندمیہکی ئهفسانه بیہ پیشینان

چهندان روداوی سهیریان بو

هه لیهستووہ داشیکه (پارچه یهک)

له پارچه گانی شه ترنج.

الرُّخَاءُ: زموی نهرم و فشه ل کله ژیر

پیدا بخزی (ک: رخاخی).

الرُّخْرَاخُ: له قور یان هویر نهومیه

نهرم و شل بی.

الرُّخْرَخُ: به مانا (الرُّخْرَاخ) دی.

وَحْصَى رُخَاصَةً و رُخُوصَةً و رُخَصَانًا: ناسکو

نهرم و نیان بوو، دمگوتری: (غُصْنُ

رُخْصُ و بنان رُخْصُ).

رُخْصَ السَّعْرِ رُخْصًا: نرخه که هه رزان بوو،

دابیزی.

أَرُخْصَ السَّعْرِ: نرخه که هه رزان کرد.

أَرُخْصَ الشَّيْئِ: شته که هه به هه رزان

دهست کهوت یان به نرخه که هه

کری (أَرُخْصَ لَهُ فِي الْأَمْرِ): کار

ناسانی بو کرد له ئیشه که هه.

دمگوتری: (دارت رخی الحرب): شهر

هه لگرسا ۵ به رداشی شهر و مگهر

کهوت ۵ کؤمه لی خزم و کهس ۵

جه لیه حوشتی زورو کؤبووه.

وَحْصَى الْقَرْمِ: ریش سپی و پیو ماقولی

هؤزو نه تهوه، که خه لکه که

له قسه ی دمرنا چن ۵ (رحی

السحاب): هه وری گه وال، گه وال و

کؤبووه ۵ (رحی الأرض): ته پؤلکه.

الرُّخْرِيَّةُ: (في الميكانيكا): نامیری که بو

هه لگرتن و به رزکردنه وهی قه باره ی

قورس یان راکیشانی.

أَلْمَرْحَى: مه دارو جه مسه ری ناش، یان

گوره پانی جه نگو و پیکادان.

رَحُ الْعَجَبُ: هه ویرمکه ناوی زور بوو.

رَحُ الشَّيْءِ رَحًا: پی به شته که هه ناو شلی

کردمه وه یان شکاندی و شلی کردمه وه.

رَحُ الشَّرَابِ: شه رابه که ی تی که لاو کرد.

رَحُ رَخْنًا: ناسان و نهرم بوو.

أَرَحُ الشَّيْئِ: زیدمه وهی کرد له شل

کردنه وهی شته که هه.

أَرَحُ الْعَجَبِ: ناوی هه ویرمکه ی زور

کرد.

إِرْتَحُ: شل بووه، داچورا، شوپ بووه.

إِرْتَحُ رَأْيُهُ: راوو بوچونه که ی جه واشه

بوو.

إِرْتَحُ السَّكْرَانُ: زور سه رخوش بوو،

رَخَصَ له في الأمر: کارمکهی بۆ ئاسان کرد ۵ دواى مەنع کردن رِنگهی پێدا.

إِرْتَخَصَهُ: بە ھەرزانی لەقەڵەم دا ۵ بەھەرزان کړی.

تَرَخَصَ في الأمور: روخسەتی وەرگرت ۵ بەمۆلەت و رِنگه پێدان چوو ۵ ناو کارمکهو.

استرخَصَهُ: بەھەرزانی حسیب کرد.

الرُّخَصَةُ والرُّخَصَةُ: کار ئاسانی کردن و رِنگه بۆخۆشکردن، سووککردن و کەمکردنەوێ نەرم ۵ قومە ئاو، دمگوتری: (أخذ رُخَصَةً من الماء) ۵ بەش و بار لەھاوێش و میرات دا ۵ مۆلەت و رِنگه پێدانیکە دموڵەت دەیدا بەچەند کەسیک بۆ کردنی کارێک یان بەکارھێنانی شتێک ۵ وەکوو مۆلەتی سەرتاشی و شوڤیری و وەستای تر.

الرَّخِيعُ: کەودەن و گیل و گەوج ۵ پۆشاکی نەرم و نیان ۵ (موت رخيص): مردنی تال و تفت.

وَرَخَفَ العَجِينُ ونحوه رَخْفًا: ھەویرمکە شل بۆومو داھێزا لەبەر زۆر ئاوی.

وَرَخَفَ ورَخَفَ: بەمانا (رَخَفَ) دین.

أَرَخَفَ العَجِينُ: ئاوی ھەویرمکە ی زۆر

کرد تا شل بۆومو داھێزا.

الرُّخْفُ: جۆرە رەنگو بۆیاخیکە.

الرُّخْفَةُ: قورای تەنک ۵ بەردی سوک ۵ (ك: رخاف).

تَرَخَّلَ: بەرخۆلە ی بەخێو کرد.

الرَّخَايِلُ: سرکە ی خورما.

الرُّخْلُ: بەرخۆلە ی مِ (کاوپ) ۵ (ك: أرخُل ورُخال ورِخلان).

الرُّخْلُ: بەمانا (الرُّخْلُ) دی.

الرُّخْلَةُ: بەمانا (الرُّخْلُ) دی.

وَرَخِمَ الصوت والكلام: دەرنگە، قەسە، نەرم بوو.

رَخِمَتِ النعامة والدجاجة بيضها وعليه

رَخْمًا ورَخْمًا: نوعمە، کە یان مەشکە

بەکەرکە ھێلکەکانی ژێرخۆ دان

لەسەریان کەرکەوت ۵ (هي رَخِمَ).

رَخِمَتِ المرأة وَلَدَهَا رَخْمًا: ئافرەتەکە

یارى لەگەڵ مندالەکە کرد.

وَرَخِمَ السقاء ونحوه رَخْمًا: کوندەکە

پێستەکە بۆگەنی کرد.

وَرَخِمَ الفرس ونحوه رُخْمَةً: سەری سەپی بوو

باقی جەستە ی رەش، (فهر أرخم

وهي رَخْمَاء) ۵ (ك: رُخْم).

وَرَخِمَ فلاناً رَخْمًا: بەزەیی بەفلانکەس دا

ھاتەو، دمگوتری: (ألقى عليه

رُخْمَةً): خۆشەویستی خۆی خستە

سەر.

وَرَخِمَ الصوت والكلام رَخامةً: دەرنگی نەرم و

نيان بوو، قسهکه نهرم بوو.

أَرْحَمَتِ النُّعْمَةُ وَالْجُجَاعَةُ عَلَى بَيْضِهَا:

نوعامهکه يان مريشکهکه بهسهر

هیلکهکانی دا کړکهوت.

رَحْمَ الْجُجَاعَةِ: مريشکهکهی والی کرد

کړیکهوی.

رَحْمَ الْبَيْتِ: خانوهکهی بهبهردی روخام

کاشی کرد ه (ترخیم الاسم):

بريتيه لهوهی پيتيک يان دوو

بيت لهناوهکه قت بکهی لهکاتی

بانگ لی کردنی دا.

الرُّخَامُ: جوړه بهردیکه لهکاربوناتی

کالسيوم که بلور ناسابی بهسروشت.

الرُّخَامِي: کزه با، سروی با ه ناوی

جوړه پومکيکه توژاوی مهيلهو

سپييه نازل زوری حمز

لهخواردنيهتی.

الرُّخْمُ: بالندميکه پهرو پوئی زوره،

رمنگی سپييهو خالخالی پمشي

تيدان، دندوکی دريژمو کهوانهیی

کهمه، رمنگی خاکی مهيلهو سووره

ه نیوهی زیاتری بهچهرميکی تهنک

داپوشراره ه دوو بالی دريژی ههن

نیو مهتر دمبن، کلکی دريژمو چوار

پهري پیوهن، قاجی باريک و نینوکی

مام ناومندی و پشن ه شیری

خهست، (زهک).

الرُّخَامُ: نهوکهسهی بهردی روخام

مشتو مال دمکاو تيف تيفهيان دمدا

ه روخام فروش.

رَخَا الْعَيْشُ وَغَيْرُهُ: ژيانی خوښ بوو.

وَحْيِي الشَّيْءِ رَخاً وَرَخَاءً: شتهکه نهرمو

شل بوو.

رَحْيِي الْعَيْشُ: ژيانی خوښ بوو.

وَحْوٍ رَخَاءً وَرَخَاوَةً: نهرمو نيان بوو.

أَرْخَى: کهوته خوښی و ههرزانيهوه.

وَحْيِي الْفَرَسُ: نهسپهکه بازي توندی

هاوېشت.

أَرْخَى الشَّيْءُ: شتهکهی شل کردموه.

أَرْخَى السَّيْرَ: بهردمکهی دادايهوه.

أَرْخَى عَمَامَتَهُ: دنيا بوو.

أَرْخَى الزَّمَامَ: جلوهی شل کرد.

أَرْخَى لَهُ الْقَيْدَ: پیوهندمکهی بؤ فراوان

کرد.

أَرْخَى لَهُ الْعِنَانَ: وازی لی هیناو هموو

شتيکی دايه دهست خوئی.

أَرْخَى الدَّابَّةَ: گوريسی ههوساری

ولاخهکهی دريژ کرد بؤنهوهی پتر

نهملو نهولا بکا.

رَخَّى الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: نهوشتهی

تيکهلاوی نهو شتهکرد.

رَاخِي (رَاخَتِ الْحَامِلُ): ناغرمته سکېرکه

کاتی منداال يوونی هات.

رَاخِي الشَّيْءِ: شتهکهی نهرمو شل

کردموه.

راخي المَعْدَّة: گرىڭكهي شل كردموه.

راخي خِنَاقَة: پهمى ملى شل كردموه و

رىڭكاي همناسهدانى پيدا.

تراخي: دواكهوت دواي خست، فته

فتهي پچ كرد.

تراخي عن الأمر: وازي لهكارمكه هينا.

تراخت السماء: ناسمان بارانبارينى

دواخست، لهكاتى خوئى دا نهى

باراند.

تراخي ما بينهما: نيوانى نهو دوووشتهى

زور فراوان كرد.

استرخي: شل و نهرم بوو، بلاو بؤوه پان

بؤوه.

استرخي الأمر: كارمكه ناسان بوو بهلاو

ناخوشيبهكه نهما.

استرخي الرجل: پياومكه لهسمر پشت

پاكشاو ماسولكهكانى شل كردنهوه.

الأرْخِيَّة: نهوى لهشتهكه شل بگريتهوه

ه (ك: أراخي).

الرَّخَاء: همرزانى و گوزمران خوئى.

الرَّخَاء: كزه با، سروهى با ه باي هيندى

ه قورنان دهمرموى: ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ

الرَّيْحَ نَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءَ حَيْثُ

أَصَابَ﴾.

الرَّخَاوَة: (رخاوة العضل الخلقية):

نهخوشيبهكه ههندي مندان

كهلهدايك دمين شلوكيان پيوه

دياره.

الرَّخْو: فشن و نهرم لههرشتيك بي.

الرَّخْو من الأصوات: دمنگيكه

لهدمريچهكه دا ههوا به تهواوى

بهريهست نابى بهلكوو رىڭكاي

دمرجوونى دهميئى ه پيتى (رهخو)

نهم پيتانهن (ث، ح، خ، ذ، ز، ظ،

ص، ض، غ، ف، س، ش، ه).

الرَّخِي: دمگوتري: (عيش رخي): ژيانى

خوئش و پر بهختهومري.

رَخِي البال: بهناز بهرومردمو

گوزمرانخوئش.

الرَّخَاء: دمگوتري: (فرس مرخاء):

نهمسپيكه گورج باز دمدا.

رَخْوَة: ژيانى خوئش بوو، گوزمرانى پر

نازو نيعمهت بوو.

الرَّخْوَة: شلوك و نهرم، دمگوتري: (هر

رخود): ئيسقان نهرم و قهلهوه.

الرَّخْوَة: ئيسقان نهرمى، هوکارهكهى

كهميوونى كالسيؤوم و فسفؤره

لهلهش دا.

رَدَاهُ به رَدَاء: پالپشتى بؤ دانا.

وَدَاءُ الحَائِط: پالپشتى بؤ ديوارمكه داناو

بههيزى كرد.

رَدَاءُ الماشِيَة: نازهلهكانى باش بهخيؤ كردن.

رَدَاهُ بِجَر: بهردى پيادا.

وَفُو رَدَاءَة: بيهيزبوو خراب بوو كهلكى نهما.

أَرْدَأُ: کاری ناشیرینی نه انجام دا ه شتی
خرابی په پیدا کرد.

أَرْدَأُ عَلَى كَذَا: لهو زیاد بوو.

أَرْدَأُ الشَّيْءَ: شته که ی بئ که لک کرد،
دایو مشاند خرابی کرد.

أَرْدَأُ فُلَانًا: یارمه تی فلانی داو بوو
به پالېشتی.

أَرْدَأُ الْغَائِطُ: کۆله که و پالېشتی بو
دیوار که دانا.

أَرْدَأُ السَّيْرَ: پهر دم که ی دادایه وه.

تَرَادَأَ الْقَوْمُ: خه لکه که له ناو خو یمان دا
بوون به پالېشتی په کترو یارمه تی
په کتریان دا.

الرَّيْدُ: یارمه تیدرو پالېشت ه هیزو
کۆله که ه لاتای قورس ه (ك: أَرْدَأُ).
الرَّيْدُ: ناخو ش و خراب ه بئ که لک و
گهنده ل ه همتیو مچه و خو پری ه
(ك: أَرْدَأُ).

تَرَدَّبَ بِهِ: نهرمو نیانی له گه لدا نواند،
به زمی پیاهاته وه.

الرَّذَبُ: بړوانه (الرَّذَبُ) له پیتی (ا) دا.
الرَّذَابُ: (الرَّذَابُ الْقَوْلُونِي): هه بوونی
چمند کونی گیراو له قولون دا.

الرَّذَابُ: ریگای دهرنه جوو، کۆلانی
کۆتایی گیراو، کۆلانی گیراو.

وَدَجَ الصَّيِّ أَوْ الْمَهْرُ أَوْ السَّخْلَةُ:

منداله که یان جوانو نه سپه که یان
کارزله که پېش نه وه ی خواردن

بخوا چی له سکی دا بوو دم ری دا.
الرَّذَجُ: په که م پیسای که مندال یان

جوانو یان کارزله دم ری دمدا پېش
نه وه ی شت بخوا ه (ك: أَرْدَاج).

وَدَجَ رَذًا: جیگیر بوو مایه وه، دامه زرا،
دمگوتری: (رَذَجَ بِالْمَكَانِ).

رَدَجَ الرَّجُلُ: پیاو مکه کاری مه پسر بوو
نیشه که ی جئ به جئ بوو.

رَدَجَ الشَّيْءُ: شته که ی بلاو کردم وه.

رَدَجَ الرَّجُلُ: پیاو مکه ی خست، به زموی دا
دا.

رَدَجَ الْبَيْتَ بِالطِّينِ: گلی کرده سهر
خانومه که.

رَدَحَتِ الْمَرْأَةُ رَدَاةً: نافرته که سمتی
گه وره بوو که فله ی فله وه بوو.

أَرَدَحَ الْبَيْتَ: به مانا (رَدَحَهُ) دی.

رَدَحَ الشَّيْءَ: به مانا (رَدَحَهُ) دی.

الرَّادِحَةُ: (مائدة رادحة): سفرمو
خوانی کی گه ورمو پرخیرو بیړه.

الرَّدَاخُ: دمگوتری: (دوحة رداخ وجفنة
رداخ): باخچه ی گه وره، سوینه ی

گه وره ه کۆلینه ی زل ه (امرأة
رداخ): نافرمتی سمتو که فله ی پانو

فله وه ه (کبش رداخ): بهرانی دوگ
زل ه (جمل رداخ): حوشتی بارگران

ه (فتنة رداخ): فیتنه و جو رتمی کی
گه وره ه (ك: رُدَح).

الرَّدَاةُ: تَهْلِيهِ كَه بُو دِرِنْدَه
دمنریتتهوه.

الرَّدَاةُ: گوشادی و خوشی.

الرَّدَاةُ: بهقائی گوند.

الرَّدِيح: نافرمتی سمت زلو كهفهَل
پان و پۆر.

الرَّدِيح: خوش گوزمرانی و همرزانی.

رَدَخ رَاسُهُ: سمری شكاند، سمری قهلاشت.

الرَّدَخ: قورپی زۆر ه (رَدَخَة) پارچه
قور.

رَدَّه رَدَّاهُ: گهپاندیهوه نهپهیششت

بهمپراز بگا، دمگوتری: (رَدَّه اليه):

بۆی گپراپیهوه، بریدییهوه بۆلای ه

(رَدَّه على عقبه): گپراپیهوه بۆ دواوه

ه (رد كیده في نحره): فیل و پیلانی

هاوچهشنى لهگهَل دا كرد ه (رَدَّ

الباب): دمرگاگهی داخست ه (رَدَّ

عليه كذا): شتهكهی بهسمردا دایهوه

لئی و مرنهگرت ه (رَدَّ اليه الحكم):

برپارمهكهی دایه دمست نهوه ه (رَدَّ

فلاناً): فلانكهسى بهههله زانى ه

(رَدَّ الشَّيْءَ): شتهكهكهی

لهحالهتیکهوه برده سمر حالهتیکى

تر ه و مگوو کابرای شاعیر دهلی:

فرد شعيرهن السود بيبضاً

فرد وجههن البیض سهداً

أَرَدُ: توپه بوو رقی ههلسا، خوینی

گهرم بوو.

أَرَدُ الْبَحْرُ: دمربا كهوته ماخولان و

شهپولهكانی زۆر بوون.

أَرَدُ نَلاَن: فلانكهس رقی ههلسا ه

خوینی گهرم بوو ه ماوهیهكى زۆر

لهتهمهنى رقی بی هاوسهر بوون.

أَرَدُ الشَّاة: مهپهكه گوانی پربوون

لهشیر.

رَأَدُ الْكَلَامُ: بهنووسینهكه دا چۆوه بۆی.

رَأَدُ الْبَيْع: داواى ههلوهمشانهوهی

مامهلهكهی كرد.

رَدَّدَهُ: دوباره و سئ بارهی كردموه.

ارْتَدَّ: ههلهگهپراپیهوه، گهپراپیهوه،

دمگوتری: (ارْتَدَّ على أثره، وارتدَّ

اليه، وارتدَّ عن دينه).

ارْتَدَّ الشَّيْءُ: داواى گهپراپیهوهی شتهكهی

كرد.

ترَادَ: بهمانا (ارتدَّ) دئ.

تَرَدَّدَ الْمُتَبَايعَانِ الْبَيْعُ: كپهپارو

فروشانمان مامهلهكهپان

ههلوهمشاندهوه.

تَرَدَّدَ فِيهِ: تپیدا كهوته گومانهوهو بۆی

پهكالا نهبووهوه.

تَرَدَّدَ فِي الْكَلَامِ: زمانى گپراو بهرێك و

پێكى قسهی بۆنهگرا.

تَرَدَّدَ إِلَى مَجَالِسِ الْعِلْمِ: هاتو چۆی كۆپی

زانپاری دمگورد بهمههسته

فَیْرَبُوون و بیرو را گۆرپنهوه.

استدء: داوای گهپانهوهی شتهکه‌ی کرد.

استدء فلاتاً الشئی: داوای لهفلاتنکەس

کرد شتهکه‌ی بداتهوه.

الأردء: کهسیک لهددمو چاوی دا

عهیبو خەوشیک هه‌ب.

الراکء: ئافرمیتیک دهمو چاوی عه‌یبی

تیدا بئ ۵ سودو قازانج، دمگوترئ:

(هذا امر لا راءة فيه).

الرء: زمانگیران کهسیک له‌قسه کردن

دا زمانی بگیری ۵ شتی خراپو

نارپسه‌ن ۵ به‌روبوم ۵ قه‌لبو

ساخته، دمگوترئ: (درهم رء):

دیره‌همی قه‌لب ۵ بیرو باومرو یاساو

رئسایه‌ک پئچه‌وانه‌ی سوننه‌تی

پئغه‌مبه‌ری ئیسلام بئ ۵ له‌حمدیت

دا هاتوو ده‌فهرموئ: (من عمل

عملاً لیس علیه امرنا فهو رء) ۵ (ك:

رؤد).

الرءء: گهپانه‌وه‌و مه‌یل کردن بۆلای

شتیک ۵ عه‌یبو خەوش ۵

ناشیرینی شوئینیکی دهمو چاو

له‌گه‌ل جوانی باقی جه‌سته ۵

چه‌ناگه‌ی بجوک و پوکاو ۵ کۆزمو

بن ژیل.

الرءء: گهپانه‌وه بۆ کوفر دوا‌ی

موسولمان بوون ۵ پرپوونی گوانی

ئاه‌ل له‌شیر پئیش نه‌وه‌ی بزئ ۵

دمنگدانه‌وه‌ی دمنگ ۵ پوکانه‌وه‌ی

چه‌ناگه ۵ (حروب الرء): نه‌و

شه‌پانه بوون که موسولمانان

به‌راپه‌راپه‌تی جئ‌نشینی به‌که‌م

حه‌زرتی نه‌بو به‌گر نه‌نجامیان دا

دژئ نه‌وانه‌ی له‌زمکاتدان پاشگه‌ز

بوونه‌وه، هه‌ندیکی‌شیان وازیان

له‌نوئژ هئنا.

الرءئ: ئافرمتی ته‌لا‌قراو.

الرءئ: گه‌پندراوه ۵ قه‌لبو ناشیرین،

هه‌وریک بارانی بارانبئو ئاوی پئ

نه‌ما‌ب ۵ نه‌ندامی گۆشتن و

تیکس‌پراو.

الإستدء: (دعوى اسرداد الحیازة):

داوا‌یه‌که بۆ گئپرا‌نه‌وه‌ی مافی

خاوه‌نداریتی که‌لی‌ی زه‌وت کراوه.

المتدء: کورته بالاو کوله‌ بنه.

المراء: کهسیک زۆر بی‌تو برپوا.

المراء: کهسیک ماوه‌یه‌کی زۆر

له‌ته‌مه‌نی برپواو بئ هاوسه‌ر بئ.

المراء: سه‌ر ئی شیواو.

المراءء: مئینه‌ی (المردود) به ۵

ئافرمتی ته‌لا‌قراو.

رءسه رءساً: به‌به‌رد لئ‌ی دا ۵ وردی

کردو شکانه‌ی ۵ به‌یه‌کی کئشان،

لئیکی دان.

رَدَّسَهُ بِرَأْسِهِ: به سمر گپړاپه وه، شمره
هَوَجِي له گهل کرد.

وَقَسَى بِالْشَّيْءِ: شته که ی برد.

رَدَّسَ الذَّائِبَةَ: ولاخه که ی ژپربار کرد.

تَرَدَّسَ: کهوتو هه لډپړا، سهرمنگری
بوو.

الْمِرْدَاسُ: شتیکی په قو پته وه شتی پی
دمگوتری و ورد دمگری، صندول،
دمسکه صندول، یان کوین و چه کوچ
ه سمر ه بهر دیک هه لډمدریته ناو
بیر مومبولنه وهی بزانی ناوی تیدایه
یان نا ه (ک: مرادیس).

الْمِرْدَاسُ: به مانا (المرداس) دئ ه (ک):
مرادس).

رَدَّعَهُ رَدْعًا: گپړاپه وه، نه بهیشت بیت،
بهری پی گرت.

وَدَّعَ ثَوْبَهُ بِالزَّعْفَرَانِ: به زمعفران
کراسه که ی پمگ کرد.

رَدَّعَ الشَّيْءَ: شته که ی کوتا، وردی کردو
په ستاوتی، دمگوتری: (رَدَّعَهُ
بالجر): به بهرد کوتای.

رَدَّعَ بِهِ الْأَرْضَ: بهوشته زمویپه که ی
کوتایه وه.

وَدَّعَ رَدْعًا وَرَدْعًا: پمگی گؤرا بؤ
زمردی (پمگی زمرد هه لگه پرا) ه
کوؤرا، به عمرزدا درا.

رَدَّعَ الْمَرِيضَ: نه خو شه که یاری

ته ندروستی تیک چوو ه جهسته ی
داهیزراو نازاری لی پهیدا بوو،
دمگوتری: (رَدَّعَ فَلَان): فلان که س
هه موو جهسته ی نازاری لی پهیدا
بوو.

رَدَّعَهُ بِالطَّيِّبِ: بؤنی خو شی له خؤدا.

إِرْتَدَعَ: وازی لی هیئا، نه بهیشت،
دایه تا، بؤنی خو شی له خؤدا ه
به زمعفران خو ی پمگ کرد،
دمگوتری: (أَصَابَ السَّهْمُ الْمَذْفَ
فَارْتَدَعَ): تیرمه که له نیشانه که ی داو
دولت بوو شکا.

تَرَادَعُوا: هه ندیک خه لک هه ندیک
تریان مهنه کردن.

تَرَدَّعَ بِالطَّيِّبِ: بؤنی له خؤدا ه بؤنی
له خو ی هه لسو.

الْأَرْدُعُ مِنَ الْغَنَمِ: نهو مهرپیه سنگی
پمش بی و باقی جهسته ی سپی بی.

الرَّادُعُ: کراس و پؤشاکیک ناسه واری
بؤنی خو شی پیوه مایی.

الرُّدَاغُ: نازاری سهرانسهری جهسته ه
لهش داوشان.

الرُّدَاغُ: دمگوتری: (أَحْرَرْدَاغُ):
سورپکی صاف.

الرُّدْعُ: همرشتیک به زموی دا بکه وئ،
و مکوو نهو ه پالنده به حه واه
به منگیوری و بکه وئته سهرزموی یان

گۆشتی نیوان شان و ئیسقانی سنگ،

یان گۆشتی سنگ.

رَدَفُهُ رَدَفًا: لهدواوهی سوار بوو، بوو

بهپاشکۆ ۵ شوپنی کهوت ۵ (رَدَفُهُ

أمر): کاریکی گرنگ پهخهی گرت ۵

توشی ناستهنگ بوو ۵ قورئان

دمهفرموی: ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ

رَدَفٌ لَكُمْ بَفْضِ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾.

أَرَدَفَ: بهشوین پهك دا هاتن،

ریچکهیان بهست.

أَرَدَفَ فُلَانًا: بهدوا فلان دا هات ۵

شوپنی کهوت ۵ لهدواوهی سوار بوو.

رَادَفَتِ الدَّابَّةُ: پشتی و لاخهکه جیگای

نهوهی لی بۆوه لهدوا سوارمهکه

پهکیکی تریش سواری بیو ببیته

پاشکۆ، یان و لاخهکهی توانای نهوهی

ههبوو، وپرای سوارمهکه پاشکۆکش

بتوانی.

إِرْدَفَ فُلَانًا: لهپاشکۆی هاوهلهکهیموه

سوار بوو.

إِرْدَفَ فُلَانًا: فلانکهسی لهدوا خویموه

سوارکرد.

تَرَادَفَا: شوپن پهك کهوتن ۵ پهکیان

لهدوا نهوهی تریان سوار بوو، بوو

بهپاشکۆی ۵ یارمهتی پهکتریان دا ۵

(تَرَادَفَتِ الْكَلِمَتَانِ): لهنیوان دوو

وشهکان دا تهرادوف ههیه.

تَرَدَفُهُ: بهمانا (رَدَفُهُ)دی.

ئادهمیزاد بکوژری و بکهوخته سهر

زهوی، نهو بهشهی به زهوی دهکهوئ

پیی دهگوترئ (رَدَع)، دهگوترئ:

(رَكِبَ رَدْعُهُ): بهرمو دهم بهسهر زهوی

دا کهوت، پهپه و پرو کهوته سهر زهوی ۵

لهش داوهشان ۵ زمعههران، یان

شوینهواری زمعههران، یان خوین ۵

دهگوترئ: (بالثوب ردع من هذا):

کراسهکه پهله پهله خوینی پیومهیه.

الرَدْعَاءُ: میینهی (الأرْدَع)ه.

الرَدِيعُ: کوژراو ۵ گیل و نهحمهق ۵

لهش داوهشاو ۵ ههرشتیک

ناسهواری زمعههران یان بونی

خووشی پیوه مایی ۵ تیریک

تیزایبهکهی پیوه نهمایی.

الرِدْعُ: کهسیک بجی بۆشتیک بۆی

جی بهجی نهکری بهنانوومیدی

بگهرپتهوه ۵ کهشتیهوانی تهمهبل

۵ کورته بالا ۵ تیریک سهره

تیرمهکی پیوه نهمایی.

وَفَّحَ الْمَكَانَ رَدْعًا: شوینهکه قورپای بوو

یان قورپ زۆر بوو.

أَرَدَعَ الْمَكَانَ: شوینهکه قورپ زۆر بوو.

أَرَدَعَ فُلَانًا: فلانکهس لهقور چهقی.

أَرْدَعَهُ فُلَانًا: بهمانا (أَرَدَغ)دی.

الرَّدْعَةُ: قورپ زۆر ۵ (ك: رداغ و رَدَغ).

الرَّدْعَةُ: باخی رازامو جوان و تهر

دهماغ ۵ نیوان گمردن و قورقورپاگه ۵

استَرَدَقَهُ: داوای لی کرد نه دوا خوځیه وه
سواری بکا.

الترادف: نهوميه دوو وشه يهك مانايان
ههبي ۵ ههروا جهند وشه يهك يهك
مانا بيه خشن.

الرَّادِفَةُ: فوگردنی دووومجار بهکمپڑنی
 صوردا لهپوړی قیامت ه قورئان
 دفعمرموی: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ،
 تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ﴾ ه همروا بهمانا
 سمتو کمفعل دی ه (ک: روادف).

الرِّدَاءُ: شوینی سواربوونی پاشکوی
سوار که له کلتوی و لاخه که
تندمیری بۆلای پشته.

الرُدائي: نهو كه سهی له دو سوار مه
سوار دمبی (باشكو) تاكه كه ی
(ردیف) ۵ دالاشی بچوك ۵ واشه،
باشو، بالندمه کی گوشت خۆره، زۆر
گورج و گوئه ۵ دمگوتری: (جاءوا
رُدای): به شوین پهك داهاتن، یان
هندی کیان له پاش کۆی
هندی کیانه مه سوار یوون.

الرِّدَافَةُ: پلهو مهقامی جیگری پاشا ۵
بریکاری مهلیک.

الرِّدْفُ: سوار له پاشکوی سوار ۵
 همرشتیک سوار بیخاته پاشکوی
 خویه ۵ شوینکه و ته ۵ دواوی
 همرشتیک ۵ سمت و کفه ۵ ۵ ناکامو
 نامانجی شت ۵ نه ستیرمه که

به‌شوین نهو چوار نه‌ستیره‌وه دی
که مه‌جهره دم‌برن ه خه‌لیفه‌ی پاشا
که له‌سهرده‌می نه‌قامی دا له‌پال
پاشا دادمنیشتن و دوی پاشا شهرابی
دم‌خواردموه به‌کوردی خو‌مان پی‌ی
ده‌لین وزیر دمه‌سته راست،
هرکاتج مه‌لیک بجو‌پایه بو شهر
نهو له‌شوینی فهرمان‌پروایی
کردوه.

الرِدْفَان: شهو و پوژ ۵ نهو دوو
که شتیه وانهی لهدوای که شتیه و
سوار دهن.

الرديف: سواری باشکوی سوار، نهو
کهسهی لهدوا سوارهوه سوار دهبی،
کهسیک لهخزمهتی سهریازی
رزگاری دهبی، ومگوو سهریازی
یهدهک لهکاتی پیویست دا بانگ
دمکرتوهو بو هاوبهشی کردن
لهجنگ ه (ک: ارداف، ردفاء).

وَدَمَ الشَّيْ رَدْمًا: شتهكه دموامی کرد.
وَدَمَ الشَّجَرُ: درهختهكه سهر لهنوئی سهوز
بؤوه.

وَدَمَ الْبَابِ وَالْثَلَاثَةُ: دهرگاه که یان
که لینه که ی گرت.

وَدَمَ الْخُفْرَةِ: گلی کرده چاله که وود.
وَدَمَ الثُّوبِ: کراسه که ی پینه کرد، یان
قه دی کرد.

اُردَمَ: بهر دموام بوو، دمگوتری: (اُردمت

عليه الحمى) نه خوښى لمرزو تاكهى
بهردهوام بوو.

رَدَمُ الثَّوْبِ: به مانا (رَدَمَةُ) دى،
دهگوترى: (رَدَمٌ كَلَامَةٌ): قسه و
ناخاوتنهكانى راست كړنه وه
به قسهكانى دا چووه وه له كاني
لابردن، هه له بړى كړد.

إِرْتَمَ: بؤ موطاومعهى (رَدَمٌ) دى.
تَرَدَّمَ الثَّوْبُ: كراسه كه كؤن بوو تاواى
لى هات پيوست بوو پينهى بكا.
تَرَدَّمَ الْعَصِمَةُ: كيشه كه درېزمى كيښا.
تَرَدَّمَتِ الْمَرْأَةُ عَلَى وَلَدِهَا: نافرتمه كه
سوږى بؤ منداله كهى بوو.

تَرَدَّمَ الثَّوْبُ: كراسه كهى پينه كړد.
تَرَدَّمَ الْكَلَامُ: به قسهكانى دا چووه وه تا
هه له بړى كړدو راستى كړدوه.
تَرَدَّمَ فَلَانًا: شوين هه لس و كهوتى فلان
كهوت تا به تمه واپي لى رون بؤوه.
الْأَرْدَمُ: كه شتييه وان يان كه شتييه وانى
كاراما.

الرُّدَامُ: نادميزادى خوږى و بى
كه لك و تړكمن.

الرُّدَمُ: نهو خشت و خوڼه لى له ديوارى
روخوا دمكه وپته خوار ه بهرپه ستى
گه وړه، ومگوو سه ددى په منجوج و
منجوج ه قورنسان دمفه رموى:
﴿فَأَعْيُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ يَنِينُكُمْ وَبَيْنَهُمْ

رَدَمًا﴾ ه (ك: رُدُوم).

الرَّدَمُ: پوښاكى پزيوو كؤن.
الرَّدِيمُ: به مانا (الرَّدَمُ) دى ه (ك: رُدَم).
الرَّدِيمَةُ: ميينهى (الرَّدِيم) ه دوو كراس
تيك هالين.
الْمُتَرَدِّمُ: نهو شوپنهى له پوښاك پينه
دمكړى ه نهو كهسهى پينه دؤزى
دمكا.

وَقَنَ رَدْنًا: حمريرو مهنتويه كهى پست،
باى دا، يان به تمشى پستى،
دهگوترى: (رَدَنُ الثَّوْبِ):
پوښاكه كهى به تمشى پست.

وَقَنَ السِّلَاحُ: چه كه كان به سهرپه ك دا
كهوتن، دمنگيان لى هات.
وَقَنَ الْمَتَاعُ: كالاكاني ريز به مند كړدن.
وَقَنَ الْجِلْدُ رَدْنًا: پيستمه كه گرژ بوو
ويكها تمه وه.

أَرَدَنَ: بهردهوام بوو.
أَرَدَنَ الْعِرْقُ: نارمقه كه بؤكهنى لى هات
ه بؤكهنى كړد.

أَرَدَنَ الْقَمِيصُ: قوڼ و فقهپانهى بؤ
كراسه كه كړد.

رَدَنَ الْقَمِيصُ: به مانا (أَرَدَنَهُ) دى.
إِرْتَنَنَ: تمشى پهيدا كړد.

رودن: ماندوو زمعيف بوو.

الأَرْدَنُ: جوړيكه له ناوړشمى سور
(دتيبا جى سور).

الرکدن: زمعهفران ۵ (أحر رادني) سوری
تیکهَل بهزمد.

الرُدن: قَوْل ۵ (ك: اردان وأردنة).

الرُدن: ریسراو، بادراو ۵ جوړیکی
ناوریشم یان حهریر ۵ نهو شتهی
لهگهَل منداَل دپته دمر لهکاتی
لههالیک بوون دا.

الرُدنی: رمبی رودهینی ۵ رودهینه
نارمتهیک بوو کاتی خوئی رمبی
راست کردونهوه چه خماخ سازی
رمب بووه.

المُردن: تمش، خهرک ۵ (ك: مرادن).
المُردن: (عرق مُردن): نارمتهیکی بؤگه
هممو جهستهی گرتوتهوه ۵ (لیل
مُردن): شهوئیکی تاریک.

رَدَه فلان ردما: فلانکس بوو بهگهورمو
سهرکردی گهلهکهای بههوی
نازایهتی و پیاویتی خویهوه.
رَدَه البیت: خانومکهای گهوره کرد.

رَدَه فلان: بهردی لهفلانکس گرت، بهرد
بارانی کرد ۵

الرُدَه من الرجال: پیاوی نازاو
قیرسیچمهو لیزان کهبههیج
شیومیهک تینهکهای.

الرُدَه: گهورمترین خانوو، یان
مهدخلو و پرموی خانویک که
دمرگای ژورمهکانی لهسهر بن ۵

قوللهو تۆپه لاکي رمبیهو مهخضر ۵
سهنکهری گهوری بهبهرد بنیات
نراو ۵ بهرداو چهوزاوی ناو شاخو
کیو، یان بهردی زل لهناو ناودا ۵
بهفراو کهدمبیته نیمچه لافاوئیک.
رَدَي الفرس ردياً وردياناً: نسهپهکه پی
کوئی کرد، لهکاتی روپشتن و غاردان
دا بهسمی گلی بهرزکردموه.

رَدَي الغراب: قاجیکی هه لپری و لهسهر
قاجیک روپشت.

رَدَي الغلام: مندا لکه قاجیکی هه لپری و
بویاریکردن لهسهر قاجیکی
روپشت.

رَدَي فلان: فلانکس روپشت، دمگوتری:
(ما ادري أين ردي): نازانم بؤ کوو
چوو.

رَدَي لي البئر: کهوته ناو بیرموه.

رَدَي غَمَّة: مهر و بزنهکانی زیادیان کرد.

رَدَي على الستين من عمره: تهمهنی
لهشهصت سال تپهپری.

رَدَي الإنسان وغيره بالحجر: بهردی
لهئادمیزادمکه گرت.

رَدَي الحجر بحجر أو بمَقُول: بهردی
بهبهرد کیشا یان کوینی بهبهرد
کیشا بؤنهوهی بیشکیئی.

رَدَي فلاناً: فلانکس پو بهروی فلان
بؤوه.

وَدِي رَدَى: فهوتا، تیدا چوو.

وَدِي في الهرة: كهوته ناو چالهكهوه.

أَرَدَى على الستين: تهمهنى له شهصت

تتپهرى.

رَدِي فلاناً: فلانكهسى به هيلاك برد،

كوشتى ۵ خستى ۵

رادى عنه: داكوكى لى كرد، بهرگرى

لى كرد.

رَدَأ: ريداي كرده بهرى ۵ بهرى

دايهوه.

ارتدى الرءاء: ريداي له بهر كرد.

ترادوا بالبحارة: شهره بهرديان كرد.

تردى بالرءاء: ريداي له بهر كرد.

تردى في الهرة أو من عال: كهوته

چالهوه، يان له بهر زيبهوه كهوته

خوار.

الرءاء: نهوشتهى له سهر پؤشاكهوه

له بهر دهگرى و مكوو جوببه و عبا

۵ كراسيك لاي زوروى جهسته

داپؤشئو بگاته ژوور دهرپئ ۵

قوماشيكي تايبهتى راست و چهپ

به شان دا دهرئ پئى دهگوتري

وشاح، يان بهرو بهرمورى ئافرهت ۵

(رءاء الشمس): جوانى و روناكى

خؤر ۵ (رءاء الشباب): تهر و تازمى

گهنج، دهگوتري: (هر خفيف

الرءاء): كهه خيزانه و قهرزى زؤر

له سهر نبيه يان قهرزدار نبيه.

الرءى: هيلاك و تيدا چون ۵ زيدمو

پاساو.

الرءاء: بهردى زل.

الرءية: شيوهى جل و پؤشاك پؤشين.

الرءى: بهرد ۵ بهردى زل و قورس ۵

بؤيه به پياوى ئازا دهگوتري: (هر

مردى الحروب): يان (مردى

الخصومة): پشو دريژه.

الرءاء: بهردىكى سهخته بهردى ترى

پئ دهسكيندرئ ۵ حوشترئ توكمه و

بههيز ۵ هاچى حوشتر.

الرءى: سهولى كه لهكهوان و بهلهم،

يان دارىكى دريژه خاومن بهلهم

بهلهمهكهى پئ لهزهوى دوور

دهخاتهوه بؤناو ناو.

رءت السماء رءاء: ئاسمان سيخوارى

باراند، يان ورده بارانى زؤر وردى

باراند، دهگوتري: (باتت السماء

ترءنا).

أرءت السماء: بهمانا (رء ت) دئ.

الرءاء: بارانى زؤر وردى له سهر خوى

بهردموام بهجؤريك كه دهلى تؤزو

غوباره.

الرءاء: ئاميريكه شلمهنى بلاو دهكاتمهوه

دهپېرئنى و مكوو تهپ و تؤز.

الرءق: نهو بهرخهيه بهسهر برپاوى

رَذَمَ رَذْمًا ورذمانا: پرېوو تاليوان رِز بوو،
دمگوتري: (رَذَمَ المكيال).

رَذِمَ رَذْمًا: به مانا (رَذَمَ دئ، دمگوتري:
قَنْزَ رَذْمَةً).

أَرَذَمَ: به مانا (رَذَمَ دئ) زياد بوو،

تيپهري، دمگوتري: (أَرَذَمَ على

الخمسين): تمهني له پهنجا تيپهري.

الرُّذُمُ: كُؤْمَهُنَّ كُؤْمَهُنَّ، باقه باقه،

دمگوتري: (رأيت رذماً من الناس).

الرُّذُومُ: شلهمهني له هر شتيك بي،

دمگوتري: (قصعة رذوم): له گه نه که

ليوان ليومو لي دهرؤي ه (عظم

رذوم): نيسقانه که مؤخي لي

دمکه وپته خوار.

الرُّؤْمَةُ: شيوه روپشتني ولاخ.

وَذِي رِذَاوَةً: زمعيف بوو ه نه خوښي

برستي لي بريوه.

رَذِي النَّاقَةُ: حوشرمه که به هوؤ زور

روپشتنه وه له پهل و پؤ که ووه.

أَرَذَى فلان: فلانکهس حوشترو

ولاخه گاني له پهل و پؤ که وتن.

أَرَذَى فلاناً: ولاخي ماندوو شه که تي دا

به فلان.

أَرَذَى نَاقَتَهُ: حوشرمه که ماندو کردو

له کاروان دواي خست.

أَرَذَى الرُّجُلُ: نه خوښي بياوکه ي

له پهل و پؤ خست.

دمخريته ناو ناوي گهرمه وه پؤ شه وي

هيچ تاله مويه کی پيوه نه مينئ و سور

بکريته وه ه گوشتي کولاوو تي که ل

کراو به ته واپيل و داوو دهرمان ه

پيستي ناو وپوتکراو.

رَذَلَهُ: به رمزيل و پيسکه ناوي برد.

رَذَلُ: رمزيل بوو.

أَرَذَلَ فلان: فلانکهس کرداري

رمزيلانه ي کرد.

أَرَذَلَ الشَّيْءُ: شته که به پوچ لهقه لثم دا،

دمگوتري: (أَرَذَلَ الغنم، وأرذَلَ

الصبري النقرود): مهرمه کی به لاوه

په سهند نه بوو، پاره گوړه که

پارمه کی بهقه لب زاني.

استرذَلَهُ: به هيچ و پوچ و بي که لک و

خرابي لهقه لثم دا.

أَرَذَلَ العمر: دوا دواي تمهني پيري و

کهنه فتی.

الرَّذَالُ: به مانا (الأرذل) دئ.

الرَّذَالَةُ: به مانا (الرَّذَالَة) دئ.

الرَّذُلُ: به مانا (الرَّذال) دئ ه (ك: أرذل

أرذال) ه (ثوب رذل): پؤ ساکي کی

چلکني خراب.

الرَّذِيلُ: به مانا (الرَّذال) دئ ه (ك:

رذلاء، رذال، رذالي).

الرَّذِيلَة: رهوشتي ناشيرين ه

پيچه وانه کی (الفضيلة) به.

الرَّذَى: هِرْئِ دراوو خوځېږي کړاو.

رَزَاهُ رُزَاهُ وَمُرْزُتُهُ: توشی به لای کړد.

رَزَاهُ رَزِيْشَةُ: به لای توش بوو.

رَزَاهُ مَالُهُ: شتېکې له مال ه که دمست

کهوت کهم بوو.

رَزَاهُ مَالُهُ رُزَاهُ: به مانا (رَزَاهُ) دئ.

وُزِيْ وَلَدُهُ وَبَوْلَدُهُ: به مناله که مېه وه توش

بوو ه جهرگی سوتا.

رَزَاهُ: زوړی مال خهرج کړد، مالى زوړ

خورا، دهگوتري: (انه لکريم مرزأ):

سه خييه و زوړی مال دهخوړئ و سود

به خشه بو خه لك، همروا دهگوتري:

(نَحْنُ قَرْمُ مُرَزَّوْن) نيمه

نه ته ومېه کين زوړجار توشی نه وه

دمبين باشترين مال و چاکترين

مروء مان تيدا دهچي.

إِرْتَزَا الشَّيْءُ: شته که که می کړد.

إِرْتَزَا فُلَانًا: مالى فلانى خوارد.

تَرازاوا الأموال: هه نديکيان مالى

هه نديکيان هه لگرت و بوخويان

برد.

الرُّزَّةُ: به لالو کارسات.

الرُّزِيْةُ وَالرُّزِيَّةُ: هه ردوکیان به مانا

(الرُّزَّةُ) دين ه

الرُّزِيَّةُ: به مانا (الرُّزَّةُ) دئ، دهگوتري:

(نَحْنُ وَفَدُ التَّهْنِيَةِ لَا وَفَدُ الرُّزِيَّةِ): نيمه

شاندي پيروزيبايين نه که شاندي

سهره خوځشي.

رَوَّابٌ عَلَى الْأَرْضِ رَزْبًا: کهوته سهر زموی و

نه پتوانی هه لسی، یان له شوځنيک

نيشته جي بوو به جي نه هيت.

الْإِرْزَبُ: پياوی کورته بالای جوارشانه ی

به هيزو توانا ه پياوی گهوره.

الْإِرْزَبُ: چه کوچ و کوينی گهوره که

به ردی پی دهمکي ه گوچان و

عصايه کی ناسن ه (ك: أَرَاظ).

الْمِرْزَابُ: پلوسک ه بوړی ناو

که له بهرزيه موه ناوی پيدا بيته

خوار ه کهشتی و به لمی دريژ یان

گهوره.

الْمَرْزِيَانُ: پاشای فارس، یان پياوی نازاو

به جهرگو فرماندهی گهل پله ی

له خوار پاشاوه دئ.

رَوَّاحُ الْبَعِيرُ رَاحًا وَرَزْحًا: خوشترکه لاواز

بوو پال کهوت نه پتوانی هه لسی ه

(هو رازح) ه (ك: رَوَّاح، رَاح،...).

رَوَّاحُ فُلَانٍ: فلانکس زمعیف بوو ههرچی

هه پيوو فهوتا.

رَوَّاحُ فُلَانًا بِالْمِرْحِ رَزْحًا: به سهره رمب

فلانکسی راهیج کړد.

أَرْزَحَ الْكَرْمَ: توله میومکه ی بهرر

کردهوه دواي نه موهی کهوتبووه

خوار.

رَزَحَهُ: کزو لاوازی کړد، دهگوتري:

(رَزَّحَتِ الْأَسْفَارَ): سَهْفَرُو هاتوو چَو ماندوو شهکه‌تی کردوه.

تَرَاحُ: به‌مانا (رَزَّحَ) دئ، دمگوترئ: (تَرَاحَتْ حَالَهُ) حَالِ خَرَابِ بُوو.

الْمِرْزَاخُ مِنَ الْإِبِلِ: به‌مانا (الرَّازِحُ) دئ. الْمِرْزَخُ: زَمَوِ دَمَشْتِو سَارَا.

الْمِرْزُخُ: هه‌لانگ که توله میوی پی له‌زَمَوِ به‌رِزِ دَمَکِرِیْتَه‌وَه ه دَمَنگ ه (ک: مَرازح).

الْمِرْزَخَةُ: نه‌و هه‌لانگه‌ی توله‌میوی به‌سَمِرِ یه‌کدا که‌وتووِ پی به‌رِزِ دَمَکِرِیْتَه‌وَه.

الْمِرْزِیخُ: دَمَنگ ه (ک: مَرازیخ). رَزَّحَهُ بِالرَّمْحِ وَغَوِ رَزْحًا: به‌رِمْبِو شتی وَا لَیْ دَا.

الْمِرْزَخَةُ: هه‌رَشْتِیکِ بریندار کردنِ پی بَکَرِی و مَکُوو شِیرو رَمْبِو خه‌نَجَه‌رو چَه‌فَوُو کِیِرِد ه (ک: مَرازخ). الرُّزْدَاقُ: شَوِیْنِیکِ گوندو هَوْبَه‌ی لَی هَمِین.

الرُّزْدَقُ: رِیْزِ نَادَه‌مِیزَادِ یان رِیْزَه دره‌خت ه (ک: رَزَادِق).

رَزَزَزَه: رَاپِوَه‌شَانْدِ، هه‌ژَانْدِ.

رَزَزَزَ الْغِمْلُ: بَارْمَه‌ی رَاسْتِ کَرْدَه‌وَه.

رَزَزَتِ السَّمَاءُ رَزًّا: یَارَانْبَارِینِ خَرْمَه‌و گرمه‌ی پَه‌یْدَا کرد.

رَزَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شَتَه‌که‌ی چَه‌سپاند

له‌شَتَه‌کَه‌دَا، دَمَگُوتَرِئ: (رَزَّا السَّمَاءَ فِي الْخَائِطِ): بَزْمَارْمَه‌کِی به‌دِیوَارْمَه‌کَه‌دَا دَاکُوتَا ه (رَزَّتِ الْجَرَادَةُ ذَنْبَهَا فِي الْأَرْضِ لَبِیْضَ): کُولَلَه‌کَه‌ کَلْکِی له‌زَمَوِ چَه‌فَانْدِ بُوْنَه‌مُوه‌ی هِیْلَه‌کَه‌ بَکَا.

رَزَّ الْبَابُ: نَه‌لَقَه‌ی دَمَرگَاکَه‌ی رِیْکِو بَیْکِ کَرْد.

رَزَّ فُلَانًا: فُلَانَه‌کَه‌سی بریندار کرد.

أَرَزَّتِ الْجَرَادَةُ: به‌مانا (رَزَّتْ) دئ.

رَزَزَه: چَه‌سپَانْدِی ه تَه‌خَتِی کَرْدِو

کُوتَاپَه‌وَه‌و پی پَه‌سْتِی کَرْدِ، دَمَگُوتَرِئ: (رَزَزَتْ أَمْرُکَ عِنْدَ فُلَانٍ):

کَارْمَه‌کَتَمِ لَای فُلَانِ بُو جِی به‌جِی کَرْدِی.

رَزَّ الْقِرْطَاسُ: کَاغَه‌زْمَه‌کِی سَفْتِو لُوسِ کَرْد.

رَزَّ الطَّعَامُ: خَوَارْدَه‌مَه‌نِی له‌بِرِنَجِ بُو

دِرُوسْتِ کَرْدِ، دَمَگُوتَرِئ: (طَعَامُ

مُرَزَزٍ): خَوَارْدَه‌مَه‌نِییه‌کَه‌ به‌بِرِنَجِ

پَازاوَمَتَه‌وَه.

إِرْتَزَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شَتَه‌کَه‌ له‌نَاو

شَتَه‌کِی تَرْدَا چَه‌سپَاو قَاپیْمِ بُوو،

دَمَگُوتَرِئ: (إِرْتَزَّ السَّهْمُ فِي الْمَدَفِ).

إِرْتَزَّ الْبَخِيلُ عِنْدَ السَّوَالِ: کَاْبِرِی

چِرُوکِو به‌خِیلِ به‌رِدَه‌وَامِ بُوو

لَه‌سَمِرِ نَه‌بَه‌خَشِیْنِو رَزْدِی ه

خه جالته و ريسوا يوو روى رهش بوو.
 الرزیز: هه ووره تریشقه و گرمه و گوئه
 گوئ ۵ دهنګیک له دوورمه بئ ۵
 دهنګ دریزو هه ناسه دریز ۵
 له رزین و هه ژاندن، دهنګه تهرزه
 ورد ورد.

ارتزغ: بهمانا (رزغ) دئ.

استرغه: بهر عیض و لاوازی دانا.

رازغه: چاوو راوی لی کرد.

الرازغ: له قورچ جه قیو له قورچا و مستاو.

الرزغه: بهمانا (الردغة) دئ.

رزف زرفاً و رزفاً: دهنګی لی هات.

رزف الإنسان والحيوان: ئادهمیزادمه که یان

حه حیوانه که له ترسا رایکرد.

رزف الأمر: کارمه که نزیك بؤوه.

رزف الیه: بؤلای چوو، لی چوو پئش.

أرزف الجمل: حوشرمه که بؤراندی.

أرزفت الثأفة: حوشرمه که له ترسا

به بهله پؤی.

أرزف الجمل: حوشرمه که به بهله

لیخوری، دهنه دهنه ی دا بؤ خیرا

رؤیشتن، دهگوترئ: (أرزف القوم):

خه لکه که راوئرا، بهر اکردن دوايان

کهوتن.

رزف الجمل: حوشرمه که بؤراندی.

الرزافة: (رزافات البلد): دهورو بهری

شار.

رزقه رزقاً: پزقی بئ گه یاند، پزقی دا،

بژئوی پئدا، دهگوترئ: (رزق الطائر

الرزاق: رمصاص.

الرزق: برنج.

الرزق: دهنګ، دهنګی نزم، یان دهنګ

له دوورمه بئ ۵ دهنګی هه وور،

حیلله ئه سب ۵ خوړه خوړی گه ده.

الرزاق: برنج فروش، جه لتوک کهر،

مه رهزه کهر.

الرزاق: برنج فروش.

الرزق: ئاسنیکه قفلی بئوه دهکری ۵

ئه لقه ریز.

الرزیز: دهنګ.

السرقة: ئه و شوئنه ی برنجی تییدا

کؤدمکریته وه، خهرمانی جه لتوک.

وزغ رزغاً: کهوته ناو قورمه وه.

أرزغ: کهوته ناو قورمه وه.

أرزغ الماء: ئاومه که کم بوو.

أرزغ المحتفر: بیر هه لکه نه که گه یشته

قور.

أرزغ المطر الأرض: بارانه که زموی

تهر کردو لافاوی لی هه لته سا.

أرزغ فلاناً: ره خنه ی له فلان گرت،

فُرْعَه): بالئندکە خۆراکی بۆ
بېچومەکانی پەيدا کردو بۆی هێنان ە
(رَزَقَ الْأَمِيرُ جُنْدَهُ): پاشا موحەو
بژێوی بۆ سەربازەکانی دابین کرد.
رَزَقَ فُلَانًا: سوپاسی فُلَانی کرد.

إِرْتَزَقَ الْجُنْدِيْ وَغِيْرُهُ: سەربازەکە پزەشی
خۆی وەرگرت.
إِرْتَزَقَ اللَّهُ: داوای پزق و رۆژی لەخودا
کرد.

الرَّازِقُ: ناویکە لەناوە جوانەکانی
خودا.

الرازقي: جۆرە ترییهکە بۆی دەرگوتری
تەری تایهفی، یان عەرەفی
دروستکراو لەو جۆرە ترییه ە
کراسی کەتانی سپی، یان هەر
قوماشیکی تەنک، یان خوری
کەتانهکە ە لاوازو بێهێز.

الرازيّة: مێینهی (الرازي) یه ە
شەرابی دروستکراو لەتەری تایهفی ە
پۆشاکێ کەتانی سپی.

الرّزاقُ: ناویکە لەناوە جوانەکانی
خودا.

الرّزقُ: هەرشتيك سوودی لى
وەرگیرى، خواردەمەنى بى یان
پۆشاک و شتی تر بى ە باران لەم
رۆمەو هۆکاری پەيدا بوونی پزق و
رۆژییه ە موحەو بەخەشش.

الرّزقة: ئەو پزق و رۆژییهی بەجارێک

دەدریت بە سەرباز.

الرّزقة: ئەو مۆلك و مائەى داهاكەى
دابەش دەكړئ بەسەر مەزگەوت و
مەجھورو كارمەندەكانى دا.

الرّواقُ: بالئەدى گۆشت خۆرو دپەندى
جوار بى.

المُرتزقة: بەكړنگیرو جاش ە ئەو
سەربازانەى بەكړئ و لەپیناو پارەدا
شەپدەكەن ە بەزۆرى لەكەسانى
بێگانه پێك دێن.

المُرتزقُ: خاوەن بەخت و شانس.

رَزَمَ رَزوماً ورزماً: لەسەر زەمى چەسپاو
وەستا ە لەماندو شەكەتى دا كەوتە
سەر زەمى و جۆلەى لى بپا، یان
لەشوینى خۆى مایەموو نەیتوانى
جۆلەبكا.

رَزَمَ عَلَى قُرْنِهِ: بەسەر بەرامبەرەكەى دا
زāl بوو.

رَزَمَ الشَّاءَ رَزْمَةً: زستانەكە سارد بوو.

رَزَمَ الْخِیَوانُ: نازەلەكە مندار بۆوه.

رَزَمَ بِالْشَّيْءِ: لەجیاتى شتەكە بردى.

رَزَمَتِ الْأُمُّ بَه: دایكەكەى بەموه لەدى
هێنا.

رَزَمَ شَيْئاً: شتەكەى كۆكردەوه، یان كردهیه
باقەو بەسته، یان كردهیه گۆننى و
كارتۆنەموه ە (رَزَمَ الرَّأْيَ): را
دروست و را پەسەندە.

الرّوزنة: كۆنى سەرگىراو، كۆره خانە.

الرَّزْنَامَةُ: رُؤْزَنَامَه، نامیلکه یه کی بچوک که زانیاری رُؤزَانَه و ههفتانَه و مانگانَه له خوڤیگری ۵ بهر پَرموردنی دابَه شکردنی موجه به سهر موجه خُورَان دا. وَسَبَ فی الماء رَسْباً و رَسوباً: چووَه بنکی ناومکَه. وَسَبَ التَّلْمِیذ: هَوَتابیَه که له تافیکردنَه و هدا دمرنَه چوو. وَسَبَ عِیناه: چاوی به مقولا چوو. أَرْسَبَ فُلَانٌ: فُلَانکَهس له برسا چاوی به مقولا چوو. أَرْسَبَ فُلَاناً: فُلَانکَهسی والی کرد رُؤجی ۵ ببیتَه بَنکَل و بَنکِر ۵ له حه دیت دا هاتووَه دمر باره ی دُوزمه خیه کان ده لئ: (إذا طفت بهم النار أرسبهم الأغلال): که ناگر حه وایان دهدا زنجیر مگان دایان ده گرنه وه بُو بَنکَلی ناگر. الرَّاسِبُ: بار قول و له سهره خُو ۵ (جبل راسب): کِیو یکی چه سپاوو دامه زراو. الرُّسُوبُ: نَه و خَلتَه و پَلتَه یه ی دمکه ویتَه ژهر ناو له پَرموی جُوگاو چۆم دا. الرُّسُوبُ: شمشیری برنده که له برین دا گوم ببی ۵ پیاوی عاقل و له سهره خُو.	المراسِبُ: کۆلَه که و پایه ۵ بینای قایم و پته و. الرَّسِبُ مِنَ السَّيْفِ: شمشیری برنده ۵ (ك: مراسب). رَسَتْ: یه که م مهقامی حهوت مهقامه رهمه نه گانه، له یواری مَوسِقادا. الرُّسْتاقُ: به مانا (الرُّزْداق) دئ، واته: چه ند گوندو کۆمه له خانوێک. وَسِجَ رَسْحاً: گۆشتی سمتی که م بوو، رانی له رو لاواز بوون ۵ (هو أَرْسَحُ وهي رَسْحَاءُ). الرُّسْحَاءُ: نافرمتی سمت له رو لاواز ۵ (ك: رُسْح). وَسَخَ رُسُوخاً: له شوینی خوی جیگرو چه سپاو مایه وه. وَسَخَ الغديرُ: زه لکاو مکه ناومکَه ی رُؤچوو. وَسَخَ المطرُ: ناوی بارانه که به زموی دا رُؤچوه خوار. وَسَخَ الْعِلْمُ فی قلبه: زانیاری به که له دلی دا جیگرو بوو بوو به حه حقیقه تی زانستی و شک و گومانی نه ما. أَرْسَحُهُ: چه سپاندی. رَسْرَسَ البعيرُ: حوشر مکه توانی راست بیته وه. رَسَتْ الجِرادَةُ رَساً و رَسِيساً: کولمه که کلکی له زموی چه فاند بۆئوه و ی هیلکه بکاو گهرا دابنی.
--	---

رَسَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شتهكه چووه ناو
شتهكهى ترموهو جيگير بوو،
دمگوتري: (رَسَّ الغرام في قلبه):
عشق و دلدارى لهدلى دا جهسپا،
(رَسَّ السقم في جسده) نهخوشى
لهجهستهى دا جيگير بوو.
رَسَّ الشَّيْءَ رَسًّا: شتهكهى لهبير چووه
چونكه ماوهى زورى بهسهردا
تيپهري.

رَسَّ البُر: بيرمكهى ههكهند.
رَسَّ خَبَرَ القوم: توشى خهكهكه بوو
بهسمر كاروباريان دا ناگادار بوو.
رَسَّ لَهُ الْخَبَرُ: ههوالهكهى بؤ گيږاپهوه.
رَسَّ الْمَيَّةَ: مردوومكهى ناشت.
رَسَّ الشَّيْءَ: شتهكهى خسته ناو گلوهوه.
أَرَسَ: چووه ژورو جيگير بوو،
دمگوتري: (أَرَسَ السقم في جسده):
نهخوشى لهجهستهى دا جيگير
بوو.

أَرَسَ الشَّيْءَ: نيشانهى بوشتهكه دانا.
رَسَّ البعير: حوشترمه توانى راست
بيتهوه.
أَرَسَ الْخَبَرَ: ههوالهكه بلاو بؤوه.

تَرَأَسُوا الْخَبَرَ: ههوالهكهيان بؤ يهكتر
گيږاپهوه.
الْأَرْسُوسَةُ: همرشتيكي سهرى پى
داپوشري جا ميژمري، كلاوبى

همرشتيكي تر بي.
الرَّسُّ: كانو مهعدن ۵ بيريك
كههتهجنرايى ۵ بيريك بوو لهناو
قهومى شهمود ۵ سهرمتاي شت ۵
پاشماوهى شت ۵ لايهنيكي شت،
دمگوتري: (به رَسَّ الحُمى): سهرمتاي
تاي پيوه دياره ۵ (رَسَّ الحب):
پاشماوهى دلدارى ۵ (رَسَّ من الخبر):
لايهنيكي ههوال ۵ (ك: رَسَّ).

الرَّسَّةُ: پؤشاكى سمر كلاو، ميژمر،
ههگان.

الرَّسِيسُ: سهرمتاي شت يان پاشماوهى
شت، دمگوتري: (به رَسِيسَ الحُمى):
سهرمتاي لهزوتاي لى ديارى داوه ۵
شتى جهسپاو لهشوپنى خوئى ۵
عاقلى زيركه، دمگوتري: (ريح
رَسِيسَ المس): شتهبايهكى خوشه
نهرم نهرم لهجهسته دهدا گهشهى
پى دهكا.

رَسَعَتِ الْعَيْنُ رَسْعًا: چاوهكانى
كوپريبون، پئوى چاوهكانى بهيهك
دا نووسان.

رَسَعَ العضو: نهندامهكهى جهستهى
لهكاركهوت كهلكى نهما.

رَسَعَ الصَّبِي وَغَيْرُهُ: ميروى شينى لهقاجى
مندالهكه كرد يان ميروى شينى
بهنازلهكهوه ههلواسى بؤ چاوهزار.

رَسَعَ فَلَانُ وَرَسَعَ بِهِ الشَّيْءُ: فَلَانَكْهَس پَيَّوه

نوو سا ۵ شتهكهى پَيَّوه نووسا ۵ (هر

اَرْسَعَ وهي رسعاء).

رَسَعَتْ عَيْنُهُ: به مانا (رسمت) دى،

دمگوترئ: (رَسَعَ فلان): فَلَانَكْهَس

له مائه وه دانىشت، مالى به جئ

نه هئشت.

الرَّسَاعَةُ: سیرمه و گولینکن به دامینى

قایشى شمشیره وه دمگرتن، قایشى

له شان کردنى شمشیر كه پى

دمگوترئ چه مایه ل.

الرَّسِيعُ: پَيَّكه وه نووسا ۵ له زگیندراو.

الرُّسْعُ: نه و ميه به هوى شهو به خه به رى

چاوى لیل و ویلجن.

الرُّسْعُ: كه سيك پیلوى چاوى پَيَّكه وه

نووسابن.

الرُّسْعَةُ: به مانا (الرُّسْعُ) دئ ۵ پیاویك

له مال نه چپته دمر.

الرُّسْعَةُ: نوشته په كه، هه ندئ میروو

ته نته نه ن دمگرتنه دهستى منداله وه

ومگوو بازنه بؤ چاوه زار.

وَسَعَ المطرُ رَسْعًا: ناوى باران گهشته پشت

قوله پى.

وَسَعَ البعيرُ ونحوه: په تى به قاجى

حوشترمه كه وه به ست، به ستیه وه.

رَأَسَهُ مُرَاسِفَةً وَرَسَاغًا: له كاتى

زورانباى دا بارىكايى قاجى گرت.

رَسَعَ: ژيانى بؤ خوش كرد، دمگوترئ:

(رَسَعَ عليه في العيش).

رَسَعَ في الكلام: قسه كانى هه ئبه ستن.

رَسَعَ المطرُ: به مانا (رَسَعَ) دئ.

ارْتَسَعَ على عياله: بزئوى باش و چاكى

بؤ خيزانه كه دابین كرد.

الرِّسَاغُ: چه بليكه قاجى حوشتر يان

ههر نازه ئيكي تری پى

دهبه سترپته وه بهم جوړه سهرىكى

چه بله كه له قاجى توند دمگرتى و

سهرمه كه تری به سنگي كه وه

دهبه سترئ.

الرُّسْعُ: به مانا (الرِّسَاغُ) دئ ۵ جومكه

دهست نيوانى قول و له په ده ست، يان

نيوان به له كه و پوزو قوله پى ۵ (ك:

أرساغ وأرسع).

الرُّسْعُ: شلاى قاجى حوشتر ۵ نه رمایى

قاجى حوشتر.

الرُّسِيعُ: به رفراوان، زؤرو زه به نده،

دهگوترئ: (عیش رسيغ): ژيانى

خوش و همرزانى ۵ (طعام رسيغ):

خواردنى زؤرو زه به نده.

الرُّسْعُ: راي نابه جئ، دمگوترئ: (رأي

مُرْسَع).

وَسَفَ في القيد رَسْفًا وَرَسْفَانًا وَرَسِيفًا:

هيواش هيواش به پيوند موه رؤى.

أَرْسَفَ الإبلُ: به پيوند موه حوشترمه كه

پاوانا.

وَسَلَ البعيرُ رَسْلًا: حوشترمه كه رؤيشتنى

لەسەرەخۆو نەرمو نیانه.

نەکردن.

رَسَلِ الشَّعْرُ: مووگان درێزو نەرم.

تَرَسَّلَ فِي الرُّكُوبِ: قاچی لەسەر

أُرْسِلَ الشَّيْءُ: شتەگەى بەره‌لاکرد،

ولآخه‌كه راکێشان بۆئەوه‌ى

وازی لی هینا، دموگوتری: (أُرْسِلَتِ

بەپۆشاکەگەى دایانپۆشى.

الطائر من يدي) باندەگەم بەره‌لا

تَرَسَّلَ فِي الْقَعْدِ: چوار مەشقی

کرد لەدەستە ە (أُرْسِلَ الكلام):

دانیشتو بە پۆشاکەگەى قاچی

قەسەگەى بەشیوہى گشتى ئارپاستە

دایۆشى.

کردو تایبەتى نەکرد.

اِسْتَرَسَلَ الشَّعْرُ: زولفەگانى

أُرْسِلَ الرَّسُولُ: فرستادەى نارد بەنامەو

شۆربوونەوه.

پەيامەوه.

اِسْتَرَسَلَ الشَّيْءُ: شتەگە ئاسان بوو.

أُرْسِلَ الْكَلَابُ عَلَى الصَّيْدِ: سەگەگانى

اِسْتَرَسَلَ إِلَيْهِ: بۆلای چوو خۆى

لەنیچیرەگە بەردا.

پێوەگرتو دلى پێى کرایەوه.

رَأْسَهُ فِي عَمَلِهِ: لەکارو پیشەدا چاوى

اِسْتَرَسَلَ بِهِ: بتمانەى پێى بوو.

لەوکرد.

رَأْسَ الْغِنَاءِ: لەگۆرانى دا لاسایى ئەوى

الرَّاسِلَانِ: دووشان یان دوو پەگى شان.

کردەوه.

رَأْسَهُ: فرستادەى بۆ نارد، نامەى بۆ

الرَّسَالَةِ: نامە، پەيام ە كَتَيْبِيك چەند

نارد.

رَسَلِ فِي الْقِرَاءَةِ: لەخوێندنەوه‌دا

مەسەلەپەگى لەخۆ گرتبێ ە

لەسەرەخۆو بەلى وردبوونەوه‌پەگى

بەحئێكى ئەگانیمى قوتابى

تەواووه وشەو پ‌ستەگانى

نامادەى دەکا بۆ وەرگرتنى

خوێندنەوه.

شەهادەى بالا ە ديب‌لۆم عال،

تَرَسَّلَ الْقَوْمُ: خەلکەگە هەندێکیان

ماجستیر، دکتورا...هتد.

فرستادە یان نامەیان بۆلای

رسالة الرسول: پەيامى پیغەمبەر،

هەندێكى تریان نارد.

ئەوه‌ى لەخوداوه فەرمانى پێ کراوه

تَرَسَّلَ: لەسەرە خۆ بوو بەهێواشى

بەئادەمیزادى بگەپەنێو بانگەوازی

کارەگانی ئەنجام دا.

خەلکى بکا بۆ پەپ‌پ‌ه‌ویکردنى

تَرَسَّلَ الْكَاتِبُ: نووسەرەگە، وتاریبێزەگە

پەيامەگەى.

قەسەگانى بەشیوہى سەجعو سەرەوا

الرُّسُلُ: هەرشتیك نەرمو نیانى

تَيَدَابِي، دِگوتري: (شَعْرُ رَسَل): قَزِي
نهرم ۵ (بَعِيرِ رَسَل): حوشتری نهرم پَو.
الرَّسَلُ: هَيْدِي و هَيْمَن، دِگوتري: (افعل
كُذَا عَلٰى رَسَلِكْ): نِهوكاره
بههيدى و هيمنى نِهَنجام بده ۵
ههروا بهمانا ماستو شير دئ.

الرَّسَلُ: جِهَلَهَبِه مِهرو بزن ۵ گارانِه
رَهشِه و لَاح ۵ گارانِه حوشتر ۵ رِهوه
نِهسپ ۵ كُؤمَه لَيَك نَادِمِيزَاد ۵ (ك:
ارسال)، دِگوتري: (جاء القوم
أرسالاً، وجاءت الإبل والخيول أرسالاً):
خه لَكِه كه كُؤمَه ل كُؤمَه ل هاتن ۵
حوشتر و نِهسپه كان و هَجِبِه و هَجِبِه
هاتن.

الرَّسَلُ: كِه نِيزَه كِي بَجُوك كِه جَارَشِيَو
بهخُودا نهدا.

الرَّسَلَةُ: مَيِينَه ي (الرَّسَل) ۵ نهرم و
نيان ۵ نازو خُوشِي، دِگوتري: (هم
فِي رَسَلَةٍ مِنَ الْعَيْشِ): نِهوان
لهز يان يكي خُوش و پَر نازو نِيعمَه ت
دان ۵ نافرمتيَك تو كي جِهستَه ي
زُورِي.

الرَّسَلَةُ: هَيْدِي و هَيْمَن و سُوزو بهزمي،
دِگوتري: (افعل كُذَا عَلٰى رَسَلَتِكَ):
نِهوكاره لهسره خُؤ نِهَنجام بده ۵
(جاءوا رَسَلَةً رَسَلَةً): كُؤمَه ل كُؤمَه ل
هاتن.

الرُّسُولُ: پَيَغَمِبِهَر، رهوانه كراو
به په يامه وه ۵ لهفريشته نِهوانِه
لهخودا وه پِهيام دِهْيَنَن ۵ له
نَادِمِيزَاد كِه سِيَكِه خودا دِهْيَنِيَرِي
به په ياميَكِه وه كاري پِي بكاو
بهخه لَكِيشِي رَابگِه يه نئ.

الرُّسَيْلُ: بَه مانا (الرُّسُولُ) دئ ۵
نامه بهر، بهر فراوان، ناسان، شتي
سوك و ناسان، ناوي شيرين و گوارا.
الرُّسَيْلَةُ: دِگوتري: (ألقى الكلام على
رُسَيْلَتِهِ): بهي لئورد بوونه وه و
پاوستان قسه گاني كردن.

الرُّسَالُ مِنَ النِّسَاءِ: نِه و نافرمتِه يه
بُؤخُوي خوازيبني كاران بانگ بكا
بُؤنِه وه ي بيخوازن ۵ يان نِه و
نافرمتِه يه له مِيرِدَه كِي جِيَا
بوويتِه وه بههوي ته لاق و شتي
وه هاوه، يان نافرمتيَك جِهستَه ي
توكن بئ، يان قاجي توكن بن، يان
نافرمتي ته پير.

مُرَاسِلُ الصَّحِيفَةِ: كِه سِيَكِه له دوورم وه
هه وال بُو رُؤز نامه يان گُؤفاره كه
دِهْيَنِيَرِي ۵ هه وال نِير له دوورم وه.

الرُّسَالُ: بَه مانا (الرُّسُول) دئ ۵ حوشتر
سهر نهرم و خُوشپُرو خيرا پَو.

الرُّسَلُ: لهزاراوه ي عيلمِي حه ديث دا
نِهومِه يه له زنجيره ي راوييه كان دا

- صه حابه نه بی، ومکوه نهوه تابیی له
 پیغه مبرموه حه دیث ریوایهت بکاو
 ناوی نهو صه حابه یه ی حه دیته گه ی
 لی بیستوه نه هیئی ۵ (نثر مرسل):
 په خسانی بی قافییه و سه ره و
 پیچه وانه ی په خسانی سه جع نامیز ۵
 (شِعْر مُرْسَل): شیعریک که پابه ندی
 یه ک سه ره وانه بی و سه ره واکانی
 جیا جیا بن.
 الْمُرْسَلَات: که له فورئان دا هاتوه
 به مانا بایه، یان فریشته یان نه سپ.
 الْمُرْسَلَة: مینیه ی (الْمُرْسَل) ۵ به رموز ۵
 مله وانکه یه ک دریژ بی بگاته سه ر
 سینگ.
 رَسَمَتِ النَّاقَةُ: حوشترکه به نمره غار
 رویش ۵ به قاجه کانی شوینی
 له زموی کرد.
 رَسَمَ فُلَانٌ رَسْمًا وَرِسْمَانًا: فلانکس جوان
 رویشت.
 رَسَمَ نَحْوَهُ: بولای رویشت به په له.
 رَسَمَ فِي الْأَرْضِ: له زهوییه که دا گوم بوو.
 رَسَمَ عَلَى الْوَرَقِ: له سه ر کاغه زمکه خمتی
 کیشا.
 رَسَمَ لِلْبِنَاءِ: نیشانه ی بۆ باله خانه که دانا.
 رَسَمَ الْكِتَابِ: کتیبه که ی نووسیه وه.
 رَسَمَ الْحُبَّ بِالرُّوسَمِ: گهنمه که ی به ره وسه م
 موز کرد.
- رَسَمَ لَهُ كَذَا: فه رمانی به وه بی کرد.
 رَسَمَ لَهُ بَكْذَا: مه رسومی بۆ نووسی
 (فه رمانی دامه زرانندی بۆ دهر کرد).
 رَسَمَ الْغَيْثُ الدِّيارَ: باران شوینه واری
 که لاو مگانی کویر کردوه.
 رَسَمَ الْأَسْقَفُ فُلَانًا: نه سقوف پله و
 پایه یه کی که نیسه ی دایه فلان.
 أَرَسَمَ النَّاقَةُ: حوشترکه ی تاودا
 بۆ نه وه ی خیرا برپا.
 رَسَمَ الشَّوْبَ: خمتخمتی وردو شاراو ی
 له کراسه که کرد.
 إِرْتَسَمَ: دمگوتری: (أَنَا أَرْتَسِمُ مَرَامِيكَ):
 من له ری و رسمی تۆ دمرناجم.
 إِرْتَسَمَ فُلَانٌ: فلانکس (الله اکبر) ی کرد
 پاراپه وه له خودا.
 إِرْتَسَمَ الْمَسِيحِيُّ: پیاوه ئایینییه
 مه سیحیه که به رز کرایه وه بۆ
 پله ی کاهین.
 تَرَسَمَ فُلَانٌ: فلانکس پوانی له کوئ
 کانکه هه لکه نی و بینا بکا.
 تَرَسَمَ الرَّسْمَ: بۆ رسمه که ی پوانی.
 تَرَسَمَ الْمَنْزِلَ: له خانوو مه نزلگا که ورد
 بۆ وه، لی پوانی.
 تَرَسَمَ الْقَصِيدَةَ: له چامه شیعرکه ورد
 بۆ وه بزانی چۆنه و چۆن نبیه.
 تَرَسَمَ الشَّيْئَ: بیری شته که ی کردوه
 وه لی ئه منجای نه دا.

الرَّسْمُ: ژوری رسمو و پنه کیشان
له قوتابخانه کان و شوینی تردا.

الرَّسْمُ: فهرمانیکی رسمیه پاشای
ولات (سهره ک گومان) به شیویمه کی
تایبه تی دیمووسو و ئاراسته تی
شوینی پیووستی دهکا دمباری
کاریک له کارمکانی ولات، تیر و مگوو
دمستورو قانون کاری پی دمکری
(ک: مراسیم).

وَسَنَ الدَّابَّةَ رَسْنًا: ههوساری و لاخه کی
توند کرد و دمی تی و لاخه کی
توند کرد، دمگوتری: (رُمَيَ برسنه
علی غاربه): ههوسارمه کی خسته
سهر ملی و بهره لای کرد بۆکوئ
دهجی بجی و کس مهنی نهکا
(ک: ارسان، ارسن).

الرَّسْمُ: لوت، نهوشوینه تی له ولای
ههوساری تی دمکری، دمگوتری:
(فَعَلْتُ ذَلِكَ رَغْمَ مَرَسْنَه): واته (رغم
أنفه)، ههروا دمگوتری: (سَلِسَ
مَرَسْنَه): نهو و لاخه ههوساری
خوشه سهر رهق نییه و (ک:
مراسن).

وَسَا الشَّيْءُ رَسَوًا وَرَسَوًا: شته که جیگر
بوو.
رَسَا الْجَبَلُ: کتیه که بناغی بهزموی دا
رؤجووه.

الرَّاسِمُ: ناوی پهوان و (ک: رواسم).
الرَّاسُوم: مۆر که زارکی هه مبانه و
تورمه کی پی مۆر دمکری.
الرَّسَامَة: پیشه و پنه گری.

الرَّسَام: و پنه کیش بهقه له مو شتی وا.
الرَّسْمُ: شوینه واری خانوو که لاه و
له زانیاری مهنتیق دا پیناسه شته
به تایبه تمه ندیه کانی و بری
پارمیه حکومهت ده بخاته سهر
هاوولاتیانی له جیاتی خزمهتگوزاری
که پینشه کیانی دهکا و مگوو
رسمی بهریدو رسمی تاپۆو رسمی
ههضاو داد.

الرَّسْمُ: جوان رویشتن.

الرسمي (العمل الرسمي): کاری که یان
گوفتاری که بۆ دهولت دهکری و
به گویره قانون و یاسایه کی
تایبه تی نه انجام دمدری.

الرَّسْمُ: نهوهی شهوو رۆژیک له سهر
یهک بهردهوام دمی له سهر رویشتن
و خوشترمه که بههوی توند قاج
بهزموی دا دان دا شوینه وار
لهزمویه که بکا.

الرَّسْمُ: کارسات و شتی زنده قهر و
شتیکه دیناری زیپی پی تیف تیفه
دمدري پیی جهلای دهکری و
لهو حیکه نووسراوی له سهر
نووسراوه شتی پی مۆر دمکری.

رَسَا قَدَمُهُ: له مشرپدا خوځگرو جهر بهزه بوو.

رَسَتِ السَّفِينَةُ: کهشتییه که له پوښتن
کهوتو له نگهري گرت.

رَسَا بَيْنَ الْقُرْمِ رَسَوًا: چاکسازي له ناو
خه لکه که دا کرد.

رَسَا لَهُ رَسَوًا مِنَ الْحَدِيثِ: به شیکي
له حمدیث و روداو که بو گپړاپه وه.

رَسَا عَنْهُ الْحَدِيثُ: همرمایشته که ی له وه وه
گپړاپه وه.

رَسَا الْحَدِيثُ فِي نَفْسِهِ: له دلی خو ی دا باسی
نه وه ی کرد.

أَرَسَى الشَّيْءُ: به مانا (رَسَا) دئ،
دهگوتړئ: (أَرَسَتِ السَّفِينَةُ):

کهشتییه که له نگهري گرت.

أَرَسَى الشَّيْءُ: شته که ی چه سپاند،
دهگوتړئ: (أَرَسَتِ السَّفِينَةُ):

کهشتییه که م راوه ستاند.

أَرَسَى الْوَتْدَ فِي الْأَرْضِ: سینګه که ی
دا کوتا به زموی دا.

الرَّاسِي: چه سپاوو دامه زراو ه (ك:
الرواسي).

الراسية: میینه ی (الراسي) به ه (قِدر
راسية): مه نجه ئی چه سپاو کوئینه ی

که ورمو چه سپاو که له بهر که ورمه ی
له شوینی خو ی نه جوئی.

الرُّسُ: لایه نیکی چیرؤک و به سمرهاته.
الرُّسُوة: بازنه ی پانو تهخت ه جوړه

بازنه یه که پارچه پارچه لیک
دمبه سترئ و نه خشی تیدایه ه
دهسته وانه ی میرو ه (ك: رَسَوَات).

الرُّسِي: کوئله که ی چه قیوو چه سپاو
له ناو قه دی ره شمال دا ه که سیک
به رده وام بی له سهرکاری خو ی ج
خیر ج شهر.

الرُّسِي: شوینی له نگهري گرتنی که شتی
له به ندمردا پان له قه راخ دم ریادا ه
(ك: مِراس).

مَرَسَ الزَّادُ: له قانون دا نه نجامدانی

فروشتنی کالایه به و که سه ی
له مه زاددا کرپنه که ی بو دمرده چئ.

الرُّسَاءُ: شتیکی قورسه ده خرپته ناو
ناو که به بو نه وه ی که شتییه که

رابگری و له نگهري به بگری،
دهگوتړئ: (أَلْقَى الْقَوْمَ مَرَايَهُمُ):

خه لکه که جپگیر بوون چیدی
به کوچه ری نه مانه وه وازیان

له گم پرده ی هیئا ه (أَلْقَى السَّحَابُ
مَرَايَهُ): هورمه که له ناستیک دا

وه ستاو بارانه که ی باراند.

رَسَاتُ الطَّبِيبَةِ رَشْنًا: ناسکه که زاو
بیچوی بوو.

الرُّشَا: بیچوی ناسک کاتیک هیژ په پدا
دهکاو دمتوانی له گه ل دایکه که ی

بروا ه دره ختی که به مرز دمبته وه

بهنه نذازی بالا پیاویک گه لاکهی
ومکوکو گه لا ههنجیر وایه ۵ بهروبوومی
نییهو ناشخوری.

الرُّشَّةُ: همویریکه به تازمی نانی
تهنکی لی دمکری و دواپی نانه که
دمشکیندر پته ووه له گهل شیردا
دمکوئیندری.

وَشَحَّ العرق رشحاً ورشحاناً: عمرقه که
هاته دمرو پموان بوو.

وَشَحَّ الجَسَدُ: لاشه که عمرقی کرد.

رَشَحَتِ القرية بالماء: گوزمه ناوی لی
تکاو دلۆپ دلۆپ ناوی لی هاته دمر.
وَشَحَّ الظبي وغره رشحاً ورشحاً:
ئاسکه که په کهم جار له گهل

دایکه که دی دمستی به رویشتن یان
توانای رویشتنی په یداکرد، یان
بازی دا.

أَرَشَحَ: به مانا (رَشَحَ) دی.

رَشَحَتِ الأمُ: دایکه که بیچومه که
له گهل دا که وته پری.

رَشَحُهُ: به خپوی کردو گه شه پی کرد.
وَشَحَّ للشئین: ناماده ی کرد بو شهو شته،
دهگوتری: (رَشَحَ فلاناً للوظيفة):

فلانکه سی بۆکارو ومظیفه
بهرومردمکرد، یان بو فلان
نهجومه دیاری کرد، یان پاگانهو
پشتگیری بۆکرد.

رَشَحَتِ الأمُ ولَدها: دایکه که منداله که ی

فیری رویشتن کرد ۵ دایکه که کهم
کهم شیری خسته ناو دهمی منداله
شیره خۆرمکه په ووه بۆنه ووی خو
بگری.

رَشَحَتِ الدابة ولدها: حیوانه که
بیچومه که لی سستمه ووه دوا ی
له دایکبوونی.

رَشَحَ الماشية: نازمه گانی به خپو کردن و
جوان بهرومده ی کردن.

رَشَحَ السائل: شله مه نییه که ی
به هیله که شیر پائیوک پالوت.
تَرَشَحَ العرق: به مانا (رَشَحَ) دی ۵
بیچوی ئاسک که بتوانی له گهل
دایکی دا بپروا.

رَشَحَ فلان لكذا: فلان پیگه پی و وای
لی هات بو شهوکاره بگونجی.

استرَشَحَ النبات: رومه که به مرز بۆوهو
گه شه ی کرد.

استرَشَحَ الصغير: منداله که ی به خپو
کرد بۆنه ووی گه ووه ببی.

استرَشَحَ النبات أو النبات: چاومروانی
روه که که ی کرد دریزیبی و به خپوی
بکا.

الترشیح: له زار ووی به لاغیان دا شهومیه
له نیستیعاردا یاسی شتی که بکری
په یومندی و تایبه تمهندی به (مشبه
به) یه ووه هه بی ۵ پالوتنی ناوو
حیاکردنه ووی قه باره رمقه گان

له‌ناو شله‌مه‌نی دا له‌پړگه‌ی
به‌کاره‌ینانی نامیریکۍ کونکون که
شله‌مه‌نیه‌که له‌کونه بجوکه‌کانیه‌وه
دم‌برچۍ و شته ږمه‌کان به‌میننه‌وه.

الإرتشاح: (الإرتشاح النشواني):
له‌پزیشکۍ هه‌ناوۍ دا بریتیه
لم‌روسوب و مانه‌وۍ هه‌ندۍ مادده‌ی
مه‌یلو سوتاوو له‌کارکه‌وتوو له‌ناو
نم‌نسیجه نه‌خوښه‌کان دا.

الرشح: همرشتیک بې‌الټیودری،
هه‌لاوېردری، بتکۍ همرشتیک
به‌سمر زموۍ دا بې‌روا له‌زیندومر
به‌خشوکه و پېړوږه‌وه ه به‌لای کیمیا
گه‌رانه‌وه نه‌و شله‌مه‌نیه بی
خه‌وشه‌یه که‌له‌ناکامۍ پالاوتنه‌وه
په‌یدا دمبۍ.

الرشح: همر عمره‌قو ناوېک تکه بکاو
داچوړۍ ه له‌حمده‌شیکدا که‌له‌بارۍ
قیامه‌ته‌وه دمدوۍ دمه‌رموۍ: (حتی
یبلغ الرشح آذانهم): گه‌رماکه هیند
توند دمبۍ و خه‌لک عمره‌قی لی
ده‌چوړۍ تا دمگاته بناگوږیان.

الرشح: (بشر رشح): بیرکه ناو
دمدزۍ، ناوۍ تی دمزیۍ.
الرشح: به‌مانا (الرشح دۍ ه ین
به‌مانا عمره‌قه ه رومکۍ سمر زموۍ
به‌گشتۍ.

الرشح: نه‌و پارچه قوماشیه که‌له‌ژېر

زین و کورتانه‌وه له‌پشتۍ ولاخ
دم‌کړۍ، له‌م روموه عمره‌قه‌که
هه‌لدم‌مژۍ و وشکۍ دمگاته‌وه ه
فانیله‌و ژېرکراس که نادمیزاد
له‌ژېر پوښاکه‌وه له‌بهریان دمکا بو
وشک کردنه‌وه هه‌لم‌زینی عمره‌ق.
المِرْشَحَةُ: به‌مانا (المِرْشَحُ) دۍ ه (ک:
مَراشَح).

المِرْشَحُ: نامیری پالاوتن و پالفته کردن.
وَشَدَ رَشَدًا: شارمزا بوو.

وَشَدَ رَشَدًا وِرْشَادًا: به‌مانا (رَشَدَ) دۍ.

أَرَشَدَ: شارمزاۍ کرد، هیدایه‌تی دا.

رَشَدَ: به‌مانا (أَرَشَدَ) دۍ.

رَشَدَ الْقَاضِي الصَّبِيُّ: قازی (دادومر)
برپاری دا که منداله‌که بوته پیاوو
له‌ته‌مه‌نی مندالی تیپه‌ری.

إِسْتَرَشَدَ لَهُ: بوۍ شارمزا کرد.

إِسْتَرَشَدَ فَلَانًا: داوای له‌فلانک‌ه‌س کرد
که شارمزاۍ بکا.

الترشيد: برپاردانی حاکم بموه که نه‌و
لاوه گه‌پیشته‌وته ته‌مه‌نی کاملۍ و
تیگه‌پشتن.

الرَّاشِد: که‌سیک به‌پړک و پړیکۍ
ږېبازی حه‌ق بگړۍ و به‌مو لی
لانه‌دا ه بوۍ نه‌واوه‌لناوای
جینیشینه‌کانۍ پښه‌مبهر (د.خ)
نه‌و ناوهمو پښیان دمگوترۍ (الخلفاء
الراشدون).

الرَّشَادُ: رومكیكه سالانه دمروئ
دمنكیكى ههیه پئی دهگوترئ
(حب الرشاد).

الرَّشَادَةُ: بهردیك پر بهدهست بئ.
الرَّشْدُ: بهلای شهر عزانانه وه ئهوهیه
مندال پالغ ببئ کاروباری نایینی و
مالدارى خوى بهجوانی بهرپوه
بهمرئ ۵ لهقانون دا تهمه نیكه
ههرکاتئ ئاده میزاد گه ییشه ئه و
ئه ندازه دمتوانئ تهصه روف بهمالئ
خویه وه بکا.

الرَّشْدَةُ: دهگوترئ: (هو ولد الرشد):
مندالئیکه بنهجه دیار و دهجاخ
زادیه.

الرَّشِيد: ناویکله لهناره جوانهکانی
خودا ۵ کهسیکه عاقل و ژیر بئ،
مهزنده گردنی ریک و پیک بئ ۵
بهمانا ناموزگاری گهرو رئ
نیشاندهریش دئ ۵ کهسیکه بگاته
تهمهنی باقئ و بهپیاو حسیب
بکری ۵ بو مئینه دهگوترئ:
(رشیده).

المرشد: مه بهستهکان.

المُرْشِدُ: واعیزو ناموزگاریکه ره رئ
نیشاندهری کهشتی و بهلهم
لهتهنگاوو تهنگه بهرمکان دا ۵
رئبهری پۆلیس.

رَشْرَشْ: خوی شل کرد ۵ (رَشْرَشْ
البعير): حوشرمه پخی خواردو
بهسنگی زهوییه کهی تهخت کرد بو
ئهوهی پشوو بدا.

رَشْرَشْ: رهوان بوو، تکهی کرد، بلاو
بووه، بهحه وادا چوو.
رَشْرَشْ الشَّوَاءُ: گوشته برژاومه
چهورییه کهی تکایه خوار.

الرَّشْرَاشْ: نهرم، شل، دهگوترئ: (خبر
رَشْرَاشْ): نانیکى وشكو نهرمه ۵
(عظم رشراش): ئیسیکی نهرمه ۵
(شواء رشراش): گوشته برژاویکه
چهورییه کهی تکاوه.

الرَّشْرَشْ من العجز: بهمانا (الرشراش)
دئ ۵

رَشَّتِ السَّمَاءُ رَشًّا: ئاسمان بارانی باراند،
یان نهرمه بارانی باراند ۵ بارانی
رشاند، دهگوترئ: (رشت العين):
چاو فرمیسیکی هه لپشتن ۵ (أرض
مرشوشة): زهوییهکی بهئاو
رشینراوه.

رَشَّ البَيْتُ والثوبُ: ناو ماله کهی ئاو پرشین
کرد یان ئاوی له پۆشاکه که پرژاند،
دهگوترئ: (رَشَّ عليه الماء):
رَشَّ الطريقُ: ئاوی له ریگاکه پرژاند
بوئهوهی تۆزمکهی بهمرئ.

أرشت السماء: بهمانا (رشت دئ).

أَرَشَتِ الطَّعْنَةُ وَغَرَّهَا: برینمهکه خوینی
لئِ رَمَوَانِ بُوو پَرِژَا.

أَرَشَى الْفَرَسَ وَغَرَّه: به غار پی کردن
نهمسپه که ی عمره قوای کرد.

أَرَشَى الْفَصِيلُ: کلکی بیچومه که ی
خوراند بونته و هی شیرخوا.

تَرَشَّشَ السَّائِلُ: شله مهنیه که پرژاو
به هه وادا چوو.

استرَشَ الْفَصِيلُ لِلرَّضَاعِ: بیچومه که ملی
دریژ کرد بوناو دوو پانی دایکی بو

نهمه ی شیرخوا، گوانه کانی بمزی.
الرُّشَاشُ: ناو پرژینکمر، نامیریکه

شله مهنی پی دهرژیندری ۵
تاکه که ی (رشاشه).

الرُّشُ: به مانا (الرُّشَاشُ) دی ۵ نهرمه
باران ۵ (ك: رِشَاش).

الرُّشَاشُ: جوړه چه کی که به ریز گولله
دمته قین.

الرِّشُ: دمگوتری: (شواء مُرِش) گوشته
برژاوی که تک تک چه وریبه که ی لئ

دپته خوار.
الرِّشَّةُ: نامیریکه ناوی پی

دهرژیندری ۵ (ك: مَرِاش).

وَشَفَ الْمَاءَ وَنَحَوَهُ رَشْفًا وَرَشْفًا: به لیوی
ناومکه ی هه لمزی.

وَشَفَ الْإِنَاءَ: نهمه ی له قاپه که دا بوو هه لی
مزی و لستییه وه.

رَشَفَهُ رَشْفًا وَرَشْفَانًا: به مانا (رَشْفُهُ) دی.
أَرَشَفَ الْمَاءَ: به مانا (رَشْفُهُ) دی.

إِرْتَشَفَهُ: هه لی مزی.
تَرَشَفَهُ: قوم قوم هه لی مزی.

الرَّشَفُ: پاشماوه ی شله مهنی که له بنکی
قاپ و گلاس دا دم مینیتیه وه به لیوی

ده لستریته وه ۵ دمگوتری: (حَرَضَ
رَشْفًا): چه وزیکه ناوی تیدا

نهماوه.
الرُّشْفُ: به مانا (الرُّشَفُ) دی.

الرُّشُوفُ: دمگوتری: (إمْرَأَةٌ رَشُوفٌ):
ناهرمتیکی دم پاک و دم و قسه

خوش و بونخوشه ۵ هه روا دمگوتری:
(ریق رشوف).

الرُّشِيفُ: دمگوتری: (حَرَضَ رَشِيفًا)
چه وزیکه ناوی تیدا نییه.

الرَّمَشُفُ: شوینی نهم جوړه شله مهنیه
که له بنکی قاپ دا دم مینیتیه وه ۵

(ك: مَرِاشِف).

رَشَفَهُ رَشْفًا: رمی کرد، تفهنگی پیومنا،
تیری تیگرت.

وَشَقَّ بَصْرَهُ: چاوی تی بری ۵ (رشقه
بلسانه): قسه ی پی گوتن، گله پی

لیکردو به سمر کونه کردن دایگرت.
رَشَقَ رَشَاقَةً: قه دی باریک و بالای جوان

بوو.
رَشَقَ فِي عَمَلِهِ: به ناسانی و به خیرایی

کارمکانی نه‌نجام دهدا، دمگوترئ: (رجل رشيق) و (خط رشيق) و (نفاة رشيقه) و (قوس رشيقه).

أَرْشَقُ: بؤی روانی و سه‌بری کرد.

أَرْشَقَ الرَّامِي: هاوئزمرمه‌که یه‌کجار رمه‌ی کرد.

أَرْشَقَتِ الطَّيْبَةُ: ناسکه‌که ملی درئز کرد.

أَرْشَقَ إِلَيْهِ النَّظَرُ: جاوی تی ب‌ری و زوری سه‌بر کرد.

رَاشَقُهُ: له‌گه‌ل‌یا رؤیشت و هاو‌یا بوو،

دمگوترئ: (رَاشَقَنِي لِقَصْدِي):

پیش‌برک‌ی له‌گه‌ل دا کردم بؤ نه‌نجامدانی مه‌به‌ست.

تَرَشَقَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که یه‌کتریان

تیر‌باران کرد، به‌رد باران کرد،

دمگوترئ: (تَرَشَقُوا بِالْأَسْتِثَمِ):

ه‌سه‌یان به‌یه‌کتر گوتن.

تَرَشَقَ فِي الْأَمْرِ: له‌کارمه‌دا توندو تیژی کرد.

الْأَرْشَقُ: دمگوترئ: (جید أَرْشَقُ)

گهردنی بلند.

الرَّشَقُ: که‌وانیک که خیرا خیرا تیری بی به‌اوئزئ.

الرَّشَقُ: یه‌کجار رمه‌ی کردن و نه‌و

شته‌ی دمه‌اوئزئ و سه‌ره‌و جیره‌ی

ه‌ه‌لهم له‌کاتی نووسین دا و (ك):

أَرشاق).

رَشَمَهُ رَشْمًا: وئنه‌ی گرت و نووسی،

دمگوترئ: (رشم الیه): بؤی نووسی.

وَرَشِمَ الْجُرْبَ بِالرُّوْشِمِ: ه‌هرده

دانه‌وئله‌کاتی مؤرگرتن به‌مؤری

تایبه‌تی.

رَشِمَ رَشْمًا: فُلَانٌ خَالٌ وَ كُوتَرَاوُ خَيْتٌ وَ

چهرجی بی‌وه بوون و (فهو أَرشِم

وهي رشاء) و (ك: رُشْم).

أَرشِمَ الشَّجَرُ: درمخته‌که گه‌لای کرد.

أَرشمت الأرض: روه‌ک و گزوه‌گیای زموی

سه‌ری دهره‌ینا.

أَرشِمَ البَقُ: به‌هیواشی ه‌ه‌ورمه‌که

بروسکه‌ی دا.

أَرشِم: دهمی زمره‌که‌یان تورمه‌که‌که

یان هوتووهمه‌ی مؤرکرد به‌مؤری

په‌وشهم.

الْأَرْشَمُ: شَتِيك يَه‌ك پهنک نه‌بی پهنکی

تری تیکه‌لاو بن و سه‌گ و پیشله‌و

نه‌و جوژه‌ه‌ حیوانانه سه‌رلبؤزیان

رَش بئ و بارانی که‌م و زیانبه‌خش،

بارانی که‌م و ناوه‌خت، دمگوترئ:

(غِثْ أَرشِم و عام أَرشِم): بارانی بی

خپرو به‌رمکه‌ت، سالی ه‌رو نه‌هات و

نادهمیزادی نه‌وسن.

الرَّاشِمُ: مؤر، قالی نووسراو که‌له

گوئنی و ه‌هرده‌و شتی و دمدری.

الرَّشْمُ: به‌مانا (الأَرشِم) دئ.

وَشْنِ رَشْنًا وُرْشُونًا: چووه ناو هه موو
 کارێکی ناشیرینهوه هه لێس و
 کهوتی نهفامانهو مندا لانهی کرد.
 وَشْنِ الْکَلْبُ فِي الْإِنَاءِ: سهگمه که دهمی
 خسته ناو هابه خواردمه مهنیه که.
 الرَّاشِنُ: نهوکه سهی بۆنی خواردن بکاو
 لهکاتی خوی دا خوی بو دا
 ههنگیوی هه نهوختهی دهمری به
 شاگردی وهستا.
 الرَّشْنُ: قوناوی روبار که ناوی لێ
 هه لدمگوێزێ.
 الرَّوْشَنُ: رفه ی شت له سهردانان ه
 کولانهی ههواو روناکی هه پهنجهرمی
 سهرجادهو کۆلان ه (ك: رواشن).
 وَشَا الْفَرْخُ رَشْرًا: بیچومه که ملی درێژ کرد
 بۆلای دایکی بۆ نهوهی خواردنی
 بخاته دهمهوه.
 وَشَا فَلَانًا: بهرتیلی دا به فلانکس.
 أَرَشَى الشَّجَرُ وَالْحَنْظَلُ: لقی درهخته که
 یان تولى کاله که مارانه که درێژ بوو
 و مکوو ههبل.
 وَشَا الْقَوْمُ فِي دَمِ فَلَانٍ: خه لکه که
 هه موویان هاوکارییان کرد بو
 خوینی فلان.
 وَشَا الْقَوْمُ بِسِلَاحِهِمْ فِيهِ: خه لکه که هه موو
 تیکرا روی چه که گانیان کرده فلان.
 وَشَا الدَّلْوُ وَنَحْوَهَا: ههبل بۆ دۆلچه که

دانا.
 وَشَا الْفَصِيلُ: شیرى دا به بیچومه که،
 میژاندی.
 رَاشَاءُ: لێی پارایه وه، ماستاوی بۆ کردن
 هه بهروالته دلسۆزی بۆ نیشان دا.
 إِرْتَشَى: بهرتیلی وهرگرت، دمگوترئ:
 (ارتشی منه رشوة).
 اسرتشی فِي حَكْمِهِ: دادومره که له پای
 دهرکردنی برپار داوای بهرتیلی
 کرد.
 اسرتشی الْفَصِيلُ: بیچومه که داوای شیرى
 کرد.
 اسرتشی مَا فِي الضَّرْعِ: چی له
 گوانه که دا بوو دهری هینا.
 تَرَشَّاهُ: نهروم نیانی له گه ل دا
 به کارهینا، وستی به بهرتیل نهرومی
 بکا.
 الرَّشَاءُ: ههبل یان ههبل دۆلچه ه
 توله ی رومکی کوله که وه
 کاله که مارانه وه شتی وا ه
 نهستیرمه که له بورجی حوت دا
 کهدوا مه نزی مانکه، پێی دمگوترئ
 (بطن الحوت).
 الرَّشَاءُ: گیایه که دمگوێنیدرئ و
 دهخوێتمه وه بۆ رهوانبونی گه ده ه
 (ك: رَشَا).
 الرَّشْوَةُ: نهو مالهیه به بهرتیل دهمری

بۆ و مددستهيئانی بهرژمونهنديپهگان،
يان دمدرئ بۆ به حمقدانانی بهتال يان
بهتالکردنی حهق.

الرَّصَبُ: له پشته دهست دا نيوان بنکی
قامکی ناوهراستو پهناي.

رَصَدَهُ رَصْدًا وَرَصْدًا: له سهر رڼگا بۆي
دانويشتو چاوی بۆگيږاو سهرنجی
داپه ههلسو کهوتی، چاودپړی کرد
بزانی چی دهکاو چۆن دهکا.

رُصِدَتِ الْأَرْضُ رَصْدًا: رڼنه باران دای
لهزموي.

أَرَصَدَتِ الْأَرْضُ: زمويپهکه کهمی بارانی
لی باری، يان کهمی لهومړی لی
رواو چاومپروان دمکری گياوگزی
باشی لی بروی.

أَرَصَدَ الشَّيْءُ لَهُ: شتهکهی بۆ
نامادهکرد، دهگوتري: (أَرَصَدَتِ
الْجِيْشَ لِلْقِتَالِ وَالْفِرْسَ لِلطَّرَادِ):
سوډام ناماده کردوو به جهنګ،
نه سپم نامادهکرد بۆ راوهدونانو
هیرش بردن، ههروا دهگوتري:
(أَرَصَدَ لَهُ بِالْخَيْلِ وَالشَّرَّ): پاداشی

داپهوه به چاک يان به خراپ.

أَرَصَدَ الْحَسَابَ: حيسابهکهی نامادهکردو
ناشکرای کرد.

أَرَصَدَهُ: چاودپړی کرد بزانی چی دهکا.
إِرْصَدَهُ: چاودپړی کرد.

تَرَاَصَدًا: ههردوکیان چاودپړی
یهگتریان کرد.

تَرَصَّدُهُ وَلَهُ: چاودپړی کرد.

الرَّاصِدُ: رهقیبو چاودپړ ۵ نهوکهسهی
چاودپړی نه سستیږه دهکاو
به دوربینی زۆر پيشکهوتوو
دمپروانيته جهو چۆلی نه سستیږهکان
۵ شیر ۵ (ك: رَصَدَ، رُصَادَ) ۵ ههروا
دهگوتري: (حیة راصدة).

الرُّصْدُ: بارانی دواباران.

الرُّصْدُ: رڼگا ۵ لهومړی کهمو بارانی
کهم ۵ يان بارانيك دواي بارانی تر
بباری ۵ لهزاراوو ياسای ناسمان
شوناسی دا ناوه بۆئهو شوينه
تایبهتی و نامیږدی لیيانهوه
چاودپړی جهو چۆلی نه سستیږهکان
دمکری ۵ (ك: أَرَصَدَ).

الرُّصْدَةُ: نهو نهلقه زپړه يان زهويه
دمکریته قایشی شمشيروه يان بللی
ئاغزونهی قایشهکهیهتی ۵ (ك:
رُصَدَ).

الرُّصْدِيُّ: نهو کهسهی له سهر رڼگادا
دادهنیشت چاومپړی خهک دهکا
ببینو گيچهلیان پي بکا شتيکیان
لی بستیڼی بهناحهق.

الرُّصِيدُ: بهمانا (الرَّاصِدُ) دی،
دهگوتري: (سَعَّ رَصِيْدَ): دپندهیهکه

خوی ماتداوه بۆنهوهی نیچیریکی لی
 هه ئیکه وئو پهلاماری بدا، (رخیة
 رسید): ماریکه خوی ماتداوه شتیکی
 لی هه ئیکه وئو پهلاماری بدا ههروا
 ناوه بۆنهو پارمییه لهحیسابی جاری
 دا لهبانق دهمینتیهوهو خاونهکهی
 رای نهکیشاوه ههروا ناوه بۆنهو
 ئالتونو زیوهی لهبانق دادهنری
 بۆنهوهی بییتیه بارتمهو بتمانیه بۆ
 بانقه نهوت (دینارو تمهنو لیره
 کاغزو مسو شتی وا).

الرِّصَادُ: ریگای چاودیری و تیشک
 خستنه سهرشت هه یان شوینی
 نهجامدانی نهوکاره، دهگوتری: (هو
 لك بالمرصاد): نهو بۆت
 لهسهنگهردايهو ههمیشه چاودیریت
 دهکاو ئاگای لهههلسو کهوتته ه
 قورئان دهفهرموی: هَإِنَّ رَبَّكَ
 لَبِالْمُرْصَادِ ه (ک: مراصد).

الرِّصَادُ: ریگای چاودیری کردن و
 سهرنجدان هه یان شوینی نهجامدانی
 نهوکاره هه ناوه بۆ شوینو
 فهرمانگهو نهو ئامیرانهی کاری پی
 دهکری هه ههروهها نهو ئامیرو
 شوینیهی ریژیهی هیزی بومهلهمرزه
 تۆمار دهگا کهپی دهگوتری:
 (ریکخته).

رَصْرَصَ فِي الْمَكَانِ: لهشوینهکه جیگیر

بوو.

رَصْرَصَ الشَّيْءُ: شتهکانی خستنه
 پهنايهکتر و ریزی کردن و لیکی
 ترنجاندن.
 الرِّصْرَاصَةُ: زهوی رهق و پتهو ه
 بهردیک بهملاو نهولای رپرهوی
 کاریژدا دادهنری بۆ بیراستنی
 ئاوکه.

رَصَّهُ رَصًّا: ههندی لهشتهکهی خسته
 پال نهوی ترو ریزی کردن ه به
 قورقوشم پتهوی کرد یان
 قورقوشمی تیئهلسوو پی روکesh
 کرد.

رَصٌّ رَصًّا: ههندی لهشتهکان کهوتته
 پال یهکو ریز بوون، دهگوتری:
 (رَصَّتِ الْإِنْسَانُ): ددانهکان ریک
 بوون ه (فهو أرضٌ وهي رَصَاءٌ) ه
 (ک: رَصٌّ).

رَصَصَ: زۆر ئیلحاحی کرد لهسوالو
 داواکردن دا.

رَصَصَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرتهکه روبهندی
 پۆشی تهنها چاوی دیار بوون.
 رَصَصَ الثَّقَابُ: روبهندهکهی دادایهوه
 تهنها چاوی دهبینران.

رَصَصَ الشَّيْءُ: شتهکهی لهقورقوشم
 دروست کرد یان بهقورقوشم
 روکeshی کرد.

ارْتَصَّتِ الْأَشْيَاءُ: شتهکان ههندیکیان

کهوتنه پال پهکتر و پیز بوون.

تراصت الأشياء: بهمانا (ارتصت) دئ،

دمگوترئ: (تراص القوم): خه لکه

لهناو خوځيان رېک کهوتن و پهکپړزو

پهککه لوښت بوون، لهجهنگ دا

بهرامبر دوژمن ټيکړا سهنګهريان

گرت و ريز بهندی خوځيان نواند ۵

پان له نوږډا ريز بوون و شانيان

بهشانی پهکتر موه نووساند.

ترصت الأشياء: بهمانا (ارتصت) دئ

۵ (ک: اراصيص).

الأرصصة: جوړه کلاوڼکه دمکړيته

سمر، پان همرشتيک سمر داپوشي ۵

(ک: اراصيص).

الرصاصي: عونصور ټيکي فيلزه، نهرمه

کيشي ذمپيه کهي (۲۰۷/۲۱)، ژماره

ذمپيه کهي (۸۲)، توندي و خهستي

(۱۱/۳۴)، له پلهي گهرمي (۳۲۷) دا

دمتويته وه، گوللهي فيشهک که

بهتفهنگ و دهمانچه و کلاشينکوف و

نهو جوړه چهکانه ددهاوږزي ۵ (قلم

رصاص): جوړه پيټنوسپکه.

الرصاصي: همرشتيک پمنګي رمصاصي

ههبي ۵ (المقص الرصاصي): سک

نيشه پهکي تونده له گهل حالمتي

قهبز بوون دا دمبي، که هوکارمکهي

ژمهراوی بووني رمصاصه ۵

الرصاصه: بهرد بهگشتي، پان بهردنيک

که بو بيرازتني کاريز له مبهرو

له مبهري پيپرموي ناوکه دا ريز

دمکړئ ۵ همرومه ناوه بو به خيل و

جروک.

الرصاصي: روبهندی شافرت که زور

له چاوی نزيک ببيت هوه.

رَصَع بالمكان رَصْعاً: جيگير بوو

لهوشوينه و مايه وه.

رَصَع الرجل وغرة: بهمسته کوټه و

شه پلاغه له پياوکهي دا ۵ به تيغ

زمبري گوشندهي لي دا.

رَصَع الحب: دانهوټله کهي له نيوان دوو

بهردا هاري ۵ بهدمستار وړدي کرد ۵

رَصَع فلان رَصْعاً ورَصْعاً: فلانکس سمتي

پوچ و راني لاواز بوون ۵ (فهو اَرَصْعُ

وهي رَصْعاً).

رَصَع الشئ بفمه: شته کهي بهدميه وه

نووساند.

رَصَع بالطيب: بوني له خوی دا.

أَرَصَعهُ بالرمح: بهمانا (رَصَعَهُ) دئ.

رَصَعَهُ: بهگوزو گوټينکه رازانديه وه،

دمگوترئ: (رَصَع الناج أو السيف

بالجواهر): تاجه کهي پان

شمشیرمکهي بهجه واهيرات

رازانده وه.

رَصَع الطائر عُشَّهُ: بالندمکه هيلانه کهي

خوی به پمرو پۆل و چیلکه و شتی وا
رابهست.

رَصَعَ السیر: گرنیهکی سئ سوچی
لهسیرمهکه دا.

إِرْتَصَعَ: پیوه نووسا.

إِرْتَصَعَ الْأَسْنَانُ وَغَرَّهَا: ددانهکان لێک
نزیك بوون پێکهوه لکان.

إِرْتَصَعَ الْحَبُّ: دانهوێلهکهی هاری.

الترصیع: جوژیکه لهجوژمهکانی

زانباری بهدیع، بهو شیوه وشهکان

کێشهکهیان لێک بـهـچـو

کۆتاییهکهیان چون پهك بـی و مگوو

قورئان دمهفرموی: ﴿إِنْ إِلَيْنَا إِنَابُهُمْ،

ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ﴾.

الرُّصِيعُ: زنجیرۆکهی قولفهی کیفی
موصحف.

الرُّصِيعَةُ: همر خشلێك رازاندنهوهی

پـی بـکـرـی پـان هـمر خـشـلـێـک

بازانهی پـی و دموران دهوری تاج و

شتی وای پـی برازیئریتمهوه ە گرنی

هموسارو لقاوو شتی وا ە گنمه

کوتاو، همریسه ە گۆزو گۆلینکهی

نهملاو نهولای زینی نهسپ.

المِرْصَاعُ: پارچه دارێکه یاری پـی
دمکری و مگوو مزراح.

المِرْصَعَانُ: قولکهیهکی گهورمیه لهبهرد
ههلهکهندری و مگوو سندۆل ە دمهکه

سندۆل نهستورایی پـی به دهستی
نادهمیزاده دانهوێله و شتی وای پـی
دمگوتری.

وَصَفَّ به الأمرُ رَصْفًا: لایهق و هاوشانیهتی،
دمگوتری: (هذا الأمر لا يَرَصِفُ بك):

ئهو ئیشه بو تۆ ناشی.

رَصَفَ الشَّيْءُ: ریزی کرد، چینی رابهست،
دمگوتری: (رصف الحجارة في البناء):

بهردمکانی لهچینی دیوارهکهدا ریز

کرد ە (رَصَفَ قدمیه): قاجی جوت

کردن ە (رَصَفَ مابين قدمیه): قاجی

لێک نزیك کردنهوه.

رَصَفَ السُّهُمُ: تیلمه سیرمهکی لهتیرمه
شهتهك دا.

رَصِفَ رَصْفًا: شتهكان ههندیکیان کهوتنه
پال ههندیکیان، دمگوتری: (رَصِفَتْ

الأسنان): ددانهکان لهپوکمهکان دا

چاک هاتنه دهرموه و ریز بوون و

رێک و وستان.

رَصَفَ رَصَافَةً: پتهوو قایم بوو، دمگوتری:

(رَصَفَ الْجَوَابُ): وهلامهکهی زۆر

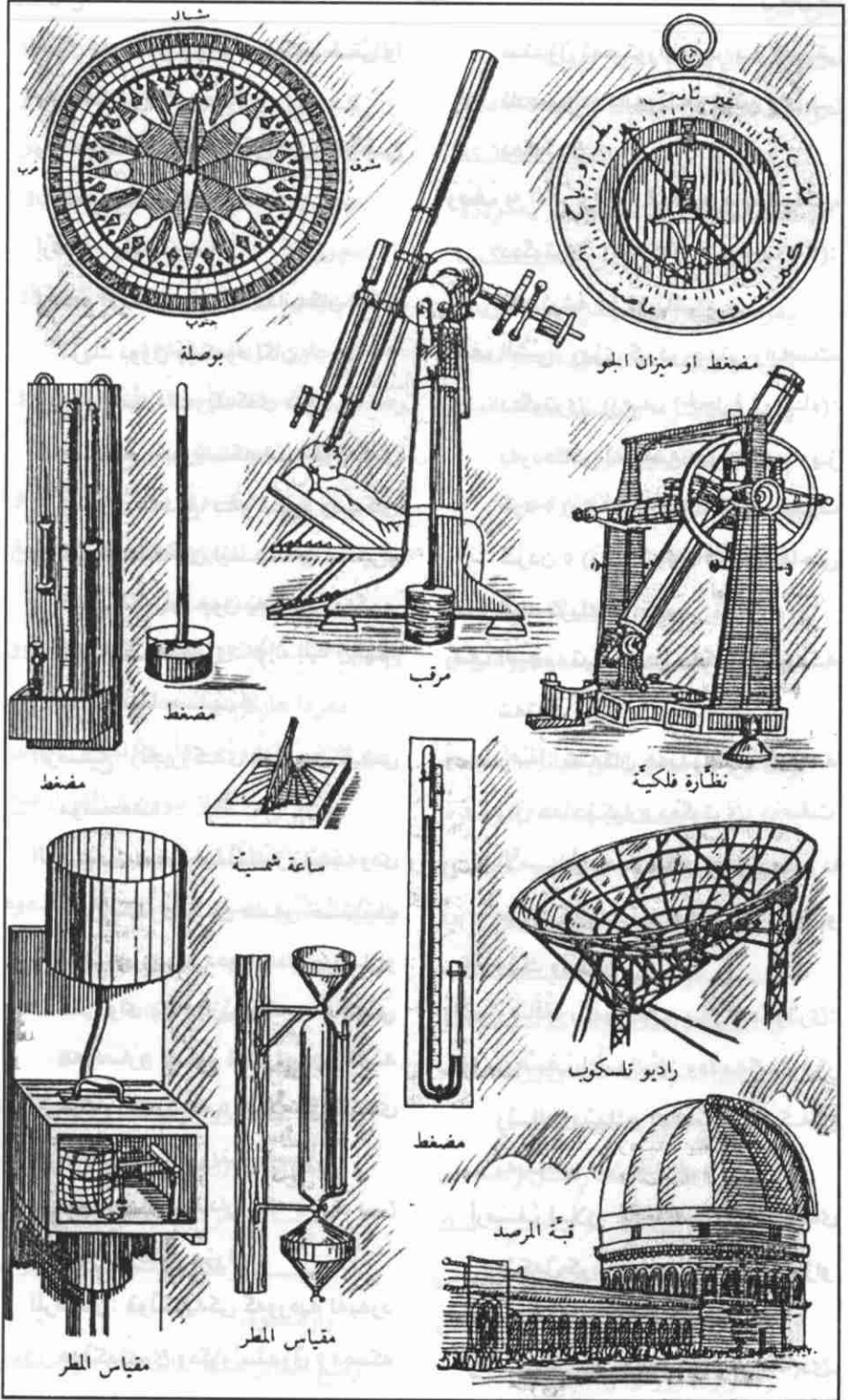
پێک و پێک و بههیز بوو کهس

نهیتوانی بلێ وانییه.

أَرَصَفَ فلان: فلانکهس شهراپهکهی
تیکهل کرد بهئاوی رونی ههلهزواو

لهبهرزایی و شاخو کهنهك.

رَصْفُهُ: بهمانا (رَصْفُهُ) دئ.

اِرْتَصَفَ: به مانا (رَصِفَ) دئ، دمگوترئ:

(هو مُرْتَصِفُ الْأَسْنَانِ): ددانه گانی

لَيْكَ نَزِيكٌ وَجُوتَن.

تَرَاَصَفَ: به مانا (رَصِفَ) دئ، دمگوترئ:

(تَرَاَصَفُوا فِي الصَّفِّ): له صهفا

بِهَرِيك و پيكي راوستان.

تَرَصَّفَ: به مانا (رَصِفَ) دئ.

الرِّصَافُ: بهردی ریزکراو.

الرِّصَافَةُ: تيلمه سیرمهیه که دواوئی

شوینی تیر خورمه کی پی دمه سترئ

ه همر شوینیک لهر شه خاکی

عیراق دره ختی لی پوا بی، دواپی

کراوه به ناو بؤ گهرمکیک له به غدا

له بهمری خوره ه لاتی روبری

دیجله یه.

الرَّصَفُ: به مانا (الرَّصَفُ) دئ ه

به ره بستی ناو ه ریزه وی صه هریج

ه (ماءُ الرَّصَفِ): نهو ناومیه له شاخو

به رزایی هه لهر پزته خوارو زور

رون و صافه.

الرَّصْفَةُ: تاکی (الرِّصَافُ) یان به مانا

(الرَّصَفُ) دئ ه پمگیکه له که شه

نه زودا، یان همر خودی که شه

نه زوکه یه.

الرَّصِيفُ: به مانا رصین و پتهو دئ،

دمگوترئ: (عمل رصيف) و (جواب

رصيف) پتهو ریک و پیکه و پت

ناکرتهوه ه (هو رصيف فلان): نهو

هاوشان و وینهی فلانه له هه لئس و

کهوت و کردهوی دا دهق لهو دهجئ

ه ههروا به بهردی ریزکراوی

نه مبهرو نهو بهری رینگاش دمگوترئ

ه له مبهرو دیواریکی قایم و پتهوه

که شتی و هه تارو شتی وای

رادموستیندین.

الرِّصَافَةُ: جه کوج ه (ك: مَرَاصِيف).

الرِّصَافَةُ: به پیوهی نووساند، دمگوترئ:

(جوز مرصق): گوینزیک کویره

ناوکه که پیوهی نووساوه دهرنایه.

الرِّصَافَةُ: به پیوهی نووسا، دمگوترئ:

(جوز مرصق): گوینزیکه کاگله که ی

پیوهی نووساوه دهرنایه.

رَصَنَّهُ رَصْنًا: تهواوی کرد، مهکه مو

پتهوی کرد.

وَصَّنَ الذَّابَّةَ: ولاخه که ی به داخ

نیشانه کرد.

رَصَنَ بِلْسَانِهِ: به زویان جنیوی پی دا.

رَصَنَ رَصَانَةً: جیگرو پتهو بوو،

دمگوترئ: (رَصَنَ الْبَنَاءَ): بینا که

قایم و پتهو بوو ه عاقل و هوشمند

بوو ه ریک و پیک و نایاب بوو،

دمگوترئ: (کلام رصین، وراپی

رصین).

الرِّصَنَةُ: جیگری کردو چه سپاندی.

رَصْنٌ: دمگوترئ: (رَصْنُ الشَّيْءِ عَرَفَةً):

رُضَابُ: ناوی شیرین و گوارا.
الرُّضْبُ: ناوی دهم گمشیرین بی ۵ ناوی
دومی دلداریو خوشه‌ویست ۵ (ك):
مراضب).

رَضَخُهُ رَضَخًا: به‌بهرد کوتای، وردی
کرد، شکاندی، دمگوتری: (رَضَخَ
الحصى والتوى): یان (رَضَخَ رأسه).
ارتَضَخَ منه: عوزری بۆهیتایمه‌وه.
تَرَضَخَ الحُبْرَ رَحْوَه: نانه‌کی وردو
هارکرد.

الرُّضْعُ: به‌خششی کهم ۵ شتی ناوازه،
نهموی له‌ناوکی بادام و گوژزو شتی
وا په‌یدا دمبی، دمگوتری: (بلغنا
رَضْعًا من خبز): که‌میک
له‌مه‌والکه‌مان بی گه‌یی.

الرُّضْعُ: دمکی کوتراو و شکینراو، یان
نهمو دمکانه‌ی له‌ سنډۆلکه
دمپژژن و له‌ملاو نهمولا دمکه‌مون.
الرُّضْعَةُ: نهمو دمکانه‌ی دمپژژن له‌ژیر
دمسکه سنډۆلکه.

الرِّضَاخُ: دمسکه سنډۆل، نهموی شتی
بی دمگوتری.

رَضَخَتِ الثَّيْرُسُ رَضَخًا: نیریه
کیویه‌کان شهره‌ فۆچیان کرد.
وَضَخَ به الأرض: به‌زموی دا دا.
رَضَخَ له من ماله: له‌مال و سامانی خوی
شتیکی که‌می دایه.

شتمکه‌ی باش زانی ۵ (رَضَنَ لي هذا
الخبز): نهمو هم‌واله‌ی بۆیه‌کالا
کردمه‌ومو لی‌کۆلینه‌موی باشی تیدا
نهمجام دا.

الرَّاصِنُ: شتی موکه‌م و چه‌سپاو ۵
(ك: رواصين).

الرَّاصِنُ: دمگوتری: (فلان راصين
بجاعتك): فلانکه‌س شیایو نهمویه
پیداو‌یستییه‌کانت جی‌به‌جی بکات.
رَصِين الجوف: ناوسک هی‌شاو.

الرِّصْنُ: ناسنیکه‌ گهرم دمکری و ولاخی
بی داخ دمکری ۵ (ك: مراصين).

رصاه رصوا: جی‌گیری کردو
چه‌سپاندی و جوان دایمه‌زراند.
أرصى بالمكان: به‌مو شوینمه‌وه نووساو
به‌جی‌ی نه‌هیشت.

وَضَبَ المطرُ رَضْبًا: باران دایکردو لاه‌وی
لی هه‌ئسا.

رَضَبَ الرِّيقُ: لیکی چاند، ناوی دهمی هاته
خوارو هه‌لی ملیست.

تَرَضَبَ الرِّيقُ: تفی هه‌ئلیست.

الرَّاضِبُ: جۆره‌ سیدرو بۆنیککی خوشه‌.

الرُّضَابُ: تَضو لیک ۵ یان تفی
هه‌ئلیساو ۵ رنکی راوی هه‌نگوین

۵ شه‌ومن که‌دمکه‌ویته‌ سه‌ردارو

پوه‌ک ۵ تهرزه ۵ میسکی وردو هارپاو

۵ کلۆ شه‌کر ۵ گوارا، دمگوتری: (ماء

الرَّضْعَةُ: هَمْرَشْتِيْكَ بَبِيَّتَه هَوِي
 عمره فکردن و جهسته‌ی ناده می‌زاد
 گهرم دابیتنی له‌خواردن و خواردنه‌وه
 ه ماستی ترش، دۆی ترش.
 الرِّضْعَةُ: به‌مانا (الرُّضْ) دئی ه ماست و
 دۆی ترش، که‌عهره‌ق به‌نینسان بکا.
 وَضَعَ رَضَاعَةً: خو خراب بوو ناکه‌س
 به‌چه بوو.

رَضَعَ أُمُّهُ رَضْعاً وَرَضَاعَةً وَرَضَاعاً: گۆی
 مه‌مکی دایکی مزی و شیر خوار،
 ده‌شگوترئ: (رَضَعَ الثَّدي)،
 ده‌شگوترئ: (هو يرضع الدنيا
 وَيَذْمُهَا): به‌رو بومی دونیا ده‌خواو
 زه‌می دمکا.

رَضِعَهَا رَضْعاً: به‌مانا (رَضِعَهَا) دئی ه
 (هو رَضَعَ وَهِيَ رَضِيعَةٌ).

رَضَعَ رَضَاعَةً: خو خراب بوون ده‌گوترئ:
 (لَوْمٌ وَرَضْعٌ): بۆ که‌سیک گوانی
 نازده‌له‌که به‌مزی نه‌ک بیدوشی
 مزینه‌که‌شی له‌ترسی نه‌ومیه
 نه‌ومک و خه‌لکی گوئیان لی بی‌و
 داوای شیر لی بکه‌ن.

أَرْضَعَتِ الْأُمُّ: دایکه‌که مندالی هه‌بوو
 شیر دمه‌دایه.

أَرْضَعَ الْوَلَدُ: منداله‌که‌ی والی کرد
 شیرمه‌ بخوا.

رَضَعَهُ مُرَضَعَةً وَرَضَاعاً: شیر له‌گه‌ل

دا خوارد ه دایه ده‌ست دایه‌نی‌ک
 شیر بداتی.

رَضَعَ الْوَلَدُ: منداله‌که شیر دایکی
 ده‌خوارد و دایکه‌که‌ش سکی هه‌بوو.
 إِرْتَضَعَهَا: به‌مانا (رَضَعَهَا) دئی،
 ده‌شگوترئ: (إِرْتَضَعَ الثَّدي أَوْ
 الضَّرْعَ).

إِرْتَضَعَتِ الْعَنْزُ: بزنه‌که شیر خوی
 خواردموه.

تَرَضَّعاً: دوو منداله‌که به‌یه‌که‌وه
 شیریان خوار.

اسْتَرْضَعَ الْوَلَدُ: داوای کرد شیر دمریک
 بۆ منداله‌که‌ی به‌یدایکری.

اسْتَرْضَعَ الْمَرْأَةُ لِلْوَلَدِ: منداله‌که داوای
 کرد نافرته‌که شیر بداتی.

الرَّاضِعُ: سوالکهر ه خو‌پیری و هه‌تیو
 مچه ه خاوم شیر که‌دمکاته می‌ردی
 ژنه شیر دمرمه‌که.

الرَّاضِعَةُ: میینه‌ی (الراضع) ه ددانی
 پيشه‌وه‌ی مندال که بۆ شیر مزین
 به‌شتیان بی دمه‌ستی، یان نه‌و
 ددانانه‌ی له‌ماوه‌ی شیر خواردن دا
 دمکه‌مون.

الرِّضَاعُ: ده‌گوترئ: (بينهما رضاع اللبن)
 برای شیر یه‌کترن.

الرُّضَاعَةُ: شیر خواردن، شیر پیدان.
 الرُّضْعُ: پوره هه‌نگ یان هه‌نگی

بچکۆله.

الرُّضْعُ: درهختیکه خوشتر چهزی
لهگه لاکه بهتی.

الرُّضْعَةُ: بهمانا (الرُّضْعَةُ) دئ،
دهگوترئ: (شاة رضوعة).

الرُّضِيع: بهمانا (الرَّاضِع) دئ، دهگوترئ:
(فلان رضیعی): فلانکس برای
شیریمه.

الرِّضْعَةُ: نامیریکه منداال شیرئ لئ
دهخوا (مه مهی شیر).

رَضَفَ رَضْفًا: لهسر بهردی سورکراوه
برزانندی، کولاندی، گهرمی کرد،
پیئ گه یاند ۵ لهسر بهردی
سورکراوه داخی کرد.

رَضَفَ الرِّسَادَةَ: سهرین و پشتیه کهی دوو
لؤ هینایه وه.

رَضْفُهُ: بهمانا (رَضْفُهُ) دئ، دهگوترئ:
(رَضْفُهُ): واته رقی هه لساند تاوای
لئ کرد دهگوت لهسر بهردی
گهرم و سورموه بووه.

الرُّضْفَةُ: بهردی سورموه بوو گهرم کراو
بهناگر ۵ دهگوترئ: (هر علی
الرُّضْفِ): نهو دهلی لهسر بهردی
سوورموه بووه ۵ چه جینی نیه و
ههنا نادا ۵ یان به لایه کی هیند
گه وره به به لؤ ناخوشیه کانی
لهو پیشی له بیر بردنه وه ۵ ههروا
بهز که کهوته سهر بهردی گهرم

دهتو پته وهو گهر مییه کهی سارد
دهکاته وه ۵ نیسقانی قاوغه نهژنو.

الرِّضَافَةُ: بهردی گهرم و سورموه بوو
کهنازه لی پی داخ بکری.

ارْضَكَ عَيْنِيه: چاوی قوچاندو
کردنیه وه.

رَضَمَ رَضْمًا وَرَضْمَانًا: قونگران بوو،
بهته مبه لی ههنگاوی هه ئینان و
ههنگاومکانی کورت هاویشن.

رَضَمَ بِالْمَكَانِ رَضْمًا وَرَضْمًا: لهوشو پنه
جیگیر بوو.

رَضَمَ الْبَعِيرُ وَخَرَهُ بِنَفْسِهِ: خوشتر که یان
شتیکی تر خوی دابهزموی داو لئ
پالکهوت.

رَضَمَ الْبَيْتَ: خانو کهی به بهردی سپی
بنیات نا، دهگوترئ: (رَضَمَ عَلَيْهِ
الْحَجَرُ): بهردی لهسر که له که
کردن.

رَضَمَ الْمَتَاعَ: کالاکه ی ریزگردن و لهسهریه ک
هه لی چنی.

رَضَمَ الْأَرْضَ: زهوییه کهی کئلا بوو
کشتوکال.

ارْتَضَمَ الشَّيْءُ: شته که هه نندیکی چوووه
پال هه نندیکی و چهسپ بوو ۵ تیک
ترنجا ۵ شکاو کهرت کهرت بوو.

الرُّضَامُ: دهگوترئ: (رَضَامٌ مِنْ نَبْتٍ):
که مییک له پروهک و گیاوگژ.

الرَّضْمُ: بمردی سپی ۵ یان تاشه بمردی
گهوره که هندیکیان کهوتبته سمر
هندیکیان.

الرَّضْمَةُ: بمرد، یان گاشه بمردی گهوره
۵ (ك: رَضَمَ، رِضَامَ).

الرَّضْمَةُ: بهمانا (الرَّضْمَةُ) دئ.

المرضوم: دمگوترئ: (برذون مرضوم
العصب): ولاخیکی نا رهسهنه،
پهگهکانی جهستهی سواری پهکتر
بوون رؤینی بوناگری.

رَضْنُهُ رَضْنًا: هندیکی خسته پال
هندیکی تری ۵ یان ریزی کردو
ههلی چنی.

رضاء رَضَوًا: زور تر لی رازی بوو،
دمگوترئ: (راضانی فَرَضُوهُ):
لهکاتی لیک رازی بوون دا بهسمر یا
زال بووم.

رَضِيَهُ رِيه وَعنه وعلیه رَضًا ورضاء
ورضوانًا: ههلی بزاردو بی رازی
بوو، بهسهندی کرد، دمگوترئ:
(رضیه له): بهشایهنی زانی بوئهو
کاره.

أرضاء: وای لی کرد رازی ببی،
دمگوترئ: (أرضيته عني): وام لی
کرد لیم رازی بی.

راضاء مراضاء ورضاء: هاوړابوو
لهگهلیاو رازی کرد ۵ پیشپکپکیان
کرد لهرازی کردنی پهکتر دا.

إرضاء: بهمانا (رَضِيَهُ) دئ، دمگوترئ:

(إرضاء لصحبته): ههلی بزارد یو

هاوړپیهتی ۵ بهشیاوی زانی بو

هاوړپیهتی.

تراضیا: هاوړابوون، بهمهکتر رازی
بوون.

تَرْضَاه: ههولی بهدهستهتهنانی

رهمانهندی نهوی دا، یان

بهناپههتی و زهجمهت رازی بوو.

استرضاء: ههولی رهمانهندی نهوی دا ۵

داوای لی کرد رازی بکا.

الرِّضَا: رهمانهندی.

الرِّضَاءُ: بهمانا (الرِّضَا) دئ.

الرَّضِي: همرمانبهردارو ملکهج.

رَطَأَهُ رَطْنًا: شتیکی خسته نهستوی

کهپیی ناخوښ بوو.

رَطَيْنَ رَطًا: نهحمهقو گیل بوو.

استرطًا: نهحمهق بوو ۵

استرطًا فلتًا: فلانکهسی نهحمهقو

خوږپری کرد.

رَطَبَ السَّرَّ رَطْبًا: خورماکه پیگهیی ۵

تامی لهبمر سیلهپیوه گؤړا بو

شیرینی.

رَطَبَ الدَّابَّةُ: ولاخهکه خورمای گهپیوی

خوارد.

رَطَبَ فُلَانًا: خورمای شیرین و تهر و تازهی

دهرخواردی فلان دا.

رَطَبَ رَطْبَةً وَرَطَابَةً: شینی هیناپهوه، تهر

بوو، پاراو بوو، دمگوترئ: (لساني رطب
بذكرك): زوبانم پاراوه په يادی تۆ.

رَطَبٌ فُلَانٌ رَطْبًا: فلانكس نه وهی لای بوو
له راستو جهوت راينوانندو
درکандی.

رَطَبٌ رَطْبَةٌ وَرَطَابَةٌ: به مانا (رَطَبٌ) دئ،
نهرمو نيان بوو.

رَطَبٌ اِهْوَاءٌ رَطْبَةٌ: هموا بوخاری زۆر بوو.

رَطَبٌ الْبُسْرُ: خورماکه گهییو شیرین بوو.

ارَطَبَ الْبُسْرُ: خورماکه بوو به روتاب،

يان تمړیو شیرینی تیکهوت.

ارَطَبَ فُلَانٌ: فلانكس خورمای گهییو

تازمی زۆر بوو ۵ خورماکه بوو به

روتاب، يان تمړیو شیرینی

تیکهوت.

ارَطَبَ النَّخْلُ: درمختی خورماکه

خورماکانی پینگهییو شیرین بوو ۵

خورماکه بوو به روتاب، يان تمړیو

شیرینی تیکهوت ۵

ارَطَبَ الْأَرْضُ: زموییه که خورمای

روتابی زۆر بوو يان ههیبوو.

ارَطَبَ الثَّوْبَ وَغَيْرَهُ: کراسه کهی

تمړکرد.

رَطَبَ الْبُسْرُ: به مانا (ارطب) دئ.

ارَطَبَ الشَّيْءَ: شته کهی تمړکرد.

ارَطَبَ فُلَانًا: خورمای روتابی

دمرخواړدی فلان دا.

تَرَطَّبَ: تمړیوو، دمگوترئ: (تَرَطَّبَ
لساني بذكرك): زوبانم په يادی تۆ
پاراو بوو.

الرَّطْبُ: نهرمو نيان ۵ تمړ، پېچهوانه

وشك، دمگوترئ: (غلام رطب):

کورپکه نازو نوزی ژنانه دمکا ۵

همروا ناوه بۆ همرشتیک بهئاو

تمړیکړئ ۵ ههموو شوپړکیکی تمړ.

الرَّطْبُ: لهومړگای سهوزو دارستاناوی ۵

بهشیک لهو جوړه لهومړگایه

بهگیاو گزو درمختی سهوز خوئی

دمنویئ.

الرَّطْبُ: خورمای گهییو پېش نه وهی

وشك بیتهموه ۵ (ك: أرطاب، رطاب).

الرَّطْبَةُ: میینهی (الرَّطْبُ) ۵ (جاری.

رطبة): کهنیزمکی نهرمو نۆل يان

بی پهموش ۵ همر پوهکیک بهتمړی

بخوړئ.

الرَّطِيبُ: (غصن رطب وریش رطب):

لقی درمخت کهزۆر تمړو شک بی ۵

پمړو پۆلی نهرمو نيان.

الرَّطْبَةُ: دمگوترئ: (بئر رطبة) بیریک

کهلهناو بیرمکانی تردا ناومکهی

شیرین بی.

الرُّطْرَاطُ: ناوی بهرماوهی حوشر

لهبنکی ههوزدا.

رَطَسَهُ رُطْسًا: شه بلاغهی لی دا.

اَرْطُسْتُ عَلَيْهِ الْحَجَارَةَ: بەردى لەسەر
هەلچنى.

اَرْطُ: ئەحمەق و گیل بوو ۵ ماخولانی
تێکەوت و هاواری کرد، هەراو
هۆریای نایەوه.

اَرْطُ فِي مَقْعَدِهِ: زۆر مایەموو ئەوشوینەى
جێ نەهێشت.

الرَّطِيطُ: کەسیک بەکوێتە هەلبەزو
دابەزو هاتو هاوارکردن ۵ گیلی و
ئەحمەقى ۵ (ك: رِطَاط، رَطَاطِط).

وَطَلَّ رَطْلًا: بازى دا.

وَطَلَّ الشَّيْءُ: بەدەست هەلى سەنگاند
بزانى کیشى چەندە.

ارطل فلان: فلانکەس منداڵێکی
زەمعیفو لاوازو نەکاملی بوو ۵ شلو
شیواو بوو ۵ گوێچکەکانی
شۆربوونەوه.

راطلّه: بەکیشى ریطل کالاکەى پێ
فرۆشت.

رَطَل الشَّعْرَ: قزەمکانى بەرپۆن
چەورکردو نەرمى کردن ۵ قزەمکانى
هەلدايەوه ۵ دایهینان و شوپى
کردنەوه.

اسْترَطَلَهُ: داواى لى کرد بەکیشى ریطل
شتى پێ بفرۆشى.

الرَّطْلُ: کیشیکە شتى پێ دەپيۆرى یان
دەکیشى ۵ بەگوێرەى دابو

نەرىتى ولاتەکان دەگوێرێ ۵ بۆنە
لە میصر ۱۲ ئۆقیەیه، ئۆقیەش
ومزنى دوانزە دیرەمە ۵ نەرمو
نیان ۵ هەرشتیک مەیلەو نەرمو
شك بى ۵ پیری زەمعیفو رەق ۵
مندالی باریکی بالا بەرز ۵ ئەحمەق
۵ (ك: ارطال).

رَطَمَهُ رَطْمًا: قورپوی کرد لەقورپی
هەلکیشا ۵ لەقورپی و مردا،
دەگوتری: (رَطَمَهُ فِي الْوَحْلِ):
خستیه ناو قورپووه ۵ (رَطَمَهُ فِي
الْأَمْرِ): خستیه ناو کیشەپەکەوه زۆر
زەحمەتە لى رزگار بى ۵ بەندى
کرد، گیرى پێ خوارد.

رَطِمَ رَطْمًا: ئەوهى لەناو سکی دا بوو
گیرى خوارد ۵ قەبز بوو.
ارطم: بێدەنگ بوو.

إِرْطَمَ: کەوتە ناو قورپووه، لەقور
چەقى.

إِرْطَمَ الشَّيْءُ: شتەکە قەرمبانغ بوو ۵
کەوتە سەریەک.

إِرْطَمَ فِيهِ: کەوت و تێکێهوه هاویشت و
نەیزانى چى بکا.

تَرَطَمَ: کەوتە سەریەک.

تَرَطَمَ السِّلْحَ: قەبزی کرد، گوی گیرا،
میزی گیرا.

الرَّاطِمُ: تاپەتمەندى شت.

الرُّطَامُ: گریوونی خُوراک لهگهدهی
حوشتر دا، واته: حوشترمهکه یان
هەر ئازهلێکی ترکه پیسای
بۆنهگری.

الرُّطْمَةُ: نهو چورتو کیشهیهی تێی
دهکهوئ، دهگوترئ: (وقع في رُطْمَةٍ):
کهوتوته کیشهیهکهوه نه مسهرمو
سهری نازانئو ههرجهنده دهکا
لئێ رزگار نابئ.

الرُّطُومُ: نهحهقهو گیل ە نافرمتیک
وانیکی بهئیسقان گிரایی.

الرُّطُومَةُ: بهمانا (الرُّطْمَةُ) دئ.

وَطْنُ الْأَعْجَمِي رطانة: کابرای ناعهرهب
بهلۆغهت و زمانی خۆی قسهی کرد.
وَطْنُ فَلان: کابرا بهزمانی ناعهرمبی
قسهی کرد.

وَطْنُ لَه رَطْنًا وِ رطانة: بهزوبانیك دوا،
كهس لئێ حالی نهبوو.

رَاطَنُهُ مَراطَنَةٌ وِ رطاناً: بهزمانی
ناعهرهب قسهی لهگهئ کرد.

الرُّطَانَةُ: ئاخاوتن بهزمانی بیگانهو
ناعهرمبی، دهگوترئ: (كَلَمَهُ
بِالرُّطَانَةِ): قسهی لهگهئ دا کرد
بهزمانی عهجهمی یان بهزمانیك
زۆربهی خهلكهكه لئێ حالی
نهدمبوو.

الرُّطَانَةُ: حوشتری زۆر لهگهئ خاوهنو
ماله کۆچهرییهکان.

أَرُطْتُ الْأَرْضُ: زهوییهکه پوهکی
ئهرمتای لئ پوا، گیایهکه بۆ
دهباغکردن بهکاردئ.

وَهَبَ رُغْبًا: ترساو لێوه لهردی پێ کهوت.

رَعَبَ الرادِي: شیومهکه پهبو لهئاو.

وَعَبَ الْحَمَامَةُ: کۆترمهکه دهنگی بهرز

کردوهو شوئی لئ ههئکیشا،

دهگوترئ: (رَعَبَتْ في صوتها).

وَعَبَ فَلانًا: فلانکهسی ترساند ە ههرمشهی

لئ کرد.

وَعَبَ السَّامَ: دوگهکهی پری.

وَعَبَ الخوض: حهوزمهکی پپرکرد.

وَعَبَ السَّهْمَ: شوینی سهرمتیرمکانی

شکاند.

رَعَبَتْ الْحَمَامَةُ ترعیبًا: بهمانا (رعبت)

دئ.

وَهَبَ فَلانًا: فلانکهسی ترساند.

وَعَبَ السَّهْمَ: شوینی سهرمتیرمکانی چاک

کردوهو.

إِرْتَعَبَ: ترسا.

الأرْعَبُ: گورت.

الرَّاعِي: جۆره کۆتریکه زۆر بهدهنگی

بهرز دهخوینئ، دهگوترئ: (حامة

راعية).

الرُّعْبُ: ههرمشه ە جۆره سهجعیکی

زمانی عهرمبییه.

الرُّعْبُ مِنَ السَّهْمِ: نهو شوینیه

سهرمتیرمکانی تیوه دهجن.

الرَّعِيبُ: دمگوتری: (هو رعيب العين):
چاو ترساوه ۵ بۆهمرشتیک بپروانی
لیی دمترسی ۵ دوگی خوشتر
کهشیتال شیتال کرابی ۵ قهلهوئیک
کهچهوری لیی بچۆرپتموه (سنام
رعيب) پتمو، گۆشتن ۵ کورته بالا.

الترعابة: زۆر ترسنۆک.

الترعية: پارچه دووگی خوشتر ۵ (ك:
ترعيب، تراعيب).

المَرْعَبَةُ: شوپنی ترس ۵ بازو ههلممت
بردنی ترسناک ۵ ومکوو نهوه
بهنهخافل پهکیک پهلامارت بداو
لیی بترسی.

رَعَبَبُ: قهلهو بوو وای لی هات رۆنی
لیی دمکا.

الرَّعِيبُ: سهرمتای دهرکهوتنی خورما.
الرَّعِيبُ: زمعیضو ترسنۆک ۵ سوک و
چهپلەر ۵ ئافرمتی تازه پیگهپشتوی
بالا بهمرزی گۆشتن و نهرمو نۆل ۵
یان ئافرمتی سپی پیستی جوان و
نهرمو نۆل ۵ (ك: رعایب).

الرَّعِيبُ مِنَ النِّسَاءِ: بهمانا
(الرَّعِيبُ) دئی ۵ (ك: رعایب).

رَعَبَلُ: ئافرمتی سمر رهقو نهحمهق.
رَعَبَلُ الشَّيْءِ: شتهکهی پارچه پارچه
کرد، شپو ونجرو ونجری گرد ۵
لهحمهپت دا هاتوو: (إِنَّ أَهْلَ يَمَامَةَ،

رَعَبَلُوا فسطاط خالد بالسيوف)،
دمگوتری: (رَعَبَلُ اللحم):
گۆشتهکهی کوتکوت کرد بۆ نهوهی
زوو بیرزی.

تَرَعَبَلُ: پارچه پارچه بوو ۵ کوتکوت
بوو.

الرَّعْبَلُ: ئافرمتی دمنگو دۆره ناخۆشو
نهحمهق، نهو ئافرمتهی پۆشاک
زبرو ناشیرین دمپۆشی ۵ زیندموهری
قهباره زلو گهوره، دمگوتری: (جمل
رعيل).

الرَّعْبَلَةُ: گێزهلوکهو خوارو خییج،
دمگوتری: (ريح رعيلة): بایهکی
نارپیک و پیک و گێزهلوکه ناسایه.

الرَّعْبُولَةُ: پارچه قوماشی دپاو،
دمگوتری: (ثوب رعابيل): کراسیکی
شپو وپو دپاو.

رَعَتِ الْعَنْزُ أَوْ الشَّاءُ رَعَاءً: دمورو بهری
سپی واشهیه، بزنهکه یان مهرکه
لبۆز بهلهکه.

رَعَتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: مارکه فلانی گهست،
کهمیك پیوهی دا.

رَعَتِ الْعَنْزُ أَوْ الشَّاءُ رَعَاءً: بهمانا
(رَعَتِ) دئی ۵ (هو أرعت وهي
رعاء).

رَعَتْهَا: گوارهی لهگوئی کرد، ملهوانکهی
لهمل کرد.

أَرَعَدَ: بهمانا (رَعَدَ) دئ.

أَرَعَدَ لَهُ: ههږهشمی لئ کرد ۵ ترس و
دلته کوتی توش هات ۵ گوئی
له گۆلهی ههږو بوو.

أَرَعَدَتِ الْمَرَأَةُ: بهمانا (رَعَدَت) دئ.

أَرَعَدَ فَلَانٌ: فلان زۆر ئیلحاحی کرد
له سوانکردن و هرسیاردا ۵

أَرَعَدَ فَلَانًا: وای کرد فلان بهمرزی.

أَرَعَدَ فَلَانٌ: فلان جهستهی و شهقه
تۆله کهوت و هه موو گیانی لهمرزی.

أَرَعَدَتِ فَرَانِسُهُ عِنْدَ الْفَرْعِ: هه موو
ماسولکه و جومزگاکانی کهوتنه
لهمرزه، له ترسا.

أَرَعَدَ: کهوته لهمرزو شهقه تۆله.

تَرَعَّدَ: بهمانا (أَرَعَدَ) دئ ۵
لهقه ئه و بیان جهستهی لهمری لئوه
دئ.

الرَّاعِدُ: ههږی بروسکاوی ۵ (ذات
الرواعد): بهلاو کارهسات.

الرَّعْدُ: دنگیکی گهږهږه بهیدا دمی
دوای بروسکه و جهخماخه،
دمگوتری: (جاء بذات الرَّعْدِ
و الصَّيْلِ): شهرو بهلاو کارهساتی
هینا.

الرَّعْدَةُ: ههله مرزینی جهستهیه
له ترسان یان بههوی تاوو لهمرزه،
یان هۆکاری تر.

الرَّعَادُ: ههږیک زۆر بروسکه بهاوی ۵

الرَّعْتُ: گواره یان ههږشتیک بۆ
جوانکردن و رازاندنه وه بهخۆدا
بکری ۵ و هکوو گوارو مله وانکه و
گیزو گۆنکه ۵ گۆشته زیادهږه که
بهسهر سهری ههندی بالندموهیه
یان بهسهر دمندوکیهوتی.

الأرْعُوَّةُ: ئهو بهردهی لهسهر لئواری
بهر دادمنری و ناو هه ئکیش لهسهری
پادموهستی.

وَهْثُ الرِّمَانِ: گۆلکه همنار.

وَعَجَ الْبَرْقُ رَعَجًا: ههږه بروسکه که
پهچاو پهچی کردو پهتره و
بریسکه کهی زۆر مایه وه.

وَعَجَ فَلَانًا: فلانکهسی دموئه مهند کرد.
وَعَجَ: زۆر بوو.

أَرَعَجَ الْبَرْقُ وَغَوَ: بهمانا (رَعَجَ) دئ.

أَرَعَجَ فَلَانٌ: فلان دموئه مهند بوو.
أَرَعَجَ: بهمانا (رَعَجَ) دئ ۵ کهوته
پهله قازمو له مرزین و ماخولانی
پهیکهوت.

أَرْتَعَجَ الْوَادِي: شیوه که پهږوو.

الرَّعْجُ: مهږو بزنی زۆر.

وَعَدَ السَّحَابُ رَعْدًا وَرَعْدًا: ههږه که
گۆلاندی و بارانی باراند،
دمگوتری: (ههږهشمی لئ کرد).

رَعَدَتِ الْمَرَأَةُ: ناههږته که خوی
پازاندموه و خوی جوانکرد.
وَعَدَ رَعْدًا: له مرزین و ماخولانی تی کهوت.

رَعَرَخَ اللهُ الْغَلَامَ: خودا نهو کورپه لاوهی
بهدی هیئاوه.

رَعَرَخَ الدَّابَّةَ: سواری و لاخهکه بوو
بوئنهوهی رای بیئی ۵

تَرَعَرَخَ: دمگوترئ: (تَرَعَرَخَ الصَّبِي) مندا لهکه جولاپهوه، گهسهی کردو
پیگهپی جهستهی رَئِک و پَئِک
وهستا ۵ یان خهریکه لهتهمهنی
دهساله تیدهپهړئ، یان تیپهړئ.

ترعرعت الأسنان: ددانی ومشهقه تۆله
کهوتن.

تَرَعَرَخَ الْمَاءُ أَوِ السَّرَابُ: ناوهکه یان
تراویلهکه مؤنجاوی داپهوهو لهپیش
چاو بریسکهی داو شووقی لئ
دهرکهوت.

الرَّعْرَاعُ: گهنجی جهسته جوان و رَئِک و
پَئِک ۵ هغهوازی درئز ۵ ترسنوک.
الرَّعْرَعُ: گهنجی رَئِک و پَئِک و جوان ۵
ترسنوک.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئ.

رَاعَزَ: وِئِک هاتهوه.

رَاعَزَ فَلَانًا: سهر زهنشتی فلانی کرد.

الرَّعْرَعُ: گهنده مؤو توکه وردهی ژیر
خوری موی مهرو بزن.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئ.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئ.

الرَّعْرَعُ: بهمانا (الرَّعْرَع) دئ.

الرَّعْرَعُ: دمگوترئ: (رَوْبَ مَرَعَر):

کهسیک زور بلئ و چهقه چهناو بی ۵
جوړه ماسیهکه همرکاتئ نادهمیزاد
دمستی لئ بدا دمستی دمکهوئته
لهرزین تا ماسیهکه زیندو بی نهو
لهرزینه بهردهوام دهبی، نهو جوړه
ماسیهه لهرویارمکانی کیشومری
نهمفریقادا بهتایبهتی روبری نیل دا
زوره ۵ تاکهکهی (رعاده).

الرَّعَادَةُ: میینهی (الرَّعَادَةُ)، دمگوترئ:
(سحابة رعادة): همروا بهمانا زور
بلئ و چهقه چهناو دئ، دمگوترئ:
(رجل رعادة).

رَعْدًا: زوری پرسیار کرد ئیلحاحی
کرد لهسوالکردن دا.

تَرَعَّدَ: لهرزدايگرتو جهستهی
وشهقه تۆله کهوت.

تَرَعَّدَ الشَّيْءُ: شتهکه راتلهقاو کهوته
ههزان.

الرَّعْدِيدُ: کهسیک لهکاتی شهرو
پیکداندان دا بلهرزئ و جهستهی
ومشهقه تۆله بکهوئ ۵ نافرمتی
نهرمو شل کهلهبهر نهرمو شلی
گوشتی جهستهی لهرمی لیوه دئ ۵
رومکی نهرمو شلک ۵ (ک: رعادید).

الرَّعْدِيدَةُ: بهمانا (الرَّعْدِيد) دئ، ج
پیابوئ چ ژن ۵ (ک: رعادید).

رَعَرَخَ الشَّيْءُ: شتهکهی راومشاند ههلی
تهکاند.

قوماشېڼكه لهگنده موو توگه نمرمى
مېرو بزن دروستكراوه.

وَعَسَى رَعْسًا وَرَعْسَانًا: جهسته ګوته
لهرزمو ههژان ۵ بههياوشى رويشت،
لهبېر ماندويى و بې هيزى بهحال
ههنگاوى ههژان ۵ سهرى بادا سهرى
راوهشانده بههوى زمعيفى، يان
خهوالويى يان بې نيشاتى.

أَرَعَسَهُ: وهلهرزى خست.
إِرْعَسَ: بهمانا (إِرْعَسَ) دى، واته
لهرزى و جهسته ۵ وشهقهتوله
ګهوت.

تَرَعَسَ: بهمانا (إِرْعَسَ) دى.
الرَّعْسُ: دمگوترى: (رُمَحٌ رَعَسٌ):
رمبېځى مـهوج مهوجـه
جهوههرهكه ۵ شهپول ددها.

الرَّعْسُ: دمگوترى: (هو رعس):
سهرى خوى راناگرى سهرى لوزه
لوزيهتى يان بههوى ههنوزمه يان
بې هيزى و ګه نيشاتى ۵ دمگوترى:
(ناقة رعس): حوشترېكه خيرا
خيرا قاچهګانى ههئدههينيتوه.

الرَّعْسُ: هيچ و پوچ و خوږى.
وَعَسَى رَعْسًا: ههلهرزى ليوه لهرى
پېكهوت، جهسته ۵ وشهقهتوله
هات.

رَعَسَ رَعْسًا: بهمانا (رَعَسَ) دى.

رَعَسَ: توشى ليوه لهره لهرزين بووه.

أَرَعَسَهُ: وای ليکرد بلسهرزى و
وشهقهتوله بکهوى، دمگوترى:
(أَرَعَسَتْ يداه): دهستى لهرزوك
بوون.

رَعَسَهُ: بهمانا (أَرَعَسَهُ) دى.

إِرْعَسَ: بهمانا (رَعَسَ) دى.

الرَّعْسُ: ههلهرزى ۵ لهرزوكبېهكه

بههوى نهخوشبېهوه توشى
ئادهميزاد دېوى و خوى بؤ زهوت
ناكرى حـهجمينى نابـى ۵
نهخوشبېهكى دهمارى و نهعصابه
يان ميكرؤبېه توشى مهر دېوى.

الرَّعْشِي: (الشلل الرعاشي):

نهخوشبېه بههويوه ماسولكهكان
زمعيف و رهق دېبن جهسته توشى
لهرزى دېوى ۵ همروا ماسولكهكان
نازاريان دېوى و ئادهميزادهكه توشى
توره بون و رارايى دمكا.

الرَّعْسُ: ترسنوك لهشهردا،
لهمالبهخشين دا ۵ (ظليم رَعَسَ):
شتورمورغيكى مل درنزه، يان
خيرا پويه.

الرَّعْشَاءُ: دمگوترى: (دابة رعشاء):

ولاغيكه سرکه لهبېر تهردهماخى
خوى همر ههئبهزو دابهزيهتى، يان
لهكاتى رويشتن لهبېر خوشپړهوى

ومشقه توله هات ۵ خوار بؤوه
 دولاها تهوه، دمگوترئ: (ارغص
 البرق): هوره بروسکهک پیچاوپیچ
 لهمه عانی دا.

ارغص السع: نرخکه بهرز بؤوه.
 ارغص الجدي: کارزلهکه له تهردهماخی
 دا ههلبهزو دابهزی کردو بازی دا.

ترغص: بهمانا (ارغص) دئ.
 وخص رغصا: بهمانا (رغص) دئ، واته
 خوی راوشاند لهرزی و کهوته جمو
 جۆل.

ارغصه: بهمانا (رغصه) دئ.
 ارغص: بهمانا (رغص) دئ.
 وفظ السهم رظا: تیردانی بۆ تیرمکان
 دروست کرد ۵ کونیکی له تیرو
 کهوانه کهدا دروست کرد بۆ ئهوهی
 تیرمکانی لیوه بخاته سهر پی ۵ لای
 تیردانه کهی توند شهتهک دا.

ارغظه: شوین تیری بۆ تیرو کهوانه که
 دروست کرد.

ارغظ فلاناً عن الأمر: فلانکهسی
 لهکارمکه داپری.

رغظه: ومجمو جۆلی خست، دمگوترئ:
 (رغظ الأصبع): قامکهکانی جولاندن
 بۆئهوهی بزانی کامیان ئیش ناکا.

رغظ الرتد: سگه کهی لهفاند بۆئهوهی
 دهری بهینی.

خوی هه موو جهستهی دهله ریتهوه ۵
 مل دریز، تیز رهو ۵ (ك: رُغش).
 الرغشة: لهرزین و ههستکردن بهخۆشی
 یان ناخۆشی.

الرغشة: بهمانا (الرغشة) دئ ۵
 خیرایی و پهلهکردن دمگوترئ: (به
 رغشة الى لقاء العدو).

الرغيش: لهرزۆک، شهپله لی دراو.
 المرغش: جۆره کۆتریکه بهزۆری
 بهحهواوه دهفرئ و کهم هه دا دهدا.
 الرغيش: ترسنۆک ۵ ئهوکسهی
 له شهپدا له ترسان لیوه لهری پی
 دمگهوی ۵ (ك: رعاشيش).

الرغشن: لهرزۆک و شهپله لی دراو،
 دمگوترئ: (جمل رُغشن):
 خوشتریکه خوشپهوه لهکاتی
 رۆیشتن دا لهری لیوهدئ ۵
 ترسنۆک و نهویر.

وخص رغصا: لهرزی و کهوته جمو جۆل و
 ههلبهزو دابهزو خۆراوه شانندن،
 دمگوترئ: (رغص البرق):
 بروسکهکه پیچاوپیچ کرد ۵
 (رغص عليه جلده): پیسته کهی
 لهرزی بهوه.

وخص الشئ: شته کهی راوه شاندهی
 تهکاند ۵ بۆلای خوی پای تهکاند.

ارغصه: بهمانا (رغصه) دئ.
 ارغص: ههلبهز، خوی راوه شانده،

فلانكس هينا.

الأرعونة: گاشه بهردی کی گهورمیه

لهسر بیر داهنری، ئموکسهی ئاو

دهردمهینی لهسهری رادموستئ ۵

یان بهردمکه لهبنکی بیرمکهدا دهبی

ئموکسهی بیرمکه پاک دکاتهوه

دهجیتته سهری، یان بهردمکه

لهبنکی بیرمکهدا دهمینیتتهومو

لانابری.

الراعف: لوت، یان نهرمایی لوت ۵

لوتکهی شاخ ۵ رمب چونکه ئامیری

خوین ریژییه، دهگوترئ: (رماخ

رواعف).

الرُعاف: خوینی پزاو لهلوت (خوینی

دهرهاو له لوت) ۵ بارانی زۆر.

الرُعافی: بهخشدمو سهخی تهبیعت،

کهسیک زۆر ببهخشی.

الرُعوف: یارانی کهم.

الرُعیف: ههوری پیش ههوری

باراناوی.

المراعف: لوتو دهورو بهری لوت،

دهگوترئ: (ما أحسن مراعى أقلامه

ومقاطرها): چهند دهمو لیوو لوتو

چاوی جوانن.

رَمَعَتِ الدَّابَّةُ رُعاً ورُعاً ورُعاً:

ولاخهکه لهکاتی راگردن و غاردانی

دا ورگی دمنگی لیومهات.

الرُعاق: نهو دمنگهیه له ورگی ولاخ

ترَعَفَ: بؤ موطاومعهی (رَعَفَ) دئ ۵

خوی لی بوارد وپستی خوی لی

رژگار بکا.

الرُعَفُ: نهو شوینهی تیرمکانی لیوه

دهخرینه سهری بؤ هاویشن.

رَعَّ رَعًا: دامرکاو هیدی بؤوه.

الرُعاع من الناس: همرچی و پهرچی و

بی سهرو بهر.

الرُعاعة: کهسیک بی عمقل و هوش

بی.

وَعَفَ الشَّيْءُ رَعْفًا ورعافًا: شتهکه رهوان

بوو، پیش کهوت.

رَعَفَ فلان أو أنفه: خوین لهلوتی هاتهدهر

۵ خوینی لوتی بهر بوو.

وَعَفَ بفلان الباب: فلانكس لهناکاو

لهدهرگا که چوووه ژوورموه.

رَعَفَ به: پیشی خست.

رَعَفَ السائر: پیش ریبارمکه کهوت.

أرَعَفَ الإناء: قاپهکهی پرکرد تاله ههر

چوارلایهوه لی پزا.

ارتَعَفَ: پیش کهوتو چوووه پیش.

استرَعَفَ: بهمانا (ارتَعَفَ) دئ.

استرَعَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی داچۆراندو

دلۆپ دلۆپ ئاوی لی هینا،

دهگوترئ: (استرَعَفَ الشَّخْمَةَ):

بهزمکهی تواندموه، دلۆپ دلۆپ

چهورییهکهی تکا.

استرَعَفَ فلاناً: خوینی لهلوتی

دمبیسری لهکاتی رویشتنی دا
(الرعیق): بهمانا (الرُعاق): دئ.

رُعْلَه رُعْلًا: شهقی کرد قهلاشتی، یان
درزمکهی زلترکرد.

وَعِلَ رُعْلًا وَرُعَالَةً: دریز بوو، شل بوو،
داچوړا.

رَعِلَ رُعَالَةً: نهحمهقو گیل بوو عهقلی
تیک چوو ۵ دموترئ: (کلمه
إِذْذَتْ مَنَالَةً زَاذَكَ اللَّهُ رُعَالَةً) ۵ (هر
ارعل وھی رُعْلَاءُ).

أَرُعِلْتَ الْعُرْسَةَ: گوینچکهی روهکهکه
دمرکهوت، دموترئ: گیایهکه سهری
دمرهننا.

أَرُعِلَ الرَّجُلُ: زمبریکو کوشندهی
ناپاسته یپاوهکه کرد.

رُعِلَ الْكُرْمُ: دارمیوهکه تهرزی
دمرکهوتن، توله ناسکهکانی هاتنه
دمر.

اسْتَرُعِلَ: لهگهل وهجبهی یهکهم چوو
دمر.

اسْتَرُعِلَتِ الْمَاشِيَةُ: ناژهلهکان کومهل
کومهل بوون، دموترئ: (جاء
القوم مسرعين): خهلهکهکه وهجبه
وهجبه هاتن.

الأرْعُلُ: دموترئ: (لرب أرْعُلُ):

پوشاکیکو دریزه شور بۆتهوه، یان
قهراخهکانی شوربونهوه ۵ (عُشِبَ

أَرْعُلُ): گیایهکه دریزبووه تاوای لی
هاتووو چوماوتهوه ۵ (ضرب
أَرْعُلُ): زمبریکه گۆشتی برپوهو
گۆشتهکه شوربۆتهوه ۵ (غلام
أَرْعُلُ): کورپکه سوننهت نهکراوه.

الرَاعِلُ: جوړه خورمایهکه، یان جوړی
باشیهتی.

الرُعَالُ: نهو شتهی له لوت دپته دمر.

الرَّعْلُ: لوتکهی کیو ۵ پوښاکو
نادهمیزاد، دموترئ: (مَرَجَرَ رَعْلَهُ):
روپشت پوښاکهکهی بهدوخوی دا
پادمهکشا ۵ پشتهی گوینچکهی ناژهل
کهههلبدرئ.

الرُّعْلُ: توله میوی ناسک ۵ سهره
تهرزه میو.

الرُّعْلَاءُ: مهری گوینچکه ههلبدراو، یان
گوینچکه دریز.

الرُّعْلَةُ: کومهلیکی کهم که له

پیشوهی کومهلی زور دمرؤن ۵
شوتورمورغ ۵ مال و منداال یان
خیزانی زور، دموترئ: (ترك رُعْلَة
وترك عيالاً رُعْلَة) ۵ پیستی
گوینچکهی ولاخ ههلبدهدرئ و
بهداوهی ههلبدهواسرئ ۵ درهختی
خورمای زور بهرز ۵ سهری چوکی
نیزینه.

الرُّعْلَةُ: دمسکه ریخانهو شتی وا

كهله سهر سهر دادهنرى ۵ تهرزهو توله
ميوى ناسك.

الرَّعْلَةُ: (أبو رَعْلَة): كونهى گورگه.

الرَّعُولِي: (شواء رعولي): چاك
نمبرزاو، كهمبرزاو، باش نهكولاو.

الرَّعِيلُ: كۆمهلى كهه لهپياوو له

نەسپ، يان نهو كۆمهله كههه

پيش دمكهوئو دمبيته پيشهتاي

كۆمهلى زۆر، دمگوترئ: (فلان من

الرَّعِيل الأول): فلانكەس

لهپيشينانى نهو تاقم كۆمهلهيه ۵

(ك: رِعال وارعال).

الرِّعْلُ: شمشيرى برنده، دمگوترئ:

(سيف مرغل).

وَعَمَ رَعْمًا ورُعَامًا: چلمى هاته خوار.

وَعَمَ المخاط: لهبهر كزى و لاوازی چلمى

شۆرپۆتهوه.

وَعَمَ الشَّيْ رَعْمًا: چاودپرى شتهكهى كرد،

دمگوترئ: (رَعَمَ الشمس): چاودپرى

ئاوايوونى خۆرى كرد.

وَعَمَ رَعَامَةً: بهمانا (رَعَمَ) دئ.

رَعْمَةٌ: چلمى نهوى سړى.

الرُّعَام: چاو تى برين و زۆر سهبركردن

لهكاتى چاودپرى كردنى دا.

الرُّعَامُ: چلم ۵ دمردنكيشه توشى لوت

دمبى و ناوى پيوه ناوهستى و

ههميشه چلمى دپته خوارهوه

نهخۆشيهكى سارييه توشى ولاخى

سمدار دمبى و لهووه بو ئادهميزاد

دمگويززيتـهوهو كوشـندهيهو

دميكوژئ.

الرِّعْمُ: بهزو پيو ۵ (ك: رُعوم، أرقام) ۵

(أَم رِغَم): كونهى كههمتياره.

الرُّعُومُ: زۆر كزو لاواز ۵ يان كهسيك

توشى نهخۆشى نهوه بوويى لوتى

چلمى پيومنهوهستى و ههميشه

چلمى شۆر بوويتـهوه.

وَعَنَ رُعُونَةً: قسهى ناشيرينى كردن.

رَعْنَتِ الشَّمْسُ فلاناً رَعْنًا: خۆر

لهسهرى فلانكهسى داو ميشكى نازار

دا ۵ جهستهى شلو شيواووبو بئ

هۆشى بهسهردا هات.

وَعِنَ رَعْنًا: بهمانا (رَعَنَ) دئ.

رُعِنَ: بئ هۆش بوو لههۆش خۆى چوو.

الأرْعَنُ: قسه ترن ۵ دهم لههفظ

ناشيرين ۵ (جيش أَرعن): سوپاي

زۆرو خاوهم كههرستهى شهر، يان

سوپابهك لهبهر زۆرى بئ شمارى

دهلئى دمرياهو تيكهوه دهاوئ ۵

(جبل أَرعن): كيوتكه لوتكهى زۆرو

بهرزى ههن ۵ (رجل أَرعن): پياوى

لوت دريژه.

الرُّعْنُ: كاركردنى خۆر لهميشك و

نازاردانى ۵ لوتكه شاخى بهرز.

الرَّعْنَاءُ: مَيْنَهُی (الرَّعْن) ۵ جُورَه
تَرْبِیَه کِه لَهوَلاتِی طائیف، سَبِییه و
بۆلَمکانی دِرْیَزَن (تَرْئ تاپهفی) ۵
ناوِیکی شاری به صره یه.

الرَّعْسَن: به هیزو توانا ۵ زور جم و
جول کمر (ماخولان تیکهوتوو).

الرَّعْنَةُ: لَهزاروهی صوفیان دا
راومستان له بمردهم داخوازییه کانی
نمفس.

رَعَا عَنْهُ رَعَواً وَرَعَوَى: وازی لیهینا، لیی
نهبان بوو ۵

رَعَا فَلاناً رَعَواً: لعی تورِه بوو، ترپوی
کرد، گیراپیه وه.

ارعوی عنه: به مانا (رَعَا) دی.

الرَّعَاوِيَّة: نازهلای پاشا که ههموویان
نیشانه کراون و لومورگی
تاپه تییان همیه.

الرَّعُورَةُ: نیری نامیری جوتکردن و
کیلان.

الرَّعَاوَى: حوشریک لهدمورو بهری
هۆبمو رشمال بلهومرئ و
لههوارگهو نیشینگهی خیلکه
دووور نمکه ویتته وه.

الرَّعَاوِيَّة: نازهلایک بلهومرپندرئ بۆ
پاشا یان بۆ فروشتن و جهلمباری.
رعت الماشیه رعياً ومرعى: نازهلکه
بۆخوی لوموراو شوانی لهگه نهبوو

یان پتویستی بهمالیک و نائف نهبوو.
رعی الحیوان النبات: نازهلکه گیایه که
خوارد.

رعی الشئی رعياً ورعاية: پاریزگاری
شته که کرد ۵ جاودپیری کرد.
أرعت الأرض: زموییه که لومورئ زور
بوو بهروبوومی زور بوو.

أرعى علیه: هیشتیه وه ۵ بهزمی
پهااته مه وه گوئی بۆراگرتن
دمگوترئ: (فلان لایرعی الی قول
أحد): فلان گوئ بۆقسهی کهس
پاناگرئ.

رعی الماشیه: نازهلکانی لومورانندن.

رعی الله الماشیه: خودا گیاو گزی بۆ
نازلهمکان رواند.

رعی فلاناً المكان: پاوران و لومورگای بۆ نهو
شوینه دانا.

رعی فلاناً سمعه: گوئی بۆ فلان گرتو
بمقسهی کرد.

راعاه مراعاة ورعاه: مولاچهزهی کرد،
جاودپیری کرد ۵ دمگوترئ: (راعی
الأنمر): سهرنجی کارمکهی داو
چاوموروانی سهرمنجامی بوو ۵
جاودپیری کردو هیشتیه وه ۵ همروا
به مانا لهگه ن لوموران دی،
دمگوترئ: (راعی الجمل الحروف):
حوشرمکه لهگه ن کاوپرکه لومورا.

(رَوَاع).

راعية الشيب: سهرمتای پیری.

الرَّعَايَةُ: پیشه‌ی شوان.

الرَّعِيَّة: نیسمه‌ته بۆ رمعیه‌تبوون،

دمگوتری: (فلان من الرعوية

العثمانية).

الرَّعْيُ: دمگوتری: (رعياً لك): واته

خودا بتپاریزی.

الرَّعِي: لموپ، نهوشته‌ی نازهل دمیخوا.

الرَّعِيَّة: نهو حالته‌تو چۆنیته‌یه که

له لهومرهمکه‌وه دیاره یان چونیته‌ی

هه‌لس و کهوتی شوانه‌که‌یه،

دمگوتری: (هو حسن الرعية): او

(سئ الرعية) ه همروا به زموییه‌ک

دمگوتری که‌بهردی زۆری تیندایی‌و

به‌گاسن و شتی وا نه‌کی‌لدری ه نهو

گیاو گزهی خودا له لهومرگادا

دمپروئنی.

الرَّعِيَّة: حه‌یوانی لهومرپاو،

کۆمه‌لگایه‌ک که‌پیاویک سهر و کاری

کاروباریان بکـاـو

بهرزموهندییه‌کانیان بپاریزی ه

(ك: رعایا).

المراعاة: (مراعاة النظر): لهزاراوه‌ی

زانایانی به‌دیج دا بریتییه‌ له

کۆکردنه‌وه‌ی شت له‌گه‌ل شتیکی

تری مونسایب دا، وکـوـو بازارپو

راعی فلاتاً سَمَعَهُ: گوئی بۆ فلاتنکه‌س

راگرت ه همروا دمگوتری: (هو

لايراعي اليه): نهو گوئی ناداته نهو.

إرتعت الماشية: به‌مانا (رَعَت) دئ.

تَرَعَّتِ الماشية: به‌مانا (رَعَت) دئ.

استرعاه الشيء: شته‌که‌ی پاراست،

پاریزگاری لی کرد، یان داوای لی

کرد چاودیری شته‌که‌ بکا ه

له‌په‌ندی پیشینان دا هاتوو: (من

اسرعى الذئب فقد ظلم): که‌سیک

گورگ بکا به‌شوانی مه‌ر سته‌مکاره.

الترعاية: که‌سیک پیشه‌ی خۆی و

باوک و باپیری شوانی بووی.

الترعِي: دمگوتری: (انه ليرعى مال):

زۆر باش سهر و کاری مال و سامانی

خۆی دمکا ه یان زۆر به‌باشی

حوشتر به‌خۆی دمکا.

التَّرعِيَّة: به‌مانا (الترعى) دئ.

الرَّاعِي: شوان ه ههرکه‌سیک

کاروباریکی به‌دمسته‌وه‌ بی، وکـوـو

فهرمانرپه‌واو سهر وک خیل و سهر وک

خیزان ه همروا به‌مانا چاودیری

جاسوس دئ ه (ك: رعاة، رُعيان،

رِعاء) ه (راعي البستان): چۆره

کولله‌یمکه ه (راعي الجوزاء): و(راعي

النعام): دوو نه‌ستیرهن.

الرَّاعِيَّة: میننه‌ی (الراعي) یه ه (ك:

وامکرد فلانكەس حمزی لەشتمەكە
بئ.

أَرْغَبَ عَنْهُ: وای کرد فلان فلان شتی
نەوئ، حمزی لی نەبئ، دموگوترئ:
(أَرْغَبَ اللَّهُ قَدْرَكَ): خودا پەژت زیاد
بکا.

رَغِبَهُ فِيهِ: وای کرد رمغبەتی بوئ
هەبئ ە ئەوئ دموپست دایە
دەستی.

ارْتَقَبَ الحِمْلُ: حەملەكە قورس بوو
كەوتە نۆمانگەو نۆ پۆزی خۆپەو.
ارْتَقَبَ الشَّيْءُ فِيهِ: رمغبەتی لەشتمەكە
بوو، بەدلی بوو.

تَرَاغَبَ: بەرفراوان و گەورە بوو،
دمگوترئ: (تراغبا في الخير).

الرُّغَابُ: زەمۆ نەرمەلان ە زەموبیەك
بارانی زۆری لی نەبازی، لافاوی لی
هەلنەستی، یان نەرزى نەرمەلان و
دەشت و بەرفراوان ە (ك: رُغَب).

الرُّغْبُ: زەموبیەك زۆر ناوخور بئ.
الرُّغْبَانَةُ: حەبلی نەمل.

الرُّغَيْبُ: (واذ رَغِب): شیونك زۆر
ناوبگری ە حەزلیكراو ە (رجل
رغيب): پیاویك هەنگاوی درێژ
بهاوئ و زەمۆ بپێچیتەو ە (جَمَلٌ
رغيب): باری قورس ە (ك: رغب،
رُغَب).

مامەئەو دەلاتی و کرئ حەمالی..هتد.
الرَّغَى: گیاو گزۆ لەوێ ە قورئان
دەفەرموئ: ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ
الرَّمْرَعَى﴾ ە پەوان و شوینی نازەل لی
لەوێ ە (ك: مراغ).

الرَّمْرَعَا: بەمانا (الرمرعي) دئ.
رَغِبَ فلان رَغْباً ورَغْبَةً ورَغْبَةً: سوور بوو
لەسەر شتەكەو تەماعی تێیدا بوو.
رَغِبَ إِلَيْهِ: لی پاپاپەو پەرستشی
بۆکرد.

رَغِبَ عن الشيء: وازی لەشتمەكە هێناو
بەئەنقەست دەست بەرداری بوو.
رَغِبَ بنفسه عن الشيء: خۆی لەوشتە
بەرتر زانی.

رَغِبَ بنفسه عن فلان: وای زانی پیاوئتی
بەسەر فلانەو هەبە.

رَغِبَ بفلان عن كذا: وایکرد فلان
ئەوشتەئ نەوئ ە پێی ناخۆش بوو
بۆ ئەو بئ.

رَغِبَ الشيء فيه: وێستی، گەرمکی بوو.
رَغِبَ رُغْباً ورَغْبَةً: بەرفراوان و گەورە بوو.
رَغِبَ الرادي: شیومەكە گەورە بوو.

رَغِبَ فلان: فلانكەس زۆرخۆر بوو،
چلێسییەكەئ زیاد کرد.

أَرْغَبَ فلان: فلان دەوڵەمەند بوو،
مال و سامانی زۆر بوو.

أَرْغَبَ فلان فلاناً في الشيء: فلان

الرَّغْبَةُ: مَيِّنَهُی (الرَّغِيب) ه ههروا
به مانا چه زلیکراوه ه به خششی
زورو زمبه نده ه (ك: رَغَاب)،
دهگوترئ: (فلان یفید الغراب و یفی
الرَّغَاب).

الرَّغْبُ: چه زو ته ماع، ژيانی ناخوش و
بواره گانی ژيان ه (ك: مراغب).
الرَّغْبَةُ: به مانا (الرَّغْبُ) دئ.
وَهَتْ أُمُّ رَغْنًا: دایکی شیر دایه.

وَعَدَ الْعَيْشُ رَغْدًا: ژيانی خوش بوو له هیج
به کی نه کهوت له نازو نیعمه ت دا
گه وړه بوو، دهگوترئ: (هو رَغْدُ
وراعِدُ وارُعِدُ).

رَغَتْ فَلَانًا: همرچی فلان کهس هه بیوو
له پریگای به خش شه ووه لئی
ومرگرت و هیج پی نه هیشت ه یان
زمبردوای زمبر لئی داو تیی
سره واند.

وَعَدَ الْعَيْشُ رَغْدًا وَرَغَادَةً: به مانا
(رِغْد) دئ.

رَغَتْ رَغْنًا: همرچی هه بیوو به به خشین
له ناوای برد ه (هو مرغوث و هی
مرغوثه).

أَرَعَدَ: کهوته ناو ژيانی خوش و پرنازو
نیعمه ته ووه، یان ده و له مهنده بوو
توشی ژيانی خوش هات.

رَغَتْ رَغْنًا: همرچی هه بیوو به به خشین
له ناوای برد ه (هو مرغوث و هی
مرغوثه).

أَرَعَدَ عَيْشُهُ: ژيانی خوش کرد.

رَغِبَتْ الْمَرَاةُ: نافرته کهه پرمگی شیر ناو
مه مکی نازاری بوو.

أَرَعَدَ الْمَاشِيَةَ: نازه له کهه ی بهر ده لاکرد
بوخوی به نازم زوی خوی بلمو وړئ.

أَرَعَبَتْهُ: شیر دایه.

اسْتَرَعَدَ الْعَيْشُ: ژيانی خوشی
دهست کهوت.

أَرَعَتْ فَلَانًا: به مانا (رَغْنُ) دئ ه یان

إِرْعَادُ اللَّيْنِ: شیریکه هه نندیکی

زمبری له پرمگی شیر هیننی مه مکی
دا.

تَيَكُّعًا لَوَ بِه هه نندیکی بوو باش
نه مه بی.

الرَّغَاثُ: زموی نهر مه لان که به بارانی
زور نه بی لافاوی لی هه لنه ستئ.

إِرْعَادُ فَلَانٍ: فلان کهس رهنگی

الرَّغَاثُ: په گیکه له مه مک دایه شیر
لیوه دپته دمر.

هه لیزرکاو روخساری گورپا به هوئی
نه خوشی یان رق هه لسان یان کهم
خه وی، دهگوترئ: (إِرْعَادُ النَّائِمِ):

نوستومکه له خه و هه لسا
به خه والویی خه و بهری نه دابوو.

إِرْعَادُ فِي رَأْيِهِ: له بیرو بوخون دا
پراپیه و هه رده مه له سمر پراپیه که

جۇڭا بۇئاو خوارىنەمۇ ۋە بەكەپى
خۇي لىمەمۇرۇ بەرى جۇڭاگە گىاو
گىز دەخىواو ئاۋ دەخواتەمۇ ۋە
بەكوردى خۇمان ۋەكۇو (مانگى
مالوان) دەلەمۇرئۇ ۋە لەپەناۋە ئاۋ
دەخواتەمۇ.

رَغْرَغِ الْإِبِلُ: گىاو گىزى مەزىمى بۇ
خوشترەكە دانائۇ ئەۋىش ھەزى لى
ناكا.

رَغْرَغِ الْأَمْرُ: نىشەكەي شارەمۇ.
الرَّغْرَغُ: رىس ۋە بەنىك نەچىندىرايى،
پارچە پارچە نەكرابى.

رَغَسَتْ الْمَرْأَةُ رَغْسًا: ئافرىمەكە مىندالى
زۆر بوۋون.

رَغَسَ اللَّهُ الْقَرْمُ: خۇدا ئەۋ نەتەمۇمىيە
زۆرۈ گەشەدار كىرد.

رَغَسَ اللَّهُ الْمَالَ أَوْ الْوَلَدَ: خۇدا بەرمەكتى
خستە ناۋمال ۋە مىندالەمۇ.

رَغَسَ اللَّهُ فَلَانًا مَالًا أَوْ وَلَدًا كَثِيرًا: خۇدا
مال ۋە سامانى زۆرى بەفلانكەس داۋ
بەرمەكتى خستە ناۋىمۇە يان
مىندالى زۆرى پىندان ۋە لىيان
ھەسايەمۇ مال ۋە مىندالى پىرخىرو
فەربوۋون.

أَرْغَسَ اللَّهُ الْمَالَ: بەمانا (رَغْسَةُ) دى.
أَرْغَسَ مَالًا: بەرمەكتى بۇ خستە ناۋ
مال ۋە سامانەمۇ.

نازانى چۆن كارو بارى خۇي بەرپۇە
بەرى.

إِزْغَادُ الْغُضْبَانُ: رىق ھەلساۋە كە لەبەر
زۆرى رەكەكەي ۋەلامى پى
نەدراپەمۇ.

الرَّاعِدُ: زىيان خۇش ۋە بەناز بەرۋەردە.

الرَّغْدُ مِنَ الْعَيْشِ: ئەۋ كەسەي بەيى
ماندوۋ بوۋون زىيانى خۇشى بۇ دابىن
بىي، ۋەكۇو زىيانى ناۋ بەھەشت ۋە
قورئان دەھەرمۇي: ﴿فَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ رَغْدًا﴾، دىگوتى: (ھە
فى رەد مىن العيش): ئەۋ لەزىيانىكى
خۇش ۋە بى مىندوۋ بون دايە، پىزقو
رۇزى زۆرۈ زەبەندەمىيە.

الرَّغِيدُ: زىيانى خۇشى بى كۆسپو
نارەھەتى.

الرَّغِيدَةُ: مېنىنەي (الرغيد) ۋە شىر
بىكولتىندى يان ئاردى بەسەرا بىكرى
تاۋمۇكو پەلۋى لى دى ئەمجار
بەكەۋىك بىخورى ۋە رۇنەكەرە.

الرَّغْدَةُ: باخ ۋە باغچە ۋە (ك: مراغد).
رَغْرَغِ الْعَيْشِ: بەمانا (رَغْد) دى.

رَغْرَغِ فَلَانٍ: فلانكەس نىقۇمى نازو
نىعمەت بوۋ توشى خىرو بىرى
زۆرۈ زەبەندە بوۋ.

رَغْرَغَتِ الْمَاشِيَةُ: نازەلەكە بەئەرمۇزى
خۇي ھەمۇو رۇزى دەچى بۆسەر

دروست دمکری ۵ هه‌ویری شل ۵ گیای نهرم ۵ ژيانی به‌خته‌وهر.	أَرْغَسَ نَفْسُهُ: خوشی بۆ خۆی دهسته بهر کرد.
رَغَفَ الْعَجِيْنُ وَغَوْهَ رَغْفًا: هه‌ویره‌که‌ی کرد به‌هه‌نگوتک.	رَغَسَهُ: به‌مانا (أَرْغَسَهُ) دئ.
رَغَفَ الْعَجِيْنُ وَغَوْهَ: به‌مانا (رَغَفَهُ).	أَسْرَغَسَهُ: بی‌هیزی کردو چه‌ماندی، نهرمی کرد.
الرَّغِيْفُ: هه‌نگوتکه هه‌وهر که ئاماده دمکری بکری به‌نان ۵ (ك): أَرْغَفَهُ، رُغْفَان، رَغْفَ).	الرَّغْسُ: خێرو به‌رمکه‌تو خوشی و هه‌رزانی.
وَقَلَّ أُمُّ رَغْلًا وَرَغْلَةً: قومه شیریکی له‌دایکی دزی.	الرَّغْسُ: پزدان، پان نه‌وشته‌ی که له‌گه‌ن منداڵ دا دیته‌ده‌ر و مگوو چلم وایه.
رَغِلَ رَغْلًا: کیری نه‌ه‌پراوه، سوننه‌ت نه‌کراوه.	الرَّغْسُ: ژيانی خوش و بی‌کۆسپ و ناپه‌حه‌تی.
أَرْغَلَ: کاری خراپی کرد، شته‌کانی له‌شوینی خۆیان دانه‌نا.	الرَّغْمُ: روخساری گوشادو ته‌رو تازمو خیر لی و مشاوه ۵
أَرْغَلَ الزَّرْعُ: دانه‌وێله‌که به‌سکه‌یی، ده‌فکه‌کانی ره‌ق بوو.	الرَّغْمُ: تیکه‌و پیکه‌و ناله‌بار ۵ ئاڤه‌رمتی‌ک به‌سک و زابی، مندالی زۆر ببن.
أَرْغَلَ فُلَانٌ: هه‌لانه‌که‌س کاری مندالانه‌ی نه‌نجام دا ۵ له‌کاتی ترسو ناخۆشی دا هانای بۆ دایکی ده‌برد، پان و مگوو مندال ده‌دوا نه‌مه‌ش مانای وایه پیاومتی تیدا نییه.	وَقَشَى عَلَيْهِ: دوزمانی به‌سه‌رموه کرد، ئا‌زاوه‌ی نایه‌وه، ده‌گوتری: (لا تَرْغَشْ عَلَيْنَا): موشاغه‌به‌مان له‌سه‌ر مه‌که.
أَرْغَلَتِ الْأُمُّ الْمَوْلُودَ: دایکه‌که شیری دا به‌منداله‌که‌ی.	الرَّغِيْفَةُ: توپز (سه‌ر توپزی ماست و شیر) ۵ شیر بکوئیندری و ئاردی به‌سه‌ردا بکری تاوه‌کوو په‌لوی لی دئ، جۆره خواردنی‌که ده‌لین ده‌رمانه بۆ ئاڤه‌رمتی‌ک تازه مندالی بوو بی ۵ هه‌روا به‌خواردنی‌کیش ده‌گوتری و مگوو په‌لو وایه له‌خورما
أَرْغَلَ الطَّائِرُ فَرَحَهُ: بائنده‌که بزپوی بۆ بی‌چوو‌مه‌کانی دا‌بین کردو خۆراکی پیدان.	
الأَرْغَلُ: سوننه‌ت نه‌کراو پان (ده‌مبازل).	

بوو.

تَرْغَمُ فُلَانًا: کاربکی وای کرد

فلانکەسی ناچار کرد.

الرَّغِمُ: بهمانا (الرَّغَمُ) دئ، واته

ناچارکراو.

الرَّغَامُ: گلو خوژ، دمگوترئ: (الْقَاهُ فِي

الرَّغَامِ): زهلیلی کردو ئیهانهی کرد،

ناچاری کرد.

الرَّغَامِي: لوت ۵ بۆری ههناسه ۵

هاوسان و گهوره بوونی جگهر.

الرَّغَافَةُ: داواکاری و پیویستی.

الرَّغْمُ: بهمانا (الرَّغَامِ) دئ، دمگوترئ:

(فَعَلَ عَلَى رَغْمِهِ وَعَلَى الرِّغْمِ مِنْهُ،

وَعَلَى رَغْمِ أَنْفِهِ): واته بهزۆره ملی

ئهوکاری کرد.

الرَّغْمُ: پیناخۆشبون، ناچاری ۵ زهلیلی،

دمگوترئ: (فَعَلَ عَلَى رَغْمِهِ).

الرَّغَمُ: پهناگاو شوینی لئ حهوانهوه

۵ قهلاو شوینی خۆپاراستن.

الرَّغْمُ: لوت ۵ دمشگوترئ: (مَالِي عَنْ

ذَلِكَ مَرَّغَمٍ): دهرباری ئهوشته هیچ

دمسهلاتیکم نییه ۵ (ك: مَرَّغِم).

مَرَّغِمِ الْإِنْسَانِ: واته لوتی و دهورو

بهری.

الرَّغَمَةُ: داواکاری و پیویستی،

دمگوترئ: (لِي عِنْدَكَ رَغْمَةٌ).

وَهْنٌ إِلَيْهِ رَغْنًا: بۆلای هاتهوه، مهیلی بۆ

الرَّغْلَةُ: شیر پیدان بهلهنکاوو بی

ناگاداری.

الرَّغْلَةُ: نهو پیستهیه کهلهکاتی

سوننهتکردن لههینی نیڕینهی

دمکهنهوه ۵ (ك: رُغْلٌ).

الرَّغُولُ: دمگوترئ: (شَاةُ رَغُولٍ):

کاوپه و شیردهخوا ۵ (فُلَانٌ رَمَّ

رَغُولًا): فلانکەس ههموو شتیک

کۆدمکاتهوه و دهیخوا (ههموو شتیک

دهماشیتهوه) ۵ (ك: رُغْلٌ).

رَغَمَ رَغْمًا وَمَرَّغَمًا وَمَرَّغَةً: ملکهج بوو،

بهناچاری ملکهج بوو، دمگوترئ:

(رَغَمَ أَنْفَهُ): لوتی نایه سهر زموی.

أَرَّغَمَ فُلَانًا: فلانکەسی ناچار کرد،

زهلیلی کرد.

وَحَمَّ رَغْمًا: خۆلاوی بوو، لهگلی دا ۵ زهلیل

کهوت ۵ به زۆره ملی کاریان پی

کرد.

أَرَّغَمَهُ: بهمانا (رَغَمَةً) دئ، دمگوترئ:

(أَرَّغَمَ أَنْفَهُ).

رَاغَمَ: بهجیی هیشت، رۆیی.

رَاغَمَ فُلَانًا: دمنگی لهفلانکەس دابیری و

دزاییهتی لهگهل دا کرد، دمگوترئ:

(فُلَانٌ لَا يَرَاغِمُ شَيْئًا): فلان پیویستی

بههیج نییه.

رَغْمَةً: بهمانا (رَغَمَةً) دئ.

رَغَمَ فُلَانٌ أَنْفَهُ: فلانکەس زهلیل و ناچار

کرد ۵ گوئی بۆ قسه‌كانى گرتو به‌دلى
بوون.

رَغْنَ فیه: تهماعى لى کرد.

رَغْنَ فلان: فلانكەس لەنازو نىعمەت دا
گەورە بوو، بە ئارەزوئى خوئى
لەژيانى دا خواردى و خواردىهوه،
دەگوترى: (يَوْمَ رَغْنِ): روژى
خواردن و خواردنەهويه ۵ روژى نازو
نىعمەتە.

أَرْغَنَ: هەرمانبەردار بوو.

أَرْغَنَ اليه: بۆلاى چوو، بۆى گەراپهوه.

أَرْغَنَ فلاناً: خواردەمەنى دا بەفلان.

أَرْغَنَ الأمر: کارمەكى ناسان کرد.

وَحَا رَغْوا: سەر توپژى گرت، سەرتوپژى
لى پەيدا بوو.

وَحَا البعيرُ وُحْوه: حوشرمەكه يان رمشه
ولاخهكه بۆراندی و نارەحەت بوو
هاوارى لى هەلسا، دەگوترى: (رغا
الصبي): منداڵەكه زۆر بەتوندى
گريا ۵ (رغا الرعد): هەورمەكه
گۆلاندى، گرماندى.

وَحَا فلان: فلانكەس زۆرى قسه‌کرد زۆر
بلى بوو.

أرغى: سەر توپژى بۆ پەيدا بوو، يان
سەر توپژى زۆر بوو، دەگوترى:
(أرغى فلان وأذبد): فلان رقى
هەلساو هەرمشەى کرد ۵ هەروا

دەگوترى: (جئسه فما أرغى ولا
أشفى): هاتم بۆلاى نەچاك و

نەخراپ نەگەم و نەزۆر هيجى
نەدامى ۵ نەحوشرى دامى نەمەر.

أرغى البعير: حوشرمەكهى خسته بۆره
بۆر.

أرغى فلاناً الحديث: فلانكەس قسهى
كەم تر کرد لەو.

رَغَى الشئى: بەمانا (أرغى) دى،

دەگوترى: (كلام مُرَغ): قسه‌یه‌كه

لى حالى نابى.

رَغَى فلاناً: رقى فلانكەسى هەلساند.

ارتغى الرغوة: سەر توپژمەكهى
هەلقوراند.

تراغوا: هەریه‌كه‌یان لەعاست خۆیه‌وه

بارەى لى هەلسا، دەگوترى: (تراغت

الركابُ وتراغوا عليه): سوارمەكان

هەریه‌كه‌یان لەعاست خۆیه‌وه هەرا

هەراپه‌تى.

الراغية: حوشر، دەگوترى: (ماله راغية

ولا راغية): نەمەرى هەیه نە

حوشر.

الرغاء: بۆرهى حوشر ۵ بەدەنگى

گیانلەبەرى تریش دەگوترى ۵

جاری وادەبى بۆ هەموو دەنگىك

بەكاردى، و مگوو دەئى: (سمعت رغاء

الرعد): گویم لەگرمەى هەموو بوو.

لَيَبْرُدُمِي نِيشَانْدَاو نِمَوَزْشِي بُو
نَوَانْد.

رَقَّاهُ تَرْفِيْنَةُ وَتَرْفِيْنًا: پِرُوْزْبَايِي كِرْدُو
وَتِي: بَهْخُوْشِي وَبِهْكَوْرو كَجِي بَاش
زِيَان بَهْسَمَر بَهْرَن.

الرِّقَاءُ: بِيَكْمُوَه هَهْ لَكِرْدَن وَبَهْخُوْشِي
زِيَان بَهْسَمَر بَرْدَن.

الرِّقَاءُ: پِيْنَه دُوْزِي پُوْشَاك.
الرِّقَاءُ: نَهْوَكْمَهْسي پُوْشَاك پِيْنَه دِمَكَاو
چَاكِي دِمَكَا.

الرِّقَاءُ: بَهْنَدَمَرِي كَهْشْتِي ۵ (ك: مَرَايِي).
الرِّقَاءُ: تَرْسَنُوْك ۵ بَهْنَدَمِي هَهْ لَاتُوو ۵
حُوْشْتَر ۵ نَاسَك ۵ شَوَانِي مَهْرُو بَزَن.

الرِّقَاءُ: بِي هِيْزُو شَلُو شِيَوَاو بُوو، دَوَاي
تُوْپَرَبُوون هِيَوَاش بُوووه.

الرِّقَاءُ غَضْبُهُ: رَقُو كِيْنَهِي نِيْشْتَهْمُوو
هِيَوَاش بُووه.

الرِّقَاءُ عَيْشُهُ: دَوَاي كَهْمُو كُوْرْتِي وَ
هَمْزَارِي زِيَانِي خُوْش بُوو، گُوْزَمَرَانِي
بَاش بُوو.

الرِّقَائِيْنَةُ: زِيَانْخُوْشِي ۵ نَاز
بَهْرُوْمَرْدَمِي.

رَقَّتْ رَقًّا: تِيَك شَكَاو وَرْدُو خَاش بُوو ۵
دَايِرَا، بَرَايَهْمُو.

رَقَّتْ فُلَانُ الشَّيْءَ: فُلَانْكَسْ شْتَهْمَكِي
شَكَاوُو كِرْدِي بَهْرُوْدَه وَبَرْدَه.

تَرَقَّتْ: بَهْمَانَا (رَقَّتْ) دِي.

الرُّغَاوِي: نَهْو تُوْپَرُو دِيَارْدَمِيَهيه لَهْسَمَر
شَلَهْمَهْنِي دَمَرْدَمَكَهْوِي لَهْكَاتِي كُوْلَانْدَنِي
دَا يَان لَهْكَاتِي هَمْزَانُو رَاوَشَانِي يَان
لَهْكَاتِي تَوَانَهْمُوِي شَت دَا.

الرُّغَاوَةُ: بَهْمَانَا (الرُّغَاوِي) دِي.
الرُّغَاءُ: زُوْر بَلِي ۵ دَمَنَك گَهْوَرَه ۵
دَمَنَك نَاخُوْش.

الرُّغَاءُ: كَهْمُوْگِي ۵ نَامِيْرِيَكَه تُوْپَرُو
شَتِي وَاي لَهْسَمَر شَلَهْمَهْنِي پِي
هَهْ لَدَمَكِيْرِي.

رَقَا الثَّوْبَ وَغَوِه رَقْنًا وَرَفَاءً: دِرَاوِي
پُوْشَاكَهْمَكِي دُوْرِيَهْمُوو لِيَكِي دَاو
چَاكِي كِرْدَمُوو.

رَقَا بِيْنَهْم: نِيْوََانِي بَاش كِرْدَن.

رَقَا فُلَانًا: فُلَانْكَهْسِي هِيْدِي كِرْدَمُوو
تَرْسُو خُوْفي لِي رَهْوَانْدَمُوو.

رَقَا السَّفِيْنَةُ: كَهْشْتِيَهْمَكِي لَهْبَهْنَدَمَر نَزِيَك
كِرْدَمُوو.

اِرْقَاتُ السَّفِيْنَةِ: كَهْشْتِيَهْمَكِي لَهْبَهْنَدَمَر
نَزِيَك بُووه.

اِرْقَا فُلَانُ الْيَه: فُلَانْكَهْسِي مَهِيْلِي نَهْوِي
كِرْد.

اِرْقَا فُلَانًا: فُلَانْكَهْسِي هَهْ نَخَهْ لَهْمَانْد،
مُوْدَارَاتِي لَهْگَهْل كِرْد.

رَقَّاهُ مَرَاةً وَرَفَاءً: رَهْزَامَهْنَدِي بُو
نَوَانْد، پِيْزِي رَازِي بُوو، دَمَكُوْتَرِي:
(رَقَا فِي الْبِيْع): لَهْمَانَهْ كَهْدَا

إِرْتَفَدَ مَالاً: مال و سامانی پهیدا کرد.

تَرَأَفُوا: پارممتی پهکتریان دا.

اسْتَرَفَدَهُ: داوای بهش و باری خوۍ کرد ۵

پارممتی دا.

الترَفید: دواوۍ شت ۵ سمت.

الرَّافِدُ: جیگیری پاشا ۵ ثمو کهسهۍ

لهشوینی پاشا دادمنیشۍ و کارهکانی

جی بهجی دمکا ۵ چوم ۵ روباری

بچوک بچوک که دهچنهوه سمر

چهمی گهوره.

الرَّافِدان: روباری دیجله و روباری

فورات.

الرَّافِدَةُ: لهزانیاری ههندهسدا بریتیه

له داریک یان چهند داریکی بچوک

پهیکهری بالهخانه و نامیران لی

پیک دمهیندری بۆ فیربون و پراوه

پیکردن.

الرِّفَادَةُ: جبری نهملو و نهولای زین ۵

ثمو خوراک و شتمیه کاتی خوۍ

قورمیش لهمال و سامانی خوۍان

کۆیان دمکردمو و خواردممنی و

ناویان پی دمکری بۆ حاجیه

ههزارمکان ۵ ثمو پارچه قوماشیه

لهزیر زینهوه لهپشتی ولاخ دمکری

۵ پارچه قوماشیکه برینی پی

دمبهسری.

الرَّفْدُ: بهش و بارو قاپ و قاچاخ

الرُّفَاتُ: ورده شت لههمر جوړه

شتیکی بشکی و ورد بکری و بیته

پهپوټه.

الرُّفْتُ: ثموکهسهۍ شت ورد دمکاو

دمبهپای ۵ کای وردکراو.

وَقَفْتُ فِي كَلَامِهِ رَفْئاً وَرُفُوئاً: قسهۍ

ناشیرینی کرد.

وَقَفْتُ رَفْئاً: بهمانا (رَفْتُ) دی.

وَرَأَفْتُ: بهقهسهۍ ناشیرین لهگهلی دوا.

تَرَأَفُوا: قسهۍ ناشیرینیان ناراستهۍ

پهکتر کرد.

الرُّفْتُ: رابواردن و سهرجییی کردنی

پیاو لهگهلی هاوسهری خوۍ دا ۵

قورئان دمفهرموی: ﴿أَجِلْ لَكُمْ لَيْلَةً

الصَّيَامِ الرُّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾.

رَفَدَهُ رَفْداً وَرَفَادَةً: باربوی کرد، شتیکی

دایه پیویستی خوۍ پی دابین بکا ۵

گرتی و کهمندی کرد.

وَقَدْ فَلَاناً: پارممتی فلانکهسهۍ دا ۵

بهخششی پید.

وَقَدْ الدَّابَّةَ وَعَلَيْهَا: ژیر زین و ژیر کورتانی

بۆ ولاخمه که دابین کرد.

وَرَأَفَهُ: پارممتی دا.

رَفَدَ: بهشیوهی گورگه لۆقه رۆی.

رَفَدَ الْقَوْمُ فَلَاناً: کهلهکه فلانکهسیان

کرده سهرۆک و گهورهۍ خوۍان و

رێزیان لی گرت.

إِرْتَفَدَ مِنْهُ: بهشی خوۍ بهمرکهوت.

وېستی خوۋى بەسەردا بدا.
 رَفَرَفَ الْعَلَمُ: ئالاکە شەكايەتو،
 باھیتايىو بردى.
 رَفَرَفَ المحموم: تادارمگە ھەل لىمرى.
 رَفَرَفَ الشيء: شتەكە دەنگى لىۋەھات.
 رَفَرَفَ عليه: سۆزى بۇ دەربېرىن و
 خستىنە ۋېر باتلى خۆيەو.
 الرفراف: بال ۋ بېچوۋە خوشتر ۋ ھەروا
 ناوہ بۇ جۆرە چۆلەكەيەك
 كەپەلامارى سىپىھرى خۆى دەدا،
 كەبەسەر ئاودا دەروا وپنەى خۆى
 دەبىنن پەلامارى دەدا، دىشگوترى:
 (لغرف رفراف): ددان و پوكى
 درموشاۋە.
 الرفراف: رفه، كەشتى ناياب و
 عەنتىكەى لەسەر رىز دەكرى ۋ
 ھەروا ناوہ بۇ دىكۆرۋ كۆپنىشى
 خانوو كەلەدېوار دەردەچن
 بەمەبەستى دور خستىنەۋى تىشكى
 خۆر لەخانومگە ۋ داۋپنى گراس و
 زرى و كەوا ۋ پەردە ۋ راخەر ۋ
 پىشتى، كەشانى لەسەر دادەنرى،
 دىشگوترى: (ثوب رفر): قوماشى
 تەنك.
 الرفرفة: تاكى (الرفرف)، واتە: كورسى
 قەنەفە، دىگوترى: (أقمعدنى على
 رفرقة بين يديه).

گەورە ۋەكوو لەگەن و سەمەندو شتى
 وا ۋ قاپى شىر، مەنجەلى شىر،
 دىگوترى: (أريق رَفْدُ فلان): فلانكەس
 كۆزرا يان مرد.
 الرَفْدُ: بەمانا (الرَفْدُ) دى ۋ بەخشش و
 عسطا ۋ يارمەتى ۋ (ك: أرفاد
 ورفرد).
 الرَفْدَةُ: تاقىمىك ئادەمىزاد ۋ (ك: رَفْدُ).
 الرَفْدُ: ئازەلى بەشىر؛ كەھەموو جارى
 مەنجەلىك پرىكا ۋ (ك: رَفْدُ،
 رفايد).
 الرَفْدَةُ: دىگوترى: (هو رفيدة صدق):
 ئەو يارمەتىدەرى راستەقىنەيە ۋ
 (ك: رَفَايد).
 الرفاد: دارى راھىل كراوى ھەلاشى
 خانوو.
 الرَفْدُ: يارمەتى ۋ (ك: مَرَايد).
 الرَفْدُ: پەرداخى گەورە، يان مەنجەلى
 گەورە ۋ (ك: مَرَايد).
 الرَفْدُ: ئەو نىسفىچو شتەيە ئافرىت
 دەپخاتە سەر سەمتى بۇنەۋى سەمتى
 قەلەۋو گەورە بىنۋىن ۋ پىالەو
 پەرداخى گەورە ۋ مەنجەلى گەورە
 ۋ (ك: مَرَايد).
 رَفَرَفَ الطائر: باتىدەكە بالەكانى راست
 كردن لىكى دان ۋ بالەكانى خستىنە
 جىم و جول بەدەۋرى شتىك دا

رَفَسَ رَفْسًا وَرَفَاسًا: به قاج رایکرد، قاجی

لح دا ۵ قاجی تیوه ژمنی.

رَفَسَ فُلَانًا رَفْسًا وَرُفُوسًا: به قاج له سنگی دا، قاجی له سنگیه وه ژمنی.

رَفَسَ الذَّائِبَةَ: و لاخه که ی به حه بلی به له مه که وه به سته وه.

رَفَسَ الشَّيْءَ: شته که ی کوتا، وردی کرد.

الرِّفَاس: حه بلی که دمکریته باریکایی پشتی سمتی و لاخه وه به نه ژنویه وه دمبه سترئ.

الرِّفَاسُ: دۆلابی که شتی ۵ به له میک به مه کینه پرۆیه ندرئ.

الرُّفُوسُ: و لاخیک قاجی پیشه وه ی هه ئئ.

الرِّفَسُ: نامیری شت کوتان و مکوو کوتکی ساور کوتان و نه و جوړه شتانه ۵ (ک: مرافس).

رَفَسَ فِي الْأَمْرِ رُفُوشًا: به رفراوان بوو، کارمه که ته نیه وه.

رَفَسَ الْحُبُوبَ رَفْشًا: دانه ویله که ی تیک هه ئداو هه ئی رشت.

رَفَسَ الطَّعَامَ: به رپیک و پیکی خواردنه که ی خوارد.

رَفَسَ الشَّيْءَ: شته که ی وردکردو کردیه شوړباو.

رَفَسَ رَفْشًا: گوپچه کانی زلو پان بوون (گوپیان) ۵ (هر ارفش و هه رفشاء).

أَرْفَشَ: که و ته خواردن ۵ دمست

پیکردن.

أَرْفَشَ بِالْمَكَانِ: له و شوپنه مایه وه و لئ ی نه جولا.

رَفَشَ غَيْثُهُ: ریشی به ردایه وه تا به قه دمه به یلیک پان و درپژ بوو.

الرِّفَشُ: خواردنی چاک و خواردنه وه

له شوپنی خویش و نه مین دا، دمگوترئ: (وقع في الرِّفَش والقَفَش):

که و ته ناو نازو نیعمه ته وه، خواردنی چاک و ژنی جوان ۵ هه روا

ناوه بو ئه و ئامیر خا که ناز ئاسایه ی دانه ویله ی پئ رادمدرئ،

دمگوترئ: (من الرِّفَش الى العرش): نه و پیاوه له کریکاری گهنم و جو

رادانه وه بؤسر کورسی پاشایی.

الرِّفَاشُ: نه و کریکاری به ییل و خا که ناز دانه ویله ی پئ رادمدرئ.

ارْتَفَصَ السَّعْرُ: نرخ به رز بؤوه، هه روا دمگوترئ: (ارْتَفَصَتِ السُّوقُ): بازار

به رز بؤوه.

تَرَفَصُوا الْمَاءَ وَغَيْرَهُ وَعَلَيْهِ: به نوره چوونه سهر ناوکه.

الرُّفَصَةُ: هه ل، نوره، بریتییه له و پره کاته ی که بهر به کیک دمکه وئ بو

چونه سهر ناویک که هاوبه شه له نیوان خه لکه که دا ۵ خودی

ناوکه یه که هاوبه شه له نیوان خه لکه که دا.

الرِّفِصُ: نه وه ی زور ئاو خوړمومیه.

وَقَضَى الرَّادِي رَفْضًا وَرَفُوضًا: شَيَّوْ دَوْلَه كِه
بهر فراون بوو.

وَقَضَى التَّخْلُ: دارخورماكه لقه كانى بلاو
بوونه ووهو په ردمكه لى له خو دارنى.
رَفَضَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه له كان له پاونه كهدا
بلاو بوونه ووهو همريه كهيان
له شوينيك دهله ودرئ.

وَقَضَى الشَّيْ رَفْضًا: وازى له شته كه هيناو
خوى لى پاراست ه رemy لى كردو
دهرى كرد ه شكندى و فرنى دا.
رَفَضَ الْمَاشِيَةُ: نازه له كانى لهله ودرگا كه دا
بهره لا كردن بوخويان به نارمزوى
خويان بله ودرين.

رَفَضَ فِي الْقُرْبَةِ وَغُورًا: هه نديكى ناو
له كوندكه دا هيشته ووه.

تَرَفَضَ: ليك ترازو بلاو بووه و نه ما ه
پېژاو بوو به تمې و توژ.

ارْفَضَ: به مانا (ترَفَضَ) دئ، دموترئ:
(ارْفَضَ الدَّمْعُ) و (ارْفَضَ الْعَرَقُ):
هرميسكه كانى بلاو بوونه ووه، عمره لى
سراپه ووه و نه ما ه (ارْفَضَ الرَّجْعُ):
نازارمكه نه ما.

استَرَفَضَ الْوَادِي: به مانا (رَفَضَ) دئ.
الرَّافِطَةُ: ميينه لى (الرافض) ه
كومه ليك سمر باز كه له بهر
پرسه كهيان هه ليك پرېنه ووهو له چون
بو شهرېك پرېنه ووه ه تاقميكى شيعه

مهمه بن بهلايانه ووه وايه تانه
له هاوه لاني پيغه مېر بدرئ، بويه
نمو ناو ميان لى نراوه چونكه
كاتيك تاقمه كهيان سمرتا تانه يان
له خه ليفه لى په كه مو دووه داو
زه يدى كورې عه لى نه لى كردن
نموان رفاضيان كردو له زميد
هه لگه پرانه ووه.

الرَّفَاضِي: نهو كه سه به پېبازى رافيزيان
دمگرئ و رنگه به خوى دمدا جنيو
به هاوه لاني پيغه مېر بدا.
الرَّفَاضُ مِنَ الشَّيْ: نهوى له شته كه
دهكه ويته خوارو بلاو دمبيته ووه.

الرَّفَاضُ: رېبازى جوراو جورو توله
رنگاى راست و چمپ.

الرَّفَضُ: شله مهنى كه م ه بژئو.

الرَّفَضُ: شتى بلاوه بوو پېژاو
له هر جورنك بئ ه تاقميك
له نادميمزاد ه كه ميك له شله مهنى
كه له بنكى قاپ دا بمينيتنه ووه ه بژئو
ه (ك: رِفُوض و رِفَاض و اَرَفَاض).

رِفُوض الْأَرْضِ: نهو شوينانه لى زهوى
كه ناكړنه ملك.

الرَّفَضُ: بېرو باوه رې رافيزه.
الرَّفَضَةُ: نهو كه سه لى ريفزى زور شت
دمكاو به هيچ رازى نابى، دموترئ:
(هو قَبْضَةٌ رَفَضَةٌ): شت هه لدمگرئ و

وازی لی دینئ ۵ (راع قبضة رُقْضَةً):
شوانیکه نازله کان دهاژوئ بۆ پاوان و
چاودیریان دمکاو نهمجا لیان
دمگمړئ بۆخویان بهویستی خویان
بله وموړن.

الرُقَاضُ: نهوکه سهیه چاودیری نهو
شوینانه دمکا کهناکرینه موئک.
الرُقِیض: عمرهقی لهش ۵ شوتی شکاو
پکاو.

الرُقِیض: رپر موی ناو، شوینی هاتنه
خوارموی ناو (پلوسک).
رَفَعَ الْقَوْمَ رَفْعًا: خه لکه که به کیوکه دا
هه لکه را.

رَفَعَ الْبَعِیْرُ: حوشرکه خیرا پوی و
په لهی کرد.

رَفَعَ الشَّيْءُ: شته که ی بهر زکرموه
بۆسهر موه ۵ گواستیه وه ۵
رَفَعَ الْبِنَاءُ: باله خانه که ی بهر زکرموه،
چین چین دیواره کانی خسته
سهریه ک.

رَفَعَ يَدَهُ عَنِ الشَّيْءِ: دهستی له شته که
هه لگرت.

رَفَعَ فَلَانًا: ناوی فلانی بهر زکرموه، ریزو
حورمه تی بۆ زیاد کرد ۵ ناوی هیئا
به باشه، دهشگوترئ: (هذا أمر يرفع
الرأس): نه مه کاریکه سهر بهرزی
دهسته بهر دهکا، ده بیته هوکاری

شکو مه ندی.

رَفَعَ اللَّهُ عَمَلَهُ: خودا خیره که ی لی
ومرگرت.

رَفَعَ الشَّيْءُ فِي خَزَائِنِهِ: شته که ی له ناو
قاسه که ی دا هه لگرت.

رَفَعَ ذَاتَ اللَّبَنِ لَبَنَهَا: شیر دمرکه شیرمه که ی
گرته موه نهیدا.

رَفَعَ فَلَانًا إِلَى الْحَاكِمِ رَفْعًا وَرَفْعَانًا:
فلانکه سی خسته بهردهم دادومر

بۆنه وهی دادگایی بکا، دهشگوترئ:
(رفع الى السلطان رفعة): هه ندئ

روداوی تایبه تی خوی پی شکمش
به پاشا کرد.

رَفَعَ إِلَيْهِمْ عِيْرُهُمْ: سهیریان کرد ۵
دهشگوترئ: (دخلت على فلان فلم

يرفع لي رأساً): چومه لای فلان و
هه رسه ری بهر ز نه کرموه سهیرم

بکا، روی تی نه کردم.
رَفَعَ فَلَانٌ إِلَى أَصْلِهِ: فلانکه سی برده وه

سهر پرگه زی خوی.
رَفَعَ الْحَدِيثُ إِلَى قَائِلِهِ: قسه که ی به زنجیره

برده وه سهر بیژمرمه که ی بۆیه
حه دیثی مه رفوع نهومی به زنجیره

بگاته سهر پیغه مبه ر (د.خ).
رَفَعَ الْخَبْرُ: هه واله که ی بلا و کرموه.

رَفَعَ الْبَعِیْرُ: حوشرمه که ی تاودا بۆنه وهی
خیرا پروا.

رَفَعَ الْكَلِمَةَ: وشه‌ک‌هی به‌م‌ه‌رف‌وع
خویندموه واته کو‌تاییه‌که نی‌شانه‌ی
رم‌ف‌عه‌ی خسته س‌م‌ر.

رَفَعَ الْعُقْبَةَ أَوْ الضَّرِيَّةَ: س‌زاکه یان
زم‌رب‌به‌ک‌هی هه‌ل‌گ‌رت، دم‌ش‌گ‌وت‌ری:
(فلان م‌رف‌وع ع‌نه‌ الت‌ک‌لیف):
فلان‌ک‌ه‌س ئه‌ر‌کی له‌س‌م‌ر نی‌یه،
به‌ر‌س‌یار نی‌یه.

رَفَعَ رِفَاعَةً: دم‌نگ‌ی گ‌م‌وره بوو.
رَفَعَ الثُّوبُ أَوْ الْخِيطُ: قوم‌اش‌ه‌که ته‌ن‌ک
بوو، دم‌زوم‌که باریک بوو.
رَفَعَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س پ‌له‌و پایه‌ی به‌رز
بووه، دم‌گ‌وت‌ری: (رَفَعَ فِي حَسَبِهِ
ونس‌به).

رَافَعَهُ: به‌مانا (رَفَعَهُ) دئی.
رَافَعَ إِلَى الْحَاكِمِ رَغِيَّةً: نی‌شه‌ک‌هی
گ‌ه‌پانده دادومرو شکایه‌تی لی کرد.
رَفَعَ: بازی هاویشتن هه‌ندێکیان
دری‌زتر بوون.
رَفَعَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌هی پ‌یش‌ک‌ه‌ش کرد
پ‌یش‌ی خست.

ارْتَفَعَ: به‌رز بووه ۵ پ‌یش‌ک‌ه‌وت ۵
گ‌واستیه‌وه، لاجو نه‌ما.
رَفَعَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌هی به‌رز کرده‌وه.
ترافعا الى الحاكم: ک‌یش‌ه‌ک‌ه‌یان برده لای
دادوم‌ر.

ترافع المعامي عن المتهم أمام القضاء:
پاری‌زمر له‌به‌رم‌ده‌م دادگادا داکوکی له

تۆمه‌ت‌بار کرد به‌ل‌گ‌هی به‌ه‌یزی
خسته‌و رو له‌س‌م‌ر بی‌تاوانی
تۆمه‌ت‌بار.

تَرَفَّعَ: به‌مانا (ارْتَفَعَ) دئی ۵ پاک‌و
بی‌گ‌م‌رده، له‌خ‌ه‌وش و له‌ک‌که‌داری
دوو‌ره.

تَرَفَّعَ الشَّيْءُ: به‌مانا (رَفَعَهُ) دئی.
است‌رَفَّعَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ کاتی لاب‌ردنی
هات.

است‌رَفَّعَ الشَّيْءُ: داوای لاب‌ردنی شته‌ک‌هی
کرد.

الْإِرْتِفَاعُ: له‌زاراوه‌ی ئه‌ندازاری‌ی دا
بریتیه‌ی له‌ دری‌زی پایه‌و شتی
به‌رزموه بوو.

الرَّافِعُ: ناوێکه له‌ناوه‌ جوانه‌کانی
خودا، دم‌ش‌گ‌وت‌ری: (برق رَافِع):
بروس‌ک‌ه‌یه‌کی شو‌عه‌دار، (ناقة
رَافِع): حوش‌تری‌که شیر‌م‌ک‌هی
گ‌رتۆته‌ومو شیر نادا.

الرَّافِعَةُ: هه‌ر کۆمه‌ل و تاقم‌یک هه‌وال و
نه‌ینی بل‌او ب‌که‌نه‌وه ۵ ئام‌یری‌که
شت به‌رز ده‌م‌کاته‌وه، شتی ه‌ی به‌رز
دم‌ک‌ری‌ته‌وه.

الرِّفَاعُ: گ‌واستنه‌وه‌ی کر‌شه‌ی ک‌شتوک‌ان
بو‌س‌م‌ر خه‌رمان بو‌ گیره‌کردن و
شه‌ن‌کردن و پاک‌کردن، دم‌گ‌وت‌ری:
(هذه أيام رِفَاع).

الرُّفَاعَةُ: توندی ده‌نگ و به‌رزی

کاربگهري لهسهر گوئچکه، دمگوترئ:
(في صوته رُفاعة).

الرُّفْعُ: لهزاراوهی نه خودا ضه مهيه
(بۆره) يان نهو پيتهی له شوئینی
نهو دئ ۵ همروا بهدمست هه لگرتن
له خواردن و خواردنیش دمگوترئ
پیش کازيوه بۆکه سيك بمرؤو بئ.
الرِّفْعَةُ: ریزو پلهو پايه و شکۆمهندی.
الرفیعة: نهو شتهی بههوی پیشنیارو
رابۆرتهوه بمرز دمکریتهوه بۆلای
دادومر، دمگوترئ: (وَقَعَ في الرفیعة
کذا).

الرُّفَاعَةُ: ههئسو کهوت و چه نو
چونیکه بمرچاو دمگيرئ بۆ
راستکردنهوی داواو پتیه رۆشنتی
کهوا بوو (قانون الرفاعات): نهو
ياسايهيه ههئسو کهوت و چونیهتی
بهرپتیه بردنی داواکهريک دهخاته
بمردهم دادگا.

الرِّفَاع: نامیریکه بۆ بهرزکردنهوی
قورسای و مکوو (جهگ).

الرُّفْعُ: کورسی ۵ (ك: مَرَّاف) ۵ وشه
(مَرَّاف): لای مهسیحیهکان چه ند
رۆژنکی دیارن پیش پۆوانی رۆزو
گرتن دمکهون.

الرُّفْعُ: نامیری بهرزکردنهوه.
الرفوع: لهحمهیدی پیغه مبهردا (د.خ)

نهمويه پال پیغه مبهردا، جا
قسه بئ یان کردهوه بئ یان رازی
بون بئ.

وَفَّعَ رَفْعًا: شوئینی پیسای ناو جهستهی
فراوان بوون گهدهی کشا ۵ دیوی
ناومهوی گوشتی نازاری پهیدا کرد ۵
(هو اَرْفَعُ وهي رَفْعاء).

رَفَعُ العیشُ رَفَاعَةً: ژيانی خوڤ بوو.
اَرْفَعُ: ژيانی خوڤ بوو، گوزمرانی باش
بۆ گونجا.

اَرْفَعُ له العیش: ژيانی بۆخوڤکرد.
تَرْفَعُ: گوزمرانی خوڤ بوو.

الأرفعُ من العیش: ژيانی خوڤ و
بهپیت و گوزمرانی خوڤ.
الرِّفَاعَةُ: گوزمرانخوڤ.

الرِّفَاعِيَّةُ: بهمانا (الرِّفَاعَة) دئ.
الرُّفْعُ: نهرمو نیانی و ناسانکاری ۵
ژيانخوڤی و گوزمرانی گونجاو ۵
شوئینی بهپیت و بهرمکهت ۵ گرانی و

قات و قسری ۵ همرشوئینیک
له جهسته چلک و پیسای تیدا
کۆبیتتهوه ۵ خوئیری و همتیو مچه.

الرُّفْعُ: همرشوئینیکی جهسته، چلکی
تیدا کۆبیتتهوه.

الرُّفْعِيَّةُ: ژيانخوڤی و همرزانی.

الرُّفَاعُ: بن بال و شان و شهپیلک و
کۆتایی پان.

رَفَّ رَفًّا وَرَفِيفًا وَرَفَّةً: بآئندمه که قونه ی
کرد، بالی فش کردن بؤ هه لفرین ه
(رَفَّت العین او الحاجب): چاوی فری
یان برؤی فری و پهله ی کرد.
رَفَّت النَبَات: گیاه گزمه که له تیر ناوی و
تئمرده ماخی دا شنه شنی بوو.
رَفَّ الْبَرْقُ: بروسکه که روناکایی داو
شوعله به خش بوو.
رَفَّ فلان رَفًّا: فلانکس زؤری خوارد.
رَفَّ له وایله: که رویشکه ی کردو شنایمه وه،
دمگوترئ: (رَفَّ فُزَادِي خَلِيفَتِهِ): دلم
بهوتمکانی گه شایه ومو شنایمه وه.
رَفَّ الْقَوْمُ به: خه لکه که دمورمیان داو
لئی کؤیونه وه.
رَفَّ عَلَيْهِ النِّعْمَةُ او السَّعَادَةُ: نازو نیعمه تی
به سمر دا رشت ه به ختمومری کرد.
رَفَّ له: کردو کؤشی بو کرد به چاکه یان
به خراپه.
رَفَّ فلاناً: به خششی دا به فلان و شتی
خؤشی دمرخوارد دا ه چاکه ی
له گهل کردو ریزی لی گرت،
دمگوترئ: (ذَهَبَ مِنْ يَحْفَهُ وَرَفَّ):
رؤیی نه وه ی خزمه تی دمگردو
پیداویستی ژبانی خؤشی
بؤداینکردو سؤزی بؤ دمنواند.
رَفَّ الْبَقْلُ وَنَحْرُهُ: گیاهه که ی خوارد به لام
پاروی پریمه ده می نه گرت.

رَفَّ الطَّعَامُ: زؤری خوارد.
رَفَّتِ الْأُمُّ: دایکه که شیری دا
به زارؤکه که ی.
رَفَّ اللَّبَنُ: هه موو رؤئی شیری خواردمه وه.
رَفَّ الشَّيْءُ: شته که ی مزی و هه لی لوشی،
دمگوترئ: (رَفَّ الْمَرَأَةُ او شَفَّتِهَا):
نافرته که ی ماچ کرد لیوی مزی.
رَفَّ الدَّابَّةُ: کای دا به ولاخه که.
رَفَّ الْبَيْتُ: تاقو رمه ی بؤ خانومه که
دروست کرد.
رَفَّ الثَّوْبُ: قوماشی تری خسته
سهرپانایی کراسه که بؤنه وه ی له لای
خوارمه ی پانتریبی.
أَرَفَّتِ الدَّجَاجَةُ وَهَوَّاهَا عَلَى بَيْضِهَا:
مریشکه بالی خؤی به سمر
هیلکه کانی دا فش کردنه وه کپ
له سمریان هه لئیش.
إِرْتَفَّ: به مانا (رَفَّ يَرْفُ) دئ،
دمگوترئ: (إِرْتَفَّ الثَّبَاتُ وَإِرْتَفَّ
الْبَرْقُ).
الرُّفَافُ: نه و وردمه تمپو تؤزهی له کا
هه لئومری.
الرُّفَاقَةُ: نه و شته ی له خوار که له
سمرمه دمبه سترئ.
الرُّفُّ: ومکوو تاقه وایه له دیوار دا، شتی
نایابی ناو مائی له سمر دادمنری ه
یان تمخته داریکه به پال دیوارمه وه

ناوه بۆ ئەو بەلەم و کەلەکانەى
 لەناو روباردا ریزدەمکریڻ بۆ ئەومى
 خەلک بەسەریان دا بېەرپیتەوه.
 رَفَقَ بِهِ وَلَهُ عَلَيْهِ رِفْقًا وَمَرْفَقًا: نەرم و نیا
 بوو لەگەڵى دا هەئس و کەوتى
 جوانى لەگەڵ دا کرد.
 رَفَقَ فِي السَّيْرِ: لەروپشتن دا هێدى و
 لەسەرە خۆ بوو.
 رَفَقَ فَلَانًا: لەنانیشكى فلانى دا.
 رَفَقَ الْبَعِيرَ: بە گوريس دەستى
 حوشترەمەكى بەست.
 رَفَقَ فُلَانٌ رَافَقَةً: بوو بەهاوێر و برادر،
 دەرگوتى: (کنت في رفاقة فلان):
 لەگەڵ فلانکەس بووم.
 أَرْفَقَهُ: لەگەڵى دا هێدى و هێمن بوو
 سودى پێ گەياند.
 رَافَقَهُ رَافَقَةً وَرِافَقًا: بۆ بەهاوێر و
 هاوێر، دەرگوتى: (رافقته في السفر،
 ورافقته السلامة).
 إِرْتَفَقَ: سود بەخش بوو، داواى
 پارمەتى کرد.
 إِرْتَفَقَ عَلَيْهِ: شانى لەسەر دادا
 نانیشكى دادا، دەرگوتى: (بستَ
 مُرْتَفَقًا): شەوم بەرپۆژ کردموه
 نانیشکم دادابوو.
 إِرْتَفَقَ الْقَوْمُ: خەلکە بوون بەهاوێر
 يەکتى.

دادەنرئ قاپ و قاچاغ یان کتیب و
 دەفتەرو شتى وای دەرپیتە سەر،
 دەرگوتى: (وَضَعَ الْكِتَابَ عَلَى الرَّفِّ):
 کتیبەکانى لەسەر پەفەکە داناون
 تاقمیک مەل و بالەندەن
 نەرم و نیا ئەو ئەوای زارە کە
 دەرگوشپیتەوه هەندەملیسرى.
 الرَّفُّ: کا و ورده کاو کۆت.
 الرَّفَاف: شتیک زۆر بەرگوشپیتەوه،
 دەرگوتى: (نغر رَفَافًا): پوک و
 ددانیکى دەرگوشاوەن
 رَفَافَةً: باخیکە پەرسنگدارە.
 الرِّفَاقَةُ: قومه ئاویک و خواردنیکى
 باش و رێک و پێک و چاوەڕێن، برۆ
 ھەڕین، دەرگوتى: (هو يتفأل من رفة
 عينه اليمنى ويتشاءم من رفة اليسرى).
 الرِّفْقَةُ: بەمانا (الرَّفِّ) دى.
 الرِّفِيف: بڕیسکەو پەرسنگ، دەرگوتى:
 (لنفرها رفيف) و ھەروا ناوہ بۆ
 پۆشاکى تەنک و دەرختیک لق و
 پۆپەکانى شوپا بەیان کردبێ و زەوى
 بەھپیت و بەرمەگەت و ھەلاشى
 رەشمال یان ئەو پەرژو پەتکانەى
 لێیەوه شوپۆنەوه (ذات الرفيف):
 ئەو باغچە و روک و درمختەى
 لەبەر تێرناوى و تەردەماخى
 بڕیسکەو ورشەى لێومبێ و ھەروا

ترافَقَا: بوون بهدوو هاومل ۵ بوون
به هاورپئی به کتر.

تَرَفَّقَ به: به مانا (رَفَّقَ) دئ.

تَرَفَّقَ علیه: پشتی پیومدا ثانیسکی
له سمر دادا.

تَرَفَّقَ به: سودی گه یاند، داوای کۆمه کی
کرد.

استرفَقَّ: داوای کرد ببیتته هاورپئی،
دمگوترئ: (استرفَقَّه فارفقی).

الأرفق: دمگوترئ: (هذا الأمر أرفق بك
وعليك): نهو گاره بۆ تۆ سود
به خشه.

الرَّفِيقُ: سود به خش.

الرَّفِيقَةُ: هیدی و هیمن.

الرَّفَاقُ: چه بلیکه دمستی خوشتری پی
دمبه سترئ، کاتی ترسی نهو هی لی
کرا به له سه ببئ.

الرَّفَاقَةُ: کۆمه لی هاورپیان و دۆست و
برادر.

الرَّفِيقُ: به یدمست و خوش له مست،
دمگوترئ: (ماء رَفِقَ ومرغ رفق):

ئاویکه به خوشی دمستی دمگاتی
لهومرپگایه که بهناسانی پیی دهگهی.
الرَّفِيقَةُ: هاورپیه تی.

الرَّفِيقُ: به سۆزو نهرم و نیان و له سهره
خۆ ۵ بهوکه سهش دمگوترئ
که له متک همرمانرماو پاشادایه و بۆ

هه موو شوئینیک له خزمه تی دا
دمبئ ۵ سود به خش ۵ ژن، میرد،
هاوسمر.

الرَفِيقَةُ: میینه ی (الرَفِيق) ۵ ژن.

الرَّفَاقُ: هاودهم و هه مناههنگی مه لیک و
پاشا.

الرَّفِيقُ: دام و دمزگای خزمه تگوزاری.

الرَّفِيقُ: نهو دام و دمزگایانه ی

خزمه تگوزاری پیشکشی کۆمه لگا

دمکه ن، ومکوو دائیره ی ئاوو ئاوومرۆو

کارمباو خهسته خانه .. ۵ همرشتیک

له سه هری دابنیشی و پائی

له سه ربه دهوه ۵ ثانیسک؛ جومگهی

نیوان دهست و هۆل.

الرَّفِيقُ: به مانا (الرَّفِيقُ) دئ، (مرفق الدار

ونخوا): نهو شانیه ی له گهل خانوو

حیساب دمکرئ، ومکوو چه مام و

مه ته به خ و به ربیلا و چه وشه و

ته نک و بیری ئاو.

الرَّفِيقَةُ: نهو شته ی له سه هری پال

دمده دهوه ۵ دۆشه ک و سه رین و

کورسی و که ره و پته.

رَقْلَ رَفْلًا ورَفْلَانًا: له رویشتن دا لارو

له نهجه ی کردو داوینی خوی له زهوی

خشانده بهدوخویدا رایکیشا.

رَقْلَ ثَوْبَهُ: کراسه گهی دریز کردو بهدوخوی
خشانده ی.

- وَقُلِ الْبُيُوتُ بِيرَهكهی لَیْل و قورِاو كرد.
- ارْقُلْ: به مانا (رَقُلْ) دی، دهگوتری: (شعر رفال
- (أَرْقُلْ فِي ثِيَابِهِ): لهناو پۆشاكهكهدا
- لارو لهنجهی كرد.
- ارْقُلْ ثَوْبَهُ أَوْ إِزَارَهُ أَوْ ذِيْلَهُ: كراسهكهی
- یان دهرپییهكهی یان لكی
- میژمرهكهی درپژ كردو شلی كردو
- به دوحویدا خشانیدی.
- ارْقُلْ الْقَوْمَ فَلَانًا: كهلهكه فلانیان كرده
- كه ورمو پاشای خویان.
- رَقُلْ: دهگوتری: (رَقُلْ فِي ثِيَابِهِ): به
- پۆشاكهكهیهوه لارو لهنجهی كرد
- واته: دهق به مانا (رَقُلْ) دی.
- ارْقُلْ ثَوْبَهُ أَوْ إِزَارَهُ أَوْ ذِيْلَهُ: كراسهكهی
- یان دهرپییهكهی یان لكی
- میژمرهكهی درپژ كردو به دوحوی دا
- دا له عمرزی خشانید.
- ارْقُلْ الْمَلِكُ فَلَانًا: پاشا فلانكهی كرده
- حاكمو لیپرسراو.
- تَرْقُلْ فَلَان تَرْقُلَةً: به مانا (رَقُلْ) دی.
- ترْقُلْ: به مانا (رَقُلْ) دی.
- تَرْقُلْ عَلَيْهِم: بوو به حاكمو فهرمانپروا
- به سهریانهوه.
- الترْقِيلُ: له زانستی عوروزدا
- زیادكردنیکی سه به به له سهرموای
- شيعرهكهدا، وكموو زیادكردنی (كُنْ)
- له سهر (مضاعِلن) و بگوتری:
- (مضاعِلن).
- الرِّفَالُ: درپژ، دهگوتری: (شعر رفال
- و ثوب رفال).
- الرِّفَالُ: كلکی درپژ ۵ پۆشاكی درپژ ۵
- پۆشاكی فش و فۆل ۵ ژبانی خوش ۵
- نافرمتی گوشتن.
- الرِّفَالُ: كهسیك زۆر لارو لهنجه بكا،
- دهگوتری: (رجل رِفَال وامرأة
- مرفال) ۵ (ك: مرافیل).
- الرِّفَالَةُ: بهرمورو خشل و ملوانكهی
- درپژ، كه نافرمت لارو لهنجهی پیوه
- بكا ۵ (ك: مرافیل).
- رَقَّةٌ رَفْهًا وَرَفْهًا: نازو نیعمهتی باشو
- به رفراوانی توش هات.
- رَفَّةٌ فَلَانًا وَه: به زمینی به فلانكهی دا
- هاتهوه، سۆزی بۆی بوو.
- رَفَّةٌ رَفَاهَةً وَرَفَاهَةً: به مانا (رَفَّة) دی.
- أَرْقَّة: به مانا (رَفَّة) دی، دهگوتری: (أَرْقَّة
- فلان): له خواردن و خواردنهوهو
- پۆشاك له بهر كردن دا زینه رۆیی
- كرد ۵ خوشی رابواردو نیسراحتی
- كرد ۵ ههروا دهگوتری: (أَرْقَّة
- عندی): لای من بمینهوهو
- نیسراحت بكه.
- أَرْقَّة: سهری به شانكردو پۆنی لی دا.
- أَرْقَّة فَلَانًا: فلان كهسی خسته ناو نازو
- نیعمهتهوه.

رَفَّةً: بهمانا (أَرْفَهُ).

لابرد.

رَفَّةً نَفْسُهُ: نازو نيعمهتی بۆ نهمسی

أَرْفَتِ السَّفِينَةُ: كهشتیهكه لهبهندمر

خوئی دابین کرد، دمگوتری: (رَفَّةً

نزيك بؤوه.

عندي): لای من بمینهومو خوش

أَرْفَأَ الْيَدَ: پهناى بۆ برد، چوووه پائی.

رپابوئهره.

رَفَّةً عَنْهُ: ناخووشی دورخستهومو ژيانی

أَرْفَأَ السَّفِينَةَ: كهشتیهكهى نزيك

خووشی پرنازو نيعمهتی بۆ دهمسته

بهندمر كردموه ۵ يان لهمزوى نزيك

بهرکرد.

رَفَّةً عَلَيْهِ: مؤلهمتی دا.

أَرْفَأَ فَلَانًا: موداراتی لهگهڻ دا کرد.

رَفَأَهُ مَرَأَتًا: هاوړای بوو، چوووه سهر

بيرو باومړی نهو ۵ زمانه سازى

لهگهڻ دا کرد.

رَفَى الْمُتَنَبِّحَ: پيرۆزبایى لهو كهسهکرد

كهزنى هيناوه پيى وت پيرۆزباييت

لسمهكم هيوادارم كوپرو كچى

زۆرتان بين.

تَرَفُّوا عَلَى الْأَمْرِ: كارمهكهيان پهسهند

کرد، بهلايانهوه باش بوو.

الرَّفَاءُ: پيرۆزبایى كردنه لهو كهسهى

هاوسهرگيرى كردوووه.

الرُّفَّةُ: كاو پلۆپوش.

الرَّفَاءُ: نهوكهسهى پيشهى پينهسازى

جلو بهرگ بى ۵ بۆ ئافرمهت

دمگوترى: (رَفَاءَةً).

وَقَا الدَّمَغَ وَالذَّمَّ وَغَوَّهَ رَفْنًا وَرُفْرَاءً:

هرميسكهكه يان خوښهكه

گيرسايهومو وشك بؤوه.

وَقَا دُمُ الْقَاتِلِ: يكوژهكه خوښى بؤدرا،

خوښى دا، خوښهستهى كرد.

تَرَفَّةً: بهمانا (رَفَّةً) دئ.

اسْتَرَفَّةً: بهمانا ((تَرَفَّةً) دئ، دمگوترى:

((اسْتَرَفَّةً عِنْدِي) بهمانا (أَرْفَةً

عندي) دئ.

الرَّفَافَةُ: ژيانى خووش و پرنازو

نيعمهت و همرزانى.

الرَّفَافِيَّةُ: بهمانا (الرَّفَافَةُ) دئ.

الرَّفَفَةُ: سۆزو خوشهويستى و بهزهى.

الرَّفَهْنِيَّةُ: بهمانا (الرَّفَافَةُ) دئ،

دمگوترى: (هَر لِي الرَّفَهْنِيَّةِ مِنْ

العِش).

وَقَا رَفْرَأًا: ژنى هينا ۵ هاوسهرگيرى كرد.

رَفَا الثَّوبَ وَغَوَّهَ مِنْ كُلِّ مَنَسُوجٍ:

پوشاكهكهى پينهکرد، دورپيهوه،

ههنيكى بهههنيكى ترموه

نووساند، دمگوترى: (رَفَا الْخِرَقَ):

كونهكهى پرکردمومو چاكى كردموه.

رَفَا فَلَانًا: ترسو بيمى لهسهر فلانكهس

وَقَا بَيْنَهُمْ: ناشته‌وایی له‌نیوان دا گردن ۵
 ریکی خستنه‌وه، ده‌گوتری: (ارْقَا
 عَلٰی ظِلْعِكَ): به‌زمینیت به‌خۆتا بی ۵
 به‌نه‌ندازه‌ی به‌ره‌ی خۆت هاج
 راکیشه، هه‌روا ده‌گوتری: (لَا اَرْفَا الله
 دَمْعَةً): خودا فرمیسکت وشك
 نه‌کاته‌وه.

الرُّسُوءُ: به‌وه‌کسه ده‌گوتری صولحی
 نیوان خه‌لک ده‌کا ۵ ناشته‌وایی
 ده‌خاته نیوان خه‌لکه‌وه، ده‌گوتری:
 (الدَّيَّةُ رُفْعُ الدَّمِ): خوین دان
 به‌که‌س و کاری کوژاو خوینی بکوژ
 ده‌پاریژی و له‌کوشتنه‌وه پزگاری
 ده‌کات.

رَقَبَهُ رَقَبًا وَّرُقُوبًا: چاومپروانی کرد ۵
 سه‌رنجی راکیشه ۵ پاریزگاری کرد.
 وَرَقَبَ فُلَانًا: له‌ملی فلانی دا ۵ په‌تی له‌ملی
 فلانکه‌س کرد.
 رَقَبَ رَقَبًا: ملی نه‌ستور بوو ۵ (هو اَرْقَبُ
 وِهي رَقَبًا).

اَرْقَبَهُ دَارًا اَوْ اَرْضًا: خانومه‌که یان
 زه‌وییه‌که‌ی کرده ملک و سامان بو
 خۆی و بۆنه‌وه‌کانی.

رَاقِبُهُ: چاودیری کرد ۵ لای ترسا،
 ده‌گوتری: (فلان لا يراقب الله في
 امره).

اِرْتَقَبَ: به‌رزبووه، ریزدار بوو.

اِرْتَقَبَ الشَّيْءُ: چاومپروانی شته‌که‌ی کرد.
 تَرَقَّيْتُ: چاومپروانی کرد.

الرَّقَابَةُ: چاودیری کردن ۵ سانسور کردن
 له‌سه‌ر کتیب و نوسراوی تر پیش
 له‌چاپدان و بلاوکردنه‌و میان ۵ یان
 ده‌ست تێومردانی حکومه‌ت یان
 بانکی مه‌رکه‌زی بۆ نه‌وه‌ی کار
 بکاته سه‌ر نرخ و به‌های جوژه
 پارمیه‌ک.

الرُّقْبَى: نه‌وه‌یه یه‌کێک به‌یه‌کێ تر
 بلێ نه‌گه‌ر من پیش تو مردم فلان
 خانوو یان فلان زه‌ویم بو تو بی،
 نه‌وی تریش به‌ویان وابلی،
 هه‌ریه‌که‌یان چاومپروانی مردنی نه‌وی
 تری.

الرُّقْبَةُ: چالێکه هه‌لده‌که‌ندری بۆ
 گرتنی بلینگ.

الرُّقْبَةُ: نه‌ستو، مل ۵ به‌هه‌موو
 جه‌سته‌ی ئاده‌میزادیش ده‌گوتری ۵
 هه‌روا ناوه بۆ کۆیله‌و به‌نده‌و
 که‌نیزه‌ک ۵ هه‌روا ناوه بۆ به‌شی
 ژوروی که‌مان.

الرَّقَابَةُ: چه‌رمسی کالاو چاودیری شت و
 مه‌ک.

الرُّقُوبُ: نه‌و دایه‌ک و باوه‌کی منداڵیان
 بۆ نامینێ ۵ که‌سیک (پیاو بی یا
 ژن) نه‌توانی کاربکاو بژیوو

دمگوترئ: (هو راقحة أهله).

رَقَّحَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی رێک خست و چاک‌ی کردموه.

رَقَّحَ مَالَهُ: مال و سامانی خۆی رێک خست، سه‌روکاری کرد.

ارْتَقَّحَ رَأْسُ الْمَالِ: پارمو پوله‌کە‌ی به‌هۆی چاودێری کردنه‌وه‌ گه‌شه‌ی کرد.

تَرَقَّحَ: کاسبی کرد، هه‌ولێ دا بۆ دابینکردنی بزێوی مال و خیزانی خۆی.

الرَّقَاحِي: بازگانی‌ک زۆر به‌خه‌م مال و سامانی خۆیه‌وه‌ بێ.

رَقَّدَ رَقْدًا وَرُقْدًا: نوست و (رَقَّدَ عَنِ الْأَمْرِ): وازی له‌نیشه‌که‌ هێنا و گوێی

به‌نیشه‌که‌ نه‌دا لێ غافل بوو.

رَقَّدَ عَنِ الضَّيْفِ: گرنگی به‌میوانه‌که‌ نه‌دا. رَقَّدَ الْحَرْبُ: گه‌رم نه‌ما.

أَرَقَّدَهُ: نواندی.

رَقَّدَ الْمَكَانَ: له‌و شوێنه‌ مایه‌وه‌.

رَقَّدَهُ: به‌مانا (أَرَقَّدَهُ) دێ.

تَرَقَّدَ: خۆی به‌نوستوو خست.

أَرَقَّدَ: خێرا پۆشت.

اسْتَرَقَّدَ: هه‌نه‌وز سواری بوو.

الرَّقَادُ: کۆلینه‌و کۆپه‌ی گه‌ورمه‌و فۆل.

الرَّقْدَةُ: گه‌رمای دوا سه‌رما.

الرَّقْدُ: ئافه‌رمێ‌ک ناز په‌روهر بێ و کێشته‌نگاوان به‌هۆی.

بێداوێستی خۆی دابین بکا و هه‌روا به‌ژنێک دمگوترئ چاوم‌پروانی مردنی می‌ردمه‌کە‌ی بکا بۆنه‌وه‌ی میراتی لێ بگرئ یان شوپکا‌نه‌وه‌ به‌یه‌ک‌کی تر و (أم الرقوب): به‌لاو کاره‌سات.

الرَّقِيبُ: ناوی‌که‌ له‌ناوه‌ جوانه‌کانی خودا و چاودێر و حه‌مه‌س و پێشه‌تای سوپا و که‌سی‌ک ئه‌مرکی بێداچونه‌وه‌و خۆپێندنه‌وه‌ی کتیب و نووسراوی ده‌خ‌رێته‌ نه‌ستۆ پێش چاپکردنیان بۆنه‌وه‌ی سانسۆریان بکا و رسته‌و وشه‌گه‌لێ‌ک که‌له‌گه‌ل بارو دۆخه‌که‌ نه‌گۆنجی لایبه‌رئ.

الرَّقَابُ: پیاو خراپێ‌ک که‌ پیاوانی ئاسایش ده‌یخه‌ینه‌ ژێر چاودێری خۆپانه‌وه‌ بۆنه‌وه‌ی بزانه‌ هه‌لس و که‌وتی چۆنه‌و نه‌هێلن خراپه‌کاری بکا.

الرَّقَابُ: چاودێر و نه‌و که‌سه‌ی چاودێری کردن ده‌کاته‌ پێشه‌ی خۆی.

الرَّقَبُ: شوینی چاودێری کردن و (ك): مَرَابُ.

الرَّقْبَةُ: به‌مانا (الرَّقَبُ) دێ (ك): مَرَابُ.

رَقَّحَ رَقْحًا وَرَقَاحَةً: کاسبی کرد، خیزان و مندالی خۆی به‌خێوکردن،

الرَّقْدُ: شوینی نوستنو پالکھوتن ۵
گور و نارامگا.

الرَّقْدُ: دمر دیکه نادمیزاد بیهوش دمکا
۵ بی ناگای دمکا.

ررق الماء و غیره: به هیواشی ناومکھی
رشته ناو شتمکھوه.

ررق عینهُ: چاوی فرمیسکی رزاندن.

ررق الشراب: شمرابهکھی تیگهل
به شلمهمنی تر کرد.

ررق الثريد بالدسم: تیگوشاوی تیگهل
روناو کرد.

ررق الطيب في الثوب: بوئی خوشی
پوشاکهکھی کرد.

تَرَقَّقَ الماء و غیره: ناومکھ به هیواشی
هله پزایسه خوار، یان به هیواشی
رفیه.

تَرَقَّقَ الماء و غیره: ناومکھ شلمقاو
شه پوئی دا، یان به هیواشی پهوان بوو
کشا، دمگوتری: (تررق الدمع من
العين): فرمیسک له چاودا قهتیس
ما.

تَرَقَّقَ عینهُ: چاوی فرمیسکی رزاند.

تَرَقَّقَ السراب: تراویلکھکھ
درموشایموه، بریسکھی دا.

تَرَقَّقَت الشمس في طلوعها: خور
لهکاتی هلهاتنی دا واهاته بهرچاو
بسورپتموه.

تَرَقَّقَ الحيوان للسنن أو الهزال:
نازهلهکھ خمریکه قهلهو بی یان
بهرمو لاواز بوون بجی.

الرُقَارِقُ: نمو شتهی بدرموشیتموه یان
تیگهوه بهاوی.

الرُقَارِقُ من الماء: ناوی کهم ۵ چوره ناو.

الرُقَارِقُ من الثياب: پوشاکی تهنک.

الرُقَارِقُ من الشراب: شلمهمنی رون.

الرُقَارِقُ من السيوف: شمشیری
بریسکهدار.

الرُقَارِقُ: بهمانا (الرُقَارِق) دئ ۵
هرشتیک بدرموشیتموه.

الرُقَارِقُ من الدمع: فرمیسکی قهتیس

ماو یان زمنگول زمنگول ۵ (جاریه

رقراقة): کچولهیهکی تهر و تازمو

دهم و چاو تهر و گهش ۵ (رقراقة

البشرة): پیست سپی درموشاوه.

رَقَشَةُ: زهخرمقهی کردو نه خشانندی ۵

جوانی کردو رازاندیهوه.

رَقَشَ الكتاب: کتیبهکھی نووسیهموه

خالی لهسه پیتهکان دانا.

رَقَشَ الثَّمَامُ كلاماً: فیتنه جویهکھ

قهسهکانی خوی رازاندنموه بو

نهموی مهبستهکانی بیکی.

رَقَشَ رَقْشاً و رَقَشَةً: خالخالوی و بهلهک

بوو ۵ (هر ارقش وهي رقشاء) ۵ (ك:

رُقَش).

الرَّقْشَاءُ: به مانا (الرَّقَاش) دئ ۵ جۆره
کرمیکه رمنگاو رمنگ خالی زمردو
سوری تیدان جوان و سرنج راکیشه
لهناو گزوگیادا دژوی.

الرَّقْشَة: رمنگیکی خالخالوویه، یان
تیکهله رمنگیکه له لیل و
رمش و بۆر.

رَقَصَ رَقْصًا: سه‌مای کرد، جهسته‌ی خوی
جولاندموه له‌سهر شیوه‌و هه‌وای
مۆسیقا یان گۆرانی ۵ به‌شیوه‌ی لارو
له‌نجه‌و خۆبادان رۆیشت.

رَقَصَ الثَّيْبُ: سرکه‌که هه‌لچوو.
رَقَصَ فِي الْكَلَامِ: خیرا خیرا قسه‌ی کردن.
رَقَصَ الْجَمَلُ: حوشرمه‌که کهوته سهر
ر‌موتو جوان رۆی.

أَرَقَصَ فِي سَعَةِ: به‌مانا (رَقَصَ) دئ.
أَرَقَصَ فُلَانًا: فلانکه‌سی هه‌تا بو
سه‌ماکردن.

أَرَقَصَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: ئا‌هرمه‌که
من‌داله‌که‌ی هه‌ته‌کاند ۵ هه‌لی
په‌راند.

أَرَقَصَ فُلَانٌ الدَّابَّةَ: فلانکه‌س و لاخه‌که‌ی
هاندای بۆ خیرا رۆیشتن.

رَقَصَتْ: به‌مانا (أَرَقَصَتْ) دئ.
تَرَقَّصَ: به‌مانا (رَقَصَ) دئ.

الرَّقِصَةُ: سه‌ماکه‌ر ۵ (لیله‌ راقصه):
شه‌ویکه سه‌مای تیدا بکری.

الرَّقْصُ: جولاندنی به‌شیکه له‌جه‌سته
یان زۆربه‌ی له‌سهر شیوه‌ی مۆسیقاو
گۆرانی، به‌زۆری به‌هه‌ته‌کاندنی
شان یان سمت یان دوو دهمست
ئهنجام دهری ۵ بۆ دهربرینی جۆره
مانایه‌ک له‌ماناکان ۵ جه‌ند جۆری
هه‌یه.

الرَّقْصُ: قسه‌و قسه‌لۆک، ده‌گوتری:
(سمعت رَقَصَ النَّاسِ عَلَيْنَا): گویم
له‌قسه‌ی ناشیری‌نی خه‌ک بوو دژی
ئیمه ۵ هه‌روا ده‌گوتری: (له رَقَصَ
فِي كَلَامِهِ): له‌قسه‌کردن دا په‌له
په‌لیه‌تی.

الرَّقَاصُ: که‌سیک زۆر سه‌ما بکا،
پیشه‌ی سه‌ماکردن بی ۵ به‌ندۆلی
کاتژمیر.

الرَّقَاصَةُ: ئا‌هرمه‌تیك پیشه‌ی سه‌ماکردن
بی ۵ زه‌وییه‌ک ئاویش بدری هه‌چی
لی نه‌رۆی.

الرَّقِصُ: شوینی سه‌ماکردن ۵ (ك:
مراقص).

الرَّقِصَةُ: به‌مانا (الرَّقِصُ) دئ ۵ (ك:
مراقص).

رَقَطَهُ رَقْطًا: خالی تیدا دروست کردن.
وَقَطَ رَقْطًا: خالی پیوه بوون ۵ (هر أَرَقَطَ
وهي رقطاء).

رَقَطَهُ: به‌مانا (رقطه) دئ ۵ ده‌گوتری:

(رَقَطَ عَلَى ثَوْبِهِ): بۆيەو رەنگى بەسەر
پۇشاکەكەى دا پېژاند.

تَرَقَطَ: پەلە پەلە بوو ۋە دىگوتىرئ:
(كِرَقَطَ النَسِجُ): قوماشەكە گول گول
بوو ۋە (هَرَّ أَرْقَطٌ وَهِيَ رِقْطَاءٌ).

الأَرْقَطُ: پەلەنگ ۋە ھەرگيانلەبەرئىك
رەنگى خالخال و بەلەك بى.

الرَّقِطُ: نوختەو خال.

الرَّقِطَاءُ: مېينەى (الأرقط) ۋە جۆرە
مارئىكە ۋە تىگوشاۋىكى چەورى
وھما رۇنەكەى لەسەر پادوستابى
پەلە پەلە.

الرَّقِطَةُ: رەنگىك لەسەپى و پەش
تېكەلاۋ بى ۋە پان لەرەنگى سورو
زەردو ھى تر تېكەل بوو بى.

رَقَعَ الشَّيْخُ رَقْعًا: پېرەمىردەكە پان
پېرەژنەكە لەكاتى ھەستان دا
ھەردو دەستى دادان.

رَقَعَ فِي سِرِّهِ: خېرا رۆيشت ۋە دىگوتىرئ:
(مَارَقَعَ فَلَانٌ رَقْعًا): فلانكەس ھىچى
بۆنەكرا، ھىچى نەكرد.

رَقَعَ الثَّوْبُ وَالْحِذَاءُ رَقْعًا وَرَقْعَةً: كراسەكەى
پېنەكرد ۋە پېلاۋەكانى پېنەكردن.
رَقَعَ الْبِنَاءُ: پالېشتى بۇ بېناكە دانە،
دەپرەمكى بەردا.

رَقَعَ أَمْرُهُ: كاروبارى خۇى رېك خست.
رَقَعَ فَلَانًا: لەفلانكەسى دا ۋە (رَقَعَهُ بِكَفٍّ) أَوْ

بِسَهْمٍ): بەشەپلاغەى لى دا، تىرى
پېۋەنا.

رَقَعَ الْأَرْضَ بِرَجْلِهِ: بەقاج زەۋىيەكەى
كوئاپەۋەو پى پەستى كرد.
رَقَعَ رَقَاعَةً: ئەھمەق بوو گىل بوو.

أَرْقَعَ الثَّوْبُ وَغَيْرُهُ: پۇشاکەكە كاتى
پېنەكردنى ھاتوۋە.

أَرْقَعَ فَلَانٌ: فلانكەس بى ەمقلىيەكى
زۆرى كرد شتىكى ناشىرىنى ئەنجام
دا.

رَأَقَعَ الْحُمْرَ: بەردەۋام بوو لەسەر
خواردنەۋەى مەى.

رَقَعَهُ: بەمانا (رَقَعَهُ) دى.
رَقَعَ الْبِنَاءُ: پاشكۆلى بۇ بېناكە دانە،
دەپرەمكى بەردا.

رَقَعَ أَمْرَالُهُ أَوْ مَعِيشَتُهُ: مال و سامانى
خۇى رېك خست پان ژيانى خۇى
رېك خست.

رَقَعَ الْحَدِيثُ: لەقسەكەى زىادكردو كەمو
كوپى تېدا نەھىشت.
إِرْتَقَعَ: دىگوتىرئ: (ما أَرْتَقِعُ لَهُ أَوْ بِهِ):

گرنكى پى نەدا ۋە (ما تَرْتَقِعْ مِنِّي
بِرَقَاعٍ): گۆى بەنامۇژگارى من نادا ۋە
پان ھىچەم بەقسە ناكە.

تَرَقَعَ: كاسىى كرد.

اسْتَرَقَعَ: كاتى ئەۋەى ھاتوۋە پېنەى
بەكى، دىگوتىرئ: (اسْتَرَقَعَ الثَّوْبُ).

الرَّقْعُ: نه‌حمه‌قو گیل ۵ ناسمانی دنیا
 لهم رومه‌ه که‌به نه‌ستیره
 رازاومه‌ه ۵ (ک: رُقْع).
 الترقيع: (ترقيع الجروح): نه‌ومیه
 برینه‌که پاک بکریته‌وه نه‌مجار به
 پارچه پیستیکی شوینیکی تری
 جه‌سته‌ی دابپوشری.
 الرقاعة: گیلی و پی عمق‌لی ۵ بی حه‌پاو
 بی شمرم.
 الرقاعي: که‌سیکه زور دهره‌ست مالو
 سامانی خو‌ی بی‌و هه‌میشه
 خهریکی ریک و پیک کردنی بی.
 الرُقْعُ: ناسمانی حه‌وته‌م.
 الرقعاء: نافرمتی گیل ۵ شتی رهن‌گاو
 رمنگ ۵ نافرمتی قاج باریک.
 الرُقْعَةُ: پینه، پارچه‌یه‌ک پینه‌ی پی
 بکری ۵ کوته کاغه‌زیک پارچه
 پیستیک شتی له‌سهر بنوسری ۵
 پارچه زمو‌ی په‌له‌گیاو گزو له‌ومرگا.
 رقعة الشطرنج: پارچه ته‌خته‌یه‌ک که
 چوارگوشه چوارگوشه کراوه.
 خط الرُقْعَة: جوړه خه‌تو نویسنیکه
 نامه‌ی پی دنوسری.
 الرُقْعَةُ: جوړه درمختیکه زمبه‌للاحو
 گه‌وره گه‌لاک‌هی وک‌وو گه‌لا‌ی
 کوله‌که وایه، به‌رم‌که‌ی وک‌وو
 هه‌نجیر ده‌چی.

الرَّقْعُ: گیل و نه‌حمه‌ق ۵ ناسمان.
 الرُقْعَانُ: گیل و نه‌قام ۵ (مِرْقَعَانَة): بو
 مینه به‌کاردی.
 المِرْقَعُ: شوینی پینه‌کردن.
 المِرْقَعُ: دم‌گوتری: (خطیب مِرْقَع): وتار
 بیژیکه قسه ده‌خاته پال قسه‌و
 رنکیان ده‌خاو وتاریکی جوانی لی
 پیک دی.
 المِرْقَعُ: پی‌او قالی‌وو له‌بوته دراوو
 خاوه‌ن نه‌زمون.
 المِرْقَعَةُ: پو‌شاک‌ی صوفیان لهم رومه‌ه
 پینه پینه بی.
 رَقَّه رَقًا وَرَقَّةً: ته‌نکی کرد.
 رَقَّ رَقًا وَرَقَّةً: باریک بوو کزو لا‌وزاو
 ناسک و له‌تيف بوو.
 رَقَّ عَظْمُهُ: ئیسقانی زعیف بوو، پیر بوو،
 به‌سالا چوو.
 رَقَّ عَدَدُهُ: ته‌مه‌نی که‌م بوو ۵ پیستی
 دامال‌دراو هی‌زی نه‌ما.
 رَقَّ حَالُهُ: هه‌زار که‌وتو مالو سامانی
 نه‌ما ۵ ناسان بوو، نه‌رم بوو.
 رَقَّ لَهُ: به‌زهی پیدا هات ۵ گه‌ردن‌که‌ج
 بوو، ملی دا ۵ شهرمی کرد ۵
 ده‌گوتری: (رَقَّ وَجْهُهُ): به‌روان
 ته‌نک بوو.
 رَقَّ الْحُرُّ: نازاد‌مه‌که بوو به‌کزیله ۵ (ک:
 ارقاء).

أَرْقَى: به مانا (رَقَّ) دئ.

رؤیشت.

رَقَّ الْفَرَسُ وَغَرَهُ: نەسبەكە سمى تەنك بوو.

اسْتَرْقَى الْأَسِيرُ: بەدیل گیراومكەى كرده كۆیلە.

رَقَّ فَلَانًا: فلانكەس بارو دۆخى نالەبار بوو، هەزار گەوت.

اسْتَرْقَى الْغُرُ: مامەئەى كۆیلەى لەگەڵ پیاو و نازادەكە كرده.

رَقَّ بِهِ أَخْلَاقُهُ: چروك بوو خێرو بێرى نەما.

الرُّقَاقُ: زەوى دەشت و نەرمەلان ە نەو چالاییەى ماومەكە ئاوى تیدا

رَقَّ الْحَرُّ: نادەمیزادەكەى كرده كۆیلە ە هەئى گیراپەو، بە نامۆزگارى و قەسەى جوان نەرمى كرده.

پاوستاومو دواىى ئاومكە رۆچوو، دەگوترئ: (أَرْض رَقَاق): زەویەكەى نەرمەلانە، گلە وردەپە ە (یـرم رَقَاق): رۆژنكى گەرمە.

رَقَّ قَلْبُهُ: دلى داپەومو نەرمى كرده.

الرُّقَاقُ: كۆیلە ە نانى تیری ە رۆیشتنى

رَقَّ كَلَامُهُ: قەسەكانى نەرمو نیان كردن، قەسەى جوانى وتن.

لەسەرە خو.

رَقَّ مَشْيُهُ: بەهێواشی رۆی.

الرُّقَى: چەرمیكە تەنك بۆ تیدا نوسین

رَقَّ بَيْنَهُمَا أَوْ مَابَيْنَهُمَا: نیوانى ئەو دووگەسەى تێك دا.

بەگاردئ ە لاپەرمەى سپی ە ئاوى كەم لەبنكى دەریادا یان لەشیوو

تَرَاقَ هَرَمُهُ: راوو بۆچونى گەبشتە كۆتایى.

دۆل دا ە كیـسەئى گەورە ە گیانلەبەرئكى ئاویپە و مكوو ە تيمساح وایە ە (ك: رَقَاق).

تَرَقَّى: به مانا (رَقَّ) دئ ە بەهێواشی

الرَّقَى: شتى تەنك ە بەنداپەتتى ە زەوى

رۆیشت، زەلیل و مل كەچى كرده ە دەگوترئ: (تَرَقَّتِ الْحَسَاءُ فَلَانًا):

نەرمەلانى پان و پۆر ە ئەو چروو سەرە تەرزانهى نازمەل بەناسانى

ئافەرمەتە جوانەكە فلانكەسى ژێردەستە كرده دلى لى ستاندو

دەمى دەپگاتئ و بەلاپەو و خوشە ە (ك: رَقَاق).

كردویەتتى بەكۆیلە.

الرَّقَى: ئاوى تەنكاو ە ئاوى كەمى بنكى

اسْتَرْقَى الْمَاءُ وَغَرَهُ: ئاومكە رۆچوو جگە لەكەمىكى.

دەریاو ناو شیو ە زەوى نەرمەلانى پان و پۆر ە (ك: رَقَاق).

اسْتَرْقَى اللَّيْلُ وَغِيْرَهُ: شەومكە زوربەى

الرَّقْمُ: نهرمی و سوکی ۵ تهنکی ۵ زهوی
نهرمه لان و پان و پور ۵ لاوازی و بی
هیزی.

الرَّقْمَةُ: به مانا (الرَّقَاق) دئی ۵ پان همر
زهوییه کی دم پوباره که له کاتی
ههستانی ناومکه دا ناوی بگاتئو
که چه مکه نیشتموه ناومکه ی
له سمر نامیتئو زهوییه که بۆ پروه
تیدا ناشتن له باره.

الرَّقِيقُ: شتی باریک و تهنک ۵ کۆیله.
الرَّقِيقُ: همرشتیک باریک پان تهنک بی
۵ (مرق الأنف): نهرمه ی لوت ۵ (ک):
مَرَق ۵ (مراق البطن): نهرمه ی
ورگ ۵ لای خواروی ورگ.
المِرْقَاقُ: تیرۆک؛ دارنکه نانی پی پان
دمکریتتهوه.

الرَّقْمُ: نانی تهنک، نانی تیری.
الرَّقْمُ من الشئین: نهرمه ی شت.
أَزَقَلَ في سیه: پهله ی کرد له پویشتنی
دا.
أَزَقَلَتِ النخلة: دارخورماکه دریز بوو،
هه لچو.

الراقول: حه بلیکه به کاردئ بۆ چونه
سمر دارخورما ۵ (ک: رواقیل) ۵.
الرَّقْمَةُ: دارخورمای به رمز ۵ (ک: رقال).
الرَّقْمُ قال: تیزرۆ، پان پویندمو زۆر په.
وَقَمَ الكتابُ وعلیه وفيه رَقْمًا: کتیبه که ی
نووسی ۵ (هو رَقَمَ علی الماء):

به که سینک دهگوترئ کاری بی سود
بکا، به نیشی هیچ و بوجهوه خه ریک
بی.

وَقَمَ السِّلْعَةُ: کالاکه ی نیشانه کرد، نرخ ی
له سمر داننا ۵ مۆری لی دا،
جوهره که ی دیاریکرد.

رَقَمَ الكتابُ والثوبُ: به مانا (رَقَم) دئی.
الأَرْقَمُ: نیره مار پان ماری ژاراوی بیس
۵ (ک: أَرَقَم).

الترقیم: خالبه ندی؛ دانانی خال و
فاریزه و داش و نیشانه ی پرسیارو
سمر سورمان.

الرَّقْمُ: خه تی گهوره ۵ نیشانه کردن ۵
مۆر لی دان ۵ نرخ له سمر شت دانان
۵ ناوژمکردنی قوماش ۵ هه روا ناوه
بۆ ژماره ساده کان: (۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹).

الرَّقْم القياسي: ژماره یه که به پشپڕکی
کار لای ژوروی لی به دهمست دینئ،
ومکوه شهوه راکهریک له ماوه ی ده
چرکه دا هه زار مهتر بیرئ و کهسانی
تر به (۱۵) چرکه شهوه مهودایه بیان
بره بی.

الرَّقْمَةُ: باخچه ۵ قهراخی شیو، پان
زۆنگاو، پان شوینی کۆبونه وه ی ناو
۵ روه کی که ناوی خوبازایه ۵
ئیسقانی که له شیوه ی نینۆک
له سمر و باریکایی دهستی و لاخه وه

دمردمهكوى ۵ خالىكى خپره له شيوى
ديرهم دا.

الرقيم: كتيب ۵ ناسمان ۵ گوندى
(اصحاب الكهف)، يان نهو كيوى
بوى چوون، يان شيوهكه يان نهو
بمردو نهشكهوتهى چونه ژپرى، يان
نهو رهصاصه يان نهو له وحهى
زانبارى دهربارى (اصحاب
الكهف) ي پى نوسراوهو له سهر
نوسراوه.

المقيم: نووسهر.
الميرقم: قه نهو پينووس، دهگوتري:
(طاح مرقمك): قه نهو كهت هه نهى
کرد، تيز پوى کرد ۵ ناميركه
نان و كوليرى پى نه خش دهكړى ۵
نوتو.

رقت المرأة رقتاً: ناهرمتهكه
به زمعهفهران قزى خوى رنك کرد.
وقن الشعر: قزمكهى رنك کرد.

ارقن: به زمعهفهران خوى رنك کرد.
ارقن شعره: به مانا (رقنه) دى.
ارقن الطعام: روئى تيكه لاوى
خواردنهكه کرد.

رقت المرأة: به مانا (رقت) دى.
رقن الكتاب: به شيويهكى جوان
كتيبهكهى نووسييهوه.

رقن الثوب: كراسهكهى به زمعهفهران

پهنگ کردى رازندييهوه.
ارتقن: به مانا (ارقن) دى.

الارقان: خمنه ۵ زمعهفهران.
الراقن: پهنگى جوان.

الرقان: به مانا (الارقان) دى.
الرقن: هيلكهى دالاش و دال.

الرقن: خمنى و سمنى زمعهفهران.
الرقين: به مانا (الرقيم) دى ۵ ديرهمو

شتى لهو جوړه.
وق الطائر: بالندهكه بهرزه بووه.

رقى المريض وغره رقىاً ورقياً: نوشته و
دوعاى بى نه خوښهكه کرد.

رقت فلاناً: تهمه لوق و سازشكاريم بى
فلان کرد.

رقى رقىاً ورقياً: سرکهوت، بهرزه بووه.
رقى الجبل: چووه سرکيوهكه.

رقى الدرج: به په يزهكه دا سرکهوت.
رقى على الباطل: شته به تالمكهى به سهرم

دا تپهراند ۵ شتيكى به دهم منهوه
هه تبهست كهنم گوتووه.

ارتقى: بهرزه بووه ۵ (ارتقى العرش):
چووه سرکورسى دهسلات، بوو

به پاشا.
ارتقى بطنه: ورگى هرپوو، تير بوو.

تراقى: هه لكشا، بهرزه بووه، دهگوتري:
(تراقى أمرهم الى الفساد).

ترقى: به مانا (ارتقى) دى، دهگوتري:

(تَرَقَّى فلان من حال الى حال): له حال و
ومزعیکه وه چووه ناو بارو دؤخیکی
ترموه.

تَرَقَّى العاملُ: کریکارمه پلهی بهرز
بؤوه له پلهیه که وه بؤ پلهیه کی بهرز
تر.

تَرَقَّى في العلم وغيره: پله پله
له خویندن و زانیاری دا بهرز بؤوه.
استرقی فلاناً: داوی له فلان کرد دوعاو
نوشته ی بؤ بکا.

الراقي: نوشته کار ه خامن نووخته و
دوعا.

الرقاء: بهمانا (الراقي) دئ، که سیك
جوبیتته سمر کیو.

الرقو: کۆمه له گل یان کۆمه له لب.
الرقوؤ: بهمانا (الرقو) دئ، پله و
پلیکانه.

الرقیة: نووخته و دوعا بؤ نهخوش و
شتی وا.

الرقی: شوینی بهرز بوونه وه.
الرقاء: هوکاری بهرز بوونه وه ه
بهیزه و پلیکانه ه یان شوینی بهرز
بوونه وه ه (ک: مراق) ه دمگوترئ:
(اجد صعب المراق).

رکبة: له نهژنؤی دا یان به نهژنؤ لئی
دا.

وگب رکباً: نهژنؤی گهوره بوو یان

یه کیکیان گهوره بوو ه (هو اركبُ
وهي ركباء) ه (ک: رُكْب).

رُكِبَ الشيءُ عليه وفيه: سواری شته که بوو،
چووه سهری، دمگوترئ: (رکب في
السفينة)، ههروا دمگوترئ: (رُكِبَ
الشَّخْمُ بعضُهُ بعضاً): بهز قات قات
چووه سهریه ک.

رُكِبَ الدينُ فلاناً: قهرز سواری شان و ملی
فلان بوو.

رُكِبَ فلان رأسه: به نه شارمزی ملی
رنگای گرت.

رُكِبَ الدُّلْبُ: تاوانی نه نجام دا ه نیشی
خرابی کرد.

رُكِبَ فلاناً: شوین فلان کهس کهوت ه
له حه دپت دا هاتووه: (فإذا عُمِرَ قد
رُكِبَ): روانیم عومهر به شوینم دا
هات.

رُكِبَ: نهژنؤی نازاری پهیدا کرد.

ارُكِبَ المهرُ: جوانووه که کاتی
سواری بوونی هات، دمگوترئ: (دابة
مُرْكَبَة): و لاخی که کاتی سواری
هاتووه.

ارُكِبَ فلاناً: فلان کهسی سوار کرد ه
له دوا خویره وه سواری کرد یان
ولاخی سواری بؤ دابین کرد.
رُكِبَ: سواری کرد.

رُكِبَ الشيءُ: شته که ی خسته سهریه ک

۵ تیّکی خستو شته‌گانی تیّکنانو
کردنی به‌یه‌ك پارچه ۵ دم‌گوتری:
(رَكَبَ الْفَصُّ فِي الْخَاتَمِ) و (رَكَبَ السِّنَانُ
فِي الرَّمْحِ) و (رَكَبَ الْكَلِمَةُ أَوِ الْجُمْلَةَ)
و (رَكَبَ الدَّوَاءَ).

اِنْتَكَبْ ذَنْباً اَوْ قَبِيحاً: تاوانی کرد، کاری
ناشرینی نه‌نجام دا.
تَرَكَبَ الشَّيْئُ: شته‌که هه‌ندیکی که‌وته
سه‌ر هه‌ندیکی.

تَرْكَبُ: دھگوتری: (تَرْكَبُ الشَّيْءُ مِنْ كَذَا): نھو شتہ لھوہ ہیک ہاتووہ۔
إِسْتَرْكَبْتُ: داوای لی کرد سوارۃ بکا۔
التَّرَاكِبُ: لھزانبارۃ رومکناسی دا
زیادبوونی دیواری خانہیہ لھبارہی
نھستوریہوہ بہو جوڑہ مادہی
نھستورمکہ توئی توئی بچنہ
سہریہک۔

التركيب: له زائري فله سم فله
 بـ بـ كهاتنى شته له بـ كهاته
 به سـ يته كاني ٥ بـ بـ چه وانوى
 (التحليل) ٥.

الراکب: سهره تهرزوی لقه خورما
که بهرمو زموی شوپ دهنه و مو
ناگانه زموی، یان له بنکی درهختی
خورما دینه دهرمو ورمگی نییه ۵
توقه سهری کیو.

الراكبة: مئینہ (الراكب) ۵ (ک):

(رواکب).

الراكوب: بهمانا (الراكب) دى.
الراكب: ناوژمنكى ۵ حوشتى سوارى
۵ يان حوشتى بار هه نگر.
الركب: خوار ناوك، شوئنى بهر لى
روان ۵ كۆتايى ران ۵ سېيايهكه
لهئمن ئۆدا.

الرُّكْبَانُ: (رُكْبَانُ السَّبِيلِ): نَمُو كَوْنَهُ
كَمَنَامِنَاهِي زَوُو دَمَرْدَمَكَمُون دَمِينَهُ نَمُو
نَمَخْشَهِي نَمَوَانِي تَر.
الرُّكْنَةُ: نَمُو نَمُو.

الركوب: كەسنىڭ زۆر سوۋرى ۋىلاخ بى،
يان سوارچاڭ بى.
الركوب: ۋىلاخى سوۋرى ۋى شتى لىھو
جۆرە ۋ (طريق ركوب): رىڭا يەككى
خۇش ۋ تەختە.

الرَّكُوبَةُ مِنَ الدَّوَابِّ: بهمانا (الرَّكُوب)
 دئ ۵ یان بهمانا ولاحی تایبته بو
 سواریی ۵ (ك: ركائب).
 الرُّكَيْب: گهسیكه لهگهڻ په کیکی تردا
 سوار بوویی، دمگوتری: (هو رکیب
 فلان).

الْمَرْكَبُ فِي الشَّيْءِ: وَهَكَو مِرَوَى نَاو
 نِهَنگوستيله و شتى وا ۵ باخو زموى
 كشتوكال ۵ نهمامه خورما كهله سهر
 جۇگا بهرئز چه قئندر اين ۵ پارچه
 زموير هك قهراخه كانى

هه ئىراپىنە ۋە بىگۇنچى بۇ كىشتوكال ۋە
 ھەروا ناۋە بۇ جۇگايەك بىكەۋىتە
 نىۋان دوو پارچە زەۋىيە ۋە يان
 بىكەۋىتە نىۋان دوو باخى دارخورماۋ
 پەز.

الرَّكَبُ: ھەر شىئىك بۇ سۈرى بىش
 لەۋشكانى يا لەناۋ دەريادا ۋە ۋەلى
 بەزۋرى بۇ كەشتى بەكار دى.

الرَّكَبُ: بىنەماۋ شۈپنى پۈان ۋە بىنەچەۋ
 نەزاد ۋە (ھو كرىم الرَّكَب): ئەو
 ۋە جاخازادىيە ۋە (الجهل الرَّكَب):

ئەۋمىيە كاپرا نەزائى ۋە نەشزائى
 كەنازائى ۋە وشەى (مُرْكَب):
 لەزائىيە مەنتىق دا ئەۋمىيە
 بەشىك لەۋشەكە بەشىكى ماناكەى
 بىگەيەنى ۋە ۋەكوو (كاتب المقالة).

الرَّكَبُ: ھەر شىئىك بىشئى بۇ
 سۈرى.

وَرَكَّحَ إِلَيْهِ رَكْحًا: پەناى بۇ برد، پىشتى پى
 بەست.

أَرَكَّحَ إِلَيْهِ: بەمانا (رَكَّحَ) دى.
 أَرَكَّحَ شَيْئًا إِلَيْهِ: شتەكەى كىردە
 باشكۆل ۋە پىشتىۋان، دەگۈترى:
 (أَرَكَّحَ ظَهْرَهُ إِلَى كَذَا).

إِرْتَكَّحَ الْإِنَاءُ: قاپەكە پىرۋو لەشۋىراۋ.
 إِرْتَكَّحَ إِلَى الشَّيْءِ: بەمانا (رَكَّحَ) دى.
 تَرَكَّحَ بِالْمَكَانِ: لەو شۋىنە ماپە ۋە ۋە

ھەۋلى ھىراۋانكىردنى دا.

الرَّكْحُ: سوچ ۋە پەنا ۋە بەرىپلا ۋە بناغە ۋە
 مالى رەبەن ۋە دەروپش.

الرَّكْحَاءُ: تەپۋلكە زەۋى سەخت ۋە (ك):
 رُكَّحَ).

الرَّكْحَةُ: ساحە ۋە بەرىپلا ۋە پارچە
 تىگوشاۋ كەلەبىكى قاپ دا
 مابىتە ۋە (ك): رُكَّحَ).

الرَّكْحُ: ئەۋكەسەى زۆر لەسەر پىشتى
 ۋە لاخ بىمىنىتە ۋە.

رَكَّدَ رُكُودًا: ھىۋاش بوۋە ئارامى گىرت.
 رَكَّدَ السُّوقَ: بازار ۋە ستاۋ مامەئەى تىدا
 نەكرا.

رَكَّدَ الْمِيزَانَ: تەرازوۋەكە ھەردوۋ تاكەى
 بەرامبەر يەك ۋە ستان.

رَكَّدَ رِيحُهُمْ: باى بەختىيان رۋىيىشت ۋە
 ھىزو دەسەلاتىيان نەما.

أَرَكَّدَهُ: جى نشىنى كىرد، دى نىشانىد.

الرَّكَادَةُ: سى كۈچكە.

الرَّكُودُ: ئەۋ شىردەرى ماۋەى شىردانى
 دىرۋە بىكىش ۋە كۆلىنەۋ كەندىۋى
 پىر لەشت.

رَكْرَكَ: لاۋاز بوۋ ۋە ترسنۋك بوۋ.

تَرَكَّرَكَ السَّاءُ: مەشكەكە ژاۋ رۋنەكەى
 سەركەۋت.

وَرَكَّحَ شَيْئًا فِي شَيْءٍ: شتەكەى چەقاند
 لەشتەكەدا، دەگۈترى: (رَكَز السَّهْمَ

في الأرض): تیرمهکی له زموی چهقاند ه
(رَكَزَ اللهُ المعادن في الأرض): خودا کانی
زوری له زموی دا به دیهینان ه همروا
دهگوتری: (هذا شَيْءٌ مَرَكُوزٌ في العقول).
أَرَكَزَ السَّجْمُ ونحوه: کانهکه مهعدمنی
تیدا دؤزرایهوه.

أَرَكَزَ فلان: فلانکهس کانی دؤزییهوه.
أَرَكَزَ صاحب المعدن: خاومن کانهکه
زیوی زوری بؤ لی دهرهینا.

رَكْزَةٌ: بهمانا (رَكْزَةٌ) دئ.
أَرَكَزَ اللَّبَنُ: ماستهکهی خهست کردموه.
أَرَكَزَ فِكْرُهُ: سهرنجی خوئی تیدا
کؤکردموه دپهتهی دا.

إِرْتَكَزَ: جیگیر بوو، وهستا.
إِرْتَكَزَ علیه: پشتی پی بهست.
تَرَكَزَ: جیگیر بوو خوئی چهسپاند.

الإرتکاز: (نقطة الإرتکاز): نهو شوینه
چهسپاوهی هاوسهنگی نیوان هیزی
پالنهرو هیزی بهرگری دمکا ه (اتخذ
الجيش مدينة كذا نقطة ارتکاز): واته:
سوپا فلانه شاری کرده بارمگا.

الرکاز: نهو مهعدمنه سروشتیانن که
له زموی دا خودا به دیهینان ه
گهنج و خهزینه ه مال و سامانی
شیردراوه لهزیر زموی دا که
بگهرپتهوه بؤ پيش هاتنی ئیسلام.
الرکْزُ: چرپهو ورته ه (ک: رکوز

و أركاز) ه.

الرِکْزَةُ: تاکي (الرِکْاز) ه ه نهمامه
خورما کهلهقهدی دارخورما برپوی و
دوایی ههئیکه ندری و له شوینیکی
تر برپویندری ه دامه زراوی عقل و
ئاومز، دهگوتری: (ماریت له رکزة
عقل).

الرِکْیْزَةُ: نهو شتهی قورسایی دمهخرپته
سهر و دهبیته جهمسهر ه پارچه
مهعدمنیکی بهنرخ کهلهزیر زموی
دا شار درابیتهوه ه پارچه
نامیریکی موسیقایه.

أَلْمَرْتَكِزَةُ: لاسکی روهک که گه لاو
پرژمکانی پیوه نه مابن.
أَلْمَرَكْزُ: مهئبهندو بارمگای سهرمکی که
لقو پوی تری لی ببنهوه.

مرکز الجند: مهئبهندی سهر بازو
پیشمه رگه که فهرمانیان پی گرابی
تیدا بمیننهوهو جی نههیلن.
مرکز الرجل: مال و حال و پلهو پابهی
پیاو.

مرکز الدائرة: چهقی کهوانه،
ناومرپستی کهوانه.

المركزیة: یاساو نیزامیکه ولات
هه مووی پهپوهست دمی به بارمگای
سهرؤکهوه هه موو کاروباریک
بهدمستی پهک کهسموه دمین و نهو

بؤ ئه وهی ژیر باریی ۵ (ک): رُکس
وآرکس).

الرُکاسه: حهبل یان شتیکی لهو جوړه
همردو سهری دهخړنه زموییهوه،
ناوهراسسته کهی و مگوو کهوانه
دمردمکهوئ و لاخی پیوه
دهبه سترینهوه.

الرُکس: کومه ئیک ناده میزاد ۵ شتی
پیس و فیزمون ۵ خانووی ته عمر
کراو، دهگوترئ: (بناء رُکس).

الرُکوسیه: تاقمیکن ئایینیکی تیکه ل
له نایینی مه سیحی و صابینه یان
ههیه.

الرکس: گهراوه، همرشتیک فیزمون
بی ۵ لاوازی هه لهو گیربوو
به گینه و چورتم.

رُکض رُکضاً و رکضه: بازی هاویش، رای
کرد، قاجی به زموی کیشا.
رُکض منه: له بهری هه لات.

رُکض الطائر: بالنده که په لهی کرد.
رُکضت النجوم و الکواکب: نه ستیرمکان
کشان.

رُکض الخیل: نه سپه که سمکولی کرد.
رُکض الذابة: له لاکه له کهی و لاخه کهی دا
به قاجی، ناوژمنگی لی دا بؤنه وه
خیرا پروا.

رُکض الطائر: بالنده که له شهقه ی بالی دا،

خاومن بریار دهبی ۵ پیچه وانه کهی
(اللامرکزیه) یه، که هه ندئ دمه لات
دمدئ به به شه کهانی و لاتو
کار به دمه کهانی خوار تر هه ندئ
برپاریان به دمه ته وه دهبی.
رُکسه رُکساً: گه راندییه وه، هه لی
گیراییه وه.

وُکس الرُکاس: حهبله کهی له لوتی
حوشترمه کردو به زمندی قاجیه وه
شه ته کی دا بؤنه وهی ژور جمو
جو ل نه کا.

ارُکست الجاریه: کچوله که مه کی
دمرکه وتن ۵ بناغه ی مه کی دانا.
ارُکس فلان: دهگوترئ: (ارکسه فی
الش): توشی شه ری کردو به قورا
بردییه خوارئ.

ارُکس الثوب: قوماشه کهی له رنگ
هه لکیشاییه وه جارکی تر خمی
کرده وه.

ارُکس: تیشکا، پیوه بوو، رزگاری
نه بوو ۵ پاله په ستوی کردو هاتوو
جو.

ارُکست الجاریه: به مانا (ارکست) دئ.
تراکس: سواری په ک بوو کهوتنه سهر
په ک، دهگوترئ: (شغر تراکس).

الرُکاس: حهبلیکه له لوتی حوشتر
دمدئ و به ده ستیه وه ده به سترینه وه

بائی لیک دان، دمگوترئ: (هو لایرکض
المِخْجَن): کهمه نند له خوی دوور
ناخاته وه.

الرکوض: بههیزو پالنهر، هاویژمر،
دمگوترئ: (قوس رکوض):
کهوانیکی توندو هاویژمره.

رَكْضَ القوسُ السهم: کهوانه که تیره کهی
هاویشته.

الرَّكْضُ: شوینی راگردن و جلپت بازی ه
که له کهی و لاخ ئهو شوینهی به

رَكْضَ النارَ بالمِرْكَضِ: به مقاش ناگره کهی
تیك ومردا.

ئاوژمنگی لئی دمدری ه لیوارو
قهراخ ه دمگوترئ: (قَعْدْنَا عَلَى

ارکضت الحامل: ناقرته سک هرکه
منداله کهی ناوسکی جولایه وه.

مراکض الحوض):
مراکض الحوض: ئهو شوینهیه ئاوه که

راکضه: له راگردن و پیشپرگی دا پیشی
کهوت ه ههریه که له سوارمکان

لئی دمداو لئی نادا.
المِرْكَضُ: کۆله وهژ، همرشتیک شتی پی

ئهسپی خویان هه لینگ دا بۆنه وهی
بزانن کامیان پیش دمگوهی،
دمگوترئ: (راکضه الخیل).

تیک هه لیری ه وکوو ئهسکوی،
مهقاش.
المِرْكَضَةُ: پالنهر، هاویژمر ه ئهسپی

ارتکض: به مانا (رکض) دی ه کهوته
جمو جۆل ه دمگوترئ: (ارتکض

سمکۆل کهر.
وَكَعَ رَكْعًا وِرْكَعًا: چۆمایه وه ه چوه

الجین فی بطن امه) ه (ارتکض قلبه
فرعاً): له ترسا دلی کهوته به له
پهل.

روکوع، دمگوترئ: (رَكَعَ الْفَرَسُ):
بهره که چۆمایه وه ه (رَكَعَ الصلّی):
نویژکه ره که چوووه روکوع،

ارتکض فلان فی شئونه: فلانکهس
بۆکارو بازی فلان کهوته جمو
جۆل.

چۆمایه وه تادهستی گه پشته ئهژنوی
ه ههروا به مانا مل کهج بوونه ه
ههروا دمگوترئ: (رکع الی الله): دلی

ارتکض الماء فی البئر: ئاوه که له ناو
بهره که کۆبۆوه و شلما.

به خوداوه په یوه ست بوو ئارامی
گرت ه دوی دهوله مه ندی هه ژار
کهوت.

ارتکض بعضهم الی بعض فرسه:
ههریه که بیان بۆلای ئهوی تر ئهسپی
خوی هه لینگ دا.

ارْكَعَ: وای لی گرد بچۆمیته وه ه مل
کهج پی.

ارتکض الخیل: ئهسپه کهی هه لینگ دا.
تَرْكَع: نویژی کرد.

کهج پی.

الرُّكْعَةُ: رَكَاتُهُ نَوَيْزِيكَ ۝ چونه روکوع
 ۝ ههموو راوستانیك بۆ خویندنی
 فاتیحه و چونه روکوع و چونه
 سوژده.

الرُّكُوعُ فِي الصَّلَاةِ: نُهُومِيه نَوَيْزَكُم
 دواى خویندنی فاتیحه خوئ
 بچومینیتتهوه تا بهری دهستی
 دمگاته کەشکە ئەزئوی و پشتی
 تەخت بوەستئ.

إِرْتَكَبَ الثَّلُجُ: بەفرباری و لەزموی دا
 مایهوه.

الرُّكْعَةُ: بَنَكِي دِرەختی بخوری مەریهـم.
 وَكَ الشَّيْءُ رُكًّا وَرَكَاتَةً: شتەكە لاواز بوو
 باریك بوو، دەرگوتئ: (إِقْطَعْهُ مِنْ
 حَيْثُ رُكٌّ).

رُكُّ الْغُلِّ فِي عُنُقِهِ رُكًّا: چروك و دەست
 قوچاو بوو.

رُكُّ الشَّيْءِ يَدُهُ: شتەكەى ئەمدیوو ئەو
 دیو كرد بۆئەوهی بزانی قەبارەى
 چەندە.

رُكُّ الْأُمْرِ: شتەكانى سوارى يەك كردن.
 رُكُّ السَّقَاءِ: كوندە مەشكەكەى پینەكرد.

أَرَكَّتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانیكى كەمى
 باراند.

أَرَكَّتِ الْأَرْضُ: بارانیكى كەمى لە زموى
 دا.

رَكَتِ السَّمَاءُ: بەمانا (أَرَكَّتْ) دئ.

إِرْتَكُ: كەم بوو، لاواز بوو، كەوتە
 گومانەوه.

اسْتَرَكَّةٌ: بەلاوازی ئەقەئەم دا.

الْأَرَكُ: ئادەمیزادى پەزىل و لاواز
 لەعەق و رادا.

الرُّكَّالُ: بەمانا (الْأَرَكُ) دئ.

الرُّكَاكَةُ: پیاویك ئافەرت شەرمى لئ
 نەكەن و ریزى نەگرن ۝ پیاوی
 خوێپری و بئ غیرەت و خیزان
 بەرەلل ۝ ژنەكەى داوین پیس بئ و
 لئى بیدەنگ بئ.

الرُّكُّ: بارانى كەم ۝ (ك: أَرَكَا، رَكَ).

الرُّكْيُ: دەرگوتئ: (شَحْمَةُ الرُّكْيِ):
 بەزىك زوو بتوێتتهوه.

الرُّكْيَا: لاواز ۝ كەم ۝ دەرگوتئ: (هــر

رَكِيكَ الْعِلْمَ): ئەو كەسە زانیارى

كەمە ۝ (رَكِيكَ الْأَسْلُوبَ): ئوسلوبى

نارێك و پێكە ۝ (رَكِيكَ الْعَقْلَ): كەم
 عەقەلە.

الرُّكْيَا: مێینەى (الرَكِيكَ).

الرُّكُّ: زەویەك بارانى كەمى لئ بارىبئ.

الرُّمُوكُ: كەسێك قەسەزان و زمان پەوان

بئ بەتەنها بەلام لەكاتى

بەرەمبەرى و موحادەلەدا قەسەى

بۆنەكئ ۝ (سَكْرَانُ مَرْتَكُ):

سەرخۆشێكە دەمى تێكەن و

پێكەل دەبئ.

رَكْلَهُ رَكْلًا: لینگه ژمنه‌ی کرد.

راکله: همریه که له و دوکسه حاجیان
لینکه و ده‌ژنی.

تراکلا: ههرکهسه له عاست خۆیه وه
لینگه ژمنه‌ی له گه‌ل نه‌وی ترکرد.

ترکل بچرفته: حاجی به پیمه‌یه که دا
بوئه وه‌ی له زه‌وی بچه‌قی.

الْمَرَكَلُ: رینگا ۵ له و لاخیش به
شوینه‌ی ده‌گوتری که سوار له‌کاتی

هه‌لینگ دانی دا ناو زنگی لێ دهدا.
رَكْمُهُ رَكْمًا: شته‌که‌ی کۆکردمه‌و خسته‌یه
سهریه‌ک.

إِرْتَكَمَ: کۆ بۆوه هیندیکی کهوته سهر
هه‌ندیکی.

تَرَاكَمَ: به‌مانا (إِرْتَكَمَ) دئ، ده‌گوتری:
(تراکمت الأشغال): کارمان کهوتنه

سهریه‌ک و کۆبوونه‌وه.

الرُّكَامُ: شتی کۆبۆوه‌و به‌سهریه‌کدا
که‌وتوو، کۆمه‌له‌ شت ۵ ده‌گوتری:

(رکام من رمل) و (رکام من سحاب).

الرُّكْمُ: هه‌وری گه‌وال گه‌وال و
به‌سهریه‌کدا که‌وتوو.

الرُّكْمَةُ: قو‌پو گلی کۆمه‌ل بوو.

مُرْتَكَمُ الطريق: ناوهرستی رینگا.

وَكَنَّ إِلَيْهِ رَكْنًا وَرَكْنًا: مه‌یلی بۆلاکردو
خۆی پالداو جیگیر بوو به‌شتی پی
به‌ست.

وَكَنَّ إِلَيْهِ رَكْنًا وَرَكْنًا: به‌مانا (رَكَنَّ) دئ.

وَكَنَّ فِي الْمَنْزِلِ رَكْنًا: له‌خانوکه‌دا جیگیر
بوو جی‌ی نه‌هیشته.

وَكَنَّ رَكْنًا وَرَكْنًا وَرَكْنًا: عاقل بوو
وێل و وسوێی نواند.

تَرَكَّنَ: رمق بوو، پته‌و بوو.

الْأَرْكُنُ: سه‌روکی گوند ۵ کوپخای دئ.

الرَّكْنُ: پایه‌و سوچ ۵ به‌شیک
له‌به‌شه‌کانی حه‌قیقه‌تی شت ۵

ده‌گوتری: (رکن الصلاة و رکن الحج
....) ۵ کاری گه‌وره ۵ هه‌رشتیکی

ببیته‌ هۆی به‌هیز بوونی ده‌سه‌لات و
فه‌رمانه‌روایی ۵ ده‌شگوتری: (فلان

رکن من أركان قومه): فلانکس
یه‌کیکه له‌پیاو ماقولانی تایه‌فه‌و

هۆزکه‌ی ۵ له‌پاسای عه‌سکهری دا
به‌ئه‌فسه‌رێک ده‌گوتری له‌زانیا‌ری

سه‌ربازی دا لی‌هاتوو‌یی هه‌بی ۵
هه‌روا ناوه‌ بۆ جی‌گیری

فه‌رمانه‌روای عه‌سکهر ۵ (ک: أركان
ورکرن).

الرَّكْنُ: مه‌رگانه‌و سوپنه‌ی جل تیدا
شوین.

وَكَنَّ عَلَى فُلَانٍ رَكْنًا: هه‌والی ناخۆشی
به‌گوێی فلان دا دا ۵ یان به‌قه‌سی

ناشیرین دهری کرد.

وَكَنَّ بِالْمَكَانِ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ: له‌وشوینه‌ مه‌یه‌وه.

رَكَاَ فُلان: چهوزیکی لاکیشیهیی هه لکهنند.

الیک خبر).

رَكَاَ الأرض: زهوییه کهیی هه لکهنند.

مُرُماتُ الأخبار: ههوائی ئهفسانه

رَكَاَ الخُوض: چهوزمهکی پرگردموه.

نامیز.

رَكَاَ الأمر: کارمهکی چاک کردو پتهوی

رَمَثُهُ رَمَثاً: بهدهستی مهسجی کرد،

کرد.

چاکی کردموه.

رَكَاَ علیه الجمل: بارمهکی لی قورس کرد.

وَمَثَ الشَّيْءَ بالشَّيْءِ: نهوشتهیی بهوشته

أرکی علی فلان: بهمانا (رکا) دئ.

تیکه لاو کرد.

أرکی علیه الجمل: بهمانا (رکا) دئ.

رَمَثَ الشَّيْءَ رَمَثاً: شتهکهیی دزی.

أرکی الیه: په نای بو برد.

رَمَثَ أمرُهُم رَمَثاً: کارمهکیان تیکه لاو

پیکه لاو بوو.

أرکی لهم جنداً: سهریازی بو

رَمَثَ الإبل: حوشترمهکی گیی (رمثی) خوارد

نامادمکردن.

أرکی فی الأمر: لهکارمهکیا دواکهوت.

سکی ئیشا.

أرکی الأمر: کارمهکی دواخست.

رَمَثَ: گیا ترشوکهیه لهوالاتی شام زور

إزتکی علیه: پشتی پی بهست ۵

دمروی.

قورسایی خسته سه رهو.

أرَمَثَ فی ماله: ههندئ لهمالهکهیی

الرکوة: قاپیک یان دۆلجهیهکی بجوکه

هپشتهوه.

لهپنست دروست دمکری ناوی پی

أرَمَثَ الشَّيْءَ: شتهکهیی زیاد کرد ۵ شلی

دهخوریتسهوه ۵ یان ناوی پی

کرد، نهرمی کرد.

هه لدههینجری ۵ (ک: ارکاذا).

رَمَثَ علی کذا: لهوهی زیاد کرد ۵

الرکبة: بیریک هه لتههیندراپی ۵ (ک:

دمگوترئ: (رَمَثَ علی الخمسین): له

رکایا).

په نجا تیپهپی.

رَمَثَت غنمه علی المائة: مهپهکهیی

ألترکو: چهوز.

لهسه د زیاد بوون.

وَمَا بالمكان رَمَوْا: لهو شوینه مایهوه.

رَمَثَ الشَّيْءَ: شتهکهیی چاک کردموه.

وَمَا الشَّيْءَ علی کذا: نهو شته له و مزید

استرَمَثَ فی ماله: بهمانا (أرَمَثَ) دئ. ۵

بوو.

الرَمَث: پیایو جل شپو چلکن ۵ پشت

رَمَا الخَبَر: گومانی بو ههوالهکه چو،

باریک ۵ گیاههکی کیوییه له گیا

مهزندهی کرد، دمشگوترئ: (هل رَمَا

ترشه‌گانه به‌زوری له جوئله‌وانی شام
دمروئ ۵ داری که‌له‌کی سهرئاوو به‌له‌م،
یان کونده‌ی ژیر که‌له‌کی سهرئاو ۵
حه‌بلی رژیو ۵ پاشماوه‌ی شیر له‌گوانی
حه‌یوانی شیر دمردا.
الرْمَتْةُ: (أرض مرْمَّةٌ): زموییه‌که زور
گیا ترشه‌ی تیدا دمرئ.
وَمَجَّ الطائر رَمَجًا: بالندمه‌که چیقنه‌ی کرد.
رَمَجَ ما كتب من السطور: نه‌و
خه‌تانه‌ی نوسیبوونی رمشی
کردنه‌وه.
الرَّمَايُ: کونده‌به‌بوو قاجی
دمبه‌ستنه‌وه لای ته‌له‌و فاقه بو
نه‌وه‌ی هه‌یوان و بالنده‌ی زینه
خروئ پی بگرن.
الرَّمَايُ: پشتی رمب و لوله‌ی رمب.
وَمَجَّ البرق رَمَجًا: بروسکه‌که به‌کزی
دمرکه‌وت، شوئی زور نه‌بوو.
رَمَجَ فلانًا: رمبی له‌فلان دا.
رَمَحَتِ الدَّابَّةُ فُلَانًا رَمَحًا ورماحًا:
ولاخه‌که لوشکی له‌فلان دا.
رَامَحَهُ: به‌رمب لیی دا.
تَرَامَحُوا: به‌رمب لیکیان دا.
الرَّمَايُ: خاومن رمب ۵ (ثور رامج):
که‌له‌گای دوشاخ ۵ (السمك الرامح):
نه‌سه‌تیرمه‌که له‌پێشییه‌وه
نه‌سه‌تیرمه‌کی تر هه‌یه روناکیه‌که‌ی
دریژ دنوینی.

الرَّمَاخُ: (رمح الجن): په‌تاو تاعون ۵
(رمح العقرب): جزوی دوپشک.
الرَّمَاخَةُ: پیشه‌ی رمب دروستکردن
(شیرگهر).
الرَّمْحُ: ناسنیکه لای سه‌روی تیزه بو
بریندار کردن ۵ هه‌روا ناوه بو
دمسته دوی نامیری جوتیاریی ۵
(ك: رمح وأرمح) ۵ هه‌روا
دمگوترئ: (كَسَرُوا بينهم رَمَحًا): واته
شه‌رو هه‌را که‌وته ناویانه‌وه ۵ (وهم
على بني فلان رمح واحد): نه‌وانه
له‌ناو خو‌یان دا په‌کیه‌تییان هه‌یه.
الرَّمَاخُ: رمب دروستکه‌ر ۵ نه‌و که‌سه‌ی
رمب به‌دمسته‌وه دمرئ.
الرَّمَاخَةُ: نه‌و که‌وانه‌یه زور توندیی و
هاویشتنی به‌هیز بی.
الرَّمُوحُ مِنَ الدَّرَاب: نه‌و هه‌یوانه‌یه
که‌شت دمکه‌زی.
الرَّمِيحُ: عه‌صاو گۆچان که‌پیاوی پیرو
ژنی پیر خو‌ی به‌سه‌ردا دمدن.
أَرْمَحَ النخلُ: دارخورماکه به‌رسيله‌ی
کرد.
أَرْمَحَ فلان: فلانکس نهرم بوو، ملکه‌ج
بوو.
أَرْمَحَتِ الدَّابَّةُ: نازه‌له‌که پیر بوو یان
قه‌له‌و بوو.
الرَّمِيحُ: دره‌ختی کۆبووه تیکچرزاو.

الرَّمْعُ: بهرسيله خورما ۵ خورمای
 كال و نهگه بيو.
 رَمَدَ رَمْدًا ورمادة: فموتاو بوو
 بهخوله مېش.
 رَمَدَ الشَّيْءُ: شتهكهی لهناو برد.
 رَمِدَ رَمْدًا ورمدة: رهنګی خاکی بوو.
 رَمَدَتِ الْعَيْنُ رَمَادًا: چاومکه هیښا ژانی
 تیکهوت بهگرئ وستا ۵ دمگوتري:
 (رَمِدَ فلان) ۵ (هو اَرَمَدُ وهي رمداء).
 اَرَمَدَ: فموتا ۵ همزار كهوت.
 اَرَمَدَ الْقَوْمُ: خهلكهكه توشی قاتو
 قری و همزاری هاتن.
 اَرَمَدَ الْبُكَاءُ عَيْنُهُ: گریان چاوی توشی
 چا و نیشه کرد.
 اَرَمَدَ الشَّيْءُ: شتهكهی ومكوو
 خو له مېش لی کرد.
 رَمَدَ الشَّيْءُ: شتهكهی خسته ناو
 خو له موه ۵ ومكوو خو له مېشی
 لی کرد.
 رَمَدَ الشَّوَاءُ: برژاومکهی خسته ناو
 پشکو ناگرهكانهوه.
 اَرَمَدَ: ومكوو نوعامه بازی دا.
 اَرَمَدَ وَجْهُهُ: دهمو چاوی رهنګی خوئی
 گرت.
 اَرَمَدَتِ الْعَيْنُ: چاومکه هیښا.
 الْأَرَمَدُ مِنَ الثِّيَابِ: پوښاکی تمپو
 توژاوی چلکن.

الرَّامِدُ: شتی رزیوو بی سود.
 الرَّمَادُ: خوئل نهوهی دوا سوتان
 لهشتهكه دمپنیتهموه ۵ (کثیر
 الرماد): سهخی سروشت و دلفراوان
 (کینایه په) ۵ (مُقَيَّ الرَّمَادُ فِي
 وجهه): دهمو چاوی گؤړا.
 الرِّمَادَةُ: کومه له خوئل ۵ (عام الرِّمَادَةُ):
 سائیک بوو لهزمهانی نیمامی
 عوممردا خهلك توشی قاتو قری
 هاتن، سالی ۸ کؤچی بوو.
 الرَّمَادِي: رهنګ خو لاوی (خاکی).
 الرَّمْدُ: نهخوشیهكه توشی چاو دمبج
 ۵ (علم الرَّمْدِ): زانیاری پزیشکی
 چاو.
 الرَّمْدُ: رهنګ لیلی کمومكوو رهنګی
 خوئل بی ۵ ناوی گهړاو ۵ پوښاکی
 چلکن.
 الرَّمْدُ: میښووله.
 الرَّمْدِي: پزیشکی چاو.
 رَمَرَمَ الرَّجُلُ رَغِيه: پیاومکه خوراکی
 بهرماوه پرت بلاوی داکهوتوو
 له میزو سفرمی کهسانی تر خوارد،
 بیژی لهپیس بوونی نهگرموه ۵
 لهعهدیت دا هاتوو دهمفرموی:
 (دخلت امرأة في هرة حَبَسَتْهَا فَلَا
 أَطْعَمَهَا وَلَا أَرْسَلْتَهَا تَرْمِمْ مِنْ خَشَاشِ
 الأرض).

راپه‌پین.

إِرْتَمَزَ: به‌مانا (رَمَزْ) دئ.

الرَّمَايَةُ: به‌رَمَزْ که له‌نه‌زَنُودا دمبی.

الرَّمْزُ: ناماژمو تیل نیشان ۵ نیشانه‌و

دیارد ۵ له‌زارموه‌ی (علم‌البیان)‌دا

کینایه‌ی شاردراموه‌ی ۵ (ک: رَمُوز).

الرَّمْزُ: ناماژمو تیل نیشان.

الرَّمْزُ: به‌مانا (الرَّمْزُ) دئ.

الرَّمْزِيَّةُ: رَمَزْی رهمزی، رَمَزْی‌نکی

ئه‌ده‌بی و فه‌ننیه له‌شعیردا سه‌ری

هه‌لدا.

الرَّمَاةُ: ئاخرمتی به‌دِرْمُوشت که

به‌ئیشاره‌ی بی‌گانه‌ی بۆلای خۆی

کیش دمکا ۵ (کتابه‌ی رَمَاةُ): په‌له

پیشمه‌رگه‌و کۆمه‌له‌ سه‌هریاز

که‌له‌به‌ر زۆرییان هه‌رتیکه‌وه

ده‌هاون.

وَمَسَّ المِيتَ: مردومه‌کی به‌خاک سپار

له‌گۆری ناو گلی به‌سه‌ردا کرد

سهرقه‌برمه‌کی کۆتاییه‌وه.

وَمَسَّ الشَّيْءَ: شوئنه‌واری شته‌که‌ی

کوژاندموه، ده‌گوترئ: (الرَّيْحُ ترمسُ

الآثار): ره‌شه‌یابه‌که شوئنه‌وارمکانی

داپۆشین، گل و خۆلی به‌سه‌ردا

کردن.

وَمَسَّ القَبْرَ: گۆپه‌که‌ی له‌گه‌ل زه‌وی دا

ته‌خت کرد.

تَرَمَرَمَ: ده‌می جولاند قسه‌ بکا قسه‌ی

نه‌کرد ۵ ده‌گوترئ: (کلمته‌ لما ترمرم

بحرف).

تَرَمَرَمَ الشَّيْءَ: شته‌که په‌رژو بلاو بۆوه.

الرَّمْرَامُ: پوش و پائی به‌هار.

وَمَزَّ اليه رمزاً: لیوی لی بادا، چاوی لی

داگرت برۆی لی هه‌لته‌کاند ۵ به‌لیو

یان به‌چاو یان برۆ نیشارمتی بۆ

کرد.

وَمَزَّ الظُّبْيَ رَمَزَاناً: ئاسکه‌که بازی هاویشته.

وَمَزَّ إلى الشَّيْءِ بكذا: به‌وشته شارمزی کرد

بۆی.

وَمَزَّ فلاناً بكذا: هه‌لانکه‌سی به‌وشته

هه‌نخه‌لاتاند.

رَمَزَ رمَاةَ: وێك هاته‌وه ۵ جم و جۆلی زۆر

بوو، عاقل و ئاغر بوو، شکۆمه‌ند

بوو، ره‌سه‌ن بوو.

رَمَزَ فزاده: دلی ته‌نگ بوو.

ترامزوا: هه‌ریه‌که‌یان نیشاره‌ی بۆ

ئه‌وی تر کرد.

تَرَمَزَ: جم و جۆلی کردو که‌وته

شه‌فه‌تۆله، ده‌گوترئ: (رَمَزَ من

الضربة): به‌لیدانه‌که که‌وته جم و

جۆل.

ترمَزُوا: خه‌لکه‌که له‌گۆپه‌که‌یان دا

که‌وته‌ن جم و جۆل و تێك خرۆشان

۵ خۆیان نامده‌کرد بۆ جم و جۆل و

رَمَسَ عَلَيْهِ الْخَبَرُ: هَمَّالَهُ كَهَي لَيْ شَارِدَمُوهُ.

رَمَسَ فَلَانًا بِحَجَرٍ: بَهْرَدِي گَرْتَه فَلَانَكِهَس.

أَرَمَسَ الْمَيْتَ: بَهْمَانَا (رَمَسَةُ) دِي.

إِرْتَمَسَ فِي الْمَاءِ: خَوِي لَهْمَانُوْمَكِهْدَا نَقُوم

كرد تا سهری چووه ژېړ ناومکه.

الرَّمَاوَسُ: گَوَږ ه (ك: رَوَامِيس).

الرَّمِيسُ: بِالْتَنْدَه ه پَهْلَهْمُوهر ه دَمْعَبَاي

شهوگهږ وهكوو شهشمهه كوږه ه

(ك: رَوَامِيس).

الرَّمِيسَةُ: بَايَهكِي بَههِيَز كِهگل و خُوْل

ههئبگري و شوپنهوار داپوشي ه (ك:

رَوَامِيس).

الرَّمَسُ: گَوَږِيك لَهگهل زهوي دا تهخت

بووېي ه نهو گللهي دمکريته ناو

گَوَږَمُوهر مردوهکهي پي دادهپوشي

ه (ك: رَمُوس و أَرَامِاس).

الرَّمَسُ: شُوږِي گَوَږ ههئکهندن،

گوږستان.

الرَّمُوسَةُ: دَهگوتري: (وَقَعُوا فِي مَرْمُوسَةٍ

مِنْ أَمْرِهِمْ): خَهئکِهکِه کِهوتنه مقو

مَقُوو تِيکهل و پِيکِهئيهوه

لهئيشهکهيان دا ه

وَمَشَ الشَّيْءَ رَمَشًا: بَهسهری پهنجهي

شتهکهي گرت ه دهستی لي دا.

رَمَشَ فَلَانًا بِحَجَرٍ: بَهْرَدِي لَهفَلَانَكِهَس

گرت.

رَمِشَتْ عَيْنُهُ رَمَشًا: پِيَلَوِي چاوي

سوريون و برزانگي پيکِهوه

نووسان و چاوي ناويان ليهاهت،

دَهگوتري: (رَمَشَ فَلَان، هُو أَرَمَشَ

وهي رَمَشًا).

أَرَمَشَ الشَّجَرُ: دَرمختهکِه پَشکوت و

گهلای کرد.

أَرَمَشَ فَلَان: بَهْمَانَا (رَمَشَ) دِي ه چاوي

زور تروکاندن لهبهر زمعيضي چاوي

ه چاوي تِيکچون پِيَلومگاني چاک

نهبوونهوه.

الرَّمَشُ: سَبِيَاهِيَتِيَه گهلِه نِينوکی

مَنْدَال دا دهردمکهي.

الرَّمَشُ: نَهوکهسهي لهکاتي روانين دا

زور چاوي بَتروکِيَنِي ه (ك:

مَرَامِيش).

الرَّمَشُ: نَهوکهسهي پِيَلَوِي چاوي

توشي نهخوشي بوين و چاک

نهبنهوه.

رَمَصَتِ الدُّجَابَةُ رَمَصًا: مَرِيشَكِهکِه

حيقنهي کرد.

رَمَعَى فَلَان لَأَمَلَهُ: فَلَان کَاسَبِي بُو خِيَزَانِي

خوي کرد.

رَمَعَ بَيْنَ الْقَوْمِ: لَهناو خَهئکِهکِهدا

ناشتهواپي و چاکسازي بلاو کردهوه.

رَمَعَى اللَّهُ مُصِيبَتَهُ: خُودَا پاداشتي

کوْستهکهي دايهوه ه خهساري بو

پز کردهوه.

ه (رَمَضَ السَّيْمُ): رَوْزَه‌كه رَوْزَه‌كى
 گهرم بوو ه (رَمَضَ الصَّائِمُ):
 رَوْزَه‌وانه‌كه ناوسكى گهرم داهات
 له‌تینوان ه (رمضت قدمه): قاجى
 بهلى گهرم سوتان.
 رَمَضَ الْقَتْمُ: نازده‌كان له‌چرقه‌ى گهرمادا
 له‌موران و جهرگان توشى نه‌خوشى
 بوو.
 رَمَضَ لِلْأَمْرِ: له‌رقان جهرگى بؤ سوتا ه
 داخ له‌دل بوو بؤى.
 أَرْمَضَهُ الْحَرْ: گهرما هه‌لى پرېوكاند.
 أَرْمَضَ الشَّيْنُ فَلَانًا: شته‌كه فلانكه‌سى
 داخ كرد.
 أَرْمَضَ النَّصْلُ: سه‌مرتيره‌كه‌ى تيز
 كردن.
 أَرْمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: له‌گهرمه سېرو
 لمبه‌لان دا شوانه‌كه مه‌پرېكانى
 له‌مورانندن.
 رَمَضَهُ: كه‌ميك چاوهرپوانى كردو
 دواىي رويشت.
 رَمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: به‌مانا
 (رَمَضَهَا) دئ.
 رَمَضَ الصَّوْمُ: نيهمتى رَوْزوى هيئا.
 إِرْمَضَ مِنْ كَذَا: له‌وشته جاپز بوو
 له‌سهر شانى گران بوو.
 إِرْمَضَ لَه: په‌رؤشى بوو ه جهرگى
 داپزا.

رَمَضَ الشَّيْنُ: داواى شته‌كه‌ى كرد ه دمستى
 لئ دا.
 رَمَضَتِ الْعَيْنُ رَمَضًا: چلك و پېپؤقى
 سېي له قولينچكى چاوى دا
 كوېموه ه دمگوترئ: (هَر أَرْمَضُ
 وَهِي رَمَضَاء) ه (ك: رَمَضُ).
 أَرْمَضَهُ الرِّمْدُ: چاوهرپشه پيلوى
 چاوهركانى تيك دان.
 الرِّمَضُ: چلكيكى سېي رقه له
 قلينچكى چاوى دا كوډمبيته‌وه.
 وَهِيَ النَّصْلُ رَمَضًا: سه‌ره تيره‌كه‌ى تيز
 كرد.
 وَهِيَ الشَّاةُ: مه‌پرېكه‌ى كه‌ول كردو
 پېسته‌كه‌ى به‌سه‌ردا دابه‌وه ه
 خستيه سهر به‌ردى گهرم بوو،
 ناگرى له‌سهر كردموه بؤنه‌وه‌ى پئ
 بگاو به‌كه‌لكى خواردن پئ ه
 رَمَضَ الرَّاعِي مَوَاشِيَهُ: شوانه‌كه له لمبه‌لان و
 گهرمه سېردا نازده‌كانى
 له‌مورانندن.
 رَمَضَ فَلَانٌ: فلانكه‌س لمبى گهرم قاجى
 سوتانندن.
 رَمَضَ رَمَضًا: بهلى گهرم دا رويشت.
 رَمَضَ الشَّيْنُ: شته‌كه گهرمى زور بوو،
 دمگوترئ: (رَمَضَتِ الْأَرْضُ):
 زمويه‌كه به‌هوى چرپوونه‌وه‌ى
 تيشكى خور بؤسهرى زور گهرم بوو

أُرْتَمَضَ الْفَرَسُ بِهِ: ئەسپەكە بازى پەن
دا.

تَرْمُضْتُ نَفْسَهُ: دەرۋونى تىك چوو،
نەفسى لاواز بوو.

تَرْمَضَ الصَّيِّدُ: نىچىرەكەى راوگرەد لە
لەبەلان و گەرما دا، واتە: رەئى
كەوتو لە قاقۇزەى پىچا تا
خزاندىيە ناو لەبەلان و قاجى لە
لەبەكە چەقەن و بېستى لى بېراو
گرەتى.

الرَّمَضَاءُ: گەرماى بەهەيز ە جەنگەى
گەرما ە زمويەك كە راستەوخۆ
خۆر لى بىداو سوور بوبىتەو.

رمضان: مانگى نۆبەمى سالى
قەمەرييە ە (ك: رمضانات،
راماين).

الرَّمَضُ: بارانى پەيش و مرزى پايىز
كەزموى گەرم و سۆتەمەرپۆيە.

الرَّمَضِيّ: ھەورو بارانى كۆتايى
ھاوين و سەرمتاي و مرزى پايىز.

الرَّمَضُ: ھاوان شوپنى لە ھەوراني
نازەل.

رَمَطَهُ رَمَطًا: رەخنەى لى گرتو تانەى
لى دا.

رَمَعَ رَمْعًا وَرَمْعَانًا: كەوتە پەلە پەلو
ھەلسوړو داسوړ.

رَمَعَ الْفُةُ: لەرق ھەلساوييا لوتى كەوتە
لەرە ە يان بە خىرايى كەوتە پئو

رؤيشت.

رَمَعَتِ الْأُمُّ بَوْلَهَا: دايكەكە مندالەكەى
بەنەكاملى بوو.

رُمِعَ: نەخۆشى توشى پەشتى ناو فرۆشەكە
بوو لەرؤيشتن كەوت.

رَمِعَ: بەمانا (رُمِعَ) ھاتوو.

أَرَمِعَ: بەمانا (رُمِعَ) ھاتوو.

رَمَعَتِ السَّبَّاحُ: دەرندەكان بىچويان
بيون بەنەكاملى.

رُمِعَ: بەمانا (رُمِعَ) ھاتوو.

تَرَمِعَ: كەوتە جەو جۆل و شەژان و
ھاتوو چۆ، دەرگوتري: (تَرَمِعَ أَنفَهُ مِنْ

الغضب).

الرُّمَاعُ: نازارەكە توشى پەشتى ناوگير
(ناو فرۆش) دەبى ناتوانى ناو

لەكۆلنى و بىفرۆشى ە نەخۆشپەكە
توشى گەدە دەبى و لەناكام دا دەمو

چاوى زەرد ھەلەگەرپەن.

الرُّمْعَةُ: كۆمەلە رومكەك، باقە گيايەك
ە دەسكەك گۆل و رەحانە.

الرُّمَاعَةُ: پەشت مەلاشوى مندال
كەلەبەر تەنكى و زەمىفى جەو

جۆل دەكا.

الْيَرْمَعُ: مەزراحە قۆر قۆرەى مندال كە
داپەدخوتى دەنگى لى دى ە بەردە

سەخرو كەلەبەر تەشكى خۆردا
دەمرەوشپتەو.

رَمَقَّة: چاوی تیپری و سهیری کرد.
 رَمَقٌ فِي الشَّيْنِ: زنده‌مردی له‌کارمکه‌دا
 نه‌کردو به‌جوانی نه‌نجامی نه‌دا.
 رَمَقَ الْكَلَامَ: قسه‌کانی هه‌لبه‌ستن و
 وته‌کانی هه‌لگیرانه‌وه.
 إِرْمَقٌ: لاوازی کرد ۵ داپزا ۵ (إِرْمَقُ
 الجلد): پیسته‌که تهنک بوو ۵ (إِرْمَقُ
 الطريق): ریگه‌که دریز بوو.
 تَرَمَقَ الشَّرَابَ: شله‌مه‌نییه‌که‌ی ورده
 ورده خوارده‌وه.
 الْأَرْمَاقُ: (جبل أرماق): حه‌بلیکی
 زعیفو و رزیوه.
 الرَّمَاقُ: ژبانی کوله‌مه‌رگی.
 الرَّمَقُ: باقی مانده‌ی گیان (گیانه‌لاو).
 الرَّمِقُ: (عیش رَمِق): ژبانی کوله‌مه‌رگی
 ۵ ژبانیک که‌زور زبریی و که‌م و
 کورتی تیدابن.
 الرَّمَقُ: حه‌سودی ۵ نه‌و هه‌زارانه‌ی
 ده‌گه‌نه نه‌وپه‌ری پله‌ی هه‌زاری.
 الرَّمَقُ: پیاوی زعیفو و لاواز.
 الْمَرَامِقُ: نه‌وکه‌سه‌ی به‌عاسته‌م هوکاری
 ژبانی بۆ به‌رجه‌سته برو بی ۵
 نه‌وکه‌سه‌ی که‌میست خۆشه‌ویستی
 نه‌بن هیچی تری له‌دل دا نه‌ماوه ۵
 نانه‌میزادی ره‌وشت ناشیرین و لاواز.
 الْمَرْمَقُ مِنَ الْعَيْشِ: که‌سیک به‌ژبانی
 کوله‌مه‌رگی بزیا.

إِرْمَعْلُ: فرمیسکی بی وه‌ستان هاتنه
 خوار دلۆپ دلۆپ هه‌لپزان ۵ (إِرْمَعْلُ
 الصَّبِي): منداکه‌که لیکی دیته خوار
 (لیکنه) ۵ (إِرْمَعْلُ الشَّوَاء): گوشته
 برژاوه‌که چه‌وورییه‌که‌ی داچۆرا ۵
 (إِرْمَعْلُ الثَّرَبُ): کراسه‌که تهر بوو ۵
 (إِرْمَعْلُ الْأَدِيمُ): چه‌رمه که‌زور تهر
 بوو.
 إِرْمَعْلُ الْإِبِلِ: حوشره‌کان بلاو بوونه‌وه
 ۵ (إِرْمَعْلُ فُلَان): فلانکس پله‌ی
 کرد ۵ لرخه‌و پرخه‌ی لی‌هات.
 رَمَعَهُ رَمْعًا: به‌ده‌ست شیلای، هه‌نووی
 ۵ ده‌ستی پیداهیتا ۵
 رَمَعَ الطَّعَامَ: خواردنه‌که‌ی به‌پیخۆر
 رازاند‌موه ۵ خووشی کرد ۵ چه‌وری
 کرد ۵ چه‌وری تی‌کرد ۵ (رَمَعَ
 الكلام): قسه‌که‌ی هه‌لگیرایه‌وه.
 رَمَقَهُ رَمَقًا: سهیری کرد، ده‌گوترئ:
 (رَمَقَهُ بَصَرًا): چاوی تی پری ۵
 چاوی به‌دور دا گیراو چاودپری
 کرد ۵ چاودروانی بوو.
 رَامَقَهُ مَرَامَقًا وَرَمَاقًا: به‌مانا (رَمَقَهُ) دئ
 ۵ به‌چاوی رق و قینه‌وه سهیری کرد.
 ۵ سازش و زهمانه سازی له‌گه‌ل کرد
 ۵ له‌ترسی نه‌وه‌ی ژبانی بی
 بگه‌یه‌ن له‌گه‌لی دا هه‌لی‌کرد.
 رَامَقَ الْأَمْرَ: کارمکه‌ی ته‌واو نه‌کرد.

وَمَكَ فِي الْمَكَانِ وَبِهِ رَمُوكَا: لهوشوینه
 مایهوه جی نه هیشت.
 وَمَكَ فِي الطَّعَامِ: هیچی له خواردنه که
 نه هیشتهوه هه مووی لرف دا.
 اَرْمَكُهُ: وای لی کرد لهو شوینه
 بمینیتتهوه.
 اَرْمَكُ: ناسک بوو باریک بوو.
 اَرْمَكُ الْجَمَلُ: حوشره که رنگی خاکی
 بوو یان زور بؤر بوو تاوا دمبندر
 مهیلو رمش بی ۵ حوشره که کزو
 لاواز بوو.
 اسْتَرَمَكَ الْقَوْمُ: خه لکه که گالته یان
 به باوک و باپیرانی خوین دمکرد.
 الرَّمَكُ: که سیک له شوینیک نیسته جی
 بی و لی نه روا ۵ جوړه بونیکه
 رنگه که خاکیه.
 الرَّمَكَةُ: لاواز ۵ نه سپی بارگیری،
 تایهت بکری بؤ پهرین ۵ (ک) رَمَكُ
 ورمک.
 الرَّمَكَةُ: رنگی خاکی یان زور لیو
 مهیلو رمش.
 وَمَلَّ رَمَلًا وَرَمَلَانًا: گورگه لوقه کرد.
 وَمَلَّ التَّنَجُّ رَمَلًا: جنراومکه ته نک و
 سفتو سؤل کرد.
 وَمَلَّ السَّرِيرَ: کورسی و میزو سیسه مه که
 رازاندموه به جه واهرو یاقوت.
 وَمَلَّ الْحَصِيرَ: هه سیرمه که جی.

اَرْمَلُ الْمَكَانِ: شوینه که بوو به لبه لان.
 اَرْمَلُ فُلَانٍ: فلانکهس تی شوی نه ماو
 هه زارو ناتاج بوو.
 اَرْمَلَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که بیوژن کهوت
 ۵ میردی مرد.
 اَرْمَلُ الْجَبَلِ: حه بله که دی دریز کردهوه.
 اَرْمَلُ الْحَصِيرِ: هه سیرمه که جی.
 اَرْمَلُ الزَّادِ: تی شووه که ته واو کرد
 هیچی نه ما.
 رَمَلُ الطَّعَامِ: لمبی کرده ناو
 خواردنه کهوه بؤ نه وهی که لکی
 نه میتی ۵ له حه دپشی پیغه مبه ر دا
 دمبارمی (الحمر الوحشية) هاتووه
 ده لی: (وامر ان تكفأ القدور وان
 يُرْمَلُ اللحم بالزَّاب).
 رَمَلُ الشَّرْبِ: خوینی له کراسه که
 هه لسو، خویناوی کرد.
 رَمَلُ النِّسِيجِ: جنراومکه ته نک و سفت
 کرد.
 رَمَلُ الْكَلَامِ: قسه که به بی بناغه
 داناو پوچی کردهوه.
 رَمَلُ الْكَاتِبِ خَطُّهُ: نوسهرمه که دوی
 نویسی لاپهره که لمبی به سهردا
 بلاو کردهوه بؤ نه وهی مهرمه که به
 زیاده که هه لمری.
 اِرْتَمَلَ بِالْدَّمَ: به خوین چلکن بوو،
 جهسته ی خویناوی بوو.

تَرْمَلُ: بهمانا (ارتمل) دئ.

الأرْمَلُ: ناتاج ۵ پیاویک زنی نه هینابی
۵ زنیك میردی مردبی ۵ پیښی
دمگوتری: (أرمله) ۵ (ك: أرامل
و أرامله) ۵ ههروا ناوه بو سالی كه
باران و بی پیت ۵ مهریک قاجه کانی
رهش بن و باقی جهستهی سپی بی ۵
(ك: رْمَلُ).

الرْمَالُ: شتی چندراو.

أرْمال: که متیار.

الرْمَلُ: بهرده ورده، لمبو زیخ ۵ (ك:
رْمَالُ) ۵ (علم الرْمَل): زانیاریه که
باسی شتی نه زاندر او دمکا،
زانیاریه کی بی بناغه یهو خورافه و
نه فسانه یه.

الرْمَلُ: بارانی که و نم نم ۵ (ك:
أرمال) ۵ په کیکیشه له به حره کانی
شیعری عوروزی ۵ (بحر الرْمَل):
(فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلن).

الرْملاء: سالی کهم باران و بی پیت ۵
مهري قاج رهش و خوری سپی ۵
واته: هه موو جهستهی سپی و قاجی
رهش.

الرْمَلِي: گیاهه که له ناو لمبه لآن دا پروئ.
الرْمَالُ: که سیکه خه ریکی زانیاری
رهمل بی.

الرْمَلُ: زنجیری بهچوک.

الرْمَلَةُ: نهومیه لمبی تیدمه کړی
بو نه وهی نوو سراوه تازمه که وشک
بکاته وه.

رْمُ الْعَظْمُ رْمًا و رْمَةً و رْمِيمًا: نیسقانه که
رزی ۵ دمگوتری: (رْمُ المیت):
مردمه که رزی ۵ (رْمُ الحَبْلُ):
گوریسه که بهچرا.

رْمُ الشَّيْ رْمًا و رْمَةً: شته که ی چاک
کردمه هه نندیکی لی رزی بوو
بی که کک بوو بوو ۵ (رْمُ المنزل):
خانومه که ی نوئ کردمه وروخاوو
درزی چاک کردنه وه.

رْمُ الشَّيْ: شته که ی خوارد، (رْمُ الشاة
الخشيش): مهري که گیاو گزمه کی
خوارد، به دوو لیچی گرتی.

أرْمُ الْعَظْمُ: بهمانا (رْمُ) دی ۵ (أرْمُ
المیت): بهمانا (رْمُ) دئ ۵ له به نندی
پیشینان دا هاتوو دهر بارمی مهري
لات و لاواز ده لئ: (ما يَرْمُ منها
مضرب): نه گهر نیسقانی بشکینی
مؤخی تیدا نییه.

رْمَةً: بهمانا (رْمَةً) دئ.

إرْمَت الشاة الخشيش: مهري که به دوو
لیچی گیاهه کی گرت.

تَرْمَت الْعَظْمُ: نیسقانه که ی کرپاندموه
ههرچی گوشتی له سهری بوو
به مددان لسی کردمه وه.

الرَّمَاءُ: (نعجة رَمَاءُ): مەزگە
يەكەرنەنگ.

الرَّمَامُ: ئەو چايس و گەندە خۆرمە
كە گوئ ناداتە پاك و پيس و
هەرچە دەستی كەوئ دەمەشیتەوه.

الرَّمَّةُ: پارچە يەك لە حەبلى پزىو
(ك: رَم، رَمَم، و رِمَام) ئەو حەبلى
دەكرتە مىلى حوشتر ە هەر لەم
پومەو دەگوترئ: (أعطاء الشئ
برمته): واتە ھەموو شتەكەى پئ
بەخشى.

الرَّمَّةُ: بەمانا (الرَّمَّةُ) دئ ە ئيسقانى
پزىو ە خەم خۆركەو مۇزانە ە
مىروى بالدار ە (ك: رِمَم و رِمَام).

الرَّمِيمُ: ھەرشتيك رزى بئ.

الرَّمَمَةُ: شتو مەكى ناو مال.

الرَّمَان: ھەنار ە (رمانه القبان): تۆپە
قەبان.

رَمَان الانهار: رومكەكە گولتيكى زەردى

مەيلەو سوورى ھەيە ە دەنگەكەى

لەدەنگى ترشە ساق دەچئ بەزورى

بؤ دەرمان بەگار دەھينلرئ بؤ

نەخۆشى جومزگەو نەخۆشى (عرق

النساء) ە (رمانه الدابة): ناوومەى

ناخوړى و لاخ.

الرَّمَمَةُ: زەمبەك زورى درەختى

ھەنار لئ بئ.

رَمَة اليوم رَمَاهُ: رۆژمەكى زۆر گەرم بوو.

رَمَمَ الشئ: چاكسازى لەشتەكەدا

كردو كون و كەلەبەرى پەركردنەوه.

رَمَمَ الشئ: شتەكە كاتى ئەوەى ھات

نۆزەن بکەرتەوه، دەگوترئ: (رَمَمَ

الجدار): دیوارمەكە پێویستی بە

نۆزەن كەردنەوه ھەيە.

الرَّمَام: (جبل الرَّمَام): حەبلىكى

كۆن و پزىو.

الرَّمِيم: لەزاراوى رەسم و وێنەدا

بریتىە لەدانانى و مەرقەيەكى رون و

نايلۆن ئاسا لەسەر ئەو رەسمەى كە

دەخوازئ بگوێزرتەوه، بەم جۆرە

قەلەم دێئ بەسەر خەتە دیارمەكانى

رەسمەكەدا كەلەژىر و مەرقە

رونەكەومەى تا بەتەواوى وێنەكەى

ژێرمەو دەخاتەسەر و مەرقە رونەكە.

الرَّمَام: (جبل رِمَام): حەبلىكى كۆن و
پزىو.

الرَّمَامُ: (جبل رَمَام): حەبلى رزىو ە

پومكى پاقلە پائى پاككرنى.

الرَّمَامَةُ: ژيانى خۆش و بەناز

پەروەردە.

الرَّمَامُ: زەوى، خاك ە مۆخى ئيسقان ە

ئەو پەش و پەلاش و خشت و خۆلەى

با ھەلەدەگرئ ە ئەو پزىو پالو

خشت و خۆلەى لافاو لەگەل خۆى

دەپەينئ.

الرَّم: غەم و پەزارە.

وَمَيَّ الشَّيْءُ رَمَاءً: شتهکه زیادی کرد،
گمشو و نمای کرد ۵ تیپه‌ری:
دمگوترئ: (رمی علی الخمسین من
عمره): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا تیپه‌ری ۵
(هو یرمی علی صاحبه): نه‌و له
هاوه‌له‌که‌ی به‌ته‌مه‌ن تره.

رمی الشَّيْءُ وبه: شته‌که‌ی هاویشته.
رمی الله له: خودا یارمه‌تی داو سهری
خست.

رمی الله في يده: خودا له‌ده‌ستی بدا (دوعا
کردنه لیئ).

رمی فلاناً بأمر قبیح: بوختانی به‌کابرا
کردو کاری ناشیرینی خسته پال.
رمی بجله علی غاربه: وازی لی هیئا،
بهره‌لای کرد.

رمی به علی البلد: بالآدمستی کردو کردی
به فه‌رمان‌په‌وای شار.
رمی الْبَلَدَ: جو بو نه‌و شاره.
رمی الصيد: شتیکی بو نیچیرمه‌که هه‌لدا
بیگرئ.

أرمی الشَّيْءُ: شته‌که زیاد بوو، زور
بوو، دمگوترئ: (أرمی علی الخمسین
من عمره): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا زیاتر
بوو.

أرمی فلان الشَّيْءُ: فلان شته‌که‌ی
هاویشته ۵ (أرمه‌ه من یده): فرپی دا
۵ (أرمه‌ه عن فرسه): له‌سهر

ئه‌سپه‌که‌ی خسته‌یه خوار ۵ (أرمی به
البلد): ولات دهری کردو له‌خوی
نه‌گرت.

رمه‌ه مرمه‌ه رمه‌ه: هه‌ریه‌که له‌وانه
تفه‌نگی به‌وی ترانه‌وه نا ۵
له‌په‌ندی پشیناندا هاتوو ده‌لی:
(قبل الرَّماء تملأ الكنائن): پیش
ته‌فه‌له‌یه‌که کردن و تفه‌نگ
پیکه‌ومنان رق و فینه‌کان سهر پیز
ده‌که‌ن.

رمی عن قومه: تیکو‌شا بو‌گه‌ل و ولاتی.

أرقی المتناضلان: دوو رقه‌به‌رمه‌کان
ته‌قه‌یان له‌یه‌کدی کرد.

أرقی به البلاد: ولات و مده‌ری نا ۵
(أرقی الشَّيْءُ): شته‌که زور بوو ۵
(أرقی الصيد): ته‌قه‌ی له‌نیچیرمه‌که
کرد.

ترامی القوم: خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان
ته‌قه‌یان له‌هه‌ندیکی تریان کرد.

ترامی أمره الى الظفر: کاره‌که‌ی
سهرمنجام بوو به سهرکه‌موتن.

ترامی الجرح الى الفساد: برینه‌که سهری
کی‌شا بو داو‌شان و شیرپه‌نجه.

ترامی الشَّيْءُ: شته‌که به‌رمو زوربوون
رؤیشت.

ترامی السحاب: هه‌وره‌کان پالیان لیك دا.
ترامی به البلاد: ولات و مده‌ری نا.

الرَّمَاءُ: رېباو سود ۵ گهڻه ڪردن.

الرَّمَايَةُ: تفهنگچيه تي.

الرَّمِي: ته مهن دريڙ.

الرَّمِي: زياده، زور ۵ دهگوتري: (في هذا

رَمِيَّ عَلَى مَا سَمِعْتُ): ته مه زوري

زياده له وهى بيستومه ۵ هه وري

پايزانه ڪه قه ترمي بارانه ڪهي گه وري

گه وري به ۵ (ك): ارماء وارمي

ورمايا).

الرَّمِيَّة: يه ڪجار تفهنگ هاويشتن ۵

له پهندي پيشينان دا هاتووه دهئي:

(رَبُّ رَمِيَةٍ مِنْ غَيْرِ رَامٍ): وادمي ڪابرا

تفهنگچي نيهو نيشانه ڪه ده پيڪي.

الرَّمِي: نيشانهو هه دد ف نه وشتهي

تير مڪهي ناراسته دمڪري ۵ له ياري

تو پين دا بهو شوينه دهگوتري:

توپه ڪهي ناراسته دمڪري.

الرَّمَاءُ: تفهنگچي ڪه بچڪوله نه شمار مزي

بي هي ري تفهنگچيتي دهڪري ۵ سمى

بزن و مهر.

الزَّمْبُ: ڪه روڻشڪ.

الرَّمِيَّة: زهويه ڪه ڪه روڻشڪي زور به.

الرَّمِيَّة: جوړه ماسيه ڪه خويي بي

دهڪري و وشك دهڪري و هه لدمگري.

رَنخ فلان: فلانڪس به وهى سهر

خوشييه وه لاره لاريه تي ۵ ههر

دمرواو به لادا دي.

رَنخ الشراب فلان: شمرايه ڪه فلانڪسي

والى ڪردوه گوده گوديه تي،

دمگوتري: (رَنخَت الرِيحُ الغصن):

رمهه باكه لقه دارمڪهي بو راستو

چمپ هيناو بردي.

رَنخ فلان رَنخ عليه: فلانڪس له وهى

خوي چوو بي هيرو لاوازيه ڪ

جهسته ي داگرت به وهى ليندان يان

ترسو و بيم يان سهرخوشي.

تَرَنخ فلان: فلانڪس به وهى

سهرخوشي لاره لاريه تي.

تَرَنخ للشين: بو شته ڪه راپسڪوت بو ي

چوو.

تَرَنخ على فلان: دهستدري زي ڪرده سهر

فلان.

الرَنخ: سهره خوله، سهر سوڀهاتن ۵

موخه پخ ڪه له دوا ميشڪه و ميه.

الرَنخَة: پيشي ڪه شتي.

وَنخ رَنخا: پچر پچر بوو (رَنخَة) ملڪه چو

زيرباري ڪرد.

تَرَنخ به: ته شه بيبوسي بي ڪرد.

الرَنخ: دره ختيه ڪه بوني خوشه له پيري

(الغارية) يه له ڪه نارمڪاني شامو

ولا تي غه ورو ڪي مڪاني قه راخ

دمرياي نهو ولا تانه دمروئ ۵ رومڪي

عود ۵ داري ناسو زمرفي ڪي

گه ورمي ومکوو جه واول ڪه له پيرزو

پالي درمختي خورما دروست بڪري.

الرِّثَازُ: نینزیمیکه دمبیته هۆکاری
مهیی نی شیر.

وَقَعَ الزَّرْعُ رُوعًا: کشتوکالهکه ناوی لی
براو سیس و لاواز بوو.

وَقَعَ لَوْلُهُ: کشتوکالهکه ږمگی گۆږاو سیس
بوو.

رَكَعَت الدَّابَّة: ولاخهکه بهراوهشانی
سمری میخی لهخوی دمرکرد.

رَفَعَ فُلَانٌ: فلانکس گالتهی کرد.

رَفَعَ برأسه: پرسپاری لی کرا بهسمر
ناماژهی کرد که نابو و پازی نیم.

رَفَعَ رأسه: سمری خوی بادا، سمری
لهقاند.

الرَّمْعَةُ: دمنگو و صهدای ناو گۆږمپانی

باری ه همرزانی و پیت و بهرمکهت ه
باغو باغچه ه پارچهیهک نیچیر،
پارچه خواردمه نییهک، قومه
شهرابیك.

ارْتَفَت الدَّابَّةُ بِأَذْنِهَا: ولاخهکه
لهماندویی دا گووی تمپ کردن.

ارْنَفَت البعيرُ: حوشرمهکه رویشتو
سمری خوی خسته جم و جۆلو
ناوجهوانی پیش خست ه بهلهی
کرد.

الرَّائِف: (رَائِفُ كُلِّ شَيْءٍ): ههراخی
شتهکه.

الرَّائِفَةُ: ههراخی کړکړاگهی گوئ ه
پیستوکهی نهرمایی گوئ ه کوتایی

لهمه دمست بهلای هۆلموه ه لای
خواروی سمت ه لا ږان.

وَقَّى الماءَ رَقًا ورنوقًا: ناومکه لیل بوو ه
دهگوتری: (رَقَّ عِشْهُ): ژپانی

ناخوش بوو.

رَقَّى الماءَ رَقًا: بهمانا (رَقَّ) دئ.

ارْتَقَى الماءُ: ناومکهی لیل کرد.

رَقَّى: سهرسام بوو ه ههستاو نهیزانی

بو کوی بجی نهیزانی ناخو دمروا
یان دئ.

رَقَّت السفينة: کهشتیهکه لهشوینی

خوی سوراپهوه نهړوی.

رَقَّت الراية: نالاکه بهسمر سمری
خه لکهوه شهکاپهوه.

رَقَّى الطائرُ: بالندهکه بالی لیک دانو

فری، خمریک بوو بقړی و نهفری.

رَقَّت الشمسُ: خور خمریک بوو
ناوایی.

رَقَّى الطائرُ: بالندهکه بالی شان

بهنه خوشی یان بهشتی ترو کهوته
خوارموه.

رَقَّت عينه: لهبرسا جاوی سپی بوون.

رَقَّى القومُ بالمكان: خه لکهکه
لهوشوینه مانهوه و گیریان خوارد.

رَقَّى النورُ عينيه: خمو تیکه لی

جاومکانی بووه بهلام خموی لی
ناکموئ.

رَقَّى الماءُ: ناومکهی لیل کرد.

رَتَّقِ النَّظَرَ: سهرکردنه که ی شاردموه ۵
 چاوی تئ بپرین و چاوی لئ
 نه گواستهوه.
 تَرْتَقِ الْمَاءُ: ناومه که لئل بوو.
 الرَّتْقُ: خشت و خۆلی ناو ناوه ۵ ناوی
 لئل ۵ درۆ.
 الرَّتْقَاءُ: په له موری به کړکه وتوو ۵ زموی
 سوتهمه پړو.
 الرَّتْقَةُ: ناوی که مو لئل که له بنکی
 حهوزدا ده مینیتته وه ۵ دمگوترئ:
 (صار الماء رنقة): ناومه که قورپو بوو.
 الرُّوْتَقُ: (رونق السيف): ورشه و
 بریسکه ی شمشیر ۵ جوانی و
 ناوداری.
 رونق الضحا: سهرمتای چیشته نگاو.
 رونق الشباب: سهرمتای گه ننجی و
 ناوداری روخسار.
 الرُّتْكَ: دروشمی پاشاو هه رمانه ووا
 تورکه کان بووه له میصر.
 وَفَمِ الْمَغْنَمِ: گۆرانی بیزمه که دهنگی خۆی
 له راندموه ۵ (هو رَنَمٌ وهي رَنَمَةٌ).
 رَنَمٌ: به مانا (رَنَمٌ) دئ ۵ دمگوترئ: (رَنَمٌ
 الحمام والقوس والجندب والعود) ۵
 ههرشتیک دهنگی خۆش بئ و
 له زمت له دهنگی بکړئ.
 تَرَنَمٌ: به مانا (رَنَمٌ) دئ.
 الرَنَمُ: دهنگو ناواز.

الرَّئِمَةُ: به مانا (الرَّئِمٌ) دئ.
 الرَّئِيمُ: به مانا (الرَّئِمٌ) دئ.
 وَفَن رَنِينًا: دهنگی لئ هات ۵ ناوازی چرپاند
 ۵ (رَنَ اليه): گوئی بۆ ږاگرت.
 اَرْنُ: به مانا (رَنٌ) دئ، دمگوترئ: (أرئت
 القوس في إنباضها، وأرئت المرأة في
 نوحها، وأرئت الحمامة في سجعها،
 وأرئت السحابة في رعداها، وأرئ الماء
 في خريه).
 رُنْتُ المرأةَ تَرِينًا: ئافرته که له رمی
 به دهنگی خۆی کرد ۵ بالوری لئ دا
 ۵ (رُنَّ الْقَوْسُ ونحوه): وای کرد
 که وانه که دهنگی له رمینه وهی لئ بئ.
 الرُّنُ: ناوی که م.
 الرُّنِي: بونه وهر ۵ خه لک ۵ دمگوترئ:
 (ماني الرني مثله).
 الرُّنَةُ: گیانله به مریکی گوانداره (شیر دهر و
 که پړوکه) له پیری ناسکه ۵ هاوار
 به دهنگی بهرز ۵ دهنگی غهم و
 به ژاراوی (دهنگی حمزین) له کاتی
 گۆرانی گوتن دا، یان له کاتی گریان دا.
 الرُّنَان: که وان ۵ تیری که وان ۵ ویزه
 تیرو گولله ۵ دمگوترئ: (قوس مرنان،
 سحابة مرنان): تیری که ویزه ویزه
 هه به، هه وری که دمگولئینی.
 وَفَا رَنُوا ورُنُوا: چاوی تئ بپری و چاوی لئ
 نه پاراست ۵ تیلهی چاوی دایه ۵ رنا

الی حدیثه): گوئی بۆ قسه کانی راگرت.
 رَنَّا غَنه: لی بی ناگا بوو.
 رنا فلان: فلان کهوته کهیفخووشی و چاوه
 چاوو عیشقیازی.
 اَرْنَاهُ حُسْنُ الْمَنْظَرِ: جوانی دیمه نه که
 سهرنجی راکیشا بۆ نهوهی چاوی تی
 بیرئو چاوی لی نهگوپزیتتهوه.
 اَرْنَاهُ اِلَى الطَّاعَةِ: وای لی کرد هیواش
 بییتتهوهو دایمرکی.
 راناه: به سمری دا بهرز بووهو
 شکومه نندتر بوو لی ۵ دموتری:
 (له شرف یُرَانِي الْكَوَاكِبُ): ریزو
 شکومه نندیبه کی هه یه پشت
 نهستیره کان دمه کوئ.
 رانا فلاناً: له گهل فلانکهس دا گونجاو
 هه لی کرد.
 رُنِّي: کهیفخووش بوو، گۆرانی گوت ۵
 نالانندی.
 رَنَى الصَّوْتُ فَلَاناً: دمنگه خووشه که
 فلانی خسته کهیف خووشی و
 رمقس و سه ما.
 رَنَى الْحُسْنُ فَلَاناً: جوانی نهوشته
 فلانکهسی والی کرد چاوی لی
 نهتروکیئ.
 تَرْنَى: چاوی له خووشه ویسته که بری و
 چاوی لی نهتروکاند.
 الرُّنَا: نهوهیه له بهرجوانییه کهی چاوی

لی نهتروکیئدری.
 الرُّنَاءُ: جوانی و شوخ و شهنگی.
 الرُّنَاءُ: دمنگ، دمنگی خووش ۵ (ك:
 اَرْنِيه) ۵ کهیفخووشی.
 الرُّنَاءُ: نهوکهسه یه میبازی دمگاو
 هه میشه سهیری نافرمتی جوان
 دمگاو چاویان لی ناتروکیئ.
 الرُّنُونُ: دموتری: (هو رُنُونُ فَلَانَه):
 نهو گوپزیه لی فلان نافرمته و
 بهدمو گفتی موعجه به ۵ (وهو رُنُونُ
 الْأَمَانِي): نهو کابرایه هیوایاتی
 زۆرهو ناواته خوازه ناواته کانی بیینه
 دی یان به ته مایه بیینه دی.
 رَهْبَهُ رَهْباً وَرَهْبَةً وَرَهْباً: لی ترسا.
 اَرَهَبَ: قوئی پۆشاکه کهی دریز بوو ۵
 (أَرَهَبَ كَمَهُ): قوئی کراسه کهی دریز
 کرد.
 اَرَهَبَ فَلَاناً: فلانکهسی ترساند،
 زنده مقی برد.
 رَهْبَ الْجَمَلُ: رویشتنی ریگاکه برستی
 له حوشرمه که بری، له کاتی هه لسان
 دا به لادا هاتو بیخی خوارد.
 رَهَبَ فَلَاناً: فلانکهسی ترساند و
 زنده مقی برد.
 تَرَهَّبَ الرَّاهِبُ: رهینه نه که (راهیبه که
 له خه لومته خانه کهی دا لی بری بۆ
 خودا په رستی).

ترهبُ فلان: فلانكس خودا پهرستی كرد.
ترهبُ فلاناً: هه‌په‌شه‌ی له‌فلانكس
كرد.

استرهبه: به‌مانا (رهبة) دئ ه‌قورنان
دمه‌رموی: ﴿وَاسْتَزْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا
بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾.

الزهابيون: تاقمێكن كه پهبازی
عونف و توند ره‌وی له‌كوشتن و برپن
دا په‌په‌رمو دمكه‌ن بۆ گه‌یشتن به
مه‌رامه‌ سیاسییه‌كانیان، رێگای
تونندو تیزی دمگرنه‌ به‌ر.

الراهبُ: ره‌به‌ن و خه‌لوهمكێشی
مه‌سیحییه‌كان كه‌واز له‌دونیاو
خزم و خوێش ده‌هێنێ و خۆ
ته‌رخان دمكا بۆ خودا په‌رستی
له‌دیرو نه‌شكه‌وت و په‌ناو پاساردا ه‌
(ك: رهبان و ره‌ه‌ابین و ره‌ه‌ابه‌).

الراهبة: مێینه‌ی (راهب) ه‌ ه‌ حال و
ومزعیکی ترسناك.

الرهبابُ: (ره‌هاب الإحتجاز): له‌زاراوه‌ی
پزیشکی هه‌ناوای دا ترسه
نه‌خۆشییه‌كه‌ له‌بوون له‌شوێنێکی
گۆشه‌گیر و په‌نا په‌ساردا.

الرهبابة: غوضروفێكه‌ و مكوو زوبان
له‌خوار سینگه‌ومه‌یه‌.

الرهبابة: به‌مانا (الرهبابة) دئ.

الرهبُ: تیری بارێك ه‌ خوشتری له‌په‌وو
به‌هۆی ماندوو بوونی رێگاوه‌.

الرَّهْبُ والرَّهْبُ: قۆلی كراس و پۆشاك.
الرَّهْبَانِيَّةُ: وازه‌یتان له‌كاروباری دونیاو
دابهران له‌هه‌موو خۆشی و له‌زمتێك و
گۆشه‌گیر بوون بۆ خودا په‌رستی.

الرَّهْبَة: (رهبة الماء): له‌زاراوه‌ی پزیشکی
هه‌ناوای دا بریتییه‌ له
نه‌خۆشییه‌کی گوازراوه‌ و بلاوه‌بوو
به‌هۆی لیکه‌وه‌ فایرۆسه‌كه‌ی
دمگۆپزێته‌وه‌ له‌و دپندانه‌وه
كه‌ له‌پێری سه‌گن بۆناو جه‌سته‌ی
ئاده‌میزادو گیانه‌به‌ری تر، دیارده‌ی
ئهم نه‌خۆشییه‌ ئه‌ومه‌یه‌ توشبوومه‌كه‌
ماسوولكه‌ی هه‌ناسه‌دان و قوتدانی
گه‌رژدەبن و وێك دێنه‌وه ه‌ شیتێ و
تێكچوونی ئه‌عصاب و گه‌لی پشێوی
جه‌سته‌یی تری لێ دمكه‌وتنه‌وه‌.

الرَّهْبَة: به‌مانا (الرَّهْبَانِيَّة) دئ.

الرَّهْبُوتُ: به‌مانا (الرَّهْبَة) دئ، دمگوتری:
(ره‌بوت خير من رحوت): ئه‌گه‌ر
بترسی و تاوان نه‌كه‌ی باشتره‌ له‌وه‌ی
تاوان ئه‌نجام بده‌ی و به‌زه‌میان پێتا
بێته‌وه‌.

رَهْبَلُ: قسه‌ی كردن و كه‌س لێی حالی
نه‌بوو.

تَرْهَبَلُ: به‌شێوه‌ی گورگه‌لۆقه‌ كردن
رۆی.

الرَّهْبَلُ: قسه‌یه‌ك لێی حالی نه‌بی
(قسه‌ی بێ مانا).

الرُّهْبَلَةُ: جۆره رۇيشتنىڭكە ومكوو
گورگە لوڧە وايە.

أَرْهَجَ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانى باراند.
أَرْهَجَ فَلَانٌ: فلانكەس بخورى مالمەوى
زۆر بوو، يان زۆرى كرد.

أَرْهَجَ الْبَخَارَ: تەپو تۆزى بەرپاكرد،
دمگوترى: (أَرْهَجَ بَيْنَ الْقُرْمِ): لەناو
خەلككەكە دا فیتنەو ئاشوبى
بەرپاكرد.

الرَّهْجُ: تەپو تۆز ۋە تەنكە ھەور ۋە
ھەراو ھۆريا.

الرُّهْجُ: (رُوءَ مَرهَج): ومرزو كەشو
ھەوايەكى باراناويە.

رَهْدَهُ رَهْدًا: ھاپى، تەفرو توناي كرد.
رَهْنَهُ رَهَادَةً: نەرمو نۆل ۋە ھەرزان بوو ۋە
(مەر ھىد ھەي رەيدە).

رَهْدًا: كەتتى گەورەي كرد، نەحمەقى
نواند.

الرُّهْمُودُ: شتى بناغە ھەلۆل ۋە باش
قايم نەكراو.

الرُّهْدَلُ: نەحمەق ۋە ھەتيو مچە ۋە لاوازو
ھىچ لەبارانەبوو.

رَهْنًا: تەمبەلى كرد، گىر بوو، ھەر
بەدمورى خۇى دا جولايەو.

الرُّهْنُ: بالندمەكە ومكوو چۆلەكە
لەولاتى مەككەدا ھەيە ۋە نەحمەق ۋە
نەدان.

رَهْرَةً لُونَهُ: روخسارى جوانو بىرىقەدار

بوو.

رَهْرَةً مَالِيَةً: سفرەو خوانەكەي فراوان
كردو سەخاومتى خۇى نواند.

تَرَهْرَةً السَّرَابُ: تراويلكەكە ورشەو
برىسكەي بەردەوام بوو.

تَرَهْرَةً الْجِسْمُ: جەستەي بەھۇى نازو
نيعمەتەو سېو ناسك بوو.

الرُّهْرَاءُ: (ماء رَهْرَاءَ): ئاويكى صافو
رونە ۋە (جسم رَهْرَاءَ): جەستەي

ناسك ۋە نەرمو نيان بوو ۋە (طست
رَهْرَاءَ): تەشتىكى پانەو قولى

كەمە.

الرُّهْرَةُ: (جسم رَهْرَةُ): بەمانا (رَهْرَاءَ):
دى.

إِرْتَهَزَ لَكَذَا: راپسكوت بۇ فلان شتو
كەوتە جمو جۆل بۆى.

رَهْسَ الشَّيْءِ رَهْسًا: بەتوندى پېى لى ناو
پايشاندىيەو.

إِرْتَهَسَ: كەوتە جمو جۆل ۋە ھاتو چۆ،
دمگوترى: (إِرْتَهَسَ الْقُرْمُ):

خەلككەكە كەوتنە تىكپۇزانو
فیتنەو ئاشوبەو ھەر تىكەو

دەھاو.

إِرْتَهَسَ الدَّوَاهِي: بەلاو كارمسات زۆر
بوون ۋە لەپەندى پېشىنان دا ھاتو

دەلى: (إِن الدَّوَاهِي لِي الْآفَاتِ
تَرْتَهَسَ): ئەم پەندە بۇ كاتىك

دمگوترئ: که بارو دؤخ ناخوش بئو
فیتنهو ناشویی گموره بهربا ببن.

إرتَهسَ القومُ: شمرِو ئاژاوه لهناو
خه ئه که که دا بهربا بوو، خه ئه که که
تیکرژان و پاله پهستوی پهکتریان
کرد.

إرتَهسَ الجراد: کولله لهسمر پهکتر
که ئه که بوون.

ارتَهس الرادي: شیومکه پربوو لهناو.

ارتَهسَ رجلا الدابة: دوو قاجی و لاخه که
لهرویشتن دا لیک دمگمونو
فهیزمنه.

تَرْهَسَ: کهوته جمو و جول و پهله قازه.

رَهْشَت الدابة رَهْشاً: دوو دمستی
ولاخه که لیک کهوتن و دهماری
قاجی پراو بریندار بوو.

إرتَهشَ القوم والجراد: بهمانا
(ارتَهس) دئ.

ارتَهش فلان: فلانکهس جهستهی
کهوته لهرزمو شهقه تۆله.

الراهبان: دوو پمگن لهدیوی ناومهوی
دمست دان.

الرواهش: دهماری ناومهوی قول و باسکه
یان هی بهری دمست و همروا ناوه
بۆ پمگو دهماری ناومهوی دمستی
ولاخ و

الرّهيش: ورده شت و تیری باریک و

بجکۆله و شتی زمعیفو باریک و
که م گوشت و گلیک که پهکتر
نهگري.

رَهْصَ بدینه: بهتوندی دمستی بهنایینی
خۆیهوه گرتووه.

رَهْصَ الخائط: دیوار بهندو پاش دیواری بۆ
دیوارمه کرد.

رَهْصَ الدابة والحجر: ولاخه که یان
بهردمهکی جولاند و

رَهْصَ الشئ: شتهکهی گوشی.

رَهْصَ فلاناً في الأمر: لهکارمه که دا سمر
زهنشتی فلانی کرد و پهلهی کرد.

رَهْصَت الدابة: ولاخه که سمی توشی

نهخوشتی بوو، یان دمستی ناوی تیدا
کۆبوومه و (رَهْصَت): هه مان مانای
ههیه.

أَرْهَصَ على الذنب: سور بوو لهسمر
نهنجام دانی تاوان و لهحه دیت دا
هاتوو دهقمرموی: (إن ذنبه لم يكن
عن إرهاب).

أَرْهَصَ البناء: پلیکانه ی بۆ پاله خانه که
دروست کردن و کۆله کهو پایه ی بۆ
بیناکه دروست کرد بۆ نهوهی
نهکهوئ.

أَرْهَصَ الشئ: شتهکهی چه سپاندو
دایمه زراند.

أَرْهَصَ الله فلاناً للخير: خودا فلانکهسی

کردوه بهکانی خيرو پياومتی و
مهردايهتی و زانیاریی.

راهصه: چاودپری کرد.

الإرهاص: رودای نااسایی که بو
پیغهمبهر هاتوونه دی پیش نهومی
ببیته پیغهمبهر.

الرَّهْصُ: قور که تۆپهل تۆپهل
دهخړیته سمریهك بو بینا کردن.

الرَّهْصَةُ: نهومیه دیوی ناوومی سمی
ولاخ توشی نهخوشی بیی و نهتوانی
باش برپا، یان ناوی قاجی دابهزی
بههوی باری گران و ماندوپیهوه.

الرَّهْصُ: (أسد رهص): شیرك لانهی
خوی جی نههیلئ.

الرَّهْصُ: بهرده زړوئ؛ نهو بهرده یه
کهولاخ بهسهری دا برپا سمی
دمسوئن، توشی نهخوشی رههصه
دهکا ه ههروا ناوه بو بهردی ریز
کراوو دامهزراو لهسهر شهقامو
ناومال وگوو رهصیف.

المُراَصَة: بهردی چهسپاوو دامهزراو.

الرَّهْصَةُ: پلیکانه و سهکو.

رَهْطَ فلان رَهْطاً: فلانکس بهخیرایی
خواردنی خوارد پاروی گهوره
گهورهی کردن.

رَهْطَ: بهمانا (رهط)دئ، ههروا بهمانا
نهومیه سواری پشتی ولاخ بوو لی
دانهبهزی ه لهمالهوه دانیشو

نهچووه دهر.

إرتھطوا: خهککه کۆبونوه.

الرَّهْطُ: کهلو بهلی ناومال.

الرَّهْطُ: تاقم و کۆمهل، پیر له سی یان
حهوتهوه بو ده.

رَهْطَ الرجل: قومو قیلای پیاو، خزمه
نزیکهکانی.

رَهْفَةٌ رَهْفاً: تیزی کرد مشتو مالی
کرد، دهگوترئ: (رهف سیفه):

شمشیرمهکی باریک و جوان کرد.
رَهْفَ رَهْفَةً ورَهْفاً: تمک و ناسک و جوان
بوو ه (هر رهف وهی رهفه): نهو
پیاوه یان نهو ئافرمته قهدباریک و
جوان و قهشهنگه.

أَرْهَفَهُ: بهمانا (رَهْفَةً) دئ ه (أرهف
بالکلام): راشکاوانه قسهکانی کردن

هیچ پیچ و بهنای تیدا نهبوون.
أَلْمَرَهْفَ: پیاوی دلنرم و ههست ناسک
ه ئهسپی قهد باریک و پهراسو لیک
نزیك.

الْمَرْهَفُ: جهسته و ئهندام ریک و پیک.
رَهَقَ فلان رَهْقاً: فلان بی عهقل و
ئهحمهق و نهزان بوو ه فیری شهرو
ستهکاری بووو وازناهیئن ه گونا
دایبوشیوو ههموو وجودی تاوانه ه
دروئ کرد ه پهلهی کرد ه (هو رهق
وهی رهقه).

رَهَقَ الصلاةَ رَهْقاً ورَهْقاً: کاتی نوپز هات

سهرشانی و تاوانباری کرد.

رَهَقُ الْغَلَامُ: گه‌نجه‌که خمریکه بالغ

ببی، دمشگوترئ: (رَهَقُ الْغَلَامِ

الْحُلُم) ه هه‌روا دمگوترئ: (صلی

الظهر مرهقا): نویژی نیوم‌روی کرد

له‌دواکات دا، خمریکبوو کاتی نویژی

عه‌صر دابی.

الرُّهَاق: نه‌ندازه، دمگوترئ: (القوم

رهاق مائه): قه‌ومه‌که به‌نه‌ندازه‌ی

سه‌ده‌کس دمبن.

الرَّيْهَان: زم‌عفران.

الرَّهَاقَة: له‌کاتی بالغ بوونه‌وه تا دم‌گاته

ته‌مه‌نی ره‌شیدی.

الرُّهَقُ: که‌سیک بی عمقل و کاقام بی

ه سه‌خی سروشت و نانبدیه‌کی

وه‌ها هه‌میشه میوانی هه‌بی ه

پی‌اوی خو‌پیری و خراپه‌کار ه

که‌سیک تۆمه‌تی بیدینی لی بکری.

رَهَقَ بِالْمَكَانِ رَهَقًا: له‌و شوینه‌ مایه‌وه،

جی‌گیر بوو.

رَهَقَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی باریک کرد، وردی

کرد، هاری.

رَهَقَ الدَّابَّةُ: و‌لاخه‌که‌ی به‌لی‌خورپن ماندو

کرد.

رَهَوًا: به‌هوی رؤیشتنه‌وه جموز‌گه‌کانی

شل بون و نه‌یتوانی بر‌وا.

رَهَوَكَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که تی‌کیانه‌وه

هاویشت که‌وتنه‌ خروشان.

ه (رَهَقَ قَدُومُ فُلَانٍ): هاتنه‌وه‌ی فلان

نزیک بو‌وه‌وه.

رَهَقَ الشَّيْءُ رَهَقًا: شته‌که نزیک بو‌وه جا

کابراکه شته‌که‌ی ده‌ست بکه‌وی یان

نا، پی‌ی بگا یان نا.

رِهَقَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته‌که له‌فلان نزیک

بو‌وه‌وه پی‌ی گه‌یشت، دمگوترئ:

(رَهَقَهُ الدِّينُ): قه‌رزه‌که‌ی ومختی

هات.

أَرَهَقَ اللَّيْلُ: شه‌و نزیک بو‌وه‌وه.

أَرَهَقَ فُلَانًا: کار‌یکی خسته سهرشانی

فلان که‌بوی هه‌لناسوری، بوی

نه‌نجام نادری.

أَرَهَقَ اللَّيْلُ فُلَانًا: شه‌و له‌کابرا نزیک

بو‌وه‌وه، شه‌وی به‌سه‌ر هات،

دمگوترئ: (أَرَهَقْنَا اللَّيْلُ).

أَرَهَقَ الصَّلَاةَ: نویژه‌که‌ی دواخست

تاکه‌وته نزیک‌ی کاتی نویژی‌کی

تر‌وه‌وه.

أَرَهَقَ فُلَانًا: په‌له‌ی له‌فلان کرد،

دمگوترئ: (أَرَهَقَ فُلَانٌ أَنْ أَصْلِي):

فلان‌که‌س په‌له‌ی لی کردم که نویژی

بکه‌م.

أَرَهَقَ فُلَانًا شَيْئًا: شتی‌کی به‌سه‌ر

فلان‌که‌س دا دا داپیوشی، دمگوترئ:

(أَرَهَقَهُ حَسَامًا): به‌شمشیر داپیوشی

ه (أَرَهَقْنَاهُمُ الْخَيْلَ): به‌نه‌سپ دواپان

که‌وتین ه (أَرَهَقَهُ إِثْمًا): تاوانی خسته

إِرْتَهَكَ: جموزگه‌کانی شل بوونه‌وه
 به‌هوی زور رؤیشتن و ماندوو
 بونه‌وه.
 تَرَهْوَكَ: رؤیشتن به‌شیومیه‌ك كه‌شه‌پۆل
 به‌هوی.
 الرِّهْكَ: لاوازی.
 الرُّهْكَ: له‌پو لاوازی‌كی بی خیرو بیر،
 دمگوتری: (رجل رُهْكَ، وناقة رُهْكَ)
 ه (أَرْض رُهْكَ): زموی نه‌رمو
 روخه‌ك.
 الرُّهْوَكَ: گهنجی نه‌رمو نیانو
 ته‌پرده‌ماخ ه ناسکی قه‌له‌وو
 كارزیله‌ی قه‌له‌وو تۆپن.
 وَهْلَ لَاحْمَهُ رَهْلًا: گوشتی شلو داچۆپاو
 بوو، هاوسا، جه‌سته‌ی فش بوو.
 رَهْلُهُ: وای لی کرد گوشتی جه‌سته‌ی
 شلو داچۆپاو بی ه به‌اوس.
 رَهْلُهُ النُّوم: زور نوستن پیلوی چاوی
 هاوساندون.
 تَرَهْلَ: به‌مانا (رَهْلَ) دئ.
 الرُّهْلُ: نه‌و ناوه‌ی زمردمیه‌ كه‌له‌گه‌ل
 منداال دا دیتته‌ی دمروه‌ له‌كاتی
 له‌داپكیوونی دا.
 الرُّهْلُ: ته‌نكه‌ی ه‌هور كه‌موكه‌و دیمه‌نی
 شه‌ونم ده‌چی.
 رَهْمَتِ الْأَرْضِ: زموییه‌كه‌ به‌ردموام
 بارانی ورد لی دا، دمگوتری:

(مكان مرهوم وروضه مرهومة).
 أَرَهَمْتُ السَّعَابَةَ: هموره‌كه‌ وردمبارانی
 به‌ردموامی باراند.
 أَرَهَمَ الرِّيحُ: به‌هار ورده‌ی بارانی
 به‌ردموامی زور بوو.
 الرُّهْمَانُ فِي سِرِّ الْإِبْلِ: لۆزه‌ی لۆزی
 رؤیشتنی حوشر له‌بهر كزو
 لاوازی.
 الرِّهْمَةُ: بارانی زمعیضو به‌ردموام.
 الرُّهْمُ: مه‌پی له‌پو لاواز.
 رَهْمَسَ فُلَانٌ: فلانكه‌س هه‌په‌شه‌ی لی‌کرد.
 رَهْمَسَ الْأَمْرَ: كاره‌كه‌ی شارده‌وه.
 رَهْمَسَ الْخَبَرَ: به‌شیکی له‌همواله‌كه‌ی
 ناشكرا كردو هه‌مووی رون
 نه‌كرده‌وه.
 رَهْمَسَ فُلَانًا: فلانكه‌سی كه‌په‌ف خو‌ش
 كرد.
 وَهْنُ الشَّيْءِ رَهْنًا وَرَهْنًا: شته‌كه‌ی چه‌سپاو
 به‌ردموام بوو.
 وَهْنٌ بِالْمَكَانِ: له‌وشوینه‌ی جیگیر بوو.
 وَهْنُ الرَّجُلِ وَالِدَابَّةِ رَهْنًا: پیاومه‌كه‌ لاواز
 بوو، ماندو بوو.
 وَهْنُ الشَّيْءِ رَهْنًا: شته‌كه‌ی چه‌سپاندو
 دموامی بی دا.
 وَهْنُ فُلَانٍ عِنْدَ فُلَانِ الشَّيْءِ: فلانكه‌س
 له‌باتی قه‌رز شته‌كه‌ی لای فلان داناو

بهردموامه.

الرَّاهِنَةُ: بؤ مینهی (الراهن) بهگاردی،

دمگوتری: (نعمه راهنه): نازو

نیعمه‌تیکی هه‌میشه‌یه.

الرَّهَانُ: پیش‌پکێ ه (خیل الرهان):

ئه‌سبی پیش‌په‌وی کردن ه له‌پهن‌دی

پیش‌نیندا هاتوو ده‌لی: (هما

کفرسی رهان).

الرَّهْنُ: رهن بریتیه له‌بهن‌کردنی

مائیک که دادنه‌ری لای بابای

خاو من حه‌ق بۆئه‌وه‌ی هه‌رکاتیک

خاو منی ماله رهن کراوه‌که

نه‌یتوانی حه‌ق خاو من حه‌قه‌که

بداته‌وه له‌وماله رهن کراوه وه‌ری

بگرتیه‌وه، یان بلێ مائیکه دادنه‌ری

لای تۆ له‌بارته‌های ئه‌وه ماله‌ی لیت

وهرگیراوه، ده‌شگوتری: (الإنسان

رهن عمله): ئاده‌میزاد یارمه‌ی

کردموه‌کانیه‌تی، به‌گوهری

کردموه‌کانی پاداش و سزای

دیه‌تیه‌وه‌ری، هه‌روا ده‌گوتری: (أنا لك

رهن بکذا): من بۆ تۆ به‌رعووه

دبم به‌و شته.

الرَّهْنُ: ده‌گوتری: (رهن مال):

به‌ریوه‌به‌ری مال و سامانه سه‌رو

کاری ده‌گا.

الرَّهْنُ: ده‌گوتری: (أنا رهن بکذا): من

حه‌بسی کرد، ده‌شگوتری: (رهنه‌

لسانی): زمانم له‌ناستی ئه‌وه به‌ند

کردموه هیچی بێ نالیم.

أَرْهَنْ فِي السَّلْعَةِ وَبِهَا: بۆ به‌دمسته‌ینانی

ئه‌وه کالایه زۆری مال دا تا

دمسته‌گیری بوو.

أَرْهَنْ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی چه‌سپاندو

بهردموام بوو له‌سه‌ری.

أَرْهَنْ لَهْمَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ: خواردن و

خواردنه‌وه‌ی بۆ دابین کردن.

أَرْهَنْ الْمَيْتَ الْقَبْرَ: مردوه‌که‌ی خسته ناو

گوهره‌وه.

أَرْهَنْ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: فلانکه‌سی لاواز کرد.

أَرْهَنْ فَلَانًا الشَّيْءَ: شته‌که‌ی لای

فلانکه‌س رهن کرد ه یان ئه‌وه

شته‌ی دا به‌فلان بۆ ئه‌وه‌ی لای

یه‌کیکی تر رهنی بکا.

رَاهَنَهُ عَلَى كَذَا مَرَاهَنَةً وَرَهَانًا: گره‌وی

له‌سه‌ر ئه‌وه شته‌کرد.

إِرْتَهَنَهُ مِنْهُ: به‌رهن لێی وهرگرت.

تَرَاهَنَ الْقَوْمُ: هه‌ریه‌که له‌و خه‌لکه

گره‌ویان کرد بۆئه‌وه‌ی یه‌کیکیان

بییاته‌وه‌و به‌هرمه‌ندبێ.

اسْتَرْهَنَهُ: داوای رهنی لێکرد.

الراهنُ: ناماده‌کار ه ده‌گوتری: (هذا

راهن لك): ئه‌وه بۆ تۆ ناماده‌گراوه

ه (طعام راهن): خواردمه‌نه‌یه‌کی

بهرپرسيارم لهووه بهرعووهی
هه موشتيکی نهووه.

الرهيته: نهو شتهی دمکريته رههه
بهرپرسيار.

وها رهوا: هيدي و لهسه رهخو بوو
لهسه رهخو رويشت دامرکاو هيدي
بووه، دمگوتري: (رها البحر).

رها بين رجليه: نيوان دوو هاچي گرانهوه.
ارهي: توشي شويينيکی بهر فراوان بوو.
ارهي الشئي لک: نهو شته بو تو
گونجاوه، بو تو دهبی.

ارهي الشئي لک: نهو شتهی بو تو
گونجانده.

ارهي لهم الشئي: شته کهی بو نيوه
بهردموام کرد.

راهه: لئی نزیک بووه.
إرتهى القوم: خه لکه که تیکه ل و
پیکه ل بوو.

تراهیا: خودا حافيزيان له به کتر کرد.
ارهاء الشئي: نه ملاو نه ولاي شت،
قهراخو بيجاخی.

الراهي: (طعام راه): خواردمه مهنه کی
هه ميشه یی
خوشي و به ناز بهرورده.

الراهي: ميينه ی (الهي) به ههروا
ناوه بو ههنگ لهم روموه که له کاتي
فرين دا به له قازه ناکاو بال ليک

نادا.

الرهاء: شويینی فراوان و گوشاد
دمگوتري: (طريق رهاء): ريگايه کی
پان و پورو فراوانه، ههروا
ههرشتيک و مگوو دوکه ل و تهو
مزبجي.

الرهو: شتي دامه زراوو بی جوته
هيدي و لهسه ره خو دمگوتري:
(مطر رهو): بارانی لهسه ره خو
(بحر رهو): دهریای راومستاو (أفعل
ذلك رهوا): نهو کاره بکه به کاله خو
ههروا به مانا پوشاکی ته نک دي
شتي بلاوو ليک جيا بووموه
شويینی پان و پور شويینی نرمایو
چال و زه لکاو به لهومری کورکی
کومه لی نادهميزاد (پيرو تاقم).

الرهوة: شويینی نرم لهزهوی که ناوی
تي دا کۆدمبيتهوه.

الرهاء: خوشرو دمگوتري: (فرس
مرهاة): نه سپی تيزرويه.
رهوك: بهروانه مادمی (رَهَك).

رهيًا: لاواز بوو نهيتوانی.
رهيأت السماء: ناسمان ناماديه بو
باران بارين، (رهيأت السحابة):
ههرومکه خهريکه باران بباريني.
رهيًا الشئي: شته کهی تیکه ل و پیکه ل
کردو چاکی نه کرد.

رَهْيَا رَأْيَهُ: رايه‌کمی خوئی تیک دا ۵
ژيوان بؤوه.

رَهْيَا فِي أَمْرِهِ: سوور نه‌بو له سمر
کاره‌کمی.

رَهْيَا الْحَمْلُ: لاتايه‌کی باره‌کمی قورس
تر کرد له‌وی تریان ۵ چه‌ندیك
هه‌ول بدا باره‌که راست بکاته‌وه
هر خوار ده‌بی.

تَرْهِيًا: که‌وته جمو جوڤو په‌له‌قاژه ۵
رارا بوو له‌شته‌که، ده‌گوتری: (تَرْهِيًا
في أَمْرِهِ): رارا بوو له‌کاره‌کمی دا
ويستی نه‌نجامی بدا پاشان نه‌یکرد
۵ هه‌روا ده‌گوتری: (عِنَاه تَرْهِيَان):
پیلوی چاوی بۆ راناوستی.

تَرْهِيًا السَّحَابُ: هه‌وره‌که خه‌ریکه
باران ببارینی.
تَرْهِيًا فِي مَشْيِهِ: له‌رو‌یشتن دا لارو
له‌نجه‌ی کرد.

رَوًّا فِي الْأَمْرِ تَوَلَّى وَتَوَلَّى: له‌کاره‌که
ورد بؤوه تئی فکری خیرا برپاری
له‌سمر نه‌داو ده‌ستبه‌جی وه‌لامی
نه‌دایه‌وه.

الرَّاءُ: پیتی‌که له‌پیته‌کانی هیجاء ۵
دره‌ختیکه به‌ریکی سپی یان سوری
هه‌یه.

الرُّؤْيَا: تیف‌کیرین و ورد بوونه‌وه
له‌شت.

رَابَ اللَّيْلِ رَوَّيَاً: شیره‌که بزپکا ۵ یان
ماسه‌که هه‌ژین‌سراو رۆنه‌که‌ی
حیاکرایه‌ووو دهره‌یندرا.

رَابَ فَلَانٍ: فلان‌کس سمرسام بوو ۵
گیزی توش بوو به‌هوی تیری یان
هه‌نۆزو خه‌والویی ۵ یان به‌هوی
خواردنه‌وه‌ی دوی زۆرو ترش ۵ یان
فلان‌کس دروی کرد ۵ عه‌قلی تیک
چوو ۵ رای ناپه‌سه‌ند بوو ۵ هه‌روا
ده‌گوتری: (رَابَ دُمُهُ): خوینی
حه‌لال بوو ۵ کاتی له‌ناو بردنی هات
۵ کاتی سهر‌برینی هات.

رَابَ اللَّيْلِ: شیره‌که‌ی مه‌یاند ۵
ترشاندی ۵ بزپک‌اندی.
رَوَّبَ اللَّيْلُ: به‌مانا (أَرَابَهُ) دئی.

الرَّوَّبُ: پی‌اوی سه‌رگه‌ردان ۵ یان
که‌سیك له‌برسان یان به‌هوی
وه‌نه‌وزو نه‌نوستن سه‌نته‌ری تیک
چوبی.

الرَّائِبُ مِنَ الْأُمُورِ: کاری ریک و پیک و
بی موشکیله و بی شوبه‌ه و گومان ۵
نهم وشه‌یه نه‌گه‌ر له (رَوَّب)
وهرگه‌را بی به‌مانا گومان‌اوی و
شوبه‌ه‌داره ۵ له‌حه‌دیثی نه‌بو به‌کردا
هاتوو ده‌فه‌رموی: (وَعَلَيْكَ بِالرَّائِبِ
مِنَ الْأُمُورِ وَرَدَعَ الرَّائِبَ مِنْهَا) ۵
(الرَّائِبُ) ی یه‌که‌م له (رَوَّب)

بمَشِيكَ لَمْ شَمُو ۵ عَهَقْلُو نَاوَمَز،
دَمْگوتَرئ: (هَو يَحْدَنِي وَأَنَا إِذْ ذَاكَ
غَلَام لَيْسَ لِي رُوبَةً).

الرُّوبُ: نَمُو قَاهِيه شيرى تَيِّدا دَمْكرى
بِه پَهَنير يان شيرى تَيِّدا
دَمْمَه يَمَنْدَرئ ۵ (ك: مِرْواب).

وَأَثَ ذُو الْخَافِرِ رُوبًا: نَاوَه لَه سَم دَوو
فَاهَمَكِه ريخى كُرد ۵ لَه پَهَنْدى
پَيَشِينان دا هاتووه دَهئ: (أَخْشَكَ
وَتَرَوْنِي): مَن گياو گُزْت دَمْدَمئ تَو
ريخَم بَو دَمَكهى، بَه كَمَسِيكَ
دَمْگوتَرئ، كُوفَرانى نِيَعَمَت بَكاو
چاكهى لَه بَمَر چاو نَه بئ.

الرُّوبُ: كَاوِيَزئ نَاوَهئ سَم دَاوَه ۵ (ك:
أرواث).

الرُّوبَةُ: تَاكى وَشهى (الرُّوبُ) ۵
كُوزَمَرهى گَمَمَه كِه لَه گَل گيرو
بِيَزَنگ دَاوَه مِيْنِيَتَه موه دَوِى
لَه مِيَزَنگ دَانى گَمَمَه كِه ۵ لَه كى لَوْت
كَه نَاوى لَئ دِيَنَه خَوَار ۵ دَمَنْدُوكى
هَهئ.

رَاجَتُ السَّلْمَةِ رَوَاجًا: كَالَاكِه بَرَموى بَوو،
دَاخَوَازى زَوَر بَوو.
رَاجَتُ الْأَمْرِ رَوَاجًا وَرَوَاجًا: بَه خِيَرَايى
كَارْمَكِه جِي بَه جِي بَوو.

رَاجَتُ الرِّيحِ: بَايَه كِه لَه زَوَر لَوْمَهَات،
شَوِيَنئ هَهئ بَوْنَه كَه زِيَاد لَه جِيْبَه كِه

وَمَرْگِيَرَاوَه (الرَّائِبُ) ي دَووَم لَه
(رَيْب) مَوَه وَمَرْگِيَرَاوَه.

الرَّابُ: نَهَنْدَاوَه، دَمْگوتَرئ: (هَذَا رَابُ
كَذَا): نَهَوَه بَه نَهَنْدَاوَهئ نَهَوَه يَه
الرُّوبُ: شيرى بَزْرِكَاو تَرشَاو مَه يَوو،
دَمْگوتَرئ: (مَاعْنَدِي شَرِبْ وَلَا
رُوب): نَه هَهَنْگُوِيَنَم لَا يَه نَه دَوِى
تَرشَاو ۵ لَه حَه دِيَت دَا هَاتووه:
(لَا شَرِبْ وَلَا رُوبَ فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ):
وَآتِه نَه غَه شَكْرَدَن رَمَوَا يَه نَه
تِيكَهئ كُردَنئ شَتى خَرَاب بَه يَه
چَاك.

الرَّيَّانُ مِنَ الرِّجَالِ: پِيَاوى غَه شَكَمَر،
گُومَانَاوى.

الرُّوبَةُ: هَهَوِيَن ۵ خَه مِيرَه يَمَكِه تَرشَه
دَمْكَرِيَتَه نَاو مَاسَتَو شِير مَوَه بَو
نَهَوَه بَه يَهئ.

الرُّوبَةُ: بَه مَانَا (الرُّوبَةُ) دِيئ ۵ شيرى
بَزْرِكَاو، تَرشَاو ۵ چَاك كُردَنئ نِيَشَو
كَار ۵ پِيْدَاوِيَسْتئ ۵ بَزِيَوئ زِيَان،
دَمْگوتَرئ: (مَا يَقْرُمُ فَلَانُ بِرُوبَةٍ أَمَلَهُ):
هَلَا نَكَمَسَ بَزِيَوئ مَالَو مَنْدَالئ
دَابِيَن نَاكَ ۵ هَمَرُوا نَاوَه بَو زَمُوِيَه كِه
زَوَر بَه پِيَتَو فَمَرِيئ ۵ پَارچَه
گُوشَت، دَمْگوتَرئ: (قَطَعَ اللَّحْمَ رُوبَةً
رُوبَةً) ۵ هَمَرُوا نَاوَه بَو سَمَرُو كَارئ
كُردَنئ نِيَشَو كَارو هَهئ سَورَانِيَان ۵

بوو، نهزاندره له كوښو هات.

رَوَجُ الْغَبَارُ: ته پو توژمكه درنژه
كيشا.

رَوَجُ السَّلْعَةِ: برموى به كالاكه دا.

رَوَجُ كَلَامَةٍ: قسه كانى خوۍ رازاندموه
قسه كانى خوۍ چمواشه كردنو
حه قيقه تيان نهزاندره.

الرَّوْجَةُ: په له كردن ۵ خيراۍ.

الْمَرْوَجُ: (أَمْرٌ مَرْوَجٌ): كارى تيكلو
پيكلو.

رَاح رَاحاً: نيواره روښت ۵ همروهه
وشهۍ (راح): به كار دمه پرت بو
روښتن له همموو كاتيكي شهوو
روژدا ۵ همروا وشهۍ (الْفَرْجُ): بو
همموو كاتيكي روښتن به كاردۍ ۵
دمگوتري: (راح القرم وراح الهم
روحاً ورواحاً): چوو بوډاى
قهممهكه.

راح الإبل و غيرها: خوشترمهكه دواى
مه غريب گمراههوه بو ناغه لهكهۍ.
راح اليوم: رمشه باكهۍ توند بوو ۵
هواكهۍ خوش بوو.

راح فلان للمعروف راحة: فلانكس بو
چاكه كردن جوستو چالاك بوو.
راحت يده لكذا: دهستى بو نهوشته
سوك بوو.

راح للأمر رواحاً وراحاً وراحة وأريحته: بو

نهوکاره كهيف خوشو ته پ دهماخ
بوو.

راح فلان معروفاً راحة: فلانكس
به چاكهكهۍ گه پست.

راح الشيء رُوحاً: شتمكه بهر فراوان بوو.
رُوح الرجل: پياوكمه نيوان قاچه كانى پان
بوو لای پمنجه كانى پان و لای پاژنه
پيۍ ته سك ۵ (هو أروح وهي
روحاً).

أراح: پشوى دا همناسهۍ دا ۵
حه ساپهوه ۵ مرد.

أراح الشيء: شتمكه بوگه نى كرد.

أراح فلان: فلانكس كهوته نيواره ۵
كهوته ناو رمشه با ۵ له خوشترمهكهۍ
دابزهۍ بو نهوهۍ خوشترمهكهۍ
بجه سينتتهوه.

أراح الإبل و غيرها: خوشترمهكهۍ
گيراههوه بو ناغه لهكهۍ.

أراح عليه حقه: مافهكهۍ بو گيراههوه.
أراح فلاناً: فلانكسى خسته
نيستراحتو خوشيهوه.

أراح منه معروفاً: له فلانهوه خيرو
خوشى پي گه پي.

أراح الشيء: بوۍ شتمكهۍ كرد.

أروح الشيء: شتمكه بوگه نى كرد ۵
رأح بين الشيئين: له نيوان نهو
دووشته دا په كسانى نواند ۵ جار يك

بالمعرف): دهمتهكانى بهردوم
دمبهخشن بههمردوو دمستى خيرو
پياومتى دمكا ه (تراوحا العمل):
بههمردوو دمستى گاردمكا
همرساته و دمستى كهكاردابه.

تراوحته الاحتاب: زور روزگارى
بهسهردا تيپهري.

تروخ: نيواره سهرمى شمو دمستى
كرد به شمو روى ه يان نيشى تيدا
كرد.

تروخ الشينى: شتهكه بونى فلان شتى
گرتووه چونكه لى نريك بوموه.

تروخ الثبت: روهكهكه دريز بوو، بالاى
كرد.

تروخ الشجر: درمختهكه دوى رويشتنى
ومرزى هاوين گهلاكهى هه نومرى.

تروخ بالروحة: بهمانا (روح) هاتووه.

تروخ القوم: نيواره هات بولاى
قهوممهكه.

استراح: پشوى دا ه حهسايموه.

استروح: بهمانا (اسراح) دى.

استروح اليه: بهئهو نارامى گرتو
داسهكنا.

استروح الفصن: لقهدرمختهكه همزا
هاتو چوى كرد.

استروح الرجل: پياومكه لارو لهنجهى
كرد.

دمستى بو نهوشته بردو جارئك بو
شتهكهى تر ه دمگوترى: (راوح بين
جنبه): همدممه لهسهر لاتهنيشتىكى
راكشا ه (راوح بين رجليه): همرساته
لهسهر قاجيىكى ومستا ه همروا
دمگوترى: (انا اغاديه واراوحه): جارى
واههميه بهياني دهجم بولاى، جارى
واههميه نيواره دهجم بولاى، يان
بهياني و نيواره دهجم بولاى.

روح عليه بالروحة: پانكهكهى خسته
نيش بوئهوهى هموى پاكي بو بينى
ه ههواكه بگورى.

روح بالقوم: نويزى تهراويى
بهمهكهكه كرد.

روح القوم: نيواره رويشت بولاى
قهوممهكه.

روح الدهن: بونى خوشى تيكهل
بهرونهكه كرد بوئهوهى بونى
خوش بى.

روح فلتا او الإبل: بهمانا (أراح) دى.
إرتاح للأمر: دلى بهكارمكه خوش بوو.
ارتاح الله له برحمته: خودا لهبهلاو
جوورتم رزگارى كرد.

إرتوح: نوبهكردن، دمگوترى: (هما
يرتوحان عملاً): ئهو دووه بهنوبه
كاردمكن.

تراوح: دمگوترى: (فلان يداه تراوحان

استروح الشئى: بۆنى شتهكەى كرد ۵
بۆنى پتوه كرد.

استروح المطر الزرع: بارانهكه
زمرعاتهكهى بوژاندهوه.

الإستروح: لهبوارى پزىشكى دا بهوه
دمگوترى هموا داخل بكهيه
بوشايهكى جهستهوه.

الأزىح: دمگوترى (مخمل أزىح)
كهژاومهكى فراوانه.

الأزىح: سنگ فراوان و رموشت جوان و
نامادباش بۆ چاكهكارى و سهخى
سروشت ۵ شمشير.

الأزىح: سهخى سروشت و حهزله
پياومتى و نامادباش بۆ
مالبهخشين.

الترايح: كۆى وشهى (تروىحه)يه؛
لهبنه مادا ئهم وشهيه ناوه بۆ
دانيشتن ههرچۆنىك بى ۵ دوايى
كراوه بهناو بۆ ئهو دانيشتنهى
ئهنجام ددهدرى دواى چوار پكاتى
نويزى عيشا لهمانگى رهمهزان دا بۆ
حهسانهوه، ئهمجار بهشيوهى مهجاز
كراوه بهناو بۆ ههر چوار پكاتىك
نويز كه دوو پكات دوو پكات ئهنجام
دهدرى لهمانگى رهمهزان دا.

الرائحة: بۆن چ خوش بى چ بۆگهن بى

۵ حوشتر كه دوا خۆرئاوا بوون
بگهپتوهوه بۆ ئاغهلهكهى ۵
بهپيچهوانهى وشهى (السارحة)يه ۵
لهپهندى پيشينان دا هاتووه دهلى:
(ماله سارحة ولا رائحة): واته
هيچى نيه ۵ ههروا وشهى (الرائحة)
ناوه بۆ بارانى ئيواران، پيچهوانهى
وشهى (العادية): گهبارانى بهيانيانى
پى دهگوترى.

الراح: حهسانهوه ۵ شهراپ ۵ رۆزگارى
رهشهباو سهخت و دژوار ۵

الراحة: بهرى دهست ۵ (ك: راح) ۵
كهسيك ههزاربى بتهوئ
ههزاريهكهى رابگهيهنى دمگوترى:
(تركته على أنقى من الراحة) ۵ ههروا
ناوه بۆ حهسانهوه ۵ زن ۵ گۆرپان.
الرواح: بهمانا (الراحة) دى ۵ ناوه بۆ
كاتى نيوان نيومپۆو شهو ۵
بهرامبهرمهكى (الصباح).

الرواحة: بهمانا (الراحة) دى.

الروح: بهمانا (الراحة) دى ۵ رحممت ۵
باى شهمال ۵ (ك: أرواح) ۵
دهگوترى: (يوم رُوح): رۆژىكه
ههواى خۆشه ۵ (عشية روحه):
ئيوارمهكه ههوا خۆشه ۵ ههروا
بهمانا كههيف خۆشى و
بهختهومرپيه.

الرُّوحُ: گیان ۵ نفھس ۵ قورئان ۵ نیگا.
روح القدس: بەلای مەسیحییەکانەوہ
ئوقنومی سییەمە.

الروح الأمين وروح القدس: ناوی
حەزرەتی جویرائیلە سەلامی
خودای لەسەر بی ۵ لەزانپاری
فەلسەفی دا ئەو شتەیه کەبەرانبەر
ماددەییە ۵ لەزانپاری کیمیادا ئەو
بەشەییە کەلەمکاتی پالۆتتی ماددەدا
بەرزەدبیتەوہ وەکوو روحي گول و
روحي نەعنا.

الروحاني: ئەوشتە ی گيانی هەبێ ۵
نیسبەتدانە بۆلای رُوح ۵ (الآباء
الروحانيون): زانا ناینبیەکانی
مەسیحییەکانن ۵ (الطب الروحاني):
جۆرە چارەسەریکی نەفسییە.

الروحۃ: یەك جار رویشتنی ئیوارانە.
الروحیة: لەبوار ی فەلسەفی دا
پێچەوانە (المادیة) یە ۵ (الأشربة
الروحیة): عەرەق و بیرەو ئەو جۆرە
خواردنەوانە.

الريح: با ۵ بۆن ۵ رەحمەت ۵ هیزو توانا،
دەگوتری: (ذهب ریحە): هیزو
توانای نەما ۵ سەرکەوتن و بالا
دەستی ۵ فەرمانپروایی، دەگوتری:
(الريح لآل فلان): سەرکەوتن یان
فەرمانپروایی بۆ خێلی فلانە،
هەروا دەگوتری: (رجل ساكن

الريح): بیاوێکی عاقل و سەنگینە ۵
(هَبَّت ریحە): بەویستی خوێ
کارمەکی بۆ جێ بەجێ بوو.

الرَّيحَانُ: ریحانە ۵ هەر پرومکیك بۆنی
خۆش بی ۵ رەحمەت و رزق و رۆزی.
الرَّيحةُ: با.

الرَّيْحُ: پۆزگار و شوینی بۆنخۆش ۵ شتی
بۆن کەسکون .

الرَّيحيُّ: (رِيحِي التلقيح): گواستنەوی
دەنکە تۆمی مۆتوربەییە بەهۆی
هەواوہ ۵ (رِيحِي الإنشمار): ناوہ بۆ
ئەو پرووگەکی تۆمەکی یان
رەگەکانی جەرئومەکانی
بلاو دەبنەوہ بەهۆی با.

المَرَّاحُ: ئەو شوینە خەلکەکە لێیەوہ
دەپۆن یان بۆی دەچن ۵ پێچەوانە
وشە (المَغْدِي) دئ، دەگوتری: (ما
ترك فلان من أبيه مَغْدِي ولا مراحاً):
فلانکەس هەموو شتیکی لەباوکی
دەچێ.

المُراحُ: لەوشە (أراح) وەرگیراوە
بەمانا پەرچەو ئاغەلی ئازەلە.

المُرتاحُ: ئەسپی پێنجەم لەئەسبەکانی
گۆرەپانی پێشپرکی دا.

المِرَّاحُ: ئامیری تۆو چاندن.
المِرَّوحُ: بەمانا (المِرَّاحُ) دئ ۵ پانکەو
ئامیری فێنک کردنەوہ.

المُرَّوَّةُ: ساراو بیابان ۵ ئەو شوینە یان
لێ دئ.

بُوْ نُهَوَكَارَه.

أرود في مشيه: به هیواشی پوئی ه (أرود
فلاناً): مؤلّمتی فلانی دا.

راوده مراوده ورواداً: فیلی لی کرد،
چاوو پاوی لی کرد.

راودت المرأة عن نفسها: نافرمتکه
داوای کرد زینای لهگهل بکری.

راود عن الأمر وعليه: لهبارمی
کارمکه وه زهمانه سازمی کردو خوی
لهگهل هاوده که می گونجانند.

راود علی الأمر: داوای لی کرد کارمکه
بکا.

ارتاد لأهله: داوای کرد بو خوی و
خیزانی شوینی ههوانه وه بو
نازه لهکانی لهومر.

ارتاد الشئین: داوای شته که می کرد.

استرادت الدواب: بهمانا (راذت) دی.

استرادت لأمره: گهراپه وه بو نیشی
خوی و ملکه چ بوو.

استراد الشئین: بهنا بهدلی و پارایی
داوای شته که می کرد.

الأزود: دمگوتری: (الدهر أرود ذو غیر):

روژگار به هیواشی کارمکانی خوی
دمکا به جوریک ههستی بی نمکری.

الرائد: لهبنهرمت دا بهوکه سه دمگوتری

که چاوساگی خیلّه بو لهومرگای
باش و شوینی ناوو دمفهریک باران

المرّوحة: نامیری که لهکاتی گهرمادا بای
فینکی بی دمسه برده کری به هوئی
دهست یا کارهبا ه (ک: مَراوح).

المرّیاح (طعام مریاح): خواردنی که غاز
له گه دهده زورده کاو ورگ
دههاوسینی.

المُستراح: پهناو که نهف ه خانوی
خه لوهو نارام ه

رادت التواب رِداً وِرِداً وِرِداً: وِرِداً
نازه لهکان له لهومرگا که ده
هاتوچویان بوو.

راد فلان: فلانکس هاتو روئی و
له شوینی که دانه سه کنا.

راد وِسَادَةٌ مِنْ مَرَضٍ أَوْ هَمٍّ: له بهر
نه خویشی و نازار یان غه مو
نارچه می سهری له سهر سهرین
نه مه ستاو نارامی نه گرت.

رادت المرأة: نافرمتکه زور هاتوچوی
ماله جیرانهکانی کرد.

راد الشئین رِداً وِرِداً: داوای شته که می
کرد، دمگوتری: (راد أهله منزلاً

و کلاً): داوای کرد بو خیزانی
مه نزل و بو نازه لهکانی لهومر.

أراد الشئین: شته که می ویست ه خویشی
ویست، دمگوتری: (أراد الجدار أن

ينقض): دیوارمکه خهریکه بپروخی.

أراد فلاناً علی الأمر: فلانکسی هه ئنا

رَوُضُ رَآيَه: دواى لى ورد بوونه ووهو
 تيفكرين دمستى بهشته كه كرد.
 الرَازُ: باش وهستا، سهروكى وهستا
 بيناسازمکان يان سهروكى
 همرپیشه ووهو پیشه سازيک.
 الرِيازة: پیشه ی بیناسازی ه وهستای
 دیوار.
 وَاَسَ رَوْسَا: لارو لهنجه ی کرد ه (راس
 السيل): لافاوه كه پلو پوشو
 چيلكو چهويلی کۆکردموه وه گه
 خوی رايیدا.
 الرُّوسُ: عهیبو عار، دمگوتری: (فلان
 رَوْسُ سُوءٍ): فلانكس پیاوی
 خراپه.
 وَاَشَ رَوْشَا: زۆری خوارد (راش المرض
 فلان): نهخوشی فلانی لاواز کردوه.
 رَوْشَ رَوْشَا: عهقتی سوك بوو بی عهقتله ه
 كافامه.
 الرُّوشُ: گوینچكه ی زۆری موو پیوهن ه
 پشتی لاوازه ه بی هیزه.
 الرُّوشُنُ: پروانه وشه ی (رشن).
 راضه رَوْضَا ریاضاً ریاضه: ژنرباری
 کرد، ملکه چی کرد، دمگوتری:
 (راضُ الْمُهْرُ): جوانومهکی رام کرد ه
 (راضُ نفسه بالتقوى): نهفسی خوی
 راهینا لهسمر خودا په رستی ه (راض
 القراني الصعبة): سهرموای قورسو
 گرانی هینانه ناو چامه

شيعريه كه يه وه ه (راض السدر):
 مرواریه كه ی کون کرد ه (هرو
 مروض وهي مروضة).
 أراض المكان: شوینه كه باغی زۆر
 بوون.
 أراض الرادي والغرض: شیومهکی یان
 چهزمه كه نهومنده ی تیدا کۆبوه وه
 زموییه که ی داپووشی.
 أراض فلان: فلانكس قوم دوا قوم
 شهرايه که ی نۆش کرد.
 أراض المكان: شوینه که ی کرده باغ.
 أراض القوم: خه لکه که ی تیرناو کرد.
 أروض المكان: بهمانا (أراض دئ).
 رَاَوْضَهُ عَلَى الْأَمْرِ: لهسمر ئیشه که
 جهندو چون و وتو ویزی له گه
 دا کرد بۆنه وه ی بیخاته ناو
 کارمه که وه.
 رَوْضُ الْمَكَانُ: بهمانا (أراض دئ).
 رَوْضُ فلان: فلانكس هۆگری باخ بوو
 تییدا مایه وه.
 رَوْضُ الْمَكَانُ: شوینه که ی کرده باخ،
 دمگوتری: (رَوْضُ الْمَطَرُ الْأَرْضُ):
 باران زموی کرده باخ و رازانده وه.
 رَوْضُ الْمُهْرُ: جوانوه ئهسپه که ی راهینا.
 إرتاض: رام بوو، ژنربار بوو، دمگوتری:
 (ارتاضُ الْمُهْرُ): جوانومهکی رام بوو.
 إرتاضت القراني: سهرموا (قافية) کان
 به پندمست بوون.

تراوضا: چهندو چونيان كرد له كپړنو
فرۆشتن دا.

إستراض المكان والوادي والحوض: بهمانا
(أراض) دئ ه همروا بهمانا پان و
پوړی و گوشادی دئ.

استراض النفس: دلى نارامى گرتو
كرايهوه، خوښوود بوو.

استروض النبات: رومكه كه گهيشته
نهوپه پرى گهورمى و بهرزى خوځى.
استروض الأرض: زهويه كه گياو گزى
باشى بهرهم هينا.

الروضة: زموى سهوز ه باخى جوان و
رازواه، دمگوترئ: (مجلسه روضة):
مه جليس و دانىشتن له گهلى دا
خوځش و بهله ززمته ه (ك: روض
ورياض).

روضة الحوض: نهندازى نهوپه شهى
ناومكه داپېوښيوه.

الرياضة: بهلاى صوفيه كانه وه
بريتييه له پالفته كردنى نه خلاقى
دمرون و سهرگه رمبوون به خودا
پهرستى و وازهينان له وشتانهى
كه نهفس داخوازيان.

الرياضة البدنية: نهنجامدانى جوړه
جم و جوړلىكى تايبه تى كه جهسته
به هيز دمكاو رايدمهينى ه (العلوم
الرياضية): بريتييه له زانيارى
حساب و نهندازيارى و جهبرو نهو

جوړه زانياريانه.

الريضة من الدواب: نهو نازدهل و
ولاغهميه كهرام نه كړئ و مل نه دا بو
خاومنه كهى راي بينى، دمگوترئ:
(أمر رضة): كارى كه بهرلى و پيكى
نه نجام نه دراوه، كه مو كورى زورى
تيدايه.

الريضة: (قصيدة رضة): چامهيه كه
رلى و پيك نه كراوه، لهنگى و كه مو
كورى زورى تيدايه ه (قصيدة رضة
القوالي): چامهيه كه سهرواكانى
له لايهن شاعيرانه وه رام نه كراون.

راع روعاً: ترسا.

راع الشئ روعاً: شته كه گهرايه وه بو
شوئى خوځى.

راع الأمر فلاناً: كارمكه فلانكهسى
ترساند.

راع الشئ فلاناً: شته كه فلانكهسى خسته
سهروپمانه وه، دمگوترئ: (راعنى
جماله): جوانييه كهى سهرنجى
راكيشام ه (راعنى كلامه): قسهكانى
سهرنجيان راكيشام ه (هو راع وهى
رائمة) ه همروا دمگوترئ: (هذه شربة
راع بها فزادى): نه مه شهراپيك
بوو كشت و كوى دلى دامرگاند.

رَوَعَ رَوْعاً: زهره ك و ليهاتوو بوو، سهرنج
راكيش بوو.

- أَرَاغَةُ: ترسانندی.
 رَوْعُهُ: بهمانا (أَرَاغُهُ) دئ.
 رَوْعُ الطَّعَامِ بِالسُّنَنِ: خواردنه‌که‌ی
 چه‌ورگرد، چه‌وری تی‌گرد.
 إِرْتَاع: ترسا، ده‌گوترئ: (إِرْتَاعُ مِنْهُ
 وارتاع له).
 إِرْتَاعٌ لِلْغَيْرِ: هه‌واله‌که‌ی بی‌خوش بوو.
 تَرَوُّعٌ: ترسا ۵ (تَرَوُّعُ مِنْهُ).
 الْأَرَوُّعُ: زیره‌کو لی‌هاتوو وریا ۵ که‌سیک
 شای بی‌ه‌خوی بی‌له‌روی جوانی
 رو‌خسارموه یان له‌روی نازاییه‌تی‌و
 شه‌هامه‌تموه ۵ بۆ نافرمت ده‌گوترئ:
 (رَوْعَاءُ).
 الرَّائِعُ: سه‌رنج راکیش، شای بی‌ه‌خۆ.
 الرَّائِعَةُ: بۆ‌میینه‌ی (الرَّائِعُ) دئ ۵ هه‌روا
 ناوه بۆشتی‌ک که‌له‌بواری هه‌نن‌و
 فیکرو نه‌خلاق دا سنوری
 به‌زاندبئ‌و سه‌رنج راکیش بی،
 ده‌گوترئ: (هَذِهِ الْقَصِيدَةُ أَوْ هَذِهِ
 الْقِصَّةُ مِنْ رَوَائِعِ فَلَانٍ).
 رَائِعَةُ الشَّيْبِ: یه‌که‌م موی سپی که‌له
 سه‌رو ریش په‌یدا ده‌بئ.
 رَائِعَةُ النَّهَارِ: زوربه‌ی رۆژ، ده‌گوترئ:
 (هُوَ كَالشَّمْسِ فِي رَائِعَةِ النَّهَارِ).
 الرُّوْعُ: شکۆمه‌ندو زیره‌کو لی‌هاتوو،
 ده‌گوترئ: (هُوَ رَوَاعُ الْفَوَادِ).
 الرُّوْعُ: جه‌نگ.
- السُّرُوعُ: دَلَّ ۵ نیه‌ن ۵ عه‌قَل و ئاوومز،
 ده‌گوترئ: (وَقَعَ فِي رُوعِي كَذَا):
 واکه‌وته دله‌موه، عه‌قَلَم وای بۆ چۆ
 ۵ (أَفْرَخَ رُوعَهُ): ترس له‌دلی دا
 نه‌ماو ئارام بۆوه.
 الرُّوْعَةُ: شَيْءٌ جَوَانِيهِيَّهٌ ۵ ترسو بیم
 ۵ له‌حه‌دیث دا هاتوو (أَللَّهُمَّ آمِنْ
 روعاتی): خودایه‌ وام لی‌ بکه‌ له
 تۆنه‌بی له‌که‌س نه‌ترسم.
 الْمُرُوعُ: تَیْگه‌یشتو؛ نه‌وکه‌سه‌ی باش
 له‌شت حالی بی.
 رَاغٌ رَوْغًا وَرَوَّغَانًا وَرَوَّغًا: لای دا، نه‌ملاو
 نه‌ولای کرد قوژتو پی‌چی کردن،
 ده‌گوترئ: (رَاغُ الْعَلْبِ): رۆ‌پی‌یه‌که
 به‌قوژتو پی‌نج رۆ‌یشت، فیل‌بازی
 کرد.
 رَاغٌ إِلَى كَذَا: به‌نه‌ی‌تی چو بۆلای فلان شت
 ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ
 ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾.
 أَرَاغَةُ: فِیْلَی لی‌ کرد ۵ له‌گه‌لیا که‌وته
 گف‌ت و گوو داوای لی‌ کرد نه‌موی
 بۆ‌یکا، نه‌موی بداتی.
 رَاوَفَعَهُ: فِیْلَی لی‌ کرد، ویستی
 بی‌خه‌له‌تینی ۵ بۆ‌ری داو شکاندی،
 به‌عه‌رزى دادا.
 رَوْعُ الطَّعَامِ: خواردنه‌که‌ی چه‌ورگرد،
 رۆ‌نی تی‌کرد، ده‌گوترئ: (رَوُّغُ

اللقمة في الدسم): پاروکه‌ی له‌ناو
 رَوْناوَمکه دا نه‌میدو نه‌وديو کرد تا
 به‌باشی چه‌وربوو رَوْنه‌که‌ی هه‌لمزی.
 اِرْتاغَه: ویستی و داوا ی کرد.
 تراوَغَا: نه‌و دووه هه‌ریه‌که‌یان هیلَی
 له‌وی تریان کرد ه کهوتنه
 زوَرانبازی و یه‌کتریان بوَردا.
 تروغَت الدابة: ولاغمه‌که خوی گه‌وزاند.
 الأروغ: دمگوتری: (هو أروغ من ثَعَالَة):
 نه‌و له رِیوی هیلَ زان تره.
 الرائغ: دمگوتری: (طریق رائغ):
 رِیَبازِیکی خواره.
 الرائفة: رِیَبازی هَوَرت و پیچاوی ه
 له‌حه‌دیشی (الاحنف) دا هاتوووه
 ده‌ئِی: (فعدلت الى رائفة من روائغ
 المدينة).
 الرِوَاغَة: نه‌وشویننه‌ی زوَر خه‌لکی تیدا
 بکوژری، شوینی تیدا به‌هیلَک
 چوون.
 الرِوَاغ: که‌سیک زوَر هیلَ زان بی ه
 رِیوی.
 الرِیَاغ: هه‌رزانی، به‌پیت.
 واق رَوَقَا: رون بوو، ساف بوو، ته‌مو مزی
 له‌سه‌ر نه‌ما.
 واق علیه: فه‌ضل و پیاومتی به‌سه‌ردا
 زوَرکرد.
 واق الشَّيْبُ فُلاناً رَوَقَا وَرَوَقاناً: شته‌که

سه‌رنجی فُلانکه‌سی راکیشا.
 رَوَقَ رَوَقَا: ددانی پِیشینه‌ی سه‌رموه‌ی
 له‌ددانی خواریوه زیاتر هاتوونه
 پِیش، واته که‌ئبه‌ی سه‌روی له‌ناستی
 که‌ئبه‌ی خواریو نین.
 رَوَقَه: دیوه‌خانه‌که‌ی به‌رام‌به‌ر
 دیوه‌خانی نه‌وه، ده‌گوتری: (هر
 جاری مراوَقی).
 رَوَقَ اللَّيْلُ: شه‌و به‌رده‌ی تاریکی خوی
 درِیَزکردموه.
 رَوَقَ الشَّرَاب: شه‌رابه‌که‌ی ساف کرد ه
 خشت و خَوَل و ته‌پ و توژی لی
 پالوت.
 رَوَقَ السَّلْعَة: کالاکه‌ی فروشت و باشتی
 کپی.
 رَوَقَ لَهُ فِي السَّلْعَة: نرخ‌ی کالاکه‌ی
 به‌رزکردموه و ناشیه‌وی بیکپی.
 رَوَقَ الْبَيْت: به‌ریلای بو خانومه‌که
 دروست کرد ه دیوه‌خانی بو
 خانومه‌که دروست کرد.
 تَرَوَقَ الشَّرَاب: شه‌رابه‌که ساف بوو.
 الأَرَوَق: که‌سیکه که‌ئبه‌ی سه‌روی
 به‌سه‌ر که‌ئبه‌ی خواریو دا به‌روانن
 لییان پِیش که‌وتبن ه (عام أَرَوَق):
 سالیکی سه‌خت و زه‌حه‌مه‌ته، ژهانی
 تیدا ناخوشه ه (هي روقاء).
 الرَّاوَق: شت پالِیو ه چاپالِیو، شیر

پالټو، نهوت پالټو ۵ پيالو ګلاس ۵
(ك: رواويق).

الرِّدَّاق: ژورټكه ومكوو خټمه
لهدرټرموميه.

رواق البيت: بهربيلای خانوو ۵ ژورټك
بو خويندندو دمرس ګوتنهوه له
مزګهوت دا يان لههمر
عبيادمخانهيهكي تردا بي ۵
پهنايهك بو راګوړپنهومو وتو ويژ
لهكږبوننهوډي نيو دموټهتيو
فيستيډالي نهدمبيو نهوستانهډا.

رواق الليل: سهرمتاي شهو، بهشيك
لهشهو.

رواق العين: بروی چاو ۵ (ك: اروقۃ
وروق).

الرواقيون: فوتابيهكانی زمينونو
هملهسوفي يونانين، نهم نازناوهميان
لهوموه ومركرتووه كه زمينون
لهريواقيك دا دمرسي پي دمگوتنهوه
۵ همروا پييان دمگوتري: (اصحاب
المظلة).

الرُّوق: لههمموو شتيك دا پيشهكيو
سهرمتاګهپهتي، دمگوتري: (روق
الجيش، روق البيت، روق الشباب).

روق القرم: ګهومرو پهكه پياوي
قهومهكه.

رُوق الليل: بهشيك لهشهو، دمگوتري:
(مضي روق من الليل).

رُوق السحاب: لافاوي باران، دمگوتري:

(أَلْقَتِ السَّحَابُ أَرْوَاقَهَا): همورمهكه
بارانی بهردموام بوو.

روق الدابة: شاخی نازل ۵ لهپهندي
پيشينان دا هاتووه دهلي: (كالثرر
يحيي أنفه برُوقه): ومكوو كهلهگا وايه
لوتي بهشاخی دمبارټري ۵ همروا
وشه (الروق): بهمانا بهخونازو
نازاد دي ۵ بهمانا تهمهن دي،
دمگوتري: (أكل فلان روقه): همروا
بو نهم ماناڼايانه دي: پهرده ۵ شتي
صافو ږون ۵ ګوختهي راوګمر ۵
ورهی پياوو عهزمو جهزمي ۵
كومهلي نادميزاد، دمگوتري: (جاء
روق بني فلان): كومهلي خيلى فلان
هاتن ۵ خوشهويستي بي خهوش ۵
بارتهقاي شت ۵ لاشه (لاشه
مردوو) ۵ خټمه، دمگوتري: (ضرب
روق بالمكان): لهوشوپنه خټمه
خوي ههلياو نيشتهجي بوو ۵ (ك:
أرواق) ۵ دمشگوتري: (أَسْبَلَتْ
أَرْوَاقُهَا): فرميسكي رشتن ۵ (رَمَاهُ
بأَرْوَاقِهِ): قورسايب خوي خسته
سهری ۵ (رمي بأَرْوَاقِهِ على الدابة):
سواي ولاغهكه بوو ۵ (ألقى عليه
أَرْوَاقَهُ): شيتو شهيداي بوو زوري
خوش ويست تاواي لي هات لهپيناو
خوشهويستي دا خوي بهخت بكا.
الرُّوقَةُ: جواني ګمسهډاري ۵ روخساري جوان.

الرُّوقَةُ: مندائی جوان چ کوږ بئ ج کچ،
تاک بئ، دویئ، کویئ ۵ نادمیزادی
باشو و مجاخزاده ۵ دمریاری
روم هکان پیغه مبهـهر (دخ)
همرموویه تی: (يُخْرِج اليهم رُوقَة
المؤمنين) باشترین کهسانی موسوئمان
بهرمو رویان دهنه و هو لیان
و دهمست دین.

الرَّيِّقُ: (ريق الشباب): سهرمتای گهنجی.
الرَّيِّقُ: له ههموو شتیک دا
باشه که په تی.

رَيِّقُ الشَّبَاب: به مانا (ریقه) دئ.
رَوْلُ الْفَرَسُ و غیره: نه سپه که لیکي چاند
۵ میزی پچر پچری کرد.
رَوْلُ الطَّعَامُ: خوراکه که ی چه ور کرد
(رؤنی تیکرد).

رَوْلُ رَأْسِهِ مِنَ الدَّهْنِ: سهری چه ور کرد.
تَرَوْلُ: لیکي چاند (لیکی له بهر رؤی).
الرائل: ددانی زهر.

الراوُلُ: به مانا (الرائل) دئ، همروا
به مانا (لیک) دئ ۵ (ک: رواویل).
الرَّوَالُ: لیک.

الرَّوَالُ: که سینک زوری لیک هه بی.
رامه روماً و مرماً: داوای کرد، قهصدی
کرد.

رَوَمَ: مایه وه، دانیشیت.
رَوَمَ فُلاناً الشَّيْئَ: وای کرد فلانکه مس

داوای شته که بکا هه و لی بؤ بدا،
دمگوترئ: (رَوَمَ فلاناً، ورومَ بفلان):
وای کرد فلان داوای بکا.
رَوَمَ رَأْيَهُ: قهصدی شته که ی کرد داوایی
داوای شتیک تری کرد ۵ جبار
دو جبار داوای شتی کرد.
تَرَوَمَ بفلان: یاری بی کرد.

رَامَهُ: شوینیکه له بادیه ی عهرمب
(له سارای عهرمبوستان) واده بی
دمیکه نه دوانی و به (مشی) ناوی
دمهینن ۵ و مگوو له پهنندی پیشینان
دا هاتوو (تسألني برامتين سَلْجَمًا):
له بادیه دا نیشته جی بووم داوای
شیلیم لی دمکا ۵ به که سینک
دمگوترئ داوای شتیک بکا
له شوینیک که دمست نه که وئ.

الرَّوْمُ: نهرمای گویچکه ۵ دهرخستنی
بزوینسی کوتای و شه به خیرایی
به جوریک نهو بزوینه بییسترئ.

الرَّوْمُ: نهرمای گویچکه ۵ شهرابیك
زور که سكون بی و زور
سهرخوشکه ربی که له قهسه بی
شهر پالفته دمکری ۵ به شیک
له نادمیزاد که پنیان دمگوترئ:
(روم) و نیستا به شیکن له گهلانی
نه وروپا و ناسیا.

الرَّوْمَةُ: غهرمو سهریش.

الرُّومِيُّ: حەبل و سەولەو زنجیری
کەشتی بەتال.

المَرَامُ: داخواری.

الروماتیزم: زاراومیهکی گشتییە بۆ
چەندحالتی جیا جیا بەکار
دەھێنێری کە دیاردەگانی نازاری
ماسولکەو جومزگەو ئەنسیجەکی
لیقییە.

وَأَنَّ الْيَوْمَ رَوْثًا: رۆژمە زۆر گەرم بوو زۆر
ناخۆش بوو.

وَأَنَّ الْأَمْرَ: کارمە ناخۆش بوو تال و تفت
بوو، گران بوو.

الْأَرْزَانُ: دەرگە ە رۆژانی سەخت و
ناخۆش، دەرگوتری: (یوم ارونان و یوم
ارونان): رۆژیکی گەرم و ناخۆش و
پەرغەم و پەژارە.

الرَّوَانِي: حەلواپەک لەھێلکەو ئاردو
شەکر دروست دەکری.

الرَّوْنُ: ناخۆش و زەحمەت ە (ک:
رؤن).

الرُّوْنَةُ: (رونة الشئ): ئەستورایی
شتەکەو ناخۆشییەکی، لەگەرمی
لەساردی لەغەم و پەژارەو ئەو
چۆرە شتانە.

الْمَرُونُ: (هو مرون به): ئەو تیشکاوە،
ژێرکەوتوو.

رَوَّى عَلَى الْبَعِيرِ رِيًّا: لەسەر حوشرمە
داوای ئاوی کرد.

رَوَّى الْقَرَمَ وَعَلَيْهِمْ وَلَهُم: داوای ئاوی کرد
بۆ خەلکەکە ە لەسەر حوشرمە
توند دایبەست، دەرگوتری: (رَوَّى
عَلَى الرَّجُلِ بِالرَّوَاءِ): لەسەر پەشتی
حوشرمەکیاوەکە شەتەک دا
بۆئەوێ لەکاتی هێرش هێنانی
خەودا نەکەوتە خوار.

رَوَّى الْحَدِيثَ أَوْ الشَّعْرَ رَوَايَةً: حەدیسەکە

یان شیعەرەکی وەرگرت و هەڵی
گرت بۆ گێڕانەموو نەقل کردن.

رَوَّى عَلَيْهِ الْكِتَابَ: درۆی بەدەمەوێ کرد.

رَوَّى الْخَبْلَ رِيًّا: حەبلەکی خا و بادا.

رَوَّى الزَّرْعَ: کشتوگالەکی ئاودا.

رَوَّى مِنَ الْمَاءِ وَغَرَهُ رِيًّا: ئاوەکی
خواردموو تێرناو بوو.

رَوَّى الشَّجَرَ وَرَوَّى الثَّبْتَ: درمختەکی یان
رومەکە تێرناو بوو تەردەماغ بوو.

أَرْوَاهُ: وای لێ کرد تێرناو بێ.

أَرَوَّى فَلَانًا الْحَدِيثَ وَالشَّعْرَ: حەدیس و
خوێندموو، شیعری بۆ گوت

بۆئەوێ ئەویش لێیەو نەقل بکاو
بۆ خەلکی تری بخوێنێتەو.

رَوَّى: ئاوی لەگەڵ خۆی هەلگرت.

رَوَّى فُلَانًا فِي الْأَمْرِ: فلانکەس

لەکارمەکی پوانی و لێ وردبۆو.

رَوَّى فَلَانًا: فلانکەسی وای کرد تێر
ناوی.

إِرْتَوَى: بەمانا (رَوَّى) دێ، دەرگوتری:

(ارتوت مفاصله) جومزگهکانی ریکو
پیک بون و پتهووبون.

إرتوی المبل: حهبلهکه تالهکانی
زوربون و بهگشتی بادرا.

تروی: بهمانا (روی) دئ، دهگوترئ:
(ارتوت مفاصله): جومزگهکانی

ریک و پیک بون و پتهووبون.

تروی فی الامر: سهیری کارهکهی کردو
لئی وردبووه.

روی الحديث أو الشعر: حهديثو
شيعرکهی ريوايهت کرد.

الأروية: مانگا کیوی، بزنهکیوی (ک:
أراوی).

التروية: (يوم التروية): روژی ههشتهمی
مانگی ذیلحیجهیه.

الرؤي: راوی الحديث أو الشعر: حهديث
گيرموکه شيعر هه لگرهکه
بوئهوهی ريوايهتی بکهن بهکهسانی
دیکه بلین.

الرأیة: میینهی (الرأي) یه
نهوکهسهی داوی ناودمکا ه کهسیک
زور حهديثو شيعر ريوايهت بکا
نهوکاته (تا) خپرکهی بو
موبالهغیه، بو تهئنیث نییه ه
کوندهی ناو کهناوی تیدایح ه نهو
ولاغهی باره ناوی لی دهنرئ ه (ک:
روایا) یه.

الرؤء من الماء: ناوی شیرین و سازگارو

گوارا ه ناوی زورو تینوایهتی شکین.
الرؤي: ماء رؤي: ناوی شیرین و سازگار.
الرؤء: حهبلهکه بارو بارگهنهی پی
له حوشت دهبهسترئ.

الرؤء: روخساری جوان.

الرؤاية: جیروکی دریز.

الرؤء: ناوگپر، ناوکیش.

الرؤي: ناوخواردنهوهی تهواو،

دهگوترئ: (شربت شربا رویا) ه

ههوریک بارانهکهی دلۆپه

کهورهبی و بهرژنهی توند ببارئ ه

ناویک زور زوو تینوایهتی بشکینئ

ه ناوگپر ه زمعیفو لاواز ه

لهزانستی عوروزدا نهو پیتهی که

چامه شيعرکهی لهسهر بنیات

دهنرئ و چامهکهی پال دهنرئ

دهلی چامه بانی چامه وای

.. ه هتد.

الرؤیة: وردبونوهو تیفکرینه

لهکاروبار ه لیماوهو پاشماوهی شت،

دهگوترئ: (على رؤية من دین):

لهسهر نایینی بوماوهی خوینان ه

پیداویستی.

الرؤيا: بونی خوش.

الرؤيان: دهگوترئ: (فرس رؤیان الظهر):

نهمسپکی پشت پتهوو توکمهیه ه (وجه

رؤيان): دهمو چاوی گوشتن ه (هو ريان

العلم): نهو پره لهزانستو زانیاری.

کرد ۵ لمحہ دینی فاطیمہ دا ہاتھ وہ
 کہ پیغمبر مہر دہر بارہی
 فہرموویہ تی: (یربني ما یریبھا):
 ہرشتیک فاطیمہ نیز عا ج بکا
 منیش نارہمت دہکا.
 ارباب فیہ وہ: گومانی لی پھیدا کرد ۵
 تۆمہ تباری کرد.
 تربب بہ: بہمانا (ارباب دئ).
 استراب بہ: شتیکی وای لی بینی
 بیخاتہ گومانہ وہ.
 الریبب: شک و گومان و تۆمہت ۵
 پیداوستی بہ لای رۆزگار ۵ رودای
 زہمانہ.
 الریبب: گومان و تۆمہت ۵ (ک: رَبَّ).
 الریبب من الأمور: کاری ترسناک.
 المُستَراب: نافرمتیک نہ کہ ویتہ عادہی
 مانگانہ وہ ہر چہ نہ لہتمہ منیک
 دا بی دہبواہ بکہوتایہ حہیزہ وہ.
 الریباس: رومکیکی تہمہن درنژہ
 لہولتہ ساردو سہرماکان و کیوہ
 بہ فراویہ کان دا دہرؤ، قہدہ کہی
 دہخوری و شہرابیشی لی دہگوشری،
 پئی دہگوتری: (شہرابی ریباس).
 واث ریبب: تہمہ لی کرد.
 اراثہ عنہ: وای لی کرد تہمہل بی ۵
 خاوو خلیچک بی.
 واث فلان: فلان ماندوو بوو، دہگوتری:

الریبب: دہگوتری: (عین ریبب): چاوئیکہ
 ناوی زۆرہ.
 المربی: بناوانی روبارو جۆگا کہ ناوی
 لی ہلہ لہمبہ ستری بو ناودانی
 کشت وکال.
 المربی: ناوی شیرین و سازگار ۵ (ک):
 المربی: بہ.
 رابہ الأمر و فلان ریبب و ریبب: کارہکہ یان
 فلانکس خستہ گومانہ وہ ۵
 لمحہ دیندا ہاتوہ: (دع ما یریک
 الی مالا یریک)، دہگوتری: (رابہ من
 فلان امر): دہبارہی فلان دننیا بوو
 لہ گومانہ کہی.
 راب الرجل فلان: پیاوہکہ لہ فلان کہوتہ
 گومانہ وہ.
 راب الأمر فلان: کارہکہ فلانی گرتہ وہ.
 ارب الأمر و الرجل: کارہکہ گومانای
 بوو، پیاوہکہ گومانی کرد.
 راب الأمر و الرجل فلان: کارہکہ یان
 پیاوہکہ وای کرد فلان گومان پھیدا
 بکا.
 رابہ من فلان امر: روداوئیک، کاریک
 وای کرد گومان لہ فلان بکا.
 راب الرجل: شک و گومانی خستہ ناو
 دلی پیاوہکہ.
 راب فلان: دلہ پاوکی خستہ ناو دلی
 فلانہ وہ و توشی ناانامی و قہلہ فی

(رَيْثُ عَمَا عَلَيْهِ): تهمبهل بوو
لهئه نجامدانی نهو نمرکانه ی
لهئه ستوی بوو.
رَيْثُ فُلَانًا: وای لهفلانکس کرد تهمبهل بی
ه ماندوشه که تی کرد، پرستی لی بری.
رَيْثُ الشَّيْءِ: شته که ی نهرم کرد.
رَيْثُ: به مانا (راث) دی.
إِسْرَاقُهُ: داوای لی کرد تهمبهلی بکا ه
خاوه خاو بکا.
الرَّيْثُ: تهمبهلی ماتل بون ه لهپه نندا
هاتووه دهلی: (رب عجلة تهب ريثاً):
زورجار په له کردن دواکه و تنو ماتل
بوون دهمبه خشی ه نه ندادمو
چه ندييهت، دهگوتری: (ما جلس
عندنا إلا ريث أن حدثنا بحديث ثم
مر): هه رنه و منده لمان دانیشته
به نه ندادزی نهو ی قسه په کی بو
گیرپینه وه پاشان رویشته.
الرَّيْثُ: سست، تهمبهل.
الرَّيْثُ: دهگوتری: (هو ريث العین):
نهو ناده میزاده چاوی کزمو باش
نابینی.
الرَّيْثِيُّ: یاسایه که به گوهری نهو
یاسایه دهوئمت هه ندی پرؤوه ی
نابوری دا دهمه زرنی و ناسانکاریان
بو دمکا بو به ره هم هینان و سود
وهرگرتن.

الرَّيْحُ: پروانه مادده ی (رَوْح).
الرَّيْحَانُ: پروانه مادده ی (رَوْح).
رَيْحٌ رَيْحاً و رِيحاً و ريحاناً: ذهلیل و ملکه چ
بوو ه نهرمو شلو شیواو بوو ه ناو
که لی لیک دوور که و تنه وه ناتوانی
قاجه گانی و رانه گانی لیک نریک
بکاته وه.
رَيْحُهُ: ذهلیلی کرد چه مانندی،
چه پراندی.
الرَّادُّ: (ريح رادة): بایمه که له سر خو
هه لندمی و شه مان ناسا فینکی
ده خاته ناو ولاته وه.
الرَّيْدُ: لوتکه شاخ.
الرَّيْدُ: کاریکی داخوازو مه به ست
ده تهوئ بیتنه جی و به پندست بی.
الرَّيْدَةُ: بای له سره خو و هیدی و شه مان
ناسا.
وَأَوَّ رِيْرًا: مؤخی قاجی زمعیف بوو.
أَرَارَ الْهَزَالُ مَخَّ سَاقِيه: کزی و لاوایی
مؤخی نیسقانی قاجی باریک
کردوه.
الرَّائِرَةُ: بهزو چه و رایه که له که شه
نه ژنودا و مکوو مؤخ وایه جولانی
جومزگی نه ژنؤ خوش دمکا.
الرَّيْرُ: دهگوتری: (مخ ريْر و ريْر):
مؤخیکی خراپ و بی که لکه به هو ی
کزو لاوایی تواو مته وه.

راش الطائر ريشاً: پهله ورمکه پهري لى
پوان.

راش فلان: فلانكس بى ناتاج بوو
پيوېستى نه ما.

راش السهم: پهري له تيرمکه بهستو
قايمى گرد.

راش فلاناً: فلانكسى بههيز گرد،
يارمه تى دا، حال و وزعى باش گرد،
دمگوتري: (راشه الله): خودا گه شهى
به فلانكس دا ۵ (راشه الله مالاً):

خودا مال و سامانى پى به خشى ۵
(راشه السهم فلاناً): نه خوشى
فلانكسى لاواز گرد ۵ (لائرش
علي): قسه كه م پى مهربه ليم گه پى
با وتمكه م تمواو بكه م ۵ (فلان لا
يريش ولا يبرى): فلانكس نه زيانى
هه به نه سود هيجى پى ناكړى.

ريش السهم: تيرمكه پېدار گرد
پهري لى شتهك دا ۵

ريش الثوب: كراسه كه پيوېنه
پهري بالنده پازانده وه.
ريش السهم فلاناً: نه خوشى فلانكسى
لاواز گرد.

ارتاش فلان: فلانكس توشى خيرو
خوشى بوو، كاريگه رى نه و نازو
نيعمه ته پيوه دياره.

ارتاش السهم: پهري له تيرمکه بهست.

ترش: به مانا (ارتاش دئ).

الريش: كه سيك تووكى گوڼچكه و

سهر و پيشى زور بى، دمگوتري:
(رجل اريش): پياوېكه خاومنى
مال و سامان و پوښاكى باشه.

الريش: تيرى پېدار ۵ نهو كه شهى
دمبېته ناومند له نيوان بهر تيلنمرو
بهر تيل و مرگړدا ۵ يوئ هوى
كارمكه يان جى به جى بكا.

الريش: پوښاكى باش و بهنرخ ۵ كالای
ناومان ۵ مال و سامان ۵ همرزاني ۵
موچه ۵ بارودوخى باش.

الريش: كلارش: له موپنكى گه لا زوره.
الريش: پهرو پولى بالنده ۵ تاكه كه
(ريشه) ۵ پوښاكى بهنرخ ۵ ناومان ۵
سامان ۵ همرزاني ۵ بارودوخى له بار
۵ (ك: اريش وريش).

الريش: تووكى زور به گوڼچكه و دهم و
چاوپه وه ۵ نه و بهنرخ و چلكه
له سر معدن دمرده كه و پيش
مشت و مال گردنى.

الريشه: قه له مېكه دروستكراوه له دارو
له پرزى معدن ۵ پارچه يه كه
له نامپري عود له بواى موسيقا
به كاردمه يندرئ بؤ ليدانى
و تهرمان (زيه كان) ۵ له نامپري
قانون دا پارچه يه كه له شاخى
حه يوان دمتاشري و دمگړنلري
تاته و او باريك دمبى ۵ دهرپته
نيوان چاوه قامك و كوشتبانه وه ۵

له‌بوارى وینه‌گیشانىش دا بریتیه له
بهرى بالندهیهك له‌مهرمه‌گمب
هه‌لده‌مکیشرى و وینه‌ی پى دمه‌کرى يان
شتى پى دهنوسرى.

الرَّيْشُ: پیاویك پشتی لاواز بى ۵ يان
پاشا به‌ره بالندهیهكى پى به‌خشویه
بۆنه‌هوى له‌سهرى قايم بكاو ببینه
نیشانه‌ی ریزلینان بۆی.

الرياضة: برپاوه وشه‌ی (رَوْضَ).
الرَّائِطَةُ: لیفه يان چه‌رچه‌ف كه
هه‌مه‌وى له‌یهك تان و بۆ بى و
یه‌كپارچه بى ۵ هه‌ر قوماشيك
نهرمو ته‌نك بى، دمه‌گوترى: (خرج
مشتلا بریطة الظلماء) ۵ (ك: رَيْط
ورباط).

واع الشئى ریعاً وریوعاً: شته‌كه گه‌شه‌ی
کرد زیاد بوو.

واع الإنسان او الحيوان ریعاً: ئاده‌میزاد يان
حه‌یوانه‌كه گه‌رپا‌هوه، دمه‌گوترى:
(وَعظَّمَهُ فَاَبَى أَنْ يَرْيَعَ): ئامۆزگاریم
کرد به‌گوێى نه‌کردم نه‌هاته‌وه سه‌ر
رێبازی راست ۵ (هربت الإبل فصاع
عليها الراعي فراعته اليه):
حوشترمه‌كه ته‌ره‌به‌وو شوانه‌كه
به‌دمنگى به‌رز به‌سه‌ریا قهراندی
گه‌رپا‌هوه هاته‌وه بۆ شوێنى خۆی.

واع فلان: فلانكه‌س ترسا.

أراعَ فلان: فلانكه‌س كشت و كاله‌كه‌ی
گه‌شه‌ی كردو به‌رو بومی باشی

هه‌به‌وو.

أراعَ الشئى: شته‌كه‌ی گه‌شه‌پى كردو
زیادی کرد.

رَّيَعَ: به‌مانا (أراع) دى.

تَرَّيَعَ الشئى: شته‌كه‌ی زیادی كردو
گه‌شه‌ی کرد.

تَرَّيَعَ فلان: فلانكه‌س سه‌رسام بوو
راوه‌ستا ۵ مكیاجی كردو رۆنى
له‌مقزی داو خۆی رازاندوه.

تَرَّيَعَ الماء: ئاومه‌كه ره‌وان بوو.

تَرَّيَعَ يدهً بالجرود: ده‌ستى به‌خشنده بوو
خه‌یرو بیری زۆر بۆ هه‌زاران بوو.

استراعَ فلان: به‌مانا (كُرَّيَعَ) دى.

الرَّيَعَ: زنده‌و پاشماوه‌ی هه‌رشتيك بى
۵ به‌روبووم ۵ له‌بوارى ئابورى سیاسى

دا بریتیه له‌وبه‌شه‌ی سه‌پان و
ومرزێر دمه‌یدن به‌خاومن ملك

له‌به‌رامبه‌ر سود و مرگرتن له‌نامێرو
زه‌وى و زارو وزه‌ سروشتیه‌كانى

سه‌رمایه دارمه‌كه ۵ هه‌روا وشه‌ی
(الرَّيَعَ): ناوه بۆ سه‌رمه‌تای هه‌موو

شتيك و باشترینى دمه‌گوترى: (هذا
في ريع الشباب): نه‌وه له‌سه‌رمه‌تای

گه‌نجى و لاوه‌متى دا‌یه ۵ (ريع
الضحا): روناكایى چێشته‌نگاو ۵

رێباز ۵ (ك: ريوغ، أراع).

ريعان كل شئى: سه‌رمه‌تاو باشترینى

هه‌موو شتيك، دمه‌گوترى: (ريعان

الشباب) و (ريعان المطر).

پي خواردموه.

تَرَيِّقُ الشَّرَابُ: شەرابهكه پڙا.

تَرَيِّقُ الْمَاءِ أَوْ الطَّعَامُ: ناوهكهى

خواردموه، خواردنهكهى خوارد

بهه پيخوړ.

الرَّائِقُ: پالښتهو پاليوړاو ه (خبر رائق):

نانى بى پيخوړ.

الرَّيِّقُ: دمگوتري: (خبز رَيِّقُ): نانى

پيخوړ ه ناو خواردنهوهى

لهخورينى ه شتى بهتالو پړو پوچ

ه سهرمتاي گهنجى.

الرَّيِّقُ: ليك ه (ك: ارياق ورياق) ه هيزو

توانا ه برسيهتى، دمگوتري: (جاءوا

على الرِّيقُ): بهبرسيى هاتن.

الرَّيْقَةُ: بهمانا (الريق) دى ه يان كه ميك

لههيك ه سهرمتاي گهنجى ه

لههمموو شتيك ناپابهكهى.

وَالْصَّبِيُّ رِيلاً: منداكهه ليكى چاند

ليكى لهدم هاته دهر.

رَيْلُ الصَّبِيِّ: بهمانا (رال) دى.

الرِّيَالُ: ليك ه جوړيكه لهپارهى

سكه ليدراوى ههندي ولات.

الرِّيَالَةُ: ليك.

الرَّمِيْلَةُ: دمسه سړيكه پارچه

هوماشيكه لهگهردنى مندا

دهناليندرئ بو شهوى ليكهكهى

پوشاكهكانى تهرنهكا.

وَأَمَّ الْجَرْحُ رِيماً وريماناً: برينهكه دمى ونيك

هاتهوهو بهرمو چاكبوونهوه دهجى.

رَبِّعُ الطَّعَامِ: خواردنهكهى چهوركرد ه

(رَبِّعُ الشَّيْءِ): شتهكهى خوډاوى كرد

ه (تربيع الطعام): خواردنهكه چهور

بوو.

الرَّيَاغُ: گل ه يان گله ورده ه بهروبومو

بهرمكهت.

الرَّيغُ: تمپو توژ ه گل.

رَافِ فلان: فلانكس هاته لادى.

رَأَيْتُ الْمَاشِيَةَ: ناژهلهمكان

كشتوكالهكهپان خوارد.

أَرَيْتُ فلان: بهمانا (راف) دى.

أَرَيْتُ الْأَرْضَ: زمويهكه بهپيتو

بهرمكهت بوو.

أَرَأَيْتَ الْأَرْضَ: زمويهكه بهپيت بوو،

بهروبوومى چاكى هينا.

رَأَيْتُ لِلْطَّنَّةِ: تومهتهكهى هينايهدى.

تَرَيِّفَ فلان: بهمانا (راف) دى.

الرَّيْفُ: زموى كشتوكالو بهروبوومو

لادى ه همرشوپنيك شارو

گهورمدئو شاروچكه نهبي ه

خواردن و خواردنهوهى زوړو

زمېنده ه (ك: ارياف وريرف).

الرَّيْفَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زموى بهپيتو

بهرمكهت.

وَأَقِ الْمَاءَ وَخَوِ رَيْقاً: ناومكه ههپڙا.

وَأَقِ السَّرَابَ: بهرده سيخروكه تراويلكهكه

درهوشابهوه.

وَأَقِ فلان بنفسه رَيْقاً: فلانكس گيانى دا.

أَرَأَى الْمَاءَ: ناومكهى ههپڙاند.

رَيْقُهُ الشَّرَابُ: شەرابهكهى بهه پالاوتن

وام الحِمْلُ: بارهکه لاسهنگ بوو، خواربوو.

وام عليه رَيْماً: لى زیاد بوو، دهگوتري:

(له ريم على هذا): ههضلو پياوهتی

بهسمر فلانموه ههيه.

رَبَّيْتُ السَّحَابَةَ: ههورهکه بارانهکهی

بهردموام بوو.

رَيْمٌ فلان: فلانکهس تهواوی رۆژمهکه

بهردموام بوو لهپرویشتن ه (رَيْمٌ فلان

بالمكان): فلانکهس لهوشوینه

جینشین بوو.

رَيْمٌ عليه: لى زیادکرد.

الرَّيْمُ: گۆر ه نیواره تاکاتی داهاتنی

تاریکی، دهگوتري: (بقي رَيْمٌ من

النهار): سمعاتیکى درپژى رۆژماوه

ه ههروا بهمانا (پله)دئ.

الرَّيْمُ: ناسک کهههموو جهستهی سپی

بی.

وَمِ البركة أو الأرز: ههودا قهوزدی ساوز

که بهسمر ناوی راوهستاوهوه

دمرددکهون.

وَأَنْ أَتَرَبُّ رَيْماً: بۆشاکهکه چلکن بوو.

رانت النفس: دمروونی پيس بوو.

وَأَنْ الشَّيْءُ فلاناً وعلیه وبه رَيْماً وريوناً:

شتهکه به سهرفلانکهس دا زال بوو

دایپووشی، دهگوتري: (رانت عليه

الخمر): شهراب کارى تیکردو

مهستو کهلهلای کرد ه (ران عليه

العاس): ههههوز بهسهری دا زال

بوو.

رَانَ عَلَى قلبه الذَّئْبُ: تاوان بهسهر دل و

دمروونی دا زال بوو، دلى رمش بوو

بههوى ئههجامدانى تاوان دوا تاوان ه

قورئان دمههرموى: ﴿كُلَّا بَلَّ رَانَ

عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾.

رَيْنَ به: مرد ه کهوته کیشمو

چورتیمیکهوه دمرفههتی نایمو

ناشتوانى لى دهرچى.

أَرَان: ئاژههکانى فهوتان، یان کزو لاواز

بوون.

الرَّأْنُ: پهردمو داپۆشهرى نهستور ه

ژهنگ که شتى وهکوو شمشیرو

خهههجر دادهپووشى ه تاوان و ستهه

که دل و دمروون دادههگرئ ه چلکو

بژوین.

الرَّيْنُ: بهمانا (الرَّأْنُ)دئ.

الرَّيْنَةُ: شهراب.

وَأَهَ السَّرَابُ رَيْهاً: تراویلکهکه

دردوشایهوه.

رَبَّيْتُ الهَاجِرَةَ السَّرَابَ: گهرمای کاتى

نیوهرروژ تراویلکهکهی والیکرد

لهپیش چاو جهو جوژل بکا.

تَرْيَةً: بهمانا (رَأَ)دئ.

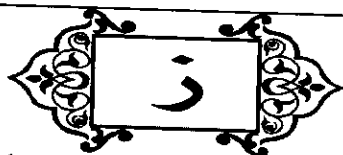
الرَّيْهَانُ: بروانه مادهی (رَهَقَ).

رَأَى الرَّايَةَ: ئالای دروست کرد ه

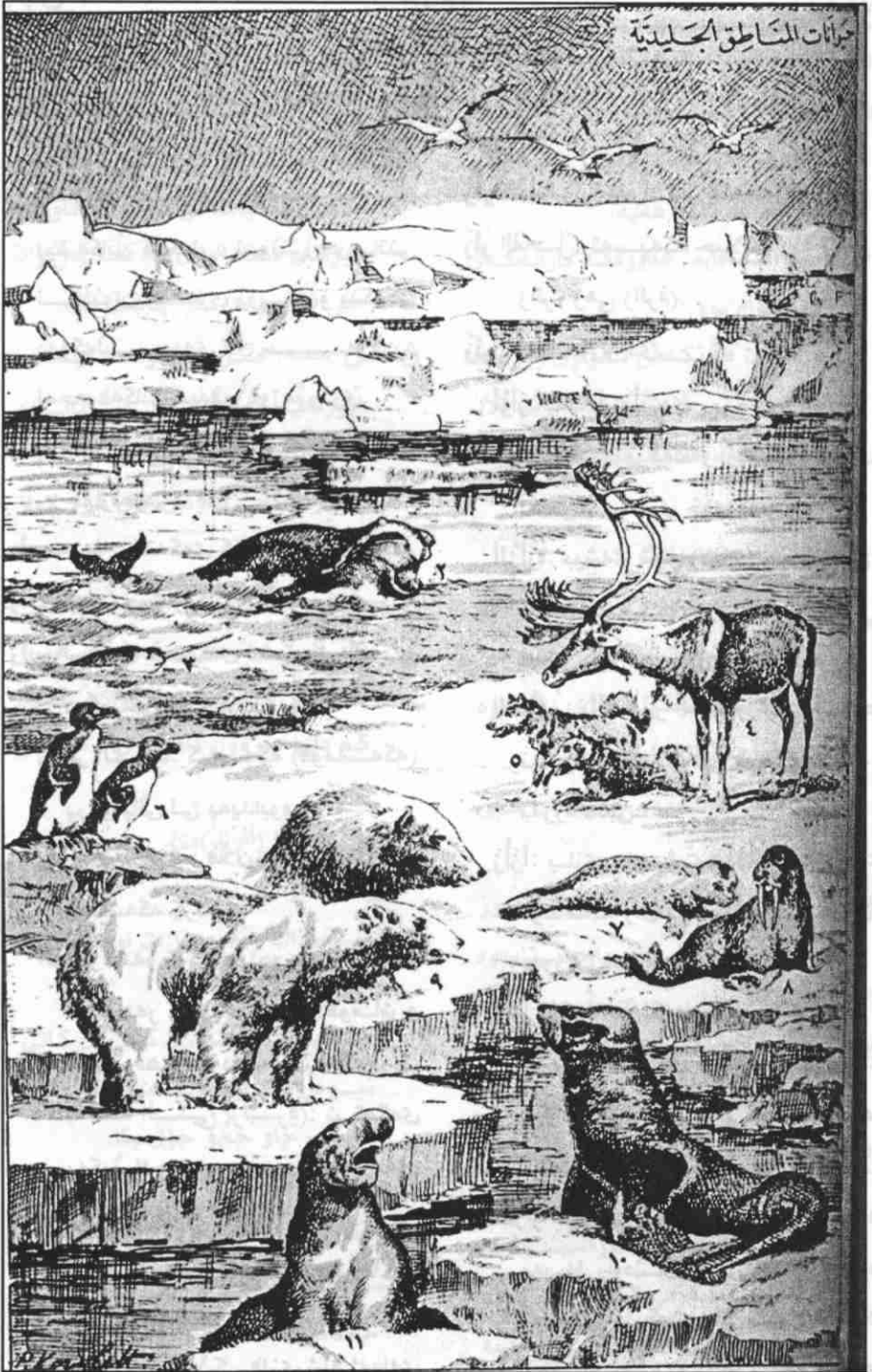
جههفاندى.

الرَّيَا: بروانه وشهى (رَوَى).

الرَّايَةُ: ئالاه (ك: راي).

- الزَّاي: بيتى يانزهمه مه له پزی
 بیته کانی هیجاء ۵ شوینی دهرهانی
 له نیوان سه ری زوبان و بنکی
 دووکه لای لای سهر و ۵
 له حهره کانی صهغیر دوژمیردی.
 زَابْ زَابْ: به تاسوخه وه شله مه نییه که ی
 خوارده وه.
 زَابْ بِحْمِلْ: شته که ی کیش کرد پای کیشا.
 زَابْ الْإِبِلْ: حوشره کانی لی خوین.
 زَابْ الشَّيْ: شته که ی له باومش گرت و
 به مگورجی هینایه پيشه وه.
 زَابِرَ الشَّوْبْ: کراسه که (قوماشه که)
 پرژو پالی لی به یدابوو.
 زَابِرَ فَلَانِ الشَّوْبْ: فلان ریشوو پرژی بو
 قوماشه که کرد.
 الزَّبْرْ: نهو توکه ورده و پرژو پالیه
 که له سمر شتی چندراو (قوماش و
 شتی وها) دردمکه وئ، دمگوترئ:
 (أَخَذَ الشَّيْ بِزَبْرِهِ): شته که ی
 به کوئک و مووه وه به پرژو پالیه وه
 و مرگرت.
 زَابِقَ الشَّيْ: شته که ی به جیوه سواخ دا
 جیوه ی تییه لسو.
 الزَّبَقْ: عونصوریکی فلزی شله له پله ی
 گهرمی ناسایی دا.
- زَاوُ الْأَسَدُ زَارًا زَيْرًا: شیرمه که نه پاندى.
 زَاوُ الْفَحْلُ: نه سپه که حیلاندى ۵ (هو
 زائر، وهي زائرة).
 زَوَّوْ: به مانا (زَارَ) دئ.
 زَاَزْ: به مانا (زَارَ) دئ.
 الزَّيْرُ: پیاوی رق هه لساو، زیر بوو؛ نه وه ی
 دمنگی له برادمری خو ی دابره وه.
 الزَّرَّةُ: بیشه ی شیر (لانه ی شیر) ۵ باخ
 ۵ جه له بیکی زور و چرو پر
 له حوشر و مهرو بز ن.
 الزَّيْرُ: (الزَّيْرُ الصَّوْرِي): جوړه
 نه خو شیه که تووشی قورگی و لاخه
 به رزه دمبئ.
 زَاَزَا: بازی هاویش ۵ (زَاَزَا الظَّلِيمُ):
 نوعامه که رای کرد کلک و ملی خو ی
 به رز کردبونه وه.
 زَاَزَا فَلَانًا: فلانکسی ترساند ۵ (زَاَزَا
 الشَّيْ): شته که ی جولاند، دمگوترئ:
 (زَاَزَاهُ الْخَوْفُ): ترسو بیم و شمه وه
 تو له ی هینا وه له رزمی به خستوه وه.
 تَزَاَزَا: کهوته لیه له ره و جم و جؤل ۵
 به پهل پاهوشان رؤی و هکسو شیوه
 رؤیشتنی جل کوت و جل شور ۵ ترسا ۵
 خو ی شارده وه ۵ (تَزَاَزَا مِنْهُ): لی ترساو
 خو ی به بچوک نیشان دا له ناستی دا.

١ قطرس ٢ حوت ٣ كركدن البحر ٤ آيل ٥ كلاب ٦ بطريق ٧ غر البحر ٨ فيل البحر

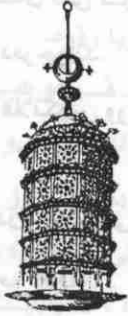
٩ دة أمض ١٠ عجا الح ١١ لها الح

قُرط

مِشْكَاةٌ أَوْ مِغْدَلٌ

كُرْبَا أَوْ مِسْرَجَةٌ

مِيسْخُورَةٌ

إِبْرِيْقٌ

دُبُورَسٌ

عِقْدٌ أَوْ قِلَادَةٌ

أُخْرُ

إِبْرِيْقٌ

أَنَاءٌ

قَلَّةٌ

دَوْرَقٌ

عِقْدٌ

شَيْكٌ جَزْءٌ

كُوبٌ

قَصَمَةٌ

مِصْبَحٌ

عِقْدٌ

إِسْوَارٌ

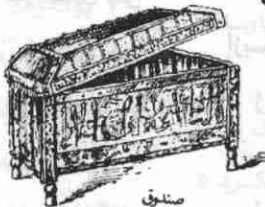
عِقْدٌ أَوْ قِلَادَةٌ

إِزِيمٌ

شَمْعَانٌ

صَنْلُوقٌ

إِزِيمٌ

إِبْرِيْقٌ

مِطْرَقَةٌ بَابٌ

زَأْفَةُ زَأْفًا: پهله‌ی لی کرد ه (زَأْفُ
علیه): گیانی دهرجواند.

زَأْفٌ فَلَانًا بَطْنُهُ: فلانکس ورگی برستی
لی‌برپوه.

الزَّوْافُ: پهله‌کردن و خیرایی ه (موت
زَوَاف): مردنی خیرا.

زَأَمَ زَأَمًا وَزَوَأَمًا: خیرا گیانی دهرجوو،
کت و پر مرد ه بهتاسوخه وه
خواردنه‌کهی خوارد.

زَأَمَ فَلَانًا زَأَمًا: ترساندی.
زَأَمَ الْبِرْدَ فَلَانًا: سهرماو لهرز جهسته‌ی
فلانی پرکردووه توشی لیوه لهرمو
هه‌ل لهرزینی کردووه.

زَأَمَ لِي فَلَانٍ كَلِمَةً: فلانکس قسه‌یه‌کی بو
کردم نه‌مزانی راست دمکا یان درو.
وَقِمَ زَأَمًا: ترسیندرا ه (زَمَ زَأَمًا): به‌مانا
(زَمَ) دی.

زَمَ بَفْلَانٍ: به‌فلانکس دا هه‌ل‌شاخی و
به‌سهریا نه‌راندی.

أَزَامَهُ عَلَى الْأَمْرِ: به‌زور کاره‌کهی پی
کرد.

أَزَامَ إِلَيْهِ: وای لی کرد به‌نابهری بو
فلان.

أَزَامَ الْخَرْجَ بِدَمِهِ: به‌خوینده‌وه برینه‌کهی
وینکینه‌ناه‌وهو به‌ستی و خوینده‌کهی
پیوه وشک بووه ه برینه‌کهی
دهرمانکرد تا چاک بووه.

الزَّوْامُ: (موت زَوَام): مردنی خیرا.

الزَّوْمُ: جهسه‌بو و نه‌سه‌ب ه چاو.

الزَّامَةُ: دمنگی به‌هیز، دمگوتری: (ما

سَمِعْتُ لَهُ زَامَةً): دمنگی به‌رمز لی

نه‌بیست ه خواردن و خواردنه‌وه‌ی

به‌تاسوخ ه پیداو‌یستی، دمگوتری:

(أَخَذَ مِنَ الطَّعَامِ زَامَةً): پیداو‌یستی

خوی له‌خواردنه‌که برد.

الزَّامُ: که‌سیک زور بترسی و هه‌ل
لهرزی.

الزَّوَانُ: مرور؛ گیاه‌که به‌زوری له‌ناو

گهنم دا دمرو، دانه‌ویل‌کهی و مگوو

گهنم وایه به‌لام رهنگی ر‌مه‌ی یان

زمرده که‌دروینه‌ه دمکری له‌گه‌ل

گهنمه‌که تیکه‌ل دمی و تام و جیزی

گهنمه‌که تیک دمداو خرابی دمکا.

زَأَيَ زَأَيًا: لوتبه‌رزی نواند، خوی به‌زل
زانی.

أَزَاهُ بَطْنُهُ: ورگی پرپوو نه‌یتوانی
بجوئی.

إِزَارُ الشَّعْرِ: ه‌زمکانی بزیوون، موی
ژاکا.

إِزَارُ النَّبَاتِ وَالشَّيْرِ: روه‌که‌ی یان
توکه‌که رواو دهرکه‌وت.

إِزَارُ الرَّجُلِ: پیاوه‌که خوی ناماده‌کرد
بو شهر.

زَبُّ الْقَرْيَةِ: کونده‌کهی پرکرد.

زَبَّ الْجَمَلُ: كۆلهكەى ھەلگرت.

زَبَّ زَبًا: زۆرى توكو كۆلك پىتوھ بوو
 ۵ (ھو اُزبٌ ۋھى زَبَاءٌ).

زَيْتِ الشَّمْسُ: خۆر نزيك بەناوايوون
 بوو.

أَزَيْتِ الشَّمْسُ: بە مانا (زَبْتُ) دى.

أَزَيْتِ الْعَنْبُ: تریهكەى كرد بەمیۆز.

زَيْبُ الْعَنْبُ: تریهكە بوو بەمیۆز.

زَيْبَتِ الشَّمْسُ: خۆر نزيك بەناوايوون
 بوو.

زَيْبٌ شِدْقًا فَلَانٌ: ھەردوو لاشەويلەى
 فلان پەریوون لەتف، دەگوترى:

(زَبُّ فَمِ فَلَانٍ): دەمى فلان پەریو
 لەتف.

زَيْبٌ: بۆ موطاوعەى (زَبَّه) دى.

تَزَيْبُ الْعَنْبُ: تریهكە بوو بەمیۆز ۵
 لەپەندى پيشينان دا ھاتووہ دەلى:

(تَزَيْبٌ قَبْلَ أَنْ يَتَحَصَّرَ): پيش

ئەموى بېيتە بەرسىلە بوو بەمیۆز،

بەكەسىك دەگوترى لافى شتیک
 لىبدا ھىشتا خۆى بۆ نامادە

نەکردى.

تَزَيْبُ فَلَانٍ: فلانكەس قسەى زۆرى كرد
 زياد لەپىويست ناخاوتنى كرد ۵

پەریو لەرقو كینە.

الْأُزْبُ (عام أُزْبُ): سائىكى ھاتو
 پەرىتو بەرمەكەتە گزوكىي زۆرو

زەبەندەپە.

الزَّيْبَةُ: جۆرە مەگەزىكە لەباكۆرى
 ئەوروپا زۆرە.

الزَّيْبُ: قىرەو ھەرا ۵ (الزَّيْبُ فِي
 الإنسان): توكنىو مو درىزى.

الزَّيْبُ: دەمكە میۆز ۵ تریى وشك كراو
 ۵ كەفى سەرناو ۵ ژەھر لەناو دەمى

ماردا ۵ شەرابىك لەمیۆز دروست
 بكرى.

الزَّيْبَةُ: دەمكە میۆز ۵ بالوكە
 كەلەدەستو پەنجە پەيدا دەبى

كەفێكە لەلغاوى ئەوكەسە
 دەردەكەوى كە زۆر قەسەبكا ۵

خالىكە لەدوخالى رەش كەلەسەرو
 چاوى مار يان سەگەوہ دەردەكەوى ۵

لەحەدەيت دا ھاتووہ: (يَجِي كَنْز
 أَحَدُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ

زەبىتان).

الزَّيْبِيُّ: میۆز فرۆش ۵ خۆشاوى میۆز.
 زَيْدٌ زَيْدًا: رۆنەكەرى دەرخوارد دا.

زَيْدُ السَّاءِ: مەشكەكەى ھەژاند
 بۆئەموى رۆنەكەرى لى پەيدا بكا.

زَيْدُ الطَّعَامِ زَيْدًا: خواردنەكەى تىكەلى
 رۆنەكەرە كرد.

أَزَيْدٌ: كەفى چاند، كەفى ھەلدا،
 دەگوترى: (أَزَيْدُ الْبَحْرِ)، (أَزَيْدُ فَمِ

الْبَعْرِ الْهَادِرِ) ۵ (أَرْغَى فَلَانٌ وَأَزَيْدُ):
 فلانكەس رقى ھەلساو ھەپەشەى

كرد ۵ كەفى چاند.

أَزِيدَ فُلَانٌ: فَلَانُكُم رَوْنَه كهرى زور بوو.

أَزِيدَ الشَّيْءُ: شته كه زور سبى بوو، دمگوترى: (هو أبيض مُزِيدٌ).

زَيْدٌ: كهفى چاند، كهفى دمردا، دمگوترى: (زَيْدٌ شِدْقُهُ).

زَيْدُ اللَّبَنِ: دويه كه رونه كهرى له سمر بوو.

زَيْدُ اللَّبَنِ: رونه كهرى له ماسته كه دمريئا.

تَزِيدُ: كهفى چاند، كهفى دمردا، دمگوترى: (تَزِيدُ شِدْقُهُ).

تَزِيدَ الشَّيْءُ: كاكهى شته كهى گرت.

الزُّبَادُ: حهيوانىكى گوانداره له پيږي (الزبادية) به به شيوه له پشيله دهچي، كيسه يهكى بون خوشى به لاسمته وه ههيه، ماددميهكى چهوړ دمرددا له ولاتانى خوړه لاتدا دمكړته ههويڼو بنه ماي عهتر.

الزُّبَادُ: رونه كهره ه له پهندي پيشيناندا دهلي: (اختلف الخائر بالزُّبَادِ): بوشتى شيواوو تيكهالو پيكهال به كاردى. زَبَادُ اللَّبَنِ: ماستو شيرى بيكهك.

الزَّيْدُ: عهطاو به خشش له حه ديثدا هاتووه دمفرموى: (إِنَّا لَا نَقْبَلُ زَيْدَ الْمُشْرِكِينَ): نيمه ديارى موشريكه كان وهرناگرين.

الزُّيْدُ: رونه كهره كه به هوى ههژاندنه وه له ماست دمردمه يئرئ ه (الزُّبْدَةُ):

پارچه يه كه له رونه كهره. زَيْدَةُ الشَّيْءِ: پالفتهى شتو پوخته كهى. الزُّيْدُ: كهفى ناو، كهفى دمريا، كهفى حوشر ه تويزى شير.

الزُّبْدِيَّةُ: ديزه و كيته له كه ماستى تيدا هه وڼ دمكه ن ه (ك: زُبَادِي)، دمگوترى: (اللَّبَنُ الزُّبَادِي).

الزُّبْدِيَّةُ: جوړه ميوه يه كه شوينه نه صلي و سهرمكيه كهى نه ميريكاى ناو مرسته.

زَيْدُهُ بِالْحَجَارَةِ زَيْدًا: بهردى پيا مالى. زَبَرُ الْبِنَاءِ: ديوارمكهى چين له سمر چين بنيات نا.

زَبَرُ الْبَيْتِ: بيرمكهى به بهرد هه لچنى. زَبَرُ الْكِتَابِ: كتيبه كهى نووسيه وه، يان پاكنووسى كردموه.

زَبَرٌ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فَلَانُكُمسى له كارمكه مهنع كرد، دمگوترى: (زَبَرُ السَّائِلِ): سوالكه رهمكهى دمركرد، پيا هه تشاخاو هيچى نه دايه.

زَبَرُ زَبَارَةٍ: كهتمو زمبه للاح بوو ه (هو زَبِيرٌ وَهِي زَبِيرَةٌ).

أَزِيرُ: جهستهى زلو زمبه للاح بوو ه نازاو چاونه ترس بوو.

أَزِيرُ الْكَبْشِ: بهرانه كهى قه له مو كرد.

زُبُرُ الْكِتَابِ: كَتَبَهُ كَيْ نُووسِيهوه.

الزُّبُرُ: خاوَمَن هِيَزُو تَوَانَا ه بهرد ه راو
بُوْجُون و عَهَقْل ه دَمْگوتَرِي: (مَالَه
زُبُر): عَهَقْلِي نِيِيه.

الزُّبُرُ: نُووسِرَاو ه (ك: زُبور).

الزُّبُرَةُ: شَان ه نَهو مَوَانَهِي لَه سَهَر
نَاوَشَانِي شِيرو حَهِيَوَانِي تَرْدَا هَمَن ه
هَمِرَوَا نَهو مَوَانَهِي بَه بَازَوِيهوه هَمَن.

زُبُرَةُ الْحَدِيدِ: پَارْجَه نَاسَنِي گَهوَرَه ه
قُورَنَان دَمْهَمِرْمُوِي: ﴿أَلْأَرْنِي زُبُرَ
الْحَدِيدِ﴾ ه هَمِرَوَا نَاوَه بُو سَنْدَان و
شَتِي رَهَقِي وَهَك سَنْدَان ه (ك: زُبُر).

الزُّبُور: كَتَبِيِي نُووسِرَاو ه كِرَاوَه بَه نَاو
بُو نَامَهِي نَاسَمَانِي حَه زَرْمَتِي دَاوَد
سَه لَامِي خُوْدَاي لِي بِي ه (ك: زُبُر ه).

الْمِزْبُرُ: قَه لَهَم، پِيْنُووس ه (ك: مَزَابِر).

زُبُرْجَه: جَوَانِي كَرْدُو رَا زَانْدِيهوه.

الزُّبُرْجُ: خَشَلَن و كَالَاي رَا زَانْدِنَهوهِي
نَافَرْمَت ه نَآلْتُون ه هَوُورِي تَهَنَك كَه
سَوَارِيِي تِيْدَا بِي ه (ك: زَبَارْج).

الزُّبُرْجُدُ: بَه رَدِيَكِي بَه نَرْخَه دَه شَوْبِيَهِيْتَه
زَوْمَه رَمْدُو زُور رَهَنْگِي هَهِيَه
بَه نَاوَبَانْگَتَرِيْن و بَه نَرْخَتَرِيْنِي
زَوِيَه رَجَه دِي سَهوُزِي مِيصْرِي و
زَمْرَدِي قُوبِرُوصِيِيه.

زُبُرُقُ الثُّوبِ: قَوْمَاشَه كَهِي بَه رَهَنْگِي سُوْر
يَان زَمْرَد رَهَنْگ كَرْد.

الزُّبُرْقَانُ: مَانْگِي شَهوِي جَوَارْدَه ه

كَه سِيَك رِيَشِي تَهَنَك بِي ه بَرِيْقُو

بَاقِي شَتِي دَرْمُوشَاوَه ه (ك: زَبَارِيْق) ه.

زَبَطَتِ الْبُطَّةُ زَبَطًا وَزَبِطًا: مَرَاوِيِيَه كَه
گَارَه گَارِي كَرْد.

الزَّبَاطَةُ: مَرَاوِي.

تَزْبَعُ: رَهو شَتِي نَآشِرِيْن بُوو، هَه لَسُو

كَهو تِي نَآشَاپِسْتَهِي نَه نَجَام دَا ه رَهِي

هَه لَسَاو كِيْنَهِي پَهِيْدَا كَرْد.

الزُّبَيْعَةُ: زَرِيَان و گِيْزَه لُوكَه ه (ك:
زَوَابِع).

الزُّبَيْعَرِي: رَهو شَت نَآشِرِيْن ه پِيَاوِي

كَه تَهو زَه لَامُو نَآقُؤْلَاو دَه مَوْجَاو

تُوْكُنَاوِي و رِيَش پِرُو بَرُو پِرُو

تِيْكُچَرَاو ه بُو نَافَرْمَت دَمْگوتَرِي:

(زُبْعَاة).

زَبَقَ شَعْرَهُ زَبَقًا: مَوَه كَانِي هَه لَكَه نَدَن ه

(زَبَقَ الشَّيْءِ): شَتَه كَهِي شَكَاَنْد ه (زَبَقَ

فَلَانًا فِي الشَّيْءِ): فَلَآنَكَه سِي خَسْتَه

نَاو شَتَه كَهوَه ه تَهَنْگِي پِي هَه لَچَنِي و

بَه نَدِي كَرْد.

زَبَقَتِ الْمَرْأَةُ بَوْلَهَا: نَافَرْمَتَه كَه

مَنْدَالَه كَهِي فِرْئ دَا ه لَه بَار خُوِي

جَوَاَنْد ه (زَبَقَ الشَّيْءِ بَغِيْرَه): شَتَه كَهِي

تِيْكَه لَاوِي شَتِي تَر كَرْد، دَمْگوتَرِي:

(هَو مَزْبُوق وَزَبِيْق).

إِنْزَبَقَ: جَوُوَه نَاوَمُوَه، دَمْگوتَرِي: (إِنْزَبَقَ فِي

الْحَالَةِ وَإِنْزَبَقَ فِي الْبَيْتِ): كَهو تَه نَاو

دَاوَمَكَهوَه، لَه خَاْنُوْمَه كَه دَا خُوِي حَه شَارْدَا.

الزَّابِقَةُ: (زابقۃ البیت): گوشه و

بهناپاساری خانوو.

وَقِيلَ الزُّرْعُ: زبلی کرده ناو

کشت و کاله که وه، دمشگوتری: (زَبَلُ

الأرض): زبلی کرده ناو

زموبیه که وه.

الزُّبَالُ: نهوشته یه میرو به دم هه لی

دمگری، دمشگوتری: (ما أصَابَ مِنْهُ

زُبَالًا): هیچی لی دمست نه که ویت.

الزُّبَالَةُ: دمشگوتری: (ما في الإساءة زبالة):

قاپه که (توره که که) هیچی تیدا

نییه.

الزُّبَالُ: نهوکه سه ی که ناسه و پیسو

پوخه لی کۆدماکه و مو فرتی دما.

الزُّبُلُ: زبل و ریخ و پیسای.

الزُّبُلُ: زبل و پیسای ۵ پایوی کورته

بالا و جهسته بجوک ۵ همر بهرمیله

شکاو زنبیله دراپیک خشت و خولی

تی بکری.

الزُّبِيلُ: زنبیله و به چنه (زبلدان و

کیسه ی زبل تی کردن) ۵ (ك:

زنایل).

الْمَرْبَلَةُ: زبلدان و سمرانگوپلک ۵ (ك:

مزابل) ه.

زَيْتُهُ وَه زَيْتًا: هاویشتی، فرتی دا، دوری

خسته وه ۵ شه ی تیه لدا، دمشگوتری:

(زَيْتُ النّاقَةِ وَلَدَهَا وَحَالِهَا عَنْ

ضرعها): حوشرمه که بیچوو که ی

شیردۆشه که ی له گوانی خوی

دووورخسته وه.

وَبْنٌ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکه سی له شته که

لادا ۵ دمشگوتری: (وَبْنٌ عَنْهُ الشَّيْءِ):

شته که ی له فلانکه سی لادا.

وَبَّاتَهُ: پالی پیوه نا ۵ شتیکی فروشت

له گۆتره نه یزانی کی شی چهند یان

ژماره ی چهنده ۵ له حده یث دا

هاتوو که پیغه مبه ر (د.خ): (نهی

عَنِ الْمَزَابَةِ وَرَخَصَ فِي الْعَرَايَا).

تزابنوا: پاله به ستویان کرد، په کترین پالنا.

تَزَيْتُهُ: به سه ری دا زال بوو.

اِسْتَزَيْتُهُ: به مانا (كَزَيْتُهُ) دئ.

زُبَانِي الْعَرَبُ: دوو شاخی دوپشک؛ دوو

شتی و هککو شاخ وان.

الزُّبَانِيَانُ: دوو نه ستیرمن له کۆمه له ی

کۆوته رازو ۵ مه نزل شانه هه می

مانگن.

الزُّبَانِيَّةُ: فريشته ی دۆزه خ نه و

فريشته نه ی بهر پرسی دۆزه خن ۵

قورئان دمفه رموی: ﴿فَلْيَذْغُ نَادِيَهٗ،

سَنَذْغُ الزُّبَانِيَةَ﴾.

الزُّبُونَةُ: مل و گهردن، دمشگوتری: (رجل

فيه زبونة): پیاویکی لوتبه رزو

خویه زلزانه.

الزُّيْنُ: بیویستی، دمشگوتری: (أَخَذَ زَيْتُهُ مِنْ

المال أو من الطعام): به شی خوی له مال و

سامانه که یان له خواردنه که برد.

نارایشی دا.

تَزْتَتَتْ: خوی نارایش دا ۵ (تَزْتَتْ فلان

للسفر): فلانکس خوی بو سَهْفَر

نامادمکرد.

الزُّنَّةُ: رازاندنه‌وی بوک له‌شمو بوک و

زاوایی دا، دمگوتری: (أَخَذَ زَنْه

للسفر): پیداوپستی خوی بو سَهْفَر

نامادمکرد.

زَجَّ الظِّلْمُ: بیچوه نوعامه‌که بازی دا.

زَجَّ فلاناً: به‌ناسنه چکوله‌ی لای خواروی

رمبه‌که‌ی له‌فلانکه‌سی دا،

دمشگوتری: (زَجَّ بِالرُّمَحِ).

زَجَّ الرُّمَحُ: ناسنه بچکوله‌ی بو رمبه‌که

دروست کرد.

زَجَّ بالشَّيْءِ مِنْ يَدِهِ: شته‌که‌ی هَیْءِ دا،

دمشگوتری: (هَذَا وَادٍ يَزْجُ النِّبَاتِ

وَالنِّبَاتِ): نهمه دۆل و شیویکه زور

باش روه‌کی لی دمپوئ و گزوگیای

چاک دمپوئنی.

زَجَّ الْحَاجِبُ زَجْجاً: برؤ‌که باریک و

که‌وانه‌یی بووه.

زَجَّ الرَّجُلُ وَالظِّلْمُ: پیاومکه یان بیچوه

نوعامه‌که قاجی دریز بوون و

هه‌نگاوی دریزو پان بوون ۵ (هَر

أَرْجُ وَهِيَ زَجَاءٌ) ۵ (ك: زَجَّ).

أَرْجُ الرُّمَحُ: ناسنه بچکوله یان قوئداغی

بو رمبه‌که دروست کرد.

الزُّيُونُ: کرپارو مه‌عمیلی بازرگان و

دوکاندار.

زَيَّاهُ زَيْئاً: هه‌لی گرت ۵ کیشی کردو

بو‌لای خوی رایکی‌شا.

أَزَيَّاهُ: هه‌لی گرت.

زَيَّاهُ بِالشَّرِّ: توشی شه‌رو نه‌گه‌تی کرد.

زَيَّاهُ اللَّحْمِ وَغَيْرَهُ: گوشته‌که‌ی هه‌لدايه

به‌رزایی قه‌راخی روبارو شیومکه.

زَيَّاهُ الزُّيَّةِ: قه‌راخی روبارمکه‌ی هه‌لکه‌ندو

کردیه کوخته‌ی خوی بو

نیچیره‌وانی.

تَزَابَى: خوی به‌زلزانی ۵ (تَزَيَّى الزُّيَّةِ):

به‌رزاییه‌که‌ی هه‌لکه‌ندو ته‌ختی

کرد.

الزُّيَّةُ: رمبه‌و به‌رزایی قه‌راخ روبارو

شیو که‌ناوه‌که نه‌یگاتی له‌په‌نددا

هاتوو ده‌لی: (بَلَغَ السَّيْلُ الزُّيَّةِ):

کاتی‌ک دمگوتری کارمکه له‌سنوری

خوی تیپه‌پوبی ۵ هه‌روا وشه‌ی

(الزُّيَّةِ): به‌قو‌لکه ناگردانی‌ک

دمگوتری شتی تی‌دا بیرژیندری و

نانی تی‌دا بکری ۵ هه‌روا ناوه بو

چانی‌ک له‌شوئنی به‌رزایی سه‌رمکه‌ی

دمگیر و به‌رز دمگیرته‌وه بو نه‌وه‌ی

شیره‌که پی‌ی لی نی و تی بکه‌وی.

زَيْتُ الْمَرْأَةِ وَالْعُرْسُ: ناهرمته‌که یان

بوکه‌که‌ی رازاندموه جوانی کرد،

زَجَّعَ الرُّمَحَ: به مانا (أَزَجَهُ) دئ.

هاژاند.

زَجَّعَتِ الْمَرْأَةُ حَاجِبِيهَا: نافرته که بر وی
خوی در یزو باریک کردن.

زَجَرَ الْبَعِيرَ: حوشرمه کی دهنه دهنه دا بو
خیرا رو یشتن.

أَزَدَجَ الْحَاجِبُ: برو که باریک و در یزو
که وانه یی بوونه وه.

زَجَرَ الطَّيْرَ: بالندمه کی هه لفراند بو نه وه ی
بزانی راست دمروا یان چه پ دمروا
تا گه شبینی یا رشبینی پی دیاری
بکات.

الزُّجَّاجُ: شوشه؛ ماده یی که رمه
شکاندن ناسانه له لب دروست
ده کری، (الزُّجَّاجَةُ): پارچه شوشه ه
به رداخ و سوراخی شوشه، گل و پ و
چرا.

إِنْزَجَرَ: دمگوتری: (الزُّجَرُ لَهُ): ملکه چی
بوو ه رام بوو.

الزُّجَّاجَةُ: دروستکردنی شوشه.
الزُّجَّاجِي: شوشه فروشی.

تَزَاجَرُوا عَنِ الْمُنْكَرِ: هندی کیان
سمر زه نشتی هندی کیان کردو
نه هیان له یه کتر کرد له کردنی کاری
خراب.

الزُّجَّاجِي: ناسنیکه به لای خواروی
رمبه وه ه که ناری نانشک ه (ك:
زجاج و أزجاج وزججة).

إِزْدَجَرَ: به مانا (الزُّجَرُ) دئ.
إِزْدَجَرَ فَلَانًا: به مانا (زُّجَرَةُ) دئ.

الزُّجَّاجُ: شوشه دروستکر، شوشه
فروش.

الزُّجَرَةُ: یه کجار راتله قانندن و جوئه
پی کردن.

الْمِزْجُ: رمبکی بچو که به لای خواروی
رمبه وهیه ه نه و مقهست و موکیش و
گشته که ی بروی پی باریک ده کرین.
الْمِزْجَةُ: نهوشته ی بروی پی هه لندمگیرین
ه رمبکی کورته.

الْمَزْجَرُ: شوینی راتله قانندن و دم کردن و
هیدی کردن.

زَجَوَ الْكَلْبَ وَغَيْرَهُ: سه که که ی دم کرد،
هیدی کرد.

مَزَجَرَ الْكَلْبَ: شوینی سه گ راوه دونان.
الْمَزْدَجَرَةُ: همرشتیک منع کمر و
کوسپ بی، دمگوتری: (ذَكَرَ اللَّهُ
مَزْجَرَةً): یادی خودا ناده میزاد منع
دهکا لهشتی خراب.

زَجَرَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکه سی لهوشته
منع کرد ه لی تور به بوو هیدی
کردو پاشه و پاش گیرایه وه.

زَجَلَهُ وَزَجَلَ بِهِ زَجْلًا: هه لی فراند، ناردی،
هاویشتی، دمگوتری: (زَجَلَ الْحَمَامُ
وَبَه): له دور وه کوترمه کی
هه لفراند و ناردی بو دور.

زَجَرَ الشَّيْءَ: شته که ی وروژاند هه لی

زَجَلٌ رَجُلًا: یاری کرد، دمنگی بهرز

کردهوه، که یفخوش بوو.

زاجِلُ التَّعَامُ ونحوه: نوعامه که هیلکهکانی

هه له وگپ کردن لهکاتی

بهکپکهوتنی دا.

الزَّاجِلُ: هاوئمر ۵ سوپاسالار ۵ (ك):

زواجِل) ۵ (حمام زاجِل): جوړه

کووتریکه بو شوینی دوور دمنیردئ

نامه ی پیدا دمنیردئ ۵ ههزار

دهلی:

کووتریکی سپی تیز بالی باشرو

نامه بهرته کونگره ی وارشو

بیست ملیون کوردین لهپوی ناسیادا

کونترین میللت لهپوی دونیادا

الزَّجَالُ: هاوئمر ۵ نهوکهسه ی شاعر

دههونیتموه لهسر شیوه ی زهجل.

الزَّجَلُ: جوړه شاعرکی ومهایه

زاراوه ی (عامی) بهسهردا زاله ۵

(سحاب ذو زجل): هه وریکه گرمه و

نالهی همیه ۵ (ك: أزجال).

الزَّجِلُ: دهگوترئ: (نبات زجل):

گزوگیاکه رمشبا ورشه ورشی لئ

پهیدا دهکا ۵ (غیث وسحاب زجل):

ههورهکه دمنگی لئ دئ.

الزَّجَلَةُ: همللهکیشانی جه ماومرو

ژاومژاو.

الزَّجَلَةُ: پارچه یهک لهشت ۵ کومه لیک

خه لک ۵ حال و مزعو بارودوخ ۵

پیستی نیوان دهم وچاو.

المِزْجَالُ: شتیکه ومکوو کورته رمب وایه

دههاوئزئ.

المِزْجَلُ: رمبی بجوک ۵ نووکی شمشیر.

الْمِزْجَلُ: نهو شوینه ی کوتری نامه بهری

نیوه رهوانه دهکری.

زَجَمَ زَجْمًا: بیدمنگ بوو، دهگوترئ:

(سکت لما زَجَم بحرف).

الزَّجْمُ: نهوهمه شتیك لهناخاوتنی

سرتهو بهنه سپایی تی بگهی و

بییبیسی.

الزَّجْمَةُ: دهگوترئ: (لم أسمع له زَجْمَةً):

ورته یهکم لئ نه بیست.

زَجَا الشَّيْءُ زَجْوًا وَزَجْوًا وَزَجَاءً: شتهکه

دمسته بهر بوو.

زاج فلان في الأمر زجاء: فلانکهس چووو

ناوکارمکه وه، دهگوترئ: (هو ازجی

بهذا الأمر منه): نهو باشتر دهجیته

ناو کارمکه وه.

زاج الشَّيْءُ زَجْوًا: شتهکه ی لئ خوړی و

پالی پیومنا ۵ بههیدی و لهسهره خو

پالی پیومنا.

أزجى الشَّيْءُ: بهمانا (زَجَاء) دئ،

دهگوترئ: (أزجيتُ أياي):

به خواردنیکي کهم چهند روژیکم

پال پیومنا.

زَجَى الشَّيْنَى: بهمانا (زجاءه) دئ،

دمگوترئ: (زَجَيْتُ أَيَامِي):

بهخواردنیکی کهم و نهمری و نهژی
رؤژگار یکم رابوارد.

زَجَى الْحَاجَّةَ: ئیشهکهی ئاسان کرد.

تَرْجَى بَكْذَا: کیفایهتی بهشتهکه کرد
رازی بوو.

الْمِزْجَاءُ: کهسیک و لاخ زور ماندوو بکاو
زوری بئنی و بهری.

الْمُزْجَى: شتی کهم و بی نرخ، دمگوترئ:

(هِيَ مُزْجَاةٌ) هـ لهفورئان دا

دمفهرموی: ﴿وَجِئْنَا بِضَاغَةٍ مُزْجَاةٍ﴾.

زَجَّهْ زَجْأً: لهشوینی خوی دووری
خستهوه.

زَحَوَ زَحِيراً وَزَحَاراً وَزَحَاةً: بهنالو هانکه

هانکهوه ههناسهی ههئکیشاو نوزمی
لی هات.

زَحَرَتْ بِالْوَلَدِ: ناهرمتهکه مندالی بوو.

زَحَرَ الْبَخِيلُ: رژدو چروکهکه داوای

بهخششی لی کرا بهلایهوه زهممت
بوو شتیکی بداتی.

زَحَرَ فَلَاناً بِالرَّمْحِ: بهرمب برینداری کرد.

زَحَرَ: توشی نهخوشی زوحار بوو؛

نهخوشیهکه به ناخوشی و بچر

بچر پیسای بیژدمکری و خوین و کیم

لهکۆمی دپته دمر لهگهئ پیسای،

جۆره نهخوشیهکه پیی دمگوترئ

مایهسیری.

زَاخَرَهُ: دژایهتی کرد.

زَعَرَ: بهنالو نال دمنگی لیوههاتو

ههناسهی بهناخوشی ههئکیشا
لهبهر ماندویی و نهخوشی.

الزُّعَارُ: نهخوشیهکه به ناخوشی

پیسای بیژدمکری لهگهئ پیسای

کردنهکه کیم و خوین لهکۆمی دپته

دمر.

الزُّعَارُ: بۆله بۆلی پیای رژدو چروک

کهداوای بهخشینی لی دمکری.

الزُّعَرُ: بهمانا (الزحار) دئ.

الزُّعْرَةُ: مهصدیری مهریه هـ ناوه بۆ

ژانی مندالبون.

الزُّعِيرُ: بهمانا (الزحار) دئ.

زَحَزَحَهُ عَنْ مَكَانِهِ: لهشوینی خوی دوری

خستهوه.

تَزَحَّزَحَ: دورکهوتهوه، لاجوو، وهلاکهوت

هـ بهجئی هیشت هـ (دخلت علی

فلان فَتَزَحَّزَحَ لِي عَنْ مَجْلِسِهِ):

چومهلای فلان و جیگای خوی بۆ

چۆل کردم.

الزُّحْزَاخُ: دوور

الزُّحْزُحُ: دوری.

زَحَفَ الصَّبِيُّ زَحْفاً وَزَحْفاً: مندالهکه

بهقونگه خشکی رؤی هـ همر

خشوکیک لهسهر گهده برپوا،

دمگوترئ: (زَحَفَ الْعَسْكَرُ إِلَى الْعَدُوِّ):

سوپاکه بهرمو دۆژمن رؤی.

زَحَفَ البعيرُ: حوشرمهکه ماندو بوو.

أَزَحَفَ: ماندوی کرد (أَزَحَفَ القومُ):

خه لکه که له سهر ورگ رويشتن،

بوون به سوپايه کی زور.

أَزَحَفَ السفر فلاناً: سهرمهکه فلانی

ماندو کرد.

أَزَحَفَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَ: رمشه باکه

لقه دارمکانی جولاندن و هینان و

بردنی پی کردن.

زَاخَفَهُ زِحافاً وَمُزَاخَفَةً: نزدیکی کردموه.

زَحَفَ الشَّيْءُ: به هیدی رايکشا.

زَحَفَ الْأَرْضُ: زمويهه کی به مال مال و

سیلکه ناسینه تهخت کرد.

تَزَاخَفُوا فِي الْقِتَالِ: له شهردا ليک نزيك

بوونهوه.

تَزَحَفَ اليه: به مانا (زَحَفَ) دئ.

الزُّحَّافُ: قاعیده په کی عیلمی عوروضه.

الزُّحَّافُ: همر خشوکیک له سهر سک

بروا و مگوو مارو شتی وا.

الزُّحَّافَةُ: نامیریکه زموی کیلنراوی پی

راست و تهخت دمکری بؤ کشتوگان.

الزُّحَفُ: سوپای زور.

الرُّحْفَةُ: سهرمرکردن بؤ شوینی نزيك.

الرُّمُوفُ: شتی ماندو کهر ه (ك: زُحَفُ).

الرُّوَاهِفُ: کومه ليک دمعیای خشوکن

و مگوو مارو شتی وا.

الْمَزْحَفُ: شوینی زهحف و خشان ه (ك:

مَزَاحِفُ) ه (مَزَاحِفُ الحيات): شوین

خشانی مارمکان.

مَزَاحِفُ السَّحَابِ: شوینی ليک هوتنی

دلويه بارانه کان.

وَحَلَ عَنْ مَكَانِهِ زَحَلًا وَزَحُولًا: له شوینی

خوی لاجوو، دوور کهوته وه.

زَحُولُهُ عَنْ مَكَانِهِ: له شوینی خوی

دووری خسته وه.

أَزَحَلَهُ اليه: په نای برده لای.

أَزَحَلَ فَلاناً: فلانکه سی دوور خسته وه.

زَحَلَهُ: دووری خسته وه.

تَزَحَلَ: دوور کهوته وه.

تَزَحُولُ: دوور کهوته وه.

زَحَلُ: دورترین نه ستيړه ی گهړوکه

له زمويهه وه له کومه له ی خوری ه

ناوی خودا دروزه په کی نیغریقیشه.

الزُّحَلُ: ليک دوور.

الْمَزْحَلُ: نهوشوینیه بوی دمچی،

په نای بؤ دمبه ی.

زَحَلَفَ فِي الْكَلَامِ: له قسه کردن دا په له ی

کرد.

زَحَلَفَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند.

تَزَحَلَفَ: جولاو هه لکه نندرا، له شوینی

خوی لاجوو.

الرُّحْلُوفَةُ: نهوشوینیه مندا ل خلیسکانی لی

دمکه ه (ك: زحالیف).

زَحَلَقَهُ: خولانديه وه.

تَزَحْلَقُ: خولایه وه.	پیوهنان و شانوه شان کردن،
الزُّحْلُوقَةُ: نامیری که له سمر به فر	دهگوتری: (رجل مَزْحَمٌ وَمِنْكَبٌ
خلیسکانی بی دمکری.	مَزْحَمٌ).
الْمَزْحَلَقُ: شتی لوس و سفت.	زَحَنَ عَنْ مَكَانِهِ زَحْنًا: له شوینی خوی
زَحَمَهُ زَحْمًا وَزَحْمَةً: به تهنگه بهریک دا	جولا.
بردی، کوتایه تهسکاییه و تی	زَحَنَ فُلَانٌ عَنْ أَمْرِهِ: فلانکس له کارمکهی
ترینجاند.	دا ته مبهلی کرد.
زَاخَمَهُ مُزَاخَمَةً وَزَاخَامًا: به مانا	زَحَنَ الشَّيْءُ عَنْ مَكَانِهِ: شتهکهی له شوینی
(زَحْمَةً) دئ.	خوی لادا.
زَاخَمَ الْحَمْسِينَ مِنْ عَمْرِهِ: ته مهنی نزیک	تَزَحَنَ عَنْ أَمْرِهِ: له کارمکهی دا ته مبهلی
به نجا بوته وه.	کرد.
إِذْخَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که هه نندیکیان	تَزَحَنَ الشَّيْءُ: به نا به دلی کارمکهی
پاله به ستوی هه نندیکیان کرد.	نه نجام دا.
ازدحمست الأمواج: شه پوله کان یه ک	الزُّحْنُ: کورته بالای ورگن ۵ بو مینه
به دوا یه کدا هاتن، شه پؤل کهوته	(الزُّحْنَةُ) دهگوتری.
سمر شه پؤل.	الزُّحْنَةُ: کاروان به کالو بارم بهریه وه.
تَزَاخَمُوا: پاله به ستوی یه کتریان کرد.	زَحُولُهُ: بپروانه مادهی (زَحَل).
الزَّخَامُ: پاله به ستوگردنی ناده میزادان	تَزَحُولُ: بپروانه مادهی (زَحَل).
بو یه کتری له شوینی تهنگه بهردا ۵	زَخَّ الْجَمْرُ وَغَوَّهَ زَخًّا وَزَخِيحًا: پشکۆکه
(یوم الزَّحَام): رۆژی قیامت.	گهرمی هالوی زور بوو.
الزَّحْمُ: ناده میزادانی کوبووه له شوینی	زَخَّ فُلَانٌ زَخًّا: فلانکس رفی هه لسا ۵
تهنگه بهردا.	بازی دا.
الزُّحْمَةُ: به مانا (الزَّحَام) دئ.	زَخَّ الشَّيْءُ وَبِه: شتهکهی پال پیوهنا،
زحمة الولادة: نهوژانهی مندالهکهی	هاویشتی، دهگوتری: (زَخَّةٌ فِي قِفَاهِ)
لهگه دیته دمر.	پشته ملی گرتو پالی پیوهنا ۵ (زَخَّ
الْمُزَاخِمُ (أَبُو الْمُزَاخِمِ): فیل ۵ که لهگا	بیرله): میزی هه لدا ۵ (زَخَّ الْإِبِلِ):
که شاخهکانی شکابن.	به خیرایی خوشترمکهی لیخوری.
الْمِزْحَمُ: نهوکهسهی زور به هیزه بو پان	

الرُّحَةُ: رِقْو كينه.

وَحَرَ النهرَ زَحْرًا وَزَحورًا وَزَحيرًا: رويارمه که هه‌لساو سمر ریژی کرد.

وَحَرَ الحرب والقدر: شهرمه که گهرم بوو و مهنجه‌له که کوئی.

وَحَرَ فلان بما عنده: فلانکهس شانازی کرد بهودی هه‌یه‌تی.

وَحَرَ النبات: رومه که در یزبوو بالای کرد.

وَحَرَ الشيء: شته‌که‌ی پرکرد، شته‌که‌ی بهربادا.

وَحَرَ فلاناً: له‌شانازی کردن دا به‌سهر فلانکهس دا زال بوو.

واخَره: شانازی به‌سهر دا کرد.

تَزَحَرَ النهر: رويارمه که سمر ریژی کرد.

الزَّاحِر: شهرمفی به‌رزو وه‌جازه‌ده‌یی (ك: زَوَاخِر) و (زواخر الوادي):

گزوگیاهه‌ی.

الزُّخاري من النبات: روه‌کی تیژناوو تیکچرژاو.

زُخاري النبات: گول و رهنگی روه‌ک، ده‌گوتری: (أخَذَ النباتُ زُخاريَّةً):

رومه‌که تیک چرژاو گول‌ه‌کانی دمرکه‌وتن.

زُخَرَفَ: رازاندیه‌وه نارایشی دا، جوانی کرد.

زُخَرَفَ القول: قسه‌که‌ی جوان کرد به‌درو و ده‌له‌سه رازاندیه‌وه.

الزُّخارف: که‌شتی رازاوه و (زخارف الماء) ریگه ناوییه‌کان.

الزُّخْرَف: زَبَر و جوانی و رازاومی شت.

زُخْرَف الأرض: رهنگی جوهره‌کانی گول و گولزار.

زُخْرَف البيت: کالای ناومال.

زُخْرَف القول: قسه‌ی خو‌شو ناراست و قسه‌ی جوانی درو نامیز.

الزُّخْرَفَة: زهرکه‌شه‌کردن.

وَحَفَ زُخْفًا وَزُخْفًا: شانازی کرد، خو‌ی به‌زلزانی.

وَحَفَ في الكلام: زوری قسه‌کردن.

تَزَحَفَ: جوان بوو، پازایه‌وه، ده‌گوتری: (تَزَحَفَت المرأة).

زَحَمَهُ زَحْمًا: به‌توندی پالی پیومه‌نا.

وَحِمَ اللحمُ ونحوه: گوشته‌که بۆگه‌نی کردو که‌لکی نه‌ما.

أَزَحَمَ: به‌مانا (زَحَمَ) دئی.

الرُّحْمَة: جوهره قه‌مچی و شوپ‌کیکه.

زَوَبَ الماشية: ناژه‌له‌کانی کردنه ته‌ویلوه ناغه‌له‌وه.

زَوَبَ الماء ونحوه زَرْبًا: رهمان بوو، رقیی.

إِنزَرَبَ: چووه ناو ته‌ویلوه ناغه‌له‌وه، ده‌گوتری: (انزربت الغنم): ناژه‌له‌که

چووه ناو ناغه‌له‌که‌وه و (الزَّرَب الصائد): نیجیردوانه‌که چووه ناو

کوخته‌که‌یه‌وه.

الزُّرْبُ: شوئنی چونه ناو ته ویله و
ناغل و په چه و کوژی نازل ۵ (ك)
زروب).

پارچه کانی پی دهیری.
الزَّادُ: نه لقه دروستکری زری.
الْمَزودُ: نه لقه ۵ (ك: مزارد).
زُّو السنان زریرا: شمیر بریسکی دا،
دمگوتری: (زَرَّتْ عَيْنُهُ): چاوی
تیشکی هاویشتو تیز بینیان لی
دمرکوت.

الزُّرْبِيَّةُ: دوشه ک و پستی.
زراي النبات: نه و په لکه گه لاو چلانه
که وشکله دهن، زمرده لدمگه پین.
الزُّرْيَاب: نالتون ۵ ناوی نالتون.
الزُّرْبِيَّة: کوخته و سمنگه ری پاوکمر ۵
ناغل و ته ویله نازل ۵ لانه و
بیشه شیرو درنده ۵ (ك: زرائب).
المِزْرَابُ: پلوسک و ناومړی سمریان.
الزَّرْجُونُ: توله میو ۵ شهراب ۵ رنگ و
بویه یه کی سور.

زُّو الرجل: پیاوکه عه قلی گه شهی کرد ۵
نه زمون و تافیکردنه و دی زوری
دیتن.
زُّو الثُّرْبُ: قوپچه کانی داخستن، قوپچه
کراسه کی له کونه کانیانه و نه و دیو
خستن.
زُّو الشَّئِي: شته کی کوکرمده و خری
هه لدا.

زَّرْدَهُ زردا: خنکاندی، دمگوتری: (زرد
حلقه): قورگی هلیقاند ۵ (زرد عینه
علی صاحب): چاوی له هاوه لکه کی
نوفاند به ناسته تروسکاپیه کی لی
هیشته و، به هه موو چاوی تماشای
نه کرد.

زُّو عَيْنُهُ: چاوی قوچاندن.
زُّو المتاع: کالاکه ی بلا و کرده و.
زُّو فلانا: فلانکسه ی دمرکرد.
زُّو فلاناً بالرمح: رمبی له فلانکس دا
برینداری کرد.
زُّو الصرف: خورپیه کی هه لکیشا
(به شهی کرد).

زَوَّه الدَّرْعُ: زریه کی چنی.
زِرْد اللِّقْمَةُ: پاروکه کی قوت دا.
ازدَرْدَ اللِّقْمَةُ: پاروکه کی قوت دا.
الزِّرَادَةُ: پیشه ی زری چنی و نه لقه
دروستکردنی زری.

زُّو زَرّاً: دمسندریزی کرده سهر
رکاربه رمکه ی ۵ دوا کیلی و
نه حمه قی عاقل بوو.
أزْدُ الثُّوبُ: قوپچه ماشالای بو
کراسه کی گردن و پیو دی درون.

الزُّرْدُ من الطعام: خوراکی شله مهنی.
الزُّرْدِيَّةُ: نامیریکه و مستای زری چنه که
نه لقه کانی پی لیک دما ۵ بان

زَرَزَ الثَّوْبَ: بهمانا (زَرَّة) دئ، همروا
بهمانا (ازَرَّة) دئ.

تَزَرَزَ الثَّوْبَ: کراسه که قَوْبچه دار بوو.
الزَّرْ: شتی که و مکوو حصب وایه

قورسیکی که وانه بییه دمخریته
کونی کراس و که واهه و واته قَوْبچه

و (زمانه که) بهر زاییه که به
سویچی کارمباویه بهر زو نزمی پی

دمکری بؤ هه لبون و کوژاندنه و دی
کارمباو جهرسو نه و جوژه شتانه و

همروا خرابیه که له کوژایی شان و
کوژایی پان دا له ناو حه و زیکدایه

به ویستی خوت جم و جوئی پی
دمکه ی و نِیسقان و کی که له خوار

دل هه و و خونه چهی پوهک و
پارچه بی که له که مانی موسیقا و

دولایی و بهر زو موبوو ی که له پاشی
صندوق و (زَر السیف): تیژی

شمشیر و (زَرُ السَّيْنِ): راگرو
کوژمه که ی نایین.

الزَّرَّة: شوینه واری گازو که ستن و
عقل و ناومز.

الزَّرِيرُ: وریاو چالاک و عاقل و کاراما.
المِزْرُ: په تی که و مکوو دوخین دهمی

تورمه که و کیسه ی پی دمبه ستری.
زَرَزَ الزَّرَزُورُ: ریشو له دنکی لیو ههات

جریوه جریوی بوو.
زَرَزَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که حیگیر بوو.

تَزَرَزَ: جو له ی کرد.

الزَّرَائِرُ: زیره ک و وریاو چوست و
چالاک.

الزَّرْزَارُ: بهمانا (الزَّرَارُ) دئ.
الزَّرَزُورُ: بالنده بی که له بیچی

چوله که دایه و که می که گهورمتره،
پی دهگوتری ریشو له.

فَرَعَ الْحَبَّ زَرْعاً وَزَرَاعَةً: تۆوه که ی چاند.
زَرَاعَ الْأَرْضَ: زموی به که ی کیلا بؤ کشتو کال

کردن.
زرع الله الزرع: خودا کشتو کاله که ی رواندو

پی که یاند، دهگوتری: (زَرْعَ له بعد
شقاوة): دوی هه ژاری دمو له مهنند

بوو.
أَزْرَعَ الزَّرْعُ: کشتو کاله که له خو که و تو

پاسا.
زَارَعَهُ مَزَارَعَةً: به شیوه ی موزارعه

مامه له ی له گهل کرد.
إِزْدَرَعَ: بهمانا (زرع) دئ و کیلا ی.

الْإِسْتِزْرَاعُ: ناما ده کردنی زوی به یاره
بؤ کشتو کال کردن.

الزَّرْعُ: ناوی سه که (سه گئی کی
تای به تی)، (أولاد زارع): سه گ

به گشتی.
الزَّرَاعَةُ: پیشه ی کشتو کال و زانیاری

دمبارهی کشتو کال.
الزَّرْعُ: نهو که سه ی کشتو کال دهکا و

فیتنه و دوزمان.
www.iqra.ahlamontada.com

- الزَّرْعَةُ: نهو زهوییهی کشتوکائی تیدا دمکری.
- الزَّرْعُ: چیندراو بهروبوم ۵ منداڤ ۵ (ک: زروع).
- الزَّرْعَةُ: تَوو ۵ نهوشوینهی تَووهکی تیدا دمکری، دمگوتری: (ما فی الارض زُرْعَة).
- الزَّرْعَةُ: نهوشوینهی زمرعاتی تیدا دمکری.
- الزَّرِيعَةُ: زهوی چیندراو.
- الْمَزَارَعَةُ: شیوه مامه‌له‌یه‌که بو به‌کاره‌ینانی زهوی کشتوکاڤ ۵ خاومن زهوی وه‌لاو وهرزیر، ریک دمکهون زهوییه‌که به‌کارده‌هیندری و به‌ربومه‌کی به‌نیومی پان به‌سییه‌ک پان به‌پژمه‌کی تر له‌ناو خویان دا به‌ش به‌ش بکه‌ن به‌گویره‌ی دابو نه‌ریتی تایبه‌تی نهو دمفه‌رو ههریمه.
- الْمَزْرَعَةُ: نهو زهوییه‌ی دمکریته کشتوکاڤ ۵ شوینی روه‌ک لی رواندن ۵ (ک: مزراع).
- زَرَفَ فِي الْمَشْرِقِ زَرَفًا: له‌رؤیشتن دا په‌له‌ی کرد ۵ بازی دا (زَرَفَ فِي الْكَلَامِ): له‌مسه‌کی زیاد کرد.
- زَرَفَ الْجَرْحُ: برینه‌که هه‌ل‌ه‌چراپه‌وه، دوی گۆشته‌ومزون برینه‌که تیك چَووه.
- زَرَفَ فُلَانٌ زَرِيفًا: فُلَانُكُمس له‌سه‌رخو رؤیشت.
- زَرَفَ إِلَيْهِ: لِي نَزِيكٌ بُووموه.
- زَرَفَ الْجَرْحُ: به‌مانا (زَرَفَ) دئ.
- أَزَرَفَ: په‌له‌ی کرد ۵ پيش كهوت ۵ (أَزَرَفَ الْجَرْحُ): به‌مانا (زَرَفَ) دئ.
- زَرَفَ: زیاد بوو ۵ زیادی کرد، دمگوتری: (زَرَفَ عَلَى الْخَمْسِينَ مِنْ عَمْرِهِ): ته‌مه‌نی له‌په‌نجا زیاد بوو، (زَرَفَ الشَّيْءُ): له‌شته‌که زیادبوو.
- إِنزَرَفَ الرِّيحُ: بایه‌که رؤیشت، گوزمری کرد.
- الزَّرَافَةُ: کۆمه‌لِیک ئاده‌میزاد، دمگوتری: (جاءوا زَرَّافَاتٌ وَوَحْدَانًا) ۵ هه‌روا ناوه بو حیوانیکی گياخورو شیردر له‌پیری سمدارم‌گانه، ملی زور دریزه، حاجی له‌دهستی کورت ترن، دوشاخ کورتیله‌ی به‌سهر سهرپه‌وه هه‌یه به‌پست داپوشراوه، رمنگی زمردو خولاوییه جهسته‌ی په‌له‌په‌له‌یه واده‌بی په‌له‌کان سورن واده‌بی زمردی مه‌له‌و خاکی دمنوینن کیشومری نه‌فه‌ریقا نیشتمانی سه‌ره‌مکیه‌تی ۵ (ک: زُرَافِي) پان (زَرَافِي)، به‌گوردی پیی دمگوتری زمرافه.
- الزَّرَافُ: گورجو گۆڤو خوشرؤ.

الزَّرَاقَةُ: دوشی ناو که زپرعاتی پی
ناودمدری.

زَرَقَ الطَّائِرُ بَسْلَجِهِ: بالندمکه جیقنه که ی
هری دایه خوار.

زَرَقْتُ عَيْنُهُ نَمْرِي: چاوی خوی بؤلام
ومرگیپرا چاوی لی هه لگیپرامه وه
سپایی چاوی دمرکه وتن.

زَرَقَ الطَّيْرُ: به قوچه قاینی رهمی
له بالندمکه کرد.

زَرَقَ زَرَقًا وَزَرَقَةً: نادمیزادی شله؛ چاوی
شین و پیستی سور ه بؤ نیتر
دمگوتری: (أزرق) ومیینه (زرقاء).

أَزْرَقْتُ عَيْنَهُ نَمْرِي: به مانا (زَرَقْتُ) دئ.
إِزْرَقَ: له سر پشت پاکشا ه (انزرق
السهم): تیرمکه جهسته که ی کون
کرد، جووه ناومه وه.

إِزْرَاقٌ: ورده ورده شین بوو ه یهک
له دوایهک شین بوون.

إِزْرَقٌ: شین بوو.
تَزْرَقُ: چی له ناو سکی دا بوو هرپی
دایه دمره وه.

الْأَزَارِقَةُ: تاقم و پیپرینکن
له خه وارچه کان، پال نافعی کوپی
نهمزهی حه نه می دمدرین نهم
کومه له نیمامی عه لی و
شوینکه وتوانی و نهوانه ی شهریان
دزی عه لی نه کرد به کاهریان دمرانن،

به لایانه وه ره وایه همرکه سیك
دزیان بی بیکوژن و ژنه کانیان
برهینن.

الأزرق: همرشتیک رنگی شین بی،
دمگوتری: (نصل ازرق): سهرمتیری
شین ه (ماء ازرق): ناوی زور صافو
رون.

الأزرقی: رنگ شین.
الزُّرَّاقُ: زَرَّاقُ الأطراف: شینبونه ومیه که
توشی دمست و قاج دمبی و ه لی
نازاری له گهل دا نییه ه (الزُّرَّاق
المعري): تیگچونی ریخوله وه
هه بوونی نازاری زور له ریخوله دا.

الزُّرْقُ: جوزه بالندمیه که له پیپی
هه لئو بازه کان جهسته ی تیگسپراوو
که ته یه، دندوکی گهوره وه
که وانه یی و قهراخ تیزه له هه موو
شوینکی جیهان دا هه یه.

الزُّرَّاقَةُ: لوله یه که له شوشه و شتی و
سهریکی ته سک و سهریکی بلا وه،
له ناویدا شتیکی مه یله و دریز هه یه
شله مه نییه که کیش دمکاو پاشان
هرپی دمد.

الزُّرْقُ: بازی نیتر ه (ك: زراریق):
چاوتیز.

الزُّرْقُ: به له م و که له ک که
به سه و له لیدان دمره و ه (ك: زواریق).

الْمِزَاقُ: رمبی کورت ه (ك: مزاریق).
زَرَمَهُ زَرَمًا: برپیهوه.

زَوْمَ زَرَمًا: کۆتایی هاتو برآ، تهواو بوو،
دمگوترئ: (زَرَمَ الدمع، زَرَمَ البول،
زَرَمَ الكلام، زَرَمَ البيع) ه پژدو جروک
بوو، زهلیل بوو ه تهنکی پی
ههلجنی ه (هو زَرَمَ وهي زَرَمَةٌ).

أَزَمَ الشَّيْءُ: بهمانا (زَرَمَةٌ) دئ.
زَرَمَ الشَّيْءُ: بهمانا (زَرَمَةٌ) دئ.
الْأَزَمُ: پشيله.

الزَّرِيمُ: بئ دهسه لاتی ژیر دهستهو بی
پشتو بهنا.

الزَّرَبُ: گیاهیکی بوئخوشه ه زاهران،
قاجهکولله ه لهحه دیشی (أم زرع) دا
هاتوووه دهمهرموی: (الْمَسُّ مَسُّ إِرْبٍ
والريح ریح زرنب).

الزَّرْنِیخُ: عونصوریکه دهشو بهیته
فیلزات له بواری پزیشکی دا
به کار دمهیندرئ ههروا بو لهناو
بردنی جرو جانهمویش.

زَوَى علیه زریا و زرایه: پهخنه ی لیگرت و
لؤمه ی گرد ه کارمهکی بهدن نه بوو
ه (أَزَى علیه): بهمانا (زَرَى) دئ ه
(أَزَى بالشَّيْءِ): شتهکه ی بههیج و
پوچ زانی به نابوتی لهقه لهم دا ه
(أَزَى بأخيه): کاریکه خسته
سهرشانی براکه ی دهمهوی بهسه ریا

برپویهنی.

زَارَاهُ: پهخنه ی لی گرت ه عهیبی لی

دۆزییهوه.

إِذْرَاهُ: سوکایهتی پیکرد عهیبی لی
گرت.

اسْتَزَاهُ: بهمانا (إزدراه) دئ.

الزَّارِيَةُ: (العظمة الزارِيَةُ): پارچه

نِیْسَقَانِيَكِه نَزِيَك پاشهوهی
لاشهویله ی خوارو.

المِزْرَاءُ: کهسیکه گالته بهخهک دهکا.

الزَّرِيَابُ: برهانه (زَرِب).

زَوَزَكَتِ الْمَرْأَةُ: نافرتهکه لهرویشتن دا

سمتی خوی ههتهکاندن.

الزَّوْذَلُ: پیای کورته بالا که لهرویشتن

دا شان ههتهکی.

زَعَبَ الْغَرَابُ زَعْبًا وَزَعِيًّا: قهلهپشه

ههراندی.

زَعَبَ الْإِنَاءُ وَغَرَهُ: قهپهکه یان ههرشتیکی

لهوجوره پریوو.

زَعَبَ الْوَادِي: شیومهکه پریوو لافاومهکی

ههندیکی پال پیومنا.

زَعَبَتِ الْقَرْيَةُ: کوندهکه ناومهکی

دردایه دهر.

زَعَبَ الشَّيْءُ: شتهکه پاله پهستوی کرد،

پائی پیومنا، دهگوترئ: (جاء سيل

يزعب) ه (زعب بحمله): کۆلهکه ی

خوی پال پیومنا.

وَعَبَّ الشَّرَابَ: هَمُوو شَهْرَابَه‌کَی
خواردموه.

وَعَبَّ الشَّيْءَ: شَتَه‌کَی بَرِیْه‌وَه، دَم‌گوتَرئ:
(زَعَب لَه مِنْ مَالِه زُعْبَة): لَه‌مَالَه‌کَی
خَوی وَه‌جَبه‌یه‌کی دایه.

وَعَبَّ الْإِنَاءَ وَغیره: قَابَه‌کَی پَر‌کَرْد.
وَعَبَّ الشَّيْءَ عَنْه: شَتَه‌کَی لَی
دور‌خستَه‌وَه.

تَزَعَبَ: نِی‌شَاتی پَه‌ی‌د‌ا‌کَرْدو گورج و گُول
بوو ۵ تَوْر‌او رَقی هَلَسَا.

تَزَعَبَ فِي الْأَكْلِ وَالشَّرَابِ: زَوْرئ خواردو
خواردموه.

الزَّاعِبُ: شَارْمَز‌او گَم‌پَیْدَه بَه‌نَاو جِیْهَان
دا.

الزَّاعِيَّةُ: شَم‌شِیْرو پَرْمَب کَه پَال
(زَاعِب) بِلَرِیْن جَا وَشَمی (زَاعِب)
ناوی نَادَه‌مِیْزاد بی پَان ناوی وَلا تَیْک
بی پَان شَم‌شِیْرَیْکی وَه‌ه‌ایَه
کَم‌پَاوَم‌شِیْندِرَا دَه‌لَیْی دَه‌جِیْتَه‌وَه
ناوِیه‌ک لَه‌بَمَر زَوْر نَه‌رمی.

الزَّعْبُ: پَارِجَه کَالِیْه‌ک.
الزُّعْبَةُ: بَه‌مَانَا (الزَّعْبُ) دِی.
الزُّعْبُلُ: مَنْدَالِیْک خواردنی بی
نَه‌کَه‌وئ وِرگی زَل بیی وَ مَلی بَارِیْک
۵ هَم‌رِوَا نَاوَه بُو حَم‌شَه‌رمی حِیْریَاء ۵
مَار ۵ رَوه‌کی کَوَلَه‌کَه.

زَعَبَهُ زَعْبًا: تَوَشی دَلَم‌پَاو‌کی وَ پَر‌پَایِی
کَرْد ۵ لَه‌شَوِیْنی خَوی هَه‌لی کَه‌نَد ۵
دَم‌ری کَرْد.

أَزْعَجَهُ: بَه‌مَانَا (زُعْجَه) دِی.

إِنْرَعَجَ: بَه‌مَانَا (زُعْج) دِی، نَارَه‌حَمَت
بوو.

الْمِرْعَاجُ: نَافَرْمَتِیْک هَه‌دَادَانی نَه‌بی وَ
هَم‌ریی وَ بَجْئ وَ لَه‌شَوِیْنِیْک جِیْگَر
نَه‌بی.

وَهْوَ الشُّغْرَ وَالرِّيشَ وَالرُّبْرَ: مَووَم‌کَه پَان
پَه‌رُوبُوْلَه‌کَه پَان کَوَلَه‌کَه کَه‌م وَ
پَه‌لَه‌پَه‌لَه بوو پَیْسْتَه‌کَی زُیْرَم‌وَمِیْان
دِیَارَه، دَم‌گوتَرئ: (زَعِرَ الْمَكَانُ):
شَوِیْنَه‌کَه کَه‌م گَزُوگیَا بوو بَه‌تَه‌ن‌کی وَ
بَجْپَر بَجْپَر پَوَم‌کی لی پَو‌ایِبوو.

زَعِرَ فَلَانٌ: فِلَان پَه‌وَشْتی نَاشِیْریْن بوو
خَیْرو بیْری کَه‌م بوو ۵ (هُوَ زَعِرٌ
وَهی زَعِرَةٌ) ۵ (هُوَ أَزْعَرُ وَهی زَغْرَاءُ).

إِنْزَعَارٌ: بَه‌مَانَا (زَعِر) دِی.

إِزْعَرُ: بَه‌مَانَا (زَعِر) دِی.

الْأُزْعَرُ: رَه‌وَشْت نَاشِیْریْن ۵ (كَ زُعْرُ).

الزُّعْرُ: دَه‌لَال وَ جَه‌قَاوَم‌سو.

الزُّعْرُورُ: گَوِیْز ۵ بَه‌دِر پَه‌وَشْت وَ تَوِر‌ه
تَه‌وَسَن.

زَعَزَعَهُ وَبِهَ: بَه‌هَیْزِو رَپ‌س‌کَاوَتَن
شَتَه‌کَی جَوَلَانَد، دَم‌گوتَرئ:
(زَعَزَعَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَةَ وَ زَعَزَعَتْ
بَهَا).

زَعَزَعَ الْإِبِلَ وَغَیْرَهَا: بَه‌تَه‌وُزْم وَ خَیْریْی
حَوَشَرَم‌کَی لی خَوِری.

تَزَعَزَعَ: بَه‌هَیْزِو زَه‌خَت رَای پَس‌کَاوَت.

الرُّعَاذُ: بای بههیز.

راوان.

الرُّعَاذُ: بای بههیز.

رَعَقَ الْقِذْرُ: زوری خوئی له مه نهجه نه

کیشته که کرد خوارنده که ی سوپر

کردو که لکی نه ما، دهسگوتری:

(رَعَقَ الطَّعَامُ).

رَعَقَتِ الرِّيحُ التُّرَابَ: ږمه بکه گل و

خوله که ی هه لسانو دونیای کرده

تمبو و تۆز.

رَعَقَ رَعَقًا: به ترسه وه جوست و چالاک

بوو، (هو رَعَقَ وهي رَعَقَة).

رَعَقَ الْمَاءُ وَالطَّعَامُ زَغْرَقَةً: ناو مکه،

خوارنده که زور تال بوو ناتواندری

بخوریته وه یان بخوری.

أَزْعَقَهُ: ترساندی.

أَزْعَقَ الْقِذْرُ وَالطَّعَامَ: خوئی زوری کرده

ناو مه نهجه نه که وه یان خوارنده که وه.

إِثْرَعَقَ: ترسا ه (إِثْرَعَقَ الدُّوَابَ):

ولاخه که ترسا.

الرُّعَاقُ: ناوی زورتال که نه تواندری

بخوریته وه خواردنی زورتال که

نه تواندری بخوری.

الرُّعَقَةُ: دهنگ، دهگوتری: (سَمِعْتُ رُعَقَةً

الْمُؤَذِّنَ).

الرُّعَقَةُ: بیری ناوی تال.

الرُّعَقُ: خیراو به پهله، دهگوتری: (سِر

مِزَعَقَ): واته رویشتنی خیرا.

زَعَلَ زَعَالًا: جوست و چالاک بوو.

الرُّعَاةُ: کۆمه لیک سهرباز (دهسته،

پهل، لق) که نه سب سواریان زور بی.

الرُّعَزُغُ: به مانا (رُعَاغُ) دئ ه (سِر

رُغَرُغَ): رویشتنی خیرا.

رُعْمَةُ فُلَانٍ رُعْمًا: خنکاندی.

الرُّعَاظُ: (موت زاعط): مردنی کوتو

په.

الرُّعُوفُ: شوینی خه تهرو ههوتینه ر.

الرُّعُفُ: به مانا (رُعَاغُ) دئ ه (سِف

مزعف): شمشیری خیرا بکوژ.

رُعْفَرُهُ: به زمعه هه ران پهنگی کرد.

تُرْعَفَرُ: به زمعه هه ران بوئخووشی کرد یان

پهنگی کرد.

الرُّعْفَرَانُ: په مکی که شیوه پیوازو

تهمه نه درنزه، زور جوژی هه به،

له زور بواری په زشکی دا که لکی لی

بهرمه گیرئ.

زعفران الحدید: زهنگی ناسن.

رَعَقَ رَعَقًا: هاواری کرد، دهگوتری: (رَعَقَ

به).

رَعَقَ فُلَانًا: فلانکه سی ترساند ه بههیز

به سهه ریا نه پاندی و ترساندی ه (هو

مزعوق وزعق).

رَعَقَ الدُّوَابَ: به خیرایی ولاخه کانی

زَعَلَ مِنَ الرِّضِ او الجوع: به هوى
نه خوشييه وه يان برسايه تيبه وه
نالاندى و خوى نه مديو نه وديو كرد.
زَعَلَ مِنَ الشَّيْ: به هوى شته كه وه نازارى
پي گه يي و رقي هه نسا.
أَزَعَلَهُ: گورج و گۆلى كرد.
أَزَعَلَهُ مِنْ مَكَانِهِ: له شوپنى خوى
نيز عاجي كرد.
تَزَعَلَ: چوست و چالاك بوو.
الزُّعْلَةُ: نوعامه ۵ ناهرمتيك سال نا
ساليك مندالي ببي.
زَعَمَ زَعْمًا: گوماني بوو، دمگوتري: (زعمه
صادقا، زعم اني لا اودُهُ وَزَعَمَنِي اَنِي
لا اوده): وشه (زعم) به زوري بو
شتي پوچ و بى بناغه
به كاردمه يندري ۵ همروا به مانا
(دروى كرد، گوماني برد، بهر عوده
بوو، فهرانپروايي كرد) دئ.
زَعِمَ زَعْمًا وَزَعْمًا: ته ماعى په يدا كرد،
دمگوتري: (هو يزعم في غير مزعم)
واته: ته ماعى هميه له شتيك دا كه
ته ماعى لي ناكري.
زَعِمَ زَعَامَةً: بوو به ليپرسراو و كار
به دهست، دمگوتري: (زعم قومه).
أَزَعَمَ فُلَانٌ: فلانكس فهرانبه ر دار بوو.
أَزَعَمَ الْأَمْرُ: كار كه مومكين بوو.
أَزَعَمَ فُلَانًا: خواردنى دا به فلان.
أَزَعَمَ فُلَانًا الشَّيْءَ: فلانكسى كرده

بهر عورده شته كه.
تَزَاعَمَ: پيكه وه ناخاوتنيان كردو بو
په كتر دوان دمر باره قسه و باسيك
كه بروايان پي نه بوو.
تَزَاعَمَا عَلَى كَذَا: هه مناهه نكيان كرد
له سر فلان شت.
تَزَعَمَ: دروى كرد.
تَزَعَمَ الْقَوْمُ: بوو به سهروكي گه له كه.
الزُّعَامَةُ: سهروكي، فهرانپروايي ۵
باشترين مال، زورينه ي مال
له ميراث و شتى وا.
الزُّعْمَةُ: قسه.
الزُّعِيمُ: سهروك ۵ بهر عورده، كه فيل.
الْمَزْعَمُ: كاري بتمان ه پي نه كراو،
دمگوتري: (أمر فيه مزاعم): كاريكه
خوارو خيجه و پر كيشه يه.
زَعْنَفَتِ الْمَاشِطَةُ الْعُرْسَ: ناهرته
نارايشكار كه بو كه كه ي رازانده مو
جواني كرد.
الزُّعْنَفَةُ: پوخلاواتى هه موو شتيك و
خرابه كه ي ۵ تاقم و پير
له هر شتيك ۵ نه وشته ي له ماسى دا
هميه و مكوو بائي بالنده ۵ پارچه
قوماش له كراسييك لاي خواروى
كراسى دپاو ۵ تاقم و بنه ماله يه
له هوزو خيل ۵ هه رتاقم و پيريك
پيك هاتين له چهند بنه چه و
بنه ماله يه ك.

الرَّغِيفَةُ: بهمانا (الرَّغِيفَةُ) دئ ۵ (ك):
رَغَائِف).

وَهَبَ رَغَبًا: بهر ودهی بالندهو گهنده
مووی دهمو چاوی ئادهمیزاد
دمرکهوتن ۵ (هو زغب وهي زغبة هو
أزغب وهي زغباء) ۵ (ك: زغب).
رَغَب: بهمانا (رَغَب) دئ.

إِرْغَاب: بهمانا (رَغَب) دئ.
الأزْغَبُ: نهسپی بهلهك.

الرُّغَابَةُ: بهرو پوئی وردهی بال.
الرَّغَبُ: بهرو پوئی وردهی بالنده ۵ نهو
ورده مووانه بهسهری پیاوی بهرموه
دمیننهوه تالتاله وککوو گهنده موو
دهجن.

رَغَبَ الشَّرْبُ: قوماشهکه بهرزو پائی
ههئدا تووکی ههئدا.

رَغَبُ الشَّرْبِ: بهرزو پائی قوماش.
رَغَبُ الشَّرْبِ: بهرزو پائی قوماش.

وَهَدَّ البَعِيرُ رَغْدًا: بهخیرایی خوشترمه
داگهراپه خوار.

رَغَدَ النُّهْرُ: روبارمهکه ناوی ههئساو لیوان
لیو بوو.

رَغَدَ الشَّيْءُ: شتهکهی گوش.

رَغَدَ فُلَانًا: قورتمی فلانکهسی چهپاند.

رَغَدَ السَّقاءُ: مهشکهکهی گوش بونهوهی
رؤنهکهمرمهکی بیته دمر.

رَغَدَ فُلَانًا بِالْكَلامِ: فلانکهسی جولاند

بُونَهوهی بیخاته قسه ۵ ههئینا بو
ناخاوتن.

أَزْغَدَتْ وَلَدَهَا: دایکهکه شیر دا
بهمندالهکی.

الرَّغِيدُ: رؤنهکهمره که لهزارکی مهشکه
دیته دمر.

رَغَدَب: توره بوو، پقی ههئسا.

رَغَدَبَ عَلَى النَّاسِ: زۆری داوا لهخهئک
کرد.

الرَّغْدَبُ: هاتنه خوارمهی بهتهوژم
لیزمه ۵ بارهوه گهپانهوهی دمنگ
لهفورگی خوشتردا.

رَغَرَدَ البَعِيرُ: خوشترمهکه بارهوبارمهکی
خوی لهفورگی دا خواردموه.

رَغَرَدَتِ الْمَرْأَةُ: ئاخرمهتهکه تللیلی لیو
ههلهلهی کیشا لهکاتی خوئشیو
فهرهچی دا.

رَغَزَغَ الشَّيْءُ: شتهکه سوک بوو (رَغَزَغَ
به): گالتهی به کرد.

رَغَزَغَ الشَّيْءُ: شتهکهی چهشارداو
شاردیهوه، دمگوتری: (رَغَزَغَ كَلَامَهُ):

قسهکانی بهسرتهو پرتهکردو
ماناکانی جوان رون نهکردنهوه.

الرَّغَزَغُ: ئادهمیزادی قالب سوکی
چوستو چالاک ۵ ئادهمیزادی

بنهچهو نهزاد نهئاسراو.

الرَّغَزَغُ: کورته بالای بهچوک.

زَغَفَتِ الْبُيْرُ زَغْفًا: بیرمهکە ئاوی زۆر بوو

ه (زَغَفَتِ السَّمَاءُ): ئاسمان بارانی

باراند ئاوی خۆی ڕشت.

زَغَفَ فِي حَدِيثِهِ: درۆو دهلهسهی

بهمقهسهگانیهوه نا، دهگوتری: (زَغَفَ

كَلَامَهُ كَثِيرًا): زۆری درۆ

بهمقهسهگانیهوه نان.

زَغَفَ لَنَا مَالًا كَثِيرًا: زۆری لهمال و سامانی

خۆی بۆ دابڕین.

زَغَفَ فَلَانًا: زمیری لهفلان داو برینداری

کرد.

ازدَغَفَ الشَّيْئَ: شتهکهی ههنگرتو

بیچاچهوه.

الزُّغْفُ: ههوڕێک باران ببارینئو

ههموو ئاسمانی داگرتبێ ه زری

پان و درێژ

الزُّغْفُ: چیلکهو چهوێڵ ورده دارو

سهره کوتهره ه پڕووبالی درهختو

گیاوگزی لاواز.

المِزْغَفُ: چلئیس و تامه زرویی بوشت ه

ههنگاو درێژ.

وَزَعَلَ الشَّرَابَ زَغْلًا: شهرابهکهی بهیهکجار

کرده پیاله کهوه ه شتهکهی لهناو

دهمی خۆی دا هیناو برد.

وَزَعَلَ بِوَلِه: میزهکهی به بهچر بهچر کرد.

أَزْغَلَتِ الطُّعْنَةُ بِالْدم: برینهکه خوین

لییهوه هیهقهی کرد.

أَزْغَلَ الشَّرَابَ: شهرابهکهی بهیهکجار

کرده بهرداخه کهوهو خواردیهوه.

أَزْغَلَ الطَّائِرُ قَرْنَهُ: بالئمهکه بهدهندوک

خواردنی کرده ناو دهنسوک

بیچوههگانیهوه.

الزُّغْلُ: غهش.

الزُّغْلَةُ مِنَ الشَّرَابِ: قومه شهراپ

ئههنازهی ئهوهی دهم پڕیکا ه

چۆرێک میز ه دلۆبه میزێک ه (ك:

زُغْل).

الزُّغْلُولُ: رُوح سوك ه منداڵ ه

بیچوههکوتر ه (ك: زغالیل) ه

چۆرێکه لهخورمای سوری دهنک

کهورهو شیرین (لهمیسر ههیه).

تَزَغَمَ الْجَمَلُ: حوشترهکه بارانیدیو

لهشهوپلهکانی دا بارمبارهکهی

دوباره کردوه.

تَزَغَمَ الْفَصِيلُ: بیچوههکه بههیاوشی

بارانیدی.

تَزَغَمَ فَلَانٌ: فلانکەس بهرق

ههئساوپیهوه قسهی کرد.

الزُّغْمُ: زمان پیس.

وَقَّتَ الْإِنَاءَ زَغْنًا: هابهکهی پڕکرد ه (زَغَتْ

فَلَانًا): فلانکەسی مانندو کرد ه رقی

ههئساند ه دمری کرد ه پالی پیومنا.

وَقَّتَ الذَّابَّةُ: ولاغهکهی لی خورپی.

وَقَّتَ الْحَدِيثُ فِي أذنه: قسهکانی بهگوئی دادا.

زَفَتَ الشَّيْءُ: به قیرو زفت شته که ی سواخ دا.

الزَّفْتُ: قیر ۵ (مادمیه کی رمشی رقه به ناگرو گهرمی دمتوخته وه).

وَقَرَّ زَفِراً وَزَفْراً: هه ناسه ی هه تیس ماوی هه لکیشا.

زَفَرَتِ النَّارُ: هه لگیرسانی ناگرمکه بیسترا.

وَقَرَّ الشَّيْءُ زَفْراً: شته که ی هه لگرت ۵ (زفر الماء): ناوه که ی هه لئینجاو به زمهنده ی کرد بو خواردنه وه.

الزَّفْرَةُ: سوچی خانوو باله خانه ۵ شان و ناوشان ۵ کومه ل و پیپر ۵ دهسته و تاقم و لق و سوپای شهر ۵ دیرمگ و کوله که ی که پرده میو ۵ پهراسوو، دهگوتری: (فرس شدید الزوافر): نه سپیکی پهراسو نه ستورو پته وه ۵ تایه وه و کومه لئ یارمه تیدمر.

الزَّفَرُ: کؤل و بار ۵ بارو بارگه نه ی ریبار ۵ جه معامت و تاقم.

الزَّفَرُ: نازاو چاو نه ترس ۵ پیاو ماقول و ریش سپی هوز ۵ دهریا ۵ روباری که وره و زور ناو ۵ پیای سه خ و دهست و دلفراوان ۵ به خششی زور ۵ دهسته و تاقمی سوپا.

زَفَرَةُ الشَّيْءِ: ناومراستی شت ۵ (زَفَرَةُ الشَّيْءِ): به مانا (زَفَرَكه) دئ، دهگوتری: (فرس عظیم الزَفَرَةُ): نه سپیکی ورگ زلو فراوانه ۵ (ك:

زَفَر).

الزَّفِيرُ: هه ناسه دانی قول، هه ناسه دان دوا ی هه تیس مانی ۵ پیچه وانه ی (شهیق) هه که به مانا هه لکیشانی هه ناسه یه ۵ قورشان دهفرموی: ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِقٌ﴾.

زَفَزَتِ الرِّيحُ: ره شه بایه که هه لیکرد و ورموی لهدرخته کان هیئا. زَفَزَ الموكب: کاروانه که خرمه خرم و تهقه تهقی لی هات.

زَفَزَ فلان: فلانکهس هه ل لهرزی ۵ به شیومیه کی جوان رویی. زَفَزَ الطَّائِرُ: بالنده که خوی هه لداو باله کانی کردنه وه.

زَفَزَتِ الرِّيحُ الحَشِيشَ وغيره: بایه که گیاو گزمکه ی پرژاند. تَزَفَزَفَ: هه ل لهرزی.

الزَّفَزَفُ: ره شه بای به هیزو بهردموام. الزَّفَزَفَةُ: به مانا (الزَّفَزَفُ) دئ. الزَّفَزَفُ: به مانا (الزَّفَزَفُ) دئ ۵ شتی سوک و کهم نمود.

زَفَّ زَفّاً وَزَفْواً وَزَفِفاً: به له ی کرد ۵ قورشان دهفرموی: ﴿فَأَقْبِلُوا إِلَيْهِ يَزِفُونَ﴾.

زَفَّتِ الرِّيحُ: بایه که هه ل بوو رویی. زَفَّ الطَّائِرُ زَفّاً: بالنده که هه لفری و باله کانی کردنه وه.

همروا دمگوترئ: (هم زَفَانَةُ حَفَانَةُ):
ئەوانە پێڕەکن هەلەپەرن و
خۆراك لرف دمدەن.

الزَفَنُ: كەپریكە لەسەر سەربان
دروست دمگوترئ بۆئەوێ سەققەكە
لە گەرمای سەهۆل بەندان بپاریزئ.
زَفَتِ الرِّيحُ زَفِيًا وَزَفِيَانًا: بایەكە بەتەوژم
هەلبوو.

زَفَتِ القوسُ: قەوسەكە دمنگی لیووەهات.
زَفَ فلان بنفسه: فلانكەس خۆی بەخت
كرد.

زَفَّ الشَّيْءُ: شتەكە یال پێوینا و
هاویشتی، دمگوترئ: (زَفَّتِ الرِّيحُ
السحابَ والغبارَ): پەشەبایەكە
هەورەكە یادا تۆزو خۆلەكە یادا
ه (زَفَّتِ الأمواجُ السفينةَ):
شەپۆلەكان كە شەستیەكە یان
لەپێرموی خۆی لادا ه

زَفَى الحادي المطي: حودیە خۆینەكە
(حوشترەوانە گۆرانێ بێزەكە)
حوشترەكە ی لئ خورێ.

أزفاه: لەشۆپینیكەووە گواستییهووە بۆ
جییهكی تر، دمگوترئ: (أزفى
العروس): بۆكەكە ی لەمەلە باوانیهووە
گواستەووە بۆ مائی میردەكە ی.
زَقَبَ الجُرَذُ في جُحْرِه: جرجەكە چوووە
كونی خۆیهووە.

زَفَّ العروسُ زَفافاً وزَفَةً: بۆكەكە ی لەمەلە
باوانیهووە گواستەووە بۆمائی
میردەكە ی.

زَفَّ الطائرُ زَفَفًا: بانئەكە پەرموردە ی زۆرو
پەربون ه (هو أَرَفَ وهي زَفَاءَ).
أَرَفَ: بەمانا (زَفَ) دئ.

أَرَفَ الظليمُ وغیره: بێچووە نوعمەكە ی
تاودا بۆ خیرا رویشتن.
أَرَفَ العروسُ: بەمانا (زَفَّها) دئ.
اسْتَزَفَهُ الشَّيْءُ: شتەكە كە می كردەووە،
سوکی كرد.

اسْتَزَفَ السَّيْلُ الشَّيْءَ: لافاوێكە شتەكە ی
رادا.
الزَّفَافُ: (ليلة الزَّفَاف): شەوی زاو و
بۆكینی.

الزَفُّ: پەڕە وردە ی بانئە.
الزَفَّةُ: جارێك، چەلێك، دمگوترئ:
(جَشَكْ زَفَّةٌ أَوْ زَفَّتَيْنِ): هاتم بۆلات
جارێك یان دوو جار.

الزَفَّةُ: تاقە و پێڕ.
الزَّفُوفُ: نوعمە.
الزَّفِيفُ: خیرا و تێزۆ.
المِرْفَةُ: كەژاومێكی سەر دانە پۆشراو و
بۆکی ی دمگوتێزێتەووە.

زَفَنَ زَفْنًا: سەمای كرد.
زَفَنَ فلاناً: پائی بەفلانكەسەوینا،
دمگوترئ: (هو زافِن وزَفَان وزَفُون):

زَقَبَ فلان الجُرْدَ في حجره: فلانكس جرحه‌كهی کرده كونه‌كهی‌م‌وه.

زَقَبَ المَكَا: هاواركه‌رمكه هاواری كرد.

الزَقَبَ الجُرْدُ: جرحه‌كه چووه ناو كونه‌كهی‌م‌وه.

الزَقَبُ: رینگای ته‌نگه‌بهر، دم‌گوترئ:

(رَمَيْتُهُ من زَقَب): له‌نزیكه‌م‌وه پی‌م‌وه نا.

زَقَزَقَ الطائرُ زَقْرَقَةً وَزَقَزَقَا: بالندمه‌كه

زیهه زیقو جریوه جریوی كرد.

زَقَزَقَ الطائرُ قَرْعَةً: بالندمه‌كه بی‌چوم‌كانی

هی‌نانه زافه زاق.

زَقَزَقَ فلان: فلانكس له‌سمره خو

بی‌كه‌نی.

زَقَزَقَ الصَّيْ: مندل‌كه‌ی هه‌ل‌بهراند.

الزَقَزَقَةُ: نافرمتیك له‌سمره خو بر‌وا.

زَقَلَهُ زَقْفًا: به‌خیریایی قوتی دا.

تَزَقَفَهُ: به‌خیریایی قوتی دا، واته به‌مانا

(زَقَفَهُ) دئ ه به‌گورجی و له‌ناكاو لی

فراند، لی رفاند.

الزَقْفَةُ: نه‌وشته‌ی قوت دم‌دئ.

زَقَّ الطائرُ قَرْعَةً: بالندمه‌كه به‌دم‌ندوکی

خواردنی دا به‌بی‌چوم‌كانی.

زَقَّ الذَّ بِيحَةٍ: كوشتییه‌كه‌ی له‌لای سمریه‌وه

گروو دی‌مانی بولای پاشوانی.

زَقَّتِ الجِلْدُ: پی‌سته‌كه‌ی له‌گرده مله‌وه

گرو تاگه‌ی‌شته فاچی دواوه‌ی

حه‌یوانه‌كه بوئمه‌وی پی‌سته‌كه بکاته

كونده.

زَقَّتْ فلاناً: مووی سمری فلانكسی

تاشی هیچی پی‌ومنه‌هی‌شته‌م‌وه.

الزَقَاتُ: رینگه‌ی ته‌نگه‌بهر دم‌ریچی پان

داخراو بی ه (ك: اَزَقَّة).

الزَقُ: كونده؛ زهرتیكه له‌پی‌ست مووم‌كانی

دم‌پرنه‌م‌وه له‌بنه‌وه هه‌ل‌ناكه‌ند‌رین

ئاوی تیدم‌كړئ بو خواردنه‌م‌وه شتی

تر ه (ك: زَقاق وَاَزَقاق).

زَقَمَ الحَبْرُ ونحوه زَقَمًا: نانه‌كه‌ی کرده پاروو

قوتی دا.

اَزَقَمَهُ الشَّيْ: شته‌كه‌ی بی قوت دا.

اِزْدَقَمَهُ: قوتی دا.

تَزَقَمَ فلان: فلانكس زه‌قوم، تالاوی

خوارد.

تَزَقَمَ الحَبْرُ ونحوه: نانه‌كه‌ی قوت دا.

الزَقُومُ: دره‌ختیکی تالی بوئ ناخوشه،

خوراکی دوزمه‌خیانه ه همرخو‌راکیك

كوشنده بی، بخوره‌كه‌ی بكوژی.

الزَقَمَةُ: په‌تاو تا‌عون، كولیرا.

زَقَنَ الحِمْلُ زَقْنًا: كوله‌كه‌ی هه‌ل‌گرت.

اَزَقَنَهُ: بارمه‌تی دا بو كۆل هه‌ل‌گرتن.

زَقَا الطائرُ والديكُ زَقْرًا وزَقَاءً: بالندمه‌كه پا

كه‌له‌شیره‌كه خو‌پندی.

زَقَا الصَّيْ: مندل‌كه به‌كۆل گریاو

گریانه‌كه‌ی توند كرد.

زَقِيَ زَقِيًّا: به مانا (زقا)دى.

أَزَقَاه: وای لى کرد بخوینى، بگرى.

أَزَقَى هَامَةَ فُلَانٍ: فُلَانَكەسى گوشت.

الزَّاقِي: كه نه شیر ه (ك: زواق).

الزُّقِيَّةُ: كۆمهال و كۆ له مهر شتیک بى.

وَكَا إِلَهَ زَكَا: پشتى پيودا و كرده

پشتیوانى خوى.

زَكَّتِ الْمَرْأَةُ بَوْلَهَا: ئافرمته كه منداى

بوو.

زَكَا فُلَانًا كَذَا سَوَطًا: نهومنده قه مچیهى

له فُلَانَكەس دا.

زَكَا فُلَانًا دَرَهْمًا: نهومنده دهره مه زه

بو فُلَان زمارد ه يان خيىرا بوى

زماردو پيى دا.

زَكَا حَقَّةً: مافى خوى دايه وه پيى.

أَزَكَا مِنْهُ حَقَّةً: مافى خوى لى

ستانده وه.

الرُّكَا: دمگوترى: (هو رُكَاء النقد): نهو

دموله مهندهو به حازرو به نه قد شت

دمكرى قهرز ناكا.

الْمَرْكَا: په ناكه.

زَكَبَتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا (وبولدها) زَكَبًا:

ئافرمته كه به بهك ژان منداكهى بوو.

وَكَبَ الْإِنَاءُ: قاپه كهى پر كرد.

الزُّكْبَةُ: نوتفه (دلۆبه مهنى) ه منداى.

وَكَمَرِ الْإِنَاءُ: قاپه كهى پر كرد.

زَكْرُهُ: به مانا (زَكْرُهُ)دى.

تَزَكَّرَ: پرېوو، دمگوترى: (تَزَكَّرَ بطنه):

گه دهى پرېوو وهكوو كونده

هه لاخندرا.

الزُّكْرَةُ: كونده يهكى بچوكه ئاوى

خواردنه وهى تيندهكرى.

زَكْرُك: رويشت له بهر پيرى يا نه خوئى

ههنگاوى كورتى هه ئينان.

تَزَكَّرَكَ: پيداويستى خوى ئامادمكرد.

وَكَّ الرَّجُلُ وَالْفَرخ: پياوكه يان بيچوكه

به لۆزه لۆژ ههنگاوى كورتى هه ئنان

له بهر لاوازى و بى هيژى.

زَكَّتِ الدُّرَّاجَةُ: بالنده كوركييه كه

حه ندلخوو هه ئبهزو دايه زى كرد.

وَكَّ الْإِنَاءُ: قاپه كهى پر كرد.

وَكَّ: لاوازو بى هيژ بوو له بهر نه خوئى ه

پرېوو.

أَزَلَ عَلَى الشَّيْءِ: به سمر شته كه دا

بالادست بوو داگرى كرد.

أَزَلَ عَلَى رَأْيِهِ: سور بوو له سمر

پاوبوچونى خوى.

أَزَلَ بِبَوْلِهِ: ميزى خوى كۆكرده وه

به ندى كرد.

تَزَكَّلَ: پيداويستى خوى ئامادمكرد.

الزُّكُّ: كزو لاواز.

الزُّكَّةُ: خه مو په ژاره.

زَكَمَتْ بِهِ أُمُّهُ زَكَمًا: دايكى به وه له دى

هينا.

وَكَمَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فُلَانَكەسى توشى

نه خوئى كۆكه وه لامهت كرد.

زَكَمَ الْقَرْيَةَ: مه‌شکه‌ک‌ه‌ی پ‌رکرد.

زَكَمَ: توشی هه‌لامه‌ت بوو.

زَكَمَ عَلَيْهِم: شیواو گۆږاو نه‌ناسرا.

الزُّكَّام: ئیلتیهاپیکی به‌هیز توشی

په‌رده‌ی لوت دمه‌ی پ‌ژمین و

هرمی‌س‌ک و ناوژیکی زۆرو رون

له‌لوته‌وه‌ دپ‌ته‌خوار.

الزُّكْمَةُ: دوا مندالی باوك و دایك.

زَكِنَ إِلَيْهِ زُكُونًا: په‌نای بۆیردو تیگه‌لاوی

بوو، له‌گه‌ئێ دا بوو.

زَكَنَ الْأَمْرَ زَكْنًا: پ‌یی وابوو نه‌وکاره

ومه‌هایه.

زَكِنَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی زانی ل‌ی حالی

بوو.

أَزَكَّنَ الشَّيْءُ: به‌مانا (زَكَنَةً) دئ.

أَزَكَّنَ فَلَانًا الْأَمْرَ: کارمه‌ک‌ه‌ی ف‌یری فلان

کردو پ‌یی زاناند.

زَاكَنَهُ: په‌ک‌تریان تیگه‌یانده‌ و شتیکی

پ‌ی ږاگه‌یانده‌ و م‌کوو لوغزو

چه‌واشه‌کاریی دمه‌چوو و ل‌یی نزیک

بووومه‌، دمه‌گوت‌ری: (ه‌ذا جیش یَزَاكِنُ

أَلْفًا): نه‌وه سوپا په‌که‌ نزیکه‌ی هه‌زار

دمه‌بن و (بنو فلان یزاکون بنو فلان):

خ‌ی‌لی فلان له‌خ‌ی‌لی فلان نزیک

دمه‌بنه‌وه‌و هاموش‌ویان دمه‌کن.

زَكَّنَ: چه‌واشه‌ی کردو گۆږاندی.

الزَّكَاةُ: ه‌یراسه‌ت و زیهرکی، و م‌کوو

نه‌وم‌گومان بۆ شتیك به‌ری و

وادمه‌ریجی.

الزُّكْنُ: که‌سیك بۆچه‌نه‌ک‌ه‌ی راست

دمه‌ریجی و ه‌یراسه‌ته‌ک‌ه‌ی ب‌یته‌دی.

الزُّكْنُ: پارێزموو ضابطو و نه‌فسه‌ر.

زَكَا الشَّيْءُ زُكُورًا وَزَكَاةً وَزَكَاءً: شته‌که

گه‌شه‌ی کردو زیاد بوو.

زَكَا فَلَان: صالح بوو و ناز په‌روم‌رده‌ بوو،

که‌وته‌ خۆشی و شادییه‌وه‌ و

فلانکه‌س شیایوی نه‌وه‌ بوو،

دمه‌گوت‌ری: (ه‌ذا الأمر لایزکو بفلان):

نه‌م کاره شیایوی فلان نه‌بوو.

زَكِيَّ زَكِيٍّ وَزَكَاةً: گه‌شه‌ی کردو زیاد بوو.

أَزَكَّى الشَّيْءُ: شته‌که‌ گه‌شه‌ی کردو زیاد

بوو.

أَزَكَّى الشَّيْءُ: به‌مانا (أَزَاة) دئ و چاکی

کردومه‌ پاک‌ی کردومه‌.

زَكَى نَفْسُهُ: مه‌دحو نه‌نای نه‌فسی خوی

کرد و قورشان دمه‌رموئ: ﴿فَلَا

تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ﴾.

زَكَى الشَّهَادَةُ: شایه‌ته‌کانی به‌عادل و

نه‌هل دانان.

زَكَى مَالُهُ: زمکاتی ماله‌ک‌ه‌ی دا.

تَزَكَّى: بۆ موطاومعه‌ی (زَكِيٍّ) هاتوو.

تَزَكَّى فَلَان: فلانکه‌س صالح بوو باش

بوو و خ‌ی‌رو خ‌ی‌راتی کرد.

الزَّكَا: جوت به‌رامبه‌ر تاک له‌یواری

ژمارده‌ا، دمه‌گوت‌ری: (خَسًا أَوْ زَكَا):

تاک یان جوت.

الزكاة: پیت و بهرمکمت و گهشه پیدان ۵
 ھاڤو خاوپنی ۵ چاکسازی ۵ پالفتی
 شت ۵ له شهریهت دا بریتیه
 له به شیک له مالی ساماندار دمدی
 به همزار به چمند مهرچیک.
 الزکوة: أرض زکوة: زهوییه کی ھاڤو
 به پیت.

وَلَبَّ الصَّبِيَّ بِأَمِّ زَلْجًا: مندالکه و مگری
 دایکی بوو لی ددور نه که و ته وه.
 الزلاية: حه لویه که له هه ویر دروست
 دمکری و زمیتی تی دمدکری
 دمکولیندری و پاشان دوشاوی تیکه ل
 دمکری و رهق دمبی و مکوو باسوق.
 الزلجة: پارو.

وَلَجَّ زَلْجًا وَزَلْجَانًا وَزَلْجًا: به خیرای
 رویش و پاشان هیواش بوو وه.
 وَلَجَّ مِنْ فِيهِ كَلَامٌ: قسه به کی له دم
 دمرجوو.

وَلَجَّ السُّهُمُ زُلُوجًا: تیرمه که له عمرز که و ت و
 مه بهستی نه پیکا.

وَلَجَّ مِنْ فِيهِ كَلَامًا: قسه به کی کردو دواپی
 ژوان بووه ۵ به بی وردبوو وه
 قسه به کی دمره پاندو لی ژوانه.
 وَلَجَّ الْبَابُ: دمرگا که به کیلون داخست.

وَلَجَّ الْمَكَانُ: شوینه که لوس و خلیسک بوو،
 قاجی لی هه لخلیسکا.

أَزْلَجَهُ: وای لی کرد هه ل بخلیسکی.

أَزْلَجَ الْبَابُ: دمرگا که به کیلون
 داخست.

زَلَجَ الْبَابُ: به مانا (أَزْلَجَهُ) دی.

زَلَجَ كَلَامُهُ: قسه که دمره پاند، بلاوی
 کردوه، دهگوتری: (زَلَجَ مِنْ فِيهِ
 کلاماً ثم ندم عليه).

زَلَجَ عَيْشُهُ: به بیژوی خوی ژپانی خوی
 بردمه ر.

إِنْزَلَجَ: به مانا (زَلَجَ) دی.

تَزَلَجَ: به مانا (زَلَجَ) دی.

تَزَلَجَ الشَّرَابُ: زوری شهراب خواردوه.
 الزَّلَجُ: که سی که له بیژوشی و گیانه ل و
 پژگاری بوی ۵ زوری شهراب و
 شله مهنی خوارد بیته وه.

المِزْلَاجُ: کیلون، سورگی، (همرشتیک
 دمرگای بی دابخری و بو کردنه و می
 کلیلی نه و)، دهگوتری: (امراة
 مِزْلَاجٍ): نافرمتیک توی سمتی و
 پانی گوشتیان که بی ۵ (ك:
 مَزَالِجٍ).

أَمْزَلَجَ: که سی که بیخیر و بیبری هیچ
 پیاومتی تیدانه بی ۵ زول و ناکس
 به چه ۵ خراب و بی که لک له هر
 شتیک بی ۵ هرشتیک ریک و پیک
 نه نجام نه درابی.

زَلَعَهُ: تامی کرد ۵ (تَزَلَعَهُ): به مانا
 (زَلَعَهُ) دی.

- الزُّلْجُ: شتی پوچ و بهتال.
 زُلْجُهُ: دووری خسته‌وه.
 تَزْلَجُ: دوور که‌وته‌وه.
 اِزْلَجُ عَنْهُ: لای دوور که‌وته‌وه.
 زَلَجَ زُلْجاً وَزُلْجَاناً: روښتو په‌له‌ی کرد.
 زَلَجَ فُلَاناً: فلانکه‌سی هه‌لپ‌چاو کردیه کونه‌وه.
 زَلَجَ رَأْسَهُ: سه‌ری شکاند.
 زَلَجَ زُلْجاً: قه‌له‌و بوو.
 زُلْجُهُ: سفت و لوسی کرد.
 زُلْجُهُ الله فُلَاناً: خودا فلانکه‌سی توشی نه‌خو‌شی لوم‌باجو کرد؛ جو‌ره روماتیزمی‌که توشی پمگی ماسولکه دم‌بی تازارو شه‌پله‌ی به‌رده‌وامی لای دمکه‌ویته‌وه.
 الزُّلْجَةُ: زوحلو‌قه‌ی مندا‌لان حندلقو و هه‌لپ‌ه‌زو دابه‌زی پی دمکه‌ن هه‌روا ناوه بو نه‌خو‌شی (لوم‌باجو) که جو‌ره روماتیزمی‌که.
 زَلَجَ زُلْجاً: نارده‌هت و نا‌نارام بوو.
 الزُّلْجُ: کالای ناومال و پید‌اویستی.
 الزُّلْجُ: ئاده‌میزادی نا‌نارام و قه‌له‌ق هه‌ کالو شت و مه‌ک.
 الزُّلْجَةُ: مینه‌ی (الزُّلْجَه) هه‌ ئافره‌تی گه‌رپه‌مه‌و زور هاتو‌چو‌که‌ر بو ماله‌ هاوسی‌کانی به‌بی‌ی کاری پی‌ویست.
 الزُّلْجَاءُ: ده‌گوتری: (جعموا زُلْجَاءَهُمْ): کاری خو‌یان یه‌ک‌خست و برپاریان دا.
- زُلْجُهُ زُلْجَةً وَزُلْجَالاً: راپتله‌قاندو به‌توندی و مشقه‌توله‌ی هینا.
 زُلْجَلُ فُلَانِ الْمَاءِ: فلانکه‌س ئاو‌مه‌کی خوارده‌وه یان له‌قورگی دا غه‌ر‌غه‌رمی پی کرد.
 تَزْلَجُ: به‌ راپتله‌قاندنه‌که وه‌له‌رزه که‌وت و هه‌ژا.
 تَزْلَجُ نَفْسُهُ: له‌گیانه‌لاو دا هه‌ناسه‌ی چووه‌ ناو سنگی.
 الزُّلْجَالُ: ئاوی زولال و شیرین و صاف و گوارا.
 الزُّلْجَالُ: بومه‌له‌رزه، زه‌وی هه‌ژین هه‌لاو کاره‌سات و چورتم هه‌ک: (زالزل).
 الزُّلْجَالُ: ته‌پل لیدم‌ری کاراما هه‌ روح سوک و قسه‌خو‌ش.
 الزُّلْجُ: روښتنی خیرا.
 الزُّلْجُ: به‌رده ورده‌ی لوس و پوس.
 زَلَجَتِ النَّارُ زُلْجاً: ناگرمکه به‌رز بووه بلپسه‌ی سهند.
 زَلَجَ لَهُ مِنْ مَالِهِ زُلْجَةً: له‌ماله‌که‌ی خو‌ی بارچه‌یه‌کی بو دابری.
 زَلَجَ الشَّيْءُ زُلْجاً: به‌غافلگیری شته‌که‌ی لای پ‌فاند.
 زَلَجَ الْمَاءُ مِنَ الْبَرِّ: ئاو‌مه‌کی له‌بیر دهره‌ینا.
 زَلَجَ فُلَاناً: به‌گۆ‌جان و دار عه‌صا له‌فلانکه‌سی دا.
 زَلَجَ رَأْسَهُ: سه‌ری قه‌لاشت.

زَلَعٌ جِلْدُهُ بِالنَّارِ: پیستی به ناگر سوتاند،
داخی کرد.

زَلَعْتُ الْكَفَّ أَوْ الْقَدَمُ زَلْعًا: له پدهستی
یان हाچی هه نشان.

زَلَعْتُ جِرَاحَتَهُ: برینه که ی داوهشا، رزی،
دمگوتری: (شَفَّةُ زَلْعَاءُ): لیوی
هه نشاو.

أَزْلَعُ: ته ماعی بهرنا.
تَزَلَعْتُ يَدَهُ وَرِجْلَهُ: دمست و हाچی
هه نشتن ه سوتان.

تَزَلَعُ رِشُهُ: پهرو بۆلی نه مان.
تَزَلَعُ الشَّيْنُ: شته که شکا.

إِزْدَلَعَهُ: دایپری بۆی، جیای کردموه.
أَزْدَلَعُ الشَّجَرَةَ: دره خته که ی برپیه وه.
أَزْدَلَعُ حَقَّهُ: به غافلگیری مافی خوی لی
ستاندموه.

الزُّلْعَةُ: برینی داوهشاوو داپزاو.
الزُّلْعُ: جوړه میرویه که نا همرت

دمیکه نه دمسته وانه و ملیوانکه و
شتی تر و هکوو خشل به کاری دینن.
الزُّلْعُ: که سیك پیستی हाچی هه نشابی.
وَلَعٌ إِلَيْهِ زَلْفًا وَزَلْفًا: نزیک بوووو پیشی
کهوت جووه پیشه وه.

وَلَعُ الشَّيْنُ: شته که ی نزیک کردموه پیشی
خست.

أَوَّلَعَهُ: به مانا (زَلَعَهُ) دئ ه کووی کردموه،
دمگوتری: (أَوَّلَعْتُ الْقَوْمَ):

خه لکه که م گرد کردنه وه.

زَلَفٌ فِي حَدِيثِهِ: له مقسه که ی زیاد کرد ه
(زَلَفُ الشَّيْنِ): به مانا (زَلَفَهُ) دئ.

تَزَلَفَ: نزیک بووه، جووه پیشه وه.
إِزْدَلَفَ: به مانا (زَلَفَ) دئ، دمگوتری:
(إِزْدَلَفَ السَّهْمُ إِلَى كَذَا): تیرمه که
نزیک بوووو لی.

الزُّلْفُ: نزیک ه پله و پایه.
الزُّلْفُ: باخ.

الزُّلْفُ: به مانا (الزُّلْفُ) دئ ه هموزی پر
له ناو.

الزُّلْفَةُ: به مانا (الزُّلْفُ) دئ ه به شیک
له سهرمتای شه و (ك: زُلْفُ).

الزُّلْفَةُ: ههرشتیک پرپی له ناو (بیر،
حهوز، کوپه، کونده، ... ه) باخ ه
ئینجانه ی سهوز ه ناوینه یان روی
ناوینه ه بهردی لوس ه زموی رهق و
پته و.

الزُّلْفَى: نزیک و پله و پایه ی بهرز ه
باخ.

المَزْلَفَةُ: شوینیکه له نیوان میناو
عمرهات دایه له کاتی هه ج دا हाچی
شهویک لی دهمیننه وه.

المِزْلَفُ: په یژه ه نامیری بهرز بوونه وه.
الْمَزْلَفَةُ: ههرگوننیک له نیوان

و شکانی و لادی دا بی.
مزالف: قوناخ، روزه ری.

زَلَقْتُ الْقَدَمَ زَلَقًا: قاجی خلیسکاو

جیگم نه بوو، دمگوتری: (زَلَقَ فلان

بمکانه): فلانکس لهوشوننه جاپرز

بوو لئی دوورگه و ته وه.

زَلَقَ فلاناً ببصره: به چه سودی و قینه وه

سهری فلانکس سی کرد، دمییه ویست

له شوینی خوی له ناوی به ری.

زَلَقَ رَأْسَهُ: سهری تاشی و لووس و پووسی

کرد.

زَلَقْتُ الْقَدَمَ: قاجی هه ئی خلیسکا.

ازَلَقْتُ الحَامِلَ: نافرته ته سکه پرکه

منداله که ی له بارجوو ه (هی مُزَلَقَةٌ).

ازَلَقَ فلاناً ببصره: به چاو فلانکس سی

هه نکاوت و هه ئی خلیسکاند.

زَلَقَ المكانَ: شوینه که ی سفت و لووس

کرد، دمگوتری: (زَلَقَ الحديدة):

ناسنه که ی زور تیز کرد تاوا ی لیهای

لوس بوو.

زَلَقَ فلاناً ببصره: به مانا (زَلَقَهُ) دی.

إِنزَلَقَ: به مانا (زَلَقَ) دی.

تَزَلَقَ: خوی نارایش داو خوی جوان

کرد تا پوخساری پهنگی دایه وه و

بریه ی هات ه خوی بهرپون جهور

کرد.

الزَّلَقُ: شوینی خلیسک، که حاج پیوه ی

به ند نه بی له بهر سفت و لووسی.

الزَّلَقُ: هۆخی لوس.

الزَّلَقُ مِنَ الْأَجْنَةِ: زاروکی له بارجوو ه

(ك: زَلَقًا).

الزَّلَقُ: دمگوتری: (ریح زَلَقُ):

په شه بایه که خیرا دهرپوا.

المِزْلَاقُ: کیلون، سورگی، هه رشتیک

دهرگا و شتی وای پی دابخریت و بو

کردنه وه ی کلیل پیویست نه بی ه

نافرمتیک زو زو سکی پر بی و زور

مندالی له باربجی ه (ك: مزالِق).

المِزْلَقُ: شوینی خلیسک ه (ك: مِزْلَق).

المِزْلَقَةُ: شوینی خلیسک، دمگوتری:

(مكان مِزْلَقَة).

المِزْلَقَان: ریگایه که نه مدیوو نه و دیوی

ته لان بن و مگوو خه تی

شه مه نده مهر.

زَلَقَمَهُ: هۆتی دا، هه ئیلووشی.

الزَّلَقُمُ: دهریا.

الزَّلَقَمَةُ: پان و پۆری.

الزَّلَقُومُ: گهرو، لوتی فیل (خرطوم) ی

فیل ه (ك: زَلَقِيم).

زَلَّتْ قَدَمُهُ زَلًّا وَزُلُولًا: قاجی هه ئی خلیسکا،

دمگوتری: (زَلَّ في منطقة ورأيه):

هه ئی کرد له پراو بوچونی دا.

زَلَّ عَنْ مكانه: له شوینه که ی دوور

که و ته وه.

زَلَّتْ مِنْهُ الى فلان نعمة: له و مه و نازو

نیعمه تی پی گهی.

زَلَّ عُمْرُهُ: ته مهنی به خیرایی تیپهری.

زَلَّ التَّقْوُدُ: پارمه کیشی کم بوو.

زَلَّ زَلَّالًا (زَلَّ يَزِلُّ): گوشتی سمت و رانی کم بوو، لاوازو له ربوو (هو ازل) وهي زَلَاءٌ.

أَزَلَّهُ: هه لیخلیسکاند (پیشی خست.

زَلَّ إِلَيْهِ نِعْمَةً: نازو نیعمهتی پیدای، دمگوتری: (فلان مُزَلَّ): فلانکس نانبدمو سهخی سروشته (و زور دیاری بۆ خه نك دهنیرئ (و بۆ نافرمت دمگوتری: (هي مُزَلَّةٌ).

اسْتَزَلَّهُ: به مانا (أَزَلَّهُ) دئ (و ایکیشا بۆ تاوان کردن.

الْأَزَلُّ: خیارو تیژرؤ (السمع الْأَزَلُّ): جوړه گورگیکه له نیوان که متیارو گورگ دا دپته دی.

الزَّلَالُ: ناوی شیرین و گواراو ساردو صاف (و شتی رونا و شفاف له همر شتیک بی (و له یواری کیمیادا جوړیکه له پورتین له ناودا دمتوپیته وه.

الزَّلَالِيُّ: دمگوتری: (بول زلالی): میزنکی پونه.

الزَّلُّ: دمگوتری: (مقام زُلُّ): شوپنیکه خلیسکه.

الزَّلَاءُ: بۆ مینهی (الزَّل) به گاردئ، دمگوتری: (قوس زَلَاءُ): قهوسیکه ریپرهوی تیرمه کهی زور لوسه و

به خیرایی تیرمه کهی لی دمرده چی.

الزَّلَّةُ: تاوان، هه له (بوك (و زیافهت و

داومت (و دمست پهنگینی و کاری باش (و به خشش.

الزَّلَّةُ: تهنگه نهفه سی.

الزَّلَّةُ: بهردی لوس.

الزَّلِيَّةُ: جوړه پاخمه ریکه (ك: زَلَالِي).

الزَّلُولُ: دمگوتری: (مکان زلول):

شوینی خلیسک (ماء زَلُولُ): ناوی زولال.

الزَّلِيلُ: (ماء زلیل): ناوی زولال (مکان

زلیل): شوینی خلیسک.

الْمَزَلَّةُ: شوینی تاوان و هه لیخلیسکان.

وَلَمَّ زَلْمًا: هه لهی کرد.

وَلَمَّ أَلْفَةً: لوتی بری.

وَلَمَّ عَطَاءَةً: به خشه کهی کم کردموه.

وَلَمَّ السَّهْمَ: تیرمهکانی راست و ریک و پیک کردن، باشی دروست کردن.

وَلَمَّ الْإِنَاءَ: قاپه کهی پرکرد.

وَلَمَّ زَلْمًا: گوپی بزنه کهی بری و لی نه کردموه، پارچه که پیوهی مایه وه.

وَلَمَّه: به مانا (زَلَمَ) دئ.

وَلَمَّ غِذَاءَةً: خواردمه مهنی خراپی پیدای لاشه پی لاواز بوو.

وَلَمَّ الْإِبِلَ: گوپچکهی حوشرمه کهی بری و

پارچه براومه کهی پیوه هیشته وه.

وَلَمَّ الرُّحَى: بهر داشه کهی خولاندموه و

له ملای له ولای تاشی.

إِذْ لَمْ رَأْسُهُ: سەرى بېرى.

إِذْ لَمْ أَنْفُهُ: لوتى بېرى.

الْأُزْلَمُ: كەلەكئۆي، نىرىيە قەمرى كئۆي ۋ

رۇزگارى ناخۇش و پىركارمىساتو

بەلاو چورتم.

الزَّمُ: تىرى بى پەر ۋ (ك: ألام) ۋ

لەمپۇزگارى پىش ئىسلام دا

عەرمبەكان لەپىڭكى تىرمو شتىان

بەش دەكرد، ئەومبوو دەھاتن سەرە

تىرمكانىيان دەخستە ناو

تورمەكەپەو تىكەلاويان دەكردن

ئەمجار دەستىان دەبىرد تىركىيان

دەردىنا ئەگەر لەسەرى بنوسرايە

بەكە ئەو ئىشەكە دەكرد، ئەزگەر

لەسەرى بنوسرايە مەكە ئەو

وازى لەئىشەكە دەھىنا.

الزُّلْمَاءُ: مېينەى (الأزلم) بىزە كئۆي ۋ

بازى م.

الزُّلْمَةُ: شىومو ھەندام، دەگوتىرى: (ھە

العبد زُلْمَةً): دەق لەكۆيلە دەجى،

شىومو كۆيلەيە ۋ پارچەيەك

لەگەردىنى بىز دا شۆر دەبىتەو.

الْمَرْكُمُ: كورتە بالاى گورج و گۆل و رۇج

سوك ۋ كلك كورت.

زَمَّتْهُ زَمْتًا: خنكاندى.

زَمَّتْ زَمَاتًا: عاقل و سەنگىن بوو ۋ كەم

قەسە بوو.

تَزَمَّتْ: خۆى قورس راگرت ۋ توند رەو

بوو لەبارەى ئايىن و پاو بۆجۈنى

خۆيەو.

الزَّمْتُ: قەلە رەش؛ بالندمىيەكى

تىكسمراوو بە پەر و پۆلى رەش

جەستەى داپۆشراو.

الزَّمَيْتُ: كەسەك زۆر پابەندى پاو

بۆجۈنى خۆى بى ۋ (ھى زميتە).

الْمُتَزَمَّتُ: بەويقارو عاقل ۋ توند رەو

دەربارەى ئايىن.

زَمَجَ عَلَيْهِ زَمَجًا: بەبى ئىزنو پەرس كردن

چوو ۋور، بى ئەو ۋى بانگ بىرى.

زَمَجَ بَيْنَ النَّاسِ: ئاشوبى لەنيوان خەلك دا

نايەو خەلكى ھەلنا بۇ يەكت.

زَمَجَ الْقُرْبَةَ: كوندەكەى پەركرد لەئاو.

زَمَجَ زَمَجًا: رەقى ھەلسا ۋ (ھو زَمَجَ ۋھى

زَمَجَةً).

إِزْمَاجُ: بەمانا (زَمَجَ) دى ۋ شتىكى تەر

ھەلپھاوسى لەبەر گەرمى يان شى.

الزَّمَاجُ: كەسەك قاجى بچكۆلەبن.

الزَّمَجُ: بەمانا (الزَّمَاجُ) دى ۋ

بالندمىيەكە لەپىرى بازو ھەلۆو

دالاشەكانە، زۆر رەنگى ھەن بەزۆرى

سوورە، بالندمىيەكى گۆشت خۆرە،

دەندوكى تىزو بەھىزى ھەيە.

زَمَجُ الْمَاءِ: بالندەى ئاوييە لەپىرى

بالندەى نەورەسىيە دەندوكىكى

درىزى كەوانەيى ھەيە، رەنگى

سەوزى مەيلەو سوورە، قاجەكانى

وہکوو لہ پدہ دست وہان،
 یارمہ تیدمرنی بؤ مہ لہ کردن.
 زَمَجَر: دمنگی خوئی لہ راندہ وہ لہ سنگی
 دا گہراندیہ وہ، گرپہ کی تیدا بوو.
 زَمَخ زَمَخاً و زُمُوحاً: خوئی بہزل زانی و
 تہ کہہ بیوری نواند، دہگوتری: (زَمَخ
 بآنفہ): لوتبہ رزی نواند ۵ (زَمَخ):
 تہ کہہ بیوری نواند.
 الزَمُخ: بہ رزو بلندو سہرکہش،
 دہگوتری: (جبل زامخ) (أنف زامخ)
 (وکیل زامخ).
 الزَمُخ: دہگوتری: (عقبہ زَمَخ) و (رحلہ
 زَمَخ): کاریکی ٹہستہ مہ،
 سہفرہ کی ناخوشہ.
 الزُمُوح: بہ مانا (زَمَخ) دئی.
 زَمَخَر الصوت: دمنگی بہ ہیژ بوو،
 دہگوتری: (زَمَخَر الثمر و غیرہ):
 پلینگہ کہہ زہراندی لہ کاتی رق
 ہہ لسانی دا.
 زَمَخَر الشجر: درختہ کہہ تیک چرژاو
 لقو پؤپی لیک ہالان.
 زَمَخَر العُشب: گیاو گزمکہ لہ خو
 کہوت و دریژ بوو چروی کرد.
 تَزَمَخَر الثمر و غیرہ: بہ مانا (زَمَخَر) دئی.
 اِزَمَخَر الصوت: دمنگہ کہہ بہ ہیژ بوو.
 الزَمَاخِرُ و الزَمَاخِرِي: ناوکلور.
 الزَمَخَر: کلور ۵ شتی و کوو قہفہ ژاژ
 نیسقان کہہ مؤخی نہ بی ۵ قہفہ ژاژی

میزمار بلویر ۵ تیری دروستکراو
 لہ قہفہ ژاژ ۵ درختی پریق و پؤپ و
 تیک چرژاو ۵ پیایو شکومہند،
 ریژدار.
 زَمَر زَمراً و زَميراً: بہ میزمار بلویری لی دا
 ۵ بہ جوزلہ شمالی لی دا.
 زَمَر بالحدیث: ہوا لہ کہی بلا و کردہ وہ.
 زَمَرَت النعامۃ زماراً: نوعامہ کہہ
 گارمگاری کرد.
 زَمَر الظبی زمراناً: ٹاسکہ کہہ تہرہ بوو ہہ
 سلہ میہ وہ.
 زَمَر فلاناً بفلان زمرأً: فلانکہ سی بہ فلان
 لہ خشتہ برد.
 زَمَر الوعاء: قاپہ کہی پرکرد.
 زَمَر الشئ زمرأً: شتہ کہہ کہم بوو،
 دہگوتری: (زَمَر صوفہ او شعرہ او
 ریشہ).
 زمر فلان: فلان پیاو متی کہم بوو
 مہرادیہ متی زعیف بوو ۵ (عطیہ
 زَمَرۃ): بہ خشی کہم.
 زَمَر بالزمار: فوی بہ بلویر کہہ دا کردو
 بلویری لی دا.
 زَمَر الوعاء: قاپہ کہی پرکرد.
 زَمَر الکلب: قلیتہ ی لہ ملی سہگہ کہہ
 کرد.
 اسْتَمَر: ویک ہاتہ موو ہوجاپہ وہ.
 الزَمَر: زوپنا ژمن ۵ بلویر لیدمر.
 الزمار: گارمگاری نوعامہ ۵ پوانی موو

مزامیر).

لهسەری مندائی تازه لەدایک بوو.

الزُّمَرَةُ: هه‌وج و تاقەم و کۆمەڵ ە پێپرو
دەستە.

الزَّمَار: بەمانا (الزَّامِر) دئ.

الزَّمَارَةُ: مێینە (الزَّمَار) ە ە ئامیری
گۆرانی گوتن و بلوێرلێدان ە زنجیر ە
قەلێتە ی ملی سەگ.

الزَّمِيرُ: جۆرە ماسییەکە مەیلەو درێژە
جەستە ی لوسە توێکڵ و شتی
پولەکە ئاسا دای نەپۆشیوە،
لەلاتە نیشتەکانی دا صەفیجە ی
نێسقانی هەن کلکیکی درێژی هەیه،
لەروبارمکانی نەوروپادا دەژی ە
هەروا ناوە یۆ بالندەیهکی جەستە
بچوکی تێکسەرپراو، بەپەرو پۆلی
نەرم جەستە ی داپۆشراوە پەنگی
خاکی و پەنگی مەیلەو سورە، حەزی
لەشوینی روتەن و سەرانسەری کیوو
کەژە، لەمیسرو هەندئ ولاتی
عەرەبی تر دەژیا.

الزُّمَيْرُ: جۆرە پوەکیکە لەپێپی
نەرجیلی.

الزُّمُورُ: کۆرە لاوی جوان ە (ك: زُمُر).

الزَّمِيرُ: کورتە بالا ە (ك: زَمَار).

الزَّمَارُ: ئامیریکە لەدار یان لەمەعدەن
بۆقیکی پانی بەلای سەریه‌وه هەیه
ە بەکوردی (زوپنا) ە (ك: مَزَامِير).

الزَّمُور: بەمانا (الزَّمَار) دئ ە (ك:

مزامیر داود: ئەو ئامیرانە ی حەزەرتی
داوود سروده ئایینیەکانی پئ
دەخویند ە کتیبێکە دوعاو
سرودمکانی حەزەرتی داودو
حەزەرتی سولەیمان و ئاڤەفی
بەرخای تێدا کۆکراو تەهوه
کەناونراوه (الزبور).

الزُّمَرْدُ: بەردێکی بەنرخە، پەنگی
سەوزە زۆر سەوزەو شەفافە هەتا
سەوزتر بنوێنی بەنرخەرو
نیشانە ی باشییەتی.

زَمَزَمُ: لەدوورەوه دەنگی هات دەنگێک
کەلێ ی حالی نەدەبووی ە
مۆنەمۆنی کرد، دەگوتری: (زَمَزَمُ
الْحَصَا): ئەسپەکە حیلکە حیلکی
کرد ە (زَمَزَمُ الْغَفَى): گۆرانی بێژەکە
دۆنە دونی بوو ە (زَمَزَمُ الْجُوسِي) عند
الْأَكْلِ وَالشَّرَاب): بابای ئاگر
پەرست لەکاتی خواردن و
خواردنەومدا دۆنەدۆنی کرد دەمی
وێکناوو گەمگمی بوو، لەلوتی دا
گوتەکانی دەگوتن زمانی و لیوی
نەجولاند.

زَمَزَمَتِ النَّارُ: ئاگرەکە لەکاتی
هەلگیرسانی دا لرفەلرفو قرچە
قرچی هات.

زَمَزَمَ شَيْئًا: شته‌کە‌ی کۆکردمووه ئه‌وه‌ی
لێ‌ی بلّاو بویوه‌وه هه‌ڵیدانه‌وه سه‌ر
کۆمه‌ن.

الزُّمَزِمُ مِنَ الْمِيَاهِ: ناوی زۆر.
الزُّمَزَامُ مِنَ الْمِيَاهِ: ناوی‌ک له‌نیوان
شیرین و سوێری دا بێ، ده‌گوتری:
(سحاب زَمَزَام): هه‌وێ‌که‌ ده‌نگی
زۆر ناشکرا نییه.

الزُّمَزَمُ مِنَ الْمِيَاهِ: به‌مانا (الزُّمَزَام) و
(الزُّمَزَام) دێ ۵ بێ‌یکه‌ له‌مه‌که‌که
له‌په‌نا که‌عبه، ناوه‌که‌ی پێ‌و‌ز و
شیقایه، ناوه‌که‌ی به‌شی‌وه‌ی
موتقه‌رک ده‌برێ بۆ هه‌موو جیهانی
نیسلا‌ی.

الزُّمَزَمَةُ: کۆمه‌ن و تاقم.
الزُّمَزِمِيَّة: کوندێ ناو دێ‌که‌ ناو، مه‌تاره
ناو، ده‌به‌ ناو.

الزُّمَزُومُ مِنَ النَّاسِ: پلته‌ی ئادهمیزادو
پیاوه‌ باشه‌کانی، ده‌گوتری: (فلان في
زُمَزُوم قومه): فلان‌کە‌سه‌ له‌پیاوه
باشه‌کانی گه‌له‌که‌یه‌تی ۵ (ك):
زَمَزِم).

زَمَعَ زَمْعًا و زَمَعًا و زَمَعَانًا: له‌رو‌یشتن دا
په‌له‌ی کرد، ده‌گوتری: (زَمَعَتِ
الْأَرْسَبُ): که‌رو‌یشکه‌که‌ به‌خێ‌رای
رو‌ی.

زَمَعَ زَمْعًا: تاسا، ترسا ۵ له‌رز، ده‌گوتری:

(زَمَعَتِ أَصَابِعُهُ): په‌نجه‌کانی
زیاده‌یان تیدا بوو ۵ (هو أزمع وهي
زَمْعاء).

زَمَعَ فلان: فلان‌کە‌سه‌ چوست و چالاک و ئازا
بوو.

أَزْمَعَ: په‌له‌ی کرد، (أزمعت الأرسب):
که‌رو‌یشکه‌که‌ بازی داو دوایی هێ‌واش
بووه.

أزمعت الكرمة: دار میوه‌که‌ پۆ‌خی
کردو شو‌ینی توله‌می‌وی تازه‌ی لێ
ده‌رکه‌وت.

أزمع النبات: گ‌زو‌گیا‌که‌ به‌رزو‌ نزم
ده‌رکه‌وت و هه‌ندێ‌کی له‌هه‌ندێ‌کی
باشتر رسکاوه.

أزمع الأمر وبه‌ وعليه: بپه‌یاری دا
کاره‌که‌ ئه‌نجام بداو وازی لێ
نه‌دی‌ن.

زَمَعَ الزنبور ونحوه: زه‌رده‌واله‌که‌،
ژده‌گه‌سه‌وره‌که‌و شتی‌وا گ‌یزم‌گ‌یزو
وی‌زه‌وی‌زیان بوو.

الزَّمَاعُ: په‌له‌و خێ‌را ۵ سو‌روبن
له‌سه‌رکارو و ره‌به‌رزی.

الزَّمْعُ: که‌سێ‌ک که‌ترسا‌ یان پ‌قی
هه‌لسا می‌ز به‌خۆ‌دا بکا‌ یان
فرمی‌سکی بر‌ژی.

الزَّمْعَةُ: پ‌ده‌و کۆ‌پله‌ له‌گ‌زو‌گیا ۵ (ك):
زَمَعَ، ده‌گوتری: (أرض بها زَمْع من
العشب).

ناویه که وه بهیوستی بهکدی بوون.

زَمَكْ فُلان: فلانکس رقی هه لسا.

زَمَكْ: بهمانا (زَمَكْ) دئ.

الزَمَكْ: که سیک زوو رقی هه لسن،

دمگوترئ: (فلان زَمَكْ): فلانکس

زوو رقی هه لدهستی و هه لده چی ۵

پیای نه حمه ق ۵ کوئه بنه و کورته

بالا، دمشگوترئ: (هی زَمَكْ): بو

نافرمت.

الزَمِكْ: بنکی کلکی بالنده ۵ شوینی لی

روانی بهری کلکی.

الزِمِكِي: بهمانا (الزِمِكْ) دئ.

زَمَلْ زَمَلْ وَ زَمَلَانْ: بازی هاویش

لهسهریه کاج واته بههنگله شهله

بازی دا.

زَمَلَتِ الدَّابَّةُ: ولاحه که بههوی

تهردماخی و نیشاتیه وه وا رۆیش

دمتگوت دمشه لی ۵ ناوگیر سهریر

۵ (زَمَلْ القوس): که مهنده که فینگی

لی هات ۵ (زَمَلْ فُلاناً زَمَلْ): هاوشانی

فلانی کرد ۵ بهشوین فلانکس دا

هات ۵ شوینی کهوت ۵ (زَمَلْ الشئ):

شتهگی بهرز کرده هه لی گرت ۵

(هو زمول و زمیل).

زَامَلْ: هاوتاهی کرد لهسهر بهشتی

حوشترکه یان لهسهر ههرشتیکی

تربن، دمگوترئ: (زَامَلْ في العمل).

الزَمْعَةُ: نهو هینه زیادهی دمستی و لاخو

ناژمل له پشت سمیه وه یان بلئ

له پشت زندییه وه ههروا دمگوترئ:

(فلان زَمْعَة): فلانکس شوینکهوته و

لاپرسهنگه و کهس حیسابی بو ناکا

۵ نهو گریبهی به لاسکی هی شووی

تریومه یان تهرزمو تولی نه ملا و

نهولای میو ۵ شوینی نرمایی زموی

۵ (ك: زَمْع، زِمَاغ، اَزَماع).

الزَمْعِي: همتیو مچه، ناکس بهچه ۵

تهنگه تیزمو خیرا هه لچوو ۵ پیای

نازاو کاراماو لی هاتوو.

الزَمْع: که سیک زوو پنداویستی جئ

به جئ نهکا ۵ زمردمواله بهک جزوی

نه بی و مندا ل یاری پی دهکن.

الزَموع: گورج و گۆل و عه جول ۵

که رویشکی به نیشات.

الزَمِيعُ: خیراو عه جول ۵ پیای نازاو

سور لهسهر هه لوپستی خوئی ۵

کوئه دمر و تیکۆ شهر ۵ راهه سهندو

چاونه ترس، دمگوترئ: (هو زمیع

الرأي) و (فلان قلبه زمیع ماض غیر

هیاب).

زَمَكْ زَمَكَا: بهری کرد ۵ (زَمَكْ فُلاناً):

فلانکسی جولاندو تیومی ژمنی تا

رقی هه لساند.

زَمِكْ زَمَكَا: شتهکان تیک گیران و چونه

زَمَلَةٌ: شاردیه‌وه، دایبوشی ۵ (زَمَلَةٌ بشویه
وفیه): خوی له کراسه که یه‌وه پیچا.
تَزَمَلٌ: خوی پیچاوه‌و خوی دایبوشی،
دهشگوتری: (إِزْمَلْ) ۵ (هو مَزْمَلٌ) ۵
قورنان دهغه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ﴾.
إِزْدَمَلٌ: به مانا (تَزَمَلْ) دئ ۵ (إِزْدَمَلْ
شینا): شته‌که‌ی به یه‌که‌جار هه‌لگرت
۵
الْأَزْمَلُ: همرده‌نگیک تیکه‌ل و پیکه‌ل
بی، دهشگوتری: (سَمِعْتُ أَزْمَلَ
الْقوس): گویم له گیفه‌و ویزه‌ی
که‌وانه‌که بوو ۵ (أَخَذَ الشَّيْءَ بِأَزْمَلِهِ):
هه‌موو شته‌که‌ی و مرگرت ۵ (جاء
بِأَزْمَلِهِ): به مال و به‌منداله‌وه هات و
که‌سی جی نه‌هیشت بوو ۵ (تَرَكَ
أَزْمَلًا): مال و خیزانی جی هیشت.
الْأَزْمَلَةُ: زورو زبه‌نده، دهگوتری: (له
عیال أَزْمَلَةً) ۵ هه‌روا به‌مانا مال و
خیزان و دهنگی که‌وان و هه‌مووی
دئ.
الْإِزْمِيلُ: چه‌قوی کلاش برین، چه‌قوی
پینه‌چی، دهگوتری: (قَطَعْتُ الْجِلْدَ
بِالْإِزْمِيلِ) ۵ هه‌روا ناوه بو کیردیک
که‌وانه‌یی و هک‌وو مانگی یه‌ک شه‌وه
به‌سه‌ری ربه‌وه ده‌کری بو
راوکردنی که‌له‌گا کیوی ۵ چه‌کوچ ۵
نامیریک‌ی ناسنه لایه‌کی تیزه به‌ردو
داری پی کون ده‌کری یان و هک‌وو

برمه‌ند زیاده‌و گری و گۆلی داری پی
دهتاشری ۵ (ك: أَزَامِلُ).
الْأَزَامِلُ: ولاخی ته‌رده‌ماخ و به‌نیشتات
که‌ده‌روا واده‌زانی ده‌شه‌لی ۵ حوشر.
الزامة: میننه‌ی (الزامل).
الزَمَالُ: شمل.
الزَمَالَةُ: پله‌یه‌کی زانستییه.
الزَمَلُ: بار، کۆل ۵ ترسنۆکی هیچ و پوج
۵ ته‌مه‌بل.
الزَمَلُ: لاوازو ترسنۆک و به‌ست و
پایین.
الزَمَلَةُ: نه‌وه‌ی تیک هالاوه له
دارخورمای به‌رز.
الزَمَلَةُ: هاورئ و تاقه‌و کۆمه‌ل.
الزَمَلَةُ: خیزان و عه‌بال، دهگوتری:
(ترك زَمَلَةً).
الزَمِيلُ: به‌مانا (الزَمَلُ) دئ.
الزَمِيلُ: هاورپی سه‌فه‌ری یان خویندن
یان نیش ۵ هاوشان ۵ نه‌وکه‌سه‌ی
پله‌ی زه‌ماله‌ی و مرگرت‌وو.
الزَمِيلُ: به‌مانا (الزَمَلُ) دئ.
الزَمَلَةُ: چه‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌وزه
هاوینان ناوی تیدم‌کری بۆنه‌وه‌ی
ساردیبه‌ی.
زَمَّ زَمًا: له‌رپوشتن دا پيش که‌وت ۵ قسه‌ی
کرد.
زَمَّ بَانَفَه: لوتبه‌رزی نواند ته‌که‌ببوری کرد.

زَمَّ البعيرُ بأنفه أو برأسه: حوشرمه که سهری
 هه لپری یان لوتی هه لپری چونکه
 نازاری هه بوو.
 زَمَّ القِرْبَةُ زُمُومًا: کونده که پر بوو.
 زَمَّ الزنبورُ أو العصفورُ زَمِيمًا: زمردمواله که
 یان چوله که که دهنکی لی هات.
 زَمَّ الشئُ زَمًا: شته که ی شته که دا.
 زَمَّ البعيرُ: هه وسارو لغاوی بو حوشرمه که
 کرد.
 زَمَّ القومُ: پئیش خه لکه که کهوت و مگوو
 نه وه رابه ریان بی.
 زَمَّ الشئُ: شته که ی پر کرد تا له سه ری هه
 ریزه ی کرد.
 زَامٌ فُلَانًا: دزایه تی فلانکه سی کرد.
 زَمَمَهُ: به مانا (زَمَهُ) دی.
 زَمَمَ الجملُ: هه وساری حوشرمه که ی توند
 کرد.
 الإِزْمِيمُ: مانگی یه که شه وه که که وانه
 دمیته وه و مگوو داسی لی دی.
 الزِمَامُ: ریشمه وه هه وسار (هو زِمَامٌ
 قوم)؛ نهو سهروک و رابه ری
 که له که یه تی (القی فی یده زِمَامٌ
 امره): نیش و کارمکانی به نهو سپارد.
 الزَمَمُ: دمگوتری: (أمرهم زَمَمٌ):
 مه به ستیک بوو له نه ندازه ی خو ی
 تینه به ری (داری من دراه زَمَمٌ):
 خانومه که نزیکی خانومه که یه تی

(داری زَمَمٌ داره): خانومه که
 به رام بهر خانومه که یه تی.
 زَمِنَ زَمَانًا وَزَمَنَةً: نه خوشی به کی
 دریژ خایه نی گرت (یان به هو ی
 پری به وه لاواز بوو).
 أَزَمَنَ بِالْمَكَانِ: له وشوینه چه ند
 زه مانیک مایه وه.
 أَزَمَنَ الشَّيْءُ: روژگاری دریژ به سه ر
 شته که دا رویشته، دمگوتری: (مرضٌ
 مُزِمٌّ وَعِلَّةٌ مُزِمَّةٌ).
 أَزَمَنَ عَنْهُ عَطَاؤُهُ: به خششی درمنگ
 پئیدا وه غران دی.
 أَزَمَنَ اللهَ فُلَانًا وَغَيْرَهُ: خودا فلانکه سی
 توشی نه خوشی گوجی و نیفلیجی
 کرده وه.
 زَامَنَهُ مَزَامَنَةً وَزِمَانًا: مامه لای به کات
 له گه ل دا کرد.
 الزَّمَانُ: کات که م بی یا زور (ته مه نی
 دونیا هه مووی (ومرز (دمگوتری:
 (السنة أربعة أزمان): سال جوار و مرزه
 (ك: أَزْمَنَةً وَأَزْمَنٌ).
 الزَّمَانَةُ: نه خوشی به کی دریژ خایه ن.
 الزَّمَنُ: به مانا (الزَّمَان) دی، دمگوتری:
 (زَمَنَ زَمِينٌ): روژگاری کی زور
 نه سته مو ناخو شه.
 الزَّمِنُ: دمگوتری: (زَمِنَ الرُّغْبَةَ): که م
 نارمه زوو حمز لاوازه (ك: زَمْنِي).

الزَّمِينُ: بهمانا (الزُّمْنُ) دئ.

الزُّمَيْنُ: دواى ماوهى زۆر، دىگوتري:
(لَقِيْنُهُ ذَاتَ الزُّمَيْنِ).

الْمُتَزَمِنُ: هاوگاتو هاوزمان.

زَمَهُ الْحَرْ زَمَهَا: گهرما تاوى ستاند.

زَمَهُ الرَّجُلُ بِالْحَرْ: پياومكه گهرماى لى
بههيز بوو.

زَمِهَتِ الشَّمْسُ: خۆر تين و گهرمى
بههيز بوو.

زَمَهَرَتْ عَيْنَاهُ: دووچاوى لى سور
ههنگه پان بههوى رق ههلسان.

اَزْمَهَرُ الْيَوْمُ: رۆژمكه سهرماكهى توند
بوو.

اَزْمَهَرُ الرَّجُلُ: دهم و چاومكه گرزو تهلخ
بوون.

اَزْمَهَرُ فُلَانٍ: فلانكهس زۆر رقى ههلسا،
دىگوتري: (اَزْمَهَرُ عَلَيْهِ): رقى لى

ههلسا.

اَزْمَهَرَتْ عَيْنَاهُ: چاوى لى سور
ههنگه پان.

اَزْمَهَرُ الْكِرَاكِبُ: نهستيرمگان
درموشانهوه پان روناكيان زياد بوو.

اَزْمَهَرَتْ أَسْنَانُهُ عِنْدَ الضَّحَكِ: لهكاتى
پيكنين دا ددانى بريقه پان هات.

الزَّمْهَرِيرُ: سهرماى بهشيدمت، جهنگه
سهرما.

الزُّمَارْدُ: خواردمههنييهكه لههيلكهو

گوشت دروست دىگري، لوقمه هازى
ه لوقمهى خهليفه.

زَنَّا زُنْرًا: تهنگه بهريوو ه (زَنَّا بَوْلًا):
میزی گيرا.

زَنَّا الشَّيْءُ: شتهكه بهزموييهوه نووسا.

زَنَّا الظِّلُّ: سيپهرمكه ههلكشايهوه،
ههنديكى لهههنديكى نزىك
بوونوهوه.

زَنَّا فِيهِ: پييدا سهركهوت.

زَنَّا بَوْلًا: بۆ ميز گيرانهكهى حوقهه
بۆكرد.

اَزَنَّا: بهمانا (زَنَّا) دئ.

زَنَّا عَلَيْهِ: تهنگى پى ههئچنى.

الزَّنَاءُ: تهنگى، تهنگه بهر ه خپرو
خه پان و كوله بنه ه نهوكه سهى

حوقهه بۆ ميزى خوى دمكا.

الزَّنِيءُ: تهنگ ه كوندهى بچكوله،
جامى بچوكى ناو خواردنهوه.

زَنَبَ زَنَبًا: بهكورتى بالاى قهلمو بوو، بوو
به خه بهتوله ه (هو ازناب وهي

زناب) ه (ك: زَنَب).

الزَّنَابِي: بهمانا (الزَّنَابِي) دئ واته:
دوشاخى دوپشك.

الزَّنَابَةُ: بهمانا (الزَّنَابِي) دئ.

الزَّنَبَار: ههشهرميهكه پيئومداني
بهنازاره لهپيپرى (الزَّنَبور) به واته:

ژمنگه سووره ه (ك: زَنَابِي).

الزُّبُرُ: لاوی تازه رسکاوی قالب سوک ۵
(ك: زناير).

الزُّبُرِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پياوی قورسو
قونگ گران ۵ كهشتی گهورمو
ز مبه للاح.

الزُّبُرِيَّةُ: جوړه كهشتیه کی گهورمو
ز مبه للاح.
الزُّبُور: به مانا (الزُّبَار) دئ ۵ (ك:
زناير).

الزُّبُورِيَّةُ: مهسه له یه کی قه و ا عید ی
نه حوییه کی سائی و سیبویه تییدا
كهوتنه کی شهوه، ناکامه کی به سمر
سیبومیهی دا شکایه وه.

الْمُزِيرَةُ: زموییه ك ژمنگه سورهی زوړین
۵ (ك: مَزَاير).

الزُّبُرُكُ: زمبه له کی سه عات.
الزُّبُرُكُ: رومکیکه له پیری زمبه فیه
گوئی کی بونخووشی هیه ۵ روئی
پاسه مین.

الزُّبُرُكُ: لوعمتیکه له (الزُّبُرُكُ).

تَزُنَّرُ: لارو له نجهی گرد.

الزُّنَّارَةُ: تهنگانه و ناخووشی.

زَجَّتِ الْإِبِلُ زَجْجاً: حوشرمه زوړی
تینوو بوو.

وَجَّحَ الرَّجُلُ: پیاوکه له تینوانا ریخو لهی ویک
هاتنه ومو وشك بوونه وه ۵ ناتوانی زوړ
بخواو بخواته وه ۵ (هو زنج).

زَانَجُهُ مَزَانَجَةٌ وَزَنَاجاً: به چاکه یان
به خراپه پاساوی دایه وه.

تَزَنَجَ عَلَيْهِ: دستدریزی کرده سمر لی
دا لی تورپه بوو.

الزُّنْجُ: چینیک نادمیزادن له ولاتی

سودان پیستیان پشه، قزبان تیک
باهه لدر اوو گشته لیو نه ستورو
که پویان مه یله و پانه، له مدیو نه و
دیوی هیلی استواء نیشته جین
هریمه که یان له ولاتی مه غریبه وه
دست پیدمکات تادمگاته ولاتی
حه به شه، هندیکیشیان له سمر
روباری نیل نیشته جی بوون، نیستا
وشه ی (الزنج) به هیندی هوزو
بنه مالهی نه فریقیش دهگوتری جا
له هر جیگایه که نیشته جی بووبن.

الزُّنْجِيْلُ: رومکیکه له پیری
(الزنجاریه) په رمگی نه ستوری همن و
به زموی دا دمرواته خوار، تامی تیژه
۵ هه روا ناوه بو شهراب.

زَجَّيْلُ الشَّامِ: رومکیکه له پیری
(الركبة) په رمگه کانی نه ستورن
له بهواری دمرمان سازی دا
به کار دهیندریت.

زَجَّيْلُ الْكَلَابِ: گیایه که سهگ کوژه
(سهگ بیخو و پیی دمتوپی)،
لاسه که کی سوره.

زَنْجَرٌ: نینۆکی قامکه گه وهری

به نینۆکی قامکی شاهه دومان کیشا
ه چه هه نهی لایدا.

الزنجارُ: ژمنگی مس.

الزنجارُ: نهو سپیاتییهی به سهر نینۆکی
مندالی ساواوه ههیه.

الزنجارُ: به مانا (الزنجار دئ) ه نینۆک کهر
ه چه هه نه لیدان ه زنجیر.

الزنجارُ: مه دهنیکه پی کهاتوو ه
له تیکه لاویوونی جیوه به
گوگردموه، وردکراومهکی زور سوره،
نووسهرو وینهگر به کاری دهینن.

زَنْجَ الدُّهْنُ زَنْجًا: رۆنه که بۆنی گوړا ه (هر
زَنْج).

زَنْجٌ: به مانا (زَنْج) دئ.

زَنْجَ النارَ زَنْجًا: ناگره که هه لگیرساند،
دهگوترئ: (زَنْج نار الحرب): شهری
هه لگیرساند، بهرپای کرد.

زند الإناء: قاپه که ی پرکرد.

زَنْدَ زَنْدًا: تینوی بوو ه (هر زَنْد).

ازَنْد: زیادی کرد.

زَنْدٌ: ناگره که بلیسهی سهند ه دروی

کرد ه تهنگ بوو، تهنگی پی
هه لچنی، دهگوترئ: (زَنْد علی اهله):

تهنگی به مان و منداله که هه لچنی و
له هاقوزهی پیچاون.

زَنْدَ فُلَانًا: زیاد له پیویست سزای
فلان که سی دا.

زَنْدٌ: تهنگه بهر بوو.

زَنْدٌ فِي الْأَمْرِ: له کارمه که تهنگی پی
هه لچنراو نارچه ته بوو، دهگوترئ:
(سألته مَسْأَلَةً فَزَنْد).

الزناد: نامیریکه چه رچه که دهگوترئ و
ناگره که هه لدهبی و باروته که
دهمه فینیهوه.

الزناد: نهو پارچه یه ی لای سهرو که
دهگوترئ به پارچه ی ژهرمه
ناگره که هه لدهبی هی سهرو ه پی
دهگوترئ: (الزناد) هی ژهرمه
(الزناد) واته: بهردو نهستی،
بهردمه که پی دهگوترئ: (الزناد)
نهستی کهش پی دهگوترئ: (الزناد)
ه (ك: زناد وازناد) ه سهروا ناوه بو
کتیبیک ئایینی مهجوسی ه ددانی
مشارو شتی وا له بهردو له دار.

الزندان: باسک و قوئل.

الزندان: بهرده نهستی ه قوتولکه یه که
مادهی ناگراوی و باروتی تیدایه لای
قونداخی تۆپه که وهیه گر دمدری و
پال به گولله که وه دمنی.

الزندانیه: باز نهیه که له دهست و قوئل
دهگری پی دهگوترئ: بازی بهند.

الْمُزْنَدُ: دهگوترئ: (ثوب مُزْنَدُ): کراسی
تهسک ه (رجل مُزْنَدُ): پیاویکی رۆدو
چروک، هه تیومچه و باوک نادیار ه
پیاوی تورمه هه لچوو.

الزُّنَّارُ: زونار، پشتینی که مسیحی‌ها

تَزْنَدُ: بوو به زندیق.

له‌پشتی دمه‌ستن ه (ك: زانیر).

الزُّنْدُقُ: زور رُزْدو چروك.

الزُّنَّانَةُ: زورنکی بچوکه له‌بندیخانه‌دا

الزُّنْدَقَةُ: بیرو باومرپکه پیی وایه که

هه‌ندی به‌ندکراوی به‌ته‌نها تیدا

بوونه‌ومر کۆن و نه‌زلییه و سه‌رم‌تای

به‌ند دم‌کری.

نییه، کاتیک نییه نه‌بووی ه وشه‌ی

وَزْنَفَ زَنْفًا: رهی هه‌لسا.

(الزُّنْدَقَةُ): بۆ زه‌رده‌شتیه‌کان و

تَزْنَفَ: به‌مانا (زَنْف) دی.

مانه‌ومیه‌کان و هه‌موو نه‌وانه‌ی

الزُّنُوفُ: نی‌ره‌موک.

بروایان به‌هه‌بوونی دوو خودا هه‌یه

وَزْنَلُ: سه‌مای نه‌به‌صلی کرد ه واپوشت

به‌کار هاتوو، دواپی مانای گشتی

و مگوو نه‌وه کۆلیکی گرانی پی بی ه

تریان بۆداناو هه‌رکه‌سیک گومانی

په‌له‌ی کرد.

له‌تاک و ته‌نهاپی خودا هه‌بی یان

وَزْنَقُ عَلَى عِيَالِهِ زَنْقًا: چروکی له‌گه‌ل مال و

گومرابی یان هیج ئایینیکی نه‌بی

مندالی خو‌ی کرد باش و تیرو

پیی گوتراوه زندیق.

ته‌سه‌ل به‌خیوی نه‌کردن جاپان

الزُّنْدِيقُ: که‌سیک بیرو باومری

له‌بهر رۆدی یان له‌بهر هه‌زاری.

زنده‌قه‌ی هه‌بی ه (ك: زنادیق،

وَزْنَقَ الدَّابَّةِ: ولاحه‌که‌ی هه‌وسار کرد.

زنادقه).

وَزْنَقَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی خرپه‌لداو ته‌نگی پی

زَنَرَهُ زَنْرًا: زوناری له‌پشتی نه‌و به‌ست.

هه‌لچنی.

زَنَرَ الْإِنَاءَ: قاپه‌که‌ی پرکرد.

وَزْنَقَ الرَّأْيِ: راو بۆجونه‌که‌ی پته‌وو

زَنَرَتْ عَيْنَهُ: چاوی ته‌سک بوونه‌وه

به‌لگه‌دار کرد ه (هو زنیق).

له‌کاتی زور سه‌پرکردن و چاو تی‌پرین

أَزْنَقَ عَلَى عِيَالِهِ: باش مال و خیزانی

دا، دم‌گوتری: (عين مُزَنَرَةٌ).

به‌خیو نه‌کرد.

زَنَرَ إِلَيْهِ عَيْنَهُ: چاوی تی‌بری و زوری

وَزْنَقُ: به‌مانا (أَزْنَقُهُ) دی.

سه‌پرکرد.

الزُّنَّاقُ: هه‌ر چه‌بلیک له‌پشت

وَنَرِ الْقَسُ: قه‌شه‌که زوناری له‌پشت کابرا

دروستکرای به‌دهوری لب‌و‌زی

به‌ست.

و لاحه‌که‌دا هات‌بی‌ته‌ووو نه‌مجار

تَزَنَرَ الْقَسُ: قه‌شه‌که زوناری له‌پشتین

به‌رداری‌بی‌ته‌وه بۆسه‌ری ه واته

به‌ست.

هه‌وسار، ریشمه ه جو‌ره خشلیکه

تَزَنَرَ الشَّيْءُ: شته‌که وردو باریک بوو.

و مكوو ميخه كبهند ه (ك: زُنُقُ اَرْزَنَقَه).

اَلزَّنَقُ: شوینی هموسار ه لایه کی تیر،
سهر مباریکه که ی.

اَلزَّنَقَةُ: ریگای تهنه که بهری ناو گوند.

اَلزَّنَكُ: زهنگ، عونصور یکی فلزیه
سپییه گهر دیله ژماره که ی (۳۰)یه،
کیشی گهر دیله که ی (۶۵،۲۸) له پله ی
(۴۱۹م) دمتو پیتمه وه.

وَنِمَ زَمًا: گوئی بر او بر او مکه ی شو پربو وه
لی نه بوموه ه (هو زَنِمَ وَاَزَنِمَ).

زَنَمَةُ: به مانا (زَنَمَةُ) دئی، دمگوتری: (بعیر
مزَنِمَ): حوشتی گوئی بر او ی و مها
که بر او مکه ی لی نه بو پیتمه وه.

اَلزَّيْمُ: زؤل، باوک نادیار خو حساب که ر
له که ل و نه تهموده که و له وان نه بی ه
پیای خو پیری و شهرانی و جه قاهه
سو، بی وه فاو ناکه س به جه ه
قورئان دم فمرموی: ﴿عُتِلَ بَعْدَ ذَلِكَ
زَيْمٌ﴾.

وَنُ غَصْبُهُ زَأًا: رمه که ی وشک بوو،
جومز که گانی شل بوونه وه.

وَنُ فُلَانًا بَخِرَ أَوْ شَرَّ: فلان که سی پال دا بو
چاکه یان به خرابکاری له قه له م دا.
وَنُ بَوْلُهُ: میزه که ی حوقنه کردو بهندی
کرد.

اَزَّنُهُ: به مانا (زَّنُهُ).

اَلزَّنُ: که مو تهنه که بهر، دمگوتری: (ماء

زَنَ): ناویکی که م ه (بئر زَنَ):
بیری که نازاند ری نایا ناوی تیدایه
یان نا.

اَلزَّنَةُ: تومست ه (أَبُو زَّنَةٍ): نازناوو
گونیه ی مهمونه.

اَلزَّنِيُّ: نهو که سه ی میزی خو ی حوق
بکا.

زَنَهَرَ إِلَيْهِ بَعِينُهُ: چاوی دهر به پراندو
بهوردی سهیری کرد.

زَنَى زَنِيًّا: زینای کرد، به بی مار به پین و
عهقدی شهرعی چو وه لای نافرمت ه
(هو زَانٍ وَهِيَ زَانِيَةٌ).

اَزْنَاهُ: هه لی نا بو زینا کردن ه
زینا کردنی پال دا.

زَّنَاهُ: به مانا (اَزْنَاهُ) دئی.

اَلزَّنَاءُ: که سی که زور زینا بکا.

اَلزَّنِيَّةُ: دمگوتری: (هو ابن زَنِيَّةٍ): واته:
له زینا وه پهیدا بووه.

زَهْدٌ: وشه یه کی فارسی به کاتیک دمگوتری
شتیکی جوانی به لاهو بکری.

وَهْدَ فِيهِ وَعَنهُ زُهْدًا وَزُهَادَةً: روی لی
وهر گپرا له بهر به که م زانین یان
له بهر ناخو شه ویستی یان له بهر
که می و که م بایه خی، دمگوتری: (زَهْدٌ
فِي الدُّنْيَا): وازی له شته حه لاله گانی
هیئا له ترسی لی پرسینه وه، وازی
له شته حه رامه گانی شی هیئا له ترسی
سزادان.

أَزْهَدَ الرَّجُلُ: پیاوکه مال و سامانی کهم
بوو.

زَهْدُهُ: به که می زانی، که می کرد ۵
(زَهْدُهُ فِيهِ وَعْنَهُ): وای لی کرد
زاهیدو نهویست بی ۵ وای لی کرد
رژدو چروک بی.

تَزَاهَدُوا: به هیچو پوچیان لهقه لهم داو
به که میان زانی، لهحه دپشدا هاتوو:
(كتب الى عمر: ان الناس قد اندفعوا
في الخمر، وتزاهدوا الخ).

تَزَهَّدَ: بوو به دونیا نهویست، خودا
پهرستی کرد.

إِزْهَدَ: به که می زانی، به که می ژمارد.
الزَّاهِدُ: خودا پهرست ۵ (ك: زُهْدٌ
وزهاذ).

الزَّهَادَةُ فِي الشَّيْءِ: پیچه وانهی حمز لی
بون و داخوازی شته ۵ و مرگرتنی
که مترین پیداوپیستی، رازی بون
به کهم لهشتی حلال و پمواو
وازهینان لهشتی زنده له پمرخاتری
پرمزاهندی خودا.

الزُّهْدُ: به مانا (الزَّهَادَةُ) دئ.
الزُّهْدُ: نه ندازهی کهم، دمگوتری: (خُذْ
زُهْدًا مَا يَكْفِيكَ): که مترین
پیداوپیستی خوت و مربرگره.

الزُّهْدُ: زمکات ۵ لهم پوموه که مترینی
نهو مالهیه زمکاتی لی دمردمکری.
الزَّهَادُ: که سبک زور زوهدی هه بی.

الزُّهَيْدُ: کهم، دمگوتری: (ثَنَّ زَهِيْدًا):
به های کهم ۵ (زَهِيْدُ الْأَكْلِ):
خواردنی کهم.

زَهْرَ الْوَجْهِ وَالسَّرَاجِ وَالْقَمَرِ: دهمو چاو،
چرا، مانگ، پوناکی داو درموشایه وه.
زَهَرَ الشَّيْءُ: شته کهم رنگی صاف و رون
بوو.

زَهَرَ الزُّنْدُ: ناگری چهره کهم رنگی داو
بلیسهی سهند، دمگوتری: (زهرت
بك ناري): به هوئی تووه به هیز
بووم، (زهرت بك زنادي): به هوئی
تووه کارم کهم نه نجام درا.

زَهَرَ النَّبَاتُ أَوِ الشَّجَرُ: رومکه کهم یان
درمخته کهم گوئی کرد.

زَهَرَتِ الشَّمْسُ اللَّوْنُ: خور رنگی
گوژی.

زَهَرُ زَهْرًا وَزَهَارَةً وَزَهْرَةً: جوان بوو، سپی
بوو، رنگی صاف بوو ۵ (هو ازهر
وهي زهراء).

أَزْهَرَ النَّبَاتُ أَوِ الشَّجَرُ: رومکه کهم یان
درمخته کهم گوئی دمردمکوت.

أَزْهَرَ النَّارَ وَغَيْرَهَا: ناگرم کهم
هه لگرساند، دمگوتری: (أَزْهَرَتْ
زندي): پلهو پایمت بهر زکرمده وه،
نیشه کهم جی به جی کرد.

أَزْهَرَ: به مانا (زَهَرَ) دئ ۵ کهم یخویش
بوو، روخساری گهشایه وه ۵ شته کهم

کچی پیغه ممبره.

الزهران: سورمتی (البقرة وآل

عمران) نه لمقورثانی پیرۆز.

الزهرة: تاکی (الزهر) ه (زهرة الدنيا):

جوانی و خوشی ژبانی جیهان.

الزهرة: سپی پرشنگذار ه پمگی پونو

جوان.

الزهرة: په کی که له نه سستیره

گمپو که کانی کومه لهی خوری، که نو

نه سستیره ی گمپو کن و دووم

نه سستیره به له پوی دوری له

خورمو، دمکوپته نیوان نه سستیره ی

عوطاریدو زموپیه وه، له دای خورو

مانگ له هه مو وه بارمکانی ناسمان

پرشنگذار تره ه هه روا وشه ی

(الزهرة): ناوی خودای جوانی

نیغریقیه کانه که پیی ده لپن

(أفرو دیت)، لای رومانه کانیش

(فینوس) ه.

الزهرة: جی به جیکردنی حمزو نارمزو،

دمگوتری: (قضیت منه زهرتی): کاری

خوم لی نه نجام دا.

الزهری: نه خوشییه کی کوشنده و

چار نه کرا و گوازا و میه توشی

کونه ندای زاو و زئ دمی.

الزهرة: گوزمو سوراحی له سوا لته

دروستکرا و بؤ جوانی گوئیان تی

دمکری (گوئدان).

هزم کردو لی حاتی بوو، به ئیشه که

پازی نه بوو په خنه ی گرت ه شته که ی

خسته دلیه وه.

إزهر النبات أو الشجر: به مانا

(أزهر) دئ، گوئه کانی زور بوون.

إزهار النبات أو الشجر: رومکه که یان

درمخته که ورده ورده گوئی کردو

گوئه کانی دمرکه وتن.

الأزهر: هه موو پمگی کی سپی صافو

پون ه مانگ ه روژی هه پی ه

هه موو گیانه به پمگی یان رومگی ک

پمگی بریق و باقی هه پی ه (ک):

(زهر).

الزهر: روخسار جوان له پوه ک بی یان

له گیانداری یان بی گیان بی ه

پمگی پرشنگذار و روناک، دمگوتری:

(أحمر زاهر): سورپکی زور سور.

الزهرية: لارو له نجه، دمگوتری: (هر

یمش الزهرية): به لارو له نجه دمرپوا.

الزهر: خونچه و گوئی پوه ک یان هی

درمخت ه تاکه که ی (زهرة) ه (ک):

أزهار) ه (زهرة النرد): په لهی سمر

نهردی تاو له و شتی وا.

ماء الزهر: نه و ناوه ی له گوئی نارنج

دمردئ.

الزهر: سی شهوی سمرمتای مانگ.

الزهراء: میینه ی (الأزهر) ه (ک): زهر ه

هه روا له قه ب و ناز ناوی فاطیمه ی

الزُّهَّار: گولفروش ۵ بؤ نافرمتی
گولفروش دهگوتري: (زُّهَّارَة).

المِزْهَرُ: نهو دارمی پئی له که مانه که
دمدری، په کی که له نامیره گانی
شایی و زما و مند، نه و که سهی ناگر
هه لدمگیر سیتی و میوان بانگ دمکا
بؤ داومت.

زَهْرَق: به دمنگی بهرزو به هیز پیکه نی،
به شیوه زار او میه ک قسهی کرد که س
لئی حالی نه بوو.

زَهْرَقِ الصَّبِيِّ: منده که ی هه لپه راند.
الزُّهْرَاءُ: لارو له نجه که مر، بؤ مینه:
(زَهْرَاهَة).

زَهَفَ زَهْفًا: زه لیل بوو، دروی کرد.
زَهَفَ للموت: له مردن نزیك بووه وه ۵ (هر
زاهف وزهاف).

زَهَفَ زَهْفًا: خیرا رۆی، گورج و گۆل بوو.
زَهَفَ لِلشَّيْءِ: به خیرایی چوو بؤ شته که و
گورج و گۆل و چوست و چالاک بوو.
أَزَهَفَ: دروی کرد ۵ فیتنه یی کرد ۵
خیرا بهرمو شه پ چوو.

أَزَهَفَ بِهِ: هه والیککی له کابرا دا
خه لکه که نازانن راسته یان نا.
أَزَهَفَ بِي: خیانه تی لیکردم له کاتیک
دا من بتمانم پئی بوو.

أَزَهَفَ بِهِ: پئی موعجب بوو.
أَزَهَفْتَ إِلَيْهِ فَلَا تَه: فلان نافرمت

فَلَانَكَهْسِي تَوْشِي سَهْرَسَام بَوُون كَرْد،
وای لی کرد پئی موعجب بی.
أَزَهَفَ عَلَيْهِ: په له ی کرد له کوشتنی و
زوو گیان دمرچوونی.
أَزَهَفَ الشَّيْءُ: شته که ی برد ۵
فهوتاندی.

أَزَهَفَ فَلَانًا: فلان که سی زه لیل کرد،
له مهیدان دا خستی.

أَزَهَفْتَ الطَّعْنَةَ فَلَانًا: برینه که
فلان که سی گه یانده لیواری مهرگ.
أَزَهَفَ لَهُ حَدِيثًا: قسهی دروی بؤ هینا،
قسهی خرابی پال دا.

أَزَهَفَ فَلَانًا بِالشَّرِّ: فلان که سی هه لئا بؤ
شه پ کردن.

أَزَهَفَ: بازی دا ۵ دهستی گه یاندی و
لئی دا.

تَزَهَفَ عَنْهُ: مه نیی کردو روی لی
ومرگیرا.

إِزْدَهَفَ: به مانا (زَهَفَ) دی.
إِزْدَهَفَ لَهُ بِالسَّيْفِ: به شمشیر زهبری
لی دا برینداری کرد.

أَزْدَهَفَ فِي كَلَامِهِ: له قسه گانی دا دمنگی
هه لپری ۵ دروی کرد زیاده ی
به قسه گانه وه نا.

أَزْدَهَفَ عَنْهُ: روی لی و مرگیرا و مه نیی
کرد گه رانده وه.

أَزْدَهَفَ الشَّيْءَ وَبِهِ: شته که ی برد.

ازدهف فلاناً بالقول: قسهی فلانکەسی
پوچ کردموه.

ازدهف له بالخیر: لهههوالهکە ی زیاد
کرد.

ازدهف الیه حدیثاً: قسهی ناشیرینی پال
دا ە یان درۆی بۆ کرد.

ازدهف فلاناً: فلانکەسی بهسوک زانی و
سوکایهتی پیکرد ە پەلهی کرد،
دهسگوتری: (ما ازدهف شیئاً): هیچی
لی و مرنهگرت.

زَهَقَ زَهَقًا وَزَهَقًا: پێش کهوت و چوو
پێش، دهگوتری: (زَهَقَتِ الفرسُ):
ئهسهپهکه پێش ئهسهپهکانی تر
کهوت.

زَهَقَ الْبَاطِلُ: بهتال و ناحهق پوچ بۆومو
فهوتا ە (هو زاهق وزهوق).

زهق السهم: تیرمهکه مهبهستی نهپیکاو
سهری کرد.

زَهَقَتِ نَفْسُهُ: گیانی دهرچوو.
الزُّهوقُ: دهرچونی شت لهشتیک
بهناپهحهتی.

زهق مخ العظم: مؤخی ئیسقانی پربوو.
أزهق في السیر: لهروپشتن دا پەلهی
کرد.

أَزْهَقَ الشَّيْءُ: وای کرد شتهکه
لهشتیکی تر بینیتهدهر یان وابکا
شتهکه بفهوتی و نهمینێ و مکوو

دهلئی (أزهق الله الباطل): خودا
بهتال و ناھهقی لهناوبرد.

أزهق السهم من الهدف: تیرمهکه
لهههدهفهکه تیپهپری کرد.

زَاهَقَهُ: بهمانا (أزهقه) دئی، دهگوتری:
(زاهق الحق الباطل).

إِزْهَقَ: پێشکهوت و بریدیوه.
الزَّاهِقُ: ئاویك بهتهوژم برپوا ە تیشکاوو

دۆپوا ە پێشکهوتو لهکێ پرکێ دا ە
وشک ە دهگوتری: (بئز زاهق):

بیرمهکه بنکی هوئه ە (ك: زواحق).
الزُّهَقُ: زموی تهختان و نزم.

الزُّهوقُ: دهگوتری: (بئز زهوق): بیریک
کهبنکی قول بی.

الْمُزْهَقَةُ: شوینی فهوتان و لهناو چوونی
بهتال، شوینی گیان دهرچوونی یان

هوکاری فهوتانی بهتال و گیان
دهرچون، دهگوتری: (جَمَلَ مُزْهَقَةً

لأرواح المطسي): حوشتزیکه رۆح
کیشمیری و لاخه سوارییهکانه ە ههر

ههول دهمدن و نایگهنی.
زَهَقَهُ: ترنجاندیه نیوان دوو بهردموه.

وَهَكَ الرِّيحُ الْأَرْضَ (أو الراب عن الأرض):
رېشهبايمهکه زموی مالی، یان گلو

خوئی لهپروی زموی دا پادا.
زَهَلَ زَهْلًا: دلی ئارامی گرت ە (زهل عنه):

لێی دورکهوتهوه.

ناژەلئىكى كۆي ھەيە پىيى
دەگوتى: (سِنَوَرُ الزَّيَاد) لەژىر كلكى
لەنيوان ھەردوو كوني پيسايى دا
كيسىكى ھەيە مادىھەكى تىدايە
ميسك ئاسا بۆنى خۆشى ھەيە.

الزُّهْمُ: بۆگەنى لاگە تۆپىو ە پىيوى
ناژەلئى كۆي ە باقى ماندەى پىيو
لەلاشەى ناژەل دا.

الزُّهْمَةُ: باى بۆگەن.
الزُّهْمَةُ: بەمانا (الزُّهْمَةُ) دى.
زها زَهُوْأُ وَزُهُوْأُ: خۆى بەزلزانیو
تەكەبپورو شانازى کرد.

زها السراجُ وغيره: چراگە روناكى دا ە
(زها اللون): ڕەنگەكە صافو
دروشاو بوو ە (زها البسُرُ): ھىشوو
خورماكە ئالو بۆلى تىكەوت دەنكى
سورو زەردى تىكەوتن.
زها الزُّرْعُ: كشتوكالەكە گەشەى كردو
پاسا.

زها الغلام: كۆرەكە ڕەسىدە بوو گەيشە
تەمەنى گەنجى.

زها النباتُ: ڕومكەكە درێژ بوو پىنگەيى.
زها الشَّيْئُ فُلَاناً زَهُوْأُ: شتەكە فُلَانكەسى
سوك كرد.

زها الكِبَرُ فُلَاناً: خۆ بەزلزانی وای
لەفُلَانكەس کرد بەخۆى موعجەب
بى.

زَهْلٌ زَهْلًا: سېو و لوس بوو.

الزُّهْلُولُ: شتى لوس جا ھەرجيپەك بى
ە مار كە مى توكى لى ھاتىب (يالى
ھەبن) ە (ك: زهاليل).

وَهُمَ الْعَظَمُ زَهْمًا: ئىسقانەكە مۆخى
تىكەوت.

زَهَمَ فُلَانًا: زۆرى قسە لەسەر فُلَان کرد ە
لى توپە بوو.

زَهِمْتُ يَدَهُ زَهْمًا: دەستى چەور بوو
رۆناوى بەدەستىھوو بوو، قەلەو بوو
گۆشتو بەزى سەرىك نا.

أَزَهَمَ الْعَظَمُ: بەمانا (زَهَمَ) دى.
أَزَهَمَ الشَّيْئُ: لەشتەكە نزىك بووھوو
بەلام نەيگەيشتى، دەگوتى: (أَزَهَمَ
الأربعين أو الخمسين): نزىك چل
سالى بووھوو بەلام نەبوو بەچلى
تەواو نزىك پەنجە بۆتەھوو پەنجەى
تەواو نەکردوھ.

زَاهَمَهُ: لى نزىك بووھوو (زاهم في
السر): لە رۆيشتن دا لى نزىك
بووھوو، يان دەگوتى: (زاهم في
البيع): لەمامەتەكە دا لى نزىك
بۆوھ، دىقە دىقەى دا ە دزايەتى کرد
ە لى جيا بۆوھ.

الزُّهْمُ: باى بۆگەن ە پىوى ناژەلئى كۆي
بى ئەوھى بۆگەنى لى بى بۆنىكى
خۆشى ناسراو بە (الزُّيَاد) ە

زها السرج وغيره: چراکهي هه لگيرساند،

شوقي دايه چراکه.

زها الطل الزهر: بارانه که ريمونه قى دا

به گوله که و گه شانديموه.

زها السراب الشئى زهوا: تراويلکه که

شته که ي بهر زر کرده.

زها الريح النبات والشجر: بایه که روهک

يان درمخته که ي دواي باران و شهونم

راومشان دو هه ژاندى.

زها السفينة: که شتييه که ي ليخوري.

زها المروح المروحة: موشه دمه که ر

موشه دمه که ي خسته کار.

زها الشئى: شته که ي نه ندازه گرت.

زهي الشئى لئيك: روخساري شته که

جوان بوو.

زهي على الناس: شانازي به سمر خه لکدا

کرد.

أزهي: به مانا (زهي) دئ.

أزهي البسر: به مانا (زها) دئ.

أزهي النبات: به مانا (زها) دئ.

زهي البسر: هيشوه خورما که نالو

بو لي تيکه موت.

زهي المروحة: پانکه که ي خسته نيش.

أزدهسى: که ميک هه ستي کرد

به خونازين، که م شانازي کرد.

الزها: (زهاء الشئى): نه ندازه ي شت

يان نزيك له نه ندازه ي شت،

دمگوترئ: (هو زهاء الف): نهوانه

به نه ندازه ي هه زار که سن يان نزيك

بهو ژمارميهن.

الزهر: ته که ببور ه روخساري جوان ه

رومکي تهرو تازه ه هيشوه خورماي

نالو بو لي تيکه موتوو.

زأب الماء زوباً وزوباناً: ناومکه ريمان بوو.

زأب فلان: فلان خوي دزييه و هو هه لات.

الميزاب: پلوسک ه ريرومي ناوي

سمر ياني مال.

زأبر الثوب ونحوه: قوماشه که پرزو پالو

شتي واي له سمر ديار يي دا.

الأزبر: نهو پرزو پالاي له سمر قوماشي

تازه دمر دمه که وي.

زأج بينهم زواجاً: دمه دمه ي دانو

هه لئيان.

أزج بينهما: بهرام بهري خسته

نيوانيان و بيكي گرتن.

زأجه مزوجة وزواجاً: تيکه لاوي کردن.

زأج بينهما: بيكي گرتن و بهراوردی

کردن.

زواج الأشياء تزويجاً وزواجاً: شته کاني

ليک نزيك کردنه و هو جوتي کردن.

زواج فلاناً امرأة: واي له فلان که مس کرد

نافرته که مارمیکا.

أزودجاً: ليک نزيك بوونه و هو، بونه

هاوسهري په کتری.

ازدوج القوم: هندی پیاوی گه له که
هندی ئافرمتی گه لی خوځان
مارمکرد.

ازدوج الکلام: قسه کان هندی کیان
له هندی کیان ده چون له بواری
سه جعو کیش دا.

ازدوج الشئ: شته که بوو به دوو.
تزاوجا: په کترین مارمکرد ژن و پیاوکه
بوون به هاوسمری په کتر.

تزاوج القوم: خه لکه که هاوسمرگیریان
کرد.

تزوج الکلام: قسه کان له بواری سه جعو
کیش دا لیک چوون.

تزوج امرأة وبها: ئافرته که ی مارمکرد
کردی به هاوسمری خوځی.

الزاج: کیریت.

الزواج: هاوسمرگیری و جوتبوونی
میردو ژنه و یان جوتبوونی نیرو
می.

الزوج: هاوسمر (میرد بئ یان ژن بئ) و
بو همدو کیان به کاردی و شتو
پیچهوانه ی شت و مگوو (تهرو وشک،

نیرو می، شهوو پوژ، تالو شیرین،
و.. هتد) نه مانه به شیوه ی موته ننا

وشه ی (زوج) یان بو به کاردی و

قورئان دمه رموی: ﴿قُلْنَا اَحْمِلْ فِيهَا

مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ و ههروا
وشه ی (زوج) به مانا پیرو تاقم و

جوردی و قورئان دمه رموی:

﴿وَأَنْتَنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٌ﴾.

الزوجة: ژنی پیاو (ئافرمتی میردار).

الزوجة: به مانا (الزوج) دی، دهگوتری:

(بینهما حق الزوجية): له نیوانیان دا

مافی هاوسمری به تی هه یه.

الزوجة: قاعیده یه کی عیلمی به دیعه.

الزوج: پیاویک زور ژن به نیی یان

ئافرمتیک زوری شو گردین و (ک:

مزاویج).

الزوج: شتیک دولایه نی هه یه،

دوچوری تیدابن و (مزدوج الثمر):

له زانستی نه حیادا پوهمکیکه دوو

چور میوه ی صیفات حیایا بگری

یان له دوو و مرزدا میوه ی هه یه و

(مزدوج اللون): پوهمکیکه گولی

رنگاو په رنگ بگری.

زاج عن المكان زوحاً وزواحاً: له وشوینه

لاچوو نه ما و دوور که وته وه.

زاج الشئ زوحاً: شته که ی دوور خسته وه.

زاج الإبل و غيرها: حوشره گانی لیک بلا و

کردن.

أزاحه: دووری خسته وه.

زاد زوداً: تی شوی نامادمکرد.

أزاده: تی شوی پی دا.

زوده: تی شوی پید، دهگوتری: (زوده

کتاباً الى فلان): به نوسراویک بولای

فلانکه س پشتگیری می لی کرد.

تَزَوَّدَ: تیشوی هه لگرت، دهسگوتری:
 (تَزَوَّدَ مِنَ الْأَمِيرِ كِتَاباً إِلَى عَامِلِهِ):
 لهپاشاوه نووسراویکی و مرگرت بۆ
 کار بهدمسته که تایارمه تی بداو نیشی
 برپوا.
 الزَاد: خواردن و بژیوێکه بۆ سهفهرو
 کاروان دمیری ه نهو کردهو
 گوهارانه په ئاده میزاد لهژیانی دا
 دمیانکا ه قورنسان دمهفرموی:
 ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ ه
 (ك: أزواد و آزوده).
 الْمَزْوَدُ: همبانه، تورمه که به که تیشوی
 تی دمکری ه (ك: مَزَاوِدَ).
 زَارَهُ زَوْرًا وَزِيَارَةً وَمَزَارًا: دیدنی کرد
 له ماله وه چوو بۆ لای بۆ رابواردن و
 گفتو گو یان بۆ دابینکردنی
 پیداو یستی ه (هو زائر) ه (ك: زَوَّار
 وَزَوَّرَ) ه (هي زائرة) ه (ك: زَوَّارِ).
 زَوَّرَ زَوْرًا: سنگی خواربوو، لایه کی
 له لایه کی بهرتر بوو ه (هو أَزَوَّرَ
 وهي زَوَّرَاءَ).
 أَزَارَهُ الشَّيْءُ: هه ئینا بۆ دیدنی کردنی
 شته که، دهسگوتری: (أَزَرْتُ ثَنَائِي
 وَقِصَائِدِي): مه دحو شیعره کانم
 ناراسته ی نهو کردن.
 زَوَّرَ الطَّائِرُ: بالندمه کی نهو منده ی
 خوارد چلیدانه ی پر بوو بهر ز بووه
 هاوسا.

زَوَّرَ الشَّيْءُ: شته که ی چاک کردو راستی
 کردهو به باشی کردی ه جوانی کرد،
 رازاندی به وه.
 زَوَّرَ الشَّهَادَةَ وَغَرَهَا: برپاری دا
 شایه تی به که یان فلان شت ته زویره،
 ناراسته.
 زَوَّرَ عَلَيْهِ: قسه ی ناراستی له سهر کردن
 ه دروی پال دا.
 زَوَّرَ امْرَأَتَهُ أَوْ تَرْقِيْعَهُ: لاسایی واژی
 نهوی کرد.
 زَوَّرَ الزَّائِرَ: پاساوی دیدنی کر نه که ی
 به باشی دایه وهو ریژی لی گرتو
 پیشوازی باشی لی کرد.
 زَوَّرَ الْأَسْمَاءَ وَغَرَهَا: چهیلی تای به تی
 له مه چه کی دیله که کرد بۆ نه وه ی
 شته کی بداو برستی لی بری.
 تَزَاوَرَ النَّاسُ: خه لکه که هه ندیکیان
 دیدنی هه ندیکیانی کرد.
 تَزَاوَرَ عَنْهُ: لی لا دا ه قورنسان
 دمهفرموی: ﴿وَكَرَى الشَّمْسُ إِذَا
 طَلَعَتْ تَزَاوَرًا عَنْ كَهْفِهِمْ﴾.
 تَزَوَّرَ: قسه ی دروی گوتن.
 تَزَوَّرَ الْكَلَامَ: قسه ی هه لبه ست.
 إِسْتَزَارَهُ: داوی لی کرد ته زویری بۆ
 بکا.
 إِزَوَّرَ عَنْهُ: لای دا، ریبازی خوار کرد.
 إِزَوَّرَ عَنْهُ: لای داو ریبازی خوار کرد.

إِزْوَارُ عَنْه: به مانا (إِزْوَر) دئ.

الزَّكَارُ: ئاههنگی سەمایە رێك
دمخری بۆ دەرکردنی گیانه
پیسەكان كەبەبروای ئەوان مەسسی
جەستەى هەندئ كەس دەكەن.
الزَّكَارَةُ: كۆمەلەى زۆرى ئادەمیزاد ە
چلەدانەى یالئە.

الزَّوْرَةُ: جەبلیكە هەردوو دەستی دیلی
بەسنگیەوه پێ شەتەك دەدرئ ە
هەرشێك چاكسازو رێكخەرى
شێكى تریو پارێزەرى بئ ە (ك:
أزورة).

الزَّوْرُ: چاوگی (زارة) یە ە شوینی
بەپەگەپشتنى ئێسقانى سنگە، ئەو
ئێسقانى لەسنگەوه بەرز بۆتەوه
بۆ شان ە هەمروا وشەى (ألزور):
بەمانا هیزو توانایە بەمانا عەقل و
ئاومزە، بەمانا عەزیمەت و
ورەبەرزیه.

الزَّوْرُ: بەتال و پوچ، شایەتى درۆ ە درۆ
ە كۆری لەهوو گۆرانى و سەما.

الزَّوْرُ: سەپەرکردن بەقولىنچكى چاو.
الزَّوْرَاءُ: دوور، دەرگوتری: (فلاة زوراء):
سارایەكى دوور ە (أرض زوراء):
زەویەكى دوور ە (وېسَر زوراء):
بیریكى قوڵە بنكى دیارنییه ە
هەمروا ناویكى شارى بەغدايه،

یەكەم رۆژنامەش كەلەبەغدا
دەرچوووە ناوی (الزَّوْرَاء) بوو.

الزَّوْرَةُ: یەكجار دیدەنى، دورى.
الزَّوْرُ: بەهیزو توانا چ ئادەمیزاد بئ
یان گیانلەبەرى تر ە پۆیشتنى
خیرا.

الزَّوْرُ: كەسێك زۆر دیدەنى كەسێك یا
شوینێك بكا ە بۆ ئاھەرت دەرگوتری:
(الزَّوْرَةُ).

الزَّيَّارُ: بەمانا (الزَّوَار) دئ.
الزَّيْرُ: كەسێك زۆر بچئ بۆ دیدەنى
ئاھەرت و حەزى لئ بئ لەگەڵیان
دابەشیش و گفتو گۆیان لەگەڵ بكا،
دەرگوتری: (فلان زيرُ نساء):
فلانكەس مێبازە ە دابو نەمريت ە
وەتەرى بارىكى كەمان ە كەتان ە
مەركانەى ئاو (جەپەى ئاو) ە
كوپەى ئاو ە (ك: أزوار، وأزار،
وزيرة).

الْمَزَارُ: شوینی زیارەتکردن ە هەر گۆرو
ئارامگاىەك خەلىكى لەپروى
پەرۆزییهوه زیارەتى بکەن.
تَزَوَّرَقَ: بڕوانە مادەى (زَرَقَ).
الزَّوَرَقُ: بڕوانە مادەى (زَرَقَ).
زَوْرَكَ: بڕوانە مادەى (زَرَكَ).
زَوْرَى زَوْرَاءَ: پششى راست كەردەموو
پەلەى كرد لەبازدان.

زُوزِي فلاناً: فلانكەسى بەھيج و ھوچى
لەقەلەم داو دەرى کرد.

زَاعَ لَحْمُهُ زَوْعاً: گوشتەكەى لەدەمارەكانى
جىابوو موه.

زَاعَ الشَّيْءُ: شتەكەى پېش خست ە (زاع
البعير): حوشتەكەى راپەراندو
دەنەدەنەى دا.

زَاعَ الثَّرِيدُ وَشِبْهُهُ: بەدەست تریتەكەى
كیشکرد بۇ خۆى.

زَاعَ الشَّيْءُ: شتەكەى دولایینایە موه ە
مەنەى کردو گیرپایە موه.

زَاعَ لِفُلَانٍ زَوْعَةً مِنَ الْبَطِيخِ: قاشە
كالەكەىكى بۇ فلان بېرى.

تَزَوَّعَ اللَّحْمُ: گوشتەكە لەدەمارەكە بۆوه
ە لەسەر پەكەكە لاجوو.

الزَّاعَةُ: پەكەم دەستەى پېشمەرگەو
گیانبەختكەرى بەرمى جەنگ.

الزَّوْعَةُ: قاشە كالەك و شتى وا.
الزَّوْعَةُ: چوست و چالاك و خوشپۆ ە

كۆمەلەك نادەمیزاد ە پارچە گوشت
ە دەسكەك گيا ە دەسكە گول و

پەنجانە.

زَاعَ زَوْعاً وَزَوْعَاناً: لەمەبەست لايدا.

زَاعَ عَنِ الطَّرِيقِ: لەرگە لای دا.

زَاعَ فِي مَنْطِقَةٍ: قەسەى ناخۆشى کردن.

زَاعَ الشَّيْءُ زَوْعاً: شتەكەى خوارکرد موه.

زَاعَ النَّاقَةُ: حوشتەكەى بەرپېشمە ړاكيشا.

أَزَاغَهُ: وای لى کرد لايدا.

الزَّاعُ: جۆره قەلەر شەپەكە پېسى
دەگوترى: (الغراب الزرعى) و (غراب
الزيتون): چونكە زميتون دەخوا، لە
كۆتر بچوكتەرە رمشە، سەرى خاكى و
مەپلەو سېپپە، گوشتى لاک و شتى وا
ناخوا، لەخۆرەلەتتى ئەوروپا و
توركستان و ئيران دەژى و هەندىكى
رەودەكا بۇ ولاتى قەلەستين و
ميصر.

زَافَ الطَّائِرُ فِي الْمَاءِ زَوْفًا وَزَوْفًا: باندەكە
بەهەوادا فېرى و هەلەقى لى دان.

زَافَ الْغَلَامُ: كۆرە گەنجەكە بازى داو
خولایە موه.

زَافَ الْمَاءُ: ئاومەكە بلقى لەسەر دەركەوتن.

زَافَ الْحَمَامَةُ الذَّكَرُ عِنْدَ الْحَمَامَةِ الْأُنثَى:

كۆترە نېرەكە لای كۆترە مېيەكە

بالی خۆى فەش کردن لەسەر زەوى

خشاندى.

زَافَ فُلَانٌ: فلانكەس رۆپى بەلۆژە لۆژ
هەموو جەستەى داهیزرايوو.

تَزَافَ الْغُلَمَانُ: مەندالەكان یارى

(التزاف) یان کرد بەم جۆره

پەكەكەيان دى دەست دەخاتە

سەرگەنارى سەكۆكە، ئەمجار زۆر

بەگۆر بازىك بەرمەو حەوا دەداو

بەحەواوہ خو هەلەموگېر دەكاو

دیتەوہ شوپنى خۆى، بەمەش

پراوہى ئەوہ دەكەن خۆيان فېرى

خو هه لډانه سهرېشتی ولاخ بکهن.

الزواف: دمگوترئ: (موت زواف):

مردنیکی خیرا.

الزوفی: مادمیەکی لینچو لهزگه ناسایه

دمنووسئ به خوری مهرو موی

بزنهوه، به تاپهتی له ولاتی

نهرمینیه دا، به زوری بو چارمه سهری

شیرپه نجه به کاردمهیندرئ ۵

رومکیکی ته مهن دریزه له بواری

پزیشکی دا به کاردمهیندرئ،

گه لاکه ی بونیکی خوشی هه به و

تامی تیزه و ده خورئ.

زۆقه: به جیوه (زینبهق) زمپرکهفتی

کردو جوانی کرد، دمگوترئ: (زۆق)

العروس: بوکه که ی رازاند هوه ۵

(زۆق کلامه): قسه گانی رازاند هوه و

جوانی گوتن.

زۆق المسجد: مزگه وته که ی رازاند هوه

بهنه خش و نیگار.

زۆق الکتاب: کتیبه که ی زمپرکهفت کرد.

التزویق: جوانکردن و رازاند هوه، کاری

سهرمکی لهم بواردا نهوه یه جیوه

له گه نالتون تیکه لاو بکری و

نهمجار شته که ی به زمپرکهفت بکری

پاشان بخریته ناو ناگرمه و جیوه که

دمیپته هه له و دوکه له و به حه وادا

ده چی و نالتونه که دهمینیته وه،

به لام پاشان وشه ی (تزویق)

به کارهینراوه بو هه موو شتیک که

نه خش و نیگاری تیدا بکری و

ههرکه س خه ریکی نه خش و نیگار

کردن به پی گوتراوه (مُزۆق)،

ههرچه نده جیومش به کارنه هینن.

الزاقوق: جیوه، زنبهق.

الزواق: جوانی نافرمت، خشی نافرمت.

الزوقه: نهوانه ی هه لاشی خانوو

زه خره وه نه خش و نیگار ده که ن.

المزوق: دمگوترئ: (شعر مُزۆق): قزی

پاک و خاوین و به شانه کراو.

زَاكَ زَوَا و زَوَاكَا: شانی هه لته کاندن و

سمتی بادن و له راندنی هوه له کاتی

رۆیشتن دا حاجی لیک بلاوکردن ۵

لارو له نجه ی کردو خوی راوه شانند ۵

(هو زانک و زۆک).

أزۆک: رۆیشت و مگوو رۆیشتنی کورته

بالا.

تزاوک: شهرمی کرد.

زَال زَوَالاً و زَوَالاً: گواستی هوه له شوینی

خۆیه وه چوووه شوینیکی تر، بچوک

بۆوه پوچایه وه، نه ما.

زالت الشمس: خۆر له نیوه راستی

ناسمان لای دا.

زال النهار: رۆژ رابورد نزیکه شه و دابی.

زال الخیل برکانه ها: نه سه په گان

به سوارمکانیا نه وه بازیان دا.

زال السراب بالشخص: تراویکه که

(فلان یرمی الزوائل): فلانکس چاک
دمزانی دلی نافرمت بۆلای خوی
کیش بکاو نیچیری خوی بگری ه
نستیره، لهو روموه کهله خور
ههلاتهوه بهرمو خور ناوا دی له
ههتخولان و دمورانی خوی دا.

الزوال: جهنگهی نیومپۆ، نهو کاتهی
خور لههتلی نیستیوا لادهدا.
الزول: چوستو چالاک ه زیرهك ه
شهخص ه نازاو نه بهردی ومها
خهك كه لاجو بكا ه بازو هه لۆ ه
(ك: ازوال)، دمشگوتری: (هذا زول
من الأزال): نه مه عه جابهیکه له
عه جابه به کان.

الزولة: مینهی (الزول)، دمشگوتری:
(شوة زولة): زستانیکی عه جابه به
له ساردو سهرمایی دا ه نافرمتیک
زور خونیشانی پیاو بدا.

الزولة: سهعاتی زموالی کهکاتی پی
دیاری دمشگوتری بههوی نهو سیبهری
کاته کهی له سهر دیاری دمشگوتری ه (ك:
مزاول).

زام زوما: مرد ه بهرقهوه تهماشای کرد ه
دونه دۆن و مونه مۆنی بوو کس
نهیزانی دهلی چی.

الزام: چواریهکی شت، دمشگوتری: (مضي
زام من النهار أو الليل): چواریهکی

شته کهی بهرز کردموه هاتوچوی پی
کرد، دمشگوتری: (أرى النجوم تزول ولا
تغيب): له پیش چاو نهستیرمکان
دمهرمشینهوه جمو جوتیاننه کهچی
ناوانابن.

زال زالة: خودا لهناوی بهری، داومشی
نهمینی (دوعا لیکردنه).

أزاله: دووری خستهوه، دمشگوتری: (أزال
الله زواله): دوعا کردنه لای
بههوتان و لهناوچون.
زأله مزولة وزوالا: دمستی دایهوه
کاره که دمست بهکاربوو.
زولة: بهمانا (أزاله) دی.

إنزال: بهمانا (زال) دی. (إنزال عنه):
لای جیابووه.

تزل: عاقل بوو ه نازا بوو، چوستو
چالاک بوو.

استزاله: چاوو روانی ههوتان و لاجونی
کرد.

الزائل: جهنگهی نیومپۆ ه (لیل زائل
النجوم): شهوی درپۆ.

الزائلة: مینهی (الزائل) ه ههرچی
گیانی له بهر بی ه ههرچی
بجوتیهوه، دمشگوتری: (زالت له
زائلة): کهسیکی بینی، شهخصیکی
هاته بهرچاو ه (ك: زوائل).

الزوايل: نیچیر ه نافرمت، دمشگوتری:

رؤژ یان شهو رؤیشت ۵ (مضی زامان
منه): نیومی پوی.

الزامة: پیرو تاقمو گروپ ۵ (ك: زام).

الزويم: کۆبوموه لههershتيك بئ.

زين البر: گهممهکه مرؤراوی بوو مرؤری
تيكهال بوو.

الزبان: ههلاوسانو قهلهوی، درهختيکه

گهورهو بهرزه چل مهتر بهرز

دمبيتهوه، دارمهکی پتهوه زۆربهی

کالای ناومان لهوداره دروست

دمکری.

الزائنة: شتيکه لهرمب کورتره نامیری

شهه، کاتی خوی چهکی

دميليميهکان بووه.

الزوان: مرؤر، پروانه (الزءان).

الزون: بتو صهنه، هershتيك جگه

لهخودا پهirstشی بو بکری،

شوينيک بتی تيدا کۆدمکرينهوه

تييدا ههله نرين.

ازوي: هاتو پهکيکی تريشی لهگهال دا

بوو.

الزو: دوو هاوپی و هاوشان، دمگوتري:

(جاء زوا): نهو دووه بهيهکهوه هاتن

ه همروا دمگوتري: (كان نورا فصار

زوا): تمنها بوو بوو بهجوت ۵

نهنازه روداوو کارساتی مردن،

دياردمی گیانهلاو.

زواه زيا: بردی، شتهکی لهگهال

خوبرد، دمگوتري: (زوی الدهر

القوم): رۆزگار نهو نهتموميهی

لهگهال خوی رادا.

زوی المال: مالهکی ههليزارد.

زوی السر: نهيتييهکی شاردموه.

زوی الشئي: شتهکی کۆکردموه، وهری

گرت.

زوی ماين عينه: نيوجاوانی بهيهکدا داو

گرز بوو.

زوی الشئي عنه: شتهکی لی لاداو دووری

خستهوه.

زوی: کهوته سوچی خانومکهوه.

زوی الشئي: شتهکی پيچايهوه کۆی

کردموه وهری گرت.

زوی الكلام في نفسه: لهدلی خوی دا

قسهکی گۆری.

زوی الحرف: پيتهکی بهدمنگی (زای)

لهدم هاتهدمر.

زوی الزاكي: نوسيهوه.

إنزوي: کهوته سوچی خانومکه ۵

ويکهاتهوه، کۆبوووهوه.

إنزوي القوم بعضهم الى بعض: خهلهکه

ليک نزيک بوونهوه.

تزوي: بهمانا (الزوي) دي.

الزايه من البناء: سوچی خانوو،

چونکه دولاديوار پهک دمخاتهوه ۵

گۆنيا.

الزوا: ناميريکی ورده وهستای

بينا سازى به كارى دینن بو
نه ندادمگرتنى سوچو قولینچكى
خانوو.

تَزَيَّبَ لَحْمُهُ: گوشتى كهوته سهرهكه و
قهلهو بوو.

الْأَزْيَبُ: كورته بالای گوشتنو ههنگاو
كورت ۵ بای باشور ۵ بایهك له نیوان
بای باشورو شه مال دایه، پشه بیا ۵
ترس ۵ دوزمنایه تی.

زَاتَ الطَّعَامِ وَغیره: زمیتی کرده ناو
طعامه كهوه.

زَاتَ الْجِلْدِ وَغیره: پیسته كهی به زمیت
ههنوو.

زَاتَ فُلَانًا: زمیتی دمرخواردی فلانكهس
دا.

أَزَاتَ فُلَانًا: فلان زمیتی له لا زور بوو.
زَيْتُهُ: به مانا (زاته) دئ.

زَيْتٌ فُلَانًا: زمیتی بو فلان نارد.

زَيْتُ الْآلَةِ: زمیت یان بهزو چهوری تری
کرده نیوان دوو قهبارمی لیک
خشاو بوئهموی زمختی لیک
خشانه كه كه م بکاتهوه.

استزات: داوای زمیتی کرد.

الزَّيْتُ: روئی زمیتون ۵ ههروا بههه موو
رُونَيْك دموگرتیست زمیت،
به رههایی و به تایبتهی دموگرتی:
(زیت الجِرْوَع، والزیت الحار، والزیت
المعدني) ۵ (ك: زیوت).

الزَّيَّات: زمیت فروش ۵ زمیت گوش.
الزَّيْتُون: درختیكه بهر داره، بهرمكهی
دوای سوپرکردنی دهخوړئ،
زمیتیشی لیدمردده پندری.

الزَّيْعُ: ههركتیبیک، جه دوهل فله كهی
تیدابن و چوئیه تی رویشتی
ئهستیرمگان دیاری بكاو بههویه وه
سائنامه و ته قویم دیاری بکری ۵
ته نافی و مستای بیا سازی.

زَاحٌ زَيْحاً وَزَيْحاً: دوور كهوته وه
رؤیشت.

أَزَاخَهُ: لای برد، دموگرتی: (أَزَاخَ اللَّهُ
عَلَيْكَ فَرَاخًا): بهرورمردگار

نه خوشیبه كهی لای بردو شیفای دا.

إِنْزَاخٌ: لاجوو.

زَادٌ زَيْدًا وَزِيَادَةً: زیادبوو گه شهی کرد.

زَادَ الشَّيْءُ: شته كهی والی کرد زیاد بی.

زَادَ فُلَانًا خَيْرًا: خیرو بهرمكه تی دا به فلان.

زَايِدَةٌ: بهر بهرمگانی کرد له زیاد کردن

دا، زه مو زمکاری کرد.

زَيْدٌ: به مانا (زاد) دئ.

تَزَايَدٌ: به مانا (زاد) دئ.

زَادَ مِنْ قَوْلِهِ أَوْ فَعْلِهِ: زیاد له پیوسته قسهی

کرد یان زیاد له پیوسته کاری کرد.

تَزَايَدَ النَّاسُ فِي السَّلْعَةِ وَعَلَيْهَا:

خه لکه كه له نرخه كه یان زیاد کردو

زمیان به سهر په كترموه کرد تا

نرخه كه یان گه یانده نهو په پی،

دمشگوترئ: (كَزَيْدَ الجمل في سِرِه): زياد
له توانای حوشرمه كه هه لينگی داو
زەختی لئ کرد.

إِزْدَادٌ: بهمانا (زَادَ دى، (إِزْدَادٌ شَيْئاً له):
شتهكهى بۆ خۆى زياد کرد.

إِزْدَادٌ فَلَاناً: داواى زَيْدەى لافلانكهس
کرد.

الزَّائِدُ: دمگوترئ: (أَخَذَهُ بَدْرَهُم فَزَادُوا)
بهديرههميک کړى و زياتريش.

الزَّائِدَةُ: مَيَّيْنَه (الزائد) ه ه مروا ناوه
بۆ ريخۆله كوێره ه (ك: زوائد) ه

(ذو الزوائد): لهقهيبى شير، شته
زموانيدهكانيشى چنگو نينۆك و

ههلمهت و نهپهيهتى.

زوائد الأسنان: نهو ددانهيه لهتهنيشت

ددانى ترموه دمروئ.

الزيادة: نهوى لهشتهكه زياده ه (زيادة

الكبد): زېدهكهيهتى ه (حروف

الزيادة): پيتهكانى (سألتونيها) يان

(أليوم تنساها).

الزَيْدِيَّةُ: تاقميكن لهشيعه پال زهيدى

كوپى عهلى دمدرين و لهولاتى يهमेه

رييازى نهوان پهپهرو دمكرئ،

برپوايان وايه نيمامهت دمبئ

لهومچهو نهوى عهلى كوپى

نهبو طالپ و فاطيمهى خيزانى بئ.

الْمَزَادُ: مهزاتخانه؛ شوئنى فروشتنى

كالا لهههراجخانه بهشيوهى زهه

زەمكارى بۆنهوى لهناكام دا كالاكه

لهسهرهكهيك لهبهشدارانى

مهزادمهكهدا راوستئ ه (ثمن المزاد):

نهو نرخهيه كهله مهزادمهكهدا

كالاكه لهسهرى دموستئ.

الْمَزَادَةُ: ههمبانه، توپشودانى كاروانى و

ريپوار.

زاور الدَّابَّةُ زَيْراً: چهبل و هموسارى لهسهرى

ولاخهكه بهست.

زَيْر الدَّابَّةُ: بهچهبل ولاخهكهى

بهستهوه.

الزَيْرُ: بپروانه مادهى (زُور).

الزِّيَاةُ: پهلهكردن و خييارى.

الزِّيَاةُ: زموى ساغو پتهو ه تهپۆكه ه

پهپى بالنده ه (ك: الزِّيَاة).

الزِّيَزْفُون: حوشرى خوشرموى چوست و

چالاک ه درهختيکه خودى دارمكه

سپيه بهتهپى دمخورئ، گوئيكى

سپى ههيه بهرى نيهه، لهگوتهكهى

شمراب دروست دمكرئ ه لهپهندى

پيشينان دا هاتووه دهئ: (كاليزفون

يزهر ولايتمر): ومكوو درهختى

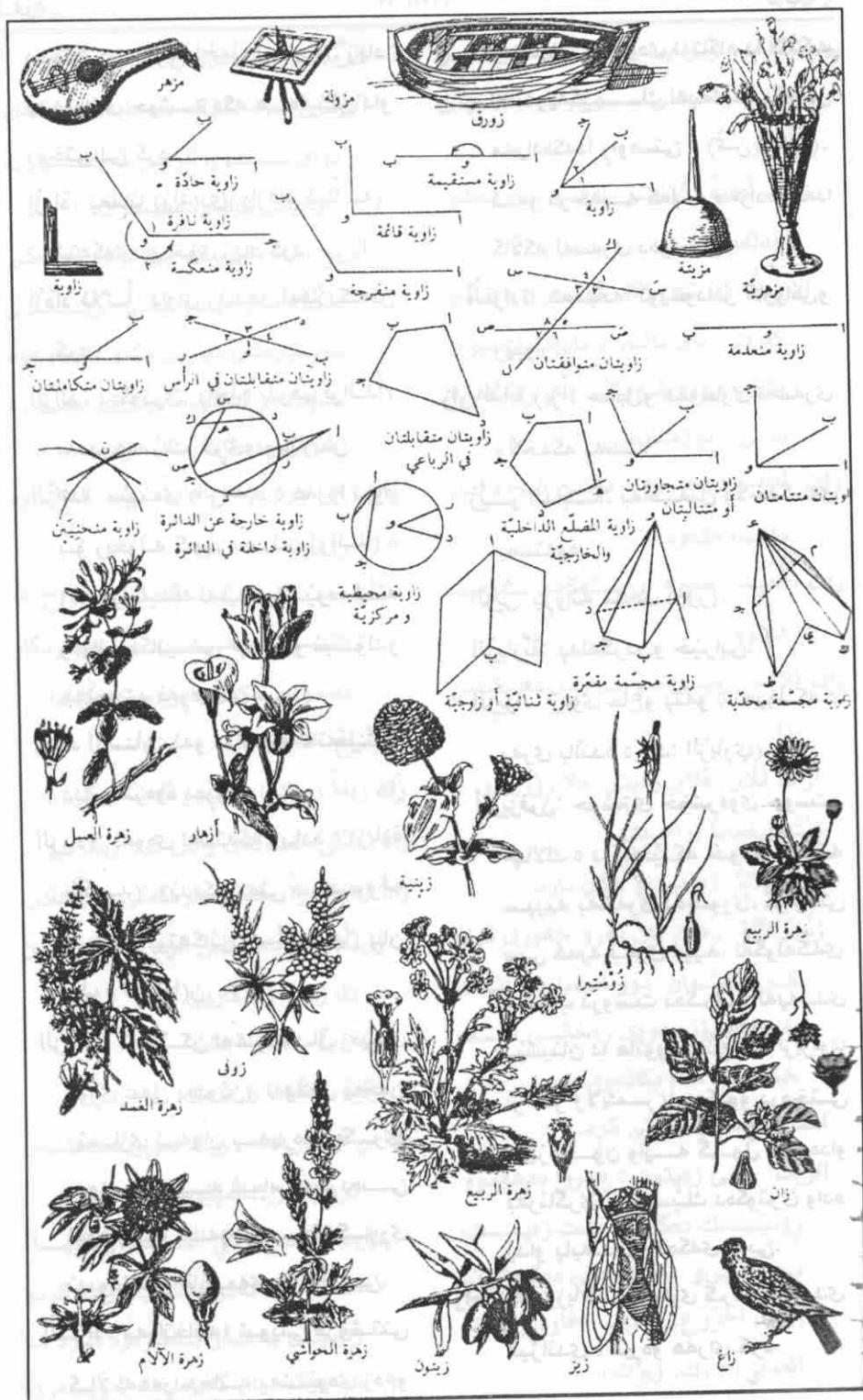
زميزمفون وايه گول دمردمداو

بهرناگرئ، بهمكسيك دمگوترئ واده

بداو پابهندى وادهكهى نهپئ.

زَاطٌ زَيْطٌ وزياطاً: هاوارى كردو قهراندى

قيزاندى ه قهرمو ههراى كرد.

زَاطُ النَّاسِ: خەلكەكە غەلبە غەلبیان
کرد.

الزَّيَّاطُ: جەپەسى بچوك، فیتفیتۆكە.

الزَّيْطَةُ: يەكجار ھاوارکردن و قیرە ە
قیرە ھەراو ژاومژاو.

زَاغَ عَنْهُ زَيْغًا وَزِيغًا: لای دا، مەیلی

کرد خواربوو، دوورکەوتەو،

دەگوتری: (زاغت الشمس): خۆر

بەلای ئاوابون دا پۆی.

زَاغَ عَنِ الطَّرِيقِ: لەپنگە لای دا.

زَاغَ الْبَصَرُ: چاو ھەبەساو شتەکی لای

تیکەل و پیکەل بوو ە قورئان

دەفەر موی: ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا

طَفَى﴾.

أَزَاغَهُ: وای لای کرد ریکە لای گوم

ببێ و لەپێبازی راست لابدا.

زَيْغُهُ: خواری کردمو ە خواریبەکی

راست کردمو.

الزَّيْغُ: لادان لەھەق و راستی.

زَاغَتِ النُّقُودُ زَيْغًا وَزِيغًا: دراوھە

تەزویرو غەشی تێدابوو پارەکە پوچ

بوو.

زَاغَ فِي مَشِيَّتِهِ زَيْفَانًا: پەلە لای دا

نەملاو ئەولای کرد ە خۆی باداو

لەنجەو لاری کرد.

زَاغَ الْحَمَامَةُ الذَّكَرُ عِنْدَ الْحَمَامَةِ الْأُنْثَى:

کۆترە نیرەکە لای کۆترە مێیەکە

بائی ھش کردن و لەزەوی خشاندن.

زَاغَ الْبِنَاءُ زَيْفًا: بەلەخانەکە بەرز بۆو.

زَاغَ الْعِلَامُ: کۆرە گەنجەکە بازای دا بۆ

سەر سوچی سەکۆکەو خۆی باداپەو

بۆ شوینی پێشوی بۆنەو ەرام ببی

بۆ سوارچاکی.

زَاغَ النُّقُودُ وَغَيْرُهَا: پارەکی پوچ کردو

تەزویری کرد، وای لای کرد نرخی

نەبێ و پوچ بێ.

زَيْفُ النُّقُودِ: پارەکی تەزویر کرد،

پارە تەزویرو بێ بەهای خستە ناو

بازارمۆ ە غەش و تەزویری پارەکی

دەرخست ە دەمشگوتری: (زَيْفُهَا

عليه): شتەکی بەسەردا تێپەراند،

قۆپیە لای کرد.

زَيْفُ رَأْيِهِ أَوْ قَوْلِهِ: راو بۆچونەکی پوچ

کردمو ە قسەکی پەتکردمو پوچی و

بەتالیەکی دەرخست ە بەھیج و

پوچ و بێ باوەخی لەقەلەم دا.

الزَّيْفُ: تەزویر، پوچ ە دەگوتری:

(دِرْهَمُ زَيْفٍ): درەمیکی پوچە

سەکی ئەصلی نییە ە گویسەبانە

خانوو ە بارکۆن و دیکۆری

بەلەخانە گەورە ە (ك: زَيْرَفُ

وَأَزِيافُ).

زَيْقُ الْقَمِيصِ وَغَوْرُهُ: پەخەو ملەوانە بۆ

کراسەکە کرد، دەگوتری: (عَمِلَ لِلْجَيْبِ

زَيْقًا): پەخە بۆ گیرفانەکە دروو.

وَأَكَّ فِي مَشِيَّتِهِ زَيْكَا وَزَيْكَانَا: لارو لهنجهی

عَدَابًا أَلِيمًا ۞

کردو خوئی بادا.

وَالِ الشَّيْ زَيْلًا: شتهکه‌ی دوور خسته‌وه،

لای دا ۵ هه‌ئی هاواردن، دموگوتری:

(زَلِ صَانُكَ مِنْ مَعْرَكِ): مه‌ره‌كانت

له‌بزنه‌كانت هه‌لاوێره جیایان

بكه‌وه.

وَالِ يَزَالُ: ئه‌م دوو فیعله ده‌بی

له‌پیشیانوه پیتی نه‌فی هه‌بی

ئه‌ه‌وكانه فیعلی ناقیص ده‌بن،

دموگوتری: (مازال محمد مدرسا)

و(لايزال محمد مدرسا).

وَيْلَ زَيْلًا: لینگی لێك ب‌لاو‌کردنه‌وه، قاجی

بان هاو‌یشتن ۵ (هو أَيْلُ وهي زَيْلَاءُ)

۵ (ك: زیل).

وَأَيْلُهُ مُزَايَلَةٌ وَزَيْلًا: لێی جیاب‌و‌وه.

زَيْلُهُ: ب‌لاوی کرده‌وه.

إِنْزَالُ: جیاب‌و‌وه.

تَزَايَلُوا: لێك جیاب‌و‌ونه‌وه، (تزايل فلان

من جلسه): فلان خوئی له‌هاورێو

هاونیشینه‌که‌ی شارد‌وه ۵ خوئی لێ

داپوشی ب‌و ئه‌وه‌ی نه‌ی بینێ ۵

(امراة متزايلة): ئافه‌رتیكه به‌حه‌یاو

شهرمه روی خوئی داد‌ه‌پوشی.

تَزَيَّلُوا: لێك جیاب‌و‌نه‌وه ده‌ست به‌رداری

یه‌کتری بوون ۵ هورشان ده‌فه‌رموئ:

هَلُّوْ تَزَيَّلُوا لَعَذْبَا الَّذِيْنَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

الْمَزِيْلُ: عاقلمه‌ندی زانا که ده‌توانی

سه‌رمداوی شته‌که لێك ب‌کاته‌وه ۵

(رجل مِخْلَطٌ مِزِيلُ): پیاوێکه

شته‌کان تی‌که‌ل دم‌کاو عاقلا‌نه

لێکیان جیا‌ده‌م‌کاته‌وه‌و بیرێ تیزه

سه‌ری لێ ناشیوئ.

زَامٌ لَهُ زَيْمًا فَاَسْكَنَهُ: کارێکی هێ کرد یان

ب‌و‌کرد ب‌ی‌ده‌نگی کرد.

تَزَيَّمَتِ الْإِبِلُ وَالِدَوَابُّ: حوشرمه‌کان یان

ولا‌خه‌کان ب‌لاو بو‌ونه‌وه.

تَزَيَّمَتِ اللَّحْمُ: گو‌شته‌که توند بوو پالی

لێك دا.

الزَّيْمَةُ: جه‌له‌به حوشر که‌له‌دوو که‌متر

نه‌بیو له‌پینج تینه‌په‌رئ ۵ ماشیه

(زيم): ئازمه‌ی ب‌لاوه‌ بوو (غارة زَيْمُ):

هێرشێ به‌رب‌لاو.

وَأَنَّهُ زَيْنًا: جوانی کرد، رازاندیه‌وه.

أَزَيْنَ الشَّيْ: شته‌که‌ی جوان‌کرد.

زَيْنُهُ: جوانی کرد.

تَزَيَّنَ: به‌مانا (إِزْدَانٌ) دئ.

إِزْيَنَ: به‌مانا (إِزْدَانٌ) دئ.

الزَّائِنُ: خو جوان‌کردو، دموگوتری: (امراة

زائنة): ئافه‌رتیكه خوئی رازاند‌وته‌وه.

الزَّيَّانُ: هه‌رشتیك خوئی هێ جوان ب‌کری.

الزَّيْنُ: هه‌رشتیك شت جوان ب‌کا ۵ (ك:

أزبان)، دموگوتری: (امراة زَيْنَة).

الزَّيْنَةُ: بهمانا (الزَّيَان) دئ.

يوم الزَّيْنَةِ: رۆزى جەمۇن ۋ جەمۇنى

نەورۆز.

الزَّيْنُون: لەبوارى كىمىدا عونسورئىكى

(خامل) لەھەوادا بەكەمى ھەپە بۆ

بۆرى روناكى بەكاردەھىندى.

زَيَّاهُ تَتْرِيَّةُ: نامادى كردو پۆشاكى

لەبەرکرد.

تَزْيًا بَكْنَا: خۆى حازر كردو پۆشاكى

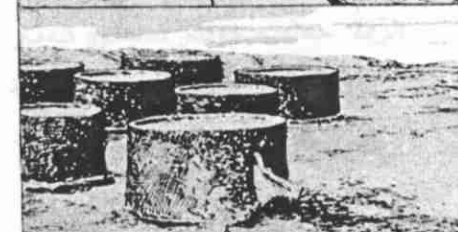
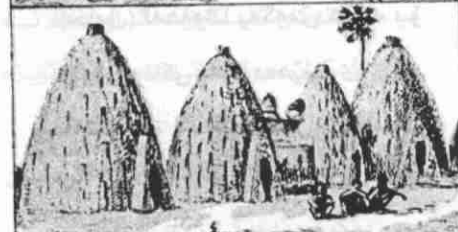
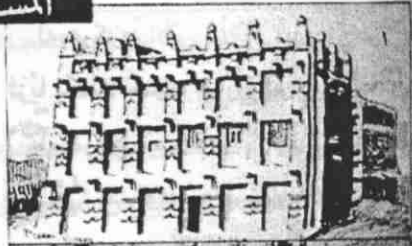
لەبەرکرد.

الزَّيُّ: شىۋە روخسار ۋ پۆشاك،

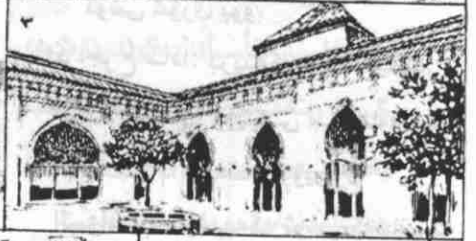
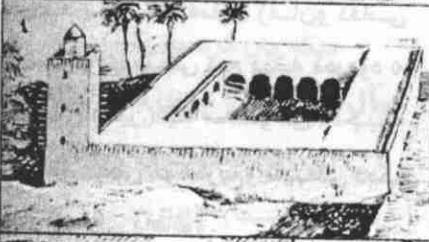
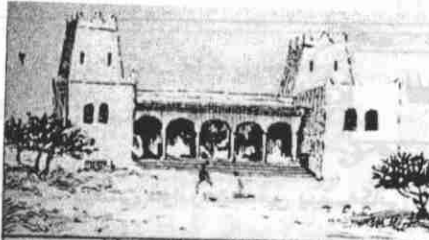
دەگوتى: (أقبل بزي العرب):

بەپۆشاكى غەربىيە ھات ۋ (ك):

أزياء).

www.igra.ahlamontada.com

١ في المغرب ٢ دار في موريتانيا ٣ بيت ذو رواق داخلي ٤ في أفريقيا الشمالية ٥ في بلدة آرتمهر (هولندا)
٦ طاطعات السحاب (نيويورك) ٧ قل في اسبانيا ٨ بيت من خشب في نروج ٩ دار من حجر في قبرص ١٠ في
في روسيا ١١ « شال » في سويسرا ١٢ من قصور اسبانيا ١٣ وكالة حديثة من التراب المسبعة تضم مئات المنازل

- السَّيْنُ: پیتی دوانزهه می پیتهکانی
هیجایه ۵ لهکه ناری زمان و ددانی
سهرموه ی پیشی دهم دپته دمرموه ۵
پیتی (سین) به مهفتوحی دهجیته
سهر فیعلی موزاریع و تایبهتی دمکا
بهزهمانی داهاتوو.
- سَأَ: دمنگیکه، گویند ریژی بی هوش
دمکری، یان پیی بانگ دمکری
بوئنهوه ی ناو بخواتهوه یان برپوا ۵
لهکور دی دا لهجیاتی نهو وشهیه
(ههجه) یان (ههتته) بهکار
دهیئندری.
- سَابُهُ سَابًا: خنکاندی ۵ دمستی له
قورته مهنا (قورگی جهرا ند).
- سَابَ السَّاءَ: مهشکه که ی هه لاخنی، پانی
کرد.
- سَمِبَ مِنَ الشَّرَابِ سَابًا: تییری خواردموه
لهشهرابه که.
- السَّابُ: کونده ی ناو ۵ (ک: سُرُوبُ).
- السُّيَّانُ: دهگوتری: (هو سُوَيَّان مال)
به جوانی و رَنَك و پیک ی مال و
سامانه که ی سهر و بهر کرد.
- السَّابُ: کونده ی ناو ۵ (ک: مَسَاب).
- سَادَهُ سَادًا: خنکاندی، قورته مه ی گرت و
جهرا ندی.
- سُئِدَ: نهخوشی (سوئادی) توش بوو،
توشی شوری بوو.
- سَدَّ الْجَرْحُ سَادًا: برینه که هه لته قیه وه.
- أَسَادَ السَّيْرُ: روپینی مام ناومندی
ئه نجام دا ۵ بهشمو روپی.
- السُّوَادُ: نهخوشیه که توشی کهسانی که
دمبج که ناوی سویر دمخونه وه.
- السُّوْدَةُ: باقی مانده ی گهنجی، ناخرو
نوخری گهنجی.
- السِّنَادُ: کونده.
- سَأَرَ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ سَارًا: ههندیکی
له طهعام و شهرابه که هیشته وه.
- سَيَّرَ سَارًا: مایه وه (سَارَ) بهمانا (سَارَ) دی
۵ له حه دیئدا هاتوو دهفرموی:
- (إِذَا شَرِبْتُمْ فَاسْتَرُوا): کهناوتان
خواردموه که میکی لی بهیئنه وه.
- أَسَارَ مِنْ حَسَابِهِ: ههندیکی لهحیسابی
خوی هیشته وه و سفری نه کرد.
- تَسَارَ الشَّرَابُ: باقی مانده ی ناومکه ی
خواردموه، بهرماومکه ی خواردموه.
- السَّائِدُ: باقی مانده.
- السُّورُ: بهرماوه، باقی مانده.
- السُّورَةُ: بهرماوه ۵ ناهرمتی که
ههرتی گهنجی برپوا که می تهرو

تازمیی پی مابی، دمگوتری: (إِنَّ فِيهَا لَسُورَةً).

النُّورَةُ مِنَ الْمَالِ: مالی چاک و باش ۵
(ك: سُورَ).

سَاسًا بِالْعَمَارِ سَاسًا: به گویند ریزمه کی
گوت (سَاسًا) بُو نهوهی ناوهمه
بخواته وه ۵ یان بُو نهوهی
هه لسه میته وه برپا یان راپوهستی.

تَسَاسَاتُ الْأُمُورُ: کارمان گۆرانکاریان
تیکه هوت.

تَسَاسًا فَلَانٌ بِحَقِّي: فلانکهس دانی نا
به مافی من دا باش نهوهی نینکاری
دمکرد.

سَافَتُ يَدِهِ سَافًا: دمورو بهری نینوکی
دهستی هه لشتن، نینوکی هه لشت
هه لشت بوون.

سَفِيفَتُ يَدِهِ: به مانا (سَافَتُ) دئ،
دهمگوتری: (سَفِيفَتُ شَفِيفَةً): لیوی
توینکی هه لندا.

سَفِيفٌ لَيْفُ النُّخْلَةِ: توینکی دارخورماکه
شهمار شهمار بوو لیک بلاو بووه.
سَوَّقْتُ اِبْلَهُ سَافَةً: نه خوشی و هپان
کهوته نیو خوشتره کانه وه.

السَّافُ: به مانا (سَاف) دئ.
السُّوْفُ: دهر دیکه هپان به خوشتر دهکا.
السَّافُ: موی کلک ۵ مووه نه ستورو

دریزمهکانی کلک.

سَأَلَهُ عَنْ كَذَا سُؤلاً وَسَأَلًا وَمَسْأَلَةً:

پرسیاری لی کرد دهر باره ی فلان
شت ۵ سوالی کردو دهستی له کهه سانی
دیکه پان کرده وه.

سَأَلَ فَلَانًا الشَّيْءَ: داوای شتی له فلان کرد
بیداتی، دمگوتری: (سَأَلْتُ مُحَمَّدًا
دِرْهَمًا): داوای دره میکم له
موحه ممه د کرد.

أَسَأَلَهُ سُؤْلَهُ: نیشه که ی جی به جی کرد.
سَاءَلَهُ: به مانا (سَأَلَهُ) دئ.

تَسَاءَلُوا: پرسیاریان له یه که کرد.

السَّائِلُ: هه زارو سوالکه ر.

السَّالُ: که سیک زور پرسیار بکا.

السُّؤَالُ: سوالکردن، داوای خیر پیکردن
۵ پرسیری به تافیکردنه وهی هوتابی
۵ (ك: أَسْئَلُهُ).

السُّوْلُ وَالسُّؤْلَةُ: نهوشته ی دواکراوه یان
داوای دهکی.

السُّؤْلَةُ: که سیک زور پرسیار بکا.

السُّؤْلُ: به مانا (السَّالُ) دئ.

الْمَسْأَلَةُ: شتی داواکراو ۵ یان هه ضیبیه و
روداوینک به لگه ی له سهر
به پندریته وه.

الْمَسْتَوِلُ: به پرس ۵ لیپر سراوی
دمو له ت.

أَلْمَسْئُوكِيَّةُ: بهر پرسىاريه تى له گفتارو
له كردار.
سَمِ الشَّيْ وَمِنْهُ سَامًا وَسَامَةً: له شته كه
ومر ز بوو.
أَسَامَةُ: ومر زى كرد، جازى كرد.
السُّؤُومُ: كه سِيَك زور ومر زى و
ومر ز بوونى گه يشتبېته نهو بهرى.
سَآى سَاوَا: بازى دا، دوز منايه تى كرد ۵
ناشوبى خسته نيو جه ماومر.
السَّارُ: زندهو نيشتمان ۵ ورمو هيمهت،
دمگوتري: (فلان ذو سَارٍ): فلانكس
وره بهر زو خوگره ۵ مهبهستو
نامانج.
سَبَاً عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٌ سَبًا وَسِبَاءٌ وَمَسْبَأٌ:
سوڼدى خواردو هيچ گوڼى به
گرنگى سوڼد پى خوراومكه نه دا.
سَبَاً أَحْمَرٌ: شهرا به كه كرى بوڼه وهى
بيخواته وه.
إِسْبَاءُ الْجِلْدِ: پيسته كه كهول كرا.
سَبَاً: ناوى پياوڼكه گوايه خيله كانى
يه مهن هه موويان ده چنه وه سهر
نهو ۵ له پهندي پيشينان دا هاتو وه:
(تفرقوا أيدي سباً): بو نموونه
پهرته وازمى ده هيندر پته وه، چونكه
خه لكى يان بلخ هوزمكاني (سباً) كه
ولاته كه يان ناو داگيرى كردو ويرانى
كردو باغو باغاتيان له ناو چوو

ههر به كه يان روپان كرده دمفهر و
وَلَاتِيكَ وَهَرْتَه وَاَزَه بُوون.
السَّبَاءُ: شهرا ب.
السَّبَاءُ: سهفه رى دورو دريژ.
السَّبْيَةُ: پير كن له شيعه توند
رهمكان كه پال عه بدوللاى كورى
(سباً) دمدرين.
السَّبَاءُ: مهى فروش.
السَّبِيءُ: (سبى الحية): توپژى مار.
السَّبِيَّةُ: شهرا ب.
السَّبَا: ريباز له ناو كيوو كه ژدا.
سَبَّةٌ: جنيوى پى دا.
سَبَّ الشَّيْ: شته كهى برپيه وه.
سَبَّ الذَّابَّةُ: نازه كهى سهر برى.
سَابُهُ مُسَابَةٌ وَسِبَابٌ: جنيوى پى دا ۵
(جنيويان به يه كتر دا).
سَبَبَةٌ: زورى جنيو پى دا.
سَبَبُ الْأَسْبَابِ: هوكاره كانى هينانه دى.
سَبَبٌ لِلْمَاءِ مَجْرَى: ناومر وى بو ناو كه
دروست كرد.
سَبَبُ الْحُكْمِ وَغَوَا: هوكارى
هوكم دانه كهى ديارى كردن.
اسْتَبَوَا: خه لكه كه جنيويان به يه كتر دا.
تَسَبَّوْا: شهرا جنيويان كرد.
تَسَابَرُوا: جنيويان به يه كتر دان و
دمنكيان ليك دابري.

تَسْبَبُ اليه: به واسيتمو ھۆكاری جۇراو
جۇرموھ پىي گەيى.

اَسْتَسَبَّ له: وای لی کرد جنيوی پى
بدرى، دمگوترى: (اَسْتَسَبَّ لايه):
جنيوی به باوکی خەلکی ترداو بهو
ھۆيموھ جنيو به باوکی ئەويش درا
ريگای خوش کرد كەسانى دى جنيو
به باوکی بدن.

الْأُسْبُوبَةُ: ئەو عەيبو لەككەيە جنيوی
پى دمدرئو دمگرتە ئامرازی جنيو
ە (ك: أَسَابِب).

السَّبُّ: جنيو فرۆش ە كەسيك زۆر
جوین بدا ە سەرپۆش ە ميژمر ە
حەبل ە سنگو گولمىخ ە قوماشى
تەنك ە (سَبُّ الشَّخْص): جنيو
پى دمدر ە (ك: سُبُّ).

السَّبُّ: حەبل ە ھەرشتيك ببيتە
ھۆكار بۆ گەشتن بە شتيك ە
خزمايەتىو خوشەويستی ە
لەزاراوى عەروژدا (سَبُّ) بريقتيە
لە دو بيت يەكەميان بزويئى
ھەيئو ئەوى تر بى بزويئ ە
يەكەميان سەبەبى سوكو دووم
سەبەبى قورس ە لەزاراوى شەرع دا
ھۆكارىكە كە بەھۆيموھ دمگەيە
شتيک بەلام تاييدا كارىگەر نىيە ە
ومكوو كات ھۆكارە بۆ واجب بوونی

نويژ، بەلام تاييدا كارىگەرنىيە ە
(أسباب السماء): پەيزمو پليكانە بۆ
بەرزبوونەوھ ە قورشان دمفەرموي:
﴿لَقُلِّي أُنْلِغِ الْأَسْبَابَ﴾ (أسباب
السموات)، دمگوترى: (تَقَطَّعَتْ بِهِم
الأسباب): ھىچ بەھانەو فرۆفيئيان
نەماون ە (أسباب الحكم): بريتين
لەو بەلگەو شايتانەى دادومر دمیان
بينئو دمبانكاتە بنەما بۆ حوكمە
قانونيەكەى.

السَّبَابَةُ: قامكى شايتەتومان، قامكى
نيوان قامكە گەورەو قامكە درئز.
السَّبَّةُ: ماوھيەك لەزمان، دمگوترى:
(مضت سَبَّةً مِنَ الذَّهَر): ماوھيەك
لەرۆژگار تيپەرى ە (أَصَابَتْ سَبَّةً مِنَ
الْحَرِّ أَوِ الْبَرْد): رۆژگارنىكى گەرم يان
ساردمان بە سەردا تيپەرى،
ماوھيەك گەرما يان سەرما لىي داين
ئىستا مەوجەى بۆ بەكاردمەين ە
دەلئىن: مەوجەى گەرما يان
مەوجەى سەرما.

السَّبَّةُ: عەيبو عار ە كەسيك خەلك
زۆر جوئىنى پى بدا.
السَّبَّةُ: كەسيك زۆر جنيو بەخەلك
بدا.

السَّبِيَّةُ: پەيوەندى نيوان سەبەبو
موسەبەب.

السَّبِيْبُ: (سبیب الفرس): موی کلک و
 یال و ناوچاوانی نه سب.
 السَّبِيْبَةُ: قوماشی تهنک و سوک و
 پارچه مو (گلۆله مو) و درزو درپاوی
 کهم له قوماشی که تان و (ک: سائب)
 و دهگوتری: (امراة طويلة السائب):
 ناهرم تیکی زولف دریزه و (سائب
 الدم): رپرهموگانی خوین.
 الْمِسْبُ: جوین فروش؛ کهسیک زور
 جوین بدا.
 الْمِسْبَةُ: په نجهی شایه تومان.
 سَبَتَ سَبْتًا: نوست و پشوی دا و دامرکا.
 سَبَتَ فُلَانٌ سَبْتًا: رۆزی شه ممه فلانکس
 چوو و ژوره و.
 سَبَتَ الْيَهُودُ: جوله که مه راسیمی
 شه ممه یان پیکهینا و پشویان دا و
 وازیان له کار و کاسبی هینا.
 سَبَتَ الشَّيْءُ: شته کهی شل کرده و.
 سَبَتَ شَعْرُهُ: قزه کانی کردنه و و برپه و،
 دهگوتری: (سَبَتَ عِلَاوَتُهُ): له ملی دا
 و (سَبَتَ رَأْسُهُ): سه ری تاشی.
 أَسَبَتَ الْحَيَةَ: مار که پا پوک کهی به ست و
 خوی مات دا.
 أَسَبَتَ فُلَانٌ فُلَانَكْسَ رۆزی شه ممه
 داخل بوو.
 أَسَبَتَ الْيَهُودُ: جوله که داب و نه ری تی
 رۆزی شه ممه یان په پرهمو کرد.

سَبَتَ الشَّيْءُ: شته کهی برپیه و.
 اِنْسَبَتَ الْجِلْدُ: پیسته که به دهمباگردن
 نه رم بوو.
 اِنْسَبَتَ الرُّطْبُ: خورما که شیرین بوو
 هه مووی بوو به روطاب.
 اِنْسَبَتَ الشَّيْءُ: شته که دریز بوو کشا
 له گهل نه رم بوون دا.
 السُّبَاتُ: راحه و پشودان و قورئان
 دمفه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ هه روا
 وشه ی (سبات) به مانا خهوی سوک و
 سه ره خه و، و هکو و نوستنی
 تا و ناتا و دی پرهمی ردو نه خوش و
 عه مری کوری مه سعود به معاویه ی
 گوت: (ما تسأل عن شيخ نومه سبات
 وليله هبات) و له بواری پزیشکی دا
 بریتیه له حاله تی که نه خوش
 تییدا بی ناگا دهمبی و له خو
 دهمبی ته و به بهیج دهرمانیک به ناگا
 نایه ته و به پیچچه وانه ی نیغمایه
 که شتیکی کاتییه و دوی ما و میه ک
 له سه رخو چوو که به ناگا دیته و و
 (ابنا سبات): شه و رۆز.
 السُّبْتُ: رۆزی شه ممه و رۆزگار یان
 ما و میه ییک، دهگوتری: (اقمنا في بغداد
 سبتاً): ما و میه ک له به غدا ماینه و و
 راحه و پشودان و نوستن و کهسیک

زۆر بنوئ ۋ گەنجى ئازاو چاو
نەترس ۋ ئەسپى رەسەنى بەرپەرۋ
تیزپۇۋ بازھاۋىز ۋ (ك: سُبُوت
واسبات).

السَّبْتُ: ھەرپىستىك دىباغ بىكرى ۋ
جۆرە نەعلىك ھەپە پىپى دىگوتىرى:
(نەعلى سىيىتى): لەو جۆرە
پىستانەپە.

السَّبْتُ: ماۋىيەك لەرۇزگار.
الْمَسْبُوت: نەخۇشى بى ھۆش و بى
ھاۋار كىردن و پەلەقاۋە ۋ مردو.
سَبْتَمَبَر: مانگى نۆى زابىنى.
تَسْبِج: پىست و كەۋلى لەبەر كىرد
كەۋلى ئازەلى پۇشى.

السَّبْج: مىرۋى رەش.
السَّبْجَةُ: جۆرە پۇشاكىكە ئافرىت
لەمائەۋە لەبەرى دىكا.
السَّبْجَةُ: بەمانا (السَّبْجَةُ) دى.

سَبَجَ بالنهر وفيه: لە رۋبارەكە دا مەلەى كىرد
چوۋە ناۋ ئاۋمەكە خۆى نقوم كىرد.
سَبَجَ الفرس: ئەسپەكە لەرۋىشتن دا
دەستى ھاۋىشتن.

سَبَجَ النجوم: ئەستىرەگان لەفەلەكى
خۇيان لەھاتو چۇدا بوون ۋ قورئان
دىمفەرمۇئ: ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾.
سَبَجَ فلان في الأرض: فلانكەس لەزمۇى دا
دوور كەۋتەۋە ۋ چالى ھەلەكەند ۋ

بارى ژيانى ئالۋ گۆپى بەسەردا
ھات بۇژيان و دابىن كىردنى
پىۋىستىياتى تىكۇشا ۋ قورئان
دىمفەرمۇئ: ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا
طَوِيلًا﴾.

سَبَحَ في الكلام: زۆرى قسە كىردن.
أَسْبَحَهُ في الماء: مەلەى پى كىرد، لەناۋى
ھەلەكەش.

سَبَحَ: وتى (سبحان الله)، تەسبىحاتى كىرد.
سَبَحَ الله وله: پەرۋەردىگارى بەتاك و
تەنھاۋ بى عەپب و لەككە ۋ مەصف
كىرد تەقەدىس و تەنزىھى كىرد.

السباحات: گەمىكانى ناۋ دەرپا ۋ
فەرىشتە ۋ ئەستىرە.

السَّبَاحَةُ: مەلە كىردن؛ جۆرە ۋ مەرزىكە
لەناۋ ئاۋدا دىمكەت.

السَّبَاحُ: مەلەكەر ئەۋكەسەى زۆر لەناۋ
ئاۋدا دىمى.

السَّبَاحَةُ: قامكى شاپەتومان؛ پەنجەى
نىۋان قامكە گەۋرەۋ قامكە دىرئ ۋ
لەھەدىشدا ھاتوۋە دىمبارەى
دەستۋىز دىمفەرمۇئ: (فأدخل إصبعه
السَّابِحِينَ في أذنيه).

السُّبُوح: ناۋىكە لەناۋە جوانەگانى
پەرۋەردىگار؛ واتە لەھەموۋ عەپب و
لەككەپەك دوورە ھەرچى نەقص بى
تەيىدا نىپە.

سُبْحَانَ: دىگوتىڭ: (سبحان الله)
 وشەيەكە بۇ تەنزيهى زاتى
 پەرورەردگار بەكاردى ۋە لەكاتى
 سەر سورمان لە شتىڭو عاجباتى
 لى ھاتن دىگوتىڭ.

السُّبْحُ: بەتالايى و ھەراغ.
 السُّبْحَةُ: دەنگە مېروى تەزىيە ۋە
 دوعا و پارانە ۋە نوپۇزى سوننەت ۋە
 (ك: سُبْحُ).

سُبْحَاتُ الله: نورو جەلال و شكۆمەندىي
 پەرورەردگار.
 السُّوَابُجُ: بەھىزى تۈنە، پتەو و قايىم،
 دىگوتىڭ: (كسائ مُسَبَّحُ).

المُسَبَّحَةُ: پەنجە شايە تۈمان.
 المُسَبَّحَةُ: مېروى تەزىيە.
 سَبَّحَ فلان: ھەلەنگەس وتى (سبحان
 الله).

سَبَّحَ سَبَّحًا: داسەكناو دىمىرگاپە ۋە،
 دىگوتىڭ: (سَبَّحَ الحُرُّ): گەرما
 رەھبەر ۋە.

سَبَّحَ القُطْنُ: لۆكەكەي پىچاپە ۋە، لولى دا.
 سَبَّحَتِ الأرضُ سَبَّحًا: زەھبەكە شۇر
 بوو، سۈپەرە خاكە ۋە (أَسْبَحَتِ
 الأرضُ) بەمانا (سَبَّحَتِ) دىڭ.

أَسْبَحَ في حفرة: لە ھەلەنگەندى چالەكەدا
 گەپشە سۈپەرە خاك.
 سَبَّحَ: نوست.

سَبَّحَ الشَّيْئُ: شتەكە سوك بوو دىمىرگا
 داسەكنا، دىگوتىڭ: (سَبَّحَ العرق):
 دىمىرگە لە فەرە فەرگەوت و لىدان و
 ئازارى نەما ۋە (سَبَّحَ الحُرُّ): گەرما
 دىمىرگاپە ۋە (سَبَّحَ عنه الشدة):
 ناخۇشى و چورتى لەسەر سوك
 بوو ۋە (سَبَّحَ القُطْنُ): لۆكەكەي شى
 كىرەمە، پانى كىرەمە ۋە (سَبَّحَ):
 سوك بوو، دىمىرگاپە ۋە.

السَّبَّاحُ: زەھبەكە نەكىلدراپى و
 ئاۋەدان نەكرابىتە ۋە لەبەرئە ۋە
 سۈپەرە خاكە ۋە ھەروا ناۋە بۇ زېلى
 كىمىياۋى.

السَّبَّحُ: شۇپىڭ سۈپەرە خاك بى ھاجى
 لى رۇبىچن.

السَّبَّحَةُ: زەھبەكە لەبەرئە ۋە شۆرە
 خاكە ھىچى لى نەپروئ ۋە پان
 شۇپىڭ ئاۋەكەي ھەوزە لەسەر
 بى.

السَّبَّحَةُ: نەرزى نەكىلدراۋ ئاۋەدان
 نەكرەۋە لەبەر شۆرە خاكى.

السَّبَّحَةُ: پارچە لۆكەكە دەرمانى
 دىخىتە سەر و ئامادە دىكرى
 بىخىتە سەر بىرىن ۋە پان لۆكەكە شى
 كىراۋە ۋە پان ئەو لۆكەكە لول
 دىكرى بۇ پىستىن ۋە ئەو پىرۇپالەي
 لەبالى بالندە دىمەۋىتە خوار ۋە (ك):
 سَبَّحَ و سَبَّاحُ).

سَبْدَ شَعْرَهُ سَبْدًا: مووهکانی جهسته‌ی و
ریشی تاشین.

اَسْبَدَ: به مانا (سَبْدَ) دئ.

سَبْدَ الشَّعْرُ: مووهکان دواى تاشین
هاتنه‌وه و سه‌ریان دمه‌ینایه‌وه و
پرمشایان دیاره.

سَبْدَ الْفَرْخُ: جوجکه‌که (بیچومه‌که) په‌رو
پۆلى لئ پوان.

سَبْدَ شَعْرَهُ: مووهکانی تاشین و له‌بیخ
دمری هینان.

سَبْدَ رَأْسَهُ: سه‌ری نه‌شت و چه‌وری
نه‌کرد. فزموکانی به‌زا‌کاوی و چلکنی
هیشتنه‌وه.

السَّبْدُ: دیمه‌نی روه‌ک و گزوگیا له‌کاتی
سه‌ر دمه‌ینانی له‌زه‌وی پێش
نه‌وه‌ی په‌ل و پۆ بکاو بلاو بیته‌وه و
پاشماوه‌ی گیای دوراوه و که‌می‌ک
له‌قز، دمه‌گوترئ: (ماله سَبْدَ وَلَا لَبْدَ):
نه‌که‌م نه‌ زۆر هیچی نییه.

السَّبْدُ: بانده‌یه‌کی په‌ر خالخالو‌ی و
ده‌م پان و گه‌وره‌یه، په‌رو پۆلى
نهرمه که ناوی پئ ده‌که‌وئ خیرا
لئ ده‌چۆرپته‌وه، عه‌رمب نه‌سپی
عه‌رمق کردو به‌و بانده ده‌شوبه‌ین
و (ک: سَبْدَان) و هه‌روا ناوه‌ بۆ
قوماشیک چه‌وزی پئ ده‌هاخنه‌رئ و
له‌ناو چه‌وزه‌که‌دا راده‌خه‌رئ بۆ
نه‌وه‌ی که حوشرمه‌کان هاتنه سه‌ر

ناومه‌که قوراوو لیل نه‌بئ.

سَبْرَهُ سَبْرًا: مه‌زنده‌ی کرد و نه‌ندازه‌ی

گرت، دمه‌گوترئ: (سَبْرَ الْجُرْح):

قولا‌یی برینه‌که‌ی پیوا، مه‌زنده‌ی
کرد به‌نامیری تابه‌مت.

سَبْرَ فُلَانًا: فلانکه‌سی هه‌لپشکنی بۆنه‌وه‌ی
بزانی جی لاهه‌یه.

اَسْبَرَهُ: به‌مانا (سَبْرَهُ) دئ و (اَسْتَبْرَهُ)
به‌مانا (سَبْرَهُ) دئ.

السَّابِرِيُّ مِنَ الثَّيَابِ: قوماشی ته‌نکی
زۆر باش و نه‌گه‌ر بۆ زری به‌کارهات
مه‌به‌ست زری چاک چندراوه.

السَّبَارُ: نه‌و نامیره‌ی قولا‌یی برینی پئ
ده‌پیورئ و یان قولا‌یی ناوی پئ
مه‌زنده‌ ده‌کرئ و (ک: سَبْر).

السُّبُورُ: هه‌زار.

السُّبُورَةُ: ته‌خته‌ پرشه‌ی قوتابخانه و
سه‌بوره.

السَّبْرُ: نه‌صل و ره‌سه‌ن، بناغه و ره‌نگ
و شیوه و روخسار و (ک: اَسْبَار).

السَّبْرُ وَالتَّقْسِيمُ: له‌زاراوه‌ی زانایانی
نوصولی فیه‌قه‌دا بریتییه له
کو‌کردنه‌وه‌ی و مصفه‌کان له‌نه‌صل و
قیاس بۆسه‌ر کراوه‌که‌دا نه‌مه‌جار
وه‌لانانی هه‌ندێکیان بۆنه‌وه‌ی باقی
مانده‌که بکه‌ینه عیله‌ت و بایسی
قیاسه‌که.

السُّبْرُ: به مانا نه صل و رنگ و شیوه و
پوخسار دئ.

السُّبْرُ: بالندهیه کی درندهیه له باشو
که ورمتره باله کانی دریزن.

السُّبْرَةُ: سبه پنانی سارد.

السُّبَارُ: نامیری برین مه زنده کردن ه
(ک: مسابر).

السُّبْرَةُ: (مُسْبَرَةُ الجرح): کوتای
برینه که.

السُّبُورُ: پوخسار جوان.

سَبَرْتُ: بریوی کردو ئیدی نه پیرسی.

السُّبْرَات: هه ژارو مسکین ه (وهی
سیراته) ه (ک: سباریت).

السُّبُورُ: شتی که مو بی نرخ ه هه ژارو
مسکین، کوری گهنج که موی لی

نه هاتین ه زهوی چۆل و سوته مه پو ه
(ک: سباریت) ه (أرض سباریت):

زهوی سوته مه پو.

السَّيرَةُ: به مانا (السُّبْرَات) دئ ه (هی
سیریت) ه (ک: سباریت).

سَبَرَجَ عَلَى الْأَمْرِ: کارمه کی ئالۆز کرد.

سَبْرَةُ شَعْرَةٍ: موو مانی تاشین.

سَبَسَبَ الرَّجُلُ: پیاو که به هیواشی
رؤیشت.

سَبَسَبَ الْمَاءَ وَالْبَوْلَ: ئاو که یان
میزمه کی پزانده، پهوانی کرد.

تَسَبَسَبَ الْمَاءُ: ئاو که جاری بوو.

السُّبْسَبُ: ساری کاکلی به کاکلی ه (ک:
سباب).

سَبَطَ سَبَطًا: خاو بوو، نهرم بوو.

سَبَطَ الشَّعْرُ: قزی خاوو نهرم بوو،
دهشگوتری: (هر سبط الجسم): قه دو

بالای ریک و پیک و نه ندای جوانن.
أَسْبَطَ: له ترسان بیدنگ بوو ه سهری

شۆر کردو و چای له زهوی ژمین ه
لهشی داهیزاو گورچ و گۆل نه بوو.

أَسْبَطَ بِالْأَرْضِ: به زهوییه وه نووساو
راست نه بووه، به هوی نه خوشی یان
زهر ویکه و تنه وه که و ته سهر جی و
هه لته ستا.

أَسْبَطَ فِي النَّوْمِ: چای لیکنان ه (أَسْبَطَ
عنه): لی بی ئاگا بوو.

سَبَطَتْ بَرْلَدَهَا: پیش کامل بوون
منداله که ی له بارچوو.

السَّابِاطُ: هه لاشیکه له سهر دوو دیوارو
به ژر یا ریکای کراوه هیه ه (ک:
سوابط و ساباطات).

سَبَاطُ: له رزو تا.

السَّابِاطَةُ: نه و گهنده موو پهرزو پالیه
که له کاتی سهر شانه کردن دا
ده که ونه خوار ه سهرانگۆلک ه
هی شوی خورما که ده نکه
خورماکانی پیومین.

السُّبُطُ: پیاو که که بالابه رز بی، دریز
بی ه قزی خاو ه بارانی به ردهوام.

سَبَطُ الْيَدَيْنِ: سه‌خی سروشته ۵ (سَبَطُ
الأصابع): قامگی درپژن.

سَبَطُ الْجِسْمِ: جه‌سته رَک و پَیکه،
ده‌ش‌گوتری: (امراة سَبَطَةُ الْخَلْقِ):
نافرمتیکی نه‌رم و نیان و ناسکه.

السَّبَطُ: درمختیکه لق و پوپی زورن و
یه‌ک همدی همیه.

السَّبَطُ: کورم‌زاو کچه زا ۵ له‌ناو
جوله‌کش دا و مگوو پی‌کها ته‌ی
خیل و هوژی ناو عمرمب ودهایه ۵
(ک: أسباط).

السَّبَطَانَةُ: تاپرو ساچمه‌زمن ۵
تفه‌نگیک که‌راوی بالنده‌ی پی
بکری.

اسْبَطْرُ: راکشا ۵ درپژبوو، ده‌گوتری:
(اسْبَطْرَتُ الذَّبِيحَةِ): کوشتییه‌که
دوای سهربرینی پاکشاو درپژ بوو.
اسْبَطْرُ الْبِلَادِ: ولات نارام بوو.

السَّبَطْرُ: پی‌اوی زیرمک و کولنه‌دمر
له‌کارو پیشه‌ی خوئی ۵ درپژ،
ده‌گوتری: (شَغَرٌ سَبَطْرٌ): قزیک
درپژی خاو ۵ همروا به‌مانا تیز پوو
گورج و گول دی، ده‌گوتری: (جمل
سَبَطْرٌ) و (أسد سَبَطْرٌ): واته له‌کاتی
بازدان دا جه‌سته‌ی درپژ دمی.

السَّبَطْرَةُ: نافرمتی جه‌سته گه‌ورمو
که‌ته.

السَّبَطِيُّ: رویش‌تنیکه لارو له‌نجه‌ی
تیدایه.

السَّبِيطْرُ: درپژ.

سَبَعَ الْقَوْمَ سَبْعًا: بوو به‌حه‌وته‌م که‌سی
خه‌لکه‌که به‌ئو ژماره‌ی خه‌لکه
که‌بوو به‌حه‌وت، ده‌گوتری: (هر
سابع ستة): نه‌و ژماره‌ه‌وته
حه‌وتی دوا شه‌ش ۵ همروا مانای
نه‌ومده‌گه‌یه‌نی که‌حه‌وتیه‌کی
ماله‌که‌ی لی و مرگرتوون.

سَبَعَ الْحَبْلَ: حبله‌که‌ی به‌حه‌وت لؤ بادا.
سَبَعَ الذَّنْبُ الْعَنَمَ: گورگه‌که‌حه‌وتی
له‌جه‌له‌به‌مرو بزنه‌کان خنکاند.
سَبَعَ فَلَانًا: فلانکه‌سی ترساند، په‌خنه‌ی
لیگرتو و جنیوی پیدایه.

سَبِجَ الْمَوْلود: منداله‌که‌سه‌ری تاشراو
حه‌وتی بوکرا.

سَبِعَتِ الْبَقَرَةُ الْوَحْشِيَّةَ: درنده‌ی بی‌چوی
مانگا کی‌وییه‌که‌ی خوارد.

أَسْبَحَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که‌بوونه‌حه‌وت
که‌س ۵ درنده‌که‌وته‌ناو
نازمله‌کانیان و لی‌ی خواردن.

أَسْبَحَتِ الْحَامِلُ: نافرته‌سکپرکه
به‌حه‌وت مانگی مندالی بوو.

أَسْبَحَ الطَّرِيقُ: ریڅاکه‌درنده‌ی زور بوو.
أَسْبَحَ ابْنُهُ: منداله‌که‌ی دا به‌دایه‌ن
شیری بداتی و به‌خیوی بکا.

سَبْعَ الْعَمَلِ: حەوت جار کارەگەى
 ئەنجام دا ۋە يان دۈچەندەنەى
 کردەو، دەگوترى: (سَبْعُ الْإِنَاءِ):
 حەوت جار قاپەگەى شت ۋە (سَبْعُ
 اللَّهُ لَكَ الْأَجْرُ): خودا حەوت ھىندەى
 پاداش دايمەو يان پاداشى بۇ
 دۈچەندەنە کرد ۋە ھەروا دەگوترى:
 (سَبْعُ عِنْدَ إِمْرَأَتِهِ): حەوت شەو لای
 ژنەگەى مايەو.

سَبْعُ الْحَامِلِ: ئافرەتەگە بەحەوت مانگى
 مندالەگەى بوو.

سَبْعُ الْقَوْمِ: خەلگەگە ژمارمیان بوو
 بەحەوت سەد كەس، لە حەدیشدا
 ھاتووە دەفەرموى: (سَبْعَتُ سَلِيمِ يَوْمِ
 الْفَتْحِ): ھۆزى سولەيم رۆزى فەتھ
 حەوت سەد كەسيان ئامادە بوون بۇ
 رزگار کردنى مەككە.

إِسْتَبْعُوا: بوون بە حەوت.

الْأُسْبُوعُ مِنَ الْأَيَّامِ: ھەفتە ۋە كە بۇ
 تەواکردنى كەعبە، گوترا مەبەست
 حەوتجار سوپانەومىيە بە دەورى
 كەعبەدا ۋە (ك: أُسْبُوعٍ).

السَّابِعُ: ژمارەى نىوان شەش و ھەشت،
 دەگوترى: (هُوَ سَابِعُ سَبْعَةٍ): يەككىگە
 لەژمارەكانى حەوت.

السَّبَاعِي: حەوت سوچ، حەوت لا ۋە
 (رَجُلٌ سَبَاعِي الْبَدَنِ): پياوئىگە

جەستە تەواو (ثَرْبٌ سَبَاعِيٌّ):
 ھوماشېگە حەوت مەترە، حەوت
 بىستە.

السَّبْعُ: دېندە، ھەردەعبايەك چىنگو
 نىنۇكى ھەين و بەلامارى ئادەمىزادو
 ئازمەل بداو نىچىرى بكا وەكوو شىرو
 گورگو پلېنگ ۋە (ك: سَبَاعٍ وَاسِعٍ
 وَسُورِع).

السَّبْعُ: بەشېگە لەحەوت بەش ۋە (ك:
 أَسْبَاع).

السَّبْعَةُ: ژمارمىيەگە بۇ نىرېنە
 بەكاردى.

السَّبْعَةُ: بېچوھ شىر.

السُّبُوعُ: ھەفتە.

السَّبْعُ: بەمانا (السَّبْعُ دى).

أَلْسَبْعُ: لەزاراوەى ئەندازىارى دا
 قەبارمىيەگى حەوت سوچە.

أَلْسَبْعُ: شوپىنېك دېندەى لى ھەين ۋە
 (ك: مَسَابِع).

أَلْسَبْعُ: بەناز پەروەردەو ژيان نەرمو
 نۆل ۋە مندالە ساوايەك دايكى بمرىو
 ئافەرتىكى تر شىرى پى بداو
 بەخىوى بكا ۋە مندالى زۆل ۋە مندالى
 باوك نەناسراو ۋە مندالىك بەحەوت
 مانگى لەدايك بىي.

أَلْسَبْعَةُ: زەوييەك دېندەى زۆربىن ۋە
 (ك: مَسَابِع).

سَبَّحَ الشَّيْءُ: شتهكه تهواو بوو ۵ دريژ بوو،
بهرفراوان بوو، زور بوو، دمگوتري:
(سَبَّحَ الدَّرْعَ) و (سَبَّحَ الشَّعْرَ) و (سَبَّحَ
الذَّنْبَ) و (سَبَّحَتِ النِّعْمَةَ)، وه
دمگوتري: (هو سايع وهي سابغة) ۵
(ك: سوابغ).

أَسْبَغَ الْفَارِسُ: سوارمه زرين پانو
پوري له بهرگرد، دمگوتري: (أَسْبَغَ
ثَوْبَهُ): گراسهكه پانو پور کرد ۵
(أَسْبَغَ وَضوءَهُ): بهرپك و پيكي
دهستونپزي گرت و نهندامه گاني
جوان شت ۵ (أَسْبَغَ لَهُ فِي النِّفْقَةِ): به
تيرو پري نهغهقه كيشا ۵ (أَسْبَغَ
اللَّهُ عَلَيْكَ فِي النِّعْمَةِ): بهروردگار
نازو نيعمه تي بهسمر دا رشتي.

الْتَسْبِغَةُ: (تسبغة الخروزة): نهو قههتان و
قوپچهو ترمقهو شتانهيه كه
نهلقه گاني زرينهكه پي قايم
دمكري له مل دا ۵ (ك: تَسَابُغَ).

سَبَّحَهُ إِلَى الشَّيْءِ سَبَّحًا: پيشي كهوت،
دمگوتري: (سَبَّحَ الْفَرَسُ فِي الْحَلْبَةِ):
نهسپهكه له مهيداني غار غاريان دا
پيش نهسپه گاني تر گهشته
مه بهست.

سَبَّقَ عَلَى قَوْمِهِ: له پياومتي و شكومه نديي
دا پيش هوزو نهتهومهكه كهوت ۵

(سَبَّقَ عَلَى الْأَمْرِ): لهكارمهكا تيشكا.
أَسْبَقَ الْقَوْمُ إِلَى الْأَمْرِ: خهلكهكه
به بهلهو ليبرانهوه بكارمهكه چون.
أَسْبَقَ الرَّأْيَ: لهسمر رايهكه سور بوو
به بهي لي وردبونهوه بئ سو دوو.
سَبَّقَ إِلَى الشَّيْءِ مُسَابَقَةً وَسَبَاقًا: پهلهي
کرد بولاي شتهكه.

سَبَقَ بَيْنَ الْخَيْلِ: نهسپه گاني خستنه
غارکردن و سوارمگانان
بهسمر يانهوه بوون، سهيري کرد
بزاني كاميان پيش دمكهوي.
سَبَقَ فَلَانًا: پيشپرکي له گهل فلانكس
دا کرد.

سَبَّقَ: پيشكهوتني بهدهست هيتا.
سَبَّقَ بَيْنَ الْخَيْلِ: بهمانا (سابق) دي.
سَابَقَتِ الشَّاةُ وَخَوَهَا: مهرهكه پيش
وخت بيچومهكه بوو.
سَابَقَ الطَّيْرَ الْجَارِحَ: حهليلكي سيرمه
لهقاجي يالندهكه کردو بهستيهوه.
إِسْتَبَقُوا إِلَى كَذَا: خهلكهكه پيشپرکيان
کرد بولاي نهو شته.

إِسْتَبَقُوا الطَّرِيقَ: لهريگاهه لاي دا.
تَسَابَقُوا: بهمانا (استبقوا) دي ۵
كي پرکيان کرد.

السَّابِقُ: كهسيك دهست پيشخهر بئ بو
كاري چاكه.

السَّابِقَةُ: پيشپرکي له رويشتن و شتي

تر دا ۵ دمست پيشخمرى لهشت دا،
دمگوترئ: (له في هذا الأمر سابقه):
لهم نيشهدا پيش كهسانى دى
كهوتوومو تپيدا كارامايه ۵ لهياسادا
بريتيه لهتاوانيك كهسيك دهپكاو
لهسمرى تۆمار دمكرئ ۵ ههئسو
كهوتيكى ريك و پيكه و تازو
قهلايه و دمكرتته نمونه و سهره
مهشق ۵ (ك: سوابق).

السباقات: نهسپ.

السباق: قهيدو جهبلى لهسیرمه و شتى
قايم قاچى بالتدهى بههيزو
درهندهى پي دهبه سترئ.

سباق الحيل: نهجامدانى پيشپرکئ
لهمهيدانى غار غاريڻ دا.

السباق: كهسيك زور جار پيشكهوتن
بهدهست بيتن.

السبق: نهوشتهى گرموى پيشپرکئ كهى
لهسهردهكرئ يان شوينى
پيشپرکئكه ۵ (ك: اسباق).

سبك المفدين سبكا: مهعدنهكهى
تواندموه پالفتهى كردو خشتو
خالى لى دوور خستهومو لهقالبى
دا، دمشگوترئ: (سبكت التجارب
فلاناً): نهزمون و تاهيكرندنهوه
فلانكهسى لهبوته داومو قالى كردوه،
دمگوترئ: (هو سبك وسبك).

سبك المعين: بهمانا (سبكه) دئ.

انسبك: لهقالب درا.

السبابة: پيشهى نالتون و مس
توانهومو شتى واو لهقالب دان.

السبالا: نهو كهسهى مهعدنهكان
دمتوينيتتهومو لهبوتهيان دمدوا
دميانكاتتهوه بهقالب ۵ ههروا ناوه بو
نهوكهسهى بوورى بهلوعه لهناو
خانوو بالهخانسه ليك دمدوا
دميانبهستئ.

السبيكة: قالبه نالتون قالبه زيو قالبه
رمصاص و شتى وا ۵ ههپارچه
مهعدنئكى مهيله و دريزو لهقالب
دراو ۵ (ك: سبالك).

المسبك: نهو شوينهى مهعدنهكانى
تيدا لهقالب دمدري ۵ (ك: مسابك).

المسبكة: نهو قالبو ناميرانهى نالتون
و زيوو مهعدنه تواوهكانى تيدا
لهقالب دمدري.

انسبكر الشئى: شتهكه دريز بوو،
دمگوترئ: (انسبكر النب و انسبكر
الشعر): رومكهكه بهرز بووه، قزمكه
دريز بوو.

اسبكر الشباب: گهنجيهكهى كامل بوو
چاك پيگهيه.

انسبكر النهر: چۆمهكه رهوان بوو،
ناومكهى روى.

اَسْتَبَلَّتْ الطَّرِيقَ: رینگاکه قهرمبائغ بوو
خه لکی زور پیندا پوی.

اَسْتَبَلَّ الزَّرْعُ: کشتوکانه که گوئی دا (اَسْتَبَلَّ
السماء): ناسمان بارانی باراند
(اَسْتَبَلَّتِ العین): چاو فرمیسی پشت،
(اَسْتَبَلَّ علیه): زوری قسه له سمر کرد
ه (اَسْتَبَلَّ الشَّيْءُ): شته که ی بهرهللا
کردو شلی کردموه، دایداپیه وه،
دمگوتری: (اَسْتَبَلَّ الثَّرْبَ وَاَسْتَبَلَّ السَّرَّ
وَاَسْتَبَلَّ الْفَرَسُ ذنبه).

سَبَلَّ الشَّيْءُ: شته که ی کرده مولکی
هه موانی، ومقفی گشتی له پینگه ی
خودادا.

الْاَسْبَلُّ: سمیل دریز یان پیش دریز ه
(ك: سَبَل).

اَلْسَابِلُ: (طریق سابل): ریبازیکه
خه لکی پیندا تیپهر دمبی.

الاسَابِلَةُ: رینگایه که خه لکی پیندا دمپوا،
دمگوتری: (سیبل سابل): ریبازیکه
خه لکی پیندا دمپوا.

اَلْسَبَلُّ: بارانی به خورهم ه گوئی پوهک
ه دمردیکه توشی چاو دمبی
پهردمیه کی ته نکی ومکوو ته ندرای
جالجالوکه خه تخه تی سور له ناو
چاو پهیدا دمبن ه پوشاکی دریز ه
کراسی ناودامان.

السَّبَلَاءُ: نافرمتیکه له زوور لیوی

سهرموه ی مووی لی پوابن ه چاوئک
برزانگی دریز بن ه (ك: سَبَل).

السَّبَلَةُ: (سَبَلَةُ الزرع): گوئی پوهک،
گوئه گهنم و جو ه (سَبَلَةُ الرجل):
ئهو که وانه یه ی له ناوهرپاستی لیوی
سهرموه ه قهرخی سمیل ه لای
خواروی پیش ه (سَبَلَةُ الإناء): سمری
قاب، دمگوتری: (مَلَأَهُ اِلَى سَبَلَتِهِ): تا
سمر قابه که ی پری کرد ه (جَرَّ فُلَان
سَبَلَتَهُ): فلانکس پوشا که زیدمو
شوپربووم که ی راکیشا ه (جاء وقد نشر
سَبَلَتَهُ): هات هه پشه ی کرد ه (هر
اَصْهَبَ السَّبَلَةُ): ئهو دوژمنه.

السَّبِيلُ: رینگا ه هوکارو سه یه ب ه
قورئان دمفرموی: ﴿يَقُولُ يَا لَيْتَنِي
اَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً﴾ ه هه روا
به مانا فیل و ته له که دی.

سبیل الله: جیهادو تیکوژشان له پینگه ی
خودادا ه جه جکردن ه هه ولدان بو
فیربوونی عیلم و زانیاری ه
ههرشتیک خودا قهرمانی
به نه نجامدانی کردب له کاری خیر و
چاکه ه به زوری به مانای جیهاد
به گاردی ه هه روا به مانا حه رج و
عه به دی، دمگوتری: (ليس علي في
كذا سبيل) ه به مانا به لگه و دهلیل
دی، دمگوتری: (ليس لك علي سبيل).

إِبْنُ السَّيْلِ: كَهْ سَيْكَه رَيْبَوَارِي-
پیداویستی گه پانه وهی بۆ شوینی
خۆی دهمست نه كه وهی.

السَّبْنَجُونَةُ: هَمُوهو بَالْتَوَى دروستكراو
له كه وهلی رِیوی ۵ پیاویه تکراره
حه سه نی کورپی عه لی هَمُوهیه کی
له و جوهری هه بوو له کاتی نوێژکردن
دا له بهری نه دمکرد.

السُّنْبُوسَةُ: فَارغُونی دواوهی
شه مه نده هه.

سَبَّةٌ سَبْهًا: عَهْقَلَى نه ما، شِیت و گیل بوو
له بهر پیری، دهگوتری: (هو مَسْبُوه).
سَبَّةٌ: به مانا (سَبَّة) دئ ۵ زمانی کراوهیه.

السَّبَاهِي: (رجل سباه): پیاویکه له بهر
پیری عه قلی نه ماوه.

السَّيْه: خَوْ به زلزان.
السَّبَاهِيَّة: خَوْ به زلزان.

السَّبْهَلَلُ: پیاوی بێ عه قلی و هیه نه بوو،
هیچ له بارا نه بوو ۵ پیاوی ته پ
ده ماخ و له خَوْ رازی و لوت بهرز ۵
هه و لدم بۆ شتی بێهوده، دهگوتری:
(عَشَى سَبْهَلَلًا): دئ و ده چێ به بی
نه وهی سودێکی دهمست بکه وهی ۵
کارێک که هیه سودێکی لی
چاوه پروان نه کړی ۵ همروا دهگوتری:
(ذَهَبَ أَمْرُهُ سَبْهَلَلًا): هه و لدا نه که ی
بی سوود بوو.

السَّبْهَلَى: خَوْ به زلزان و لارو له نه کهار.
سَبِي عَذْرَةٌ سَبِيًا وَسَبَاءٌ: دۆزمنی دیل کرد،
دهمشگوتری: (سَبْتُهُ الْغَانِيَّة):
قه دباریک و چاوه جوان دیلی کرد.
سَبِي الْخَمَرُ: له ولاتی که وه شه را بی برد بۆ
ولاتیکی تر.

سَبِي الْمَاءِ: زه می هه نکۆلی تا گه یشته ناو.
سَبَاءُ اللَّهِ وَأَبْعَدُهُ: خودا نه مفرینی لی کرد
۵ خودا نه مفرینی لی بکا.
استبَاءٌ: به مانا (سَبَاء) دئ.

تَسَابِي الْقَوْمُ: خه نکه که هه ندیکیان
هه ندیکیانان دیل کرد.

تَسَبَّى لَهُ: خۆی لاخۆشه ویست کردو
مامه حه مه ی بۆ کرد.

السَّيَّيَاءُ: پزدان ۵ ناژهل و بهرو بوومی و
زۆر بونیان زۆر بونی مأل و پیاوی
تیکیۆش مرو جه ناگومر ۵ (ك: سوابي).
السَّيَّاءُ: نهو دارو چیلکه و جه وێله یه ناو
له ولاتی که وه ده بی بۆ ولاتیکی تر.

السُّبْيُ: دیل کراو پفینراو ۵ به زۆری بۆ
نافرمت به کار ده میندرئ لهو پوهوه
دل رهینن یان خۆیان بی دمه لآت و
ده میندرئین ۵ (ك: سُبِي).

السُّبْيُ: دیل کراو، رهینندراو چ پیاو بی
چ نافرمت بی.

السَّيَّاءُ: توێژی مار به یستی ماره (ك):
سبابا).

السَّيِّئَةُ: دورو گهوههر كهمهلهوان
لهدمريا دمري دپنئ ۵ (ك: سايا).

السَّاتُ: شهشم، دهگوترئ: (جاء فلان
سائاً): فلانكس بهپلهي شهشم
هات.

السِّتُ: شەش ژماره‌ی نيوان پينچ و
حهوت ۵ بؤ ميينه بهكاردئ
دمشكرپته وشەي ريزدانان بؤ
نافرمت دهگوترئ (ست فاطمة، ست
رقية، ... هتد) ۵ (ك: سئات).

السِّتَةُ: ژماره‌ی شەش بؤ نيرينه
بهكاردئ.

السِّتون: ژماره‌ی شهصت ۵ شەش جار
ده ۵ بؤ نيرو مـ بهكاردئ،
دهگوترئ: (ستون رجلاً وستون
امراً).

سَتْرَةُ سَتْرًا: شاردپهوه.

ساتره العداوة: دوژمنايه‌تيه‌كه‌ی بؤ نهو
دمر نه‌خست.

إِسْتَرَّ: داپپوشي.

إِسْتَرَّ: بهمانا (استر) دئ.

تَسْتَرَّ: خوی شاردموه، دهگوترئ: (كَسَرَّ
عليه): ليی شاردموه.

الإِسْتَارُ (من العدد): ژماره چوار
دمگه‌يه‌ني ۵ همروا كي‌شي چوار
مئقال و نيو دمگه‌يه‌ني.

إِسْتَارَ القوم: چواردمي قه‌ومه‌كه‌يه ۵

همروا بهمانا عه‌قل و شهرمو حه‌يا
دئ ۵ (ك: أساتير).

السِّتَارُ: داپپوشهر، په‌رده ۵ په‌رده‌ی
پهنجه‌رمو دمرگا.
السِّتَارَةُ: بهمانا (السِّتار) دئ ۵ (ك:
متائر).

السِّتَرُ: بهمانا (السِّتار) دئ ۵ بهمانا
عه‌قل و شهرمو حه‌يا دئ ۵ (ك:
أستار و سْتور و سْتَر).

السِّتْرَةُ: بهمانا (السِّتار) دئ.

السِّتِي: كه‌سيكه‌ه‌زي له‌شتي نه‌يني
بي و سرپوش بي ۵ داوينپاك ۵

دره‌ختيك لقو پوي زورين.

السِّتْرَةُ (جارية مُسْتَرَّة): كچوله‌يه‌كي
كه‌زاوه نشين و پاريززاوه ومكوو
دوري ناو صه‌دهف وايه.

السِّتور: داوينپاك و خاوين ۵ كه‌سيك

حال و مزعي لاي خه‌لك ديارنه‌بي.

السِّتوق: پاره‌ی ستوك و ته‌زوير ۵

پاره‌ی قه‌لب.

السِّتَقَّة: ناميرنكه پني له‌سازو

سه‌متور دمدري.

سَتَلَ القوم سَتْلًا: خه‌لكه‌كه به‌پرز يه‌ك

له‌دوا يه‌ك هاتنه دمرموه.

سَتَلَ اللُّزْرَةُ: دمكه لونلونه‌كان يه‌ك

يه‌ك له‌بنه‌كه‌يان كه‌وتنه خوارموه.

سَتَلَهُ سَتْلًا: شوي‌ني كه‌وت.

- سَائِلٌ: شوپنی کهوت.
تَسَائِلٌ: به مانا (سَائِلٌ دئ، دمگوترئ: تسائل الدمع واللؤلؤ).
سَأَلَةُ الشَّيْءِ: جوړه پړو پوچه کانی شت.
السُّئُلُ: بالندمه که له پېړی (الصقريات) گه وره ترين بالندمه له پړی قه باره وه، چونکه درېزی باله کانی له کاتی گردنه وه بیان نزيکه سی مه تر دمبن ه له شوپنی چیاو شاخ و که ژدا دمزی ه (ك): سُبُلان).
السُّئُلُ: ريگه ی ته نگه بهر ه (ك): مسائِل).
سَتَّهَ سَتَّهًا: دواى کهوت و لئى نابیته وه، هه میسه به دواو ديه تی.
سَتَّهَ سَتَّهًا: سمتی زل بوون ه (فهو آسته وهي ستهاء) ه (ك: سَتَّه).
الْإِسْتُ: سمت ه جارى وایش دهبی مه به ست خودی کونی پاشه وهیه ه (ك: آسته) ه به خه لکانی خو پړی و هه تيو مچه ده لئین: (سته).
أَسْتُ الدَّهْرُ: نهوه لئى پژگار.
ابن استها: کورې کوپله و دايك نه مه ته ه مندالی زينا.
سَجَّ بَطْنُهُ سَجًا: گورونکه ی توش بوو ه سکی چوو.
سَجَّ الطائرُ: بالندمه ناوسکی خو ی دانا.
- سَجَّ بَسْلَجَه: جيقنه ی پونی کرد.
سَجَّ سَطْحَه: به قورې شل سهریانه که ی سواخ دا.
سَجَّ الحائطُ: دیوارمه که ی سواخ دا.
السَّجَّاجُ: ماستاوی زور پون.
السُّجُ: دمگوترئ: (أخذه في بطنه سَجُ): سکی چوو.
السَّجَّةُ: مالنچ، ماله؛ نامیریکه قورو گه چو شتی وای پې بلاو دمگرتیه وه ه (ك: مَسَاج).
سَجَّجَ لَهُ بَشِيٌّ مِنَ الْكَلَامِ سَجْحًا: به ته عریض و توانج مانایه کی نارپسته کرد.
سَجَّاحٌ: ناوی ژنیکی ته میمییه لافی پېغه مبه ریتی لئ ده دا، هاوسه رو هاو دلی موسه یلیمه بوو.
السَّجَّاحُ: بهرام بهر ه دمگوترئ: (داری سَجَّاحَ داره).
السُّجُّجُ مِنَ الطَّرِيقِ: ناوهرپستی ریگا ه ریزو ته ناف ه دمگوترئ: (بنوا بیوتهم على سُجُّجٍ واحد): خانوو مکانیان له ریزی یه ک دروست کردون.
السُّجَّحَةُ: سروشت و پموشت.
السَّجِيجُ: نهرمو شل، ئاسان ه دمگوترئ: (خُلِقَ سَجِيجٌ): پموشتی نهرمو نیان.
السَّجِيجَةُ: به مانا (السُّجَّحَةُ دئ ه دمگوترئ: (رکب سَجِيجَةً رَأْسَهُ).

سَجَدَ سُجُودًا: چووه سوژده ۵ ملکه چ بوو

ناوچاوانی خسته سهرزموی.

سَجَدَتِ السَّفِينَةُ لِلرَّيْحِ: که شتییه که

بهگوږری بایه که مه یه لانی کرد.

سَجَدَتْ رَجُلُهُ سَجْدًا: قاجی هاوسا ۵ (في

سَجْدَاءَ وَهُوَ اسْجَدُ) ۵ (ك: سَجْدٌ).

أَسْجَدَ: سهری دانه واند چووه رکوع ۵

(أَسْجَدَ الرَّجُلُ) پیاومکه به تیلهی

چاو زوری بو روانی و دریزه ی به

ته ماشاگردنه که دا.

السَّاجِدُ: دمگوتری: (فلان ساجد المنخر)

فلانکس ملکه چو زه لیل و

فهرمانبه رداره.

السَّاجِدَةُ: میینه ی (السَّاجِد) دمگوتری:

(عين ساجدة) چاومکه پرته

پرتیه تی، چاومکه فره فره تی ۵

دمشگوتری: (نخله ساجده) دار

خورمایه کی قه د خوارو خیچه ۵

(ك: سَوَاجِدُ).

السَّجَادُ: که سیك زور سوژده به ری.

السَّجَادَةُ: بهرمان، فره شیکی پچوکه

نوږزی له سهر دمگړی ۵ شوښنکه ی

سوژده بردن به ناو چاوانه وه.

الْمَسْجِدُ: ناوچه وان ۵ (الْمَسْجِدُ مِنْ بَدَنِ

الانسان) نه و نه ندامانه ی له کاتی

سوژده بردندا بکه ونه سهر زموی که

بریتین له ناوچه وان و لوت دوو

به ری دمست و همر دوو که شکه

نه ژنو و همر دوو چاوه قامکی قاج.

الْمَسْجِدُ: مزگه وت ۵ شوښنی نوږزی

موسولمانان.

الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ: مزگه وتی که عبه.

الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى: مزگه وتی قودس ۵

(ك: مَسَاجِدُ).

الْمَسْجِدَةُ: بهرمان.

سَجَرٌ سَجْرًا وَسَجْرًا: پریوو (سَجَرُ الْإِنَاءِ)

قاپه که ی پرگرد ۵ (سَجَرُ الشَّيْءِ)

شیرمکه ی به تانک قافیه یی نه گوت.

سَجَرُ الْمَاءِ فِي حَلْقِهِ: ناوی رژانده قورگیه وه.

سَجَرُ النَّوْرِ: ته ندوره که ی پرگرد له

سوته مه نی و گهر می کرد.

سَجَرُ الرَّجُلِ الْكَلْبُ: پیاومکه قلیته ی کرده

ملی سه که که.

سَجَرَتْ عَيْنُهُ سَجْرًا وَسُجْرَةً: سپینه ی

چاوی که میك سوری تی دایه ۵ (فهي

سَجَرَاءُ) به خاومنی چاومکه ش

دمگوتری: (أَسْجَرُ).

سَاجِرَةٌ: هاوړپیه تی کردو نه مه ک و

ومفای له که لندا نواند.

سَجَرُ الْإِنَاءِ وَغَوْرُ: قاپه که ی پرگرد.

سَجَرُ الْمَاءِ: ناومکه ی هه لقلولاند هیچه ی

کرد.

سَجَرُ الشَّيْءِ: شیرمکه ی تانک قافیه و

قافیه جودا خوښندموه یان

به همدوو شیومکه شیعی دانا.

سَجَرُ الْكَلْبِ: قَلْبَتَهی له ملی سهگهکه کرد.

إِنْسَجَرُ: پری کرد (إِلْسَجَرُ الشَّعِرُ) شیعرمهکی به قافیهای جیا جیا دانا، خویندییهوه.

إِنْسَجَرُ فِي السَّيْرِ: له رویشتندا بهردوام بوو.

الْأَسْجَرُ: لَيْلٌ ۵ دگوتری: (غدير أَسْجَرُ) گؤلاویکی لیلّه، ناوکهکی قوپاویکی مهیلهو سوره ۵ (ك: سَجَرُ).

السَّاجِرُ: لافاو.

السَّاجِرُ: قَلْبَتَه دمکرتیه ملی سهگ.

السَّجَرُ: چاوگه و بهکارددهیندری بؤ گرمه می هور ۵ دگوتری: (بَسْرُ سَجَرُ) بیریکه پرّه له ناو.

السَّجُورُ: دارو چیلکه و چهوئل که ناگری پی دمکرتیهوه.

السَّجِيرُ: دۆستی گیانی بهگیانی ۵ (ك: سَجَرَاء).

الْمِسْجَرُ: کۆلهوهژ نهو داره ناگری تهندوری پی خوش دمکری ۵ (ك: مَسَاجِر).

الْمِسْجَرَةُ: بهمانا (الْمِسْجَرُ) دئ ۵ (ك: مَسَاجِر).

الْمِسْجُورُ: ههلايساو ههنگيرساو ۵ پر.

سَجَسَ سَجَسًا: لَيْلٌ بوو رنگی گؤزا.

سَجَسَ الْمَاءُ: ناومکه لیل و قوپاو بوو (هر سَجَسَ وَسَجَسَ) (بَسْرُ سَجَسَةَ وَسَجَسَةَ).

سَجَسَ الْإِبْطُ وَالْمَاءُ: بن ههنگلی بونی کرد، ناومکه بؤگمن بوو. سَجَسَ الْمَاءُ: ناومکهکی لیل کرد.

السَّاجِسِيُّ: (كَبَشُ سَاجِسِي) مهریکی سپی زؤر سپی و خوریهکشی زؤره. السَّجَسُ: لَيْلٌ و گؤزاو.

السَّجِسُ: ههگیزاو ههگیز ۵ دگوتری: (لا أفعله سَجِسَ اللَّيَالِي أَوْ سَجِسَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامَ أَوْ سَجِسَ الدَّهْرَ) مهبهست نهوهیه قمت نهوه ناکهم.

السَّجَسَجُ: (يَوْمُ سَجَسَجَ) رۆژیکی کهش و هموا مام ناومندییه نهساردهو نهگهرمه ۵ (ظَل سَجَسَجَ) (وَأَرْضُ سَجَسَجَ) زموییهکه نه نهرمه لانه نه رهق و پتهوه ۵ یان زموییهکی پان و پوره ۵ (ك: سَجَاسَج).

سَجَعَتِ الْحَمَامَةُ وَالنَّاقَةُ سَجْعًا: کۆترمهکه بهیهک شیوه خویندی ۵ حوشرمهکه بهیهک شیوه بارانندی.

سَجَعَ فُلَانٌ: فُلَانُکَس به شیومیهک قسهی کردن رسته کانی وشهکانی سهرموایان ههبوو وکوو شیعر ۵

دمشگوترئ: (سَجَعُ الكلامِ وسَجَعُ به)
 قسه‌گانی سهرموادار کردن ه (وهو
 وهي سَجَاعَة) ه (وهو سَجَاع).

سَجَعَ له: قه‌صدی نه‌وی کرد.

سَجَعَ فلان في سيرة: فلان مامناومندی و
 راستال بوو له مهبست لای نه‌دا.
 سَجَعُ الكلامِ وسَجَعُ فيه: قسه‌گانی
 به‌شیوه سه‌ج کردن شی‌وازی
 سه‌جعی له قسه‌گانیدا په‌پرو کرد.
 الأسْجُوعَةُ: قسه‌ی سه‌ج دار، رسته‌ی
 سهرموادار.

السَّاجِعُ: دمگوترئ: (ناقة ساجعة وساجع)
 حوشرتیکی ودهایه له‌یهک شی‌وه
 دمبارپنئ ه (ك: سواجع وسُجَع) ه
 دهم وچاوی ریک و پیک ؛ روخسار
 جوان و قوژ.

السَّجْعُ: قسه‌کردن به‌شی‌وه‌یهک
 رسته‌گان سهرموایان ه‌بئ به‌لام بئ
 کیش بن (ك: أسجاع وسُجوع).
 السَّجْعَةُ: پارچه‌یهک له که‌لامی
 سهرموادار.

السَّجْعُ: مهبست و رپرو (ك:
 مساجع).

سَجَفَ البَيْتَ سَجْفًا: حصیرو شتی وای
 خسته سمر سه‌قفی خانومه‌ک.
 اسَجَفَ الليل: شمو تاریک بوو.

اسَجَفَ البَيْتَ: حصیرو تامان و
 قه‌مه‌ژاژی خسته سمر سه‌قفی
 بانه‌که.

اسَجَفَ السُّتْرَ: په‌رده‌کی دادایه‌وه.

السَّجَفُ: په‌رده ه نه‌و نه‌خش و
 نه‌تمین و په‌راویزه‌یه به دامینی
 کراسه‌وه ده‌لکینئرئ ه (ك: سَجَفُ).
 السَّجَافَةُ: په‌رده.

السَّجَفُ: دوو په‌رده لیک نریک بن و
 به‌تالایی په‌کیان له نیواندا بئ ه
 (ك: أسجاف وسجوف).

السَّجْفَةُ: ساتیک له شمو ه (ك: سَجَفُ).
 السُّجُكُ: ریخوئه به پارچه گوشت و به‌ز
 داپوشرئ.

سَجَلٌ به سَجَلًا: له به‌رزیه‌وه فرپی دایه
 خوار.

سَجَلُ الشَّيْءِ: شته‌کی په‌ک له‌دوای په‌ک
 نارد.

سَجَلُ الماءِ: ناوم‌کی له به‌رزیه‌وه
 به‌سهردا ه‌لپ‌زان.

سَجَلُ السُّورَةِ أو القصيدة: سوورته
 قورعانه‌که یان چامه شی‌عرمه‌کی بئ
 په‌سانه‌وه خوینده‌وه.

اسَجَلَ فلان: فلان‌کس خیرو بی‌ری زور
 بوو.

اسَجَلَ الحوض ونحوه: حموزمه‌کی پر‌کرد.

أَسْجَلَ فَلَانًا: دۆلچەيەك يان دوو
دۆلچەي دا بە فلانكەس ە يان زۆر
عەتاو بەخشى پێدا.

ئەوئى نەفەوتى.
سَجَلٌ عَلَيْهِ بَكْذَا: شۆرەتى پێداو ناوى
بلاو کردموە بەو.

أَسْجَلَ لَهُ: نامەيەكى بۆ نووسى.
أَسْجَلَ الشَّيْئِ: شتەكەي نارد، دمگوترى:
(أَسْجَلَ الْبَهْمَةَ مَعَ أَهْلِهَا):
بەرخۆلەكەي لەتەك دايكىدا نارد بۆ
كۆو.

إِسْجَلَ: دمگوترى: (إِسْجَلَ الْمَاءُ
وَالدَّمَخُ): ئاوەكە پڑا يان فرميسكى
پڑان.

أَسْجَلَ الْكَلَامَ: قەسەكانى بەرپەوانى و بى
پاومستان ئاراستە كردن ە رېگەي
پێدا قەسەكانى خۆي بلۆ و پاي خۆي
دەريپرى.

تَسَاجَلُوا: خۆيان ھەلئايەوومو
ھەرکەسەيان شانازيان بەسەر
بەرامبەرەكەي دا كرد.

أَسْجَلَ الْأَمْرَ: کارەكەي بۆ بەرپەوا زانى ە
(هَذَا أَمْرٌ مُسْجَلٌ): کارىكە بۆ ھەموو
كەس پەوايە.

السَّاجِلُ: كیفى شوشەو قوژرى و
سوراحى شوشەو ئەو جوژرە شتانە ە
(ك: سواجيل).

أَسْجَلَ النَّاسَ: وازی لە خەلكەكە ھینا.
سَاجَلُهُ: بەرامبەرى وەستاو شانازی
بەسەردا كرد.

السَّجِيلُ: سوألەت، گلى رەق بوو
سورکراو ە قورئان دەفەرموى:
﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ ە

سَجَلٌ: سىجەلەكەي نووسى.

دیوان و دەفتەرى تۆمارکردنى سزای
کافرەکان ە شیویکە لەناو دۆزەخ دا.
السَّجَلُ: دۆلچەي گەورەي پڕئاو يان

سَجَلُ الْقَاضِي: قازى برپارى داو
حوكمى كردو برپارمەكەي لەدەفتەردا
تۆمار كرد.

خانى ە گوانى گەورە ە بەشێك
لەشت ە (ك: ساجول وسجال)،
دمگوترى: (الْحَرْبُ بَيْنَهُمْ سَجَال):
واتە شەڕ لەنێوانیان دا بەنۆرمیە،
ھەرجارمەو سەركەوتن بۆ
يەكێكیانە.

سَجَلُ الْعَقْدِ: گرێبەستەكەي لەسیجلى
تایبەتى فەرمى دا تۆمار كرد بۆ
ئەوئى نەفەوتى.

السَّجَلُ: كَتِيبِيك شتى مەبەستى تى
دا تۆمار بكرى ە (ك: سجالات) ە

سَجَلُ الْخِطَابِ وَنَحْوِهِ فِي الْبَرِيدِ: وتارمەكەي
لەسیجلى تایبەتى دا تۆماركرد بۆ

ههروا بهمانا نووسهره ۵ قورئان
دهمه رموى: ﴿كَطِيَ السَّجِّلُ لِلْكِتَابِ﴾.
السَّجِّلَةُ: نه دۆلجه مه بهست دۆلجه
كهوره به.

الْمُسَجَّلُ: ده گوتري: (عقد مُسَجَّلٌ و
خطاب مُسَجَّلٌ): گريه بهستي
تۆماركراو له دهفته مري هه رمى دا ۵
وتارى تۆماركراو.

الْمُسَجَّلُ: ده گوتري: (فعلنا ذلك و
الدهر مُسَجَّلٌ): نهو نيشه مان نه منجام
داو كهس له كهسمان نه ده ترسا.
سَجَمَ الدَّمْعُ والمطرُ سَجُومًا وَسِجَامًا
وئسجَامًا: فرميسك هه ئرژان يان
باران بارى.

سَجَمَ العينُ الدَّمْعَ سَجْمًا وسَجُومًا: چاو كه
فرميسكى بارانندن.
سَجَمَ عن الأمر: له كار كه دا ته به لى كرد،
خوى لى گرتوه.

أَسَجَمَتِ السَّحَابَةُ: هه ور كه بارانه كه
به رده وام بوو.

أَسَجَمَتِ العينُ الدَّمْعَ: چاو كه فرميسكى
بارانندن، ده گوتري: (أَسَجَمَتِ
السَّحَابَةُ الماءَ): هه ور كه بارانى
باراند.

إِنْسَجَمَ: هه ئرژا به ته وژم بارى.
السَّجْمُ: ئاو، فرميسك.

السَّجْمُ: هه وريك زۆر باران ببارينى

يان چاوى فرميسكاوى ۵ نه گهر بۆ
حوشتر و شتى وا بگوتري به مانا
نه وه به شيرى زۆرى.

المُسَجَّامُ: به مانا (السجورم) دى ۵ (ك):
مساجيم).

سَجَنُهُ سَجْنًا: به ندى كرد (هو مسجون
وسجين) ۵ (ك: سَجَنَاءُ وَسَجْنِي) به
(هي مسجونة وسجينة) ۵ (ك: سجنى
وسجان).

سَجَنَ لِسَاءَهُ: زمانى خوى گرت.

سَجَنَ أَلَمَهُ: خه مو خه فه ته كه
ئاشكرا نه كرد شارد به وه.

سَجَنُهُ: به مانا (سَجَنُهُ) دى.

سَجَنَ النَّخْلَ: چالى بۆ بنكى دارخورماكه
هه ئكه نده قولى كه بۆ كرد بۆ نه وه
ئاوى بيته ناو وه.

السَّاجُونُ: ئاسنى نه رم.

السَّجَانُ: نهو كه سهى سه رۆكارى
به ندى كراوان ده كا.

السَّجِينُ: به ندى، به ندى خانه ۵ شيويكه له

دۆزهخ ۵ پهراوئكه كردارو گوشتارى

تاوانبارانى ئاده مي زادو جندو كه

تيذا تۆمار كراوه ۵ نامه ي كرده وه

تاوانباران ۵ شتى زۆر په قو پته و،

ده گوتري: (ضرب سَجِينٍ): ليدانيك

نه وه نده كار يگه ربي ليدراوه كه

له گن و گن و بخوا

ه بهردموامو همه می شه می ه (نخل
سجین): دارخورمایه ک که بو
بنکه که ی قولکه گرابی ه هر و ا
وشی (سجین): بهمانا ناشکرا دی،
دمگوتری: (فعل ذلک سجیناً):
نهو شته ی به ناشکرا نه انجام دا.

السجین: بهندیخانه ه (ک: سجون) ه
قورثان دمهرموی: ﴿رَبُّ السَّجْنِ
أَحَبُّ إِلَيَّ﴾: قیرائه تیک همیه به
(السجین) دهخویندریته وه.

السجینجل: ناوینه ه نالتون ه قالیه زیو
ه زعفران.

سجا الشئی سجواً وسجواً: شته که دامرکا
هیواش بوو، دمگوتری: (سجا الیل
وسجا البحر وسجت الریح).

سجت الحلوبة للحالب: شیردهرمه که بو شیر
دوشه که پاوه ستاو نقه ی نه کرد.
أسجی البحر وغیره: بهمانا (سجا) دی.
أسجی البئر: بیرمه که ناوی زور بوو.
أسجت الحلوبة: شیردهرمه که شیر ی زور
بوو.

أسجی الشئی: شته که ی داپوشی.
ساجاه: دمستی لی دا، دمگوتری: (أنا
بطعام فما ساجیناه).

سجی المیت: مردومه که ی داپوشی.
تسجی: داپوشرا.
الساجی: پرته پرتکر، نوقاو، قوجاو،

دمگوتری: (طرف ساج) و (لیلة
ساجیه) شهویکی نارام نه ساردو
نه گهرم نه هموری همیه نه زور
تاریکه.

السجواء: (امراة سجواه): نافرمتی که
چاو بهل، چاو نهرم ه (ناقة سجواه):
حوشتری که که دمیدوشن نارام
دمگری ه (ریح سجواه): بای نهرم و
نیان ه (بئر سجواه): بیرمه که ناوی
زوره.

السجیة: سروشت و رهوشت ه (ک:
سجایا).

سحب الشئی سحاً: شته که ی به سمر زموی
دا پاکیشا، دمگوتری: (سجت الریح
الراب): رهشهباکه تمپو توژی
هه لساندو پایمالی ه (سحب ذیلة):
داوینسی لهدو خو ی خشانندن ه
(سجت الریح اذیالها): رهشهبای داوینسی
نهو نافرمته ی هه لداپه وه ه (إسحب
ذیلک علی ماکان منی): داوینت
لهیدی خوت نه دیو بکه واته
عمفوم بکه ه (جاء فلان یسحب
ذیله): فلانکس هات بهله نهجه و لار،
دمشگوتری: (سحب و دبعته):
نهمانه تیه که ی و مرگرتهمه ه (أسحبه
الشئی): وای لی کرد شته که
ومر بگریته وه.

إِسْتَحَبَّ: به سهر زموى دا كيش كرا،
پاكيشرا.

اِسْتَحَبَّ فلان من المجلس: له بهر هويه ك
فلان له مه جليسه كه جووه دمره وه،
دمشگوتري: (اِسْتَحَبَّ الجيش من
الميدان): سوپا له بهر مه
شمر كشايه وه.

تَسَحَّبَ في حق فلان: مافى فلانكهسى
داگير كردو خستيه پال سامانى
خوى.

تَسَحَّبَ فلان: فلانكهس نازو نوزى كرد،
دمگوتري: (هو يَتَسَحَّبُ علينا).

السَّحَابُ: همور بارانى پيوميى يان نا
(ك: سَحَبَ).

السَّحَابَةُ: پهله همور يَك ه (ك:
سحاب).

السَّحَابَةُ: نهو جوړه ناوهى له بنكى
گؤماوو زهلكاودا دهمينيته وه.

سَحْبَان: پياويكى هوزى وائيله به
زمانپروانو قسه زمان بهناو بانگه.

السَّحْبَانُ: رادمر، رامالهر.
السَّحْبَةُ: بهمانا (السَّحَابَةُ) دئ ه پهردهو
داپوشهر.

السَّحْبُ: شوپنى سه حب كردنو
راكيشان ه (ك: مساحب).

سَحَت الشيء سَحْتًا: شته كهى له بيخ
دمرهينا.

سَحَتَ رأسه: سمرى هه لکه هند.

سَحَتَ البركة: بهر مه ته كهى برد.

سَحَتَ الشَّخْمَ واللَّحْمَ: بهزو گوشته كهى
قهلاشته وه.

سَحَتَ في تجارتِه: سوتو ريباى
له بازار گانيكردنه كهى دا نه نجام دا.

أَسَحَت: كهوته ناو سوتو ريباوه،
دمگوتري: (أسحت في تجارتِه): بهمانا
(سَحَت) دئ.

أَسَحَت الشيء: شته كهى له بيخ دمرهينا

ه قورئان دمفهرموى: ﴿لَا تَقْرُوا عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا فَيَسْجِتْكُمْ بَعْدَآبٍ﴾ ه همروا

دمگوتري: (أسحت رأسه): سمرى
هه لکيشا ه (أسحت ماله): ماله كهى

فهوتانند.

الْأَسَحَتُ: (عام أسحت): ساليكى بئ

لهومرو كه م بزيوه ه (وهي سَحْتَاءُ):

دمگوتري: (سنة سحطاء): (أرض

سحطاء) ه (ك: سَحَت).

السُّحْتُ: شتى پيس و پوخه ل و

ناحه لال، كه نه نجامدانى يان

قبولكردنى شهرمه زاريى بئ، ومكوو

بهرتيل ومركرتن ه قورئان

دمفهرموى: ﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ

أَكْأَلُونَ لِلْسُّحْتِ﴾ ه همروا بهمانا

شتى كه مو كه مبايه خيش دئ ه

وشه (السُّحْتُ): نه گهر مه بهست

گهستی و شوینکهی لی کرد.

إِنْسَحَجَ: سپی گرا توینکلی لی کرایه‌وه.

تَسَحَجَ: سپی بوو.

السَّحُوجُ: ئافرمتیك زور سویند بخوا.

المِسْحَاجُ: به‌مانا (السَّحُوجُ) دئ ه شتیک

زور شتی تر بگه‌زئ ه (ك):

(مساحیج).

المِسْحَجُ: گه‌زنده ه شتیک گه‌زینی

زوربئ ه قه‌له‌م دادمر نامیتریکه

داری پی دادمدری ه (ك: مساحیج).

سَحَّ الانسان والحيوان سَحاً وَشُوحاً:

قه‌له‌و بوو زور قه‌له‌و بوو ه (هر

ساح وهی ساحت).

سَحَّ الماء ونحوه: ئاوه‌که له‌بمرزاییه‌وه

هه‌لژاییه خوار بو نزمایی.

سَحَّ الماء ونحوه سَحاً: ئاومکهی لیکنان

لیکنان هه‌لژانده خوارو پیی

داکرد، ده‌گوترئ: (استشدته قصیده

فَسَحَّهَا عَلَيَّ سَحاً): داوای چامه

شیرینکم لی کرد بی مینجه مینج

به‌سمریدا خویندمه‌وه.

سَحَّ فلاناً: له‌فلانکەسی دا.

سَحَّ: جه‌لدهی لی دا، ده‌گوترئ: (سَحَّة

مائة سوط): سه‌د شوپکه داری

حه‌ددی لی دا.

سَحَّ الماء ونحوه: به‌مانا (سَحَّ) دئ.

ئاده‌میزاد بوو به‌مانا ئاده‌میزادی

نه‌وسن و زور خورو ورگ زله‌که

هم‌گیز تی‌رخواردنی نه‌بی.

السَّحْتُ: قوماشی کون و پزیو ه هیزی

برسییه‌تی و تینوایه‌تی ه سزاو

ئەشکەنجە ه (مال و دم سحت):

مالیک یان خوینیک که به‌هیرۆ

دانیان تاوان نه‌بی.

السُّحُوتُ: قاوتی که‌م و چه‌ور ه ده‌شتی

نهرمان و گل نهرم ه قوماشی پزیو.

السَّحِيتُ: قاوتی چه‌ورایی که‌م بی ه

(ك: سحاتیت).

السَّحِيتُ: ورگ زلی تی‌ر نه‌خورو

نه‌وسن.

السَّحِيتَةُ: رادمر، رامالهر.

المسحوت: به‌مانا (السَّحِيت) دئ.

سَحَجَهُ سَحْجاً: رنی، برینداری کرد،

قه‌لاشتییه‌وه، ده‌گوترئ: (سَحَجَ

العود بالبرد): داره‌که‌ی گرن گرن

کردو سپی کرد توینکلی لی کردموه

ه (سجحت الريح الأرض): ره‌شه‌باکه

زموپییه‌که‌ی رادا شوینکهی لی کرد.

سَحَجَ شَعْرَةً: قزمکانی به‌شانه‌دا هیئا.

سَحَجَ في سيرة: به‌هیواشی رویشته، هم‌روا

ده‌گوترئ: (مَرَّ يَسْحَجُ).

سَحَجَهُ: سپی کرد ه توینکلی لی کردموه ه

إِنْسَحْ: هه لږڙا، ناوکه ی به سهردا
هه لږڙایه خوار.
تَسَحْ: به مانا (سَحْ) دئ.
السَّحَاءُ: شتیک بهر دموام به لږږنه
بیاری، دمگوترئ: (عینه سَحَاءُ):
دمستی به خشنده یو زور دمه خشی
ه (غارة سَحَاءُ): هه لمه تیکه گشتی و
پهرته وازمه.
السَّحَاةُ: له زانیاری کیمیدا لوله یه که
له شوشه دهرجه دهرجه یه بو
ته حلیلی کیمیائی به کارده یندرئ.
سَحَرُ فلان: فلانکس پارشیوی کرد ه
که وته کاتی پارشیووه.
سَحَرُ عن الشيء سَحَرًا: له شته که دوور
که وته وه.
سَحَرُ فلاناً بالشيء: به شته که سیجری
له فلان کرد.
سَحَرُ بالطعام: به خوراک تیری کرد، بژیوی
پئ دا.
سَحَرُ بالشراب: خیرا خیرا ناوو شهرابی
دایه بیخواته وه.
سَحَرُ الشيء عن وجهه: شته که ی له پئ لادا،
دمشگوترئ: (سَحَرَهُ عن الشيء):
فلانی له شته که لادا.
سَحَرَهُ بكذا: نالوده ی کردو هوشی برد،
دمشگوترئ: (سَحَرْتُهُ بعينها) و(سَحَرَهُ
بکلامه).

سَحَرُ فلاناً: گهردنی هه نگاوت، زمبری
کوشنده ی له گهرو ی دا.
سَحَرُ الشيء: شته که ی تیک داو بی که لکی
کرد.
سَحَرُ المطر الأرض: بارانه که له بهر زوری
زموی و زارمکه ی تییک دا ه
کشتو کاله که ی خراب کرد.
سَحَرُ سَحَرًا: به یانی زوو دهرچوو، سهر
له به یانی زوو دمستی پئ کرد،
چوله مه ی به چرا.
أَسَحَرَ القومُ: خه لکه که که وته وه ختی
پارشیووه یان له کاتی پارشیوکردن
سه فمریان کرد.
سَحَرُ فلاناً: جادوی له فلانکس کردو
سیجری نیشان دا هه تا وای لی کرد
عهقل و هوشی تیک داو شیتی کرد ه
ژمی پارشیوی خسته بهر دهم
فلانکس.
أَسَحَرَ القومُ: خه لکه که پارشیویان
کرد.
أَسَحَرَ الطائرُ: باننده که دمه و به یان
خویندی.
تَسَحَرُ: ژمی پارشیوی خوار،
دمشگوترئ: (كَسَحَرَ السحور): نانی
پارشیوی خوار ه پارشیوی کرد.
السَّحَارَةُ: ههرشتیک په یوه نندی
به گهرو ووه هه بی وکوو دل و
ریخوله.

السَّحَرُ: سحر و جادوبازی و چاو بهستی
 ه هـ هروا روداو و دیاردهیهک
 هؤکارهکه هی نه زاندری و
 به پیچه وانهی واقیع بیتیه
 بهرمه و دای خه پال.

السُّحْرُ: بهمانا (السَّحَارَةُ) دئی، دهمگوتری:
 (انفتح سُحْرُهُ): رهگی لاملی لی فش
 بوون و تورپ بوو، لهئه نندازهی خوی
 دمرچوو، دهمگوتری: (انفتح سُحْرُهُ):
 دلی پر بوو له ترس و رهنگی زمرد
 بوو ه (انقطع منه سُحْرِي): لی لی
 ناو میلد بووم ه (ك: أسحار
 و سحر).

السُّحْرُ وَالسُّحْرُ: کۆتایی شهو (پیش
 کازیوه) ه لایهکی شت، نه ملاو
 نه ولای ه سپیاییه که سهرتاریکی
 ده که وئ که پئی دهمگوتری: فه جبر،
 بهیان ه فه جری گانهبو و فه جری
 صادق.

السُّحْرَةُ: کۆتایی شهو، شه بهقی بهیان،
 سپیاییه تیه که ده که وئ تیه
 سهرتاریکایی.

السُّحْرِيَّةُ، وَالسُّحْرِي: کۆتایی شهو،
 بهرمه بهیان.

السُّحْرُ: خوارده مهنی پارشیوو
 شله مهنی که پارشیو ده خوریته وه.
 السُّحْرُ: درختی صه فصاف.

الْمَسَاحِرُ: دهمگوتری: (الْتَفَحَسَتْ
 مَسَاحِرُهُ): لهئه نندازهی خوی دمرچوو
 بهئه نندازهی خوی پئی پانه کیشا.
 الْمَسْحُورَةُ مِنَ الْأَرْضِ: نهو زهمییهی
 هیچی لی نه پروئ ه زهمی
 سوتهمه پروو پوتنه ه هروا
 بهنازه لی کهم شیریش دهمگوتری.

تَسْحَسُحُ الْمَاءُ وَغَوَاهُ: ناوهم که رقیی رهوان
 بوو.

السُّحْسَاحُ: بارانی به پئژنه و به خورپم.
 السُّحْسَاحَةُ: (عين سَحْسَاحَةً): چاویکی
 فرمیسک ریژه ه ههمیشه فرمیسک
 دهمبارینی ه بارانی به خورپم ریژنه
 ناسا.

السُّحْسَاحَةُ: جهوشه ی خانوو،
 بهردمرگای مال.

سَحَطُهُ سَحْطًا: خیرا سهری بری ملی
 قت کرد.

سَحَطَ الطَّعَامَ فَلَانًا: خواردنه که له بیینی
 فلانکهس گیرا.

سَحَطَ الشَّرَابَ: شهرابه کهی تیکه ل به ناو
 کرد.

إِنْسَحَطَ الشَّيْءُ مِنْ يَدِهِ: شته کهی
 له دهست که و ته خواریو پرزگاری بوو.

انْسَحَطَ فُلَانٌ عَنِ النَّخْلَةِ: فلان
 له دارخورماکه هاته خواریو.

الْمَسْحَطُ: گهرو ه (ك: مسحط).

سَحَفَ الشَّيْءُ سَحْفًا: شته‌که‌ی سببی کرد

تو بکلی لئ کردموه، دهمگوترئ:

(سَحَفَ الشَّخْمَ عَنْ ظَهْرِ الشَّاةِ):

به‌زی پشته می‌هم‌که‌ی قه‌لاشته‌وه.

سَحَفَ الشَّعْرَ عَنْ الْجِلْد: مووه‌کانی

له‌پی‌سته‌که کردموه و سببی کرد

هیچی پی‌وه نه‌هیشت.

سَحَفَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلان‌که‌سی توشی

سیل کرد.

اسحفت الريح السَّعَابَ: بایه‌که

هه‌ورمه‌کی رادا.

أَسَحَفَ فَلَانٌ: فلان‌که‌س به‌زی فروشت.

السَّحَافُ: سیل.

السَّحْفَةُ: نه‌و به‌زو پی‌وهی به‌موراعه‌ی

پشته‌وه هه‌یه‌و نووساوه به‌پشته‌وه

له‌ناو شانه‌وه تا ده‌گاته نیهایه‌تی

پشت (کلیج‌ه) ه (ك: سَحَفَ

و سَحَاف).

السَّحْفَةُ: (رَجُلٌ سَحْفَةٌ): پی‌او‌یکی

سهر‌تا‌شراو.

السُّحُوفُ: قه‌له‌وئیک که به‌زی سهر‌پشته‌ی

بقه‌ل‌شیندرتته‌وه ه دهنگی ناش،

خره‌خری ناش ه خوشه‌ی

شیر‌دوشین له‌کاتی دوشین دا.

السَّعِيفُ: کره‌م‌کی ناش.

السَّعِيفَةُ: به‌مانا (السَّحْفَةُ): دئ ه

بارانی به‌خورم‌و ریزنه که‌ده‌بیته

هؤی لافاو هه‌ئسان و هه‌موو شتیک

له‌پ‌ره‌وی خو‌ی دا رادمدا ه (ك:

سحائف).

الْمُسْحَفُ: (مُسْحَفُ الْحَيَةِ): شوئینکه‌ی

مار له‌سهر زموی که‌ده‌م‌روا خیشکه

دروست ده‌کا ه (ك: مساحف).

الْمُسْحَفَةُ: زمویی‌ه که به‌ته‌نکی گیاو گزی

لئ پروئ ه (ك: مَسَاحِف).

الْمُسْحَفَةُ: نامیری‌که (کیردیکه) گوشتی

پئ قاش ده‌گزی ه (ك: مَسَاحِف).

سَحَفَهُ سَحْفًا: وردو خاشی کرد،

ده‌گوترئ: (سَحَقَ الدُّوَاءَ):

ده‌مرمانه‌کی کوتاو وردی کرد.

سَحَقَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ته‌فرو تونا کرد

له‌ناوی برد، ده‌گوترئ: (سَحَقَ فَلَانًا،

وَسَحَقَ الْحَشْرَةَ وَسَحَقَ الثَّرِبَ).

سَحَقَ رَأْسَهُ: سهری تاشی.

سَحَقَتِ الْعَيْنُ الدَّمَغَ: چاو فرمی‌سکی

هه‌لوم‌راندن.

سَحَقَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانی دوور

خسته‌وه.

سَحَقَ سُحْفًا: زور دووری خسته‌وه ه

قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿فَسُحْفًا

لِلْمُصْحَبِ السَّعِيرِ﴾ ه (هو سحیق و هی

سحیقه).

سَحَقَ الشَّيْءُ سَحَاقَةً وَسُحُوقًا: شته‌که

پزی و بئ که‌لک بوو.

سَحَقُ الشَّيْءِ سَحَقًا: زور دوورکه و تهوه ۵
 (فهو سحق) ۵ هورئان دمه رموی:
 ﴿تَخْطِفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾
 سَحَقَتِ النَّخْلَةُ: دارخورماکه دریژ بوو،
 بهرز بووه.
 أَسْحَقُ: پزی، دهگوتری: (أَسْحَقَ الثَّرْبُ):
 قوماشهکه پزی، زور دوورکه و تهوه ۵
 (أَسْحَقَ الضَّرْعُ): گوانهکه وشکی کرد
 شیری تیدا نهما.
 أَسْحَقَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانی دوور
 خستهوه.
 أَسْحَقَ الدَّوَاءُ: دهرمانهکه وردکرا،
 کوترا.
 أَسْحَقَ الثَّرْبُ: قوماشهکه پزی.
 أَسْحَقَ فُلَانٌ: فلانکس دوور که و تهوه.
 أَسْحَقَ الدَّمَعُ: فرمیسهکه هه لومری.
 أَسْحَقَ الشَّيْءُ: شتهکه پان و پور بوو.
 السَّحَقُ: قوماشی پزیو ۵ شوینکهی
 برینی جهستهی حوشر که سببی
 دمبی ۵ تهنکه هه ور ۵ (ك: سَحَقُ).
 السُّحُقُ: شتی زور دوور، دهگوتری:
 (سُحِقًا لَهُ وَسُحِقًا سَحَقًا): وهکوو
 دووعا لی کردن دهگوتری ۵ بؤ زیده
 پوی لهو مانایه دا دهگوتری: (سُحِقَ
 سَاحِقُ).

السُّحُوقُ: دریژ، دهگوتری: (عُودَ سَحُوقٍ
 وَنَخْلَةَ سَحُوقٍ) ۵ (إِمْرَأَةً سَحُوقًا):
 نافرمتیکی دریژه ۵ (ك: سَحَقُ).
 السَّحِيقَةُ: بارانی بهرینزه که دمیته
 هوئی لافاو هه لسان ۵ (ك: سَحَاقُ).
 أَلْسَحُوقُ: کوتراوو ورد کراو ۵ (ك:
 مساحیق).
 سَحَلَتِ الْعَيْنُ سَحَلًا وَسَحُولًا: چاو
 فرمیسی پڑاند، دهگوتری: (سحلت
 السماء): ئاسمان بارانی باراند.
 سَحَلَ الْحِمَارُ سَحِيلًا وَسَحَالًا: گویندریزمه
 زهری.
 سَحَلَ الْخَبَلُ سَحَلًا: یه کجار حه بله که ی
 بادا.
 سَحَلَ الدِّرَاهِمُ: درمه کانی به پوچ و
 ته زویر لهقه لهه دا.
 سَحَلَ فُلَانًا كَذَا دَرَهْمًا: پهلهی کرد له پاره
 پیدانی فلانکس ۵ به خیرایی
 نهونده دهره می بؤ بژارد.
 سَحَلَ السُّورَةُ وَالْقَصِيْدَةُ: سورتهکه پان
 جامه شیعریه که ی بی راوستان و
 پسانه وه خوینده وه.
 سَحَلَ الشَّيْءُ: شته که ی پان کرده وه،
 پلیشانندی به وه، وردو خاشی کرد.
 سَحَلَ الذَّهَبُ وَالْفِضَّةُ: ئالتون و زیومه که ی

دوای لمبؤته دان و قال کردن سارد
کردنه وه ه همروا وشعی (سَحَل):

به مانا تو بکل لی کردنه وه
داتاشین و راسته و پاسته کردنه،
دمشگوتری: (سحلت الريح الأرض):
ریشه بایه که زموییه که ی مائی و
تمپ و تۆزه که ی له سمر پادا.

سَحَلْ فلاناً بلسانه: جنیوی به فلانکه س
داو سمر زه نشتی کرد.

اَسَحَلْ الحَبْلُ: یه کجار حه بله که ی بادا.

سَاحِلُوا: هاتنه قهراخی دهریا ه یان
پنیدا رۆیشتن.

ساحل فلاناً مساحلة وسحالا:
سمر زه نشتی فلانکه سی کرد، جنیوی
پنیدا.

اِنْسَحَلْ: تو بکلی لی بۆوه، سپی بوو،
خیرا رۆیی، دهمگوتری: (انسحلت
الناقة): حوشترمه که خیرا رۆیی.

اِنْسَحَلْ الخطيب: وتار بیژمه که به خیرایی
وتاری دا.

اَلْاِسْحَلْ: درهختی که لقه کانی بۆ سیواک
پئی کردن به کاردی دهمبوهیته دار
حه پیزمران (دارگه ز) به زۆری
له دهمشتو سارادا دهرۆی، سروشتی
درهختی ئیراکی همیه و له و ناوچانه
دهرۆی که نه وی لی دهرۆی.

الساحل: قهراخ دهریا ه نه و شوپنانه ی

ناوی دهریا جار به جار به هۆی
شه پۆل و بهرز بوونه وه دمیگاتی و
جاری واش همیه نایگاتی.

السَّحَالُ: لغاو.

السَّحَالَةُ: ورده ی ئالتون و زیوو
نه و شتانه ه سو ی ناردی گهنم و جۆ ه
(سُحَالَةُ القوم): خو پیری و هه تیو
مچه ی قه موم و هۆز.

السَّحْلُ: قوماشی که ریه سه که ی به دول
بانهدری ه حه بلی یه ک هه ودا ه
قوماشی سپی ته نک ه (ك: اَسْحَالُ
وَسُحُولُ وَسُحْلُ).

السَّحِيلُ: قوماشی که، ریه سه که
نه پیری ته وه دولانه کیری ته وه یه ک
هه ودا بی.

اَلْمُسْحَلَةُ: سمره ته شی.

اَلْمِسْحَلُ: لغاو ه نه لقه یه کی دوانی
تی که خراون به ملاو به ولای لغاو و هه یه
ه لایه کی ریه ش ه ئامیری
نه حتردن.

مِسْحَلُ اللسان: دهمگوتری: (رکب
الخطيب مِسْحَلُهُ): وتار بیژمه که
به رده وام بوو له وتاردانه که ی دا ه
کارتیخ ه بیژینگ ه (ك: مساحل).

اَلْمَسْحُولُ: شتی بچوکی بی نرخ ه
شوینی دهمشت و به رفراوان.

سَحِمَ سَحْمًا وَسَحَامًا وَسَحْمَةً: پُرش بُوو،

پُرش داگیرسا ۵ (فُهو اَسَحِمَ وَهِي سَحْمَاءُ) ۵ (ك: سَحِمَ).

إِسْحَمَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی باراند.

سَحِمَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی پُرش کرد.

الْإِسْحِمَانُ: هه‌رشتیک پُرش بی.

السُّحْمُ: چه‌کوچی ئاسنگهر.

السَّحْمَةُ: پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌و خپری

ئاسن ۵ (ك: سَحِمَ).

سَحَنَ الشَّيْءُ سَحْنًا: شته‌که‌ی بچوک

کردموه، باریکی کرد.

سَحَنَ الْحَشْبَةَ: ورده‌و درده‌و دارمکه‌ی والی

کرد نهرم بی‌و دابی.

سَاحَنَهُ: به‌شیوه‌ی جوان به‌رمو پیری

چوو.

سَاحَنَهُ الشَّيْءُ: له‌شته‌که‌دا تی‌که‌لاوی

بوو.

السَّحْنَاءُ: شیومو روخسار ۵ پ‌م‌نگ ۵

حال‌و وزع ۵ پیستی نهرم ۵ نازو

نیعمه‌ت.

السَّحْنُ (یوم سَحْنُ): رۆژی کۆبونه‌وه‌ی

چه‌ماومری زۆره.

السَّحْنُ: په‌ناو ژیر بال ۵ ده‌گوتری: (هر فی

سَحْنِه) نه‌و له‌ژیر ده‌سه‌لاتی نه‌ودایه‌و

له‌ژیر بالی نه‌ودا جینگای بۆته‌وه.

السَّحْنَةُ: په‌مانا (السَّحْنَاءُ) دی.

الْمِسْحَنُ: شتی‌که‌ی داری پی تی‌ف تی‌فه

ده‌دری تاوا‌ی لی دی لوس ده‌بی ۵

و‌م‌کو پ‌رمه‌ند وایه ۵ (ك: مساحن).

سَحَا الشَّيْءُ سَحْرًا: شته‌که‌ی رادا‌و رایمالی

۵ تو‌یکلی لی کردموه ۵ ده‌گوتری:

(سحا الزاب عن وجه الأرض)

گله‌که‌ی رامالی ۵ (سَحَا الشَّحْمُ)

به‌زمکه‌ی لی کردموه ۵ (سحا

القرطاس) کاغه‌زمکه‌ی پاک کردموه

نووسینه‌که‌ی سه‌ری کۆزاندموه لای

برد ۵ (سَحَا من القرطاس) هه‌ندپکی

له‌ کاغه‌زمکه‌ی ک‌راند (سَحَا الشَّعْرُ)

موومگانی تاشین.

سَحَا الْكِتَابُ: کتیبه‌که‌ی به‌ تو‌یکلی

دره‌خت‌و شتی‌وا به‌ست.

سَحَا الطِّينُ سَحْيًا: هورمه‌کی رادا، ک‌راندی.

أَسْحَى الْكِتَابُ: کتیبه‌که‌ی به‌ تو‌یکله

دارو شتی‌وا به‌ست.

سَحَاءُ: به‌مانا (سَحَا) دی.

إِسْحَى الشَّيْءُ: تو‌یکلی له‌ شته‌که‌

کردموه، سپی کرد.

أَسْحَى الشَّعْرُ: موومگانی تاشین.

إِنْسَحَى: تو‌یکله‌که‌ی لی ک‌رایه‌وه پاک

ک‌را، سپی ک‌را.

الْأَسْحَوَانُ: درێژو جوان ۵ زۆر خۆر.

الْأَسْحِيَّةُ: هه‌ر تو‌یکلی‌تیک به‌سه‌ر

گۆشته‌وه‌ی بی که‌ گۆشته‌که‌ به‌سه‌ر

ئىسقان يان دەمارمۇ ۋە (ك):
 (أساحي).

السَّاحِيَّةُ: بارانى بە خورمۇ رۆژنە ۋە
 كە خشتو خۆلى روى زموى
 دىمشواتمۇ ۋە دىمشگوتى: (سېل
 ساحية) لافاۋىكى شت رادىمۇ
 ھەمۇ شتىك لول دەدا ۋە (ت) يەكە
 بۇ موبالەغەيە.

السَّحَا: لە ھەمۇ شتىكدا بە
 تۈيۈكلەكەي دىمشگوتى.

السَّحَاءُ: تۈيۈكلۈ ھەمۇ شتىك ۋە
 تاكەكەي (سَحَاءَةٌ وَسَحَايَةٌ)
 دىمشگوتى: (ما في السماء سحابة من
 السحاب) چىكە ھەورىك تۈزە
 ھەورىك بە ئاسمانمۇ نىيە.

السَّحَايَةُ: پېشەي تىف تىفەدانى دارو
 لوسكردى تۈيۈكلۈ دامالنى ۋە
 پەردەي دەماغ.

السَّحَاءُ: دروستكەرى بىلۈ خاكەنازو
 شتى ۋا كە شتى بى رابدى.

السَّحَاءَةُ: ھەر ئامىرىك شتى بى دامالى،
 شتى بى رابدى ۋە (ك: مساح).

السَّحَابُ: ملوانكە ۋە گەردن بەند كە لە
 قەرنىقول ۋە مىخەك دروستكراي
 لولونۇ جەواھىراتو زىپرو زىپو
 تىدانەي ۋە ۋەكۇ مىخەك بەند ۋە

دىمشگوتى: (وجدته مارث السحاب)
 بىنىم ۋەكۇ مىندال ۋەبۇ ھىچى
 نەدمزانى نەقام ۋەكۇدەن.

السَّخْبَرُ: درەختىكە كە بەرز دەبىتە ۋە
 لىقەكانى دادىن ۋە شۆردەبىنە ۋە مارو
 مۆر بىكەكانىان دىكەنە نىشىكەي
 خۇيان ۋە دىمشگوتى: (ركب فلان
 السَّخْبَرُ) فلان غەدرو زولمى كەدە.

السَّخْتُ: بەھىزو بەتوانا ۋە دىمشگوتى:
 (حر سَخْتُ) گەرمای بەتىن (برد
 سخت) سەرمای بەتىن ھەروا بەمانا
 شتى رەقو پتە ۋە تەنك دى.

السَّخْتِيَّةُ: بەمانا (السَّخْتُ) دى ۋە شتى
 بارىك ۋەردو سې تەوا ۋەك رەنگ.
 السَّخْتِيَانُ: پېستى بىزن بە دەباغكراوى.
 السَّخُوتُ: شتى لوس ۋە پوس.

سَخَتْ الْجَرَادَةُ سَخًا: كۈللەكە كلى لە
 زموى چەقاند.

سَخَّ فِي السَّيْرِ وَالْخَفَرِ: زۆر رۆيشت، زۆرى
 قول كەرد.

السَّخَاغُ: زموى نەرمەلان كە چەوى
 تىدا نەيى.

سَخَدَ رَقُّ الشَّجَرِ: گەلەي درەختەكە
 شەونماوى بوو پەكە گەلاكانى
 كەوتنە سەر پەك.

السُّخْدُ: گهرم.

السُّخْدُ: ناوېكى زمر دو خهسته له گهل

مندالېوون دېته دمر پارچه په كه

و مكوو جهرگاو سى ۵ تنكه همور ۵

زمر دى دم و چاو، پارچه په كه به

ديوارى ناو په حمه وه دمنووسى ۵

نمو ريخول په لى له ناوكه وه

زارو كه كه بزيوى لى و مرده گرئ به و

پارچه وه په يو هسته.

السُّخْدُ: (شباب سُخْدُ) گهنجيكى

نهرمو شله.

السُّخْدُ: لهش داهيزراو دل شكاوو

خه مبار.

سَخَرَتِ السُّنَيْنَةُ سَخْرًا: كه شتيه كه

رهمايوو به ويستى كه شتيه وانه كه

پايه كه هلى كردبوو.

سَخَرَفَ فُلَانًا سَخْرِيًّا: ته كليفى له فلان كرد

بو شتيك كه نه يو يست نه جامى بدا

پيى ناخوش بوو بيكاو به زور پيى

كرد.

سَخَرَفَ مِنْهُ وَبِه: سَخْرًا وَسُخْرِيًّا:

گالتهى پيكر ۵ قورنان دمفرموى:

﴿إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ﴾.

سَخْرَةُ: داواى شتيكى لى كرد له وزهيدا

نه بوو بيكاو به زور پيى كرد ۵

بيگارى پيكر ۵ كارى پيى كردو

كړيى نه دايه ۵ دمگوترئ: (سَخَرَّ اللَّهُ

الْإِبِلَ) په رومردگار خوشترى ژيربار

كردووو بو نيوو سودى لى

ومر دمرگرن.

سَخَرَهُ عَلَيْهِ: بالا دمستى كرد به سهريدا

۵ قورنان دمفرموى: ﴿سَخَرَهَا

عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ﴾.

تَسَخَّرَ: نهركيكى خسته سهر و كړيى

نه دايه بيگارى پيى كرد.

اسْتَسَخَرَ مِنْهُ: به مانا (سَخَر) دئ.

السُّخْرَةُ: بيگار (سوځره) به بى كړئ

پيدان كار به خه لك بكه ۵

دمگوترئ: (هم سُخْرَةُ) نه وانه بيگار

پيى كراون.

السُّخْرَةُ: همرشتيك ببيت هوى گالته

پيكر دى ۵ (ك: مَسَاخِر).

السُّخْرِيَّةُ وَالسُّخْرِيَّةُ: به مانا گالته

پيكر دى.

سَخِطَهُ وَسَخِطَ عَلَيْهِ سَخَطًا وَسُخْطًا: رقى

ليبوو ناخوشى ويست لى رازى

نه بوو.

اسْخَطَهُ: رقى هه لساند.

تَسَخَّطَهُ: لى رازى نه بوو.

تَسَخَّطَ الْعَطَاءُ: به خششه كه به كه م

زانى، به ويستى نمو نه بوو ۵ كه مى

پيداو پيى ناخوش بوو.

سَخَفَ الشَّيْءُ سَخْفًا وَسُخْفَةً وَسَخَافَةً:

ته نك و لاواز بوو ۵ دمگوترئ:

(سَخَفَ الثوبُ) قوماشهکه تهنک و

زمعیف بوو ۵ همروا دمگوترئ:

(سَخَفَ العقلُ) کافضامو بی عقل

بوو ۵ (هو سخیف وهي سخیفة)

دهشگوترئ: (رأى سخیف) رایهکی

لاوازه (لرب سخیف) قوماشیکی

تهنکه.

سَخَفَهُ: بی عقلی کرد به بی عقلی له

قهلهمدا.

سَخَفَ الجرع فلاناً: برسیهتی فلانی

لاوازو بی تین کرد.

السَّخْفَةُ: (سَخَفَةُ الجرع) نهو بی هیزی و

لاوازییهی به هوئی برسییه تیه وه

پهیدا ده بی.

سَخَلَ الشَّيْءُ سَخْلاً: به فیل شته که ی

گرت.

أَسْخَلَ الأمرُ: کارهکی دواخست.

سَخَّلَتِ النَّخْلَةُ: دارخورماکه خورماکانی

لاواز بوون، یان پیش گه یشتن

ومراندنی.

سَخَّلَ النَّخْلَةُ: خورماکانی هه لپشتن، به

نه کاملی ومراندنی.

السَّخَالَةُ: شتی پرو پوج و بی که لک.

السُّخْلُ: خورما نه گهر ناوکه که ی رمق

نه بوو بی.

السُّخْلُ: هه رشتیک کامل نه بوو بی ۵

لاوازو بی نرخ.

السَّخْلَةُ: به رخۆله و کارژیله دوا ی

نهو ی له دایک ده بین ۵ (ك: سَخَلَ

وَسَخَالَ وَسَخْلَان).

سَخَمَ اللحمُ: گوشته که بیوگه نی کرد.

سَخَمَ فلاناً بصدره: رقی فلانکه سی

هه لساند.

سَخَمَ الله وجهه: خودا روی رمش کرد.

تَسَخَمَ عليه: رقی و کینه ی پهیدا کرد.

الأسخَمُ: رمش (هي سخماء) نهو

نافرمه ته رمشه.

السُّخَامُ: رمشایی بنکی دیزه و منهجه ل

۵ خه لوز ۵ دمگوترئ: (ليل سخام)

شهویکی تاریکه.

السُّخَامِي: رمش ۵ دمگوترئ: (ليل

سُخَامِي).

السُّخَمُ: رمش، رمشایی ۵ تاریکی.

السُّخْمَةُ: رمشایی ۵ رقی و کینه و تورپه

بوون.

السُّخَيْمَةُ: رقی و کینه ۵ دمگوترئ:

(سَلَّتُ سَخِيمَةً باللفظ والرضى)

رقی و کینه ی نهوم به هیدی و نارامی و

رازیکردن له ناو برد.

أَلْسَخَمُ: خاوهن رقی و کینه ۵ تورپه و

تهوسن.

سَخَنَ سَخْنًا وَسُخُونَةً: گهرم بوو.

سَخِنَ: به مانا (سَخَنَ) دئ.

سَخِنَتِ العينُ: چاو فینک نه بووه (هو

سَخِنَ وهي سَخِينَةٌ).

سَخْنُ سَخْرَةُ وَسَخَانَةٌ: بهمانا (سَخْنُ) دى.
اَسَخْنَةُ: گهرمى كرد.

اَسَخْنُ اللهَ عَيْنَهُ وَبِعَيْنِهِ: خودا توشى
به لایهكى كرد گریانى بى ۵ له م
روهوه كه فرمیسكى ناخوشى گهرم
۵ به پیچهوانهوه دمگوترى: (أقر الله
عینه) خودا فیتكایى بخاته چاویهوه
؛ توشى خوشى ببی.

سَخْنَةُ: وای لیكرد گهرم ببی.

التَّسَاخِينُ: مهنجهل و نامیری ناو تیدا
گهرم كردن ۵ همروا ناوه بؤ شتیک
وهمكوو تهپلهسان وایه.

السَّخَّانُ: بۆیلهر (ناو گهرمكهر) ۵ هر
نامیریك ناوی ناو بؤرى و شتى وا
گهرم بكا.

السَّخِينُ: گهرمكهر ۵ لیدانى گهرم و
به هیزو نازار هینهر ۵ دمسته دوى
ههوجار، شوینی دمست پیكرتنى
نامیری كیلان و ورد كردنهوه ۵
بیل و خاكه ناز ۵ كیردى قهساب (ك):
سَخاخین).

السُّخْنُ: گهرم (گهرمایى).

السُّخْنَةُ: گهرمى ۵ تاوو نه خوشى ۵
زنده گهرمایى نازار ۵ دمگوترى:
(عليك بالأمر عند سُخْنِيهِ) له
سهرمقاوه به جیدى كار دمست بی
بكه ۵ دمگوترى: ناسن تا گهرمه
دهتوانى به ویستى خۆت بهكارى

بیئى كه سارد بووه هیجت بؤ
له گهل ناكرى ۵ (سُخْنَةُ العین)
پیچهوانهوى (قرة العین).

السُّخْنَةُ: بهمانا (السُّخْنَةُ) دى.

السُّخْنُ مِنَ الرِّقِّ: شۆربای گهرم.

السُّخُونَةُ: (سُخُونَةُ النَّفَاسِ): بهرز
بوونهوهوى پلهى گهرمى جهستهى
ناهرمه دواى نهوهى مندالى دهی.
السُّخِينُ (ضرب سَخِينُ): لیدانى به نازارو
نه شكهنجه.

السُّخِينَةُ: خواردمهه نییه كه له نارد
دروست دمكرى نه زور شل نه زور
توند به كوردی پئی دمگوترى:
په لئو ۵ خۆراكى گهرم.

السُّخْنَةُ: دیزیه كه خواردنى تیدا
گهرم دمكرى ۵ (ك: مَسَاخِينُ).

سَخَا سَخَاءٌ: به خشى، سه خاومتى نواند
دمگوترى: (سَخَابَهُ، فَهُوَ سَاخٌ، هِيَ
سَاخِيَةٌ).

سَخَا فلان: فلانكەس له جوئه كهوت.

سَخَوُ سَخَاوَةً: بوو به ئادهمیزانلىكى
به خشنده (هو سَخِيٌّ) (ك: اَسْخِيَاءُ) ۵
(وهي سَخِيَّةٌ) (ك: سَخَايَا).

سَخِي سَخَاً: به خشنده و دمست و دل
فراوان بوو.

سَخِي نَفْسُهُ عَنِ الشَّيْءِ: نهفسى له شتهكه
بیزارو وازى لی هیئا.

لهسمر بهشتی رایکیشا.

سَدَحُ النَّاقَةِ: حوشرهکەى پيخ دا ە يان

لهسمر زموى رایکیشاو سهرى برى.

السَّادِحُ: پياوێكى بهزپوێته نهزۆك

نيه.

السَّادِحَةُ: هههورى پهرو رمشو تاريك ە

(ك: سوادح).

سَدَّ الشَّيْءِ سَدَاداً وسدوداً: شتهكه راستو

رێك و پێك بوو.

سَدَّ السُّهُمُ: وسَدَّ فلان: له قسهو

كردموهيدا پيكاى.

سَدَّ قِرْلَه وفعله: گوفتارو كردموى له جيبى

خویدا بوو.

سَدَّ الشَّيْءِ: كونو كهلينى شتهكهى

پهركردنهوه.

سَدَّ الْقَنَاةَ: پردۆكهى بهسهر جوڭاكهدا

رابهست.

سَدَّ عَلَيْهِ باب الكلام: قسهى ئى قهدهغه

كرد.

سَدَّ الشَّيْءِ سَدّاً: كونو كهلهبههرى

پهركردنهوه ە شتهكهى پيكا .

سَدَّ السُّهُمَ إِلَى الصَّيْدِ: تيرهكهى

ئاراستهى نيچيرهكه كرد.

سَدَّ اللَّهُ فُلَاناً: خودا فلانكەسى خسته

سهر رێگای راستو هيداپهتى دا.

سَدَّ صَاحِبَهُ: ئاموژگارى هاوهلهكهى

كردو رێگای باشى نيشاندا.

أَسْخَى النَّارَ: رێگای دهرچوونى بو

ئاگرمكه كردموه نهبهیشت چیدی

لهزێر مهنجهلهكهدا پهنگ بهخواتهوه

ە دمشگوترى: (أَسْخَى الْقِدْرَ)

دوکه ئکیشى بو مهنجهلهكه

دامهزراند بوئهوى بلێسهى ئاگرمكه

بهملاو نهولای مهنجهلهكهدا

دهرچى.

سَخَى نَفْسَهُ وَنَفْسَهُ عَنْ كَذَا: نهفسى

خوى ههلنا بو وازهينان لهوشته.

سَخَى النَّارَ: بهمانا (أَسْخَى النَّارَ) دى.

تَسَخَى عَلَى أَصْحَابِهِ: به زۆره ملن و

تهكهللوف وای نيشانى هاوهلانى دا

كه سهخى سروشته.

السَّخَاوِيَّةُ: زموى نهرمهلان يان پان و

بۆر ە (ك: سخاوي).

السَّخَاوَةُ مِنَ الْأَرْضِ: بهمانا (السَّخَاوِيَّةُ)

دى ە (ك: سخاوى).

سَدَحَتْ فَلَانَةٌ سَدْحاً: فلان ئاهرمت لای

ميردمكهى بهختهومر بوو له

شانسو بهختى خوى رازى بوو ە

مندالى زۆرى ئى بوون.

سَدَحَ بِالْمَكَانِ: لهوشوپنه مايهوه.

سَدَحَ الشَّيْءُ: شتهكهى لهسهر زموى بلاو

كردموه.

سَدَحَ فُلَاناً: فلانكەسى به زمويدا داو

بهرموو (رمبهوو) رایکیشا ە يان

سَدُّ مَالُهُ: به باشی مال و سامانه که ی خسته گهر.

سَدُّ عَلَيْهِ الْقَوْل: قسه که ی هه ټوښاندوه.

إِسْتَدَّ: رېک وپېک بهر دموام بوو له سهر کار ی خوۍ.

إِنْسَدَّ: گړاو بهر به ستی بؤ په یدا بوو.

تَسَدَّدَ: رېک وپېک بهر دموام بوو له سهر کار مکانی.

الْإِنْسَادُ التَّاجِي: گړانی شا رمگی تاجیه به جه ټه ی خوینی.

السَّادُ: دمگوتری: (هو سَادُ الْقَامَةِ) نهو پیاوه بالای رېک و شوشه.

السَّادَةُ: چاوېک کراوه بی و باش نه بیښی.

السَّادُ: بهر دموام بوون له سهری کاری باش و ههنگاو نان بهر مو مه به ستی پیر و ژ ټ گوشتارو کرداری حه ق و راست.

السَّادُ: نهو ی کون و که له بهر یکی پی گیر ی ټ دمگوتری

سَدَادُ الْقَارِيَةِ: ټوښه وانه ی گوزو و دیزو کولینه.

سَدَادُ مَنْ عَزَزَ وَسَدَادُ الْعِيْش: دابین کردنی پید او یستی ژبان ټ ههروا ناوه

بؤ جه ټه ی خوینی یان کؤمه ټیک به کتړیا یان هه بار میه کی غه ریب که

رېگای هاتوچوۍ خوین بگری.

سَدَادُ الثَّر: نهو پی شمه رگه و سهر بازانه ی له سهر سنووری ولات له سهنگه ردان ټ (ك: أَسَدَّة).

السَّادُ: نه خوشیه که کونه لوت دمگری و ناهیل ی ههوا له وټو به چیته

ناو سییه کانه و ټ ههروا ناوه بؤ ههر شتیک له ناو جه سته دا ری له هاتوچوۍ شتیک ی تر بگری.

السَّدُ: بهر دمو له مېر له نیوان دوشتا ټ دروست کردنی بهر به ستو له مېر ی

پته و له رېر موی روبردا بؤ نهو ی به گوږی پیویست ناو گل بداته ووه

کؤ بکاته ووه (ك: سدود أسداد).

السَّدُ: به مانا (السَّدُ) دی ټ بهو هه وری

ناسؤ داگیر دمکا دمگوتری (سَدُّ مَنْ سَحَاب) ټ (وَسَدُّ مَنْ جَرَاد وَجَرَاد سَدُّ) کولله بیتان که هه موو ناسؤ داگیر کا ټ وشکه جه م که گؤماوو

بهردی گه وری تیډا بن و ناویان تیډا بمینیته ووه بؤ ما و میه ټ (ك: سدود وأسداد).

السَّدُ: قسه ی راست و درست.

السَّدُ: به مانا (السَّدَاد) دی.

السَّدَادُ: (رجل سَدَاد): پیاویکی له سهره

خو و بهر دموام له سهر کاری باشی خو په تی.

السُّدَّةُ: دمرگای مال ۵ بهربیلای خانوو،

ساحه ی بهر دمرگا ۵ سیسم ۵ همروا
به مانا (السُّدَاد) دی.

السُّدَّةُ: شوین و جیگا، دموگوتری: (سَدَّةُ

مَسَدَّةُ) شوینی نه وی گرت، له

شوینی نه و دانیشت ۵ همروا

دموگوتری: (هم یسَدُون مَسَادَ آبائهم)

نه وانه شوینی باوک و باپیری خویان

دمگر نه وه.

سَفَرُ فَلَانٍ فِي الْبِلَادِ سَدْرًا وَ سَدُورًا: فلان

رؤیشت به ناو ولاتدا گهرا هیج

شتیک نه یگړپایه وه.

سَفَرُ الثَّرَبِ: قوماشه کی دری.

سَفَرِ سَدْرًا وَ سَدَارَةً: چاوی له بهر گهرما

لنل و پیل بوون ۵ دموگوتری: (سَدِرَ

بَصْرَةَ) ۵ هیج له کردار و گوشتاری

خوی ورد نه بومو وه گوئی به وه نه دا

چ دمکاو چ ناکا ۵ دموگوتری: (هر

سادر و سَدِرَ، وهي سَدِرَةٌ) ۵ همروا

دموگوتری: (هو سادر في القي) نه و له

گومر پایدا روچووه ۵ (تکلم سادراً)

قسه ی کردو له قسه کانیدا دنیا

نه بوو.

أَسْرَرَهُ: گومر پای کرد، وای لیکرد گرنگی

نه دا بهشت.

أَسْرَرَ: پهله ی کرد له بازدان و

راکردندا.

تَسْتَرُ بِالْثَرَبِ: به قوماش خوی

رازانده وه، خوی دمرخست.

الْأَسْرَانُ: دوو رمگن له ژوور کولمه وه

بهرز بوونه وه بهر و ژوور که وتوونه

پیش کرکړاگی گوچکه تا

گه یشتونه تۆقه سمر ۵ دموگوتری:

(جاء يضرب أسدريه) به که سیک

دموگوتری هیج نیشتیکی نه بی بی

کارو مهبه ست بسوړپته وه ۵ یان به

دمستی به تال گهراپه وه هیجی دمست

نه که وت.

الْإِسَارُ: شیوه بهر دمه که له ناو خیمه

هه لدمری.

الْأَسْرُ: سمر گیزی و ناو ل گهرا نه

توشی نه وانه دمبی که سوازی

که شتی دمبن له ناو دهریا سمر گیز

دمبن.

الْأَسْرُ: درمختی نه بگ ۵ تاکه که ی

(سَدِرَةُ) (ك: سَدِرَ).

سَدِرَةُ الْمُنْتَهَى: درمختیکه له بهه شتدا.

السَّدِيرُ: باله خانه ی سی لا (سی سوچ و

تاوهر) یان گومبه زیکه پیک هاتووه

له سی گومبه زی ودها که چوبنه ناو

یه که وه ۵ سهرچاوه ی ناو، کاریز.

سَدِيرُ الْعُشْبِ وَ سَدِيرُ النُّخْلِ: کومه لگاو

کانی گیاوگز ۵ باخه دارخورما

رمشای دیمه نی نه و جوړه شتانه.

السَّيْدَارَةُ: سِدَارَه ؛ جَوْرَه كَلَاوِيْكه
بِهَزْوَري مَوْجِه خُزْرو خانِه نشين له
بري وِلَاتْدَا له سَمِر دَمَكَن.

سَدَسَى الْقَوْمِ سَدَسَا: شَهْش يَهْكى مَالَو
سامانى خَه لَكَه كَهى وِهر گِرت ۵ بُوو
به شَهْشَم كَهسى قَهْومَه كَهى.
اَسَدَسَى الْقَوْمِ: خَه لَكَه كَه بُوون به
شَهْش.

السَّدَاسُ: شَهْش شَهْش دَمْگوتَرى: (جاءوا
سُدَاسَ) شَهْش شَهْش هَاتَن.

السَّدَاسِي (اَزَار سُدَاسِي): نِيْزارِيكه،
دَمْرِپِيْه كَه دَرِيْزِيه كَهى شَهْش بَستَه.
السَّدَسِيَّةُ: له زَاراوهى نَهْنداز يَارِيْدَا

بَرِيْتِيْه له نَامِيْرِيْكى بِيْنِيْن پَه
پَهى شِيْوه كَهْوانَه يى دَرِيْزِيه كَهى
شَهْش يَهْكى مَوْحِيْتى كَهْوانَه كَه يَه ۵
نَهْبعادى سَوْجى پِيْ دَه پِيْوَرى.

السَّدَسُ: شَهْش يَهْك ۵ (ك: اَسَدَاس) ۵
دَمْگوتَرى: (هَر يَضْرِب الْاَحْصَاسِ فِي
الْاَسَدَاس) نَهْو كَابِرَا يَه هَمَر پِيْنِج
شَهْشِيَه تى و خَه رِيْكى فِيلَو
تَه لَه كَه يَه.

السَّدُوسُ: طَه يَهْسان پَان طَه يَهْسانى
سَهْوز.

السَّيْدِس: بَهْمانَا (السَّدَسُ) دِي ۵ (ك:
اَسَدَاس) مَهْرِيْك كَهْوتَبِيْتَه سَالى
شَهْشَه مى تَهْمَه نِيَهْوه ۵ حَوْشَرِيْك

جَوْبِيْتَه سَالى هَهْشْتَهْمَهْوه ۵ (ك:
سُدَسُ).

اَلْمُسَدَسُ: له نَهْنداز يَارِيْدَا (شَهْش لَوْج)
شَهْش سَوْج ۵ هَمَرَا نَاوه بُو
دَمَانِجَهى گوللَه هَاوِيْز ۵ بَه زَوْرِ
بَهْو دَمَانِجَانَه دَمْگوتَرى شَهْش
گوللَه بَخْوا، هَمَرَا نَاوه بُو
دَمَانِجَه يَهْكى خانَه دارو خَاوَمَن
شَانَه.

مَسَدَسُ: دَمْگوتَرى: (جاءُوا مَسَدَسَ)
شَهْش شَهْش هَاتَن.

سَدَعِ الشَّيْءِ بَغِيْرَه سَدْعَا: شَهْه كَه
بَهْرهنگارى شَتِيْكى تَر بُووه
لِيْكَدَرَان.

سَدَعِ الشَّيْءِ: شَهْه كَهى بِلَاو كَرْدَمَهْوه.

سَدَعِ الْحَيَوَانِ: نَاژَه لَهْ كَهى سَهْرَبْرِى.

سَدَعِ فَلَانَا: رِيْگَهى نِيْشَانى فَلَانَكَهْس دَا.

اَلْمِسْدَعُ: رِيْ نِيْشَانْدَمَرُو چَاو ساغ كَه
مَل دَمْنِ بَه رِيْگَاى خَوَى و نَهْركى
خَوَى نَهْنجام دَمْدَا ۵ پَان خِيْرا رَوُو
بَهْپَهْله ۵ (ك: مَسَادَعُ).

سَدَفِ الْبَصَرِ سَدَفَا: چَاوْمَكَه له بَرَسَانَا
تَارِيْكايى بَهْسَمَرْدَا هَات ۵ (هَو اَسْدَفُ
وهي سَدَفَا) (ك: سُدَفُ).

اَسْدَفُ: تَارِيْك بُوو ۵ دَمْگوتَرى: (اَسْدَفُ
الليْلُ).

اَسْدَفُ فَلَان: فَلَانَكَهْس نُووست ۵ له

سَدِكْ بِالشَّيْءِ سَدَكًا وَسَدَكًا: ومگری
شته که بوو پییوه و لکا ۵ (فهو سَدِكْ
وهي سَدِكَة).

سَدِكْ جَلَالُ التَّمْرِ: سه به ته خورماکانی
خستنه سمر یه ک.

السَّدَلَة: نادمیزادی دمست گهرمو
دمست سوك له نیش گردندا ۵
دمگوتری: (هو سَدِكْ بِالرِّمَح) نهو
دمست رنگینو کارامایه له رمب
وهشاندا.

سَدَلُ الْقَرْبِ وَالسَّرِّ وَالشَّغَرِ سَدَلًا:

کراسه که دایایه و یان پهردمکه ی
دایایه و یان قَرْی بهردانه و.
سَدَلٌ فِي الْبِلَادِ: به ناو ولاتدا روئی.

سَدَلٌ سَدَلًا: مه یه لان بوو ۵ مه یلی کرد
(هو اَسَدَلٌ وهي سَدَلَاءٌ) (ك: سَدَلٌ).

اَسَدَلُهُ: دایایه و، بهری دایه و ۵ شلی
کرده و.

سَدَلُهُ: به مانا (اَسَدَلُهُ) دئ.

اِنْسَدَل: شلی کرده و، دایایه و.

السِّدْلُ: ملیوانکه ی گه وهر دورو
جه واهیر که دریز بیته خوار تا سهر

سنگ ۵ و مکوو بهر مور ۵ (ك:

سُدُول).

السِّدْلُ: پهرده ۵ (ك: اَسَدَال و سَدُول).

السِّدِيلُ: نهو پارچه قوماشه ی به سهر

که ژاودا دهری ۵ یان نهو

برسان یان له بهر پیری چاوی تاریک
بوو ۵ یان چووو ناو تاریکستانه و ۵
له روناکایی دورو که و ته و چووو
ژیر پهرده ی تاریکیه و.

اَسَدَفُ السُّرِّ: پهردمکه ی هه لدا یه و.

اَسَدَفُ الْبَابِ: دمرگا که ی کرده و.

اَسَدَفَتِ الْمَرْأَةُ الْقِنَاعَ: نافرته که
روپوشه که ی خوی بهردایه و.

سَدَفُ اللَّحْمِ: گوشته که ی بری کوتکوتی
کرد.

الْاَسَدَفُ: رمش ۵ تاریک ۵ (لیل اَسَدَفُ)
شهو ی تاریک.

السِّدَاقَةُ: پهرده ۵ داپوشهر.

السِّدَفُ: تاریکایی ۵ شهو و تاریکایی
شهو (ك: اَسَدَاف).

السِّدْفَةُ: تاریکی ۵ به شیک له شهو ۵

تیکه لاو بوونی تاریکی و روناکی
پی که و و مکوو کاتی نیوان

دمرکه وتنی به یان تا دمرگاته کاتی
سپی بوونی ناسو ۵ (ك: سُدَف).

السِّدْفَةُ: دمرگا ۵ یان بهر دمرگا ۵ (ك:
سُدَف).

السِّدْفَةُ: شهو و تاریکایی شهو ۵ به یانی

نیوان دمرکه وتنی روناکی به یانی
(فهجر) تا کاتی سپی بوونی ناسو.

السِّدْفُ: گوشتی پشته خره ی حوشر
(سه نام) ۵ (ك: سَدَائِف و سِدَاف).

السَّيِّمُ: ماندو ۵ گومپاو سهر ئى شىواو
۵ ئاوى ھەلقولاو ۵ تەم و غارى كەم و
تەمك ۵ پەلە پەلە ھى جۆرە ھەورو
تەم و غارىك كە بەھۆى چىپوونەو
پان بەرپەككەوتنى زۆرىك لە
جورمە ئاسمانىيەكان كە
ھەندىكىان مەجەپكانن پەيدا
دەبى ۵ (ك: سُدُم).

سَفَنَ سَدْنًا وَسِدَانَةً وَسِدَانًا: خزمەتى
كابەى كرد، بوو مەھورى مالى
خودا.

السَّادِنُ: مەھورى كەعبە ۵ خزمەتچى
مالى خودا ۵ دىگوترى: (ھو سادِنُ
فلان وآذِنُهُ) ئەو پياو خزمەتكارى
فلانكەسە، دەرگەوان و رەنجبەرپەتى
۵ (ك: سَدَنَةُ).

السَّيِّنُ: بەزو پىو ۵ خوين ۵ خورى
(ك: سَدَان).

سَدَا فلان سَدَوُ: دەستى بۆ شتەكە درىژ
كرد ۵ دىگوترى: (سدا الى الشئى
بىدە، وسدا يدىدە).

سدا فلان سَدَوُ كذا: فلان لاپەنى فلان
شتى گرتو ئەوى مەبەست بوو، بۆ
ئەو چوو ۵ ھەروا دىگوترى: (خطب
فما زال على سَدَوٍ واحد) فلانكەس
وتارى داو بەردەوام بوو لەسەر يەك
شىو و سەجە.

بەردەپەى لەناو مالدنا بۆ بووك
دىگىرپەتەو ۵ پان تاراي بووك ۵ (ك:
أَسْدَالٌ وَسُدُلٌ وَسَدَائِلٌ).
سَدَمَ البابَ سَدَمًا: دەرگاگەى بەدو خۆيدا
پىو داپەو.

سَدِمَ الماءَ سَدَمًا: ئاومەكە بەھۆى زۆر
مانەمەى بۆگەنى كرد ۵ گلو خۆلى
تەكەوت تا ئاومەكە گوم بوو داپۆشرا.
سَدِمَ فلان: فلانكەس غەم و ناپەحەتى
توش ھات، تۆرە بوو.

سَدِمَ بالشئى: سور بوو لەسەر شتەكەو
وازی ئى نەھىنا ۵ بەزۆرى لەگەل
مادەى وەرگىراو لە وشەى (ندم)دا
بەكار دەھێندى ۵ دىگوترى: (سادم
نادم، سدمان ندمان).

سَدَمَ الماءَ طَرْلَ العهد: زۆر مانەو
ئاومەكەى بۆگەن كرد.

اتَسَدَمَ دُبُرُ البعير: بىرپەنى پەشتى خوشترە
كە چاك بۆو.

السَّيِّمُ من الفحول: ئەسپى سەرکەش و
چەموش ۵ ئەگەر بۆ ئاو بەكار ھات
بەمانا ئاوى ھەلقولاو ۵ دىگوترى:
(الماءُ السَّيِّمُ) ۵ (عاشق سَدِمَ)
عاشقىكى شەيدا.

السَّيِّمُ من الفحول ومن المياه: بەمانا
(السَّيِّمُ) دى.

السَّيِّمُ: بىر سَدَمَ: بىرى ئاو كە
پىرگراپەتەو.

سَدَي الثَّوْبَ سَدَيًا: رايه‌ئی قوماشه‌کەى
دریژ کردوه.

سَدَي سَدَي: نەى هينايه‌وه ؛ شهو نماوى
بوو ە دەرگوتري: (سَلَيْتِ الْأَرْضُ
وَسَلَيْتِ الْمَكَانَ وَسَلَيْتِ اللَّيْلَةَ)
زەهوبه‌کە شيندار بوو ؛ شهو نماوى
بوو (فَهُوَ سَلَى وَهِيَ سَدِيَّة).

اَسَدَي الثَّوْبَ: رايه‌ئی قوماشه‌کەى
دریژ کردوه.

اَسَدَي اِلَيْهِ مَعْرُوفًا: بەخشنى پيدا،
چاکه‌ى له‌گه‌ئ کرد.

اَسَدَي الْأَمْرِ: کارمه‌کە پيکا، باشى لى
زانى چاکى ئەنجامدا.

اَسَدَي الشَّيْئِ: شته‌کەى نيهمال کرد.

اَسَدَي بَيْنَهُمَا: صولحى نيوانى کردن ە
رێكى خستنوه.

اَسَدَي بَيْنَهُمْ حَدِيثًا: قسه‌ى له نيوان
خه‌لکه‌کەدا هه‌لبه‌ست.

سَدَي الثَّوْبَ: رايه‌ئی قوماشه‌کەى
دریژ کردوه.

سَدَي اِلَيْهِ: چاکه‌ى له‌گه‌ئ کرد.

سَدَي بَيْنَهُمَا: صولحى نيوانى کردن.

سَدَي النِّحْلِ الشَّهْدُ: هه‌نگه‌کە
هه‌نگوينى کرد.

اَسَدَي فُلَانٍ: بەمانا (سدا) دى ە
دمشگوتري:

اَسَدَي اِلَى الشَّيْئِ: دەستى بۆ شته‌کە
دریژ کرد.

اَسَدَي الْفَرَسِ: ئەسپه‌کە عەرەقى کرد.
تَسَدَي الثَّوْبَ: بەمانا (أسداه) دى.

تَسَدَي الشَّيْئِ: سەر شته‌کە کهوتو
سواری بوو ە دەرگوتري: (تَسَدَي
الْأَمْرَ) بەسەر کاره‌کەدا زāl بوو،
کارمه‌کە کۆنترۆل کرد.

السُّدَي: نيهمال کردن و گوى پى نهدانى،
نيهمال کراو ە قورئان ده‌فه‌رموى:
﴿أَيُخْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾.

السُّدَي مِنَ الثَّوْبِ: رايه‌ئی قوماش،
پيچه‌وانه‌ى تيوهمدان ە هه‌روا بەمانا
عه‌طاو بەخششه ە نيهمال کراو.

السُّدَابُ: رمه‌زى رومه‌کە پزىشکيه‌کان
له پيڤى (السُّدَابِيَّة) يه.

السُّادُجُ: شتى خالص و پالفته که شتى
تري تيّکه‌ئ نه‌بى و نه‌قش و

نيگاريشى تيدا نه‌بى ە دەرگوتري:
(حجة ساذجة) به‌لکه‌يه‌کى ساده‌يه.

سَرَاتُ الْمِرَادَةِ وَالسَّمَكَةِ سَرَاءً: کولله‌يان
ماسيه‌کە هيلکه‌ى کرد، گه‌راى
نايه‌وه.

سَرَاتُ الْمَرْأَةِ: ئافه‌رته‌کە منداى زۆر
بوون.

أَسْرَاتُ: کاتى ئه‌وى هات هيلکه‌ بکا.

سَرَات: بهمانا (سَرَات) دئ.

خۆپهوه .

السِّرَةُ: هێلکهی ماسی و گهراى کوللهو

تَسْرَبُ: بهمانا (السَّرَب) دئ.

دمعبای له و جوهره.

تَسْرَبُ مِنَ الشَّرَاب: پربوو له شەراب.

سَرَبُ سُرْبًا: چووهر دهره (سرب في الأرض)

تَسْرَبُ الْقَوْمُ فِي الطَّرِيق: خههکهکه به

له سههر چنگ به سههر زهويدا رۆپيشت

شوين په کدا به رێگاگهدا رۆپيشت.

هه دموگوترئ: (هو سارب) له هورئاندا

السَّرَابُ: تراويلکه سيخرو؛ شتيکه له

دمفه رموي: ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ

دموروبهري نيومرودا که گهرماي

بِالْأَيْلِ وَسَارِبٍ بِاتِّهَارٍ﴾ هه مروا

وهکوو ئاو له دهشتاييدا له دوور

هه دموگوترئ: (سَرَبُ في حاجته) به

دمبيندري به لام هيچ نيه.

نيشى خوى رۆپيشت.

سَرَبَ الْمَاءُ: ئاوکه رهوان بوو هه (سَرَبَتِ

هورئان دمفه رموي: ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ

العين) چاو هريمسكى رشت هه (سَرَبَ

فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ هه ههروا ئاوه بو

الْقِرْبَةِ) کوندهکهی پينه کرد، به

گۆرپچه له ژير زهويدا که مئه ماي

سيرمه کوندهکهی دروهوه.

نه بئ بئ مهنهز بئ هه کونه مشك و

سَرَبَ الْمَاءُ سَرَبًا: ئاوکه رهوان بوو هه (هر

کونه مار هه گۆرپچهی کاريزاو،

سَرَبُ).

کونجی کاريز، بۆری ئاو هه ئاوی

أَسْرَبَ الْمَاءُ: ئاوکهی رۆياند، رژاندى.

چۆراو له کونده هه (ك: أسراب).

سَرَبَ السَّرَبُ: رێبازی نهینی دروست کرد

السَّرَبُ: کۆمهلهه بائندهو ئاوهه هه

هه گۆرپچهی له ژير زهوييهوه

هه دموگوترئ: (سَرَبُ مِنَ النِّسَاءِ) رهوه

هههکههه.

ئاهرمت وهکوو چۆن دموگوترئ رهوه

سَرَبَ الشَّيْءِ: شتهکهی پارچه پارچه

ئاسك هه ههروا دموگوترئ: (سرب من

نارد هه دموگوترئ: (سَرَبَ اليه الشَّيْءُ

التَّخْلِ) پوره ههنگ هه دئ و دموون

و سَرَبَ عليه الخيل والإبل).

دموگوترئ: (أَمِنَ السَّرَبُ) دئ ئارام هه

سَرَبَ الْمَاءُ: ئاوکهی رهوان کرد،

(أَمِنَ في سربه) له دئدا ئارام و هيدي و

رۆياندى.

هيمنه هه ههروا بهمانا سينگ دئ هه

أَسْرَبَ الْمَاءُ: ئاوکه رهوان بوو (السَّرَبُ

دموگوترئ: (هو واسع السرب) نهو

في حجره) چووهر ئاو کونهکهی

سينگ فراوانه هه ههروا بهمانا

سَرَبْلَهُ السَّرِيَالُ: کراس یان زریی له بهر
فلان کرد ۵ له چه دینیکا که له
عوسمانه وه ریوایهت کراوه
دمفه رموی: (لا أَخْلَعُ سَرِيَالاً سَرَبْلَنِيهِ
الله).

تَسْرِبَلُ بالسَّرِيَالِ: کراسی له بهر کرد.
السَّرِيَالُ: کراس یان زری یان
همرشتیکی تری ومها که له بهر
بکری ۵ (ک: س ر ا ب ل) ۵ قورئان
دمفه رموی: ﴿سَرَايِلَ تَقِيكُمْ الْحَرُّ
وَسَرَايِلَ تَقِيكُمْ بِأَسْكُمْ﴾.
سَرَجَ فلان سرجاً: دروی کرد ۵
دمشگوتری: (سَرَجَ فلان الكَذِبِ)
فلان دروی هه لبه ست.
سَرَجَتِ المرأةُ شعرها: نافرته که قزی
خوی هونی وه.

سَرَجَ سَرَجاً: دم و جاوی جوان بوو ۵ دروی
کرد.

أَسْرَجَ السَّرِاجَ: چراگی هه لکرد ۵
(أَسْرَجَ الشَّيْءَ) شته که ی جوان کرد
رازانده وه.

أَسْرَجَ الفَرَسَ: نه سپه که ی زین کرد ۵
دمشگوتری: (سَرَجَ الأحاديثِ)
قهسه کانی به درو رازاندنه وه
روکهشی کردن.

سَرَجَ الله فلاناً: خودا توفیقی فلانی دا
له کارمکانیدا سمرکه وت.

رَبِّبَاوْ ئامانج دی ۵ دمگوتری: (خَلَّى
سَرَبَةً) رینگای نه واز ئی بیننه، هه وئ
بو به دهبه یانی ئامانجی نه و مه ده ۵
(ک: أَسْرَابٌ).

السَّرَبُ: نازهل به گشتی ۵ رَّبِّبَاوْ
ئامانج ۵ سینگ ۵ (ک: س ر و ب).

السَّرِيَّةُ: کۆمه له باتنده و رموه چه یوان ۵
کۆمه ئیک له سه رباز خانه دوور
دمکه ونه وه هه لمهت دهبه نه سهر
دوژمن و دمکه پرنه وه ۵ تووکی
جهسته ی ئاده میزاد له سینگیه وه تا
دمگاهه ناوکی ۵ رینگا ۵ دمگوتری:
(هو قریب السَّرِيَّةِ) رینگای نزیکه ۵
به خیرایی ده چی کاری خوی دمکاو
دمکه پرنه وه ۵ (هو بعيد السربة) نه و
رینگاکه ی دووره.

السَّرِيَّةُ: سهفه ری نزیک.
أَلْمَسْرَبُ: شوین خیشکه ی مار ؛ شوینی
خشانی مار به سمر لبه ورده و گله
ورده دا ۵ دمگوتری: (هذه مسارب
الحياة) نه و شوینی خشانی مارمکانه
له سمر نه و لبه یان نه و گله ورده.
أَلْمَسْرِيَّةُ: مووی نیوان سینگ و ناوک ۵
به رپیلا و پیش هه یوانی ژوور ۵ (ک:
مَسَارِب).

أَلْمَسْرِيَّةُ: مووی نیوان سینگ و ناوک ۵
پاوان و له و پرگا ۵ (ک: مَسَارِب).

سَرَّجَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرته که قزى

خوى هونينه وه.

إِسْتَسْرَجَ السَّرَّاجُ: چراگه ی هه نکرده.

السَّارِجُ: (جبین سارج) ناوچه وانی

گهشو جوان ومکوو چرا.

السَّرَّاجُ: چرای هه نگیر ساو ه (ك):

سُرُج).

السَّرَاجَةُ: پيشه ی زین دورین (زیندرو).

السَّرْجُ: زینی ولاخ ه (ك: سروج).

السَّرْجُ: زین فروش ه زیندرو ه دروژن.

سُورِجُ: ناسنگهرو شیرگه ریکی

به ناویانگ بووه، شمشیری سوردهجی

بو لای نهو نیسبهت دمه ریڼ.

السَّرْجَةُ: نهو شوینه یان نهو شته یه

که چرا روته که ی تیدا داده نری (ك):

مَسَارِج).

سَرَجَنَ الْأَرْضَ: زبلی به زهویپه که کرد

بوته وهی باش رومگی تیدا بریوی.

السَّرَجِين: زبلی.

سَوَّحَ سَرْحًا وَسُرُوحًا: بهیانی زوو دهرچوو

رؤی.

سَوَّحَ السَّيْلُ: لافاوه که به هیواشی رؤی.

سَرَحَتِ الْمَاشِيَةُ: نازده که بوخوی لهومپرا

پیویستی به نائف پیدان نه کرد.

سَوَّحَ الشَّيْءُ: شته که ی نارد.

سَوَّحَ مَا فِي صَدْرِهِ: چی له سنگیدا بوو

دمری خست دمری بری.

سَوَّحَ الْمَاشِيَةَ: نازده کهانی به ره لای لهومپرا

کردن بوته وهی بوخویان بله ومپرن.

سَوَّحَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا توفیقی فلانکه سی دا

ه دهمگوتری: (هو یسرع فی أعراض

الناس) نهو پاشمله به خراپه باسی

خه نك دمكا.

سَوَّحَ سَرْحًا: له نه ره کهانی خوی رزگاری

بوو.

سَوَّحَ الشَّيْءُ: شته که ی نارد ه دمگوتری:

(سَوَّحَ الرَّسُولَ) نیردراوی خوی نارد

بو نه نجامدانی کارمه که.

سَوَّحَ الشَّعْرَ: قزمکانی به شاننه کرد

همندئ گهنده مووی هه نکه نراوی

به ددانی شاننه که حیا کردموه.

سَوَّحَ فَلَانًا إِلَى مَوْجِعٍ كَذَا: فلانی

ناپاسته ی فلان شوین کرد.

سَوَّحَ الْمَرْأَةَ: نافرته که ی ته لاق دا.

سَوَّحَ الْعَامِلَ: کریکارمه که ی له نیشه که

دهر کرد.

سَوَّحَ الْمَاشِيَةَ: نازده کهانی برده

جیگایه که به ده می خویان

بله ومپرن و پیویستیان به نائف

پیدان نه بی.

سَرَحُ الشَّيْئِ: شتمه‌ک‌ی ناسان کرد.

سَرَحَ عَنْهُ الشَّيْئُ: شتمه‌ک‌ی له چنگ نهو
رزگار کرد.

سَرَحَ اللَّهُ الْعَبْدَ لِلْغَيْرِ: خودا بهنده‌ک‌ی
توفیق دا بۆ خیر و خویشی.

اَنْسَرَخَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س پۆشاک‌ی له‌بهر
خوی داکه‌ند ۵ په‌له‌ی کرد.

تَسَرَّخَ مِنَ الْمَكَانِ: لهو شوینه روئی و
جووهمدر.

التَّسْرِیْحَةُ: شیومیه‌ک‌ه له داهینان و
چاککردنی قز.

السَّارِحُ: شوان ۵ نازهل.

السَّارِیْحَةُ: نازهل ۵ ده‌گوتری: (ماله
سارحه ولا رائحه) واته: هیچی نیه.

السَّرَاحُ: ناسان ۵ ده‌گوتری: (افعل ذلك
لی سراح ورواح) به ناسانی و بی

گیرو گرفت نهو کاره ده‌ک‌م ۵ همروا
ده‌گوتری: (أطلق سراحه) به‌ره‌لای

کرد ۵ وازی لی هینا.

السَّرْحُ: نازهل ۵ به تایبه‌تی بهو نازهل‌ه

ده‌گوتری به‌یانی ببری بۆ له‌ومر
خواردن و ئی‌واره به‌ینسریته‌وه ۵

همروا ناوه بۆ درمختی گهوره و
بهرز ۵ به‌ردم‌رگا و به‌ر بیلای خانوو.

السَّرْحُ: ناسان ۵ ده‌گوتری: (مشیة سَرَحُ)
رویشتنیکی ناسان ۵ (وولدت سَرَحاً)

به ناسانی مندالی بوو (عطاء سَرَحُ)

به‌خشدن‌دی وهرگیراوو گه‌یشتوو ۵

(فرس سَرَحُ) نه‌سپیکی تیزرؤو

گورج و گۆل.

السَّرْحَانُ: گورگ ۵ (ذئب السَّرْحَان)

فه‌جری درؤزن (سَرْحَان الخوض)

ناوم‌راستی هه‌وز ۵ (ك: سراحین،

وسراح).

السَّرِیْحُ: نه‌سپو حوشتی خوش‌رؤو
تیزرؤو.

السَّرِیْحُ: شتی ناسان ۵ په‌له کردن

ده‌گوتری: (لايكون ذلك الاي سريح)

نه‌وه به‌په‌له نه‌بی ناگری ۵

رؤیشتنیک کاله‌ی بۆ بیه‌ستری ۵

خوی بۆ ناماد‌مبکری ۵ نه‌سپیک

زینی به پشته‌وه نه‌بی، بی زین بی.

السَّرِیْحَةُ: پارچه په‌پۆی شپو دپاو ۵

خوینی رزای به‌سهر شتدا

رؤیشتوی وشکه‌وه بوو ۵ (ك: سريح،

وسرائح) ۵ رنگای راست و دیار له

شیوو دۆل و ته‌نگه به‌راییدا، که به

چوار ده‌وریدا درمخت هه‌مین (ك:

سرائح).

المَسْرَحُ: پاوان، له‌ومرگا ۵ شوینی شانوو

رانواندن‌ی ته‌مسیل ۵ (ك: مسارح).

المَسْرَحُ: شانه ۵ (ك: مسارح).

الْمُسْرَمَةُ: بهمانا (الْمُسْرَحُ) دئ ۵ (ك: مسارح).

الْمُسْرَحِيَّةُ: جبرؤكَيْك ناماده كرابئ بؤ سمر شانؤ.

الْمُسْرِيحُ: يهكَيْكه له به حره گانی عهروز، زؤر به كه می شیعی پی گوتراوه.

سَوْدَ الشَّيْءِ سَرْدًا: شته که ی کون کرد ۵ (سَرْدُ الْجِلْدِ) پیسته که یان (چهرمه) که ی کون کرد.

سَوْدَ الدَّرْعِ: زړیه که ی چنی، ههردوو لای نه لقه که ی به یه که وه نووساندنو دایکوتان به یه که وه ۵ قورئان دمفه رموی: ﴿أَنْ اَعْمَلَ سَابِقَاتٍ وَقَدْزُرَ فِي السَّرْدِ﴾.

سَوْدَ الشَّيْءِ: درئزه ی به شته که داو بهر دمواو بوو له سهری ۵ دمگوترئ: (سرد الصرم) بهر دمواو بوو له سهر رؤزو گرتن ۵ دمشگوترئ: (سرد الحديث) درئزه ی به قسه کردنه که ی داو به رَيْك و پَيْكئ ناخاوتنی کرد. سَرْدَ سَرْدًا: بهر دمواو بوو له سهر رؤزو گرتن.

أَسْرَدَ الشَّيْءُ: شته که ی کون کرد ۵ (أَسْرَدَ الدَّرْعُ) زړیه که ی چنی.

تَسْرَدَ الشَّيْءُ: شته که رنجه که ی به ست زنجیره ی به ست، به شوئن یه گدا

رېزېوو ۵ دمگوترئ: (تَسْرَدَ الدَّرْعُ) (تَسْرَدَ الماشي) (تَسْرَدَ الدمعُ) ۵ (تَسْرَدَ الحديث) قسه گانی جوان ناراسته کردنو به رَيْك و پَيْكئ دوا.

السَّارِدُ: مېرو ساز، مېرو کونکمر. أَلْسَرَادُ: نامېری شت کونکردن، نهو شته ی مېرو پی کون دمکړئ.

السَّرْدُ: ناوه بؤ نهو که سه زړیه گان، نه لقه گان کؤ دهکاته وه ۵ (شئ سَرْدَ) شتی به رېزو به زنجیره و زور ۵ دمگوترئ: (نجوم سَرْدَ).

السَّرْدُ: بهمانا (السَّرْدُ) دئ. السَّرَادُ: نه لقه دروستکمر بؤ زړئ. الْمُسْرَدُ: بهمانا (السَّرَادُ) دئ ۵ زوبان ۵ دمگوترئ: (ماشِ مِسْرَدُ): که سېکه بهر دمواو ههنگاو دهاوئ و دئ و دهجئ ۵ (ك: مسارِدُ).

السَّرْدَابُ: ژېر زمېن، هؤده و قاوشیکه له ژېر بینادا دروست دمکړئ بؤکاتی پېویستی له سهرماو گهرمادا په نای بؤ دهبرئ ۵ (ك: سرادیب).

السَّرْدَارُ: سهروکی سهربازو پوځیس. سَرْدَقَ الْبَيْتَ: خانو ده که ی تونلو تؤل کرد.

السَّرَادِقُ: ههر دیوارو په رزینیک دموهری شتیکی تر بدا ۵ خیمه ی

هه ئدراو به بۆنەى بوك گواستنه وه

يان ته عزىيه و سمره خو شىيه وه.

السُّرْدَيْنُ: جۆره ماسىيه كى پچوكه

خوى دمكرئ و هه ئده گيرئ، پال

دهدرئ بۆ دوورگهى (سهردينىيه).

سَرَّه سُرُورًا: كهيف خو شى كرد.

سَرَّه فَلَانًا سَرًّا: چاك و چۆنى لىكردو

هيوای خو شى بۆ خواست.

سَرَّه الصَّبِيِّ: ناوكى مندا له كەى بپرى.

سَرَّه فَلَانًا: زمبىرى له ناوكى فلان دا.

سَرَّه الشَّيْءِ: شته كەى شارده وه.

سَرَّه سَرًّا وَسَرًّا: ناوكى ژانى كرد ە (هر

أَسْرُهُ هِيَ سَرَاءُ).

أَسْرُهُ: شارديه وه ە (أَسْرُهُ إِلَيْهِ حَدِيثًا)

قسه په كى نه ئىنى به گوئ دادا ە

قورئان ده مرموى: ﴿وَإِذْ أَسْرَ الْإِسْیُ

إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا﴾.

سَارَّةٌ مَسَارَةٌ وَسِرَارًا: سرتەى له گه ئدا

كردو به سهر نه ئىنى خو ئدا ئاگادارى

كرد.

سَرَّه الْمَاءُ: ناوكه گه يشته ناوكى.

اسْتَسْرَ: خو شى شارده وه، خو شى په نادا ە

دهگوترئ: (اسْتَسْرَ الْقَمَرُ) مانگ

خوى په نا داو گوم بوو (لَيْلَةُ السِّرَارِ)

ئهو شه وه يان ئهو دوو شه وميه كه

مانگ نابىندرئ و گوم دمبى.

اسْتَسْرَ الْأَمْرُ: ئيشه كه ديارنه ما، شته كه

گوم بوو.

اسْتَسْرَ فَلَانًا: نه ئىنى خو شى بۆ فلان باس

كرد.

اسْتَسْرَ الْجَارِيَةَ: كه نيزمه كه كەى كرده

ملى خو شى.

تَسَارًا: به په كه وه سرتە سرتيان بوو ە

دهشگوترئ:

تَسَارَ إِلَى كَذَا: هەزى له فلان شت بوو

به خو شى زانى.

تَسَّرَ الثَّوْبُ: قوماشه كه كەى دپ دپ كرد،

دپاندى.

تَسَّرَ فَلَانٌ: فلانكه س كه نيزمه كى كرده

ملى خو شى.

تَسَّرَ بَيْنَ فَلَانٍ: كچى فلانكه سى كرده

هاوسهرى خو شى چونكه بۆ خو شى

دهوئمه مندو ئافرته كه هه ژار بوو.

الأسارير: خهت و شيوو دۆلى بهرى

دهست و دهو چاوو ناوچه وانه ە

تاكه كه كەى (أسرار) ە هه روا ناوه بۆ

جوانى دهو چاو ە جوانى دوو

رومەت و دوو كوئم.

الأسْرُ (أَسْرُ الرَّجُلِ): ئهو كه سهى خو له

كاروبارى پياو هه ئده قورتىنى و له

ئيشه كانى دمكوئىته وه.

السَّرَارُ: كوئاسى (سَرَارُ الشَّهْرِ) دوا

شهوى مانگ.

سَرار الحسب: بنيجه پاك و خاوين و
وہجاج زادہ.

سَرار الأرض: ناومرپاستی شیوو شوینی
باشی.

السَرار: (سَرار الأرض) ناومرپاستی
پارچہ زمویہ کہ ۵ خمت و شیوو
دۆلی بہری دمست و دم و چاو
ناوچاوان.

السَرارة: (سَرارة الأرض) باشترین
شوینی زموی و بہ نرخترینی.

سَرارة الحسب: مامناومندی و وہجاج
زادمی ۵ دمگوتری: (سَرَّ بَيْنُ
السَرارة) پالفتہ کراوی شت ۵ کاکلہ.

السَرَّ: نہینی: نہو شتہی دمیشاریہ و وہو
ناتہوی کس بیزانی ۵ بنہماو
بنيجه ۵ پالفتہی شت ۵ بہ
نرخترینی شت.

سَرَّ الوادي: بہ نرخترینی شیوو دۆل.
سَرَّ الأرض: بہ نرخترین شوینی زموی ۵
شتی دلخوشکرمو فہرح نامیز ۵
نہو کارانہی ئادہمیزاد نہنجامیان
دمدا دلی پیان خوشہ.

سَرَّ الشيء: پالفتہی شت.

سَرَّ النسب: کاکلہ و پوختہی بنيجه و نژاد
۵ دمگوتری: (ہو في سَرَّ قومہ) نہو له
وہجاج زادہی نہتہوہکہبہتی ۵ (ہو

سَرَّ هذا الأمر) نہو زاناو لیزانی نہو
ئیشہیہ.

السَرَّ: خمت و شیوو دۆلیکن له بہری
دمست و دم و چاوو ناوچاوان ۵ نہو
ریخۆلہیہی پھیوستہ بہ ناوکہوہو
کاتی له دایکبون دمپریری ۵
دمگوتری: (عرفت ذلك قبل أن يقطع
سَرَّك) پیس نہوی ناوکت بپریری
من نہوم زانیوہ ۵ (ك: أسرار).

السَرَّ: نہو ریخۆلہیہ له ناوکی مندالی
تازہ لہدایکبوو دمپریری ۵ شہوی
بہنا گرتنی مانگ نہو شہوی مانگ
نابیندیری ۵ (ك: أسرار).

السَرَّاء: نازو نیعمت ۵ ہمرزانی و
خۆش گوزمرانی ۵ بۆری ناو بۆش ۵
زموی بہ پیت و بہرہکت.

السَرَّة: ناوک ۵ (وسرة الروضة) باشترین
شوینی باخ کہ باش شتی ئی برۆی ۵
(سرة الحرض) ناومرپاستی حہوزو
شوینی ئاو تیدا راومستانی ۵ (سرة
البدرة) خالیئکہ له شوینی گہبشتنی
تۆم بہ دیواری ہیئکہدانمہوہ ۵ (ك:
سَرَّ).

السَرَّة: دمکہ ریحانہ ۵ چہپکہ ریحانہ.
السَرَّير: نہو کسہی ہاوہلہکانی کہیف
خۆش دمکاو چاکہ کارہ لہگہلیان.

السَّرِيَّةُ: كه‌نيزمكى كپرډاو ۵ (ك):
سَرَارِيٍّ).

السُّرُورُ: كه‌يف خوشى له‌كاتى په‌يدا
بوونى سود يان نه‌مانى زيان.

السَّرِير: سي‌سهم، كورسى و قه‌نه‌قه‌ى
له‌سهر دانېشتن ۵ داره مه‌يت، تاته
شور.

سرير الرأس: شوينى نيوان ملو سهر ۵
(ك: سَرَزْ وَاَسِرَّة).

السَّرِيرَة: نه‌ينى و شاراوه ۵ (ك: سَرَائِر).
اَلْمَسْرَةُ: كه‌يف خوشى ۵ قه‌راخو په‌نا
ريحانه.

السُّرْسُوب: فرو، ژه‌ك ۵ نه‌و شيره‌ى
دواى له دايكبون ده‌چيټه گوانى
ناژهل، يان مه‌مكى ټافره‌ت.

السُّرْسُورُ: زېره‌كو زاناو ليكولمروه له
كاروباردا.

السَّرْسَامُ: نه‌ستور بوون و هاوسانيكه له
په‌رده‌ى دهماغدا په‌يدا دهبى و
لمرزوتاي به‌ردموا له نه‌خوشه‌كه‌دا
په‌يدا ده‌كا، هه‌روا ديارده‌ى تريشى
لى په‌يدا دهبى بؤ نمونه خه‌و
زېراندن و سهر سوپمان و سهر لى
شيوان.

سَرَطَه سَرَطاً: قوتى دا.

سَرَطَه سَرَطاً: به‌مانا قوتيدا.

اسْطَرَطَه: به‌مانا (سَرَطَه) دى.

اَسْطَرَطَ الطَّعامَ في حلقه: خواردنه‌كه به
ناسانى له قورگى چووه خوار.

تَسَرَّطَه: به‌مانا (سَرَطَه) دى.

السَّرَاط: رېبازى ناشكرا.

السَّرَاطُ: بړنده ۵ ده‌گوتري: (سيف
سُراط) شمشيرى بړنده.

السُّرَطُ: قوتدمر، پارو گه‌وره، خير
خور، تيزرؤ.

السَّرَطَان: قِرْطَال؛ گياندارىكى دهرپاييه
له پيرى (القشريات) ۵ ده قاجى

هه‌يه ۵ بورجيكى ناسمانه ۵ له
بوارى پزېشكيش دا هاوسانيكى

پيسه له خانه ناشكراكانى جه‌سته‌دا
دروست دهبى و به نه‌نسيجه‌كانى

دموروبهرى خانه‌كان دا بلاو
دهبيټه‌وه.

السَّرِيَط: جه‌لوا ۵ خورماو رؤن.

المِسْرَطُ: گه‌رو (ك: مَسَارِط).

سَرَعَ سَرَعاً: په‌له‌ى كرد ۵ (فهو سَرِعَ
وسرعان وهي سرعى).

سَوَعَ سَرَاعَةً وَسَرَعَةً وَسَرَعاً: به‌مانا (سَرِعَ)
دى.

أَسْرَعَ: په‌له‌ى كرد ۵ ده‌گوتري: (أَسْرَعَ
في السير) په‌له‌ى كرد له رويشتندا.

سَارَعَ: دمست پيشخه‌رى كرد.

تَسَارَعَ: به‌مانا (سَارَعَ) دى.

تَسْرَعُ: به مانا (تسارع) دئ.

الْأَسْرُوعُ: تاکی (الأساريع) نمو شتهیه له

تولهی دارمیو دپته دمر ۵ کرمیکی

سپی سمر سووره دهشوبهیتته قامک و

پهنجهی نافرمت ۵ (ك: أساريع) ۵

(أساريع الذهب) چال و چوئلی

نالتون.

السُّرْعُ: خیراپو، تیزپرو.

السَّيْرُ: همر توله میوو لقه درهختیک

تهربئ ۵ (ك: سُرُوع).

سُرْعَانُ مَا فَعَلْتَ كَذَا: نای چهند به

خیرایی نمو کارمت نه انجامدا!

السَّرْعَانُ: (سَرْعَانُ النَّاسِ) پیئشه تایی

خه لکه که ۵ (سَرْعَانُ الْخَيْلِ)

پیئشهنگی رموه نه سپ و قافله.

السَّرِيعُ: پهله درهختی تهر به تاییه تی

درهختی به ششام که درهختیکی

بۆن خوشه و سیواکی پی دمکری ۵

به حریکی عوروزیشه زور به که می

شيعری پی گوتراوه.

السَّرْعَرُغُ: لقهدار له کاتی تهریدا ۵

شوپکه داری دریزو باریک ۵ شتی

دریزو باریک ۵ گهنجی تهر و تازمو

شوځو شهنګ.

سَرَقَتِ السَّرْفَةُ الشَّجَرَةَ: کرمی ناوریشم

درهخته کهی خوارد.

سَرَقَتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا: دایکه که زوری شیردا

به مندالکه و کوئنه ندای همزی

تیئکدا.

سَرَفَ الطَّعَامُ: زوری خوارد تا توشی گهده

ترشان و نینته لا بوو.

سَرَفَ الشَّيْءُ: شته کهی پاش گوئ خست،

غافلئ کرد ۵ هه لئ تیئدا کردو

مه به سستی نه پیکا ۵ شته کهی

نه زانی.

سَرَفَ الْقَرْمُ: له خه لکه که تیپهری.

أَسْرَفَ: له نه ندازه دمرچوو ۵ هیئلی

سوری به زاند ۵ دمگوترئ: (أَسْرَفَ فِي

مَالِهِ) دستبلاوی له مال و سامانی

خوی نه انجام دا ۵ (أَسْرَفَ فِي الْكَلَامِ)

زوری چهنده ۵ (أَسْرَفَ فِي الْقَتْلِ) له

کوشتنه که زیدهرویی کرد.

أَسْرَفَ: هه لئ کرد ۵ بی ناگا بوو ۵

نه زان بوو.

السَّرْفُ: خوگرتن به شتی که هه ۵ له

گریزه نه چون ۵ له سهنتهر لادان.

سَرَفُ الْمَاءِ: نمو ناوهی به خوړایی بپروا و

که لکی لی و مر نه گریئ.

السَّرْفُ: کهم ۵ دمگوترئ: (هو سَرَفَ

العقل) نمو کهم عه قله ۵ (سَرَفَ

الْفُؤَادِ) بی ناگا و غافلئ ۵ (مکان

سَرَفَ) شوینیکه کرمی ناوریشمی

زوره ۵ هه روا دمگوترئ: (أَرْضَى

سَرَفَةً).

ههروا دمگوترئ: (كَسْرَقَ النظر
والسمع).

السَّارِقَةُ: زنجیر ۵ بزمار له قهیدو شتی
وا ۵ (ك: سوارق).

السَّارِقَةُ: نهوهی بدزئ ۵ دمگوترئ:
(هذه سَرَّاقَةٌ فلان) نهمه ماله
دزراومکهی فلانه.

السَّرَقُ: پوژاکي ناوریشم ۵ باشترین
جوړی ناوریشم.

السَّرِقَةُ: دزی ۵ هه لگرتنی مالنکی
دیاریکراوه له شوینی شیاوی خوئی
به شیوهی دزی.

اَلْمُسْتَرْقِ: لاوازو کالقام، جهسته بی
هیز.

مسترق العنق: نادمیزادی مل کورت ۵
قسه دزو قسه قوزمرهوه.

سَرَقَنَ الأرضَ: زموییه کهی زبیل ریژ
کرد، زیلاوی کرد.

السَّرَقِینَ: زبیل.

سَرَّوْكَ سَرَّكَ: دوی بههیزو به توانایی
لاواز بوو.

تَسَارَكَ في المشي: له بهر ماندویو
لاوازی نهیتوانی پړوا.

السَّرَكِي: چه کی موچه ۵ دمفتهری
پیدان و مرگرتنی نامه ۵ دمفتهری

روژانهی کریکار.

السَّرَكودية: نه خوشییه کی دروژ

السَّرَقَةُ: کرمی ناوریشم.

السَّرَوُفُ: بههیزو گهوره.

السَّرِيفُ: توله میو.

سَرَقَ منه مالا: ماله کهی لی دزی ۵ (هو
سارق) (ك: سَرَقَ).

سَرَقَ السَّمْعَ وسرق النظر: به دزیهوه
گوئی هه تخست بؤنهوهی قسه که
بدزئ ۵ به نهینی بوی روانی.

سرقنتي عيني: نووستم ۵ خهوم لی
کهوت.

سَرَقَ سَرَقًا: گوم بوو ۵ لاواز بوو.

سَارَقَ النظرَ، وسارق النظر اليه: همولیدا
ههلی بؤ هه لیکهوی سه پری بکا، به
دزیهوه بوی پروانی.

سارق السمع: همولیدا به نهینی گوئی
له وتهکانی بی.

سَرَقَ الشيءَ: بهمانا (سَرَقَهُ) دی.

سَرَقَ فلانًا: فلانکهسی به دز له
قه له مدا.

استَرَقَ الشيءَ: بهمانا (سَرَقَهُ) دی.

إنسَرَقَ: لاوازو بی هیز بوو ۵ دمگوترئ:
(إنسرق صوته) دمنگی زمعیفو لاواز

بوو (إنسرت مفاصله) جومزگی
لاواز بوو.

إنسرق عن النوم: له خه لکه که دوا
کهوتو خوئی گوم کردو رؤی.

تَسَرَّقَ: ورده ورده شته کهی دزی ۵

خايه نه و ھۆگارى پەيدا بوونى
نازاندى، بە زۆرى توشى غودى
لەمفاوى و چاۋو سىيەكان و ئىسقانى
دەست و قاچ دەپ.

السَّرْكُومَةُ: (السَّرْكُومَةُ اللَّمْفِيَّةُ)
ھاوسانىكى پيسە لە گۆشتدا پەيدا
دەپ.

سَرْمَه: بېرىيە ۋە پىچراندى.

تَسْرَم: بېردايە ۋە پىچرا.

السُّرْم: قەراخى رىخۆلە.

السَّرْمَد: بەردەوام و نەپراۋە.

السَّرْمَدِي: پالداۋ بۆلەي (السَّرْمَد).

سَرَا فلان سَرَا و سَرَاوَة: فلان بەرپز بوو
شەرىف و ھەجەز زادە بوو ۋە سەخى
سروش بوو.

سَرَا الشَّيْ عَنْهُ سَرَا: شتەكەي داكەندو
فەپى دا.

سَرَا عَنْ ثَوْبَةٍ وَدِرْعَةٍ: كراس و زىيەكەي
لەبەرخۆ داكەند.

سَرَا الْهَمُّ عَنْ فَرَادَةٍ: غەم و پەژاردى خۆي
دەرخست.

سَرَا السَّيْف: شەشپەكەي روت كرد، لە
كالان رايكەشا.

سَرَاوَة سَرَاوَة و سَرَاو: شەرىف بوو (ك:
سروات).

أَسْرَى الشَّيْ عَنْهُ: شتەكەي لەبەر
داكەند.

سَرَى الشَّيْ عَنْهُ: شتەكەي لەبەر
داكەند ۋە دەگوتى: (سَرَى عَنْ فُلَان)
فلانكەس غەم و ناپەحەتى لە دلدە
نەما.

إِنْسَرَى: دەرکەوت، پەردەو تەم و مزی
لەسەر لاچوو.

إِنْسَرَى الْهَمُّ عَنْهُ: غەم و پەژاردى لە دلدە
نەما.

تَسَرَّى: بە زۆرە مللى و تەكەللوف
سەخاۋەتى بەسەر خۆیدا ھىنا.

السَّرَاةُ: (سَرَاةُ كُلِّ شَيْءٍ) لای زوړوى
شت و ناوېراستى ۋە پان زۆرىنەي ۋە
(سَرَاةُ النَّهَارِ) چىشتەنگاۋو نيوپۆ.

سَرَاةُ الطَّرِيقِ: ناوېراستى رىگا، پان
زۆرىنەي رىگا.

سَرَاةُ الْفَرَسِ: سەر پىشتى ئەسپ ۋە (ك:
سَرَوَات).

السَّرْو: درەختى سنەو بەر ۋە تەپۆلكەي
ناۋو شىۋو دۆل ۋە كونيكى
ناكەوانەپىيە لەسەر سەندوقى
نامىرى قانۇنى مۇسقىا.

سَرَوَلَه: دەرپى لەپى ئەو كرد.

تَسَرَوَل: دەرپى لەپى كرد.

السَّرَاوِيل: دەرپى؛ پۆشاكيە نيوان
ناۋكو ئەزۇنۆ دادەپۆشى ۋە (ك:
سراويلات).

أَلْسَرَوَل: كۆترىك پەرى بە

إِسْتَرَى الشَّيْءَ: شتەكه‌ی هه‌ئێزارد.

تَسَرَّى: به‌ نه‌ئینی چوووه‌ دهر (تَسَرَّى

الشَّيْءَ) به‌مانا (إِسْرَاه) دئ.

السَّارِيَةِ: هه‌وڕێك به‌شه‌و به‌یدا ببی ە

بارانی شه‌و، كۆله‌كه‌ ە شه‌و داره‌ی

ئالای كه‌شتی پێدا ده‌كړی.

السُّرَى: رو‌یشتنی زوربه‌ی شه‌و.

السُّرِيِّ: جۆگا ە رو‌باری پچوك ە (ك:ك)

أَسْرِيَةً وَسُرِيَان).

السُّرِيَّةُ: كۆمه‌لێك سه‌رباز ە پۆله‌

پێشمه‌رگه‌یه‌ك ە ده‌سته‌یه‌ك جاش ە

له‌ پێنج كه‌سه‌وه‌ تا سێ سه‌د كه‌س ە

رهمه‌ ئه‌سپ نزیكه‌ی چوار سه‌د داننه‌

ە (ك:ك سرایا).

السُّرِّيَالِيَّةُ: بیرو بۆچونیکی

سه‌رده‌میانیه‌یه‌ له‌ بواری فه‌نن و

ئه‌ده‌بدا پشت به‌ خه‌یاڵ ده‌به‌ستێ و

له‌ ژوور واقیعه‌وه‌ هه‌وا به‌روازه‌و

حالا و چۆنیه‌تی (اللاشه‌ور)

ده‌رده‌خا.

سُرِيوم: عونسوورێکی فیلزییه‌و له‌

عونسوره‌ ناوازه‌كانه‌.

سُرِيوم: عونسوورێکی فیلزییه‌و

تایبه‌تمه‌ندییه‌كانی ده‌شووبه‌یته‌

صودیوم وه‌ل له‌و نیشاتی پتره‌.

الْأُسْطَبَةُ: پڕۆ پاڵی كه‌تان كه‌ به‌ددانی

سیلك و شه‌نه‌ جیا ده‌بیته‌وه‌.

هاچه‌كانه‌وه‌ بی ە نه‌سپێك به‌ئه‌ی

سپی جه‌سته‌ی له‌ ده‌ست و هاچی

تێپه‌ر بووبی.

سَرَى اللَّيْلِ، سَرِيًّا وَسَرِيَّةً وَسُرِيًّا: شه‌و

رو‌یی و كۆتایی هات ە خوڕنان

ده‌مه‌رموئ: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرُ﴾.

سَرَى الْهَمُّ: غه‌م و په‌ژاره‌ی رو‌یی.

سَرَى اللَّيْلِ: به‌ رو‌یشتن شه‌وی به‌رێ کرد.

سَرَى بَفْلَان: شه‌و ره‌وی به‌ فلان کرد.

سَرَى عِرْقِ الشَّجَرَةِ فِي الْأَرْضِ: رمگی

درمه‌خته‌كه‌ به‌ ناوی زه‌ویدا رو‌چون.

سَرَى فِيهِ السُّمُّ وَالْخَمْرُ: ژمه‌رگه‌ یان

شه‌راب به‌ناو جه‌سته‌ی دا بلاو بووه‌.

سَرَى فِيهِ عِرْقُ السَّوِّ: رمگی خراپه‌كاره‌ی

تێدا بلاو بوته‌وه‌.

سَرَى عَلَيْهِ الْهَمُّ: غه‌م و په‌ژاره‌ شه‌و یه‌خه‌ی

گرت.

سَرَى الْجَرْحُ إِلَى النَّفْسِ: ئازاری برینه‌كه‌

به‌رده‌وام بوو تا كوشتی.

أَسْرَى اللَّيْلَ وَبِهِ: شه‌و ره‌وی کرد به‌

شه‌و رو‌یی.

أَسْرَى فَلَانًا وَبِفْلَان: شه‌و ره‌وی به‌ فلان

کرد.

سَارَى صَاحِبَهُ: شه‌و ره‌وی له‌گه‌ل

هاوه‌له‌كه‌ی کرد.

إِسْتَرَى اللَّيْلَ وَبِهِ: به‌مانا (سری) دئ.

الْمُسْطَبَّةُ: سندانى ناسنگەر ۵ سهكۆى
دانيشتن ۵ (ك: مساطب).

سَطَحُهُ سَطْعًا: بلاوى كردهوه، ريكي
خست، رايخست ۵ دهگوتري: (سطح
الله الأرض) يان دهگوتري: (سطح
الجزر باغور) نانكهرمكه به تيرۆك
نانهكهى پان كردهوه.

سَطَحٌ فَلَانًا: فلانكهسى به زمويدا داو
خستى.

سَطَحُ الْبَيْتِ: سهربانى خانوهكهى ريكي
خست، راسته و پاستهى كرد.
سَطَحُهُ: بهمانا (سَطْحُهُ) دئ.

إِنْسَطَحَ: بلاو بووه، راخرا ۵ راكشا،
لهسر پشته مل خوى دريژ كردو
جولئى لهخوى برى.

تَسَطَّحَ: راكشا، تهخت بوو.
الْمُسْطَحُ: سهطحي ههموو شتيك لاي
سمروپهتى ۵ له زانيارى
ئهئندازياريدا به قهبارميهك
دهگوتري دريژى و پانى ههبن.

السُّطَّاحُ: ههر رومكيك بهسر زمويدا
بلاو ببيتهوه.

السُّطِيحُ: نهو كهسهى لهبهر نهخوشى
نهتوانى ههلسى يان دانيشى ۵
ههمبانه و كونده.

السُّطِيحَةُ: كونده و ههمبانه ۵ كهله دوو
پيست بچ.

الْمِسْطَحُ: خهرمانى خورما، خورماكانى
تييدا بلاو دهكرينهوه بؤنهوهى وشك
بين (ك: مساطح) ۵ ههروا ناوه بو
حهصير كه له پرژى دارخورما
دروست كرابى ۵ كۆلهكهى رهممالو
خيمه ۵ مهجهلى گهنم تييدا
كوئلاندن ۵ دارى رانگيودراو به سهر
كۆلهكهى كهپهرميودا ۵ تيرۆكى نان
كردن.

الْمُسْطَحُ: (أَنْفُ مُسْطَحٍ) لوتى پانهوه
بوو.

سَطَّرَ الْكِتَابَ سَطْرًا: كتيبهكهى نووسيهوه.
سَطَّرَ فَلَانًا: فلانكهسى به زمويدا دا.
سَطَّرَ الشَّيْءَ بِالسَّيْفِ: به شمشير شتهكهى
برپهوه.

أَسْطَرَّ الشَّيْءُ: شتهكهى به ههله
خوينددهوه ۵ دهگوتري:

أَسْطَرَّ إِسْمِي: ناوى منى نهخوينددهوه،
ئهوه ديپرئى ناوى منى تييدا
نووسرايوو پهپراندى.

سَطَّرَ الْكِتَابَ: بهمانا (سَطْرُهُ) دئ.
سَطَّرَ الرُّقْعَةَ: به راسته هيژ و خانهى
لهسر كاغهزمكه دروست كرد.

سَطَّرَ الْعِبَارَةَ: عيبارمهكهى دارپشت ۵
دهشگوتري:

سَطَّرَ الْأَكَاذِيبَ: درؤى ههلبهستن.
سَطَّرَ عَلَيْنَا: چيرۆكى بو گيپراپنهوه.

اسْطَرُّ الْكِتَابُ: کتیبه‌که‌ی نووسیه‌وه. سَطَعَ الثَّيْبُ سَطْعًا وَسطوعًا: شته‌که بلاو

بووه ۵ دمگوترئ:

الأساطير: نه‌فسانه‌و چیرۆکه کۆن ۵

قه‌هی پروپوچ و بئ بنه‌ما.

سَطَعَتِ الرَّائِحَةُ: بۆنه‌که بلاو بووه ۵

همروا دمگوترئ: (سطع البرق في

الساطير: قه‌ساب.

السماء و سطع الغبار و سطع النور).

الساطور: کێردی قه‌ساب ۵ شمشی

سَطَعَ الأَمْرُ: کارمه‌که دمرکه‌وت ئاشکرا بوو.

قه‌ساب ۵ ته‌ورزمه‌ی قه‌ساب که

سَطَعَ الرَّجُلُ: بپاوکه‌که سمری خۆی به‌رز

کێردنکی زله‌ ئیـسقانی

کردموه‌و ملی درێژ کرد.

کوشتییه‌که‌ی پـیـ و وردمه‌کا ۵ (ك:)

سَطَعَ فلانٌ يديه: فلانکـه‌س جه‌به‌هی به‌

سواطير).

همردوو دمستی ئی دا.

السطر: ریزو چین له‌ همرشتیک بئ ۵

سطعت فلاناً رائحة المسك: بۆنی میسک

دمگوترئ: (سطر من الكتابة) (سطر

لوتی فلانکـه‌سی پرکرد.

من الشجر) (ك: أسطر و سطور

سَطَعَ سَطْعًا: ملی درێژ بوو ۵ (فهو أسطع

و أسطار).

وهي سَطْعَاءُ).

السطرة: هیواو ئاوات.

السطاع: درێژترین کۆله‌که‌ی ژیر

السطار: قه‌ساب.

رشماله‌، نه‌و کۆله‌که‌ی دمه‌خړته‌

الـمـسـطـار: شهرابیـك بخۆرمه‌وه‌که‌ی

ژیر ناوه‌راستی خیمه‌وه‌ بۆنه‌وه‌ی

که‌له‌لا بکا ۵ تمپو تۆزی به‌رمزه‌وه‌

باراناو دمرکا ۵ (ك: أسطعة و سطع).

بوو بۆ چه‌وا ۵ له‌ بواری رسمو

السطع: همرشتیک بلاو بیتمه‌وه‌و به‌رز

ته‌صویردا بریتییه‌ له‌ فه‌له‌میکی

بیتمه‌وه‌.

مه‌عدمنی له‌ شیوه‌ی پانداندا.

السطيع: به‌یانی ۵ درێژ.

الـمـسـطـرة: راسته‌ ۵ نه‌وه‌ی کتیبی پـیـ

الـمـسـطـع: زویان ره‌وان و گه‌فت و لغت

دێـر دێـر دمگړئ ۵ له‌ بواری

شهرین ۵ دمگوترئ: (خطيب مسطع).

نه‌ندازیاری و رهازه‌دا ئامیـرکی

الساطل: تمپو تۆزی به‌رمزه‌وه‌و بوو.

قه‌راخ تیزئ راسته‌ به‌کاردمه‌یتـنـرئ

السطل: سه‌تل ۵ (ك: أسطال و سطول).

بۆ رسم کردنی هێلی راست.

سَعِمَ البابُ سَطْمًا: دمرگا‌که‌ی پێوه‌ دا‌یه‌وه‌.

المسطر: بالا دمست.

الإسظام: کۆله‌وه‌ژ، ئاگر خۆشکه‌ر

المسطين: که‌مه‌جی بیناسازی.

(ناسنیکى دريژى سهرپان).

السَّعَائِبُ: نهوى دريژ دمبېتهوهو

الْأَسْطُمُ: شهپولی دمريا ۵ بنه‌ما.

وهك داوه دمزوو شوړاوگه دمبه‌ستی

الْأَسْطُمَةُ: (أَسْطُمَةُ الْقَوْمِ) پياوی ریژداری

وهك دوشاوو هه‌نگوینو بنیشتو

قهوم.

ليكو نهو جوړه شتانه ۵ دمگوترئ:

الْأَسْطَامُ: به‌مانا (الإسْطَام) دئ ۵ تيزایی

(سَالِ فَمُهُ سَعَائِبُ) دهمی لیکی دريژ

شمشیر ۵ تۆپه‌وانه‌ی دیزمو گوزمو

بووه ومکوو هیله دمزوو ۵ تاکه‌که‌ی

نهو جوړه شتانه.

(سُعُوب و سُعُوبَة).

الْأَسْطُمُ: تيزایی شمشیر.

سَعَدٌ سَعْدًا وسُعُودًا: به‌خته‌ومر بوو، كهوته

سَطَنُهُ: چه‌سپاندی و قایمی کرد.

كامه‌رانی و خوش به‌ختیه‌وه ۵

سَطَا الْفَرَسُ سَطْرًا وَسَطْرَةً: نه‌سپه‌که ملی

پیچه‌وانه‌ی نه‌گبه‌تی و شومه ۵

نهداو سمر رهق بوو.

دمگوترئ: (سَعَدَ يَوْمُكَ) روژگارت

سَعَا الْمَاءُ: ناوکه زور بوو ۵ (سَطَا عَلَيْهِ

به‌خته‌ومر بی).

وبه) په‌لاماری داو هیژشی بؤبرد.

سَعَدَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکه‌سی

سَطَا عَلَى الْحَامِلِ: مندالی سکی

به‌خته‌ومرو خوشنود کرد.

نافرخته‌که‌ی به‌مردویی دهره‌ینا.

سَعِدَ سَعَادَةً: به‌مانا (سَعَدَ) دئ ۵ (ك:

سُعْدَاء).

سَطَا الطَّعَامُ وَفِيهِ: خوراکه‌که‌ی خوارد

سَعِدَ الْمَاءُ: ناوکه رؤی سلوپی همیه

دهستی بؤ بردو خواردی دمگوترئ:

پیویست به‌نامیری ناو به‌مرز

(ما سَطُوت في طعام أحد).

کردنه‌وه ناکا.

أَسْطَى عَلَيْهِ: به‌مانا (سَطَا) دئ.

أَسْعَدَهُ اللَّهُ: خودا توفیقی فلانی دا (هو

سَاطَا: شته‌که‌ی ئی توندکرد.

مُسْعَد و مسعود).

السَّوَاتِي: دهسته‌کان.

أَسْعَدَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا یارمه‌تی

سَعَبَ لَهُ كَذَا: شته‌که‌ی بؤ ریک و پیک

فلانکه‌سی دا ۵ دمگوترئ:

کرد.

أَسْعَدَتِ النَّائِعَةُ الشُّكْلَى: ژنه شه‌پور

أَنْسَعَبَ: رهوان بوو ۵ لِيك كُشَايَمُوه.

گیره‌که ژنه وایه شیره‌که‌رمکه

تَسَعَبَ: کشا ۵ لِيك كُشَايَمُوه.

هاوکاری ژنه کوژست كهوتوو‌ه‌که‌ی

السَّعْبُ: همرشتیک شله‌مه‌نی بی‌و

کردو له‌گه‌لیدا شینو شه‌پوری گیرا.

رهوان بی.

سَاعِدُهُ عَلَى الْأَمْرِ مُسَاعِدَةٌ وَسِعَادًا:

یارمه‌تی دا له‌سه‌ر کارمه‌که.

اسْتَسْعَدَ بَرِّيْتَهُ: دیتنه‌که‌ی به‌خێرو

هه‌ر زانی و گه‌شبینی ئی به‌دی کرد.

السَّاعِدُ: هۆل و بازوو نیوان ئانیشک و

بهره‌دمست ە ده‌گوتری: (شَدَّ اللَّهُ

عَلَى سَاعِدِكَ) خودا یارمه‌تیت بدا.

سَاعِدُ الْقَوْمِ: سه‌روکی گه‌ل و هۆز ە

هه‌روا وشه‌ی (سَاعِد) ناوه‌ بۆ

رێپرموی موخی ناو ئیسقان ە

رێپرموی ناو بۆ ناو روبرو دهریا ە

رێپرموی شیر بۆ ناو گوان و مه‌مک ە

(ك: سواعد).

سواعد الطير: باله‌کانی بالنده‌یه ە

ده‌شگوتری: (أَمَرَ ذُو سَوَاعِدٍ) کاریکی

فره‌لایه‌ن و فره‌خاومن و فره‌

شیوازه.

السَّاعِدَةُ: (سَاعِدَةُ السَّاقِ) پارچه‌

ئیسقانی قاچ.

السَّعَادَةُ: به‌خته‌ومری ە یارمه‌تی

په‌رومردگار بۆ به‌نده‌ی خۆی به‌وه

به‌خته‌ومری بکا ە (پنج‌چه‌وانه‌ی

به‌دبه‌ختی).

السَّعْدَانُ: چقڵی دره‌ختی خورما ە

روه‌ك و دره‌ختی چقڵاوی ە له‌په‌نددا

هاتوو (مرعى ولا سعدان).

السَّعْدَانَةُ: كۆتر ە گرێه‌که‌ له‌لای

خواروی لایه‌کانی ته‌رازو ە که‌وانه‌ی

ده‌وری گۆی مه‌مک.

سعدیک: دوعای خێرو خوۆشی، واته‌:

خودایه‌ به‌خته‌ومه‌ری دوا

به‌خته‌ومه‌ریت بۆ ده‌سته‌به‌ر بکا.

السُّعُودُ (سعود النجوم): کۆمه‌له‌

ئه‌ستێرمیه‌که‌ هه‌ریه‌که‌یان پێی

ده‌گوتری: (سُعْد) ە ئه‌ستێره‌ی (سُعْد

السعود) په‌کیکه‌ له‌و کۆمه‌له‌.

السَّعِيد: روباری بچوک ە (ك: سُعْد).

السَّعِيدَةُ: (سعيدة القميص): په‌خه‌ی

کراس و شوینی قۆپچه‌کانی.

سَعَرُ الْفَرَسِ سَعْرَانًا: ئه‌سه‌په‌که‌ به‌ تونده‌ی

بازی هاویشته.

سَعَرُ النَّارِ: ئاگره‌که‌ی هه‌نگه‌رساند ە

ده‌گوتری: (سعر الحرب) شه‌ره‌که‌ی

گه‌رم کرد.

سَعَرُ الْقَوْمِ بِالْبَل: خه‌لکه‌که‌ی داخکردو

سوتاندنی و چه‌وساندنیه‌وه ە شه‌رو

نه‌گه‌به‌تی به‌سه‌را بلاو کردنه‌وه.

سَعَرُ اللَّيْلِ بِالْمَطِي: به‌ سواری و لاخ

شه‌وه‌که‌ی به‌رێ کرد.

سَعَرُ الْيَوْمِ فِي حَاجَتِهِ: بۆ ئیشی خۆی

سوپایه‌وه.

سُعْرًا: برسی بوو ە تینوی بوو، برسییه‌تی

تینواپه‌تی تینی بۆ هینا ە شیت بوو

ە (هو مسعور).

سارپه

سرج

سند

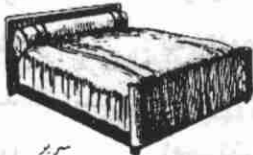
سروال

سطل

مسئس

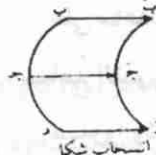
سریر

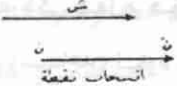
مسطرة

میکروسکوپ

انحناء شکل

انحناء نقطة

سراج

سراب

سداسی أو مسئس

سلسلة

ساعد

سدر

مسطار

سبابة

سرفتن

سرو

سفر

سپیان

سرعاسو

سعادتی

سذاب

سداده

أسرودع

سید

سراج النلیل

سرطان

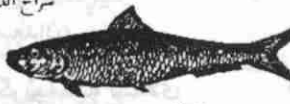
سرطان بهری

سرغوفه

سیر

سردیس

سرغوس

دمگوتری: (لیس له سِعْر) زور همرزانه.

سِعْر السوق: نرخى بازار ۵ نهو نرخه له بازاردا باوه.

سِعْر الصرف: نرخى پاره به گوهرى دراوى دموئه ته كان ۵ (ك: أسعار).

السِعْر: شیت ۵ (ك: سَعْر).

السِعْر: گهرما ۵ ئارمزوى خواردن و برسییه تی ۵ شیتی ۵ په تاو تاعون ۵ په که ی نه ندازه ی گهرمی.

السِعْر: شیت ۵ قورنان دمفرموی: (هوان المخرمين في ضلال وسعير).

السِعْر: کۆکه ی به شیدمت ۵ سهرمتای کارو گرنگی پیدانی.

السِعْر: ئاگر ۵ بلێسه ی ئاگر ۵ دمگوتری: (خبا سیر النار) بلێسه ی ئاگره که دامرکا.

السِعْر: کۆله وه زی ئاگر تی کوهردان ئاسن بی یان دار بی.

السِعْر: به مانا (السِعْر) دئ ۵ دمگوتری: (هو مسعر حرب) نهو

هه لگير سینهری شهره ۵ (عنق مسعر) ملی درێز.

السِعْر: چلێس و تیر نه خۆر ۵ گه ده ی پر بووه هه ر ده خوا ۵ شیت و ویت ۵

(ك: مساعير).

سَعَسَع: گه وره بوو به ره مو به ری رۆی و

سِعْر سَعْرًا وَسُعْرَةً: رنگی مه یله و ره ش بوو (هو أسعر وهي سفراء) (ك: سَعْر).

أسعر النار والحرب: ئاگره که ی هه لگيرساند، شه ره که ی هه لگيرساند.

استعرت النار: ئاگره که هه لگيرسا ۵ دمگوتری: (استعر الشر واستعر المرض) شه رو ئازاوه، نه خۆشی بلا و بووه.

استعرت الحرب: شه ره که گهرم بوو.

استعر اللصوص: دزو جه ره ده كان که و تنه جه و جو و وروژان.

تسَعَّرَت النار: به مانا (استعرت) دئ.

الأسعر: دال گوشت ۵ که سیک نه و نه کزو لاواز بی ده ماری له شی دیارین ۵ (وهي سفراء) (ك: سَعْر).

التسعير الجببي: نرخ دانان بۆ شت و مه ك له لایه ن ده سه لاته وه (نرخ دانانی حکومه ت).

السَاعور: ته نه دور ۵ ئاگر ۵ (ك: سواعير).

السَاعورَة: ئاگر ۵ (ك: سواعير).

السُعَار: گهرمایى ئاگر ۵ ئازاری برسییه تی ۵ تینوایه تی ۵ شیتی.

السِعْر: نرخى کال ۵ دمگوتری: (له سِعْر) نرخى زیادی کرد، به نرخه ۵

پۆلكا ۋ دىگوتىرئ: (سَغَسَعَ الجسمُ)	(ك: مساعط).
جەستەى بەھۇى پىرى توشى	سَعَفَ بِحَاجَةِ فُلَانٍ سَغْفًا: ئىشى فلانى
نەخۇشى شەپلە بوو ۋ	جىيەجىيە بولدى.
سَغَسَعَ الشَّعْرَ: رَوْنَى لَهُ قَزَى دَا.	سُعِفَ الصَّبِيُّ: مىندالەكە توشى نەخۇشى
تَسَغَسَعَ: گەورە بوو چوۋە تەمەنى	پىست بوو.
پىرىيەھو ۋ پۆلكا.	سَعِفَتْ يَدُهُ سَغْفًا: دەۋرى نىنۆكى قەلشتى.
تَسَغَسَعَ الجسمُ: جەستەى گەورە بوو	الإسْعَافُ: فَرِيَاكەوتن ۋ (جمعية الإسعاف)
بەھۇى پىرى پۆلكا.	كۆمەلەى فرياكەوتن كە نەركى
تَسَغَسَعَ الشَّيْئُ: شتەكە نىزىكى كۆتايى	بەھاناۋە جۈنى توشىۋانى كارەسات ۋ
بونەھو بوو ۋ دىگوتىرئ: (تَسَغَسَعَ	روداۋە دلتەزىنەكان چارەسەر بىكەن.
عمره وتسعسع الشهر) ۋ ھەروا	السَّعَافُ: قەلشان ۋ درز بىردىنى قەراخى
دىگوتىرئ:	نىنۆكەكان.
تَسَغَسَعَ حاله: حال و مزعى شيوا بەرمو	السَّعْفُ: لقە دارخورما ۋ گەلەى
خراپى رۆيى.	دارخورماى وشكەھو بوو ۋ جىيازو
سَعَطَهُ الدَّوَاءُ سَغْفًا وسعوطاً: دىرمانى	بارو بارگەنەى بوك ۋ (ك: سعوف).
كرده لوتىيەھو.	السَّعْفُ: كالا.
أَسْطَعَهُ الدَّوَاءُ: دىرمانى كرده لوتىيەھو ۋ	السَّعْفَةُ: نەخۇشپىيەكى فىطىرىيە توشى
دەشگوتىرئ:	پىست دەپى.
أَسْطَعَهُ عِلْمًا: زۆرى ھەولدا فىرى	السَّعُوفُ: سىرۋشتەكان ۋ شتومەكى ناو
زانبارى بىكا.	مال ۋ پىيالەھو پەرداخى گەورەھو
أَسْطَعَطَ الدَّوَاءُ: دىرمانى كرده لوتىيەھو.	ھىراۋان.
السَّعَاطُ: كەسكونى بۆن ۋ بلاۋبونەھو.	السَّعَافُ: نىزىك ۋ خىزم.
السَّعُوطُ: دىرمان كە دىكرىتە ناو لوت	سَعَلَ سَعَالًا وَسَغْلَةً: كۆكى (كۆكەى ھات).
ۋ ھەروا بۆ وردەى جۆرە توتنىك	سَعَلَ سَعَالًا: چۈست ۋ چالاك بوو.
كە دىكرىتە لوتەھو ھەلەمەزىرئ.	أَسْغَلَهُ: چۈست ۋ چالاكى كىرد.
أَلْسِغَطُ: قوتوى بۆن، قوتوى دىرمان	

السَّعْرَةُ: مؤم.

سَعَى فلان سَعْيًا: فلانكس ههوليدا

كۆشى کرد ۵ جا له ههر بوارىكدا

بئ.

سَعَى اليه: چو بۆلای، كرديه نامانجی

خوی.

سَعَى لعياله: كاسبى بۆ مال و مندالى خوی

کرد.

سَعَى في مشيه: له رۆيشتنيدا پهلهی کردو

بازی هاويشت.

سَعَى الى الصلاة: چوو بۆ نوپژ.

سَعَى بين الصفا والمروة: له نيوان

گردۆلكهى صفاو مهرودا هاتوو

چۆی کرد.

سَعَى على الصدقة: ههوليدا زمكات له

زمكات دمران كۆيكاتهوه.

سَعَى على القرم: بوو به سهرۆك و

كاربه دهستى گهل و هۆز.

سَعَى به سَعَاةً: فيتنه و دوو زمانى بۆ

کرد.

سَعَى فلاناً سَعِيًا: له فلانكس تيكۆشهر

تر بوو.

أَسَاعاً: واى کرد كۆشش بكا ۵ ههئينا بۆ

سهعى كردن.

سَاعَاءُ: كۆشى لهگهئدا کرد، پيشپرکيى

لهگهئدا کرد له كۆشش و سهعى

کردن دا.

إِسْتَعْلَتْ فلانة: فلانكس ومكوو ديوى

لن هات.

السَّاعِلُ: شوپنى كۆكه له گهروو دهمدا.

السَّعَالُ: كۆكه و بهلقهم فرپندان ۵

(السَّعَالُ الديكى) كۆكه رمشه ۵ جۆره

كۆكه پهكه به زۆرى توشى منداڤ

دمبى.

السَّغْلَى: ديو (غول)، خيو ۵ (ك:

السَّغَالِي).

السَّغْلَاءُ: بهمانا (السَّغْلَى) دئ.

أَسَعَنَ فلان: فلانكس سيپهروكه پهكى

بۆخوی دروست کرد.

تَسَعَنَ: پرپوو له چهورى.

أَلَسَعَنُ: كوند پهكه له نيوه راسته وه

دمبردرئ و سركهى تى دمكرئت ۵

يان دمكرئ به ئامپرى ئاو تيدا

خواردنه وه وادمبى ئافرمت كولك و

مؤو ريسى تيدا ههئدمگرئ ۵ (ك:

سَعْنَةً وأسعان) ههروا ناوه بۆ سيپهرو

سهققىكى سانهوى لهسهر سهريان

دروست دمكرئ.

أَلَسَعَنُ: بهزو پيوو دوگ.

السَّعْنَةُ: سيپهر (ك: سَعْن).

السَّعْنَةُ: دمگوترئ: (ماله سَعْنَة ولا مَعْنَة)

واته: هيچى نيه نهكهه نه زۆر.

السَّعْرُ من الليل والسَّعْرَة منه: به شيك

له شهو.

قورئان دمه رموی: ﴿أَوْ إِطْعَمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾.

سُغِدَ: هاوسا.

سَفَسَخَ الشَّيْءُ: شتهكهی لهقاند بؤنهومی دمری بیئنی.

سَفَسَخَ الشَّيْءُ فِي التَّرَابِ: سنگهکهی بهناو زمویدا داکوتا.

سَفَسَخَ الطَّعَامُ: زؤری چهوری کرده ناو خواردمه مهنیه کهوه.

سَفَسَخَ رَأْسُهُ بِالذَّهْنِ: سهری به رؤن چهورکرد.

سَفَسَخَ الدُّهْنُ فِي رَأْسِهِ: رؤنی کرده ناو قزی سهری.

تَسَفَسَخَتْ ثِيَابُهُ: ددانی پیتشینهی (کهلبهی) لهقین.

تَسَفَسَخَ فِي الْأَرْضِ: چوه ناو زموییهوه.

تَسَفَسَخَ مِنَ الْأَمْرِ: لهکارهکه رزگاری بوو.

سَفَلَ الرَّجُلُ غَيْرُهُ: پیاوهکه جهسته

هچوک و حاج باریک بوو یان

جهستهی ناقولا بوو ۵ زمعیضو

لاواز بوو ۵ رهوشتی ناشیرین بوو.

السُّغْلُ التَّنَاسُلِي: نهخوشییهکی

تهناسولییه تووشی کؤنهندامی

زاووزی دئی.

تَسَغَّمُ سَغْمًا: خهمو خهفتهی گهپانده

دئیو زؤری نارهجهت کرد.

اَسْغَمَهُ: بهمانا (سَخَمَهُ) دئی.

تَسَاعَا إِلَى كَذَا: بؤبهدهست هیئانی نهوه پیتشپرکییان کرد.

إِسْتَسَاعَا: کردی به کاربهدهستی زمکات

کؤکردنهوه ۵ دهسهلاتی دایه زمکات

له دهوله مهندهکان وهریگری.

اِسْتَسَعَى الْعَبْدُ: کاریکی وای به کؤیله

سپارد بتوانی خوی نازاد بکا ۵

نهگهر لهوه پیتش ههندیکی نازاد

کراییی و ههندیکی مایی.

السَّاعِي: کاربهدهستی زمکات وهرگرتن

۵ دابهشکمری بهریدی فهرمانگه و

نامهی پؤسته ۵ (ك: سَاعَة).

اَلتَّسَاعَا: ریزو شکومهندی ۵ (ك:

مَسَاع).

المساعي الحميدة: ههولدانی ههندی

لایهن و قسه رؤیشتوو بؤ

ریکخستنهوهی نیوان بهشهر

هاتووکان و ههلی نیزاع و

کیشیهان.

سَخَبَ سَخَبًا وَسُخْرِبًا: بههوی

ماندوبه تیهوه برسی بوو.

سَخَبَ سَخَبًا وَسَخَابَةً: بهمانا (سَخَبَ) دئی ۵

(فهو سَخَبَ وهي سَخِيَّةٌ) (وهو

سَخَبَان وهي سَخِي).

اَسْخَبَ: کهوته ناو حالهتی برسییهتی و

گرانییهوه.

السُّقَابُ: برسییهتی.

اَلْمَسْقَبَةُ: برسیایهتی و هات و قری.

أَسْقَمُ الْمَيْي: خُورَاكِي رَيْكُو بَيْكُو
باشی دا به مندا لکه.

سَقَمَهُ: جوان خُورَاکِ پَیداو شتی
گونجای دهر خوار دادا.

سَقَمُ الْفَصِيل: بیچوه که ی قه له و کرد.

سَقَمُ الشَّيْئ: زنده رموی کرد له
ناودانی، له چه ورکردنی دمگوتری:
(سَقَمُ الزَّرْعُ وَالطِّينَ مَاءً وَه). (وَسَقَمُ
الطَّعَامَ دَهْنًا وَه) ه (وَسَقَمُ الْمَصْبَاحَ
زَيْتًا وَه).

أَلْمَسَقَمُ: مندالی به ناز بهر و مرده و
قه له وو خوباب.

السَّقْنُ: خُورَاکِ خراب و بی که ک ه
(ك: أَشْغَان) دمگوتری: (هَمْ يَتَعَيَّشُونَ
بِالْأَسْغَان).

سَقَتَ الشَّرَابَ سَفَاتًا: زُورِ له شهرابه که
خواردموه و لی تیراو نه بوو.

اسْتَقَتَ الشَّيْئ: شته که ی برد.

السَّقْتُ: خُورَاکِ بمرکه تی تیدا
نه بی.

سَفَّجَ بِالنَّقْد: به شیوه ی حواله
مامه له ی به پارمه که کرد.

السُّفَجَةُ: نومیه بازارگانه که مال بدا
به به کی که نه که سه مالی له ولاتی
پاره پیدمرکه هه بی له وی بیداتی و
لیره و مری بگریته هوه ه واته: به
شیوه ی حواله ه قازانجه که ی

له و مدایه نه رکی هه لگرتنی ماله که و
ترسی ریگای له سمر شان لادما ه له
زانباری نابوریدا بریتییه له
حواله ه که که خاومن قهرز که سی
سیهم دم نیرته سمر قهرزدارم که و
داوای لیدم که قهرز که ی بداته که سه
سییه مه که ه هه روا جو ری تریشی
ههیه.

سَفَّجَ الدَّمُ وَغَرَهُ سَفْرَحًا وَسَفْحَانًا:
خوینه که رزا.

سَفَّجَ الدَّمُ سَفْحًا وَسَفْرَحًا: خوینی رشت ه
پیای کوشت.

سَفَّجَ الْمَاءَ وَالذَّمْعَ: ناوم که، یان فرمیسی
رژاند ه (هر سافح و سفاح و سفوح).

سافحها مسافحة و سفاحا: به بی نیکاحی

شمرعی له که ل ثافره ته که دا مایه وه،
خه لوه ی کرد ه دهشگوتری: (بینهم

سفاح) له نیوان نه و کومه ل و

تایمه فدا خوین رشتن ههیه ه له
یه کتریان کوشتوه.

سَفَّجَ: کاریکی کرد سوودی بو خوی
نه بوو.

تسافحا: له نیوانی اندا خوین ریژی ههیه.

التَّسْفُجُ: (سَفْحُ الْجَبَل): دامینی کیو ه

بناری کیو (ك: سُفُوح) هه روا وشه ی

(سُفُوح) ناوه بو درکه شاخی رزیوو

شاخه شینکه.

اسْفَدَ الذَّكَرَ: واپکرد نیرکه سواری
مییه که بی.

سافَدَها: سواری بوو.

سَفَدَ اللحمَ: گوشته که ی به شیشه وه کرد
بؤ نه وه ی بیبرژین.

تَسَفَدَ الحيوانَ: نازه له کان هه ندیکیان
سواری هه ندیکیان بوون (نیرئو
به ران تیکرا).

تَسَفَدَ البعيرَ أو الفرسَ: له دواوه سواری
حوشترکه یان ماینه که بوو.

اسْتَسَفَدَ البعيرَ أو الفرسَ: به مانا (تسَفَدَ)
دئ.

سَفَرَ سفراً: دمرکه وت ناشکرا بوو ه
دهگوترئ: (سفر الصبح) گزنگی
به یان دمرکه وت و روناکی دا ه ناسؤ
روون بووه.

سَفَرَتِ الشَّمْسُ: خۆر هه لات ه (سفر
وجهه حسناً) دهمو چاوو روخساری
جوان بوو دره وشایه وه.

سَفَرَتِ المرأةُ: ناهرمته که خۆی سفور
کرد، دهمو چاوو روخساری خۆی
دهرخت بیگانه بیبین.

سَفَرَ الرجلَ سَفْراً: پیاوکه رویشت بؤ
سهمه رو گه ران.

سَفَرَ الشيءَ سَفْراً: شته که ی ناشکرا کرد ه
دهگوترئ: (سَفَرَ العَمَامَةَ عَنْ وجهه)

السَّفَاحُ: نه وه که سه ی زۆر خوین ریزو
پیاو کوژبی نازناوی په که م
خه لیشه ی عه باسیشه (أبو العباس
السَّفَاح).

السَّفِيحُ: بهرگو و پۆشاک ی نه ستور ه
قه ده حی قومار پارچه داریکه
راسته و پاسته دمرکئ و بهرزی و
نزمی و نه خش و نیگاری تیدا
دروست دمرکئ همر په که یان له وی
تر حیوازه وه ک داشداهه، بؤ قومار
کردن به کار ده یندرئ.

السَّفِيحَان: خورجی، تیر ه دوو
جهوالی به یه که وه دورواون دهمیان
بؤ سه ره وه گراوته وه، دهرینه
سه ر پشتی و لاخ و شتی تیده کرئ.

السَّفَاحُ: (مَسَاحِ الرادی): ناومرؤی
شیو ه ریزه وی ناوی دۆل.
السَّفَاحَةُ: (ولد المسافحة) مندالی زۆل و
حه رامزاده.

السَّفْرُوحُ: پان و پۆر دهگوترئ: (جل
مسفوح الضلوع) حوشتریکی
په راسو و پانه ه دمشگوترئ: (هر
مسفوح العنق) نه وه مل نه ستورو مل
دریزه.

سَفَدَ: نازه له نیرکه سواری نازه له
میینه که بوو.

سَفَدَ الذَّكَرَ الأنثى: به مانا (سَفَدَ) دئ.

میژمیری لهسەر سهری خوێ لابرد.

سَفَرَت الرِّيحُ الحَمِيمَ عَنْ وَجْهِ السَّمَاءِ:

رەشەباکە هه‌و‌ری روی ئاسمانی

رامالین .

سَفَرُ الْبَيْتِ: مَاله‌که‌ی مائی، گه‌سکی لێدا ۵

ده‌شگوتری: (سفر الزَّاب) و (سَفَرُ

الْوَرَق).

سَفَرُ الْكِتَاب: کتێبه‌که‌ی نووسیه‌وه ۵

(سَفَرُ البعير) لغاوی کرده لووتی

حوشترمه‌که.

سَفَرُ بَيْنَ الْقَوْمِ: صولح و ناشته‌واپی خسته

ناو خه‌لکه‌که‌وه ۵ ده‌گوتری: (هو

سافرو سفیر).

أَسْفَر: ئاشکرا بوو دهرکه‌وت ۵

ده‌گوتری: (أَسْفَر الصُّبْح) و (أَسْفَر

وجهه).

أَسْفَرُ فُلَانٍ: فلانکه‌س که‌وته ناو

سه‌فه‌ری به‌یانیه‌وه.

أَسْفَرُ بِالصَّلَاةِ: له کاتی گزنگی به‌یانیدا

نوێزی کرد.

أَسْفَرَتِ الشَّجَرَةُ: دره‌خته‌که گه‌لاکه‌ی

ومری.

أَسْفَرَتِ الْحَرْبُ: شه‌رکه‌ هورس بوو،

توند بوو.

أَسْفَرُ الْبَعِيرُ: حوشترمه‌که بۆ سه‌فه‌رو

گه‌شت ئازاو به‌هیز بوو.

سافر مسافرة و سفاراً: جووه دهر بۆ

گه‌پان و گه‌شت ۵ وه‌غری کرد، مرد.

سَفَرُهُ: وای لێکرد سه‌فه‌ر بکا بچێ ۵ بۆ

گه‌پان.

سَفَرُ النَّارِ: ئاگرمه‌که‌ی هه‌لگیرساند.

سَفَرُ الْبَعِيرِ: لوته‌وانه (لغاوی کرده

لووتی حوشترمه‌که.

إِسْفَرُ الشَّيْءِ: شته‌که ئاشکراو دیار بوو

۵ ده‌شگوتری: (إِسْفَرُ مَقْدَمِ رَأْسِهِ)

پێشه سه‌هری تووکی پێوه نه‌ما ۵

سه‌ری روتایه‌وه نه‌صله‌ع بوو.

تَسْفَرُ: له‌کاتی به‌یانیدا هات.

تَسْفَرُ الْجِلْدُ: پێسته‌که‌ی کاری تی‌کرا،

ئازاری پێ گه‌یی.

تَسْفَرُ النِّسَاءِ: داوای کرد ئا‌فره‌ته‌کان

خو‌یان سفور بکه‌ن.

تَسْفَرُ شَيْئاً عَنْ حَاجَتِهِ: هه‌ندئ

پێوه‌ستیا‌ی خو‌ی دهرخستن

پێرا‌گه‌یی دهریان بێنئ.

اسْتَسْفَرُهُ: کردی به‌ شالیار له‌نیو فلان

گه‌ل و نه‌ته‌وه‌دا.

اسْتَسْفَرُ النِّسَاءِ: ئا‌فره‌ته‌کانی سفور

کردن.

السَّافِرُ: رێبوار (ك: سَفَرٌ وَسَافِرَةٌ وَسَفَّارٌ

وأسفار) هه‌روا به‌مانا: نووسه‌ر دئ ۵

نه‌و هه‌ریشه‌تانه‌ی نامه‌ی عه‌مه‌ل

ئاده‌میزا‌دم‌گان ده‌نووسن ۵ (ك:

سفرة) ۵ هورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿بایدی

سفرة كرام بررة ﴿ ۵ دىگوتى: (امراة
سافر) ئافرىمىڭە روخسارى خوى
نىشانى بېگانە دىدا ۵ (ك: سافر) ۵
دىگوتى: (فرس سافر) ئەسپىڭى
دالگۆشتو لاوازە، كەم گۆشتە.

السَّافِرَةُ: مېنىمى (السَّافِر).

السَّافِر: ياقوتى شىن كە يەڭگە لە
جۆرە نايابەكانى گەوھەر ئەو
شۈپتەنە ئەم مادەپان ھەيە (سىام،
سىلان، بۆرما، ھىند، كشمىر،
ئوستراليا، مونتانا).

السَّافَرُ: ئاسنىڭە يان چەرمىڭە دىگىتە
لووتى حوشتر ومكوو لغاۋ بۇ ئەسپ،
حوشترمكە سەر نەرم دىكا.

السَّافَرَةُ: ئىركى سەفىر، شۈپتى سەفىر.

السَّافَرَةُ: گەسك لىدىر ۵ جادەو رىڭا
مالو كەناس.

السَّافَرُ: بېرىنى رىڭا، رۈپشتن لە
شۈپتىڭە بۇ شۈپتىڭى تر ۵
ھىروا وشەي (السَّافَرُ) ناۋە بۇ ئەو
سېپايەي دوا خۇرئاۋا بوون لە
كەنارى ئاسمانەۋە ديارە.

السَّافَرُ: رىبوار ۵ شۈپتەكە لەسەر بېست
بىمىنەتەۋە.

السَّافَرُ: كىتەب ۵ يان كىتەبى گەۋرە ۵
قورئان دىفەرموى: ﴿كَمَثَلِ الْجَمَارِ
يَخْمَلُ أَصْفَارًا﴾ ۵ ھىروا ناۋە بۇ

بەشېڭ لە تەۋرات.

السَّافَرَةُ: خواردەمەنىيەكە بۇ رىبوار
ئامادە دىگىر ۵ تىشو ۵ تىشودان
(ھەمبەنە) ۵ سەفرەۋ خوان ۵ (ك:
سَفَر).

السَّافِر: نىردىراۋ ۵ ناۋىزى كەرو
رىڭكەرمەۋى نىۋان دوو ھۆزو گەل
۵ لە بوارى ياساى نىۋ دىۋەتەدا
سەفىر بىرىتىيە لە نىردىراۋىڭ
لەلايەن دىۋەتەتەكەۋە بۇ
دىۋەتەتەكە تر كە نۈپنەرايەتى
دىۋەتەتەكە يان سەۋۋكى ۋلاتەكەي
دىكا لە ۋلاتى بۇ نىردىراۋدا ۵ دىلالو
نىۋانكارى فرۋشىارو كېپار ۵ زاناۋ
شارمزا لە بوارى ئاۋازمەكاندا ۵ پىاۋى
لېتاتوۋ قسە خۇش ۵ (ك: سَفَرَاء) ۵
ھىروا ناۋە بۇ ئەو پەۋش ۵ پەۋش ۵
گەۋگەۋ دىكاۋەتە سەرم زىۋى
بىكى دىرەختەكان.

السَّافِرَةُ: مېنىمى (السَّافِر) ۵
مىۋانكەيەكى قۇلقە بەندە لە زىپرو
زىۋ ۵ (ك: سَفَر).

السَّافِرُ: (مَسَافِرُ الرِّجَالِ) ئەۋمى لە
روخسار ديارەۋ دىرەكەۋى.

السَّافَرُ: بە كەسېڭ دىگوتى ئازابى
بۇ سەفىر كىردن، يان زۇر سەفىر
بىكا ۵ (ك: مَسَافِر).

الْمِسْفَرُ: بهمانا (الْمِسْفَرُ) دئ.

الْمِسْفَرَةُ: مینهی (الْمِسْفَرُ) ه هروا ناوه
بؤ گهسک.

الْمِسْفَرَةُ: تۆپهلی بهنی ریسراو (گلۆله
ریس).

السْفَرْجَلُ: بههه ه درهختی بههه،
درهختیکی گوئی بهرداره، بهرمکهی
خره و مکوو سیوو پرتهقال، شوینی
سهرمکی ولاتی ئیرانهو له هه موو
ولاتیکی تردا دمروئ نهگهر ناوو
ههواي مام ناوهندی بی ه بهرمکهی
بهکالی دهخورئ و دمکوئیندرئ و
شهکری تیکهل دمکری مرهبای ئ
دروست دمکری.

سَفْطَ: قسهی تیکهل و بیکهل و بی
بنهمای کردن، بهخههایی خوی
حیکمهت و فهلسفه بلاو دمکاتهوه.
السَّفْطَةُ: قیاس و بیگرتن و قسه
دامه زراندن لهسهر بنهمای وههم
خهیا ن مهبهست بۆردانی بهرامبهرو
بیدنگ کردنیهتی.

السَّفْطِي: نهو کسهی سهف سهطه
چییه و بیرو بۆچونی ههله بلاو
دمکاتهوه.

السُّفْطَايَةِ: پیریکن ئینکاری شتی
حسو و رون و ناشکرا دهکهن و
بروایان به هیچ نیه.

سَفْسَفَ الْعَمَلُ: کارهکهی به باشی

نه نجام نهدا ه دمهغلی تیدا کرد.

سَفْسَفَ الدَّقِيقُ: ئاردمکهی بیژا ه

دهگوترئ: (سَمِعْتُ سَفْسَفَةَ الْمُتَخَلِّ)

گویم له خشه خشی هیلهکی ئارد

بیژانهکه بوو.

سَفْسَفَ الرِّيحُ التَّرَابُ: رهشهباکه گل و

خۆلهکهی به جهوادا برد.

السَّفْسَافُ: ورده ئارد که له هیلهکهوه

داده بیژری و کۆمه ن دمی ه یان گله

ورده که کۆمه ن دمکری ه شتی پپرو

پوچ و بی کهک کارو گوفتاری بی

سوود ه (ك: سَفَافٍ).

السَّفْسَافَةُ: رهشهبایهک گل و خۆل رابدا

بهسهر زمویدا.

السَّفْسَافُ: چروک و دمست قوچاو،

رهوشت ناشیرین.

سَفْسَفَ الطَّائِرُ: بالندمهکه جیقنهی کرد.

سَفْسَفَتَ السَّيْفُ: جهوههرو شهپۆل

ورشه داری شمشیر.

سَفْطَ سَفَاطَةُ: دلی پاک بوو له گه ن

سه خاوهتیدا.

سَفْطَ الْحَوْضُ: حموزهکهی چاک کردو

سواغی دا، له بیغی کرد.

اسْتَفْطَ مَا فِي الْأَنْاءِ: ههرچی له

قابه کهدا بوو خواریدهوه.

- تَسْفُطُ مَا فِي الْأَنْاءِ: به مانا (اسْتَفْطَ) دئ.
- السَّفَاطَةُ: فش و فؤل و کلور.
- السَّفَاطَةُ: شتی ناو مان.
- السَّفْطُ: صندوقیکه نافرمت عهترو
- مکیاج و شتی تایبتهتی خوی تیدا
- هه لدهگری ۵ به چنه و قهرتاله و
- زهمبيله که میوهی تیدا هه لدهگری
- ۵ میوهی تیدهگری ۵ توپکلی سهر
- پیستی ماسی ۵ (ک: أسفاط).
- السَّفَاطُ: نه و کهسهی صندوق و
- یه غدانی تایبتهت به کل و کولتورو
- عهترو میکیاجی نافرمت دروست
- دهکا یان دهیفروشی.
- السَّفِيطُ: نه و خورما نه گه پیوانه ی که
- هه لدهومرن.
- سَفَعٌ بَعْضُ مَنْ أَعْضَائِهِ: نه ندامیکی
- جهسته ی گرتو رایکیشا بولای خوی
- ۵ دهگوتری: (سَفَعٌ بِنَاصِيَتِهِ) قزی
- پیشه سهری گرتو رایکیشا ۵ همروا
- دهگوتری: (سَفَعٌ بِنَاصِيَةِ الْفَرَسِ
- لیرکبه) یالی نه سپه که ی گرتو
- سواری بوو.
- سَفَعَتِ السَّمُومَ وَالشَّمْسُ وَالنَّارُ وَجْهَهُ:
- رهمه باو هه تاوو ناگر دهم و چاوو
- روخساری فلانی داخ کردوه
- هه لپرو زانده، رنگی پیستی
- گوریوه و رمشی کردوه.
- سَفَعُ الشَّيْءِ: شته که ی نیشانه کرد ۵ داخی
- کرد.
- سَفَعٌ سَفْعًا وَسَفْعَةً: رنگی رمشی مهیلوه و
- سور بوو (فهو أسْفَعُ وهي سفعاء)
- (ک: سَفْعٌ).
- سَافَعُهُ مَسَافَعَةً وَسِيفًا: شهر ی له گه ل
- کرد، دهری کرد.
- سَفَعَتِ النَّارُ وَجْهَهُ: ناگر دهم و چاو ی
- هه لپرو زانده و پیستی رمش کردوه.
- اسْتَفَعُ ثِيَابَهُ: پو شاکه که ی له بهر کرد ۵
- به زوری بو پو شاک ی رنگاو رنگ
- به کار دهیندرئ.
- اسْتَفَعُ لَوْنَهُ: له ترسا یان به هو ی شتی
- ترموه رنگی گؤرا.
- تَسَفَعُ بِالنَّارِ: به ناگر خوی گهرم
- کردهوه، خوی بهر ناگر دا.
- الْأَسْفَعُ: پو شاک له همر جؤرئیک بی ۵
- (ک: سَفُوعٌ).
- الْأَسْفَعَاءُ: سی کوچکه ی منهجه ل و دیزه
- ۵ کوتری ملیوانکه لهمل ۵ (ک: سَفْعٌ).
- السَّوَالِغُ: گرو گهرمی بای سه موم.
- سَفُّ الطَّائِرِ سَفِيفًا: بالنده که له نزیک
- زموپییه وه فپی.
- سَفُّ الْخَرَصِ وَالْخَصِيرِ سَفًّا: لقه دارخورما و
- حه صیره که ی به په نجه ته نی.

سَفَّ الدَّوَاءَ سَفًّا: به وشکی دهرمانه‌ک‌هی

خوارد نه‌یکرده هه‌ویرو نه‌یشیلا ۵

دمگوترئ: (سَفَفْتُ الدَّوَاءَ).

أَسَفُ الطَّائِر: به‌مانا (سَفَّ) دئ.

أَسَفُ السَّحَاب: هه‌ورمه‌که له زمو‌ی نزیک

بووه.

أَسَفُ فُلَان: فلان‌ک‌ه‌س هه‌ولی کاری

سوکانه‌ی داو کاری خو‌پ‌پ‌ریانه‌ی

گرت‌ه نه‌ستوی خو‌ی.

أَسَفُ الْأَمْرِ: کارمه‌ک‌هی نزیک خسته‌وه،

لی‌ی نزیک بووه.

أَسَفُ النَّظَرِ إِلَيْهِ: چاوی ت‌ی بر‌ی و زوری

سه‌پرکرد.

أَسَفُ الْبَعِي: ئالفی دا به حوشرمه‌که ۵

ئالفی وشکی دایه.

أَسَفُ فُلَانًا السُّفُوف: دهرمانی وشکی

دهرخواردی فلان دا، وای‌کرد فلان

دهرمانه‌که به وشکی بخوا ۵

دهگوترئ: (أَسَفُ الْجُرْحِ دَوَاءً)

دهرمانی وشکی خسته سه‌ر

برینه‌که.

أَسَفُ الْفَرَسِ اللَّجَامَ: لغاوی کرده دهمی

نه‌سپه‌که.

أَسَفُ الْخَوْصِ وَالْحَصِي: پرژه دارخورماو

حه‌صیرمه‌ک‌هی ته‌نین.

أَسَفُ الْوَشْمِ: خاله‌ک‌هی به نه‌وشات‌ر

دابوشی (سواخیدا) ۵ ده‌شگوترئ: (ما

أَسَفٌ مِنْهُ بَتَافَهُ) هیچی لی‌ی دهمس
نه‌که‌وت.

أَسِفٌ وَجْهُهُ: رو‌خساری گۆ‌را.

أَسْتَفَّ السَّرِيْقَ وَالسُّدَاءَ: قاوته‌که‌و

دهرمانه‌ک‌هی به وشکی خوارد.

السُّفَّةُ: نه‌و پرژو پال‌هی دره‌ختی

خورما‌که دمه‌ندری‌و زه‌نبیله‌و شتی

وای لی‌ی دروست دم‌ک‌ری ۵ گورزه پرژو

پالی دارخورما ۵ (ك: سَفَفَ).

السُّفُوف: ههر دهرمانی‌ک وشک بی‌و

نه‌ک‌رابی به هه‌ویرو ئاوی تی‌که‌ل

نه‌ک‌رابی.

السُّفِيْفَةُ: به‌رچنه‌و زه‌نبیله‌و شتی وا

که له پرژی دارخورما ته‌ندرابی.

سَفَقَ: به‌مانا (صَفَقَ) دئ به هه‌موو

صیغه‌کانیه‌وه.

سَفَكَهَ سَفَكًا: رشتی، رۆی کرد ۵

دمگوترئ: (سَفَكَ الدَّمُ) خو‌پ‌نه‌ک‌هی

رشت ۵ (سَفَكَ الْمَاءُ وَسَفَكَ الدَّمُ)

(هو سَافَكَ وَسَفَاكَ).

إِسْفَاكَ: رژا، هه‌ل‌ژا.

السُّفْكَةُ: نه‌و زه‌لات‌ه‌و ته‌وابیلانه‌ی

پیش خواردن له‌سه‌ر سفره‌و خوان

دادهم‌ری ۵ (ك: سَفَكَ).

السُّفُوكُ: درۆزن ۵ ناوی‌که له ناوه‌کانی

نه‌فس‌و دهرن.

سَفَلَّ سَفْلًا وَسَفَلًا وَسَفَالَةً: نزم بووه،

پيچھوانهي به رزبونه و ميه
دمگوترئ: (سَفَلَ فِي الشَّيْءِ)

له سهره وه راهاته خوار يو دامين.

سَفَلَ فِي عِلْمِهِ وَخَلْقِهِ: له زانياري و
رموشندا نزم بووه، شانس و بهختي
كه م بوو ه (هو سَافِلٌ) ه (ك: سَفُلٌ
وَسَفَالٌ وَسَفَلَةٌ).

سَفَلَ سَفَالَةً: خوږي و هيچ و بوج بوو.

سَفَلَهُ: نزمي كرده وه به رهو خوار
ناردی دايه زانده خوار.

اسْتَفَلَ: به مانا (سَفَلَ) دئ.

تَسَفَلَ: ريزي دابهزي شكومه ندي
لهدست دا.

الْأَسْفَلُ: (أَسْفَلَ الشَّيْءِ) خواروي شت
پيچھوانهي ژورووي ه (ك: أَسْفِلٌ
وهي سُفْلِي).

السَّافِلَةُ: مينيهي (السَّافِلِ) ه (وسافلة
الشَّيْءِ) لای خواروي شت ه
دمگوترئ: (سافلة الرمح) نيوه
رمب به لای دمسكه كهيدا ه (سافلة
النهر) لای خواروي چوم و روبار ه
پيچھوانهي لای سهروي.

السَّفَالَةُ: (سَفَالَةُ الشَّيْءِ) لای خواروي
شت (سَفَالَةُ الرِّيحِ): بهرامبري نهو
شوينهي باي لي هه لدمي.

السَّفَلَةُ مِنَ النَّاسِ: خوږي و ههتيو

مچهي خه لك.

السَّفَلَةُ مِنَ النَّاسِ: خوږي و ههتيو

مچهي خه لك.

السَّفَلَةُ (مسفلة الشيء): لای خواروي
شت قولاي شت ه دمگوترئ: (هو
يسكن محلة المدينة وانا اسكن
مَسَفَلَتَهَا) ه (ك: مَسَافِلٌ).

سَفَتَ الرِّيحُ سَفُونًا: باهكه له سهر زموي

به نزمي هه ثبوو ه (فهي سافنة) (ك:

سوافلن) ه (وهي سفون) (ك: سفائن).

سَفَنَ الشَّيْءُ سَفْنًا: توكللي له شتهكه

كرده وه سپي كرد.

سَفَنَ الشَّيْءُ: به مانا (سَفَنَ) دئ.

السَّافِنُ: رمگيكه له ناو پشتدايه به
درزياي پشت پهيوسته به رپشي
دلوه پيشي دمگوترئ: (الأكحل).

السَّفَانَةُ: پيشهي كهشتي دروست كردن.

السَّفَانُ: كهشتي دروستكهر و مستاي

كهشتي دروستكردن.

السَّفَانَةُ: لوثلونو مرواري.

السَّفْنُ: ته شوي، پاچ قسوينگ.

ههرشتي ك شتي هي بتاشري ه

پيستي رمقو زير.

السَّفِينَةُ: كهشتي ه (ك: سَفْنٌ، وسفائن

وسفين) به حوشترش دمگوترئ:

(سفائن البر).

السُّوَانُ: بَا، رَمْشَة بَا، تَاكَه كَه ی (سَافَة).
الْمِسْنَنُ: بَه مَانَا (السَّقْنُ) دِی ۵ ك:
مَسَافَن).

سَقَه نَفْسَه وَرَايَه سَفَاهَا وَسَفَاهَة: نَه فِسی
خَوِی هَه لَنَا بَو سَه فَاهَه تَو
رَا بَوَارِدَن وَ بِنِ عَه قَلِی ۵ یَا نِی سَبَه تِی
دَا بَو سَه فَاهَه تَو ۵ فَه وَتَانَدِی بَه
هَیْلَاکِی بَرَد.

سَقَه صَاحِبَه سَفَهَا: لَه سَه فَاهَه تَو بِنِ
عَه قَلِی دَا بَه سَمَر هَا وَهَلَه کَه ی دَا بَا
دَه سَت بَو وَ لَه وَی تَی پَه رَانَد.
سَقَه سَفَهَا: بِنِ وَ مَزَن بَو وَ نَه زَان بَو ۵
دَه گَوَتَرِی: (سَقَه عَلِیَا) بِنِ جَا ی
بَه رَا مَبَر کَر دِن جَنِی وَ هِی پَنِ دَا یَن.
سَقَه الْحَق: حَه قَو رَاسَتِی ژَی ر پَنِ دَا وَ
پَا بَه نَد نَه بَو وَ پَنِ یَه وَ ه.

سَقَه نَفْسَه وَرَايَه: بَه مَانَا (سَقَه) دِی.
سَقَه فَلَانَا: فَلَانَه کَه سِی بَه نَه زَان وَ گِیْل لَه
هَه لَه مَدَا.

سَقَه الشَّرَاب: زَوْرِی لَه شَه رَا بَه کَه
خَوَارِدَه وَ ه تَی رَا وَ نَه بَو وَ.

سَقَه نَصِیَّه: بَه شِی خَوِی لَه بَی ر جَو وَ ه.
سَقَه فَلَان سَفَاهَا وَ سَفَاهَة: بَه مَانَا (سَقَه)
دِی.

سَافَهَة: جَنِی وَ ی پَنِ دَا.

سَافَة الشَّرَاب: زَوْرِی لَه شَه رَا بَه کَه
خَوَارِدَه وَ ه، زَی دَه رَه وَ ی تَی دَا کَر دَو لَه

گَوَتَرَه خَوَارِدَه وَ ه.

سَافَة الطَّرِیق: مَلِی رَی گَا ی گَر تَو بَه
خَی رَا یِی پَنِ دَا رَوِی شَت.

سَقَه: بَه کَالْفَا مَو نَه زَانِی لَه هَه لَه مَدَا
وَ ی لَی کَر د گِیْل وَ نَه فَا مَ بِنِ ۵
دَه گَوَتَرِی: (سَقَه الْجَهْلُ حَلْمَه)
نَه زَانِی وَ گِیْلِی عَه قَلِی کَه م کَر دَو
نَه فَا مَ بَو وَ.

سَقَه فَلَانَا: نِی سَبَه تِی فَلَانَه کَه سِی بَو لَی
گِیْلِی دَا.
تَسَافَه عَلِیْهِم: بِنِ عَه قَلِی بَه رَا مَبَرِی
نَوَانَدِن.

تَسَقَه الرِّیَاح: رَمْشَه بَا کَه تَی کِیَه وَ ه
هَا وَ ی شَت وَ بَو وَ بَه گِی زَه لَو کَه.
تَسَقَه فَلَان: فَلَانَه کَه سِی بَه زَوْرَه مَلِی وَ
تَه کَه لَو لَو ف گِیْلِی وَ سَه فَاهَه تِی بَه سَمَر
خَوِی دَا هَی نَا.

تَسَقَه عَلِیْهِ: هَه سِی نَاشِی رِی نِی بَه رَا مَبَر
کَر دِن وَ رَی زِی شَکَانَد.

تَسَقَه الرِّیْع الشَّیْئ: رَمْشَه بَا کَه شَه کَه ی
حَه وَ دَا وَ هَی نَا یِی وَ بَر دِی.

تَسَقَه فَلَانَا عَنِ الشَّیْئ: فَلَانَه کَه سِی لَه
شَه کَه لَدَا وَ هَی لِی لَی کَر د.

السَّافَة: نَه حَه مَه قَو گِیْل ۵ زَوْر تِی نَو ۵
کَه سَی ک زَوْرِی تِی نَو یِی.

السَّقِیْه: کَه سَی ک بَه نَه فَا مَ وَ گِیْلِی
مَال وَ سَا مَانِی خَوِی خَه رَج بَکَا ۵

نه زان و كالقام ه (ك: سفهاء) ه
 دهگوترئ: (ثوب سفیه) قوماشیکه
 چنینه که ی خرابه (زمام سفیه)
 لغاویکه ناریک و پیک ه (ناقۀ
 سفیه) حوشریک سوک روپه،
 به هیواشی دهر و ا .

الْمَسْفَهَةُ: خواردنیک که زور ناو کیش
 بی.

سَفَا سَفَوًا: پهله ی کرد ه دهگوترئ:
 (سفا في مشيه): له رویشتندا پهله ی
 کرد (سفا في طیرانه): له هریندا
 پهله ی کرد.

سفا فلان: فلانکهس به ندایه تی خودای
 کرد ته وازو عی نواند ه شیعی
 ناسک و جوانی هه بوو ه عهقل و
 هوشی لاواز بوو.

سفا الريحُ الرابَ وغره سَفِيًا: رمشه بایه که
 گل و خوئه که ی هه لگرت ه بلاوی
 کرده و ه (فالريحُ سافیه) (ک: سواف)
 گل و خوئه که پیی دهگوترئ:
 (مَسْفِيٌّ، ساف، سَفِيٌّ).

سَفِيَّ الشَّيْءِ سَفِيٌّ: شته که سوک بوو تهنک
 بوو دهگوترئ: (سَفِيٌّ شعر ناصيته)
 قزی پیسه سهری تهنک بوو ه سهری
 روتایه و ه.

سَفِيَتْ الْبَغْلَةُ: هیستره که جهسته سوک و
 خیراپۆ بوو.

سَفِيَّ الحيوانِ أوالانسان: نازه که یان
 ناده میزاده که کزو لاواز بوو (هر
 اسفی و هی سفواء).

أسفی فلان: فلانکهس گلکه ی
 گواسته و ه لاواز بوو.

أسفی بصاحبه: خرابه کاری له گه
 ها و ده که ی کرد ه فیتنمی بۆکرد.

أسفی الزرعُ: کشت و کاله که دهوروبه ی
 گوئه دانم و یله کانی زبری و پیکه ی.

أسفی فلانًا: فلانکهسی هه لئا بۆ شتی
 پر و پوچ و خو پریه تی.

أسفی الريحُ القاب: رمشه بایه گل و
 خوئی حموادا رابدا بلاوی کرده و .

السَّافِياء: تمپ و تۆز ه رمشه بایه گل و
 خوئی زور هه لگرت.

السَّفا: گل و خوئی ه درمختی چقلاوی ه
 خودی چقلا و درپه کان.

السَّفاء: دهرمان.
 السَّفِيَّةُ: زیدمه کی باریکه کۆتایی

سهری په لکه گه لای هه ندئ
 درمخت و روه کی پی دی ه و مگو

په لکه گه لای سینامه کی و کۆکا.
 سَقَبَ سَقْبًا وسقوبًا: نزیک بووه (هر ساقب
 و سقیب).

أَسَقَبَ: نزیک بووه (أَسَقَبَ الشَّيْءِ)
 شته که ی نزیک کرده و.

سَاقَبَة: لَيْلِي نَزِيك بۆۋە.

تَسَاتِبَا: لَيْك نَزِيك بوونەۋە.

السَّاقَبُ: پارچە لۆكەيەگە لە سەردەمى

پېش ئىسلامدا ئافرىقىنى غەرب بە

خوڭنى خۇي سۈرى دەگىردو لەسەر

سەرى خۇي قايىمى دەگىرد لىكىكى لە

زېر سەرىپچەكەيەۋە دەھىنايە

دەرمەۋە تا خەلەك بزانن مېردى

نەماۋە، يان براۋ كەسىكى نەزىكى لە

دەست داۋە (ك: سَقَب).

السَّقْبُ: بېچەۋە خوشتر ئەۋكاتەى

لەدايك دەبى ۋە دېڭىز لەھەر شەتەك

بى ۋە كۆلەكەى خېمەۋە رەشمال (ك:

أَسَقَب وَسَقُوب وَسِقَاب وَسِقَاب).

السَّقْبُ: نەزىك ۋە دەگوتىر: (مەنزل

سَقَب) مەنزل نەزىك ۋە لە جەدەشدا

ھاتوۋە (أَلْجَارُ أَحَقَّ بِسَقْبِهِ).

السَّقْبِيَّةُ: كۆلەكەى خېمەۋە رەشمال ۋە

(ك: سَقَاب).

سَقَدَ فَرَسَهُ سَقْدًا: ئەسپەكەى لاۋاز كىرد.

السَّقْدُ: ئەسپى لاۋاز ۋە (ك: أَسْقَاد).

السَّقْدَةُ: بالئەدەبەكە گۆشت خۆرە

جەستەى پچۈكە، بارىكەلەيە،

دەندۈكى رەقۋ رەشە جېرۋ

جانەۋەرى پى كۆدەكاتەۋە، پەشتى

خاكىيە، كەنارۋ ھەراخى پەرو بالى

بونىيە، بەرۋى سېپىيە، سېنگۋ

كلىكىۋ قاجى سورن ۋە لە ۋلاتانى

ئەۋروپاۋ سېرىيا دەۋى ۋە (ك: سَقْد).

سَقَر سَقْرًا: دوۋر كەۋتەۋە.

سَقَرَتِ النَّارُ أَوِ الشَّمْسُ فَلَانًا: ئاگر يان

خۆر پېستى فلانى رەش ھەلگىرا ۋە

ئازارىدا سوتاندى، داخى كىرد.

أَسَقَرَتِ النَّخْلَةُ: خورماكە دۇشاۋى لەبەر

رۋىي ۋە شېرىنى لى چۆرپەۋە ۋە

دۇشاۋى لى تەكا.

السَّاقُور: گەرمایى ۋە گەرمى ۋە ئاسنى

داخكىردنۋ نېشانەكىردنى ئاۋەلۋ

شەتى ۋا ۋە (ك: سَوَاقِر).

السَّقَرُ: گەرمى خۆر يان گەرمى ئاگر،

ئازارى گەرمىيەكە ۋە يان دۇشاۋ ۋە

(ك: سَقُور).

سَقَسَقَ الطَّائِرُ: بالئەدەكە بە دەنگى نەز

خوڭنىدى ۋە جېقنەى كىرد.

أَلْمُسَقَسِقُ: شېر خوڭنىدەۋە بە نۆرە،

ۋاتە: دوۋ كەس بە نۆرە

ھەرىكەيەن دېرە شېرەك

بېخوڭنىتەۋە.

سَقَطَ سَقُوطًا وَسَقْطًا: كەۋت ۋە كەۋتە خوار

ۋە دەگوتىر: (سَقَطَ مِنْ كَذَا فِي كَذَا أَوْ

عَلَى كَذَا أَوْ إِلَى كَذَا) لە پەندى

پېشىناندا ھاتوۋە دەلى: (سَقَطَ

العشاء به علی سرحان) به کهسیک
دمگوترئ ههولئ بهدهست هینانی
شتیک بداو سهری خوئی دانئو تئدا
بجئ.

سَقَطَ الجنین من بطن أمه: زارۆکهکه پئیش
نۆ مانگی له سکی دایکی کهوته
خوار ۵ به نهکاملئ له دایک بوو.

سَقَطَ الکوکبُ: نهستیرمهگه ئاوا بوو .
سَقَطَ الحرُّ أو البردُ: گهرما یان سهرما هات.
سَقَطَ عني: لاجوو دهرهات.

سَقَطَ في كلامه وبه: ههلهی کرد له قسه
کردندا تیکهوت.

سَقَطَ من عيني و من منزله: پئیش چاوم
کهوت ۵ ریژی لام نهما.

سَقَطَ في يده: پهشیمان بووه، سهر سام بوو
۵ قورئان دمهفرموی: ﴿وَلَا سُقُطَ فِي
أَيْدِيهِمْ﴾.

أَسْقَطَ في قوله أو فعله: ههلهی کرد له
قسهدا یان له کردموهدا ۵ دمگوترئ:
(كُلُّمَ لما أسقط في كلمة) قسهی
کردو هیچ ههلهیمکی له قسهکهیدا
نهکرد ۵

أَسْقَطَ له: به قسهی پڕو پوچ ئاخاوتنی
لهگهئ کرد.

أَسْقَطَتِ الحامل الجنين: ئافرته سکپهرکه
مندالهکهی لهبارچوو.

أَسْقَطَ الشيءُ: شتهکهی خست، بهری
دایه خواروه.

أَسْقَطَ فلاناً: له شان و شکۆی فلانی کهم
کردموه، شکاندی ههولئ لهگهئ
فلاندا ههلهی پئیکا یان درۆ بکا،
ئهوهی لایهتی بیدرکئنی.

أَسْقَطَ الحَبَرَ: ورده ورده ههوالهکهی
ومرگرت.

أَسْقَطَ كذا من كذا: ئهوهی لهوه
دهرکردو لئێ کهم کردموه.

أَسْقَطَ في يده: بهمانا (سَقَطَ) دئ.
سَاقَطَ الشيءُ مُسَاقَطةً وسِقَاطاً: شتهکهی
خسته خوار، دایگرت ۵ بهردموام
بوو لهسهر خستنه خوارموهی
شتهکان یهک لهدوا یهک.

سَاقَطَ فلانٌ فلاناً الحديث: فلان قسهی بۆ
فلان کردو ئهویش گوئی بۆ گرت،
ئهمجار ئهویان کهوته قسه کردن
ئهمیان گوئی بۆ گرت.

سَاقَطَ الفرسُ العَدُوَّ: ئهسپهکه
بههیواشی بازیدا.

سَاقَطَ الحِصَانُ الحِيلَ وغيرها: ئهسپهکه
پئیش ماینهکه کهوت.

تَسَاقَطَ: بهمانا (سَقَطَ) دئ ۵ یهک لهدوا
یهک کهوتنه خوار.

تَسَاقَطَ عليه: خوئی فرپندایه سهری.

تَسَقَطَ فلاناً: داوای خستنه خوارموهی
فلانی کرد ۵ فلانکهسی ههئنا
بۆئهوهی خوئی بخا، ریژی خوئی
بشکئنی ۵ بکهوئنه ههلهوه، درۆ بکا.

إِسْتَسْقَطُ: به مانا (تَسْقَطُ) دئ.

الإِسْقَاطُ: له بوارى پزیشکیدا مندان
له بار چوونی نافرته به چوار
مانگی تا جهوت مانگی.

السَّاقِطُ: خوږی و هه تیو مچه
دواکه وتوو له بهدمست هینانی
بهخته مومری و بپروا ناموه
دمستکه وته کانی زیان (ک: سَقَاط)
بؤ مینه دهگوترئ: (ساقطة) (ک:
سراقط) دهگوترئ: (لکل ساقطة
لاقطة) بؤ هموو قسه به کی خراب و
بی که لک که سانیک هه ن بیان
قوزنه وه و بلاویان بکه نه وه
هه موو شتیکی خراب داخواز لک
هه به.

السَّاقِطُ: نهو خورما نهگه یوانه ی
هه لدمومرن هه له وه هه تخلیسکان
بالی بالنده، پان نهو به شه ی بالی که
له زموى دمخش له کاتی روښتن
به سمر زه ویدا.

السَّاقِطُ مِنَ الشَّيْءِ: لایه کی شته که
قهراخی شت.

سَقَاطُ اللَّيْلِ: دوو لایه نی تاریکی شه و.
السَّاقِطُ: همرچی له شت بکه ویته
خوار، پږو پال و ورده و بنزیل و
خشت و خؤل.

السَّاقِطَةُ: به مانا (السَّقَاط) دئ.

السَّقَطُ: همرچی به ربیته وه به نه کاملی
ه زاروک و مندانلی له بار چوو پښ
ته مهنی نو مانگی ه پزیشکه ناگر
که له به ردمستی و شتی وا دمبیته وه
ه کو تایی لبه لان (ک: أسقاط).

السَّقَطُ: نهو پږانه ی له شه ونم
دمکونه خوار ه بهر ه نادمیزادی
خوږی و هیج و پوج.

السَّقَطُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: قهراخی شت
نه ملا و نه ولای شت ه بالی بالنده،
پان نه وه ی له زموى دمخش له کاتی
روښتنیدا (ک: أسقاط) (سقاطا
اللیل) نه مپه ره و پهری
تاریکی به که ی.

السَّقَطُ: هه لومریو به ربیته وه له همر
شتیک بی ه شتی خراب و بی که لک
ه بویه به ورگو ریخوله ی کوشتی
دهگوترئ: (سَقَط) ه هه روا ناوه بؤ
قسه و کردموه ی هه له (ک:
أسقاط).

أسقاط النّاس: خوږی و هه تیو مچه ی
نادمیزاد.

السَّقَطَةُ: جاریک که وتن و به ربیته وه
به لای هه ژنهر ه هه نه نگوتن (ک:
سقاط).

السَّقَطِيّ: فروشیاری کالای خراب و بی
که لک.

السَّقَاطُ: به مانا (السَّقَطِيّ) دئ.

السَّقَاطَةُ: شَتِيكَه لَه لای سهروی
دهرگاومیه دهرگاکی پی قفل دهرئ
(سورگی).

السَّقُوطُ: (سُقُوطُ الذَّرَاعِ) له بواری
مندالبوندا له جی چوونی شان و
شه پیلکه، یان هاتنه دهرمووی
دودمستیته له پیش سهردا ۵ له
بواری قانوندا کُوتا پَتهینانی
کیشهیه پیش برپاری دادگا، دوا
تیپهر بوونی سالتیک به سهر
نواندنیدا و مگهر نه خستنی.

السَّقِيطُ: به مانا (السَّقِاطُ) دئ ۵ نه و
پرژانه له شهونم دمکونه خوار ۵
تهرز ۵ سهوئل ۵ (ك: سَقِطُ) ۵
ههروا ناوه بۆ گیل و نه حمهق ۵ (ك:
سَقِاطُ).

السَّقِيطَةُ: مَینهی (السَّقِيطُ) ۵ نافرمتی
بی رموشتو چه تیوه و بی ریز.
السَّقَاطُ: نافرمتی وها مندالی بۆ
رانه وهستی، ههر مندالی له سکی
بکهوی به نه کاملی له باری بجی ۵
(ك: مَسَاقِطُ).

السَّقَطُ: شوینی به ربوونه ووه کهوتنه
خوارموه.

مَسَقَطُ الرَّاسِ: شوینی له دایکبوون ۵
دمگوترئ: (فلان یمن الی مَسَقَطِهِ)

فلانکس بیری شوینی له دایکبوونی
خوی دمکاته ووه بۆ دمگورکینی.

مَسَقَطُ النِّجْمِ أَوِ الْغَيْثِ: نه و شوینهی
نه ستیرمه یان بارانه که لئی دمدا ۵
دمگوترئ: (هم یتجمعون مساقط
الغیث) نه و خیل له شوینه مانه وه
که بارانی لی باری و له مورو ناوی
لییه.

مَسَقَطُ الرَّمْلِ: کُوتای لبه لآن ۵ (مَسَقَطُ
الضَّوءِ) ۵ په نجهرمو کولانهی که
روناکی لیوه دپته ناو ماله وه.
السَّقِطُ: بالی بالنده، یان نه و سهره
پهرو باله له کاتی رویشنی بالنده
به سهر زمویدا له عمرز بخش ۵ (ك:
مَسَاقِطُ).

السَّقِطَةُ: هوی بهر بوونه وه، داخوازی
بهر بوونه وه (ك: مَسَاقِطُ).

السَّقَطْرِيّ: همر شتیک نیسبت بدرئ
بۆ (سقطري) که دورگه یه که له ناو
دهریای هیندا ۵ دمگوترئ: (صَبْرُ
سَقَطْرِيّ) تالی سوقو طری.
سَقَعَ سَقْعًا: رویشت ۵ (سَقَعَ الدِّيكُ)
که له شیرمه خویندی.

سَقَعَ الشَّيْءُ الصُّلْبَ: به شتیک رهق له
شته رهقه که پدا.

الاسْتَقُّ: دوژمن و حه سوود که بیگانه
بن ۵ قهله ره شه ۵ بالنده میه کی

السَّقْفُ: هه لاشی خانوو (سهقفی
خانوو) ۵ ناسمان ۵ (ك: سقرف
واسقف وسقف).

السَّقْفُ: كه سیک پیشهی سهقف
دروست کردن بی.

السَّقْفُ: به مانا (السَّقْفُ) دئ ۵ (ك:
سقف).

السَّقْفُ: كه پرو سابات ۵ شتیک سیبهر
بکا.

سقیفة بنی ساعدة: ساباتیک بوو
موسولمانان له ژیریدا به یعه تیان به
نه بویه کری صلیق کرد بو جئ
نشینی ۵ همروا ناوه بو همر تهله
بهردیک پان که بکری به سهقفو
سهرقاب بو جؤگاو بیرازو شتی لهو
جؤره ۵ لهو حی کهشتی ۵ همر
پارچه زیوو نالتونیك که وردو
چه کوچ لی دراو بیو دریز بویی ۵
شهپکه ی دار؛ که دهخریته سهر
نه ندامی شکاوو پیی
هه لدهیه ستریته وه ۵ (ك: سقائف
وسقف).

السَّقْفُ: دریز.

سَقِلْتُ الْيَدُ أَوْ الرِّجْلُ سَقْلًا: دهستمکه یان
قاچه که خوار بوو ۵ (فهو اسقل وهي
سقاء) (ك: سقل).

الْإِسْقَالُ: پیوازه مشکه؛ رومکیکی به

جهسته پچوکه ومکوو چۆله که وایه
هه ندئ بهشی پهرو بالی سموزه ۵
سمری سپیه ۵ زور حهزی له نزیک
ناوه ۵ (ك: اساق).

سَقَفَ الْبَيْتَ سَقْفًا: سهقفو هه لاشی بو
خانوو مکه کرد.

سَقَفَ سَقْفًا: دریز بوو به ممله و خواری ۵
نیسقانی نه ستوور بوون.

سَقَفَ الرَّجُلُ: پیاو مکه لاخوار بوو ۵ (سَقَفَ
الظالم) بیجوه نوعامه که ملی خوار
بوو ۵ (هو اسقف وهي سقفاء) (ك:
سقف).

اسَقَفَ النصارى فُلانًا: مهسیحیه کان
فلانکه سیان کرده ئوسقوفی خو یان
واته: کردیان به کهشیش به سهر
خو یانه وه.

سَقَفَهُ: به مانا (اسَقَفَهُ) دئ.

تَسَقَفَ: بوو به ئوسقوف (کهشیش).

الْأَسْقَفُ: سهروکیکه له سهروکهکانی
مهسیحی پلهی له ژوور پلهی
کهشی شه و دیه و له خوار
مهطران ه و دیه ۵ (ك: اساقفة،
اساقف).

الْأَسْقَفِيَّةُ: پلهی ئوسقوف ۵ نهو
مهسیحیان له ژیر کونترۆلی
ئوسقوفیکدان ۵ نهو ههریمو
ناوچه یی له ژیر فهرمانی نهودان.

تهمه نه پئی دمگوترئ: (عُصِّل).

الإِسْقِيلُ: به مانا (الإِسْقَالُ) دئ.

السَّقَالَةُ: به مانا (الاسقالة) دئ.

السَّقْلُ: که له که.

السَّقِيلُ: که له که تَيْك قوپو (قهه

باریک).

سَقِمَ سَقَمًا وَسَقَامًا: نه خوشییه که ی

دریژدی گیشا.

سَقِمَ سَقَمًا وَسَقَامًا وَسَقَامَةً: به مانا (سَقِم)

دئ.

أَسَقَمَ فُلَانٌ: نه خوشی یه که له دوا یه که

یه خه یان گرت.

أَسَقَمَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکه سی

نه خوش خست ۵ دهشگوترئ:

(أَسَقَمَهُ الْعِشْقُ وَأَضْنَاهُ) عیشق و سۆز

نه خوشی خست ۵ کزو لاوازی کرد.

سَقَمَهُ: به مانا (أَسَقَمَهُ) دئ.

السَّقِيمُ: دمگوترئ: (هو سقیم الصدر

علی آخیه) رقی له براهه یه تی

حیقو کینه ی هه یه بهرام بهر

براهه ی ۵ (فهو سقیم و کلام سقیم)

تیگه یشتنی لاواز، قسه و ناخاوتنی

لاواز ۵ (ك: سَقِمَ، وهي سقيمة) (ك:

سقام).

أَلْمِسَقَامُ: که سیک زور جار نه خوش

بی.

أَلْمَسَقَمَةُ: (أرض مسقمة) ئهرزیکه زور

نه خوشی تیدا بهیدا دمبن.

السَّقْمُونِيَا: گیاهه که دهرمانی رهوانی و

سکچونی ئی دهردهیندرئ هه روا

دهرمانی گرمیشی ئی دروست

دمکری.

سَقَى بَطْنُهُ سَقْيًا: له بۆشایی ورگیدا جۆره

شله مه نییه کی نه خوشی تیدا بهیدا

بوو که چاکبونه وهی زهحمه تی.

سَقَى الْعِرْقُ: رمگه که خوینی بهربوو

نه وه ستایه وه.

سَقَى الْخِيْرَانُ وَالنَّبَاتُ: حه یوانه که یان

کشت و کاله که ی ناودا.

سَقَاهُ غِيْثًا: بارانی بهسهردا باراند.

سَقَى الثَّرْبُ: قوماشه که ی رنگ کرد، له

خمی دا ۵ دهشگوترئ: (سَقَاهُ صَبْغًا) ۵

(ك: سَقَاةٌ وَسُقَاءٌ وَسُقَى).

سَقَى بَطْنُهُ: سکی جوو، رهوان بوو.

سَقَى قَلْبُهُ عِدَاوَةً: دل و دهروونی به

دوژمنایه تی ناودراوه ۵ (أَسَقَاهُ)

به مانا (سَقَاهُ) دئ ۵ قورشان

دهمه رموی: ﴿وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا﴾ ۵

ئاوی بۆ دابین کرد ۵ دهگوترئ:

(أَسَقَاهُ جَدُولًا مِّنْ نَّهْرِهِ) جۆگه

ئاویکی له چه مه که بۆ جیا کرد وه.

أَسَقَى فُلَانًا: شوینی ئاوی نیشانی

فلانکهس دا ۵ پئی گوت: خودا

تیراوت بکا.

ساقى فلاتاً ماءً أو شرباً: بهمانا (سقاءه) دئ.

ساقى فلاتاً شجرةً أو أرضه: باخهكهى
يان زموپيهكهى دا به فلان بؤنهوهى
بهخيوى بكاو ناوى بداو ناومداني
بكاتمهوهو بهشيكي له بهرو
بوومهكه بدرتئ.

سَقَاءُ: زۆرى ناودا زياد له بئويست
ناوديري كرد.

سَقَى الثَّوْبَ كَذَا مِنَ الصَّبْغِ: جهند
جاريك قوماشهكهى له رهنكهكه
ههكيشاو له خمى دايهوه.

سَقَى فلاتاً: به فلانكهسى گوت خودا
تياروت بكا.

استقى فلاتاً ومنه: داواى ناوى له
فلانكهس كرد.

استقى من النهر أو البئر: له ناوى
روبارمكه يان له ناوى بيرمكهى
ههئينجا.

استقى المعارف أو الأخبار من كذا:
زانيارى وهوالى له فلان شتهوه
دهست كهوت.

تساقى القوم: خهلكهكه همر يمهكهيان
ناوى دا بهوى تريان ه دهسگوترئ:
(تساقوا كؤوس النية) خهلكهكه
لهناو خوياندا بوو به شهريان و
بهكتريان كوشتو بر كرد.

تَسَقَى: تيارو بوو ناومكهى تئ بوورا ه

(كَسَقَى السَّائِدَ) شله مهنهكهى
خواردموه ه دهسگوترئ: (كَسَقَى الْجُلْدَ
الدَّمَ) پيستمكه خوينهكهى ههلمزئ.

اِسْتَسَقَى بطنه: بهمانا (سَقَى) دئ.

اِسْتَسَقَى فلاتاً: داواى ناوى له فلان
كرد.

الاستسقاء: داواى باران بارين پارانهوه
له خودا بؤ باران بارين ه (صلاة

الاستسقاء) نويزه بارانه ه ههروا
ناوه بؤ كؤبونوهوى شله مهنهكهى

تايبهتى له بؤشايى بریتونيدا كه
نهخؤشيهكه چاكبوونوهوى كهمه ه

(الإستسقاء الدماغى) نهخؤشيهكهى
زكماكه زؤر جار وادهي شلهى مؤخ

له كيسهى دماغدا زياد دهبي و
دهيكشيني .

السَّاقَى: ناو گيرپ، مهى گيرپ ه (ك:
سُقَاء).

السَّاقِيَّة: جوگه ناو ه دۆلجهى ناعور.
السَّقَاءُ: كونده، مهشكه ه ههرشتيک
شتى خواردنهوهى تئ بکري ه (ك:
أسقية).

السَّقَايَةُ: شوئنى ناو دابهش كردن و
ناودان ه نهو بهرداخ و سهتل و
گؤزمى ناومكهى تئدياه ه قورنان
دهمه رموى: ﴿جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ
أَخِي﴾ ه پيشهى ناو دابهش كردن.

سَقَايَةُ الْحَاج: دابهش كردنى شمرهت،
 ناوو، خوڭشاوى ميوژ، كه تايهت بوو
 به قورده پيشيه كانه وه و شانازيان
 به وه دمكرد كه نهو كارميان له
 نهستويه.

السَّقَاءُ: ناو كيش بؤ مال و بؤ
 همرمانگه و شوينى وا و بؤ نافرمت
 دمگوترئ: (سَقَاءَةٌ وَسَقَايَةٌ).

السَّقِيُّ: ناوديرئ، ناودان و له دوعا
 كردندا دمگوترئ: (سَقِيَ لَهُ وَرْعِيًّا).
 السَّقِيُّ: نهوهى ناو دمدرئ له زموى و
 زرعات و دمگوترئ: (زَرَعَ سَقِيًّا)
 زرعاتيكه به بئ باران ناو دمدرئ و
 بهشه ناوو نوره ناو و دمگوترئ:
 (كَمْ سَقِيَ أَرْضُكَ) بهشه ناوى
 زمويه كمته چهنده؟ نهو ناوهى
 له گهل منداال بووندا دپته دمر (ك):
 اسْقِيَّة).

السُّقْيَا: ناوى ناو داشتنه و ناو ديرئ
 كردن، دمگوترئ: (سُقِيَ رَحْمَةً لَا سُقْيَا
 عَذَابٍ) واته بارانيكمان بؤ بيارينه
 سودى هه بئ و بئ زيان بئ.

السَّقِيُّ: ناو دراو و نهو شتهى پئويستى
 به ناو داشتن هه بئ و دمگوترئ:
 (زَرَعَ سَقِيًّا) و (وَنَحَلَ سَقِيًّا) نهو دار
 خورمايهى به ناعور ناو دمدرئ و
 روهكى بهرمدا و بويه پئي دمگوترئ:

(سَقِيًّا) چونكه له ناو ناوو نزيك ناو
 دمروئ و همروا ناوه بؤ همورى
 باراناوى قهتره گهوره كه به
 خورره له زموى دمدا.
 الْمُسَقَاةُ: شوينى ناوديرئ و جؤگايهك
 زرعات و ئازهلئ لئ ناو بدرئ و (ك):
 مَسَاقِي).

الْمُسَقَاةُ: بهمانا (الْمُسَقَاةُ) دئ و ناميرئ
 ناو داشتن و ناعور (ك: المساقى).
 الْمُسَقَرِيُّ: نهو زمركاتهى به جؤگا و
 ناعور ناو بدرئ نهك به باران و
 ميصريهكان پئي دهلئين:
 (مُسَقَاوِي).

سَكَبَ الْمَاءُ سَكْبًا وَسَكَبًا: ناومكه هه لپژا،
 رموان بوو (هو ساكب وسكب).
 سَكَبَ الْمَاءُ سَكْبًا وَتَسَكَبًا: ناومكهى رژاند،
 هه لپشت و (هو مسكوب).
 انسكب: هه لپژا.

الْإِسْكَابَةُ: داروچكه بهكه كونهى كونده و
 مهشكهى پئ دمگيرئ و همروا كونهى
 تهنكى و عامماراويشى پئ دمگيرئ و
 رهحهتهى نهوت و رؤون و بهنزين
 تيكرندن و شتى لهو جؤره.

الْأُسْكُوبُ: بارانى بهرمووم و نيقليم
 گيرپ كه بروكهى نه داتئ و له
 بروسكهشدا بهو بهشهى دمگوترئ

که بهر و زموى دئ ۵ ریزه درمختی
خورما ۵ (ک: اساکب).

السُّكْبُ: بارانی قهتره گهوره و
بهر دوما ۵ لافاوی خیراو به تهوژم
۵ نهسپی خوشرؤ ۵ دمگوترئ: (فرس
سُكْب) نهسپئکی تیز رؤیه، نهسپی
جهسته سوک و به نیشات ۵ کاری
پیویست و حتمی ۵ دمگوترئ: (امر
سُكْب) کاریکی پیویست ۵ پیاوی
درئز ۵ مس ۵ رمصاص.

السُّكْبُ: رمصاص ۵ درمختیکی بؤن
خوشه پرزو گه لای و مکوو رومکی
صهعتهر وایه.

السُّكْبَةُ: بهرؤیه که دمکرئته کللو
ومکوو شه به که وایه ۵ پیستیکی
تهنکه به سهری منداله و میه له کاتی
له دایکبووندا له گهل منداله که دئته
دهر ۵ (ک: سیکاب).

السُّكْبَةُ: کرئزو چلکی سهر (ک: سُكْب
وسکاب).

السُّكْبَةُ: ناو رئزو نامیری ناو پرژین
۵ دمگوترئ: (أَرْسَلِ الْمَاءَ فِي الْمِسْكَةِ) ۵
(ک: مساکب).

سَكْبَج: خواردنی سهکبه جهی ناماده
کرد ۵ نه م خواردنه بریتیبیه له
گوشت و سرکه و هندی زه لاتنه و
تهوابیل ۵ که تیکه لاد دمکرئ و

دمبئته خواردنیکی خوش و به تام.

السُّكْبَاج: خواردنی که له گوشت و

سرکه و هندی تهوابیل دروست

دمکرئ ۵ پارچه یه که له و خواردنه

پیی دهگوترئ: (سکباجه).

سَکَت سَکَرَتَا و سَکَاتَا: بی دنگ بوو ۵

وازی له قسه کردن هینا.

سَکَت المتحرک: جم و جوله کهره که

دامرکا و خپ بوو ۵ دمگوترئ:

(سَکَت) واته مرد ۵ (سَکَت الغضبُ

عنه) رفی نیشته وه.

سَکَت الریح: رمشه باکه کهوت دیاردهی

نه ما.

سَکَت الحر: گهرمییه که زیادی کرد له بهر

کزی با.

سَکَت الفرس: نهسپه که دواپین نهسپ بوو

که له حله به که دهر جوو.

أَسْكَتَهُ: بی دنگی کرد، خوستی لی بری

۵ دمگوترئ: (لا أَسْكَتَ اللَّهُ لَكَ حِسًّا)

خودا هیچ هستیکت له کار نه خا

ژیانت خوش بی.

سَکَتُهُ: به مانا (أسکته) دئ.

الأسکات: پاشماوه له ههر شتیک بی ۵

پپرو کومه لی جیا جیای ناده میزاد

۵ ناده میزادی خوئری و هیچ و بوچ ۵

روژانی کوتایی و مرزی هاوین.

الإنسکاتة: بی دنگییه کی کاتی و

بارو كه زاوهی دهخړېته سهر پشټی
 بږه بږ ناكا ۵ (ومن الحیات) له
 رمگهزی ماریشدا بهو مارانه
 دمگوتری: كه خو مات دمكاو پټوه
 دمدا، كه م ههستی پټ دمكری ۵ (ك:
 سُكْتُ).

السُّكَيْتُ: كهسیك زور بی دنگ بی.
 السُّكَيْتُ: بهمانا (السُّكَيْتُ) دی ۵ دوا
 نهسی ناو حهلهبه ۵ دمگوتری:
 (فلان سَكَيْتُ الحلبه) بهكهسیك
 دمگوتری له كارو باری خویدا سهر
 نهكهوی.
 السُّكَيْتُ: دواپین قوداحی قوماره.
 سَكْرَ سَكْرًا وسكراناً: مهست بوو ۵ خپ
 بوو ۵ بیدنگ بوو ۵ راومستا ۵
 دمگوتری: (سكرت الريح) و (سكر
 الحزن).

سكرت عینه: چاوی له روانین ومستا ۵
 چاوی مهست بوو.
 سَكْرَ الإناء سَكْرًا: قاپهكهی پر كرد.
 سَكْرَ التَّهْرَ: ناوی روبارهكهی بهند كرد،
 بهریهستی لهبمردا كرد.
 سَكْرَ الخوض ونحوه سَكْرًا: هموزمه
 پرېوو ۵ دمگوتری:
 سَكْرَ من الغضب: رقی ههلساو زور توږه
 بوو.
 سَكْرَ فلان من الشراب سَكْرًا وسَكْرًا:

دمستكردنهوه به خوینندنهوهو
 ناخاوتن.
 السَّاكُوت: بی دنگی زور ۵ كهسیك
 ماوهی زور بی دنگ بی.
 السَّاكُوت: بهمانا (السَّاكُوت) دی ۵
 مردنی ناكاوو به سهكتهی دل.
 السُّكَاتُ: بهردمواهی لهسهر بی دنگی
 ۵ نهخوشیهكه دمبټه هوۍ زمان
 ومستان و قسه نهكردن ۵ همر شتیک
 ببټه هوۍ وسكوت بوون ۵ مردنی
 سهكته ۵ ماری گازندهی ومها كه
 ههستی پټ نهكری تا پټوه دمدا ۵
 دمگوتری: (هو على سكات الأمر)
 نهو لهسهر تهواو كردنی
 كارمكهپهتی ۵ خمریكه نیشهكهی
 تهواو بكا.
 السُّكْتُ: ههناسه دان و نارام بوونهوه
 لهكاتی خوینندنهوهو گورانی گوتندا.
 السُّكُوتُ: ومستانیک (جاریك له
 ومستان) ۵ مردنی لهنكاو.
 السُّكُوتُ: همر شتیک منداال یان شتی
 تر بی دنگ بكا ۵ پاشماوه له بنکی
 بهرداخ (ك: سُكْتُ).
 السُّكُوتُ: شپوهی بی دنگی و جوړهكهی
 ۵ همر شتیک منداال یان شتی تر بی
 دنگ بكا.
 السُّكُوتُ من الأبل: حوشریکه کاتن

فلانكس بههوى خواردنهوى
شهرابهوه سمرخوش بوو عمقلو
هوشى لهدهست دا (فهو سكر
وسكران وهي سكره وسكرى
وسكرانه).

سكر البحر وغوه: دهریا نارام بوو (سكر
بصره) چاوى له بينين منع كرا.
اسكره الشراب: شراب سمرخوشى كرد
دمشگوتري: (اسكره فلان)
فلانكس شتيكى پيدا سمرخوشى
كرد.

سكره: موبالغهى كرد له سمرخوش
كردنيدا دمگوتري: (سكر بصره)
چاوى نوقا، فوجا هـ يان له ديتن
منع كرا هـ يان ليل و پيل بوو هـ
قورئان دهمرموي: ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا
سُكَّرَتْ أَمْصَارُنَا﴾.

سكر الماء: به شمر ناوهمكى شيرين
كرد.

تساکر: خوى به سمرخوش نيشاندو له
واقيعدا سمرخوش نيبه.

السكرين: به شيكه له بهرهمى
قمترانى خه لوز، رنگى سببيه،
بلوربيه، شيرينه دهرئ به كسيك
نهخوشى شمكرى همب له جياتى
شيرينى.

السكر: بى هوش بوونو ناگا لهخو
نهمان بههوى شراب خواردنهوه هـ

جارى وا دمبى بههوى رق ههلسان
يان عهشق يان هيزو گهنجيبهوه
حالهتى بى هوش بوونى بهسمردا
دئ هـ دمگوتري: (أخذهُ سُكْرُ الشَّبَابِ
أو المال أو السلطان أو النوم).

السكر: بهريهستى ئاو، همر شتيك
بكرينه بهنداو هـ همر شتيك درزو
كونو كهلهبهر پر بكاتمهوه هـ (ك:
سكور).

السكر: همرشتيك سمرخوشكهر بيت
چ شراب بى يان بيرمو شتى تر هـ
گوشراوى خورما كه به ناگر
نهكولايى هـ سرکه.

السكره: يهك جار سمرخوش بوون هـ
دمگوتري: (ذهب بين الصحوة
والسكره) واته: له نيوان دوو
حالهتى وا ناگاي لهخوى بى يان بى
ناگا بى هـ رق ههلسانيك هـ بالا
دهستى لهززهتو خوشى بهسمر
گهنجدا هـ مريدنى ناخوشو به نازار هـ
غمه و ناروحهتى زور هـ لهسمر
خوجوونى گيانه لاو.

السكره: دانمويلاهى مرور
دانمويلاهيكى تام تاله به زورى
لهناو گمتدا دمروئ.
السكرار: فروشياري شرابو بهره و
شتى سمرخوش كهر.

السكر: شمكر، مادهميكى شيرينه به

السَّكْرُ: كەسك زۆر سەرخۇش بى ۋە
 بۇ ئافرىتە دىگۈچى: (السَّكْرَةُ).
 السَّكْرُ: زۆر سەرخۇش ۋە (ك: سَكْر).
 السَّكْرَانُ: روھىيىكى بە تەمەنە لە
 پىرى بازينجانە لە ساراى مىصرو
 ھىنددا دىمىر، لىقو پۇپى زۆرى
 ھەن و يەك بىكى ھەيە ۋە گەلاكانى
 (عصرية) و گۈلەكانى بىنەفسىيە لە
 بوۋارى پىزىشكىدا سودى لى
 وىرەمىگىرى.

السَّكْرُ: ھەر شىيە بە شەكر شىرىن
 كرابى ۋە سەرخۇش ۋە بۇ ئافرىتە
 دىگۈچى: (مُسْكِرَة).
 السَّكْرَجَة: دەۋرى پىچۈكى چىشت تىدا
 خوارىن ۋە بەزۈرى ميوە و خۇراكى
 نىشتىيە كەرمۇمىيان تىدا دادەمىرى.
 سَكَّعَ سَكْمًا: مىلى لە رۇيشتىن ناو بۇ
 خۇشى نازانى بۇ گۈى دەچ ۋە
 گومپا بوو، سەرسام بوو.
 سَكَّعَ فُلَانًا: لە سەرى فُلَانكەسى دا ۋە
 زەبرى ناراستەى سەرى كىرد.
 سَكَّعَ: بەمانا (سَكَّعَ) دى.
 سَكَّعَ فُلَانًا: واى لە فُلَانكەس كىرد
 گومپا بىي و سەرى لى بشىۋى نەزانى
 چى دىكا و چى ناك.
 تَسَكَّعَ: بەمانا (سَكَّعَ) دى ۋە مىلى لە
 بەتال و گومپاى ناو كەوتە ناو

زۆرى لە قەسەب و چەۋەندىر
 دىمىرەھىندىر، قەسەبەكەى ھەر
 بەناۋى (قصب السكر) ناو دەبىر ۋە
 جۇرىك لە ترى سىيە زۆر شىرىنە
 ۋە جۇرىكىشە لە خورما زۆر شىرىنە
 ۋە تاكەكەى (سَكْرَة).
 سَكْرُ الشَّعِير: جۇرىكە لە شەكر كە لە
 ھىدراى كاربۇن دىمىرەھىندىر، وەلى
 بە ئەندازەى شەكرى قەسەب و
 چەۋەندىر شىرىن نىيە.
 سَكْرُ الْعِنَب: جۇرىكە لە شىرىنە لە
 ترىدا ھەيە ۋە ھەروا لە زۆر ميوەى
 ترىشدا ھەيە ۋە لە ھەنگۈيىشدا
 ھەيە ۋە شەكر جۇرىكى بلورىيە و لە
 ئاۋدا دىتۈيەۋە و بى رەنگە و تامى
 شىرىنە.
 شەكر يان شىرىن ميوە ھات: جۇرىكە لە
 شەكر و سىيە و بلورىيە و تامى شىرىنە بە
 زۆرى لە ميوە تازىدا ھەيە ۋە ھەروا لە
 ھەللى گۈل و روۋەك و ھەنگۈيى ھەنگدا.
 السَّكْرِي: (الْبَوْل السَّكْرِي)
 نەخۇشىيەكە شەكرەى ترى لە
 مىزدا پەيدا دىكا، ھۇكارمەكانى زۆر،
 گرەنگەكەيان كەمبۈنى ھەرمۇنى
 (الأنسولين) كە سوتانى نە و
 شىرىنىيە لە خەلەى جەستەدا رىك
 دىكا.
 السَّكْرِيَّة: قوتۇ شىرىنە.

سَكَّ الشَّيْءُ سَكًا: شته‌ک‌ه‌ی به‌ست ؛ (سك الباب أو الخشب) بزماری له دمرگاهه دان دمرگاه‌ه‌ی به بزمار داکوتا.

سَكَّ الكلام السَّمْعَ: قسه‌که گویچه‌ک‌ه‌ی که‌ر کرد له‌به‌رنه‌وه‌ی به‌ه‌یز بوو ۵ دموگوتری: (ماسک سمعی مثل ذلك) دمنگی وا گهورهم نه‌چوته گویچه‌ک‌ه‌ی ۵ (سَكَّ الباب) دمرگاه‌ه‌ی داخست.

سَكَّ ما في بطنه من غائط ونحوه: نه‌وه‌ی له ورگیدا بوو به شلی هاته دمر. سَكَّ أذنيه: گویچه‌ک‌ه‌ی دمره‌ینان. سَكَّ البئر: بیره‌ک‌ه‌ی به تهنکه به‌ری لی‌دا، پان و پۆر نه‌بوو.

سَكَّ النقود: له‌سمر سکه پاره‌ک‌ه‌ی چاپ کرد ۵ سکه‌ی له دراوه‌که‌دا.

سَكَّ سَكًا: گویچه‌ک‌ه‌ی بچوک بوو به سمریه‌وه نووسا بوو زۆر له سهری جیا نه‌بوونه‌وه ۵ توشی که‌ری بوو. سَكَّ الأذن: کرک‌پاگ‌ه‌ی گویچه‌ک‌ه‌ی بچوک بوو (هو أَسَكَّ وهي سَكَاء).

اسْتَكَّ: گیرا، کلورایی نه‌ما ۵ (انسك مسامعة) گویچه‌ک‌ه‌ی گیرا ۵ که‌ر بوو ۵ دهمگوتری: (ما اسْتَكَّ في مسامعي مثله) شتی وام به گویچه‌که‌دا نه‌چوووه ۵ تهنکه‌به‌ر بوو.

تاریکی تاوان و سهری خوی بۆ رزگار ناکری.

السَّايِعُ: غه‌ریب ۵ بو ئافهرمت دموگوتری: (ساکعة).

السَّيْحُ: به‌مانا (السَّايِعُ) دی.

السَّيْحُ: گومپا و سهر ئی شیواو.

السُّكَّعةُ: شوینی زلکاوو گومپایی ۵ شوینی سهرسام بوون و ری ئی تی‌ک‌چون.

سَكَّفَ الباب أو البيت سَكْفًا: بۆ دمرگاهه یان بۆ خانوه‌که به‌ر بی‌لای دروست کرد ۵ دموگوتری: (ما سکت الباب) به‌ر بی‌لای چه‌ترم بۆ دمرگای خانومه‌که نه‌کرد.

أَسَكَّفَ فلان: فلان‌که‌س بوو به بۆیاخکه‌ری قۆندمره.

تَسَكَّفَ الباب أو البيت: به‌ربی‌لای بۆ خانومه‌که دروست کرد.

الإسكاف: پینه‌چی (قۆندمره چی، پی‌لاو دروست که‌ر) ۵ (ك: أساكفة).

الأسْكُفُ من العين: شوینی روانی برژانگ ۵ پی‌لوی چاو هی لای خوارو ۵ موی چاو.

السَّكَّافُ: سهر دمرگای خانوو نه‌وه‌ی گرێ‌زنه‌ی لای سهروی دمرگاه‌ه‌ی تی‌دا دهموپی.

السَّكَّافَةُ: پیشه‌ی پینه‌چییه‌تی و پی‌لاو دروست کردن.

إِسْتَكَّ الشَّجَرُ أَوْ النَّبَاتُ: درمخته كه
چرو پر بوو بۆشایی ناو لقو پۆی
نهما.

إِنْسَكَّ: بهرمو پتیش رؤی راستمو راست
دمگوترئ: (إِنْسَكَّ الطَّيْرُ).

تَسَكَّ: پاراپهوه، لالاپهوه.

السُّكَاكُ: همواو بۆشایی نیوان ناسمان و
زموی دمگوترئ: (لَا أَفْعَلْ ذَلِكَ لِرِ
صَعْدَتِ فِي السُّكَاكِ) بچی سمر
ناسمان من نهوه ناکهم ههروا ناوه
بۆ نهو شوینهی پمړه تیری ئی قایم
دمکری.

السُّكَاكَةُ: بهمانا (السُّكَاكُ) دئ
ئادممیزادی گوئچکه پچوک
کهسیک همر به رای خوی
بجوئیتیهوهو نامۆزگاری کهسی به
گویدا نهچی ه (ك: سكاك).

السُّكُ: تهبیات ناشیرینی بهد سروشت و
بهد رهوشت ه بزمار ه بیري تمنگه
بهرو تهسك ه زرنی نهلقه تهسك ه
بیناو دیواری راست ه کانگهی راست
ه (ك: سكوك وسكاك) ه دمگوترئ:
(ضربوا بيوتهم سكاكاً) خانومکانیان
به ریز دروست گردون ه (ذَارُ
السُّكُ): باله خانهی دراوو چاپ
کردن ه شوینی سکه لیدانى پاره ه
کارگهی پاره لیدان.

السُّكُ: رنگی تمنگه بهری گراو ه
کونی دوپشك یان جالجالۆكه ه زرنی
نهلقه پچوک ه بیري تمنگه بهر
هه لچنراو ه بهد سروشت ه
دمگوترئ: (هوَ يَفْعَلُ ذَلِكَ بِسُّكُ
طَبْعِهِ) بههوی بهد رهوشتی نهو
نهوکاره دمكا ه جۆرنکه له بۆنی
خۆش تیکه له به میسكو و رامك
دمکری (ك: سكوك وسكاك).

السُّكَاةُ: مینینى (الأسْكُ) زرنی نهلقه
پچوک ه (ك: سَك).

السُّكَاكُ: کهسیکه پیشهی سکه لیدان
بی ه (ك: سَكَاة).

السُّكَاكَةُ: مینینى (السُّكَاكُ) ه رېبوارو
رهوتهنى.

السِّكَّةُ: ریزه دارو ریزه دار خورما ه
رنگی راست و بی کهندو لهند ه
سکهی شهمندهمفر ه کۆلان و
گمړهك ه دراوی ناسن ه گاسنی
ههوجار ه دمشگوترئ: (أَخَذَ الْأَمْرَ
بِسِكِّهِ) لهکاتی خۆیدا کارهکی
نهنجامدا ه یان دمگوترئ: (فَلَانٌ
صَغْبُ السِّكَّةِ) فلانکس راپاره و
لهسمر کاری خوی بهردموام نابی ه
(ك: سِيك) (أَصْحَابُ السِّكِّكِ) کار
بهدمستانی پۆسته.

السُّكِيُّ: بزمار ه دینار.

السَّكَنِي: پاندراو بۆلای سکه ۵ بۆسته.

السَّكَلُ: ماسیبهکی رمشی گهورمیه و

دریژه ۵ (ک: أسکال و سِکَلَة).

الْإِسْكَالَة: پهیزی گوازاراوه ۵ بهندمری

کهشتی ۵ نهسکهله.

سَكَمَ سَكْمًا: لهبهر پیری و بی هیزی

ههنگای کورتی ههئینان.

السِّيَكَمُ: کهسیکه لهبهر پیری و لاوازی

ههنگای کورت بهاوئیزی.

سَكَنَ المتحرک سَكْرًا: جم و جولکهرمکه

خپ بوو خوستی ئی بپا.

سَكَنَ التَّكَلَمُ: قسه کهرمکه بی دنگ بوو.

سَكَنَ المطر: باران بپا.

سَكَنَ الرِّيحُ: رهمهباکه کهوت ۵ نارام

بۆوه.

سَكَنَ النفس: دل و دهرونی نارامی گرت.

سَكَنَ اليه: نارامی بی گرت، و مگری بوو ۵

نیسراحتی لا کرد.

سَكَنَ الحرف: پیتکه بزوینی نهبوو.

سَكَنَ المكان وبه: لهو شوین و جینگایه دا

نیشتهجی بوو ۵ لهو شوینهی کرده

نیشتمانی خوی.

سَكَنَ فلان سَكْرَةً و سَكَانَةً: فلانکس

ههزار بوو.

أَسَكَنَ فلان: بهمانا (سَكَنَ) دئ.

أَسَكَنَ المتحرک: خوستی لهجم و

جولکهرمکه پری.

أَسَكَنَ فلاناً المكان وفيه: فلانکسی لهو

جینگایه نیشتهجی کرد.

أَسَكَنَ المكان فلاناً: لهو شوینهی دا به

فلانکس بۆنهوهی تئیدا نیشتهجی

بی.

أَسَكَنَ الله فلاناً: خودا فلانکسی ههزار

کرد.

أَسَكَنَ الفقر فلاناً: ههزاری برستی له

فلانکس پری و بی هیزی کرد.

سَاكَنَهُ: له گهئیدا له خانووکه دا

نیشتهجی بوو.

سَكَنَ المتحرک ونهوه: بزوینهکی له جم و

جول خست ۵ پیته بزوینهکی له

هرمه خست ساکنی کرد.

سَكَنَ فلاناً المنزل: فلانکسی له

مهزلهکه دا نیشتهجی کرد.

سَكَنَ القنأه: شمشیرمهکی به ناگر

تعهیل کردو راستی کردوه.

سَكَنَ الكلمة: لهسر کوتایی وشهکه

ومستاو بزوینی نه دایه.

أَسَكَنَ فلان: فلانکس زهلیل و داماو

بوو.

أَسَكَنَ: بهمانا (أَسَكَنَ) دئ.

تَسَاكَنُوا: به کۆمهل بهیهکهوه له

خانومکه دا نیشتهجی بوون.

تَسَكَّنَ: ههزار بوو، خوی و مکوو

ههزاران لی کرد ۵ نارامی گرت

هیواش بۆوه.

تَمَسْكُنْ: به مانا (تَسْكُنْ) دئ.

السَّكِينُ: پیچهوانه‌ی جم و جوئه ۵ بۆ
میینه دهگوترئ: (الساکنة) ۵ (ك):
سراکن) ۵ دانیشتووی خانوو
مه‌نزل.

السَّكَاكِينِي: پالندراو بۆلای (السَّكَاكِين)

۵ دروست گهری کێردو چه‌قۆ.

السُّكَّانُ: نه‌و شته‌ی له‌نگهری که‌شتی
رادمگرتو ناهیلئ که‌شتیه‌که جم و
جوئ بکاو له رپهرموی خو‌ی لابدا.

السَّكِينُ: کێرد، چه‌قۆ ۵ (ك: ساکاین).

السَّكِينَة: به مانا (السَّكِينُ) دئ.

السُّكُنُ: خاوو خێزان و دانیشتوی ناو
خانوو مه‌نزل.

السُّكُنُ: مه‌نزل و شوینی تێدا
حه‌وانه‌وه ۵ بژیو ۵ نیشه‌جئ بوون
له خانوو مه‌نزلدا به‌جئ کرئ ۵ (ك):
أسکان).

السُّكُنُ: خانوو مه‌نزل ۵ همر شتیک

دل پئی نارام ببئ و ره‌حه‌تی به
گیان ببه‌خشئ ۵ هاوسهر ۵ ناگر ۵
سوژو به‌زهی ۵ خێرو بیرو
به‌رمگه‌ت ۵ بژیو ۵ (ك: أسکان).

السُّكْنِي: به مانا (الإسکان) دئ. هه‌روا

به مانا نه‌وه‌یه ئاده‌میزادێک یان
خیزانیک له خانوێکدا نیشه‌جئ
بکه‌ی به‌جئ کرئ ۵ خانوو مه‌نزل.

السُّكْنَةُ: دل نارامی و نارام بوونه‌وه ۵
(ك: سَكُنْ).

السُّكْنَةُ: خانوو مه‌نزل ۵ شوینی راگیر
بوونی سهر له ملدا ۵ ده‌شگوترئ:
(ترکتهم علی سِکَنَاتهم) نه‌وانم جئ
هیشت له‌سهر حال و باری خو‌یان و
هیج نه‌گۆرا بوون.

السُّكْنَةُ: کچۆله‌ی روح سوک و زمریفو
جوست و چالاک.

السُّكْنَةُ: نارام گرتن و پشودان و
وستان ۵ بار قوئی و خو‌ گرت.

السُّكُنُ: شوینی نیشه‌جئ بوون ۵
(ك: مساکن).

السُّكْنَةُ: هه‌زاری و زمعیفی.

السُّكْنِي: که‌سێک نه‌وه‌نده‌ی نه‌بج
ژیانی دابین بکا ۵ هه‌زار ۵ گهردن
که‌چ و لاوازو ژێر ده‌سته‌و بئ
ده‌سه‌لات ۵ بۆ ئافهرت ده‌گوترئ:
(مِسْكِينَة) (ك: مساکین).

السُّكْنَبِيْنُ: شه‌رابێکه تێکه‌له له
شیرینی و ترشی (واته: مزه‌ه) ۵ له
وشه‌یه‌کی فارسی و مرگه‌راوه که
(سرکا انگین) ۵.

سَلَا الدُّهْنِ أَوْ الزُّبْدِ سَلَاً وَسَلَاءً: رۆنه‌که‌ی
به گهرم کردن توانده‌وه.

سَلَا السَّمِسَمِ وَغیره: کونجیه‌که‌ی گوشو و
رۆنه‌که‌ی دهره‌ینا.

سَلَا فلاناً: له فلانكەسى دا ۵ دىگوتى:

(سلا مائە سوط) سەد شوپكى لىدا ۵

(سلا الدراهم) زۆر زوو درەمەكانى

سكە لىدان ۵ (سلا فلاناً كذا درهماً)

ئەومندە درەمەى بۆ فلان سكە لىدا.

سَلَا التَّخْلَةَ: چىقى دار خورماكەى

دىمەيتان.

اسْتَلَا الزَّيْدُ أَوِ الدَّهْنَ: بەمانا (سَلَا) دى.

السَّلَا: رۆن و شتى وا بەمەرجى

خالص و بى خەوش بى ۵ (ك):

أَسْلَيْتَ).

السَّلَا: چىقى دار خورما ۵ تاكەكەى

(سَلَاة) ۵ تىر ئەگەر لەسەر شىوۋى

چىقى دار خورمايى ۵ پالندەمەكى

رىنگ بۆرى قاچ دىزە.

الْمَسْلُوءُ: رۆنە كەرە ۵ رۆن.

سَلَبَ الشَّيْءَ سَلْباً: بەزۆر شتەكەى ئى

ستاند.

سَلَبْتُ فَلَانَةً فَوَادَهُ أَوْ عَقَلَهُ: فلان ئافەرت

دلى بردوۋە ەمەقلى ئى ستاندوۋە.

سَلَبَ فلاناً: كەرمەسى جەنگى فلانكەسى

بۆ خۇى بردو دەستى بەسەردا گرت

۵ چەك و پۇشاكى ئى ستاندو روتى

گەردەۋە.

سَلَبَ الشَّجَرَ أَوِ النَّبَاتَ: تويىكى درەختەكە

پان رومەكەى دامالى سېى گەردەۋە،

گەلا ميوەكەى رنى وماندى.

سَلَبَ الْقَضِيَّةَ: ئامپرازى سەلبى خستە ناو

رستەى (قضية) ى مەنطىقەكەۋە.

سَلَبَتِ الْمَرْأَةُ سَلْباً: ئافەرتەكە پۇشاكى

پۇشى.

أَسْلَبَ الشَّجَرُ وَنَحْوَهُ: درەختەكە بەرمەكى

ومرى و گەلاكەى گەوتە خوارو، روت

بوو.

أَسْلَبَ الثَّمَامُ: پلو پېشەكەى دىمەيتان.

أَسْلَبَتِ الْحَامِلُ: ژنە سك پېرەكە

مندالەكەى لەبارچوو ۵ پان

مندالەكەى بوو لىيان ستاند، پان

بەھۆى مردنى مندالەكەۋە جەرگى

سوتا ۵ (فهي مُسَلَبٌ وهي سلوب)،

(ك: سلب، وسلاّب).

سَلَبْتُ: بەمانا (سَلَبْتُ) دى.

سَلَبْتُ الْحَامِلُ: بەمانا (أَسْلَبْتُ) دى ۵

(فهي مُسَلَبٌ).

أَسْلَبْتُهُ: بەمانا (سَلَبْتُ) دى.

تَسَلَبْتُ فَلَانَةً: بەمانا (سَلَبْتُ) دى.

الْأُسْلُوبُ: رېياز، شىوۋە شىواز ۵

دىگوتى: (سلكت أسلوب فلان في

كذا) پەپەروى شوپنى فلانكەسە

گەردوۋە لە فلان شتدا ۵ رېياز

شىوازى نووسىن ۵ رېزى دار خورما

السَّالِبُ: ئەو ئافەرتەيە: مندالى

رەيتىندرابى ۵ لەبارى جوبى.

السَّلْبُ: پۇشاكىكى رەشە ئافرىت بە
بۇنەى تەغزىيە و روداى ناخۇشەو
دمېپۇشە (ك: سَلْب).

السَّلْبُ: رۇيشتى خىرا.

السَّلْبُ: دەستە دوى ئامپىرى جوت
(دەستە دوى ھەوجار) (ك: سَلوب
واسلاب).

السَّلْبُ: ھەرشىك لە كەسەك
بەستىندى و مكوو پۇشاكو ھەكو
ولاغى سوارىي ە دىگوتى: (اخذ
سلب القيل) نەسابى كوزراو مەكى
برد بۇ خۇي ە تويىكى درەختو
روەك ە يان قەمەبى ھەلەكشراو ە
يان تويىكى درەختى و مەكە سەلەو
زەمبىلەو بەجەنو شتى وى ئى
دروست بىرى ە پىرۇ تويىكى
درەختىكە لە ولاتى يەمەن ھەبلى
ئى دروست دىگىرى ە تويىكى
درەختى دۇم خورما ە ئەگەر بۇ
ئازەلى سەرىپراو بەكار ھات مەبەست
پىستى و رگو رىخۇلەكانىيەتى.

السَّلْبُ: روتبون لە پۇشاكو (سفورى).

السَّلْبُ: جۆرىكە لە ھەبلى و گوش ە كە
لە پىرۇ پىالى درەختو روەك
دروست دىگىرى ە (ك: سَلب
واسلاب).

السَّلْبُ: كەسەك زۆر شت بىرەينى ە

يان كارى سەرمكى شت رەفاندن بى.
السَّلْبُ: بەلەى ھەبلى سەوفەكانەو
ھالەتىكى دىرونىيە سەرم دىكش
بۇ تەمبەلى و رارابى لە جەو جۆو
ھەلس و كەوتدا ە وا دىبى سەرم
دىكش بۇ لە گل و گۆكەوتن و
جەستە لەكار كەوتن ە يان بە
كەسەك دىگوتى ئەندامەكانى
جەستەى ھارىكارى يەكتەر نەكەن.

السَّلْبُ: دروستەمى بەجەنو
زەمبىلەو سەلەو شتى لەوجۆرە ە
يان فرۇشيارى ئەو جۆرە شتانە.
السَّلْبُ: پىاويىك زۆر شت بىرەينى ە
ھەروا دىگوتى: (امراة سَلْب).

السَّلْبُ: رەفاندراو ە دىگوتى: (رجل
سلب العقل) پىاويىكە ھەبلى ئى
ستىندراو ە (ك: سَلْب و سَلبى).

سَلْبُ سَلْبُ: روتى كرد، رايكشە ە ئەومى
لەسەرى بوو لاپدا ە ئەومى لەناويدا
بوو بىرى ە رىخۇلە ە بەدەستى
دەرى ھىنا ە جى تىدا بوو ھىنايە
دەر.

سَلَّتْ المِراةُ الحِطَابَ عَن يَدِهَا وَغَرَمَا:

ئافرىتەكە خەنەو و سەمەكى لە
دەست و ھاجى كردەو.

سَلَّتْ الشعرَ أَوِ الرأسِ: سەرى تاشى ە

(سَلَّتْ الشَّيْءَ) شتەمكى بىرەو ە

قورگييهوه ناو هه ئيقوراند.

السُّلُجُ: جۆره رومكیكى نهرمه له

پيڤرى درمختى نهرمه يان

درمختيکه حوشر حمزى لييهتى و

گه لاکهى دمخوا.

السُّلْجَانُ: بهمانا (السُّلُجُ) دى. يان

جۆريکه لهو.

السُّلُجُ مِنَ الطَّعَامِ: خواردنى خوش که

به ناسانى قوت بچى.

السُّلُجَةُ: دارى ساج که دمرگا و شتى

واى ئى دروست دمکرى ە (ك:)

سلاج).

السُّلَاجُ: پياوى دريژ ە يان تيرى دريژ

ە (ك: سلاجم).

السُّلْجَمُ: ريشى پى ە سرو دهمو چاوى

دريژ ە بيري و ناوى زۆر بى و کۆنه

بىر بى ە رومكى گهرجهك: جۆره

رومكیكه له پيڤرى (الصُّلبيات)

دمروڤنڤىرئ بۆنهوهى رۆنهكهى ئى

بگيرئ بۆ چراو روناكى، نيستا

بهكاردي بۆ چهوركردنى ئينجانهى

دۆلابو شتى و بۆنهوهى هاتوجۆيان

خوش بى.

السُّلَاجُ: نەسبى دريژ، پياوى دريژ،

تيرى دريژ.

سَلَجٌ سَلْحًا وَسَلْحًا: ريخى كرد، توڤاندى.

(سَلَتَ الْأَنْفَ) لوتى پىرى ە (سَلَتَ

فَلَانًا) له فلانكهسى دا.

إِنْسَلَّتْ: بهمانا (إِنْسَلَّ) دى.

الْأَسْلَتُ: گوى پراو ە (ك: سَلَتَ).

السُّلَاكَةُ: همر شتیک بېردى و

بېندريتهوه ە کراندى ئهو چلک و

پلک و کيشته کۆنهى به قهراخى

قصعه و مەنجەل و لهگەنـهوه

دمەينينهوه بۆ ئهوه پاك بکړيتهوه.

السُّلْتُ: جۆره جۆمهکه سوى پنيوه نيه،

توڤکلى نهبى، ومکوو گهنم وايه، له

غمورى نوردن و له حيجاز هميه.

السُّلْتَاءُ: ميينهى (الأسلت) ە

نافرمتیک خەنه و وسه لهسه

نەگرئ و ميکياج نهکا ە (ك: سَلَتَ).

السُّلْتَةُ: له دمست دمرچون و له کيس

چون ە دمگوترئ: (ذهب مني سَلْتَةٌ)

له نکاو له دمستم دمرچوو.

سَلَجَتِ الْإِبِلُ سُلُجًا: حوشرمهکه رومكى

سولجى خواردو توڤاندى، سکی جوو.

سَلَجَ الْفَصِيلُ النَّاقَةَ: بېجوهکه شيرى

حوشرمهکهى مزی.

سَلَجَ اللَّقْمَةَ: پارومکهى هوتدا.

إِسْتَلَجَ الشَّرَابَ: خيـرا شهرايهکهى

ههلقوڤاندى زوو خوارديهوه.

تَسَلَجَ الطَّعَامَ وَغَرَهُ: خواردنهکهى هوتدا.

تَسَلَجَ الشَّرَابَ: شهرايهکهى به

اَسْلَحَهُ النَّوَأُ: دەرمانه که وای لی کرد

پیسایی بکا، بتورپئی.

سَلَحَهُ: به مانا (اَسْلَحَهُ) دئی. دموگوترئ:

(سَلَحَ الْعُشْبُ الْمَاشِيَةَ) گیاهه وای کرد

نازه له که بتورپئی.

سَلَحَ فَلَانًا: چه کی دا به فلان.

سَلَحَ إِنَاءَ السِّمَنِ: گوزهی رونه که ی به

جوره (روب) پک چه ور کرد، ههنوی

ه تیف تیفه ی دا.

تَسَلَحَ: خو ی چه کدار کرد، چه کی

هه لگرت.

تَسَلَحَتِ الْإِبِلُ وَغَيْرَهَا بِأَسْلِحَتِهَا:

حوشترمه که قه له و بوو له پیش

چاوی خاومنه که ی جوان بوو.

الْإِسْلِيحُ: جوره روه کی که که حوشتر

بیخوا شیر ی زور دمی.

السَّالِحُ: چه کدار، خاومن چه ک.

السِّلَاحُ: ناوه بو چه کی شهر به گشتی ج

له و شکانی ج له دهریادا ج له

چه وادا ه دهمگوترئ: (أَخَذَتِ الْإِبِلُ

سِلَاحَهُ) حوشترمه که قه له و بوو له

پیش چاوی خاومنه که ی جوان بوو ه

همروا ناوه بو (السِّمَاحُ الرَّامِحُ) که

نه ستیره یه کی ورشه داره و که وتوته

باکوره و به رامبر (السِّمَاحُ الْأَعْزَلُ)

که که وتوته باشورموه.

السُّلَاحُ: ههرچی له گه ده بیته دمرموه

له پیسایی.

السُّلَحُ: به مانا (السُّلَاحُ) دئی.

السُّلَحُ: رویکه گوزه و دیزمی رونی پی

چه ور دموگوترئ.

السُّلَحُ: ناوی باران که له چال و چوئلدا

دهمینیتیه وه.

السُّلَحُ: بیچووه که و ؛ که و بار (ك:

سِلَاحُ).

السُّلَاحُ: که سیک پیسایی زور بکا (گو

که وره).

الْمَسْلُوحُ: شوینی چه ک دانان

(مهرجلب) ه همر شوینی که ترسناک

بی و پولیس و سهر باز به چه که وه

لی رابو هستن بو پاریزگاری کردنی

ه کومه لیک چه کدار که له سهنگه رو

مه خفه ردا کوبینه وه بو چا و دیری و

پاریزگاری.

الْمَسْلُوحَةُ: به مانا (الْمَسْلُوحُ) دئی ه (ك:

مساح).

السُّلَحَفَاءُ: سوله حفات: (کیسه ل)

چه یوانی کی (وشکی و ته پیه) له

پی ری زمواحیفه گانه سندوقی کی

نیسق دمو رمی جهسته ی داوه به

پوله که ی پچوک داپوشراوه ه (ك:

سلاحف).

سَلَخَتِ الْحَيَّةُ: مار که توپزی فرپدا ه

(سَلَخَ الشَّهْرُ) کوتایی مانگ هات ه

مانگ ته و او بوو.

سَلَخَ النَّبَاتُ: روومهکه که دواى وشكى سهوز
بوو.

سَلَخَ الْجِلْدُ وَغَرَهُ: پېسته کهى گرو دایمالی.
سَلَخَ الْحَرُّ أَوْ الْجَرْبُ الْجِلْدَ: گهرما پان
گروپى پېسته کهى سوتاند.

سَلَخَ ثِيَابَهُ: پوښاکه کهى داکه ند، دایپرنی ۵
(سَلَخَ اللَّهُ النَّهَارَ مِنَ اللَّيْلِ أَوْ اللَّيْلَ مِنَ
النَّهَارِ) خودا شهوى له روژ دایپرنی
پان روژى له شهو دایپرنی، لیکی
جیاگردنه وه.

سَلَخَ فَلَانًا: به قسه ی ناشیرین فلانکه سی
نهمزیت دا.

سَلَخَ فَلَانٌ شَهْرَهُ وَغَرَهُ: فلانکه س
مانگه کهى بهرپى کرد، کهوته کوټایى
مانگ.

سَلَخَ الرِّيحُ مَامَرْتَ بِهِ: رمشه باکه هرچى
هاته پېشى راپدا.

سَلَخَ الْكَلَامَ: له قسه کان هه ندیکى لایردو
قسه ی تری بردنه شوپنى قسه
لایراوهمکان که هه مان ماناو
مهبه ستیان دمگه یاند.

سَلَخَ مَوْضِعَ الْمَاءِ: شوپنى ناومه کهى
هه لکه ند.

سَلَخَ الطَّعَامُ وَالشَّرَابُ سَلَاخَةً: خواردنه که
بى تامو خوئى بوو هیچ تامى نه بوو.
سَلَخَهُ: به مانا (سَلَخَهُ) دئ.

إِسْلَخَ: دمرکه وت، گوروا، پېستى لى

دایپندرا، کهول گرا.
تَسْلَخَ: به مانا (إِسْلَخَ) دئ.

الْإِسْلَخُ: نه صله ع ۵ سهر روتاوه ۵ سوره
فله و زور سور ۵ شله.

السَّالِخُ: رهمه یارى زور رمش ۵
دمگوترئ: (أَسْوَدَ سَالِخٍ) رهمى زور

رمش و قه مترانى ۵ بو میتینه
ناگوترئ: (سَالِخَةً) به لکو دمگوترئ:

(أَسْوَدَةً) ۵ نه و جوړه ماره زور
گازنده و کوشندمن، بوپه پپى

دمگوترئ: (سَالِخٍ) چونکه هه موو
سالى توپزى خوئى فرپى دمد. (ك):

سوالخ و سَلَخَ ۵ گروپیه که توشى
پېستى حوشر دهبى.

السَّلَاخَةُ: پېشه ی پېست گوروين،
که سیک نیشى نه ومبى.

السَّلَخُ: پېستى گروا و ۵ کوټایى مانگ.
السَّلَخُ: پېستى گوروا و (ك): سلوخ

و اسلاخ).

السَّلَخُ: نه و رېسه ی به سهر ته شپه وه
هه لکراوه.

السَّلَخَةُ: په کجار گروين ۵ پارچه په ک له
شتیکى تر دامالدرئ ۵ له زارواى

چاپه مه نیدا پارچه په ک له پلیتو
صه فحه پېش نه وه ی شتى له سهر

چاپ بکړئ.

السَّلَخَةُ: شپوه ی گروين.

السَّلَاحُ: كَهَيْكَلُ هَيْسَايَ زُورٍ بَكَاءُ (گو
گموره) ه كَهَيْكَلُ هَيْسَايَ گروینى
پَيْسَت بى.

السَّلِيحُ: گورو او ه خوار د نَيْك تَامى
نَهِي.

السَّلِيحَةُ: بِيَجْوِ تَازَه لَه دَايَك بُوو ه لَه
بُوَارِ بُوْن و عَمَتَر دَا شَتِيكَه دَهْلَتِي
تَوِيكَلَه و دَا مَالِدِرَاوَه ه لَه دَر مَخْتِ
بَانْدَا بَه رُوْنِ بَه رُو بُو مَه كَه
دَمَكُو تَرِ پَيْش كُوْلَانْدَن و كَرْدَنِ بَه
مَر هَا.

السَّلَاحُ: دَر مَخْتِ خُور مَآكَه
بَه رَسِيْلَه كَه بِلَاو دَمِيْتَه و ه و هِيْشْتَا
سَه و زَه ه پَيْسَت ه دَمَكُو تَرِ: (ه
مَلِك اَوْ حَار فِى مَسَالَحِ اِنْسَان) نَه و
فَرِيْشْتَه يَه يَان كُوِيْ دَرِيْزَه لَه پَيْسَتِي
نَادَه مِيْزَاد دَا يَه و مَكُو دَمَكُو تَرِ:
(گورگه لَه پَيْسَتِي مَه دَا يَه) (ك:
مَسَالِيح).

السَّلَاحُ: شُوِيْنِى گروِيْنِى نَاژَهْل ه
شُوِيْنِى دَا مَالِيْنِى پَيْسَت.

السَّلَاحَةُ: بَه مَانَا (السَّلَاحُ) دِي.

سَلَسَ الشَّيْءُ سَلَسًا: نَاسَان بُوو، نَهْرَم بُوو،
مَلَكَه ج بُوو ه دَمَكُو تَرِ: (شَرَاب
سَلَسَ) شَهْرَابِيْكِي گُوَارَا يَه خُوْش بَه
قُوْرگَدَا دَه رَوَاتَه خَوَار ه (سَلَسَ
الْبَوْلُ) مِيْز مَكَه رَا نَه و ه سَتَا هَاتَه خَوَار

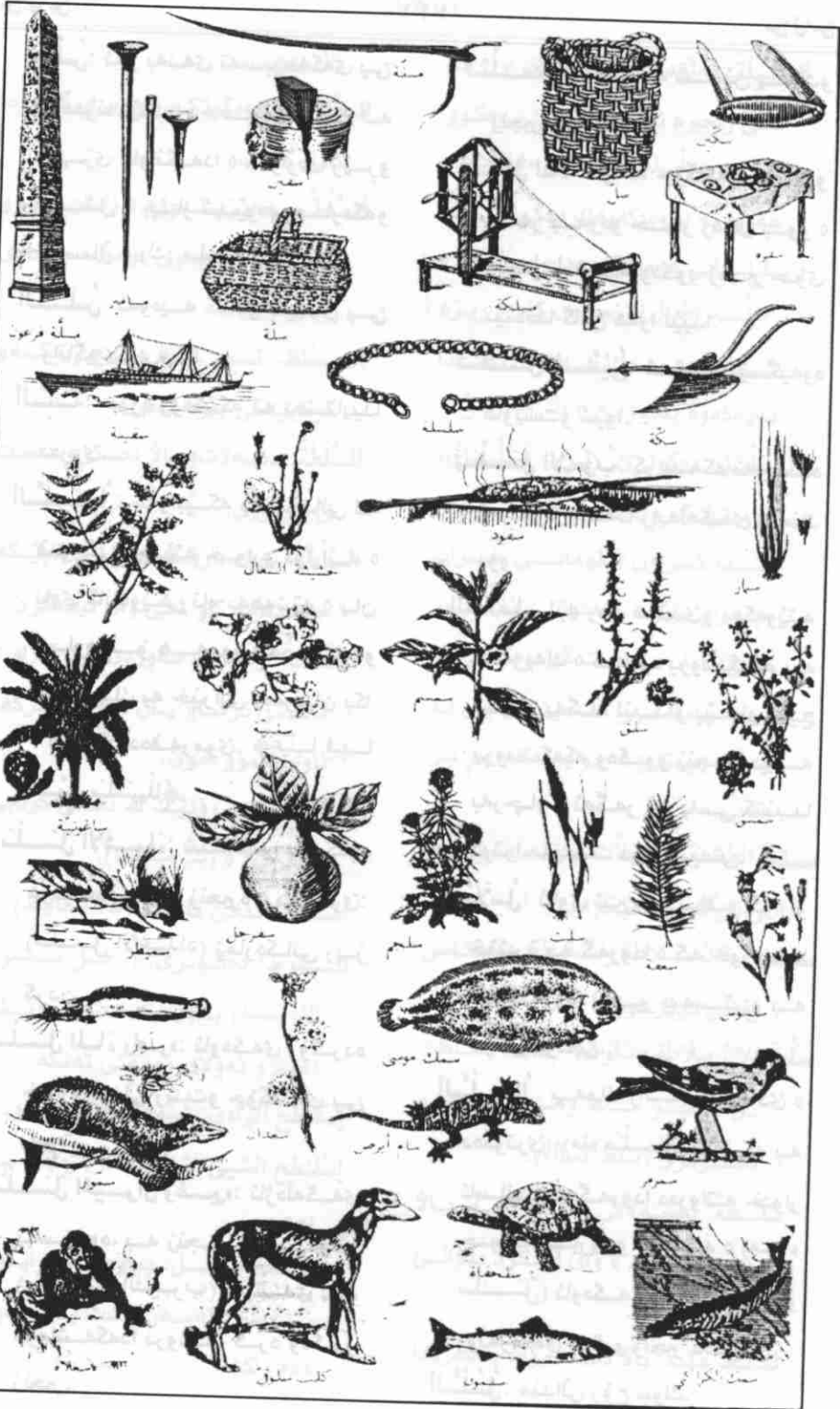
ه (سَلَسَ لَه بِحَقَه) مَافِي خُوِي دَا يَه بَه
نَاسَانِي هِيْج گَرِيْ و گُوْل و تَه گَمَرَه
تِي نَه خَسْت ه (سَلَسَتِ النَّخْلَةُ) دَار
خُور مَآكَه بَنَكِي لَقُو پَهْرَه كَانِي
نَهْمَان لِي بُوْنَه و ه.

سَلَسَتِ الْحَشَبَةُ: دَار مَكَه گَمَنْدَهْل بُوو رَزِي
ه (هَو سَلَسَ و سَالَسَ و سَلِيَسَ).
سَلَسَ سَلَاَسَةً: نَهْرَم بُوو، نَاسَان بُوو،
مَلَكَه ج بُوو (هَو سَلِيَسَ).
سَلَسَ سَلَسًا: عَمَقْلِي نَهْمَا، بِيْج عَمَقْل بُوو
(هَو مَسْلُوسَ).

اسَلَسَتِ النَّخْلَةُ: دَار خُور مَآكَه بَنَكِي لَقُو
پَهْرَه كَانِي لِي بُووْنَه و ه بَه رَسِيْلَه كَه
بِلَاو بُوو ه.
اسَلَسَتِ النَّاقَةُ: حُوشَر مَكَه بَه نَه كَامَلِي
بِيْجُوِي بُوو ه پَيْش و مَخْت بِيْجُوِي
بُوو (فَهِيْ مُسَلَسَ و مَسْلَاسَ).
اسَلَسَ الشَّيْءُ: شَتَه كَه ي نَهْرَم و نَاسَان
كَرْد.

سَلَسَ الْحَلِي: خَشَلَه كَه ي رِيْكَ خَسْت و
رَا زَانْدِيَه و بَه گَمُو هَرُو شَتِي بَه نَرَخ
نَه ك بَه مَت و مِيْرُو.

السَّلَاسُ: نَهْمَانِي عَمَقْل ه شِيْت بُووْن.
السَّلَاسَةُ (سَلَاَسَةُ اللفظ): نَاسَانِي و
خُوْش نَاوَا زِي لَه سَهْر گُوِيْجَكَه و
گُوْنَجَانِي و نَاسَانِي لَه سَهْر زُوْبَان و
مَانَا نَاشَكِرَا.

السُّلْسُ: نهو به نهی ته سبیحه که ی پی
دمهوند ریخته وه ۵ میروی سپی له
ریزی ملوانکه دا ۵ گوارهی زپرو
خشل ۵ چار شیوه و چارمکه و
دسمال ۵ (ک: سلوس).

السُّلْسُ: نهو به کابرا میزی پی
رانایری.

السُّلْسُ: جۆره رومکیکه له دمشتاییدا
دمروئ.

السُّلْسَبِيلُ: شهراپیکه به ناسانی له
قورگ دهچینه خوارو گوارایه ۵
ناوی کانیاویکی ناو بههشته ۵ یان
ناوه بۆ هه موو سهرحاووه
کارزایوئیک به خیرایی جه پیمان بکا
۵ قورشان دمفرموی: ﴿عَيْنًا فِيهَا
نَسْمَى سُلْسِيْلًا﴾.

سُلْسَلُ الْأَشْيَاءِ: شتهکانی پیکه وه
هۆنینه وه و مکوو زنجیره ۵ دمگوتری:
(سُلْسَلُ الْأَعْدَادِ) ژمارمکانی ریز
کردن.

سُلْسَلُ الْمَاءِ وَغَرِهِ: ناوه که ی رۆ کرده
خوارو هه لی رشت و جۆگه له ی پی
بهست.

سُلْسَلُ الْحَيَوَانِ وَغَرِهِ: نازه که ی
بهسته وه، به زنجیر بهستی وه ۵
(سُلْسَلُ الشَّرْبِ): وینه ی له
قوماشه که دا دروست کرد و مکوو
زنجیر.

تَسْلَسَلُ: کهوتنه شوین پهک و
زنجیر میان بهست.

تَسْلَسَلُ الْمَاءُ: ناوه که جۆگه له ی بهست و
سه ر به ره و خوار رهوان بوو ۵
روبه ری ناوه که و مکوو زنجیر خوی
نیشاندای کاتی ههوا لییدا.

تَسْلَسَلُ الشَّيْءِ: شته که تیکیه وه
هاویشته و شیوا.

تَسْلَسَلُ الشَّرْبِ: کراسه که نه وهنده
له بهر کر هه تا رایه له که ی ته نک
بوو.

السَّلَاسِلُ: لیه رهق هه لندی و ده که و پته
سه ری که ۵ هه وه بروسکه که به
شوین په کدا لییدا و پچاو پیچ
بروسکه که و مکوو زنجیر دپته
به چاو ۵ نه گمر له باسی کتییدا
گوترا مه بهست دپرهکانیه تی.

السَّلَاسِلُ: ناوی شیرین و سافو گواراو
خۆشپۆ به گه رودا ۵ که خورایه وه
له گه رودا زنجیر بهستی و به
خۆشی قوتچی.

السُّلَسَالُ: به مانا (السَّلَاسِلُ) دئ ۵
دمگوتری: (ماء سُلَسَالٍ) ناوی که به
ناسانی به گه رودا دمپواته خوار
چونکه شیرین و گوارایه ۵ (ماء
سُلَسَلٍ) ناوه که ره شهبا لییدا و
روبه ره که ی و مکوو زنجیر دمنوینئ.
السُّلْسُلُ: مندالی رۆح سوک.

زَالٌ بُوو.

السَّلَاطُ: ههنگوکه ههویری گهوره،

نانی گهوره.

السُّلُطُ: بههیزو تهوژم ۵ زمان دریزو

زمان تیز ۵ پیاوی چهقه چهناوی

زمان دریز.

السُّلُطُ: تیر: که هیچ زیبکه و

گرپاییهکی پیوه نهی.

السُّلُطَةُ: دمهلاتو بالا دهمستی و دهمست

لی گریبون.

السُّلُطَةُ: تیری باریکی دریز ۵ قاپیکه

حهشیشه و کاو شتی وای تیدمکری.

السُّلُطَةُ: زهلاته ۵ سهوزی ورد کراو ۵

ماستی ترشاو پان ناردو سرکه و

ناوی لیمو و خوی.

السُّلُطُ: ههر روئیک له دهنکی کونجی

گوشرابی ۵ (ک: سلطان).

السُّلَاطُ: ددانی کللی ۵ (ک: مسالط).

المسلوط: دهگوتری: (رجل مسلوط

اللحیة) پیاویکه مووی ریشی

نهملاو نهولای رومهتی تهنکه.

إسْلَنْطَحُ الوادی: شیومهکه فراوان بوو.

إسْلَنْطَحُ الشیئ: شتهکه دریز بوو پان

بوو.

إسْلَنْطَحُ الرجلُ: پیاوهکه کرایهوه

پشویدا ۵ لهسهر بهشت پان بهرمو

دهم راکشا.

السَّيْلَةُ: نهلقه نهلقهی تیکخراو ۵ به

شتی زنجیره ناسا دهگوتری ۵ ومکوو

دهلین: (سلسلة مقالات او مؤلفات) ۵

همروا به بروسکهیهک دهگوتری به

پانتایی همورمهکدها رابشکی ۵

(سلسلة الجبال) زنجیرهی کیو ۵ ریزه

کمز که یهک بهدوای یهکدا

بهیهکهوه بهستزاین ۵ (ک: سلاسل).

المُسَلَّسَلُ: دهگوتری: (ثوب مُسَلَّسَلُ)،

قوماشیکه وینهی ومکوو زنجیری

تیدا کراون ۵ قوماشی خراب

چندراو ریزو ۵ هدهیتی پیغهمبه

(دخ) که هدهیت گیرهوهکانی تا

سهر پیغهمبه هدهیتهکیان له

یهکتر بیستین ۵ ریواپهتهکه بر بر

نهی.

سَلَطُ الظَّامُ سَلَطُ: خواردهمهنییهکه،

روئی کونجی تیکرای.

سَلَطُ فلان سلاطة و سُلُوطه: فلانکس

زمانی دریز بوو.

سَلَطُ فلان سلاطة و سُلُوطه: بهمانا (سَلَطُ)

دی ۵ (فهو سَلَطُ وهي سَلِيطه) ۵

دهگوتری (سَلَطُ لسانه).

سَلَطُ: دمهلاتی ردهای دایه، بالا

دهمستی کرد ۵ وای لیکرد بتوانی

کونترولی بکا.

تَسَلَطُ علیه: بالا دهمست بوو، بهسهریدا

سَلْطَنَةُ: کردی به سولتان و پاشا.

تسلطن: بوو به سولتان و خاومن دمه‌لآت.

السُّلْطَانُ: مه‌لیک، پاشا، فەرمان رموای ولات ه (ک: سلاطین) بۆ میینه دمگوتری: (سُلْطَانَة) ه هیزو تواناو دمه‌لآتی ژیر بارکردن ه به‌لگه و ده‌لیل.

السلطانية: قابیکه، له‌گه‌نیکه له سوا‌لت دروست دمکری خواردنی تیدا ده‌خوری ه به کوردی پیی ده‌لین: (کاشی).

السُّلْطَنَة: ناوچه و پانتایی ژیر دمه‌لآتی سولتان.

سَلَعَ رَأْسَهُ سَلْعًا: سه‌ری شکاند.

سَلَعَ الطَّرِيقَ: رینگاکه‌ی راکیشا کمندو له‌ندی ته‌خت کردن، چال و چو‌لی پرکردنه‌وه کردی به جاده ری. سَلَعَ جِلْدَهُ سَلْعًا: پیستی شه‌قار شه‌قار بوو ه به‌له‌ک بوو.

سَلَعَ الرَّجْلُ: پیامه‌که پستی دهره‌پری و شان و شه‌پیلی خوارو خنج بوون ه (هر اسَلَع و ه‌ی سَلْعَاء) (ک: سَلَع). اسَلَع فلان: فلان‌کس بوو به خاومن کالو شتومه‌ک.

سَلَع الْجِلْد: پیسته‌که‌ی قه‌لاشت هه‌لید‌ری.

إِسْلَعَ جِلْدَهُ: پیستی شه‌قار شه‌قار بوو.

تَسَلَع: به‌مانا (اسَلَع) دی.

الاسْلَع: پیست قه‌لشاو ه پیست به‌له‌ک ه پیست دهره‌پریو ه پشت کۆمو شان و شه‌پیلک خوارو خنج ه (ک: سَلَع).

الاسْلَع: شه‌قبونی پیست ه قه‌لاشت بردنی کیوو شتی وا (ک: سلوع واسلاع).

الاسْلَع: شه‌قبونی کیو ه وینه و شیوه ه (ک: سلوع واسلاع).

الاسْلَع: دره‌ختیکه له ولاتی به‌مه‌ن دهری، له پی‌ری (العينية) به.

السَّلْعَة: برینی سه‌ر، سه‌ر شکان ه (ک: سلاع).

السَّلْعَة: کالو شتومه‌کی بازارگانی ه شتومه‌ک به گشتی ه هاوسانیکی به‌یس و نه‌کله‌موتنه به گوشتمه‌وه نانوو‌سی له ژیر پیسته‌مه‌یه و ده‌جو‌لی به‌ر‌ده‌مه‌کی هه‌یه ه جاری وا ده‌بی ژور گه‌وره ده‌بی ه یان زنده‌مه‌که له جه‌ست‌ده‌ا په‌یدا ده‌بی به تایه‌تی له ملدا ژور په‌یدا ده‌بی به نه‌ندازمی نوکیک یان زیاتر.

السَّلْعُ: تالی ژور تال.

الاسْلَعُ: چاو ساغو شارمزاو ری نیشانده‌ر ه (ک: مسالع).

- سَلَفَ ذر الحافر سَلَفًا: نازده سمدارمه
شيلهی كهوتنو له شوینی نهوه
ددانی تری روان.
- سَلَفَ وَلد الشاة أو البقرة: كاوپر كه یان
گۆلكمهكه ددانی تمواو هاتن ه یان
ددانی پاش شمش سانهی كهوت ه
(ك: سَلَفَ وَسَالَفَ).
- سَلَفَ سَلَفًا: به لَمْك بوو ه زور سور بوو.
سَلَفَ اللحم: گۆشتهكه نهكولی.
- سَلَفَ فلان: فلانكهس بهد رهوش بوو
(فهو اسَلَفَ وهي سَلَفَاء) ه (ك: سَلَفَ).
- سَلَفَ سَلَفًا وسَلَفًا: پيش كهوت ه رابورد ه
(هو سالف) ه (ك: سالف) (وهي
سالفه) ه (ك: سالف) ه تپهپری،
بهسمر چوو.
- سَلَفَ السائر سَلَفًا: پيش رېبوارمه كهوت.
سَلَفَ القوم الأرض: خه لكهكه
زموپیهكه یان تهخت كرد بۆ كشتو
كال تپدا كردن.
- اسلفت المرأة: نافرتهكه تهمهنی له
چلو پینچ سالی تپهپری.
- اسَلَفَ فلاناً مالاً: به قهرز مالی دا به
فلانكهس.
- اسلف الأرض: زموپیهكهی رېكخست بۆ
كشتو كال تپدا كردن.
- اسلف اليه في الشين: شتهكهی
بهشیوهی فروشتنی سه له م پيدا.
- سَالَفَ: پيش كهوت.
سالف سائرًا في الأرض: به زموپیهكهدا
رؤیشت.
- سالف فلاناً في أمر: له كارمهكهدا
فلانكهسی وهك خۆی لیكرد.
- سَلَفَ فلان: فلانكهس سولفهی خوارد.
سَلَفَ الحنيف: خواردنی خسته بهردهم
میوانهكه، به لام كه م بوو.
- سَلَفَ الشين: شتهكهی پيش خست.
سَلَفَ فلاناً مالاً: مالی به قهرز دا به
فلانكهس.
- اسَلَفَ: قهرزی كرد.
تسالف الرجلان: نهو دوو پیاوه دوو
خوشکیان ماره كردن بوون به ناوهم
زاوا .
- تَسَلَفَ: بۆ (مطاعة)ی (سَلَفَ) دئ ه
سلفهی خوارد.
- تَسَلَفَ منه: پارهی لی قهرز كرد.
الأسلقة: خمزورو زاوا بهندی ه (ك:
أسالف).
- السَّالِفَةُ: لامل، نهستۆ ه گهردنی نهسپ
ه (ك: سالف).
- السلاف: باشرین شمراپو بوختهكهی
ه كاگلهی هه موو شتيك.
- السلافَةُ: به مانا (السلاف) دئ.
السلف: پیستی دماغ نهكراو یان دماغ
كرندهكهی تهواو نهبی.

كونىدى گەورە ۋ (ك: أسلفُ
وسلوفُ).

السلفُ للرجل: ئاۋەل زاۋا ؛ مېردى
خوشكى ژنەكەي.

سلفان: دو كەس ئاۋەل زاۋا يەكترىن ۋ
ھەروا ئاۋە بۇ ئەۋ تۈزە پېستەي لە
ھىنى كورۇۋانىكى كىچ دەبېردى
لەكاتى خەتەنە كىردىنىدا ۋ (ك:
أسلاف).

السلفُ: كۆي (السلاف) بە ھەموۋ
ئەۋانە دەگوتىرى كە پېش تۇ
كەوتون لە تەمەندا لە باۋك و باپرو
خىزم كەس و كار ۋ يان لە بوارى
زانبارى ۋ ھەضل و شكۈمەندىدا پېش
تۇ كەوتون ۋ ھەر كىردەۋىيەكى باش
پېش خوت ناردىتتو ئەنجامت
دابع ۋ ئەۋ پېشەكە پارە دىدەي
پېش ۋەرگىرتى كالا ۋ قەرزىك كە
سودى بۇ قەرزەرمەكە نەبى ۋ
فروشتىن بە شىۋەي سەلەم ۋ (ك:
أسلاف وسلاف).

السلفُ: بەمانا (السلفُ) دى ۋ ئەۋ تۈزە
چەرمەي لە ھىنى كورۇۋانىكى كىچ
دەبېردى لەكاتى خەتەنە كىردىدا
(ك: أسلاف).

السلفُ: بېچۈە كەۋ، كەۋبار ۋ بېچۈە
قەتە ۋ (ك: سلفان).

السلفَةُ: كەمىك خۇراك كە پېش نان
خواردنى تەۋاۋ ئادەمىزادى بىرسى
دەپخا ۋ (بەركولى خواردن) ۋ
ئەۋەي ئافرىت پەزىمەندەي دەكا لە
پارچە شتومەكى عادەتى بۇئەۋەي
بىككەتە دىيارى بۇ ئەۋانەي دىدەي
دەكەن پاش گواستىنەۋە ۋ بەۋ پېرو
كۆمەلەنە دەگوتىرى كە لە پېشدا
دەگەنە جىۋ پېش دەگەن ۋ پارچە
زەۋىيەكە رېك دەخىرى بۇ كشتو
كال تىداكردن، پېستىكى تەنكە
دەكرى بەناۋ كەۋى پىلاۋ ۋ ئەۋ
تۈزە پېستەيە كە لە ھىنى كورۇۋ
ۋانىكى كىچ دەبېردى لەكاتى
خەتەنە كىردىدا ۋ مالى قەرزكراۋ ۋ
(ك: سلف).

السلفَةُ للمرأة: زنى براى مېردى
ئافرىت (براژن).

السلفَتان: دوو ئافرىت كە زنى دوو
براين ۋ (ك: سلاف).

السلفَةُ من الأرض: زەۋىيەك دىرەختى
كەمى لى رۋابى.

السلفي: كەسىك لە ئەھكامى شەرىعا
بگەرپتەۋە بۇ قورشان ۋ ھەدىشى
پېغەمبەر (د.خ) ۋ گوى بە راۋ
بۇچونى زاناپانى ئىسلام نەدا.

السلاف من العسكر: پېشەتاي سوپا.

دامالدران.

سَلَقَ بالسوط وغيره: پیستی گرو.

سَلَقَ ظَهْرَ الدَّابَّةِ: پشتی و لاخه که بریندار

بوو پیستی دامالدر.

سَلَقَ البرد أو الحر النبات: سهرما

رومکه که ی برد ه گهرما رومکه ی

سوتاند.

سَلَقَ الجِلْدَ: پیسته که ی چه ور کرد.

سَلَقَ الحائط وغيره: چووه سهر دیوارمکه.

سَلَقَ العود ونحوه في المروة: دارمکه ی خسته

ناو قولفه ی گوزمکه وه.

سَلَقَ فلان على هذه السليقة: فلانکه سی

له سهر نهو رهوشته دروست بووه.

اسَلَقَ الرجل: بیاومکه کولله ی نیچیر

کرد.

اسَلَقَ العود في المروة: دارمکه ی کرده ناو

قولفی گوزمکه وه.

انسَلَقَ: بُو موطاومعه ی (سَلَقَهُ دئ).

انسَلَقَ اللسان: زوبانه که قه نشت قه نشت

بوو.

انسَلَقَ الجفون: پیلوی چاومکه سور

هه لکپراو شهقار شهقار بوو.

تَسَلَقَ على فراشه: له سهر جیگا خهوی

لی زپاو له بهر خه مو په ژاره خهوی

لی نه که هوت.

الأساق: مه لاشوو له زمانه بچکوله

به ملاوه پان خودی زمانه بچکوله.

السليق: به مانا (السَّائِف) دئ ه پپرو

کومهل که له پیشتدا دهگه نه جئ ه

(ك: سَلَفَ).

الْمِسْلَقَةُ: نامیریکه زهوی پئ تهخت

دهکری بُو کشتو کال و شتی وا.

سَلَقَ سَلَقًا: بازی دا ه هاواری کردو دهنگی

به رز کرده وه.

سَلَقَ اللحم والخضر بالماء الحار: گوشته که

پان ته ماته و بامیه که ی له ناوی

گهرمدا کولاند رُون و تامی تیگرد.

سَلَقَ فلانًا بكلامه أو بلسانه: به زوبان دلی

فلانکه سی نازاردا ه فورئان

دهمه رموی: ﴿فَبَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ

سَلَقُواكُمْ بِالْحَبَّةِ حَذَائِدٍ﴾.

سَلَقَهُ: لئی دا ه زمبری لیداو برینداری

کردو به سهر لادا خستی ه به سهر

پشته ملیدا خستی.

سَلَقَ الطيب فلانًا: پزیشک فلانکه سی

له سهر پشت راکیشا.

سَلَقَ الذبيحة بالماء الحار: کوشتیه که ی به

ئاوی کولاتو ناو مروت کرد ه

کولکه که پان خوریه که ی لی

دامالی.

سَلَقَ اللحم عن العظم: گوشته که ی له

نیسقانه که دامالی ه دهگوترئ:

(ركب الدابة فَسَلَقَتْ باطن فخذه)

سواری و لاخه که بوو ناو رانی

السَّالِقَةُ: نافرمتيک لهکاتی تهنگانه و بهلاو ناخوشيدا دمنگ بهمرز بکاتموه و بقیژنی ۵ یان له دهمو چاوی خوئی بداو قزی خوئی برنیتهوه ۵ (ک: سالتق).

السَّالِق: زیکه که له بنکی زمان بی ۵ قه‌شان و شهقار بوونی پوک و بنکی ددانه.

السَّلَق: گورگ ۵ یان رومکی (سَلَق) که دمکولیندری و یابراخ و دۆلمه‌ی بی دروست دمکری، یان به شیوه‌ی تر که دمکولیندری و دمخوری ۵ لافاوی ناو ۵ (ک: سَلَقان).

السَّلَق: رینگای پان و پۆر ۵ دهشتایی پان و پۆر که روتنه بی و هیجی لی نه‌روایی (ک: اسلاق و سَلَقان).

السَّالِقَةُ: نافرمتی زمان دریزو بی حمیا ۵ کولله که گهرا دمنیتهوه و هیلکه دمکا. (ک: سَلَق).

السَّالِق: دمگوتری: (خَطِيب سَلَق) وتار بیژیکی به‌لیغ و زمان رموانه و قسه شیرینه.

السَّلَوِي: همر شتیك پال (سَلَو) بدری که گوندیکه به سهگی چاک به‌ناوبانگه ۵ و مکوو چۆن له‌لای نیمه سهگی گوندی هه‌وشار مه‌شه‌ورن ۵ هه‌روا گوندی (سَلَو)

به زرئی باشیش به‌ناوبانگه. السَّلَوِيَّة: شوینی دانیشتنی که‌شتیه‌وان له‌ناو که‌شتیدا.

السَّلِيَق: رومکی سه‌رما بردو یان گه‌رما بردو ۵ گهنده گیاو رومکی ته‌نکی وشکه‌وه بوو ۵ نه‌وه‌ی هه‌لده‌موری له دره‌ختی پچکۆله ۵ نه‌ملاو نه‌ولای رینگا ۵ شانه هه‌نگوین ۵ (ک: سَلَق و سَلَق).

السَّلِيَقَةُ: سروشت ۵ دمگوتری: (فلان يتكلم بالسليقة) فلانکەس به سروشت به‌بی هیرکردن به‌و زمانه قسه دمکا ۵ لا ته‌راندو گۆشتی نه‌ملاو نه‌ولای که‌له‌که ۵ جی شوینی قاج و سمی و لاخ له‌ناو رینگادا ۵ رینگای ناشکراو شه‌قامه ری ۵ شتیکه هه‌نگ له‌ناو هه‌نگه‌لانه‌که‌یدا ده‌یجی به دریزی کۆله‌سه‌که ۵ دانه‌ویله‌ی زورات به‌پاردی و له‌گه‌ل شیردا بکری به په‌لوو بکولیندری ۵ (ک: سالتق و سَلَق).

السَّلِيَقِي: نیسه‌ت دراو بۆلای سه‌لیقه ۵ عه‌رمه‌ییك به‌بی خویندنی نه‌حوو ئیعراب قسه‌ی رموان و بی هه‌له‌ بکا، به سروشت به زمانی زکماک ناخاوتن بکا.

السَّلَاق: به‌مانا (السَّالِق) دی ۵ (ک: مسالیق).

الْمُسْلِقَةُ: فروجاو گۆشتاو، ناوو گۆشت
بکولتیندری.

السُّلْقُون: نۆکسیدی رهصاصی سور بۆ
بۆیه کردن و شتی وابهکار
دههیندری.

السُّلْقُون: بهمانا (السلقون) دی.
سَلَكَ الْمَكَانَ وَبِهِ فِيهِ سَلَكًا وَسَلَوًا:
جووه ناو شوپنهکوه.

سَلَكَ الشَّيْءَ فِي الشَّيْءِ: شتهکهی خسته
ناو شتهکوه.

سَلَكَ فَلَانًا الْمَكَانَ: فلانی خسته ناو
شوپنهکوه ۵ دهمگوتری: (سَلَكَ
به المكان) پان (أسلكه المكان) ۵
خستیه ناو شوپنهکوه، وای کرد
بچپته ناو شوپنهکوه.

سَلَكُهُ: خسته ناو شوپنهکوه.

تَسَلَكَ: بۆ (موطاومعه) ی (سَلَكه) دی.
السَّلَكُ: بهنی تهزییح و میرو هۆنینهوه
پان بهگرمی درومان ۵ پان وایهری
راکیشانی کارمبا ۵ (ك: سلوك
واسلاك).

السَّلَكُ الدِّبْلُوْمَاسِي: کۆمهلیک
کارمهندی دموهت که له ولاتیکی
تردا نوپنهرایمتی دموهتی خویمان
دمکه.

السَّلَكُ: بیچوه قهتی و بیچوه کهو
(کهوبار) (ك: سِلْکان).

السُّلْكَی: کاری راستهوخۆ ۵ شتی
راست و بی پیچ و پهنا ۵ برینی
راست و قول.

السِّلْكَةُ: داوه دمزوو بهکره ۵ وایهری
کارمبا (ك: سِلْک).

السَّلَاكُ: فرۆشیاری دمزوو بهکره پان
هی وایهری کارمبا ۵ دروست کهری
نهو شتانه.

السُّلُوكُ: ژبانێ ئادهمیزادو ههئسو
کهوتو بیرو باومری ۵ دهمگوتری:
(فلان حسن السلوك أو سبی السلوك)
۵ له بواری دمروناسیدا بریتییه له
ناماده باشی تهواوی بونهومریکی
زیندو بۆ ههر ههئوئستو روداوێک
که دپته پیشی.

السَّلَاكُ: رینگا ۵ (مسالك الماء)
رپهرموکانی ناو ۵ (ك: مَسَالِك).

سَلَّ الشَّيْءَ مِنَ الشَّيْءِ سَلًّا: به هیدی
لهسهرمخۆ شتهکهی له شتهکه
دمرهینا ۵ ومکوو دهمگوتری: (سَلَّ
الشَّيْءَ مِنَ الْعَجِين) موومکهی له
ههوپرمکه دمرکیشا.

سَلَّ السَّيْفَ مِنْ غِمْدِهِ: شمشیرمکهی له
کلانی دمرهینا.

سَلَّ الشَّيْءَ: شتهکهی دزی ۵ (سَلَّ) توشی
نهخۆشی سیل بوو.

سَلَّهُ اللهُ فَلَانًا: خودا فلانکهسی توشی
دمردی سیل کرد.

اسْتَلَّ الشَّيْءَ: بهمانا (سَلَّه) دئ ۵

دهگوترئ: (استل به) به دزی بردی.

سَلَّ الجدولُ الثَّهْرَ: جوگا که له روبار که

هه لگراو بوو به لقیکی چۆمه که.

إِنْسَلَّ: بۆ موطاومعی (سَلَّه) دئ ۵ به

دزییه وه چوو دهمر.

تَسَلَّلَ: بهمانا (إِنْسَلَّ) دئ ۵ دهگوترئ:

(كَسَلَّ في الظلام).

الأسلُّ: دز.

الإسلاَلُ: دزییه تی، دزی کردن له

حه دیشدا هاتوو (لا إغلاَل ولا

إسلاَل) ۵ همروا به مانا بهرتیل

دان و هیرش بردنی ناشکراش

هاتوو.

السَّالُّ: تهنگه لانی ناو شیوو دۆل ۵

رپرهمی ناو که تهنگه بهرب ۵ (ك:

سَوَال و سَلَان).

السَّالُّ: نه خوشیه که توشی جهرگو

سی دمبی و خاومنه کهی زعیضو

لاواز دمبی و سهرمنجام دهیکوژی.

السَّالَّةُ: همر شتیک له شتیکی تر

دهربهندرئ ۵ دلۆبه مهنی (دلۆبه

ناوی گهرا) قورئان دمهفرموی: ﴿ثُمَّ

جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ۵

کۆمه ئیک بونه و مری زیندو له

رموشتو ناکاردا لیک بجن.

السُّلُّ: سهله، زهمبيله، به چنه.

السُّلُّ: بهمانا (السُّلَالُ) دئ.

السُّلَّةُ: په کجار دمرکیشان، راکیشانیکی ۵

دهگوترئ: (أتیناهم عند السُّلَّةِ)

له کاتی راکیشانی شمشیره کانیان

هاتینه لایان ۵ دزی ۵ دهگوترئ:

(أَلْخُلَّةُ تدعو الى السُّلَّةِ) نه بوونی و

ناتاجی سهر دهکیشن بۆ دزی کردن

۵ درزو هه لشتی ناو زموی که ناو

دهدزن ۵ بازدانی نه سپ.

السُّلَّةُ: رومکیکی چقلاوویه له سارادا

دمروئ.

السُّلَالُ: سهله و زهمبيله دروستکه ۵

فرۆشیاری نه و جوړه شتانه.

السُّلَيْلُ: راکیشراو روتکراو، دمرهیندراو

۵ مندا ل کاتی له په حمی دایکییه وه

دیتهدمر ۵ شهرا بی خالص و بی

خهوش که هیچ خلته و لیلی تیدا

نه بی ۵ رپرهمی ناو له ناو شیوو

دۆلدا ۵ (ك: سَلَان).

السُّلَيْلَةُ: میننه ی (السُّلَيْل) بهمانا کچو

که نیزه که ۵ خوری و موی

به شه کراو و شیکراو ۵ ریشاله گوشت

۵ گوشتی ریشال ریشال.

السُّلَّةُ: دمرزی نه ستوران، سوژن ۵ میلی

سهرکه وتن که بهردیکی گه وره پان

دیواریکی مناره ناسایه نووسینی

کۆنینه ی له سه ره ۵ وه کوو

میلی فیرعه ونه کان و میلی
حامورابی، میلی کیله شین و زور
شوینی تر (ک: مَسَال).

الْمُسَلِّل: شامزا له فیل و تهله کهدا،
دهست سوک له دزی و شتی وادا ۵
دز.

سَلَمَ الْجِلْدَ سَلَمًا: پیسته کهی به گه لای
داری (سهلم) دماغ کرد.

سَلِمَ مِنَ الْأَفَاتِ وَخَوَّهَا سَلَامًا وَسَلَامَةً: له
به لای نه خوشتی رزگاری بوو، قوتار
بوو.

سَلِمَ لَهُ كَذَا: تایبتهت بوو بۆ نهو، کهوته
بهشی نهوهوه.

اسْلَمَ: گهردن که چ بوو، ملکه چ بوو، به
راستایی و دلسوزی بهندایهتی بۆ
خودا کرد ۵ موسولمان بوو، چوووه
ژیر خیمه ی ئایینی نیسلامهوه ۵
چوووه ناو حالتهتی ناشته وایی و
نارامیهوه.

اسْلَمَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له شته که هینا
لیی دهرچوو.

اسْلَمَ فِي الْبَيْعِ: له مامه نهدا سهوادی
شیوه سهله می کرد ؛ به شیوه ی
سهلهم کرپن و فروشتنی کرد.

اسْلَمَ إِلَيْهِ الشَّيْءُ: شته که ی تهسلیم
کرد.

اسْلَمَ أَمْرَهُ لَه: کاری خو ی به نهو
سپارد.

اسْلَمَ الْحَيْطُ وَغَرَهُ: بهنی تهسبیحه که
بچراو دهنکه تهسبیحه که په رت و
بلاو بوونهوه.

اسلم فلاتاً: فلانکهسی دا به دهست
دوژمنهوه ۵ ئیهمالی کرد، ریسوای
کرد.

سَالَمَهُ مُسَالَمَةً وَسَلَامًا: صولحی له که لدا
کرد.

سَلَمَ: ملکه چ بوو ۵ رازی بوو به
برپارمه.

سَلَمَ الْمَصْلَى: نوپز که ره که سهلامی
دایهوه له نوپزمکه دهرچوو ۵ گوتی:
(السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

سَلَمَ فِي الْبَيْعِ: به شیوه ی سهلهم کرپن و
فروشتنی کرد.

سَلَمَ فِي الدَّعْوَى: دانی به راستی داواکه دا
نا.

سَلَمَ الْجَيْشُ لِعَلَوَةٍ: سوپا دانی نا به
تیشکان له بهرامبهر دوژمنی.

سَلَمَ أَمْرَهُ لِلَّهِ وَالْيَه: گهردن که چی خودا
بوو.

سَلَمَ نَفْسَهُ لِفِرَةٍ: خو ی تهسلیم به غهیر
کرد.

سَلَمَ الشَّيْءَ لَه: شته که ی بۆ خو ی
تایبتهت کرد.

سَلَمَ اللَّهُ فَلَائِمًا مِنْ كَذَا: خودا فلانکهسی
لهو شته ردها کرد.

بوو به هوئی نه خوښی.

سَلَاَ وَعَنهُ سَلَوًا وَسَلَوًا وَسَلَوًا: بپروى نا تهسه لای هات.

سَلِيَهُ سَلِيًا: بوغزاندی ناخوښی ویست و دمگوتړی: (ما سلیت ان اقول کذا) له بیرم نه چوو نه وه بلایم به لکوو به نه منقهست نه مگوت.

اَسَلَى الْقَوْمَ: خه لکه که له درنده دنیا بوون و ترسی نه ویدان نه ما.

اَسَلَى فُلَانًا عَنْ كَذَا: وای له فلانکهس کرد تهسه لای بی و بپروى نهو شته بنی.

اَسَلَى فُلَانًا مِنْ هَيْهَ: غه مو خه فمتی له دلی فلان دمرهاویشته.

سَلَاَ عَنْهُ وَمِنْهُ: تهسه لای نهوی لهو شته هیئا.

اِسْتَلَى عَنْهُ اَللّٰهُمَّ وَغِيْرَه: خه مو خه فمتی لی روئی و خه می به بادا.

تَسَلَى فُلَانًا: فلانکهس بپروى نا، تهسه لای هات.

تَسَلَى عَنْهُ اَللّٰهُمَّ وَغِيْرَه: خه مو خه فمتی له دل و دمرونی دا نه ما.

اَلسُّلُوْى: هر شتی که تهسه لای تو بیئی و ناوه یو بالندهی سومانی که

بالندهیه کی پچوکه له پیړی (الدجاجیات) جهستهی تیکسمپراوو

خپرو خو له و زستانان رمودمکا یو

غهمیری شهردا و فروشتن و گرپنی

کالا به شیوهی سه له م و درمختیکه

که لکه ی دمیغی پی دمکړی و

تا که کمى (سَلَمَةً) و (اَبْر سَلْمَان)

دمعیایه که و مگوو قالونچه ده چی.

اَلسَّلْمَةُ: بهر و نافرمتی دمست و پهنجه

نهرم و نیان و (ك: سِلَام و سَلِم).

اَلسَّلِيْمُ: نادممیزادی که ستر او و

برینداری که پیشتو به حالتهی

گیانه لاو و (ك: سَلَمِي و سَلْمَاء).

اَلْمُسْلِمُ: موسولمان: هر که سیك

په یامی جه زمرمتی موحه ممد

به راست قبول بکاو په پرموی بکا.

اِسْلَهَبُ الْفَرَسُ وَغَوْرَه: نه سپه که بهر دموام

بوو له رویشتنی خویدا.

اَلسَّلْهَابُ: نافرمتی نازاو پی شکهو تن

خواز و (ك: سلاهیب).

اَلسَّلْهَابَةُ: به مانا (السَّلْهَابُ) دی.

اَلسَّلْهَبُ: دریژ چ نادممیزاد بی چ

نه سپ بی و (ك: سَلَهَب و سَلَاهِيَة).

اِسْلَهَمُ: سیس بوو، وشک بوو به هوئی

نه خو شیه وه یان کزیوو شیوا

به بی نه خوښی و رنگی گوړا، بونی

گوړا.

اِسْلَهَمُ الْمَرِيضُ: نه خو شه که شوینکه ی

نه خو شیه که ی به جهسته یه وه

دیاره.

اَلسَّلْمُ: قدم باریک و و شتری کزو لاواز

ولّاتی یمهن و سودان، له نه وروپاو
ولّاتانی دهووروبهری دهریای
ناومړاست دمزی تاکه‌که‌ی (سَلَوَة).
السُّلوان: ناویکه پښیان وابووه عاشق
بیخواته‌وه سوژی عیشه‌که‌ی له
دلدا داده‌مرکښ و ته‌سه‌لای دئ ۵
دهرمانیکه خه‌مبار بیخواته‌وه
خه‌مه‌که‌ی دهرپوئ و ته‌سه‌لای دئ ۵
دمگوترئ: (سَقِيتِي سُلوانا) که‌یف
خوشت کردم ۵ خه‌مت له دلدا
لابرد.
السُّلوانه: میرویه‌که پښیان وابووه
نه‌گهر بارانی ئی بیاری و عاشق
باراناو‌مه‌که بیخواته‌وه ته‌سه‌لای دئ و
عه‌شقه‌که‌ی داده‌مرکښ.
السُّلوة: همر شتیک ته‌سه‌لا بداته‌وه و
بیروشی بشکینئ ۵ دمگوترئ:
(سَقِيتِي سَلَوَة) بیروشیت پئ هی‌نام،
ته‌سه‌لات دامه‌وه ۵ هه‌روا ناوه بو
ژیان خو‌شی.
الْمَسْلَى: به‌مانا (السُّلُو) دئ ۵ (ك:
مَسال).
الْمَسْلَة: به‌مانا (الْمَسْلَى) دئ.
السُّلور: جوړه ماسیه‌که له دهریاو
روباردا هه‌یه، واده‌بی سئ مه‌تر
دریژ ده‌بی.
سَلَى الثَّاقَة و غوها: پزدانی خوشترمه‌که‌ی

دهره‌ی‌تا.
سَلِيتِ الْحَامِلُ سَلَى: سک پرکه پزدانی
پچرا ۵ پزدان: په‌رده‌یه‌کی ته‌نکه
بیچو له‌ناو سکی دایکیدا له‌و
په‌رده‌ی‌ه نه‌گهر نه‌و په‌رده له‌ناو
سکی دایکه‌که‌دا بیچرئ دایکه‌که‌و
بیچوه‌که هه‌ردوکیان دهرن.
اِسْتَلَّتِ الْحَامِلُ: سک پرکه پزدانی
فرپدا.
اِسْتَلَّتِ الشَّاةُ: مه‌رکه هه‌له‌و بوو.
السُّلَى: پزدان ۵ به پیاوی خو‌پړی
دمگوترئ (هر آكل السُّلَى) پزدان
خوړ.
سَمَالُ الْخَلْ: شه‌رابه‌که زړینگاومه‌وه و
بلقه ورده‌ی که‌وتوونه سهر.
اِسْمَالُ الْظِّلْ: سی‌بهرکه پوکایه‌وه.
اِسْمَالُ الْحِیْرَانْ: حه‌پوانه‌که لاواز بوو
هه‌دی باریک بوو.
اِسْمَالُ الثَّرْبْ: قوماشه‌که رزی.
السَّمَالْ: سی‌بهر.
السَّمَوَالْ: سی‌بهر ۵ بلقه ورده‌ی سهر
کوپه شه‌راب.
سَمَتَ سَمْتاً: ره‌وتی جوان بوو ۵ به
گومانه‌وه به‌سهر ری‌گادا ر‌وی.
سعت للقرم: ر‌ئ و شوپنی بو خه‌لکه‌که
دانا، به‌رنامه‌ی بو دارشتن تا
په‌پره‌وی بکه‌ن.

سَمَتَ الشَّيْءِ: قهصدی شته‌که‌ی کرد ۵

ده‌گوترئ: (سَمَتَ سَمَتِ فُلَان) چووه

ده‌وروبهری فُلَان و رئ و شوینی

نه‌وی گرتنه بهر.

سَامَتُهُ: روو به‌روی بووه، بهرام‌به‌ری

وهستا.

سَمَتَ فُلَان: فُلَان‌کَس رِنگای راستی

گرتنه بهر.

سَمَتَ الله: له کاتی تهن‌گانه‌دا هاواری له

خودا کرد.

سَمَتَ عَلَى الشَّيْءِ: ناوی خودای له‌سمر

شته‌که هی‌نا.

السَّمْتُ: رِنگای ناشکرا، مه‌زه‌هبو

رَبِّبَاز ۵ نارامی و شکۆمه‌ندی ۵

شیوه‌و ئاکار ۵ خالئیکه له ناسمان له

ناستی سمری بی‌نهر.

الْمُتَّسِمَاتَةُ النُّقْطُ الْمُتَّسِمَاتَةُ: چه‌ند

خالئیک له‌سمر یه‌ک دَیِر ریز بکری‌ن

(زاراوه‌یه‌کی هه‌ند‌ه‌سییه).

السَّمْتُ مِنَ النَّمْلِ: به‌ری نه‌عل

ناوهر‌استه‌که‌ی.

سَمَّجَ سَمَاجَةً وَسُمُوجَةً: ناشیرین بوو (هر

سَمِجَ وَسَمَّجَ وَسَمِجَ).

سَمَّجَهُ: ناشیرینی کرد.

إِسْتَسَمَّجَهُ: هه‌ولیدا ناشیرینی بکا، داوای

کرد ناشیرین بی.

السَّمَجُ: شیر ی تام گۆراوی بۆگه‌ن.

السَّمِيجُ: به‌مانا (السَّمِيجُ) دئ ۵ (ك):

سَمَاجَاءَ (وهي سَمِيجَةٌ) (ك: سَمَاج).

سَمَجَرَ اللَّبَنَ: شیر‌ه‌که‌ی تیکه‌ل به

ئاو‌کرد ۵ ناوی کرده شیر‌ه‌که.

سَمَّحَ سَمَحاً سَمَاحَةً: لی‌بورده‌و نه‌رم

ته‌بیعه‌ت بوو.

سَمَّحَ الْعَوْدُ: شوپ‌ه‌که‌ی بی گری بوو.

سَمَّحَ فُلَان: فُلَان‌کَس له هه‌رزانی و گرانی

دا به‌خشنده بوو هه‌موو کاتی له

مالی خو‌ی ده‌به‌خشی ۵ ده‌گوترئ:

(سَمَّحَ لَهُ بِحَاجَةٍ) کار‌ه‌که‌ی بۆ ئاسان

کرد.

سَمَّحَ سَمَاحَةً وَسَمُوحَةً: له پی‌ری

ئاده‌میزادانی لی‌بورده‌و به‌خشنده

بوو (هو سَمَّحَ وَسَمِيجَ).

أَسَمَّحَ: به‌مانا (سَمَّحَ) دئ ۵ ده‌گوترئ:

(أَسَمَّحَتْ نَفْسُهُ) نه‌فسی زه‌لیل بوو

ملکه‌ج بوو هاته ژه‌ربار.

سَامَحَهُ بِكَذَا رَفِیه: رازی بوو داوا‌که‌ی بی‌نیته

دی ۵ لی‌ی خو‌ش بوو ۵ له دوعاو

پاران‌ه‌و‌دا ده‌گوترئ: (سَامَحَ اللهُ).

سَمَّحَ: به‌مانا (سَمَّحَ) دئ ۵ شه‌و به

هی‌واشی له‌سهر‌خۆ رۆ‌یشت.

سَمَّحَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی ناسان کرد

نه‌رمی کرد.

سَمَّحَ الرَّمْعَ وَغَیْه: رمبه‌که‌ی نه‌رم کرد،

مشت و مالی کرد.

سَمَحَ فَلَانًا: ناسانکاری له گهڼ فلانکس
کرد.

تَسَامَحَ فِي كَذَا: ناسانکاری له گه ډاډا کرد
لهو شتمدا.

تَسَمَّحَ فِيهِ: به مانا (تسامح) دى ۵ يان به
زوره ملئ لټيپوردهيې و سه ماحه تي
به سمر خوږدا هينا.

السَّمَّاحُ: ناسانکاری و لټيپوردهيې ۵ (بيع
السماح) فروشتنى شت به كه متر له
نرخى خوئى ۵ (رقصة السماح)
جوړيكي له سوږدانى به كومه ل كه
سوږ دهره كان به شيوهى باز نه يې
سوږدانه گه يان نه نجام دمدن.

السَّمَّاحَةُ: به خشنديې و شكودارى،
ناسانکاری.

السَّمَحُ: دمگوترئ: (فلان سمح جواد سخى)
فلانكس لټيپورده و سه خى و
به خشنديه ۵ همروا دمگوترئ: (عود
سمح) شوپړكيكه بئ گړئ و گول.

السَّمْعَةُ: ميينهى (السمع) ۵ دمگوترئ:
(شريعة سَمْحَة) شهرعفت و ياساپه كى
ناسانكارو گونجاوه ۵ (ك: سَمَاح).

السَّمَّاحُ: كه سيك زور لټيپورده و چاو
پوشيكمر بئ ۵ (ك: مساميح).

السَّمَنُحُ: همرشتيك ناسانکاری و نهرمو
نيانى تيډا بئ.

السَّمَنُحُ: كه سيك زور ناسانکاری و
نهرمى تيډا بئ.

السَّمْنَحُ: پيستيكيه يان توپكليكيه
تهنكه و به سمرى ئيسقانى
سهرموهيه ۵ نمو پهرده تهنكهيه كه
مندال له سكى ډاډيكا تيډايه ۵
شتيكي تهنكه له يه و ومكوو توپكل ۵
پارچه هه وړيكي تهنكه ۵ برينيك
قولايى بگاته پيسته تهنكى سمر
ئيسقان ۵ شويني برپاوى خه تهنه
كردن ۵ (ك: سَمَاحيق).

السَّمْهَوُ: دريژى باريك ۵ دره ختى
خورماي بمرز ۵ (ك: سَمَاحيق).

سَمَدَ سَمَرْدَا: بمرز بووه ۵ سمرى بمرز
كردموه سنگى دهره پراند.

سَمَدَ عَنْهُ: لئى غافل بوو.

سَمَدًا: غافلى كرد.

سَمَدَ الْأَرْضِ: زبلنى كيمياوى كرده ناو
زموهيه كموده و چاكي كرد بؤ كشت و
كان.

إِسْمَدَ: هاوسا به هاوسانيكى زور ۵
دمشگوترئ: (إِسْمَدٌ مِنَ الْغَضَبِ
والغيط) به هوئى رق هه ډسان و سور
بوونموه خوئى فش كرده مو، سور
بووه.

السَّمَادُ: زبل و همرشتيك زموهيه كه
به هيز بكاو پيټ و بهر مكه تي زياد
بكاو كشت و كاله كى زياد بكا ۵ (ك:
أَسْمَدَة).

السُّمْدُ: بېر دمواو هميشه يی.

لِي بَيْحِ خَاوَمِنِ كَرْد.

السَّمِيدُ: لَوَغَه تِيكَه لَه وَشَهِي (السَّمِيدُ)

سَمَرُ اللَّبَنِ: ماسته كهي كَرْد به ماستاو.

بِهِمانا ناردی بیژراوی بی سَو دئ.

سَمَرُ الْحَشَبِ: داره كهي به بَسْمَار لِيك

اسْمَنَر بَصْرَه: چاوی رَهشكِه و پِيشكِه ی

قاپم كَرْد، به يه كی داکوتان.

كَرْد.

سَمَرُ سُمْرَةٍ: گهنم رهنګ بوو، رهنګی

اسْمَنَر الطَّرِيقُ: رِيگاکه درِيژو راست

نهممر بوو ه (هو اسْمَرُ وَهِي سَمْرَاءُ)

(ك: سُمْرُ).

بوو.

سَمَرُ سُمْرَةٍ: بهمانا (سَمَر) دئ.

اسْمَنَرُ الْكَلَامُ: قسه كه راست دهرچوو.

سَامَرَةٌ: بهشمو قسه ی له گه ل كَرْد به

السمادير: نمو رهشكه و پيشكانهن كه

قسه كَرْدن بُو يه كتر شهويان بهسمر

دِيَنَه پيش چاوو وا دمرانی ميشو

بِرْد.

ميشولهن ه تاكه كهي (سُمَدور).

سَمَرُ الْإِبِلِ وَاللَّبَنِ وَالْحَشَبِ: بهمانا (سَمَر)

السَّمِينَدُ: پياوی به پَرژو پياوانه و

دئ.

سه خي سروشت ه سمرؤك ه نازا ه

تَسَامَرًا: به يه كه وه شهو قسه يان بُو

چوستو چالاک بُو دابين كَرْدنی

يه كتر كَرْد.

پيويستياتی خوی ه (ك: سَمَادَع

إِسْمَارًا: ورده ورده رهنګی گهنم رهنګ

و سَمَادَع).

بوو.

السَّمِيدُ: لَوَغَه تِيكَه لَه (السَّمِيدُ).

إِسْمَرُ: بهمانا (سَمَر) دئ.

سَمَرُ سَمْرَأَ وَسَمْرَأَ: شهو چهره ی كَرْد، شهو

الْأَسْمَرُ: گهنم رهنګ ه دهمگوترئ: (عام

له گه ل هاو نشينه كانيدا به وتو وئژ

أَسْمَرُ) سالی بیج بارانی و گرانی ه

کاتی بهرئ كَرْد ه له پهنلدا هاتوو

رمبو شمشير ه شیری ناسك ه (ك:

(لا افعله ما سَمَر السَمِيرُ أَوْ ابْنِ سَمِير

سُمْرُ).

أَوْ ابْنَا سَمِير) واته قمت نمو كاره

ناكهم.

الْأَسْمَرَانِ: ناوو گهنم ه (نان و ناو).

سَمَرَتِ الْمَاشِيَةِ: نازله كه لهومرا ه

السَّامِرُ: نهوانه ی قسه بُو يه كتر

(سَمَرَتِ الْمَاشِيَةِ الْبَنَاتِ) نازله كه

دمكهن و شهو بهرئ دمكهن ه يانه ی

رومكه كهي خوارد.

شهو چهره و شهو بهسمر بَرْدن.

السَّامِرِيُّ: نهوانه ی پال (السَّامِرَةِ)

سَمَرُ الْإِبِلِ: حوشره كهي بهره لا كَرْد خوی

دمدرین که گهل و هوزینکن له گهل
جوله کهدا له ههندئ بیرو باومردا
یه که دمگرنه وه له ههندئ بیرو
بۆ چوندا لیک جیا دهنه وه ۵
یه کیکه له پیاوانی نه ته وه ی
نیسرائیل له سهرده می حه زه رته ی
موسادا په یکه ری گۆلکه له یه کی
دروست کردو داوای له نه ته وه که ی
کرد که گویره که که بپهرستن و واز
له به ندایه تیکردن بۆ خودا به یتن.
السَّامَرُ: ماستاو ۵ روه کیکه له پیپری
(الأسلية) یه له زلکاوو شوینی ته پرو
شیداردا دمپوئی، حصیرو سه له و
زه مبیله ی ئی دروست دمکری.
السَّامَرَةُ: شه و به ریکردن به قسه و
چیرۆک گیرانه وه.
السَّمَرُ: قسه و باسی شه و (شه و چه ره)
چیرۆک و روداو گیرانه وه، پانه ی
قسه کردنی شه وانه ۵ تریفه ی مانگه
شه و ۵ رۆژگارو زهمانه ۵ دمگوتری:
(لا أَكَلِمَةَ السَّمَرِ وَالْقَمَرِ) واته:
ههرگیزاو ههرگیز قسه ی له گهل
ناکه م.
السَّمَرُ: جۆره دره ختیکه له دره ختی
(الطَّلَح) ۵ تاکه که ی (سَمَرَة).
السَّمَرَةُ: نه سهر رهنگیکه له نیوان
سپی و رهشدا.

السَّمَرَةُ: چیرۆک گیرانه وه به شه و.
السَّمُورُ: نازه لێکی گواندارو شیردهره له
پیپری (السَّمُورِيَة) یه گوشت خۆره، له
پیسته که ی فهروه ی به نرخ دروست
دمکری ۵ له باکوری ناسیا دهزی.
السَّمِيرُ: که سیک شارمزا بی له چیرۆک
گیرانه وه ی شه وانه دا ۵ دمگوتری:
(فلان سَمِيرُ ملوك) فلانکهس چیرۆک
خوانی پاشایه.
السَّمِيرُ: حیکایه ت خوانی فه رمان په و
(ك: سَمَرَاء) ۵ زهمانه و رۆژگار ۵
دمگوتری: (لا أفعله سَمِير اللیالي) قهت
نه وه ناکه م.
السَّمِيرِيَّةُ: جۆره که شتییه که.
السَّمَارُ: بزمار ۵ شتیکه له ناسن
دروست دمکری سهریکی تیزه و
سهریکی پانه دارو شتی وای پی
لیک قایم دمکری ۵ دمگوتری: (فلان
مِسْمَار الابل) فلانکهس زۆر باش
خوشر به خێو دمکاو خاوندارییان
نه نجام دداو لیزانه له په رومرده
کردنیاندا.
السَّمُورُ: دال گوشت، کزو لاواز، نیسقان
رهق و دهمار گشته.
سَمَرَج: به سی جار په ره ی خه راجی
سالانه ی و مرگرت ۵ (ك: سَمَارَج).

السَّمَرَجَةُ: به مانا (السَّمَرَجُ) دئ.

السَّمَرَمُرُ: باندمیه که دمشوبهیته

باندمی شیلاقه ۵ رمنگی رمشه

کولله له بهر دمنگه که ی هه لدین.

السَّمَرَمَرَة: غولی چۆله وانی ۵ خپوی

بیابان.

سَمَرُ فُلَانٍ: فلانکس بوو به ده لالو

ناوهند له نیوان کرپارو فروشیاردا

همردوکی گه یاندننه یه کترو

مامه له که ی پیکردن بۆنه وهی

به شیکی له پاره بدەنئ.

السَمَسَارُ: ده لالو ناوهند له نیوان

کرپارو فروشیاردا بۆ ئاسانکردنی

نه نجامدانی مامه له که ۵ (سَمَسَار

الأرض) زاناو شارمزا له بواری زهوی

ناسیدا ۵ (ك: سَمَاسرة).

السَمَسَرَة: پيشه ی ده لالی ۵ پاره ی

ده لالی کردن.

السَمَسَقُ: رومکی بۆن خو شه، عه تری

ئێ به ره هه ده هیندرئ ۵ له پیر ی

(الشفوية) یه، پيشی دمگوترئ:

مردقوش (مرنجوش).

سَمَسَمَ: به هیواشی و له سه ره خو

رو پشت.

سَمَسَمَ الثعلبُ: رۆیه که بازی دا.

سَمَسَمَ الله وجه فلان: په رومردگار شتی

وهکوو کونجی و شتی وای له سه ره

دهم و چاوی فلان پهیدا کردن.

السَّمَاسِمُ: چوست و چالاک له هه ره

شتیک بی ۵ رۆی ۵ (ك: سَمَاسِم).

السَّمَسَامُ: چوست و چالاک له هه ره

شتیک بی.

السَّمَسَمُ: رۆی ۵ زه ره.

السَّمَسَمُ: میروه سووره ۵ باندمیه که

دمشوبهیته هه لۆ ۵ تاکه که ی

(سَمَسَمَة) ه، دمگوترئ: (لا کلفتی

بيض السماسم) داوای شتیکم ئ

مه که که رینگا چاره ی نییه.

السَمَسِمُ: میروه سووره ۵ رومکی

سالانه یه و رۆنی ئێ دمده هیندرئ

پبی دمگوترئ: رۆنی کونجی ۵ (ك:

سماسم) تاکه که ی (سَمَسِمَة).

السَمَسَمَانُ: چوست و چالاک له هه ره

شتیکدا بی.

سَمَطُ اللَّبْنِ سَمَطًا وسَمُوطًا: ماسته که یان

شیره که شیریناییه که ی رۆییوه و

تامی نه گۆراوه.

سَمَطَ عَلَى اليمين: سویندی خوارد.

سَمَطَ فُلَانًا يَمِينًا عَلَى حَقِّهِ: له سه ره مافی

خوی فلانکسی سویندا.

سَمَطَ الذبيحة سَمَطًا: کوشتییه که ی له ناو

ئاوی گهرمدا نوغرو کرد ۵ یان

خستیه ناو ماده ی کیمیای

پهرمه نگه ناتوه بۆنه وهی موو په رو

پوئى پئوۋە نەمىنى پېش نەۋى
بىكۆلندىرىۋ بىكۆرئ بە شىۋو پېخۇر،
يان پېش دىباغ كىردى.

سَمَطُ السَّكِينِ: كىردىمكى تىز كىردى.

سَمَطُ الشَّيْئِ: شتەكەى بە تەنەفدا
ھەلۋاسى.

سَمَطُ الشَّيْئِ: شتەكەى بە بەن
ساموتەكەى زىنى ئەسپەكەۋە
ھەلۋاسى.

سَمَطُ الْقَصِيدَةِ: جامە شىعەرىيەكەى بە
شىۋازى (مُسَمَط) ھۈنەۋە (پروانە
ماناى ئەۋ شەپە).

سَمَطُ الشَّيْئِ: پابەند بوۋ بە شتەكەۋە.
تَسَمَطَ بِهِ: پەيۋەست بوۋ پېيەۋە.

تَسَمَطَ اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گۆشتى ھەلگرتىبوۋ
؛ لە كۆلدا بوۋ ۋ دىگوتىرى: (رايە
مُسَمَطًا لَحْمًا) ئەۋ پىۋەم بېنى
گۆشتى لە كۆلدا بوۋ، گۆشتى ھەل
گرتىبوۋ.

السَّامِطُ: ئاۋى كۆلۋىۋ كە كۆلۋىۋ
پەرو پوئى كۆشتى دادەمەلى.

السَّامِطُ: رىزۋ سەف ۋ دىگوتىرى:
(مَشَى بَيْنَ سِمَاطَيْنِ مِنَ الْجُنُودِ) بەناۋ

دوۋ رىزى سەربازدا تىپەرى ۋ يان
دىگوتىرى: (ھەم على سَمَاطٍ وَاحِدٍ)
ئەۋان لەسەر يەك رىزۋ يەك پاساۋ
رەيسان ۋ سەفرە كە رادەخىرى بۇ

خوار دەمەنى لەسەر دانان ۋ ئەملاۋ
ئەۋلاى رىگا دىگوتىرى: (مَشَى عَلَى
سَمَاطِي الطَّرِيقِ أَوْ النَّهْرِ) يان
دىگوتىرى: (وَقَفَ عِنْدَ سَمَاطِ الْوَادِي)
لە ئاۋەپراستى دۆلەكەدا ۋ سەتاۋە ۋ
(ك: سَمَطٌ وَاسِطَةٌ).

السَّمَطُ: پىۋى ھەزارۋ بار سوۋك.

السَّمَطُ: بەنى تەسبىج ۋ ملۋانكە

بەمەرچى مىرۋەگەنى پى
ھۆنرابنەۋە ۋ بەرمۋر ۋ ملۋانكەى
دىرۋز كە لە مل بېتە خوار ۋ بەن
ساموتەكە ؛ كە بىرپىيە لە تىلەمە
چەرمىك بەدۋا زىنەۋە شۆر
دىمىتەۋە راۋكەر كۆشتى پىدا
ھەلەمۋاسى ۋ يان شتى تىرى پىدا
ھەلەمۋاسى ۋ پىۋى زىرەك
چۈست ۋ چالاك ۋ كاراماۋ دىسۆز بۇ
كارى خۇى ۋ نىچىرەۋان لەم رۋەۋە
كە خۇى لە كۆختەكەدا مات دىكاۋ
دەمىنىتەۋە ۋ مكوۋ مانەۋى ملۋانكە
لە ملدا ۋ (ك: سَمَطٌ).

السَّمَطُ: پۇشاكىكە لە خورى درۋست
كراۋ ۋ (ك: أَسَاطُ).

السَّمَطَاءُ مِنَ الْقَصَائِدِ: جامە شىعەرى
(مُسَمَطَةٌ).

السَّمِيطُ: كۆشتى ئاۋە روتكرۋ ۋ بەنى

سَمِعَ الدَّعَاءَ: به پیر بانگموازیه وه هاتو قبولی بانگه که ی کرد.

سَمِعَ الْكَلَامَ: له قسمه که حالی بوو.

أَسْمَعَ الدُّنُو أَوِ الزَّبِيلِ: قولمهی بو

دولچه که یان بو زمبیله که کرد

بوئنه وهی به ناسانی هه لڭیری

(أَسْمَعَ الزَّبِيلِ) دوو دسکی بو

زمبیله که دروست کرد بوئنه وهی

گلی ناو بری پی هه لڭیشی بو

سهرموه.

أَسْمَعَ فَلَانًا: جنیوی به فلانکهس دا.

أَسْمَعَ فَلَانًا الْكَلَامَ: وای کرد فلانکهس

قسمه که گوی لیبی

پی راگه یاند.

سَمِعَهُ الْكَلَامَ: وای لی کرد گوی له

قسمه که بی.

سَمِعَهُ بَفْلَانٍ: ناوی فلانکهسی زړاند پرو

پاگه ندمی دژ کرد. عهیبو عاری

فلانی بلاو کردموه

(سَمِعَ بِهِ فِي النَّاسِ أَوْ فِي الْأَجَالِ) ه

لهناو خه لکدا لهناو یانهو کۆرو

کۆمه لدا ناوی زړاند.

إِسْتَمَعَهُ وَلَهُ وَالْيَهُ: گوی گرت بو

قسمه که ی.

تَسَامَعَ النَّاسُ بِالْكَلَامِ: خه لکه که

قسمه که یان له په کتر بیستو بو

په کتر یان گیر پیه وه.

تەسبیح و ملوانکه که میرومکانی پی

هۆنرابنه وه ه خشتی ریز کراوو

یه که له سهر یه که دانراو.

السُّمُطُ: خشتی ریز کراوو یه که له سهر

یه که دانراو.

المُسْمَطُ: نهو شوینه ی کوشتی تیدا پاک

دمکری و ناوه روت دمکری

پێو ورگو ریخوله ی کوشتییه که ی

تیدا پاک دمکری.

المُسْمَطُ مِنَ الْقَصَائِدِ: چامه شیعریه که

چه ند دپریکی سهرموای چون یه کی

هه یه نه مچار دپریکی تر دی

سهرموای جودای هه یه بهم جوړه تا

چامه که کۆتایی دی.

المُسْمَطُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: نهو شته ی رمت

ناکریته وه دمگوتری: (حُكْمُكَ

مُسْمَطًا) برپاری تو په سه نه ده رمت

کردنه وهی نییه کهس دزی

ناوهمستی.

سَمِعَ لِفَلَانٍ أَوْ إِلَيْهِ أَوْ إِلَى حَدِيثِهِ سَمْعًا:

گوی بو فلانکهس، گرت گوی له

قسمه فلانکهس گرت .

سَمِعَ لَهُ: به قسمه کرد، فه رمان بهرداری

بوو.

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ: په رومردگار همدو

سوپاسی سوپاسکاری قبول کرد.

سَمِعَ الصَّوْتِ: گوی له دمنکه که بوو

گوئچکه ی بیستی.

تَسْمَعُ النَّاسُ بَغْلَانٍ: عهیبو عاری
له ناو خه تگدا بلاو بووه.

تَسْمَعُهُ وَلَهُ وَالِيه: گوئی بۆ گرت.

تَسْمَعُ الطَّبِيبُ: پزیشك پشكنینی بۆ
نه خو شه كه كرد.

السَّمْعَةُ: مینهنه (السَّمْع) ه ناویشه
بۆ گوینچهكه. دمگوترئ: (أذن سامعة)
گوینچهكه یه کی زۆر بیسه سهره ه
دمگوترئ: (هما سامعتان) ه (ك:
سوامع).

السَّمْعُ: یاد کردنی خودا و زیكری
بیستراو په سه ند ه گۆرانی ه به لای
زانایانی زمانه وه بریتییه له
پنجه وانیه (قیاس) واته بیستراو له
عهره ب به لام قیاسی بۆ سهر ناکرئ.
سَمَاع: به مانا (إِسْمَع) دئ.

السَّمَاعِي: شتیک نیسه بت بدرئ بۆ لای
سه ماع ه پنجه وانیه (القیاسی) یه ه
واته: نه وه ی یاسایه کی نیه تا قیاسی
بکه ی به لکوو ههر پشت به بیستن
ده به سترئ تئیدا.

السَّمْعُ: هیزیکه له گوینچه كهدا دهنگی
پئ دمبیسترئ ه خودی گوینچه كه ه
بیستراو ه زیكرو یادی خودا (ك:
أسماع) دمگوترئ: (سمعا وطاعة) واته:
بیسه به بیستن ملکه چو ههرمان
بهردار به ه (سَمْع وطاعة) ئیشی من

گوئی رادیو و ههرمان بهردارییه.
سَمْعَكَ إِلَيَّ: له من بیسه.

سَمِعَ أذني: به گوئی خو م گویم ئی بوو.

السَّمْعُ: زیكری بیستراو ه گیانله بهر یكه
له پیړی (الكلية) یه له سه گ
گه ورمتره حاجی درێزو سهری پانه
گوینچه كه ی سوکه بۆ گوئی سوکی
به ناوبانگه ه دمگوترئ: (أسمع من
سمع) (واسمع من السمع الأزل).

السَّمْعَةُ: ههر شتیک بیستری له
چا که و له خراپه ه دمگوترئ: (فعل)
ذلك رياء و سَمْعَةُ نه وه ی گرد
بۆ نه وه ی خه لک بیبین و بیبیس ه
هه روا دمگوترئ: (أذن سَمْعَة)
گوینچه كه ی زۆر سوکو سرکه.

السَّمْعَةُ: دهنگو باسو شوهرت ه
دمگوترئ: (فعل ذلك رياء و سَمْعَة)
نه وه ی گرد بۆ نه وه ی خه لک
بیبین و بیبیس.

السَّمْعِيَّاتُ: له بواری عه قیده دا به و
شانه دمگوترئ که به نیگا و سروش
دهزاندرئ و مکوو به هه شت و دۆزه خو
حال و وه زعی قیامه ت.

السَّمَاعَةُ: مینهنه (السَّمَاع) ه دمگوترئ:
(أذن سَمَاعَة) ه هه روا ناوه بۆ نه و
نامیره ی پزیشك نه ندازه ی

السَّمَقُ: پانفته و پوخت.

السَّمَقُ: پياوۍ درېژ.

السَّمَقُ: درمختی ترش ؛ ترشه سماق ۵

که لاکه ی بؤ دماغ کردن به کاردی ۵

له شوینی بهرزو کیوو کهژ دپروۍ.

السَّمِيقُ (السميقان): که لاهوه (دوو داری

خوار کراوون له نیری سهر ملی گای

جووت قایم دمکړین به ملاو به ولای

ملی گا جوته کهدا دینه خوارو له

ژېر گهر دنی گا جوته کهدا به

به نکه لاهوه سهری دوو دارمکه

پیکه وه دمه سترین و دمه به توقي

ملی به مهش نیرمکه له ملی گا

جوته که شه ته ک دهری ۵ (ك):

أسقة).

سَمَكٌ سَمَكًا: بهرز بؤوه.

سَمَكٌ الشَّيْءُ سَمَكًا: شته که ی بهرز

کرده وه.

إِسْمَكَ الْبَيْتُ: خانو وه که قه باره ی درېژ

بوو، بهرز بوو.

إِسْمَكَ الْبَيْتُ: به مانا (إِسْمَكَ) دی.

السَّمَالُ: همر شتیک بهرز بکړې ته وه

دیوار بی یان هه لاش ۵ یان شتی پی

بهرز بکړې ته وه.

السَّمَاكَان: دوو نه ستیرمی ورشه دارن ۵

یه کیان له باکوره پیی دهگوتری:

فشاری خوین و چوڼیه تی لیږدانی

دلی پی دیاری دهکا ۵ پارچه یه که

له ناو ته له فوندا قسه ی پی

دمنیردری و پیی ده بیستری.

السَّمِيعُ: ناوې که له ناوه جوانه کانی

خودا ۵ بیسهر ۵ گوینگر.

السَّمْعُ: دهگوتری: (هو مني برئي

و سَمْع) نهو لیم نزیکه و ده بیبینم و

گوپی له وته کانه.

السَّمْعُ: گوینچه ۵ قولقه ی ناو دپراستی

دولچه.

السَّمْعَةُ: گوینچه ۵ (ك: مسامع).

السَّمْعَةُ: مینه ی (السَّمْع) ۵ نافرمتی

گورانی بیژ.

السَّمْعُ: جوست و چالاک و قالب سوك

۵ به لای ناخوش و پیس ۵ پیاوۍ

پچکوله و سهر سهرما زه له ۵ سهری

پچوک و سوکه له ۵ قاجی درېزو

باریک ۵ نافرمتی تی کو شهرو

کولنه دهر.

السَّمْعَةُ: مینه ی (السَّمْع) ۵

نافرمتی ناشیرین و گورك ناسا ۵

نافرمتی دپوه زمه و بهد رموش ۵

همر ده لپی غول و گورکه.

سَمَقَ الْبَاتِ أَوْ الشَّجَرُ وَغَيْرِهِ سَمَقًا:

رومکه که، درمخته که درېژ بوو،

بهرز بؤوه.

(السِّمَّكُ الرامح) نهوی تریان له
باشوره پیی دگوتری: (السِّمَّكُ
الأعزل).

السُّمُّكُ: سهقف، هه لاش ه قهه بالآ هی
ههرشتیک بی ه له بواری وهرزهدا
بریتییه له بوعدی سییهه جگه له
پانی و دریزی که دهبیته قوئی پان
بهرز ی قهبارمه ه (ك: سموك).

السُّمُّكُ: (سُمُكُ الشَّيْ) نهستوری
شتهکه.

السُّمُّكُ: ماسی ؛ گیانله بهریکی ناوییه و
زور جووری ههیه ههر جووره ناویکی
تایبهتی ههیه ه (ك: سِمَاك، سَمُوك،
اسمأك).

السُّمُّكَةُ: تاکی (السُّمُّكُ) ه له پههندا
هاتوو دهلی: (شوي في الحريق
سَمَكَةٌ) له ناگر کهوتنه ودها ماسی
خوی برژاند ه واته: له جیاتی
نهوهی ههول بدا ناگرمه
بکوزنیته وه نهو خهریکی ماسی
برژاندنی خوی بوو ه به کهسیک
دهگوتری ههلههرست بی و
بهرز ووهندی گشتی مهیهست نهیج.
السُّمُّيُكُ: شتی نهستوری قهباره دار
لهروی قوئی و بهرزیهوه.

السُّمِّيَّكَا: مۆرانه، خمخۆرکه ه جووره
ماسیهکه وردیله دریزییهکه ده

سانتیمهتر دهبی، رنگی زیوی
مهیل و سموزه ه له دهریای سوردو
لهسهر کهناری خۆرهه لاتی
نهفریقاو له دهریا لوشی نارام و
بهحرمین دهزی ه وشك دهریتهوه و
دهخوری.

السِّمَّكُ: کۆلهکهیهکه لهژیر خیمه و
رهشمالدا سهقفی خیمهکهی پی
بهرز دهریتهوه ه (ك: مساميك).
السُّمُّوكُ: دریز، نهسپی تییکسپراو.

السُّمُّكِي: کهسیک شتو مهکی ناو مال
دروست بکا وکوو گۆزوو دیزو
قومقومه ه پلیتی ناسن که به
مادهی قصیدر روکش کرابی.

سَمَلُ الثَّوْبِ وَغَرَهُ سُمُولاً وَسُمُولَةٌ:
قوماشمهکه رزی.

سَمَلٌ بَيْنَهُمْ سَمَلًا: صولحی نیوانی کردن.
سَمَلٌ فِي الْمَيْشَةِ: ههولی چاککردنی زیانی
خوی دا.

سَمَلُ الْعَيْنِ: چاومهکی هه ل کۆلی.
سَمَلُ الْخُرُصِ وَغَرَهُ: ههوزمهکی له خوړو
لیته و ههوزو شتی وا پاک کردمه.
سَمَلُ الثَّوْبِ: قوماشمهکه رزی.

أَسَمَلٌ بَيْنَهُمْ: صولحی نیوانی کردن ه
ههروا بهمانا (سَمَلٌ) دی.

سَمَلُ الْخُرُصِ: ههوزمهکه ناوی کهمی ئی
هاتههدمر.

سَمَلُ الْخَوْضِ وَنَحْوُهُ: هموزمکەى پاک
کردموه خوړو لیتەو هموزەى ئى
دمرەیتا.

سَمَلٌ فَلَانًا بِالْقَوْلِ: فلانکەسى بە قسه
بۆ دانەرم کرد، هیڤى کردموه.
اسَمَلُ الْعَيْنِ: چاوەکەى هەلکۆلى.

تَسَمَلُ فُلَانٌ: ئاوى بنكى پەرداخەکەى
خواردموه بەرماوى بنكى قاپەکەى
خواردموه.

سَمَلُ الثَّيْبَةِ: پێ گى کرد لە
خواردنەموى پىرمو شەرابدا ە زۆرى
ئى خواردموه.

السَّمَالُ: کرمى ناو ئاوى راوەستاوى
بۆگەن کردوو.

السَّمَلُ: (توب سَمَل) قوماشىکى رزىوو
کۆنە ە باقى ماندى ئاو لە بنكى
هموزدا ە (ك: اسمال) ە دەشگوترى:
(توب اسمال) قوماشى کۆن و رزىو.

السَّمَلُ: (توب سَمَل) قوماشى رزىو.
السَّمَلَانُ مِنَ الشَّرَابِ: باقى ماندى
شەراب.

السَّمَلَةُ: ئاوى کەم لە بنكى پەرداخ و
سوراحیدا ە برسەپايتى کە
نادەمیزاد و لیبکا فرمىسكى لە چاو
پێنە خوار.

السَّمَلَةُ: (توب سَمَلَة) بەمانا (سَمَل) دى ە
ئاوى کەم لە بنكى پەرداخ و
سوراحى و دېزەدا بىنیتەمە ە باقى

ماندى ئاو لە بنكى هموزدا ە پان
خوړو لیتەى بنكى هموز ە (ك: سَمَل
واسمال).

سَمَلَجُ الشَّيْءِ فِي حَلَقَةٍ: شتەکەى بە
ئاسانى هۆندا.

السَّمَالِجُ: شىرى شىرىن ە (ماسى
شىرىن).

السَّمَلَجُ: جىزنىكى مەسحىيەکانە.

السَّمَلَجُ: ماستو شىرى چەورو تام
خۆش.

السَّمَالِجُ مِنَ اللَّبَنِ وَالطَّعَامِ: ئەمەيه بى
تام بى ە تامى خۆش نەبى ە
ماستىك خرابىتە ناو مەشکەمە
خرابىتە ناو چالەمە بۆنەمەى ترش
بى، بىى بە تۆراخ.

السَّمَلَقُ: چۆل و ساراپەك درەخت و
رومكى ئى نەروابى ە ئافەرتى نەزۆك
ە پەرىزنى بەسالا چوو پۆلكاو ە
(ك: سمالق).

السَّمَلَقُ مِنَ الْكُذْبِ: درۆ تەواوو بى
پێچ و پەنا.

سَمَلُكَ اللَّقْمَةِ وَنَحْوَهَا: پاروەکەى باداو
لولى کردو هەلى پێچا.
سَمَتُ الرِّيحِ سُمُومًا: بایەکە سوتاندى،
سوتینەر بوو.

سَمَتَ الْيَوْمِ: رۆژمەکە بای سەمومى
هەبوو.

سَمَ الشَّيْءِ: شتەکە تاپەت بوو.

سَمَّتِ النِّعْمَةُ: نازو نعيمه ته كه تايبهت
بوو.

سَمَّتِ الهَامَةُ فُلَانًا: جېرو جانهمر مړه
فلا نكهه سى گهستو ژمهرى خسته
ناو جهسته بيهوه، ژمهر اوى كرد.

سَمَّ السُّمُومُ النبات: باى سه موم رو هكى
سوتاند هه لى پرو زاند پان گهرما
بردوى كرد.

سَمَّ الإِبْرَةُ: كونى له دمريزه كه كرد، كونى
بؤ دروست كرد.

سَمَّ الثَّقَبُ: چووه ناو كونه كه وه.
سَمَّ الشَّيْءُ: شته كهى چاك كرد، ريكى
خست.

سَمَّ الأَمْرُ: شته كهى نه اندازه گرتو
قوليه كهى پياو.

سَمَّ بينهم: چاك سازى نيوانى كردن.
سَمَّ القارورة: دهمى سورا حيه كهى بهست،
دهمى ديزه كهى بهست.

سَمَّ فُلَانًا: فلا نكهه سى تايبهت كرد.
سَمَّ النِّعْمَةُ: نعيمه ته كهى تايبهت كرد.
سَمَّ فُلَانٌ سَمَّ فُلَانٌ: فلا نكهه سى مهبهستى
نموى كرده مهبهستى خوى.

سَمَّ اليومُ: روزه كه باى سه مومى هه بوو،
پان باى سه مومى تيدا هه لى بوو.

أَسَمَ اليومُ: به مانا (سَمَّ) دى.
سَمَّمَهُ: تايبهتى كرد ۵ ژمهر اوى كرد.
سَمَّمَ السِّلَاحُ: ژمهرى كرده ناو

سِلَاحَه كه وه.

سَمَّ الرُّضَيْنِ: قولفهى بؤ قهياسه كه
كرد.

سَمَّ الشَّيْءُ: شته كهى به مروارى
را زاندموه.

تَسَمَّ: بؤ موطاو دعهى (سَمَّمَهُ) دى ۵
دمگوتري:

تَسَمَّ الطعام، تَسَمَّ الحَيوان، تَسَمَّ الجرحُ:
واته: ژمهر اوى بوو، ژمهرى پيدا
بلاو بؤوه.

الْأَسْمُ: لوت كه له لای سه رويه وه
كونه كهى ته نكه بهر بڼ.

السَّامُ: هر جېرو جانهمر يك ژمهرى
هه بڼ وهكوو مارو دوپشك و سه ر
مازه له ۵ (ك: سَوَام).

سام أبرص: جوزه سه ر مازه ليه كه.

السَّامَةُ: مټينهى (السام) ۵ دعباى
ژمهر اوى ۵ مردن ۵ ئاده ميزادى
تايبهتى و زېره ك و لِيَكْؤْله رموه له
نهټنى كاروبار ۵ (ك: سَوَام).

السَّامُ: جوزه بانده بيه كه وهكوو
باندهى (السُّمَانِي) وايه ۵ شتى
سوكه له و ناسك و عهنتيكه، شتى
خيرو دهمته و يهخه.

السَّامَةُ: له هه موو شتيكدا
كه سايه تى و جه وهه رو ماده كه بيه تى
۵ رو خسارى شتو ديمه نى ديارى ۵

هه لومر یومکانی بکه ونه سهر ۵
خزمايه تي تايبه تي ۵ کرؤکی دار
خورما که به که لکی خواردن بی
(ك: سَمَمٌ وَسِمَامٌ).

السُّمُومُ: بای گهرمی سه موم به زوری
له ولاتی میصر له مانگی مایو به
رؤژ هه لدمبی ۵ گهرمای به تین که
کاردمکاته ورده کونی پیستی
جهسته ۵ قورئان دمه رموی:
﴿وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ
الشَّمَالِ، فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ﴾ ۵ (ك:
سَمَائِم).

الْمِسْمُ: نه وهی دمه لاتی به سهردا
بشکی دمیخوا.

الْمَسَامُ: ورده کونی پیستی جهسته.
الْمَسْمَةُ: تايبه تي ۵ (أهل الْمَسْمَةِ) خزمو
کهسو کاری تايبه تي.
سَعَنَ لَفْلَانَ سَمْنًا: پیخوری رؤنی بو دانا،
رؤنی بو کرده پیخور.

سَمِنَ الطَّعَامَ: به رۆن خوارده مهنی
دروست کرد.

سَعَنَ فَلَانًا: رؤنی دمرخواردی فلان دا.
سَعِنَ سِمْنًا وَسَمَانَةً: قه لهو بوو، گوشتو
بهزی زور بوو ۵ (فهو سامن وسمین
وهي سينة).

سَعِنَ سِمْنًا وَسَمَانَةً: به مانا (سَمِنَ) دئ.
أَسَمَنَ: به سروشت قه لهو بوو.

دمگوترئ: (فلان بهي السُّمَامَةِ)
فلانکهس روخسار جوانو خاوهن
دیمه نی شکومه نده ۵ ئالا ۵ خالیکی
کهوانه بیه له ملی نه سپدا به های
زیاتر بو نه سپکه به یدمست دمکا.

السَّمُ: ههر مادیه کی ژمه راوی بی ۵
شتیکه وککوو دمنکه مرواری له
دمریا دمرده هیندرئو دمه وندرینه وه
بو جوانی خورازاندنه وهی نافرمتو
شتی تر ۵ به کیکه لهو دوو رمگی
له مه لاشوو لووتی نه سپدایه (ك:
سُمُومٌ) ۵ دمگوترئ:

أَصَابَ سَمٌ حَاجَتَهُ: مه بهستی خوئی
پیکا.

السَّمُ: ههر مادیه ک ژمه ر بی (سَمٌ
الفأرة) دمرمانه مشک ۵ مشک کوژه ۵
ههر کونی که تهنگ بی وککوو کونی
دمرزی و کونه لوتو کونه گوئ ۵
قورئان دمه رموی: ﴿حَتَّى يَلْجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِ الْخِيَاطِ﴾ ۵ (ك: سُمُوم
وسمام) ۵ (سُمُومُ الْإِنْسَانِ) دهمو
کونه لوتو کونه گوئ.

السَّمَةُ: ههر شتیک وککوو دمنکه
مرواری بی له دمریا دمر به یندرئو
به وندرینه وه بو جوانی و رازاندنه وه
۵ حصیر؛ که راده خری له ژر دار
خورما بو نه وهی له گاتی رینی
خورماکانیدا دمنکه خورما

أَسْمَنَ فُلَانٌ: قەلەۋى زۆر بوو، زىياد لە
بېۋىست گۆشتن بوو ۋە ئازەلەكانى
قەلەۋ بوون ۋە بوو بە خامنى شتى
قەلەۋ.

أَسْمَنَ الْهَيَوَانَ: ھەيوانەكەى قەلەۋ كرد.

أَسْمَنَ الطَّعَامَ: خۇراكمەكەى چەۋر كرد.

أَسْمَنَ فُلَانًا: فەلانكەسى قەلەۋ كرد.

سَمْنُهُ: قەلەۋى كرد ۋە لە پەنددا ھاتوۋە
(سَمْنٌ كَلْبِكَ يَأْكُلُكَ) سەگەكەت

قەلەۋ بىكەى دىتخو ۋە بە كەسەيك
دەگوتىرئ تۆ چاكەى لەگەل بىكەى

ئەۋ خراپەت بەرامبەر بكا.

سَمْنَ الطَّعَامَ وَنَحْوَهُ: خۇراكمەكەى چەۋر
كرد.

سَمْنٌ فُلَانًا: چەۋرى دا بە فەلانكەس ۋە
چەۋرى دەرخوارد دا.

سَمْنٌ لِفُلَانٍ: زۆرى بەخشىش دا بە
فەلانكەس.

تَسَمَّنَ: يەمانا (سَمِنَ) دى.

تَسَمَّنَ فُلَانٌ: زۆر شۆمەندى پال خۇى
دان ۋە لافى زۆر شتى لىدا كەتتىدا
نەين ؛ (فەشەكەرو خۇ ھەتەكەشە) ۋە
زۆر ھۆكارى قەلەۋ بوونى بۆ خۇى
دەستەبەر كرد لە خواردن ۋە
خواردنەۋە.

أَسْتَسَمَّنَ فُلَانٌ: فەلانكەس داۋاى چەۋرى
كرد.

أَسْتَسَمَّنَ الشَّيْئُ: شتەكەى بە قەلەۋو

چەۋر ھەسەب كرد ۋە لە پەنددا

ھاتوۋە (أَسْتَسَمَّنْتُ ذَاوَرَمَ) ئەۋ

جەستە ھاۋساۋەت بە قەلەۋ ھەسەب

كرد ۋە بە كەسەيك دەگوتىرئ: بە

روالەت ۋە روگەش ھەل خەلەتئ.

أَلْأَسْمَنُ: دەگوتىرئ: (فەلان أَسْمَنُ خَطَأً)

فەلانكەس بەشى باشى ھەيە،

شەنس ۋە بەختى چاكترى ھەيە.

أَلْأَسْمَنُ: كەسەيك رۆنى بى، چەۋرى لا

ھەيە.

أَلْأَسْمَانِي: جۆرە بائىدەيەكە پىنى

دەگوتىرئ (شەيلاھە).

أَلْأَسْمَانُ: پۇن فرۇش ۋە بۆيەيەكە

زەخرەفەى پى دەكرئ.

أَلْأَسْمَنُ: رۆنى قالىبوو.

أَلْأَسْمَنَةُ: دەرمانىكە بۆ قەلەۋى

بەكارى ۋە گزۋ گىيەكە گەلاۋ

لاسكى ھەيە، لاسكەكانى بارىكن،

گوئىكى سەي ھەيە، دىنكە تۆمى

ھەيە، ئافرىت دىخو ۋە بۆنەۋى

قەلەۋ بى.

أَلْأَسْمَنِيَّةُ: پىپەكن لە ھىندوستان

دەھرى مەزھەبىن ۋە پرواىان بە

كۆپەكرەن (تەناسخ) ھەيە، پرواىان بە

ھەۋالى رابردو نى ۋە دەلەين رىگەى

زانباری تهنیا هسته و بهس ه جگه
له هست هیچ شتیکی تر نیه
زانباری ئی دستمهبر بیی.

السُّمْنُ: پیچه وانهی خرابه ه دمگوتری:
(کلام سین) قسه میگی ریک و بیک و
پر مانایه ه (أرض سمنه) خاکیکی
به بیت و بهرمگهته ه خاکیکی بی
بهرده لآن و پاکه، شیدارو گونجاوه بو
کشت و کال.

السُّمْنَةُ: هر شتیک چاومروانی
چهوری ئی بکری دمگوتری: (طعام
مُسْنَة للجسم) خوراکیکه گومانی
چهوری ئی دمکری و ویدمچی به
خواردنی قه لهو بیی.
السُّنْدُ: نهسپ.

السُّنْدُلُ: گیانه بهرئیکی قه باره پچوکه
له ناو ناوو وشکانیدا دهزی ه
بآلندمیگه له ولاتی هیندوستان
ههیه، دهئین: ناگر ناپسوتین.

سَمَه سَمَاهُ و سُمُوهَا: سهرسام بوو، چهبران
بوو ه دمگوتری: (بقي القوم سُمَاهُ)
خه لکه که به واق و پرماوی مانهوه.
سَمَه الفرسُ في شرطِهِ سُمُوهَا: نهسپه که
غاریداو هستی به ماندو بوون
نمکرد.

سَمَهُ اللهُ عَقْلَهُ: خودا عه قلی فلانی برد.
سَمَهُ الرَّجُلُ إِبْلَهُ: پیاوکه حوشرهکانی

نیهمال کردن.

السُّمَّةُ: به تال و پوچ ه درو ه ههولدانی
بی مه بهست ه دمگوتری: (ذهب
فلان في السُّمَّةِ) فلانکس ملی له
شتی بی هوده ناو بی مه بهست دیو
دهچی ه با، ههوا.

السُّمَّةُ: نهو دیمه نهیه که نادمه میزاد
لهکاتی روانینیدا بو قورسی خور
دمه و نیومرو دیته بهرچاوی ه خو
بادان و لارو له منجه کردن له روی
فیزموه.

السُّمَّةُ: پرزو پالی دار خورما
دمته ندری و لیک دمدری و مگوو
شیوهی سفرهی نان له سهر خواردن.
السُّمَّةُ: به مانا (السُّمَّةُ) دی ه
دمگوتری: (مشي السُّمَّةُ) رویشتنی
به فیزو لوت بهرزییهوه.

سَمَّجَ في السِّرِّ وغيره: پهلهی کرد له
رویشتندا.

سَمَّجَ الشَّيْءَ: شته که ی رمانه کرد.

سَمَّجَ كَلَامَهُ: دروی له قسه کانیدا کرد.

سَمَّجَ الْحَبْلَ: حهبله که ی توند بادا.

سَمَّجَ اليمينَ: سوئندمه که ی جهخت

کردموه.

السَّمَاهُجُ مِنَ اللَّبَنِ: شیرو ماستیک

شیرین نه بی و تامی نه گوزایی.

السِّمَّهَاجُ: درو.

السَّمْهَجُ: شیری شیرین و چهور ۵ ناسان
 ۵ دهگوترئ: (ماء سَمْهَج) ناویکی
 گواراو خوشپروه ۵ (أَرْض سَمْهَج)
 زمویپهکی تهختو نهرمه لانه ۵
 (دَرْغ سَمْهَج) زریپهکه خوش لهبهر
 دمکری به جهسته خوشه.

السَّمْهَجَةُ: سوئندی جهخت لهسر کراوه.
 سَمَهَرُ الزَّرْع: کشتو کالهکه به بیت
 نهبوو، زیادی نهکرد.
 اسْمَهَرُ الشَّيْءِ وَالْأَمْرِ: شتهکه رهقو
 پتهو بوو ۵ کارهکه سهخت بوو،
 توند بوو ۵ مام ناومندی بوو.
 اسْمَهَرٌ فِي الْقِتَالِ: له شهردا جهربهزمو
 وره بهرز بوو.

اسْمَهَرُ الظَّلَامِ: تاریکی کهوته سهر
 تاریکی.

السَّمْهَرِيُّ: رمبیک ناسنهکهی زور پتهو
 بی ۵ دهلین: نهم جوره رمبه
 دهمدینه پال پیاویک ناوی (سَمَهَر)
 بووه نهو دروستی کردون ۵
 خیزانهکهشی ناوی (رُذَيَّة) بوو
 رمبی رودمین نیسبهتیاں بو نهو
 دهمدري ۵ همروا وشهی (السَّمْهَرِي)
 ناوه بو زئی گشتو پتهو.

سَمًا سَمَاءً و سَمَاءً: بهرز بووه، سهرکهوت،
 دریز بوو ۵ دهگوترئ: (سَمَتٌ هِمْتُهُ
 إِلَى مَعَالِي الْأُمُور) ههمیشه نهو چاوی
 له کاری مهردانهو شکۆداریپه ۵

ههولئ عیزمتو شهرهف مهندي
 دهمدا ۵ (سَمَا فِي الْحَسْبِ وَالنَّسَبِ) له
 بنهمالهو وهجاخ زادهپیدا زور بهرزو
 شکۆداره.

سَمًا بَصْرَه إِلَى الشَّيْءِ: چاوی له شتهکه
 بری و تهماحی لیکرد.

سَمًا الْهَلَالُ: مانگی نوئ بهرز بووه ۵
 بهرزی دهرکهوت.

سَمَا الشَّرْقُ لِفُلَانٍ: عیشقو سۆز بو
 فلانکس هاتهوه.

سَمَا الْقُرْمُ وَغُرْمٌ عَلَى الْمَاءِ وَغُرْمَا:
 قهومهکه ژمارهپان له سهد تیپهپی.

سَمَالَهُ شَخْصٌ: له دورهه کابرایهک خوی
 بو دیاری کردو چاوی لی بوو.

سَمَاهِي: بهرزی کردموه.
 سَمَالَهُم: راهپی بوئهوهی شهرپان لهدز
 بکا.

سَمَا الْفَحْلُ سَمَاوَةً: نهسپهکه خوی
 هاویشته سهر شوئینی ناو

خواردنهوهکهو ناوی بنکی
 دوئلآومکهی خواردموه.

سَمَا فَلَانًا مُحَمَّدًا: ناوی فلانکسی نا
 (موحهممهد) ۵ وشهی موحهممهدی

کرده ناوی کهسایهتی بو فلان.
 سَمَا الصَّائِدُ الْوَحْشِ: راوکههرکه تارمایی

دهعباکهی بهدی کردو ههولیدا
 فرسهتی لی بینئ.
 أَسْمَى الشَّيْءِ: شتهکهی بهرز کردموه.

اسْمِي فَلَانًا مِنْ بَلَدِ الْي بَلَد: فلانكهسى

دمست نيشان كرد لهه شاره ناردى

بۇ شارىكى تر.

اسْمِي الشَّيْءِ كَذَا بَكْذَا: شتهكهى كرد به

ناو بۇ نهوه.

ساماه: كى بركىنى لهگه لدا كرد.

سَمَاءُ كَذَا: ناوى نا فلان.

اسْمِي فلان: فلانكهس چووه دمروه

بۇ راو كردن ۵ گۆرموى هه لكيشان و

لهكاتى گهرمادا خهرىكى راوه ناسك

بوو.

اسْمِي الصَّائِدُ الرَّحْشَ: راوكه رهكه

دهمباكهى ديارى كردو ههولنى نيچير

كردنى دا.

اسْمِي فَلَانًا: داواى ناوى فلانكهسى

كرد.

اسْمِي فَلَانًا: داواى گۆرموى راو كردنى

له فلانكهس كرد بۇ كاتىكى ديارى

كراو بيداتى و بچى راوى پى بكا ۵

واى ليكرد بچى ناسك راو بكا به

گۆرموى تايبهتى راو كردن ۵ به

نهقهست چوو بۇ ديدمنى ۵ خيرو

چاكهى لى چاوهروان كرد.

الاسم: ناوى شت: نهو وشهيهى دمبىته

نيشانهى شت و پىناسهى ۵ بهلاى

نهحوپيهكانهوه برىتييه له

وشهيهك دهلالمت دهكا له مانابهك

له خودى خويىداو ماناى زهمهن

تييدا بهرچاو نهگراوه.

الاسم الأعظم: ناوىكه كۆكهرموى

ماناى ههموو صيفاتى خودايه.

اسم الجلالة: ناوى پهرومردگار ۵ (ك:

اسامى).

السمامى: بهرزو شكودار ۵ دمگوترى:

(مقام سام) ۵ پهلو پايهى بهرزو

شكودار.

السماء: ناوو شورمت.

السماء: ناسمان: نهوى دهق بهرامبه

زموپيه ۵ له ههموو شتيكدا لاي

زورى ۵ ههرشتيك لهسهر تووه

بى و سيبهرت لىبكا ۵ (ك: سماوات) ۵

ههورو باران ۵ له قورناندا

دهقهرموى: ﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ غَلِيْكُمْ

مُذَرَّرًا﴾ ۵ ههروا ناوه بۇ گزوكيا

چونكه بههوى بارانى ناسمانهوه

ديته بهرههم.

السماء: ههلاشى خانوو ۵ له ههموو

شتيكدا شهخصى شتهكهپه يان

روخسارهكهپهتى ۵ (سماوة الهلال)

ديمهنى مانگ كه كهميك له ناسو

دمركهوى ۵ (ك: سماء وسماو).

السمو: بهرزى و شكومهندى ۵ (صاحب

السمو) نازناوى پاشاو مىرو

فهрманپهواپه.

السَّمِي: بهخو نازو خو هه لکیش ۵
وینه و بهرامبهر.

الْمِسْمَاةُ: گۆرموی که له خوری و شتی
وا دروست دهکری ۵ راوکهمر له بهمری
دهکا بۆنهومی گهرما کاری تی نهکا ۵
(ک: مَسَام).

الْمُسَمَى: ناوئراو، دیاری کراو ۵ قورئان
دهمهرموی: ﴿إِذَا تَدَايْتُمْ يَدَيْنِ إِلَى
أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ ۵ دهشگوتری:
(فلان من مسمي قومه) فلانکەس له
پیاوه باشهکانی گهلهکهیهتی.

السَّنَابُ: شهری قورس.
السَّنَابُ: کهسیک پشت و سکی درێژ
بی.

السَّنَابَةُ: بهمانا (السَّنَابُ) دئ.
السَّنَبُ: زمانه و رۆژگار.
السَّنَبُ من الخيل: ئهسپی زۆر خوشرۆو
رهسهن ۵ (ک: سَنُوبُ).
السَّنَبَةُ: بهشیك له رۆژگار دهگوتری:
(مضى من الدهر سِنَةٌ).

السَّنُوبُ: درۆزن و غهیبهت کهمر ۵ رق
ههلساو، رق نهستور.

السَّنُبُوقُ: بهلهمی پچوک ۵ (ک:
سنایق).

السَّنْبُكُ: قهراخی سمی و لاخ ۵ له ههموو
شتیکدا سهرمهناکهی ۵ دهگوتری:
(أصابنا سُنْبُكُ السماء) سهرمهنا

بارانهان لی باری ۵ یان دهگوتری:
(كان ذلك على سنك فلان) ئهو شته
له سهرمهناي قهرمان رهوایی فلاندا
بوو ۵ ههروا ناوه بۆ قهراخی ئهو
شوینتهی شمشیر که زهرکهفت کراوه
۵ لای ژوووری کلاو خودهی ناسن ۵
زهوی پتهو بی خێرو بیژ ۵ خهراج و
باج ۵ (ک: سنابک).

السَّنْبُولُ: بهمانا (السَّنُبُوقُ) دئ (ک:
سنایک).

سَنَبَلُ الزَّرْعُ: کشت و کالهکه گولی کرد.
سَنَبَلُ ثَوْبُهُ: کراسهکهی بهردایهوهو
لکیکی به دووی خویدا راکیشا.

السَّنْبُلُ: گولی رووهک ۵ ئهو بهشهی
تۆومهکی تیدایه ۵ رومکی ناریدین که
رومکیکه له رهمهکانی ههنلی جوژ
عهتر دهردههیندری ۵ عهتری ئهو
رومکه زۆر بهناوبانگه ۵ (ک: سنابل).
السَّنْبَلَةُ: بهمانا (السَّنْبُلُ) دئ ۵ ههروا
ناوه بۆ بورجیک له دوانزه
بورجهکانی ناسمان.

السَّنْبُولُ: بهمانا (السَّنْبُلُ) دئ ۵
تاکهکهی (سنبولة).

أَسَنَتِ الْقَوْمُ: خهلهکهکه توشی سانیکی
بی بارانی و قات و قری بوو.
سَنَتِ الْقِدْرَ وَهَوَّاهَا: کهمونی کرده ناو
مههجهلهکهوه.

السُّنْجَةُ مِنَ الْأَلْوَانِ: رَمْنُكِي بَهْلَهْكَ
خَالْخَالْ ه (ك: سُنْج).

السُّنْجَابُ: سَمُورَه: گِيَانْلَهْبَهْرِيْكَ لَه
جَرَجْ گَهْوَرْمَتَرَه كَلْكَي دَرِيْزَه تَوْكَي
پَرَه چَوَسْتَو چَالَاكَه، رَمْنُكِي زَمَرْدِي
خَاكِيْبَه.

السُّنْجَقُ: هَهْرِيْمِيْكَ قَهْلَهْم رَمُوي

پَارِيْزْگَار يَان قَاتَمَقَام بِي، بُوِيَه جَار
جَار نَهْم وَشَمِيَه پَالْ شَارِي كُوِيَه
دَمَرْدِي وَ دَمْگَوَتَرِي كُوِي سَنْجَهَق.

سَنْجَ سَنُوحًا: هَاتَه دَلِيْمُوَه، بَه دَلِيْدَا هَات،
وَاي بُو دَمْرَكَمُوت ه دَمْگَوَتَرِي: (سَنْجَ
لِي رَاي فِي كَذَا) لَه فِلَان شَتَا
بُوْچُونِيْكَم بُو پَهِيْدَا بُوو.

سَنْجَ الطَّائِرُ أَوْ الظَّنْبِيُّ وَغَرِهْمَا: بَالَنْدَمَكَه

يَان نَاسَكَهكَه لَه لَای چَه پَهْتَهوَه
بَكَهوِيْته لَای رَاسْتَت ه عَهْرَمَب بَه
بِيْنِيْنِي دِيَارْدَمِي نَاوَا گَه شَبِيْن بُووون
ه (هَو سَانَح وَهِي سَانَحَة).

سَنْجَ الشَّيْءِ: شَتَهكَه نَاسَانَو بَهِيْدَه سَت
بُوو.

سَنْجَ الْخَاطِرُ بَكَذَا: دَلِي سَهْخِي بُوو،
لِيْبُورْدَمِي نَوَانْد.

سَنْجَ فِلَان بَكَذَا: فِلَانْكَهَس بَه شِيْوَه

تِيْلَانِيْشَان وَ تَه عَرِيْضْ نَامَاژَهِي بُوْ

شَتَهكَه كَرْدَو رَاسْتَهوْخُو دَانِي پِيْدَا

نَهْنَا.

تَسَنَّتْ كَرِيْمَة آل فِلَان: لَه سَالِيْكَِي
گَرَانِي وَ بِيْ بَارَانِيْدَا كَجَه خَانَمِي
فِلَان بَنَه مَالَهِي مَارَه كَرْد ه يَان
بِيَاوِيْكَِي خَوِيْزِي دَمُولَه مَهْنَد
كَجِيْكَِي خَانَم وَ خَاتُونِي هَه زَارِي
مَارَه كَرْد لَه سَالِي بِيْ بَارَانِي وَ قَاتَو
قَرِيْدَا.

السُّنُوتُ: كَهْمُون ؛ رَوْمَكِيْكَ كَشْتَو
كَالِي سَالَانَهِيَه دَمْنَك وَ تَوْمَكَهِي لَه
تَمَوَابِيْلَاتَه وَ زَوْر جَوْرِي هَهِيَه
بِرُوانَه مَادَمِي (كَمُون).

سَنْجَة سَنْجَا: بَه رَمْنُكِي حِيَا لَه رَمْنُكِي
خَوِي بُوِيَهِي كَرْد.

سَنْجَ الثَّرْبُ: قَوْمَاشَهكَهِي خِيْت خِيْت
كَرْد.

السِّنَاجُ: شُوِيْنَهوَارِي دُوَكَه لِي چِرَاو
فَتِيْلَهِيَه بَه دِيوَارو شَتِي وَ مَهَاوَه ه لَه
پَهْنَدَا هَاتُووَه (لَا بَدَّ لِّلْسَرَّاجِ مِنْ
السِّنَاجِ) چِرَاو فَتِيْلَه بِيْ دُوَكَه ل
نَابِي، جَرَات دَاگِر سَانَد دِيوَارَت رَمَش
دَمْبِي ه لَه بُوَارِي كِيْمِيَاْدَا بَرِيْتِيْبَه لَه
وَرْدَه كَارِيُوْن كَه لَه نَاكَامِي هَه بُووونِي
كَهْم وَ كُوْرِي لَه سُوْتَانِي
سُوْتَه مَهْنِيْبَهكَه پَهِيْدَا دَمْبِي ه (ك:
سُنْجَ وَ اُسْنِيْجَة).

السِّنْجَةُ: پَارَسَهْنَك وَ مَكُوو كِيْلُوو
حَوْقَقَه وَ رِيْطَل وَ شَتِي وَ ه (ك:

سُنْج).

سَنَجَ به أو عليه: خستیه حالمتی لهږودامانهوه،
پان شهرو نهگېمتی توش کرد.
سَنَجَ الشَّيْءِ سَنَحًا: به دمست پیشوازی
لیکرد.

سَنَجَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکهسی لهو کاره
لادا ۵ گیراپیهوه.

سَانِعٌ سِنَاحًا وَمُسَافِحَةٌ: بهمانا (سَنَجَ) دئ.
تَسَنَّجَ مِنَ الرِّيحِ: خوئی له بایهکه
شاردهوه ۵ خوئی له بایهکه پهنادا.
تَسَنَّجَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکهسی
هه لپشکنی له باره ی نهو شتهوه.

إِسْتَسَنَّجَهُ: بهمانا (تَسَنَّجَهُ) دئ.
السُّنَّيْجُ: خپرو بهرکهگت ۵ ناوړپاستی
رنگه.

السُّنَّيْجُ: گهوههرو مرواری ۵ خشل (ك):
سُنَّجَ).

سَنَجَ سُنُوخًا: جیگیر بوو، بهرز بووه.

سَنَجَ الدَّهْنِ أَوِ الطَّعَامِ: روڼهکه پان
خوراکهکه بڼگهنی کرد.

سَنَجَ أَسْنَالُهُ: ددانی خورانو هه لومړین
ههتا بنکی ددانهکان دهرکهوت ۵ (هر
سَنَجَ وهي سَنَخَةٌ).

سَنَجَ مِنَ الطَّعَامِ: خواردمه نپیهکه ی زور
کرد.

السَّنَاخَةُ: بای بڼگن.

السَّنَجُ: بنه ماو نهصلی شت جا ههر
شتيک بئ ۵ شوینی روانو

دامه زرائی ددان له ناو شهو یلهو
پوکدا ۵ نهو ناسنه پچکوله ی به
سهری تیره کهدا دهگری ۵ گرو گفی
تاو نه خوئی.

السُّنَجُ: دهگوترئ: (بلد سَنَجَ) ولاتیکی
لهرزو تا داره ۵ شوینی که لهرزو تای
زوره. (وهي سَنَخَةٌ).

سَنَدَ إِلَيْهِ سَنَدًا: پالی پیوده، پشتی پی
بهست، خوئی بهسهردا دا.

سَنَدَ ذَنْبَ النَّاقَةِ: کلکی حوشرکه که له ملاو
لهولای خویدا راستو چهپی کرد.

سَنَدَ فِي الْجَبَلِ: به کیومه کهدا سهرکهوت.

سَنَدَ لِلْخَمْسِينَ وَخَوَهَا: له په نجا تیپه ری.

سَنَدَ الشَّيْءِ سَنَدًا: کوله که ی بو شته که دانا،
کوله که ی ژیر شته کهدا.

أَسَنَدَ إِلَيْهِ: بهمانا (سَنَدَ) دئ.

أَسَنَدَ فِي الْعَدُوِّ: له راگردن و باز داندا

تینی تی کردو گوپی دایه خوئی.

أَسَنَدَ الشَّيْءِ: بهمانا (سَنَدَهُ) دئ.

أَسَنَدَ الْحَدِيثَ إِلَى قَائِلِهِ: قسه که ی بهرز

کردهوه بو سهر بیژمره که ی.

أَسَنَدَ إِلَيْهِ أَمْرًا: کارو باری خوئی خسته

نهستوی نهوو کردی به بریکاری

خوئی.

سَنَدَ: سهندی له بهر کرد.

سَنَدَ الشَّيْءِ: بهمانا (سَنَدَهُ) دئ.

استند اليه: به مانا (سَنَدٌ) دئ.

تَسَانَدٌ اليه: به مانا (استند اليه) دئ.

تَسَانَدُ الْقَوْمِ أَوْ الْجَيْشُ: خەلکەمکە یان

سوپاکە وەجبه وەجبه هاتنه دەرو

هەر وەجبه و نالای خۆی بەرز

کردموه ە دەشگوتری: (خرجوا

متساندين).

الاسنادُ: بەلای زانایانی زمانی

عەرمبیه وە بریتییە لە لیکدانی دوو

وشە بە شیۆمێک کە مانای تەواو

بگەیهنی.

السنادُ: لە رووی قافیە و سەرئاو

جوداوازی نیوان حەرەکە و پیتی

مەدی پیش رەوییە، ئەم جودا

وازییە بە عەیبێکی گەورە شیعر

دادەنری.

السندُ: جۆریکە لە قوماش یان جۆرە

بوردمێکی یەمەنییە.

السندُ: ولاتیکە کەوتۆتە بەشی باکوری

خۆرئاوای هیندوستان ە حەوزی

روباری (السند) کەوتۆتە ناوڕاستی،

ئێستا زۆربەیی ئەو ولاتە کەوتۆتە

پاکستانی خۆرئاواوە ە هەروا وشە

(السند) ناوە بۆ پێرێک ئادەمیزاد

کە ئەو ولاتەدا نیشتەجێن ە (ک:

سُودُ وأَسَاد).

السندُ: جۆریکە لە قوماش یان

جۆریکە لە بوردەیی یەمەنی ە کۆی

بەرامبەر و بەرز ە هەر شتێک پستی

پێ بێهستری یان بکریتە بەلگە،

بۆیە بە جەمکی قەرز دەگوتری:

(سَنَدٌ) ە لە بوازی نابوریدا بریتییە

لە وەرەقە یەکی رسمی قەرزێکی

دیاری کراوی تێدا تۆمار کراوە.

السند الإذنی: نوسراویکە پابەند

بۆنێکی تێدا تۆمار کراوە کە

ئەندازمێک پارە بدا بە کەسێکی

دیاریکراو یان بە هەلگری ئەو

نوسراوە لە کاتیکی دیاریکراو.

لە عیلمی حەدیثدا بریتییە لە زنجیری

پیاوی حەدیث گیرەو.

السندان: دەرگای ئاسنگەر ئەو ئاسنە

پتەوێکی دانراوە ئاسنگەر بە

جەمکێکە ناسنی تر دەگوتی

لەسەری ە دەگوتری: (هو بين المطرقة

والسندان) فلان شت لە نیوان

جەمکێک و سنداندا.

السندانُ: پیاوی بەهێزو گەورە، گورگی

گەورە و بەهێز.

السندیانُ: درەختێکە لە درەختی

(الأحراج) دار بەرو.

السنيْدُ: زۆل و باوک نادیار ە (هي

سنيْدَة).

السندُ من الحديث: ئەو حەدیثە

السَّنَرُوسُ: كەتيرەو صمغىكە لە
درەخت دەرەدەھىندىرئۆ دەرمانى
بىرىن و شتى واى پىچ دىگىرئۆ.

السُّنْدُسُ: جۆرىكە لە ئاورىشمى تەنك.
سَنْدَل: گۆرمۇى ھەلگىشان بۆ راوگرىنى
جەھوانى كىيوى و درپندە.

السُّنْدَالُ: بەمانا (السُّنْدَان) دى.

السُّنْدَلُ: گۆرمۇى (ك: ساندل).

سَنْو سَنَرَا: تەنگە تىزە بوو، رەوشتى
ناشېرىن بوو (ھو سَنَر).

السَّنَرُ: پشیلە؛ خۆشترىن خوارىن لای
نەم گىيانلەبەرە مشكە ۋ پشیلە
كىيوى پشیلە مالى ھەپە ۋ گرە
مل ۋ بنكى كلك ۋ (ك: سانىر).

السَّنَرُ: كۆمەلنى جەك و تەقەمەنى ۋ
پۇشاكىكە لە چەرم دروست دىگىرئۆ
وھكوو زىل لە شەپدا لەبەر دىگىرئۆ.

سَنْسَنْتِ الرِّيحُ: با ھەلگىرە زۆر ساردە.

السَّنَسِينُ: تىنواپەتى ۋ قەراخى
فەقەرە پىشت ۋ لایەكى پەراسو ئەو
لایەكى بە سىنگەو نووساوە ۋ (ك:

سانىن) ۋ دىگىرئۆ: (جاءت الرِّيحُ
سانىن) باپەگە لەسەر پەك شىوہ
ھەلپوو.

السَّنَسِيئَةُ: قەراخى فەقەرە پىشت ۋ
لایەكى پەراسو ئەولایەكى بە

زنجىرەكەى بگاتەوہ سەر پىتەمبەر
(د.خ) ۋ ئادەمىزادى ھەرام زادە ۋ

جۆرە نووسىنىكى ھىمىرپەكەنە
كە لە كۆندا لە پەمەن بەكارىان
ھىناوہ لەگەل شىوہ نووسىنى ئىمە
جوداوازە ۋ ھەروا بە شىعرىك
دىگىرئۆ: (سَنَاد) تىدا بى.

الْمُسْنَدُ: ھەر شتىك پالى پىوہ بدى ۋ
(ك: مساند).

سَنْتَرُ فِي الْأَمْرِ: پەلەى لە كارەكەدا
كرىدو مىل لىئا.

السَّنَرُ: چاۋ نەترس و ئازاۋ بە جەرگ
كە سَل لە ھىچ نەكاتەوہ.

السَّنَرَةُ: پىوہرىكى گەورەپە وھكوو
تەغارو ھەربە ۋ درەختىكە سەرە
تىرو شتى واى لى دروست دىگىرئۆ ۋ
شوىنىكە لەسەر سەربانى خانوو
كالای ناۋ مالى تىدا ھەلدىگىرئۆ بە
تايپەتى ئەو نامىرو شتانەى كە
رۆزانە پىوہىست نىن و ناۋ بەناۋ
پىوہىستمان پىچ دىبى.

السَّنَرِي: كەسلىك بۆ كاروبارى خۆى
بە پەلە بىو گرنگى تەواۋ بە كارى
خۆى بدا ۋ ئازاۋ بە جەرگ ۋ توند
رەوۋ بەھىز ۋ درىز ۋ چاۋ گەورە ۋ
باش و رەسەن.

سنگهوه نووساوه ۵ (ك: سَنَين).

سَنَعَة سَاطَة: كۆسه بوو ۵ ریشی مووی ئی

نه هاتوو ۵ پان لا رومهتی مووی

پیوه نیه ۵ (فهر سَاط و سَوط).

سَنَط سَطًا: بهمانا (سَطَّ) دئ.

السَّنَط: درهختیکه له پیپی

(القرنیه) یه گه لاکهی دباغی پی

دمگری ۵ له شوینی گهرمه لاند

دمروئ.

السَّنَط: جموزگهی دمست، مهجهگی

دمست ۵ (ك: سَنَط).

السَّنَطور: سه متور؛ نامیریکی

مؤسیقایه دمشوبه یته قانون

ژیه کانی له مس دروست کراوه.

السَّنَطور: بهمانا (السَّنَطور) دئ.

سَنَع سَاعَة و سَنوعًا: هه لکشا، بهرز بۆوه ۵

جوان و شیرین بوو ۵ چومزگه کانی

نهرمو نه ندام شلک بوو ۵ (هر سَنیع

وهی سَنیع).

اَسَنَع: بهمانا (سَنَع) دئ.

اَسَنَع فلان: فلانکس کورو کچی بالآ

بهرزو روخسار جوانی بوون ۵

فلانکس چومزگهی نازاریان

هه بوو.

اَسَنَع مَهْرَ المَرأة: ماریی نافرته کههی

زۆر کرد.

الأسْنَع: درێژو بالآ بهرز (امرأة سنعاء)

نافرمتی بالآ بهرز دمگوترئ: (هر

اَسَنَع منه افضل و اطول) (ك: سَنَع).

السَّنَع: مهجهك و جومزگه ۵ (ك: اَسناع

و سَنَعَة).

السَّنَع: زۆر ۵ دمگوترئ: (مهر سَنیع)

ماره ییه کی زۆره.

السَّنِيعَة: مینهی (السَّنِيع) ۵ نافرمتی

نهرمو شل و دمست و مهجهك شلک و

ئیسقان نهرم ۵ ریگای ناو کیو ۵ (ك:

سَناع).

السَّنِيعَة: (ابن عرس) جهقهل ۵

دمعبا یه که و مکوو مشک میملی

میشک و جوچه ۵ نهو گوشته

پچکوله یه له ناوهراستی دیوی

ناوهوی لیوی سهرهومیه ۵ (ك:

سَناع).

سَنَفَ البعير: حوشرمه پیش کهوت.

سَنَفَ البعير: بهرسک و پالووشتی وای بو

حوشرمه دروست کردو شهنه کیدا

بوئنهوی بارو کورتانی پیوه

بووستئ.

اَسَنَفَ البعير: بهمانا (سَنَف) دئ.

اَسَنَفَت البِكرَة: حوشرمه کهند مانگ

بهسمر ناوس بوونیدا تیپه پری و

گوانه کانی هاوسان.

اَسَنَفَ البَقْرُ والسَّحاب: بروسکه و

هه وره که له نزیکه وه بینران.

أَسْنَفَتِ الرِّيحُ: بایه که به تهوژم ههلبوو
تهبو توژی بهریا کرد.

أَسْنَفَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که کزو لاواز
بوو.

أَسْنَفَتِ الْأَرْضُ: زمویه که بی گیاو
گژیوو پینداو یستی ژیانی تیدا
نهبوو.

أَسْنَفَ الْأَمْرَ: کارمه کی هایم کردو
گرنگی پیندا.

السِّنْفُ: حهبلکه یان سیرمه یه که به
دهوری جه سسته ی حوشر تدا
دهیندری کورتانو باری سمر پستی
پی هایم دهکری.

السِّنْفُ: به چنه و زمبیله ی میوه به
هه موو قه بارمه که وه؛ خربی له
دریزمه بی، همر شتیک میوه ی تی
بکری پیی دهگوتری: (السِّنْفُ).
هه روا ناوه بۆلقو پۆپو پرژی بی
گه لا ه گهنم و جوی کورته بالا ه
کۆمهله و پیر (ك: سَنُوفٌ وَسِنْفَةٌ).

السِّنْفُ: قهراخی بهرمو مافور (ك:
سَنَفٌ).

السِّنْفُ: بيشكه و توو له روپشتندا ه
قهه د باریک و کزو لاواز ه (ك:
مسائف).

سَنَقَ مِنَ الطَّعَامِ أَوْ الشَّرَابِ: له خواردنه که
تیری خواردو نینته لای کرد.

سَنَقَ فُلَانٌ: فلانکس ناز بهروردمو ژیان
نهرمو نۆل بوو (هو سَنَقٌ وهی
سِنَقَةٌ).

أَسْنَقَهُ الطَّعَامُ أَوْ الشَّرَابُ: خواردن و
خواردنه وه ته بیاتی تیکداو تووشی
نینته لا بوو.

أَسْنَقَهُ النِّعِيمُ فُلَانًا: نازو نیعمه تی زۆر
فلانکسی توشی تهرهفو گومرایی
کردو له ریگه ی راست لایدا.

السُّنُقُ: خانووی گه چکاری کراو ه
ئه ستیره یه کی سپیه (ك: سنایق).

السِّنْكِسَارُ: کتیبیکه ژینامه ی پیاو
چاکانی مهسیحی و ره بهن و دیر
نشینی تیدا تومار کراوه له
که نیشته کاندایه سمر کۆرو
کۆمه لانی خۆیاندا دهخویندریته وه.
سَنِمَ الْبَعِيرُ سَمًا: حوشرمه که دوگی گه وره
بوو.

سَنِمَ الشَّيْءُ: شته که له زهوی بهرز بۆوه ه
(هو سَنِمٌ وهی سِمَةٌ).

أَسَنِمَ: به مانا (سَنِمٌ) دی.

أُسْنَمَتِ النَّارُ: ناگرمه که بلنسه ی گه وره
بوو.

أَسَنِمَ الطَّعَامُ الْبَعِي: خۆراکه که دوگی
حوشرمه کی گه وره کرد.

سَنِمَ الْكَلأُ الْبَعِي: له و مرو نالفه که دوگی
حوشرمه کی گه وره کرد.

سَنَمُ فُلَانٍ الشَّيْئُ: فَلَانَكەس شتەكەى لە
 روى زەوى بەرز كەردمەو ە وەكوو
 دوگى حوشتر لای سەروى تەسك و
 لای خواروى پان ە دەگوترى: (سَنَمُ
 الْقَبْرِ) گلى گۆرەمكەى بەرز كەردمەو
 سەرانسەرمەكەى تەسك كەردەو و
 تەختى نەكرد.

سَنَمُ الْوِعَاءِ: تەنەكەو بەرمیلەكەى
 پەركردو و هەلیدایەو و تا وای لیھات
 وەكوو دوگى حوشتر بەرز بۆو و.
 اسْتَنَمَ الْبَعِيرُ: سواری دوگى حوشترمە
 بوو.

اسْتَنَمَ الشَّيْئُ: سواری شتەكە بوو، چوو و
 تۆپەلاكى.

تَسَنَّمَ: بەمانا (اسْتَنَّمَ) دى.

تَسَنَّمَ عَلَيْهِ مِنْ فَوْقِ الْغُرْفِ: لە ژور
 ژورمەكانەو و هاتە خوار.

تَسَنَّمَ السَّحَابُ الْأَرْضَ: هەورەكە زەوى
 ناو و.

تَسَنَّمَ فَلَانًا: لەنكاو فلانكەسى گرت.

تَسَنَّمَ الشَّيْبُ فَلَانًا: دیاردەى پیری لە
 فلانكەسدا زۆر بوو.

التَّسْنِيمُ: جۆگەيەكە لە بەهەشتدا ە
 قورنان دەفەرموى: ﴿وَمِزَاجُهُ مِنَ
 تَسْنِيمٍ، عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾.

السَّنَامُ: قەبارمەكە بەزوو پیو و بە
 شیو و خوارمەو بوو لەسەر پەشتى

حوشتر كۆ بۆتەو و ە هەروا لە
 هەموو شتێكدا لای سەرویهتى ە لە
 زەویدا بە ناوهراستى دەگوترى ە لە
 گەل و نەتەو و بە پیاو و وەجاخ
 زادەو شەریف دەگوترى ە دەلین:
 (سَنَامُ الرَّجُلِ) بەرزى و شەو كەتى
 پیاو ە (ك: اُسْنَمَةُ).

السِّنِمَا: سینەما ە وێنەو جەو جۆلكەر
 لەسەر شاشە بە بەرچاوى بینەراند
 ە ئەو خانوو و وێنەكانى تیدا
 رادەنوێنرێن.

السِّنِمَا تَوَغَرَفَ: نامیڕێكە وێنە جەو
 جۆلكەرەكان لەسەر شاشە پێچەوانە
 دەكاتەو و.

السَّنَمَةُ مِنَ النَّبَاتِ: ئەو وى دەكەوێتە
 لای سەروى رومەكە وەكوو گۆلە
 گەنەم و گۆلە جۆ و شتى وا ە چرۆ و
 گۆلى رومەك ە تۆپەلاكى درەخت،
 سەرە تەرزەو كۆتایى لقو پۆپ ە
 هەر درەختێك بەردار نەبێ و
 ئەملاو ئەولای وشك بێ.

السَّيْنِيمُ: دەگوترى: (رجل سنييم)
 پیاوێكى ریزدار و شكۆمەندە.
 الْمُسْنَمُ: دەگوترى: (مَجْدُ مُسْنَمٍ) ریزو
 شكۆمەندیەكى گەورمە ە شتێك
 لەسەر شیو وى دوگى حوشتر بێ.
 السِّنِمَارُ: مانگ ە پیاوێك شەو
 نەخەوئ ە دزو جەردە.

سِنَمَارُ: ناوی و مستایه کی رۆمییه باآله
 خانه یه کی بۆ نوعمانی له خمی
 دروست کرد، ئەو و مستایه باآله
 خانه که ی جوان دروست کرد که
 ته وای دمه که له جیاتی ئەو ی
 نوعمان پاداشی بداته و، فهرمانی دا
 له سهر باآله خانه که و بهیخه نه
 خوارو له ناوی بهرن بۆ ئەو ی باآله
 خانه ی له و جوړه بۆ که سی تر
 دروست نه کا ه بۆیه دمرحه قی
 گو تراوه (جوزی جزاء السِنَمَار)
 ئیستا ئەم په نده به که سی ک
 دمه گوتری: که چاکه بکاو به خراپه
 پاداشی بدریته و.

سَنُ السَّکِینَ و نحوه سَنًا: کیرد مه که تیژ
 کرد.
 سَنَ الحَجَرَ و نحوه: بهردمه که سووه، لوس و
 هوسی کرد ه دمه گوتری: (هذا ما
 یَسْنُکَ علی الطعام) ئەمه هه ئت دمنی
 بۆ خوار دنی خوار ده مه نییه که.
 سَنُ الأمير رعیته: فهرمان په و به ریک و
 پیکی کار و باری که له که ی بهر په و
 برد.

سَنُ الأسنان: ددانی هاژنینه و، سیواکی
 کردن، دهرمانی کرد.
 سَنُ فلاناً: گازی له فلان کهس گرت، به
 فلان کهس رۆگه زی ه ددانی فلانی

شکاندن ه به ددان برینلاری کرد.
 سَنُ الرِّفْح: ددانی بۆ رمبه که دروست
 کردن و لئی بهستن.
 سَنُ الشَّيْءِ: وێنه ی شته که ی کرد ه لوس و
 هوسی کرد.
 سَنُ الطِّينَ: گله که ی سور کرد مه و کردی
 به سواله ت.
 سَنُ العُقْدَةَ: گریه که ی کرد مه و.
 سَنُ الطريقَ: رینگا که ی تهخت و خوش
 کرد.
 سَنُ الأمرِ: کار مه که ناشکرا کرد.
 سَنُ الله سُنَّةً: پهرو مردگار رینگای راستی
 رون کرد و ته و.
 سَنُ المَشْرِعَ القانونَ: یاسا دانهر مه که یاسای
 دانا ه ههروا ههر کار یکی
 داهیندر او تازه قه لا بکه ی و دوا یی
 کهسانی دیکه په پر هوی بکه ن ئەو
 به وشه ی (سُنَّة) ته عبیری ئی دمدری.
 سَنُ الماءِ أو الثَّرَابَ علی وجه الأرض: به
 هیواشی ناو یان گلی رۆ کرده سهر
 زهوی ه دمه گوتری: (سَنَتَ العینَ
 الدَّمْعَ) چاومه که به هیواشی
 فرمیسی باراندن.
 سَنُ الوجْهَ: دهم و چاوی به شیوه ی درێژ و
 مه خروطی دمرکه و ت ه ده لئی
 گوشتی ئی داتاشراوه.
 سَنُ الماءِ: ناومه که گوژا بۆ گهن بوو.

سُنَّتِ الْأَرْضُ: زهوییه که گیاه گزی

همه موی خوراه هیچی پیوه نهما.

أَسَنُّ: ددانی روان ۵ ته مهنی گموره بوو،

ته مهنی دریژ بوو.

أَسَنُّ اللَّهِ سِنَهُ: خودا ددانی رواندن.

أَسَنُّ الرُّمَحِ: ددانی بؤ رمبه که دروست

کردن.

سَنَنْ السَّكِينِ وَنَحْوَهُ: کیردمکه ی تیز کرد.

سَنَنْ كَلَامَهُ: قسه گانی پالفته کردن و

جوانی رازاندنه وه.

سَنَنْ الرُّمَحِ: ددانی له سهری رمبه که

بهست.

سَنَنْ الرُّمَحِ إِلَيْهِ: رمبه که ناپاسته کرد

۵ رمبی تیگرت.

سَنَنْ الشَّيْءِ: ددانی بؤ شته که دروست

کردن و مکوو مشار.

سَنَنْ الرَّجُلِ: ته مهنی بؤ پیاومکه

مه زمنده کرد.

إِسْنَنْ: سیواکی کرد.

إِسْنَنْتُ الْعَيْنَ: چاومکه فرمیسکی هه ل

رشتن.

إِسْنَنْ دَمِ الطَّعْنَةِ: خوینی برینه که

فیچقه ی کرد.

إِسْنَنْ الْفَرَسِ: نه سپه که له سهر رهوتی

خوی رویشت بهرمو پیش.

أَسْنَنْ السَّرَابِ: تراویلکه که له پیش چاو

کهوته شه پولدان و ژاکان و مکوو نه وه

جاری ببی و برخوا.

أَسْنَنْ بَسُنْتِهِ: به ریپازی نهو کاری کرد،

به پرموی بیرو بؤ چونی نهوی کرد

دمگوتری: (سَنَ فُلَانٌ طَرِيقًا مِنَ الْخَيْرِ

لقومه، فاستنوا به و سلکوه).

تَسَنَّنَ فِي عَمَلِهِ: بهرمو پیش روی.

تَسَنَّنَ: به پرموی حمدیشی پیغه مبهری

کرد.

أَسْنَسْنُ: ته مهنی زور بوو، به سالا

جوو.

أَسْنَسْنُ الطَّرِيقَةَ: ریپازمکه ی گرته بهرو

پیدا روی.

السَّيْنَانُ: نوکی رمب ۵ هر شتیک

کیردو شتی وای له سهر ببه ستری ۵

(ك: أَسِنَهُ).

السَّيْنُ: ددان.

السَّيْنُ مِنَ الشَّيْءِ: هر به شتیک له شت و

سهرمکه ی تیز بی و مکوو ددانی

شانه و مشارو داس و کللی و قه لهم ۵

ته مهن ۵ دمگوتری: (صَدَّقَنِي سَيْنُ

بکره) ته مهنی گهنجی نهو بروی به

من هیئا ۵ دمنکی سهره سیرو پیاز ۵

هاو ته مهن ۵ دمگوتری: (فُلَانٌ سَيْنُ

فُلَانٍ) فُلَانٌ هاو ته مهنی فُلَانِ که سه ۵

(ك: أَسْنَان).

السَّيْنُ: ریپازو شیوه و شیواز ۵

دمگوترئ: (بنوایرونهم علی سنن واحد) خانوهمکانیان لهسهر یهك شیوهو شیواز بنیات ناوون.

السَّنُّ مِنَ الطَّرِيقِ: شیوهی ریگاوا ناراستهی ریگا ۵ دمگوترئ: (تَنَحَّ عَنْ سَنِّ اخیل) ۵ له ریپرهوی نهسپهكه لایدا.

السَّنَّةُ: یهكجار تیژ کردن ۵ ورج ۵ فهد ۵ (ك: سِنان).

السَّنَّةُ: ریباز ۵ ژینامهی پاك و خاوین یان پیسو بوخهل ۵ یاساو دابو نهریتی پهرومردگار، حوكم و برپاری خودا دمبرارهی مهخووقاتی ۵ سوننهتو ریبازی پیغهمبهر (فهرمودمو کردارو رازی بوونی لهسهر شت) ۵ همر شتیك پال پیغهمبهر بدرئ له گوفتارو کردارو بیدمگ بوون له شت ۵ له فیقهی ئیسلامیشدا به کردهوی چاك دمگوترئ له بواری طاعهتدا بهو ئهركانه دمگوترئ (سُنَّة): كه نه فهرضن نه واحین ۵ سروشتو رهوشت ۵ روخسار ۵ وینه ۵ دمگوترئ: (هو أشبه شیئ به سُنَّة) لهروی وینهو روخسارموه له ههموو شتیك زیاتر لهو دهجئ.

أهل السنة: نهو جهماعهتو لایهنه

كه پییان وایه نهبویهكرو عومهر دوو خهلیفهو جینشینى یهك لهدوای یهكى پیغهمبهر بوونو جینشینیهكهیان شهرعی بووه ۵ شیعه دژی ئهم رایهن.

السَّنَّةُ: پاچی دوو سهر (پاچه ئینگیزی) ۵ یان نهو ئاسنهی زموى پی دمکندریتهوه وهکوو گاسنو پیمهپه.

السَّنِيَّةُ: نیسبت بۆلای (سُنَّة) ۵ سونه مهزههب ۵ دمگوترئ: (هو سني وهي سُنِيَّة).

السَّنُونُ: نهو دهرمانو مهئجهمهی ددانى پی پاك دمگرتهموه.

السَّنِينُ: نهوهی ههئدموهرئ له برپینی مشارو لیك خساندنی بهرد له شتی تر ۵ زموپیهك گیاو گزی خورابیو بوپیته سوته مهرو ۵ هاوشانو دهسته براو دهسته خوشك.

السَّنِيَّة: میینهی (السَّنِين) ۵ لمبی بهرزموه بوو، كۆمهل بوو لهسهر زموى ۵ (ك: سنائن) ۵ دمگوترئ: (جاءت الريح سَائِن) بایهكه لهسهر یهك شیوه ههئیکرد.

الْمَسَانُ مِنَ الْإِبِل: حوشتی گهوره تاکهكهی (مُسِنَّ).

المِسْنُ: ههسان، کارتییخ ؛ همر شتیك

دمورهی مانگ بهمهش دموترئ:
سالی مانگی (السنة القمرية) ه ههروا
بهمانا گرانو سالی بی یارانی دئ ه
زمو سوته مهرؤ ه (ك: سينون
سنوان).

سینوا الحصب: له یواری پزیشکیدا به
سالانی نیوان بالغ بوونو مهنیوس
بوون دموترئ.

السَّنَاءُ: دموترئ: (نحلة سنهاء) دار
خورمایه که سالی بهر دهگرئ و
سالیك ناگرئ ه (أرض سنهاء)
زموپیهکی بی بهرو بومهو سالی بی
یارانی و قاتو قری بهسمرا هاتوو.
سنا البرق و غیره سناء: هموره بروسکه
لییداو دونیای روناك گردهوه ه
روناکایی داو ورشهی بهرز بووه.

سنت النار: ناگرکه بلیسی بهرز بووه.

سنا الى معالى الأمور: خوی بؤ کاری بهرزو
شکو مهندانه ناماده کرد.

سنا فلان سنوا و سنوة: ناودیری کرد،
ناویدا دموترئ:

سنا على الذابة: لهسمر و لاخه که ناوی
دابهش کرد.

سنا القوم لأنفسهم: ناویان بؤ خویمان
دمرهینا، ناویان دا بهیهکتر.

سنت السانية الأرض: به ناعورو ناو
ههئکیش زموپیهکی ناودا.

جهقوی پی تیز بکری یان لهسمری
تیز بکری ه (ك: مسان).

سنة الطعام أو الشراب سنها: خواردنه که
گوړا، بؤگه نی کرد.

سنة الثخلة: دار خورماکه سالی زوری
بهسمردا تیبهرین ه (فهو سنة وهي
سنة وهي سنهاء) (ك: سنة).

سنة الثخلة و غیرها مسانه و سناها:
بهمانا (سنة) دئ ه یان سالیك
بهری گرتو سالیك بی بهر بوو.

سنة فلان: به سال مامهلهی لهگهل
کرد، دموترئ: (استأجرة مسانة) به
سال به کری گرت.

تسنة: بهمانا (سنة) دئ.

تسنة عند فلان: سالیك یا زیاتر لای
فلانکهس مایهوه.

السنا هي في الاقتصاد: مهبلهغیک

پارمه به شیوهی وهجبه وهجبهی

یهک لهدوا یهک دفع دموکرئ به

چه ند مهرجیکی دیاری کراو به

زوری ماوهی وهجبهکان سالنه دمبی

یان شیومیهک که له سمری ریک

دمکهون.

السنة: سال ؛ نه ندازهی برینی خور بؤ

دوانزه جورجی ئاسمان، بهمه

دموگرئ: سالی خوری (السنة

الشمسية) یان تهواو کردنی دوانزه

سَنَا الدَّلْوُ وَغَرَهَا: دۆلچەكەى لە بىرمكە
دمرەيناً.

سَنَا الْبَابَ: دمرگاكەى كردموه.

سَنَا الشَّيْءَ: شتەكەى ناسان كرد.

سَنِي سَنِيًا وَسِنِيًا: بەمانا (سَنَا) دى.

سَنِي سَنَا وَسَنَاءَ: بەرز بۆوه ۵ بوو بە
خاوەن ريزو شكۆمەندى ۵ (فهر سَنِي
وهي سَنِيَّة).

سَنِي الدَّابَّةَ: لەسەر پشتى و لاخەكە ناو
درا بە خەلك.

أَسْنَى الْبِرْقُ وَغَرَهُ: روناكى بروسكەكە

روناكايى بلاو كردموه، پرتەوى

بروسكەكە چوو ناو مالىهوه.

أَسْنَى الْقَوْمُ: خەلكەكە سائىك يان

زياتر لە شۆندىك مانهوه ۵ ساليان

بەسەردا تىپەرى.

أَسْنَى الشَّيْءَ: شتەكەى وا لىكرد ريزو

نرخى هەبى، روناكايى بدا.

أَسْنَى النَّارَ وَغَرَهَا: بلایسەى ناگرمكەى

بەرز كردموه روناكايى دا.

أَسْنَى لَهُ الْجَائِزَةُ: پاداشەكەى بۆ بەرز

كردموه.

أَسْنَى جَوَارَهُ: هاوسىيەتى بە رىكو

پىكى پەيرەو كرد.

سَانَى الْبَابَ وَغَرَهُ مَسَانَاً وَسِنَاءً:

دمرگاكەى كردموه.

سَانَى فَلَانًا: بە نەرمى لەگەڵ فلاندا

جولایهوه هەلسو كەوتى جوانى

لەگەلدا كرد ۵ (سَائِهَةٌ) بەمانا

(ساناه) دى.

إِسْتَنَى: داواى ناوى كرد، ناوى دابەش

كرد.

إِسْتَنَى النَّارَ وَغَرَهَا: سەبرى بلایسەو

شوقى ناگرمكەى كرد.

تَسَنَّى الشَّيْءَ: شتەكە گۆراو بۆگەنى

كرد.

تَسَنَّتِ الْعُقْدَةُ: گرێهەكە كراپهوه ۵ شل

بۆوه.

تَسَنَّى عِنْدَ فُلَانٍ: لەلای فلانكەس

سائىك يان زياتر مايهوه.

تَسَنَّى الشَّيْءَ: چوو سەرىو بەرز

بووه.

تَسَنَّى فَلَانًا: فلانكەسى رازى كردو

نەرمو نيان بوو لەگەلیدا.

السَّانِيه: نامىرى ناو هەلینجان و مكوو

ناعور واپە دۆلچەكانى لە پىستى گا

دروست دمكرى، لەناو بىرمكەوه بە

ولاخ رادمكيشرى كە هاتە دمرو

ناومكە رۆكرا نەمجار و لاخەكان

پاشەو پاش دمكشینهوه دۆلچەكان

دمكەونەوه ناو بىرمكەوه ۵ هەروا

ناوه بۆ حوشتر كە ناو لەسەر پشتى

دابەش دمكرى، وشر دمرواوا ناوى لى

دابەش دمگړئ و راوستان نيه بۆيه
له پەنددا ھاتوو دملئ (سیر السواني
سفر لا يقطع) رۆيشتنى حوشترى
ئاو لەسەر پەشت سەفەرئەكە
برانەموى نيه (ك: سوان).

السَّنا: تريفى ھى مانگە شەو ۵ روناكايى
زۆر ورشە دار ۵ قورنەن دمفەرموى:
﴿يَكَاذُ سَنَّا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ﴾ ۵
ھەروا ناوہ بۆ روناكى ھەورە
بروسكە ۵ ھەروا ناوہ بۆ رومكى
سينامەكى ۵ ئەو روناكيبەى وێنەگر
بە كامپراكەى بەكارى دھەينئ بۆ
وێنە گرتن.

السَّنا: بەرزى و شكۆمەندى.

السَّنا: قات و قەرى، دىگوترئ: (سنة
سناء) سالى ناخۆش و گرانى (أرض
سناء) زەوى بى روھ و بى
بەر و بووم.

السَّنا: بەر بەستىكە بنیات دمنئ
بۆ گلدانەموى ئاوى لافا و وشكە
شيوو، قەلى تیدا بەكار دھەينئ
بۆ ئەموى بە گوێرەى پێويست ئاوى
ئى خەرج بکړئ.

السَّنا: من الأبار: بىرى زۆر قوڵ ؛ كە
بەھوى حوشتر و لاغ و ناعورمەو
نەبئ ئاوى ئى دمرنەھينئ.
السَّنا: نەخۆشيبەكە بەھوى كرمى

شریتییهوہ پەیدا دەبئ ۵ ئەگەر
توشى دماغى مەرو بزن بوو لۆژە
لۆژو لەرزى ئى پەیدا دەبئ ۵ پان
ئەگەر توشى نوخاعى شەوکی بوو
نەخۆشى قەفرى تیدا پەیدا دەبئ
۵ وا دەبئ ئەو نەخۆشيبە توشى
ئادەمیزادیش دەبئ.

سَهَبٌ سَهْبٌ: وەرى گرت، گرتى.

أَسْهَبٌ: چووہ چۆلەوانى رۆی بۆ ساراو
دمشت و دمر.

أَسْهَبُ الْمَكَانُ: شوێنەكە وێو ھەتۆل بوو
نە ئاوى تیدەمەستئ نە ئاو
دىگرتەمەو.

أَسْهَبٌ فَلَانٌ: فلانكەس بىرەكەى

ھەكەندو گەپشتە لىو چەو ئاوى
دمست نەكەوت ۵ بە تەماع و چاو
چنۆك بوو، زۆر چووہ شتەكەوہ
پەل و پۆى تیدا ھاویشت و ھەوئى
بەرفراوان كرنیدا ۵ زۆرى بەخشى
۵ قەسەكەى زۆر درێز كەردمەو ۵
دىگوترئ: (في كلامه إسهاب) و
(أَسْهَبَ كَلَامَهُ).

أَسْهَبُ الْفَرَسُ: نەسپەكە بازى
بەرفراوانى ھاویشتن و پێش كەوت.
أَسْهَبُ الرِّضِيعُ: شىرە خۆرەكە زۆرى
شىر خوارد تێر خواردنى نەبوو.

أَسْهَبُ الْمَاشِيَةِ: نازەلەكانى بەرەلای

لهومرگاكه كردن و وازی ئی هیئان بو
خویان بله وومرین.

أَسْهَبَ فُلَانٌ: فلانكەس لەتاو ئازاری
دووشك پێوه دان و گەستنی مار
دەبزرکێنێ ە رنگی روخساری لە
برسا یان لە ترسا یان بەهۆی
نەخۆشی گۆرا.

إِسْتَهَبَ فُلَانٌ: فلانكەس زۆری بەخشی.
التَّهْيَبُ: نەمانی عەقڵ و ئاوەز.

السَّهْبُ: دەشت و چۆڵەوانی ە زەوی
دورو دەشتایی ە دەگوتری: (قطعوا
سَهْبًا مِنَ الْأَرْضِ) ە دەشتاییەکی
زۆری بری تا گەیشته لای ە ئەسپی
بە راپەر و چوست ە ئەسپێک زۆر
عەمرق نەکا، زوو عەمرق نەکا ە
ئەسپی هەنگاو درێژ باز هاویژو
بەهێزو توندو تۆل ە بەشێک لە
شەو ە دەگوتری: (مضى سَهْبٌ مِنْ
الليل) بەشێک لە شەو رابورد (ك:
سُهوب).

السَّهْبُ مِنَ الْأَرْضِ: بەمانا (السَّهْبُ) دئی
ە (ك: سُهوب).

سُهوبُ الْفَلَاةِ: قەراخ و بیجاخی
چۆڵەوانی کە رێگای لێو
دەرنەچێ.

السَّهْبَةُ: بیرى قوون ە (ك: سِهَاب).

الْمُسَهَّبُ: دەگوتری: (رجل مُسَهَّبٌ)

بیاویکی درێژه ە (طویل مُسَهَّبٌ)
درێژکی زیاد لە ئەندازە درێژه.

الْمُسَهَّبَةُ: مێینهی (الْمُسَهَّب) ە بیرى
زۆر قوون.

سَهَجَ الرِّيحُ سُهُوجًا: رەشەباکە توند
بوو، بەهێز بوو ە بە بەردەوامی
هەلبوو.

سَهَجَ الشَّيْءُ سَهْجًا: شتەکەى وردو هار
کرد.

سهجت الریح الأرض: رەشەباکە گلی
سەر روی زەوی رامالی و زەوییهکەى
پاک کردەوه.

سَهَجَ السَّائِرُ لَيْلَتَهُ: رێبوارو شەو رەموکە
بە بەردەوامی روێی.

الأساهيجُ: چەند جۆرە رویشتنیکە.

السَّاهِجُ: باى بەهێز ە (ك: سُهْجُ
وسواهج).

السَّهْجُ: بەمانا (السَّاهِج) دئی ە (ك:
سياهج).

السَّيْهَجُ مِنَ الرِّيحِ: بەمانا (السَّاهِج) دئی
ە (ك: سياهج).

الْمُسَهْجُ: رێپەروى با (ك: مساهج).

الْمُسَهْجُ: باوەشێن ؛ هەر شتێک با
پەیدا بکا ە ئەو کەسەى لە هەموو
دیزەیهک ئەسکوییه و خو لە هەموو
شتێک هەلەمقورتینى.

سَهْجَر: بازی ترسنوگانهای هاویش.

سَهْد سَهْدًا وَسَهْدًا وَسَهْدًا: شہو بہ خہبہر

بوو ۵ دہگوتری: (في عينه سَهْد

وَسَهْد).

اسْهَدَتِ الحامل: نافرمتہ سک پرمکہ بہ

يَهك زان مندالہکھی بوو.

اسْهَدَ فُلَانًا: خہوی لہ فلانکھس زړاند،

نہ پېښت شہو بخہوی.

سَهْدَة: شہو بہ خہبہری کرد، خہوی ئی

زړاند ۵ دہگوتری: (رجلٌ مُسَهَّدٌ)

پیاوړکی وړپاو بہ ناگایہ.

الْمُسَهَّد: دہگوتری: (هو اسْهَدُ مِنْه رَايَا)

ئہو زور لہ فلان بہ ورہ ترو

بہرچاو رونترو بہ ناگاترہ.

الْمُسَهَّد: جوانو رِيك و پِيك ۵

دہگوتری: (هذا شَيْءٌ سَهْدٌ مَهْدٌ)

نہمہ شتیکی جوانو رِيكہ.

الْمُسَهَّد: شہو بہ خہبہری ۵ بیدارو بی

خہو ۵ دہگوتری: (رجلٌ سَهْدٌ وامرأة

سَهْد).

الْمُسَهَّدَة: يَهك جار خہو زړان و بیداری

۵ دہگوتری: (فلان ذو سَهْدَة في امره)

فلانکھس بؤ بہرژہوندی خوئی

ورپایہ ۵ (ما رأيت من فلان سَهْدَة)

لنہاتویو زیرہکیہکم لہ فلانکھسدا

نہبینی، خہزی لہ خیرو پیاوہتی

نیہ ۵ کاروبارِيك پشٹی پئی

بہہستری و جیگای هیواو نومید بی.

السَّهْوَةُ مِنَ الْغُلْمَانِ: کورپی تازه

پیگہیشوو ۵ درېزی بہہیز.

سَهْر سَهْرًا: شہو تا بہیانی بہ ناگا بوو،

خہوی ئی زړاو بیدار مایہوہ.

سَهْرُ الْبَرْق: لہ شہودا ہمورہ بروسکہ

روناکی دا (فهر ساهر وسهران وسَهار

وسَهْرَة).

اسْهَرَة: شہو بیداری کرد، خہوی ئی

زړاند.

الأسْهْران: دوو رہگن لہ چاوو لہ

گوچکھدا.

السَّاهِر: دہگوتری: (ليلٌ ساهر) شہویک

کہ نوشتنی تیدا نہکری، خہلکھکہ

تیدا خہوی بزړی.

السَّاهِرَة: میینہی (الساهر) دہگوتری:

(ليلةٌ ساهرة) (أرضٌ ساهرة)

زہویپہکہ رومکی زوو پئی دہگاہی

رومکھکانی قہت لہ گہشہ ناکھونو

ہمر خمریکی نہشو نمان ۵ (قطعوا

ساهرة) زہویپہکی دہشتایو پان و

پؤریان بری، زہویپہکی وہا

رپوارانی شہو تیدا ناخہونو شہو

بیدارن ۵ ہمروا وشہی (الساهرة)

ناوہ بؤ ساراپہکی سپی بی روہک

بؤیہ بہو دہشتو ساراپہکی کہ رؤزی

قیامت ئادہمیزادی لہسہر خہشر

دمگوتري: (الساهرة) قورئان

دمغرموى: ﴿فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ﴾ ۵

همروهما به چولانوانيك دمگوتري

ئادميزاد پيى نه خستيتته سمر ۵

كاريز ۵ خولانهوى مانگ.

السَّاهِرُ: خولانهوى مانگ ؛ خولگه

مانگ ۵ نو رۇزى كۇتايى مانگ ۵

روبهرى زموى ۵ سمرچاوى ئاوى

شويى سهرمكى هه لقولانهكه.

السَّهَارُ: شمو بيدارى به هوى نه خووشى

يان خهمو خهفه تموه.

السَّهَرَةُ: كهسيك زور به شمو به خه بهر

بى هه ميسه خهوى ئى زرايى ۵

دمگوتري: (هو سَهَرَة وهي سَهَرَة).

السَّهَارُ: به مانا (السَّهَرَةُ) دئ ۵

دمگوتري: (رجل سَهَار العين)

پياويكه شمو به خه بهرمو خه له

چاوى ناكهوى.

السَّهَارِيُّ: چراييكه خهفهو كه م نووره

۵ گلۇپى سفر، خه لك دوى نووستن

هه ئى دمكه.

السَّهَارُ: كهسيك بۇ شمو به خه بهرى

نازايى بتوانى شمو تا به يانى

نمئى.

سَهَفُ الدُّبِّ سَهْفًا وَسُهْفًا وَسُهْفًا: ورجهكه

بۇلاندى.

سَهْفَةُ الْقَتِيلِ أَوِ الدَّبِيحِ: كوژراومكه يان

سمر بپراومكه له خويناوى خۇيدا

لنگه هرهى كرد گهوزى.

سَهَفٌ سَهْفًا وَسُهْفًا: زورى تينوو بوو (فهر

سَهَفٌ وهي سَهْفَةٌ).

إِسْتَهْفَةٌ: سوگايمتى پيكرى، به بى نرخ

سهرى كرد.

السَّاهِفُ: هه وتاوت تيدا چوو ۵ كهسيك

خوينى بهر بوويى بى هوش و گوش

كهوتبى ۵ يان به تينوويهتى گياني

دمرچوو بى ۵ يان روخسارى گۇرا

بى.

السَّاهِفُ: دمرديكه توشى ههر كهسيك

بيى تيراو نابى هه ميسه

تينوويهتى.

السَّهْفُ: تويكل و پيىستى ماسى.

السَّهْفُ: زور تينوو ۵ دمگوتري: (ناقة

مِسْهَافٍ) حوشترىكى گهرو وشكو

زور تينووه ۵ (ك: مساهيف).

السَّهْفَةُ: ههر خوارديك ئاوى خواز بى

۵ رپرموى ريكا ۵ (ك: مساهيف).

السَّهْفُ: دمگوتري: (رجل مَسْهُوفٍ)

پياويكه هه ميسه تينوويهتى و قهت

تير ناخواتموه ۵ (وهي مسهوفة) ۵

(ك: مساهيف).

سَهَكَتُ الرِّيحِ سُهْرًا: بايهكه هه ليوو

بوو به گيزم لوكه.

سَهَكَتُ الدَّابَّةِ: ولاخهكه به خيرايى

رؤيشت.

سَهَكَ الشَّيْءُ سَهْكًَا: شتهكهى كمريتو

پەرت كىرد بەلام نەيگەيانە
نەندازى ھاپىن ومكوو ئارد وردى
نەكرد.

سَهْكَ الرِّيحُ الْأَرْضُ: رەشەباكە گىل و خۇلى
سەر زەوى رامالى.

سَهْكَ الرِّيحُ الزَّابُ: رەشەباكە گىل و خۇلى
بە ھەوادا بىرد.

سَهْكَ سَهْكَ: بۆگەنى ناخۇش بوو.

سَهْكَ فُلَان: ھەلەكەس ەمرەقى كىرد

بۇنىكى ناخۇشى ئى ھات ە (فەر

سَهْكَ) دىگوتى: (لەم سەك

وسىك سەك) (وھى سەكە) ھەروا

دىگوتى: (بىدى مىن السىك مىن

صدأ الخديد سەكە) دىستەم بەھوى

ماسى پان ژەنگى ئاستەھە بۆگەنى ئى

دى.

الأساهيك: (أساهيك الذَّابَّة) جۆرمەگىنى

رۇيشتىنى ولاخو خۇ بادانىيەتى بە

راستو جەپدا.

الساھك: چاۋ ئېشە ە خورانى چاۋ ە

دىگوتى: (بەنە ساھك) جەقلى لە

چاۋىدىيە، چاۋى ئازارى ھەيە.

الساھكە مىن الرِّيح: رەشەباى بەھىزو

خىرا رۇكە خشت و خۇلى سەر

زەوى رەمالى ە (ك: سواھك).

السَّهَّكَةُ: شتەك كاتى پى بەسەر بىرى

خۇى پى بىخاھتەندى دىگوتى:

(سُهَّكَةُ مِنْ خَبَرٍ) چىرۇك و
نەفسانەيەك ە خىكايەتە درۇزە.

السَّهَّكَةُ: بۇنى ناخۇش.

السَّهَّكَةُ: بەمانا (السَّهَّكَةُ) دى.

السَّهَّكُ: باى بۆگەن ە ھەلۇ.

سَهْلٌ سَهْلَةٌ: نەرم و ئاسان بوو، زىرى كەم

بوو (فەر سەل وھى سەلە).

أَسَهْلٌ: دابەزىيە دىشتايى ە پان ھاتە

ناو دىشتايىيەھە ە لەگەل خەلەكدا

لەسەرمخۇ و نەرم نىان بوو.

أَسَهْلُ الشَّيْءِ: شتەكەى ئاسان كىرد.

أَسَهْلُ الْأَمْرِ: كارمەكى بە ئاسانى ھاتە

دىست، لاي ئاسان بوو.

أَسَهْلُ النَّوَاءِ الْبَطْنُ: دىرمانەكە سكى

چواند، رەوانى كىرد.

أَسَهْلُ الْبَطْنِ: سكى چوو، خۇراكى ناو

كەدەى نەرم بوو، گوو فەرى توش

بوو.

سَاهَلَةٌ: نەرم و نىانى لەگەلدا نواند.

سَهْلَةٌ: بەمانا (أَسَهْلَةٌ) دى.

تَسَاهَلُ الشَّيْءُ: شتەكە ئاسان بوو،

زەھمەت نەبوو.

تَسَاهَلُ فُلَانٌ: ھەلەكەس لىبوردە بوو.

تَسَاهَلُ النَّاسُ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ:

خەلەكەكە لەناو خۇياندا لىبوردە

ھارىكار بوون و ئاسان كارپان بۇ

يەكتە كىرد.

تَسْهَلُ: به مانا (سَهْلٌ) دئ.

اسْتَسْهَلَ فُلَانٌ: فلانكەس دەرمانی

رەوانی خوارد، شتیکی خوارد سکی

رەوان بکا، سکی پئ بچی.

اسْتَسْهَلَ الشَّيْءُ: شتەکە ی به سەهل و

ناسان له قەلەم دا ە یان شتەکە ی به

ناسان دەس کەوت، به ناسانی بۆی

گونجا.

الإِسْهَالُ: سکچون، رەوان بوون ە هاتنه

دەرەوی ناو گەدە به شیوی نا

سروشتی.

التَّسْهِيلُ: لەلای زانیانی تەجەویدو

زانیاری صەرف بریتییه له

سوکرندی پیتی (همزة) و کردنی به

ئەلف.

السَّهْلُ: هەر شتیك مهیلی بهلای

نەرمیدا بئ و زبری پئوه نەبئ ە

زەوی دەشتایی نەرمەلەن (ك):

سُهْلٌ) دەشگوترئ: (هو سَهْلُ الوجه)

دەم و چاو کزو بئ گۆشتە ە (سَهْلُ

الخدین) کولم کراوه نەرم گۆشتە ە

(سَهْلُ الخلق) رەوشت خاکی و ناسان

خوازە ە (أَهْلًا وَسَهْلًا) تووشی

دۆست و ئەهل و ناسیاو بووی و

هاتیتە شوئنیکی سەهل و

دئکەرەوه.

السَّهْلُ: گنیکە وەکوو لب وایە ناو

کیش دەگا، ناو دەمزئ ە (ك: سُهْلٌ

وأسهل).

السُّهْلِيُّ: دەشتەکی، دەشتایی ە هەر

شتیک نەسبەت بدرئ بۆ لای دەشت

ە دەگوترئ: (نبات سُهْلِي) رەوکیکە

له دەشتایی دەرۆ ە (بعر سُهْلِي)

حوشتریکە دەشتەکی و له دەشت

دەلەوەرئ.

السُّهْلُ: دەرمانی رەوانکەر، دەرمانی

وہا گەدە نەرم بکاو سک بچوئنی.

السُّهْلَةُ فِي الْكَلَامِ: ئەو میە کەلامەکە

خالی بئ له زۆر لەخۆ کردن و

گرئ و گۆل و زێدە رۆیی له وشە

کاریدا.

سُهَيْلٌ: ئەستێرە ی سیومیل، ئەستێرە ی

گەلەویژ ە دەلئین: بەدەرکەوتنی له

شەودا میوه پئ دەگا و گەرما نامینئ

ە یەکیکە له ئەستێرەکانی یەمانی ە

له پەندی پێشیناندا هاتوو دەلئ:

(إذا طلع سهيل رفع كيل ووضع كيل)

واتە: کە گەلەویژ هەلات هەوا

دەگۆرئ.

الْمُسْهَلُ: دەرمانی وا سک بچوئنی.

سَهْمٌ سُهُرْمًا وَسَهَامًا: رەنگی گۆرا لەبەر

شتیکی تازه پەیدا بوو لەبەر خەم و

کزی و لاوازی ە کزو لەر بوو.

سَهَمٌ فَلَانًا سَهْمًا: له کئ بپرکئ بەسەریدا

زَالٌ بُوو ۵ دِمُوتَرِي: (سَاهَمَةُ فَسَهْمَةُ)

کئی برکیتی له گه لدا کردو پیچی کهوت.

سُهْم: به مانا (سَهْم) دئی ۵ یان گرپی گهرمای هاوین و بای گهرم لئی داو روخساری گوپی ۵ له شهردا به زور تاوانی پی نهمجام درا.

سُهْم سُهْمًا: به مانا (سَهْم) دئی.

أَسْهَمَ بَيْنَهُم: تیرو پشکی خسته نیوانیانوه.

أَسْهَمَ لَهُ: بهشی دایه، نهندازمیهکی بهخشش بو دیاری کرد، بوی زیاد کرد.

أَسْهَمَ فِي الشَّيْءِ: له شته کهدا کردی به هاوبهش.

أَسْهَمَ الشَّيْءُ: شته کهی بهش بهش کرد.

سَاهَمُهُ مَسَاهَمَةً وَسِهَامًا: هاوبهشی کرد

له کئی برکیداو به سهریدا زَالٌ بُوو ۵

له دیاری وهرگرتندا پیچی کهوت

لهوی تیپهراند ۵ له تیرو پشکدا

تیشکا ۵ له گهل ئه ودا بوو به

هاوبهش له بهش وهرگرتندا ۵

قورئان دمه رموی: ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ

مِنَ الْمُذْخَبِينَ﴾.

سَهْمُ الشَّرْبِ: له هوما شه کهدا وینهی

تیرو کهوانی دروست کردن ؛ (فهو

مُسَهَّم).

تساهم الرجلان: ئهو دوو پیاوه زوړان

بازی، شمشیر بازی، گوریس کیشه کتیاں کرد.

تَسَاهَمَ الشَّيْءُ: شته کهیان بهش کرد.

السَّهَامُ: کزی و له پی و گوړان ۵ گهرمی بای ره شهیا.

السَّهَامُ: له پی و روخسار گوړان، رنگ هه لقرچان.

السَّهْمُ: ئهو قوداحه ی قوماری پی

دمکری ۵ بهش و بارو بهختو شانص

۵ ئه ووی قومار کهر ده بیاته وه ۵ له

بواری ئابوریدا چه که پاره په که

نمونه ی به شیك له سهرمایه ی

کۆمپانیایه که زیادو که می به سهردا

دئی ۵ به لکه نامه په کی چاپکراوه به

شیوازیکی تایبه تی ۵ له زانیاری

پیوانه و روپیوی دا به شیکه له

بیست و چوار بهشی قیراط ۵ چیلکه

دارپکه دمتاشری و ریک دمخری و

دمخریته ناو کهوانه وه و ده او یزری

۵ دارپکه له نیوان دوو دیواردا

را دهنگی ودری ۵ تیری کهوان ۵

ئه ستیره په که ۵ (ك: أَسْهَمَ وَسِهَام).

السَّهْمَةُ: بهش و بار ۵ خزمایه تی (ك: سَهْم).

السَّيْمُ: هاوبهش له گهل کهسانی دپکه

۵ ههر له م رومومیه که (بدیع الزمان

الهمدانی) ده لی: (أَقْرَضَى أَنْ تَكُونَ

سهيم حمزة في الشهادة) نايا رازی
دهبی به شیکت له پاداشی شهید
بوونی چه مزه بهر بکهوی.

سَهَا عنه وفيه سَهْواً وَسَهْواً: لَیْ بَیْ نَاگا
بوو ۵ دهمگوتری: (سَهَا فيه) هه لهی
تیدا کرد ۵ به نه زانی وازی ئی هیئا.
سَهَا عنه: به مبهسته وه وازی ئی هیئا ۵
دهگوتری: (سها في الصلاة) شتیکی
له نوێژدا له بیر چوو.

(سها عن الصلاة) شتیکی له نوێژ تهرک
کرد، نه نجامی نه دا.

سَهِيَ سَهْواً: به مانا (سَهَا) دئ.
سَهْوٌ سَهَاوَةٌ: نه مرو نیان و ئارامگر بوو،
پان بۆ وه و تهخت بوو.

أَسْهَى فلان: فلانکس بهر بیلائی
دروست کرد بۆ خانومه کی.
أَسْهَى فلاناً: وای کرد فلانکس سه هو
بکا.

ساهاء: بئ ناگای کرد ۵ گاتهی پئ کرد
۵ بهر نیک و پئکی هه ئس و کهوتی
له گه ئ کرد ۵ وازی له توێژینه وه و
ورد بونه وه هیئا و ئاسانکاری
له گه ئدا کرد.

سَهَا: وای لیکرد سه هو بکا ۵ بئ ناگای
کرد، غافل گیری کرد.

السَّهَاءُ: تهستیره کی خه فۆکه روناکی
که مه له بهر دوری له پیری (بنات

النعمش) وه.

السَّهْوُ: بئ ناگایی و غافلئ.

السَّهْوَةُ: خانوێکه له قهراخ ناو بنیات
دهنری بۆ ته وهی مه له وان و راوچی
پشوی تیدا بدهن ۵ سیاجی خانوو ۵
که نه جینهی ناو مال ۵ چوار دار پان
سئ دار لاوو نیو ده خڕینه سهر
به ک و کالایان ده خڕینه سهر (ک:
سهاء).

سَاءَ سَوَاءٌ وَسَوَاءٌ: شتیکی شهرم ناوهری
به سهردا هات و توشی عه یبداری
بوو.

سَاءَ به ظناً: گومانی خراپی لیکرد ۵ لئیی
به گومان بوو (فهو سئ) وهی سئنه
(وهو أسوأ وهی سَوَاءٌ).

سَاءَ فلاناً سَوَاءٌ وَسَوَاءٌ: شتیکی وای
له گه ئدا کرد پئ ناخۆش بوو.

سَاءَ: وشه به که و مکوو (بئس) به کاردئ بۆ
زهم کردن ۵ دهگوترئ: (سَاءَ ما یفعل)
ته وهی دهیکا کاریکی خراپه.

أَسَاءَ فلانٌ: فلانکس کاری خراپی کرد.
أَسَاءَ الشَّيْءُ: کارمه کی باش نه نجام نه دا
۵ شتیکی ناشیرینی پالدا ؛ شتیکی
زیان نامیزی پالدا.

أَسَاءَ فلاناً وله والیه وعليه ربه: به مانا
(سَاءه) دئ.

سَوَاءُ: شتی ناشیرینی پالدا.

سَوَاءٌ عَلَيْهِ قَوْلُهُ أَوْ فَعَلُهُ: رمخنهی له سهر

نموه لی گرت.

سَوَّ لَا تُسَرِّي: چاک سازی بکوه گندهل

کاری مهکه.

إِسَاءَةٌ: بؤ موطاومعهی (ساءة) دئ

نارمحت بوو دلی ناخوش بوو

دؤش داماو ویزدانی روشا.

السَّوْءُ: وشهیهکه له شتی ناشیریندا

بهکار دئ دهگوترئ: (رجل سَوِءٍ

وعمل سَوِءٍ ورجل السَّوْءِ والرجل

السَّوْءِ) ههروا بهمانا ناگر دئ (ك:

أَسْوَءُ).

السَّوْءُ: ههر شتیک خهمو پهزاره بخاته

ناو دلوه ده ههر شتیک ناشیرین

بیو به خراب له ههلهم بلرئ

ناوئیکه کؤکهرموهی بهلاو کارمساتو

چورتم دمگهپهنئ ده مبیته درکهو

کینایه بؤ نهخوشی بهلهکی

قورئان دمفهرموی: ﴿وَأَذْخِلْ يَدَكَ فِي

جَنِّكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ﴾.

السَّوْأَى: مبینهی (الأسوأ) ه تاوان

ناگر ه قورئان دمفهرموی: ﴿لَمْ كَانَ

عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَصَاوُوا السَّوْأَى﴾.

السَّوْأُ: رموشتی ناشیرین ه روخساری

ناشیرین.

السَّوْأَةُ: رموشتی ناشیرین ه کاری

فاحیشهو خراب، شهرمگا

(عهورمت).

السَّيِّئُ: ههر شتیک ناشیرینو عهیب

بی.

السَّيِّئُ: بهمانا (السَّيِّئُ) دئ.

السَّيِّئَةُ: گونااهی بهچوک ه قورئان

دمفهرموی: ﴿إِنْ تَجْتَبِئُوا كَبَائِرَ مَا

تَنْهَوْنَ عَنْهُ لَكُمْ سَيِّئَاتُكُمْ﴾ ه

عهیبو کهمو کوپی گرانو

چورتمو ناخوشی ه قورئان

دمفهرموی: ﴿وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا

فَعَلْتُمْ أَتُؤْذِنُهُمْ إِذَا هُمْ يَقْتُلُونَ﴾ ه

ههله.

الْمَسَاءَةُ: پیچهوانهی (السَّوْرَةُ) واته:

کهیف ناخوشی.

الْمَسَاوِي: عهیبو کهمو کوپیهمکان، ههر

ناوا به (کؤ) بهکار دههیندرئ، دهلین

تاکی نیه.

السُّرِيَّةُ: سهفهری دوور.

السُّوِيَّةُ: شهرابیکه له برنج دروست

دهکرئ کهمیک دهگوریندرئو

سهرخوش کهره ه به زوری له

میصردا باوهو دهخوریتهوه.

سَاجَ سَوَّجًا وَسَوَّجًا وَسَوَّجًا: هاتو رویی

ه به هیواشی رویی.

سَاجَ الحَائِكِ التَّسْيِجِ بِالسَّوْجَةِ: جولا

مهکوکهی هیئاو برردو ریسراوی

تیومرداو به شهپته کهی

قوماشهکهی رنک خست.

صارت الأرض سُوحاً) ئەومىندە باران
بارى زموى ژل بوو قاچى پيدا
رۆدمەچن.

سَادَ سِيَادَةٌ وَسُودُوداً وَسُودُوداً: بەرپزى
شكۆمەند بوو ناوى پياومىتى
سەخاومىتى بىلاو بۆۋە ۋە رمىش بوو،
رمىش ھەلگەمرا ۋە ناوى سازگارى
خواردموۋە.

سَادَ قَوْمُهُ أَوْ غَيْرُهُم: بوو بە گەورە
قەومەكەى.

سَادَ غَيْرُهُ: پېش كەوتى بەسەر
ناھەزانىدا بالا دەست بوو.

سَادَ فَلَانًا: لە گەورمىيى بالا دەستىدا
بەسەر فلاندا زال بوو.

سَوْدَ سَوْدًا: رەنگى ومكوو خەلوز رمىش
بوو (فەر اسود، ۋەي سَوْدَاءُ) (ك):
(سود).

أَسَادَ: مىندالى رمىش پېستى بوو ۋە
كوپىكى بوو بە گەورە
فەرمانرەۋاۋ كار بە دەست.

أَسَوْدَ: بەمانا (أَسَادَ) ھاتوۋە.

سَاوْدَةُ مَسَاوِدَةٌ وَسَوَادٌ: كى بركىي
لەگەلدا كىرد لە پياومىتى
شكۆمەندىدا، لە ۋەجىخ زادەمىيى
رەسەنىدا ۋە لە تارىكايى شەۋدا
توشى بوو ۋە رەقە بەراپەتە كىرد.

سَاوَدَتِ الْمَاشِيَةَ النَّبَاتَاتُ: ئازەلەكە

سَوَّجَ عَلَى الْبُسْتَانِ وَغَيْرِهِ: شوراي بۆ
باخەكە كىرد.

السَّاجُ: درەختى ساج جۆرە درەختىكە
زۆر گەورە دەمىيى و لقو پۆيى بىلاو
دەمىنەۋە ۋە گەلەپەكى گەورەى ھەيە.
السَّاجَةُ: تاكى (السَّاجُ) ۋە جۆرە بەتانى
لەفەپەكە ئادەمىزاد خۆي پى
دادەپۆش.

السُّوْجُ: جۆرە چارە سەرىپەك بە قورى
كوللو جولا رايەلى قوماشەكەى پى
سەفت دىكا.

السِّيَاجُ: پەرزىن بە شتى چىقلارو
دېركاۋى يان بە دىۋار ۋە (ك): أَسْرَجَ
(سۈج).

السُّوْجَةُ: نامىرىكە جولا قوماشەكەى
پى سەفت و لوس دىكا ۋە ئاۋ پەرزىن ۋە
(ك): مَسَاجٍ).

السَّاحَةُ: گۆرەپان ۋە دەشتايى و پانتايى
نەۋان خانوى ھۆبە و گەپەك ۋە
دەگوتى: (ھو برى الساحة) ئەو بى
تاۋانە.

سَاخَتِ قَوَائِمُهُ: قاچى لە زموى چەقىن
(سَاخَتِ الْأَرْضُ بِهِمْ) زموى قوتى
دان.

أَسَاخُهُ: ۋاي لىكىرد لە قور بچەقى.
تَسَوَّخَ فِي الطِّينِ: كەوتە ناۋ قورمەۋە.

أَلَسُوْاخُ: قورى زۆر كە قاچى تىدا
بچەقى ۋە دەگوتى: (مُطْرْنَا حَتَّى

دممی بۆ رومگه که برد بۆنه وەدی
بیخو وەل هیچی دەست نەکهوت
چونکه گزوگیاکه کهم و کورت بوو
له زەوی جیانه بوبوموه.
سَوْدَ: نازا بوو.

سَوْدَ الشَّيْءِ: شتەکی رمش کرد.
سَوْدَ الْكِتَابَ: کتێبه کهی رمش نووس
کرد، په کهم جار نووسییه وە.
سَوْدَ فُلَانًا: فلانکه سی کرده گهوره
سهرور و دمگوترئ:

سَوْدَ عَلَيْهِم: کردییە گهوره
فهرمانرپوا به سهریانه وە.
إِسْتَادَ الْقَوْمُ: قەومە که گهورە خۆیان
کوشت و تاربان بۆ خۆیندە وە
ناپزایان بهرامبەر دمربری.
استاد القوم بني فلان: خەلکە که
گهوره ریش سپی فلان بنه مائه یان
کوشت، پان دیلیان کرد و یان
وتاریان ناپارسته کرد.

استاد القوم وفيهم: ناهرمتیکی
خانەدانی نەتە وە کهی خواست
مارە دی کرد، گواستیە وە.
تَسَوَّدَ: ژنی هینا.

إِسْوَادَ: ورده ورده بوو به رمش پیست.
إِسْوَدَ: به مانا (إِسْوَادَ) دئ و دمگوترئ:
(إِسْوَدَ وَجْهَهُ) دەم و چاوی رمش
هەنگەراو خەمبار بوو.

الْأَسْوَدُ: رمش پیچه وانهی سپی و لەلای
عەرمب شتی زۆر سهوز به رمش
ناوژمە دمگوترئ و دمشگوترئ: (هەرو
أسود الكبَد) واتە دوژمن و ناحەز و
(هم سود الكبَد) ئەوانە دوژمنن
(الْقَتْمُ سود البطون) مەرمان کزن و
هەروا وشە (الأسود) ناو وە بۆ
چۆلە که و ماری گهورە که رمشی
تێدا بئ و ماری قۆلە هوپباب و
پیس و ژمەراوی و دمشگوترئ:

أسود سَالِحٌ: ماریکی رمش و توپز
فرپندر و چونکه هەموو سائیک
توپیژیک فرپ دما و (ك: أسود).
الأسودان: بەردەلەن و شەو و مارو
دویشک و خورماو ناو و ناوو ماست.
الْأَسْوَدَةُ: ماری گهورە که پەلە دی رمشی
تێدا بئ.

السَّوَادُ: رمش، رمشایی و پیچه وانهی
رمنگی سپییە و کەسایەتی و خود و
دمگوترئ: (لَا يُفَارِقُ سَوَادِي سَوَادَةٌ)
من هەرگیز خۆم لە ئەو
جیاناکە مە و هەروا دمگوترئ: (لَا
يُزَالُ سَوَادِي بِيَاضَكَ) کەسایەتی من
لە کەسایەتی تۆ جیا نابێتە وە و لە
حەدیدا هاتوو: (إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ
سَوَادًا بَلِيلَ فَلَا يَكُنْ أَجْبَنَ السَّوَادِيْنَ
فَإِنَّهُ يَخَالُفُكَ كَمَا تَخَالُفُهُ).

سواد القلب: ناخی دل.

سواد العين: گلیڼه‌ی چاو.

سواد البطن: جەرگ ۵ هه‌روا ناوه بۆ

کۆمه‌لیک دارخورماو دره‌ختی ترو

رومکی زۆر سه‌وز ۵ چونکه سه‌وزایی

نزیکه له رمنگی رمش ۵ پۆشاک

رهمی ۵ ده‌گوتری: (جاء الرزیر

وعليه سواده) ومزیر هاتو به‌رگی

رهمی خۆی له‌به‌ردا بوو ۵ هه‌روا

وشه‌ی (السّواد) ناوه بۆ گوندى سمر

به‌شار ۵ ده‌گوتری: (خرجوا الى سواد

المدينة) چونه‌دەر بۆ ديهاتى

ده‌ورو به‌ری شار.

سواد العراق: رمه‌ خاکی عێراق.

سواد العسکر: خیمه‌و جه‌ك‌و

پیداویستی سه‌ریازی.

سواد الامیر: دارو ده‌سته‌ی پاشاو

پاساوه‌کانی ۵ زۆرینه‌ی خه‌ك‌ ۵

مال‌و سامانی زۆر ۵ ئاژه‌ل‌و كشتو

کالی زۆر ۵ ده‌گوتری: (لفلان سواد

من الماشية والمزارع).

السّواد: که‌ه‌یف خۆش‌کردن ۵

نه‌خۆشییه‌که توشی جەرگ ده‌بی له

ناگامی زۆر خواردنی خورما ۵ وا

ده‌بی ئەم نه‌خۆشییه ده‌یکوژی ۵

ده‌ردیکه توشی مه‌ر ده‌بی گوشتی

رمش ده‌بی‌و ده‌یکوژی ۵ رمنگ

زهردییه‌که ۵ سه‌وزیه‌که توشی

نینۆك ده‌بی ۵ نه‌خۆشییه‌که توشی

که‌نم‌و جۆ ده‌بی، ده‌نکه‌که‌ی رمش

ده‌بی.

السّواد: به‌مانا که‌ه‌یف خۆشی دئ.

السّود: پلێتیکی مه‌عه‌ده‌نی رێك‌و

پێکه ۵ شوێنیک به‌ردی زۆر بی

به‌تایبه‌تی به‌ردی رمش‌و زبر.

السّوداء: مێینه‌ی (الأسود) ۵ په‌ك‌یک

له‌و چوار ماده‌یه‌ی جه‌سته‌ی ئی

پێك دئ: که به به‌روای پێشینان

جه‌سته له‌و چوار شته په‌یدا ده‌بی ؛

ئه‌وانه‌ش (الصفراء، الدّم، البلغم،

السّوداء) ۵ ره‌شماری گه‌وره ۵

ره‌شه‌؛ که به (حبة البركة) ناسراوه

۵ ده‌شگوتری: (کلمته مارّة على

سوداء ولا يبضاء) قسه‌م له‌گه‌ل دا

کرد نه به چاك نه به خراب

وه‌لامی نه‌دامه‌وه.

السّودان: کۆی (الأسود) چینیکی

ئاده‌میزادن رمش پێست، هه‌ندیکیان

قز هه‌له‌پروزاو هه‌ندیکیان لـج

ئه‌ستورو هه‌ندیکیان لوت پانه‌وه

بوون.

السّودد والسّودة: گه‌ورمیی شکۆمه‌ندی،

رێزو پیاومتی و مه‌ردابه‌تی.

السُّودَاءُ: پچوککراوهی (السُّوداء) ۵
ههروا ناوه بۆ ناخی دَل.

السَّيِّدُ: خاوەن ۵ پاشاو گەورە ۵ خاومنی
کۆیلە ۵ ریش سەییو سەرکردهی
کۆمەلێک ئادەمیزاد ۵ هەرکەسیک
بە گۆی کردنی فەرزو پێویست بێ ۵
نازانوێکی ریزو خوشەوێستییه بۆ
وەجەو نەوهی فاطیمە کچی
پێغه مەبەر بەکار دەهێندرێ ۵ ههروا
وشە (السَّيِّد) لە هەندئ ولات بۆ
هەموو کەس و بۆ ریزداری هەموو
شتیک بەکاردئ ۵ دەرگوترئ: (القرآن
سید الکلام) ۵ قورئان ریزدارترین
کەلامە.

السُّودَةُ: دەرگوترئ: (ماء مَسْودَة)
ناوێکە دَل فێنک گەرمووبە (ک:
مسود).

السُّودُ: جۆره خواردنی که له ناو
عەرمیدا باوه.

السُّودَةُ: رمش نووسی لاپەرمیەك یا
زیاتر پەكەمجار دەنووسرئ و دواى
پاكنووس دەرکئ.

السُّودُقُ: باز یان هه ئۆ ۵ (ک: سوادق).
سَوْدَلُ فُلَانٍ: فلانکەس سمیلی درێژ
بوون.

السُّودَلُ: سمیل.

السُّودَانِقُ: بەمانا (السُّودُق) دئ.

السُّودُقُ: بەمانا (السُّودُق) دئ ۵
نەلقەى زنجیر ۵ دَل ۵ (ک: سوادق).

السُّودُقُ: بەمانا (السُّودُق) دئ.

السُّودُقِيُّ: هه ئۆى باز ئاسا ۵ (اسم
منسوب) واتە: چوستو چالاک و
فێل زان و وریا.

سار سوراً و سورە: رقی هەلسا، توپە بوو
بەلاماریدا.

سار الشجاع في الحرب: جەنگاوەرە ئازاکە
لە شەردا هەلەمەتی برد.

سار الشَّرَابُ في رأسه: عەرەقەکە لە
کەلەمى داو سەرخۆشی کرد، گێزی
کرد.

سار الحائط: چوووە سەر دیوارەکە ۵ (سُرُ

سُرُ) فەرمانێکە لە (ساریسور)
وەرگێڕاوه ئارپاستەى ئادەمیزاد
دەکړئ بە مەبەستى هەلنانى بۆ
کاری بەرزو پیاوشتی.

ساروهُ سَاورَةً وساراً: پەلاماری دا ۵ لە

شەرو زۆرانبازیدا سەری گرت ۵
دەشگوترئ: (ساورته المهموم
والهواجس والأفكار ونحوها) خەمو

پەژارە، دڵە خوتەو بیرو بۆجونی
جیا جیا لە ناخیدا سەریان هەلدا و
زۆرانبازییان لەگەڵدا کردو هینایان و

بردیان چەمبەرمیان لەگەڵدا بەست

سَوْرَةُ: شووای بۆ کرد، پەڕژینی بۆ کرد

السُّورُ: بَهْمَانَا (السُّورُ) دئ ۵ (ك):
أسورة).

سُورُ الْحَمْرِ وَغُورُهَا: كَهْفُو هَهْلُجُونِي
شهرابو کاریگهری توندو کهسکونی
۵ دهگوتری: (أَخَذَهُ سُورُ الْفَرْحِ
وَنُحُوهُ) نَهَشُو نَمَای دَلْ خُوشُو تَهْر
دهماخی له کهلهی دا.

السُّورُ: هَمْر شَتِيك دَمُورِی شَتِيكِي تَر
بداو بییته سیاج بوی ۵ (ك): أَسُورُ
وَسِرَان) ۵ وَشْتَرِي رَمَسَن ۵ خَوَارْدَنِي
نَامَادَمَكِرَاو بُو مِیَوَانِي بَهْرِیَز ۵ لَه
جَهْدِشْدَا هَاتُوه: دَهَلِي: بَیْغَهْمَبَهْر
(د.خ) بَه هَاوَهْلَانِي خُوی هَمْرَمُوه:
(قُومُوا فَقَدْ صَنَعَ جَابِرٌ سُورًا) ۵
هَهْسَتَن بَابِرُؤَیْن جَابِرِ خَوَارْدَنِي بُو
نَامَادَمَكِرْدُویْن.

السُّورَةُ: رَاپَهْرِیْن وَبَهْلَامَار دَان، دِیَارْدَمُو
نِیْشَانَهی پِیَاوَمَتِی وَمَهْرْدَاپَهْتِی ۵
بَهْرَز بُوونَهْمُوهی رِیْزُو شَهْرَمَف ۵
کُوشَنْدَمِی سَهْرَمَا ۵ کَهْسکُونِی وَ
کَارِیْگَهْرِی شَهْرَاب ۵ رَق هَهْلَسَانِی
زُؤُرُو لَه سَنُور دَهْرَجُوه ۵ هَهْلَمَهْتُو
تَوَلَه سَتَانْدَهْمُوهی پَاشَا لَه
تَاوَانَبَارَان وَکَهْمَتَهْرَخَهْمَان ۵
دَهْمُگُوتَرِی: (فَلَان ذُو مَوْرَةِ فِی
الْحَرْبِ) فَلَانْکَهْس لَه شَهْرِدَا لَیْزَان وَ
بِیْرُوبُؤُجُونِی پَهْسَهَنْدِی هَهْپَه.

السُّورَةُ مِنَ الْبِنَاءِ: تَهو بَالَهْخَانَهْپَه

سُورُ الْمَرَأَةِ: بَاَزْنَهی کَرْدَه دَمَسْتِی
نَاَهْرَمَتَهْمَهْوه.

سُورُ الْحَائِطِ: جُوهه سَهْر دِیَوَارْمَهْ.
سُورُ فَلَاتًا: فَلَانْکَهْسِی کَرْدَه گَهْوَرْمُو کَار
بَهْدَهْمَسْت ۵ کَرْدِی بَه تَفَهَنْگِجِی وَ
رَاسْت هَاوِیْز.

تَسَاوَرُ لِلشَّيْئِ: خُودِی شَتَهْکَهی بُو بَهْرَز
کَرْدَهْمَهْوه.

تَسَاوَرُ الرِّجْلَانِ أَوْ غَيْرَهُمَا: تَهو دُوه
پِیَاوه بَهْلَامَارِی پَهْکِیَان دَاو دَمَسْتَه وَ
پَهْخَهی پَهْکَر بُوون.

تَسَوَّرَتِ الْمَرَأَةُ: نَاَهْرَمَتَهْمَهْ بَاَزْنَهی لَه
دَمَسْت کَرْدَن.

تَسَوَّرُ الْحَائِطِ: جُوهه سَهْر دِیَوَارْمَهْ ۵
فُورُتَان دَهْمَهْرَمُوه: ﴿وَمَلَّ أَتَاكَ نَبَأُ
الْخِصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾.

تَسَوَّرَ عَلَيْهِ: هَیْرِشِی بُو بَرْد.

الْإِسْوَارُ: لُؤْغَهْتِیکَه لَه (السُّورُ) بَهْمَانَا
تَهو بَاَزْنَه وَخَشَلَهْپَه نَاَهْرَمَت لَه
دَمَسْتِی دَهْکَا ۵ (ك): أَسُورَةُ) ۵
سَهْرکَرْدَهْمَهْکِی فَاَرْس بُووه ۵
تَفَهَنْگِجِی وَنِیْشَان هَهْنَگِیُو ۵
دَاْمَهْزَرَاوُو خُؤْگَر لَه سَهْر پَهْشْتِی
نَهْسَپ.

الْأَسَاوِرَةُ: نَهْمَهْوَمِیهْکِی نَاَعَهْرَمِیْن لَه دَیْر
زَهْمَانَهْوه لَه بَهْصَرْمَدَا نِیْشْتَهْجِی
بُوون.

السُّورُ: بَاَزْنَه وَخَرْ خَال.

سَاسِ الشَّاءُ: مهره‌گه نه‌سپئ له
خورپه‌گه‌ی دا ۵ نه‌سپئی ناو
خورپه‌گه‌ی زور بوو.

سَاسِ النَّاسِ سِيَاسَةً: بوو به گه‌وره‌ی
خه‌لکه‌گه‌و فه‌رمان‌په‌وایی کرد.

سَاسِ الدَّوَابِّ: وِلاخه‌گه‌ی رام کردو
ژیرباری کرد.

سَاسِ الْأُمُورِ: کارمکانی ریک‌خستن و
چاکسازی تیدا کردن ۵ (فهو سانس)
(ك: ساسة وسواس).

سَوَسِ الْحَبِّ وَغَيْرُهُ: به‌مانا (سَاس) دئ ۵
دمگوترئ:

سَوَسِ الْخِيَوَانِ: مه‌رو بزنه‌گه نه‌سپئ لیئی
دان و گمنه لیئی دان ۵ (فهو أسوس
وهي سوساء) (ك: سوس).

أَسَاسَ الْحَبِّ وَغَيْرِهِ: به‌مانا (سَاس) دئ ۵
دمگوترئ:

أَسَاسَ الْقَوْمِ فَلَتَأَ: خه‌لکه‌گه
فلانکه‌سیان کرده گه‌وره‌و

فه‌رمان‌په‌وای خویان ۵ ده‌شگوترئ:
(أساسوا فلاناً أمورهم) کاروباری

خویانیان دا به نه‌و ۵ هه‌روه‌ها
دمگوترئ: (سَوَسُوهُ أَمُورَهُم).

سَوَسِ فُلانَ لِفُلانَ أَمْرًا: فلانکه‌س
کارمکه‌ی بو فلانکه‌س ئاسان کردو

رئی بو خوش کرد.

إِسْتَأَسَ الْحَبُّ وَغَيْرُهُ: به‌مانا (ساس) دئ.

به‌رزو جوان بی ۵ چینیکه له
چینه‌کانی دیوار ۵ قاتیکه له
قاته‌کانی باله‌خانه ۵ تاکی سورمه‌ته
له سورمه‌کانی قورئانی پیروز ۵
پله‌و پایه‌ی به‌رزو شکومه‌ند ۵
فه‌ضلو گه‌وره‌یی ۵ شه‌رمفو
نه‌جیب زاده‌یی ۵ نیشانه ۵ (ك: سَوَّرَ
وَسُورَ).

السَّوَّارُ: نه‌و گه‌سه‌ی زور تورپه ده‌بی و
رقی هه‌لده‌ستی ۵ زور هه‌لمه‌ت
دمباو تۆله ستینه ۵ گه‌سێك شه‌راب
له كه‌له‌ی بداو ته‌رپه‌ماخی بکا یان
له په‌لو پۆی بخا ۵ هێرش به‌رو
تانه‌و ته‌شمر هاوێژ ۵ سه‌گی دپنده‌و
نازا بو ئادهمیزادی بیگانه ۵ قسه‌ی
کارپه‌گه‌رو سه‌لیندراوو بو‌پرده‌ر.

السَّوْرُ: سه‌رین و پشتی له پیست و
چه‌رم دروستکراو ۵ سه‌رین ۵ (ك:
مَسَاوَر).

السَّوْرَةُ: به‌مانا (السَّوْرُ) دئ ۵ (ك:
مَسَاوَر).

السَّوْرُ: مه‌چه‌ك ۵ شوینی بازنه‌و
ده‌سته‌وانه ۵ پیاویك به زور
کراپیته پاشاو فه‌رمان‌په‌وا.

سَاسِ الْحَبِّ وَالْحَشْبِ سَوَسًا: دانه‌ویله‌گه
سن لیئی دا ۵ دارمکه‌ مۆرانه کرم‌وئی
کرد.

تَسْوَسْ: بۇ موطاۋەئەى (سَوَسْ) دى.

السَّائِسْ: ئەۋگەسەى ۋالاخ رامو ژېربار
بكا، كارامايە لەژېر بارگردنى
ۋالاخدا ە (ك: سَاسَ ۋسَوَسْ).

السَّاسْ: خەمخۆركە، سەن كە لە
دانەۋىلەۋ خورى ۋ شتى ۋا دەداۋ
دايدەۋەش-يىنى ە ھەرشىتىك
دايخورى ۋ كرمۇل بېي.

السُّوسْ: بەئفى سەر ددان، ددان كرمۇل
كەر.

السَّاسَ: كۆى وشەى (السَّائِسْ) ە
دانەۋىلەۋ خۇراكى سەن ئى دراۋو
ئەسپى ئى دراۋو كرم ئى دراۋ.

السَّوَسْ: دەرەختىكە لە جۆرى دەرەختى
(عِضَا) دەشۋېھىتە دەرەختى مەرخ
چەقلى نىيە گەللى نىيە، بەرز
دەبىتەۋە باشىترىن چىلكەى
شقارتەى ئى دروست دەكرى.

السَّوَسْ: دەرەتكە توشى مى ئەسپ
دەبى قورگى وشك دەكاتەۋە تا
دەتۋېي.

السَّوَسْ: دەرەتكە توشى قاچى ۋالاخ
دەبى ە دەرەتكە توشى سەتى ۋالاخ
دەبى ۋ قاچى لاۋاز دەكا.

السُّوسْ: بەمانا (السَّاسْ) دى ە (سُوسْ
كل شىي) خەمخۆركەى شەكەپە، كە

لەناۋ شەكەدا پەيدا دەبى ۋ وردە
وردە شەكە دەخوا ۋەكوو (سەنى
ناۋ دانەۋىلە، كرمى ناۋ خۇراك ە
كرمۇل بوۋنى ددان ە ھەروا ناۋە بۇ
روەكىكى عوشبى، تەمەن درىزە
دەشتەكىيە رەگەكانى درىزو قولن،
رەگەكانى ورد دەكرىن ۋ دەكوترىن
دەرمانى ئى دروست دەكرى ە ھەروا
شەرابىكى ئى دروست دەكرى پىي
دەكوترى عىرقى سوس ە ھەروا
دەكرىتە كىنايە بۇ سەروشت ۋ
رەۋشتى شت ە دەكوترى: (الكرم من
سوسە) سەخى ۋ نانبدەبى لە
سەروشت ۋ رەۋشتى ئەۋە ە ئەسل ۋ
بەنەما.

السياسة: راميارى ە (سياسة سوق الحرة)
دەربېرىن ۋ تەبىرىكە ھەئس ۋ
كەۋتى بانقە سەرمەكىيەكان ديارى
دەكا دەربارەى كېرىن ۋ فرۇشتىنى
پارە جىبا جىاكان ە بە مەبەستى
زۆرتر گۆرپەنەۋى كاللاۋ دراۋ.

السَّوَسْ: جۆرە روەكىكە لە پىپرى
روەگەكانى (الأيروس) قەدو بالايى
شەست سانتىمەترىك بەرز
دەبىتەۋە ە گۆلىك پەن چەند
گۆلىك ھەرىكەمەن لە
غونچەپەكەۋە پەيدا دەبى ۋ

دمپشکوی، همیه سپی، همیه شینه
همیه زمرده همیه سووره ۵
رومکیکی تهمهن دریزه له ولاتانی
نهوروپاو ولاتانی سهر دهریای سپی
ناومراست دهری، ههندی جوری به
رمگی بۆن خوش بهناوبانگه، چونکه
رومکیکی عهتر نامیزه.

ساطت نفسه سوطانا: دلی تیکه له هات.
ساط الشئی سوطا: شتهکهی تیکه لاو کرد
به نهسکوی و شتی وا تیکی هه لدا
بۆنهموی باش تیکه له بهیه کترین ۵
دمگوتری: (ساط القدر و غرها)
خواردنی ناو مهنجه له کههی تیک
هه لدا همروا دمگوتری:

سیمه جُک بدمی: خوشه ویستیت تیکه له
به خوینم بووه.
ساط الامر و غره: کارمه کهی نه مهبواو دیو
کردو لئی ورد بۆوه ۵ (ساط الحرب
و غرها) له شهرمه کهوه گلاو جووه
ناویهوه.

ساط الدابة: به قه مچی ولاغه کههی نازوت
لئی خوری.

سارط فلانا: به قه مچی له فلانکس
راسا ۵ یان به قه مچی به رهنکاری
فلانکس بۆوه له شهره قه مچی دا
به سه رهیدا زال بوو ۵ دمگوتری:
(سارطی فسطئه).

سوط الکراث: گیا کوراث گلوکی
ناومراستی دهر کرد.

سوط الشئی: شته کههی تیک هه لدا.

سوط امره او رایه: له کاروبار مگانیدا
یان له راو بۆچونه مگانیدا تیکه له و
پیکه لی کرد.

سوط الحرب: کهوته شهر دهستی به شهر
کرد.

استوط الامر: کارمه کههی شیواو چهواشه
بوو، دمگوتری: (استوط علیه امره)
ئیشه کههی ئی چهواشه بوو دهستی تی
خراو له سه رمی هورس بوو.

السوط: قه مچی له چه رم و شتی وا
دروست کرابی ۵ لاسکی روه کی

کوراث که هیشتا گو له کههی له
غونچه دایه ۵ بهش و بار ۵ نازارو
نارچه متهی ۵ هورشان دهمه رموی:
﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾:

خودا عه زابی به ئیشی به سه را
رشتن ۵ پالاو کههی ناو ۵ زندهی گولاو
که و مگوو قه مچی دریز ده بیته وه ۵
رنگای یاریکی نیوان دوو بارکۆن
(ك: أسواط و سياط).

سوط باطل: نهو دیمه نهیه که له
کونی کهوه تیشکی هه تاو ده چیه
ناو ژوریه کهوه و خیتیک دروست

گواسـتیهوه ۵ یان سهعاتیک دواکهوت.	دهکا ۵ دهـگوترئ: (هما يتعاطيان سرطاً واحداً) نهو دووانه يهـك كاردهكهن.
اساع الشئى: شتهكهى باشگوئ خست، فهوتاندى.	السراط: خاومن فهـمچى، ياساول، پۇلىسى فهـمچى بهـدمست كه لهـخهـلك دهدا.
اساع الماشية: نازدهـكانى بهـرهـللا كردن تا بوخويان بلهـومرپن.	السراط: شورباويـكه ناوو بهـرمـكـيـشتهكهى زور بئ ۵ پيازو نوکی زور تيدا بئ.
سارعه مسارعة وسراعا: بوسهعاتيك بهـكرئى گرت ۵ یان بهـسهعات بهـكرئى گرت.	السويطة: تيـكهـلاو تيـك ههـلـراو تيـكهـلـكـراو ۵ دهـگوترئ: (أمرأهم سويطة بينهم) مالهـكهـيان تيـكهـلاوه.
الساع: نارـهـحهـتى و ناخوشى.	المسواط: دارپـكه يان شتيكى تر وهكوو نهـسـكوئ نهـوهـى لهـناو مهـنـجهـلهـكهـدايه پئي تيـك ههـلـمـدرئ ۵ نهـسـپـيـكه به فهـمچى نهـبـ بازندا، ناكهـويـته غار ۵ (ك: مساويط).
الساعة: بهـشـيك لهـبهـشهـكانى كات ج كهـم بئ يان زور ۵ بهـشـيك لهـبيستو جوار بهـشى شهـوو روژ ۵ ناميرپـكه كاتى پئ ديارى دهـكرئ ۵ واته سهعات ۵ سهعاتى خورى بهـهوى وزهى خور نيش دهـكاو كاتهـكانى شهـوو روژى پئ ديارى دهـكرئ ۵ روژى قيامت ۵ یان نهـوكاته قيامهـتى تيدا رادهـبئ ۵ (ك: ساع وسواع).	المسوط: بهـمانا (المسواط) دئ ۵ (ك: مسواط).
ساعة الغفلة: سهعاتى نيوان مهـغريبو عيشايه.	المسياط: ناو كه له بنكى ههـوزدا بمـيـنـيـتهوه (ك: مسايط).
ساعة سوعا: ساتهوهختيكي ناخوشو نالهباره.	ساع الشئى سوعا: شتهكه فهـوتا، لهـكيس چوو، دهـگوترئ: (ضائع سائع): فهـوتاوو لهـناو چوووه.
ساعة الصفر: لهـزاراوهى هيـزى چهـكـدارو سوپادا نهـوكاته نهـينييهـيه كه دمست دهـكرئ بهـكارى سهـربازى تيپيدا.	ساعت الإبل أو الماشية: حوشترهكه يان مهـرو بزـنهـكان چوونه لهـومرگاوه، يان بهـبئ شوان لهـپاوان دهـلهـومرپن.
	اساع: لهـمـاتـن كـيـن بـخـوـر تـيـدا

السَّوَّاعُ مِنَ اللَّيْلِ: سمعات.

سَوَّاعٌ: بتیکی ناوداره له‌ناو هه‌ومی نوح
دا به‌رستشی بۆ کراوه دواپی بوومته
به‌رستراوی هۆزی هوزمه‌یل یان خیللی
هه‌مدان ۵ قورشان ده‌مه‌رموی: هَلَّا
تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سَوَّاعًا
وَلَا يَفُوتَ وَيَقُوتُ وَكُسْرًا ۝

السَّوَّاعُ مِنَ اللَّيْلِ: به‌مانا (السَّوَّاعُ) دئ.
الْبِشْيَاعُ: هه‌وتینه‌ر، هه‌لاچۆکه‌ر،
ده‌گوترئ: (هر بَشْيَاع مِضْيَاع) ۵
هه‌روا ناوه بۆ حوشرتیک که به‌بی
شوان ده‌چیته له‌وه‌رگا ۵ (ک:
مسیح).

سَاغَ الشَّيْءُ سَوَّاعًا وَسَوَّاعًا: شته‌که خو‌ش و
گوارا بوو به‌جه‌سته‌ی که‌وت ۵ (ساغ
الشراب والطعام في الخلق): به‌ناسانی
ناوو شله‌مه‌نییه‌که یان خواردنه‌که
له‌گه‌روی رۆپشته خوار.

ساغ الشراب أو الطعام: به‌ناسانی ناوو
خواردنه‌که‌ی قوت دا.

أَسَاغَ فُلَانٌ بَفُلَانٍ: فُلَانُكُمَسْ به‌فُلَانُكُمَسْ
کارده‌کی بۆ ته‌واو کراو چی به‌چی
بوو.

أَسَاغَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی والئ کرد قوت
به‌چیو به‌ناسانی له‌گه‌روی به‌رواته
خوار، ده‌گوترئ: (أَسَاغَ لِي غُصْقِي):
مۆلتم بدمو به‌له‌م لئ مه‌که.

أَسَوَّعَ أَخَاهُ: له‌گه‌ل براکه‌ی له‌دایک بوو،
دوو لانه‌بوو، یان له‌دوا‌ی براکه‌ی
له‌دایک بوو.

سَوَّعَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی گونجاند، وای لئ
کرد به‌ناسانی قوت به‌چی.

سَوَّعَ الْأَمْرَ وَخَوَّهَ: ئیشه‌که‌ی به‌ه‌روا
زانو وای لئ کرد که‌سانی دیکه
سودی لئ ببینن.

سَوَّعَ فُلَانًا مَا أَصَابَ: رێگای دا فُلَان
سود له‌ به‌شی خۆی وه‌ریگری، به‌شی
خۆی به‌رئو که‌س رپی لئ نه‌گری
۵ شته‌که‌ی به‌پالفته‌کراوی چی
هیشت ۵ (سَوَّعَ لَهُ كَذَا): فُلَان شتی
پئ دا.

إِسْتَسَاغَهُ: به‌مانا (سَاغَهُ) دئ ۵
به‌گونجوا‌ی دانا ۵ وای کرد خواردن و
خواردنه‌وه‌که به‌خۆشی قوت به‌چی ۵
قه‌سه‌که‌ی خۆی برده سه‌رو وای کرد
که‌سانی به‌رامبه‌ر بیرو بۆچونه‌کانی
په‌سه‌ند بکه‌ن، ده‌گوترئ: (لا
أَسْتَسِغِ الطَّعَامَ أَوِ الْكَلَامَ): نه‌و
خواردنه‌ یان نه‌و قسه‌ په‌سه‌ند
ناکه‌م.

الْأَسَوَّعُ: گواراو خو‌ش قوت چوو،
ده‌گوترئ: (شَرَابُ الْأَسَوَّعِ):
شه‌رابیکی گوارایه.

الْتَّسَوَّعُ: (تسویغات السلاطين): رێگه
پێدانی پاشایه به‌وه که‌سیک بتوانی

له لایه نئیکی دیار یکر او مافی خوی
وهر بگری.

السَّوَّاعُ: هه رشتیك ببیته هوكاری
قوتدانی خوراك، دموگوتری: (الماء
سِراغ الفَصَصِ): ئاو هوكاری
قوتدانی پاروه خوراكه.

السَّوَّاعُ: (هذا سَوَّاعٌ هذا): ئهوه
به نه ندازهی ئهوه ۵ یان له سهمر
شیوهی ئهوه ۵ دموگوتری: (فلان
سَوَّاعٌ اخیه): فلان دوا به دوا
براکهی له دایک بووه مندالی تریان
نمکه ووتوته نیوانهوه ۵ ههروا
دموگوتری: (هو اخوه سَوَّاعٌ): فلان
دوا به دوا براکهی له دایک بووه
مندالی تریان نمکه ووتوته نیوانهوه ۵
ههروا دموگوتری: (هي اخته سَوَّاعٌ):
ئهوه خوشکیه تی و دوا به دوا ئهوه
له دایک بووه.

السَّوَّاعَةُ: به مانا (السَّوَّاعَةُ دئی).
الْمُسَوَّغَاتُ: (مُسَوَّغَاتُ التَّعین): ئهوه
به ئه گه نامه و بر وانهوه به شتگیری
کردنانهن که به یو یسته نهو که سهی
دمیهوئ له فخر مانگه به ک دایمه زری
به شتکه شیان بکا بۆ ته عین بوون.

سالت الماشیة سوفاً و سرافاً: ئازده کهان
به نه خووشی (سرواف) له ناو چوون.
ساف علییه: خوی گرت، به صهبر بوو

له سهمری.

ساف الشیئ: بۆنی شته که ی کرد.

سَافِ السَّافَةِ: له له لانه که نزیک
کهوتهوه.

أساف: نه خووشی (سرواف) کهوته ناو
نازه له کهانیهوه.

أسافَ الوالدان: باوک و دایکه که
مندالیان مرد، به منداله مردووه که
دموگوتری (مُساَف)، به باوکه که
دموگوتری (مُسیف).

أسافَ فلاناً و غیره: فلانکه سی له ناو بر دو
فهوتانیدی.

أسافَ فلان ریحاً: بۆنی فلانکه سی کرد.
سَافَ فلاناً: فلانکه سی رۆیانده ۵ بۆنی
کرد بۆنهوهی بزانی کامیان بۆنی
که سکون تره ۵ فلانکه سی خافلانده.
سَوَّافَ فلاناً: فلانکه سی دوا خست ۵
خافلانیدی.

سَوَّافَ الأمر: گوتی نهوه دوا ئهوه کاره
دمکه ۵ کارمکه ی دوا خست،
دموگوتری: (سَوَّافَ به).

سَوَّافَ فلاناً أمره: کارمکه ی دایه
فلانکه سی و وتی به ویستی خوت
چۆنی دمکه ی و چی دمکه ی بیکه.

استافه: بۆنی کرد.

إستافَ الْمَسَافَةُ: ماوه که ی بری
له مهه سافه که ی تیپه ری.

السَّافَةُ: لِبَهْلَانٍ ۝ زَمَوِيَهْكَ لَهْنِيَوَان
لِبَهْلَانٍ وَ زَمَوِي رَهْمَقُو پَتَهو دَا بِي ۝
(ك: سوائف).

السَّافُ: جِينِي دِيوار لَه خَشْت بِي يَان
لَه بَه رَدُو شَتِي تَر ۝ تَهو خَشْت وَ
خَوَل وَ پَرُو پَالَهِي رَه شَه بَا
دِهِي پَتِي وَ دِه بَا.

السَّوَأُ: دَه رَدِيكَه تَوَشِي حَوَشْتَر دِه بِي
دِه پَه وَ تَتِي.

السَّوْفُ: صَه بَرُو جَاو مِرَوَانِي كَرْدَن،
دَه گوتري: (فَلَان يَقَات السَّوْفُ):
فَلَان كَه س بَه هَوَا دَه زِي.

سَوَفُ: حَه رَفِيكَه بُو رُوژ گاري دَا هَاتُو
بَه كَار دِه پَتِي نَدَرِي ۝ فِعْلِي مَوْضَارِيَع
تَا يَه ت دَه كَا بَه دَا هَاتُو دَه.

السَّيْفَةُ: دَوور بَوون، دَوور كَه وَ تَنَه وَ،
دَه گوتري: (كَمْ سَيْفَةُ هَذِهِ الْأَرْضُ؟)
يَان دَه گوتري: (رَبِينَا سَيْفَةُ عَشْرِينَ
يَوْمًا): نِيَوَان مَان دَووري بِي سَت رُوژَه
پَن گَا يَه.

المَسَافُ: دَووري ۝ لَوْت.

المَسَافَةُ: دَووري ۝ بَه زَوَرِي بُو رَو بَه رُو
نَه نَدَا زَه بَه كَار دِه پَتِي نَدَرِي، دَه گوتري:
(مَسَافَةُ يَوْمٍ أَوْ مَسَافَةُ شَهْرٍ): وَاتَه
دَووري تَهو وَلاتَه رُوژَه رَيِيه كَه يَان
مَان گَه رَيِيه كَه.

ساق المريض سَوَقًا وَ سِيَاقًا: نَه خَوَشَه كَه

كَه وَتَه گِيَانَه لَو دَه وَ، دَه گوتري:
(رَأَيْتَ فَلَانًا يَسُوقُ): فَلَان كَه سَم بِي نِي
خَه رِيكِي گِيَان دَه رَجُون بَوُو ۝ هَه رَوَا
دَه گوتري: (سَاقُ الْمَرِيضِ بِنَفْسِهِ وَكَنَفْسِهِ
فَهو سَاقُ).

سَاقُ فَلَانًا: قَاجِي فَلَان كَه سِي هَه نَگَاوَت،
لَه قَاجِي دَا ۝ لَه دَوَاوَه تَيِيه وَ زَمَنِي وَ
دَمَنَه دَمَنَه دَا بُو تَه وَ بَرُو ۝
دَه گوتري: (سَاقُ اللَّهِ إِلَيْهِ خَيْرًا):
خَوَا خَيَرِي بُو نَارَد، خَيَرِي بَه سَه رَدَا
رَه شَت.

سَاقَتِ الرِّيحُ السَّحَابَ:
رَه شَه بَا يَه كَه تَه بُو تَوُزُو كَل وَ خَوَلِي
حَه وَ دَا، هَه وَ رَه كَانِي رَامَالِي.
سَاقُ الْحَدِيثِ: قَه سَه كَهِي دَرِي زَه پَيَاو
بَه زَن جِرَه گِيَرَا يَه وَ.

سَاقُ إِلَيْهِ الْحَدِيثِ: رَوِي نَا خَا وَ تَنَه كَهِي كَرْدَه
تَهو.

سَاقُ الْمَهْرِ إِلَى الْمَرَاةِ: مَارَه بِيه كَهِي نَارَد بُو
نَا هَر مَتَه كَه.

سَوَقٌ سَوَقًا: قَاجِي تَه سَتُورُو گَه وَ رَه بَوُو ۝
(هُوَ اسْوَقٌ وَ هِيَ سَوَقَاءُ).

أَسَاقَةُ: بَه مَانَا (سَاقَةُ دِي).

سَاقُ فَلَانًا الْمَاشِيَةَ: وَاي كَرْد فَلَان كَه س
نَا زَه تَه كَه لِي خَوِي ۝ نَا زَه تَه كَانِي
كَرْدَه مَوَلَكِي فَلَان.

سَاقَةُ: لَه رَوِي شَتَن دَا پَيَش پَر كِي لَه گَهَل

دا کردو پېښی کهوت ه کئی برکیتی
 لهگه‌ل دا کرد تابزاندړئ کامیان تیز
 رډوتره.
 ساق مَعَه: شته‌که‌ی له‌گه‌لدا لیخوړی ه
 شوینی کهوت.
 سَوَقُ النَّبْتُ أَوْ الشَّجَرُ: روه‌که‌که‌ پان
 دره‌خته‌که‌ قه‌دی په‌یدا کرد.
 سَوَقُ الْغَيَوانَ وَغَيْرُهُ: به‌مانا (ساقه) دئ.
 سَوَقُ فَلَانًا أَمْرُهُ: کاروباری خو‌ی دایه
 ده‌ست فلان‌که‌س.
 ساقُ الْبِضَاعَةِ: هه‌وئی دا بازار بؤ کالاکانی
 بکاته‌وه.
 اسْتاقَهُ: به‌مانا (ساقه) دئ.
 اِنْساقُ: بؤ موطا‌وه‌عه‌ی (ساقه) دئ ه
 شوین غه‌یری خو‌ی کهوت ه ملک‌ج
 بوو، ژړبار بوو.
 اساقُ الْجَبَلُ: کی‌وه‌که‌ درېژ بووه.
 تسارقتُ الماشيةُ: نازده‌ل‌ه‌کان دوايه‌کتر
 کهوتن، به‌شوین په‌کتر دا هاتن ه
 له‌رؤیشتن دا پاله‌په‌ستویان کرد.
 تساقُ الشَّيْثانَ: نمو دوو شته پیکه‌وه
 رؤیشتن، شان به‌شانی په‌کتر رڼیان
 کرد.
 تساقُ القَوْمُ: خه‌لکه‌که‌ له‌بازاردا زه‌مو
 زه‌مکاریان کرد.
 تسَوَقُ: له‌بازاردا کرپن و فروشتنی کرد.
 تسَوَقُ القَوْمُ: خه‌لکه‌که‌ بازارپان

دروست کرد.
 الساق: لیخوړی ترومییل پان ترین و
 شتی له‌و جوړه.
 الساق: نیوان نه‌ژنو‌و قاج ه قه‌دی
 دره‌خت و پوه‌ک ه (ک: سوق و سيقان
 واسوق) ه هه‌روا به‌مانا نه‌فس و
 گیان دئ ه نیمای عه‌ل دهرباری
 خه‌وارپه‌کان ده‌لئ: (لا بد لي من
 قنالم و لو تلفت ساقی): ناچارم
 شه‌ریان له‌گه‌ل دا بکه‌م ته‌نانه‌ت
 نه‌گه‌ر گیانشم تیدا بجی ه له‌په‌ندی
 پېشینان دا هاتووه (کشف عن
 ساقه): قاجی لی هه‌لمالی، نه‌م
 په‌نده به‌که‌سیک ده‌گوترئ که‌زور
 به‌جیدی ده‌ست به‌کاریک بکا شانی
 به‌ردا ه هه‌روا ده‌گوترئ: (قَرَعَ للأمر
 ساقه): قاجی هه‌ل‌کرد بؤ کردنی
 کارمه‌ک.
 قامتُ الحرب علی ساق: شه‌رپه‌که‌ گهرم
 بوو تاوی ساند.
 قامُ فلان علی ساق: فلان‌که‌س زور
 لی‌پراوانه شانی به‌رکارمه‌که‌ داو خو‌ی
 پی‌وه خه‌ریک گرد ه هه‌روا
 ده‌گوترئ: (بنی القوم بیوتهم علی
 ساق واحده): خه‌لکه‌که‌
 خانو‌م‌گانیان له‌سمر په‌ک ریزو شیوه
 دروست کرد ه (ولدت المرأة ثلاثة

ذکور علی ساق واحده): نافرمتهکه

یهک بهدوای یهکدا سح گوری بوونو
میینهیان نهکهوته نیوانهوه.

ساق حُر: نیرینهی باندیدی قهماریه.

السَّاقَةُ: پاشینهی سوپا.

السُّوقُ: بازار؛ نهو شوینهی کپینو
فروشتنی تیدا دهری.

سوق القتال: شوینی لیكدان و شهرکردنی

دوو لایهنی بهگژ یهکدا چووه

گۆرهمپانی جهنگ (ك: أسواق).

السوق الحرة: بازاری نازاد.

السُّوقُ السُّوداء: بازاری رمش

بازاریکه مامهله چیهکان تییدا
پابهندی نرخ دیاریکراو نابن.

السُّوقَةُ: رمشهخلک و بۆره پیاو

خهلکی همرهمهکی (بۆتاک و بۆکو
بهکاردمهیندری، دهری: (هر

سُوقَة وهم سوقة) (ك: سُوق).

السُّوقي: بازاریی، دهری: (هذا

الشي سوقی): نههم کالایه بازاریه

واته باش دروست نهکراوه.

السُّوقُ: سایهق (فاج دریز (ههلو

فروش (ههلوچی.

السُّوقُ: فاج دریز (رومکیک یهک

ساقی ههبی (هرزی دار خورما

نهوگاتهی دهرمکهوئی و بهنهاندازی

بستیک دریز دهبی.

السُّوقُ: قاتو؛ ههلو، خواردنیکه

بهماردی گهنم یان ناردی جو
دروست دهری.

السُّوقَةُ: لاسکی روهک و قهدی درخت
(هه یان بازاری بچوک.

السِّيَاقُ: مارهی (سِّيَاق الكلام):

شیوهی قسهو باسو و ئوسلوبو

شیوازی کهلام (گیانهلاو کاتی گیان

کیشان، دهری: (هو في السِّيَاق):

نهو لهگیان کیشاندايه.

السِّيَقُ من السحاب: نهو ههری با

پایدهمالی جا ناوی پیوه بی یان بی

باران بی.

السِّيَقَةُ: نازهلی لیخوپاو (نازهلی

فریندراو لهلایهمن دوزمنهوه (ههروا

دهری: (المرأ سِيَقَة القدر):

ئادهمیزاد راپیچکراوی دهستی

قههمره بۆ کوئی دهوی وادهپیاو

ناتوانی لیلی لادا (کوختهو

دیوجامه و شتی واکهراوچی

لهدوايهوه خوئی ههشار بدا (ك:

سائق).

السُّوقُ: حوشتیک راوکهمر خوئی

لهپهنادا نهدیو بکا بۆ نهوهی

نیچیرهکهی نهپینی (ك: مَسَاق).

السُّوقَةُ: گۆجانی شوان که نازهلهکانی

پی دنناوئی (ك: مَسَاق).

سَاك سَوَكًا وَسَوَاكًا: به هیواشی رویشته.

سَاك الشَّيْءِ: شته كه ی شیئا دهستی پیدایهینا.

سَاك فَمَهُ وَأَسْنَانَهُ بِالسَّوَاكِ: دهمو ددانی به سیواک پاک کردنهوه، سیواکی به دهمو دانی دا هیناو برد.

سَوَكُهُ: سیواکی کرد.

اِسْتَاكَ: دهمو ددانی به سیواک پاک کردنهوه.

تَسَاوَلَا: به رویشتنیکی نهرم رویشته.

تَسَاوَكْتَ الْمَاشِيَةَ: نازه له كه نهومنده لاواز بووه كه دمروا لوزه لؤزه تی.

تَسَوَكْتُ: به مانا (استاك) دئ ه ههروا به مانا (تساوك) دئ.

السَّوَاكُ: چیلکه دارپكه له درمختی ئیراك یان درمختی لهو جوژه سهریکی پرژ پرژ دهگری و سیواکی پی دهگری.

اَلْمِسْوَاكُ: به مانا (السواك) دئ ه (ك: مساویك).

سَال فلان سَوَالًا: بپروانه (سأل).

سَوَّلَ سَوَلًا وَتَسَوَّلَ: نهرم بوو، دهگوترئ: (سَوَّلَ البَطْنُ): گهدهی داچؤرا ه (هر اسول وهي سولاء) ه (ك: سول).

سَوَّلَ لَه الشَّرَّ: شهرو ههراى له لا خو شهو بیست کردو ههلی نا بو شهرو ههرا، دهگوترئ: (سَوَّلْتُ لَه نَفْسَهُ

كَذَا): نهفسو ههوا ههلی نا بو نهو کاره ه ههروا دهگوترئ: (سَوَّلَ لَه الشَّيْطَانُ كَذَا): شهیتان چوووه كه له ههوهو نهو کاره ی پی کرد ه (وهذا من تسويلات الشيطان): نهو له خشته بردنه گانی شهیتانه.

تَسَوَّلْتُ: به مانا (سَوَّلَ) دئ ه پرسیارى کرد داواى کرد.

السَّوَالُ: بپروانه مادهی (سأل).

السَّوَّلُ: بپروانه مادهی (سأل).

السُّوَلارُ: شله مه نییه كه كلبه ستینه زوو

گر دهگری له پیتروئل دمردمهیندرئ،

كه شافه ی له سوتهمه نی دیژل كه مته.

السَّوْلُغُ: بپروانه مادهی (سَلَّغَ).

سَام سَوَمًا وَسَوَامًا: به رهو پیش رویشته بهو بیستی خو ی ه به مه به بیستی وه دمست هینانی شتیک رویشته.

سَامَتِ الْمَاشِيَةَ: نازه له كان بو خو یان له وهران و پیویستیان به نائف نه بوو ه به ردهوام بوون له سهر له وهران.

سَامَ الطَّيْرَ عَلَى الشَّيْءِ: بالنده به دموری شته كه دا سوپا هوه.

سَامَتِ الْإِبِلُ وَالرَّيْحُ وَغَيْرَهَا: حوشتره كه

یان بایه كه به ردهوام بوون به خیرایی یان به هیواشی گوزهری کرد.

سام الشين: بهشته كه وه لكاو ليی
نمبوه وه.

سام الإبل في المرعى: حوشترمه كهی
بهره دلاى پاوانه كه كردو وازی لی
هینا.

سام الإنسان ذلاً أو غسفاً: زه لیلی و
نازه حه تی به سمر ناده میزاده كه دا
رشت.

سام فلاتاً الأمر: کاره كهی خسته
نه ستوی و داوای لی كرد نه نجامی
بدا.

سام البائع السلعة سوماً وسواماً:
فروشیارمه كه كالای رانواند بو
فروشتن و نرخه كه شی دیاریی كرد ه
له حه دیت دا هاتووه (لایسم احدكم
علی سوم اخیه) بایه كی له نیوه زه و
زه مکاری به سمر براكه ی دا نه كا ه
ده گوتری (سمت فلاتاً سلعتي):
به فلا نكه سم گوت كالاکه م به ومنده
لی دمكری؟ ه هه روا ده گوتری:
(سُمْتُكَ بِعِيْرِكَ سِيْمَةً حَسَنَةً):
نرخه
حوشترمه كتم باش بهر زگرده وه.

سام الماشية على المحرض: ولاخه كهی برده
سهر جهوزمه كه.

اسام الماشية: ولاخه كهی له له و مرگا
له و مراند.

اسام اليه ببصره: جاوی پیسی تی بپی و

به جاو هه نكاوتی.

ساوَمَه مساوَمَة وسِوَاماً: مامه له ی

له گال دا كرد بو کرپن و فروشتن.

سامم البائع بالسلعة: فروشیارمه
نرخه كالاکه ی بهر زگرده وه.

سَوَمُ الماشية: نازه له كهی له له و مرگا
له و مراند.

سَوَمُ الخيل: ولاخه كانی به سوارمه كانه وه
رهمانه كردن ه ناردنی.

سَوَمُ فلاتاً: وازی له فلا نكهس هینا چی
ده كا بیكا.

سَوَمُ فلاتاً في ماله: فلا نكه سی له مال و
سامانی خو ی دا ده سه لاتدار كردو
هه موو سه لاحتیه تی کی دایه.

سَوَمُ على القوم: په لاماری نه ته و مه كهی
داو هیرشی له ناکاوی کرده سهریان و
بارو دوخی شیواندن.

سَوَمُ الشين: شته كهی نیشانه دار كرد.

استامت الماشية: به مانا (سامت) دی.

استام البائع بالسلعة وعليها:
فروشیارمه كه نرخه كالاکه ی
بهر زگرده وه.

استام المشتري من البائع بسلعته: کرپار
نرخه كالاکه ی به فروشیار رانواند

داوای لی كرد پتی بلی چهنده؟

استام فلاتاً السلعة وعليها: داوای
له فلا نكهس كرد نیشانه ی كالاکه ی

بو رون بکاته وه.

سَوِي الرَّجُلُ سَوِي: پیاومکه کاروباری باش
بوو، پیاومکه نیشی له بار بوو.

أَسْوَى: راووستاوو بهردموام و کار
دروست بوو.

أَسْوَى فُلَان: فُلَانْکەس نیشی باش و

رَيْك و بَيْك بهردموام بوو و

له نه خوشی رزگاری بوو و له بیري

چوو و خراپه ی کرد و له حیساب دا

هه له ی کردو راستی کردموه و ریسوا

بوو و دایه پینا و په یدای کرد و

به له ک بوو، توشی نه خوشی پیست

بوو.

أَسْوَى الشَّيْءِ: شته که ی رَيْک خست و

تهختی کرد و پاشگوویی خست.

أَسْوَى الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: شته که ی و مکوو

فُلَان شت لی کردو رَيْک خستیه

سمر شیوه ی نه و مکوو نه وی لی

کرد.

ساوا: هاوشانی نه وی لی کرد، خستیه

ناستی نه و، دهگوتری: (ساوی فُلَان

قِرْنُهُ وَه فِي الْعِلْمِ وَغِيْرَه): فُلَانْکەس

له یواری زانست و شتی تردا چوو

ناستی هاوشانه که ی و پیی

که یشته وه.

ساوی هَذَا بِذَاک: نه وه ی بهرز کردموه تا

که یانندیه ناستی نه و.

ساوی بینهما: نه و دوانه ی والیکرد له یه ک

ناست دابین و مکوو یه ک وابن.

تسارما السَّلْمَة و لیه ا: فروشیار و کپیار

دان و سانیان کرد دمبراره ی کپین و

فروشتنی کالاکه و فروشیار

نرخیکی درکاندو کپیاریش

نرخیکی تری رانواند.

تَسَوَّم فُلَان: فُلَانْکەس نیشانه یه کی بو

خوی دانا تا پیی بناسری.

السَّائِمَة: همر ئازده ئیک به دهمی خوی

بله وهری و پیویستی به نائف و ئالیک

نه بی و (ک: سوائم).

السَّام: مردن و زَیْر و توپزو رَیْر موی

ناثون و زیو له بهردو له کانه کان دا و

قالبه زَیْر و زیو و دار خه یزمران.

السَّامِي: همرشتیک پال بدری بۆلای

(سام) که یه کی که له کورمکانی

حه زرمتی نوح (د.خ)، دهگوتری:

(جَنَسٌ سَامِي): په گهزی سامی نه زاد

و (لغة سامية): زمانیکی سامی.

السُّومَة: نیشانه و علامه ت و نرخ و

به ها، دهگوتری: (إنه لغالي السمة):

نه وه گران به هایه.

السَّيْمَة: به مانا (السُّومَة) دی.

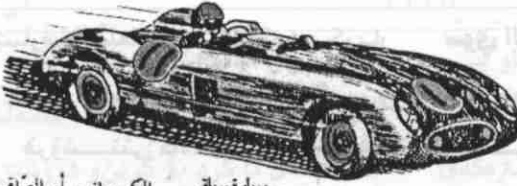
السَّيْمَا: نیشانه و علامه ت و قورشان

دهمه رموی: ﴿سَيِّمَاهُمْ فِي

وَجُوهِهِمْ﴾.

السَّيْمَاء: به مانا (السَّيْمَا) دی.

السَّيْمِيَاء: به مانا (السَّيْمَا) دی.

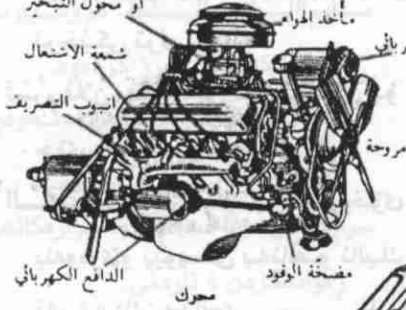

الكربوراتور أو العنّاق
أو محوّل التبخير

سيارة سباق

شاحنة

شمعة الاشتعال

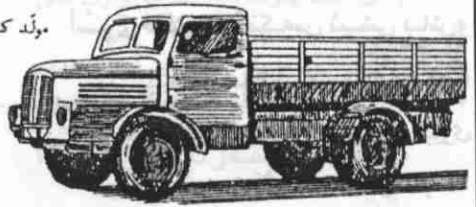
انسيب التصريف

مروحة

الدافع الكهربائي

محرك

مضخة الوقود

شاحنة

تصميم سيارة

الكربوراتور أو العنّاق أو محوّل التبخير

شمعة الاشتعال

معدّاة الزيت

دقّاس

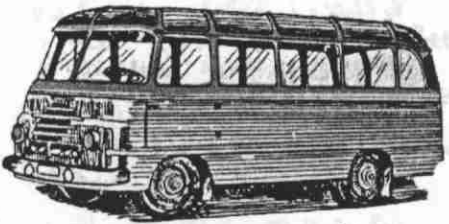
محور الحاديات

ساعد محور المحرك (بيال)

محور المحرك (كرنك)

خزان الزيت

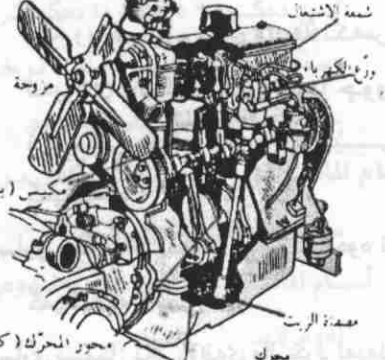
محرك تصميم عمودي

أوتوبوس

الكربوراتور أو العنّاق
أو محوّل التبخير

شمعة الاشتعال

وزع الكهرباء

مروحة

كبس (بستون)

شمعة للاشتعال

محور المحرك (كرنك)

معدّاة الزيت

محرك

ساعد محور المحرك (بيال)

سيارة

سَوَى الشَّيْءِ: شتهگه‌ی راست گردهوه
رَبَّيْکي خست ۵ رَبَّک و پيکی کرد.

سَوَى بَيْنَهُمَا: به مانا (ساوی بینهما) دئ.
سَوَى الطَّعَامِ: خواردنه‌گه‌ی پی گه‌یاند،
دهگوترئ: (سَوَيْتُ عَلَيْهِ الْأَرْضُ وَبِه)
له‌وخاکه‌دا به‌هیلک چوو فهوتا.

استوی: راست بوو، مایه‌وه له‌سهر نه‌و
حاله.

استوی الشَّيْئَانِ: نه‌و دوو شته هاوشان و
چون بهک بوون.

استوی فلان: فلانکس گه‌نجیه‌تی کامل
بوو.

استوی الطَّعَامِ: خواردنه‌که پيگه‌یی.

استوت الأرض: زموییه‌که بوو
به‌سوته‌مه‌رؤ قات و قری تیدا به‌یدا
بوو.

استوی به الأرض: له‌وخاکه‌دا فهوتا.

استوی علی کذا: چوو سه‌ری،

کۆنترؤئی کرد ۵ جئ گیر بوو مایه‌وه ۵
بوو به‌خاومنی و دهستی به‌سهردا
رؤیی.

استوی علی سریر الملک: دهسه‌لاتی گرتنه
دهست.

استوی الیه: چو بۆلای و کردیه نامانجی
خوی.

تَسَوَى: بؤ موطاومعه‌ی (سَوَاه) دئ.

تَسَوَى به الأرض: له‌وخاکه‌دا تیدا چوو

فهوتا.

الإِسْتَوَاءُ (خط الإِسْتَوَاءِ): هیلای کاکیشان
۵ پروانه ماده‌ی (خطط).

السَّوَى: عهدل ۵ مه‌به‌ست و نامانج ۵
(وَسَوَى الشَّيْءِ): ناوهرپاستی شت ۵
له‌جیاتی شت ۵ غه‌یری شت.

السَّوَاءُ: به مانا (السَّوَى) دئ ۵ هاوشان و
هاورپیه‌تی ۵ ته‌خت و دهشتایی،

دهگوترئ: (مکان سواء): شوینییکی
ته‌خت ۵ (و ثوب سواء): کراسییکی

رَبَّک و پيک و درئزو بانی گونجاوو
له‌بار ۵ (رجل سواء البطن): پیاویکه

ورگی له‌گه‌ل سنگی دا ربکه‌و ورگی
دهرنه‌به‌رپوه ۵ (رجل سواء القدم):

پیاویکه به‌رپیی ته‌خته‌و پاژنه
پی و سنگه‌ پیی له‌گه‌ل به‌ری پیی دا

راست و ربکه.

سَوَاءُ الْجَبَلِ: تۆبه‌لاکی کیو، دوندی کیو

۵ (سواء النهار): نیومرؤ، زوربه‌ی

شه‌و ۵ (ليلة السَّوَاءِ): شه‌وی

چواردی مانگی قه‌مه‌ری ۵ که مانگ

تیییدا خشت و کامل دهبی ۵ (ك:

أسواء) ۵ دهگوترئ: (مررت برجل

سواء والعدم): به‌لای پیاویک دا

رؤیشتم بون و نه‌بوونی چون بهک

بوو.

السَّوَاءُ مِنَ الْأَرْضِ: زموییه‌که گله‌گه‌ی

و مكوو لب وابع ۵ يان زموى دمشتى
نهرمه لان.

السوي: دمشتايى و ريك ۵ مام ناومنديى
۵ ناسايى و عادمتى ۵ مام ناومند.
السويّة: راست و مام ناومند ۵ عهدلو
ويژدان ۵ پارچه بهرگيگه دوگى
حوشتر لهخو دمگرى و مكوو
ملهوانكهو شتى بازنه يى دموران
دمورى سه نامه كه دمدا ۵ جلّه
حوشتر ۵ (ك: سوايا).

السّي: هاوشان و بهرام بهر بو نيرو مئ
يهك شيوه بهكاردئ ۵ دمگوترئ: (هو
سيك ۵ هي سيك ۵ هما سيان) ۵ همروا
بو شويني دمشتايى و ساراو
چوله وانيش بهكاردئ.

سيما: بهتايبه تي، دمگوترئ: (أتفن فلان
العلوم العربية سيما النحو): فلانكهس
زانسته عمره بيبه كان فيربووه
بهتايبه تي نهحو.

المستوى: (السطح المستوي): نهو
روبهرميه لههمرشوينيك دو خال
دابنيى هيلى ناوهراستيان يان هيلى
پيوه لكاويان راست بئ و خوارى
تيڊانه بئ.

سَيَاتِ الناقّة: حوشترمه شيرى
داچورانده شيرى لهگوان دا چؤرا.

سيّا فلان الناقة و نهرها: فلانكهس شيرى
حوشترمه كى دؤشى نهو شيرى

خهرىكبوو لهگوانى دابچؤرئ.

إِنْسِيَاً اللَّيْنُ مِنَ الضَّرْع: شيرمهك بئ
دؤشين لهگوانى نازلهكه چؤرايه
خوار.

تَسَيَاتِ الناقّة و نهرها: بهمانا
(سيات) دئ.

تَسَيَاتِ الْأُمُور: كارمهكان تيگه لو
پيگه لو بوون.

تَسِيّا فلان يَسِيّي قليل: فلانكهس
شتيكي كه مى شير پيڊام.

تَسِيّا فلان يَسِيّي: فلانكهس دواى
ئينكارى كردن دانى بهمافى من
دانا.

السّيّي: شيرى نازلهك كه به بئ دؤشين
لهگوانى دابچؤرئ.

السّيّا: كفن فروش.
ساب سَيِباً و سَيَبَاناً: روى بو كوئى
ويست ملى ناو نهگهرايهوه.

ساب فلان في كلامه: فلانكهس دريژه
بهقهسكردن داو دمدرئيى كرد.

سَيِبّه: وازى لئ هينناو بهره للاى كرد بو
كوئ دهچى بچى.

انساب: بهمانا (ساب) دئ ۵ (انساب غور
كذا): بؤلاى نهو گهرايهوه.

الإسابة: لهبوارى كيمايدا بريتييه نهو
عهمه ليهيه تهى كه مادهى رهق دمكاته
شلهمهنى يان غاز.

السَّائِبَةُ: ئيهمال كراو بهره لالا كراو ۵	السُّيُوتَةُ: لهبوارى كيميادا سيفهتى جيسى سائبه.
لهسه رده مى پيش ئيسلامدا	سَيِّجَ كذا وعليه: بهمانا (سَوَجَ) دئ،
حوشترىان نه زرى بته كانيان دمگرد	دمگوتري: (سَيِّجَ حائطه بالشوك أو
ئيتر نهو حوشتره بارى لى نهدمنراو	الأسلاك الشائكة): ديواره كهى تهل
لهكوى بيويستايه دهله ومراو كهس	بهندگردد يان چقل ريژى كرد
لههيج شتيك نهيدمگيراپهوه ۵ يان	بوئهموى كهس نهتوانى ببيگاتى يان
حوشترىك وهجهى پيىگاو زاوژنى	خوى ئيوه ههلبداته خوار.
لى كهوتبيتتهوه ئيتر نهو جوړه	السَّاجُ: برپوانه مادهى (سَوَجَ).
حوشتره بهره لالا دمگراو بارى لى	السِّيَاجُ: برپوانه مادهى (سَوَجَ).
نهدمنراو كهس سوارى نهدمبوو ۵	السَّيَّجَارُ: جگهرميهك گهلاتوتنهكه ورد
ههروا ناوه بو كويلهيهك نازاد	نهكرايى و لول درابى.
بكرو و وهلاى بو نازادكهرمكه نهبي	السَّجَّارَةُ: جگهرميهك توتنهكهى ورد
۵ (ك: سَوَاب و سَيِّب).	كرايى و لهپارچه كاغهزىكى تهنك
السِّيَابُ: خورماى بهرسيله و سهوز.	پيچرايى، نامادهكرايى بو كيژان.
السَّيَّابَةُ: تاكى (السِّيَابُ) ۵ شهراب.	ساح الماء سَيِّعاً و سَيِّحاناً: ناوهكه جارى
السَّيِّبُ: ههرشتيك وازى لى بهيتندى و	بوو، پرموان بوو.
بهره لالا بكرو ۵ عطاو ۵ بهخشش ۵	ساح فلان في الأرض سَيِّعاً و سَيِّحاناً:
چاكه ۵ زيادمو سوننهت ۵ موى توكى	فلانكهس بهناو زموى دا گهپراو
كلكى نهسپ ۵ يالى نهسپ ۵ مال و	گهشت و گوزارى كرد ۵ بهناو زموى
سامانى ژيړ گل دراوى كوڼ ۵ كان و	بهمه بهستى خوداپه رستى و
كانزا ۵ سهولى كهشتييهوان نهو	بیرکردنهوه و درويشى بهناو ولات
دارى بهلهمو كهشتى پى لى	دا گهپرا ۵ (سَاح فلان): لهمزگهوت دا
دمخوپى ۵ (ك: سَيِّب).	مايهومو لى دمرنهچوو ۵ ههميشه
السَّيِّبُ: دمراوى ناو ۵ سَيِّو، بويه دهلئين:	بهپژووو بوو.
(سيويه): بهمانا بوئى سيوه ۵ (ك:	سَاح الظِّل: سَيِّبهكه لهخورناووه بهرمو
سيوب).	خورهلات گهپراههوه.
السَّيَّابُ: بهمانا (السِّيَابُ) دئ.	

أَسَاحُ الْفَرَسُ وَغَوْهَ بَذْنِبِه: نهسپهکه کلکی
خوی شوپ کردموه.
أَسَاحُ نَهْرًا وَغَوْه: جوهمهکهی رؤیاند ناوی
روبارمهکهی رهوان کرد.
سَيِّحُ أَكْثَرُ كَلَامِه: زوربهی قسهکانی
رازانندهوه ه هیلکیشی و بو کردو
پلانی بو دانا.

أَنْسَاحُ: بهرهر اوان بوو، دهگوتری:
(الْأَسَاحُ الْبَطْنُ): گهمدی کشا، گهوره
بوو له بهر گهورمهی داچوپایه خوار.
أَنْسَاحُ الْمَاءِ: ناومکه ههلقولا ه (الْأَسَاحُ
الْثَرِبُ): قوماشهکه دادر، شهقار
شهقار بوو.

أَنْسَاحُ الصُّبْحِ: ناسو پوناك بوو
روناکایی بهرمه بیان تاریکی دری.
السَّائِحُ: گهریدمو دهر ویش رهوشت ه
گهریدمه بهناو زموی دا بو
بهدمستهینانی زانیاری و لیکوئینهوه
یان بو گهشتو گوزار ه پوزوموانی
ومگری مزگموت بوو و نیعتیکاهکر.
السَّيِّحُ: ناوی رهوان بوو بهسهر روی
زموی دا، ناوی جوگا ه قوماشی
خمت خمت ه (ك: أَسَاح).

السَّيَّاحُ: گهریدمه؛ کهسیک نیشی ههر
گهران بئو ههمیشه لهگهشتو
گوزاردا بئ.

السَّيَّاحُ: نهوکهسهی بهمه بهستی فیتنه
جوئی و شهرانهوه بهناو ولاتان دا

بگمړئ ه (ك: مَسَاح).
السَّيِّحُ: بپروانه مادهی (مَسَح).
أَلْمَسِيحُ: کوللهی پهنگاو پهنگو
خمتخمت ه کهرمکپوی.
سَاحَتُ قَرَائِمُهُ سَيِّخًا وَسَيِّخَانًا: قاجی
بهزموی دا روجون.

سَاحَتُ الْأَرْضِ بِهِم: زموی قوتی دان.
أَسَاحُ الشَّيْءِ: شتمهکهی والسی کرد
بهزموی دا روجی.
السَّيِّحُ: تایمفهو پیرپکی ناینین
لههیندوستان ه شیشی گوشت
برژاندن.

السَّيْدُ: گورگ ه (ك: سَيِّدَانُ وَهِي سَيِّدَة).
السَّيِّدَانَةُ: بهمانا (السَّيِّدَةُ) دئ ه
ناهرمتی نازا ه (ك: سَيِّدَان).
السَّيِّدَاقُ: درمختیکی قهد نهستوره،
توینکلهکهی تیزو بیبهر ناسایه،
خوئی دارمسوتاوومکهی ریسراوی
کهتانی پی سپی دمکرتنهوه ه
تاکهکهی (سَيِّدَاقَة).

سَاو سَيًّا: رؤی.
سَاو الْكَلَامُ أَوْ الْمَثَلُ: قسهکه یان پهندهکه
بهناو خه لک دا بلاو بووه ه
لهپهنديک هاتووه (أَسَاوَرُ الْيَوْمَ وَقَدْ
زَالَ الظُّهْرُ): بهکهسیک دهگوتری:
کهله دابینکردنی پپویستییهکهی
ناهومید بوو بئ.
سَاوَرُ الشَّيْءِ بِهِ: شتمهکهی رؤیاند.

سار الدابة: سوارى و لاخه كه بوو.

سار السنة أو السيرة: شوين سوننت كهوت

يان په پرموى ژينامى پيځه مبهري

كردو بهوشيوه ههئسو كهوتى كرد.

اساره: وای لى كرد بپروا ه (اسار

الدابة): ولاغه كهى بهر دلا كرده ناو

لهومرگاو پاوان.

سايره: لهگه ليا پويى و هاورپيه تى كرد

ه (فلان لاساير خيلاه): فلانكس

لهگه ل نه سپهكانى دا رويشتن ناكړئ

واته دروژنه و بهگه لكى هاورپيه تى

نايه.

سيړه: بهمانا (اساره) دئ.

سيړ فلاناً من بلد أو موطن: فلانكسى

له وشارو ولاته دا كرده دمر.

سيړ المثل أو الكلام: بهندمكه يان وتهو

ناخاوتنه كهى به ناو خه لك دا بلاو

كرده وه.

سيړ فلان سيرة: فلانكس سمر

گورشته ي رابواردوانى گيړاپه وه.

سيړ الشرب وغيره: هوماشه كهى تيتول

تيتول كرد.

سيړت المرأة غضابها: نافرته كه

خمتخته خه نهى له خوى دا.

استار بسيړته أو بسنيته: رڼگاو

پروگرامى نهوى په چاو كرد.

تساير: بهمانا (سان) دئ ه دموگوتري:

(لساير عن وجهه الغضب): رڼو

رنگ ترشى لهدهم و چاوى رويى

نه ما، روى ناسايى بؤوه.

تساير الرجالن: نه و دوو بياوه پيځه وه

رويشتن.

تسيير جلد: پيستي شهقار شهقار بوو ه

(تسيير بسيړته): بهمانا (استار) دئ.

السائر من الشيء: باقى مانده شت ه

بهندى بلاوه بوو باو له ناو خه لك

دا ه (ك: سواثر).

السير من الجلد: سيرمه جهرم تيلمه

جهرم ه (ك: سير و اسيار).

السرا: جوړه بوردميه كه خمتى زمردى

تيدان ه هوماشيكي خمتخته و

تيتول تيتوله خمتى ناو ريشمى

تيدان ه زېرى خالص ه پيستي

نوو ساو بهدمكى بهروبومه وه.

السيرة: ژينامه ه رڼبازو پروگرام

(ك: سيړ).

السيرة: كهسيك زور بپروا.

السيار: رويندو خوشرؤ زور پؤ ه

بهكيك لهمنه سيړه گه پروكهكان.

السيرة: كاروان وقافله قورئان

دمهرموى: هوجاءت سيرة فازسلوا

واردهم ه ه نوتومبيل، ترومبيل كه

بهبه نرين و گاز نيش دكاو خيرا

دمروا لهسمر حوار پيځكه و زياترو

كه متر.

الْمُسِيرُ: قوماشيکه تالتائی ناوړيشمی
تېدايه ومکو تيلمه و هیل.

سَيْسَى الْحَبُّ سَيْسًا: دانه ويلکه موزانه
لی دی دا.

السِّيَاسَةُ: رېزه فقههړی پښت يان
پيکه وه به ستهی فقههړمکان ه
دمشگوتری: (حمله علی سېساء الحق):
هه لی گرت بؤ سمر سنووری حقو
راستی ه (ك: سِيَّاسِي).

السِّيَاسَةُ: زهوی نهرمه لانو گله ورده.

السِّيَاط: بېروانه مادهی (سَوَط).

سَيَطَرٌ عَلَيْهِ: به سهری دا زال بوو.

سَاعٌ سَيَعًا وَسَيَوَعًا: فموتا ه تېدا جوو.

سَاعَ الْمَاءِ أَوْ الشَّرَابِ: ناوکه يان
تراويلکه که له سمر روبهری زهوی
بريسکهو شه پؤلی دان.

أَسَاعَهُ: وای لی کرد بزهوتی ه يان
بدرموشيته وه.

سَيَّعَ الْحَاطِط: دېوارمکه ی به قوره سپی
کاپېنداگراوو شيلراو سواخ دا ه گل
که چی کرد ه سپیکاری کرد.

سَيَّعَ الزَّقِّ وَالسُّفِينَةَ: کولینه که يان
که شتييه که ی قير کرد، قيری تی
هه لسوو.

سَيَّعَ الْجِلْدَ وَغَوَهُ: پيسته که يان شتيکی
تری له و جوړه ی به بهزو پيو چه ور
کرد ه ههنوی.

إِنْسَاعَ الْمَاءِ أَوْ الشَّرَابِ: به مانا (سَاع) دی.

إِنْسَاعَ الْجَمْدُ: سه هوله که توایه ومو رموان
بوو.

تَسَّيْعٌ: به مانا (سَاع) دی.

تَسَّيْعُ الْبَقْلِ: گزوگیا که کهرويشکه ی
کرد، راژا، مونجی دایه وه.

الْأَسْيَعُ: ناوی شه پولاوی و تراويلکه ی
درموشاوه.

السِّيَاحُ: درهختی لبان يان درهختی بان
ه قوری بهکا شيلدراو بو

سواخکردنی خانوو ه قير و زفت ه
پيو که مهشکهو شتی وای پي چه ور
دمکری.

السِّيَاحُ: قوری بهکا شيلدراو که دیواری
پي سواخ دمکری ه قير و زفت ه پيوو
شتی له و جوړه ه ماله ی له دار
دروستکراو بؤ سواخکردن.

السَّيْعُ: ناوی رموان بوو به سمر زهوی
دا.

السِّيَعَاءُ: به شیک له شهو.

السِّيَعَاءُ: به مانا (السِّيَعَاءُ) دی.

السِّيَاحُ: بېروانه (سَوَّع).

السِّيَعَةُ: دارپکه لوس يان شتيکی تری
لووس ماله ناسا يان ومکوو که مچه
قورمکه ی پي لووس و ریک دمکری ه
(ك: مسايح).

سَاغٌ سَيْفًا: پاک و خاوین بوو ه به له زمّت
بوو.

سَاغَ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ فِي الْحُلُقِ: به خوښی

خواردنه که یان ناوو شلمه مهنیه که
 له قورگ رو جووه خوار.
 ساغ الشیئ: شته که ږموا بوو له بار بوو
 گونجا ه (هو ساغ وسیغ).
 ساغ الشراب والطعام: شلمه مهنی و
 خوارده مهنیه که ی قوت دا بهناسانی
 له قورگی نهو دیوی کردن و تام و
 له زمته پیگه یی ه (اساغه): وای لی
 کرد ږموا بې بگونجی هیج نه ری و
 له مېهری کی له مېرده م دا نه بی.
 السیغ: دمگوتری: (هذا سیغ هذا): نه وه
 به مېندازمی نه ویه له سمر شیوهی
 نه وه.
 سافت یدنه سیفا: دمستی قه نشتن ه
 دمورو بهری نینوکه کانی چلکن
 بوون.
 ساف فلاناً وغیره: به شمشیر له فلانکه سی
 دا.
 سیفت النخله: دره ختی خورما که
 توپکلی بنکی لقه کانی مابوون.
 اساف فلان: فلانکه س شمشیری له شان
 کرد ه شمشیری کړی.
 اساف الوالدان: دایک و باوکه که
 مندا له که یان مرد.
 اساف فلان: فلانکه س هزار که وت.
 سایفه: شمشیر بازی له گه ل دا کرد ه
 به شمشیر گاتته ی له گه ل کرد.

سیفه: له شته که دا وپنه ی شمشیری
 دروست کرد.
 استافوا: شمشیر بازیان کرد ه
 به شمشیر لیکیان دا ه تاویان دایه
 شمشیر.
 تسایفوا: به مانا (استافوا) دی.
 تسیغه: به مانا (سافه) دی.
 السائف: خاوم شمشیر.
 السائفه: زمویه که بکه وپته نیوان
 رمقانی و لمبه لان ه (ک: سوائف).
 السیف: شمشیر؛ جوړه چه کیکی
 ناسراوو دیاره ه به مانا زمان لوسی و
 قسه زانی دی ه دمگوتری: (بین فکی
 فلان سيف صارم): له نیوان دوو
 شه وپله ی فلانکه س دا شمشیری
 ږپنده ه هیه مبه ست زمانلووسی و
 قسه زانییه ه ماسیه که له سمر
 شیوهی شمشیر ه (ک: سیوف
 وأسیاف) ه (سيف الغراب): جوړه
 گوئی که له پېړی (السورنات)
 که لا کانی باریکه لهن وکوو شمشیر
 وان.
 السیف من السمک: نهو ماسیه هیه
 که له سمر شیوهی شمشیره ه که ناری
 دمرا ه که ناری شیوو روبار ه (سيف
 القارة): نهو به شه دمشتاییه ی
 کیشومرپکه که ده که وپته قهراخی

دمريا ه (ك: أسيف) ه نهو توپكتهی
لكاوه بهبنکی لقه دار خورماوه.
السَّيْفَانُ: پیاوی دریژی قهد باریک
ومکوو شمشیر ه (وهي سيفانة).
السَّيْفَةُ: بروانه مادهی (سَوَف).
السَّيْفُ: خاومن شمشیر ه شیرگهر،
شمشیر دروستکر ه کهسیک پاشاو
فهرمانپرخوا نهرکی لهملدانی
تاوانبارانی دهخاته نهستو ه (ك:
سَيَافَة).

السَّيَافَةُ: لهبوازی سهربازی دا نهو
شهرپرکمر و جهنگاومرانهن که
بهشمشیر شهرپردهگهن.
الْمُسَافُفُ: سالانی قاتو هرپی و گرانی.
الْمُسَافِقَةُ: لیکدان بهشمشیر ه راهینان
لهسر بهکارهیئانی شمشیر.
الْمُسَيِّفُ: شمشیر لهشان.

الْمُسَيِّفُ مِنَ الثَّيَابِ وَفَرَسِهَا: نهو
قوماشهی و نهی شمشیری لهسر
دروست کرابی ه نهگهر بو دراو
بهکارهات نهو پارو دراویکه
فهراخهکانی نهخشو زبری
پیومنهی لووس و پوس بی.

السَّيْفُونُ: نهو صندوقو خهزانه ناومیه
که پیسای ناو ناودهست رادهمائی.
سَالٌ سَيْلًا وَسَيْلَانًا وَمَسِيلًا: رهوان بوو،
جاری بوو ه سهر ریژی کرد ه

دمگوتری: (سَالَتِ الْأَرْضُ بِمَا فِيهَا):
زمو ی سهر ریژی کرد بهومی تییدا
بوو.

سالت علیه الخيلُ وغيرها: لههموو
لایهکهوه نهسپ سوار پهیدا بوون و
سهریان ههئدا.

سَالٌ بِهِمُ السَّيْلِ: لافاو راپدان ه (وجاش بنا
الْبَحْرِ): دمريا خستنیه ناو گیزاوی
خویهوه واته نهوان کهوتنه کیشو
ناخوشیهوه نیمه کهوتینه گیزاوو
چورتمی ناخوشترموه.

سَالَتِ الْفَرَسُ: سپیایی و پهلهسپی
ناوچهوانی نهسپهکه پان و دریژ
بووه تهنانهت تاسهر لوتی هات.
أَسْأَلُهُ: شلهمهنیهکهی روپاند،
تواندیهوه ه دمگوتری: (أَسْأَلَ
الْمُعَذِّنَ): کانزاکهی تواندموه.

أَسَأَلَ حَذَّ النَّصْلِ: سهری تیرمکهی دریژو
باریک کرد.

أَسَأَلَ الْغَازَ: غازهکهی والی کرد نهزور
شل بی نه توند بی.
سَيَّلُهُ: بهمانا (أَسَأَلَهُ) دی.
تَسَائِلُ: بهمانا (سَال) دی.

تَسَائِلُ الْكُتَابِ وَغَيْرِهَا: دمستهو تاقم و
گروههکان لههموو رویهکهوه
راجمین.

السَّائِلُ: لهبوازی کیمیا گهری دا

حالتېڭکه له حالت ته کانی ماده
نه زور شلو غاز ناسايه، نه په حقو
توننده ه (ک: سرائل) ه دمگوترئ:
(الزيت نوع من السوائل): زهيت
جوړښک له شلمه منی.

السائل: مینینه (السائل) ه دمگوترئ:
(رايت سائلة من الناس): کومه له
خه ټکي کم بينی له هه موو لایه کمه وه
هه لړژان ه (ک: سائل).

السائل: درختيکه چقلاوی قه باره
مام ناوهندیبه له پېړی (القرنية) په
توڼکليکی سوری هه په بو
دمباغکردن به کار دئ لقه کانی
لوسو بئ گرځن، له میصری
سهرموو ولاتی حه به شمو ولاتی
عمره ب دهرؤی ه درختی (سهر)
نه گهر بهر ز بئ ه (شجر الخلاف):
بهزاراوهی په مهنی.

السيل: لافاو ناوی زوری پخوان ه ناوی
باران نه گهر کؤبېتته وه به گورجی
به سمر زهوی دا برخوا ه (ک: سيل).

السيلان: هه وکردنی رېږهوی میز،
که ناوه عیلمیبه کهی (الجنو ککي) په ه
په کي که له نه خو شیبه کانی
کؤنه ندای زاوو زئ.

السيلان: دسکی شمښرو کیرد نه وهی
دهستی تیومردئ.

المسيل: رېږهوی ناوو فرميسكو شتی وا
ه (ک: مسایل ومسل و مسلان).

السيمافور: نالایه که له سهر رېږهوی
شه مهنده فرو شتی وا هه لدمدرئ،
به لای سهرمووی پارچه په کی
پتومیه وه کوو باسکی نادمیزاد
هه لېه زو دابه ز دمکا، نه گهر سمری
شؤر بووه نامازمیه بو نه وه که پڼگا
جوړه وه له مېهر نییه.

السيمياء: سیحرو جادو بازی ه
په یادکردنی شتی خه یالی و بوچ و
بئ بناغه په که له واقع دا بوونی
نییه.

السيت من القوس: نه ملاو نهولای کهوان
که کهوانه یی دېنه وه.

شَين: پیتی سیانزدهمه له زنجیره ی
پیته کانی هیجا، له ناوهرپاستی زمان و
مه لاشو دمرئی، په کیکیشه له پیتی
(الشجرية).

الشُّبُوبُ: تاوه باران، ریژنه باران و
تونندو به هیزی له هه موو شتی کدا و
(شُوبُوبُ الشمس): نهو په ری
گهرمایي خوړ. (شُوبُوبُ الفرس):
بازهاویشتنی به گوری نه سپ و (ك):
شایب).

شَمَزُ الْمَكَانِ شَاوًا: شوینه كه بهرزبوو،
رهمه لآن و توند بوو.
شَمَزُ فُلَانٍ: فلانكس راپاو گرنگ خواز بوو
(هو شَمَزَ).
اَشَاوُهُ: گرنگی پیداو خستیه قه له قو
دلته راپوکیوه.

اِشْتَاوُ: بیزرا، روپی، پیی ناخوش بوو.
شَاشَاتُ النِّخْلَةِ وَشَاشَاءُ وَشِشَاءُ:
دارخورماكه قبوئی متوربه کردنی
نه کرد.

شَاشًا فُلَانٌ بَاغُمُ وَالْفَنَمِ: فلانكس
گویدریزو مهرو بزنه کانی رادان و
لی خورپن به وتهی (شَاشًا).

تَشَاشًا الْقَوْمُ: خه لکه که بلاو بونه وه.

تَشَاشًا أَمْرُهُمُ: کارمه یان ناسان بوو.
شَنَفَتْ رِجْلُهُ: قاچی کوانه رهمه ی لیها
و (هو مَشُورَف).

شَنَفَتْ رِجْلُهُ: به مانا (شَنَفَتْ) دی.

شَنَفَتْ الْأَصَابِعُ: دهووبه ری نینوکه کانی
چلکن و شه قار شه قار بوو.

شَنَفَ جِسْمُهُ: جهسته ی کوانه رهمه ی لیها
و (فَهُوَ شَيْف).

شَنَفَ فُلَانًا وَلَهُ وَمِنْهُ شَأْنًا وَشَأْنًا: رقی
له فلان بوو ره شبینی له لا پهیدا بوو.

اِسْتَشَافَتْ الْقَرْحَةَ: برینه که ی پیس بوو،
قول بوو.

شَافَ الْمَجْرَحَ: پیس بوونی برین و
داومشانی به جَوْرِيك چاکیوونه وهی
چاوهرپوان ناگری.

الشَّامَةُ: کوانه رهمه یه که شوینه که ی
زبره و بهداخ کردن چارمه ری

دمگری و رقو کینه و ره شبینی،
دمگوتری: (اِسْتَأْصَلَ اللّهُ شَأْنَهُ): خودا

له رگ و ره شه وه دمری هینا.

شَامَهُمْ شَأْمًا: نه گبه تی بو هینان و
دمگوتری: (شام عليهم).

شَمَّ عَلَيْهِم: بوو به نه گبه تی بویان و (هو
مَشُورَم عليهم) و (ك: مشائم).

أَشَامُ: چوو بۆ شام.

شَامَ بِهِ: به لای چهپی دا بردی.

تَشَامَ: رهشبینی نواند.

تَشَامَ بِهِ: به لای چهپی دا بردی.

تَشَامَ: نيسبهتی دا بۆلای نهگبهتی ۵

بردی بۆلای چهپی.

تَشَامَ بِهِ: به مانا (تَشَامَ) دئ.

الْأَشَامُ: نهگبهت ۵ نهگبهتی هين ۵ (ك:

أشام)، دمگوترئ: (أشام كل إنسان

بين لَحْيَيْهِ): نهگبهتی هه موو

نادهميزادئيك به هوئی زوبانيه و ميهتی.

الْأَشَامُ: ههرئمی باکورئ خورئاوای نيوه

دورگهی عهرهب.

الْشُؤْمُ: شهرو نهگبهتی.

الْشُؤْمُ: ميئينهی (الأشام) ۵

پيچه وانهی مانای (اليمنی) به،

دمگوترئ: (أَلَيْدُ الشُّؤْمِ).

الشَّامَةُ: لای چهپ، دمگوترئ: (نظريَمَتَةُ

وشامَةُ).

الْشَّامَةُ: نهگبهتی ۵ لای چهپ ۵

قورئان دمفهرموى: ﴿هُم أَصْحَابُ

الْمَشَامَةِ﴾.

الْمَشَامِ: رهشبين ۵ كهسيك گومانی

خراب بهزيان بهرئ.

شَانَ شَانًا: ئيشی بۆ پهيدا بوو ۵ (شَانَ

شَانَ فُلَانٍ): شوين ريئبازی فُلَان كهوت،

بهريچكهی نهودا رؤيشت.

إِشْتَانُ شَانُهُ: شوين ريئبازی نهو كهوت.

الْشَّانُ: حال و مزع و چؤنيهتی ۵ بهو

پايه، دمگوترئ: (رجل من ذوي

الشان): پياوئکی خاومن ريئزو بهو

پايهيه ۵ به لؤو چورتم و تهنگانه و

هه لؤو گيربوون ۵ به لؤو کارمسات ۵

قورئان دمفهرموى: ﴿لِكُلِّ امْرِئٍ

مِنْهُمْ يَوْمِئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ ۵ ههروا

به مانا پيداويستيهك هاتووو ۵

قورئان دمفهرموى: ﴿فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ

لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ﴾ ۵ (ك: شون).

شؤون العين: ريئرهوى فرميسكى چاو.

شؤون الطلبة: كاروبارى قوتابيان.

شؤون العاملين: كاروبارى كريكار.

شأوت القوم شأوا: پيش خه لكهكه

كهوتم.

شَاوُ الشَّيْءِ فُلَانًا: شتهكه فُلَانى توشى

سهر سورمان كردو شوئكى له لا پهيدا

كرد ۵ خه مبارى كرد.

شَاءَهُ: پيشپركئى له گه ل دا كرد.

تشاءى مابينهم: نيوانيان دور بوو.

تَشَاءَى الْقَوْمُ: خه لكهكه بهرته واز

بوون.

الشَّارُ: هه لو كه رمت و جار ۵ ماومو

مه بهست، دمگوترئ: (إنه لبعيد

الشار) نهو ئامانچ و هيواى دورو

درئزى ههيه.

شَبَابُ: مانگی پینجهمی سالی
 سورمییانی و مانگی دووی زاینیه.
 شَبُّ الْفَلَامُ شَبَاباً: کموته قوئاعی
 گهنجیه وه.
 شَبَّتِ النَّارُ شَبِوْأً: ناگرمکه هه لگرسا ۵
 کلپهی کرد.
 شَبُّ الْفَرَسِ شَبَاباً وَشَبِوْأً: نهسپه که
 نیشاتی پهیدا کردو تهردماخ بوو
 هه لساپه سه ر پاشوی دمستی
 بهر زدمکردوه، سکوئی دمکرد.
 شَبُّ النَّارِ شَبّاً: ناگرمکهی هه لگرساند.
 شَبُّ الْحِمَارِ وَالشَّعْرُ لِرَبِّ الْمَرَاةِ: چارمکه و
 چارشو روخساری ئاهرمته که و رنگی
 قزی جوان کرد.
 شَبُّ لَهْ كَذَا: ریگای بی درا، بوئی گونجا.
 أَشَبُّ الْفَلَامِ: به مانا (شَبُّ) دئ.
 أَشَبُّ فُلَانٍ: فلانکس مندالهمکانی
 گه ورمبون و گه یشتنه ته مهنی
 گهنجی.
 أَشَبُّ الْحَيَرَانِ: نازه لکه به ته وای کامل
 بوو گه یشته نه و پیری هه راشبونی.
 أَشَبُّ اللَّهِ الصَّبِيِّ: پهرو مردگار
 مندالهمکهی گه یانده ته مهنی گهنجی.
 أَشَبُّ الْفَرَسِ: نهسپه کهی تاودا.
 شَبَّبَ الشَّاعِرُ: شاعیرمکه یادی روژانی
 دلداری و رابواردنی خوئی کردموه.
 شَبَّبَ بِفَلَانَةٍ: شیعی دلداری به سه ر

فلانه ئاهرمته دا هه لگوت و وصفی
 جوانی نهوی کرد.
 اسْتَشَبَّ عَلَى سَاقِيهِ: خوئی ناماده کرد بو
 هه لسان و تینی دایه قاجهمکانی ۵
 گهنجهمکانی هه لبارد بو بره کاریکی
 تاپبه تی.
 الشَّابُّ: گهنج، که سیک بگاته ته مهنی
 بالغ بوون و تهرو تازمهی گهنجی
 پیوه دیار بی ۵ نه بوو بیته پیاو ۵
 (ك: شَبَابُ).
 الشَّابُّ: گهنجیه تی و تازه
 پیگه یشتوی.
 شباب الشَّيْنِ: سه رمتهی شت، دمگوتری:
 (لقیته فی شباب النهار): له سه رمتهی
 روژا توشی فلان بووم ۵ میباز،
 دمگوتری: (محمد علی مدهوش أرق
 الناس شباباً): حهمه علی مدهوشی
 له هه موو کهس میباز تر بوو ۵
 هه رشتیک بلایسی بی هه لیکری.
 الشَّبَبُ: نازه لی گهنج، جوان و جوانه گا ۵
 کاور، کورو.
 الشَّبُّ: گهنج ۵ کیری تی نه له منیوم و
 پوتاسیوم.
 الشَّبَّةُ: کچی تازه پیگه یشتوو ۵ (ك:
 شبائب).
 شَبَّةُ النَّارِ: بلایسمدانی ناگرو
 هه لگرسانی.

الشُّبُوبُ: ئەمەۋى ئاگرى پى
 ھەلگىرى سىندى ۋ ئەمەۋى شت
 جوان و رازاۋە بكا، دىگوتى: (ھذا
 شوب لىدا) ۋ نازەلى گەنج ۋ
 جوانو، جوانەگا، كاوپ، گىسكو
 كورو.

الشُّبُوبَةُ: گەنجىمەتى ۋ گەنجو لاو.
 المشبوب (رجل مشبوب): پياۋىكى دىل
 ورياو رموشت بەرزو نازايە ۋ
 روخسار جوان و پىنگ درموشاۋو
 تەپ دىماخە ۋ (ك: مشايىب).
 مشوب الأظفار: نىنۆك تىزە.
 الشُّبْتُ: رومكىكە لەپىرى خىۋىتىيەو
 بەمەبەستى بۇنخوشكىردنى چىشتو
 خۇراك سود لەگەلاكىو لە
 تۆۋمەكى وىردىگىرى، بەكوردى پىي
 دىموتى شويت.

شَبَّ الشَّيْءُ رِبَالِشَيْئٍ: بەشتەكەۋە نووساۋ
 وىگىرى بوو پىۋەى پايەند بوو.
 شَابَّ الشَّيْءُ: دىستەو يەخەى شتەكە
 بوو تىك ھالان.

تَشَبَّتَ بِالشَّيْءِ: يەماناي (شَبَّ) دى.
 تَشَبَّتَ بِرَأْيِهِ: پايەندى راي خۆى بوو.
 الشُّبْتُ: جۆرە مەگەزىكە بەئەندازەى
 جالجاۋكە گەورمىيە، رەشە خەلك پىي
 دىلەن (أبو شَبَّ) ۋ (ك: أَشْبَات وَشَبَان).
 الشُّبْتُ: (رَجُلٌ شَبَّ): پياۋىكە

پايەندى راۋبۇچونى خۆيەتى.
 الشُّبَّةُ: ئەۋكەسەى ھەمىشە لەگەل
 ھاۋشانى خۆى دايەو لىي
 جيانا بىتەۋە.

شَبَّ الشَّيْءُ: تارمايى شتەكە دىرەكەۋت.
 شَبَّ الْجِلْدُ وَغَرَهُ: لەنيوان سىنگو گولمىخ
 دا رايكىشا بۇ ئەۋەى لىي بىدا،
 دىگوتى: (شَبَّ الشَّخْصُ): كەسەكەى
 رايكىشا بۇ ئەۋەى جەلدەى لىي بىدا ۋ
 يان وىكوو لەسىدارە دراۋ دىرەزى
 كىردەۋە.

شَبَّ العَمْرُ: دارمەكى رىكخست و پانى
 كىرد ۋ دىستى ھەلپىرى و دىرەزى كىردن
 بۇ پارانەۋە دىعا كىردن.
 شَبَّ الرَّجُلُ شَبَاعَةً: پياۋەكە باسكى
 ئەستور بون و نىۋشانى پان بوون ۋ
 (فهُوَ مشوب الذراعين).

شَبَّ فلان: فلانكەس ئەۋەندە پىر بوو
 چاۋى كىز بون بەجۇرىك يەك
 تارمايى بەدوۋ تارمايى بىيىنى ۋ بۇ
 موبالغەى (شَبَّ) دى زۆرى ئىلچاح
 كىرد لەداۋا كىردن دا.

شَبَّ الشَّيْءُ: شتەكەى لىك كىشايمەۋو
 ھەۋلى دا زىاتىر پانى بكا ۋ
 تويىكەكەى لى كىردەۋە.
 الشُّبُّ: تارمايى كەلە دورەۋە
 دىمىندى و نازانى جىيە.

شَبَّحَ الشَّيْئُ: سَيِّمُوهُ خَه يَانِ شَت،

دَمگوتَرئ: (شَبَّحَ الحَرْبَ) وَ (شَبَّحَ المَوْتَ)

ه (ك: أَشْبَاحَ وَشَبَّوحَ)، دَمگوتَرئ: (هَمَّ

أَشْبَاحَ بَلَا أُرَوَّاحَ).

شَبَّوْ الثَّوْبُ: قَوْمَاشَه كَه ی بهبست پیوا.

شَبَّوْ شَبْرًا: تَهَر دَمَاح بوو.

شَبَّرَ الثَّوْبَ وَغَیْه: قَوْمَاشَه كَه یان شَتی

تَری بهبست پیوا.

تَشَابَرُ الفَرِیقَانِ: دَوو تَاقَمَه كَه لَه شَهْرَدَا

لَیْكَ نَزِیْكَ بَوْنَهوَه.

الشَّيْرُ: بَسْتُ؛ نِیَوَانِ سَهْرَی پَه نَهجَه

كَهوَرَمو سَهْرَی پَه نَهجَه بَجوَكَه.

الْمَشَابِرُ: شَوِیْنِی بَه كَارَه یَنَانِی نَاو ه

نَاوِی نَزْمِی ژَیْر زَمَوِی كَه نَاوِی تَری

دِیْتَه سَهْر ه تَاكَه كَه ی (مَشَّيْرُ

وَمَشْتَبَرَة).

الشَّيْبُورُ: كَه پَه نَا، زَوْرِنَا ه شَتی دَمَنگ

كَهوَرَه كَه ر.

الشُّبُورَةُ: تَهَمو مَزِی بَه یَانِی.

شَبَّرَقَه شَبَّرَقَه وَشَبَّرَاقًا: بَرِی وَ پَارَجَه

پَارَجَه ی كَرْد، دَمگوتَرئ: (شَبَّرَقَ

الْكُتْبَ، وَشَبَّرَقَ اللَّحْمَ وَشَبَّرَقَ البَازِی

الصَّیْدَ).

شُبَّارِق: (ثَوْبَ شُبَّارِقَ): قَوْمَاشِی كِی دَاډِی

دَاډِی وَنَجَرِی وَنَجَرِی كَرَاوَه.

لَحْمَ شُبَّارِقَ: گُوشْتِی كِی جَوَزَاو جَوَز

كُولاوَمو كَرَاوَه بَه جَه نَد جَوَز

چِیشت.

الشَّبَّارِیْقُ: (ثَوْبَ شُبَّارِیْقَ): قَوْمَاشِی دَرَاو

وَ نَجَرِی وَنَجَرِی كَرَاو.

الشَّبَّرَقَةُ: پَارَجَه قَوْمَاش ه گَزوگیای

تَهَنَك وَ پَجَكَه پَجَكَه.

الشُّبُوطُ: جَوَزَه مَاسِیَه كَه لَه پَوَبَارِی

دِیجَلَه دَا بَه زَوْرِی ه ه یَه، نَاوَقَه د

نَه سَتَوَرَو كَلَك بَارِیك وَ جَه سَتَه

نَه رَمَه ه (ك: شَبَّابِیْطَ).

شَبَّعَ شَبْعًا: كَه دَه ی پَر بوو لَه خَوَارَدَمَه نِی،

تَیْر بوو، دَمگوتَرئ: (شَبَّعَ طَعَامًا وَشَبَّعَ

مِن الطَّعَامِ).

شَبَّعَ الْجِسْمُ: جَه سَتَه ی پَر بوو، قَه لَهو بوو

تَیْكَسْمَرَا.

شَبَّعَ مِنَ الْأَمْرِ: لَه كَارَمَكَه وَ مَرزَبوو لَیْی

بَیْزَا ه (فَهَر شَبْعَان) ه (ك: شَبَّاعَ

وَشَبَّاعِی) ه (وَه ی شَبَّعِی وَشَبَّاعَة) ه (ك:

شَبَّاعَ)، دَمگوتَرئ: (ه ی شَبَّعِی الْوِشَّاحَ):

تَیْكَسْمَرَاو وَرگ زَلَه.

أَشْبَعَهُ: تَیْرِی كَرْد ه خَوَارَدَنِی دَا یَه تَا

تَیْرِی خَوَارَد.

أَشْبَعَ الثَّوْبَ: قَوْمَاشَه كَه ی رَه نَگ كَرْد.

أَشْبَعَ السَّائِلَ: شَلَه مَه نِیَه كَه چِی

تَیْدَا بَوو تَوَانِرَا یَهوَه ه نَهوَه ی كَرَا

بَتَوِیْتَهوَه تَوَانِرَا یَهوَه.

أَشْبَعَ الشَّيْئُ: شَتَه كَه ی بَه تَیْرَو تَه سَه لَی

تَهوَاو كَرْد، دَمگوتَرئ: (أَشْبَعَ

البحث): باسهكهى بهتير و تهسهلى

خستهرو.

تَشْبَع: خوى بهتير و تهسهل نيشان دا،

دمگوترى: (تَشْبَعُ الْمَاءُ بِالْمِلْح): ناومهكه

تير خوى بوو.

الشَّبَاعَةُ: ورده نان و ئيسقانى كړاومو

بهرماوى خوراك لهسهر سفرهو

خوان دواى تيرليخواردن.

الشَّبْعُ مِنَ الطَّعَامِ وَغِيْرَه: نهو خوراكهى

دمبېته هوى تيربون.

الشَّبْعَةُ مِنَ الطَّعَامِ: ژمه نان ه (ك:

شَبْع).

الشَّبِيعُ: تيركراو.

شَبَقَ الذَّكْرُ مِنَ الْغِيَاوَانِ شَبَقًا: نيرمهكه

زموږى لهمېيمهكه بههيز بوو.

شَبَكَ الشَّيْءُ شَبَكًا: شتهكه ههنديكى

چووه ناو ههنديكى ترموه.

شَبَكَ الشَّيْءُ: شتهكه ههنديكى چهغيبه

ههنديكى، چونه ناو پهكترهوه،

دمگوترى: (شَبَكَ أَصَابَهُ): پهنجهكانى

تيك نان.

شَبَكَ: زېدمرؤى ماناى (شَبَكَ)

دمگهيهنئ ه شتهكان زور چونه ناو

پهكهومو چهمبرهيان بهست.

تَشَابَكَ الشَّيْءُ: بهمانا (شَبَكَ) دئ،

دمگوترى: (تَشَابَكَتِ الْأُمُور):

كارمگان چونه ناو پهكهومو ئالوزان.

اشْتَبَكَ: بهمانا (تَشَابَكَ) دئ، دمگوترى:

(تَشَابَكَتِ الْأُمُور): كارمگان تيكهلاو

بوون.

اشْتَبَكَ الْمِيشَان: دوو سوپاكه تيكهچرژان

پيَك و مربوون.

تَشَبَكَ: بهمانا (اشْتَبَكَ) دئ.

الشَّابِكُ: (طريق شَابِكُ): رڼگايهكى

چهواشه و ئالوزه ه (أمر شَابِكُ):

كارڼكى تيكهل و پيكهله.

الشَّبَاكُ: نهو كهسهى بهتور و داو نيچر

دمگري.

الشَّبَاكُ: پهنجهره لهئاسن و دارو شتى وا

ه تاينجهو ږمشكه ه سيرمهو شتى وا

كهوكمو تاينجه بجهنرئ و شتى

تيدا باريكري ه (ك: شَبَايِك).

الشَّبَاكُ: ددانى شانه ه كوى (شَبَكَةُ).

الشَّبَاكُ: سهيل، شتيكه توتنى

تيددمگري و ناگري پيوه دهنرئ بو

كيشان.

الشَّبَكَةُ: تورى ږاوچى ه بهزورى

لهبه و بهنى نايلون دهنرئ

وكمو تاينجهو ږمشكه ه هرشتيك

بهپهكهوه پهيوهست بن، دمگوترى:

(شَبَكَةُ الْكَهْرَبَاءِ وَشَبَكَةُ الْمَوَاصِلَاتِ) ه

(ك: شَبَكَ وَشَبَاك).

الشَّبَكَةُ: ديارى زاوا بو بوك ه ديارى بو

دمزگيران بو نهومى بزانرئ كه نهو

كوړو كچه دېښه هاوسمري په كترۍ.
الشُّبْكِيَّةُ: هر چنراوېك كونكون بى
ومكوو تاينچمو ږشكهو تږى ماسى
گرتن و راوگرډنى نيچير.

المُشْبِكُ: جوړه حلاواو شيرينيېكه
له سمر شيوه بۇرى تيك خراوو
ليك بهستراو دروست دمكړئ.

المِشْبِكُ: ناميرى چننى شېبهكهو تږو
تاينچمو شتى وا ۵ جوړه خشليكه
له زير پان له نهلماس له سمر
سينگو مېمك هلدوماسرى پان
له سمر قايم دمكړئ ۵ (ك: مشابك).
شَبَلُ الغَلَامِ شېلأ: منډالهكه گهوره بوو،
له نازو نيمممت دا پېرورده بوو ۵ (فهر
شابل).

أَشْبَلَتِ اللَّبْوَةُ: ډيڼه شيرمهكه بيجوى
بوو.

أَشْبَلَتِ للمرأة على أولادها: نافرتهكه
به سمر منډالهمكانيهوه دانېشتو
دواى مردنى ميردمكه شوى
نهمكدموه خوۍ كرد به شيرمژن ۵
(فهي مُشْبِل).

الشِّبْلُ: بيجوه شير ۵ (ك: أشبال).

شِبْمَ شَبْمًا: سارد بوو ۵ همدى بهساردى و
برسيمتى كرد ۵ (فهر شِبْم)، دمگوتري:
(ماء شِبْم): ناوېكى سارده ۵ (غداة
شِبْم): بهيانېكه سارده ۵ (قلب شِبْم):

دلتيكى ساردو كه مېسته.

الشِّبَامُ: مېمك مزه؛ دارنيكه پان
نايلونيكه دمخريته دهمى منډالهموه
بۇ نهومى بخافلى و بيرى
شيرخواردنى نه مينئ ۵ همروا ناوه
بۇ دمېين و نهو دارى دمخريته
دهمى بيجوه نازمهوه تانه توانئ
شيرى دايكى بخوا.

الشِّبَامَان: دو بهتو حېلن لهملو لهو
لاى دسمال و كډلوانمو رږبو شتى
وا پيكموه گري دمدرين.
شَبَن الغلام شَبْنًا: منډالهكه گهوره بوو
پيگهۍ و خوۍ داپشت.

شَبَن الشَّيْ: شتمكه نزيك بږوه ۵ (فهر
شابن).

الشَّيْنُ: لهلاى مېسيحيېهكان بهو كېسه
دمگوتري كه هاوپرېمى بوك پان زاوا
دمكا له پړواۍ گوستنهموى بوك دا،
بېمكوردى خومان (بېربوك و برازاوا) پان
پې دملين ۵ همروا ناوه بۇ نهوكه سمى
بېمفرمانى قهشې مېسيحي منډالهكه
دمخاته ناوى معموديهوه كه دابو
نمريتيكى مېسيحيانه دېق قهشه
نايهتى ته نصير به سمر ناوه كه دا
بخوۍنى و منډالهكه پې بشوړئ ۵ بۇ
ميينه دمگوتري: (شېنه) ۵ (ك: شباين
واشابه).

أَشْبَهُ الشَّيْءُ الشَّيْءَ: شتەمکە لەشتەمکە

چوو.

شَابَهُ: لەو چوو.

شَبَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: شتەمکەى لى تىکچوو

نەیزانى کامەىەو لى جەواشە

بوو.

شَبَّ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتەمکەى بەشتىکى

تر شوبهاند ە لەشوینى ئەو شتە

شتىکى ترى هاوشیووى دانا چونکە

لێک دەچوون.

شَبَّ عَلَيْهِ وَلَهُ: لى تىکچوو نەیزانى

کامە کامەىە.

اِسْتَبَّ فِي الْمَسْأَلَةِ: گومانى لەپراستی

مەسەلەمکەدا بۆ پەیدا بوو.

تشابه الشَّيْءَانِ: ئەو دوشتە لێک چون

بەجۆرێک چەند سەرنجیان بەدەیتى

نازانی کامەیان کامەىەو لێک

ناکړێنەو ە قورئان دەفەرموى:

﴿إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا﴾.

تَشَبَّ بغيره: جاوى لەو کرد لاسایى

کەسێکى ترى کردەو.

التَّشْبِيه: شوبهاندن و لێک جواندنى

دوشت یا زیاتر بەیەکتەر چونکە

لەچەند دیاردەو پەموشتێک دا جۆرە

هاوبەشییەکیان هەبە وەکوو

شوبهاندنى پیاوى نازا بەشێر یان

شوبهاندنى نافرەتى جوان بە گول

یان بەمانگ و ئەستێرە ...هتد.

تشبيه المسجونين: وەرگرتنى بەنجە

مۆرى گیراوەکان و نووسىنى شیوەو

روخساریان لەسەر کارتێکى تالێبەتى

بۆ دیاریکردنى کەسایەتییان.

الشَّبَّ: هاوشیو ە (ك: أشباه).

الشَّبَّ: مسى زەرد ە (ك: أشباه).

الشَّبَّه: لى تىک چوون و لى شىوان ە

لەشەرە دا بەشتىک دەگوترى

نەزاندرى ناخۆ حەلālە یان حەرامە،

حەقە یان بەتālە.

الشَّبَّيْ: هاو وێنەو هاوشیو.

المُشَابَه: تەم و مژاوى و مانا بەزەحمەت

زاتراو، شتى واکەم کەس لى تى

بگەن ە دەفەمکەى قورئان کە

دەفەرموى: ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ

أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ وشەى

(متشابه) لەموشوینەدا زۆر مانا

هەلەمگرى.

المُشَابَه: بەمانا (الأشباه) دى و کۆى

(شَبَّ) بەمانای هاو وێنە دى.

المُشَبَّه: پێرێکى ئایینى خودا

دەشوبهینن بەشتى دروستکراو.

شَبَّ الشَّيْءُ شَبَّوْا: شتەمکە بەرزبۆو ە (شَبَّ

الفرس): نەسپەمکە بۆو بەجوانو.

شَبَّ وَجْهَهُ: دەموجاوى گەشاندەموو دواى

گرزى و مۆنى روخسارى پون بۆو.

شَبَا النَّارَ: ناگری کرده‌وه.

أَشْبَى الشَّجَرُ: درمخته‌گه دریژ بوو
تَبْكُهَا، تَبْكُهَا: تَبْكُهَا.

أَشْبَى عَلَى فُلَانٍ: به‌زمی به‌فُلَانِ دا
هاته‌وهو یارمه‌تی دا.

أَشْبَى فُلَانٍ: فُلَانِکِه‌س مندا لَیْکِ
زیره‌ک و ناقلی بوو.

أَشْبَى فُلَانًا: پِی‌زی فُلَانِکِه‌سی گرت و
قه‌درزانی به‌رام‌بهر نواند.

أَشْبَى الْأَوْلَادَ أَبَاهُمْ: مندا لَه‌کان
جوونه‌وه سهر باوکیان له‌و ده‌چن.

الشَّبَا: قه‌وز و تهرزه.

شَبَاهُ الشَّيْءِ: تیزی قه‌راخی شته‌که و
(شَبَاهُ السَّيْفِ): تیزی دهمی شمشیر

و (شَبَاهُ الْعَقْرِ): چزوی دوپشک.

شَبُوءٌ: ناوه بؤ دوپشک (اسم غیر
منصرف).

جَارِيَةٌ شَبُوءٌ: که‌نیزه‌کی گورج و گۆله.
شَتَّ الْأَشْيَاءُ شَتَاتًا: شته‌کان لَیْکِ

بلاووبون.

شَتَّ الدِّيارِ بَفُلَانٍ: ولات فُلَانِی له‌خوی
دورخسته‌وه له‌ولات دورکه‌وته‌وه.

شَتَّ بَقْلَهُ الرَّجُلُ: عه‌شق و دل‌داری سۆزی
فُلَانِی هه‌ل‌ساندو بیرو بؤ‌چونی
شیواند.

شَتَّ الْأَشْيَاءُ: شته‌کانی بلاوه پی کرد،
دم‌گوتری: (أَشْتُ بِي قُرْمِي):

نه‌ته‌وه‌گه‌م سهریان لَیْتَیْکِ دام

نازانم چۆن هه‌ل‌س و که‌وت دم‌که‌م.

شَتَّتِ الْأَشْيَاءُ: شته‌کانی بلاو کردنه‌وه.

تَشْتَتُرَا: بلاو بونه‌وه و ههریه‌که‌یان
به‌لایه‌کدا رۆی.

الشَّتَاتُ: جیا جیا و (أَمْرٌ شَتَاتٌ): کاری

جیا جیا، دم‌گوتری: (جاء القومُ

شَتَاتٌ شَتَاتٌ): خه‌ل‌که‌که به‌جیا جیا

هاتن.

الشَّتُّ: (أَمْرٌ شَتُّ): کاریکی به‌رت و

بلاوه و (ك: أَشَات)، دم‌گوتری:

(أذهبوا أَشَاتًا): به‌جیا جیا رۆیشتن.

شَتَّانٌ: دم‌گوتری: (شَتَّانٌ مابینهما): نیوان

نه‌و شته زۆر جیا‌وازیان گه‌مورو

به‌ره‌راوانه.

الشَّتُّوتُ مِنَ النَّاسِ: کۆمه‌ل‌گایه‌ک

دانیش‌توانه‌که‌ی ههریه‌که‌یان سهر

به‌تیره‌و هۆزیک بن و له‌تیره‌و خیل‌ی

جیا جیا پی‌که‌هاتن.

الشَّتِيتُ: لَیْکِ بلاوه بوو و (نغر شتیت):

ددانی نیوان که‌ل و یه‌ک یه‌ک، واته

ددان شاش و رَیْک.

أَشْيَاءٌ شَتَّى: جه‌ند شتیک له‌جۆری جیا

جیا و قورئان دم‌فهرموی: (إِنَّ

سَعْيَكُمْ لَشَتَّى) هه‌و و کۆششی

نَیْوه جۆراو جۆرو جیا‌جیان.

شَتْرُهُ شَتْرًا: برپه‌وه، دراندی، دم‌گوتری:

(شَرَّ ثَوْبُهُ): قوماشه‌کی دری ۵ (شَرَّ

فَلَانًا): فلانکسی بریندار کرد.

شَرَّ الدَّاءِ عَيْنُهُ: نه‌خوشییه‌که پیلوی

چاوی هه‌لگیراپیه‌وه.

شَرَّ شَرًّا: دوو له‌ت بوو، دم‌گوتری: (شَرَّ

فَلَان): فلانکس لیوی خواروی قه‌لشی

۵ (هو أَشَرَّ وَهِي شَرَاء).

شَرَّ بَفْلَان: ره‌خنه‌ی له‌فلانکس گرتو

جوینی پێدا.

الشَّتِيرُ: عه‌بیدارو ره‌وشت ناشیرین.

الشُّرَّةُ: بۆشایی نیوان په‌نجه‌کان.

شَخَلَ الزَّرْعَ شَخْلًا: تۆوه‌کی له‌شوینیک

چاند بۆنه‌وه‌ی برپوین و دوا‌یی

شه‌ته‌کان هه‌لکیشی و له‌شوینیکی تر

بیان نیژی.

الشُّلَّةُ: رومی تازه رسکاوو سه‌وز بوو

له‌وشوینیه‌ی لایی رواوه

بگوینزریته‌وه بۆ شوینیکی تر.

الشُّتْلُ: شه‌تلگا ۵ شوینی شه‌تل ۵

زموبیه‌ک تۆوی لی بجیندری دوا‌ی

تیپه‌رپوونی مانگیك یا زیاترو

که‌متر شه‌ته‌که هه‌لکیشری و

له‌شوینیکی تر بجه‌قیندریته‌وه.

شَعْنُهُ شَمًا: جوینی پێدا.

شَعْمَ شَمَامَةً: روخسار ناشیرین و نه‌کله‌وه‌ت

بوو ۵ (فهو شتیم).

شَامَةٌ: جوینی پێدا.

الشَّمَامُ وَالشَّمَامَةُ: دهموچاو ناشیرین و

به‌دره‌وشت.

الشَّتِيمَةُ: جوین.

شَعْنُ الشَّرِبِ شَتْنًا: قوماشه‌کی چنی ۵

(فهو شَاتِن وَشْتُون).

شَتَان: برپوانه (شَتَت).

شَتَا بِالْمَكَانِ شَتْرًا: به‌زستان له‌وشوینه

مایه‌وه.

شَتَا الشَّتَاءُ: زستان سارد بوو.

شَقَا الْيَوْمُ: سه‌رما‌کی توند کرد.

شَقَا السَّمَاءُ: ناسمان بارانی باراند.

أَشْتَى فَلَانٌ: فلانکس که‌وته زستانه‌وه.

أَشْتَى الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که توشی

برسیه‌تی و قات و قری بوون.

شَاتَاهُ مَشَاتَاءَ وَشَتَاءً: مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا

کرد له‌ماوه‌ی زستان دا.

شَاهِرُهُ مَشَاهِرَةٌ: له‌ماوه‌ی مانگیك دا

مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا کرد.

شَتَّى بِالْمَكَانِ: به‌مانا (شَتَا دئ).

شَتَّى الشَّيْءُ فَلَاأَ: شته‌که به‌شی

زستانی فلانکسی کرد.

الشَّتَاءُ: زستان ۵ زمستان و هرزیکه

له‌هرزه‌کانی سأل، له‌سه‌ره‌تای

بیست و دووی مانگی دوانزه ده‌ست

پێده‌کات و له‌بیست و یه‌کی مانگی

نازارد کۆتایی پی دئ ۵ گرانی و

قات و قری.

الشَّوْءُ: زستان.

الشَّوْئِي: بارانی زستان.

الشَّوْئِي: بهمانا (الشَّوْئِي) دئ.

الْمَشْتَى: شوینیک زستانی تیدا به سمر

بهری ۵ وهرزی زستان.

الْمَشْتَا: بهمانا (الْمَشْتَى) دئ ۵ زستان.

شَعْنَتْ كَفُهُ شَعْنًا: دمستی زبر بون رهقو

نهستور بون.

الشَّئْنُ: نهستورو زبرو رهق، دمگوترئ:

(رجل شئْنُ الأصابع): پیاویکه

دمستو پهنجه زبره.

شَجَبَ فُلَانٌ شَجْبًا: فلانکسی به هیلاک

چوو، فهوتا ۵ غمبار بوو.

شَجَبَ الْفَرَابُ شَجْبًا: قهله ریشه که

فراندی و ناوانی خه لکه که تی کند.

شَجَبَ فُلَانٌ شَجْبًا: فلانکسی به هیلاک

برد.

شَجَبَ الصَّيْدُ: تیریکی به نیچر مکه و مناو

خپی کرد، جولهی لی بری.

شَجَبَ فُلَانٌ: فلانکسی خهفته تبار کرد.

شَجَبَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته که فلانکسی

ههلهو گیر کرد.

شَجَبَ الشَّيْءُ: شته که کیش کرد،

دمگوترئ: (شَجَبَ اللِّجَامُ): ریشه مکه کی

توند کرد ۵ گرتیهوه.

شَجَبَ الْقَارُورَةُ بِالْشَّجَابِ: به تۆپهوانه

دهمی گۆزمکهی گرت.

شَجَبَ الرَّأْيَ وَاللَّوْقِفَ: نارمزاپی خوی

بهرامبهر راو ههلوئسته که دهر بری.

شَجَبَ شَجْبًا: فهوتا، تیدا چوو ۵

خهفته تبار بوو.

أَشَجَبَهُ: غمباری کرد.

تَشَابَهَتِ الْأُمُورُ: کارمکان لیک ئالوزان و

چمواشه بوون.

أَلْشَّاجِبُ: زور بلی و خهفته چمناو ۵

قهله ریشه نهگبته که دهر پنی و

شوم بلاو دمکاتهوه.

الشَّجَابُ: عهلاگهی جل ههلواسین ۵

سه داده.

الشَّجَبُ: پیداوستی و غمو خهفته ۵

(ك: شجوب).

الشَّجَبُ: نارمحه تی و ئازارو لهش

داهیزان که بههوی نه خوشیهوه

توشی ئاده میزاد دمی، دمگوترئ:

(امراة شجوب): ئافره تی که توشی

خهم و ناخوشی بووه بههوی نهومی

دلی به کوپنکهوه په ۵ (ك: شَجَبُ).

أَلِشَّجَبُ: عهلاگهو سینگو شتی و

که جلی پیدا بکری ۵ (ك: مَشَاجِبُ).

شَجُّهُ شَجًّا: سهری شکاند، برینی لهدمو

چاوی کرد، دمگوترئ: (شَجَّ رَأْسُهُ،

شَجُّهُ فِي رَأْسِهِ أَوْ وَجْهِهِ).

شَجَّتِ السَّفِينَةُ الْبَحْرَ: کهشتیه که

ئاومکهی دپدا، شقی کرد.

شَجُّ الشَّرَابِ بِالْمَاءِ: شمرابه‌کمی تیکه‌لی

ناو کرد ه همروا دمگوتری: (فَلَانٌ يَشْجُ

بید ویاسو (باخری): فَلَانٌ بَهْدَمَسْتِيكِي

بریندار دمکا بهومکمی تری دمرمانی

دمکا، نه‌مه په‌ندمو به‌کهمسیك

دمگوتری خراپه و چاکه بکا.

شَجُّ شَجْبًا: شوینه‌واری برین

به‌روخسارییه‌وه ماوه ه (فهو أشجُ وهي

شَجَاءُ). (ك: شَجُّ).

شاجه شجاجا: یه‌کتریان بریندار کرد.

الشَجْبُ: شوینه‌واری برین له‌ناو چاوان

دا ه یان له‌شوینی تردا.

الشَجَّةُ: برین له‌سمر یان له‌دمو و چاو

یان له‌ناو چاوان ه (ك: شِجَاجُ).

الشَجِيجُ: بریندار کراو، سهرشکاو،

روخسار بریندار کراو.

شَجْرُ الْأَمْرِ بَيْنَهُمْ شَجُورًا: کارمه

له‌نیوانیان دا ئالۆز بوو، کیسه‌یان

تیکه‌وت، بوو به مقو مقویان.

شَجَرُ الشَّجَرِ وَالنَّبَاتِ: لقه شوږ بووهی

دره‌خت و رومکمی به‌رز کردوه.

شَجَرُ الشَّيْئِ: شته‌کمی به‌سته‌وه ه

شته‌کمی خسته سهر عه‌لاگه‌کو پئیدا

هه‌لواسی.

شَجَرٌ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکهمسی له‌کارمه

لادا، نه‌یهیشت بیکا.

أشجرت الأرض: زمویه‌که دره‌ختی زور

بوو.

شَاجِرَةٌ: کیسه‌ی له‌گه‌لدا کرد.

شَجَرُ النَّبَاتِ: رومکمه بوو به‌دره‌خت.

شَجَرُ الْأَرْضِ: دره‌ختی له‌زمویه‌که‌دا

پواند.

شَجَرُ النِّسْبِ: بنه‌چه‌و په‌لو بووی

خیزان و هوژمه‌ی رونکردمووه

له‌شیوه‌ی دره‌خت دا وینه‌ی کرد.

اشْتَجَرَ الشَّيْئُ: شته‌که هه‌ندیکی چوو

ناو هه‌ندیکیه‌وو تیکه‌چرژان،

دمگوتری: (اشْتَجَرَتِ الْأَصَابِعُ):

په‌نجه‌گان چونه ناویه‌که‌وه.

اشْتَجَرَتِ الرِّمَاحُ: شمشیرمکان تیک

پژان.

اشْتَجَرَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که کیسه‌یان

تیکه‌وت.

اشْتَجَرَ فُلَانٌ: فلانکهمسی ده‌ستی خسته

بن چه‌ناگهی و قورسایی خسته سهر

نه‌نیشکی.

تَشَاجَرَ الشَّيْئُ: شته‌که هه‌ندیکی چوو

ناو هه‌ندیکیه‌وه، دمگوتری:

(تَشَاجَرَتِ الرِّمَاحُ): پمبه‌گان

تیکه‌ژان.

تَشَاجَرَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که که‌وتنه کیسه‌و

نیزاعه‌وه.

الشَّجَارُ: که‌ژاومی بچوک؛ دارپکه

له‌پاش دمرگاوه و مکوو کیلون و

باشکۆل دمرگاکهی پی قائم دمکری ۵
دارنکه دمخړتیه دهمی بیچوه
نازمهوه بو نهوهی شیري پی
نمخوری.

الشجر: کاری سهر بهگنجهل و کیشه
نامیز ۵ بوشایی ناو دم نیوان
مهلاشوو پانایی زمان ۵ چمنگاه ۵
(ك: شجر وأشجار).

الشجر: درخت؛ پوهکیکه یهک قهدی
رهمی ههبی، جاری واش دمبی به
پوهکیک دهگوتری که راست
نهیتهموو بهلکوو بهسهر زموی دا
پان بیتهموه وکوو پوهکی کالهک و
ترۆزی و کولهکه ۵ هورنان دهمرموی:
﴿وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ نهومتا
پوهکی کولهکه به درخت ناوی
بردووه، وهلی زانایانی پوهک ناسی
وشه (شجر) بهدرختی بهتمهمنی
یهک قهدهو قهدهو روت دهلین ۵
تاکهکهی (شجرة) ۵ دهگوتری: (هو
من شجرة طيبة): نهو لهبنه مالهو
خیزانیکی رهمه نو وهجاخرادهمیه.

شجرة النسب: رونکردنهموو وینهکردنی
بنه مالهو لقو پوپی خیزانو هوژو
تایهفه لهسهر شیوهی لقو پرزی
درخت که لهبابیره گهورموه دهست
پیدمکاو وهچهو نهوه دیاری
دمکری.

الشجر: درختی تیکچرژاوی پرو چر
۵ زموی درختاوی چرو پر.
الشجر: پیتی شهجهری که
(ش.ض.ج.ی.ه).

الشجر: دهگوتری: (واد شجر) شیوی
پر دارو درخت ۵ (أرض شجر):
زموی پر درخت.

الشواجر: بهربهستو لهمپر، دهگوتری:
(قد شجرني عنه الشواجر):
بهربهستو لهمپر منیان لهوشته
گیرایموه ۵ (رماح شواجر): رمبی
تیک پزاوو تیکهوه بوو.

المشجر: همرشتیک وینهی درختی
تیدا بی چ کاغز بی یان قوماش بی
یان همرشتیکی تر بی.

المشجر: شوینی رواندنی درخت،
شوینیک درختی لی پوابی ۵
همرپانتاییهک درخت دایپوشی بی
کهم یا زور ۵ (ك: مشاجر).

المشجرة: بهمانا (المشجر) دی.

المشجر: عهلاگهی جل پندا ههلواسین.
شجع شجاع: نازاو وره بهرزو چاو
نهرس بوو ۵ (فهر شجاع) ۵ (ك:
شجاء وشجاع) ۵ (وهي شجعة) ۵ (ك:
شجاع).

شاعة: پيشبرکی لهگهل دا کرد
لهنازایهتی دا.

تَشَجَّعَ: وره بهرز بوو ۵ وای خوښشان

دا نازایه و خوی نازا کرد.

الاشْجَعُ: تاکی (الاشجاع) ۵ ناوه بو

دمارمگانی پستی دمست.

الشَّجَاعُ: نازاو چاونه ترس ۵ (ك:)

شُجْعَانٌ وَشُجْعَةٌ ۵ ماری گه وره ۵

(ك: شُجْعَان).

الشَّجِيعُ: (رجل شجاع) پیاوړکی نازاو

به جهرگ ۵ (وهي شجیعة) ۵ (ك:)

شجاع وشجاع).

شَجَبَتِ الْهَمَامَةَ شُجْبُونًا: کوترمه

خوږندی ۵ نالاندی.

شَجِنَ الْأَمْرُ فَلَانًا شَجْنًا: کارمه فلانکسی

ههلهو گیرکرد، خهفته تباری کرد.

شَجِنَ شَجْنًا: غه مبار بوو ۵ (فهو شجن).

أَشَجِنَ الْكِرْمُ: دار میوومه توله گانی

تیک هالان.

أَشَجِنَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه فلانکسی

غه مبار کرد.

تَشَجَّنَ: خهفته تبار بوو، یادی رابردوی

کردموه و کوئی گریانی ههلسا.

تَشَجَّنَ الشَّجَرُ: درهخته که تیک چرزا

چرو پر بوو.

الشَّاجِنُ: شیوو دۆلی پر دارو درمخت ۵

رڼگای ناو شیو ۵ (ك: شواجن).

الشُّجْنُ: لقو پوپی تیک چرزاو لیک

هالوو ۵ لایه و کون و کهله بهر

لههر شتیک بی، دمگوتری:

(الحديث ذو شجون): قسه و یاسی

جوړو شیوازو نهیښی و ناشکرای

همیه ۵ ههروا به مانا غه و خهفته

دئ ۵ پیداوېستی کات گرو ههلهو

گیر کهر ۵ (ك: أشجان وشجون).

الشُّجْنَةُ: لقو پوپی تیکهالوو

تیکچرزاو ۵ درمختی چرو پر ۵

کون و کهله بهری ههموو شتیک.

شَجَاءُ الْأَمْرِ شُجْرًا: خه مباری کرد.

شَجَا الْحَدِيثُ وَغَرَهُ فَلَانًا: شیعرمکه یا

چیرۆکه که فلانی خسته ههله پېن و

سهما.

شَجَاءُ تَذَكُّرُ الْإِلْفِ: یادی هاوډلو دوستو

خوښه وېست خستیه سهر شهوقو

یادوموری و کوئی گریانی ههلساند.

شَجِي شَجًا: پاروی لهفورگ گیرا ۵ کوئی

گریان لهفورگی گیرا ۵ دمگوتری:

(شجي بالهم): خه مو خهفته دایگرتو

هیچ رڼگا چارمیه کی نه دوزیه وه

دمرمانی نه بوو ۵ (شجي بقرنه):

هاوشانه که یه سهری دا زال بوو ۵

ههروا وشه ی (شجي): به مانا گرنگی

دان بهشت و غه مبار بوونه ۵ بری

رابردوی کردموه دلی گهرم بوو، گریا

۵ (فهو شج وهي شجیة).

أشجاء: به مانا (شجاه) دئ ۵ به سهری دا

زال بوو، ژر باری کرد.

أشجاه بكذا: بهوشته خوږگی گړا.

الشَّجَا: شتیک له خوږگ بگریئ وکوو
نيسكو شتی وا.

الشَّجُو: غه مو خهفت ه له پهندي
پېشینان دا هاتووه دهلي: (بکی فلان
شَجُو): فلانکس گړیا غه مو
خهفتی خوۍ به بادا.

الشَّجِي: کمسک غه مو نارحمته کولی
گړیانی هه لسیڼی ه له پهندي
پېشینان دا هاتووه دهلي: (ویل
للشَّجِي من الخلي): هاوار بو عاشق
لدهست دؤسته کی.

شَجَبَ جِسْمُهُ شُجْرًا: جهسته ی گوډاو کزو
لاواز بوو.

شَجَبَ اللُّو: پهنکی گوډا ه (فهو شاجب).

شَحَثَ: پرسپاری کردو زور کړو زایموه
نیلحاحی کرد.

الشُّحَاثُ: سوال کمری درېزه دادرو
نیلحاح کمر.

شَحَجَ البغلُ والعمار شَحِيحًا: هیستمکه پان
کمرکه لوشکه لوشکی کرد، حنکه
حنکی کرد، دهگوتري: (شَحَجَ الغرابُ):
قهله ږمه که څړاندی ه (فهو شاحج
وشحاج).

تَشَحَّجَ صوته: دهنکی گړ بوو، گړی
تیدا دمرکهوت.

الشَّاحِج: هیسترو گوډرئز.

شَحَّ الماءُ ونحوه: ناومکه پان شتی تر که م
بوو بهناخوۍ دمست دمکهوت.

شَحَّ الزَّنادُ: شقارته پان بهردو نهستییه که
ناگری نمرکهوه.

شَحَّ فلان بالشيئ: فلانکس دمست
خوچاوو به خیل بوو.

شَحَّ عليه: سوور بوو له سمری ه (فهو
شحيح وشحاح).

شاحُ فلتاً: کیسه ی له گه ل فلانکس
ناهموه به لگو بیانوی لی
دؤزیموه، زانا پان دمفرمون:
(لأَمْشَاخَةٍ فِي الإِصْطِلَاحِ): کیسه و
نیزاع له زارواه دا نییه.

تَشَاخَوْا فِي الْأَمْرِ وعليه: پېشپړکینان بو
نیشه که کرد.

تَشَاخَ الحَصْنان: دوو کی برکیکمرکان
همریمه پان له لای خویموه سور بوو
له سمر سمرکهوتنی خوۍ و ژر
خستنی بهرامیمرکه ی.

الشَّحُّ: رږدی و چروکی ه فورن ان
دمفرموی: ﴿وَأَخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ
الشَّحَّ﴾.

الشَّحَّةُ: (نفس شَحَّة): دهرونیکی زور
رږدو چروک.

الشَّحِيحُ: به خیل و چروک ه (ك: شحاح
وأشححة) ه فورن ان دمفرموی:

﴿سَلَقُواكُمْ بِالْحَبَةِ جِدَادٍ أَشْحَهُ عَلَى
الْخَيْرِ﴾ ۵ بؤ مینه دمگوترئ:
(شَحِیحه) ۵ (ك: شَحَائِح) ۵ (إِبل
شَحَائِح): حوشتري كه م شیر.

شَحَذَ السَّيْفَ وَغَوَّهَ شَحَذًا: نوکی شمشیرمهکی
تیز کرد، دمگوترئ: (السيف شَحِذَ
وَمَشْحُودٌ)، همروا دمگوترئ: (شَحَذَ
ذِفْنَهُ): زمینی خوی مشت و مال کرد ۵
(شَحَذَ النَّاسَ): بهپارانموی زورو
بهئیلحاحموه داوای لهخه لک کرد ۵ دق
بهمانای (شَحَثَ) دئ.

أَشْحَذَ السَّيْفَ وَغَوَّهَ: بهمانا (شَحَذَ) دئ.
الشَّحَاذُ: سوالکمری نوزه درئزو ویره
ویرکمر.

المَشْحَذُ: ههسانو کارتبخو شتی وا که
تیغی بی تیز بکری ۵ (ك: مَشَاذِ).
المَشْحَذَةُ: دمگوترئ: (هذا الكلام مَشْحَذَةٌ
للفهم) نهم قسهیه ریخوشکمرهو
داخوازه بؤ تیگمیشتن.
الشُّعْرُ: ناوه وی شیوو دؤل ۵ رپرهموی
ناو.

الشُّعْرُورُ: باندیمیه که دهخوئینی و
دمنگخوشه له پیری (الشحوروریات) ۵
نیرمهکی رهمه، مینه که ی لای
سمری سموزمیهو گهنم رهنکه سنگی
مهبله و سوره ۵ دمگیری و دهخریته
قفهسموه بؤ خوئندن.

شَحَطَ الْمَكَانُ شُحُوطًا: شوئنه که دور بوو.
شَحَطَ فِي الْمَسَاوِمَةِ: زنده رویی کرد
لهمامهلهو جهلهحانی داو لهسنووری
تیپهپراند.

شَحَطَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که
نهخوشیهکی لهسنگ دا دروست
بوو کوشندمو قه لاجؤکهره.
شَحَطَتِ الْأَلَّةُ: نامیرمه که
سوتمه مینه که ی که می کرد
خمریه که لهکاربکهوی.

شَحَطَ الْقَتِيلَ فِي الدِّمِّ: کوژراومه که لهخوئینی
خویدا گهوزی.

شَحَطَ فَلَانًا شَحَطًا: لهراکردن دا پیش
فلانکس کهوت.

شَحَطَ الْكَرْمَةَ وَغِيْرَهَا: توله میوه
تهرمهکانی خستنه سمر که پرو داری
راهیلندراو.

شَحَطَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی پر کرد.
شَحَطَ الشَّرَابَ: شمرایه که ی تیکهل بهناو
کرد بؤ نهوهی ههندی که سکونی
نه مینی و رون بیتهموه خواردنهوهی
ناسان بی.

شَحَطَ اللَّبَنَ زَوْرًا: لهرمه که کرد.
أَشْحَطُهُ: دوری خستموه.

شَحَطُهُ فِي دَمِهِ وَدَمَهُ: وای لی کرد
لهخویناوی خویدا بگهوزی.
الشُّحُطُ: نمو داره راهیلندراومیه که

توله میوی دهخړنه سمر بؤ نهوهی
شوپنه بڼه وه.

الشُّحْفَةُ: شوپنه واری چړنوک و پښی
پیتست.

الشُّرُحُطُ: جوړه دره ختیکه له کیو مکانی
(السُّرَاةُ) ههیه، تیری کهوانی لئ
دروست دمکړی، که لاکه ی ته نک و
دریژمو بهر مکه ی و مکوو عه نښه ی
دریژ وایه و ده خوری.

شَحِمَ الطَّعَامَ وَالْحَبْزَ شَحْمًا: پیوی کرده ناو
خواردنه که وه.

شَحِمَ الْقَوْمَ: بهزو پیوی دمر خواردی
قهوم که دا.

شَحِمَ شَحْمًا: قهله و بوو، خوی دارپست.

شَحِمَ الْعَنْبُ: ترپیه که ناوی که م و توپکلی
نمستور بوو.

شَحِمَتِ الرُّمَانَةُ: هه نار که بهر دهی
نیوان دمنکه کانی نمستور بوو.

شَحِمَ إِلَى الشَّحْمِ: همزی له پیو بوو.

أَشْحَمَ: بهزو پیوی زور بوو.

أَشْحَمَ الْقَوْمَ: به مانا (شَحْمُهُمْ) دئ.

شَحْمٌ: موباله غه ی (شَحْمٌ) یه.

شَحْمُ الْأَلَّةِ: نامیر مکه ی به بهزو پیو
چه ور گر، نهر می کرد.

الشَّحْمُ: بهزو پیو له جه سته ی
ناده میزادو نازهل دا، ماده مپه کی سپی
چه وره له گهل گوشت دایه و
به جیاش له جه سته دا کؤد مپیت ه وه

و مکوو دووگی مهر و حوشر، له شتی
تیش دا به هو ی ته کنولوز یا وه
د مرده هیندرئ.

الشُّخْمَةُ: پارچه بهز ه (شُخْمَةُ الْعَيْنِ):

کلینه ی چاو نه و شوپنه ی ره شای و
سپایی چاو به یه که ده گهن و
کؤد مښه وه ه (شُخْمَةُ الْأُذُنِ):

نهرمای گوپچکه؛ نه و شوپنه ی کون
دمکړی و گواره ی پیدا هه لدمواسرئ ه
(شُخْمَةُ الرَّمَانَةِ): نه و بهر ده ی نیوان

دمنکه هه نار مکه.

الشَّحِيمُ: گیانداریک بهزو پیوی زوری،
ده گوتړئ: (رَجُلٌ شَحِيمٌ حَلِيمٌ):

پیوایی قهله و گوشتنه.

شَحَنَ السَّفِينَةَ وَغَوَّاهَا شَحْنًا: که شتی به که

یا باره لگر مکه ی بار کرد، پری کرد
له کالاً، ده گوتړئ: (شَحَنَ الْبَلَدَ بِالْخَيْلِ):

ولاته که ی پر کرد له نه سپ.

شَحَنَ فَلَانًا: فلان که سی دوور خسته وه،
د مری کرد.

شَحِنَ عَلَيْهِ شَحْنًا: رفی لئ هه لسا.

أَشْحَنَ: ده گوتړئ: (أَشْحَنَ لَهُ بِسَهْمٍ):

خوی بؤ ناماده کرد تیری پیوه بڼی.

شَاحَنَهُ: رفی لئ هه لسا ه دژایه تی کرد.

تَشَاحَنُوا: په گتریان دز او نا کوکی که و ته

نیوانیان ه وه و بوون به دوزمنی

په کتر.

الشَّاحِنُ: پر، ده گوتړئ: (مَرْكَبٌ شَاحِنٌ):

بارهه ئىگىرىكى پىر له كالا يه.

الشحناء: حيقىدو دوزمنايه تى و پىر قو كينه.

الشحنة: نهو كالا يه كى شتى لى پىر دمى كى ۋ نهو خوراك و پىدا و پىستى يه زيان نه كه كۆدمى كى تى نهو بۆ نهو بهشى ياسا و پولىس و كار به دهست كه پاشا دىارىيان دمكا لى بى بىرى، بۆ نهو نه من و ئاسايشى و لاتىك يان شارىك بىپارىزن ۋ روه نه سب ۋ (ك: شىخ) ۋ (الشحنة الكهرية): نهو بىر كار به يه كه قى باره يه كه هلى دمى كى.

شحا فلان شحوا: فلانكهس ههنگاوى پانى هاو پىشتن و به لى كى، دمى كى: (شحا فى الفتنة): لهفيتنه يى و دوو زمانى دا رۆجوو.

شحى لى شحيا: دى دى دا چى قاندى.

شحى فى الشئى: فراوانخو ازى له شته كه دا كى.

شحى فى السوم: زى دى رۆى كى له بانگى موازى كى بۆ فروشتن و هه راجى كى پان گران كى كالا.

شحى على فلان: زمانى له فلانكهس بهر لا بوو چى خودا پى ناخوشه پى كى.

الشحرة: بازو ههنگاوى، دمى كى: (فرس

رغيب الشحرة): نه سى كى ههنگاوى

درى زه بازى درى زه ده هاوى ۋ (فلان

بعيد الشحرة فى مقاصده): فلانكهس

دور بى و پلانى سى سى سى

درى زه خا يه نه هه به بۆ زيان و

مه به سى دورو درى زى هه ۋ (إناء

الشحرة): قاپى كه ناو كهى فراوانه.

شخب اللبن شخباً: شىر كه له گوان هاته

دمى خوشه هات، دمى كى: (شخب

من الجرح): خو يه كه له بى نه كه

فى قى كى كى، دمى كى: (شخب

أوداج القتل دماً): رى لى

كو زراو كه فى قى كى خو يى كى كى،

به فى قى كى خو يى كى لى هاته دى.

إنشخب اللبن: خو يه كه به فى قى كى هاته

دمى، دمى كى: (إنشخب العرق دماً):

رى كه خو يى به فى قى كى لى هاته

دمى.

الأشخوب: خوشه خوشى شى له كاتى

دوشى دا.

الشخب والشخب: خوشه شى،

فى قى كى كى شى له كاتى دوشى دا

ۋ له پى كى پى شى دا هاتووه دى:

(شخب فى الإناء وشخب فى الأرض):

خوشى بۆ ناو قاپى كه خوشى كى

بۆ سى زوى، واتى جارى كى

دمى نه گى و جارى نا.

الشُّخْبَةُ: بهمانا (الشُّخْب) دئ ۵ (ك):

شِخاب).

شَخَتْ شُغْرَتُهُ: جهستهی لاوازو یاریک بوو

بهشیوهمکی سروشتی ۵ (فهر شَخَتْ

و شِخِت) ۵ (ك: شِخَات).

الشُّخْتُ: هر گیانله بهریک بهسروشت

کزو کۆله واربی، دمگوتری: (فلان

شخت): فلانکس لاوازو قهد

باریکه ۵ (هر شخت المطاء): نهو

دمست قوچاوو که مبهخششه ۵ (ك):

شِخَات).

شَخَّ في نومه: لهخه ودا پرخه برخی هات

۵ (شَخَّ بوله): گیزه گیزی میز کردنی

هات.

شَخَّرَ شَخْرًا وَشَخِيًّا: دمنگه که لهقورگی دا

هاتو جو بی نهوی بیته قسه،

دمگوتری: (شَخَّرَ الفرس): نهسپه که

حیلانندی.

شَخَّرَ الحمار: گویندیزمه زهری.

شَخَّصَ الامرُ شَخْصًا: کارمه که شیوا،

چهواشهیی تیکهوت ۵ راستی و دروستی

خوی لهدمست دا ۵ (هر شخص).

تَشَاخَسَتْ أَسْنَانُهُ: ددانی ریک و پیکو

ریز بهستوو نهبون.

شَخَّشَ القَشَّ: کۆزمو کاوکۆتمه که

دمنگی خه شخه شهیان لی هات.

شَخَّصَ الشَّيْءُ شَخْصًا: شته که بهرز بووه

۵ لهدوورموه دمرکهوت.

شَخَّصَ السَّهْمُ: تیرمه مبهستی نهپیکاو

نهیههنگاوت.

شَخَّصَ مَنْ بَلَدَهُ وَعِنْدَهُ: لهولاتی خوی

رؤیشته دمرموه.

شَخَّصَ إِلَى بَلَدِهِ: گهراپموه بۆ ولاتی خوی.

شَخَّصَ أَمَامَهُ: لهبهردمی دا خودی خوی

ناماده بوو.

شَخَّصَ فُلَانٌ بَصْرَهُ وَبَصَرَهُ: فلانکس چاوی

بهملوق و مستاو نهپتروکاندن.

شَخَّصَ فُلَانٌ شَخَاصَةً: قهبارهی فلان گهوره

بوو جهستهی زمبهلاح بوو، (فهر

شخص وهي شخصية).

أَشْخَصَ فُلَانٌ: فلانکس کاتی رؤیشتنی

هات.

أَشْخَصَ الرَّامِي: تیری تیرهاوینژمه

ههلهی کردو نهپیکا، دمگوتری:

(أشخص سهمه وبسهمه).

أَشْخَصَ فُلَانًا مِنْ بَلَدِهِ: فلانکسهی

لهولاتی خوی دمرکرد.

أَشْخَصَ فُلَانًا إِلَيْهِ: فلانکسهی نارد.

شَخَّصَ الشَّيْءُ: شته که دیاری کردو

لهشتی تر جیای کردموه.

شَخَّصَ الدَّاءُ: ددردمه که دۆزیپهوه.

شَخَّصَ الْمَشْكَلَةَ: کارمه ناشکرا بوو، رون

بووه.

الشَّائِصُ: شتی بهرجاوو بینراو ۵

بەنیشانەو عەلاماتی رێگا و بان و
شتی لەو جوۆرە دەرگوتری.

الشَّخْصُ: هەرفەبارمەك بەپێوە بێ و
ببیندری، بەزۆری بۆ ئادەمیزاد
بەکار دەهێندرێ ە لەزاراوەی
فەلسەفەدا وشە (شخص) بریتییە
لە زات و بونە و مەزگە هۆشی
هەبێ و کیانی سەر بە خۆی بزانێ
و پێست و ئیرادەی سەر بە خۆی هەبێ.
الشَّخْصِيَّة: کاری تایبەتی گەسێك، شتی
پەيوەندەدار بە گەسێكی
تایبەتی یەو.

الشَّخْصِيَّة: چەند رەوشت و دیاردە یەك
گەسەكە لە گەسانی تر جیا
دەكەنەو، دەرگوتری: (فلان ذو
شخصية قویه): فلانكەس چەند
رەوشت و ئاگاریكی جیا گەرەووی
تێدان و وێست و ئیرادەو کیان و
بونێكی سەر بە خۆی هەبێ
(الأحوال الشخصية): باری
گەسەتی؛ هەوێكی تایبەتی یە
هەروا چەند مەسەلەو قانون و یاسا و
رێسایەكی لەبەواری خێزان دا وەكوو
میرات گرتن و ماركردن و لێك
جیا بوونەو و پێكەو مۆبایانی ژن و
مێرد و منداڵ و ئەو جوۆرە شتانە.

شَخِمَ الطَّعَامُ شَخْمًا: خۆراکە خراب بوو،

گۆراو بۆگەنی کرد، دەرگوتری: (شَخِمَ
فُلان): دمی فلانكەس بۆگەنی کرد
ە (فُهِو شَخِم).

أَشْخَمَ: بە مانا (شَخِم) دێ.

الْأَشْخَمُ: دەرگوتری: (فلان أشخم الرأس):

فلانكەس سەری بۆز بوو، سەپایەتی
موومەکانی بە سەر رەشەکانی دا زāl
بوون ە (شعر أشخم): مووی سەپی
بوو ە مووی ماش و برنج ە (عام
أشخم): سالیکی بێ بارانی، وشکە
سالی و بێ دانەوێڵەو لەوێ ە (روض
أشخم): باخێکە بێ رووەک و
درەخت.

شَدَخَتِ الْفُرَّةُ شَدْخًا: شتەكە ی بریندار
کرد، دەرگوتری: (شَدَخَ الرَّاسُ
وَالْحَنْظَلُ): سەری شكاند ە كالهەكە
تالەكە ی بریندار کرد.

شَدَخَ دَمُ فُلان: خوێنی فلانكەسی بە فێر
دا، تۆلە ی نەساندەو.

شَدَخَ: بۆ زێدە رۆیی لەمانای (شَدَخَ) دا
بەکار دێ.

إِنْ شَدَخَ: بریندار بوو قەرینجا.

تَشَدَخَ: شك.

الشَّدَخَةُ: برینێك، قەرینجا و پێكە
رومكێکی نەرم و تەپو گەشە.

لِلشَّدَخِ وَالْمِشَّدَخَةِ: ئامیری قەرینجانندن و
بریندار کردن.

شَدَّ الشَّيْئُ شِدَّةً: شتهکه به هیږ بوو، پتهو
بوو ۵ قورس بوو.

شَدَّ فُلَانٌ شَدًّا: فلانکهس بازی دا.

شَدَّ النَّهَارُ: روزهکه زوربهی بهسهر چوو،
بهرز بووه.

شَدَّ عَلَيْهِ فِي الْحَرْبِ: لهسهرپدا بهتوندى
هیږشى بو برد.

شَدَّ عَلَى قَلْبِهِ شَدًّا: دلې مؤر کرد ۵ له
قورنان دا هاتووه: ﴿وَإِشْدُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾.

شَدَّ فُلَانًا: فلانکهسى پیومنډ کرد،
دمشگوترئ: (شد على عضده) یان (شد
على يده) دمستی گوشی و پشتگیری لئ
کرد، یارمه تی دا.

شَدَّ رَجَالُهُ: خوی بو سهرهه کردن ساز دا.
شَدَّ مِئْرَزُهُ: کوششی کرد لهکارمکهدا، به
لیږاوانه پری دایه.

شَدَّ الْحَبْلُ وَغَرَهُ: حهبل و پهتهکهی راکښاو
توندى کرد.

أَشَدُّ الْفَتَى: کورپکه گهپشته تهمهنى
گهنجی و ههرمتی لاومتی و لهعهقل و
تاهمن دا پڼگهپی و خوی دارشت.

شَادَهُ مُشَادَةً وَشَادَا: بهسهری دا زال
بوو.

شَادَ فِي الْأَمْرِ: زڼده رموی لهکارمکهدا
کردو ناسانکاریی رهچاو نهکرد ۵
لهمهرموده پیغهمبهردا هاتووه (لَنُ

يُشَادُ الدِّينَ الْا غلبه): همرکهسى
زڼدمرموی لهناپین دا کردبى يا
زڼدمرموی لهناپین دا بکا تڼدهشکى و
سهرمنجام بوى نهنجام نادرى.

شَدَّةً: بهمانا (شَادَ) دئ ۵ (شَدَّ الشَّيْئُ):
شتهکهی پتهو کرد، هیږو توانای
دایه.

شَدَّ الْحَرْفُ: پېتهکهی بهشیووی دوباره
کراوه و تیڅخراویى دمربړی.
إِشْتَدَّ: بههیږ بوو، زیاد بوو، دمگوترئ:
(إِشْتَدَّ مَرَضُهُ): نهخوشییهکهی توند
بوو.

إِشْتَدَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمکهی لئ قورس
کرد.

إِشْتَدَّ فِي عَدْوِهِ: پهلهی کرد لهبازدان دا.
إِشْتَدَّ النَّهَارُ: روزهکه زوری روى و
خورمکهی بهرز بووه.

إِشْتَدَّ السَّعَرُ: نرخهکهی بهرز بووه ۵
کالاکان گران بوون.

إِشْتَدَّ اللَّبَنُ وَغَرَهُ: شیرمکه مهی و رمق
بوو خهریکه دمبیتته پهنیر.

تَشَادَا: بهسهریکه دا زالبون.

تَشَدَّدَ فِي الْأَمْرِ: زڼده رموی لهنښهکهدا
کردو ناسانکاریی نهکرد ۵ رژد بوو.

الْأَشْدُّ: تهواو بوون ۵ (بَلَغَ أَشَدَّهُ):
گهپشته ههرمتی هیږو توانا ۵

قورنان دمه رموي: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ﴾.

الشَّادُ: نهوې شتى پې ځايې دمکړی.

الشَّد: راکښان و کښکردن، دمگوتړی:

(لا يقوى على شئ ولا إرخاء): دمسه

ومسانه و هيچې پې ناکړی ه (أنا

شَدَّ النهار): لهجهنگه ی نیومروډا

هاته لامان ه (أنا شَدَّ الطُّحَى):

لهجهنگه ی کښتهنگاودا هاته لامان.

الشَّدَّة: هیڅ شې په لاماری شمر ه

چو کله په که دمخړته سمر پیت بو

نهوې پیته که به دویارهی و

تڼیکخواوی دمربړدړی.

الشَّدَّة: تهنگزو کاری گورچکېو به لاو

کارمسات که پیاو به زه حممت خوی

بو ږادمکړی.

شِدَّة العيش: تهنگو چه لاهمې زیان.

الشَّدِيد: به هیزو توانا ه کاری قورسو

نهسته م.

شديد القوى: دمسه لاتداری به توانا ه

خاومن توانای ږها ه عهتریک

بو نه که ی که سکون بی ه پیاوی

چاوتیزو نازا بو شه و به خه بهری.

الشَّد: که مېره؛ خشلیکه ښافرت

لهقه دی خوی دمېستې بو نهوې

قه دی باریک بی.

شَدَّة شَدًّا: پارچه پارچه ی کرد، وردو

هاری کرد.

شَدَّفَ شَدًّا: تېر دماخ بوو ه لهروی خو

به زلزانو به خو نازینه وه روی

ومرگړیا ه (فهر أشدف وهي شَدَّفَاء).

تَشَادَفَ: لارو له نهجه ی کرد، خوی بادا.

الأَشْدَفُ: که سیك به دهستی چه پ

کاره کانی نه نجام بدا.

الشَّادِف: دوشی ښاوپرزانندن؛

نامیریکه ښاودپری زهوی بی

دمکړی.

الشَّدْفَة: پارچه له ههرشتیک بی ه (ك:

شَدَف).

شَدَّقَ شَدًّا: شهویله ی پان بوون ه (فهر

أشْدق وهي شَدَقَاء) ه (ك: شَدَّق).

تَشَدَّقَ: به مېههستی شت جوین

شهویله ی خوی جولانندن ه شهویله ی

خوی بادا بو نهوې قسه ی رموان بکا.

الأَشْدَقَ: (خطیب أشْدق): وتاریزیکی

دمنگ گهوره ی قسه زانه ه (وهی

شَدَقَاء): بو ښافرت به کاردی،

دمگوتړی: (شفة شَدَقَاء): دهی

گهورو شهویله پانه.

الشَّدَقُ: لا ږومت له خوار کو لاهو،

لا شهویله ه (ك: أشْدق وشْدوق).

الشَّدَقَم: نادمیزادی شهویله پان.

شَدَّنَ الظُّبْيُ شَدًّا: بیچوه ښاسکه که بو

خوی له وړاو پیکه یی پیویستی

سنوورو قهبارهی شت.

الشَّنُورُ: بهشی کهم لمزور ه دمگوتری:

(أَخَذَ شَدَّوْا مِنَ الْمَالِ): بهشیکی

کهمی لهماله زورمه وهرگرت.

شَدَّبَ اللَّحَاءَ شَدْبًا: توپکلهکهی قهلاشتو

لیی دامالی.

شَدَّبَ الْعُودَ: لقو پوپی له دارمه کردهوه

تا وای لی هات قهدهمکهی روت بوو،

دمگوتری: (شَدَّبَ عَنْ فُلَانٍ): داکوکی

لمفلان کردو شهرو نهگبهتی لی دوور

خستهوه.

شَدَّبَ اللَّحَاءَ وَالشَّجَرَ وَالْعُودَ: بهمانا

(شَدَّبَهُ) دئی، واته توپکلهکهی سپی

کرد، دارمهکی روت کرد، لقهکهی

ههئاچی.

شَدَّبَ الشَّيْءَ: شتهکهی بلاوه پی کردو

ونجر ونجری کرد.

شَدَّبَ الْمَالَ: مالو سامانکهی بهرتو بلاو

کردهوه.

شَدَّبَ فُلَانًا عَنْ الشَّيْءِ: فلانکهسی

لهشتهکه دوور خستهوه.

تَشَدَّبَ الْقَوْمُ: خهئکهکه بلاومیان کرد.

الشَّاذِبُ: دوورکهوتهی ولاتو زیلو

نیشتمان ه دهرکراوی ناهومیید

لهرزگار بوون.

الشَّدْبُ: نهومی دمپردری و فری دمدری

لهشت ه پاشماوهی شت ه پاشهرؤک،

بهشیری دایکی نهبوو ه (فهو شادِن).

أَشَدَّتْ الطَّيْبَةُ وَغَرَّهَا: بهمانا (شَدَنَ

وَلَدُهَا) دئی ه (فهي مُشَدَّنٌ) ه (ك:

مشادِن).

الشَّادِنُ: بیچوه ناسک ه (ك: شوادِن).

شَعَّه فُلَانًا شَعْمًا: فلانکهسی سهرسام کرد،

دمگوتری: (شَدَّه): بهکارمه سهرسام

کرا توشی سهراسیمه بوو.

أَشَدَّه: سهرسامی کرد.

إِنْشَدَّه: سهرسام بوو.

الشَّدَاهُ: سهرسامی و واق ورممانو

سهراسیمه بوون.

أَلْمَشَادُ: نهو شتانهی نادهمیژاد

ههلهوگیر دمکهن ه تاکهکهی

(مَشَدَّه).

شَدَّ شَنْرًا: گورانی گوت ه بولبولهکه

خویندی.

شَدَّ بِالشَّعْرِ: شیعرمهکی بهشیوهی گورانی

خویندهوه.

شَدَّ شَنْرَ فُلَانٍ: خوئی لمفلانکهس چواند،

خوئی بهو شوبهاند.

الشَّادِي: گورانی بیژ ه فوتابیو

ههولدر بؤ ومدهستهینانی نهدمبوو

زانباری ه (ك: شداة).

الشَّدَا: بهشیک لههیزو توانا، دمگوتری:

(لَمْ يَبْقَ مِنْ قُرْتِهِ إِلَّا شَدَا): کهمیکی

هیزو توانا ماوه ه نهندازهی شت،

فهنیه که به وه.

تَشْتَرُ الْقَوْمُ: خه ئه که به بلاو بوونه وه

پاو بپرو بۆ چونیان جیاواز بوو
همرپه که له مه وایه که لی دمه.

تَشْتَرُ فُلَانٌ: فلان کهس خوی ناماده کرد
بۆ جهنگ.

تَشْتَرُ الرَّجُلُ: پیاو که هه مره می کرد.

الشَّتْرُ: پارچه زپه که له کالانه کهی

دردمه هیندری ه میروویه که

ده خریته نیوان میروی جیاواز ه

لوتلوی بچوک ه تاکه کهی (شدرة) ه

(ك: شدر).

شَتْرٌ مَتَرٌ: دمگوتری: (تفرقا شدر مذر):

بلاو بوونه وه بوونه پارچه پارچه وه

گروپ گروپ و کیشو نیزاعیان

تیکه وت.

شَفَا الْمِسْكُ شَفْرًا: میسکه که بونه کهی

کهسکونه و بلاو بووه.

شَفَا فُلَانٌ: فلان به میسک خوی بونخوش

کرد.

أَشْدَاهُ عَنْهُ: لی دور خسته وه.

الشَّتْرُ: میسک یان بونی میسک یان

رنگی میسک.

الشَّدَا: کهسکونی بونی خویش یان

ناخویش ه پارچه پارچه داری عود

که بۆ بونخویش به کار دی.

الشَّدَا: باقی ماندهی هیزو توانا.

دمگوتری: (في الأرض شَدَبٌ من

الكل) ه (ك: أشذاب).

الشَّدَبُ: (رجل شَدَبُ الثَّوْقِ): پیاو که

دما رماکانی جهستهی دیارن.

المَشْدَبُ: داس؛ نامیری گیا درون ه (ك:

مشاذب).

شَدَّ شُدًّا: تاك بووه له کۆمه له و تهره بوو،

هه ئس و کهوتی پیچه وانهی کۆمه له

بوو، دمگوتری: (شَدَّ عن الجماعة):

له پیرموی کۆمه له دمرچوو تاق بووه.

شَدَّ الْكَلَامُ: قسه که له قیاس و یاسای

ناخاوتن دمرچوو.

أَشَدَّ فُلَانٌ: فلان کهس قسه و رایه کی

شازو وینه چوی هینایه پیشه وه.

أَشَدَّ الشَّيْءُ: شته کهی دوور خسته وه ه

(أَشَدَّ الْقَوْلُ): قسه په کی کهس

نمگوتوی هینایه پیشه وه.

الشَّدَا: تاق بووه، دمرچوو له کۆمه له ه

پیچه وانهی قاعیده ه دمرچوو

له یاساو ریاسای کۆمه له که ه (ك:

شواذ).

شَتْرُ الْمَقْدِ وَغَمْرُهُ: میروو شتی خسته

نیوان ریزی خشه که وه یان دهنکه

زپرو زیوی خسته نیوان میرووه

هۆنرا و ماکانه وه، دمگوتری: (شدر

الأديب كلامه بالشعر): نووسهرمه که

شیعری خسته نیو په خشانه

شَرَبَ فُلَانًا: وایکړد فلانکس بخواته وه.
تَشَرَّبَ الْمَاءَ وَغَرَهُ: ناوکه ی ورده ورده
هه لمزی، دهگوتړی: (تَشَرَّبَ الثُّوبُ
العَرَقُ أَوْ الصُّبُغُ): قوماشه که
عمره که ی هه لمزی یان پمنکه که ی
هه لمزی.

استَشْرَبَ اللَّوْنُ: رمنکه که توخ بوو.

اشْرَابُ إِلَه: بپروانه (اشْرَابُ).

الشارِبُ: بخوړم وه (ك: شَرَابُ) ه
سمیل؛ نه و موانه ی له سره لیو ی
سهر و دپوړین ه (الشاربان): جوت
سمیل ه (ك: شوارب).

الشارِبَةُ: مینه ی (الشارِب) ه (ك):
شوارب، کومه ئیک خه ئک له سره
که ناری روباړیک نیشته جی ببن و
ناو ی تایبه تیان له جه مکه وه
هینای.

الشَّرَابُ: هرشتیک بخوړنه وه ه (ك):
أشربة).

الشَّرْبُ: کومه له خه ئیک بخوړنه وه و
دانیشتبن و بو خوار دنه وه
کومه له یان کردی.

الشَّرْبُ: ناو ی خوار دنه وه ه به شه ناو ی
تایبه تی ه خورنن ددفرموی: ﴿لَهَا
شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ ه
دوئلاو؛ شوینی ناو خوار دنه وه ه
(ك: أشراب).

اشْرَابُ إِلَه وَلَه اِشْرَابًا: ملی بو دریز
کرد ه چووه بهر زایی بوئنه وه ی
بپروان.

شَرِبَ الْمَاءَ وَغَرَهُ شُرْبًا: ناوکه ی قوت دا ه
(فهو شارب) ه (ك: شاربون وشربة).

شَرِبَ السُّبُلَ الدَّقِيقَ: گوله گهنم و
جویه که پیگه پشته وه دمنکه کانی رهنق
بوون و کاتی دروینه ی هاتووه.

أَشْرَبَ الرَّجُلُ: پیاوکه خوشتر مکانی یان
کشت و کاله که ی و دختی ناودانیان
هات یان تیراو بوون.

أَشْرَبَ فُلَانًا: ناو ی دا به فلانکس،

دهگوتړی: (أشربني ما لم أشرب):

کرده وه یه کی پالداوم که نه م کردووه.

أَشْرَبَ اللَّوْنُ: رمنکه که ی تیر و توخ کرد.

أَشْرَبَ اللَّوْنُ غَيْه: شتی تری تیکه لاوی

رمنکه که کرد، دهگوتړی: (أَشْرَبَ

البياض حرّة): رمنگی سوری تیکه لی

رمنکه سپیه که کرد ه (وَأَشْرَبَ قَلْبُهُ

حب الإيمان): خو شه ویستی نیمان و

خودا بهرستی تیکه له به ناخی دلی

بووه ه له خورنن دا هاتووه:

﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ
بِكُفْرِهِمْ﴾.

شَارِبُهُ مَشَارِبَةٌ وَشَرَابًا: له گه لی دا

خوار دیه وه.

شَرِبَ قَصَبَ الزَّرْعِ: ناو له لاسکی گزو

گیاهه زیا.

الشَّرْبَةُ: په کجار ناو خواردنه وه، قومه ناوېک.

الشَّرْبَةُ: سوراښی سهر دهمو چاو ه نه ندازه ی نهو ناوه ی ناده میزادېک پیی تیروا دمی ه په نوی رن که هه ل لوشری ه (ك: شَرْب).

الشَّرْبَةُ: زور خواردنه وه ه تینواپه تی، دمگوتری: (لم نزل به شربة هذا اليوم): بهردموا م نه مرؤ تینوی بوو ه (یوم ذو شربة): روژه که ی گهرم بوو ناوی زور تیدا خوراپه وه ه (طعام ذو شربة): خواردنیک ناوکی شه بخورمه که ی پیویستی به ناو خواردنه وه ی زور هیه ه هوزی بجکوله که بهدموری بنکی درخت و روه ک دا دروست دهگری بؤ نه وه ی ناوی تی بگری و ماوه په ک گلی بنکی درمخته که به تهری بمینیته وه.

الشَّرْبَةُ: نه وه ی زور ناو ده خواته وه. الشَّرْبُ: نهو که سه ی زوری هه ز له خواردنه وه یه.

الشروب: زور خورمه وه ه ناوېک گوارا نه بی ه که میک تال و تفت بی. الشَّرِب: به مانا (الشروب) دی ه نه وه ی ناوی له گهل ده خواته وه یان له گهل ی دا دمچیته سهر دوپلاوو کانی ناو خواردنه وه.

المَشْرَبُ: نهو شوپنه ی لیی ده خوریته وه، شوپنی ناو خواردنه وه ه قورشان دمغه رموی: ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ﴾ ه یان ناوه بؤ خودی نهو شته ی ده خوریته وه.

مَشْرَبُ الرجل: هه واو هه موس و مه یلی پیوا، دمگوتری: (هم قوم اختلفت مشاربهم): نه وانه هه ومیکن بیرو بؤ چون و هه زو نارمه زوی جیا جیا یان هیه.

المَشْرَبَةُ: شوپنی خواردنه وه ه زه ی نهرمه لان و هه میشه سه وزو پومکاوی ه (طعام مشربة): خوراکیکه ناوکی شه زوری ناو له سهر ده خوریته وه ه (ك: مشارب).

المَشْرَبَةُ: جامی ناو خواردنه وه، پیاله ی ناو خواردنه وه ه (ك: مشارب). شَرِبْتُ يَدَهُ أَوْ رِجْلَهُ شَرَبًا: پیستی هاجی یان دمستی نه ستور بوو به هوی سهرماوه هه لشین و شهقار شهقار بوون.

شَرِبْتُ النعل: نهعله که دپا. اِنْشَرَبْتُ يَدَهُ: دمستی هه لشین. الشَّرِبُ: تیزایی دمی شمشر ه تیزایی جهقو و شتی وا. شَرَجَ الشَّيْءَ شَرَجًا: پارچه و که رته کانی شته که ی خستنه پال په ک.

شَرْجَ اللَّيْنِ وَغَرَهُ: خشته‌گانی ریز کردن.

شَرْجَ الْعَيْبَةِ: هه‌ندئ قولفه‌و نه‌لقه‌ی

عه‌یبه‌که‌ی لَیْک به‌ستن ه (العِیْبَةُ):

تاینچه‌و رمشکه‌و تیرمو قهرتاله‌و شتی

وا که به‌روبوومی دورواومو چنراوی

تیدا دمگوپزرتیه‌و به‌و سهرخه‌رمان.

شَرْجَ الشَّرَابِ بِالْمَاءِ: شهرابه‌که‌ی تیکه‌لاوی

ناو کرد.

شَرْجَ الْجِسْمِ شَرْجاً: جه‌سته‌که قه‌له‌وو

گوشتن بوو.

أَشْرَجَ الْعَيْبَةَ: به‌مانا (شَرْجَ دئ،

دمه‌گوتری: (أَشْرَجَ صَدْرَهُ عَلَى كَذَا):

سنگی خو‌ی به‌وموه جوت کرد.

شَرْجَ: بۆ موباله‌غه‌و زیاده‌پو‌یی له‌مانای

(شَرْجَ) دا دئ.

شَرْجَ الثَّوْبِ: به‌ته‌قه‌لی درشت

قوماشمه‌کی درو.

إِنْشَرَجَ: شته‌که بوو به‌دووو به‌ش.

تَشْرِجُ اللَّحْمُ بِالشَّحْمِ: گوشت و به‌ز

تیکه‌لاو بوون.

الشَّرْجُ: ریزموی ناو له‌ته‌پۆلکه‌و شتی

وا دا که‌دیته‌ خوار بۆ پیده‌شت و

بناره‌کان ه کۆمه‌ل و تاقم، ده‌گوتری:

(أَصْبَحُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ شَرْجِينَ): له‌م

کاردا بوون به‌ دوو تاقم و پیر ه

(ك: شِراج).

الشَّرْجُ: نه‌لقه‌و قولفه‌ی عه‌ربه‌و

رمشکه‌و خیمه‌و شتی وا ه‌ ده‌وران

ده‌وری کونی پاشه‌وه ه (شَرْجُ

الرادى): ده‌راوی شیو ه (ك:

أشراج).

الشَّرْجُ: سه‌ری چیلکه دار دوا‌ی

شکاندنه‌وه‌ی.

الشَّرْجَانِ: دوو رڤنگی جیا له‌هه‌ر

شتیک.

الشَّرْجَةُ: زه‌مبیله‌یه‌کی گه‌وره له‌په‌ری

دارخورما ده‌چندری کاله‌ک و میومی

تیدا دمگوازرتیه‌وه ه کولانه‌و

قه‌مه‌سیکه له‌په‌ری دارخورما دروست

ده‌کری بۆ کۆتر ه (ك: شِراج).

شَرْجَ الْحَشْبَةِ الْمَرْبِعةِ: نه‌ملاو نه‌ولای

داره‌ چوار گوشه‌یه‌که‌ی تاشی.

الشَّرْجُجُ: درپژ ه‌ داره‌ مه‌یت ه

(الشَّرْجُجُ): درپژ کراو.

شَرْحَ اللَّحْمِ: گوشته‌که‌ی کوتکوت کرد به‌

شیومیه‌ک کوته‌کانی درپژو ته‌نک بن.

شَرْحَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی رونکردمه‌و شی

کردنه‌ومو لی‌کۆلینه‌ومو تیدا نه‌نجام دا،

ده‌گوتری: (شرح صدره بالامر): دلی

خو‌ش کرد به‌کاره‌که ه‌ ئیشه‌که‌ی لا

خۆشه‌ویست کرد.

شَرْحَ اللَّحْمِ: به‌مانا (شَرْحه‌دی).

شَرْحَ الْجُنَّةِ: لاشه‌که‌ی پشکنی، هه‌ندیکی

له‌هه‌ندیکی جیا‌گرده‌وه بۆ

پشکیننی زانیاری.

یاخی بوو.

اَنْشَرَخ: بؤ موطاومعهی (شَرَخه) هاتوو،

شَرَدَ عَنْ الطَّرِيقِ: له‌پښه لای دا ه (فهر

شارد وشرود).

دمگوترئ: (اَلشَّرَحُ صَدْرُهُ لَكَذَا): دلی

شَرَدَ فُلَانٌ: فلانکس شاربه‌دمر کړا،

پپی خوش بوو، هاته سهر نهو

به‌شیووی تپوکر اوای شوینی خوئی جئ

رایهو به‌راستی زانی.

هیشت.

اَلتَّشْرِيعُ: (علم التشريع): زانیاریه‌که

اَشْرَدَ: شاربه‌دمری کرد به‌زور ودمری

دمربارهی پښکهاتهی جه‌ستهی

ناو وای لی کرد بی‌لانهو مال و حال

عوضوی به‌شیووی هه‌ل‌لرین و

بی.

پشکینن بؤ مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی.

شَرَدَ: تپوئی کردو ودمری ناو بی

الشَّرِيعَةُ: پارچه گوشتی ته‌نک یان

شوین و جینگا مایه‌وه..

پارچهی ته‌نکی شتی تر ه (ك):

شَرَدَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که‌ی به‌رتو بلاو

شرائح).

کردو تهمرو تونای کردن ه قورئان

اَلشَّرْحَةُ: نهو می‌زو تمخته‌یه‌یه

دمهرموی: ﴿فَشَرَدَ بِهِمْ مَنْ

جه‌ستهی له‌سهر ده‌پشکندرئ همروا

خَلَفَهُمْ﴾.

ناوه بؤ زورپکی گه‌وره ناماده

تَشَرَّدَا: بلاو بونه‌وه، دمگوترئ:

دمکړئ بؤ هه‌ل‌لرین و پشکیننی

(كشَرَدُوا فِي الْأَرْضِ): به‌ناو زموی دا

جه‌ستهی مردومگان تییدا.

بلاو بونه‌وه.

شَرَّخَ الصَّبِيَّ شَرَوْخًا: مندا‌لکه‌که گه‌یشته

الشَّارِدُ: دمگوترئ: (رجل شارد العين):

سهرمتای گهنجی.

بیاو‌پښکه چاوی برپوه‌ته شتیک

شَرَّخَ نَابَ الْبَعْرِ شَرَّخًا: ددانی خوشترمه‌که

که‌هی نهو نییه، بؤ نهو نابئ، بؤ

دمرکه‌وتن گوشته‌که‌یان درې و سهریان

ناهرمت دمگوترئ: (إمرأة شاردة) ه

دمره‌ینا ه (ك: شَرَّخَ وَشَرَّخَ).

(قصيدة شاردة): چامه شیعرپښکه

اَلشَّرْحُ: نه‌صلو بنه‌ما ه رمگو دهمار ه

دمستاو دمستی پی کړا به‌ناو خه‌لک

(شَرَّخَ الشَّبَابَ): سهرمتای گهنجی و

دا بلاو بؤوه ه (ك: شوارد).

تهر و تازه‌یی و گه‌شه‌داریی گهنجی ه

شوارد اللغة: وشه پرستی ناوازمو که‌م

درزو که‌لین‌پښکه له‌نی‌سقان و دیوارو

بیستر اوای زمان.

شتی وا دا په‌یدا ببئ و نه‌گاته ناستی

اَلشَّرُودُ: (شُرود الذهن): له‌زانستی

لیک جیابوونهمو پچران.

شَرَدَ الْبَعْرُ وَغَيْرُهُ: خوشترمه‌که تهره‌بوو،

دمرونزانی دا بهوه دمگوترئ کابرا

ناگاداری شت نهبی و بی ناگابی

له بارو دؤخی دموروبهرو روداوی

تازه پهیدا بوو.

الشْرِیدُ: دمركراوی بی شوین و جیگاوانه.

الْمُتَشَرَّدُ: تمبهل و بیكارو نیش و هیچ

له بارو نه بوو.

الشِّرْذَمَةُ: بهشو و تاقه و گرو،

دمگوترئ: (شِرْذَمَةُ مِنَ النَّاسِ):

کومه لیک کی کم له ناده میزاد

فورئان دمفهرموی: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ

لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾ (ک: شرادم)

دمگوترئ: (شوب شرادم و ثياب

شرادم): کراسیکی دادراو و کونه

پوشاکی شرو و پرکراو.

شَوُّ فُلَانٍ شَرًّا: فلانکس همزی له شپرو

نازاوه بوو و باری به شپرو همراوه

گرتووه.

شَوُّ فُلَانٍ شَرًّا: پمخنه له فلانکس گرتو

عمیبو عاری پال دا.

شَوُّ الشُّرْبِ أَوْ اللَّحْمِ وَغَرْمَا: قوماشه که

یان گوشته که ی بلو کرده و بؤ نه وهی

وشک بیته وه.

أَشْرُ الشَّيْءِ: بهمانا (شَرَّة) دئ،

دمگوترئ: (أَشْرُ الشُّرْبِ وَاللَّحْمِ

و غرهما): قوماشه که یان گوشته که ی

بلو کرده وه.

أَشْرُ فُلَانًا: کیشی له گهال فلانکس

به پرکارد.

الإِشْرَارَةُ: نهو شتهی گوشتی له سهر بلو

دمکریته وه بؤ نه وهی وشک بیته وه

یان په نیرو شتی له و جوړی له سهر

هه لدمخرئ و ههروا ناوه بؤ پارچه

گوشتی وشکوه کراو (ک: أشاریر).

الشَّرَّاءُ: پریشک که له قه باره ی ناگر

تی به ربوو په یداد مین و رونا کایی

په یدا بوو له خالی بوونی کارمیاوه.

الشَّرُّ: پریشک دهق به مانا (الشَّرَّاءُ) دئ

و فورئان دمفهرموی: ﴿إِلَّهَا تُرْمِي

بِشَرِّ كَالْقَصْرِ﴾.

الشُّرُّ: خراپه و نه گبه تی زیان و زینه خرو

(ک: شرور)، دمگوترئ: (رجل شرُّ):

پیاو لیک خراپه کاره (ک: أشرار

و شرار) و دمگوترئ: (هو شر الناس وهي

شر الناس).

الشِّرَّةُ: توندو تیژی، دمگوترئ: (أعدو

بالله من شِرَّة الغضب): په ناده گرم

له سهر پر تکر دنی رغو و قین

چوست و حالک، دمگوترئ: (للشباب

شِرَّة): گنجیه تی چوست و حالکی

همیه.

الشَّرِيرُ: پیاو خراپه و شپړ خواز.

شَرُّ الشَّيْءِ شَرًّا: شته که ی پارچه پارچه

کرد و برپیموه.

أَشْرَزَهُ اللهُ: خودا خستیه ناو جورتمو
ناخوْشییه وه به هیج شیومیه ک رزگار
بوونی نییه.

شَارَزَهُ: دزایه تی کردو به ره لهستکاری
کرد.

شَرَزَهُ: نه شکنجه ی دا ۵ جوینی پی دا ۵
(شَرَزَ الشَّيْءُ): شته که ی شته تکه داو
نه ملاو نه ولای به ست.

الشَّرْزُ: شمر و نه گبه تی ۵ توندو گرژی ۵
هیزو توانا، دمگوتری: (عَذَّبَهُ اللهُ
عَذَاباً شَرْزاً): خودا سزای به نیشی دا.
المشارِزُ: رموشت ناشیرین ۵ شهر که ری
جهر به زمو بی به زهی.

شَرَسَ الْجِلْدُ: پیسته که ی شیل، دمستی پید
هیتا.

شَرَسَ صَاحِبُهُ: به قسه هاوه له که ی
ته نگه تاو کرد.

شَرَسَ الدَّابَّةَ: ولاخه که ی رام کرد.

شَرَسَ شَرَساً وَشَرَّاسَةً: رموشتی ناشیرین
بوو توندو تیزی نواند دزایه تییه که ی
توندو به هیز بوو، دمگوتری: (شَرَسَ
خَلْقَهُ وَشَرَّسَتْ نَفْسُهُ) ۵ (فَهُوَ شَرِسٌ
وَأَشْرَسَ وَهِيَ شَرَسَةٌ وَشَرَّاسَةٌ).

شَرَسَ شَرَّاسَةً: به مانا (شَرَسَ) دئ.

شَارَسَهُ: دزایه تی کرد.

تَشَارَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که دزایه تی بیان

کرد پیچه وانیه نهو جولانه وه.

الإشْرَاسُ: سریش؛ مادهمیه که وه کوو
که تیره بو شت به یه که وه نوساندن
به کاردئ.

الشَّرَاسُ: به مانا (الإشْرَاسُ) دئ.

الشَّرِيسُ: به در پر وشت ۵ توند پر و
له دزایه تی کردن دا.

الشَّرْسُوفُ: سهری به راسو به لای گهموه
۵ (ك: شَرَّاسِيف).

شَرَّشَ الْمَاءُ وَغَوَّه: ناو که دلوپ دلوپ
هاته خوار ۵ تکه ی کرد.

شَرَّشَ السَّكِينُ وَغَوَّه: کیردمه که ی تیز کرد
۵ دهمی کیردمه که ی وه کوو مشار دابر
دابر کرد.

شَرَّشَ الشَّيْءُ: شته که ی گمست و دوا یی
فرپی دا ۵ شته که ی جوئ و دوا یی
تفی دایه وه.

الشَّرَّاشِرُ: قهراخی بال؛ سهره بال ۵

جه ست و قه باره و فورسای،
دمگوتری: (أَلْقَى عَلَيْهِ شَرَّاشِرَةً):

خهم و خفه تی خو ی به سمر دا دان،
یان له خو شه و یستی و به خه مه وه
بوونی خو ی به سمر دا ۵ تاکه که ی
(شَرَّشَرَةً).

الشَّرَّشَرُ: (شَرَّاء شَرَّشَرُ): شه وابه یه که
جه وری گو شته که ی تکه تکه دپته خوار.

الشَّرَّشَرَةُ: داسی بچوک، داسی دروینه ی
بچوک.

الشَّرْطَةُ: پارچه‌ی شت ه (ك: شَرَّاشِر).
الشَّرْشُورُ: بالندمی‌ه‌کی بجوکه ومکوو
چۆله‌که ومهایه.
شَرَطَ الْجِلْدَ وغیره شَرَطًا: پَیسته‌که‌ی
هه‌لدِرِی کونیکِی بجوکی تیکرد.
شَرَطَ لَهُ أَمْرًا: بۆی بمرعوده‌ی کارِیک
بوو.

شَرَطَ عَلَيْهِ أَمْرًا: کارِیکِی خسته نه‌ستۆی.
شَرَطَ فُلَانًا: فُلَانکەس که‌وته ناو کارِیکِی
نه‌سته‌م و گهرمه‌وه.

أَشْرَطَ: نیشانه‌ی بۆدانا، دم‌گوترئ:
(أَشْرَطَ نَفْسَهُ بكذا): نه‌فسی خۆی بۆ
نه‌موشته ناماده کرد.
أَشْرَطَ الرَّسُولُ إِلَى فُلَانٍ: به‌په‌له‌ پیاوی
نارد بۆلای فُلَانکەس.

أَشْرَطَ فُلَانًا لَعْمَلِ كَذَا: فُلَانکەسی راسپارد
بۆنه‌وه‌ی به‌سهر فُلَان کاردا رابگا.
شَارَطَهُ عَلَى كَذَا: مهرجی له‌سهر دانا.
اشْتَرَطَ عَلَيْهِ كَذَا: به‌مانا (شَرَطَ) دئ.
اشْتَرَطَ الْقَوْمُ كَذَا: خه‌لکه‌که فُلَان
شتیان کرده نیشانه بۆ خۆیان.

تشارطا علی کذا: نه‌م دووووکەسه
ههریه‌که‌یان مهرجی خۆی له‌سهر
نه‌وی تریان دانا.

تَشَرَّطَ فِي عَمَلِهِ: له‌کاره‌که‌ی دا ده‌ست
ره‌نگینی و وردمکاری نواند.

الشَّرْطُ: مهرج؛ دوو که‌س یا زیاتر

له‌مامه‌له‌وه شتی وادا مهرج
بۆیه‌گتری دادمنین بۆنه‌وه‌ی پَییه‌وه
پابه‌ند بن ه له‌فیه‌وه قانون دا
شهرت نه‌وه‌یه شته‌که بی نه‌و ته‌واو
نه‌بی له‌پیکهاته‌ی شته‌که‌ش نه‌بی ه
به‌لای نه‌حوپییه‌که‌نه‌وه په‌یدا بوونی
شتیکه به‌هۆی شتیکی تره‌وه،
په‌یوه‌ست بووونی شتیکه به‌شتیکی
تره‌وه به‌هۆی نامرانیکه‌وه ه (ك:
شروط) ه نامرازی شهرت ومکوو
(إِنْ، مَنْ، مَهْمَا، ... هتد).

الشَّرْطُ: نیشانه ه (ك: أشرط) ه قورئان
ده‌فرموی: ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾
بی‌گومان نیشانه‌کانی قیامت په‌یدا
بوون.

الشَّرْطَانُ: دوو نه‌ستیرمن پَییان
دم‌گوترئ (قرنا الحمل) له‌سهرتای
به‌هازدا دمرده‌که‌ون.

الشَّرْطَةُ: پۆلیس ه تاکه‌که‌ی (شَرَطِي
وشَرَطِي) به ه (صاحبُ الشرطة):
سهرۆکی پۆلیس.

الشَّرِيطُ: حه‌بلی بادراو ه پلَیته‌ی چرا ه
تیلمه جه‌رم و تیلمه نایلۆن که
دره‌زو ته‌سک بی ه جانتاو
تورمه‌که‌یه‌کی بجوکه نافرمت عه‌ترو
پیداو یستی مکیاچی خۆی تیدا
هه‌لدمگري.

الشريعة: بهمانا (الشروط) دئ.

المشروط: چهقوو گويزانی پزیشك بؤ بهكارهينانی له نهشتهمرگهريدا.

للمشرفة: بهمانا (المشروط) دئ ه (ك): مشارط).

شرع الوارد شرعاً: دهمی خسته ناو ناومهكهومو خواردیهوه.

شرع للنزل: خانومهكه له پنگاهكهوه نزك بوو.

شرع فلان يفعل كذا: فلانكهس دهمستی بهفلان كار كرد.

شرع الشيء: شتهكهی بهمرز كردموه، دهمی خست.

شرع الدين: ئایینهكهی دانا روكنو مهرجهكانی رونهكردهوه ه فورشان دمفهرموى: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾.

شرع الأمر: كارمهكهی بهباش داناو بهسهندی كرد.

شرع الطريق: رینگاهكهی خووش كردو تهختی كرد.

شرع للنزل: خانومهكهی لهسهر رینگای دمرچوو كراوه بنیات نا .

شرع الباب: دمرگاهكهی خسته سهر پنگای دمرچوو كراوه.

أشرع الشيء: شتهكهی دمرخست، بهمرزی كردموه.

أشرع نحوه الرمح: رمبهكهی بؤ راداشت، روى رمبى تىكرد.

أشرع الطريق: رینگاهكهی دريژكردموه تهختو خووش كرد.

أشرع النافذة الى الطريق: پهنجهمری سهر پنگای كردموه.

أشرع الدابة: ولاخهكهی برده سهرئاو.

شرع: بؤ موبالغهو زیدمپروبی مانای (شرع) دئ.

شرع البيت: خانومهكهی بهمرز كردموه.

شرع السفينة: شيراعی بؤ كهشتیهكه دروست كرد.

أشرع الشريعة: قانونو ياساو شهریمهتی دانا.

الشراعة: سهر لاشیپانه، تاكێكه دمكهوئته سهر دمرگا، بؤ هموادان و روناکی.

الشرع: رینگاو بان ه ریبازو یاسایهكه خودا دایناپن بؤ ئادهمیزاد ههروا دمگوترئ: (الناس في هذا شرع واحد).

واحد: ئادهمیزاد لهم یوارهدا یهكسانن.

الشرع: یهكسانی، دمگوترئ: (نحن في هذا شرع).

الشرع: هاوشان، دمگوترئ: (هما شرعان) ه ههروا ناوه بؤ ومتهری عود.

الشَّرْعَةُ: كه پرو سابات ه (ك: أشرع).

الشَّرْعَةُ: ریبازو به پروموو پروگرام ه

مزه به پرو ریبازی راست ه قورئان

دمه فرموی: ﴿لَكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾.

الشَّرِيعَةُ: نهو بهرنامه یه ی خودا بو

به نده کانی داپناوه له بواری بیرو

باوهر و یاساو ریساوه ه ریبازو

پروگرام ه قورئان دمه فرموی: ﴿ثُمَّ

جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا﴾:

دهراوی ئاو که به یی جامو لکه و

په رداخ دمتواند ری دهمی پیو منیی و

ئاوی لی بخو یه وه ه به ریبلا و

هه یوان.

الشَّرْعَةُ: پلوسی ئاو ه دهراوی ئاو ه

(ك: مَشَارِع).

المَشْرُوعُ: نهو ی شهرع به پروای بزانی ه

کاریک بخری ته بهرنامه وه بو

نه نجامدان ه (ك: مشروعات).

شَرَفَتِ الدَّابَّةُ شَرُوفًا: ولا خه که به سهر

شته که ی دا پروانی.

شَرَفَ الْخَائِطُ: گو یسه بانه ی بو دیوار که

کرد.

شَرَفَ الرَّجُلُ: بیاو که شهر یضو مه ردبو و

پله و پایه ی بهرز بو وه، ده گوتری: (هو

شریف) ه (ك: شَرَفَاءُ وَأَشْرَاف) (وهن

شرائف).

أَشْرَفَ الشَّيْءُ: شته که بهرز بو وه، گران

بوو.

أَشْرَفَ عَلَيْهِ: له بهرزاییه وه تیی پروانی ه

چاو دپری کردو به سهری دا را که یی

ه لی نزیك بو وه، ده گوتری: (أَشْرَفَ

على الموت): ههروها به مانای

به زمی پیداهاتنه وه دی.

أَشْرَفَ الشَّيْءُ لَهُ: شته که ی بو جیگیر

کرد، نهو شته ی بو گونجاند.

أَشْرَفَ الْمِرْقَاةُ: چوو ه سهر به یزو

به رزه ک و مه صعه د.

شَارَفُهُ: له بنه چه و باوک و باهر وه خو ی

هه لئا یه وه شانازی به سهر دا کرد.

شَارَفَ الشَّيْءُ: له بهرزاییه وه پیدای

پروانی و سهری کرد.

شَارَفُهُ: لی نزیك بو وه.

شَرَفَ الْبِنَاءُ: گو یسه بانه و دیکوری بو

خانومه که دروست کرد.

شَرَفَ فَلَانًا: ریزی له فلان گرت و

به گه وره ی دانا ه وه سپی دا.

تَشَرَّفَ الرَّجُلُ: بیاو که شهر یاب بو و

پله و پایه ی بهرز بو وه.

تَشَرَّفَ لِلشَّيْءِ: چاو پروانی شته که ی

کرد، به هیوای بوو.

تَشَرَّفَ لِلْفَتْنَةِ: توشی هیتنه و ناشوب

بوو.

تَشَرَّفَ الشَّيْءُ: دهستی خسته سهر

یان هه وره بانه.	برۆکانی بۆ ئه موی تیشکی خۆر
المشارف: (مشارف الأرض):	نازاری چاوی نه داو به ئاسانی شته که
بهرزاییه کانی زه موی ه تاکه که ی	له بهرزی و دووری ببینی.
(مشرّف) ه (مشارف العراق): ئه و	تشرّف المرقاة وعليها: چوه سه ر
گونده عه رمبانه ی سه ر سنوری	به بهرزه که که.
ره شه خاکی عیرا ه ن.	استشرّف: راست بۆوه و خۆی بهرزه
المشرّفي: شمشیڕیکه له ولاتی مشارف	کرده و.
دروست دمکری یان له و یوه	استشرّف الشيء: چاوی هه لپری
ده هیندری.	بۆ ئه موی له بهرزی به وه ببینی.
شرقت الشمس شرقاً: خۆر دهرکه و ت،	أشرف الرجه: دوگوێچکه و لوت.
خۆر هه لآت.	الشارف من الثواب: ولاخی پیر ه (ك:
شرق المكان: شوینه که خۆر لای دا، خۆری	شوارف و شرّف).
تی که و ت.	الشارف من الأشياء: شتی کۆن و
شرق الشيء: شته که تی که ل بوو.	عه نتي که.
شرق لونه: رهنگی سور بوو.	الشّاروف: که سه که ه (ك: شواريف).
شرق البلخ: خورما بهر سیله که سور	الشرافة: دیکۆرو زه وانیدی وه ها که
هه لگه را.	شته که ی پێ برا زینریته وه.
شرق وجهه: خه جاله ت بوو، رهنگی سور	الشّرف: شوینی بهرزه که لای به وه
هه لگه را.	بروانی ته ئه ملای وه ولا، ده گوتری:
شرق الدّم یسده: خوینه که دهرکه و ت و	(هو علی شرف من کذا) ه به سه ری
ره وان بوو.	دا دهروانی و لای به وه نزیکه ه
شرق فلان بالماء: فلان که سه به ئاو قورگی	بهرزی و شکۆمه ندی و به سنی.
گیرا، ده گوتری: (شرق بريقه وشرق الموضع	الشرقة: ژوروی شت ه لای سه روی شت
باهله): دهمی په ربوو له تف ه شوینه که	ه نه گه ر بۆ بیناو باله خانه به کارب
په ربوو له خه لک و ته نگه بهر بوو.	به و دیکۆرو زه خره فه به ده گوتری
شرقت الآلة: ئامیره که (مه کینه که)	که له سه روی بینا که وه دروست
به سوته مه نی به که ی خنکا.	دمکری به مه به سته رازانده وه ه

شَرَقَتِ الْأَرْضُ: زموییه که به هوی
 ناودیرنه کردنی بوو به سوتهمهرو.
 أَشْرَقَتِ الشَّمْسُ: خور له ناسووه
 دمرکهوت و گزنگی خوی به زموی دا
 بلاو کردهوه، دمشگوتری (أشْرَقَتِ
 الْأَرْضُ): زموی به تیشکی خور
 روناک بۆوه ۵ قورئان دمقمرموی:
 ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾.
 أَشْرَقَ وَجْهُهُ: روخساری درموشایموه
 جوانی لی دمتکا.
 أَشْرَقَ الْبَلَحُ: بهر سیله خورماکه سور
 هه لگمرا.
 أَشْرَقَ الْقَوْمُ: خه لکه که کهوتنه کاتی
 خور هه لاتنهموه ۵ قورئان
 دمقمرموی: ﴿فَأَنبَغُ لَهُمْ مُشْرِقِينَ﴾.
 أَشْرَقَ فَلَانًا: فورگی فلانکسی گیراند.
 أَشْرَقَ الشَّرْبُ بِالصَّبْغِ: زیدمپرموی کرد
 له بویه کردنی قوماشمکدا.
 شَرَّقُ: لای خوره لاتنی گرت.
 شَرَّقَتْ وَجْهَهُ: دم و چاوی گهشایموه
 جوانی لی تکا.
 أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ: زموییه که بی بهروبووم
 بوو، ناوی لی برپا بوو
 به سوتهمهرو.
 أَشْرَقَ اللَّحْمُ: گوشته که ی توی توی کرد
 له بهر خور هلی خست تا وشک
 بیتهموه.

إِشْرَقَ اللَّحْمُ: گوشته که ی توی توی کرد
 له بهر خوره لی خست تا وشک
 بیتهموه.
 انْشَرَقَتِ الْقُوسُ: قهوسه که دوو لهت
 بوو.
 تَشَرَّقُ: خوی بهر همتا و دا،
 له چیشته نگا و دا له بهر بهر چک
 دانیشت بۆ ئه موی گهرمی بیتهموه.
 الإِشْرَاقُ: بهیدابوونی نورو روناکیه
 له جیهانی ههست پی نهکرا و موه بۆ
 ناو زمین، که دمیتهمه هوی
 بهیدابوونی زانست و زانیاری.
 التَّشْرِيقُ: (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ): سی رۆژی
 دواي جهزنی قوربان رۆزی (۱۲-۱۳-۱۴)
 ی مانگی ذیلحجه ۵ هه روا به
 نوژی جهزنی قوریانیش دمگوتری
 ۵ له حمدیشدا هاتوووه (لا ذبیح الا بعد
 التشریق).
 الشَّارِقُ: خور ۵ لای خوره لات ۵ (ك:
 شَرَقَ)، دمشگوتری: (أَحْمَرُ شَارِقَ):
 سوریکی زور سوره.
 الشَّرَاقِي: لهزاروی خه لکی میصردا
 نهو زموییه نه ناوی روبری نیل
 نه پگرتهموه ۵ که ناو دراو بهرو
 بوومی باشی بوو پیی دمگوتری:
 (رَيَّ الشَّرَاقِي).
 الشَّرْقُ: خور ۵ لای خور هه لات ۵

(شجرة شرقية): نهو درمخته‌یه

له‌خۆره‌لآته‌وه خۆر لینی بدا تا

نیومپۆ.

الْشُّرْقُ: خۆر ە (لحم شرق): گوشتی بێ

چه‌وری.

الْشَّرِيقُ: خۆر هه‌لات ە (ك: شرق).

المشاركة: دانیشتوانی خۆره‌لآت ە

تاکه‌که‌ی (مشرقی)یه.

لِلْشَّرِيقِ: لای خۆره‌لآت ە ولاته

ئیسلاامیه‌کانی خۆره‌لآتی نیوه

دورگه‌ی عمره‌بی ە (ك: مشارق).

المشرقان: خۆره‌لآت و خۆرئاوا

(بەمشێوی ته‌غلیب) ە قورئان

دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا

الْمَشْرِيقِينَ﴾.

المشرقان: تیشکیکه‌ له‌درزی دەرگاو

پەنجەرەوه‌ دەچێته‌ ژور ە یان ناوه

بۆ خودی درزمکه‌ ە (ك: مشارق).

شَرِكت النعلْ شَرَكًا: شراکی نه‌عه‌که‌

ه‌چرا.

شَوَكَ فَلَانًا فِي الْأَمْرِ شَرَكًا وَشَرِكََةً وَشَرِكَةً:

فلان‌کەس بوو بە‌هاوبەشی له‌کاره‌که‌داو

بۆ هه‌ریه‌کی له‌هاوبه‌شه‌کان به‌شێکی

دیایکراو هه‌یه‌.

أَشْرَكَهُ فِي أَمْرِهِ: خستیه‌ ناو کاره‌که‌یه‌وه

ە کردی به‌هاوبه‌ش، د‌ه‌گوتری:

(أشرك بالله): هاوه‌لی بۆ خودا دانا،

شتی تری کرد به‌هاوبه‌شی خودا

له‌خودا‌یه‌تی و د‌ه‌سه‌لات دا ە قورئان

دەفەرموئ: ﴿يَا بَنِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾.

أَشْرَكَ النعلْ: شراکی بۆ نه‌عه‌که‌

دروست کرد.

شَارَكَ: هاوبه‌شی کرد، بوو به‌

هاوبه‌شی، ده‌ه‌گوتری: (فلان يشارك

في علم كذا): فلان‌کەس له‌فلان

زانست دا هاوبه‌شی هه‌یه‌ شتێکی

لێ د‌ه‌زانێ.

شَرَكًا يَنْهَم: کردنی به‌هاوبه‌ش.

شَرَكًا النعلْ: شراکی بۆ نه‌عه‌که‌

دروست کرد.

اشترك الأمر: کاره‌که‌ تێکه‌ل و پێکه‌ل

بوو.

اشترك فلان في كذا: فلان‌کەس له‌فلان

پروژه‌دا هاوبه‌شی کرد شتێکی به‌ره‌

خسته‌ ناو پروژه‌که‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی

سوودی لێ وەرگرت، د‌ه‌گوتری:

(اشترك في الصحيفة أو في السكة

الخدیدية).

اشترك الرجلان: نه‌وه‌ دوو پیاوه‌ بوون

به‌هاوبه‌شی به‌کتر.

تشارکا: هاوبه‌شی به‌کتریان کرد.

الإشتراكية: رێبازیکی سیاسی و ئابوریه‌

به‌ه‌رموو پروگرامی نه‌وه‌یه‌ ده‌ولت

نامیرو کهرسه‌ی و به‌ره‌هێنان

کُونْتَرُول بکاو سهروکاریان بکاو
بهشپیوهی عهدالمت بهرو
بوومه که یان بهسهر دانیشتوانه کان
دا دابهش بکا یه کسانی بخاته ناو
کۆمه لگاوه (له راستی نهوه ههر
قسه یهوه چهواشه کردنی جه ماوهره و
له واقع دا شتیکی تره) (کلمه حق
یراد بها الباطل).

الشِّرْكَ: شیراکی نهعل که ده که ویته
پشته پی (ك: شُرْک و اشْرُک).
الشِّرْک: بهشو بار (ك: اشْرَک) ه
برپای فره خوانی.
الشِّرْک: داوی نیچیرموان (ك: اشْرَک
و شُرْک).

الشِّرْکَة: گرێبهستی که له نیوان
دوو کهس یان زیاتر بۆ نهجامدانی
پروژهی هاوبهش.
الْمُشْرَک: (رجل مشرک): پیاویکی
خه مۆکه، قسه له گه ل خۆی دهکا ه
(لفظ مشرک): وشه یه که زیاد
له مانایه کی ههیه ه (مال مشرک):
مالیکی هاوبه شه زیاد له خاومنیکی
ههیه.

شَوْمَ الشَّيْءِ شَرْمًا: نهلاوه شته که ی دادپری،
دمگوتری: (شرم أنفه و شرم أذنه): له لای
سهروی لای پری که میکی لی کردموه
ه (فهو مشروم و شريم).

شَوْمَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: له مال و سامانی خۆی
شتیکی که می دایه.

شَرِمَ شَرْمًا: درزی برد، قه لشا، دمگوتری:
(شَرِمَ الْجِلْدُ): پیسته که قه لشت ه
(شَرِمَ نِوَاحِي الْكِتَابِ): قهراخی
کتیبه که شهقار شهقار بوو.
الشَّرْم: ههر درزو دهلاهه یه که له دیوار
یان له کیو دابی و داخراوی نه
دیواو دیونه بی.

الشَّرْمُ فِي الْبَحْرِ: بهمانا خلیجی ده ریا
(قونار دئ).
شَرَقَّةٌ: بریه وه.

الشَّرَائِقُ: کاژ، توێژی مار که سالانه
فرپی ددها.

الشَّرَقَّةُ: قوزاخه؛ پهردهیه کی چنراو
له هه ودا ی باریک بری چرو جانه وهر
به دهموری خۆی دا دهیچنی بۆ
پاریزگاری کردنی بۆ نمونه گرمی
ئاوریشم.

شَرَهُ إِلَى الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ: چهزی له خواردن
کرد زۆر بۆی چلئیس بوو (فهو شره
و شرهان و هي شره و شرهي).

شَرَاهُ شِرْيً: فروشتی ه فورنان
دمه فرموی: «وَشَرَّوْهُ بِمَنْ بَخْسٍ» ه
«وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ» ه بهنرخ و بههای
خۆی شته که ی هه لگرت.

شَرَى الله فلاتاً: خودا فلانکهسی توشی
نهخووشی خرپیلکه کرد.

شَرِي فِي الامر: توند رموی لهکارهکهدا
کردو زوری لی کۆلیهوه ۵ بهتوندى تی
نووساو خیرا ههنگاوی نا، دموترئ:
(شَرِي الرجلُ فِي غضبه وشَرِي الفرسُ فِي
سيره).

شَرِي البَق: بروسکهکه روناکیو
تیشکهکهی درێزه کیشا.

شَرِيَت العَيْنُ بالدمع: چاو بهریز
فرمیسکی رشتن.

شَرِي الجِلْد: پیستی خرپیلکهی دمردا ۵
(فهو شَرِي).

أَشْرَتِ الشَّجَرَةُ: درهختهکه پهلهکه
کهلاکانی لهزموی خشان بهناوی دا
بلاو بوونهوه.

أَشْرَى القَوْمُ: خهلهکهکه خۆیان شوبهاند
بهکۆمهلی شورات.

أَشْرَى بَيْنَ القَوْمِ: شهرو ناشویی خسته
ناو خهلهکهکهوه.

أَشْرَى الشَّيْءُ: شتهکهی خوار کردموه.

أَشْرَى فلاتاً بكذا: بهفلان شت
فلانکهسی ههتا بو کردن شتی.

شاره مشارة وشراء: پپی فروشت
مامهلهی لهگهڵ کرد ۵ زور توند
رموی کرد لهکیشمو نیزاعهکهی دا.

اشتره: بهبههاو نرخى خوى شتهکهی

ومرگرت ۵ لى کړى ۵ فورشان
دمهفرموى: **إِنْ أَلَّهَ اشْتَرَى مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
الْجَنَّةُ**.

تَشَرَى القَوْمُ: خهلهکهکه بلاوميان لی
کرد ۵ چوونه نیو پیرو تاقمی
شوراتهکانهوه.

اسْتَشَرَى: خرپیلکه یان میکوتهی
جهستهی زور بوون.

اسْتَشَرَى الشُّرَّ أو الدَّاءُ: شهرو ناژومهکه
یان دمردمهکه پههه ستاند لهوزه
دمرچوو.

الشارى: کپیار ۵ فروشیار ۵ کهسیک
لهبهرخاتری خودا خوێ جانفیدا
بکا، خۆبکاته فوربانی ۵ (ك: شراء).

الشُّرى: بلقی سورن ومکوو فلسو
پهنجایی و شتی وا لهسمر جهسته
پهیدا دهبن خرویان تیداپهوه
نازاریشیان ههیه ۵ کیوو کهز ۵
شوینیك شیرى زوری، دموترئ: (هم
أَسَدُ الشُّرى): ئهوان ناژاو بهجهرگو
مهردن ۵ ناوچه ۵ (ك: أشرأ).

شَرَى الشَّيْءِ: ومکوو نهوشته ۵ هاوتاو
هاوشیوهی شت، دموترئ: (هو
لايملك شروى نقيز) ۵ نهوپیاوه دارای
تویکله خورمابهک نیه، ههژارو
لاکهوتهیه.

الشَّرْبِيُّ: کالکه مارانه ۵ نه مامه خورما

که به هوی دمنکه که موه پروی ۵
تاکه که می (شَرْبِي).

الشَّرْبِيَان: نهو په گه ميه خوین له دله موه
دابش دمکا بو جهسته ۵ (ك):
شراين).

الشَّرْبِيَّةُ مِنَ النِّسَاءِ: ناهرمه تیکه هرکچی
ببن.

المُشْرَبِي: گه ورمترین هه سارمی گه پوکه
۵ له چیروک و نه فسانه کان دا
به گه موره ی خودا کانیان دانوه.
شَرَبَ الحَيَوَانُ شَرْبًا: حه یوانه که کزو لاواز
بوو.

شَرَبَ المكانُ: شوینه که په قه و کرین بوو
۵ (فهو شارب) ۵ (ك: شَرَبَ) ۵ (وهي
شازیه) ۵ (ك: شوازب).

شَرَبَ الحَيَوَانُ: حه یوانه که کزو لاواز
کرد ۵ ژېر باری کرد.

الشَّرْبِيْبُ: په له دار پيش نه موه ی راسته و
پاسته کرابی ۵ (ك: شَرُوب).

شَرَبَ الحَبْلُ شَرْبًا: حه بله که ی بادا.

شَرَبَ فُلَانًا وَاِلَيْهِ: به تیله ی چاو سهیری
کرد، به زوری له کاتی رق هه لسان و
توپه یون دا روودمدا.

شَرَبَ بالسَّيْتَانِ: زمیری لی دا له راست و
چمپ، به سهره رمب هه لا هه لای کرد.

تَشَارَبُوا: به تیله ی چاو سهیری

په کترین کرد، خیسه میان له به کتر
کرد.

اسْتَشْرَبَ الحَبْلُ: حه بله که گشت بوو

زوری باخوارد ۵ امرؤ القیس دهلی:
(غذا ترها مستشرزات الی العلا).

اسْتَشْرَبَ الحَبْلُ: حه بله که ی زور بادا ۵
گشتی کرد.

الشَّرْبُ: سرکردنی دردومی و نه ویستی،
ته ماشا کردن و خیسه لی کردن،
به چاوی ته ماشا کردن.

شَرَبَ شَرْبًا: نیشاتی په یداکرد، به رد موم
بوو له سهر نیش و کار ۵ مانلو بوو
له نیش کردن.

تَشَرَّبَتِ الأرضُ: دهماره رهق و
به رد مزرویی زهوی به که دریز بووه.

تَشَرَّبَ الشَّيْءُ: شتمه که پته و بوو.

تَشَرَّبَ الأمرُ علیه: کارمکه ی لی فورس
بوو، بوی نه انجام نادری.

تَشَرَّبَ للأمرِ: خوی بؤکارمکه ناماده
کرد.

تَشَرَّبَ قِرْنَهُ: هاوشانه که ی خوی بؤردا،
به سمری دا زال بوو.

تَشَرَّبَ الشَّاءُ: مهرمکه ی خسته سمر
زموی بؤنه موه ی سمری بیری.

الشَّرْبُ: پارچه زموی رهق، دهماری پته و
توند په وشت، توپه و ترؤ، سمر رهق.

الشَّرْبُ مِنَ الشَّيْءِ: ته نیش و نه ملا و
نه لای شت، دمورو بهری شت ۵

دوری ۵ (ك: شُرُنْ وَشُرُون).

الشُّرُنْ: ناوچه ۵ لای شت ۵ نزیك شت.

شَسَعُ الشَّيْءِ شُسُوعاً: شتهكه دوور

كهوتهوه، دوور بوو، دموگوترئ: (شَسَعُ

فَلَانٍ عَنْ بِلَدِهِ وَوَطْنِهِ): فلانكهس

لهخاك وولاتی دوور كهوتهوه.

شَسَعُ بَفَلَانٍ: فلانكهسی دوورخستهوه ۵

(فهر شاسع) ۵ (ك: شَسَعُ) ۵ (وهي

شاسعة) ۵ (ك: شَوَّاسِع).

شَسَعُ النِّعْلِ: تيلمه جهرمی بؤ نعلكهكه

دانا بؤ نهوهی قامکی قاجی تی بكا

لەرؤیشتن دا نعلكهكه بهقاجیییهوه

ههلبسی.

شَسِعَتِ النِّعْلُ: نعلكهكه تيلمه

جهرمهكهی پچرا، نهو تيلمه

جهرمهی قامکی قاجی تی دهكا

پچرا.

أَشَسَعَ النِّعْلُ: تيلمه جهرمی بؤنعلكهكه

دروست كرد.

أَشَسَعَ الشَّيْءُ: شتهكهی دوور خستهوه.

شَسَعُ النِّعْلِ: تيلمه جهرمی بؤ نعلكهكه

دروست كرد واته دهق بهمانا (شَسَعُ

النِّعْلِ) دئ.

الشُّسْعُ: تيلمه جهرمیكه بهدیوی

سهرموهی نعلوهوه جهسپ دموگوترئ و

شوینی پهنجهی قاجی لی دروست

دموگترئ بؤنهوهی پهنجه گهورهی

قاجی تی بکترئ و لەرؤیشتن دا

نعلكهكه بهقاجیهوه ههلبسی ۵ (ك:

أَشَسَعَ وَشُسُوع).

الشُّسْعُ: قهراخی شوین، نههمبهرمو

بهری شوین، دموگوترئ: (نزلاوا پشسَع

الوادی): لهلايهکی شیوکه دابهزین

۵ (نزلاوا پشسَعِي الصَّحْرَاء): لهم

سهرمو سهری سارایمكه ههلیان داو

نیشته جی بوون.

الشُّسْعُ مِنَ الْأَرْضِ: شوینی تهنگهبهری

زمو.

شَسَعُ الْمَالِ: باقی ماندهی مال، بهرماوه،

دموگوترئ: (له شَسَعُ مال): پیاویکی مال

خوشهویستمو باش سهرو کاری دهكا.

الشُّسْفُ: نانی وشك، كولیرهی رهق

ههلاتوو.

الشُّسَيْفُ: خورمای نهگهیشتوی شهقار

بوو ۵ گوشتیک تهپایی پیوه

نهمیئو خهریک بی وشك بیتهوه.

الشُّسْمُ: شتیكه دمهاردئو زور ورد

دموگترئ بؤ دهرمانی چاو بهكار

دهمیندرئ یان بؤ بههیزکردنی

بینایی چاو وكموو گل لهچاو

رادمدرئ.

شَسَبَ الْعِيشُ: زیان و گوزمران ناخوش

بوو، كهمو كوری تیكهوت ۵ (فهر

شاصِب).

شَصِبَ الْمَكَانُ شَصْبًا: شوینده که بی
بهروبووم بوو.

شَصِبَ الْأَمْرُ: کارمکه قورس بوو ناستهنگی
هاته پيش ۵ (فهر شَصِبَ).

الشَّصْبُ: کهم و کوپی و گرانی و زیانی
کولله مهرگی ۵ (ك: أَصْصَاب).

الشَّصِيْبَةُ: بهمانا (الشَّصْبُ) دئ ۵ (ك:
شَصَاب).

شَصَرَ الثَّوْرُ: کهلهگا کیوییه که
بهشاخهکانی شهره قوچی کرد.

شَصَرَ فَلَانًا بِالرَّمَحِ: بهرمب لهفلانکهسی
دا.

شَصَرَتِ الشَّوْكَةُ فَلَانًا: چقلهکه
لهفلانکهس راجوو.

شَصَرَ الشَّرْبُ: قوماشهکی بمتقهلی
گهوره گهوره دروو ۵ تهقهلهکانی لیک
دوور بون.

الشَّاصِرُ مِنَ الطَّبَاءِ: ناسکیک پی بگاو
هیزو توانای بازدان و راکردن پهیدا
بکا، یان بگاته نهو ناستهی شهره
قوچ بکا.

الشَّاصِرَةُ: میینهی (الشَّاصِر) ۵ داویکه
درمندی پی کهمهند دمکری ۵ (ك:
شَاصِر).

الشَّاصَارُ: تهخته داریکه دمکریته لوتی
حوشترموه بؤنهوهی جلوه خوش
بی.

الشَّصْرُ مِنَ الطَّبَاءِ: بهمانا (الشَّاصِر)
دئ.

شَصَى فُلَانٌ شَصًا: فلانکهس بهتونندی
دمستی بهسهر شتهکهدا گرت ۵ ددانی

خوی لی جپرکردون و بهری نادا.
شَصَّتِ النَّاقَةُ وَفُوحَا: حوشترکه شیري

وشکی گرد یان شیري کهم بوو.
شَصَّتِ السَّنَةُ: سالهکه بی بارانی و

گرانی و قاتو قری بوو.
شَصَّتِ الْمَعِيشَةُ: زیان و گوزمران ناخوش

بوو ۵ (فهي شَصْرُص).
شَصَى فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکهسی له

شتهکه دورخستهوه لی مهنع کرد.
أَشَصَّهُ عَنِ الشَّيْءِ: بهمانا (شَصَّة) دئ.

الشَّصْنُ: ناسنیکي سمر قولابه ماسی پی
دمگیری.

الشَّصْرُصُ مِنَ النُّوقِ: حوشتری کهم
شیره ۵ (الشَّصْرُصُ مِنَ السِّنِّ): سالی

بی بارانی و قاتو قرییه ۵ (ك:
شَصَائِصُ وَشَصَاص).

شَصَا السَّحَابُ شَصْرًا: ههورمکه بهرز بؤوه.
شَصَتِ الْقَرْيَةُ: کوندهکه هرپیو لهناو

همنگلهکانی بهرز بوونهوه.
شَصَا بَصْرَةً: جاوی بهملوق وستا.

شَصَتِ عَيْنُهُ: جاوی تیل پروان بوو، خیل
بوو، روی لهشوینیکه و جاوی

لهشوینیکي تر.

شَعَا المَيْتُ شُصُواً وَشُصِيّاً: مردومه که هاوسا

ه دستو هاچی بهرز بوونه وه ه (هر

شاص وهی شاصیه) ه (ك: شواص).

أشْصِي بَصْرَه: چاوی بهرز کرده وه.

الشَّصْرُ: جورتمو ناخوشی ه سیواك.

شَعَا الزَّرْعُ شَطْنًا وَشَطْرًا: کشت وکاله که

چروزه ی کرد درخته که چروی کرد.

شَطْنَتِ الأمُ بالولد: دایکه که مندانای

بوو.

شَعَا الزَّرْعُ: به مانا (شَطًّا) دئ، دمشگوترئ:

(أشْطَاتُ الشَّجَرَةِ بَغْصُونَهَا): درخته که

چروی کرد ه (أشْطَا الرَادِي): دۆلکه

لافاوی لی هه ئسا.

شَاطَأَتْ: من له مبهر روبارو نهو بهو بهر

روباره وه رؤیشتین.

شَاطِنُ النهر والوادي: قهراخ چۆم

که ناری شیو ه (ك: شواطی و شطآن).

الشَّطْءُ: نه مامی درمخت ه چروی

درمخت ه گه لای درمخت له سهرمتای

دمرکه و تنی دا ه (ك: شطوء و أشْطَاء).

شَطْءُ النهر والوادي: که ناری روبارو شیوو

دۆل.

شَطَبَ عَنْهُ شَطْبًا: لئی لا دا.

شعطب الأديم: چهرمه که ی هه ئنرئ.

شَطَبَ الكَاتِبُ الكلمةَ: نووسهرمه که

وشه که ی کوژانده وه.

شَطَبَ القاضي الدعوى: هازی داواکه ی

چهرت کردو له لیستی داواکان دهری

هینا له بهر هوکارئکی یاسایی.

شَطَبَ: زَیْدَ دهرۆی له مانای

(شَطَبَ) دمه که ی نه، دمشگوترئ:

(شَطَبَ العمل): کاره که ی کوژایی به

هینا.

شَطَبَ اللحم: گوشته که ی توی توی کرد،

قه لاشتییه وه.

شَطَبَ السيفُ جسمه: شمشیرمه که

شوینکه ی له جهسته دا چی هیشت.

إِنْشَطَبَ الماءُ: ناوکه ره وان بوو.

الشَّاطِبُ: (طریق شاطب): ریگای خوارو

بیچاو بیچ ه (مکان شاطب): شوینی

دوور ه (رمیه شاطبه): هاویشتنیک

نامانج نه پیکی، له دهورو بهری

نیشانه که بدا.

الشُّطْبُ: (شَطَبُ السيف): نهو خهت و

هینا نهن که وه مکوو جهوهر

له شمشیرمه که دا ده بیند رین ه

تا که که ی (شُطْبَة).

الشُّطْبُ: درئزی ره وشت جوان ه

لهزاراوه ی ژمیریاری و دمقهر داران

دا بریتییه له دیاریکردن و

تۆمارکردنی مهسروفات له دمقهری

تایبهتی داو داگرتنی له بودجه ی

په سه ندرکراو دا.

الشُّطْبَةُ مِنَ الشَّيْءِ: پارچه یه که لهشت

به درئزایی بهر دئ و مکوو تلیشه دار،

تیتۆله قوماش ۋ هیلئیکه بهسمر
نوسراوه ههلهکهدا دهیندرئ،
وادمبئ دو هیلئ راستو چهپ
بهکاردهمیندرئین.

الشَّطِيبَةُ: نهو پارچه تیلمه چهرمهیه
بهدرئزئ دمبـپردئ ۋ یان
ههرشتئیکى لهوجۆره ۋ (ک):
شطائب).

شَطَحَ فِي السَّيْرِ أَوْ فِي الْقَوْلِ: زۆر دوور
کهوتهوه، زۆری گوت.
الشَّطْحَةُ: قسهو کردموهئ ناھۆلا،
دمگوترئ: (لفلان الصوفي أحوال
وشطحات).

شَعَرَ الرَّجُلُ عَلَى قَوْمِهِ شَطُورًا وَشَطَارَةً:
پیاومه که بهشهرپو ناخۆشی قهومهکهئ
خۆئ نارحهت کرد.
شَعَرُوا عَنِ الْقَوْمِ: لهخهلهکهکه جیابوووه
بهپق ههلتاوی.

شَعَرَ الشَّيْءُ شَطْرًا: شتهکهئ لهت کرد،
دابهبشی کرد، کردی بهدوو بهش.
شَعَرَ الْعُلُوبَةُ: گوانئیکى نازهله شیردهرمهکی
دۆشی و گوانهکهئ تری نهدۆشی.

شَاطَرُهُ الشَّيْءُ: شتهکهئ کرد بهنیوه.
شَطَّرَ الشَّعْرَ: بۆ ههر نیوه دێره
شيعرئک نیو دێر شيعرئ خۆئ
خسته سهر چامه شيعرمهکه.

الشَّاطِرُ: بهدخوو دئ پيسو خراپهکار

ۋ بهلاى صوفيهكانهوه كهسيك
دهست پيشخهريو بۆلاى خودا
بهلهبكا ۋ زيرهك و ليهاتوو دهست
رهنگين ۋ (ك: شَطَار).

الشَّطْرُ: نيوهئ شت، بهبهشيكيشي
دمگوترئ ۋ (ك: أَشْطَر، وَشْطُور) ۋ
دمگوترئ: (حلب الدهر أَشْطَرُهُ):
رۆزگارئ سهرمو ناو کرد تالئ و
شيرينئ چهشت، خۆشئ و ناخۆشئ
تيدا دين ۋ ناحيهو لاى شت ۋ
هورئان دهمرموئ: ﴿قَوْلٌ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾.

شَطْرُ الْبَيْتِ مِنَ الشَّعْرِ: نيوه دێرئ
شيعرمهکه.

الشَّطُورُ: دمگوترئ: (ثوب شَطُور):
قوماشمهکه لایهکی پانیهکهئ
لهلاکهئ تری زیاتره.

الشَّطِيرُ: دوور، دمگوترئ: (منزل شَطِير
وبلد شَطِير): مهزلگایهکی دوور
ولائئیکى دوور ۋ غهريبو عهنتیکه.
شطيرا الشئ: نيوهئ شت ۋ (ك: شَطْر).
الشَّطِيبَةُ: نانئیکه دوو توئ دمکړئ و
پنخۆزئ تئدمکړئ و مکوو شلکئنه،
کهلانه، کوببهشامئ ۋ (ك: شَطَائِر).

المشطور من العجز: بهمانا (الشطيرة) دئ ۋ
ياسايهکی شيعرييه نيوهئ شيعرمهکه
لهجۆرئ (السريع) یان (الرجز) یئ

لههه موو شيعر مکه دا پمچاوی يهک سهرهوا دمکړئ.	شَطَطٌ: لهسته مو زيان پئ گهيانندن دا به سمری دا بالا دست بوو.
الشَّطْرَنج: يار يه که له سمر پارچه ته ختم يهک (که شمس تو چوار چوار گوشه ی تيدا يه) نه نجام دهرئ، لا سايی دوو دمو لمټی به شهرهاتوو له گهل يه کتر دا دمکړته وه، سى و دوو پارچه ی تيدا به کار دده يندرئ که نمونه ی دوو مه ليک و دوو ومزيرو نه سب سوارو قه لاول ويلو سمر يازمکانن، له بڼه رخت دا يار يه که هيندي يه.	شَطَطٌ: زنده رؤیى کرد له دوو کهوتنه ومدا. إِشْطَطَ: دوو کهوتنه وه (إِشْطَطَ في حکمه): له بپارمکه ی دا سته می کرد. الشَّطَاط: دوری و دريژی و هيندام ريک و پيکی. الشَّطُ: که ناری رويار و (ك: شَطُوط و شَطَان).
شَطَطٌ شَطُوطاً و شَطَطاً: دوو کهوتنه وه، دمگوترئ: (شطت الدار): مال هکهی دوور بوو و (شَطُّ في الأمر): زور له کار مکه ورد بوو وه گه ليکی نه مديو نمو ديو کرد زياد له پيويست لئى کوټي موه، دمگوترئ: (شَطُّ في المساومة): له مامه لئمو دان و سان دا زوری هيناو برد و (شَطُّ عليه في حكمه): له بپارمکه ی دا سته می لئى کرد. أَشْطَطَ: دوو کهوتنه وه، دمگوترئ: (أَشْطَطَ في الصحراء): له سارادا زور دووور کهوتنه وه (أَشْطَطَ في الطلب): زوری له داوا که کوټي موه يان زوری داوا کرد و (أَشْطَطَ في حكمه): سته می له بپارمکه دا کرد.	شَطَفَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی لهسته که هينا لئى دووور کهوتنه وه. شَفَفَ الثَّرْبَ: قوماشه کهی شت. الشَّطُوف: دمگوترئ (نية شطوف): نيزاييکی دووره. الشَّطْفَةُ: پارچه و (ك: شَطَفَ). المَشْطُوف: له بوازی ماتماتيك دا بریتي يه لهوى قه بارميهک دوو کهرت بکړئ به منندازميهک بنکه کهی بهرام بهر په کيک له قاعه يي مکانی نه بئ واته فهيزن بئ. شَطَّنَتِ الدَّارُ شَطُوناً: خانوده که دوور کهوتنه وه، دمگوترئ: (شَطَّنَ عنه): لئى دووور کهوتنه وه (شَطَّنَ صاحِبَهُ شَطْنًا): به پيچه وانهی مه به ستي هاوه لئکه يه وه جولايه وه.

شَعْنُ الدَّابَّةِ: ولاخه‌کە‌ی به‌په‌تێ درێژ

به‌سته‌وه، پان ولاخه‌کە‌ی به‌حه‌بلی
درێژ شته‌ک دا.

شَيْطَنْ: ومکوو شه‌یتانی لێ هات، پان
کرداری شه‌یتانی کرد.

تَشَيْطَنْ: به‌مانا (شَيْطَنْ) دئ.

أَشْطَنُهُ: دووری خسته‌وه.

الشَّطْنُ: حه‌بلی درێژ که له‌بیر ناوی پێ
هه‌لده‌یه‌ئێنجندری، پان ولاخی پێ
شته‌ک دمدری (ك: أَشْطَان).

الشَّطْرُون (بئر شطون): بیری قوڵ (سفر
شطون): سه‌فه‌ریکی دورو نیازو
مه‌به‌ست دووره (رمح شطون):
رمبی درێژو خوار (حرب شطون):
شه‌ری ترسناک و خوێناوی و
ناخۆش.

الشیطان: گیانی شه‌پو نه‌گه‌ت و
گومراکه‌ر (هه‌رکه‌سیک بئ
فه‌رمانی خودا بکاوه‌ساد
بلاوبکاته‌وه (ماری ژه‌هراوی پیسو
زێنه‌خرو (بۆ ناشیرین کردنی شت
ده‌گوترئ: (کانه‌وجه شیطان):
روخساری ده‌لێی روخساری شه‌یتانه،
پان ده‌گوترئ: (رأسه‌رأس شیطان):
سه‌ری ده‌لێی سه‌ره‌شه‌یتانه (ه
قورنانه‌مه‌فه‌رموئ: ﴿طَلَعَهَا كَالْه
رُؤُوسِ الشَّيَاطِينِ﴾ (هه‌روا ده‌گوترئ:

(ركبه‌شیطان): شه‌یتان سواری شانی

بوو (شه‌یتان چوووه‌که‌له‌یه‌وه (ه
(نزع عنه شیطان): شه‌یتانه‌کە‌ی

له‌که‌له‌ی دابه‌زی پان له‌که‌له‌ی
شه‌یتان هاته‌ خوار رێبازی ناشتی و
بارقوڵی و هیمنی ره‌چاو کرد.

شیطان الفلاة: تینواپه‌تی.

شیطان الشاعر: جندۆکه‌ی شاعیر (ه
له‌سه‌رده‌می نه‌زانی دا بره‌وان و ابوو
هه‌موو شاعیرێک جندۆکه‌ی هه‌یه‌و
فیتری شیعری ده‌کا (الراجز) ده‌لئ:
(فان شیطانی امیر الجن).

شَغَفَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که به‌هۆی که‌م
ئاودانیه‌وه وشک بوو.
شَغَفَ العیشُ: ژیا‌نی ناخۆش و به‌رکه‌م و
کوپی بوو.

شَغَفَ الخلقُ: په‌وشتی ناشیرین بوو (فه‌ر
شظیف).

الشَّظْفُ: نانه‌سوتاو (ه‌پارچه‌داریکی
بچوک ومکوو سنگ.

الشَّظْفُ: چورتم و ناخۆشی (ك:
شظاف) (ه‌پل هه‌لدانی گوشت
له‌بنکی نینۆک و نه‌ملاو نه‌ولای.

شَغِيَّ العِوْدُ وَغَوْ شَغِيَّ: عودمه‌که‌قلیشاو
دوو که‌مرت بوو.

شَغِيَّ القَوْمُ: خه‌لکه‌که‌بلاوهمیان لێ کرد.
شَغِيَّ الفرسُ: ئیسقانی خوار نه‌ژنۆی

شَعَبَ عَنْهُ: دُور كِهوتِهوه.

شَعَبَ الشَّيْءُ: شتهكهی پارچه پارچه كرد ۵

وادمبى بؤمانای پیچهوانهی لیک

بوونهوهو تمقینهوه بهگاردمهیندرئ،

دمگوترئ: (شَعَبَ الصَّدْعُ): شته

تهقیوو درزبردوهکهی پیکهوه

نووساندهوه.

شَعَبَ الرَّجُلُ: پیامکه ناوشانی پان بوو.

شَعَبَ الطَّبِيُّ: ناسکهکه نیوان شاخهکانی

پان بوون ۵ (فهر أشعب وهي شعبا) ۵

(ك: شَعَبٌ).

أَشْعَبَ الشَّيْءُ: فه نشاوی شتهكهی چاك

كردهوه.

شَعَبَ الزَّرْعُ: كشتو كالهکه پهلهپهله

بوو دیراو دیراو بوو.

شَعَبَ الْأَمْرُ: کارمکهی بهشبهش کرد.

شَعَبَ الْإِنَاءَ وَحِوَه: درزی زمرفو

مهنجهل و قاپهکهی چاك کردهوه.

إِنْشَعَبَ: بلاوو پهرتهوازه بوو،

دمگوترئ: (إِنْشَعَبَتْ أَغْصَانُ

الشجرة): پهل و لقی درمختهکه بلاو

بوونهوه.

إِنْشَعَبَ النَّهْرُ: روبارمکه بهشبهش بوو ۵

(إِنْشَعَبَ الطَّرِيقُ): رینگاکه دابهش

بوو، رئ رئ بوو، بوو به دوو پئیان و

سی پئیان.

إِنْشَعَبَ عَنْهُ: دورگهوتِهوه لی،

دمگوترئ: (إِنْشَعَبَ الْقَوْلُ بِصَاحِبِهِ):

نهمپهکه نهخوش كهوت ۵ (فهر شظِ

وهي شظية).

أَشْطَاهُ: پریشکی نمو شتهی رئ كهوت ۵

پارچهی نمو لئ درا.

شَظِي الشَّيْءُ: شتهكهی پارچه پارچه

کرد.

شَظِيَّ الْقَوْمِ: خه لکهکهی پهرتهوازه

کرد.

تَشَظَّى الْعَرْدُ: عودمکه كمرت كمرت

بوو، دمگوترئ: (تَشَظَّى الصَّدْفُ عَنْ

الزلزل): توئکلی مروارییهکه

فه نشی و دمنکه مروارییهکه

دمرکهوت.

تَشَظَّى الْعَرْمُ: خه لکهکه بلاومپان لئ

کرد.

الشَّظَى: نيسقانيکه بهنهمزئوی

نهمپهوه لكاوه ۵ دهست و پیومندی

هؤزو خیل لهبنهجهو نهژادا لهوان

نین و بهغهواره حسیب دمکرن.

الشَّظِيَّةُ: نيسقانی بچوک کهبهدموری

نيسقانی ئاوزمنگی قاجهومیه ۵

پارچهو پریشك کهلهقهبارمی

رمقهوه بهمپن ۵ بهزوری بؤپارچهی

تمقهمنی و گوللهتؤپو شتی وا

بهگاردمهیندرئ ۵ (ك: شظايا).

شَعَبَ الشَّيْءُ شَعْبًا: شتهکه لیک بؤوهو

پارچه پارچه بوو ۵ تهقییهوه.

شَعَبَ إِلَيْهِ: نارزوی کردو ههزی لئ بوو.

قسهكه سهرنجی گابرای خاومنی
لهمانابهکموه بۆ مانابهکی تر برد.
تَشْعَبْ: پارچه پارچه بوو، بوو به
چهند بهش.

تَشْعَبْ الزَرْعُ وغیره: کشتو کالهکه
پهلهپهله بوو.

أشْعَبْ: پیاویکی نازادکراوی حهزرمتی
عوسمان بوو لهمهدينه، زۆر چاو
چنۆک و بهتعماع بوو بۆ ته نمونهی
تهماعکاری و لهپهندا دمگوتری:
(أَطْمَعُ مِنْ أَشْعَبْ): فلان له نهشعهب
بهتعماع تره، یان دمگوتری: (طمع
أشْعَبِي).

الشَّعْبُ: نهتهوه، کۆمهلی زۆر
کهلهنهژادا بچنهوه سهرباوکیک و
لههۆزو خیل بهرهرهوانتره، یان
کۆمه تَبِک ئادهمیزادی زۆرن و
پهپرموی پهک یاساو رِیاسای تایبهتی
دمکهن ۵ یان کۆمهتیک ئادهمیزادی
زۆر بهیهک زمان ناخاوتن بکهن ۵
(ک: شعوب).

الشَّعْبُ: شیوو دۆل، نزماهی نیوان دوو
کیو ۵ (ک: شعاب) ۵ پێگا ۵ پێرموی
ناو لهژیر زهوی.

شَعْبَانُ: مانگی ههشتی سالی قههمریی.
الشَّعْبَةُ: کۆمهتهشت ۵ قورئان
دهمفرموی: {نَطْلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي
لَالِ شَعْبٍ} ۵ پارچه که قاپو

قۆری و شتی شکاوی لهوجۆری پی
چاک دمکری ۵ لقى درمخت ۵ (ک:
شَعْبْ، شِعَابْ).

الشَّعْبُ: پهنجهکانی دمست و قاچ، یان
پهل و نوکی نامیری ومکوو سیلک و
شهنمو شهو فلجهو شتی وا، دمگوتری:
(شَعْبُ السَّفَرْد): شتیکه ومکوو مقاش
دوووسی نووکی بهسهرهویه، لهکاتی
گۆشت سورکردنهومدا گۆشتهکهی پی
تیک ههلدمدری و ونجر ونجر دمکری ۵
(شَعْبُ الدهر): بارو دۆخهکانی
رۆژگارو گۆرانکارییهکانی ۵ (شَعْبُ
الصدر): بۆریهکانی ههناسه لهناو
سییهکان دا ۵ (الزلة الشَّعْبِيَّة):
ههوکردنی پهردهی رێپهوهکانی
ههناسه.

شُعُوبٌ: ناویکه لهناوهکانی مردن،
دمگوتری: (شُعْبَةُ الشُّعُوبِ): مردن
تهفرو تونای کرد.

الشُّعُوبِيَّة: نهزعهو بیرو باوهپێکی
دهمارگیری نهتهوه پهرسییه
لهسهردهمی عهباسیهکان دا پهمری
سهند دژی ریزلێنان و پاساو
دانهوهی پهگهزی عهرمبه بهسهر
نهتهوهکانی تردا ۵ ههروا ناوه بۆ
ههلگرانی نهو بیرو باوهپه ۵
تاکهکهی (شعوبی)یه.

الشُّعْبِيَّة: لهبواری پزیشکی دا

رېږمويځی ههواييه لهناو سيبهکان
 دا ههروا ناوی شوپنځيکه لهباشوري
 عيراق نزیک بهصره، لهسهرهتای
 هاتنی نینگليز مکهان بؤ داگيرکردنی
 عيراق ۱۹۱۵م شهمړيکی بهناو بانگی
 تيدا کراوه شيخ مهحمودی حمفيد
 بهلهشکړيکی پېښکهاوواو
 لهجهنگاو مرانی کورد هاوبهشی نهو
 شمړی کردوه.

الشُعْبُ: نامېرېکی کونکردنه
 بهکاردمهينيرئ بؤ چاککردنهوهی
 قاپو قاچاخ ه (ک: مشاغب).
 شُعْبَةُ شُعْبَةٍ: کاراما بوو لهفرتو فيل و
 چاو پهستهکی دا توانايهکی تايبهتی
 ههبوو بؤ شاردنهوهی راستييهکان و
 دمرخستنی شته بهتال و هوچهکان
 لهقاوغی راستييهکان دا بهپشت
 بهستن بهچاو بهستهکی ه (فهو
 مُشْعِبٌ).

شَعَثَ الشَّعْرُ شَعَثًا: قزی ژاکاو نالوزاو گريئ
 گريئ بوو، دمگوترئ: (شَعَثَ فُلَانٌ و
 شَعَثَ رَأْسُهُ و بدنه): فلانکس چلکن و
 پلکن بوو ه (فهو أَشْعَثُ وَهِيَ شَعْنَاءٌ) ه
 (ک: شَعَثَ).

شَعَثَ الْأَمْرُ: کارمهک بهلاو بؤوه، پارچه
 پارچه بوو.
 شَعَثَ مِنَ الشَّيْنِ: شتيکی کهمی

لهشتهکه ههگرت.

شَعَثَ مِنْ فُلَانٍ: بهچاوی سوک و بي نرخ
 سهپری فلانی کرد.

شَعَثَ الشَّاعِرُ: شاعيرمهکه لهشيعرهکانی
 دا شيوهی (تهشعيت)ی عروزی
 بهکارهينا واته لهحياتی تمفعيله
 (فاعلاتن) لهبهحری (المجث)دا،
 تمفعيلهی (مفعولن)ی بهکارهينا.

تَشَعَّثَ: لَيْك بِلَاو بوو، دمگوترئ:
 (تَشَعَّثَ رَأْسُ الْوَتِدِ): سهری سنگهکه
 پرز پرز بوو، فهلشی و پارچه پارچه
 بوو.

تَشَعَّثَ رَأْسُ الْمَسْأَلِ: سهری
 داریواکهکه پرز پرز بوو.
 تَشَعَّثَ الشَّعْرُ: قزمکه نالوزکان، چلکن
 بوو.

تَشَعَّثَ الْقَوْمُ: خهککهک بهلاو بوونهوهو
 پارچه پارچه بوون.
 الْأَشْعَثُ: سنگ ه سيواک.

الشَّعَثُ: کاروباری بهلاو ههمهجهشن و
 جوړاو جوړ، دمگوترئ: (لَمْ اللَّهُ
 شَعَثَهُ): خودا نیش و کارمکانی بؤ
 کوکردنهوهو بهکالا بوونهوهو.

الشَّعْيُ: لهبوازی عوروزدا نهوميه
 تمفعيلهی (فاعلاتن) لهسهرهوی
 بهحری خهفیفی موجتهث دا ببيتته
 (مفعولن).

شَعْرَة شَعْرَة: بهمانا (شَعْبَة) دئ ۵ (فهر
مُشْعَوِد).

المُشْعَوِد: نهوکهسهی چاو بهستهکی لی
کرایبی.

شَعْر فلان: فلانکس شیعری گوت.

شَعْر له: شیعری بۆ گوت.

شَعْر به شعوراً: ههستی پی کردو پی
زانی.

شَعْر فلاناً: لهشیعردا زال بوو بهسهری دا،
بۆ پی دا.

شَعْر الشیئ شَعْرًا: کولک و موی کرده
ناوکهفی شتهکه، دهگوترئ: (شَعْر
الحُف): موی کرده ناواخن و ناوکهفی
خوفههکه.

شَعْر شَعْرًا: موی زۆرو دریز بوون ۵ (فهر
أشعر وهي شعراء) ۵ (ك: شَعْر).

شَعْر فلان شَعْرًا: فلانکس مهلهکهی
شیعری له لاهیدا بوو، شیعری جوان و
ناپایی گوتن.

أشعر الغلام والجارية: کوپو کچهکه
لهکاتی پیگهپشتن و باتق بوون دا
موویان لهسهر جهسته پهیدا بوو.

أشعر القوم: خهلهکهکه دروشمیکیان بۆ
خویان دانا.

أشعر الشیئ الشیئ: شتهکه بهشتهکهوه
نوسا، یان تیکه لاوی بوو.

أشعر الأمر: شتهکهی بلاو کردهوه.

أشعر فلاناً: پۆشاک و شیعاری تایبهتی
لهبهر فلانکس کرد.

أشعر فلاناً الأمر ویالامر: کارمهکی
بهفلان زاناند ۵ قورنان دمهفرموی:
﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا
يُؤْمِنُونَ﴾.

شاعرة: شهره شیعیان کرد، لهشیع
گوتن دا پیشرکییان کرد، بهشیع
بههرههستی شیعری نهوی تری
دایهوه.

شعر الشیئ: بهکولک و مو ناواخن
کرد.

تَشَاعَر: لافی شاعیری لی دا، خوی
بهشاعیر دانا.

استَشعر القوم: لهشهره خهلهکهکه
به دروشمی خویان بانگی پهکتریان
کرد ۵ بهنهینی تایبهتی خویان
پهکتریان ناگادارکرد.

استَشعر الشوب: قوماشهکهی وهکوو
دروشم لهبهر کرد.

استَشعر الحرف: ههستی بهترس کرد،
دهگوترئ: (استَشعر خشية الله).

الأشعر: گوشتی زبیر نینۆک ۵ (ك: شَعْر
وشاعر) ۵ (هو أشعر الرقبة): نازاو

بهجههرگه (کینایه لهشیر،
دهشوبهیندرئ بهشیر باملی توکیشی
پهپوهنهبی).

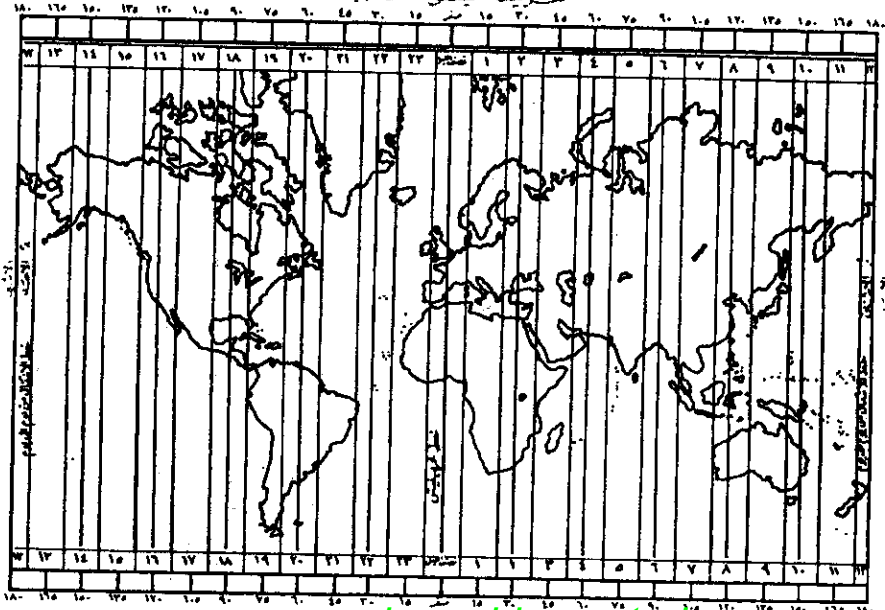
أقسام الشعر المسددي

البيت شطران (مصرحان) : الصدر والمجز

والشطر أجزاء يقطع إليها الشعر حسب محور الشعر الآتية نظمها صني الدين الحلبي :

البحر للوليل :	طويل له دون البحور فضائل	فَعُولُنْ مَفَاعِلُنْ	فَعُولُنْ مَفَاعِلُنْ
البحر المنيد :	لِمَدِيدِ الشَّعْرِ عُنْدِي صَفَاتُ	فَاعِلَاتُنْ	فَاعِلَاتُنْ
البحر البسيط :	أَنَّ البسيطَ لَدَيْهِ يُبَسِّطُ الْأَسْلُ	مُسْتَفْعِلُنْ	فَاعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
البحر الوافر :	بَحُورُ الشَّعْرِ وَأَفْرَهَا جَمِيلُ	مَفَاعِلَتُنْ	مَفَاعِلَتُنْ
البحر المخامل :	كَمَلُ الْجَمَالِ مِنَ الْبُحُورِ الْكَامِلُ	مُتَفَاعِلُنْ	مُتَفَاعِلُنْ
بحر العنجز :	على الأهزاج تنهيلُ	مَفَاعِلُنْ	مَفَاعِلُنْ
بحر الوجد :	في أبحر الأرجاز بحرٌ يسهلُ	مُسْتَفْعِلُنْ	مُسْتَفْعِلُنْ
بحر الزمل :	رَمَلُ الْأَبْحَرِ تَرْوِيهِ الْيَقَاتُ	فَاعِلَاتُنْ	فَاعِلَاتُنْ
بحر السريع :	بحرٌ سريعٌ ما له ساحلُ	مُسْتَفْعِلُنْ	مُسْتَفْعِلُنْ
البحر المنسرح :	مُنْسَرَحٌ فِيهِ يُفْرَبُ الْمَثَلُ	مَفْعُولَاتُ	مَفْعُولَاتُ
البحر الخفيف :	يا خفيفًا خَفَّتْ بِهِ الْحَرَكَاتُ	فَاعِلَاتُنْ	مُسْتَفْعِرُ لَنْ فَاعِلَاتُ
بحر المضارع :	تُعَدُّ الْمُضَارِعَاتُ	مَفَاعِلُ قَاعِ لَا تْ	
بحر المقضب :	اقتضبُ كما سألو	فَاعِلَاتُ	مُفْعِلُ
بحر المجتث :	ان جُثَّتِ الْحَرَكَاتُ	مُسْتَفْعِلُنْ	فَاعِلَاتُ
البحر المنتقرب :	عن المُتَقَارِبِ قَالَ الْخَلِيلُ	فَعُولُنْ	فَعُولُنْ
البحر المتدارك :	حَرَكَاتُ الْمُحَدَّثِ تَنْتَقِلُ	فَعِلُنْ	فَعِلُنْ

خريطة الشفق الساعية

الاشعرية: تاقمیکن لهولهمای کهلام
شوین ریبازی نهبولحهسهنی
نهشعمری کهوتوون لهزور شت دا
بیرو باومرپیان پیچهوانهی
موعتهزیهکانه.

الشاعر: شاعیر، ههستیار ۵ شیعرویز ۵
(ك: شعراء) ۵ (شعر شاعر): شیعری
چاك و بهسهند.

الشعار: درهختی تیکهالو، درهختی
چرو پر ۵ شوینی پر دارو درهخت.
الشعار: ژیرکراس؛ نهو پارچه کراس و
دەربیتیەى دەكهونه سەر گوشت ۵
نارمو دروشمی تایبەتى كۆمەلتيك،
پارتيتك، دمولەتتيك ۵ وشەو رستەو
نەيتينيەكه كۆمەلتيك لەسەفەردا
يان لەشەردا بۆ يەكتر ناسينەووی
خۆيان بەكاری دەهينن ۵ (ك:
أشعر).

الشعر: گەندە مو؛ موی زیادە که لەسەر
جەستەى ئادەمیزادو گیانلەبەری
تردا دەردەكهون ۵ گەندە گیا ۵ (ك:
شعر وأشعار).

الشعر: کەلامیکی کیشراوو هاوکیشەو
خاوێن سەرمەواو سۆزو خەبالی
لەخۆگرتووو بەمەبەستەو
بگوتری ۵ لەزارمووی مەنتیقیمەکان
دا قسەو ناخاوتنیکە پیکهاتوو

لەشتی خەبالی و مەبەست لێ
حەز لێ کردنە یان قیز لێ کردنە
و مکوو دەلی: (الخمير يافوتة سيالة):
مەى دورو يافوتیکی شلە ۵ (العسل
قبي النحل): هەنگوین رشوی هەنگە.
الشعر المنثور: پەخشانە شیعەر؛
کەلامیکی بەلیغو سەجە نامیزە
بەشیوەی شیعەر خەبالو سۆزی
تێدایەو بێ کیشی عوروزیە.

الشعري: نەستیرمەکی روناکی زۆر
گەورەپە لەکاتی گەرمەى هاوین دا
دەردەکهوی ۵ قورئان دەفەرموی:
﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَى﴾.

الشعراء: فەرود ۵ زەوی یان باخی
درهختاوی کەدرهختی زۆر بێ ۵
(داهية شعراء): بەلای قورسو
سامناک.

الشعراني: توکنی، توک درێز.
الشعر: تالە موو ۵ لەبوارى چاو
نیشەدا بریتییە لەهەلگەرانەووی
برژانگ بۆلای گلینە.

الشعرور: شاعیرۆکە؛ کەسێک هەستی
شیعری بەهێز نەبێ.

الشعرية: شەعرییە؛ جۆرە خوازدنیکە
لەهەویری گەنم دروست دەکری
وشک دەکریتەو دەکوئیندری.

الشعور: هەست، دەرک پیکردن بەبێ

به‌لگه ۵ له‌کاتی زهمو ره‌خنه‌دا
دمگوترئ: (فلان لای‌شعر) ۵
له‌زاراومی زانایانی دمروناسی‌دا
به‌و زانینه دمگوترئ که‌له‌نم‌فسی
به‌رام‌به‌ردا هه‌ستی یئ دمکری‌یان
له‌ بارو دۆخو دمورو به‌ردا پیی
دمزان‌تری، یان ئهو دم‌رک کردنو
شته ویزدانیه‌یه که‌عه‌قل کویان
دمکاتموه بویه دمگوترئ: (ان)
للشعر ثلاثة مظاهر هي الا دراك
والوجدان والنزوع).

الشعير: جو؛ زه‌ودو بژئوه له‌خوار
که‌نمه‌ومیه بۆ به‌هیزی ۵ له‌په‌نددا
هاتوو ده‌لی: (فلان کالشعیر یوکل
ری‌نم): فلانکس و‌ه‌کوو جو وایه
دمشخوریو زه‌میشی دمکری.

الشعيرة: نه‌وشته‌ی شهرعو نایین
به‌په‌سه‌ندی بزانون و‌ه‌رمانی
به‌نمه‌نجام‌دانیان کردبئی ۵ (ک:
شعائر) ۵ قورئان ده‌فهرموی: ﴿وَمَنْ
يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى
الْقُلُوبِ﴾ ۵ قوربانی و‌ه‌دی بۆ مالی
خودا ۵ نیشانه‌و دروشم.

المشاعر: (مشاعر الحج): نمه‌نجام‌دانی
کاروباری هه‌ج.

للمشعر: دره‌ختی تیک چرژاوو پرگه‌لاو
لقو پوپ ۵ هه‌ست ۵ شوینی
نمه‌نجام‌دانی هه‌ج.

المشعر الحرام: موزده‌لیفه ۵ (ک: مشاعر).
شَعَشَعَ الضوء: روناکییه‌که که‌میک
بلاو بۆوه.

شَعَشَعَ الشراب ونحوه: ناوی تیکه‌لاوی
شهرابه‌که کرد.

شَعَشَعَ الزبد: روونو چه‌وری زۆری کرده
ناو تیک‌گوشاویه‌که.

تَشَعَّشَعَ الضوء: روناکییه‌که بلاو بۆوه.
تَشَعَّشَعَ الشهر: زوربه‌ی زۆری مانگ
تیپه‌ری.

الشُعْشَاعُ: بلاوه بوو، دمگوترئ: (ظل
شعشاع): سیپه‌ری‌که له‌هه‌ندی
کون و که‌له‌بهریموه روناکی و تیشکی
خۆر دپته ناوموه ۵ قسه‌ خۆش و
نیکته بازو دهمو له‌فظ شیرین.

الشُعْشُعُ: به‌مانا (الشعشع) دئ.

شَعُ الشَّيْءُ شَعًا: شته‌که بلاو بۆوه.

شَعُ فلان: فلانکس په‌له‌ی کرد.

شَعُ الماء شَعًا: ناومکی هه‌ل‌رشت.

أشَعَّتِ الشمسُ: خۆر تیشکی خۆی بلاو
کردموه.

أشَعَّتِ النارُ: ناگره‌که روناکایی و
گهرمایی خۆی نارد.

أشَعُ السَّبِيلُ: گوله دانمه‌ویله‌که په‌ربوو،
دمکه‌کانی کامل بوون.

أشَعُ الماء: ناومکی په‌ر په‌ر نارد چۆر
چۆر ناوی بۆنارد.

نمونان هـن كه تا بيمتمه ندى
تیشكدانه و ميان هه بئ.

شَعَفَ الشَّيْءُ شَعْفًا: زور شتمكه كهوت.

شَعَفَ الْحُبُّ فَلَانًا: دلدارى دلى فلانكسى
داخ كردوه.

شَعَفَ بِهِ وَجْهَهُ شَعْفًا: خوشى ويست، و مگرى
بوو، بپيهوه هه لهو گير بوو هـ (شَعَفَ
بِالْأَمْرِ): ترسا لهكارمكهو توشى شوک
بوو.

الشُّعَاف: شیتى.

الشُّعْفَةُ: لای سهروى ههرشتیک بئ،
دمگوترئ: (شُعْفَةُ الْجَبَل): دوندى کئو
تۆبه لاکى كهژ هـ (شُعْفَةُ الرَّاس): تۆقه
سهر هـ په له قزى سهر، کۆپله مووى
سهر هـ خوشه و بستی له سنور زياد هـ
(ك: شَعَفَ وَشِعَافَ وَشُعُوفَ).

الشُّعْفَةُ: همباران؛ تاوه بارانى كه م كه
به ناستهم روى زموى ته پركا هـ (ك:
شِعَاف).

الشُّعُوف: دل سوتاوى عيشقو نهوين هـ
دل بريندارى خوشه و بستی هـ دل
ترساو هـ شیت.

شَعَلَتِ النَّارُ شَعْلًا: ناگرمكه هه لگير ساو
كلپهى كرد.

شَعَلَ النَّارُ: ناگرمكهى داگيرساند، كلپهى
كرد.

شَعَلَ شَعْلًا: سپيايهتى تیکه لى قزمكانى

الإشعاعُ: بلاو بوونه و هوى روناكى و
تیشكه لهفه زادا به شیوهى شه پۆل
شه پۆل.

الأشعة الصَّيْنِيَّة: تیشكئى
موغنوکارمبیه له لئیک كهوتنى
ئه لکتروناتى تیزرۆ پهيدا دهبن.

الأشعة الكرنية: تیشكئى كه له بوشابى
دمرموه دمگاته زموى زور کارايه بۆ
چونه ناوهموى شتو كونكردى
شت.

الشَّعَاعُ: شتى بلاوه بوى پېرژاو،
دمگوترئ: (دم شَعَاع): خوئنى
پېرژاو، (قلب شعاع): دلى پاراو
پهرته وازه هـ (ذهبوا شعاعاً): به
پهرته وازه بى رۆيشتن، دمگوترئ:
(تطابرت العصا شعاعاً): گۆچانه كه
شكاو بوو به چهند پارچه بيه كهوه هـ
(شعاع السنبل): پېرژى گوئه گهنم هـ
تهپ و تۆزو كاوكۆتى گوئه گهنم كه
وشك بۆوه.

الشَّعَاعُ: هیلئى روناكى كه له درزو كونو
كه له بهرموه دینه زورموه، و مگوو
تیتۆل و داوه دمزو دینه بهرچاو هـ
(ك: أشعة وشعوع).

الشُّعُ: به مانا (الشُّعَاع) دئ هـ خانوى
جالجائۆكه هـ (ك: شعاع).

المُشْعَةُ: (النظائر المُشْعَة): نهو شیوهو

بوو، هژمکانی ماشو برنج بوون ۵
(فهو أشعل وهي شعلاء).

أشعل النار: ناگره‌کە‌ی داگیرساند،
دمشگوترئ: (أشعل النار): رقی
فلانکه‌سی هه‌ئساند.

أشعل الفتنة: هیتنه‌و ناشوبه‌کە‌ی
به‌ره‌راوان کرد.

أشعلت الطعنة الدّم: زمیرو برینه‌کە‌ی
خوینی پڕژاند.

شعل النار: بۆ زینده‌ رموی له‌مانای
(شعل) دا به‌کاردئ.

أشعلت النار: ناگره‌کە‌ی هه‌لگیرساو
بلیتسه‌ی کرد.

أشعل فلان غضباً: فلانکه‌س رقی
هه‌ئساو گرێ گرت.

أشعل الرأس: پیری به‌ناو هژی سمریدا
بلاو بۆوه ۵ هژی سمری ماشو برنج
بوو ۵ هورئان دمه‌هرموی: ﴿وَأَشْثَلَ
الرَّأْسُ شَيْبًا﴾.

الأشعل من الخيل: نه‌سپێک که‌ تووکی
سپی تییکه‌لاوی توکی بی ۵
ناده‌میزاد که‌ ڕمگی سور له‌چاوی دا
بی، یا سپینی چاوی سور بی.

الشعلة: بلیتسه‌ ناگر، ناگری گێردار،
بلیتسه‌ی ناگردان و ته‌نور ۵ بلیتسه‌ی
چاوی ته‌باخو سه‌ماومرو شتی له‌و
جۆره‌ که‌به‌نه‌وت یان به‌غاز نیش
دمکه‌ن که‌ غازمه‌کیان دمکریته‌وه‌

ناگر به‌ شوینی هاتنه‌ دهره‌وه‌ی
غازمه‌که‌ دهنرئو گێده‌گرئ ۵ یان
به‌رپۆیه‌ک له‌سه‌ری دارپکه‌وه‌
ده‌پچرئو له‌نه‌وت و زمیته‌
هه‌لده‌مکیشرئو ناگری پێوه‌ دهنرئ
بۆ روناکی.

الشعيل: هه‌لگیرساو، بۆ میینه‌
(الشعيلة) به‌کاردئ ۵ (ك: شعل
وشعال).

المشعال: نامیری شت داگیرساندن و مکوو
چه‌رخ و شقارته‌و شتی له‌و جۆره‌ ۵
(ك: مشاعل).

المشعل: به‌مانا (المشاعل) دئ ۵ (ك:
مشاعل).

المشعل: به‌مانا (المشعال) دئ ۵ (ك:
مشاعل).

المشعل: چراو فانۆس و شتی له‌و جۆره‌
۵ (ك: مشاعل).

المشعل: شتی پڕژاوو بلاوه‌ بوو به‌چوار
ده‌وری خۆی دا، دمگوترئ: (جراد
مشعل و کتیه‌ مشعلة).

شعن شجرةً شعناً: هژی ژا‌کاو بزو تییکه‌لاو
بوو.

أشعن فلان: فلانکه‌س کاکۆلی
دوژمنه‌کە‌ی گرت و بۆلای خۆی
رایکیشا ۵ هژی ناوجه‌وانی گرت و
کیشی کرد.

ناشوبی له ناویان دا بهرپاکرد،
دمگوتری: (شَغَبَ فلان): فلانکس
فیتنهیی نایهوه.

شَغَبَ عن الطريق: له پښتگه لای دا.

شَاغِبُهُ: زوری فیتنه جوئی له گهال دا
کرد.

تَشَاغَبَ فلان: فلانکس شه غمېو
فیتنهیی دروست کرد ۵ خوئی
به دمستوه منهدا، دمگوتری: (طلبت
منه کذا فتشاغب وامتنع).

تشاغب الرجلان: هریهک لهو دوو
پیاوه ناشوبی بؤ نهوی تر نایهوه.

الشَّغْبُ: ناگری فیتنه خوښکردن و
دمنه دمنهیی خه لک بؤ شمرو به گز
به کدا جون ۵ ناشوب نانهوهو فیتنه
بهرپاکردن ۵ هیرش کردنه سهر
په کترو کیښه بهرپاکردن.

الشَّغْبُ: شمراڼگیزو فیتنه جو ۵ ناژاوه
گیر ۵ شمراڼی.

المَشْغَبُ: به مانا (الشَّغْبُ) دئ.

شَغَرَ المكان وغره شُغُوراً: شوپنه که خائی
بوو، چوَل بوو، دمگوتری: (شَغَرَ المنصب
أو الكرسي أو الوظيفة).

شَغَرَ البلد: ولات له پاریزگارو کار به دمست

خائی بوو، کهس نیه کاروباری بهرپوه
به ری نه من و ناسایشی بپاریزی،
بهر فراوان بوو.

إِشْعَنَ شَعْرُهُ وغره: قزی زور ژاکاو
بژبون.

الشَّعَانين: جه ژنیکی مه سیحیانه به
دمکوه پته روژی په کشه مېه پېش
جه ژنی فیصیح، ناههنگو جه ژنیکی
به مېونه یی یادمو مری جونی همرمتی
عیسایه بؤ به میتوله قدیس.

الشُّعْنُونُ: (رجل شعنون): پیاوکی قز
بزو ژاکاو ۵ گیل و نه حمه ق ۵ (ك:
شعانين).

شَعَا شَعْوًا: بلاو بؤوه، په رته وازه بوو.

شَعَا الشَّعْرُ وغره: قز مکه بزبوو زور ژاکا.
شَعِيَ شَعًا: به مانا (شَعَا) دئ ۵ (فهر أشعی
وهي شعراء).

أشعی القوم الغارة: خه لکه که هیرشیان
بر دو دمستیان به شهر کرد ۵ شمراڼ
هه لگړ ساند.

الشَّاعِي: بهشی ناشکراو دپار ۵ دوور.

الشُّعَى: کؤپله قزی بلاوه بوو.

الشُّعْرَاءُ: بهر بلاو، په رته وازه ۵ شاش و
پاش، دمگوتری: (شجرة شعراء):
دره ختی لقو پوپ بلاو ۵ غاره
شعراء): هه لمه تی بهر بلاوو
سهرانسه ری.

شَعْرَةٌ: پروانه مادهی (شَعْدَة).

شَغَبَ الْقَوْمُ (عليهم وفيهم وبهم): شه ری
له ناو قه ومه که دا هه لگړ ساند ۵ فیتنه و

شَغَرَ السَّعْرُ: نرخ دابه‌زی.

اشْتَقَرَّ عَلِيَّ فُلَانٌ: دمست درنژی کرده

شَغَرَ الْكَلْبُ: سه‌گه‌که قاجیکی هه‌ئیری بۆ

سهر فلان و قسه‌ی ناشیرینی پی

ئه‌وه‌ی میز بکا.

گوت، شانازی بی‌سه‌ردا کرد.

شَغَرَ فُلَانًا عَنِ الْبَلَدِ وَغَوَّهَ شَغْرًا وَشَغَارًا:

شَاغَرُ: هه‌ریه‌ک له‌و دوو‌که‌سه خۆشکی

فلان‌که‌سی له‌ولات دهر‌کردو تپۆی کرد

خۆی یان خزمی خۆی له‌وئ ترماره

شاربه‌دمری کرد.

کرد به‌بی ماره‌یی (ژن به‌ژنیان

أَشْغَرَ النَّهْلُ: سه‌رچاوه‌ی ناومکه له‌پێکا

کرد).

دوور بوو.

تَشَغَّرَ فُلَانٌ فِي الْقَبِيحِ وَغَوَّهَ: فلان‌که‌س

شَاغَرُهُ مُشَاغِرَةٌ: ژن به‌ژنی له‌گه‌لدا کرد

له‌شتی ناشیرین و کاری ناب‌ه‌ج دا

خزمیکی خۆی له‌فلان ماره‌کرد

رۆچوو، سنور شکینی کرد.

بهمه‌رجیک ئه‌وه‌پیش خزمیکی

الشَّاعِرُ: خالی و بۆش، دهم‌گوتری: (مکان

خۆی لی ماره‌بکا، واته به‌شی‌وه‌ی

شاغر او منصب شاغر او کرسی

(نکاح الشغار) ژنیان ماره‌کرد به‌بی

شاغر): شوینی چۆن، پله‌و پایه‌ی

ماره‌یی که‌له راستی دا ئه‌مه

چۆن، کورسی چۆن.

له‌ناپینی نی‌سلام دا هه‌رامه.

الشَّاعِرَانِ: شوینی بپینی ناوک ه

اشْتَقَرَّ: به‌مانا (أشغر) دئ ه زۆرو

کو‌تایی پمگی ناوک.

تی‌که‌ل و پی‌که‌ل بوو.

الشَّغَارُ: به‌تال و بۆش ه بیریک ناوی

اشْتَفَرَ الدَّيْبُ: جپو جانه‌ومرو نا‌ژهل

زۆری تی‌دابه‌ی ه پمگی‌که

زۆر بون و په‌رمیان سه‌ند.

له‌لاته‌نیشتی حوشر.

اشْتَقَرَّ الْأَمْرُ بِفُلَانٍ: کاروباری فلان یان

الشَّغَارُ (نکاح الشغار): ئه‌وه‌یه پیاویک

کی‌شه‌و نیزاعه‌که‌ی له‌وزه دهر‌چوو

ئافه‌رمیتیکی خزمی خۆی له‌پیاویک

به‌ره‌راوان بوو.

ماره بکا به‌بی ماره‌یی به‌مه‌رجیک

اشْتَقَرَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی تی‌که‌ل و

پیاوه‌که‌ی تریش ئافه‌رمیتیکی خزمی

پی‌که‌ل بوو.

خۆی له‌ئه‌وه ماره بکا به‌هه‌مان

اشْتَقَرَّ الْحَسَابُ عَلَيْهِ: حیساب و

شی‌وه.

مامه‌ئه‌که‌ی به‌ره‌راوان و تی‌که‌ل و

الشَّعْرُ: دهم‌گوتری: (تفرقوا شَغَرَ بَغْرًا):

پی‌که‌ل بوو سه‌رو دهری لی ناکا.

به‌هه‌مو لایه‌ک دا بلاو بوونه‌وه‌و

كون و قوزینی ولاتیان پرکردنه وه.

الشُّغَارَةُ: بهرده نهستی بهناسن لئی

دهدرئی و پریشکی ناگری لئی بهرز

دمبهنه وه و ناگری پی دمکریته وه.

شَغِشَغَ اللَّجَامُ فِي لَمِ الدَّابَّةِ: لغاوی

لهدممی و لاخه که دا جولاندو توندی

کرد بو نهوی و لاخه که سهرنهرم

بی، جلمو کیش بی.

شَغِشَغَ السَّنَانُ فِي الْمُطْعَمِ: سهره

رمبه که ی له برینه که دا لقاند بو

نهوی برینه که کاریگر تر بی.

شَغَفَهُ شَغْفًا: دلی داگیر کرد، دلی برد،

وای لئی کرد عاشقی بی.

شَغِفَ بِهِ وَحْبَهُ: حمزی لئی کرد بهسوزو

خوشه ویستی نهو هه له و گیر بوو،

کهوته داوی دلداری نهو وه ۵ (فهر

شَغِفَ وَهِيَ شَغِفَةً).

شَغِفَ بِهِ وَحْبَهُ شَغْفًا: بهمانا (شَغِفَ) دئی ۵

(فهر مشغوف).

تَشَغُّفُهُ: بهمانا (شَغَفَهُ) دئی.

تَشَغَّفَ الْحَبْرُ فَلَانًا: هه واله که فلانکه سی

خسته دلهراوکیوه پییه وه هه له و

گیر بوو.

الشُّغَافُ: پهردهی دل، یان ناخی دل.

شَغَلَ الدَّارَ: له خانو که دا جیگیر بوو،

مایه وه.

لهشته که لادا، مهشغولی کرد.

شَغَلَ عَنْهُ بَكْذَا: بههوی فلان شته وه لئی

بی ناگا بوو.

شَغَلَهُ: بو زنده پرهوی لهمانای (شَغَلَهُ) دا

بهکاری دئی، وای لئی کرد مهشغول بیو

ناگای لهشتی تر نه بی.

اشْتَغَلَ الدَّوَاءُ فِي جِسْمِهِ: دهرمانه که

بهجهستهی دا بلاو بوو کاریگر بوو

تییدا.

اِنْشَغَلَ: بو موطاومعهی (شَغَلَهُ) دئی.

تَشَاغَلَ بِهِ: پیوهی مهشغول بوو.

الأشْفَرَةُ: ههرشتیک ئاده میزاد

مهشغول بکاو لهشتی تر بی ناگای

بکا ۵ (ک: اشاغل).

الشُّغَالُ: نهو کهسهی نیسی زور بی ۵

نهو کهسهی هه مه کاره بیو ههرچی

داوای لئی بکری جگه لهکاری

پیشه سازیی نهنجامی دها.

الشُّغْلُ: پیچهوانه ی بهتالییه ۵ شتی

بهیدا بوو که ئاده میزاد مهشغول

بکا، دمگوتری: (هر فی شغل شاغل):

بو زنده روئی له مهشغول بون دا

بهمانا خودی کار مکش دئی،

دمگوتری: (شغل شاق): کاریکی

فورس و گرانه، (شغل جید): کاریکی

باشه ی ۵ (ک: اشغال).

المشغول: دمگوتری: (فلان فارغ

شَغَلَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکه سی

مشغول): فلانكەس بەكارلىكى بى

سودمەو خەرىكە ۋ (دار مشغولە):

خانۇللىكە خىزانى تىدايە،

ئادەمىزادى تىدا نىشتەجىيە ۋ

(منصب مشغول): مەنصەبەكە

پىركراوتەو، كەسلىك ھەيە لەو

پەلەو پايدەدا كاردەكا.

شغيت سىنە شغى: ددانىكى لەددانەكانى

ترى درىز ترە، گەورەترە ۋ پان

لەپىزى ددانەكانى تر دەرچووە.

شغى مىسەر الطائر: دەندىكى بالندەكە

كەوانەپى بوو، خوار بۆتەو ۋ (فەر

اشغى ۋەي شغواء).

شغيت الاسنان: ددانەكانى لەكورتى ۋ

درىزى دا جوداوازييان ھەبوو ۋ

(فەي شاغى).

اشغى الرجل: پياوھەكە پاراۋ حولولايە

ھەردەمەو پايەكى ھەيە.

اشغى القوم بىكنا: خەلكەكە بىرو

بۆچونيان جوداواز بوو ھەريەكەو

پايەكى خۆى ھەبوو.

اشغى بىرلە: چۆر چۆرۈ دۆپ دۆپ

مىزى كرد.

شغرا شغرا: قەراخى ھەنگاوت،

لەكەنارى دا.

شغرا الشى: قەراخى شتەكەى ھەنگاوت.

شغرت الشمس: خۆر لەئاۋا بوون نىك

بۆو.

شغرا المال: مال ۋ سامانەكە كەم بۆو،

لەئاۋچوۋ فەوتا.

شغرا على الأمر: لەكارمەكە نىك بۆو

لىى چوۋە پىشەو.

الشغرة: قەراخى ھەرشىك ۋ (شغرا

الجفن): قەراخى پىلۋى چاۋ ئەوۋى

كە بىزانگى لى دەرۋىن ۋ (ك:

اشغار).

الشغرة: دەمە شمشىرو دەمە چەقۇ،

دەمە كىرد ئەوۋى پان كراوتەوۋ

تىزكراۋە لەمادەى ئاسن ۋ موسو

تەراش ۋ گۆيزان ھەرشىك موى

پى بتاشرى ۋ رەمىز نەينىيەكە

ھەندى كۆمەل ۋ تاقم لەئاۋخۇيان دا

بەكارى دەھىن بۆ لىك حالى بون ۋ

لىك تىگەپشتن بە شىۋەى نەينى ۋ

(ك: شغرا ۋ شغرا).

الشغرا: ۋەستى شغرا، شغرا

دروستەكر.

الشغرا: لىۋارو قەراخ ۋ (شغرا جەنم):

لىۋارى دۆزەخ.

الشغرا: لىچى حوشتر ۋ لىچى خواروى

ئەستورو پتەو.

شغرا فلان: پياوھەكە غىرە گرتى ۋ

تورە بوو لەسەر ھەئس ۋ كەوتى

بىگانە بەرامبەر مەحرەمەكانى.

شَفَّفَ الْحُرَّ الشَّيْءَ: گهرماکه شتهکه ی
وشك كردموه.

شَفَّفَ الصَّغِيحُ النَّبَاتَ: سهرماو
سۆلمهکه گياوو گزمهکه ی هه لپر وکاند.
شَفَّفَ الْهَمُّ فَلَاناً: خه م و خه م هت
فلانکه سی کزو کۆله وار کرد.

شَفَّفَ الْمَاءَ رَهْوَهُ: که م که م ناوی رشاند.
شَفَّفَ الدَّوَاءَ عَلَى الْجَرَحِ: دهرمانه که ی
به برینه که دا پرژاند پینیدا بلاو
کردموه.

الشَّفْشَافُ مِنَ الشَّيَابِ: قوماشی ته نک
جنراوو شاش و باش جنراو ه بای
شهمال و فینک که رموه ه نهرمه بای
فینک ه سروه بای فینک.

الشَّفْشَفُ: که سی ک به هو ی رق هه لسان و
توره بوونه مه به مرزی، غیره بیگری و
توره بی.

الشَّفْشَفُ: فشه که رو به د رهوش.
شَفَّعَ الشَّيْءَ شَفْعاً: شته که ی کرد به جوت،
دوهینده ی خو ی لی کرد.

شَفَّعَ الْبَصَرُ الْأَشْبَاحَ: بیناییه که شته که ی
به دو دوو بینی، وکوو چۆن خیل شتی
تاک به جوت ده بین.

شَفَّعَتِ الْحَامِلُ: ژنه دوگیانه که
منداله کانی کردن به جوت، به دوو،
واته دووهم مندالی بوو.

شَفَّعَ لِفُلَانٍ: تکاو پاران هوی بو فلانکه سی

کرد بوئنه وی له تاوانی خو ش بین یان
لی ی که م بکه نه وه.

شَفَّعَ إِلَى فُلَانٍ: هانای بو فلانکه سی بر دو
تکاکاری نارد بو لای.

شَفَّعَ فِي الْأَمْرِ: شه فاعهت و تکی
له کاره که دا کرد.

شَفَّعَ: مانای (شَفَّعَ) به مزیده وه
ده که به نی.

شَفَّعَ فَلَاناً فِي كَذَا: تکا ی فلانکه سی
له وشته دا و مرگرت ه تکا که ی
و مرگرت، ده گوتری: (هو مُشَفَّعٌ): تکاو
شه فاعهت و مرده گری و قبولیه تی ه
(هو مُشَفَّعٌ): تکاو شه فاعه تی
و مرگرتاوه.

تَشَفَّعَ لَهُ: به مانا (شَفَّعَ دئ).
تَشَفَّعَ لِفُلَانٍ إِلَى فُلَانٍ: تکا ی له فلان کرد
بو فلان.

تَشَفَّعَ: چوو ه سهر رێبازی ئیمامی
شافیعی، بوو به شافیعی مه زه هب.

اسْتَشَفَّعَ: داوا ی کۆمه کی و یارمه تی کرد،
ده سگوتری: (اسْتَشَفَّعَ فَلَاناً رَبَّهُ
وَاسْتَشَفَّعَ إِلَى فُلَانٍ).

الشَّافِعُ: خاومن تکاو شه فاعهت ه (ناقة
شافع): حوشتریک بیچی له که ل بی
ه (شاة شافع): مهر به رخۆله ی
له که ل بی.

الشَّفَائِعُ: شتی دوولایه نو دوو سهره.

شفائع النبى: روه كيك به دوو جوړ
بروئ.

الشفاة: تكاكردن و پارانه وه بو
ليخوشبون له تاوانبار.

الشفع: نه وهى شت دمكا به جوت و دوو
دوو ه پيچه وانهى تاكه ه (ك: اشفاع
و شفاع).

الشفع: به مانا (الشفع) دئ.
الشفعة: دوړكات نويزى چه شتمنگاو.

الشفعة: مافى حيران بو ه لگرتنه وهى
زموى و خانوى هاوسى خوى و
نه هيشتنى كړپارى تر كه نه و ملكه
بكړئ به و مخرج و ياسايه
شهر يعته نيسلام ديارى كردون،
همروا وشه (الشفعة) ناوه بو
خودى مولكه ه لگراو كه به و
شيويه ه همروا به مانا (الشفعة) دئ
ه چاو ه زار، دمكوترئ: (اصابته شفعة):
چاوى پيس كارى لئ كړدوه.

الشفوع: كه سيكه بتوانئ دوهيندى
هاوه نه كهى كار بكا.

الشفيع: خاوهن تكاو شفاعت ه
نه و كه سهى زموى و خانو به شيويه
شوفعه ه لگريته وه ه ژمارهى جوت
و مكوو (٢، ٤، ٦، ٨، هتد) ه (ك:
شفعاء).

شف الثوب و غيره: قوماشه كه نه و منده

تهنك و شاشه نه و ديوى دمبيندرئ.

شف الشيئ: شته كه هينده تهنكه يان

نه و منده رون و شفافه نه و ديوى
نه شارده وه، دمكوترئ: (شف الإناء):

ممنجه نه كه سوراحييه كه شتى
نه و ديوى تيدا دمبيندرئ ه (شف
السائل): شله مهنبيه كه نه و منده رونه

نه و ديوى خوى نه شار دوته وه.

شف: به هوى نه خوشى و غم و خهفه ته وه

كزو لاواز بوو ه له بمر سوگى و بئ
كيشى و مفره ناگرئ.

شفّت الريح: كزه با هه ليكرد هه وای
ساردو كزما هه ليوو.

شف الشيئ شفاً: شته كهى لاواز كړد،

خهوى لئ زړاند، دمكوترئ: (شفة الحب

أو الأم): دلدارى يان خه م و په ژاره

خهوى لئ زړاند.

شفّ الهواء الماء وغيره: هه واكه كه ميكي
له ناوه كه برد.

شفّ الشارب الماء أو الشراب: بخورم و كه

جوړى له ناوو شرابه كه برى هه مووى

هه لقوراندو هيچى نه هيشته وه.

شفّ الرسم: وينه كهى به شتى رون و

شفاف دروست كړد.

أشف عليه: به سهرى دا بالا دمست بوو.

أشف الشيئ: شته كهى رون و شفاف

دروست كړد.

اشْتَفُ بعض أولاده على بعض: زنده ریزو
خوشه‌ویستی دا به‌هه‌ندئ
له‌مانه‌کائی و به‌هه‌ندیکئی نه‌دا.
شَفَفَ علیه: به‌سهری دا بالا دمست بوو
ه تمک و باریکی کرد.

اشْتَفَ مافی الإناء: نه‌وی له‌په‌رداخ و
قاپه‌که دا بوو هه‌موی خواردموه.
اشْتَفَ الأمر: لیکۆلینه‌وی له‌کارمکان
دا کرد.

اِسْتَشَفَ الشيء: شته‌که‌ی بینی به‌هوی
جاویلکه و دوربین و شتی وه‌هاوه.
اِسْتَشَفَ الثوب: قوماشه‌که‌ی هه‌لپشکنی
بو نه‌وی بزانی ئاخو عه‌یبی
تیدانییه.

اِسْتَشَفَ الكتاب والأمر: له‌کتیبه‌که ورد
بۆوه یان له‌کارمکه‌ی روانی بۆنه‌وی
بزانی جی تیدایه.

اِسْتَشَفَ الشراب: شه‌رابه‌که‌ی هه‌موو
هه‌لقوراند چۆری لی ب‌ری.
الشُّفافة: به‌رماوه‌ی شه‌راب.

الشَّف: په‌رده‌ی ته‌نک که‌نه‌و دیوی تیپرا
دیاری، ده‌گوتری: (ثوبٌ شِف):
قوماشیکه نه‌و دیوی تیپرا دیاره ه
(ك: شُفوف).

الشَّف: زنده به‌ش ه خۆزگه و
په‌رۆزایی، ده‌گوتری: (شِفٌ لك
یافلان): خۆزگه‌م به‌خۆت فلانک‌ه‌س،

نه‌و شته‌ی په‌رۆزی (ك: شُفوف)

الشَّفَف: ته‌نکی و لاوازی ه سوکی و بی
کیشی ه که‌م گوزمرانی و دمست
کورتی ه شتی که‌م و بی به‌هاو
ناسان.

الشُّفاف: نه‌وه‌ی نه‌و دیوی خوی
نه‌شاریت‌ه‌وه له‌به‌ر پونی و ته‌نکی.
الشُّفیف: به‌مانا (الشُّفاف) دی ه
که‌ستنی سه‌رما، نازاری سه‌رما ه
(ك: شِفاف).

شَفِقَ منه وعليه شَفَقًا: ترسا لی ه لی
وریا بوو ه به‌زمی پیداهاتو سۆزی بۆ
نواند ه (فهو شَفِيقٌ وهی شَفِيقَةٌ).
أَشْفَقَ منه: لی ترسا، هه‌زمری لی کرد
ه قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُمْ مِّنَ
السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾.

أَشْفَقَ علیه: به‌زمی پیداهاته‌وه خه‌می
بوو توشی شتیك بی.

الشُّفُق: سۆزو به‌زمی ه سوراپییه‌که
دوی خۆر ئاوابون له‌که‌ناری ناسمان
دیاره‌و ده‌مینیت‌ه‌وه تاکاتی نوپزی
خه‌وتنان ه لای شت ه شتی خراب له
هه‌رشتیك بی.

الشُّفُقَّة: ره‌حم و سۆزو به‌زمی ه ترسو
خۆف له‌په‌یدا بوونی به‌لاو
کارمسات.

الشُّفِيقُ: خاوه‌ن سۆزو به‌زمی ه (ك:
شُفقاء).

الشُّفَّة: به‌ته‌نه‌ی شه‌رنا: به‌تیه‌ی جاوو رق

يَنْبِسُ يَنْبِتُ شَفَاً: قسه يه کی نه کرد ورته ی له دم نه هاته دمر.	لَيَبُونَه سَهیری کرد، یان به سمر سورمان لئی سَهیری کرد، یان به گائنه پیکردن و گهم نرخییه وه ته ماشای کرد ه (فهو شافن وشفون).
شَفَتَ الشَّمْسُ شَفَاً: خور نزيك به ماوا بون بوو.	شَفَّهُ شَفْهاً: لئوی ههنگاوت ه زور به گيره گيره وه داوی لئ کردو شتی لئ وهرگرت تاهيچی پتوه نه هیشت.
شَفَا الله العليل: خودا شيفای نه خوشمه کی دا، له نه خوشییه کی چاک بووه.	شَفَّهَ المالَ ونحوه: مالمه کی له کیس دا تمفرو تونای کرد.
أشفي فلان: فلانکس كهوته کوتای شه وموه.	شَفَّهَ الشَّيْءُ: شته كه داواکاری زوربون ه (فهو مَشْفوه)، دهمگوتري: (شَفَّهَ الطعامَ) و(شَفَّهَ المالَ) و(شَفَّهَ الرجلَ).
أشفي على الشئ: له شته كه نزيك بووه، دهمگوتري: (أشفت الشمس على الغروب): خور له ناوابون نزيك بووه.	شَافَهُ مَشَافَهُ وشفاهاً: راسته و خور و بهرو قسه ی له گه ل کرد.
أشفي الرجل على الموت: فلانکس له مردن نزيك بووه.	شَافَهُ البلدَ أو الأمرَ: له ولات و شارمه نزيك بووه یان له کارمه کی نزيك بووه.
أشفي المريض: داوی شيفای بو نه خوشه كه کرد ه یان دهرمانی کارگه مری بو دمست نیشان کرد.	الشَّافِهُ: تينو ئاوی دمست نه كه وئ.
أشفي المريض الشفاء: دهرمانی چاکه مروه دا به نه خوشه كه.	الشَّافِي: لئو نه ستور یان همرود لیچی نه ستورو خه پله بن.
شافاه: راسته و خور و بهرو قسه ی له گه ل کرد.	الشَّفَّةُ: (شَفَّهَ الشَّيْءُ): كه ناری شت، قهراخی شت، قهراخی لای سهروی شته كه، دهمگوتري: (شَفَّة الدلو وشَفَّة الجليل).
أشفي بكذا: به فلان دهرمان جاری سهری نه خوشییه کی کرد.	شَفَّة الإنسان: لئوی نادمیزاد؛ نهو پارچه گوشته ی ددان دده پوشتی مه به ست همرود لئوه لئوی خوارو لئوی سهر و ه (بنت الشَّفَّةُ): وندو قسه دهمگوتري ه
أشفي من عذره: گه يشته حاله تيك تولهی له دوژمنه کی ستیندرو بیروشی هات.	

تَشْفَى: به مانا (استشفی) دئ.

اِسْتَشَفَى الْمَرِيضُ مِنْ عِلَّتِهِ: نه خوشه که
هموئی چاکبونهوهی دا.

اِسْتَشَفَى بِهِ: بهو دهرمانه تیماری
دهردمکهی کرد.

الْأَشْفَى: نهو کهسهی زار قزبیهو لیوی
بؤ لَیْکَ نه نرین، بؤ میننه
دمگوترئ: (شفواء).

الشِّفَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: نههه موو شتیک دا
بهکه نارمه کهی دمگوترئ ه فورئان
دمهفرموی: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ
مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا﴾ ه همروا
به مانا که مو بی نهود دئ، دمگوترئ:
(ما بقي منه إلا شفاً): شتیکی کهم
نه بی نهو شته نه ماومهوه.

الشِّفَاءُ: چاکبونهوه نه خوشی ه
دهرمانی دهرمو نه خوشی ه فورئان
دهرباری ههنگوین دهفرموی:
﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ ه همروا
به مانا دهرمانی دهروون دئ، (فورئان
دهفرموی: (وشفاء لما في الصدور).

المُسْتَشْفَى: شوینی دهرمانکردن و
چاره سرگردنی نه خوش ه
خهسته خانه کههزیشک و بهرستیاری
دهرمان و شوینی ههوانهوهی تیدایه.
الشُّفْرَى: ههز شتیک بهدم نه انجام

بدرئ ه تافیکردنهوهی شهفهوهی،
برپاری شهفهوهی.

الشفوية: رومکی شهفهویه نهوهی
گوله کهی بهرزبیتنهوهو ببیتنه
دووفاق و پهکیان لهوی تریان بهرز
تربی ه (الحروف الشفوية): نهو
پیتانهی بهلیو دهردهبردین و مگوو
(ف، م، پ، و).

شَقَا نَابَهُ شَقَوًا: کهلبهی دهرکهوت.

شَقَا شَعْرَهُ بِالْمِشْطِ شَقْنًا: قزی بهشانه بلاو
کردن.

شَقَا فُلَانًا بِالْعَصَا: گوچانی ناراستهی توقه
سهری فلان کرد.

الشَّقَا: پشت ناو چاوان لهپیشه سهر ه
(ك: مَشَاقِي).

المِشْقَا: شانه ه (ك: مَشَاقِي).

شَقَّحَ الشَّيْءَ شَقْحًا: شتهکهی دوور
خستهوه ه شکاندی.

شَقَّحَ الْجَمْرَ وَنَحْوَهَا: کاکلهی گويزمه یان
بادامه کهی دهرهینا.

شَقَّحَ شَقْحًا وَشَقْنَةً: سوو چاوشین بوو.

شَقَّحَ شَقَاحَةً: ناشیرین بوو.

أَشَقَّحَ الْبَسْرُ: خورما بهرسيله که سوراوی

تیکهوت ه ئالو بؤلی لی پهیدا بوو،

دمگوترئ: (أَشَقَّحَ النُّخْلُ): خورماکه

ئالو بؤلی تیکهوت.

شَاقِحَةٌ: جوینی هئ دا.

تَشَاقَحًا: نَهو دَووگهسه جوئِنیان

بهیه کتردا.

الْأَشْفَحُ: سوری چاوشین ۵ سورفل ۵ بؤ

مَیینه (شَقحاء).

الْشَّعْمَةُ: هَیْشوه خورمای ئالو بؤل

تَیْکهوتوو ۵ (ك: شِقاح).

الشُّعْدَةُ: گِیاو گزو ئالْفَیْکه نازهل بیخوا

شیری زور دمبئ پِیشی دمگوترئ:

(الْقِسْدَةُ) ۵ (ك: شِقْد).

الشُّعْدُفُ: شَتِیْکه لهکهژاوه گهورمتره،

کاتی خوئی عمره به کان به کاریان

دمهینا بؤ سهفه ری حه ج و عه مره ۵

(ك: شِقَادِف).

شَقْدَ شَقْدًا: دمرکراو، دوورکه وتهوه.

شَقْدَ شَقْدًا: به مانا (شَقْدَ دئ).

شَقْدَ نَلان: هَلانکسه خه وی لی زراو

نه میتوانی بجه وی، یان به سمر خه ودا

زال بوو ومنه وزی نه هاتی، یان چاو

پیسو به چاو خه لک دمههنگیوی ۵

(فهو شَقْد).

أَشَقْدَةُ: دمری کردو رویی.

شَاقْدَةُ: دزایمتی کرد.

الشُّقْدُ: گورگ ۵ هه لؤ ۵ حیرباء ۵

چاوپیس که به چاومزار کار لهشت

دمکا زیان دمگه یهنج.

الشُّقْدُ: عهیبو لهککه، دمگوترئ: (مابه

شَقْدَ لَاقْدَ: هه یج عهیبو

خه له لیکی تَیدانییه.

الشُّقْدَانُ: به مانا (الشَقْدَ دئ).

الشُّقْدَانَةُ: نافرمتی رۆح سوکو خوین

شیرین، یان نافرمتی دمدریژی

جنیو فروش.

الشُّقْيْدُ: نهوکه سهی خه وناچیته چاوی.

شَقْرَ شَقْرًا وَشُقْرَةً: سورو سبی بوو، رمنگه

سپییه که ی سوری تیگه پراوه ۵ (فهو

شَقْرَ وهی شُقْرَة) ۵ (وهو أَشَقْر وهی

شُقْراء) ۵ (ك: شَقْر).

إِشْقَرُ: سوری و سپییه که ی زور بوو.

الْأَشْقَرُ مِنَ الدَّمَاءِ: خوینپاره.

الشُّقَارَى: گولی شهقاق النعمان؛

رومکی که گوله که ی سورو په له

په له به به خالی رمش، زور جوژی

هه به هه ندی کی دمرویندرئ

هه ندی کی خوړسکه له کو تای

زستان و به هاردا دمروئ.

الشُّقْرُ: کاری گرنگ ۵ نهینی ۵ (ك:

شَقْر)، دمگوترئ: (بُئ شَقْرَة):

خه و خه هه تی بؤ هه لپشتن.

الشُّقْرُ: که له شیر.

الشُّقْرَى: جوژه خورمایه کی باشه،

له یه مهن پیی ده لئین: (الشُّقْر).

الشُّقْران: نه خو شپییه که توشی گشت و

کال دمبئ.

الشُّقْرَةُ: سوراپییه کی رون و صافه و

تَوَزَّيْكَ مَمِيلَهُو سَبِيِيه به زوړی بو
 پيستی ئادميزاد به کاردمهيندری.
 الشُّقَارُ: به مانا (الشُّقَارَى): دى ۵ جوړه
 ماسيههکى سوری کلک دريژه.
 الشُّقَارَى: به مانا (الشُّقَارَى): دى.
 الشُّقُورُ: غه مو دلته نگییه ک خه مو
 بزړېنى.
 الشُّقَيْرُ: جوړه حمریابه که، سیرپه ۵
 جوړه کولله په که.
 الشُّقْرُ من الرمل: جه وو لمبی تهمباره
 به ستوی رمقو پته و مکوو شاخه
 زړوی که به ناو زموی دا دريژ بوته وه
 ۵ (ك: مُشَاقِرٌ).
 المُشْتَرُ: سوراحی ۵ پیاله ی گه وړه ۵
 کونده ی ناو ۵ فه لایه کی کون و
 میژوییه له ولاتی به حره ی.
 الشُّقْرَاقُ والشُّقْرَاقُ: بالندمهیه کی بجوکی
 و مکوو په پوسولمه یمانکه په ږنگی
 خانخاله به سوزو سوری، پيشی
 دمگوتری: (الأخیل) عهره ب
 کردوو پانه به نیشانه ی ږمبینه ی و
 نه گبه تی.
 شَقَّقَ الجملُ: حوشرمه که دنگی خوی
 له فورگی دا خواردموه ۵ چوله که که
 جریواندی.
 الشُّقَّقَةُ: شتیکه و مکوو سی وایه
 حوشر له کاتی جه موشی و دمنگ

خواردنه وه ی له دمی دمی دهینى
 ۵ (ك: شقائق)، هه روا دمگوتری:
 (هدرت شَقَّقَةُ فلان): ږی فلان
 هه لسا، یان به باشی ږاو بوچونی
 خوی دمربړی، هه روه ها دمگوتری:
 (شَقَّقَةُ هدرت ثم قرت): ناشوب و
 فیتنه ییه ک بوو به رپابوو پاشان
 دامرکاپه وه، هه روا دمگوتری: (فلان
 شَقَّقَةُ قومه): فلانکس گه ورو
 قسه رویشتی گه له که یه تی.
 شَقَّصَ الذبیحة وغیرها: گوشتی
 کوشتیه که ی که رت و پهرت گرد،
 به په کسانى به سمر هاو به شه کان دا
 دابه شی گرد.
 الشَّقْصُ: پارچه ی شت ۵ بهش و بار ۵
 (ك: أَشْقَاصٌ وشِقَاصٌ).
 الشَّقِیصُ: به مانا (الشَّقْصُ) دى ۵ شتی
 که م ۵ هاو بهش.
 الشَّقْصُ من النصال: سهره ږمبی دريژو
 پان، دمگوتری: (سهم ذو نصل
 عریض) ۵ (ك: مشاقص).
 المُشَقَّصُ: قه صاب ۵ گوشت فروش.
 الشَّقْفُ: سوا لمت یان له ته سوا لمت ۵
 تاکه که ی (شَقْفَةٌ).
 الشَّقَافُ: سوا لمت دروستکه ر، یان
 سوا لمت فروش.
 شَقَّ الأمرُ شَقًّا: کاره که گران و زحمه ت بوو.

شَقَّ عَلَى فُلَانٍ: ئەرکی گرانى خسته سەر
شانى فلانكەس.

شَقَّ النَّبْتُ: رومكەكە رواو دمركەوت،
سەرى لەزموى دەرھینا.

شَقَّ النَّابُ: كەلبەكە (ددانەكە) دمركەوت.

شَقَّ الْبَرَقُ: ھەورە بروسكەكە بەدریزى
بەندرا لەناو ھەوردا بەلام بلاق
نەبۆو.

شَقَّ الشَّيْءُ: شتەكەى شەق و بەق كرد.

شَقَّ نَهْرًا: جۆگای راكیشا، جۆگاگەى
ھەلکەند.

شَقَّ الْأَرْضُ: زەویەكەى كیلا، دەرگوتری:

(شَقَّ عَصَا الطَّاعَةِ): سەرپێچى كردو

یاخى بوو (وَشَقَّ عَصَا الْجَمَاعَةِ):

بەكەمتى كۆمەلى تىك داو ئازاوى

خستە ناویانەو، تەبابى لى كردن

بەدزایەتى.

شَقَّ الْفَرَسُ وَغَرَهُ شَقًّا: ئەسپەكە لەرۆشتن

دا ئەملاو ئەولای رێگای گرتو

بەرستە رێگادا نەروێی (لَهُوَ أَشَقُّ

وَهِيَ شَقَاءٌ).

شَاقَّةٌ: دزایەتى كردو بەپێچەوانەى ئەو

جولایەمەو (فَورَان دَفْعَ مَرْمُوءٍ:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ

يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾.

شَقَّةٌ: بۆ زیندەمەوى لەمانای (شَقَّةٌ)دى.

شَقَّ الْكَلَامَ: قسەكەى درێژە پێداو

رونى كەردمەو لەقسە قسەى

دەرھینا و قسەكەى وردكەردمەو،

دەرگوتری: (اشق الفرس و غره في

عدوه وفلان في الكلام أو الخصومة

ونحوها): ئەسپەكە لەرۆشتنى

مەبەست لای دا، یان فلانكەس

لەمەبەستى سەرەكی باسەكە چوو

دەرو شتى لاوەكى هینانە ناو

باسەكەو یان كیشە سەرەكیەكەى

واز لى هینا و شتى تری هینانە

پێشەو.

اشق الطريق في الفلاة: بەرێگای چۆل و

سارادا رۆی.

اشق طريقه في الأمر: بەتوانا و لى

هاتویەو چوو کارمەو.

اشق الكلمة من غيرها: وشەكەى

لەوشەیهكى تر دەرھینا، وەكوو بلی

وشەى (يضرب، ضارب، مضروب)ى

لەوشەى (ضرب)دەرھینا.

اشق: شەق بەرد، درزی گەورەى

تیکەوت.

اشق الفجر: کازپەوى بەیانی دمرکەوت.

اشق البرق: بروسكەكە دمرکەوت.

اشق الرأي: رایەكە كیشەى تیکەوت بۆ

بەچەند رایەكى جیاجیا، دەرگوتری:

(اشق عصا الجماعة): كۆمەلەكە

بەرتمەوازه بوون (پێرو تاقەمەكە

بلاوهميان لی کرد.

شُقُوق).

تَشَقُّاق: لَيْكَ جِيَابُونَهَوو دزابه تی

الشَّقُّ الحِشْمِي: کونی لوت به لای

کهوته ناویانه وه.

سهردا.

تَشَقُّق: شَق بُوو، درزی گه وری تی بُوو

الشَّقُّ القِيسَرِي فِي الْوِلَادَةِ: هه لدرینی

کهله به مری دمر کهوت ه قورئان

سکه بُو دمره یئانی زاروک

دمفرموی: ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ

له مندالدانی دایکی.

سِرَاعًا﴾.

الشَّقُّ: (شَقَّ الشَّيْءُ): لای شت ه به شیک

تَشَقُّقُ الْفَرَسُ: نه سپه که کزو لاواز بُوو.

شت ه که رتیکی نیوهی ه چورتمو

اسْتَشَقَّ الْحَامِلُ بِحَمْلِهِ: کۆلباره که

ناره حه تی نه رکی قورس و گران ه

کۆله که ی خسته سهر لایه کی

قورئان دمفرموی: ﴿وَنُحْمِلْ

بۆنه وهی له دمرگا که یان له شوینی

أَنْقَالَكُمْ إِلَى بَلَدٍ لَمْ تُكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا

تهنگه بهر نه و دیو بکهوی.

بَشَقَّ الْأَنْفُسُ﴾.

الْإِسْتِشْقَاق: له زانیاری عهرمی دا

الشَّقَاق: دمگوتری: (رجل شَقَّاق):

بریتییه له دمره یئان و دروستکردنی

پیاویکی خۆبه زلزان و له خۆبایی و

وشه به که له وشه به کی تر به گوهری

هیج له بارانه بووه.

یاسای زانیاری سهرف.

الشَّقَّة: نیوهی شت که بکری به دوو

الشَّقَّاق: قورس، گران و ناخۆش ه (ك:

که رته وه ه پارچه ی لی کراوه یان

شواق).

هه لدرپاو شه قیوو ه ههر پارچه

الشَّقَاق: یان (شَقَّاقِ الْعَمَان): به چمند

قوماشیک به دریزی درایی، یان

جۆره گوئیك دمگوتری و مکوو

عصاو داری تر که درزی بردبی ه

گولاله سورمه گوته نیسان و شلیرو

دوری ه سهرمیری دریز ه یان

که لئاوک.

مه سافه به که به ناخۆشی

الشَّقَاق: قه لسانی پیستی دمست و قاجو

رۆبشتنی پیدابکری ه قورئان

دهم و لیو به هو ی نه خۆشی یان

دمفرموی: ﴿وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ

ساردو سهرماوه.

الشَّقَّة﴾ ه (ك: شَقَّاق).

الشَّقُّ: ناره حه تی و مهینه تی ه درزو

الشَّقِيق: برای باوک و دایکی ه هاو

کهله بهرو قه لشت و کون ه (ك:

وینه و هاوشان، هاوسهر ه

لهفمرمودی پیغه مبهردا هاتووہ:

(النساء شقائق الرجال) ۵ (ك: أشقاء).

الشقيقة: خوشکی باوك و دایکی ۵

بارانی زور ۵ نازاریکه نیوہی

سردمگری یان نیوہی دمو چاو

دمهیش ۵ (ك: شقائق).

المشقة: نارمحتی و مہینہتی ۵ (ك:

مشاق).

شقله شقلاً: کی‌شای.

الشاقول: شاول ۵ داریکه به‌لای

سرویہوہ شتیکی پیوہیہ و مکوو

بزمار ۵ کشتیارمکان زموی پی

مہزنہ دمکن یان سنووری

زمویہمکانیانی پی دیاری دمکن.

شقاً شقواً: خستیہ نیو نہ‌گہتیہوہ،

توشی نہ‌ہامہتی کرد.

شقي شقاً و شقارة: به‌دبہخت و نہ‌گہت

بوو، و مزع حالی ناخوش بوو زبانی تال

بوو.

شقي في كذا: مانندو بوو، ثمرکی گرانی

کہوتہ سرشان ۵ توشی ناخوشی و

کارسات بوو ۵ قورشان دمفمرموی:

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ

وَسَهيقٌ﴾.

أشقاء: خستیہ ناو نہ‌گہتی و چورتموہ،

توشی کی‌شہو کارساتی کرد.

شاقی الشيء مشاقاةً و شقاً: نہ‌شتہ

نارمحتی چہشت و ناخوشی بینی.

شقاء في الحرب: لمشردا به‌سمریدا زال

بوو.

الشفاء: تہنگو چہلمہمو ناخوشی ۵

تہنگانہو دمردسری ۵ گومرایی

بہ‌دبہختی.

الشفاء: به‌مانا (الشفاء) دئ.

الشفوة: به‌مانا (الشفاء) دئ ۵ قورشان

دمفمرموی: ﴿رَبَّنَا عَلَبْنَا عَلَيْنَا

شِقْوَتَنَا﴾.

الشقي: نہ‌گہت و بہ‌دبہخت ۵ لہ

قورشان دا هاتووہ: ﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ

وَسَعِيدٌ﴾ ۵ گومراو رینکا لن گوم بوو

۵ لاسارو ہیدایہت و مرنمگر ۵ (ك:

أشقاء) یو مہینہ (شقيہ) بہ‌کاردئ.

شكي ظفراً شكاً: نینوکی قہ‌لشتن ۵

دمگوتری: (شكي فلان): فلانکس

نینوکی قہ‌لشان ۵ قامکی شفقار

شفقاربوو.

اشكات الشجرة: درمختہ چروی

کرد، لقو پڑہمکانی بہ‌کم‌مجار

دمرکوت.

الشكاء: قہ‌لشینی دمورو ہمری نینوک

۵ قہ‌لشانی پیست.

الشكبان: تاینچہ، رمشکہ، شریفی کون

کون، شتیکہ کونکونہ کشتیارمکان

کاو کوئی تیدمکن و دمگوینمہوہ.

شَكَدَّ شَكْدًا: به خشینی باشی دایه و
چاومروانی سوپاسیشی لی نه کرد ۵
له کاتی بهر که وتنی بؤسه مفر
هه ندئ خوراکي پيدا.

الشُّكْدُ: به خشینی بی پاساو سوپاس ۵
خهرمانانو مشتاخانه نهو شته
که له کاتی چنن و درونه مودا
به شیک دهرئ به هه زارو بی
نه وایان به ناوی خهرمانلوغه و
مشتاخانه ۵ نهو خواردن و تیشومی
بؤ ریبوار ناماده دهرئ له کاتی
سه مفر کردنی دا.

شَكَرَتِ الدَّابَّةُ شُكْرًا وَشُكْرًا وَشُكْرًا:
ولاخه که نالغو نالیکی کهم بهشی
کرد ۵ ولاخه که چوو ناو پاوانه و مو
له موراو هه لهو بوو.

شَكَرَ فَلَانًا وَلَهُ شُكْرًا وَشُكْرًا: باسی نازو
نیعمه تی فلانی کردو سوپاسگوزاری
بوو، باسی بیاو ته بیه کانی فلانی کردو
پیدا هه لگوت، دهرئ: (شَكَرَ اللهُ):
سوپاسی خودای کرد ۵ (شَكَرَ اللهُ):
سوپاسگوزاری خودا بوو نیعمه ته کانی
خودای هینانه بهر چاوی خوی
سوپاسگوزار بوو ۵ فورنانه دهرم موی:
هَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ.

شَكَرَ عَمَلُهُ: له سهر کاره که ی پاداشی
دایه وه.

شَكَرَتِ الشَّجَرَةُ شُكْرًا: دره خه که پیرزو
پالی دهر کرد.

شَكَرَ الضَّرْعُ: گوانه که پریوو له شیر،
دهر گوتی: (شَكَرَتِ النَّاَقَةُ): حوشرمه
شیری زور بوو.

شَكَرَتِ السَّعَابَةُ: هه ورمه که پریوو
له باران.

شَكَرَ فُلَانٌ: فلان کهس دوا پڑدی و
چروکی دلفراوان سهخی سروشت بوو،
پان عه تاو به خششی زور بوو ۵ (فهر
شَكَرَ وَشُكْرًا وَهِيَ شَكْرَةٌ وَشُكْرَى) ۵
(ك: شکاری).

اشْتَكَّرَ الضَّرْعُ وَالشَّجَرُ: به مانا (شَكَرَ دئ).
اشْتَكَّرَ الْجَنِينُ: مندا له که گنده موی لی
پوان.

اشْتَكَّرَ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی زوری
باراند، بارانی به خورمی باراند.
اشْتَكَّرَ الرِّيحُ: بایه که بارانی هینا، بای
پیش باران بوو.

اشْتَكَّرَ الْحَرُّ أَوْ الْهَيْدُ: گهرما پان سه رما
پهرمی سه ند.

اشْتَكَّرَ الرَّجُلُ فِي عَمَلِهِ: بیاو که
ههنگاوی خیرای هه لئنان.

تَشَكَرَ لَهُ: سوپاسی کرد، سوپاسگوزاری
بوو.

الشُّكَايَرُ: پیشه سهر، ناوچه وان.

الشُّكَاوَةُ: کیسی که له کاغز پان لهشتی

تر دروست دمکړئ ۵ چیمه ننوی تی
دمکړئ.

الشُّكْرُ: سوپاسگوزاری و پئ زانینی
نیعمهت ۵ سوپاسکردن له سهر
نیعمهت.

الشُّكُورُ: بؤ زیږده مانای وشه
(الشاکر) دی ۵ قورن دمه رموی:

﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾ ۵
وشه (الشکور) په کیکه له ناوه

جوانه کانی خودا به مانا پاداش
دمر موهو نیعمهت به خش دی ۵

قورن دمه رموی: ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شُكُورٌ﴾ ۵ ههروا به که سیك

دمگوترئ دیاردهی نیعمهتی پئوه
دیاری، دمگوترئ: (امراة شکر):

نافرمتیکه نازو نیعمهتی پئوه
دیاره، ناز په رومر دمی لی

دمیندري ۵ (ك: شکر).

الشُّكْرُ: گندهمو، گنده پهرو پؤل ۵

پرزو پالی دموروبه ری لقه دارخورما
۵ لقه داری تمرو تازه ۵ چروزه ی

درمخت که سهر دمردینئ ۵ نهو
دموهن و پرزو پالهی له دمورو بهری

بنکی درمخت دمروئ.

المِشْكَارُ: نازه لی به شیرو شیر زور ۵ (ك:
مشاکر).

المِشْكْرَةُ مِّنَ الْعُثْبِ وَغَيْرِهِ: نهو گپاو

گزمی که نازه ل دمپخواو پئیه قه لوه
دمبی و شیر ی پئ زور دمی ۵ (ك:
مشاکر).

شُكْرُهُ شُكْرًا: به سهره نه قیزه و گؤچان
تیوهی ژهنی ۵ به زمان لی دواو
باسی کرد، قسه ی ناشیرینی ناراسته
کرد.

شَكِسَ شَكْسًا وَشَكَاةً: رموشتی ناشیرین
بوو، مامه لای قورس و گران بوو.

شَاكَسَ: رقی هه لسان، تورپی کرد،
تهنگی پئ هه لجنی.

تَشَاكَسًا: دژایمتی که و ته نیویانه ووه
بهرام بهر به یه که گرژ بوون ۵

همر په که و دمیوه ی مز ی خوی لی
بگری.

الشَّاكُوسُ: چه کوچ چه کوچی بچوک ۵
(ك: شواکس).

شَكَّكَ السِّلَاحَ: شمشیرو کیردم که ی
تیز کرد خه نجرم که ی مشت و مال

کرد.
شَكَّعَ الدَّابَّةَ بِزِمَامِهَا شَكْمًا:

به هه و سارم که ی سهری و لاخه که ی بهرز
کردموه.

شَكَّعَ فُلَانٌ شَكْمًا: فلان که س نالاندی و
هاواری نازاری کرد.

أَشْكَمَهُ: ناره حمت و خمه تباری کرد.
شَكَ الشَّيْءُ شَكًّا: هه ندیکی له شته که ی

بهه نديكى تريهوه نوساندو
چه سپاندى.

شَكَّتِ القَرَابَةُ: خزمایه تیه که ی راگرتو
نه ی بچراند.

شَكَّ الدَّابَّةُ: دمستی ولاخه که ی هه لیه ست
بوئنه وه ی هه نگله شه له بکا.

شَكَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارم که ی لئ چه واشه
بوو، لئی تیگچوو نه یزانی کامه
کامه یه.

شَكَّ فِي الْأَمْرِ: له کارم که کهوته گومانه وه.
شَكَّ فِي السِّلَاحِ: به ته واوی چه کی
له خو به ست.

شَكَّ الْحَرْزُ وَغَرَّهُ: میروو مکانی هونینه وه.
شَكَّ الْجِلْدُ بِالْمِخْرَزِ: به دریوشه وه دهرزی
پهسته که ی دوریه وه.

شَكَّ الْقَوْمُ بِيَسْوَثِهِمْ وَغَرَّهَا: خه لکه که
خانومکانیان به ریزو له په نا په کتره وه
دروست کردو به په ک شیه وه دیکور
رازان دیانه وه.

شَكَّ الشَّيْءُ: شته که ی کون کرد، دمگوترئ:
(شَكَّ الدَّابَّةُ بِالْمِهْمَازِ): به نه قیزه

له ولاخه که یه وه ژهنی یان به هه مچی
لئ دا بو نه وه ی خیرا بپروا.
شَكَّ فَلَانًا وَغَرَّهُ بِالرَّمْعِ: به سهره رمب
له فلان که سی دا.

شَكَّكَهُ: خسته یه گومانه وه.

إِشْتَكَّ الشَّيْءُ: هه نديكى شته که ی

به یه که وه نوساندو چه سپاندى.
تَشَكَّكَ: بو موطاومعه ی (شَكَّهْ) دئ.

تَشَكَّكَ فِي كَذَا أَوْ فِي الْأَمْرِ: کهوته
گومانه وه لئ.

التَّشْكِيكُ: نه مویه ده لالمت بکا له سهر
له مفضليكى عامو هاوبهش له نیوان
فهردمهکانی دا به لام به یه کسانى نا
ومکوو وشه ی (أَبْيَضُ) که ده لالمت
دهکا له سهر زور شت که سپی بن
به لام به یه کسانى نا.

الشَّاكَّةُ: هه وکردنى لؤزمتینه.

الشِّكَاكُ: دهگوترئ: (ضربوا بيسوتهم
شِكَاكًا): خه لکه که خانومکانى
خویان له ریزى په کتره به یه ک
شیه وه شیواز بنیات نان.

الشَّكُّ: گومان ه حاله تیكى دروونیه
زمین له گه لیا دئو ده چئ نازانئ
وايه یان وانیه و ناتوانئ بپیارم که
په کالاکتاته وه ه پارچه یه کی بچوکه
له نیسقان دا ه (ك: شَكُوك).

الشِّكَاكُ: که سیک زور گومانای بی ه
شکی له هه موو شتیک بی.

الشِّكَاكُونُ: پیرپکن لهفه یله سوفه کان،
پارپان له مه دا ناخو حه فائقی شته کان
همن یان نین، لهفه لسهفه ی ئیسلامی
دا به (أَلَا أَدْرِي) به ناویانگن و
به شیکن له سهوفه سلطانیه کان.

الشُّكُوكُ: (أمر شكوك): كاريكى ليل و
تهمو مزاوى و گوماناوييه.

الشُّكِيكَةُ: كۆمهله شتيكن بهيهكهوه
دهلكيندرين (ك: شَكَاكَ وشَكَّ).
المِشْكُ: ناميرى شت پيگهوهلكاندن و
سيرمهپهكه يا تهليكه زرينى پي
دهچندري (ك: مشاك).

شَكْلُ الْأَمْرِ شَكُولًا: كارمكه چهواشه بوو،
سهروبهري نهما.

شَكْلُ الْمَرِيضِ: نهخوشهكه خهريكه چاك
بيتهوه.

شَكْلُ الثَّمْرِ: ميومكه خهريكه پي بگا ئالو
بوئي تيگهوت.

شَكْلُ الدَّابَّةِ: ولاخهكهى بهزنجير
بهستهوه، دمشگوترى: (شَكَّلَهَا به):
بهزنجير قاچهكانى پيوند كردن.

شَكْلُ الْكِتَابِ: سهرو بؤرو زيرى بؤ
كتيپهكه دانان.

شَكْلُ اللَّونِ شَكْلًا: رمنگهكه رمنگى ترى
تيگهلاو بوو.

شَكَّلَتِ الْعَيْنُ: سپينى چاوهكه سوراى
تيگهلاو بوو.

وَشَكَّلَتِ الْخَيْلُ: رمشاى نهسپهكه
سوراى تيگهلاو بوو و (فهر شَكِلْ
واشكُل وهي شِكْلَةٌ وشكلاء).

اشكَلُ الْأَمْرُ: كارمكه چهواشه بوو و
(اشكل اللون): بهمانا (شكل) دئ.

أَشْكَلُ فُلَانٍ: فلانكس لهگهلا هاوهلاو
هاو وينهكانى خوى دا كؤ بؤوه،
كؤبونوهوى پي كردن.

أَشْكَلُ النَّخْلِ: بهرسيله خورماكه رمنگى
گؤراوه خهريكه پي بگا.

أَشْكَلُ الْكِتَابِ: سهرو زيرى بؤرى بؤ
كتيپهكه كرد.

أَشْكَلَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرتهكه
لهههموو لايهكهوه قزهمكانى

ههئدانهوه بؤ تۆقه سهرى.
شَاكَلَهُ: ومكوو نهو چوو، هاو وينه

بوو.
شَكَلَ الدَّابَّةَ: ولاخهكهى بهزنجير

بهستهوه، بهپيوند قاچهكانى
بهستن.

شَكَلَ الشَّيْءَ: وينه شتهكهى كرد،
پهپهكمهري بؤشتهكه كرد.

شَكَلَ الزُّهْرَ: دمسكه گولى جؤراو جؤرى
بهستن و لهچند جؤره گول چهپهكه

گولى بهست.
شَكَّلَتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرتهكه

لهههموو لايهكهوه قزهمكانى
ههئدانهوه بؤ تهپهسهرى.

تَشَاكَلًا: نهو دووه ليك جون هاو
وينه يهكتر بوون.

تَشَكَّلَ: بؤ موطاومعهى (شَكَّلُهُ) دئ.
تَشَكَّلَ الشَّيْءُ: شتهكه وينهى ومركرت

بوو بهواقيعو خوۋى نواند.

اسْتَشْكَلُ الْأَمْرُ: كارمكه چهواشه بوو ۵

رهخنه لى گىراو بوو بههوى دلّه

راوكى ۵ نيشكالو لهمپهري خسته

ناو كارمكهوه.

اسْتَشْكَلُ فِي تَنْفِيزِ الْحُكْمِ: چهند بهلنگه

نیشكالو پاساويكى خسته روو

داخوازى نهمون برپارى دادگا

رابگيرئو لىكوئينهوى تر

لهدوسيهكه دا بكرئو گريئ

كوپركهكان بكرينهموه.

الإشْكَالُ: برىتيه لهكارىك، لهبهلنگه

نیشانهيهكه چهواشهكارى دهخنه

روو ناهيئن روداوگكه رون

بكرينهموه برپارهكه جى بهجى

بكرئ.

الأشْكَالُ: دوو پمگ، دوپمگى تيگهلاو

۵ ومكوو نموه ناو خوئينى تيگهلاو

ببى پمگى ناوكمه بگوپئ.

الأشْكَالُ مِنَ النَّاسِ: كهسيك لهچاويدا

پمگيك همبى بچپتهوه سهر شيوهى

چاوى باوكى، يان چاوى چهند

پمگيكي تيدا بييندرئ، دهگوترئ:

(هر اشكل بايه): نمو زور لهباوكى

دهجئ.

الشَّاكِلَةُ: سروشتو تهبيات ۵ شيوهو

شيواز ۵ قورئان دمهفرموى: ﴿قُلْ

كُلْ يَغْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ﴾ ۵ ههروا ناوه

بؤ نمو بهشهى دهكهوئته نيوان

زولئو گوئچكهوه ۵ كهلهكه ۵

ناومپاستو كرؤكى شت، دهگوترئ:

(أَصَابَ شَاكِلَةَ الصُّوَابِ) ۵ (ك:

شواكل).

الشِّكَالُ: زنجيرو پيؤمند ۵ ههروا ناوه

بؤ نهسپيك قاجى راستى و دهمتى

چهپى لهخوار نهژنويهوه پهلهيهكى

تيديابى قاج و دهستهكهى ترى

پهلهكهيان رهنكيكى تربئ.

الشُّكْلُ: كارى چهواشهو پر گريئو گؤل

۵ ويئمو شيوهى شت، دياردهو

پوالهتى شت، دهگوترئ: (مسائل

شكليه) چهند مهسهلهيهكن تبيان دا

گرنگى بهويئمو شكل دمدرئ نهك

بهكرؤك و ناومروك ۵ شيوهو سيما ۵

گونجاو لهبار، دهگوترئ: (هذا من

شكلي): نهمه بؤ من گونجاوه، لهمن

دئ ۵ لهبوارى نهندازيارى دا شيوه

قهبارميهكه يان روبهريگه بهيهكه

سنوور ديارى گراوه ومكوو توپ يان

بهچهند سنورىكى جيا جيا ومكوو

سى گؤشهو جوارگؤشه ۵ لهبوارى

زانستى مهنطيقهكان دا جوړه

دهليليكه گؤپانكارى تيدا رودمدا

بهگوپرهى نيسبهتدانى همددى

ناومپاست بؤلاى همددى (أصغر)

(أكبر) ه (ك: أشكال وشكل) ه
 (الدُّعُ الشُّكْلِي): له قانونی
 (الرافعات) دا بریتییه لهووی داوا
 لهسر تۆمارکارکراو رهخنهی خووی
 ناراستهی شیوازی بهریووه جوونی
 کیشمهکه بکانهک خودی
 مهوضوعهکه، ومکوو نهوه بلخ لای
 نیمه داواکه بهتالهو بی بناغیه.
 الشُّكْل: وینهو شیوهی شت.

الشُّكْلَةُ: یهک تهشکیله، دانانی
 حهرمهکهیهک لهسر وشه.
 الشُّكْلَةُ: تیکهلبوونی رهنهکانه ه
 لهچاودا بریتییه لهتیکهلبوونی
 رمنگی سورو سپی ه شیوهو لیک
 چوون، دمگوتری: (فیه شُكْلَةٌ من
 أبيه): چووتهوه سر باوکی،
 لهباوکی دمکا.

الشُّكْلَةُ: هاو وینه، هاوشیوه ه
 لهزانتی بهدیج دا بریتییه لهووی
 شتهکه بهوشهی تر بدرکینی بهووی
 هاوونشینیهوه ومکوو قورئان
 دمفرموی: ﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ یان
 ﴿وَمَكُرُوا وَاللَّهُ﴾.

المُشْكِل: جهواشه، لیل و تهو مزاوی ه
 بهلای زانایانی نوصولی فیقههوه،
 نهومیه لهماناکی تی نهگی مهگر
 لهلایمی ترموه بهلگی بۆ بیانی ه
 (خشی المُشْكِل): بریتییه لهووی

مروفتیک هردو لایهنی نیرایهتی و
 میینهیی ومکوو یهک واین، هیج
 لایهنیکی بهتهواوی رون
 نهبو بیتهوه.
 شَكَمَ الْفَرَسَ وغیره شُكْمًا: لغاوی کرده
 دمی نهسپهکهوه، دمگوتری: (شَكَمَ
 المعتدي): بههیزو تواناوه دمست دریزو
 هیرش کاری پاشه و پاش شکانهوه.

شَكَمَ الْمُتَسَلِّطَ: داگیرکهر و دمهلاتدارمکی
 دهمکوت کرد، بۆری دا.
 شَكَمَ فُلَانًا: پاداشی فلانکسی دایهوه.
 شَكَمَ شَكْمًا: برسی بوو (فهر شَكِمَ).
 أَشْكَمَهُ: بهمانا (شَكِمَهُ) دئ.

الشُّكْمُ: بهخشش بهشیوهی پاداش و
 موکافهته.

الشُّكِمَةُ: ناسنیکه پانهو پان دمگرتیه
 دمی و لآخهوه ه هیزو توانای دل و
 وره بهرزی ه سهرکهوتن بهسر
 زولم و ستم دا ه دمگوتری: (فلان
 شديد الشُّكِمه): فلانکس
 وره بهرزو دل دامهزراوه ه (ك:
 شکام وشکیم وشُكْم).

شَاكُهُ مُشَاكَةً وشَاكَا: لهوچوو
 شیوهی چووو سهر شیوهی نهو.
 تشاکها: شیوهیان لهیهک چوو.
 شَاكَا شُكْرًا وشُكْرَى وشَاكَا: نازاری
 نهخوشی ههبوو.

شَكَا الشُّكْرَةَ: دهمی مهشکولهکھی

کردمومو نهوهی تییدا بوو دهری
خست.

شَكَا هَمُّهُ: خهمو نارېحهتی خوئی
هه لړشت، باسی کردن ه فورئان
دمفهرموی: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى
اللَّهِ﴾.

شَكَا فُلَانًا: ههوالی خراپه کاریهکانی

فلانکھسی دا، ههوالی نهوهی دا
کهفلانکھس خراپهی دمرباره کردوه.

أَشْكِي مِنْ فُلَانٍ: مافی خوئی
لهفلانکھس و مرگرت.

أَشْكِي فُلَانًا: فلانکھسی هه لئا بونهوهی

شکات بکا، باسی مهینهتی و
نارېحهتی خوئی بکا ه رازی کردو
هوکاری شکاتکردنهکھی لابر،
دمگوترئ: (أشکاه علی مایشکوه):

پارمهتی دا.

أَشْكِي شُكْرَةَ: مهشکولهی دوی دروست
کرد.

شاکاه: بهمانا (شکاه) دئ.

شَكِيَّ فُلَانٍ أَوْ الرَّاعِي: فلانکھس یان
شوان مهشکولهی دوی بؤ ههژانندی
ماست دروست کرد.

شَكِيَّ فُلَانًا: هوکاری شکات و نازارمکانی
فلانکھسی لابر.

إِشْتَكَيْ: بهمانا (شکا) دئ ه نهخوش
کهوت ه مهشکولهی دووی دروست

کرد.

إِشْتَكَيْ إِلَيْهِ: بهنای بؤ برد بونهوهی
هوکاری شهکواکھی لابهړئ ه فورئان
دمفهرموی: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الْبَنِي
إِسْرَءِيلَ إِذْ ذُكِّرُوا بِهَؤُلَاءِ أَسْمَاءِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَهُمْ قَدْ كَانُوا فِي
شَكٍّ مِمَّا يَدْعُونَهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ﴾.

تَشَاكَى الْقَوْمُ: خه لکهکھ ههندیکیان
شکاتیان لای ههندیکیان کرد.

تَشَكَّى: بهمانا (اشتکی) دئ.

التَّشَاكِي: شکایه تکمر ه (شاکي السلاح):
چهک لهخو بهستوو ناماده بؤشهر.
التَّشَاكَاةُ: شکات و نازار ه نهخوشی ه
عهیبو لهککه.

التَّشْكُوبَى: ناخو ئوفکردن لهبر نازارو
نارېحهتی و شتی وا ه نهوهی دمبیته
هوئی نازارو نارېحهتی ه (ك):
شکاوی).

التَّشْكُوفَةُ: زمره یکی بچوک

بهکاردههیندرئ بؤ ئاوتیکردن یان
بؤ ماستو دؤتیکردن لهپست
دروست دمکری، وادهبی بؤ سارد
کردنی دؤو ئاومگه بهکاردی
بهکوردي خویمان نهوهی ئاوی تی
دمکری پیی دمگوترئ کونده یان
جهومنده نهوهی بؤ ماستو دؤ
بهکاردی مهشکولهیه ه (ك): شِکَاءٌ
وَشَكْوَى وَشَكْوَى.

ناوکه یان خوینکه دمتک.

شَلَقَ شَلَقًا: بهمهچی لی دا.

شَلَقَ الْأَذْنَ أَوِ الْأَنْفَ: لهدریزموه گوینجهکی

یان لوتی هه لدری ه گوپی هه لدری،

لوتی هه لدری.

شَلَّ الدَّابَّةَ شَلًّا: ولاخهکی لی خوری،

دهری کرد، دهگوتری: (شَلَّتِ الْعَيْنُ

الدمع): چاوکه فرمیسکی رشت.

شَلَّ الصَّبَاحُ الظَّلَامَ: گزنگی بهیانی بهسمر

تاریکی دا زال بوو تاریکی رادا.

شَلَّ الشَّرْبُ: قوماشهکی بهتهقهلی

گهورمو دمزی باریک دروو.

شَلَّ العضو شَلًّا: نهندامیکی جهسته

توشی شهلهل بوو، یان وشک بوو

لهکارکهوت یان سست بوو ه بو دوعا

کردن بو کهسیک دهگوتری: (لا شَلَّتْ

يَمِينُكَ) بو دوعاگردن لیتی دهگوتری:

(شَلَّتْ يَمِينُهُ) ه (فهر اشل وهي شلاء).

شَلَّ الشَّرْبُ: قوماشهکه رهشایی تیوه جووه

بهناو پاک نابیتتهوه.

أَشَلَّ فُلَانٌ: فلانکس شهلهلی توش بوو.

أَشَلَّ اللَّهُ فُلَانًا أُرِيدَ: خودا فلانکسی

توشی شهلهل کرد یان دهستی توشی

شهلهل کرد.

إِنْشَلَّ المطرُ: باران باری بهخورهه.

الشَّلَالَةُ: دورمانی تمههل گهورمو دمزی

باریک.

الشُّكِّيَّةُ: نهومی ناخو ئوفی لی دمگری

ه پاشماوهی شت ه بهرماوه ه (ك):

شکایا).

المِشْكَاةُ: تافهیهکه لهدیوار چرای تیدا

دادمنری ه قورئان دمه رموی:

﴿كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾ ه ههروا

ناوه بۆنهو شتهی چراکهی لهسهر

هه لدمگری ه یان خودی چراو

دیوارکۆو لۆکزهکی تیدا دادمنری.

الشَّلَجُ: شلیم.

شَلَحَهُ: روتی کردموه.

شَلَحَ الْعَيْنُ: چاو نهقوچا ه نهیتوانی

پیلوی چاوی بهتهواوی بقوچینی.

شَلَّشَ الْمَاءَ وَغَوَّهَ: لیکدان لیکدان ناوی

پیداکرد، دهگوتری: (شَلَّشَ السِّيفُ

الدم): شمشیرکه زوری خوین

رژاند.

تَشَلَّشَ الْمَاءُ وَغَوَّهَ: ناوکه بههپژاوی

هاته خوارموه.

تَشَلَّشَ السِّيفُ بِالدَّمِ: شمشیرکه

خوینی رژاند.

تَشَلَّشَ فُلَانٌ فِي عَمَلِهِ: فلانکس

لهکارمهکی دا چوستو چالاک بوو.

الشَّلَاشِلُ: رومکی ناسک.

الشَّلَشَلُ: چوستو چالاک لهکاری خوئی

دا ه دلپاکو بی غهش، دهگوتری:

(ماء شلشل و دم شلشل): دلۆپ دلۆپ

الشَّلُّ: وهستانی جم و جُول
لهندهامی کی جهسته‌دا یان
لهه‌موو جهسته‌دا.

الشَّلَالُ: هه‌لږزانی ناوی روبار
له‌پرموی خوځی دا له‌بهرزاییه‌وه
سمره‌و خوار هه‌لږزئ ومکوو شه‌لال
گه‌ل عه‌ل به‌گ، شه‌لال بی‌خال.
شَلال العين: نه‌خو‌شییه‌که توشی چاو
دمیج هی‌زی بینن که‌م ده‌کا.

الشُّلُوكُ: چوستو چالاک له کاری خوئی
دا ۵ نه گهر بوؤ خوشتر و مهر
به کارهات مهبهست نموده
تهمه نیان چوبیته سالی دووم.
الشَّیْلُ: دماوی ئاو له دؤل و شیودا ۵
پارچه پؤشاکیکه له ژیر زریوه
له بر دمکری ۵ نوخاعی شهوکی
(دمزوی پشت) ۵ (ك: أشلة).

المِثْلُ: نه‌وشته‌ی می‌شو و شتی وای پی
 دمردم‌گری ۵ نه‌وه‌ی زور شت
 دمه‌او‌یزئی ۵ ملپیچ ۵ (ک: مِثَال).
 المِثْلُ: نه‌وکمره کیویه‌ی زور گرنگی
 به‌دیله‌کهره‌که‌ی دمه‌او لی‌ی
 دوور ناکه‌وپته‌وه.

الشَّامُ: گيامرور که به زوری له ناو گهته
دا د پروتو د هنکی کی پش یان
زمردی هه به همرگه نه یك نه و
دانه وپلای تیکه ل بی نرخی که م

دھکاتھوہ.

الشُّوْلَمُ: بهمانا (الشاليم) دى.

الشَّيْلَمُ) به مانا (الشَّالْمُ) دى.

أشلى الحيوان: بانگى نازدهلهمهى كرد بو
خواردن يان بو دوشين.

أَشْلَى الْكَلْبَ عَلَى الصَّيْدِ: سَهْگَه‌کَهِ
تاودا بۆ گرتنی نیچیر.

اِشْتَلَاہ: بانگی کرد بو نمودی لهتهنگاوو
ناخوشی رزگاری بکا.

اِسْتَشَلَى: رقی ھەلساو تورە بوو.

اِسْتَشَلَّى الْكَلْبَ: سہگہ کی ہڈی ہمارا بڑا
گرتنی نہ چیر۔

اِشْتَلَى فَلَانًا: بانگی فلانکەسی کرد
بۆئەوێ لە هێلاکەت و ناخۆشی
رزگاری بکا.

الشَّالَا: شلا الشَّيْبِي: قهباره‌ی شتمکه
باقی مانده‌ی شت ۰ پیست
نهندامتیکی جهسته ۰ (ك: أشلاء).

الشَّلْوُ: ئەندامى جەستە ۋ پارچە يەك
لەگۆشت ۋ باقى مانده لەمەر شتێك
بى ۋ (ك: أشلاء).

أشلاء الإنسان وغيره: نيسقو پروسكى
جهستهى ئادهميزاد يان هى
گيانله بهرى تر دواى رزىنو ليك
بلاو بوون.

الشَّيْئَةُ: باقى ماندهى مال و شتى وا،
دمگوترى: (لم يبقَ من ماله الا شَيْئَةٌ) ۵

ههروا ناوه بۆ كوته گۆشتو شتى وا
ه (ك: شلايا).

المُشَلَّى: دالگوشت، كزو لاواز.

إِشْمَازُ: بېروانه مادهى (شَمَز).

شَمِتَ به، او بعدره: كهيف خوش بوو بهوه
كه دوزمنهكهى تووشى بهلاو كارمسات
بووه ه كورد كهلهخودا دمباريتهوه
پهكې لهداخوازيپهكانى نهوميه دهلى:
(خودايه دوزمنم بى خوش نهكهى) ه
(فهر شامت) ه (ك: شَمَات) ه (هى
شامته) ه (ك: شوامت).

أَشْمَتَهُ اللهُ بعلدو: خودا وايكرد
بهدوزمنهكهى خوش بوو ه قورنان
دمفه رموى: ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ
الْأَعْدَاءَ﴾.

شَمَّتُهُ بعلدو: بهمانا (أشمته) دى.

شَمَّتَ العَاطِسَ وعليه: دوعاى خيرى بۆ
بزميوهكه كرد ه كه كاپرا پزى
پيى گوت (يرحمك الله).

تَشَمَّتْ: بهنانوميدى گهراپهوه، هيچ
دمسكهوتى جهنگى دهست نهكهوت.

الشَّامِتَةُ: قاجى نازهل ه كهسيك دوعاى
شهر لهپهكيك بكا دهلى: (لاترك الله
له شامته): خودا تاكه نازهلتيكى بۆ
نههيايتيهوه ه (ك: شوامت)،
دمشگوترى: (بات فلان بليلة
الشوامت، وبات طرع الشوامت):

حال و ومزعى نهوهنده بهريشان بوو
دوزمن پيى خوش بوو، دوزمن
بهزمي پيدا هاتهوه.

الشَّمَات: كهسانيك ناههزانيان پييان
خوش بېن لهبهر نانوميدى يان
ومزعو حالى خرابيان ه (نهم وشهيه
تاكى نيبه).

الشَّمَاتِي: بهمانا (الشَّمَات) دى.

الشَّمَاتَةُ: كهيفخوش بوون بهوهى
دوزمن توشى بهلابووه ه پيخوش
بوون بهدوزمن.

شَمَجَتِ الدَّابَّةُ شَمَجًا: ولاخهكه بهپهله
رؤيى، پهلهى كرد ه (فهى شمجى)،
دمشگوترى: (شَمَجَ في الأمر): پهلهى
لهكارمكهدا كرد.

شَمَجَ الشَّيْءَ: شتهكهى تيكهل بهشتى تر
كرد.

شَمَجَ الثَّوْبَ: قوماشهكهى بهتفهلى
گهورمو بهدمزوى باريك دوورى.

شَمَجَ الشَّعِيرَ أَوِ الرُّزَّ: خهپهلى گهوره
لهنارده جويهكه يان له برنجهكه
دروست كرد.

الشَّمَجُ: خهپهلو نانى گهوره
كهلهبرنج و ناردى جوو شتى وا
دروست بكري ه ههروا ناوه بۆ نهو
هيوشوه تريپهى بۆله ساخهكانى
دهخورين و لاسكو تري رزيومكهى

هَرِي دَمَدَرِي، نَمَوِي هَرِي دَمَدَرِي پِي
 دَمَكُوتَرِي (الشَّمَاخ)، دَمَكُوتَرِي:
 (مَازَقَت شَمَاجًا) هِيح شَتِيكُم
 نَه خَوَارَدَوِه.

شَمَخَ الْجَبَلُ وَغَرِه شُمُوخًا: كَيَوْمَكِه بَهْرَز
 بُوو.

شَمَخَ أَنْفُهُ: لَوْتِي بَهْرَز نَوَانَد، خَوِي بَهْرَز
 زَانِي، فِيزِي نَوَانَد.

الشَّمَاخُ: بَهْرَزُو شَكُومَهَنَد ه (نَسَب
 شَامَخ): رَشْتَمُو بَنَهجَهِي دِيَرِينو
 پَهسَهَنَد، وَمَجَاخَزَادَه ه (ك: شَرَامَخ
 وَشُمَخ): بُو كُوِي مَيِينَه (شَاعَمَات)
 دَمَكُوتَرِي ه قُورُنَان دَمَهَرَمُوي:
 ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِي شَامِخَاتٍ﴾.
 الشَّمِخُ: دُور، دَمَكُوتَرِي: (سَفَر شَمَخُ
 وَغَزَه شَمَخ).

الشُّمُوحُ: بَه مانَا (الشَّمَخُ) دِي.
 الشَّمُخْتَرُ: خَوِي پِي دِل پَيسو
 بَه دَرَمُوشْت ه نَه گِبَهَت.

شَمُخَرُ: خَوِي بَهْرَز زَانِي، لَوْتِ بَهْرَزِي
 نَوَانَد.

إِشْمَخَرُ: زُور بَهْرَز بُوو، بَهْرَزِيهَكِه زُور بُوو.
 الشَّمُخَرِيْرَةُ: خُو بَهْرَز زَانِي وَ لَوْتِ بَهْرَزِي.
 الشَّمُخَرُ: پِيَاوِي كَهْتَمُو زِل ه يَان زَانَاو
 پِيَاو مَاقُول ه لَوْتِ بَهْرَز ه هَوَلْدَمَر بُو
 بَه دَمَسَسْتَهْتِيَانِي دُوا رُوژِي كِي
 بَه خَتَه وِمَر ه دُور بِيْن وَ خَاوَم
 هِيَاو نَاوَاتِي بَهْرَز.

شَمَدُ الْغِيَاوَانُ شَمَدًا وَشُمُودًا: نَازَه لَهَكِه كَلَكِي
 بَهْرَز كَرْدَمُوِه، دَمَشَكُوتَرِي: (شَمَدُ بَذْنِبِه).
 شَمَدُ الرَّجُلُ ثَرِيْبُهُ: پِيَاوَهَكِه خَوِي
 هَه لَكِرْد دَمَر پِيِيهَكِه ي تَا نَه زَنُوي
 هَه لَكِرْد.

الشَّامِدُ: دُوبَشَك، بُوِيَه نَهو نَاوِي هَه يَه
 چُونَكِه چَزُوي كَلَكِي بَهْرَز دَمَكَاتَه وِه
 ه (ك: شَمَدُ وَشَوَامَد).

الشَّمْدَةُ: دَر مَخْتِيَكِه نَامَادَه دَمَكُرِي
 بُوْنَه وِهِي دَر مَخْتِي تَرِي پِي
 هَه لَكَمَرِي، تِيَوِي نَالِي ه (ك: شَمَدُ
 وَشَمَاد).

شَعَرُ شَمْرًا: بَهْرُويِي وَ هَه سَتُو خُوسْتَه وِه
 رُويَشْت ه بَه خُو بَادَان وَ فِيزَمُوِه رُويَشْت.
 شَعَرُ الشَّيْءِ: شَتَهَكِه ي وَ يَكْنَاو لُولُوي كِرْد.
 أَشْمَرُ الدَّابَّةُ: وَ لَاحَهَكِه ي بَه گُورَجِي لِي
 خُورِي.

شَمَرُ: بَه مانَا (شَمَرُ) دِي.
 شَمَرُ فِي الْأَمْرِ: چُوسْتُو چَالَاك كَارْمَكِه ي
 نَه نَجَام دَا.

شَمَرُ لِلْأَمْرِ: خَوِي بُو كَارْمَكِه نَامَادَه كِرْد،
 دَمَشَكُوتَرِي: (شَمَرُ عَنْ سَاعِدِ الْجَدِ):
 قَوْلِي هَه لَمَالِي بَسُو نَه نَجَام دَانِي
 كَارْمَكِه بَه بَاشِي، يَان دَمَكُوتَرِي: (شَمَرُ
 عَنْ سَاقِه): چَاكِي نِي شَكِرْدَنِي
 مَهْرَدَانَه ي لِي هَه لَكِرْد.

شَمَرَتِ الْحَرْبُ: شَهْرَمَكِه گَهْرَم بُوو، تُونَد
 بُوو، پَهْرَه ي سَهَنَد.

شَمْرُ الشَّيْءِ: شتەكەى وئىكنا، لۇلۇى
کرد.

شَمْرُ ثَوْبِهِ: چاكى كراسەكەى ھەلدايەو،
يان قۇلى لى ھەلماين.

شَمْرُ الذَّابَّة: ولاخەكەى بەخىرايى تاودا.
إِنْشَمَرَ: بۇ موطاومەى (شَمْرَةُ) دى.

تَشَمَّرَ: بۇ موطاومەى (شَمْرَةُ) دى.
تَشَمَّرُ الشَّيْءُ: شتەكە وئىك ھاتەو ۵

ھەلقرا، دىگوتى: (كُشِمِرَتِ اللَّيْلَةُ):
پوكى ھەلقرا، داخورا.

الشَّامِرُ: (ناقە أو شاة شامِر): حوشترىك
يان مەرىك كە گوانەكانى چىرچ

بوبنەو ھەلكشابنەو بۇلاى
ورگى.

الشَّمَارُ: رومكىكە لەپىرى
خەيمىيەكانە، جۇرىكى ھەپە
شىرىنە دەپوئىندى، لاسكو گەلاکەى
بەكالى دەخورى ۵ جۇرىكى ترى
بەكولای دەخورى.

الشَّمْرُ: بەمانا (الشمار) دى.

الشَّمْرُ: كەسىكە گرنگى بەكارى خۇى
بىداو ھەولتى ئەنجامدانى بىدا ۵
سەخى تەبىئەتو دەستو دل
ھراوان.

الشِّمِرُ: نىشى گەورە كە پىويست بى
پىاو قۇلى بۇ ھەلكاو چاكى بۇ
بەلادا بكا.

الشِّمْرِيُّ: ئەوكەسەى زۆر بەتەنگ
ئىشو كارى خۇيەو بى.

الشِّمْعُ: بۇ زىدە رەوى لەچاك بەلادا
کردن و قۇل لى ھەلماين و گرنگى
دان بەكار.

شَمْرَجُ الثُّوبِ وَغَوِ شَمْرَجَةٌ وَشَمْرَجًا:
قوماشەكەى بەتەقەلى گەورە گەورە
دروو.

شَمْرَجُ النَّسَاجِ الثُّوبِ: جۇلاکە يان
تەنكەرمكە شاش و پاش قوماشەكەى
چنى.

شَمْرَجُ الْكَلَامِ: قەسەكانى تىكەل كردن.
الشُّمْرُجُ: قوماشى تەنك چىراو ۵ (ك):
شمارج، وشماريج).

الشُّمْرُجُ: بەمانا (الشُّمْرُجُ) دى.
شَمْرَجُ الْعِثْقِ: گەلاو پىزى لە
لقەدرەختەكە كىردمەو ھەلى
بەرداوت يان بەتەور داس و شتى وا
لىق و پۇپى درەختەكەى
ھەلپەرداوت.

شَمْرَجُ النِّخْلَةِ: دىنكە خورما
نەگەپومكانى لەھىشەو خورماكە
چنى.

الشِّمْرَاخُ: ھىشوى خورما كە بەرسىلە
بى يان خورماكەى پىومبى
نەچىراپى ۵ ھەروا ھىشوى ترى كە
بۇلە ترىكانى پىومبىن و نەچىراپى ۵

لَقَدْ دَارَىٰ كِي بَارِيكَ وَ زَمَعِيْف
 كَهْلَه سَهْر لَقِيْ نَه سَتُوْر سَهْرِي
 هَهْ لَدَابِيْ ۛ بَه كُوْرْدِي خَوْمَان پِيِي
 دَه گُوْتَرِي چَرُوْزَه يَان تَهْرَزَه.
 الشَّمْسُ رُخْ: بَه مَانَا (الشَّمْرَاخْ) دِي.
 الشَّمْرَدَلْ: مَنْدَالِي چُوْسَتُو چَالَاك،
 دَه شَكُوْتَرِي: (جَمَلْ شَمْرَدَلْ):
 حُوْشَتَرِي كِي بَه تَوَانَا يَه بُو رُوْيشْتَن.
 شَمَزْ شَمْرَا: وَيْكَ هَاتَه وِهَو كُوْبُوْوَه ۛ قِيْزُو
 بِيْزِي كَرْد لَه وِشْتَهِي نَاخُوْشِي دَه وِيْسَت.
 تَشْمَزْ: وَيْكَ هَاتَه وِهَو، تِيْچُو، كُوْبُوْوَه،
 كَرُزْ بُوو، دَه گُوْتَرِي (تَشْمَزْ وَجْهَه):
 رُوْخَسَارِي كَرُزْبُوو وَيْكَ هَاتَه وِهَو.
 اِشْمَاَزْ بِالْأَمْر: بَه كَارْمَكَه تَه نَكِه تَاو بُوو،
 نَارَه حَمَت بُوو ۛ قِيْزِي لِي كَرْد مَوَه ۛ
 قُوْرثَان دَه قَهْر مَوِي: ﴿اِشْمَاَزْتُ قُلُوْبُ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾.
 الشَّمَازِيْزْ: بَه مَانَا (الْإِشْتِرَاَزْ) دِي.
 شَمْسِ الْيَوْمِ شُمُوسَا: نَه مَرُوْ خُوْرْمَكَه
 دَه رَكَه مَوْت يَان خُوْرْمَتَاو مَكَه يَه هِيْز
 بُوو.
 شَمْسِي فَلَان: فَلَان كَه س يَاخِي بُوو.
 شَمْسِي لَفْلَان: وَيْسَتِي زِيَان بَه فَلَان كَه س
 بَكِهِيْمَنِي نَه زِيَه تِي بَدَا ۛ (فَهو شَامِس) ۛ
 (ك: شَمْسٌ وَهْنِ شَوَامِس).
 اَشْمَسَ الْيَوْمَ وَنَحْوَه: بَه مَانَا (شَمْس) دِي.
 شَامَسَه شَامَسَه وَشَامَسَا: رَه قَه بَه رَا يَه تِي

كَرْد، دُزِي وَهْسَتَا.
 شَمْس: خُوْزِي پَهْرَسَت.
 شَمْسِ الشَّيْءِ: شَتَه كَه ي رَانَا نَد بُوْ خُوْر،
 بَهْر خُوْزِي دَا بُوْئَه وِي وَشَك بِيِيْتَه وِهَو.
 تَشَامَسَا: دُزَا يَه تِي يَه كَتَرِيَان كَرْد دُزِي
 يَه كَتَر وَهْسَتَان.
 تَشْمَسْ: بُو مَوِطَاو دَه عِي (شَمْسَه) دِي ۛ
 بَهْر خُوْر كَه مَوْت هَه تَاو لِيِي دَا، كَهْر مَا
 بَرْدُو بُوو، كَه م بُوو.
 الشَّامِس: دَه گُوْتَرِي: (يَوْمِ شَامِس)
 رُوْزِي كِي خُوْرْمَتَاوَه، خُوْر
 يَه دَه مَرَه وِهِيَهو نَاسْمَان سَا فَه.
 الشَّمَّاسْ: مَهْنَع كَرْدَن، بَهْر كَرِي كَرْدَن.
 الشَّمْسْ: خُوْر؛ نَه سَتِيْر مِيَه كِي كَه وِرْمُو
 سَهْر مَكِيَه لَه كُوْمَه لَه ي خُوْزِي دَا
 بَه دَه مَوْرِي دَا زَه وِي دَه سُوْپِيْتَه وِهَو،
 هَهْرُوَا بَا قِي هَه سَارْمَا كَانِي تَرِي
 كُوْمَه لَه ي رُوْزِي بَه دَه مَوْرِي خُوْر دَا
 دَه سُوْپِيْتَه وِهَو.
 الشَّمْسِيَّة: هَهْر شَتِيْكَ نِيْسَبَت بَدَرِي
 بُوْلَا ي خُوْر وَ مَكُوو (الْحُرُوفُ الشَّمْسِيَّة)
 اَجْمُوْعَه الشَّمْسِيَّة) ۛ چَه تَر، بُوْ
 خُوْپَارَا سَتَن لَه كَهْر مَا يَان لَه بَارَان ۛ
 (الْأَلَامُ الشَّمْسِيَّة) (أَلْف) ي تَه عَرِيْف
 بَجِيْتَه سَهْر پِيْتَه كَانِي وَ مَكُوو
 (ت، ث، د، ذ، ر، ز، س، ش، ص، ض، ل، ن)
 كَه چُووَه سَهْر پِيْتَه كَانِي تَر پِيِي
 دَه گُوْتَرِي (الْأَلَامُ الْقَمْرِيَّة).

الشَّمْسُ: زور چه موشو و توره و تهوسن

ه ناوه بؤ كه سيك خرمه تي كه نيسه

بكاو (پله و پايه كه له خوار پله ي

كه شيشه مويه) ه (ك: شَيْسَة).

الشَّمْسُ: چه موش و سرك و توره و

تهوسن به جوړيك كه س نه تواني

له گه لي هه ليكا، ده گوتري: (رجل

شمس و امراة شمس) ه هه روا ناوه بؤ

جوړه شمراييك ه (ك: شَمْس).

شَمَصَ الذَّابَّةَ وَغِيْرَهَا شَمَصاً وَشُمُوصاً:

به توندي و لاهه كه ي تاوداو لي خوري

تاواي لي كرد ماندو و شه كه تي كرد،

ده گوتري: (شَمَصَ الرجل): پياو كه ي

داخور پانديو توره ي كرد.

الشَّمُوصُ: به مانا (الشَّمُوصُ) دي ه (ك:

شَمَص).

المَشْمُوصُ: كه سيكه نه موندميان

تيومزه ني بي و لييان دابي ماندو و

شه كه ت بوويو چاوي لي به ملوق

و مستابن.

شَمَطَ الشَّجَرُ وَغَوَّ شَطْطاً: درمخته كه گه لاي

كرد، گه لاهه ي بلا و بؤوه.

شَمَطَ الشَّيْءُ: شه كه ي تيكه ل به شتي تر

كرد.

شَمَطَ مَالَهُ: ماله حه لاله كه ي تيكه ل

به ماله حه رامه كه كرد.

شَمَطَ الْكَلَامَ: قسه ي تيكه ل و بيكه لي

كردن، له زور يوارم و دواو چوو و ناو

زور باس و خواسه وه.

شَمَطَ الْإِنَاءَ وَغَوَّ: قايه كه ي پر كرد، (فهر

مشموط و شيط).

شَمَطَ الشَّيْءُ شَمَطاً: شه كه تيكه ل به شتي

تر بوو.

شَمَطَ شَعْرَهُ: قزمكاني رمش و سبي تيكه لاي

بوون، قزي ماش و برنج بوون.

شَمَطَ الشَّجَرُ: درمخته كه گه لاهه ي و مراند

ه (فهر اَشْمَطُ وهي شطاء).

أَشْمَطَ الشَّيْءُ: به مانا (شَمَطَ) دي ه

ده گوتري: (أَشْمَطَ عَمَلُكَ بِصَدَقَةٍ):

كردموت تيكه ل به به خشين و

صه دهقه بكه.

إِشْمَاطُ: به مانا (شَمَطَ) دي.

إِشْمَاطُ: به مانا (إِشْمَاطُ) دي.

الْأَشْمَطُ: كه سيكه قزي رمشي تيكه ل

به قزي سبي بوو بي، واته: سهري

ماش و برنج بووي بي بؤ شافرت

ده گوتري (شَمَطَاء) ه (ك: شَمَط).

الشَّمَطُ: نه و بؤن و به رامه و دهرمان و

به هاراته يه تيكه ل به خواردن

دمكري بؤنه وه ي زياتر تامي خوش

بكا.

الشَّمَطُ: تيكه لاي بووني موي سبي

به موي رمش ه (ك: اَشْمَاط و شِمَاط).

الشَّمَطَاتُ: چهند مويه كي سبي له ناو

موي رمش دا.

الشُّمُطَانُ: هَيْشَوه خورما كهئال و بۆلى
تَيْبِكِهَوى، لايهكى بگاو لاهى ترى
هر بهرسيله بى ۵ تاكهكه
(شُمُطَانَة).

الشُّمِيطُ: تِيكه لَو.

الشُّمَاطِيطُ: پهرتو بلاو، دمگوترى:
(تفرق القوم شُمَاطِيطُ): خه ئكهكه
پهرتو بلاو بوونه موه ۵ (ثَرْبُ
شُمَاطِيطُ): قوماشى رزيوو دراو.

شَمَعٌ شَمْعًا وَشُمُوعًا: گائته و كهپى كرد،
كهيف خوش بوو.

أَشْمَعُ السِّرَاجُ وَغَوْرُه: چراكه داگىرسا،
روناكى بهرز بؤوه.

شَمْعُهُ: يارى بى كرد، ههلى پهراند.

شَمَعٌ لَهُ: ئاميرى وای بؤ پەخساند يارى
بى بكاو كهيف خوش بى.

شَمَعٌ بِهِ: قهشمهري بى كردو پيى
پيكنهنى.

شَمَعُ الثُّوبِ: قوماشهكه مىودا
بؤنهموى سفت ولوس بى.

شَمَعُ الْغِرْزِ: ميوى لهسهر دهرگای
قاسهكه يان صندوقهكه داناو مۆرى
كرد.

الشِّمَاعُ وَالشِّمَاعَةُ: گائته و گپ.

الشُّمُعُ: ميو؛ مادهمهكى نهرمو تيكه
لهجهورى و شتى تره ۵ همرو ناوه
بؤ نهو مادهمهكى ههنگ

شانه ههنگوينى پى رادهمهستى و
ههنگوينى تى دمكا كهپى دمگوترى
كه پەشان ۵ همرو ناوه بؤ مۆم كه بؤ
روناكى ومكوو چرا بهكار دهيندرى
۵ (ك: شَمُوع).

الشُّمُعَةُ: تاكى (الشَّمْع) يهكه يهكه
پيوانه ي هيزى چراى كارميايى پى
دهكرى، دمگوترى: (هو ذو عشر
شمعات أو مائة شمعة).

الشَّمْعُ: مۆم دروستكهر يان مۆم
فروش.

الشَّمَاعَةُ: شوينى ههنگرتن و
پيىداكردنى پۆشاك ۵ عهلاگه
پۆشاك پيدا ههلواسين.

الشَّمُوعُ: سوحبه تچى و قسه خوش ۵
(ك: شَمْع).

الشَّمْعَةُ: گائته و سوحبهت و كهيف
خوشى ۵ كارگه ي مۆم دروستكردن ۵
(ك: مَشَامِع).

الشَّمْعُ: هه قوماش و شاتيك ميو درى،
به ميو سفت و لوس بكرى.

الشَّمْعِدَانُ: مۆم دان؛ پهيكهريكى بهرز
مۆمى لهسهر چهسپ دهكرى لهكاتى
داگىرسان دا بؤنهموى مۆمهكه
نهكه وئو روناكييهكهشى باش بلاو
بيتهوه.

إِشْمَعَلُ الرَّجُلِ: بياوهكه بوو بهپياوى ناو

پیاوان و پلمو پایه‌ی بهرز بۆوه،
 که یفخۆش بوو.
 اِشْمَعَلَتِ الدَّابَّةَ: و لاخه که چوستو
 جالاک بوو خۆش باربوو جلّه و
 سووک بوو.
 اِشْمَعَلَتِ الْغَارَةُ: هیرشه که بهربلاوو
 گشتگیر بوو.
 اِشْمَعَلُ اللَّبَنُ: ماسته که زۆر ترش بوو
 (اِشْمَعِلُ) بهرز بۆوه و خاومن
 شهره‌فو ریژ بوو.
 شَمِقٌ فَلَانٌ شَمَقًا وَشَمَاقَةً: فلانکهس
 نه‌ومنده که یفخۆش و تهر دهماخ بوو
 دمتگوت شینه سه‌نته‌ری نه‌مابوو.
 الْأَشْمَقُ: که‌فی دهم که له‌گه‌ل خوین دا
 تیکه‌ل بئ.
 الشَّمَقُ مِنَ الثِّيَابِ: قوماشی دراوو
 کونکون.
 الشَّمَقُ: بالا بهرزو دریز.
 شَمَلَتِ الرِّيحُ شَمْلًا وَشُمُولًا: بایه که
 گۆرابوو به‌بای شه‌مال.
 شَمَلٌ بِلَانٍ: فلانکه‌سی به‌رمو باکور برد.
 شَمَلَ الْأَمْرُ الْقَوْمَ: کاره که هه‌موو
 خه‌لکه‌که‌ی گرته‌وه.
 شَمَلٌ فَلَانًا: فلانکه‌سی به‌جاجم دایپۆشی،
 به‌پارچه قوماشی له‌خوری دروستکراو
 دایپۆشی، ده‌گوترئ: (شَمَلَ التَّمْرَ وَشَمَلَ
 الصَّرْعَ).

شَمَلَ الْأَمْرَ الْقَوْمَ: کاره که هه‌موو
 خه‌لکه‌که‌ی گرته‌وه.
 شَمَلَ الدَّابَّةَ اللَّقَاحَ: و لاخه که که‌لی گرت و
 ته‌لقیحه‌که‌ی وهرگرت.
 أَشْمَلَتِ الرِّيحُ: له‌باکورموه بایه که
 هه‌لێکرد.
 أَشْمَلَتِ الرِّيحُ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که‌ی بای
 شه‌مال لێی دان بۆیان هه‌لێوو
 هێنکی کردنه‌وه.
 أَشْمَلَ فَلَانٌ: فلانکه‌س بوویه‌خاومن
 جاجم و شه‌مله.
 أَشْمَلَ فَلَانًا: پارچه شه‌مله‌ی له‌بهر
 فلانکه‌س کرد.
 أَشْمَلَ التَّمْرَ وَالصَّرْعَ وَغَيْرَهُ: به‌هۆی
 شه‌مله پێدادانه‌وه خورماکه‌ی پان
 گوانه‌که‌ی پاراست.
 اِشْتَمَلَ بِثَوْبِهِ: قوماشه خورپیه‌که‌ی
 له‌خۆوه پێچا هه‌موو جه‌سته‌ی خۆی
 پێ داپۆشی.
 اِشْتَمَلَ بِسَيْفِهِ: شمشیرمه‌که‌ی له‌خۆ
 به‌ست.
 اِشْتَمَلَ عَلَى كَذَا: داگرنده بو بۆ نه‌و
 شته هه‌مووی داپۆشی.
 اِشْتَمَلَ عَلَى فَلَانٍ: خۆی پارێزگاری
 فلانکه‌سی کرد.
 تَشَمَّلَ بِالشَّمْلَةِ: شه‌مله‌ی له‌خۆوه پێچا.
 السَّيْمَالُ: چه‌پ، باکور، پێچه‌وانه‌ی

دەفەر مەو: (إِنْ أَبَا هَذَا كَانَ يَنْسُجُ
الشِّمَالُ بيمينه).

الشِّمْلَةُ: چوشت و چالاک.

الشُّمُولُ: باى شەمال ۋە شەراب.

لِشْمَالُ: ئەو پارچە پۇشاكى پېنى
دەگوتى شەملە (جاجم) كە مەروۇف
خۇى پېن دادەپۇشى ۋە (ك: شامەل).

لِشْمَلُ: بەمانا (الشِّمْلَةُ) دى ۋە ھەروا
ناو ە بۇ شەمشىرى كورت
كەخاومەنكەى بتوانى لەناو پۇشاكى
خۇى بېشارىتەو، كەسانى دى
ھەست نەكەن كەشمەشىرى
ھەگرتو ۋە (ك: مَشَامِل).

لِشْمَلَةُ: شەملەيەكە (جاجمەيكە)
دولكى ھەيە بۇ نووستن بەخۇ دا
دەدرى.

لِشْمُولُ: كەسەك باى شەمال لىتى بەدا،
دەگوتى: (غدير مشمول): گۆمە
ناو ە چالاپىيەكە باى شەمال
دەگرتەو، پان كەسەكە باى
شەمال دەم ە چاوى گەش و جوان
كردون فېنكى كەردۆتەو.

نار مشمولى: ئاگرىكە باى شەمال ھەلى
گىرساندو.

شَمَلُ: پەلەى كەرد.

شَمَلُ الشَّجَرُ: درەختەكە ميوەكەى
خۇى ھەلومراند.

الشِّمَالُ: چوشت و چالاک.

باشوور ۋە باى شەمال ئەو ھەوايەى
لەباكورمە دى ۋە ھەروا بەمانا شومو
نەگبەتى دى ۋە (طير الشمال):
بائىندى شوم ۋە بومى شوم ۋە
ئەخلاق و پەموش ۋە (ك: شَمَل) ۋە
ھەروا ناو ە بۇ تورمەكەيەك دەگرتە
گوانى ئازەلەو ە بۇئەو ە زۇر
شۇرەنەبىتەو ە لەزموى نەخشى، پان
تورمەكەيەك دەگرتە ھەشەو
خورماو ھەشەو تەرو ە بۇئەو ە زۇر
بلاو نەبىتەو.

الشَّمْلُ: (شَمَلُ القوم): كۆمەلى خەلك،
دەگوتى: (جمع الله شملهم): خودا
ئادەمىزادە داپراو ە پەراگەندەو
تەرمەكانى ئەو گەل ە نەتەو ە
كۆيكەتەو، يەكەيتىيان بخاتە ناو ە
يەكەپىزو يەك ھەلۇپست بن.

الشَّمْلُ: لەقەدار خورما.

الشِّمْلُ: كەسەك بە جاجم (شەملە)
خۇى داپۇشىيى.

الشِّمْلَةُ: پارچە پۇشاكىكە راست و چەپ
لەشان دەگرتى بۇ خۇپازاندەو، پان
قوماشەكە لەخۇرى و موو مەرمز
دروست دەگرتى و مكوو جاجم
بەخۇدا دەدرى پان خۇى تەو ە
دەپىچرى و مكوو ەبەو ە فەروەى
ەمرەبى ۋە (ك: شِمَال) ۋە لەنىمامى
ەلەيەو ە ھەدەپسەك رەوايەتكرەو

الشُّلُولُ: دهماره بمرده زړو و پښه لاند
که به ناو زهوی دا درېژ بوبیته وه
لقه داری پرژاوې پهل هلویشوو
بلاو ه (ک: شمایل) ه (قرم شمایل):
گهل پهرته وازه، نه ته وهی لیک
دابړاو ه (ثوب شمایل): قوماشی
دپړاو هه لپړاو.

الشَّيْلُ: چوستو چالاک.

شَمُّه: بونی کرد، دهمگوتری: (شَمُّ
الْحَيَّر): جتیکی له هه والکه زانی ه
(شَمُّ الْأَمْر): له هه والکه کی کولی هوه،
سهرموناوی کرد.

شَمُّ الْأَنْفُ: بوری لوتی که میک بهر ز بوو.
شَمُّ الرَّجُلُ: پیاوکه لوت بهر زو به فیز بوو ه
(فهر اشم و هی شماء).

شَمُّ الشَّيْءِ شَمًّا وَشَيْمًا: بونی شته که کی کرد.
أَشَمُّ الرَّجُلُ: پیاوکه به لوت بهر زیه وه
رؤی و هیج سهری خوی دانه
نمواند بزانی چی لمبر دهمایه.

أَشَمُّ عَنْهُ: لئی لادا، دوور که و ته وه.
أَشَمُّ فَلَانًا الطَّيْبُ: بونه که کی بو
فلانکه س رانواند تا بونی پیوه بکا.
أَشَمُّ الْحَاتِنُ: خه ته نه که مرکه که میکی
له پیستی دهورو بهری گۆپکه کی
هینه که هیشته وه.

شَمُّهُ الطَّيْبُ أَوْ النَّوَاءُ: وای لی کرد بون
بهه تره که وه یان دهرمانه که وه بکا.

إِشْتَمُهُ: بهمانا (شَمُّه دی).

تَشَمُّهُ: له سهره خو بونی پیوه کرد.

تَشَمُّ الْأَمْرَ: له کاره که کی کولی هوه و
ههولی دا بزانی چونه.

الإِشْطَامُ: له لای زور بهی نه حوییه کان و
قورنانه خو پنه کان بریتییه له وهی
دمنگی کی زمانه وانی به تارمایی
دمنگی کی تر رنگ بکری و مکوو
زاراوهی زور له هوزی قهیس و بهنی
نه سهد که وشه ی و مکوو (قیل، بیع)
به لاری ده خو پنه وه ه هه روا به لای
زانایانی ته جویدم وه بریتییه له وهی
به دولیو به سکون نامازه بکری بو
بزوینه بۆرئیک که له مکتابی وشه
له سهر راوه ستاوه که کرپاوه به بی
نه وهی دمنگی بۆرکه ببیستری.

الشَّمُّ: بۆنکردن.

الشَّمُّ: بهر زایی، بهر ز ه بهر ز
بوونه وهی بوری لوت.

الشَّمَامُ: که سیک ههستی بۆنکردنی زور
بی، به بون بی ه شه مامه جوړه
کاله کی که هی که بی ه و بچوکه
تو نکلکه کی خه ته ته و بونه که کی
زور به هیزه.

الشَّمَامَاتُ: ههرشتیک بونی هه بی و
بونی پیوه بکری.

الشَّمِيمُ: نه وهی بونی پیوه بکری ه
بهر زو بهر ز بووه.

شَنَاءُ شَنَاءٌ وَشَنَانًا: رقی لی بوو،
 بوغزانندی ۵ قورئان دمفهرموی:
 ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَا
 تَعْدِلُوْا﴾ ۵ (فهر شانی) ۵ قورئان
 دمفهرموی: ﴿اِنَّ شَانِكَ هُوَ الْاَبْتَرُ﴾.

تشانووا: یه کتریان بوغزانند.

الشَّاءُ: رق لی بوئی زور.

الشَّوْمَةُ: قیز لی بونو بیزلئ
 کردندوه ۵ خوږاراستن لهعهیبو
 عارو قیز لی کردندوه لییان.

المُشْنَأُ: روخسار ناشیرین، نهکلهومت.

المُشْنَأُ: بوغزاوی و دل پیسو و رهاوی ۵
 گۆشهگیر لهخهک.

المُشْنَوُ: رهماگران و ناخۆشهویست،
 ههرچهند لهواقع دا جوان بی.

شَنْبَ شَنْبًا وَشَنْبَةً: دهمو ددانو پوکی
 جوان بوو، ددانی سپی و رنک و وردبوو.
 شَنْبَ الْيَوْمُ: رۆژمهکی ساردو سههما بوو ۵
 (هر اشنب وهي شنباء).

الشَّئْبُ: پوکی جوان ددانی سپی و
 بریقهدار.

الشَّئْبَاءُ مِنَ الرِّمَانِ: نهو ههناهی
 دهنکهکانی توویان نهبی ۵ (ک: شنب).
 شَنْتَرُ لَيْسَهُ وَنَحْوُهُ: قوماشهکی دری و
 ونج و ونجری کرد.

شَنْجَ شَنْجًا: ویک هاتهوه تی چوو ۵ (فهر
 شنج).

شَنْجُ الشَّيْءِ: ویک هیئایهوه، تیکی
 چواند، گرزی کردموه، دمگوتری:
 (شَنْجَ وَجْهَهُ): دهمو چاوی خوی
 ویک هیئایهوه گرزی کرد.

شَنْجُ الْحَيَاطِ الْقَبَاءِ: خهپاتهکه بالتۆکهی
 تهسک کردموه ههلی هرجاند.

شَنْجُ: گرزی بوو، دمگوتری: (كشَنْجَ
 عضلاته): ماسولکهکانی گرزی بوون.

الاشْنَجُ: گرزو مؤنو توږه ۵ (ك: شنج).
 التَّشْنُجُ: گرزیبوونی ماسولکه ویک
 هاتنه و میان.

المُشْنَجُ: گرزکراو ههلقرجیندراو.
 السَّرَاوِيلُ الْمُشْنَجَةُ: دهرپی پانی
 دهرهلینگ تهسک.

شَنْرُهُ وَعَلِيهِ: بیستی ۵ نابروی برد وای
 لی کرد گوئی لی بی.

الشَّنَارُ: کاری بهناو باتگ بهخراپی و
 ناشیرین.

شَنْشَنَ الْقُرْطَاسُ أَوْ الشَّرْبُ الْجَدِيدُ:
 کاغهزهکه پان قوماشهکه خزی و
 خشی هات.

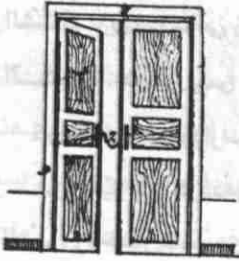
الشَّنْشِنَةُ: دابو نهیریتی باو، رهوستی
 لیک چوو باو ۵ (ك: شنشین).

شَنْطَ اللَّحْمِ: گۆشتهکی برزاند، وهلی
 زوری نهبرزاند.

شَنْعَ الْحِرَّةَ وَنَحْوَهَا شَنْقًا: بهرۆکهی دراندو
 شی کردموه.

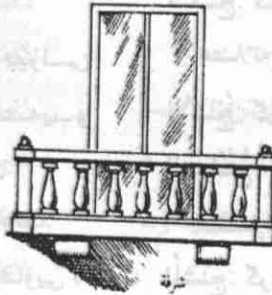

واجهة الدار

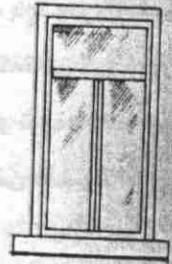

باب

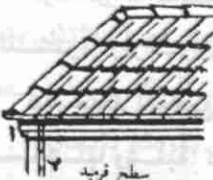
أغنية ب مصراع ج قفل د سلك ه قاعة

شرفة

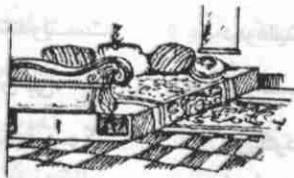

نافذة

سطح قرميد

أ إفرنج ب طلف ب ميزاب

ديوان

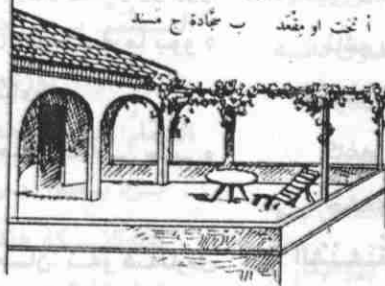
أ تحت أو مقعد ب حجرة ج مسند

أ ح ب طاقه

منارة

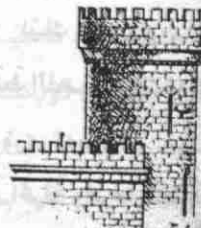
منظرة وعريش

مشرفة

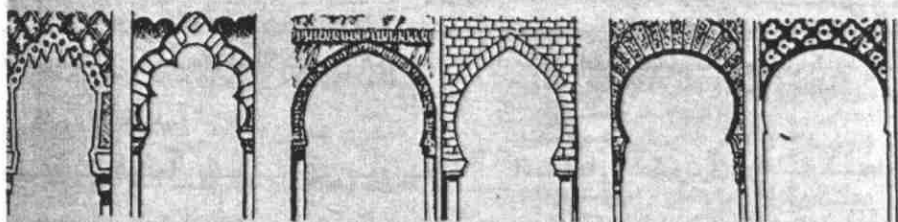
درايزون وتاريخ درايزون

أ شرفات ب مرام

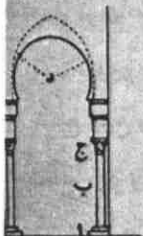
المرس

قوس او عقد

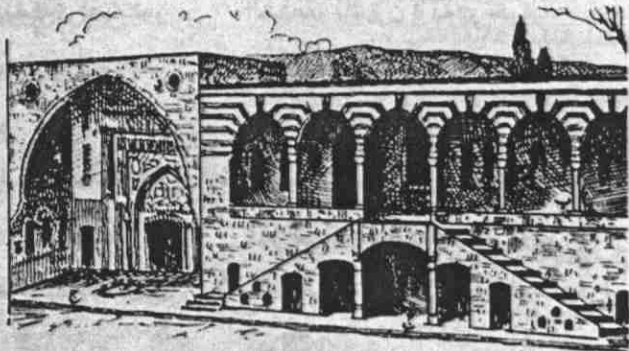
عقد منکسر

قوس او عقد نصف دائري

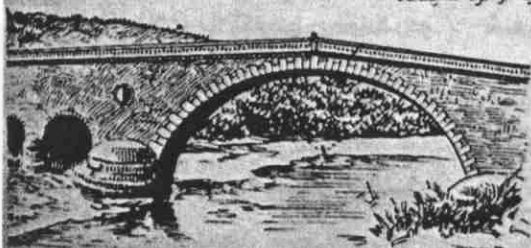

طاق :

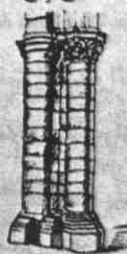
أ قاعده المبرد
ب عمود - قاع الم
د حنية او قوس

أ درج ب رواق مُعمد ج رِياح د قرينة او كوة ه مشكاة

جسر : أ قنطرة ب رجل او دعامة

دعامة

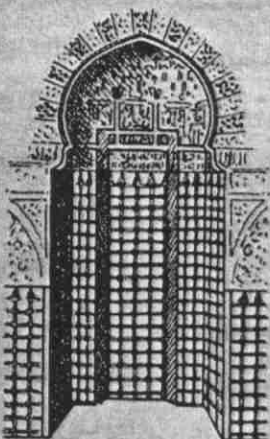
زائفة

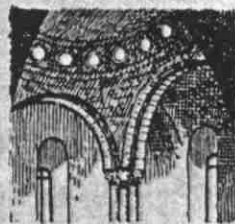
حنينة

مئذنة

محراب

عقد

قبة

شَنَعَ فُلَانًا: پرهیزی لهفلاَنکەس گرتو

ناپروی تکاند.

شَنِعَ بِهِ شَنْعًا: پێی ناپازیی بوو به

ناشیرینی لهقه‌لەم دا.

شَنِعَ شَنْعًا: ناشیرینییه‌که‌ی له‌سنور

تێپه‌رپوو زۆر نه‌کله‌موت بوو (فه‌ر

شَنِيعَ شَنِيعًا وَاشْنَع).

شَنِعَ: بۆ زێده‌ ره‌وی له‌مانای (شَنِعَ) دا

هاتوو.

شَنِعَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی به‌ناشیرین

له‌قه‌لەم دا، ناشیرینی کرد.

شَنِعَ عَلَى فُلَانٍ: فلان‌کەسی ره‌سوا کردو

سومعه‌ی ناشیرین کردو که‌سایه‌تی

له‌که‌دار کرد.

تَشَنَّعَ: ناشیرینی و به‌د ره‌موشتی

به‌سه‌ردا زال بوو.

تَشَنَعَ الْقَوْمُ: خه‌که‌که‌ ئیشه‌که‌یان

ناشیرین بوو به‌هۆی دوبره‌مکی

راری و په‌رته‌وازه‌ییان.

تَشَنَعَ الثَّوْبُ: قوماشه‌که (که‌راسه‌که)

شرو و پ بوو، ونج و نجر بوو.

تَشَنَعَ الْغَارَةُ: هێرشه‌که‌ی به‌ر بلاو کرد.

اسْتَشْنَعَ الْأَمْرَ: کارمکه‌ی به‌ناشیرین دانا،

به‌خه‌رای له‌قه‌لەم دا.

اسْتَشْنَعَ فُلَانًا: فلان‌کەسی خسته

به‌دخویی و کاری ناشیرینه‌وه،

دمگوتری: (اسْتَشْنَعُ جَهْلُهُ).

نه‌زانیه‌که‌ی ناشیرینی کرد یان

(اسْتَشْنَعُ بِهِ جَهْلُهُ).

الشَّنْعَاءُ: ده‌گوتری: (فعلة شنعاء):

کاریکی زۆر ناشیرینه (ك: شَنِعَ).

الشَّنْعَةُ: ناشیرن و به‌دو خراب.

الشَّنِيعُ: ناشیرین و خراب و قه‌زمون و

(ك: شَنَاعَ).

شَنَفَ إِلَيْهِ شَنْفًا وَشَنْفًا: به‌جای سوکو

قه‌یز لی کردنه‌وه سه‌یری کرد.

شَنَفَ عَنْهُ: به‌لوتبه‌رزیه‌وه روی لی

وهرگیرا.

شَنَفَ لَهُ شَنْفًا: هه‌ستی پێ کرد پێی زانی.

شَنِفَتِ الشَّفَّةُ الْعُلْيَا: لێوی سه‌ره‌وه‌ی

هه‌ل‌گه‌رپاومه‌وه (زارق‌ن‌ه‌،

دمگوتری: (شَنِفَ الرَّجُلُ): پیاومه‌که

لیجی سه‌ره‌وه‌ی هه‌ل‌گه‌رپاومه‌یه (فه‌ر

أَشْنَفَ وَهِيَ شَفَاء).

شَنِفَ فُلَانًا وَلَهُ: فلان‌کەسی ناخۆش

ویستو رقی لێی بۆوه.

شَنَفَ الْمَرَأَ: گوازی بۆ نافرته‌که‌ کرد،

دمگوتری: (شَنَفَ الْأَذَانُ بَكْلَامَهُ):

به‌قه‌سه‌ خۆشه‌کانی گوێچکه‌ی زاخاو

دا.

شَنَفَ كَلَامَهُ: قسه‌کانی رازاندنه‌وه.

تَشَنَّفَتِ الْمَرَأَ: نافرته‌که‌ به‌گواره‌ خۆی

رازاندنه‌وه و گوازی له‌گوێچکه‌ کرد.

الشَّنَفُ: گواره و واده‌بی نه‌م وشه‌یه بۆ

خَشَلَيْكَ دَمْغُوتَرِي كِه به پِشت
گو چِکِه موه هه لَومِسرِي ومکوو لاگیره
ه وشه (القرط) پِش به خَشَلَيْكَ
دمْغُوتَرِي به خوار گو چِکِه موه
هه لَومِسرِي ه (ك: شُوف وَا شاف).
شَنْقَه شَنْقَا: هه لَومِسرِي.

شَنْقَ الرَّجُل: بیاوه مَکِی لَه مَه ناره دا،
به شِیوهی هه لَومِسرین کوشتی، بهم جوړه
په مَی لَه مَی کُردو هه لَومِسرِي،
له سیداره ی دا.
شَنْقَ الْبَعِيْر وَهوه: به لَفاوو هه وسار سهری
حوشتر مَکِی شه تَه ک دا بُو لَومِسرِي زُپَر
باری بکاو جَلَموی خوش بی.
شَنْقَ الْأَمْرِ شَنْقَا: خوشی وِستو هُوگری
بوو.

أَشْنَقَ الشَّيْءَ: شته مَکِی هه لَومِسرِي،
له مَه ناره ی دا.
أَشْنَقَ الْيَدَ إِلَى الْعَنْقِ: دمست قوچاوو
جروک بوو.
أَشْنَقَ الْبَعِيْر وَهوه: سهری حوشتر مَکِی
به لَفاوی هه وسارو رِشْمه شه تَه ک دا
تا زُپَر باری بکاو جَلَموی خوش بی.
أَشْنَقَ الْغَرِيْبَةَ: کونده لَومِسرِي به حه بلی
دریژ شه تَه ک دا.

أَشْنَقَ مَاشِيْتَه إِلَى مَاشِيَةِ هَمِيْرَه:
نازه لَه مَکِی خُو ی تِیکَه ل به نازه لی
کِه سانی تر کُرد بُو لَومِسرِي

زَمَکَاتَه کِه مَیَان کِه م بکاته موه، ومکوو
لَومِسرِي دوکِسه هه رِیه مَکِی بِل سهر
مهری هه بی نَه گهر به جیابن دهبی
هه رِیه مَکِی مَهر پِک بدا به زَمَکَات
واته به هه رِیه دوکیان دوو مهر بِل مَن،
نَه گهر تِیکَه لَومِسرِي بکِه و نازه لَه مَکِی
دهبن به هه شتا سهرو به هه رِیه دوکیان
یه ک مهر زَمَکَات دمه دهن.
شَانَقَه مَاشَانَقَه وَشَانَقَا: ماله مَکِی تِیکَه ل
به مانی لَومِسرِي تر کُرد بُو فِیل کُردن
له زَمَکَات دان دا ه بُو یه پِیغه مبه ر
(د.خ) نه ی لَه م کاره کُردووه و
فهرموو یه مَی (لَاشَانَق) مانی زَمَکَات
تِیکَه ل به په کتر مَکِی به مَه به مَستی
کِه مکر دمه موه ی زَمَکَات دان.

شَنْقَ الْعَجِيْنِ أَوْ اللَّحْمِ: هه وِیر مَکِی
هه نگو ت هه نگو ت کُرد گو شته مَکِی
کوتکوت کُرد.

تَشَانَقَ الرَّجُلَانِ: لَومِسرِي دوو بیاوه
ماله مَکِی تِیکَه ل به مانی په کتر کُرد
بُو فِیل کُردن له زَمَکَات دان.

الشَّنَاقِ: دریژ ه په مَی دریژ.

الشَّنَاقِ: حه بِل پان په مَی و سیرمه کِه
شتی بی دهبه ستر کُو هه لَومِسرِي
پِی و مکوو قاپشی تَفَه نگو و شمشیر و
شتی و ه لَومِسرِي کِه و ان ه (ك: شَنْقَ
وَأَشْنَقَه).

الشَّنَقُ: لَابَار، لَاتَا ۵ بهای خوین برین
که متر له بهای خوین ۵ (ک):
اشناق).

الشَّنَاءُ: بُو مَیْنَه به کاردی، ناهرمتیک
ماله که می تیکه له مائی به می تر
بکا به مبهستی که مکرده می
زمکات ۵ بالندمیه که به دهن دوك
خواردن بدا به بیچو مگانی ۵ (ک):
شَنَق).

المِشْنَأُ: نَهو که سهی که زی له هه موو
شَتیکه، هه و لدانی هه مه جو ری
هه به.

المِشْنَعَةُ: هه نارمو سیداره نهو نامیره ی
تاوانبار کراوی پی له هه نارمه دمری،
ده خنکی ندری ۵ (ک: مَشَائِق).

شَنُ شَنًا: وشک بوو، رزی ۵ دمگوتری:
(شَنَت القریة): کونده ناوکه رزی،
وشک بوو ۵ (شَنُ الجملُ من العطش):
حوشترمه له تینوان وشک بؤوه.

شَنُ الْمَاءُ شَنِئًا وَشَنَانًا: ناوکه دلۆپ
دلۆپ جوړایه موه.

شَنُ السَّائِلِ شَنًا: شله مهنیه که می رژاند،
پرژاندی، دمگوتری: (شَنُ الْمَاءِ عَلَى
الشَّرَابِ): ناوی رژانده ناو
شمرایه که موه.

شَنَتِ الْعَيْنُ الدُّمْعَ: چاو فرمی سکی
رژاند.

شَنُ الْغَارَةِ عَلَى عَدُوهِ: له هه موو لایه که موه
هی رشی کرده سمر دوزمن.

أَشَنُ: به مانا (شَنُ) دی.

شَنُّ السَّيِّئِ أَوْ الْمَاءِ: به مانا (شَنُ) دی.

إِشْنُ الذَّنْبِ فِي الْغَنَمِ: گورگ که و ته ناو

مهر و بز نه موو که لای لی خستن.

تَشَنُّ الْمَاءِ: ناوکه خیرا خیراو دلۆپ

دلۆپ جوړایه خوار.

تَشَنُّ الْجِلْدِ: پیسته که وشک و جرج بوو،

گرژ بوو هه لقرچا.

تَشَنَّتْ بَشْرَةُ الرَّجُلِ: پیستی پیامو که

به هو ی پیری به موه جرج و لؤجی زوری

تیکه و ته.

اسْتَشَنَّتِ الْقَرْيَةُ: به مانا (شَنَت) دی،

دمگوتری: (اسْتَشَنُّ الرَّجُلُ أَوْ

الْحَمَلُ): پیامو که یان مهر که کزو

لاواز بوو.

الشَّائَةُ: دماوی ناو که برپا بهرمو

شیوو دۆل ۵ (ک: شَرَان).

الشَّنَانُ: هه وری که بارانی لی بیاری

به متاوو خو پرده ۵ ناوی سارد،

دمگوتری: (ماءُ شَنَان): ناوی بلاوو

هه لپژاو به پرژو هه لپه زمو که فو

کو له موه.

الشَّنَائَةُ: ناوی هه لپژاو جوړ جوړ

له کونده، ناوی تکه تکه که له کونده

یان له دره ختموه ۵ همر شیرو

ماستی که ناوی تی بکری.

الشَّنُّ: کونده ناوی بچوک و کۆن که
بهر و ائمت کونده تا کۆن بی باشتر
ناوی تیدا سارد دمی ۵ (ک: شِنَان).
شَنُّ و طبقة: ناوی پیاوو ئافرمتی که که بۆ
زهرمی به ناو بانگ بوون ۵ له بهندی
پیشینان دا هاتوو ده لئ: (وافق شَنُّ
طبقة): شهن و ته بهقه ریک کهوتن.
الشَّنَّة: به مانا (الشَّنُّ) دئ ۵ پیریزن ،
دمگوترئ: (قوس شَنَّة): کهوانی کۆن
۵ (جَبْهَة شَنَّة): ناوچه وانی گرزو مؤن
۵ ناوچه وانی چرچ و لۆچاوی و گرزو ۵
(ک: شِنَان).

الشَّنُون: گیانله بهری مام ناومندی
نمکز نهقه لهو.

الشَّيْن: ماستی ساغ ناوی ساردی
تیکرئ ببیته ماستاوی ساغو سارد.
المِشَّة: ناندان، ته شته نان، سه بهته ی
نان، بهزوری له پرزو پلی دارخورما
دروست دمکری، له شوړک و خه لقه
نه مامی دارچواله و درمختی کفرو
بی دروست دمکری، وایش دمی
له لاسکی گهنم و شتی و دروست
دمکری.

شَهَبُهُ اَحْمَرُ اَوْ الْبَرْدُ شَهْبًا: گهرما یان
سهرما ږهنگی پیست و روخساری
گۆږی.

شَهَبَتِ السَّنَةُ الْقَوْمَ: سالی قات و قری و

نه هاتی توشی خه لکه که هات مال و
سامانی به هیلک بردن.
شَهَبٌ شَهْبًا وَشَهْبَةً: سپیمتی تیکه ل به موی
رهنش بوو بۆ زی کرد، رهنگی سروشتی
گۆږی، قزی ماش و برنج بوو ۵ (فهر
أشهب وهي شهباء).

أَشْهَبَتِ السَّنَةُ الْقَوْمَ: سالی نه هات و
قات و قری توشی نه و نه تمومیه
بوو، مال و سامانی به هیلک بردن.

إِشْتَهَبَ: به مانا (شَهَب) دئ.
إِشْتَهَبَ الرَّأْسُ: قزی سمری سپی بوو
پیری لئی دیاری دا.

إِشْهَابٌ: به مانا (إِشْتَهَب) دئ، واته ورده
ورده سمری سپی بوو.

إِشْهَابُ الزَّيْعُ: کشت و کاله که زمرد بوو
به له په لای سوزی تیدا ماوه.
إِشْهَابُ الشَّافِ وَالشَّافِرُ: لچ و لیوی
قهباری سپیان له سهر دیاری دا.

إِشْهَبٌ: به مانا (إِشْهَاب) دئ.
الْأَشْهَبُ: دمگوترئ: (عام أشهب):
سالیکی گرانی و قات و قری به ۵ (یوم
أشهب): رۆژکی سارد و سهرماو
رهنه بایه.

الشَّهَابُ: ماست یان شیر نه ومنده یان
ناو تیکه ل کرابی سپیا به تیه که یان
که م بوو بیته وه.

الشَّهَابُ: دهسته حیلله ناگری بلتیه دار

که تار یکی شهو کون بکا ه له قورئان
 دا هاتووه: ﴿أَرْأَيْتُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ
 لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ ه ههروا ناوه بو
 نهستیره پرشنگدار، قهبارهیهکی
 ناسمانییه لهفهزادا دئ ودمچئ،
 کههاته خوار بو ناوکهشو ههوا
 زهوی گر دمگرئ و دمبیتسه
 خو له میس ه قورئان دمه رموئ:
 ﴿فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ ه ههروا
 که سیک له شهردا شارهزا بی یان
 لهکارو بارو زانیاری دا لیها توو بی
 پئی دمگوترئ (هو شهاب حرب ار
 شهاب علم) ه (ك: شُهْبٌ وشهبان
 وأشهب).

الشُّهُبُ: نهستیره پرشنگدارو
 درهوشاوه.

الشَّهَابَةُ: بهمانا (الشَّهَاب) دئ.

الشُّهُبُ: کئوی سهر دابوشراو به بهفر ه
 (ك: شُهُوبٌ).

الشَّهْبَاءُ: دمگوترئ: (کتیبه شهباء):

که تیبه سهر بازکی پرچه که و
 تمهه مهنیه ه (غُرَّةٌ شَهْبَاءٌ): بهله
 مویهکی سهی به نه سبو شتی واوه
 که هه ندئ له موومکان رنگی ترین
 ه (سنة شهباء): سالی گرانی و قاتو
 قری ه (أرض شهباء): زهوییه که
 بهفر دابوشیبی ه ههروا وشه
 (شهباء): ناز ناوی شاری

(جهلتهب) شه چونکه بهردی سهی
 لییه.

الشُّهْبَةُ: سهی تی کهل بهر مش، (بهله

موی سهی بجوک له گهل موی رمش
 دا).

شَهْدٌ عَلَى كَذَا شَهَادَةٌ: ههوالی راسته قینهی
 دایه.

شَهْدٌ لِفُلَانٍ عَلَى فُلَانٍ بَكْذَا: فلانکس نهو
 شایه تییه لای بوو دمبارهی فلان شت
 له سهر کابرا دای، نهنجامی دا.

شَهْدٌ بِاللَّهِ: سوئندی به خودا خوارد ه دانی
 به وهدا نا که دمبارانی.

شَهْدُ الْمَجْلِسِ: نامادهی مه جلیس و
 نهنجومه نه که بوو جووه ناویه وه ه ههر
 لهم مانایه دایه که قورئان دمه رموئ:
 ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾.

شَهْدُ الْحَادِثِ: روداو مهکی بیینی.

شَهْدُ الشَّيْءِ: شته که بیینی، دهشگوترئ:

(شهد علی شهادة غیره وشهد بما سمع):
 شایهتی له سهر شایهتی دا، شایهتی دا
 به وهی بیستوو یه تی.

أَشْهَدُ عَلَى كَذَا: وای لی کرد شایهتی
 له سهر نه وه بدا.

أَشْهَدُ الشَّيْءِ: شته کهی ناماده کرد.

شَاقَّةٌ: چاوی بی کهوت بیینی.

تَشْهَدُ: شایه تومانی هیئا، وتی (أشهد أن
 لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول

الله) ۵ داوی شایه تومانی لی کرد.

إِسْتَشْهَدَ: نَزِيكَ بُوو شَهِيدِ بَبِي
له پیناو ناپینی خودادا.

إِسْتَشْهَدَ الرَّجُلُ فَلَتَأْ: بیاومکه داوی
کرد فلان شایه تی بؤیدا ۵ به لگهی
له سمر هینا یهوه.

إِسْتَشْهَدَ فُلَانٌ: فَلَانْکَمَس لَه رِگهی
خودادا شهید بوو.

الإِشْهَادُ: له بواری (جنایهتو تاوان دا)
نهومیه به خاوهن خانوو بگوتری
دیواری خانومکعت خواروو راستی
بکهرموه، ترسی روحانی هیهه چاکی
بکه.

التَّشْهَدُ: له نوپژدا بریتییه له ته حیات
خویندن.

الشَّاهِدُ: شایهت ۵ به لگهو نیشانه ۵
مادمیه که له گهل هاتنه دهرموهی
مندال له سکی دایکی دیته دهرموه
ومکوو چلم وایه ۵ (ک: شهرد و اشهاد
وشهت) ۵ بؤ غمیره عاقل (شراهد)
دمگوتری ۵ (صلاة الشاهد): نوپژی
شیوانو نوپژی به یانی.

الشَّهَادَةُ: نهومیه کابرا شایهتی بدا
له سمر نهومی ناگای لییهو دیویهتی،
یان دان بنی بهومی که دمیزانی ۵
هه موو نهوشتانهی بهههست
دمزاندن.

الشَّهَادَةُ الْبَيِّنَةُ: له بواری (داد دا) قسمو

گوفتاری شایهته گانه له بهر دهم
دادومردا ۵ (عَالَمُ الشَّهَادَةِ): جیهانی
بونه و مره، شته ناشکراو ههست
بی کراو مگان ۵ دمی بهرام بهری (عالم
الغیب): دی جیهانی نهو دیو ماددمو
جیهانی نه بینراو ۵ قورثانی پیروز
نامازمی بؤ همدوو جیهانه که
کردووو دمفرموی: ﴿وَسْتَرْدُونَ إِلَى
عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾.

الشَّهَدُ: ههنگوین به مخرج له گهل
کمره شانه کهی دا بیو لیك جیا
نه کرابنهوه ۵ شانه ههنگوینیك پیی
دمگوتری: (شَهْدَة) ۵ (ک: شهاد).

الشَّهِيْدُ: که سیك له رِگای ناپینی
خودادا خوئی بهخت بکا ۵ که سیکه
شایهتی بدا ۵ قورثان دمفرموی:
﴿وَلَا يُضَارُّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ ۵ (ک:
شهداء و اشهاد).

المُشَاهَدَةُ: ههست کردن بهیهکی له پینج
ههسته گان.

المُشَاهَدَاتُ: نهو شتانهی بههسته گان
دمزاندن.

الشَّهَدُ: ناماده بوون ۵ نهومی به چاو
دمبیندري ۵ کومه لگای نادمیزاد ۵
(ک: مُشَاهِد) ۵ (ومشاهد مکة) ۵ نهو
شونانهی مهککهو دمورو بهری که

مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کرد.

شَهْرُهُ: بۆ زَیْدِمَرْوُوبِی له‌مانای (شَهْرُهُ) دئ.

شَهْرُهُ به: ناوی زَپاند ه هه‌ئس و کهوتی

خرابی پال دا.

اشْتَهَرَ الْأَمْرُ: کارمکه بلأو بۆوه،

ناوبانگی دمرکرد.

إِشْتَهَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی بلأو کردموه،

رایگه‌یاند.

تَشَاهَرَ بِكَذَا: ویستی به‌هه‌ولدان و لافو

گه‌زاف ناویانگ بۆ خۆی دمرکا.

الشَّهْرُ: مانگ، به‌شیک له‌دوانزه به‌شی

سال ه ج سالی مانگی یا سالی خۆری

بی ه نه‌گهر مانگه‌که به‌هۆی ته‌واو

کردنی خولی مانگه‌وه بوو نه‌وه

مانگی قه‌مه‌ری پی دمگوتری، یان

به‌هۆی دیاریکردنی به‌شیک

له‌دوانزه به‌شی سال نه‌وه مانگی

خۆری پی دمگوتری ه (ك: شَهْرُ

وَأَشْهَرُ).

أَشْهَرُ الْحَرَمِ: نه‌و مانگانن له‌کاتی پێش

هاتنی ئیسلام دا عمرمه‌به‌کان شه‌ریان

تیدا حه‌رام کردبوو، نه‌و مانگانه

چوارن سییان به‌شوین یه‌گه‌وه دین

(ذو القعدة، ذو الحجة، الحرام)

یه‌کیکیشیان مانگی ره‌جه‌به ه

هه‌روا وشه‌ی (الشَّهْر): ناوه بۆ یاساو

نیزامی‌کی فهرمی به‌مه‌به‌ستی

خه‌ئک له‌کاته‌کانی حه‌ج و عه‌مه‌ردا

وه مونسه‌باتی تردا تیدا کۆبونه‌وه

ه هه‌روا ناوه بۆ ئارامگا.

المشهود (يوم مشهود): رۆزی به‌ناو

بانگ که‌روداوی گه‌وره یان تیدا

رویدا.

الشَّهْدَانِجُ: تۆوی درمختی (قَب) که

درمختیکه توپکله‌که‌ی بادمه‌ری و

دمکری به‌گوش ه (قَب) ی هیندیش

هه‌یه حه‌شیشه‌ی لی دهرده‌هیندیری.

الشَّهْدَانِجُ: به‌مانا (الشَّهْدَانِج) دئ.

شَهْرُهُ شَهْرًا وَشَهْرَةً: بلأوی کرده‌وه،

رایگه‌یاند.

شَهْرَ السَّيْفِ: شمشیری له‌کالان دهرکی‌شاو

به‌ری کردموه.

شَهْرَ الْمَقْد: گرێبه‌سته‌که‌ی مۆرکردو

له‌فه‌رمانگی زموی و زار تۆماری کردو

کردی به‌تاپۆ.

أَشْهَرَ الشَّيْءِ: شته‌که مانگیکی به‌سه‌ردا

تیپه‌ری.

أَشْهَرُ فِي الْمَكَانِ أَوْ بِهِ: مانگیکی له‌و

شوینه مایه‌وه.

أَشْهَرُ الْحَامِلُ: ئافه‌رته سکپه‌که چوو

مانگی مندالبوونیه‌وه، چوو نو

مانگو نو رۆزی خۆیه‌وه.

أَشْهَرَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی بلأو کردموه.

شَاهِرَةٌ مَشَاهِرَةٌ وَشَاهَرًا: به‌مانگانه

(تۆكسجين).

الشَّاهِقُ: دىگوتى: (فلان ذو شاق):

فلانكەس رىق نەستورو دەمار گىزە ۋ

(فحل ذو شاق): نەسپەكە

حىلكانىنى بەھىزە.

الشَّهيق: دىنگى نەسازو گەورە، زىمى

گۈندىز ۋ گرمە ئالەمى ئاگر ۋ

قورئان دەفەرمۇ: ﴿سَمِعُوا لَهَا

شَيْقًا وَهِيَ تَقْرُؤُ﴾ ۋ ھىروا ناوە بۇ

ھەلەكەتلىك شەئىنى ھەناسە بۇ ناو

سىيەكان.

شَهْلُ اللّوْنَانِ شَهْلًا: دوو رەنگەكە تىكەن

بەيەكتىر بوون ۋ فلانكەس لەجاوى دا

سورابى ھەيە، دىگوتى: (شَهْلُ

عینه): گىلەنەمى جاوى سورابى تىندايە ۋ

(فهر أشهل وهي شهلاء) ۋ (ك: شَهْل).

شَاهِلٌ مُّشَاهِلَةٌ: جۈننى ھە دا، پەرخەنى

لى گرت.

تَشَهَّلَ ماءً وجهه: لەبەر زەمىنى ۋ بى

ھىزى ناوى روخسارى نەما، تەرو

تازىمى دەم و جاوى پۇقى،

دەشگوتى: (تَشَهَّلَ الرجل): پىاومەكە

روخسارى چىچ بوو، گەشەدارى

لەدەست دا.

الشَّهْلُ: نەمىيە گىلەنەمى جاو سورابى

تىندايى.

الشَّهْلَةُ: بەمانا (الشَّهْلُ) دى.

بەدىكۆمىنت كىرنى گىزەستەكان و

بلاو كىرنەھەمىان و پاگەياندىيان ۋ

(مصلحة الشهر): فەرمەنگەيەكى

دەمۆلەتەيە گىزەستەكان تۆماردەكاو

دەمەيانكەتە دىكۆمىنت.

الشَّهْرَةُ: دەرگەھوتنى شت و بلاو

كىرنەھەمىان.

الشَّهْرِيَّةُ: مانگانە، ھەرشىك نەسبەت

بىدى بۆلەي مانگ ۋ مۇجەكە

بەمانگ سەنوردار بىرى.

الشَّهْرُ: بەناوبانگ و مەشھور ۋ گۆپكەي

ھىنى نىر.

المشهورات: زارامو بىرو باومەنكىن

ھەموو ئادەمىزاد پان زوربەپان

كۆكن لەسەر باشى و بەپاش زانىنىان

ۋ مەكوو دىگوتى: (المدل جيل

والكذب قبيح).

الشَّهْرَمَان: جۈرە مەراۋىيەكە قاچ

كورت و جەستە بەلەكەو لەلەقەق

بچوكتە.

شَهَقُ الْبِنَاءِ وَالْجَبَلُ وَهُمَا مَشْرَقًا:

بالەخانە پان كىتەكە زۆر بەرز بوون ۋ

(فهر شاق) ۋ (ك: شراق).

شَهَقُ شَيْقًا: ھەناسەي لە قورگى دا ھاتو

جو بىسترا لەناخى دا گىراو كوركە

كوركى كىرد ۋ ھەواي ھەلەمىزى و

سىيەكانى پەركىردن لە ھەوا

الشَّهْلَةُ: پیریزن ۵ نافرمتی قه پهری
عاقل و رمزان.
شَهْمَةُ شَهْمًا وَشُهُومًا: چوست و چالاکى
کرد ۵ دمری کرد، لیتی توره بوو.
شَهُمَ شَهَامَةً: خاومنی مهزداپه تی و
پیاومتی بوو.
الشَّهَامَةُ: نهفس به رزی و سور بون
له سر نه جامدانی گاری گه وره که
بینه جیگای ریزلینانی خه لک و
باسکردنیان.
الشَّهْمُ: زیرهک ۵ پیاوی گه وره و
رادروست ۵ عاقل و لیزان له کارو
باردا ۵ پشوو دریز بۆ نه جامدانی
نمرکی سمر شانی ۵ (فرس شَهْمُ):
نمسی به هیزو تیز رهو ۵ (ک: شهام
و شهوم).
الشَّيْمُ: گیانله بهرینکی ددان تیزه، شت
دمقرتینن، حقاییکی دریزى هه به
له پیری (قَتْلًا) به کورتی جورنکه له
ژیشک پیشی دمگوتری: دولدول ۵
(ک: شياهم).
الشاهنشاه: پاشای پاشایان، یان پاشای
گه وره.
الشَّاهِن: دالاش؛ جورنکه له باننده
گۆشت خۆرهکان و مکوو هه لۆ وایه ۵
عه مودو راسته تی تهرازوو ۵ (ک:
شواهن و شياهن).

شَهَاءُ شَهْوَةً: خوشی ویست، ههزی لی
کرد.
شَهْوُ الطَّعَامِ وَغِيْرَهُ شَهَاوَةً: خۆراکه که تام
خۆش و به له زمته بوو.
أَشْهَاءُ: وای له خواردمه نه بیه که کرد تام
خۆش بی ۵ نهومی ههزی لی بوو
دمر خواردی دا.
شَهَاءُ: هه لینا بۆ نهومی نارمزوی بکاو
به له زمته بزانی، تامی خۆش کرد،
دمگوتری: (هَذَا شَيْءٌ يُشْهِي الطَّعَامَ):
نهمه شتیکه خۆراک خۆش دمکا.
اشتھی الشیئ: زۆری نارمزوی شته که
کرد ۵ قورنان دمفه رموی: ﴿وَأَلْكُمْ
فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ﴾.
تَشْهَى الشیئ: ههزی له شته که کرد.
تَشْهَى عَلَيْهِ: جار دواجار داوای نهومی
کردموه.
الشَّاهِيَّةُ: شهومت و نارمزو.
الشَّهْوَانُ: کهسیک زۆری حمز له وشته
بی ۵ بۆ میینه دمگوتری: (شهوی) ۵
(ک: شهاوی).
الشَّهْوَانِي: کهسیک زۆری حمز
له رابواردن و خواردنی خۆش بی
نهفسی خۆی پی زموت نه کړی.
الشَّهْوَةُ: حمزو نارمزوی زۆرو سهرکهش
۵ هیزینکی دمرونییه، نارمزوی نهو
شانه دمکا که حمز لیکاراون ۵ نهو

شته ماددیانه‌ی حه‌زیان لی دمکری

ه (ك: شهوات وأشهیة وشهیی) ه

قورئان دمفهرموی: ﴿زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ

الشَّهَوَاتِ مِنَ النَّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْفَنَاطِيرِ

الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ

الْمُسَوِّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ﴾.

الشَّهِي: حه‌زلی‌کراو نه‌وی نه‌فس

نارمزوی بکا، شتی به‌تامو له‌زمت.

الشَّهِيَّة: میینه‌ی (الشَّهِي)یه ه ه‌مروا

به‌مانا حه‌زکردن له‌خواردن و شتی

وایه.

الشَّهِيَّات: نه‌و شتانه‌ی دمبئه ه‌وی

کردنه‌وه‌ی شه‌هیه و تامو له‌زمت دان

به‌خواردن و م‌کوو ترشیات و زه‌لاته‌و

سه‌وزه‌وات.

شاب فلان فی بیع أو شراء شوباً: فلان‌ک‌س

له‌مامه‌له‌دا فیللی کرد ه (شاب فی قوله):

در‌وی کرد، دم‌شگوتری: (هو يشوب

ويروب): نه‌و له‌قسه‌و کرده‌وه‌ی دا شت

تی‌که‌ل و پی‌که‌ل دم‌کا، وادم‌بی ده‌ی

پی‌کی و وادم‌بی هه‌له‌دم‌کا.

شاب عن صديقة: به‌رگری له‌ د‌وست و

برادرم‌که‌ی کرد جارێک به‌ج‌دی و

جارێک به‌ ته‌مه‌لی.

شاب الشيء بالشئ: شته‌که‌ی تی‌که‌ل

به‌شته‌که‌ی تر کرد.

شاب الشيء غيره: شته‌که‌ی تی‌که‌ل‌وی شتی

تر بوو ه (شائب): تی‌که‌ل‌ک‌م‌ر ه

(م‌شوب): تی‌که‌ل‌و ک‌راو.

شوب عنه: ب‌و زنده‌ ره‌وی له‌مان‌ی

(شاب عنه)دی.

الشَّائِبَة: شتی غه‌ریب و ج‌ودا‌واز

له‌شته‌که‌ی تر که‌ تی‌که‌لی بیی،

دم‌گوتری: (ما فيه شائبة): نه‌وه ه‌یج

ش‌ک و گومان‌ی تیدا نییه ه ج‌ل‌ک و

پیس‌ای و شتی ق‌یزلی‌ک‌راو ه (ك:

شوائب)، دم‌گوتری: (فلان بری من

الشَّوائب): فلان‌ک‌س ه‌یج عه‌یب و

له‌که‌ی تیدا نییه.

الشَّوب: نه‌وه‌ی تی‌که‌ل غه‌یری خ‌وی

بیی ه و‌کوو هه‌نگوین تی‌که‌ل

ئاو‌بیی، د‌وشاو تی‌که‌لی ماست و شیر

بیی ه قورئان دمفهرموی: ﴿لَهُمْ إِنْ

لَهُمْ عَلَيْهَا شُوبَاتٌ مِّنْ حَمِيمٍ﴾،

دم‌شگوتری: (سقاء الدُّوب بالشوب).

الشُّوبَة: ه‌رت و فیل، دم‌گوتری: (فی فلان

شوبه): فلان‌ک‌س فیل و هه‌ج‌م‌ری‌کی

تیدا یه.

الشَّيَاب: ناوه ب‌و شتی تی‌که‌ل‌ک‌راو.

الشَّوْخَط: ب‌روانه (ش‌خ‌ط).

شَوَات الشمس: خ‌و‌ر به‌رمو ئاوا‌بون ر‌وی.

شَرْدُ السَّحَابُ الشمس: هه‌وری ته‌ن‌ک

دم‌وری خ‌و‌ری داوه.

شَارَ الرجل شراً: ب‌پا‌وم‌که دیم‌نی ج‌وان بوو.

شَارَ الشَّيْءَ: ستهگهی رانواند بۆ ئەوهی
 شته جوانهگانی، لایهنی جوانی دهریخا.
 شَارَ الدَّابَّةَ: ولاخهگهی لهبهرچاوی
 گریارمهکه راهسکاندو هینای و بردی
 بۆئهوهی چوستو چالاکیهگهی
 دهریکههوی ۵ لهحهدهیس دا هاتوووه
 هاوهئیکێ پیغهمبهر (د.خ) که ناوی
 طهلهحه بوو لهبهردهمی پیغهمبهر دا
 خۆی رانواندو هاتو چو بۆ ئەوهی
 دهری بخا که بهتواناو چوستو چالاکه.
 شَارَ الْعَمَلَ: ههنگوینهگهی لهکۆلهس و
 شانکه دهرهینا.

أشارَ اليه ربيده أو نحوها: بهدهستی یان
 بهئهندامی تری ناماژهی کرد بۆ
 مانایهك لهماناکان وهکوو هاتنه
 دهرمووه چوونه ژورموه لهگهڵدا
 ڕۆیشتن و نهوشتانه.
 أشار اليه بكذا: ناموژگاری کرد فلانکار
 ئەنجام بداد سودهگانی بۆ ڕون
 کردنهوه.

أشار فلاناً على العمل: یارمهتی
 فلانکهسی دا ههنگوین بپێی.
 شاربه مشاوره وشاراً: داوای رای ئەوهی
 کرد بۆ ئیشهکه ۵ قورئان
 دهمفرموی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾.
 شَرَّ اليه بيده ونحوها: بهمانا (أشار) دئی.
 شَرَّ بالنار: بهناگر بهرزێ کردموه.

شَرَّ فلاناً ربه: فلانکهسی شهرمهزار
 کرد، یان کاری چهپابههری پێ کرد.
 شَرَّ الثَّوبَ ونحوه: قوماشهگهی
 بهزمعهفران رنگ کرد.
 إشتار العمل: ههنگوینهگهی
 لهکۆلهسهکه دهرهینا.

إشتار الفعل الناقه: حوشتره نێرمهکه
 بۆنی بهحوشتره مییهگهوه کرد
 بۆئهوهی بزانی ناخۆ کهلی گرتوووه
 یان نا.
 اشتور القوم: خهلهکهکه ههندیکیان راو
 بۆچونی پهکتریان وهرگرت.

تشاوروا: بهمانا (إشتوروا) دئی.
 إشتار فلان: فلانکهس تاج و نهجمه
 بهستن، پۆشاکێ تاپبهتی فهرمی
 پۆشی، پۆشاکێ جوانی لهبههرکرد.
 إشتار أمره: کارهگهی دهرکهوت و رون
 بۆوه.

إشتار فلاناً في كذا أو في الأمر: پرس و
 پرای لی وهرگرت دهریارهی فلانکار.
 الإشتارة: ناماژه ۵ شت دیاریکردن
 بهدهست راداشتن بۆی ۵ یان
 ناماژمکردن بهسهر، بهچاو، بهلیو
 بهشیومهكه مهبهستهکه دهرپێی.
 الشَّارُ: روخساری جوان، دهگوتری:
 (رجل صار شاراً): پیاوێکه روخسار
 جوان و خاو من ناوو شوژمتهی جوان.

الشارة: جوانی، زۆر جوان و سمرنج
 راکیش ۵ شیوه ۵ پوشاکی جوان ۵
 روڼ و چهوری.
 الشوار: بهمانا (الشارة) دئ ۵ خشل و
 شتی خورازاندنه وه.
 الشوار: شتو مهکی ناو مال، یان شتی
 نایابی ناو مال ۵ جیازی بوک، شتو
 مهکی ناو مال که بوک له گهال خوی
 دهیا بۆ مالی میردی.
 الشور: ههنگوینی بر دراوو جیاکراوه.
 الشوری: راویژ ۵ قورشان دهغه رموی:
 ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾.
 الشورة: ناوو ناوبانگ ۵ دیمه و
 روخسار ۵ شانه ههنگ یان شوینی
 ههنگوین.
 الشیار: بهمانا (الشارة) دئ.
 الشیر: شتی زۆر جوان و رازاوه ۵ (ک:
 شوراء) ۵ بۆ ئافرمته دهگوتری:
 (شیار).
 الشثار: شانهی ههنگ که ههنگوینی
 تیداب و بتواندرئ لئ
 دهر بهیتدرئ ۵ (ک: مشاور).
 المشوار: چیلکه به که ههنگوینی پی
 کۆد مکریته وه ۵ ژپی نامیری ههلاج ۵
 شوینیک که کالای تیدا رابنوینرئ ۵
 (نمایشگا)، نهو مهسافه و گۆر پهانهی
 نازهلی تیدا رادمنوینرئ بۆ فروشتن

۵ ههروا ناوه بۆ نهو قوناغه
 ئاده میزاد دهر پی له پیگا.
 المشور: بهمانا (المشوار) دئ.
 المشورة: نهو ناموزگاری و رادهر پینهیه
 که راویژ پیکراو ئاراسته
 راویژ کهری دهکا.
 المشورة: بهمانا (المشورة) دئ.
 المشیة: بهنجهی شایه تومان.
 شاس فلان شوسا: فلان له بهر
 خۆ به زلزان یان رق لئ بوون
 به قولینچکی چاوی بۆی روانی،
 چاویکی یان ههر دوو چاوی بچوک
 کردنه وه پیلوی چاوهکانی هینانه وه
 یهک و بهو شیوه سهیری کرد.
 شاس خلقة: رهوشتی ناشیرین بوو.
 شوس شوسا: نازاو چاو نه ترس بوو، دریز
 بوو ۵ خوی به زلزان و فیزی کرد ۵
 (فهو أشوس وهي شوساء) ۵ (ک: شوس
 و اشوس).
 شارس الماء: ناوه که له بهر کهمی یان
 له بهر دووری بینینی زحمهت
 بوو.
 شاس الیه: بهمانا (شاس) دئ ۵ خوی
 وانیشان دا رینگای ههله کردوه.
 شوشة: شتهکانی تیکهال کردن و
 شیواندن، خراپی ریز کردن،
 دهگوترئ: (شوش بینهم): بشیوی

خسته ناویانهوه ۵ په‌کیه‌تی و ته‌بایی
لئ تیک دان ناژاومو ناشویی له‌ناودا
یهرپاکردن.

التشریش: تیکه‌ل و پیکه‌ل کردن ۵
ده‌لین: نهم وشه‌یه وشه‌یه‌کی
رهمه‌نی عهره‌بی نیهو تازه
داتاش‌راوه، وشه رهمه‌نه‌که
(التهریش) هو له‌ماده‌ی (هوش)‌یه.
تَشْوَشَ علیه الأمر: نیشه‌که‌ی لئ
تیکه‌ل و پیکه‌ل بوو.

الشَّاشُ: قوماشیکه له لۆکه دروست
دمکری ته‌نک و شاشه بۆ برین
پېچان و شتی وا به‌گاردده‌یندرئ ۵
همروا دمشکری به‌میژرو له‌سهر
دمبه‌سترئ.

المُشَوَّش: شتی نارپیک و پیک ۵
له‌زاراوه‌ی به‌لاغیان دا (لف و نشر
مُشَوَّش) بریتیه له هینانی وشه‌ی
کورت نهمجار شی کردنه‌وه‌و دریزه
پیدانان به‌شیوه‌ی نا ته‌رتیب و
پېچه‌وانه‌ی ته‌رتیبی وشه
کورت‌ه‌کان.

شَاصٍ شَاصاً وشَاصَاناً: جولاپه‌وه‌و
په‌له‌کوته‌ی کرد، دمگوتري: (شاص
الجنين في بطن أمه): زارۆکه که له‌سکی
دایکی دا جولاپه‌وه.

شَاصٍ به العرق والمرض: نه‌خو‌شی و شتی وا

تلاو تلی پې کرد چه‌جمنی لئ بری.
شَاصٍ فلان بفلان: فلانکەس دوزمانی
به‌فلان کرد.

شَاصٍ الشيءَ شَاصاً: جولاندی و له‌شوینی
خوی لایبرد.
شَاصٍ أسنانه بالسؤال: ددانی به‌فرشه‌و
سیواک پاک کردنه‌وه.

شَاصَتِ العينُ شَاصاً: چاوی گه‌وره بوو
پېلوه‌کانی دایان پۆشین، یان پېلوی
چاوه‌کانی پته‌پتیاں بوو.

تَشَوَّصَ: جولاپه‌وه‌و په‌له قازدی بوو.
الأشوصُ: که‌سیکه هه‌میشه پېلوی
چاوه‌کانی پته‌پتیاڼه، یان پېلوی
چاوی په‌گناکه‌ونه‌وه‌و چاوه‌کانی
داناپۆشن ۵ (ك: شوص).

الشَّوصُ: شیلان و دمست ری خستن ۵
نازاری ددان هیشان سک هیشان.
الشَّوصَاءُ: میننه‌ی (الأشوص) ۵ چاویک
به‌شیوه‌ی ناسایی خوی نه‌پروانی،
به‌لکوو شیوه خیل بی، یان
له‌قولینچه‌وه‌و پروانی یان له‌لای
پېلوی سهرموه برپوانی.

الشَّوصَةُ: سک هیشان به‌هوی
باکردنه‌وه، یان برك و کولینج
کردن.

الشَّوصَةُ: به‌مانا (الشَّوصَةُ)‌دی.

الشَّيَاصُ: ره‌وستی ناشیرین و خراپ.

شَاطُ الْفَرَسُ وَغِيهَ شَوْطًا: نهسپهکه بازی دا
بؤ شوینی مه بهست.

شَوْطُ الْمَسَافِرُ: رېبواره که سهفه مرکه ی
درېژدی کیشا.

شَوْطُ الْفَرَسِ: دموره په کی غار
به نهسپه که کرد.

تَشَوُّطُ الْفَرَسِ: نهسپه که ی هه لینگ دا
تاماندوی کرد.

الشَّوْطُ: راکردن بهرمو مه بهست ۵
غاردان به نهسپ بؤ گه یشتن

به مه بهست ۵ ههروه ها ناوه بؤ
به شپکی هه موو کارو چت ۵ (ک):

أَشْرَاطُ ۵ مه سافه شوینیک
له نیوان دوو عمود یان دوو نیخانه

که درېژی مه سافه که به نه اندازه ی
گه یشتنی دنگ بی ۵ (ک): شِیَاطُ.

شَاظُ بِهِ الْمَرَضُ شَوْطًا: نه خوشییه که
حه جمینی لی پری.

شَاظُ الْغَضَبِ: رقو کینه که بهری سهند.
الشَّوْاطُ: بلنسه ناگری بی دوکه ل ۵

گره ی گهرما ۵ له قورئان دا هاتووه:
﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنَحَاسٌ

فَلَا تَنْصِرَانِ﴾.

شَاعَ شَوْعًا: قز ژاکاوو جهسته هه لومشاوو
چلکن بوو.

شَوَّعَ الشَّعْرُ شَوْعًا: توك و قزی بلاوو ژاکاوو
بووون وه کوو چقل راست بوونه وه،

دهشگوترئ: (شَوَّعَ رَأْسَهُ).

الشَّوْعُ: درمختی بان یان بهرمکه ی ۵
جاری وا ده بی بهری درمخته که

ناوی درمخته که ی لی دهنین ۵ (ک):
شیاع).

شَافَ شَوْنًا: به سهری دا راگه یی و سهری
کرد.

شَافَ الشَّيْءَ: شته که ی مشتو مال کردو
رازانده وه.

أَشَافَ عَلَيْهِ: به سهری دا راگه یی و بؤی
پروانی.

شَوَّقَهُ: به مانا (شَافَهُ) دئ.

شَوَّقَ الْجَارِيَةَ: جاریه که ی رازانده وه
(جهت یو مکه ی قوز کرد).

شَيَّفَ الدَّوَاءَ: دهرمانه که ی کرده
دهرمانی چاو نی شه.

اشْتَافَ إِلَيْهِ: بؤی پروانی و سهری کرد.
اشْتَافَ الْفَرَسُ وَغِيهَ: نهسپه که ملی

به رز کرده موو بؤ پیش خوی پروانی.
اشْتَافَ الشَّيْءَ: چاوی خوی خسته

سهری و سهرنجی دایه.

تَشَوَّفَ الشَّيْءَ: له به رزاییه وه دهرکه وت
۵ خوی رازانده وه.

تَشَوَّفَ لَهُ وَإِلَيْهِ: بؤی پروانی و لی
گه پراو چاو پروانی کرد.

تَشَوَّفَ أَمْرًا: هه ولی نه نجامدانی کاره که ی
دا هزی لی بوو نه نجامی بدا.

الشُّوقُ: مالمال؛ نامیریکه زهوی
کینلراوی پی تهخت دمکری، تهخته
داریک پانه، پیاویک دهچیته
سهری و دورمشه و لاخ یان دو
هیسترو بارگیر رابدمکیشن.

الشُّوفان: رومکیکی نالقییه، دمکریته
نالف بو نازمل.

الشیاف: درهمانی جاوو شوینی تر.
المشوفة من النساء: نهو ناهرمتهی خوی
بو بیگانه رابنوینی و مهبهستی بی
خهک بیبین.

شاقَ الیه شرقاً: حمزی لی بوو، نارمزوی
لای نهوی کرد.

شاقَ الشیئُ فلاناً: شتهکه فلانکهسی
وروژاند.

شاقَ الشیئُ الی آخر: شتهکهسی بولای
شتیکی تر کیش کرد، دهگوتری: (شاق
الشَّجَبَ ونحوه الی الحائط): عهلاگه
پوشاکهکی به دیوارکهوه چهسپاند
(شاق الطنب الی الرشد): لکی
رهمالکهکی بهسینگهکهوه شهتهک داو
بهستیبهوه.

أشاقَ الشیئُ فلاناً: شتهکه فلانکهسی
توشی زهحمهت کرد.

أشاقَ فلانَ الشیئُ: فلانکهس شتهکهکی
بهلاوه زهحمهت بوو.

شوقَ الیه: لای خوشهویستکرد وایکرد
شتهکه حمزی لی بکری.

اشتاق الیه: یان (اشتاقه) حمزی لی کرد.
تَشَوَّقُ الی الشیئ: زوری نارمزو کرد
حمزی لی بوو ۵ خوی وانیشان دا
حمزی لهشتهکهیه.

الشتاقُ: بهمانا (المشتاق) دی ۵
نارمزومه نند، نهوشتهی وا
لهنادهمیزاد بکا بهجوانی و
رمگینهکهکی شهیدی بی.

الشُّوقُ: حمزو نارمزو، مهیل کردنی
نهفسه یان ومگری بونیتهی
بهشتهکهوه ۵ (ک: أشواق).

الشیئُ: بهمانا (المشتاق) دی.
شاکتة الشوكة شوکا: چقل لی دا،
چقلی تیرا جوو.

شاکَ فلانَ فلاناً: فلانکهس چقلی
لهفلانکهس رۆکرد، بهچقل لی دا ۵
نهزیهتی دا، دهگوتری: (لا تشوک منی
شركة): لهمنهوه هیج زیانیکت پی
ناگا.

شاکَ الشجرُ وغیره شوکا: درهختهکه
چقلی دمرکرد یان چقلی زور بون.

شاکَ الرجلُ: پیاوکهه شکومهندی و
پیاومتی دمرکهوت.

شاکَ ندي الفتاة: مهکی کچهکه سهریان
هه لدا، کچهکه بناغهی مهکی دانا.

شاکَ فلانَ الشوکَ: فلانکهس کهوته ناو
چقل و چالهوه.

شَيْكَ الْجَسَدُ: جهستهكه چقلى تيدا

رۆچوو، يان نوخاى شهوى توشى
نهخوشى بوو.

أشالك الشجر: درهختهكه چقلى
دەركرد.

أشالك فلاناً: چقلى لىفلان دا.

شوك الزرع: كشتو كالهكه سەرى
دەرهينا.

شوك الفرج: بىچوه بانئىدهكه پەرو پۇلى
لى روا ە پەرمكانى سەريان دەرهينا.
شوك الرأس: سەرى توكى لى هات، يان
دواى تاشين موومكانى سەرى
هاتنهوه.

شوك شارب الغلام أو عذاره: سمىلى
گەنجهكه زىر بوو، يان لاجانگى زىر
بوون.

شوك فلاناً بالشوك ونحوه: چقلى
لىفلانكهس رۆكرد، به چقلى
لىفلانكهسى دا.

شوك الحائط: چقلى بهدمورى
ديوارمكهدا رايەل كرد يان بهسەر
ديوارمكهدا چقلى رايەل كرد.

الشائك: چقلاوى ە كاريك كي شهو
ناخوشى لهسەر بى، دەگوترى: (أمر
شائك أو موضوع شائك): قورسو
گرانو زيان بهخشه، دەشگوترى:
(رجل شائك السلاح): پياوئىكه
پەچەك و سىلاحه، يان تەلى دىكاوى

بهدمورى مال و جىگه وميهتى.

الشوك: چقلى كهلهدرهختو روهك ديتە
دەر رهقو سەرتيژه ە (ك: أشوك) ە
دەگوترى: (جاء بالشوك والشجر):
ژمارەى زۆرى هينا.

الشوكاء: (حالة شوكاء وبردة شوكاء):
كهواو عەباو پالتۆيەكى زىرە هەموو
بەتازمى ديتە بەرجاو.

شركة العترب: جزوى دوشك ە هەروا
وشەى (الشركة) بهمانا چەك و هيزو
تواناو زىمرى زەنگ دى ە قورئان
دەفەرموى: ﴿وَلَوْ كُنَّا أَوْ غَيْرَ ذَاتِ
الشَّرْكَاءِ لَكُنَّا لَكُمْ﴾ ە هەروا ناوه
بۆ ئەو ناميەرى جۆلاو تەوئكار
رايەل و پۆى چنراوو تەنراومكهى
بى سفتو لوس دەكا ە هەروا ناوه
بۆ چەتالى ميووم گوشت خواردن
شتيكة ومكوو كهوچك سەرمكهى
ومكوو شانە پەل پەله ە سوراييهكه
لهسەردەم و چاوو جهسته پەيدا
دەبى.

الشوكى: هەرشتيک نيسبەت بىرى
بۆلاى چقلى ە (الجل الشوكى او
النخاع الشوكى): بهشيك
لهكۆنهندامى دەمارى كهلهناو بۆرى
فەقەرەت و بىرپەرى پشت دايە ە
(العين الشوكى): رومكئى چقلاويە
لهپىرى (الشوكية) يە.

شال الشیء شولاً وشولاناً: شتەکه بەرز بۆۋە.

شال المیزان: تايەکی تەرازوۋەکه سەری کرد، بەرز بۆۋە، دەرگوتری: (شال میزان فلان): لەخۆ ھەئانەھوو شایی بەخۆبون دا فلان بالادەست بوو (شالت نعامە فلان): فلانکەس خیرا توپە بوو پاشان رەھەکی نیشتەو (شالت نعامە القوم): یەکیەتی و تەبایی ھەمەمەکه نەماو ھەوتا.

شال الرجل یدیە: پیاوۋەکه دەستی ھەلپری. شالت الناقة بئنبھا: حوشترەکه کلکی ھەلپری.

شارل الشیء: شتەکی بەرز کردەو. شارل فلان قرنە: فلانکەس ھاوشانەکی خۆی توپەکرد، وای کرد دەمازی بەرز ببنەو رقی ھەلسی.

شول الشائیل: شلەمەنییەکه کەم بوو، دەرگوتری: (شول لبن الناقة): شیرى حوشترەکه کەم بوو.

شولت الدواب: ئازەلەکان لەبرسان سکيان بەپشتیانەو نووسا.

شول فی المیزان: لەکوندەکا شتیکی کەمی ئاو ھیشتەو.

إنشال: بەرز بۆۋە، بۆ موطاۋەعی (شالەدئ).

تشالل القوم عند القتال: خەلکەکه

بەرامبەر بەیەك جەکیان ھەلگرت ە ھەرتاقەھو بەرامبەر بەیەك وەستان.

الشائیل: ھەرشتیک بەرز بکریتەو ە حوشتری بەکەن کە کلکی بەرز دەکاتەو بۆ حوشتری نیر ە (ك: شول وشول).

الشائیلە: مینەھی (الشائیل)، دەرگوتری: (فرس شائیلە) ە ھەروا بەحوشتریک دەرگوتری: دواي بیجو بون گوانی ھەلکشینەو شیرى کەم بی ە (ك: شوائل).

الشال: جۆرە پۆشاکیکە وەکوو دەسمائی ئافرمت لەسەر شانەو سنگو بەرۆکی پی دادەپۆشری، یان دەرگزی بەمیزەرو گودروو لەچکە ە (ك: شیلان) ە ھەروا ناوہ بۆ جۆرە ماسییەکی روباری نیل.

الشول: باقی مانەدی شیر لەبنکی گوانی ئازەل دا ە باقی مانەدی ئاو لەبنکی جام و پەرداخ دا ە ئاوی کەم ە (ك: أشوال).

الشول: گورج و گۆل و چوست جالاک لەنیش و کاری خۆی دا.

الشولە: ئەو ئەندازە کلک و چزوی کە دوپشک بەرزى دەکاتەو ە فاریزەو کۆما کە لەنیوان رستەو وشەکان

دهنوسرئ بؤ رون کردنهوهی

مه‌به‌ست ۵ همروا مه‌نزل و

قوناغیکه له‌مه‌نزله‌کانی مانگ ۵

دوو ئه‌ستیره‌ی بهرام‌بهر به‌یه‌کن له

بورجی عه‌قرب دا پێیان د‌ه‌گوتری:

(حُمَةُ الْعَرْب) چونکه بورجه‌که

هه‌مووی له‌شیوه‌ی د‌وپشک دایه.

الشَّوَالُ: که‌سێک به‌رام‌وه‌ی زۆر بی ۵

همروا ناوه بؤ یه‌کیک له‌مانگه‌کانی

عه‌رمبی که‌به‌دوا مانگی ره‌مه‌زان دا

دئ و پێی د‌ه‌گوتری شه‌شه‌لان ۵ (ک:

شراویل وشاویل).

الشَّوَالَةُ: ئاه‌رمتی فیتنه‌و دوو زمان ۵

بائنده‌یه‌که که‌له‌فرپن دا راست ده‌بی

کلکی د‌ه‌جوئینی ۵ همروا وشه‌ی

(شَوَالَة) عه‌له‌می جینسه بؤ د‌وپشک.

المِشْوَالُ: ئامیری به‌رزکردنه‌وه ۵ (ک:

مشاویل).

المِشْوَالُ: ئامیری به‌رزکردنه‌وه ۵ داسی

بچوک ۵ (ک: مشاویل).

المِشْوَالَةُ: به‌مانا (المِشْوَالُ) دئ ۵ (ک:

مشاویل).

الشَّوْلَمُ: بر‌وانه ماده‌ی (شَلَم).

الشَّوْمُ: دارێکی ره‌قه به‌کارده‌یه‌یندرئ

بؤ ده‌سک لی دروست کردنی ئامیرو

شتی وا.

شَوْنُ الْغُلَّة: دانه‌ویله‌که‌ی تاقه‌ت کرد،

خه‌زنی کرد.

الشَّوْنَةُ: کۆلینه‌و که‌ندو عه‌مباری

دانه‌ویله ۵ (ک: شَوْن) ۵ همروا ناوه

بؤ جوړه که‌شته‌ی شمر له‌کۆن دا

یه‌کاره‌ینراوه.

الشَّوْنُ: ئه‌وه‌که‌سه‌ی لی پ‌رسراوی

که‌ندو عه‌مباری دانه‌ویله‌یه.

الشونیز: ره‌شکه؛ دانه‌ویله‌یه‌که بؤ زۆر

نه‌خۆشی د‌مرمانه‌و پێی د‌ه‌گوتری

(حبة البركة).

شَاهُ الشَّيْءُ: شته‌که ناشیرین بوو.

شَاهُ نَفْسُهُ إِلَى كَذَا: نه‌فسی ئاره‌زوی ئه‌وه‌ی

کرد.

شاهت عینه: به‌تیزئ ووردی بؤی

پ‌وانی.

شَاهُ الْإِنْسَانِ: ئاده‌میزاده‌که‌ی به‌چاو

هه‌نگاوت.

شَوَّهَ الشَّيْءُ شَوْهًا: شته‌که شیوا، ژاکا ۵

به‌نرخ بوو به‌رز بووه ۵ چاوی پیس

کاری لی کرد، پان توشی چاو ئیشه‌ی

توند بوو ۵ (فهر آشوه وهي شوهاء).

شَوَّهَ: ناشیرینی کرد.

تشوه له‌ والیه: چاوی تی بری، زۆری

سه‌هر کرد ۵ خۆی لی نه‌ناس کرد.

تَشَوُّهُ فُلَانُ شَاةً: فلان‌که‌س مه‌رپکی

نێچیر کرد.

الْأَشْوَرُ: ناشیرین و نه‌کله‌وت ۵ خۆ

به زلزانو لارو له نجه كهر ه چاو
 بيس و ههنگيو به چاو، بؤ ميينه
 دهگوتري: (شرهه) همروا ناوه بؤ
 تافانه له مهر و بز و ناسكو ره شه
 ولاخو كهره كيوى ه (ك: شاء
 وشياه).

الشَّاءُ: پاشاو مهليك ه همروا نهو
 شامو مهليكهى له يارى شه ترنج دا
 به كارى دمهينن.
 شَابْلُوط: شابهرو جوژه دره ختيكه
 له پيڙى دار بهروو ميسر يه كان پيى
 دهئين (أبو فَرْوَة).

شاهنشاه: پاشاى پاشايان، يان شاى
 كهوره.

الشُّرَهَاءُ: ناشيرين و نهكله هومت ه
 رهزاگران.
 الشُّرَهَاءُ: ناشيرين.

الشَّاهَةُ: زمويهك مهر و بزنى زور بئ.
 شَوَى اللحم وغيره شَيًّا: گوشتهكهى برژانند
 بهناگر.

شَوَى الماء: ناومهكى گهرم كرد.

شَوَى الشيء: له شويني كار يگهرى
 شتهكهى دا.

أشوى القمح: گوله گه نهكهى
 هه لهر و زانند، واى لئ كرد بهكهئكى
 برژانندن بئ.

أشوى السَّعْفُ: لقه دار خورماكه زمرد

بوو بهرمو وشك بوون دهچئ.

أشوى فلان: فلانكهس شتى سوتاوو
 خرابى بؤ خوى په زمه ننده كرد.
 أشوى من الشيء: له شتهكه هه نديكى
 هيشتهوه.

أشوى فلاناً: برژاوى دهر خواردى فلان
 دا.

أشوى الصيد وغيره: نيچيرمكهى
 نهههنگاوت بؤى راونهكرا.

شوى فلاناً: شتى برژاوى دهر خواردى
 فلانكهس دا.

أشوى: بؤ موطاومعهى (شَوَاهِد).

أشوى اللحم: گوشتهكهى به برژاوى
 ههئگرت.

أشوى: بؤ موطاومعهى (شواه).

الشوى: قهراخ و تهنيشتى جهسته،
 دهگوتري: (فرس عبل الشوى):

نه سپيكي دهست و پهل قهويه ه

سهرگه ورميه ه پيستي به دهره وويه ه

تاكهكهى (شَوَاهِد) ه قورئان

دهمه رموى: ﴿كُلَّا إِلَٰهًا لَّظَىٰ، نَزَاعَةً

لِّلشَّيْءِ﴾ ه باقى ماندهى شت و

بهراموه ه كارى ئاسان و بئ نمودو

كه مبايه خ ه گوتويانه (كل شئ)

شوى ماسلم دينك و عرضك): هه موو

شتيک ئاسان و گهم نموده بهمه رجئ

نايين و ناموست پاريزراو بئ.

الشَّوَاءُ: برژاو.

الشَّوَاءُ: تاكى وشى (الشَّوَى) يه.

الشَّوَايَةُ: به شيكى كه له زور،

پارچه يه كه لهشت ۵ پارچه گوشتيكي

له لاکه مهر يک ۵ كوته گوشتيكي

له حميوانتيكى سمر برؤا.

الشَّوَايَةُ: پيشه ي برژانندن، ومستاي

كه بابو شتى وا.

الشَّوَاءُ: گوشت برژين و شت برژين.

الشَّوَى: برژاو.

الشَّوَايَةُ: ناميرى برژانندن، تاوهو شتى

لهو جوړه كه گوشتو شتى واى تيدا

برژيندرئ.

الشَّوَايَةُ: پارچه ي برژاو كوته گوشتى

برژاو ۵ باقى مانده ي شت، بهرماوه ي

شت.

الشَّوَايَةُ: به شى كه له زور.

الشَّوَى: شوينى برژانندن ۵ (ك: مشار).

شَاءٌ شَيْئاً: ويستى، نيراده ي كرد.

شَاءَ إِلَى كَذَا: ناچارى كرد بؤ نهو شته.

شَيْئاً عَلَى الْأَمْرِ: به مانا (شَاءَ) دئ.

شَيْئاً فُلَانٌ: فلانكهس رفه كه ي

نيشته وه.

الشَّيْئُ: شت، هه بوو، ههرشتيكي

كه مهنديكى خه يال بى و بتوانى

هه والى لى بده ي.

الشَّيْئَةُ: ويست و نيراده.

الشَّيْئُ: ناچار كراو بؤ كار، بيگار

پيكر او.

الشَّوَةُ: جهسته نار يک و بيک بهزكماكى

۵ جهسته شيواو به خورسك.

شَابَ فُلَانٌ شَيْباً وَشَيْبَةً: فلانكهس سهر و

ريشى سپى بوو، دهگوترئ: (شَابَ

الشَّعْرُ وَشَابَ الرَّأْسُ) ۵ (فهو شائب

وَأَشْيَبَ) ۵ بهزورى بؤ پياو دهگوترئ:

(أَشْيَبُ) بؤ زن (شَمَطَاءُ) دهگوترئ،

ههروا دهگوترئ: (شابت رؤوس الأكام

وغيرها): سهرى كيوه كان بهفر

داپوشين.

(كويستانان خالخال بهفرى ناچيتؤ

قبيله م تؤراوه ناشتى نابيتؤ).

أَشَابَ الرَّجُلُ: پياوه كه كوره كه ي پير

بوو.

أَشَابَ الْكَبِيرُ أَوْ الْحَزَنُ أَوْ الْحُوفُ فُلَاناً:

پيرى، غه م و خهفمت، ترسو بيم

فلانكهسى پؤلكاندو موى سپى بوو.

شَيْبَةً: به مانا (أَشَابَهُ) دئ ۵ هه ره

مانا به دايه كه (عبدالملك) ي كورى

مهروان وتويه تى (شَيْبِي) اعتلاء

المنابر): چوونه سهر مينبهرو و تار

خويندنه وه پيرى كردم.

الأَشْيَبُ: پير و كه نهفت، دهگوترئ: (جبل

أَشْيَبَ): كيوى سهر به بهفر ۵ (يوم

أَشْيَبَ): رؤزيكى هه ورو هه لاواوى و

ساردو سهرما ۵ بۆ مېينه دهگوترئ:

(شيباء) ۵ (ك: شيب).

الليلة الشَّيْبَاءُ: شەمۇ كۆتايى مانگ.

الشَّيْبُ: موى سېى، سېياھەتى موو.

المَشْيِبُ: تەمەنى پېرى.

الشَّيْتُ: جۆرىكە لەقوماشى تەنك و

شاش و گولگولەۋى دروستكراو لە

لۆكە، بەگوردى خۆمان پېى دەلېن

(چیت).

شاح في الأمر شيحاً: دلسۆزى لەكارەكەى

دا نواند.

شاح على حاجته: بۆ نېشى خۆى لېپراو،

سووربوو لەسەر ئەجامدانى.

أشاح المكان: زەمبەكە رومكى (شېخ)ى

رواند.

أشاح وجهه أو وجهه: روى خۆى لى

ومرگېراو نارازىبوونى خۆى دەرخت و

بەھىچ و بوجى لەقەلەم دا.

الشائح: پياۋى ئازاۋ چاۋنەترس، وریاۋ

ناگادار.

الشَّيْخُ: رومكىكى ھەمەجۆرى

دەشتەمكىيەو بۆنىكىكى خۆشى

كەسكونى ھەيە، ئازەل ھەزى

لەتەتى و دەمخا ۵ (ك: شىحان).

شاخ الإنسان شيحاً وشيوخه وشيوخه:

ئادەمىزادە كە پېرېوۋ كەۋتە سالىھە.

شاخ النبات: رومكەكە ناۋەۋەى وشك و

گەندەل بوو.

شَيْخُ: بەمانا (شاخ)دى.

شَيْخُ فلاتاً: بەۋشەى شېخ بانگى

فلانكەسى كرد.

شَيْخُ عليه: رەخنەى لى گرت، ناۋى

زېراندو ئابروى بېرد.

شَيْخُ: خۆى بەپېرو پەككەۋتە نېشان

دا.

الشَّيْخُ: ئەۋكەسەى زوو پېرى لى

دېيارى دەدا، پېگەپشتن و كامل

بوونى ئاسايى نەبى.

الشَّيْخَةُ: پلەۋ پاھەى شېخ و رېش سېى

عەشیرەت، سەۋۋرى قەلەمپەۋى و

دەست رۆپشتنى سەرەك ھۆز.

الشَّيْخُ: پېرەمېرد، بەزۆرى لەتەمەنى

پەنجا سالىيەۋە پېرى دەست پېدەمكا

۵ پلەۋ پاھەيەكە دەدرئ بەكەسېك

لەناۋ ھۆزو دەفەردا رۆلېكى

كارىگەرى ھەبى و خاۋەنى رەۋشت و

ئاكارى پەسەند بى و خەزمەتى گەل و

ھۆزى بكا، خەلكەكەش پابەندى

فەرمان و ئامۇزگارپەكانى بن.

شيخ البلد: كۆپخاى گوند، رېش سېى

شارو دەفەر.

شاد البناء شيداً: بالەخانەكەى گەجكارى

كرد، بۆپەى كرد، لەبغى كرد، بەرزى

كردمەۋ، ھەللى چىنى ۵ قورئان

دەفەرمۇى: ﴿وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ﴾.

أَشَادَ الْبِنَاءَ: بَالَهْ خَانَهْ كَهْی بهرز كردموه.
 أَشَادَ بِالشَّيْئِ: به دهنگی بهرز و هسپی
 شته كهی داو پیی دا هه لگوت و لی
 رازیبوونی خوی دهربری ه ئاماژی
 بوکرد.

أَشَادَ عَلَيْهِ: ناوی زړاند، به خراب باسی
 کرد.

شَيْدُهُ: به مانا (شَادُهُ) دئ، بینا کهی قایم و
 قوئل دروست کرد.

الشَّيْدُ: همرشتیک دیواری خانووی پی
 له یغو و گه چکاری و بو یه بکری.
 الشَّيْرُجُ: زهیتی کونجی.

شَيْرُ الْبَرْدِ أَوْ الثَّوْبِ وَغَو: قوماشه کهی
 به هیلئ سور خالخال کرد.

الشَّيْرُ: داریکی رهشی پته وه، شانه و
 کاسه و قاپ و قاچاغی لی دروست
 دمکری، وادمی خودی شانه و کاسه و
 شته گانی تری که له و داره دروست
 دمکری پئیان دمگوترئ (شیز).

أَشَاثَتِ النَّخْلَةَ: دارخورما که بهرمکهی
 هه ل نه پیچاو دهنکی ناوموهی
 خورما گانیان رهق نه بوو بوونه
 خورما وشکه ل و به که لکی خواردن
 نه هاتن.

الشَّيْشُ: دار خورما که دهنکه گانی
 هه ل نه پیچی، یان بهرمکهی کزو
 لاوازی به کوشک بییته وه ببینه

خورما وشکه ل ه جوریکه له یاری
 رهازه شمشیری کول و نه بری
 تیداب ه کار دهین لری بو
 بهراوه پی کردن و فیروونی شهره
 شمشیر ه ناوه بو خودی نه و
 شمشیری کول و نه بری یاریه کهی
 پی دمکری ه هروها ناوه بو
 شوشه ی پهنجره، خودی پهنجره که
 به شیومیه کی فه نی له جیاتی پهرده
 کونکونی چوار گوشه یان باقلا و می
 تیدابی که سیبهر له زورمکه بکا و
 نه هیلئ هه تا و له ناوموه بدا و هه واش
 بهریته زوور.

الشَّيْشَاءُ: خورما یه کال و کرج و
 بیژوک بی.

الشَّيْشَةُ: نیرگه له که به کاری بو
 کیسانی توتن ه یان ناوه بو خودی
 شوشه ی نیرگه له که.

أَشَاثَتِ النَّخْلَةَ: دارخورما که خورمای
 بیژوکی بهرهم هیئا، به هو ی
 ته لقیح نه کردنه وه یان به هو ی
 خراب به خیو کردن.

شَايِمَ مُشَايِمَةً وَشَايَاصاً: شهرمنگیز و
 بهد رهوشت بوو.

شَايِمَ فَلَاناً: قیزی له فلان کرد ترؤی
 کرد.

شَيَّصَتِ النَّخْلَةَ: دارخورما بهری
 بیژوک و وشکه لی بهرهم هیئا.

شَيْصُ فُلَانٍ النَّاسَ: فَلَانَكْهَس نَهْزِيهَتِي
خه لکی دا.

الشَّيْصُ: خورمای بیژۆك و وشكه
به هوی باش ته لقیح نه گردن و
خراب به خیو گردنه وه.

الشَّيْصَاءُ: دَمَقْ به مانا (الشَّيْصَاءُ) دئ.
شَاطُ شَيْطًا وَشَيْطَا: خَمْرِيك بوو بسوتئ،
هه ندیکی یان هه مووی نَزِيك بوو
گَرْبِگَرئ، دَمِگوتَرئ: (شَاطُ الطَّعَامِ):
خُورَاكه كه هه ندیکی سوتا.

شَاطَتِ الْقِدْرُ وَهَوَّهَا: مَهْنَجَه لَه كه هه ندئ
له خواردنه ی تیدا لی نرا بوو
به بنکیه وه نووسا، گه مَرِه ی کرد.
شَاطَ فُلَانٌ: فَلَانَكْهَس فِهوتَا، تیدا چوو،
خوینی به مَفِیْرُو رَوَّی، دَمِگوتَرئ: (شَاطُ
دَمِ الْقَتِيلِ): خوینی کُوزْراومه كه به مَفِیْرُو
چوو.

أَشَاطَ الشَّيْءُ: شَتَه كه ی والئ کرد
بسوتئ، خواردنه كه ی والئ کرد
بسوتئ.

أَشَاطَ فُلَانًا: فَلَانَكْهَس ی به هِيْلَاك برد.
أَشَاطَ دَمَ الذَّيْحَةِ: خوینی کُوشْتِيه كه ی
رژاند.

أَشَاطَ الْحَاكِمُ دَمَ الْقَتِيلِ: دَادُومَرِ خوینی
کُوزْراومه كه ی به مَفِیْرُو دا.

أَشَاطَ اللَّحْمَ عَلَى الْقَوْمِ: گُوشْتَه كه ی
پَارْجَه پَارْجَه کُردو به سَمَر

خه لکه که دا دابه شی کرد.

شَيْطُ الشَّيْءِ: شَتَه كه ی والئ کرد

هه ندیکی یان هه مووی بسوتئ.

شَيْطُ الْجِلْدِ: پِیْسْتَه كه ی هه لپَرِوزاند چی

توك و گه نده مووی پِیَوَه بوو هه مووی

هه لکَرِوزاند.

شَيْطُ اللَّحْمِ: گُوشْتَه كه ی به ناگَرِ راداشت و

چاك نه پِیْرِوزاند.

أَشَاطَ عَلَيْهِ: زُورُ رَقَى هه نسا.

تَشَيْطَ: سوتا، هه لپَرِوزا.

تَشَيْطَ دَمَ الرَّجُلِ: خُوینی پِیَاومه كه له رَقَا

دَمِگولَا، دَمِگوتَرئ: (تَشَيْطَ به دَمَه):

خُوینی گه رَم بوو، رَقَى هه نسا.

أَسْشَاطَ: به مانا (أَشَاطَ) دئ.

أَسْشَاطَ الْحَمَامَ: کُوتَرَه كه به چوست و

چالاک ی هه نَمِرِی.

أَسْشَاطَ فِي الْحَرْبِ: لَه شَمَرِدا گُورْج و گُول

بوو جَانْفِیدایی نواند.

أَسْشَاطَ فِي السَّخْنِكِ: زُورُ پِیْكه نی و

خَه رِيك بوو هه ناسه ی لی بَیْرئ.

الشَّيَاطُ: بُوَسُو، بُوَنی سوتاوی پَه رِپُو

لُوكَه و شَتی وا.

تَشَيْطَنَ: بَروانه ماده ی (شَطْن).

الشَّيْطَانُ: بَروانه ماده ی (شَطْن).

تَشَيْطَمَ عَلَيْهِ بِالْكَلَامِ: خَیْرَا قَه سَی

له گَه ل کُردو توند بوو.

الشَّيْطَمُ: شَیْر ۰ دَرِیْز ۰ رَوگُوشَاد ۰ (ك):

شیاطم و شیاطمة).

شاعَ الشَّيْءُ شِيعاً وَشِيعَاناً وَمَشَاعاً:

شته که بلاو بوومه دمرکهوت.

شاع بالشیئ: شته که ی بلاو کردهوه.

شاع الدار: خانومه هاوبهش بوو جیا

نه کرابووه ۵ دهگوترئ: (اشتری داره

علی الشیوع): خانوی تیکه ل و نیفزاز

نه کراوی کړی.

شاعَ الإِنَاء: قاپه که ی پرکړد ۵ له دوعا

کردن دا دهگوترئ: (شاعَکَ الْخَيْرُ)

خپرو خوشی داتپووشی.

أَشَاعَ الشَّيْءُ وَه: شته که ی بلاو کردهوه

دمری خست.

أَشَاعَ الدَّارَ وَغُورَهَا: خانومه که ی والی کرد

تیکه ل بیو به شه کانی لیک

جیا نه کړیته وه نیفزاز نه کرابی.

أَشَاعَ الْقَوْمُ: بانگی خه لکه که ی کردو

هاواری لی کردن، لییان توپه بوو.

أَشَاعَ اللَّهُ الْقَوْمَ بِالسَّلَام: په رومردگار

نه من و ناسایشی به سهر نه وه

قهومه دا رزاند گشتگری کرد

بویان.

شَاعَهُ مَشَاعَةً وَشِيعاً: شوینی کهوت،

پشتگری کردو هاوپراو هاوبیری بوو.

شَاعَ بِهِمَا (شاع) دئ.

شَاعَ فُلَانٌ: فلانکهس بوو به

شوینکهوته ی خه لکی تر ۵ بوو به

شیعه مه زهب.

شَاعَ الزَّامِرُ: زوپنا ژمنه که فوی

به زوپناکه دا کردو لی دا.

شَاعَتْ فُلَاناً نَفْسَهُ: فلانکهس نه فسی

ته می خواردو بوو.

شَاعَ النَّارَ فِي الْمَطْبِ: ناگری خسته ناو

داره کانه وه بلاوی کرده وه خوشی

کرد.

شَاعَ الْغَضَبُ فُلَاناً: رق هه لسان و

توپمی فلانکهسی که مبابه خ و بی

نمود کرد.

شَاعَ فُلَاناً: له که فلانکهس چووه دمرو

به پری کرد، خودا حافیزی لی کرد

۵ ویستی بیگه به نیته وه شوینی

خوی، دهگوترئ: (شَاعَ الْجَنَازَةُ):

ته رمی مردوده که ی به پری کرد،

له گه لی رویش بؤ سهر گوپرستان و

به خاکی سپارد.

أَشَاعَا فِي كَذَا: لهوشته دا هاوبهش

بوون.

تَشَاعَ الْأَمْرُ: کارمه بلاو بووه.

تَشَاعَ الْقَوْمُ: هه ندئ له خه لکه که

پشتگری هه ندیکیانان کرد، یان

بوونه چهند گروپ و تاقمیک.

تَشَاعَ فِي الشَّيْءِ: له حهزو نارمزه کانی

خوی دا سمری تیداجوو.

تَشَاعَ الْغَضَبُ فُلَاناً: رق هه لسان و

ومردمگری.

الشَّيْعَةُ: فیرقهو کۆمهان، پیرو تاقم ۵

قورئان دمفه رموی: ﴿ثُمَّ لَنْزَعْنُ مِنْ

كُلِّ شَيْعَةٍ أَهْلَهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ

عِتْبًا﴾ شوینکهوتهو یارمه تیدمر ۵

قورئان دمفه رموی: ﴿فَاسْتَفِئْهُ الَّذِي

مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ ۵

همروا دمگوتری: (هم من شيعه فلان)

۵ شيعه جه ماومرئى كى زورى

موسولمانانن و ریزو خوشه ویستیان

بۆ عمل کوری نهبو طالب و دهجهو

نهو مکانی ههیه و بییان وایه ههر

کهسیک له نه ژادی عمل بی نهو

شیاوه بۆ خهلیفاهتی موسولمانان ۵

(ك: شيع وأشیع).

الشَّيْعِي: تاکی (الشَّيْعَةُ) یه ۵ بهیه کیک

دمگوتری له پیری نیمامی عمل بی.

الشَّيْعُ: هاوبهش لهشتی موشاع دا ۵

(ك: شَيْعَاء).

الشيوعية: مهزهه بو بیرو بۆچونیکه

داوا دهکهن خاونداریتی ملک و

سامان هه موانی بی ملکدارییهتی

تایبهتی نه میتی و هه موو کهس

به نه ندازی توانای خۆی نیش بکاو

به گوهری پیویستی شت وهریگری.

الشيوعي: کهسیک نیسبهت بدری بۆ

شوسیالیسی.

تورپی فلانکهسی سوکو سهلیم

کرد، له پیش چاوی خهتک ریزی

دابهزی.

الإشاعة: بلاو بوونهومی ههوالی بی

بنهما.

الشائع: بلاوه بوو.

الشائعة: ههوالی بلاوه بوونی بی بنهما

۵ (ك: شوائع).

الشَّاعُ: بهمانا (الشائع) دئ.

الشَّيَاعُ: بانگدان، بانگ لی کردن ۵

نامیری دمنگ گهوره کردن.

الشَّيْعُ: هاوشیوهو هاوشان و نزیک

لهشیوهی نهو، دمگوتری: (آتيك غداً

أو شيعه) یان دمگوتری: (غنه شيع

عشرين درهماً): نرخهکی نزیک

بیست دهره مه.

الشَّيْعُ: کهسیک ژنانی بی و زور

تیکهلی پیری ئاخرهتان بی،

دمگوتری: (هو شيع نساء).

الشَّيْعَةُ: جۆره درهختیکه له بالای

ئاده میزاد گورت تره و پهلهکانی

گری و گۆلیان زۆرهو گۆلهکی

لهگولی یاسه مین بچوگتره، رنگی

گۆلهکی سورنکی تۆخه و بۆنی زۆر

خۆشه بۆشاک بی پاک دهکرتتهوه ۵

ههنگوینی نهه جۆره گۆله زۆر

بهتامه و ههنگ هه لاله ی لی

الشَّاعُ: هه مه جوړو هه موانی و بهره لا
بؤ هه موو کهس.

الشَّاعُ: بلاوه بوو، ملکی هاو به شو
جیان هکراوه.

المِشْيَاعُ: بؤ زیاده رموی له مانای بلاو
کردنه ووهو دمر خستنی شت دا
هاتووه.

المِشْيَعَةُ: تورمه که، سندو فیکې بچوک یان
جانتایه کی بچوکه نافرمت هه ندی
پیداو یستی خوئی تیدا هه لدمگری ۵
(ک: مشایع).

المِشْيَعُ: که سیك زور لایه نگر و
شوینکه و تووی هه بن ۵ نازاو
به جهرگو دلیرو دل قایم.

المِشْيَعُ: که له بهری نیوان دوو بهرد ۵
ریځای ته ننگه بهر.

الشيك: چه کیکی فهرمی پاره و دگرته
کابرای خاومن پاره که له بانک
دایناوه فهرمان دهکا به بانکه که
برېك له پارمکه ی بدن به فلان.

شَالَهُ وبه شیلأ و مشالاً: بهرزی کردموه.
المِشْيَالُ: نه سپیکه باوکی رهسهن بؤ و
دایکی نارمهسن.

المِشْيَالَةُ: پېشه ی شت بهر زکردنه ووهو
لابردن ۵ کرځی بهر زکردنه ووهو
لابردن.

المِشْيَالُ: چه مال ۵ کول هه لگر.

المِشْيَالَةُ: نامیری شت بهر زکردنه ووه ۵
کرځن.

المِشْيَالُ: که سیك جهسته ی نارېك و
پېك بی ۵ نافولابی.

الشَّمْلُ: بېروانه (شلم).

شام فلان شیمأ: فلان کهس خال له سهر
پیستی دمر کهوت.

شام السحاب والبرق: ته ماشای هه ورو
بروسکه که ی کرد ناخو له کوئی باران
دمبارځن.

شام خایل الشیئ: به وردی روانی بؤ
شوینی گومان او شته که.

شام الشیئ: شته که ی ناماد مگردو
مه زنده ی کرد.

شَمِيمٌ شَمِيمًا: خال له سهر جهسته ی
دمر کهوت ۵ خال به جهسته یه ووه بوو ۵

زوری خال پیوه بوو، موچه ممه دی
ماملخ دهلی:

دهبارن هه دهبارن دهبارن و کرځوس دهکا
له سهر سپنکی که ژال خالو بانکس خال دهکا
(فهر اشم وهی شیماء).

شَمِيمٌ يَدِيهِ فِي رَأْسِ فُلَانٍ أَوْ ثَوْبِهِ:
به همرودو دهستی سهری فلانی گرت

یان په خه ی گرت شهر ی له گهل کرد.
تَشْمِيمُ الشَّيْءِ غِيْرُه: شته که به ناو غه بری
خوئی دا بلاو بؤوه، دمگوتری: (كشيم)

الحريق القصب): ناگر به ناو بهر زو

پوشو په لاشه که دا بلاو بڼوه ۵ (کَشِيمُ)

الشَّيْبُ الرَّجُلُ: پيرى بهناو

جهسته ى فلان دا بلاو بڼوه.

تَشِيَمُ فلان اُباه: فلانکهس سمرى لمبابى

خوى دا لهنه خلاق و رموش دا.

الشَّامَةُ: خال؛ نيشانه يه که له جهسته دا

رمنگى جودايه له رهنگى پيستی،

همتا خاله که رمش تربى جوانره،

دمگوتري: (كانهم شامة في الناس):

نهنه ناشکراو ديارن له ناوکسانى

تردا ۵ (شامة القمر): نهوته لځى و

رمشييه له پروى دا دمبيندري ۵

(ك: شام).

الشَّيْمُ: زمويه که له بهر رمقى و توندى

هه لکه نلنى زه حمهت بى.

الشَّيْمَةُ: نهو په رده دهرمکييه که

زاروك له مندا لدانى دايكى دا تييدايه

له گهل له دايکبوونى دپته دهرموه ۵

(ك: مشايم).

شَانُهُ شَيْنًا: ناشيرينى کرد، رهنه ى لى

گرت.

الشَّيْنُ: عهيب و ناشيرينى، پيچه وانه ى

جوانييه.

المشايين: عهيب و ناشيرينى جوړاو جوړ.

الشَّايِي: چا؛ رومکيکه به زورى له ولاتى

سيلان و ولاتانى ترى ناسيا

دهرپيندري گه لاکه ى وشک دمکري و

دمکوئيندري و شهکري تيکه ل

دمکري و دمخورپته وه.

**به یارمہ تی خوا بہرگی دووہم تہواو بوو
بہرگی سیہم بہ پیتی (ص) دہست پیڈہکات**